விடத்தல்தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள்

தொகுதி III

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு
2025

VIDATHALTHEEVU
INTERNATIONAL SYMPOSIUM
2025

விடத்தல்தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள்

தொகுதி III

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு
2025

VIDATHALTHEEVU
INTERNATIONAL SYMPOSIUM
2025

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்

வவுனியா பல்கலைக்கழகம், பம்பைமடு , வவுனியா, இலங்கை.

TP: 0094-24-2228235 (office), 0094-24-2223856 (Home)

Fax: 0094-24-2222265 (Office) Mobile 0094-717477503

email: jeya86@vau.ac.lk, jeya8866@gmail.com, vtsym2024@gmail.com

முதல் பதிப்பு - 2025

© ஜெயசீலன் ஞானசீலன், 2025

Jeyaseelan Gnanaseelan, 2025

Book Name: Vidaththal theevin varalaaru, adaiyalam marttum arivin Iaigal - thoguthi III

விடத்தல் தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள் - தொகுதி III

ISBN: 978-624-95585-7-1

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை காப்புரிமைகள் சட்டத்திற்கு அமைவாக இப் புத்தகத்தின் பதிப்புரிமை, வடிவமைப்புகள் மற்றும் உரிமைகள் என்பன இப் படைப்பின் ஆசிரியரான ஜெயசீலன் ஞானசீலன் அவர்களுக்கே உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வெளியீட்டாளரின் முன் அனுமதியின்றி ஒரு பதிப்புரிமை அனுமதி இன்றி இந்த வெளியீட்டின் எந்தப் பகுதியும் மறுஉருவாக்கம் செய்யப்படவோ, மீட்டெடுக்கும் முறைமையில் சேமிக்கப்படவோ, அல்லது எந்த வடிவத்திலோ எந்த வகையிலோ, மின்னணு இயந்திரம் மற்றும் புகைப்பட நகல் ஆகியவற்றில் பதிவேற்றம் செய்தல் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இப் புத்தகத்தினை கடனாக வழங்குவதற்கோ அல்லது மறுபிரதி செய்து விற்பனை செய்வதற்கான அனுமதிகள் எவையும் வழங்கப்படவில்லை. வெளியீட்டாளர்களின் முன் அனுமதியின்றி வேறு எந்த வகையான பிணைப்பு அல்லது அட்டையிலும் வர்த்தகரீதியாக வெளியிடப்படுதல் தடைசெய்யப்படலாம்.

இலச்சினை உருவாக்கம் - சிசில் ஸ்ரனிஸ்லஸ்

அட்டை வடிவமைப்பு - ரவி டிலக்ஸன்.

புத்தக வடிவமைப்பு - சூசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்.

புத்தக வடிவமைப்பு உதவி - ஆரணி பத்மநாதன்.

புத்தக வடிவமைப்பு உதவி- யதுசனா சண்முகலிங்கம்.

புத்தக வடிவமைப்பு உதவி- நிலுக்ஷன் சிவஞானசிங்கம்.

எழுத்துரு சரிபார்த்தல் - டிலக்சனா பரமசிவம்.

எழுத்துரு சரிபார்த்தல் - சிவயாளினி சிவலோகநாதன்.

எழுத்துரு சரிபார்த்தல் மற்றும் தட்டச்சு - உமாவினி சிவரத்தினம்.

அச்சுப்பதிப்பு - வாணி அச்சகம், வவுனியா.

புத்தகம் செவ்வை பார்த்தவர் - வேதநாயகம் தபேந்திரன்.

இல. 250, கைதடி வடக்கு, அலைபேசி - 0771167667

மாநாட்டின் தலைவர்

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்

வழிகாட்டுதல் குழு

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்,
ஜனாப் எம் அப்துல் வாகித்,
திரு மாணிக்கவாசகர் சிறிஸ்கந்தகுமார்.

தலைமை நூலாசிரியர் மற்றும் வெளியீட்டுக் குழு

தலைமை நூலாசிரியர்

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்

உறுப்பினர்கள்

திரு சூசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்,
திரு வசந்தசீலன் ஞானசீலன்,
திரு ஜோன்சன் கியோமர் பயஸ்,
திரு சவேரிதாசன் செல்ரன் யூடிற்,
ஜனாப் சுஜப் எம் காசீம்,
ஜனாப் குளத்தான் முஜம்மில்,
திரு சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார்,
எந்திரி மசனெட் எட்வர்ட் சுதர்சன்,
திரு நீல் ஆம்ஸ்ரோங் அருளப்பு.

இணையத்தள ஆசிரியர் குழு

தலைமை ஆசிரியர்

எந்திரி மசனெட் எட்வர்ட் சுதர்சன்

உறுப்பினர்கள்

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்,
திரு சூசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்,
திரு குருசுமுத்து கபிரியேல் லூக்மன்.

மீளாய்வுக் குழு

கலாநிதி கோப்பெருந்தேவி கலைநாதன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
கலாநிதி கிருஸ்ணானந்தசெல்வன் அர்ஜுனன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
கலாநிதி சண்முகரட்ணம் சண்முகதாசன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
திருமதி பவுலீனா கொட்வின் பிலிப், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
திருமதி சுபாஜனா ஜெயசீலன் , வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்

உள்ளடக்கம்

வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தரின் செய்தி IX

மாநாட்டுத் தலைவர் மற்றும் தலைமை நூலாசிரியரின் செய்தி X

நூல் அறிமுகம் XI

நீர், விவசாயம், உணவு முறைகள்.

1. பற்றாக்குறையிலிருந்து நிலைத்தன்மை வரை: விடத்தல்தீவின் நீர் வழங்கல் வரலாற்றை ஆய்வு செய்தல்".

மசினெட் எட்வர்ட் சுதர்சன் 3

2. வேர்களை மீட்டெடுப்பது: இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் விவசாயம் மற்றும் விவசாயம் பற்றிய சமூக-வரலாற்று பகுப்பாய்வு.

மீரா சாஹுபு நஜுமுதீன் 13

3. கிணறுகளிலிருந்து உயர்ந்த நீர் தொட்டிகள் வரை: இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் நீர் உட்கட்டமைப்பின் வரலாற்றுப் பயணம் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுமலர்ச்சி.

மசினெட் எட்வர்ட் சுதர்சன் 41

4. வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்துதல்: விடத்தல்தீவில் நீர்வளம் மற்றும் பாரம்பரிய மேலாண்மை பற்றிய ஆய்வு.

குளத்தான் முஜும்மில் 55

5. விடத்தல்தீவில் விவசாயப் புத்துயிர்ப்பு: கொள்கைகள், சந்தைகள் மற்றும் எதிர்காலப் பாதைகள்.

புஸ்பராசா யூட் ஆனந்தகுமார் 71

6. புத்துயிர் பெறும் வேர்கள்: இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் மோதலுக்குப் பிந்தைய விவசாயம், பாரம்பரிய அறிவு விடாமுயற்சியின் தேவை.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன் 85

7. எல்லைகளை ஆக்கிரமித்தல்: இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் விவசாயம் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களுக்கு காட்டு விலங்குகள் அச்சுறுத்தல்கள்.

சோமசுந்தரம் கனகேந்திரா 105

8. உணவு, நினைவாற்றல், வாழ்வாதாரம் மற்றும் நிலைத்தன்மை: போர்க்கால விடத்தல்தீவில் பாரம்பரிய ஊட்டச்சத்து நடைமுறைகள்.

நான்சி லொயிஸ் நிஷ்கலன் *113*

9. உணவுமுறை, கலாச்சாரம் மற்றும் நோய்: விடத்தல்தீவில் இறைச்சி நுகர்வு மற்றும் இதய ஆரோக்கியத்தை ஆராய்தல்.

தவசீலன் ஞானசீலன். *127*

சுகாதாரம்,கல்வி,சமூக அபிவிருத்தி, மனித அபிவிருத்தி

10. வரலாற்றின் வழியில் குணப்படுத்துதல்: விடத்தல்தீவில் சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவத்தின் பரிணாமம்.

குணசீலன் ஞானசீலன். *139*

11. எதிர்நீச்சலில் கற்றல் விதைகள்: விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசவாஸ் நகரில் பாலர் கல்வியின் சமூக வரலாறு.

ஜோசப் சரோஜினி, தேவதாசன் ஆன் சித்திரா, றொபேட் சார்லஸ் லெற்ரீசியா. *159*

12. "கோயில்களிலிருந்து வகுப்பறைகள் வரை: இலங்கையின் விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசவாஸ் நகர் கல்வியின் வரலாற்றுப் பயணமும் மறுமலர்ச்சியும்".

ஜெயசீலன் ஞானசீலன், நீல் ஆம்ஸ்ரோங் அருளப்பு, ஜேம்ஸ் சுதாகரன், சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார், சுஜப் எம். காசீம், எம். ஏ. அப்துல் மஜித் *171*

13. "மொழியில் உயிர்வாழ்தல்: விடத்தல்தீவில் ஆங்கில சரளத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்காணித்தல்" .

அலோசியஸ் அமல்ராஜ். *195*

14. பராமரிப்பாளர்களிடமிருந்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்துபவர்கள் வரை: விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் பெண்களின் சமூக வரலாறு.

சுபோஜினி அருள் ஜெயக்குமார். *201*

15. "இடப்பெயர்விலிருந்து புதுப்பித்தல் வரை: விடத்தல்தீவின் மீள்குடியேற்றம் மற்றும் புனர்வாழ்வுப் பயணம்".

கரோலின் விஜயசந்திரன் அன்ரனிஸ். *221*

16. கற்றல் மரபு: விடத்தல்தீவு மன்/தூய யோசப்வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்றுப் பயணம் மற்றும் சமூகத்தின் தாக்கம்.

ஜோன்சன் கியோமர் பயஸ். *245*

18. மறக்கப்பட்ட கடற்கரை: வட இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் அரசு சாரா அமைப்புகளின் புறக்கணிப்பு மற்றும் அடிமட்ட மக்களின் உயிர்வாழ்தல்.

மரியாம்பிள்ளை மரியசெல்வம். *269*

19. விடத்தல்தீவு அலிகார் - வரலாற்றுப் பார்வை.

சுஜப் எம் காசிம். *295*

20. கிராமவேர்களிலிருந்து தேசிய சேவை வரை: இடப்பெயர்ச்சியின் மத்தியில் விடத்தல்தீவின் அரச ஊழியர்கள் மற்றும் நிபுணர்களின் வரலாறு.

கிறிஸ்ரீன் கியோமர் பயஸ், நீல் ஆம்ஸ்ரோங் அருளப்பு, ஜேம்ஸ் சுதாகரன், சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார், சுஜப் எம். காசீம், எம். ஏ. அப்துல் மஜித் *317*

அறிவியல், தொழில்நுட்பம், உட்கட்டுமானம், இயக்கம்.

21. பாரம்பரியத்திலிருந்து நிலைத்தன்மை வரை: இலங்கையின் விடத்தல் தீவின் சிவில் பொறியியல் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு ஆய்வு.

சாந்தசீலன் ஞானசீலன். *347*

22. டிஜிட்டல் பிளவை இணைத்தல்: விடத்தல்தீவில் அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் கிராமப்புற மாற்றம்.

மெனெற் தனுஷா தோமை செல்வா. *367*

23. காலத்தின் வழியே செல்லும் பாதைகள்: விடத்தல்தீவில் போக்குவரத்து, போர் மற்றும் சமூக வலிமை.

சவேரிதாசன் செல்ரன் யூடிற். *379*

வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தரின் செய்தி

மன்னார் மாவட்டம் விடத்தல்தீவின் அறிவுஜீவிகள் மற்றும் மக்களின் செயற்பாட்டில், ஏற்பாடு செய்யப்படும் விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு 2025 (வி.ப.மா 2025)-இல் உங்களை அனைவரையும் வரவேற்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் எனக்கு உள்ளன. இந்த மாநாடு ஒரு முக்கிய மைல்கல்லாக அமைகிறது. வாழ்வாதாரத்தை எதிர்நோக்கி நெஞ்சழுத்தம் கொண்டிருக்கும் ஒரு சமூகத்தின் உற்சாகத்தையும், அடிநிலைக் கல்வியும், கலாச்சார பாரம்பரியங்களின் தொடர்ச்சியையும், உள்ளடக்கிய பிராந்திய வளர்ச்சிக்கான நமது கல்விசார் அர்ப்பணிப்பையும் ஆழமாக பிரதிபலிக்கிறது.

சுற்றுச்சூழல், வாழ்வாதாரம், அடையாள உணர்வு, வரலாற்று நினைவுகள் மற்றும் சமூக நினைவாற்றல் ஆகிய கருப்பொருட்களை மையமாகக் கொண்ட மாநாடு , உலகளாவிய மற்றும் உள்ளூர் ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள், சமூக மூத்தவர்கள், கலைஞர்கள், கொள்கை அமைப்பாளர்கள் மற்றும் இளம் ஆளுமைகள் என பல்வேறு குழுக்களைக் கூடிய ஒரு தளமாக உள்ளது. இந்தக் கருத்தரங்கு ஒரு சாதாரண கல்விசார் நிகழ்வைக் கடந்து, விடத்தல்தீவு மக்களின் வாழ்வியலின் வரலாறு, நம்பிக்கை, போரால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி, மீட்பு முயற்சிகள் மற்றும் எதிர்காலக் காணொளிகளைப் பிரதிபலிக்கும் சிந்தனையின் சந்திப்பாக அமைகிறது. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், பாரம்பரியக் கலைநிகழ்ச்சிகள் மற்றும் பண்பாட்டுக் கண்காட்சிகள் இவை அனைத்தும் கல்வி மற்றும் சமூக வாழ்க்கையின் அரிய இசைவினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

துணைவேந்தராக நான், இந்த நிகழ்வை உயிர்ப்பிக்கின்ற ஒற்றுமை, தன்னார்வ மற்றும் முயற்சி குறித்து பெருமையோடு பேச விரும்புகிறேன். சர்வதேச மற்றும் தேசிய அறிஞர்களின் கலந்துகொள்ளல், ஏற்பாட்டுக் குழுவின் திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் மற்றும் உள்ளூர்வாசிகளின் உறுதியான ஆதரவு இவை அனைத்தும் உண்மையிலேயே முக்கியமான அறிவைப் பகிர்ந்தெடுப்பதைக் குறிக்கின்றன.

சமூகங்களுடன் இணைந்து செயற்படும் போது ஏற்படும் தாக்கத்தின் சிறந்த உதாரணமாக இந்த மாநாடு விளங்கட்டும். மதங்களுக்கு இடையேயான ஒற்றுமை, தலைமுறைகளை இணைக்கும் நினைவுகள் மற்றும் திறந்த உரையாடல் இவை அனைத்தும் புதுப்பிக்கப்பட்ட அறிவு மற்றும் அதிகாரம் பெற்ற சமூக உறவுகளை நோக்கி ஒரு பாதையை அமைக்கக்கூடும்.

வவுனியா பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில், மாநாட்டில் பங்கேற்கும் அனைவருக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றிகள். இந்தக் மாநாடு உங்கள் அனைவருக்கும் அறிவுச் சிந்தனையிலும், கலாசாரத் தாக்கத்திலும், மனித நேய உரையாடலிலும் நினைவில் நிலைக்கும் அனுபவமாக அமையட்டும்.

மூத்த பேராசிரியர் அருளம்பலம் அற்புதராஜா
துணைவேந்தர்
வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்
10.07.2025

மாநாட்டுத் தலைவர் மற்றும் தலைமை நூலாசிரியரின் செய்தி

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்
வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு 2025 என்ற இவ்வேதிக்கையில் இந்தச் செய்தியைத் தருவதில் நான் மிகுந்த மனத்தாழ்மையுடனும் ஆழ்ந்த பெருமையுடனும் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். இது ஒரு கூட்டு கனவு நிறைவேறும் தருணம், தீவிர திட்டமிடலின் ஒரு விளைவு மற்றும் ஒரு கடலோரத் தமிழ்க் கிராமத்தின் மறைக்கப்பட்ட வரலாறுகள், குரல்கள் மற்றும் பங்களிப்புகள் உலகளாவிய கல்வி மற்றும் கலாச்சார அரங்கில் உரிமையுடன் இடம் பெற வேண்டும் என்பதற்கான நம்பிக்கையின் உச்சமாகும்.

வி.ப.மா 2025 மாநாட்டின் தலைவராகவும், மாநாட்டு ஆராய்ச்சி தொகுதி மற்றும் சிறப்பு மலர் ஆகியவற்றின் தலைமை ஆசிரியராகவும், இம்மாநாடு ஒரு உயிருள்ள காப்பகமாக உருவெடுக்கின்றதை நான் நேரில் காணும் வாய்ப்பு பெற்றேன். நம்பிக்கைகள், வரலாறுகள், சுற்றுச்சூழல், கல்வி, விளையாட்டு, கலை, நினைவுகள் இவை அனைத்தும் தலைமுறைகள் மற்றும் புவியியல் எல்லைகளைத் தாண்டி ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 67 சிறப்பான ஆராய்ச்சி தலைப்புகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், புலம்பெயர்ந்தோர் சிந்தனைகள், தொகுக்கப்பட்ட கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் இவை அனைத்தும் விடத்தல்தீவு என்னவாக இருந்தது என்பதை மட்டும் அல்லாமல், அது இன்னும் என்னவாக இருக்கிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. நினைவின் ஆழமும், சிந்தனையின் தீவிரமும், செயலின் உந்துதலும் கொண்ட ஒரு சமூகம்.

இந்த மாநாடு வெறும் கல்விசார் முயற்சியாக அல்ல. இது நினைவூட்டலுக்கான ஓர் இயக்கம், குணப்படுத்தலுக்கான ஓர் அரங்கு, மறுக்கப்பட்ட வரலாறுகளுக்கான அங்கீகார வேதிக்கையாகவும் அமைகிறது. இது ஆராய்ச்சியாளர்கள், நாடு திரும்பியோர், மாணவர்கள், கல்வியாளர்கள், மதத் தலைவர்கள் மற்றும் விடத்தல்தீவின் மக்கள் என அனைவரையும் ஒன்று திரட்டுகிறது. அவர்களது வாழ்வியலான அனுபவங்கள் இன்னும் அழிக்கப்படாத உண்மைகளாக வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன. சிறப்பு மலர் இதழின் வழியாக, நாங்கள் அறிவாற்றலுடன் கூடிய கட்டுரைகள் மட்டுமல்ல, கவிதை, தனிப்பட்ட நினைவுகள், வரலாற்றுச் சாட்சிகள் மற்றும் இதுவரை வாய்மூலமாக மட்டுமே பரிந்துரைக்கப்பட்ட உரைகளையும் பதிவு செய்கிறோம். இது போராலும், புறக்கணிப்பாலும், இடம்பெயர்ச்சியாலும் சாய்ந்திருந்த ஒரு கிராமத்தின் ஆன்மாவுக்கான அஞ்சலியாகும். இன்று அந்த கிராமம் மொழி, புலமை, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின் மூலம் மீண்டும் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறது. மாநாட்டிற்காக கலை நிகழ்ச்சிகளாக வடிவமைக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் வெறும் பொழுதுபோக்காக அல்ல அவை நமது நினைவுகளின் உயிரூட்டம். ஒவ்வொரு வில்லுப்பாட்டு, நடனம், நாடகம் ஆகியனவும் ஒரு கதை. அவை எங்களது தாயகத்தின் ராகமும், துடிப்பும், எதிரொலியும் ஆகும்.

இந்த அருமையான முயற்சியில் பங்களித்த அனைத்து ஏற்பாட்டுக் குழுவினருக்கும், இளைஞர்களுக்கும், மூத்தவர்களுக்கும், புலம்பெயர் உறவுகளுக்கும், மேலும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, விடத்தல்தீவின் உறுதியான மக்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றியையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்த மாநாட்டை சாத்தியமாக்கியதோடு மட்டுமல்லாது, சக்தியுள்ளதாய் மாற்றியிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு பெரிய பயணத்தின் தொடக்கமாக அமையட்டும். உள்ளூரின் வரலாறுகள் உலகெங்கும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, நமது அடுத்த தலைமுறை தங்களது குரல்களுக்கு மதிப்பு உண்டு என்பதையும், அவர்களின் கதைகள் உலகமே கேட்கும் வலிமையுடனும் வளரட்டும்.

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்
வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்
வி.ப.மா 2025 மாநாட்டு தலைவர்
தலைமை ஆசிரியர் - மாநாட்டு ஆராய்ச்சி தொகுதி மற்றும் சிறப்பு மலர்
10.07.2025

நூல் அறிமுகம்

விடத்தல்தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள்.

இலங்கையின் வரலாற்றுப் பெருவெளியில் அமைதியான மரியாதையுடன் அடிக்கடி கிசுகிசுக்கப்படும் ஒரு இடம் உள்ளது அது விடத்தல்தீவு. இது வெறும் வரைபடத்திலான ஒரு புள்ளி அல்ல, அல்லது மறக்கப்பட்ட கடலோரக் கிராமம் அல்ல. நினைவுகள், மீள்தன்மை மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் உயிருள்ள களஞ்சியமாக விடத்தல்தீவு திகழ்கிறது. இந்நூல், "விடத்தல்தீவு: வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள்", அதன் கடந்த காலமும் நிகழ்காலமும் சிதறியுள்ள துண்டுகளை ஒரு ஒத்திசைவு கொண்ட நீடித்த கதை வடிவில் இணைக்கும் முயற்சியாகும்.

உலகம் முழுவதும் சமூகங்கள் அடையாளம், இடம்பெயர்வு மற்றும் நிலைத்த முன்னேற்றம் தொடர்பான கேள்விகளுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், விடத்தல்தீவின் வரலாறு அந்த உலகளாவிய போராட்டங்களுக்கு ஒரு வெளிப்படையான பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்கிறது. இக்கிராமத்தின் பன்முகத் தன்மையையும் வாழ்ந்த அனுபவங்களையும் ஆழமாக ஆராய்ந்து பாதுகாத்து, தோண்டி எடுத்து வெளிக்கொணரும் பல்வேறு சமூக வரலாற்றாசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் நிபுணர்களை இந்த ஆய்வுத் தொகுப்பு ஒன்று சேர்க்கிறது.

இத்தொகுப்பு, விடத்தல்தீவு, வரலாறு, இடம்பெயர்வு மற்றும் கலாச்சார நினைவகம் மற்றும் விடத்தல்தீவு, பொருளாதாரம், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய புதுப்பித்தல் என்ற மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டு, விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் அதன் செழுமைமிக்க பன்முகத்தன்மையையும் கருப்பொருள் அடிப்படையில் கட்டமைத்துள்ளது.

தொகுதி 1 . சிறப்புச் செற்பொழிவுக் கட்டுரைகளாக பொருளாதார நிலைமைகள், சூழல் சுற்றுலா காணப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவின் பண்டைய வேர்கள், காலனித்துவத்தின் தாக்கங்கள், போர், இடம்பெயர்வு மற்றும் புலம்பெயர்வின் அலைகளால் நிகழ்ந்த வரலாற்றுப் பரிணாமங்கள், புவியியல், குடிமை நிர்வாகம் போன்றனவற்றை ஆராய்கிறது. அடுத்ததாக சமூக வாழ்வு, மொழி, இலக்கியம், கலாச்சாரம் போன்ற விடயங்களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் புனையப்பட்டுள்ளன. இறுதியாக மதம், நம்பிக்கை, சமூகம் பற்றிய விடயங்களை தாங்கி நிற்கின்றன.

தொகுதி 2. இத்தொகுதி அரசியல், சட்டம் மற்றும் ஆளுகை, விளையாட்டு, பாரம்பரிய மேடைக்கலைகள், போன்ற விடய்ங்களை ஆய்வு செய்கின்றன. அதற்கடுத்ததாக இத்தொகுதி நகரத்திட்டமிடல், பொருளாதாரம், நிலம் மற்றும் வாழ்வாதாரம் போன்றன ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இறுதியாக மீன்பிடி வாழ்வாதாரம், கரையோர வளங்கள், நிலைத்திருத்தல், சுற்றுச் சூழல் மற்றும் பறவைகள் பற்றிய விடயங்களில் கட்டுரைகள் காணப்படுகிண்றன.

தொகுதி 3 . இத்தொகுதியின் கட்டுரைகளில் நீர் வளம், நீர் வழங்கல் மற்றும் நீர் உட்கட்டமைப்பு, விவசாயம் மற்றும் விவசாய வரலாறு, அரச ஊழியர்கள் மற்றும் நிபுணர்கள் விலங்குகளின் ஆக்கிரமிப்பு போன்ற விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. அடுத்த தலைப்புக்களாக உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், உணவுடன் தொடர்பு பட்ட நோய்கள், சுகாதாரம், கல்வி, ஆங்கில பயன்பாடு, சமூக அபிவிருத்தி, மருத்துவம் போன்றன காணப்படுகின்றன. மேலதிகமாக பெண்களின் சமூக வரலாறு, மீள்குடியேற்றம், அரசு சாரா அமைப்புக்களின் சேவை போன்ற விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. இறுதியாக அறிவியல், தொழில்நுட்பம், உட்கட்டுமானம் மற்றும் போக்குவரத்து போன்ற கருத்துக்களை தாங்கி நிற்கின்றன.

இந்தத் தொகுப்பு பல்வேறு துறைகள் மற்றும் துணைத்துறைகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது. இது விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பின்னணி மற்றும் சமகால யதார்த்தங்களைப் பல்துறை பார்வையில் ஆராய்கிறது.

வரலாற்று ஆய்வுகளின் கீழ், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம், காலனித்துவ காலம் மற்றும் பிந்தைய காலனித்துவ வரலாறு, மாதோட்டத்துடனான மற்றும் கடல்சார் வர்த்தகத் தொடர்புகளை மையமாகக் கொண்ட கடல்சார் வரலாறு, உள்ளூர் ஆளுகையின் வரலாறு, சைவம், கத்தோலிக்கம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய மத வரலாறு, புலம்பெயர்வு வரலாறு மற்றும் உள், வெளி இடப்பெயர்ச்சி ஆய்வுகள், அரசியல் நிறுவல் மற்றும் பிரதிநிதித்துவ வரலாறு ஆகியன ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் துறைகளில், சமூக வரலாறு, சமூகக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் உறவுமுறை அமைப்புகள், இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் இலக்கிய நினைவகத்தை மையமாகக் கொண்ட நினைவகக் கூறுகள், வாய்மொழி வரலாறும் கதையியல் ஆய்வுகளும், பெண்கள் சமூக வரலாறும், இளைஞர் ஆய்வுகளும், கால்பந்து, கைப்பந்து மற்றும் கராத்தே போன்ற விளையாட்டுகளின் சமூக அடையாள ஆய்வும், அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் அடிமட்ட நிகழ்வுகளின் மீள்தன்மை ஆய்வுகளும் இடம்பெறுகின்றன.

இலக்கிய மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் துறையில், தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள், புலம்பெயர் இலக்கியமும் இலக்கிய நினைவக ஆய்வும், பிராந்திய தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கை மையமாகக் கொண்ட

பேச்சுவழக்கு ஆய்வுகள், பாரம்பரிய நிகழ்த்துக் கலைகள், கலாச்சார பாரம்பரியம் மற்றும் அடையாள ஆய்வுகள், ஊமைச் சுவடுகள் போன்ற இலக்கிய படைப்புகளின் சமூக-கலாச்சாரப் பகுப்பாய்வுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

மொழியியல் துறையில், விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேச்சுவழக்கை மையமாகக் கொண்ட பேச்சுவழக்கு ஆய்வும், மொழி பரிணாமம் மற்றும் அடையாள உருவாக்கத்தை ஆராயும் சமூக மொழியியலும் இடம்பெறுகின்றன.

மத ஆய்வுகள் துறையில், சைவப் பாரம்பரியக் கோயில்களின் வரலாறு, கத்தோலிக்க மத நடைமுறைகள் மற்றும் தேவாலய வரலாறுகள், இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தலங்கள் மற்றும் சமூக வாழ்க்கை, மதங்களுக்கு இடையேயான உறவுகள் மற்றும் இணக்கமான வாழ்வியல் ஆகியவை நுணுக்கமான புரிதலை வழங்குகின்றன.

அரசியல் மற்றும் சட்ட ஆய்வுகள் துறையில், உள்ளூர் நிர்வாகம் மற்றும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், சட்டம், குற்றம் மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாடு, நிலத் தகராறுகள் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி தொடர்பான சட்ட ஆய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

பொருளாதார ஆய்வுகள் துறையில், வரலாற்றுப் பின்னணியிலுள்ள வேளாண் பொருளாதாரம், கிராமப்புற மற்றும் கடலோரப் பொருளாதாரங்கள், பண்டமாற்று வரலாற்றிலிருந்து நவீன வங்கி முறையிலான நிதி வளர்ச்சி, போருக்குப் பிந்தைய பொருளாதார மீட்பு, வர்த்தக மற்றும் வணிக வரலாறுகள், சிறுபான்மை சமூகங்களின் பொருளாதார சவால்கள் மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி, சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா மேம்பாடு ஆகியவை விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகள் மற்றும் சூழலியல் துறையில், கடலோர மற்றும் கடல்சார் சூழலியல் அமைப்புகள், மீன்வளம் மற்றும் கடல்சார் பாரம்பரியம், பல்லுயிர் ஆய்வுகள், விவசாயத்துடன் மோதும் வனவிலங்குகளின் தாக்கங்கள், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு உத்திகள் மற்றும் நிலையான சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா மேம்பாட்டு ஆய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

வேளாண் ஆய்வுகள் துறையில், வரலாற்று விவசாய நடைமுறைகள், மோதலுக்குப் பிந்தைய விவசாய மறுமலர்ச்சி, பாரம்பரிய நீர்வள மேலாண்மை மற்றும் உணவுத் துறையும் ஊட்டச்சத்து வரலாறும் கவனிக்கப்படுகின்றன.

சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவம் துறையில், மருத்துவ நடைமுறைகளின் வரலாறு, மோதலுக்குப் பிந்தைய பகுதிகளில் பொது சுகாதார சவால்கள், இறைச்சி நுகர்வு மற்றும் இதய நோய்கள் தொடர்பான உணவுமுறை மற்றும் ஆரோக்கியம் ஆகியன ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

கல்வி துறையில், கோயில்களிலிருந்து நவீன பள்ளிகள் வரையிலான கல்வி வரலாறு, ஆங்கில மொழிச் சரளத்தின் பரிணாமம், பாலர் மற்றும் ஆரம்பக் கல்வி வளர்ச்சி, சமூக அடிப்படையிலான கல்வி மேம்பாட்டு முயற்சிகள் ஆகியவை முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

சிவில் பொறியியல் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு துறையில், சாலைகள் மற்றும் கட்டிடங்கள் போன்ற வரலாற்று மற்றும் நவீன உள்கட்டமைப்புகள், கிணறுகள் மற்றும் நீர்த் தொட்டிக் கோபுரங்கள் போன்ற நீர் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள், போக்குவரத்து மற்றும் தளவாட வரலாறு, கிராமப்புற மேம்பாட்டு ஆய்வுகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் ஆகியவற்றின் பகுப்பாய்வு இடம்பெறுகின்றது.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆய்வுகள் துறையில், கிராமப்புற அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், டிஜிட்டல் பிளவை நீக்கும் முயற்சிகள் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழலில் சமூக அடிப்படையிலான தொழில்நுட்பத் தழுவல்கள் ஆகியவை ஆராயப்படுகின்றன.

புலம்பெயர்வு ஆய்வுகள் துறையில், ஆஸ்திரேலியா மற்றும் ஸ்கண்டி நேவியாவிற்கான புலம்பெயர்ந்தோர் இயக்கங்கள், உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு மற்றும் மாறுதல், நாடு கடந்த மற்றும் அடையாள பேச்சுவார்த்தைகள், சைவத் தமிழ் மற்றும் கத்தோலிக்க தமிழ்ப் புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகம் மற்றும் முஸ்லிம் சமூக கட்டாய வெளியேற்றம் தொடர்பான ஆய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

பாலின ஆய்வுகள் துறையில், சமூக வரலாற்றில் பெண்களின் பங்கு, பாலினம் மற்றும் இடம்பெயர்வு, சமூக மாற்றத்திற்கான முகவர்களாக பெண்கள் ஆகிய விடயங்களை ஆராய்கின்றன. இதன் மூலம் பாலினம், இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் மீள்தன்மையின் குறுக்குவெட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மேம்பாட்டு ஆய்வுகள் துறையில், மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மறுவாழ்வு முயற்சிகள், நில மதிப்பீடு மற்றும் கணக்கெடுப்பு, சமூகம் தலைமையிலான மேம்பாட்டு நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தி, மீட்பு செயல்முறைகளில் உள்ளூர்ப் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

இறுதியாக, உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து ஆய்வுகள் துறையில், பாரம்பரிய உணவுமுறைகள் மற்றும் வாழ்வாதார உத்திகள், கலாச்சார மற்றும் போர்க்கால உணவு நடைமுறைகள் மற்றும் சமூகத்தில் பரவலாகக் காணப்படும் ஊட்டச்சத்து மற்றும் சுகாதாரப் பிரச்சினைகள் ஆகியவை விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

மாநாட்டுத் தலைவராகவும், இம்மூன்று தொகுப்புகளின் தலைமை ஆசிரியராகவும் இருப்பதனால், இங்கு விளங்கும் புலமையின் அகலமும் ஆழமும் எனக்கு நிறைவையும் மகிழ்வையும் பெருமையையும் அளிக்கின்றன. இவை வெறும் கல்வி ஆய்வுகள் அல்ல. நினைவுகூரல், மீள்தன்மை மற்றும் மீட்புக்கான செயல்பாடுகளாக இவை அமைகின்றன. உள்ளூர் அறிஞர்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தோர்வரை பங்களித்துள்ளோரின் பன்முகத் திறமையால் ஒரே நேரத்தில் உள்ளூரும் உலகளாவியுமான, நெருக்கமானதும் பரந்த பரப்புடையதும் ஆகிய கதையை ஒரு ஒற்றுமை கொண்ட வடிவமாக இத்தொகுப்பு பிண்ணி வழங்கியுள்ளது.

விடத்தல்தீவின் கதை நமக்கு நினைவூட்டுவது வரலாறு என்பது வெற்றியாளர்களால் வழங்கப்படும் தனிப்பாடல் அல்ல. இருந்தவர்களும், வெளியேறியவர்களும், வெளியேற்றப்பட்டவர்களும் இன்னும் திரும்பிச் செல்லும் எண்ணற்ற குரல்களும் பின்னிய சங்கமம் என்பதை இக்கதை தெரிவிக்கின்றது. இத்தகைய படைப்புகள் மூலம் நாம் கடந்த கால நினைவுகளைப் பராமரிப்பது மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்தின் சாத்தியங்களைப் பற்றிய நம்பிக்கையையும் வலியுறுத்துகிறோம்.

அன்புள்ள வாசகரே, இந்தப் பக்கங்களில் நீங்கள் பயணிக்க அழைக்கப்படுகிறீர்கள். பண்டைய கடற்கரைகளை நன்கு உணரவும், இடம்பெயர்ந்த கிராமவாசிகளின் மௌனமான பிரார்த்தனைகளைக் கேட்கவும், மூதாதையர் நிலத்தின் ஈர்ப்பை உணரவும், போரும் இடம்பெயர்ச்சியும் கொண்டுவந்த அழிவுகளுக்கு மத்தியில் தங்கள் வேர்களை நிலைநிறுத்தி நின்ற மக்களின் உயிரின் ஊசலாட்டத்தைக் காணவும்.

இந்த மாநாடு மற்றும் எங்கள் கிராம மட்ட ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் முயற்சியின் மூலம், இலங்கையில் போரால் பாதிக்கப்பட்ட அனைத்து கிராமங்களுக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த செய்தியை நாம் அனுப்புகிறோம். போர் எங்கள் வாழ்க்கையையும் எங்கள் பொருள் சொத்துகளையும் அழித்திருக்கலாம். ஆனால் எங்கள் வரலாறையும், எங்கள் அடையாளத்தையும், எங்கள் கூட்டு அறிவையும் அழிக்க அது எப்போதும் முடியாது, அனுமதிக்கக்கூடாது. வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவு இந்த மூன்று கூறுகளும் ஒரு சமூகத்தின் இருப்பின் அடித்தளத் தூண்கள். வீடுகள் மற்றும் சாலைகள் போன்ற உட்புற உள்கட்டமைப்புகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது மட்டுமல்ல, நாம் யார் என்பதைக் குறிக்கும் நினைவுகளையும், அதன் அர்த்தத்தையும் மீட்டெடுக்கவும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும்.

இந்த மாநாடும் அதனுடன் தொடர்புடைய ஆராய்ச்சி ஆவணப்படுத்தலும், இலங்கையில் மட்டுமின்றி உலகளாவிய அளவிலும் ஒரு புதுமையான "சமூகக் கோட்பாட்டு மாதிரி" யாகத் திகழ்கின்றன. கிராம மட்டத்தில் ஒரு அறிவார்ந்த ஆராய்ச்சி மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்வதும், கிராமத்தையும் அதன் மக்களையும் மையமாகக் கொண்டு கடுமையான, ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதும் சாத்தியம் என்பதற்கான உறுதியான சான்றாக இது நிற்கிறது. எங்கள் முயற்சி பல கிராமங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி மாதிரியாக மாறும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். அவர்கள் தங்கள் சொந்த பாரம்பரியத்தை ஆவணப்படுத்துவதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் இம்மாதிரியை அவசியமாகக் கருதி பின்பற்றுவார்கள்.

அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், மிகச்சிறியதாகவும் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாததாகவும் உள்ள சமூகங்களும், தங்களைப் பற்றிய வரலாறைப் பெருமையுடனும் அதிகாரத்துடனும் சொல்ல முடியும் என்பதற்கான முன்னுதாரணத்தை நாம் நிலைநாட்டுகிறோம்.

இந்த நூல் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவு ஆகியவற்றால் பின்னிய விடத்தல்தீவின் அறுக்க முடியாத இழைகளின் புகழாக அமையட்டும். மேலும் முக்கியமான வரலாறுகளை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவும், பதிவு செய்யவும், மீண்டும் சொல்லவும் பிறருக்கு ஊக்கமாக இருக்கட்டும்.

"நினைவைப் பாதுகாக்கவும். அடையாளத்தை மீட்டெடுக்கவும். அறிவை உயிர்ப்பிக்கவும்."

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்

மாநாட்டுத் தலைவர் - தலைமை ஆசிரியர்

"விடத்தல்தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள்"

11.07.2025

நீர்,
விவசாயம்,
உணவு முறைகள்.

1. பற்றாக்குறையிலிருந்து நிலைத்தன்மை வரை: விடத்தல்தீவின் நீர் வழங்கல் வரலாற்றை ஆய்வு செய்தல்".

மசனெட் எட்வர்ட் சுதர்சன்[1]

சுருக்கம்.

இலங்கையின் வடபகுதியில் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரை நகரமாக விளங்கும் விடத்தல்தீவானது அதன் புவியியல் இருப்பிடம் மற்றும் சமூக, அரசியல் சவால்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட நீர் வழங்கல் சேவையில் தனித்துவமான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. மூன்று பக்கங்களிலும் கடலால் சூழப்பட்ட இந்தக் கிராமமானது அதிக உவர்ப்புத்தன்மை காரணமாக நீர் பற்றாக்குறை சார்ந்த பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கிறது. இதன் காரணமாக உள்ளூர் நீர் வளங்களானது நுகர்வுக்கும் இரண்டாம் நிலை பயன்பாடுகளைக் கூட பூர்த்தி செய்வதற்கு முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. விடத்தல்தீவில் உள்ள நீர் வழங்கல் சேவையின் பரிணாம வளர்ச்சியினை இக் கட்டுரையானது ஆராய்கிறது. இது சமூகத்தின் மீள்உருவாக்கம் மற்றும் சுத்தமான நீரைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. பல தசாப்தங்களாக விடத்தல்தீவில் வாழுகின்ற குடியிருப்பாளர்கள் தங்கள் அன்றாட நீர் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு கால்நடையாக, மிதிவண்டிகளில் அல்லது மாட்டு வண்டிகளில் பயணித்து பள்ளமடு குளம் மற்றும் பள்ளமடு கிணறு போன்ற தொலைதூரத்து நீர் வளங்களை நம்பியிருந்தனர். 2006-2007 இல் உள்நாட்டுப் மோதல்நிலைகளினால் ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வு காரணமாக இந்த பாரம்பரிய நீர் வளங்களானது பாவனையின்றி கைவிடப்பட்டது. நவீன நீர் உட்கட்டமைப்பினை நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளானது 2000ம் ஆண்டுகளில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியினால் நிதியளிக்கப்பட்ட வடக்கு கிழக்கு மாகாண அமைப்பின் கீழான விசேட செயற்றிட்டமாகிய NECORD அரசு சார் நிறுவனத்தின் பங்களிப்புடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் மோதலின் போது அதன் நீர்தாங்கி உட்கட்டமைப்பானது அழிக்கப்பட்டது. 2011- 2013ம் ஆண்டில் உலக வங்கியின் நிதி உதவியுடன் ENReP அரசு சார் நிறுவனத்தின் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் மோதலுக்குப் பின்னரான மறுசீரமைப்பு முயற்சிகளானது ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தன. மன்னார் ஆழ்துளைக் கிணறுகளிலிருந்து நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தி ஒரு புதிய நீர் வழங்கல் திட்டமானது நிறுவப்பட்டது. இது தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் அதிகாரசபையினால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இன்று விடத்தல்தீவானது 750 நீர் இணைப்புகளுக்கான நீர் வழங்கல் சேவையானது நம்பகமான முறையில் நீர் வழங்கல் அதிகாரசபையினால் பயனடைகிறது. பொது சுகாதாரம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை கணிசமான அளவில் மேம்படுத்துகிறது. நீர் பற்றாக்குறை தொடர்பான சவால்களை எதிர்கொள்வதில் மீள்தன்மை கொண்ட உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நிலையான நீர் மேலாண்மை மற்றும் சமூக ஈடுபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையானது அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. விடத்தல்தீவுக்கான நீண்டகால நீர் வளங்களை உறுதி செய்வதற்கான பாதுகாப்பினை விரிவுபடுத்துதல், நீரின் தரத்தின் கண்காணிப்பை மேம்படுத்துதல் மற்றும் மாற்று நீர் வளங்கள் தொடர்பாக ஆராய்தல் போன்றன இப் பரிந்துரைகளில் உள்ளடங்கும்.

முக்கிய வார்த்தைகள். குடிநீர், நிலையான நீர் பாதுகாப்பு, விடத்தல்தீவு, மற்றும் நீர் வழங்கல்.

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு என்பது இலங்கையின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரை கிராமமாகும். படம் 1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி , இந்த கிராமமானது கடற்கரையோரமாக அமைந்துள்ளது. மற்றும் அதன் நீர் வழங்கல் வரலாற்றினை வடிவமைப்பதற்கு தனித்துவமான புவியியல் மற்றும் சமூக பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. மாந்தை பிரதேச செயலகத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் ஐந்து கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளுடன் விடத்தல்தீவானது இணைக்கப்பட்டது. இங்கு 779 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 2,917 குடியிருப்பாளர்களைக் கொண்டுள்ளது என 2020ம் ஆண்டுக்கான அரசாங்க புள்ளிவிபரத்தின் தரவுகளின் பகுப்பாய்வுகள் கூறுகின்றன.

அழகிய கடற்கரை அமைந்திருந்தாலும் விடத்தல்தீவினது நீர் வழங்கல் வரலாற்றில் பாதுகாப்பான மற்றும் நம்பகமான நீர் வளங்களை அணுகுவதற்கான நீண்ட போராட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வறிக்கையானது விடத்தல்தீவில் காணப்படும் நீர் வழங்கல் வசதிகளின் வரலாற்றை ஆராய்வதுடன் அதன் நீர் உட்கட்டமைப்பின் பரிணாம வளர்ச்சி, அதன் குடியிருப்பாளர்கள் முகங்கொடுக்கும் சவால்கள் மற்றும் அப்பகுதியில் நீரின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள்

1 தலைமைப் பொறியியலாளர், தேசிய நீர் வழங்கல், வடிகாலமைப்பு அபிவிருத்தி சபை

ஆகியவற்றினையும் கண்டறிந்துள்ளது.

அமைவிடம் மற்றும் குடித்தொகை.

விடத்தல்தீவின் கடற்கரையோரங்களின் இருப்பிடமானது அதை தனித்துவமாக பிரதிபலிக்கிறது. ஆனால் நீர் வழங்கல் சேவையின் கண்ணோட்டத்தில் சவாலானது. இந்த கிராமம் மூன்று பக்கங்களிலும் கடலால் சூழப்பட்டுள்ளது. இதனால் உள்ளூர் நீர் வளங்களில் அதிகமான உவர்ப்புத்தன்மை ஏற்படுகிறது. இதனால் அன்றாட அடிப்படைத் தேவைகளான குளித்தல் அல்லது துணிதுவைத்தல் போன்ற இரண்டாம் நிலைப் பாவனைகளுக்கு மற்றும் மனித நுகர்வுக்கு கூட தண்ணீரானது பற்றாக்குறையாக காணப்பட்டன.

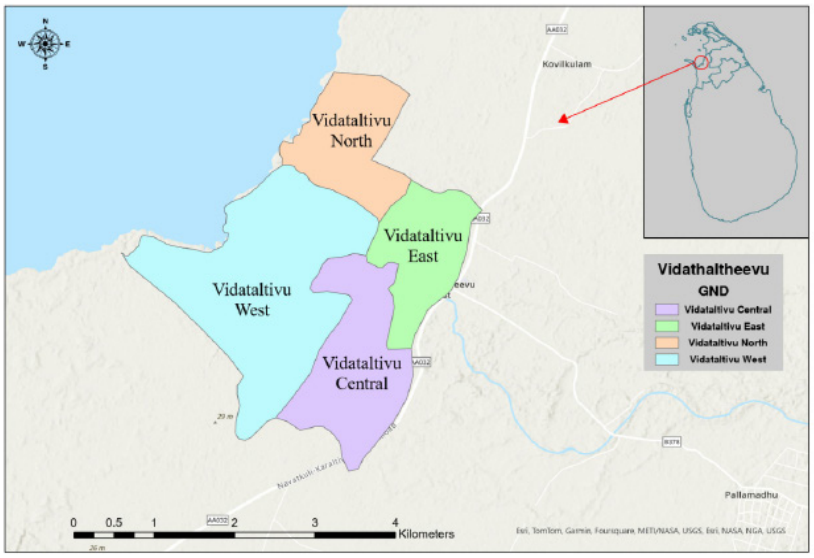

படம் 1 விடத்தல்தீவு பகுதியின் அமைவிடத்தின் வரைபடம்.

நீரின் தரங்கள் தொடர்பான சவால்கள்.

விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் காணப்படும் செறிவான உவர்ப்புத்தன்மை மற்றும் பாவனைக்கு உகந்த தரம் இன்மை ஆகியவை மனித அபிவிருத்திக்கு குறிப்பிடத்தக்க தடைகளாகக் காணப்படுகின்றன. வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்துவதற்கும், ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சியை ஆதரிப்பதற்கும் சுத்தமான நீர் அவசியம். இருப்பினும் பல தசாப்தங்களாக விடத்தல்தீவு குடியிருப்பாளர்கள் அடிப்படை நீர் வழங்கல் சேவைகளை கூட அணுகுவதற்கு முடியாமல் தவித்தனர். இந்தச் சவால்களானவை நம்பகமான நீர் வழங்கல் தீர்வுகளுக்கான முக்கியமான தேவையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டின.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவில் நீர் என்பது வெறும் ஒரு வளம் மட்டுமல்ல இது கிராமத்தின் உயிர்பிழைத்தல், இடப்பெயர்வு, மீட்பு பணிகள் மற்றும் சிறந்த வாழ்க்கைக்கான அபிலாசைகள் மூலம் பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. இவை தொடர்பான இந்த ஆய்வுஅறிக்கையானது பல முனைகளில் முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக புவியியல் ரீதியான இடர்கள் மற்றும் சமூக,அரசியல் எழுச்சிகளை எதிர்கொள்ளும் மனித மீள்தன்மையின் உள்ளூர் மயமாக்கப்பட்டதும் அதேவேளை ஆழமான வரலாற்றையும் இது ஆவணப்படுத்துகிறது. இவ்வாறான ஆவணப்படுத்தலின் மூலம் மோதலுக்குப் பின்னரான சூழலில் நீர் பாதுகாப்பின்மையுடன் போராடும் ஓரங்கட்டப்பட்ட கடலோர சமூகத்தின் வாழ்க்கையின் யதார்த்தங்களை காட்சிப்படுத்த முடிகிறது. இரண்டாவதாக பள்ளமடு குளம் போன்ற பாரம்பரிய வளங்களில் இருந்து மோதலுக்குப் பின்னரான மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் வரை காலப்போக்கில் நீர் வழங்கல் சார்ந்த உட்கட்டமைப்பின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்காணிப்பதன் மூலம் இந்த ஆய்வறிக்கையானது மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஒரு கிராமத்தின் நிலையான நீர் மேலாண்மைத்துவம் குறித்த மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது. இறுதியாக சமூக ஈடுபாடு, சர்வதேச உதவிகள் மற்றும் பொறியியல் தொழில்நுட்பங்கள் என்பன அடிப்படையான பொதுச் சேவைகளை மாற்றுவதற்கு எவ்வாறு தலையீடு செய்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் வளர்ச்சி குறித்த பரந்துபட்ட ஒரு விவாதத்திற்கு இது பங்களிக்கிறது.

மோதலினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கண்ணியம் மற்றும் இயல்புநிலையை மீட்டெடுப்பதில் காணப்படும் உட்கட்டமைப்பின் பங்கிற்கு இந்த ஆய்வு ஒரு சான்றாகும். மேலும் இதே போன்ற பாதிப்புகள் உள்ள ஏனைய பிராந்தியங்களுக்கு இது ஒரு முன்மாதிரியாக செயல்படும் .

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. மோதலுக்கு முன்னரான இயற்கை வளங்களை நம்பியிருத்தல் மற்றும் மோதலுக்குப் பின்னரான மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் உட்பட, விடத்தல்தீவில் நீர் வழங்கல் அமைப்புகளின் வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கினை காலவரிசைப்படுத்துதல் .
2. புவியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் காரணிகளைக் கண்டறிந்து பகுப்பாய்வு செய்தல் , அவை அந்தப் பகுதியில் நீர் அணுகல் மற்றும் தரத்தில் கவனம் செலுத்துதல்.
3. பாரம்பரிய நீர் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பான குடிநீருக்கான சமூக அணுகலில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை ஆராய்வது.
4. நீர் வழங்கல் அமைப்புகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதிலும் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதிலும் NECRD மற்றும் ENReP போன்ற சர்வதேச தலையீடுகளை மதிப்பிடுவது .
5. விடத்தல்தீவு மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் நீர் வழங்கல் உட்கட்டமைப்பின் தற்போதைய நிலை, அதன் நிலைபேற்றுத்தன்மை, பராமரிப்பு சவால்கள் மற்றும் பரப்பளவை மதிப்பீடு செய்தல் .
6. நீண்டகால நீர் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கான அணுகலை விரிவுபடுத்துதல், நீரின் தரத்தின் கண்காணிப்பை மேம்படுத்துதல் மற்றும் மாற்று நீர் ஆதாரங்களை இணைப்பதற்கான எதிர்கால உத்திகளை பரிந்துரை செய்தல்.

இலக்கிய விமர்சனம்.

தெற்காசியாவின் கிராமப்புற மற்றும் கடலோரப் பகுதிகளில் குறிப்பாக மோதலுக்குப் பின்னரான சூழல்களில் (WHO & UNICEF, 2021) சுத்தமான மற்றும் நிலையான நீர் வளங்களினை அணுகுவது என்பது ஒரு முக்கியமான அபிவிருத்திக்கு சவாலாக உள்ளது. இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ள விடத்தல்தீவு விடயத்தில் நீர் வழங்கலில் ஏற்படும் உட்கட்டமைப்பு விளைவுகளை வடிவமைப்பதில் புவியியல் ரீதியான இடர்பாடுகள், சமூக, அரசியல் ரீதியான உறுதியற்ற தன்மை மற்றும் நிறுவனங்களின் பலவீனம் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது. உலகளாவிய ரீதியில் கடலோர சமூகங்கள் என்பன நன்னீர் நீர்நிலைகளில் உவர்ப்பு நீர் ஊடுருவலானது அடிக்கடி பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றன.
குறிப்பாகத் தாழ்வான பகுதிகள் மற்றும் தீவு நாடுகள் (Werner et al., 2013). இலங்கையின் கடலோர மண்டலங்கள் அதிக உவர்ப்புத்தன்மைக்கு ஆளாகின்றன. கடல் நீர் ஊடுருவல், நிலத்தடி நீர் அதிகமாக உறிஞ்சுப்படுதல் மற்றும் பாரம்பரிய நீர் வளங்களின் பாதிப்புகள் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படுகின்றன (Herath, 2015; Kodikara et al., 2012; Panabokke, 2007). மன்னார் பிரதேசத்தில் வற்றாத மேற்பரப்பு நீர்நிலைகள் இல்லாத காரணத்தினாலும் பருவகாலத்து மழைநீர் தொட்டிகள் மற்றும் ஆழமற்ற கிணறுகளை அதிகமாகச் கொண்டிருப்பதாலும் இந் நிலையானது அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது (Withanage, 2010). இத்தகைய சுற்றுச்சூழல் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளூர் நீரியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் இயக்கவியலுக்குக் காரணமான இடம் சார்ந்த நீர் மேலாண்மைத்துவத்தின் அணுகுமுறைகளைக் கோருகின்றன (Molle & Mollinga, 2003).மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் அதிகமாக பாதிப்புக்குள்ளாகும். இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் நடந்த உள்நாட்டு மோதல் நிலையானது பரவலான இடப்பெயர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது மட்டுமல்லாமல், அத்தியாவசிய நீர் உட்கட்டமைப்பானது சிதைவடைவதற்கோ அல்லது கைவிடப்படுவதற்கோ வழிவகுத்தது (Gleick 2014; Muggah, 2008). கெயிலார்ட் மற்றும் பலரின் (2008) கூற்றுப்படி மோதல் நிலையானது பெரும்பாலும் பொதுச் சேவை வழங்கல் அமைப்புகளை சிதைக்கிறது. இது நீண்டகால வளர்ச்சி போக்கில் தேக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. இதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக நீர் வழங்கல் உள்ளிட்ட முக்கியமான சேவைகளை மறுசீரமைப்பதற்கு வடகிழக்கு சமூக மறுசீரமைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி (NECRD) மற்றும் விரைவான வடக்கு மீள்குடியேற்றத் திட்டம் (ENReP) போன்ற அரசாங்கத்தின் விசேட திட்டங்களினால் இறுதி மோதலுக்குப் பின்னரான மறுசீரமைப்பு திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன (ADB, 2005; உலக வங்கி, 2012; லியனாராச்சி & ரணசிங்க, 2019). இந்த நடவடிக்கைகளில் வெற்றிகள் இருந்தபோதிலும், தலையீடுகள், தாமதங்கள் மற்றும் நிறுவன சவால்கள் என்பன இல்லாமல் இல்லை.
கிராமத்தின் நிலையான நீர் அமைப்புகளின் மையத்தில் நிர்வாகம் மற்றும் சமூக பங்கேற்பின் முக்கியத்துவமானது உள்ளது. உலகளவில் வலுவான நிறுவனத்தின் ஆதரவு மற்றும் உள்ளூர் திறன் அபிவிருத்திகள் ஆகியவற்றுடன் இணைந்தால் பரவலாக்கப்பட்ட நீர் மேலாண்மை அமைப்பின் மீள்தன்மை மற்றும் நீடித்த சேவையின் ஆயுளுக்கு கணிசமாக பங்களிக்கிறது என்பதை சான்றுகள் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. (ஹார்வி & ரீட், 2007; லாக்வுட் & ஸ்மிட்ஸ், 2011). இது தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் அமைப்பின் (NWSDB, 2020) மேற்பார்வையின் கீழ் சமூக

அடிப்படையிலான நீர் வழங்கல் மாதிரிகளை நோக்கிய இலங்கைக்கே உரித்தான படிப்படியான கொள்கை மாற்றத்துடன் ஒத்துப்போகிறது. இருப்பினும் அத்தகைய மாதிரிகளின் வெற்றியானது மாறுபடலாம் பெரும்பாலும் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம், அரசியல் போக்குகள் மற்றும் சமூக மூலதனம் போன்ற உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட காரணிகளைப் பொறுத்து அமையும். (சமரசிங்க, 2013). நீர் வளங்களின் தொழில்நுட்பங்களை பொறுத்தவரை விடத்தல்தீவில் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள ஆழ்துளைக் கிணறுகளின் பயன்பாடானது காலநிலை எதிர்ப்பு உட்கட்டமைப்பின் பரந்த போக்கின் ஒரு பகுதியாகும். இருந்தபோதும் கடலோரப் பகுதிகளில் நிலத்தடி நீரைக் கட்டுப்படுத்தாமல் நம்பியிருப்பது கடுமையான நீரின் தரம் தொடர்பான கண்காணிப்பு, மீளுருவாக்க மேலாண்மை மற்றும் நீர் வளங்களின் பல்வகைப்படுத்தல் என்பன இல்லாமல் ஆபத்துகளை ஏற்படுத்தும் என்று அறிஞர்கள் எச்சரிக்கின்றனர் (ஃபாஸ்டர் ரூ சில்டன், 2003; ராஜபக்ஷ, 2016). விடத்தல்தீவு அனுபவம் என்பது இந்த பரந்துபட்ட பிராந்தியம் மற்றும் உலகளாவிய இயக்கவியலின் நுண்ணிய உருவமாக செயல்படுகிறது. மோதல் நிலைகளினால் பாதிக்கப்பட்ட கடலோர சமூகங்கள் மீள்தன்மை, நிறுவன ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளர்ந்து வரும் பொறியியல் தீர்வுகள் மூலம் தொடர்ச்சியான நீர் பாதுகாப்பின்மையை எவ்வாறு மாற்றியமைக்கின்றன என்பது குறித்த ஒரு அடிப்படையான ஆய்வுகளை இது வழங்குகிறது. எனவே பலவீனமான சூழல் உணர்திறன் கொண்ட பகுதிகளில் நிலையான நீர் முகாமைத்துவத்தினை வடிவமைப்பதற்கு முன்வரும் துறைசார்ந்தவர்கள், திட்டமிடுபவர்கள் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு இது பெறுமதிமிக்க அனுபவம் சார்ந்த நுண்ணறிவை வழங்குகிறது.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வானது விடத்தல்தீவில் நீர் வழங்கல் சேவையின் பரிணாம வளர்ச்சியை ஆவணப்படுத்தவும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் ஒரு தரமான மற்றும் வரலாற்று ரீதியான தரவுகளை கொண்ட ஒரு ஆராய்ச்சி அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தியது. கள அவதானிப்புகள், பள்ளமடு குளம் மற்றும் பள்ளமடு கிணறுகள் போன்ற ஏற்கனவே காணப்பட்ட மற்றும் முன்னால் நீர் வளங்களுக்கான தள வருகைகள் மற்றும் நிரந்தர குடியிருப்பாளர்கள், உள்ளூர் அதிகாரிகள் மற்றும் தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் அபிவிருத்தி சபையின் (NWSDB) அதிகாரிகளுடன் நேர்காணல்கள் மூலம் முதன்மைத் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இந்த நேரடிக் கலந்துரையால் மூலம் உள்நாட்டு மோதலுக்கு முன்னைய காலத்தின் போதும், அதற்குப் பின்னரான சமூகத்தின் நீர் பயன்பாட்டு நடைமுறைகள் தொடர்பான பெறுமதிமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்கின. அரச நிறுவனங்களின் அறிக்கைகள், NECORD மற்றும் ENReP இன் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் ஆவணங்கள், நீர் உட்கட்டமைப்பு வரைபடங்கள் மற்றும் மாந்தை பிரதேச செயலகத்தின் குடித்தொகை பகுப்பாய்வுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து இரண்டாம் நிலை தரவுகள் என்பன பெறப்பட்டன. உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்திகள் மற்றும் இடையூறுகளின் காலவரிசையைக் கண்டறிய வரலாற்று பகுப்பாய்வானது நடத்தப்பட்டதுடன் தொழில்நுட்ப மதிப்பீடுகள், பொறியியல் அறிக்கைகள் மற்றும் வடிவமைப்பு ஆவணங்கள் மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டன.

பகுப்பாய்வு.

பள்ளமடு குளம் மற்றும் பள்ளமடு கிணறு.

பல ஆண்டு காலமாக விடத்தல்தீவு வாழ் மக்கள் கிராமத்திலிருந்து ஒரு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள நீர் வளங்களில் தங்கியிருந்தனர். படம் 2 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி , பள்ளமடு குளம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு குளம் மற்றும் பள்ளமடு கிணறு என்று அழைக்கப்படும் ஒரு கிணறு ஆகியவை இதில் அடங்கும் . 1 மைல் தூரம் இருந்தபோதிலும், இந்த நீர் வளங்களானது சமூகத்திற்கு உயிர்நாடியாக இருந்தன.

படம் 2 பள்ளமடு குளம் மற்றும் பள்ளமடு குடிநீர் கிணறு அமைந்துள்ள இடம்.

பள்ளமடு குளம் மற்றும் கிணற்று நீரினைப் பயன்படுத்தும் குடியிருப்பாளர்கள் தங்கள் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான தண்ணீர் எடுப்பதற்காக கால்நடையாக, மிதிவண்டியில் அல்லது மோட்டார் வாகனங்களில் பயணம் செய்தனர். தண்ணீரை பானைகள், பீப்பாய்கள் அல்லது நீர்த்தாங்கிகளில் சேகரித்துச் சென்றனர். மேலும் தண்ணீரை பெற்றுக்கொள்வதற்கான கடினமான பிரயத்தனங்கள் என்பன கிராம மக்களுக்கு அதன் மதிப்பு மற்றும் பெறுமதிகளை ஆழமாகப் உணர்த்தியது. குவாமே அலெக்சாண்டர் பொறுத்தமாக கூறியது போல், "உங்கள் சொந்த தண்ணீரை நீங்கள் எடுத்துச் சென்றவுடன், ஒவ்வொரு துளியின் மதிப்பையும் நீங்கள் அறிவீர்கள்."

படம் 3பள்ளமடு குளத்திற்கு உணவளிக்கும் பாதை.

பள்ளமடு குளத்தின் நீர் வழங்கல் இணைப்பு.

படம் 3 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, பள்ளமடு குளத்திலிருந்து பெரிய குளம் என்பவற்றில் நீரானது சேமிக்கப்பட்டது. இந்த ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட அமைப்பானது குடியிருப்பாளர்களுக்கு சிறிது நிவாரணம் அளித்தது, இதனால் அவர்கள் குளிப்பதற்கு, துணி துவைப்பதற்கு, சமைப்பதற்கு மற்றும் குடிப்பதற்கு போன்ற அவர்களின் அன்றாட நீர் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு உதவியாக இருந்தது. இருப்பினும் 2006-2007 ஆம் ஆண்டில் கிராமத்தின் இடம்பெயர்வின் போது இந்த பாரம்பரிய நீர் வளங்கள் என்பன இறுதியில் கைவிடப்பட்டன.

இடப்பெயர்வு மற்றும் கைவிடுதல்.

விடத்தல்தீவானது இறுதிகட்டத்தில் நிகழ்ந்த உள்நாட்டு மோதலின் போது ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வின் காரணமாக இந்த பள்ளமடு குளம் மற்றும் பிற நீர் வசதிகளை கைவிட வழிவகுத்தது. இந்தக் காலகட்டம் கிராமத்தின் நீர் விநியோக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இடையூறினை குறித்து நிற்பதுடன் மிகவும் உறுதியான மற்றும் நிலையான தீர்வுகளுக்கான தேவையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியது.

நீர் வழங்கல் உட்கட்டமைப்பு அறிமுகம்.

ஆரம்பகால அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள்: 2000ம் ஆண்டில் விடத்தல்தீவின் நீர் வழங்கலில் ஏற்பட்ட சவால்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காக அரசாங்கம் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் நிதியுதவியுடன் கூடிய வடகிழக்கு சமூக மறுசீரமைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி திட்டம் (NECORD) மூலம் நீர் வழங்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு முயற்சித்தது. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் நீர் கொள்கலன் கட்டுதல் மற்றும் அது சார்ந்த உட்கட்டமைப்பு ஆகியவை அடங்கும். இருப்பினும் உள்நாட்டு மோதலின் போது நீர் கொள்கலன் முற்றாக அழிக்கப்பட்டதால் மக்கள் பாவனைக்கு நம்பகமான நீர் வளங்கள் இல்லாமல் போனதால் இந்தத் திட்டம் குறுகிய காலமே நீடித்தது.

மோதலுக்குப் பின்னரான மறுசீரமைப்பு: 2011 ஆம் ஆண்டில், விடத்தல்தீவுக்கான நீர் வழங்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் மறுசீரமைப்புடன் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மைல்கல்லினை எட்டமுடிந்தது. இந்தத் திட்டமானது உலக வங்கியால் துரிதகதியில் வடகிழக்கு மீளமைப்பு திட்டத்தின் (ENReP) கீழ் நிதியளிக்கப்பட்டது மற்றும் கிராமத்தில் நீர் விநியோகத்திற்கான மிகவும் கட்டமைக்கப்பட்ட அணுகுமுறையின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.

தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் அமைப்பு அபிவிருத்தி சபையின் பங்களிப்பு: மறுசீரமைப்பிலிருந்து விடத்தல்தீவு மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு நீர் வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் அமைப்பு அபிவிருத்தி சபை (NWSDB) பொறுப்பேற்றுள்ளது. மையப்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்திக்கான இந்த மாற்றமானது நீர் விநியோக

அமைப்புகளுக்கு அதிக நம்பகத்தன்மையையும் செயல்திறனையும் கொண்டு வந்தது.

தற்போதைய நீர் வழங்கல் அமைப்பு.

ஆதாரமாக நிலத்தடி நீர், விடத்தல்தீவில் தற்போதைய நீர் வழங்கல் அமைப்பு , படம் 4 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, மன்னாரில் உள்ள ஆழ்துளை கிணறுகளிலிருந்து எடுக்கப்படும் நிலத்தடி நீரை நம்பியுள்ளது . கிராமத்தின் குடிநீர் மற்றும் வீட்டுப் பாவனையின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக நிலத்தடி நீர் பிரித்தெடுத்தல் என்பது ஒரு நிலையான தீர்வாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

உட்கட்டமைப்பு மற்றும் வழங்கல்.

படம் 5 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, விடத்தல்தீவு நீர் வழங்கல் திட்டமானது தோராயமாக 750 நீர் இணைப்புகளில் இருந்து சேவைகளை வழங்குகிறது. இந்த உட்கட்டமைப்பில் கிராமவாசிகளுக்கு சமமான நீர் அணுகலை உறுதி செய்வதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட குழாய் இணைப்புகள் மற்றும் விநியோக அமைப்புகளின் வலையமைப்பு என்பன அடங்கும்.

உட்கட்டமைப்பு பராமரிப்பு தொடர்பான சவால்கள்.

தற்போதைய அமைப்பானது குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு காணப்படும் அதே வேளையில் எதிர்காலத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் உட்கட்டமைப்பைப் பராமரிப்பதிலும் விரிவுபடுத்துவதிலும் சவால்கள் உள்ளன. நீர் வழங்கல் அமைப்பின் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்கு வழக்கமான கண்காணிப்பு, பராமரிப்பு மற்றும் சமூக ஈடுபாடு மிக முக்கியமானவை.

சமூகத்தின் மீதான தாக்கம்.

சுத்தம் மற்றும் சுகாதாரம்: விடத்தல்தீவில் பொது சுகாதாரத்தினை மேம்படுத்தும் சுத்தமான தண்ணீரைப் பெறுவது என்பது குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. நீரினால் பரவும் நோய்கள் குறைவதும், சுகாதார நடைமுறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றமும் குடியிருப்பாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தியுள்ளன.

பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக நன்மைகள்: நம்பகமான நீர் வழங்கல் மூலம் நீரினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக செலவிடும் நேரத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் பங்களித்துள்ளது.இதனால் குடியிருப்பாளர்கள் வாழ்வாதார நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்த முடிகிறது. சமூக ரீதியாக இது சமூக மீள்தன்மை மற்றும் கூட்டுப் பொறுப்புணர்வு உணர்வை வளர்த்துள்ளது.

கற்றுக்கொண்ட பாடங்களும் எதிர்கால போக்குகளும்.

கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள்:விடத்தல்தீவின் நீர் வழங்கல் வரலாறானது பின்வருவனவற்றின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது:

1. விடத்தல்தீவில் உடனடியாக மற்றும் நீண்டகாலமாக முகம்கொடுக்கும் சவால்களை நிவர்த்தி செய்யும் நிலையான நீர் மேலாண்மை நடைமுறைகள்.
2. நீர் வழங்கல் தொடர்பான அமைப்புகளைத் திட்டமிடுதல், செயல்படுத்துதல் மற்றும் பராமரிப்பதில் சமூக ஈடுபாடு.

படம் 4 மன்னாரிலிருந்து விடத்தல்தீவின் நீர் வழங்கல் கொள்கலன் வரையான நீர் வழங்கல் வளம்.

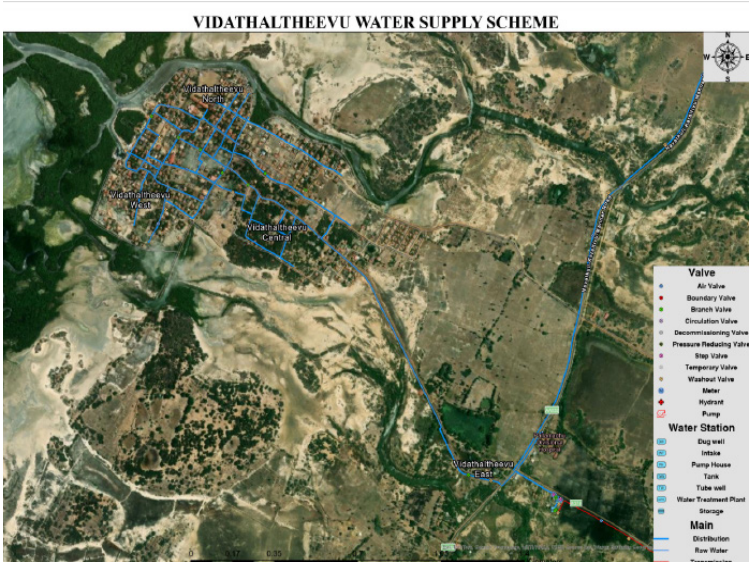

படம் 5விடத்தல்தீவு நீர் வழங்கல் திட்டத்தின் வரைபடம்

எதிர்கால வாய்ப்புகள்

எதிர்காலம் தொடர்பாக நோக்கும்போது பின்வரும் படிநிலைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

- ***இணைப்புகள் விரிவாக்கம் :*** முழு கிராமத்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் இணைப்புகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல்.
- ***நீரின் தரத்தின் கண்காணிப்பு :*** நிலத்தடி நீர் வளங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்கான வழக்கமான பரிசோதனைகளில் ஈடுபடுதல்.
- ***மாற்று நீர் ஆதாரங்கள் :*** மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் மேற்பரப்பு நீரைப் பயன்படுத்தி நிலத்தடி நீரைச் சார்ந்திருப்பதை மட்டுப்படுத்தல்.
- ***திறன் மேம்பாடு :*** சமூக உரிமை மற்றும் மீள்தன்மையை மேம்படுத்துவதற்காக உள்ளூர்வாசிகளுக்கு நீர் மேலாண்மை சார்ந்த பயிற்சிகள் அளித்தல்.

ஆய்வின் எல்லைகள்.

விடத்தல்தீவில் நீர் வழங்கல் வசதிகளின் பரிணாம வளர்ச்சி குறித்த விரிவான தரவுகளை இந்த ஆய்வு வழங்கியபோதும் அதன் எல்லைகளுக்குட்பட்டு உள்ளன.

1.வரையறுக்கப்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகள்: நீர் வளங்களின் ஆரம்பகால வரலாற்றின் பெரும்பகுதியானது குறிப்பாக 1980க்கு முன்னரான சமூக நடைமுறைகள், செவிவழிக் கதைகள் மற்றும் நினைவு அடையாளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரவுகளில் பெரிதும் தங்கியுள்ளன. ஏனெனில் இந்த குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தில் கிராமப்புற நீர் பயன்பாடு குறித்து ஆவணப்படுத்தப்பட்டவற்றின் தரவுகளானது குறிப்பிட்டளவில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. இது காலக்கெடு மற்றும் தொழில்நுட்ப விவரங்களின் துல்லியத்தை பாதிக்கலாம்.

2.மோதலுக்குப் பின்னரான தரவு இடைவெளிகள்: உள்நாட்டு மோதலால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் அழிவுகள் காரணமாக சில நிகழ்ச்சித்திட்டப் பதிவுகளானது குறிப்பாக NECORD நிறுவனத்துடன் தொடர்புடைய ஆவணங்கள் தொலைந்து போனது அல்லது அணுகுவதற்கு முடியாததாகவே இருந்தன. இதன் காரணமாக முன்னர் மேற்கொண்டிருந்த நீர் உட்கட்டமைப்பின் முழுமையான தொழில்நுட்ப மதிப்பீட்டினை மேற்கொள்வதற்கு முடியவில்லை.

3.தொடர்ச்சியான நீரின் தரத்தின் தரவுகள் இல்லாமை: தற்போதைய நீரின் தரம் மற்றும் வழங்கல் நடைமுறைகள் என்பன விவாதிக்கப்பட்டபோதும் நிலத்தடி நீரானது உவர்ப்புத்தன்மை, மாசு அளவுகள் அல்லது பருவகால மாறுபாடுகள் குறித்த நீண்டகால கண்காணிப்பு ஆகியவற்றின் தரவுகள் ஆய்வின் போது போதியளவாகவோ அல்லது கிடைக்கவில்லை. இது நிலைத்தன்மையின் ஆழமான சுற்றுச்சூழல் பகுப்பாய்வை கட்டுப்படுத்துகிறது.

4.புவியியல் மற்றும் ஆய்வுக்கள கட்டுப்பாடுகள்: தள வருகைகள் மற்றும் கள கண்காணிப்புகள் என்பனஅனுமதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்குள் மட்டுமே காணப்பட்டன. தொலைதூரமான அல்லது அதிகமான பகுதிகளில் உள்ள கைவிடப்பட்ட கிணறுகள் மற்றும் தொட்டிகள் போன்ற முன்னர் பயன்படுத்தப்பட்ட சில நீர்நிலைகளை விரிவான ஆய்வுக்காக பாதுகாப்பாக அணுகுவதற்கு முடியவில்லை.

5.பொதுமைப்படுத்தல்: இந்த ஆய்வின் தொழில்நுட்பங்களானது விடத்தல்தீவின் சமூக,புவியியல்

மற்றும் வரலாற்று சூழல் மற்றும் மாறுபட்ட சுற்றுச்சூழல், மற்றும் அரசியல் நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் இலங்கையின் பிற பகுதிகளுக்கு எளிதில் பொதுமைப்படுத்தப்படாமல் போகலாம்.

6. சமூக பிரதிநிதித்துவம்: பல்வேறு உள்ளூர் குரல்களை ஈடுபடுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் பெண்கள் அல்லது வறுமைக்கோட்டிற்குட்பட்ட குடும்பங்கள் போன்ற சில குழுக்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைந்தளவில் காணப்பட்டிருக்கலாம். அவர்களின் நீர் தொடர்பான அனுபவங்கள் வரலாற்றினை மேலும் வளப்படுத்தக்கூடும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவில் உள்ள நீர் வழங்கல் வசதிகளின் வரலாறானது அதன் குடியிருப்பாளர்களின் மீள்தன்மை மற்றும் விடாமுயற்சிக்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகும். அத்துடன் பள்ளமடு குளம் மற்றும் பள்ளமடு கிணறு போன்ற பாரம்பரிய நீர் வளங்களில் தங்கியிருப்பது முதல் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களால் நிதியளிக்கப்பட்ட நவீன உட்கட்டமைப்பிலிருந்து பயன்களை பெற்றுக்கொள்ளுதல் வரை இக் கிராமமானது குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது. இருப்பினும் சவால்கள் உள்ளன. மேலும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நிலையான நீர் முகாமைத்துவத்தினை உறுதி செய்வதற்கான தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் தேவை. கடந்த காலத்திலிருந்து கற்றுக்கொண்டு புதிய தீர்வுகளை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், மனித அபிவிருத்தி, பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் நிலையான சுற்றுச்சூழலினை பாதுகாக்கும் நீரின் எதிர்காலத்தை விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் உருவாக்க முடியும்.

உசாத்துணைகள்.

- Asian Development Bank (ADB). (2005). North East Community Restoration and Development Project (NECORD): Project completion report. https://www.adb.org
- Foster, S., & Chilton, J. (2003). Groundwater: The processes and global significance of aquifer degradation. Philosophical Transactions of the Royal Society B: Biological Sciences, 358(1440), 1957–1972. https://doi.org/10.1098/rstb.2003.1380
- Gaillard, J. C., Maceda, E. A., & Stasiak, E. (2008). Sustainable livelihoods and disaster risk reduction: An institutional and operational framework. Disasters, 33(3), 319–339. https://doi.org/10.1111/j.1467-7717.2008.01039.x
- Gleick, P. H. (2014). Water, drought, climate change, and conflict in Syria. Weather, Climate, and Society, 6(3), 331–340. https://doi.org/10.1175/WCAS-D-13-00059.1
- Guppy, L., Mehta, P., & Qadir, M. (2018). Sustainable water security and the global water crisis: A primer. United Nations University Institute for Water, Environment and Health. https://inweh.unu.edu
- Harvey, P. A., & Reed, R. A. (2007). Community-managed water supplies in Africa: Sustainable or dispensable? Community Development Journal, 42(3), 365–378. https://doi.org/10.1093/cdj/bsl001
- Herath, G. (2015). Water resources and environmental management in Sri Lanka. Lambert Academic Publishing.
- Kodikara, K. A. S., Priyadarshana, T., & Perera, T. S. (2012). Saltwater intrusion in the coastal areas of Sri Lanka. Journal of the National Science Foundation of Sri Lanka, 40(3), 267–276. https://doi.org/10.4038/jnsfsr.v40i3.4674
- Liyanaarachchi, G. V. M. A., & Ranasinghe, A. (2019). Infrastructure development in post-conflict regions: The case of Northern Sri Lanka. Journal of South Asian Development, 14(2), 251–277. https://doi.org/10.1177/0973174119853794
- Lockwood, H., & Smits, S. (2011). Supporting rural water supply: Moving towards a service delivery approach. Practical Action Publishing. https://www.ircwash.org/resources/supporting-rural-water-supply-moving-towards-service-delivery-approach
- Molle, F., & Mollinga, P. P. (2003). Water poverty indicators: Conceptual problems and policy issues. Water Policy, 5(5–6), 529–544. https://doi.org/10.2166/wp.2003.0034
- Muggah, R. (2008). Relocation failures in Sri Lanka: A short history of internal displacement and resettlement. Zed Books.
- National Water Supply and Drainage Board (NWSDB). (2020). Annual Report 2020. https://www.waterboard.lk
- Panabokke, C. R. (2007). Groundwater conditions in Sri Lanka: A geomorphic perspective. Natural Resources Management Services.
- Rajapakse, R. P. C. R. (2016). Salinity intrusion and groundwater management in coastal Sri Lanka. Proceedings of the Water Professionals' Day Symposium, 34–40. https://slwp.org/wp-

content/uploads/2016/11/WPD_2016_Proceedings.pdf
- Samarasinghe, G. (2013). Decentralization and water management in Sri Lanka: A critical review. Sri Lanka Journal of Social Sciences, 36(1-2), 25–35.
- Werner, A. D., Bakker, M., Post, V. E. A., Vandenbohede, A., Lu, C., Ataie-Ashtiani, B., Simmons, C. T., & Barry, D. A. (2013). Seawater intrusion processes, investigation and management: Recent advances and future challenges. Advances in Water Resources, 51, 3–26. https://doi.org/10.1016/j.advwatres.2012.03.004
- Withanage, H. (2010). Water pollution in Sri Lanka: Status and challenges. Environmental Foundation Limited. https://efl.lk
- World Bank. (2012). Implementation completion and results report on a grant for the Emergency Northern Recovery Project. https://documents.worldbank.org
- World Health Organization [WHO] & United Nations Children's Fund [UNICEF]. (2021). Progress on household drinking water, sanitation and hygiene 2000–2020: Five years into the SDGs. https://www.who.int/publications/i/item/9789240030848

2. வேர்களை மீட்டெடுப்பது: இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் விவசாயம் மற்றும் விவசாயம் பற்றிய சமூக-வரலாற்று பகுப்பாய்வு.

மீரா சாஹூபு நஜூமுதீன்[2]

சுருக்கம்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவின் விவசாய மற்றும் விவசாய மரபுகளை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. வரலாற்று தொடர்ச்சி, போர்க்கால இடையூறுகள், நில சவால்கள் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மாற்றங்கள் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. கள அவதானிப்புகள், வாய்மொழி சாட்சியங்கள் மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட இந்த ஆய்வு, ஒரு காலத்தில் சமூகத்தின் அடையாளம் மற்றும் பொருளாதாரத்திற்கு மையமாக இருந்த பாரம்பரிய விவசாய முறைகள் - இடப்பெயர்ச்சி, நிலமின்மை, சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்கள் மற்றும் நவீனமயமாக்கல் ஆகியவற்றால் எவ்வாறு பலவீனமடைந்துள்ளன என்பதை ஆராய்கிறது. கண்டுபிடிப்புகள் பூர்வீக அறிவுக்கும் இன்றைய தடைகளுக்கும் இடையிலான சிக்கலான தொடர்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. இது கிராமப்புற மக்கள் தங்கள் விவசாய பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளையில் மாற்றியமைக்க பாடுபடுவதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. போருக்குப் பிந்தைய விடத்தல்தீவில் விவசாயத்தின் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்காக உள்ளடக்கிய நிலக் கொள்கைகள், இளைஞர் ஈடுபாடு, காலநிலை - எதிர்ப்பு உட்கட்டமைப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற திட்டமிடல் ஆகியவற்றின் அவசியத்தை இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது. இலங்கையின் மோதலுக்குப் பிந்தைய பகுதிகளில் கிராமப்புற மீள்தன்மை, கலாச்சார பாதுகாப்பு மற்றும் சமமான வளர்ச்சி குறித்த பரந்த விவாதங்களுக்கு இந்த ஆய்வு பங்களிக்கிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு விவசாயம், நிலமின்மை மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி, பாரம்பரிய விவசாய நடைமுறைகள் , போருக்குப் பிந்தைய கிராமப்புற மேம்பாடு, இலங்கை வடக்கு மாகாணம்.

அறிமுகம்.

இலங்கையில், குறிப்பாக மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவு போன்ற கடலோர மற்றும் அரை வறண்ட பகுதிகளில், விவசாயம் வரலாற்று ரீதியாக கிராமப்புற வாழ்வாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக இருந்து வருகிறது. தீவின் வடமேற்கு விளிம்பில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு , சமூக அறிவு, பருவகால தளங்கள் மற்றும் பூர்வீக சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மை ஆகியவற்றில் ஆழமாக வேரூன்றிய விவசாய நடைமுறைகளின் நீண்டகால பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்வாதாரம் மற்றும் சிறிய அளவிலான விவசாயத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட இங்குள்ள நிலம், ஒரு காலத்தில் தன்னம்பிக்கை மற்றும் நிலைத்தன்மையின் அடையாளமாக நின்று, உள்ளூர் நுகர்வு மற்றும் வர்த்தகத்திற்காக அரிசி, மிளகாய், வெங்காயம் மற்றும் பல்வேறு பயிர் உற்பத்திகளை வழங்குகிறது. இருப்பினும், கடந்த சில தசாப்தங்களாக, விடத்தல்தீவின் விவசாயக் கட்டமைப்பு, நீடித்த உள்நாட்டு மோதல், இடப்பெயர்ச்சி, 1990 இல் முஸ்லிம் சமூகங்களின் வெளியேற்றம் மற்றும் நவீனமயமாக்கல் மற்றும் நில நிர்வாகமின்மை காரணமாக பாரம்பரிய முறைகளின் படிப்படியான வீழ்ச்சி போன்ற சிக்கலான சக்திகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. விடத்தல்தீவு மக்களுக்கு விவசாயம் ஒரு ஒருங்கிணைந்த அடையாளக் குறியீடாகத் தொடர்ந்தாலும் வளச் சீரழிவு, சமூக-அரசியல் புறக்கணிப்பு மற்றும் இளைஞர்களின் ஆர்வத்தை மாற்றுதல் போன்ற சவால்களை அது இப்போது எதிர்கொள்கிறது. விடத்தல்தீவில் விவசாயத்தின் வரலாற்று பரிணாமம், சமூக-பொருளாதார இயக்கவியல், பாரம்பரிய நடைமுறைகள் மற்றும் சமகால சவால்களை ஆவணப்படுத்தவும் விமர்சன ரீதியாகவும் ஆராய முயல்கிறது. கள அறிக்கைகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், நிர்வாக பதிவுகள் மற்றும் ஏற்கனவே உள்ள இலக்கியங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட இந்தக் கட்டுரை, விவசாயிகளின் வாழ்க்கை யதார்த்தங்களையும், துன்பங்களுக்கு மத்தியில் அவர்களின் தகவலமைப்பு உத்திகளையும் மறுகட்டமைக்கிறது. நிலையான கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான கொள்கை பரிசீலனைகளை முன்னறிவிக்கும் அதே வேளையில், உள்ளூர் விவசாய பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதை இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், இது இலங்கையின் பரந்த விவசாய மாற்றங்களின் நுண்ணிய படத்தைப் படம்பிடிப்பது மட்டுமல்லாமல், வரலாற்று ரீதியாக ஓரங்கட்டப்பட்ட ஆனால் மீள்தன்மை கொண்ட விவசாய சமூகத்தின் குரல்களையும் பெருக்குகிறது.

---

2 தேசகீர்த்தி, முன்நாள் ஆசிரியர் மற்றும் அதிபர்.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவில் விவசாயம் நீண்ட காலமாக அதன் சமூக அமைப்பு, பொருளாதாரம் மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்திற்கு மையமாக இருந்து வருகிறது. இப்பகுதியின் விவசாய வரலாறு, பல நூற்றாண்டுகளாக பழங்குடி அறிவு, தகவலமைப்பு நுட்பங்கள் மற்றும் தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் கத்தோலிக்க மக்களிடையே சமூகங்களுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பை உள்ளடக்கியது. இருப்பினும், 1990 க்குப் பிந்தைய இடப்பெயர்ச்சி, மாறிவரும் நில உரிமை முறைகள் மற்றும் வணிக விவசாய நடைமுறைகளின் ஊடுருவல் ஆகியவை இந்த சமநிலையை சீர்குலைத்துள்ளன. விடத்தல்தீவின் விவசாய பரிணாமத்தை ஆவணப்படுத்துவது மறைந்து வரும் கிராமப்புற பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் நிலையான வளர்ச்சித் திட்டமிடல், மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுவாழ்வு மற்றும் சமூக மீள்தன்மை உத்திகளையும் தெரிவிக்கிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் விவசாயப் பொருளாதாரம் மற்றும் கிராமப்புற வாழ்வாதாரங்களில் போரின் தாக்கம் குறித்து பொதுவான ஆய்வுகள் இருந்தாலும், விடத்தல்தீவின் விவசாயம் குறித்த உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட, விரிவான ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இல்லை. பாரம்பரிய விவசாய நுட்பங்கள், நில பயன்பாட்டு வரலாறு, பூர்வீக சொற்கள், அறுவடைக்குப் பிந்தைய சடங்குகள் மற்றும் 1990 முஸ்லிம் வெளியேற்றத்தின் சமூக-அரசியல் தாக்கத்தை ஆவணப்படுத்துவதில் உள்ள இடைவெளிகள் இதில் அடங்கும். மேலும், போரினால் தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் நவீனமயமாக்கல் ஆகியவை இந்தக் கடலோர விவசாய சூழலில் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக சவால்களுடன் எவ்வாறு குறுக்கிடுகின்றன என்பதை தற்போதுள்ள பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் கவனிக்கவில்லை.

ஆராய்ச்சி நோக்கங்கள்.

1. விடத்தல்தீவில் விவசாய முறைகள் மற்றும் நில பயன்பாட்டின் வரலாற்று பரிணாமத்தை ஆவணப்படுத்துதல் .
2. பாரம்பரிய விவசாய நடைமுறைகள், அறுவடைக்குப் பிந்தைய பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உள்ளூர் விவசாய சொற்களை ஆராய்தல்.
3. 1990ம் ஆண்டு முஸ்லிம் வெளியேற்றம் உட்பட சமூக-அரசியல் சீர்குலைவுகள் விவசாய நிலைத்தன்மை மற்றும் நில உரிமையில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை ஆராய்க.
4. நவீனமயமாக்கல், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களுக்கு மத்தியில் விடத்தல்தீவில் விவசாயிகள் எதிர்கொள்ளும் தற்போதைய சவால்களை மதிப்பிடுதல்.
5. விடத்தல்தீவின் விவசாய பாரம்பரியத்தின் நிலையான மறுமலர்ச்சி மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான அடிப்படையான கொள்கை பரிந்துரைகளை வழங்குதல் .

இலக்கிய விமர்சனம்.

இலங்கையின் வடபகுதியில், குறிப்பாக விடத்தல்தீவு மற்றும் பரந்த மன்னார் மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளில் விவசாய நடைமுறைகள் வரலாற்று ரீதியாக சிறுதொழில் வாழ்வாதார விவசாயத்தால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இது பாரம்பரிய முறைகள் மற்றும் உறவினர் அடிப்படையிலான நில மேலாண்மையில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. இலங்கையின் விவசாய நிலப்பரப்பு குறித்த ஆய்வுகள், உள்நாட்டு மோதலுக்கு முன்னர், வடக்கு மாகாணம் மழைநீர் விவசாயம் மற்றும் குள நீர்ப்பாசன நெல் விவசாயத்தை பெரிதும் நம்பியிருந்ததைக் காட்டுகின்றன (ஹேரத் & வீரசிங்க , 2009). தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்தப்பட்ட இந்த அமைப்புகள், மண், நீர் மற்றும் பருவகால மாறுபாடுகள் பற்றிய நெருக்கமான புரிதலை பிரதிபலித்தன. பெரும்பாலும் தமிழ் வழக்கமான சட்டங்களை காலனித்துவ நில உரிமை மரபுகளுடன் கலக்கின்றன (மூர், 1985). உள்நாட்டுப் போர் (1983 - 2009) இந்த பழமையான விவசாய கட்டமைப்புகளை ஆழமாக சீர்குலைத்தது. நீடித்த இடப்பெயர்வு, விளைநிலங்களுக்கான அணுகல் இழப்பு மற்றும் நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பு அழிவு ஆகியவை விடத்தல்தீவு உட்பட வன்னிப் பகுதி முழுவதும் குறிப்பிடத்தக்க விவசாய வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன என்பதை ஆராய்ச்சி எடுத்துக்காட்டுகிறது (கோர்ஃப் ரூ சில்வா, 2003; சர்வானந்தன் , 2007). மன்னார் மாவட்டத்தில், போரினால் தூண்டப்பட்ட கண்ணிவெடி மாசுபாடு மற்றும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட இயக்கம் விவசாய சுழற்சிகளில் முறிவு மற்றும் விதை வங்கிகள், கால்நடைகள் மற்றும் விவசாய கருவிகளின் இழப்புக்கு வழிவகுத்தது (சர்வதேச நெருக்கடி குழு, 2010). பெரேரா (2016) கருத்துப்படி , நில ஒதுக்கீட்டில் அரசின் தலையீடுகள், பெரும்பாலும் வளர்ச்சி அல்லது சிங்களமயமாக்கல் கொள்கைகளுக்கு சாதகமாக , தமிழ் விவசாய சமூகங்களை ஓரங்கட்டி, நில மறுசீரமைப்பு தொடர்பான பதட்டங்களுக்கு வழிவகுத்தன.
போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி குறித்த சமீபத்திய ஆய்வுகள், வடக்கு மாகாணத்தில் நிலையான விவசாய மறுமலர்ச்சி சமூகத்தால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும், பூர்வீக அறிவு முறைகளைப் பயன்படுத்த

வேண்டும், அதே நேரத்தில் நவீன நுட்பங்களை ஒருங்கிணைக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன (குமார் மற்றும் விஜேரத்னே , 2015). பங்கேற்பு நிர்வாகம், சமமான நில சீர்திருத்தம் மற்றும் நீர்ப்பாசன வலையமைப்புகளின் மறுசீரமைப்பு மூலம் கிராமப்புற வாழ்வாதாரங்களை மறுகட்டமைப்பதில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது (குணசேகர, 2016). விடத்தல்தீவு விவசாயிகளின் அனுபவம், பாரம்பரிய சுற்றுச்சூழல் ஞானம், போர்க்கால அதிர்ச்சி மற்றும் நவீன அரசு தலையீடுகள் குறுக்கிடும் பரந்த பிராந்திய போராட்டத்தின் அடையாளமாகும். துன்பங்கள் இருந்தபோதிலும், சமூக மீள்தன்மை, புலம்பெயர்ந்தோர் பணம் அனுப்புதல் மற்றும் நிலையான விவசாய முறைகளை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட அரசு சாரா நிறுவனங்களால் ஆதரிக்கப்படும் திட்டங்கள் ஆகியவற்றால் உந்தப்பட்டு, உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட விவசாய மறுமலர்ச்சி சில இடங்களில் தொடங்கியுள்ளது (ஜெயதிலக மற்றும் அமிர்தலிங்கம், 2015).

ஆராய்ச்சி முறை.

விடத்தல்தீவில் அனுபவிக்கும் விவசாய நடைமுறைகள், சவால்கள் மற்றும் சமூக-அரசியல் சீர்குலைவுகளை ஆராய்வதற்காக, விளக்கமான மற்றும் வரலாற்று பகுப்பாய்வுகளால் ஆதரிக்கப்படும் ஒரு தரமான ஆராய்ச்சி வடிவமைப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆவண பகுப்பாய்வு, வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான கண்காணிப்பு ஆகியவற்றின் கலவையின் மூலம் தரவு சேகரிக்கப்பட்டது. முதன்மை தரவு ஆதாரங்களில் நீண்டகால குடியிருப்பாளர்கள், விவசாயிகள், திரும்பி வந்தவர்கள் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாக அதிகாரிகளுடனான நேர்காணல்கள் அடங்கும். தற்போதைய நடைமுறைகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு நிலைமைகளைக் கண்காணிக்க விவசாய நிலங்கள், நீர்ப்பாசன நிலையங்கள் மற்றும் அறுவடைக்குப் பிந்தைய சேமிப்புத் தளங்களுக்கு கள வருகைகளுடன் இவை கூடுதலாக வழங்கப்பட்டன. அரசாங்க அறிக்கைகள், கல்வி ,இலக்கியங்கள், அரசு சாரா நிறுவன வெளியீடுகள் மற்றும் நில பயன்பாடு, பயிர் சுழற்சிகள் மற்றும் மக்கள்தொகை மாற்றங்கள் தொடர்பான காப்பகப்படுத்தப்பட்ட பதிவுகளிலிருந்து இரண்டாம் நிலை தரவு சேகரிக்கப்பட்டது. இடப்பெயர்ச்சி, நிலமின்மை மற்றும் பாரம்பரிய விவசாய அறிவு தொடர்பான தொடர்ச்சியான வடிவங்களை அடையாளம் காண ஒரு கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு நடத்தப்பட்டது. விவசாயத்தின் சமூக-கலாச்சார பரிமாணங்கள், குறிப்பாக போர், இடம்பெயர்வு மற்றும் நவீனமயமாக்கல் ஆகியவை விடத்தல்தீவின் விவசாய நிலப்பரப்பை எவ்வாறு மறுவடிவமைத்துள்ளன என்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட நுண்ணறிவுகளை குறுக்கு சரிபார்ப்பு செய்வதற்கும், கண்டுபிடிப்புகளின் மிகவும் நம்பகமான மற்றும் சூழல்-உணர்திறன் விளக்கத்தை உறுதி செய்வதற்கும் முக்கோணவியல் பயன்படுத்தப்பட்டது. நேர்காணல்களின் போது நெறிமுறை பரிசீலனைகள் காணப்பட்டன. அனைத்து பங்கேற்பாளர்களிடமிருந்தும் ஒப்புதல் பெறப்பட்டது மற்றும் தேவையான இடங்களில் அடையாளங்கள் அநாமதேயமாக்கப்பட்டன.

பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவில் விவசாயத்தின் புவியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அடித்தளங்கள்.

இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் மன்னார் மாவட்டத்தின் மேற்கு கடற்கரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு வரலாற்று ரீதியாக விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடித்தல் ஆகிய இரண்டிற்கும் உகந்ததாக அமைந்த இயற்கை அம்சங்களைக் கொண்ட ஒரு கிராமமாகும். இந்த கிராமம் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவிற்குள் அமைந்துள்ளது. மேலும் மேற்கில் கடலோரத் தடாகங்களாலும் கிழக்கில் திறந்த நிலங்களாலும் சூழப்பட்ட அதன் புவியியல் இருப்பிடம் அதன் விவசாய மரபைக் கணிசமாக வடிவமைத்துள்ளது. பாக்கு நீரினைக்கு அருகாமையில் இருப்பதால், விடத்தல்தீவு ஒரு தனித்துவமான கடலோர-கடல் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பிலிருந்து பயனடைகிறது. உப்பு காற்று, பருவகால பருவமழை மற்றும் தாழ்வான கடலோர சமவெளிகளின் இருப்பு ஆகியவை பாரம்பரிய விவசாய சுழற்சிகளை வரையறுத்துள்ளன. நிலப்பரப்பு பெரும்பாலும் தட்டையானது, பனை தோப்புகள் மற்றும் புதர் காடுகளால் இடைக்கிடையே உள்ளது. இந்த சுற்றுச்சூழல் நிலைமைகள் மழைநீரை நம்பி நெல் சாகுபடி மற்றும் கேழ்வரகு, சோளம், உளுந்து மற்றும் பச்சை பயறு போன்ற வறட்சியை எதிர்க்கும் பயிர்களின் வளர்ச்சியை ஆதரித்தன. பள்ளமடு போன்ற உள்ளூர் குளங்கள் மற்றும் நீர் கால்வாய்களில் பருவகால வெள்ளப்பெருக்கு குளம் மற்றும் அருகிலுள்ள நீர்த்தேக்கங்கள் - உள்ளூர் விவசாயிகள் வரலாற்று ரீதியாக நம்பியிருந்த இயற்கை நீர்ப்பாசன முறையை அனுமதித்தன. நவீன நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பு குறைவாக இருந்தாலும், இந்த பாரம்பரிய முறைகள் நிலைத்திருக்கின்றன. மேலும் மக்களின் விவசாய அடையாளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன.

விடத்தல்தீவு மண்ணில் சிவப்பு - மஞ்சள் லேட்டோசோல்கள் மற்றும் மணல் கலந்த ரெகோசோல்கள் கலந்துள்ளன. இவை பொதுவாக குறைந்த வளமானவை ஆனால் மாற்று விவசாயத்தின் கீழ் சில

பயிர்களுக்கு (சேனா/சேனை) ஏற்றவை. இப்பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் இடம்பெயர்வு மற்றும் மோதல்களின் காலங்களில், குறிப்பாக உள்நாட்டுப் போரின் போது, வெட்டி எரிக்கும் விவசாயம் போன்ற நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இந்த வரம்புகளுக்கு ஏற்றவாறு மாறினர். பனை மற்றும் தேங்காய் கழிவுகளிலிருந்து விலங்கு எரு மற்றும் உரம் பயன்படுத்துவது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வயல்களில் மண் வளத்திற்கு மேலும் பங்களித்தது. இந்தப் பகுதி வெப்பமண்டல பருவமழை காலநிலையால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இது தனித்துவமான ஈரமான (அக்டோபர் முதல் ஜனவரி வரை) மற்றும் வறண்ட (மே முதல் செப்டம்பர் வரை) பருவங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த இருவேறுபாடு விதைப்பு மற்றும் அறுவடை காலங்களையும், பயிர் சுழற்சி மற்றும் பூச்சி கட்டுப்பாடு பற்றிய உள்ளூர் அறிவு முறைகளையும் தீர்மானித்தது. ஆண்டு மழைப்பொழிவு 800 முதல் 1,200 மிமீ வரை இருக்கும், பெரும்பாலான விவசாய நடவடிக்கைகள் வடகிழக்கு பருவமழையைச் சுற்றியே இருக்கும். இருப்பினும், காலநிலை மாற்றம் காரணமாக மழையின் கணிக்க முடியாத தன்மை சமீபத்திய ஆண்டுகளில் பாரம்பரிய பயிர் அட்டவணைகளை பாதிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. விவசாய சாத்தியக்கூறுகள் இருந்தபோதிலும், விவசாயிகள் பல சுற்றுச்சூழல் தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இவற்றில் அதிக மண் உப்புத்தன்மை, ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு மற்றும் அருகிலுள்ள காடுகள் மற்றும் புதர் பகுதிகளிலிருந்து காட்டு விலங்குகள் சாகுபடி நிலங்களுக்குள் ஊடுருவுதல் ஆகியவை அடங்கும். இதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, உள்ளூர் விவசாயிகள் வரலாற்று ரீதியாக கால்நடை வளர்ப்பு (குறிப்பாக மாடுகள், ஆடுகள் மற்றும் கோழிகள்) மற்றும் பருவகால மீன்பிடித்தல் ஆகியவற்றில் பன்முகப்படுத்தப்பட்டு, தங்கள் வருமானத்தை அதிகரிக்கவும், வறட்சி மற்றும் வெள்ளத்தின் போது விவசாய சார்புநிலையைக் குறைக்கவும் முயன்று வருகின்றனர்.

கூடுதலாக, கடலோர சதுப்புநிலங்கள் மற்றும் குளம் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் சுற்றுச்சூழல் உணர்திறன், இரசாயன உரங்களின் விரிவான பயன்பாடு மற்றும் இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட உழவு ஆகியவற்றை ஊக்கப்படுத்தவில்லை. இது எதிர்பாராத விதமாக ஒப்பீட்டளவில் நிலையான விவசாய முறைக்கு வழிவகுத்தது. இருப்பினும் தேசிய தரங்களுடன் ஒப்பிடும்போது உற்பத்தித்திறன் குறைவாகவே உள்ளது. விடத்தல்தீவு விவசாய நிலத்திணிவில் கிழக்கு காலாகாலமாக பெரும்பாண்மையாக முஸ்லீம்களே வாழ்ந்துள்ளதால் பெரும்பாண்மையாக முஸ்லிம்களே நெற்செய்கையை மேற்கொண்டுள்ளனர். எனினும் சிறிய அளவில் கிறிஸ்தவ, சைவ மக்களும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதற்கான சாதங்கள் பின்வருமாறு: நெற்செய்கையில் அறிமுகமும் பரீட்சயமும் காணப்பட்டமை. தாழ் நில அமைப்பும். களி சேர்ந்த இரு வாட்டி அமைப்பும் நெற்செய்கை பொறுத்தமானதாக காணப்பட்டமை. போதியளவு வெப்பநிலை, பகற்கால சூரிய ஒளி ,பொருத்தமான காலநிலை நெற்செய்கைக்கு இசைவாக அமைந்திருந்தது. உயர் நிலப் பகுதியிலிருந்து வரும் ஆறுகள், சிற்றோடைகள், மறிக்கப்பட்ட குளங்களும், கால்வாய்களும் ,வயல் நிலங்களும் காணப்பட்டமை. நீர்ப்பாசனம் கிடைக்காத வயல் நிலங்களில் மானாவாரி செய்கை முறை மேற்கொள்ளபட்டமை. உணவிற்கும் விதை நெல் பெறவும் நெல்லை விற்பனை செய்து பணமாக்கவும் முடிந்தமை. நெற் செய்கையிலேஅதிகமானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கிடைத்தமை. (நிலம் பண்படுத்தல், விதைத்தல், நாற்று நடுதல், களை பிடுங்குதல், அறுவடை செய்தல்) நெல் விவசாய பருவங்கள். பெரும்போகம் (பெரிய பருவம்) மற்றும் சிறுபோகம் (சிறு பருவம்) விடத்தல்தீவில் நெல் விவசாய பாரம்பரியமாக இரு பருவகால விவசாய நாட்காட்டியைப் பின்பற்றி வருகிறது. இது இலங்கையின் பரந்த பருவமழை அடிப்படையிலான பயிர் முறையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு முக்கிய பருவங்களான பெரும்போகம் (பெரிய) மற்றும் சிறுபோகம் (சிறு) ஆகியவை பல நூற்றாண்டுகளாக மழைப்பொழிவு கிடைக்கும் தன்மை, நீர்ப்பாசன திறன் மற்றும் உள்ளூர் விவசாய-கலாச்சார தாளங்களுக்கு ஏற்ப உருவாகியுள்ளன. காலபோகம் என்றும் அழைக்கப்படும் பெரும்போகம், அக்டோபர் முதல் ஜனவரி வரையிலான வடகிழக்கு பருவமழையுடன் ஒத்துப்போகிறது. அப்போது பெரும்பாலான மழை பெய்யும். விடத்தல்தீவில் இது முக்கிய நெல் உற்பத்தி பருவமாகும். மேலும் பொதுவாக ஆகஸ்ட் - செப்டம்பர் மாதங்களில் நிலம் தயார் செய்வதிலிருந்து பிப்ரவரி - மார்ச் மாதங்களில் அறுவடை வரை நீடிக்கும். இந்த காலகட்டத்தில், பல விவசாய முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன:

காய்ச்சல் கைச்சல் புழுதி விதைப்பு (வறண்ட மண் விதைப்பு): மழை தொடங்குவதற்கு முன்பு விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன, பொதுவாக வறண்ட, உழுது, சமன் செய்யப்பட்ட வயல்களில். சரியான நேரத்தில் மழை பெய்யும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் இந்த முன்கூட்டிய முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

சேறுக்கும் சேற்று விதைப்பு (சேறு விதைப்பு): பருவமழை தொடங்கிய பிறகு, வயல்கள் மழைநீரால் நிரப்பப்பட்டு, விதைகள் ஈரமான மற்றும் சேற்று நிறைந்த சூழ்நிலைகளில் பரவுகின்றன. இந்த நுட்பம் நீர் தேக்கம் மற்றும் குறைந்தபட்ச களை தொற்று உள்ள பகுதிகளுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

நாற்று நடுகை (நாற்று நடவு): நாற்றுகள் நாற்றங்கால் படுக்கைகளில் வளர்க்கப்பட்டு, பின்னர் தயாரிக்கப்பட்ட வயல்களில் நடப்படுகின்றன. அதிக உழைப்பு தேவைப்பட்டாலும், இது அதிக உற்பத்தியை அளிக்கிறது மற்றும் சிறந்த களை கட்டுப்பாடு மற்றும் இடைவெளியை அனுமதிக்கிறது. மழைப்பொழிவு நம்பகத்தன்மை, தொழிலாளர் கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் வயல் அணுகல்

ஆகியவற்றைப் பொறுத்து தேர்வு முறை பெரும்பாலும் மாறுபடும். குறிப்பிடத்தக்க வகையில், பெரும்போக விவசாயம் சுல்தான் குளம், திமிலாகுளம் மற்றும் குஞ்சிகுளம் போன்ற பாரம்பரிய குளங்களால் கூடுதலாக வழங்கப்படும் மழைநீர் பாசனத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. இந்த குளங்கள் வடிகால் நீரை சேமித்து, வயல் பாதுகாவலர்களால் (கமா/ கம விதானை) நிர்வகிக்கப்படும் சிறிய கால்வாய்களுக்கு நீரளிக்கபடுகின்றது. மழை இன்றி கால போகம் செய்யாது போனால் இடைபோகம் செய்வதுண்டு. ஒரு முறை நடைபெற்றதாக அறிய கிடைக்கின்றது.

இடைபோகம்.

முக்கிய அவதானிப்புகள்:ஆரம்ப விதைப்பு பொதுவாக செப்டம்பர் மாதத்தில் நடைபெறும். உழைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக, பண்ணைகளில் அறுவடைகள் ஒத்திசைக்கப்படுகின்றன. பாரம்பரிய அரிசி வகைகளான முருங்கையன் மற்றும் மொட்டக்கருப்பன் ஆகியவை இந்தப் பருவத்தில் விரும்பப்படுகின்றன. சிறுப்போகம் பருவமழைக்காலம் முதல் இடைக்கால பருவத்துடன் (மார்ச் முதல் மே வரை) ஒத்துப்போகிறது. மேலும் இது எஞ்சிய ஈரப்பதம் மற்றும் தொட்டியில் சேமிக்கப்பட்ட தண்ணீரைச் சார்ந்துள்ளது. இந்தப் பருவம் குறுகியதாகவும், கணிக்க முடியாததாகவும், எனவே பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. கொக்குமடு மற்றும் முல்லைப்பெருமாள்கட்டு போன்ற சிறு குளங்களிலிருந்து சிறிய அளவிலான பாசனத்தை பெரிதும் நம்பியுள்ளது. பயிரிடப்படும் நிலத்தின் பரப்பளவு, உள்ளூரில் "ஈவு" என்று அழைக்கப்படும் பாசன நீரின் கிடைக்கும் தன்மையைப் பொறுத்துத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் குறுகிய கால நெல் ரகங்களையும், மண் விதைப்பையும் தேர்வு செய்கிறார்கள் (சீர்த்ரு/செறுக்கும்/சேற்று விதைப்பு) என்பது முதன்மையான முறையாகும். உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கு இந்தப் பருவம் மிகவும் முக்கியமானது. குறிப்பாக பெரும்போகம் அறுவடைகள் வறட்சி அல்லது வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படும் போது. இரண்டு பருவங்களிலும், விடத்தல்தீவில் உள்ள விவசாய சேவைகள் மையத்தின் சேவைகள் (1990 க்கு முன்பு) விதைகள் மற்றும் உரங்கள், உழவு இயந்திரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் விரிவாக்க சேவைகள் ஆகியவற்றை சரியான நேரத்தில் அணுக உதவியது. எம்.எச்.ஹாஜா போன்ற அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு அறிவுறுத்தினர். பருவகால நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைப்பதிலும் நில விநியோகத்தை நிர்வகிப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்த முகியிதீன் மற்றும் அவர்களது ஆதரவு குழுக்கள் மேற்கொண்டனர்.
வரலாற்று வெற்றி இருந்தபோதிலும், இரண்டு பயிர் பருவங்களும் இப்போது பல தடைகளை எதிர்கொள்கின்றன. ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு மற்றும் காலநிலை மாறுபாடு விதைப்பை சீர்குலைக்கிறது.சிறுபோகம்ஏரியின்சாத்தியக்கூறுகளைகுளத்தில்படிதல்மற்றும்மோசமானபராமரிப்பு கட்டுப்படுத்துகிறது தொழிலாளர் பற்றாக்குறை மற்றும் இளைஞர்கள் வெளியூர் இடம்பெயர்வு ஆகியவை பெரிய அளவிலான விவசாயத்தின் நம்பகத்தன்மையைக் குறைக்கின்றன. இருப்பினும், கடந்த காலப் பதிவுகள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகள், திறம்பட நிர்வகிக்கப்பட்டபோது, பெரும்போகம் மற்றும் சிறுபோகம் இரண்டும் முழு கிராமத்தின் மற்றும் அதன் அண்டை குக்கிராமங்களின் உணவு மற்றும் பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன. இடைப்போகம் காலபோகத்திற்கும் சிறுபோகத்திற்கும் இடைப்பட்ட கால இடைவெளியில் நடப்பதாகும்.

பாரம்பரிய விதைப்பு மற்றும் அறுவடை முறைகள் - நுட்பங்கள், கருவிகள் மற்றும் விதிமுறைகள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாய பாரம்பரியம், தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்தப்படும் ஆழமாகப் பதிந்த கிராமப்புற அறிவு முறையைப் பிரதிபலிக்கிறது. பருவகால நிலைகள், நிலம் தயாரித்தல், விதைத்தல் மற்றும் அறுவடை ஆகியவற்றைச் சுற்றி கட்டமைக்கப்பட்ட விவசாய சுழற்சி, தனித்துவமான நுட்பங்கள், பூர்வீக கருவிகள் மற்றும் கிராமம் சார்ந்த சொற்களால் குறிக்கப்படுகிறது, அவை விவசாய நிபுணத்துவத்தை மட்டுமல்ல, சமூகத்தின் கலாச்சார நிலப்பரப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.
விடத்தல்தீவின் நெல் வயல்களில், குறிப்பாக பெரும்போகத்தின் போது (பெரிய பருவம்) மூன்று முக்கிய விதைப்பு முறைகள் பாரம்பரியமாக நடைமுறையில் இருந்தன:
கைச்சல்/காய்ச்சல்புழுதி விதைப்பு (வறண்ட மண் விதைப்பு): வடகிழக்கு பருவமழைக்கு முன், பொதுவாக செப்டம்பர் - அக்டோபர் மாதங்களில் நடத்தப்படுகிறது. உழுதல், சமன் செய்தல் மற்றும் உலர் விதைப்பு ஆகியவை இதில் அடங்கும். விவசாயிகள் விதைகளை முளைக்க எதிர்பார்க்கப்படும் பருவகால மழையை நம்பியிருப்பார்கள். இந்த முறைக்கு நெருக்கமான வானிலை கண்காணிப்பு மற்றும் கவனமாக நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டியிருந்தது.
சேற்று விதைப்பு (ஈரமான மண் விதைப்பு): ஆரம்ப மழைக்குப் பிறகு வயல்கள் நிரம்பி வழிந்தவுடன் பயிற்சி செய்யப்பட்டது. தண்ணீர் தேங்கி நின்றது. விதைகள் நேரடியாக சேற்று நிலங்களில் சிதறடிக்கப்பட்டன. உலர் விதைப்புடன் ஒப்பிடும்போது குறைவான உழைப்பு தேவைப்படும் மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் களை வளர்ச்சி இல்லாததாகக் கருதப்படுகிறது. புலக்காடு மற்றும் சுல்தான் குளம் போன்ற குளம் சார்ந்த வயல் பிரதேசங்களில் இந்த முறை பிரபலமாக உள்ளது.

நாற்று நடுகை (மாற்று அறுவை சிகிச்சை): நாற்றுகளை முதலில் நாற்றுப் படுக்கைகளில் (நாற்று) வளர்த்து, பின்னர் தயாரிக்கப்பட்ட வயல்களுக்கு கைமுறையாக நடவு செய்யும் இரண்டு கட்ட நுட்பமாகும். அதிக உழைப்பு தேவைப்பட்டாலும், சீரான தாவர இடைவெளி மற்றும் அதிக மகசூலுக்கு வழிவகுத்தது. திமிலாகுளம் மற்றும் குஞ்சிக்குளம் போன்ற சீரான நீர்ப்பாசனம் உள்ள வயல்களில் விரும்பப்படுகிறது. மழைப்பொழிவு நம்பகத்தன்மை, தொழிலாளர் கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் வயல் நிலைமைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்த முறைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இது ஒரு தகவலமைப்பு விவசாய முறையை பிரதிபலிக்கிறது. அறுவடை காலம் கூட்டு கொண்டாட்டத்தின் காலமாக இருந்தது. அதே நேரத்தில் உழைப்பு மிகுந்த முயற்சியும் கொண்டது பெரும்பாலும் தட்டி (அறுவடை குழுக்கள்) என்று அழைக்கப்படும் கூலிக்கு அமர்த்தப்பட்ட குழுக்கள் தேவைப்பட்டன.

வெட்டும் கருவிகள் மற்றும் முறைகள்: முதன்மையான கருவி தாகத்தி - கையால் நெல் தண்டுகளை வெட்டப் பயன்படும் கூர்மையான முனையுடன் கூடிய வளைந்த அரிவாள். "அரிவி " என்று குறிப்பிடப்பட்டது. வெட்டுதல் துல்லியம் தேவைப்பட்டதால், அறுவடைக்கு திறமையான தொழிலாளர்கள் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

மூட்டையிடுதல் மற்றும் போக்குவரத்து: அறுவடை செய்யப்பட்ட ஒரு சில தண்டுகள் " உப்பட்டி " என்று அழைக்கப்பட்டன. ஐந்து முதல் ஆறு உப்பட்டிகள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு ஒரு "மாவக்கை" ஆனது. மூன்று அல்லது நான்கு மாவக்கைகள் வைக்கோல் கயிற்றால் (பூரிக்கைகயிறு) கட்டப்பட்டு வயல் மேடுகளுக்கு (களத்து) கொண்டு செல்லப்பட்டன.

உலர்த்துதல் மற்றும் பதப்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கு. கதிரடித்தல் மற்றும் சேமிப்பு: தானியங்களைப் பிரிக்க எருதுகள் அல்லது இயந்திரங்களால் தண்டு மூட்டைகள் மிதிக்கப்பட்டன. (கதிர்குவியல்கள்) படிப்படியாக உலர "சூடு" எனப்படும் கூம்பு வடிவ அமைப்புகளில் அமைக்கப்பட்டன. ஈரப்பதம் மற்றும் பூச்சிகளிலிருந்து பாதுகாக்க சேமிப்பு கவனமாக நிர்வகிக்கப்பட்டது.

பாரம்பரிய சொற்கள் மற்றும் உள்ளூர் மொழிகள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாயம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் இரண்டையும் குறியீடாக்கிய உள்ளூர் சொற்களால் நிறைந்துள்ளது. சில சொற்கள் பின்வருமாறு:

தமிழ் சொல்	பொருள்
தாகத்தி	அறுவடைக்கு பயன்படுத்தப்படும் வளைந்த அரிவாள்
அரிவி வெட்டுதல்	வெட்டுதல் மற்றும் அறுவடை செயல்முறை
உப்பட்டி	ஒரு கைப்பிடி நெல் தண்டு மூட்டை
மாவக்கை	உப்பட்டிகள் கொண்ட குழு
சூடு	காய்ந்து கொண்டிருக்கும் நெல் தண்டுகளின் கூம்பு போன்ற அடுக்கு
பூரிக்கைகயிறு	கட்டுகளைக் கட்டுவதற்கு முறுக்கப்பட்ட வைக்கோல் கயிறு
வக்கடை	கால்வாய்க்கும் வயலுக்கும் இடையிலான சிறிய நீர் கால்வாய்
கும்பு	தொழிலாளர் குழு தொகுப்பு
சிராம்பி	மைதானத்தின் ஓரத்தில் காவலர்களின் ஓய்வு தங்குமிடம்
புதிர் எடுத்தல்	அறுவடை தொடக்கத்தைக் குறிக்கும் வகையில் வீட்டில் முதல் கதிர்க்கட்டை தொங்கவிடும் சடங்கு.
பொலி	நெல் அறுவடை செய்யப்பட்ட நெல் குவியல்
பொலிக்கொடி	நெல் அகற்றப்பட்ட வைக்கோல்.
வேலைக்கார கம்பு	போலிக்கொடியை அகற்ற பயன்படும் கம்பு.
குள்ளம் சுளகு	நெல்லை தூற்றுவதற்கு பயன்படும் உபகரணம்
களப்பிட்டி	கதிரடிக்கும் இடம்
உமை	நண்டு வசிக்கும் இடம்.
இரைமரம்	நீர் இறைப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் மரத்தாலான பீலி.
மிதி துலா	நீர் இறைப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் உபகரணம்.
கேணி	குளத்தின் வெளியே நீர் நிரம்பிய வெளியோடை.
கூடை	நெற்களை சேமிக்க பயன்படுத்தப்படும் உபகரணம்.

இந்த வார்த்தைகள் சமூகத்தின் இன-விவசாய அடையாளத்தை பிரதிபலிக்கின்றன. மேலும் மொழி, உழைப்பு மற்றும் நிலம் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை வலுப்படுத்துகின்றன. அறுவடை காலம் உழைப்பால் மட்டுமல்ல, சமூக சடங்குகளாலும் குறிக்கப்பட்டது. முதலில் அறுவடை செய்யப்பட்ட கதிர்கள் (புதிர்) வீடுகளில் சடங்கு முறையில் தொங்கவிடப்பட்டன. பால்சோறு (புதிதாக அறுவடை செய்யப்பட்ட தானியங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் பாற்சோறு) எனப்படும் ஒரு சிறப்பு உணவு சமைக்கப்பட்டு பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. குடும்பங்கள் வயல்களுக்கு அருகில் (கொட்டில்கள்) தற்காலிக தங்குமிடங்களைக் கட்டி அறுவடை முடியும் வரை தங்கினர். விவசாயம் மற்றும் சடங்குகளின் இந்த கலவையானது வாழ்வாதாரம் மற்றும் கொண்டாட்டம் இரண்டையும் வலியுறுத்தியது. விவசாயத்தை விடத்தல் தீவின் ஆன்மீக மற்றும் சமூக கட்டமைப்பில் பின்னிப் பிணைத்தது .

நீர் வேளாண்மை மற்றும் நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பு.

விடத்தல்தீவில் விவசாயம், குறிப்பாக நெல் விவசாயம், வரலாற்று ரீதியாக திறமையான நீர்வள வேளாண்மையைச் சார்ந்துள்ளது. இலங்கையின் வடக்கின் வறண்ட மண்டலத்தில் தாழ்வான கடற்கரைக் கிராமமாக, விடத்தல்தீவு மழைநீர் சார்ந்த அமைப்புகள் மற்றும் பாரம்பரிய குளம் நீர்ப்பாசனத்தின் கலவையைச் சார்ந்துள்ளது. இது பல நூற்றாண்டுகளாக ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு மற்றும் உப்புத்தன்மை கொண்ட கடற்கரை நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இந்தக் கிராமம் ஒழுங்கற்ற ஆனால் பருவகாலமாக தீவிர மழைப்பொழிவைப் பெறுகிறது. முதன்மையாக வடகிழக்கு பருவமழை (நவம்பர்-ஜனவரி) மூலம். இந்த இயற்கை சுழற்சி விவசாயத்தின் சாத்தியக்கூறு மற்றும் அளவை தீர்மானிக்கிறது. பெரும்போகத்தின் போது (முக்கிய பருவம்), பெரும்பாலான சாகுபடி இதன் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகிறது. விடத்தல்தீவில் உரிமை நிலங்கள் தரிசு நிலங்கள் புதர் மற்றும் வனப்பகுதி நிலங்களில் பொருத்தமான வயல் நிலங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இங்கு ஆங்காங்கே குளங்கள் கால்வாய்கள் அரசநிறுவனத்தினரால்அமைத்து கொடுக்கப்பட்டமை வரவேற்கதக்கதாகும். பெரும்பாலான குளங்கள் பருவகால நீர்த்தேக்கங்கள் ஆகும். பெரும்போகத்தில் வடகீழ் பருவக்காற்று மழை மூலம் நவம்பர் - ஜனவரி, ஆறுகள், நீரோடைகளில் கிடைக்கும் மழைநீர் இக் குளங்களில் சேமிக்கப்படுகின்றன. இச்சேமிப்பு நீரே பெரும்போக செய்கைக்கு போதுமானதாக இருக்கும்.

கிராமப்புற குளங்களில் (குளங்கள்) சேமிக்கப்படும் மழைநீர்.

குறுகிய கால கனமழை: வடிகால்-நடவு, நில சாய்வு, இது வயல்களில் கிழக்கிலிருந்து மேற்காகவும், வடக்கிலிருந்து தெற்காகவும் நீர் போக்குவரத்தை எளிதாக்குகிறது. சிறுபோகத்தின் போது (சிறு பருவம்), நீர் கிடைப்பது இன்னும் ஆபத்தானது, நம்பகமான குளங்களுக்கு அருகிலுள்ள சிறிய பகுதிகளுக்குள் சாகுபடி செய்வதை கட்டுப்படுத்துகிறது. விடத்தல்தீவு மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள மாந்தை மேற்குப் பகுதி, பண்டைய வறண்ட பிரதேச இலங்கை விவசாயத்தின் வழக்கமான ஈர்ப்பு விசையால் இயங்கும் நீர்ப்பாசன வலையமைப்பைப் பயன்படுத்தியது. குள நீரின் அளவை பொறுத்து சிறுபோகத்திற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும். இந்த நிலத்தின் மேற்பகுதியில் உள்ள ஒரு சில குளங்களை அண்டிய வயல்நிலங்களுக்கு போதுமானதாக இருக்கும்.
கிராமக் குளங்கள்: லெவ்வைக்குளம், புலக்காடு, சுல்தான் குளம், திமிலாகுளம், குஞ்சிக்குளம் உள்ளிட்ட முக்கிய குளங்கள். பருவகால சேமிப்பு தொட்டிகளாக இருந்தன, அவை உள்நாட்டு நீரோடைகள் மற்றும் குளங்களில் இருந்து பருவமழை நீரோட்டத்தைக் கைப்பற்றின.
தொடர்புடைய கால்வாய் வலையமைப்புகள்: தாழ்வான நெல் நிலங்களுக்கு தண்ணீரை வழிநடத்தும் மதகுகள் மற்றும் வயல் வாய்க்கால்களுடன் (வக்கடை) குளங்கள் இணைக்கப்பட்டன. சாய்வு அடிப்படையிலான வயல் அமைப்பு, உயரமான குள நீர் வெளியேற்றங்களிலிருந்து நெல் வயல்களின் பரந்த பகுதிகளுக்கு நீர் இயற்கையாகவே பாய முடியும் என்பதை உறுதி செய்தது.
வயல் மட்ட நீர் நடைமுறைகள்: மண் மட்டத்தில், நீர் ஓட்டத்தை நிர்வகிக்க கட்டுகள் கொண்ட நிலங்கள், தடுப்பணைகள் மற்றும் கையேடு கட்டுப்பாட்டு வாயில்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. விவசாயிகள் விவசாயிகளிடையே முறைசாரா புரிதலின் அடிப்படையில் சுழற்சி நீர்ப்பாசனத்தைப் பயன்படுத்தினர். வரலாற்று புத்திசாலித்தனம் இருந்த போதிலும், இன்று நீர் வேளாண்மை கடுமையான தடைகளை எதிர்கொள்கிறது.
வண்டல் படிதல் மற்றும் சீரழிவு: பல பாரம்பரிய குளங்கள் வண்டல் படிந்துள்ளன அல்லது உடைந்துள்ளன. இதனால் அவற்றின் நீர்ப்பிடிப்பு திறன் குறைகிறது (எ.கா., கட்டக்காடு, புதுக்கமம்). போதுமான வண்டல் படிவு இல்லாதது மற்றும் பராமரிப்பு இல்லாததால் பல அமைப்புகள் செயல்படவில்லை. நிலத்தடி நீர் உவர் நீர். உயர்ந்து வரும் கடல் மட்டம் மற்றும் மோசமான நீர் நிரப்புதல் காரணமாக, ஒரு காலத்தில் துணை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆழமற்ற கிணறுகள் உவர் நீர் நிறைந்ததாக மாறிவிட்டன. கடலோரக் குக்கிராமங்கள் விவசாய வரம்புகளை மீறி கிணற்று

உப்புத்தன்மையை வெளிக்கொனர்கின்றன.

போருக்குப் பிந்தைய உட்கட்டமைப்பு புறக்கணிப்பு: உள்நாட்டுப் போர் மாந்தை மேற்கில் 7,800 ஹெக்டேர்களுக்கும் அதிகமான விவசாய நிலங்களை கைவிட வழிவகுத்தது (csf-asia.org). இதில் உள்ளூர் நீர்ப்பாசன நிறுவனங்கள் மற்றும் குள மேலாண்மை மரபுகளின் சரிவு அடங்கும். 1990 ஆம் ஆண்டு இடம்பெயர்வதற்கு முன்னர், விடத்தல்தீவு கமநல சேவை நிலையம் (குறிப்பாக எம். எச்.ஹாஜாவின் முகைதீன்)கீழ் சிறு நீர்ப்பாசன முறைகளைக் கண்காணித்தல், பம்புசெட்கள் மற்றும் எரிபொருளை விநியோகித்தல், நீர் பகிர்வு அட்டவணைகளைப் பராமரித்தல் மற்றும் நீர்-திறனுள்ள நடைமுறைகள் குறித்த பயிற்சி அளித்தல் ஆகியவற்றில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். போரின் போது முஸ்லிம் சமூகம் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, இந்த அமைப்பு பயன்பாட்டில் இல்லாமல் போனது நிறுவன நினைவாற்றல் மற்றும் மனிதவளம் கணிசமாக இழந்தது .

நிலையான நீர்ப்பாசன மறுமலர்ச்சிக்கான பரிந்துரைகள்.

இது JICA நிதியுதவியுடன் கூடிய வடக்கு மாகாணத் திட்டங்களைப் போன்றது. குளங்களை தூர்வாருதல் மற்றும் புதுப்பித்தல் திட்டங்கள். உள்ளூர் நிர்வாகத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப சமூக அடிப்படையிலான நீர்ப்பாசன மேலாண்மை (CBIM) சிறு பருவங்களில் நீர் செயல்திறனை மேம்படுத்த சொட்டுநீர் மற்றும் தெளிப்பு அமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்துதல். உவர்ப்புத்தன்மை கொண்ட அரிசி வகைகள்: பிராந்திய நீர் ஓட்டத்தை மீட்டெடுக்க நீரியல் வரைபடம் மற்றும் குளம் மறு இணைப்பு. ஒரு காலத்தில் பிராந்திய தன்னிறைவின் தூணாக இருந்த விடத்தல்தீவின் நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பு இன்று மறுமலர்ச்சி தேவைப்படும் ஒரு நினைவுச்சின்னமாக நிற்கிறது. பாரம்பரிய சுற்றுச்சூழல் ஞானத்தை நவீன பொறியியல் ஆதரவுடன் இணைப்பது இந்த கடலோர கிராமத்தின் விவசாய வாக்குறுதியை மீண்டும் எழுப்பக்கூடும். மானாவாரி விவசாயம் மற்றும் பருவமழை சார்ந்திருப்பதன் பங்கு. விடத்தல்தீவில் விவசாயம் எப்போதும் வடகிழக்கு பருவமழையின் மாற்றத்தினாலும் ,இலங்கையின் வறண்ட பிரதேசத்தின் உடையக்கூடிய சூழலியலாலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்தபட்ச நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பு மற்றும் மழையை அதிகம் சார்ந்திருப்பதால், மானாவாரி பயிர்ச்செய்கை நீண்ட காலமாக கிராமத்தின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் உயிர்நாடியாக இருந்து வருகிறது. மண் தயாரிப்பு முதல் விதைப்பு மற்றும் அறுவடை வரை முழு விவசாய நாட்காட்டியும் பருவமழையின் நம்பகத்தன்மை, நேரம் மற்றும் தீவிரத்தைச் சுற்றியே உள்ளது.

நெற்செய்கையின் முழு நிலத்திணிவில் கீழ் பகுதிக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்காததால் அப்பிரதேசத்தில் மானாவாரி (மழைநீர்) மழை நீரை மட்டும் நம்பி செய்கை முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப் பகுதி உள்ளூர் வீதியில் வடக்கு - தெற்கு உவர் பகுதியை தாண்டிய வயல் நிலங்கள் ஆகும்.தெற்கே பசரியா கட்டு, தாராபள்ளம், கிழவி கட்டு, காயங்காடு, அட்டைத்தீவு, வங்களா மோட்டை, இராமன் குளம் போன்ற வயல் நிலங்களையும் வடக்கே கோவாலி கட்டு, தட்டாம் பிட்டி, மின்னிமரைஞ்சான், பள்ளமடு வயல் நிலங்கள் ஆகும். விடத்தல்தீவு வடக்கு இலங்கையின் வறண்ட வேளாண்-சூழலியல் மண்டலத்தில் அமைந்துள்ளது, இது ஆண்டுதோறும் 750 - 1,250 மிமீ மழைப்பொழிவைப் பெறுகிறது, முக்கியமாக அக்டோபர் மற்றும் ஜனவரி மாதங்களுக்கு இடையில் செறிவூட்டப்படுகிறது (வானிலை ஆய்வுத் துறை, இலங்கை). இந்த வடகிழக்கு பருவமழை காலம் பெரும்பாலான விவசாயத்திற்கு, குறிப்பாக பெரும்போகத்தின் போது (முக்கிய பருவம்) ஒரே நம்பகமான நீர் ஆதாரத்தை வழங்குகிறது. இந்தப் பருவத்தைத் தவிர, மழைப்பொழிவு மிகவும் ஒழுங்கற்றதாகவும், பெரிய அளவிலான விவசாயத்திற்கு போதுமானதாகவும் இருக்காது. சிறுபோகம் (குறைந்த பருவம்) விவசாயம் எஞ்சியிருக்கும் மண்ணின் ஈரப்பதம் அல்லது மீதமுள்ள தண்ணீரை பெரிதும் நம்பியுள்ளது.

புலக்காடு, சுல்தான் குளம், திமிலாகுளம் மற்றும் புதுக்கமம் போன்ற விடத்தல் தீவின் பெரும்பாலான நெல் நிலங்கள் மிதமான நீர்ப்பிடிப்புடன் கூடிய வண்டல் களிமண்ணில் அமைந்துள்ளன. இந்த மண்: குறுகிய கால அரிசி வகைகளை ஆதரிக்கும் அளவுக்கு தண்ணீரை நீண்ட நேரம் தக்கவைத்துக்கொள்ளல். மழை தொடங்கியவுடன் சரியான நேரத்தில் உழவு மற்றும் சேற்று உழவு போடுதல் தேவை(சேற்றடிப்பு). செருக்கம் விதைப்பு (சேறு விதைத்தல்) மற்றும் நாட்டு மழை தொடர்ந்து பெய்தால் நடுகை (நாற்று நடவு). மழைக்கால நெல் விவசாயம் பருவமழை சுழற்சிகளுடன் தொடர்புடைய பாரம்பரிய ஞானத்தைப் பின்பற்றுகிறது: "புழுதி "விதைப்பு" - வடகிழக்கு பருவமழை தொடங்குவதற்கு சற்று முன்பு (செப்டம்பர்-அக்டோபர்) **விதைப்பு** மேற்கொள்ளப்படுகிறது. விவசாய முறையில் செலவு குறைந்த முறை என்பதால் பெரியளவில் **புழுதி விதைப்பு** முறையே பயன்படுத்தபடுகின்றது. "ஈரப் புழுதி விதைப். முதல் மழைக்குப் பிறகு, வயல்கள் நிரம்பி வழியும் போது ஈரமான மண்ணில் விதைத்தல். "சேற்று விதைப். வயல்களில் வெள்ளம் புகுந்து, அணை அமைத்த பிறகு மண் விதைப்பு. "நாற்று நாட்டுகை" - மழை சீராக இருந்தால் டிசம்பரில் நெல் நாற்றுகளை நடவு செய்தல். விடத்தல்தீவு விவசாய முறையில் நாற்று நடுகை மிக அரிதாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த நடைமுறைகள் நெகிழ்வானவை மற்றும் பருவமழையின் ஒழுங்கற்ற தொடக்கம் மற்றும் உள்ளூர் வயல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கும் வகையில் மாறுகின்றன.

பல தசாப்தங்களாக, மானாவாரி சாகுபடி: விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவில் ஆயிரக்கணக்கான வாழ்வாதாரங்களை நிலைநிறுத்தியது. உழுதல், விதைத்தல், களையெடுத்தல், அறுவடை செய்தல் மற்றும் அறுவடைக்குப் பிந்தைய பதப்படுத்துதல் ஆகியவற்றுக்கான பருவகால வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குதல். மன்னார் மற்றும் சுற்றியுள்ள சந்தைகளில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட அல்லது விற்கப்பட்ட நெல்லின் வாழ்வாதாரம் மற்றும் உபரி உற்பத்தியை செயல்படுத்துதல். சமூக விழாக்கள் மற்றும் "புதிர்" போன்ற சடங்கு நிகழ்வுகளின் அடிப்படையை உருவாக்கியது. "எடுத்தல்" (வீடுகளில் முதல் அறுவடைக் கதிர்களைத் தொங்கவிடுதல்) மானாவாரி விவசாயம் வெறும் வாழ்வாதாரமாக மட்டும் இருக்கவில்லை - அது கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் சமூக வாழ்வில் பொதிந்திருந்தது. பருவமழையை நம்பியிருப்பது விடத்தல்தீவின் விவசாயத்தை இயல்பாகவே பாதிக்கக்கூடியதாக மாற்றியது. தாமதமான அல்லது மழை பெய்யாதது பெரும்பாலும் முழுமையான பயிர் இழப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது. பருவமழை காலம் குறைக்கப்பட்டதால் மகசூல் திறன் வெகுவாகக் குறைந்தது. போருக்குப் பிந்தைய நிலம் கைவிடப்படுதல் மற்றும் குள வண்டல் மண் ஆகியவை நல்ல மழையைக் கூடப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நிலத் திறனை மேலும் குறைத்தன. வறட்சி காலங்களில் கடலோரக் கிணறுகளில் உப்புத்தன்மை ஊடுருவுவதால் துணை நீர் பயன்படுத்த முடியாததாகிவிட்டது. இந்த நிச்சயமற்ற தன்மைகளை நிவர்த்தி செய்ய, விவசாயிகள் வரலாற்று ரீதியாகப் பயன்படுத்தியது: வறண்ட காலங்களில் பயிர் பல்வகைப்படுத்தல் (சிறிய தினை, பச்சை பயறு), மழை பற்றாக்குறையைத் தடுக்க விதைப்பு தேதிகள் மாறுபடும். அடுத்த பருவத்தில் நடவு செய்வதை உறுதி செய்வதற்கான விதை பாதுகாப்பு நுட்பங்கள். இறுக்கமான வயல்வெளிக் குழுக்களில் சமூகத்திற்கான நீர் பகிர்வு நடைமுறைகள்: **விடத்தல்தீவில் மானாவாரி விவசாயத்தின் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்கு, பின்வருபவை மிக முக்கியமானவை:**

வறட்சியைத் தாங்கும் மற்றும் குறுகிய கால நெல் ரகங்களை அறிமுகப்படுத்துதல். குளங்களின் தேக்கத் திறனை மேம்படுத்த சமூக வண்டல் நீக்க பிரச்சாரங்கள். சிறந்த விதைப்பு மற்றும் அறுவடை திட்டமிடலுக்கான வேளாண்-நிலை முன்னறிவிப்பு கருவிகள். மழையை முழுமையாகச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைக்க நுண்ணிய நீர்ப்பாசனத் தீர்வுகள் (எ.கா. பண்ணை குட்டைகள், நீர் சேகரிப்பு அணைகள்). பருவமழை சார்ந்த விவசாயம், விடத்தல்தீவுக்கு ஒரு முக்கிய வாய்ப்பாகவும், தொடர்ச்சியான சவாலாகவும் உள்ளது. இது கிராமத்தின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அடையாளத்தை செதுக்கியுள்ளது. ஆனால் காலநிலை - எதிர்ப்புத் தழுவல் இல்லாமல், அதிகரித்து வரும் வானிலை ஏற்ற இறக்கங்களின் சகாப்தத்தில் அதன் நிலைத்தன்மை நிச்சயமற்றதாகவே உள்ளது.

விவசாய நாட்காட்டி மற்றும் பருவகால காலங்கள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாய வாழ்க்கை, பருவமழை, சந்திர மாதங்கள் மற்றும் கூட்டு நினைவாற்றல் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட பாரம்பரிய பருவகால நாட்காட்டியுடன் ஆழமாகப் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. தலைமுறை தலைமுறையாக விவசாயிகள் தங்கள் விவசாய நடவடிக்கைகளை இரண்டு முக்கிய விவசாய பருவங்களான பெரும்போகம் (பெரிய பருவம்) மற்றும் சிறுபோகம் (சிறு பருவம்) ஆகியவற்றுடன் ஒத்திசைத்துள்ளனர். ஒவ்வொரு சுழற்சியும் நில தயாரிப்பு, விதைப்பு, அறுவடை மற்றும் சேமிப்பு ஆகியவற்றின் ஒரு காலத்தை ஆணையிடுகிறது. இந்தப் பருவகாலங்கள் வெறும் காலநிலை வகைகள் மட்டுமல்ல, விவசாய வேலை, சமூக சடங்குகள் மற்றும் சமூக உழைப்பு ஆகியவை நெருக்கமாக ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட கிராமப்புற வாழ்க்கையின் தற்காலிக கட்டமைப்பை வரையறுக்கும் கலாச்சார அடையாளங்களாகும். விடத்தல்தீவில் ஓர் ஆண்டு இரண்டு முக்கிய விவசாய பருவங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: பெரும்போகம்(முக்கியபருவம்): வடகிழக்கு பருவமழையுடன் (அக்டோபர் - ஜனவரி) தொடர்புடையது. இது நெல் விவசாயத்திற்கு முதன்மை பருவமாகும். குறிப்பாக சுல்தான் குளம் , புலக்காடு, புல வெளிமற்றும் புதுக்கமம் போன்ற பெரிய பகுதிகளில் விவசாய நடவடிக்கைகள்: சித்திரை (ஏப்ரல்) மாதத்திலேயே வயல் தயாரிப்புடன் தொடங்கி, (ஜனவரி - பிப்ரவரி) மாதத்தில் அறுவடை மற்றும் அறுவடைக்குப் பிந்தைய சேமிப்போடு முடிவடையும். சிறுபோகம்(சிறுபருவம்): முதல் இடைக்கால பருவமழை அல்லது தாமத மழையுடன் (ஏப்ரல் - ஜூன்) சீரமைக்கப்படுகிறது. இந்த காலகட்டத்தில் விவசாயம் எஞ்சிய குள நீரைச் சார்ந்துள்ளது மற்றும் சிறிய பகுதிகள் அல்லது மிளகாய் மற்றும் பருப்பு வகைகள் போன்ற குறைந்த நீர் தேவைப்படும் பயிர்களுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

விவசாய நடவடிக்கைகளின் மாதாந்திர விவரம்.

தமிழ் மாதம்	விவசாய நடவடிக்கைகள்
சித்திரை	ஆரம்ப உழவு, வரப்பு பழுது பார்த்தல், வாய்க்கால் சுத்தம் செய்தல்.
வைகாசி	விதைகளை முன்கூட்டியே விதைத்தல் (காய்ச்சல்) புழுதி விதைப்பு)

ஆனி, ஆடி	சேற்று விதைப்பு (சேறு) விதைப்பு) அல்லது இடமாற்றம்.
ஆவணி, புரட்டாசி	களையெடுத்தல், உரமிடுதல்.
ஐப்பசி. கார்த்திகை	செயலில் பயிர் வளர்ச்சி, கால்வாய் பாசன கண்காணிப்பு.
மார்கழி - தை	அறுவடை (தாக்கட்டி), கதிரடித்தல் மற்றும் தானிய சேமிப்பு.
மாசி. பங்குனி	நிலத்தை தரிசு செய்தல், சிறு சாகுபடி, பழுதுபார்க்கும் பணிகள்.

அச்சிடப்பட்ட திட்டமிடுதலை நம்பாமல் பின்பற்றப்பட்டது. வாய்வழியாக அனுப்பப்பட்டு சூரிய-சந்திர சுழற்சிகள், முதல் இடி, பூச்சி சத்தங்கள் மற்றும் மரம் பூக்கும் வடிவங்கள் மூலம் அளவீடு செய்யப்பட்டது. பருவகால நாட்காட்டி வெறும் செயல்பாட்டுக்குரியது மட்டுமல்ல, சடங்கு ரீதியானதும் கூட.

புதிர் எடுத்தல்: அறுவடை செய்வதற்கு முன், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதிர்கள் வெட்டி வீட்டில் தொங்கவிடப்படுகின்றன. இது ஆசீர்வாதங்களைத் தரும் என்று நம்பப்படுகிறது.

பாற்சோறு பாரம்பரியம்: முதல் அறுவடை அரிசியை பாலுடன் வேகவைத்து அண்டை வீட்டாருடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். இது சமூக நன்றியுணர்வைக் குறிக்கிறது.

குடியிருப்பு வாழ்க்கைச் சுழற்சிகள்: அறுவடைக் காலத்தில் குடும்பங்கள் பெரும்பாலும் வயல் ஓரக் குடிசைகளுக்கு (கொட்டில்) தற்காலிகமாக இடம்பெயர்ந்து, வாரக்கணக்கில் நடமாடும் விவசாய வீடுகளை அமைக்கின்றனர். இத்தகைய வேளாண்-கலாச்சார சுழற்சிகள் விவசாயத்தைச் சடங்கு முக்கியத்துவத்துடன் இணைத்து. வாழ்வாதாரத்தை பருவகால கொண்டாட்டத்துடன் கழிக்கின்றனர். நாட்காட்டி நிலையானதாக இருந்தாலும், சமீபத்திய தசாப்தங்களில் காலநிலை முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதைக் கண்டிருக்கிறோம். பருவமழை தாமதமாகத் தொடங்குதல் அல்லது முன்கூட்டியே திரும்பப் பெறுதல். பருவகாலமற்ற வெள்ளம் தயாராக உள்ள பயிர்களை சேதப்படுத்துதல்.

சிறுப்போகத்தின் போது நீடித்த வறட்சி காலங்கள்: விதைப்பு திகதிகளை சரிசெய்தல், குறுகிய கால அல்லது வறட்சியைத் தாங்கும் வகைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளைச் சமாளிக்க மகசூல் (பொலி) அதிகரிப்பதன் மூலம் பதிலளித்துள்ளனர். விடத்தல்தீவில் உள்ள கமநல கேந்திர நிலையம் (ASC) நாட்காட்டியை முறைப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. வழங்கப்பட்ட வானிலைமுன்னறிவிப்புகள், சிறந்தவிதைப்புகாலங்கள்குறித்துஅறிவுறுத்தப்பட்டது. திட்டமிடப்பட்ட உரம் மற்றும் விதை விநியோகம், பருவகால பூச்சி கட்டுப்பாடு குறித்து விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இடம்பெயர்ந்திருந்தாலும், இந்த நிறுவன நினைவகம் புலம்பெயர் அறிவு அமைப்புகளிலும், மாதாந்த வேலை காலங்களை மனப்பாடம் செய்யும் வயதான விவசாயிகளிடமும் நீடிக்கிறது. காலநிலை ஏற்ற இறக்கம் அதிகரிக்கும் போது, பாரம்பரிய நாட்காட்டியின் மறுமலர்ச்சி பின்வருமாறு இருக்க வேண்டும்: காலநிலைக்கு ஏற்ற விவசாயத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. வேளாண்-வானிலை ஆலோசனை அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயற்படல். புத்துயிர் பெற்ற விவசாய நிறுவனங்கள் மற்றும் குள மறுசீரமைப்பு ஆகியவற்றால் ஆதரிக்கப்பட்டது. விடத்தல்தீவின் விவசாய பாரம்பரியத்தின் மீள்தன்மை, மூதாதையர் தளம் மற்றும் தகவலமைப்பு புதுமையின் இணைப்பில் உள்ளது.

உயர் நிலம் மற்றும் வறண்ட மண்டலவிவசாயம்: வாய்ப்புகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாயக் துறையில் நெல் விவசாயம் ஆதிக்கம் செலுத்தினாலும், மேட்டுப்பகுதி மற்றும் வறண்ட பிரதேச விவசாய (உள்ளூரில் மால் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) நிலம் அல்லது கட்டா நிலம் நீண்டகாலமாக மாற்று வாய்ப்புகள் மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க தடைகள் இரண்டையும் முன்வைத்து வருகிறது. குறைந்த நீர்ப்பாசன மேட்டு நிலங்கள் மற்றும் கிராமத்தின் விளிம்புகளில் அமைந்துள்ள இந்தப் பகுதிகள், குறைந்த நிறுவன ஆதரவுடன் இருந்தாலும், வாழ்வாதாரப் பயிர்கள், பணப்பயிர்கள் மற்றும் கால்நடை ஒருங்கிணைப்புக்கு இடமளித்தன. விடத்தல்தீவின் வறண்ட மண்டல நிலப்பரப்பில் சிதறிய உயரமான நிலங்கள் உள்ளன. பெரும்பாலும் மணல் அல்லது களிமண், அங்கு ஈரநில நெல் விவசாய நடைமுறைக்கு மாறானது. இந்த மேட்டுப் பகுதிகள் நீர்ப்பாசனம் செய்ய முடியாதவை, பருவகால மழையை மட்டுமே நம்பியுள்ளன. அவற்றின் வேளாண்மை விவரக்குறிப்பு பொதுவாக பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது. குறைந்த ஈரப்பதம் தக்கவைப்பு, மிதமான முதல் மோசமான கருவுறுதல், அரிப்பு மற்றும் உப்புத்தன்மைக்கு எளிதில் பாதிப்பு, குறுகிய கால பயிர்கள், சிறு தானியங்கள் மற்றும் சில சந்தர்ப்பங்களில், மிளகாய் மற்றும் புகையிலை போன்ற அதிக ஆபத்துள்ள அதிக வருமானம் தரும் சாகுபடிக்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. விடத்தல்தீவின் மேட்டுநில விவசாயம் வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அத்தியாயங்களில் ஒன்று புகையிலை விவசாயம் ஆகும். இது யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மன்னார் நகர போக்குகளால் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் விவசாய குழுக்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அட்டைத்தீவு மற்றும் வங்களா மோட்டை ஆகியவை நைனா சாஹிப் மற்றும் அவரது தோழர்கள்

போன்ற விவசாயிகளால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்த பணப் பயிரின் மையங்களாக உருவெடுத்தன. மணல் பாங்கான மேட்டு நிலங்களில் இச் செய்கை பள்ளமடு மேற்பகுதியிலும் பரியாரியார் தோட்டம், மரைகாயார் கட்டு பகுதியிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்த வகை விவசாயம் தேவையான மணல் நிறைந்த மலை மண், குறுகிய கால மழையை நம்பியிருக்கிறது. ஆரம்பகால பொருளாதார வெற்றியைக் கொண்டு வந்தது. 1960கள் மற்றும் 1970களில் விவசாய அதிகாரிகளிடமிருந்து அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது. இருப்பினும், சந்தை ஏற்ற இறக்கம் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆதரவு இல்லாததால் புகையிலையின் நிலைத்தன்மை குறைய வழிவகுத்தது. புகையிலைக்கு கூடுதலாக, விவசாயிகள் பின்வருவனவற்றையும் பரிசோதித்தனர். சிறுபோகத்தின் போது மிளகாய் விவசாயம் குறிப்பாக பள்ளமடு மேட்டு நிலங்கள் போன்ற விளிம்பு நிலங்களில். மரவள்ளிக்கிழங்கு மற்றும் சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கு (வற்றாளைகிழங்கு) போன்ற கிழங்குப் பயிர்கள், தினை மற்றும் மக்காச்சோளம் போன்ற சிறு தானியங்கள் (அரிதானவை ஆனால் முயற்சித்தவை). 1967இல் முஹைதீன் சாகுல்கமீது என்பவரால் புலகாட்டில். உருளை கிழங்கு பயிரிட்டு அதிக மகசூல் பெற்று, விவசாயத் துறையிடமிருந்து அதிகாரப்பூர்வ அங்கீகாரத்தைப் பெற்றார். இந்த உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், மேட்டுப்பகுதி மற்றும் வறண்ட பிரதேச விவசாயம் விடத்தல்தீவில் பரவலான நடைமுறையாக மாறத் தவறிவிட்டது. பல கட்டமைப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் கட்டுப்பாடுகள் இதற்குப் பங்களித்தன. பாரம்பரியமாக நெல் சார்ந்த விவசாயிகளிடையே வறண்ட நில வேளாண்மை பற்றிய அறிவு இல்லாமை. மலைப்பகுதிகளில் தொடர் நில எல்லை நிர்ணயம் அல்லது தெளிவான சொத்துரிமை இல்லாமை. மூலதனம் மற்றும் உள்ளீடுகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகு முறைகள் (உரங்கள், வறட்சியைத் தாங்கும் விதைகள், இயந்திரமயமாக்கல், சந்தை வாய்ப்புகள், ஊக்குவிப்புகள்) நிலத்தடி நீர் உட்கட்டமைப்பு இல்லை (குழாய் கிணறுகள், சொட்டு நீரப் பாசனம்), மோசமான மண் தயாரிப்புடன் களை கட்டுப்பாடு மற்றும் பூச்சி எதிர்ப்பு சவால்கள், மேலும், கம நில விவசாய விரிவாக்க சேவைகள் முக்கியமாக நெல் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தின. பயிற்சி அல்லது புதுமை மூலம் வறண்ட நில விவசாயிகளுக்கு ஆதரவளிப்பதை புறக்கணித்தன. இலக்கு வைக்கப்பட்ட வேளாண் பயிற்சி, சமூக அடிப்படையிலான நீர்ப்பாசனம் மற்றும் வேளாண் சூழலியல் மண்டலத்துடன் உருவாக்கப்பட்டிருந்தால், இந்த மேட்டு நிலங்கள் வழங்கியிருக்க முடியும். நிலையான மிளகாய் மற்றும் கத்திரிக்காய் விவசாயம் (மன்னார் மாவட்டத்தின் பிற பகுதிகளில் காணப்படுவது போல)ஒருங்கிணைந்த வேளாண் வனவியல் அமைப்புகள் (முருங்கை , வேம்பு மற்றும் பனை போன்ற பயிர்களுடன்)வறட்சியைத் தாங்கும் ஊடுபயிர் சாகுபடி மாறாக, நிறுவன கவனம் இல்லாததால், மேட்டு நில விவசாயத்திலிருந்து வாழ்வாதார பன்முகத்தன்மை குறைவாகவே இருந்தது. நவீன விவசாயத் தேவைகளுக்கு மேட்டு நிலங்களைப் பயன்படுத்த, பன்முக அணுகுமுறை தேவை. நிலப்பரப்பு வரைபடம் மற்றும் மண் ஆரோக்கிய விவரக்குறிப்பு காலநிலைக்கு ஏற்ற பயிர்களை அறிமுகப்படுத்துதல்.

வறண்ட நில நுட்பங்களில் விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி அளித்தல் (தழைக்கூளம் அமைத்தல், மழைநீர் சேகரிப்பு, உயர்த்தப்பட்ட படுக்கை நடவு) வறண்ட பிரதேச விவசாயத்திற்கு கடன் மற்றும் மானிய சலுகைகள் சூரிய சக்தியில் இயங்கும் நீர்ப்பாசனம் மற்றும் உயிரி வேளாண்மை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி முன்னோடித் திட்டங்கள் விடத்தல்தீவில் மேட்டுநில மற்றும் வறண்ட பிரதேச விவசாயம் வரலாற்று ரீதியாக ஓரங்கட்டப்பட்டதாக இருந்தாலும், நிறுவன ஆதரவு, பயிற்சி மற்றும் உட்கட்டமைப்பு முதலீடுகள் அதை நோக்கி செலுத்தப்பட்டால், எதிர்கால வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பிற்கான ஆற்றலை ஏற்படுத்தும் .

கால்நடை வளர்ப்பு - நடைமுறைகள், பொருளாதாரம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து பங்களிப்புகள்.

விடத்தல்தீவில் கால்நடை வளர்ப்பு வரலாற்று ரீதியாக நெல் விவசாயத்துடன் இணையான வாழ்வாதார நடவடிக்கையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. புரத மூலங்கள், வரைவு மின்சாரம், கரிம உரம் மற்றும் அவசர வருமானத்தை வழங்குகிறது. கொள்கை மற்றும் ஆவணங்களில் நெல் விவசாயத்தால் பெரும்பாலும் மறைக்கப்பட்டாலும், வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் உள்ளூர் பதிவுகள் இந்தக் கடலோர வறண்ட மண்டல கிராமத்தில் மாடுகள், ஆடுகள் மற்றும் எருமைகள் எவ்வாறு விவசாய வாழ்க்கையில் மையமாக இருந்தன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வரலாற்று ரீதியாக, விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் விவசாயிகள் குறைந்த உள்ளீடு, தடையற்ற கால்நடை வேளாண்மையைப் பின்பற்றினர். வாய்மொழி சாட்சியங்கள் மற்றும் களப் பதிவுகளின்படி: கால்நடைகள் (மாடுகள்) முதன்மையாக வளர்க்கப்பட்டன. பால் உற்பத்தி, பால் பொருட்கள் (தயிர், மோர், நெய்), உழுதல் மற்றும் கதிரடித்தல், வண்டில் இழுத்தல். அவ்வப்போது இறைச்சி (குறிப்பாக மத விழாக்களின் போது) ஆடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. வறண்ட சூழல்களில் இறைச்சி மிகவும் சமாளிக்கக்கூடியதாகக் கருதப்படுகிறது.

உரம் உற்பத்தி: சதுப்பு நிலங்களை உழுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. உள்ளூர் கலப்பு இனங்களைச் சேர்ந்தவை, வெப்பத்தை எதிர்க்கும் மற்றும் தீவன அடிப்படையிலான உணவுகளுக்கு ஏற்றவை. அவை வறண்ட புல்வெளிகள், தரிசு நெல் வயல்கள் மற்றும், பற்றைக் காடுகள், பருவகால மேய்ச்சலை வழங்கும் கிராமப் பொது இடங்களில் வளர்க்கப்பட்டன. நெல், புல், வைக்கோல், இலைகள், பயிர்

எச்சங்கள் மற்றும் சமையலறைக் கழிவுகள் ஆகியவை அவற்றின் தீவனத்தின் பெரும்பகுதியை வழங்கின. குளிர்பதன அமைப்புகள் இல்லாத நிலையில், பால் புதிதாக உட்கொள்ளப்பட்டது. பெரும்பாலும் வேகவைக்கப்பட்டது அல்லது தயிர் செய்யப்பட்டது. இது வீட்டு உணவுகளுக்கு முக்கியமான புரதம், கல்சியம் மற்றும் கொழுப்பைத் தந்தது. இறைச்சி நுகர்வு அரிதாகவே இருந்தது. ஆனால் ஊட்டச்சத்து மதிப்புமிக்கது. குறிப்பாக அறுவடைக்குப் பிந்தைய அல்லது பண்டிகை காலங்களில். குழந்தை பருவ ஊட்டச்சத்தில் ஆட்டுக்கறி (ஆட்டிறைச்சி) மற்றும் பசுவின் பால் முக்கிய பங்கு வகித்தன. குறிப்பாக அரிசி உணவுகள் ஆதிக்கம் செலுத்தியபோது புரதம் குறைவாக இருந்தபோது
திரவச் சத்தாகக் கருதப்பட்டன. அவசரநிலைகள், திருமணங்கள், புனித யாத்திரைகள் அல்லது சீதணம் போன்ற முதலீடுகளுக்கு விலங்குகளை விற்கலாம். சமூகக் கணக்குகளின்படி: அருகிலுள்ள சந்தைகளுக்கு (எ.கா. மன்னார் நகரம்) அல்லது கிராமத்திற்குள் சிறிய அளவில் விற்கப்பட்டது. வணிகர்கள் அல்லது கசாப்புக் கடைக்காரர்களுக்கு விற்கப்பட்டன. பெரும்பாலும் ரமழான் அல்லது ஈத் பண்டிகையின் போது. உலர்ந்த சாணம் எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது அல்லது கரிம உரமாக விற்கப்பட்டது. குறிப்பாக இரசாயன உள்ளீடுகள் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு. இருப்பினும், கால்நடை வருமானம் மிகவும் பருவகாலமாக இருந்தது. மழைப்பொழிவு, தீவனம் கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் விலங்குகளின் ஆரோக்கியத்தைப் பொறுத்தது.

கால்நடை வளர்ப்பு ஒரு காலத்தில் ஒருங்கிணைந்ததாக இருந்தபோதிலும், பல கட்டுப்பாடுகள் அதன் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. தொலைதூரப் பகுதிகளில் வரையறுக்கப்பட்ட கால்நடை சேவைகள் அல்லது விலங்கு சுகாதாரப் பராமரிப்பு வறண்ட மாதங்களில் செறிவூட்டப்பட்ட தீவனங்கள் அல்லது துணை ஊட்டச்சத்து கிடைக்காது. குடியேற்றம் அல்லது உட்கட்டமைப்பு திட்டங்கள் காரணமாக மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஆக்கிரமிக்கப்படுதல். போரின் போது ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி, குறிப்பாக 1990 க்குப் பிறகு, இது பெருமளவில் விலங்குகளை வெளியேற்றுவதற்கும் கைவிடுவதற்கும் வழிவகுத்தது. வேலைக்குச் சென்றதாலும், நகர்ப்புறச் செல்வாக்கு அதிகரித்து வருவதாலும், கால்நடை வளர்ப்பில் ஆர்வம் குறைந்தது. மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுவாழ்வு முயற்சிகள் பெரும்பாலும் பயிர் சார்ந்த தலையீடுகளில் கவனம் செலுத்தின. கால்நடைகளின் மீள்தன்மை மற்றும் முக்கியத்துவம் இருந்தபோதிலும் அவற்றை ஒரங்கட்டின. அவை: விடத்தல்தீவில் ஒருங்கிணைந்த மறு நிரப்பல் திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. கால்நடை வளர்ப்பு, இனப்பெருக்கம் மற்றும் தீவன மேலாண்மை குறித்த பயிற்சி இல்லாமை. கொல்லைப்புற பால் பண்ணை அல்லது ஆடு வளர்ப்பில் பெண்கள் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பு தவறவிடப்பட்டது. மேலும், நீர் அட்டவணைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மற்றும் கிணறுகளில் உப்பு நீர் ஊடுருவல் ஆகியவை விலங்குகளுக்கு போதுமான குடிநீரை வழங்குவதை கடினமாக்கியது, இது இந்த நடைமுறையை மேலும் பலவீனப்படுத்தியது. விடத்தல்தீவில் கால்நடை வளர்ப்பை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க: கால்நடை மருத்துவ சேவையுடன் இணைக்கப்பட்ட சிறுதொழில் கால்நடை கூட்டுறவுகளை நிறுவுதல். அரிசி, காய்கறிகள் மற்றும் விலங்கு அலகுகளை இணைக்கும் கலப்பு பண்ணை மாதிரிகளை ஊக்குவித்தல். மதிப்பு கூட்டப்பட்ட பொருட்களில் (எ.கா. தயிர், நெய், உலர்ந்த இறைச்சி) இளைஞர்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு பயிற்சி அளித்தல். உப்புத்தன்மை, வறண்ட சூழல்களுக்கு ஏற்ற காலநிலையை எதிர்க்கும் இனங்களை அறிமுகப்படுத்தல். கால்நடைகளுக்கு நுண் கடன் மற்றும் காப்பீட்டுத் திட்டங்களை அணுக வழிவகை செய்தல். விடத்தல்தீவில் கால்நடை வளர்ப்பு ஒருபோதும் தொழில்மயமாக்கப்படவில்லை என்றாலும், ஊட்டச்சத்து, வருமான நிலைத்தன்மை மற்றும் சமூக மீள்தன்மைக்கு அதன் பங்களிப்புகள் மறுக்க முடியாதவை. எதிர்கால நிலையான கிராமப்புற மேம்பாட்டு உத்திகளில், அதன் பங்கு அதிக அங்கீகாரம் மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட முதலீட்டிற்கு தகுதியானது.

அறுவடை காலத்தில் கலாச்சார சடங்குகள், பண்டிகைகள் மற்றும் அடையாளங்கள்.

விடத்தல்தீவில், விவசாயம் என்பது வெறும் பொருளாதார நடவடிக்கையாக மட்டுமல்லாமல், சடங்குகள், பருவகால கொண்டாட்டங்கள் மற்றும் சமூக வாழ்க்கையில் பொதிந்துள்ள ஒரு ஆழமான கலாச்சார நடைமுறையாகவும் இருந்தது. அறுவடைக் காலம் - "அறுவடை" "காலம்" - குறிப்பாக பெரும்போகம் (பெரிய நெல் பருவம்) காலத்தில், விவசாய பழக்கவழக்கங்கள், குறியீட்டு சைகைகள், சமையல் மரபுகள் மற்றும் இஸ்லாமிய மற்றும் தமிழ் கிராமப்புற அடையாளங்களை பிரதிபலிக்கும் ஒரு பகிரப்பட்ட கிராமப்புற அழகியல் ஆகியவற்றின் கலவையால் குறிக்கப்பட்டது. அறுவடைக் காலத்தில், விடத்தல்தீவின் வயல்கள் சமூக மகிழ்ச்சி மற்றும் அழகியல் வசீகரத்தின் காட்சிகளாக மாறியது: அரிக்கன் விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. அறுவடை செய்த நெற்கதிர்கள் கவனமாக மூட்டைகளாகக் கட்டி கொண்டு செல்லப்பட்டு, காற்று அல்லது மழையால் கெட்டுப்போவதைத் தடுக்க, குவியல்களாக ("சூடு") கலைநயத்துடன் அமைக்கப்பட்டன. குழந்தைகளும் பெரியவர்களும் வயல்களில் கூடி, பருவத்தின் அருளைப் பயபக்தியுடனும் பண்டிகையுடனும் கொண்டாடினர். அலிஹார் பாடசாலை வேளாண் ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, கிராமவாசிகள் அறுவடையைப் பாதுகாக்கவும் பதப்படுத்தவும் வயல்களுக்கு அருகில் தற்காலிக குடிசைகளில் ("கொட்டில்") முகாமிட்டனர். அந்தக்

காலத்தை ஒரு தற்காலிக பண்டிகைக் காலமாக மாற்றினர். ஒரு தனித்துவமான குறியீட்டு மற்றும் பக்தி செயல் "புதிர் எடுத்தல்". பிரதான அறுவடைக்கு முன் முதல் சில நெல் கதிர்களை வெட்டுதல்: இந்த கதிர்கட்டுகள் வீட்டில் கட்டி தொங்கவிடப்பட்டன. இது செழிப்பு மற்றும் தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தைக் குறிக்கிறது. புனிதமான மற்றும் சமூக உணவான "பாற்சோறு" தயாரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.
வெல்லத்துடன் சேர்த்து, அண்டை வீட்டாருடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. சமூக பிணைப்புகளையும் நன்றியுணர்வையும் வலுப்படுத்தியது. இத்தகைய செயல்கள் பரந்த தமிழ் விவசாய பழக்கவழக்கங்களை பிரதிபலித்தன. ஆனால் இஸ்லாமிய நெறிமுறை மதிப்புகளான தொண்டு (சதகா) மற்றும் நன்றி செலுத்துதல் (சுக்ர்) ஆகியவற்றால் நிரப்பப்பட்டன. அறுவடை செய்யப்பட்ட நெல் பதப்படுத்தப்பட்டு, அதன் விளைவாக வரும் அரிசி குறிப்பிட்ட பருவகால உணவுகளைத் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவற்றில் பின்வருவன அடங்கும். பாற்சோறு - நன்றியுணர்வின் அடையாளச் சைகையாக "புதிர்" அரிசியிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. அறுவடை இனிப்புகள் - சர்க்கரை, வாழைப்பழங்கள் அல்லது உலர்ந்த பழங்களுடன் கலந்த அரிசி. அரிசி சார்ந்த விருந்துகள் உறவினர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டன. சில சமயங்களில் அநாதைகள் அல்லது ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு ஒரு வகையான தானம் வழங்கப்பட்டது. அறுவடை காலத்தில் உணவு எவ்வாறு சடங்கு மற்றும் மறுபகிர்வு பாத்திரங்களுக்கு உதவியது என்பதை இத்தகைய சமையல் நடைமுறைகள் நிரூபித்தன.வாய்மொழி மரபுகளால் நிறைந்திருந்தது: அரிசியைச் சுத்தம் செய்யும்போதோ அல்லது மூட்டை கட்டும்போதோ விவசாயப் பாடல்களைப் பாடுவார்கள். "கதிர்" போன்ற சொற்றொடர்கள் பொறிக்கி சூடடிகலாமா?" ("நாம் அரிகட்டுகளைச் சேகரித்து கதிரடிக்கத் தொடங்குவோமா?") போன்ற கேள்விகள் பொதுவானவை, எதிர்பார்ப்பையும் பகிரப்பட்ட வேலை நெறிமுறைகளையும் படம்பிடித்து வைத்திருந்தன. இந்தப் பணிகளில் - குறிப்பாக அரிசி பதப்படுத்துதல், சேமித்தல் மற்றும் விநியோகித்தல் போன்றவற்றில் - பெண்களின் இருப்பு, விவசாயத்தின் குறியீட்டு வாழ்க்கையில் பெண்களின் பாலின ரீதியான ஆனால் மையப் பங்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
உணவைப் பற்றியது போலவே தொடர்ச்சி மற்றும் அடையாளத்தைப் பற்றியது. ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள " தத்தி "அமைப்பு, ஒரு கூட்டு தொழிலாளர் ஏற்பாடாக இருந்தது. அங்கு 10-15 தொழிலாளர்கள் வரை - பெரும்பாலும் கிழக்கு மாகாணம் போன்ற பிற பகுதிகளிலிருந்து குடியேறியவர்கள் அறுவடைக்கு உதவ வருவார்கள். இந்தக் குழுக்கள் கிராமத்தில் தற்காலிகமாக வசித்து, உள்ளூர் குடும்பங்களுடன் பிணைப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களுக்கு உணவளிக்கப்பட்டு தங்க வைக்கப்பட்டது. விவசாய நெறிமுறைகளில் வேரூன்றிய விருந்தோம்பல் கலாச்சாரத்தை வலுப்படுத்தியது. விடத்தல்தீவின் பிரதிபலிப்பு. உள்ளடக்கிய கிராமப்புற பொருளாதாரம். பாரம்பரிய விதைப்பு மற்றும் அறுவடை நடைமுறைகளுக்குப் பதிலாக இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட அறுவடை மற்றும் வணிக நெல் வகைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.
சமூக சமையல், பாடல் மரபுகள் மற்றும் புதிர் சடங்குகள் காணாமல் போக வழிவகுத்தன. 1990 ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம்கள் பெருமளவில் வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர், உள்ளூர் அறிவு மற்றும் பழக்கவழக்கப் பரிமாற்றத்தைச் சிதைத்த பின்னர் கலாச்சாரத் தொடர்ச்சி குறிப்பாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இந்த பருவகால சடங்குகளின் அரிப்புக்கு வழிவகுத்தன. இருப்பினும், வாய்மொழி நினைவுகளிலும், அரிய சமூக நிகழ்வுகளிலும், இந்த மரபுகளின் எதிரொலிகள் தொடர்ந்து ஆவணப்படுத்தப்படுவதற்கும், எதிர்கால விவசாய மீளுருவாக்க முயற்சிகளில் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவதற்கும் காத்திருக்கின்றன. விடத்தல்தீவில் அறுவடைப் பருவங்கள் விதைப்பு மற்றும் அறுவடை சுழற்சிகளை விட மேலானவை. அவை நினைவகம், தாராள மனப்பான்மை, அடையாளம் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் பருவங்களாக இருந்தன. சூழலியல் இறையியலையும், பொருளாதாரம் கவிதையையும் சந்தித்த தருணங்களை அவை வழங்கின. கிராமப்புற வாழ்க்கையின் ஆன்மாவில் விவசாயத்தை பாதித்தன.

தொழிலாளர் கட்டமைப்புகள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த பணியாளர்கள்: 'தத்தி' குழுக்கள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாய வரலாற்றில், தொழிலாளர்கள் வெறும் பணியாளர்களாக மட்டுமல்லாமல், சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனமாகவும் இருந்தனர். இந்தக் கட்டமைப்பின் மிகவும் தனித்துவமான அம்சங்களில் ஒன்று 'தத்தி' குழுக்கள் ஆகும். பருவகால தொழிலாளர் குழுக்கள், விவசாயத்தின் உச்ச காலங்களில், குறிப்பாக அறுவடைக் காலத்தில் (அறுவடை முக்கிய பங்கு வகித்தனர் . 'தத்தி' என்ற சொல், பொதுவாக 10 - 15 நபர்களைக் கொண்ட, தற்காலிகமாக, சுயமாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் குறிக்கிறது. இந்தக் குழுக்கள்: பெரும்பாலும் கிராமத்திற்கு வெளியே இருந்து. குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து (எ.கா., மட்டக்களப்பு, அம்பாறை), மற்றும் எப்போதாவது மன்னார் மாவட்டத்திற்குள் இருந்து பணியமர்த்தப்படுவார்கள். அதிக உழைப்பு தேவைப்படும் காலங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அறுவடை, கதிரடித்தல் மற்றும் நெல் மூட்டை கட்டுதல். தற்காலிக வயல் குடிசைகளில் (கொட்டில்) தங்க வைக்கப்பட்டு, தங்கியிருந்த காலத்தில் உள்ளூர் விருந்தோம்பல் கலாச்சாரத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. நம்பிக்கை மற்றும் பரஸ்பர உறவுகளின் முறைசாரா வலைப்பின்னல்களில்

பதிக்கப்பட்ட, மிகவும் சுறுசுறுப்பான கிராமப்புற தொழிலாளர் சக்திகளாக 'தத்தி' தொழிலாளர்கள் செயல்பட்டனர்.

வீட்டின் வசதியைப் பொறுத்து, பொருளாக (அரிசி, தானியம்) அல்லது ரொக்கமாக செலுத்தப்படும். அறுவடைக்குப் பிறகு உணவு, பானம் மற்றும் பெரும்பாலும் பண்டிகை உணவுகளுடன், விவசாய தொழிலாளர்கள் விவசாயக் குடும்பங்களால் உணவளிக்கப்பட்டுப் பராமரிக்கப்படுவார்கள். பாரம்பரிய நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி (காளைகளைக் கொண்டு கதிர் மூட்டைகளை மிதிப்பது அல்லது தண்டுக் கதிர்களைப் பயன்படுத்துவது) கதிரடிப்பதில் அவர்களின் செயல்திறன் மற்றும் நிபுணத்துவத்திற்காக மதிக்கப்படுகிறது. சமூக ஏற்பாடு கூட்டுவாழ்வாக இருந்தது. பரஸ்பர மரியாதை மற்றும் பருவகால கொண்டாட்டம் அவர்களின் இருப்பை அடித்தளமிட்டது. 'தத்தி' அணிகள் பெரும்பாலும் ஆண் ஆதிக்கத்தில் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவுக்குள் உள்ளூர் தொழிலாளர் இயக்கவியல் இதைக் கண்டது. உலர்த்துதல், தூற்றுதல் மற்றும் மூட்டை கட்டுதல், கதிர் பொறுக்குதல் போன்ற பதப்படுத்தும் பணிகளில் பங்கேற்கும் பெண்களும் குழந்தைகளும் இந்த அறுவடைகளின் போது இளைஞர்கள் பயிற்சி பெற்று, இறுதியில் அதிக பொறுப்பான பாத்திரங்களை ஏற்கவும், தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான திறன் பரிமாற்றத்தைப் பராமரிக்கவும் பயிற்சி பெற்றனர். உழைப்புப் பிரிவு, கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், நிலையற்றதாக இருந்தது. இது உச்ச விவசாய பருவங்களில் சமூகம் முழுவதும் ஈடுபட வழிவகுத்தது. தத்தி குழுக்களை உருவாக்கிய புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் தங்களுடன் கொண்டு வந்தவை: புதிய பாடல்கள், கருவிகள் மற்றும் விவசாய முறைகள், 'தத்தி' தொழிலாளர்கள் கிராமத்தின் கலாச்சார அறிவை வளப்படுத்துகின்றனர். நீண்டகால நட்புகள், அவற்றில் சில தொடர்ச்சியான வருடாந்திர வருமானத்தை அல்லது கிராமங்களுக்கு இடையேயான கூட்டணிகளை ஏற்படுத்தியது. கிராமப்புற பரிமாற்றத்தின் குழுக்களாகச் செயல்பட்டு, விவசாயம் மற்றும் பன்முக கலாச்சாரம் ஆகிய இரண்டையும் கொண்ட ஒரு பிராந்திய அடையாளத்தை வடிவமைத்தனர். சுனாமி இயந்திரம் வந்த போது இந்த தத்திகுழுக்களின் சேவை குறைந்துள்ளது. 1990ம் ஆண்டு வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டது இந்த தொழிலாளர் மாதிரியைக் கணிசமாக சீர்குலைத்தது. விவசாயிகள் இடம்பெயர்வு என்பது தத்தி மாதிரியை ஒரு காலத்தில் ஆதரித்த வேலை வலைப்பின்னல்களின் சரிவைக் குறிக்கிறது. தொழிலாளர் குழுக்களுக்கான தேவையை மேலும் குறைத்தன. புதிய தலைமுறை, நகர்ப்புற வேலைக்கு இடம்பெயர்ந்ததால் அல்லது குடிபெயர்ந்ததால், பருவகாலமாக கைமுறை அறுவடை குழுக்களைச் சார்ந்திருப்பதை இது தக்க வைத்துக் கொள்ளவில்லை. தொழிலாளர் மாதிரியின் முடிவை மட்டுமல்ல, சமூக உழைப்பு மற்றும் விருந்தோம்பலின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் இழப்பையும் குறிக்கிறது. இலங்கையில் அதிகரித்து வரும் வேலையின்மை மற்றும் விவசாய மறுமலர்ச்சியில் ஆர்வம் (குறிப்பாக கிராமப்புற கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம்) எதிர்கொள்ளும் நிலையில், தத்தி அமைப்பு வழங்குகிறது: பருவகால உச்சங்களின் போது நெகிழ்வான, குறைந்த மூலதன தொழிலாளர் திரட்டலுக்கான ஒரு வார்ப்புரு சமூகங்களுக்கிடையேயான நம்பிக்கை மற்றும் பொருளாதார பகிர்வை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான கலாச்சார அடித்தளங்கள் பாரம்பரிய அடிப்படையிலான தொழிலாளர் கட்டமைப்புகளுடன் நவீன நுட்பங்களை ஒருங்கிணைப்பதற்கான வாய்ப்புகள். விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில் விவசாயத்தைப் புத்துயிர் பெறச் செய்யும் முயற்சிகள், தத்தி முறையைப் படித்து மாற்றியமைப்பது நல்லது. தொழிலாளர் மரபு, ஏக்கமாக அல்ல, மாறாக கூட்டுறவு, நெறிமுறை உழைப்பின் அடிமட்ட மாதிரியாக மாற்றமடைய வேண்டும்.

விவசாய சேவை மையம் - 1990க்குப் பிறகு நிறுவன ஆதரவு மற்றும் சரிவு.

விடத்தல்தீவில் உள்ள கமநல கேந்திர நிலையம் (ASC) ஒரு காலத்தில் உள்ளூர் விவசாய வாழ்க்கையின் நிறுவன முதுகெலும்பாக இருந்தது. விதைகள், உபகரணங்கள், தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்குதல் மற்றும் விவசாயிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையே ஒரு முக்கிய இடைமுகமாக செயல்பட்டது. 1990 ஆம் ஆண்டு வடக்கு முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அதன் சரிவு இப்பகுதியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, கூட்டு விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க அடியாக அமைந்தது. விடத்தல்தீவில் உள்ள கமநல கேந்திர நிலையம், விவசாய சேவைகளைப் பரவலாக்குவதற்காக இலங்கை அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய தேசிய சீர்திருத்த உத்தியின் ஒரு பகுதியாகும். இது விவசாய மேம்பாட்டுக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் தோன்றி விவசாய அமைச்சகத்தின் கீழ் செயல்பட்டது. உள்ளூரில், இந்த மையம் அமைச்சர் ஹெக்டர் கோப்பேகடுவவின் ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. அவரது தேசிய விவசாயப் பார்வை பின்வருமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது. சமூகம் சார்ந்த கிராமப்புற மேம்பாடு, நீர்ப்பாசனம் மற்றும் உரங்களுக்கான அணுகலை அதிகரித்தல், அரசு ஆதரவு சேவைகள் மூலம் உள்ளூர் வேலைவாய்ப்பு வேளாண் உற்பத்தித்திறன் குழு (APC) என்று அழைக்கப்பட்டு, பின்னர் விவசாய சேவை மையம் என மறுபெயரிடப்பட்டது. விடத்தல்தீவு கமநல கேந்திர நிலையம் முஸ்லிம் விவசாயிகளுக்கான தொழில்நுட்ப உதவி மையமாக இருந்தது. கமநல கேந்திர நிலையத்தின் சேவைகள் நிர்வாக ரீதியாகவும் பொருள் ரீதியாகவும் இருந்தன. நிலப் பதிவு மற்றும் உரிமை ஆவணங்கள்: பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் விதை நெல் விநியோகம். கடனுக்கு உழவு

இயந்திரங்கள், தெளிப்பான்கள் மற்றும் நீர் பம்புகள் ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கான அணுகல். உள்ளூர் வங்கிகளுடன் இணைந்து விவசாய கடன் வசதி. வேளாண் பயிற்றுனர்கள் (கமநல கேந்திர நிலைய அதிகாரிகள்) மூலம் ஆலோசனை மற்றும் பயிற்சி. பயிர் சுழற்சி உத்திகள் முதல் விலைக் கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகள் வரை, உள்ளூர் விவசாயிகளை தேசிய கொள்கை உத்தரவுகளுடன் இணைப்பதற்கான ஒரு முக்கிய முனையாக இந்த மையம் செயல்பட்டது .

கமநல கேந்திர நிலையம் வெறும் அலுவலகம் மட்டுமல்ல, விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த விவசாய பிரதிநிதிகளால் ஓரளவு இயக்கப்படும் ஒரு சமூகம் சார்ந்த நிறுவனமாகும். 1980களின் பிற்பகுதியில் இருந்த முக்கிய நிர்வாக நபர்கள்: ஜனாப். எம்.எச். ஹாஜா, முகியுதீன்து. சேவை நிலைய இயக்குநர், ஜனாப். எம்.ஏ.சலாம், பி.எம்.மகுதன், மற்றும் ஜனாப். எம்.எஸ்.ஏ.மதின் குழு உறுப்பினர்கள். இந்தத் தலைவர்கள் சிறு விவசாயிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு, விதை விநியோகங்களை ஒழுங்கமைத்து, கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் அமைப்புகளைத் திரட்ட உதவினார்கள். மையத்தின் பங்கேற்பு தன்மை, கிராமப்புற பொருளாதாரத் திட்டமிடலுக்கான உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட தளமாக இதை மாற்றியது. 1990 ஆம் ஆண்டு, வட மாகாணத்தில் இருந்து முஸ்லிம்களை விடுதலைப் புலிகள் வெளியேற்றியதன் மூலம், விடத்தல்தீவு பகுதியிலிருந்து முழு முஸ்லிம் மக்களும் வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டனர். இதன் விளைவாக கமநல சேவை மையம் கைவிடப்பட்டது. அனைத்து உள்ளூர் நிலப் பதிவுகளும் கூட்டுறவு அமைப்புகளும் செயல்படுவதை நிறுத்தின. தொழில்நுட்ப உபகரணங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன மற்றும் அழிக்கப்பட்டன. அல்லது சிதைவாக்கப்பட்டன. நாடுகடத்தப்பட்ட மற்றும் இடம்பெயர்ந்த விவசாயிகளுக்கு சேவை செய்ய எந்தவொரு முறையான மாற்று அமைப்பும் ஒருபோதும் நிறுவப்படவில்லை. நிறுவன வெற்றிடம் பல தசாப்த கால தொழில்நுட்ப அறிவு, பதிவு செய்தல் மற்றும் விவசாய நிர்வாகத்தில் சமூக நம்பிக்கையைத் துண்டித்தது. விடத்தல்தீவின் கமநல கேந்திர நிலையத்தின் கதை, மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாய சமூகங்களில் காணப்படும் ஒரு பரந்த வடிவத்தை பிரதிபலிக்கிறது. மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட ஆதரவு நிறுவனங்களை மீண்டும் நிறுவுவதை அரிதாகவே கவனித்தன. இடம்பெயர்ந்த பல முஸ்லிம் விவசாயிகள் மானியங்கள், ஆவணங்கள் மற்றும் சந்தை இணைப்புகளை இழந்துள்ளனர். நிறுவன தொடர்ச்சி இல்லாததால், திரும்புதல் அல்லது மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பிறகு விவசாயத்தை மீட்டெடுக்கும் முயற்சிகள் கட்டமைப்பு தடைகளை எதிர்கொள்கின்றன.

இருப்பினும், கமநல கேந்திர நிலையத்தின் செயல்திறன் பற்றிய நினைவு சமூக விவரிப்புகளில் வலுவாக உள்ளது. இது ஒருங்கிணைந்த விவசாய ஆதரவின் சிறந்த மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. தற்போதைய கிராமப்புற மேம்பாட்டுக் கொள்கைகளின் கீழ் சாத்தியமான மறுமலர்ச்சி அல்லது பிரதிபலிப்புக்கான வரைபடத்தை வழங்குகிறது .

விவசாய உற்பத்தித்திறனை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும், விடத்தல்தீவு மீதான நம்பிக்கையை அதிகரிக்கவும், பின்வரும் நடவடிக்கைகள் மிக முக்கியமானவை. முறையான பணியாளர்கள் மற்றும் டிஜிட்டல் பதிவு அமைப்புகளுடன் உள்ளூர் விவசாய சேவை மையத்தை மீண்டும் நிறுவுதல். இடம்பெயர்ந்த விவசாயிகளுக்கு நில உரிமை ஆவணங்களை மீட்டெடுத்தல். திரும்பி வருபவர்களுக்கும் தற்போதைய குடியிருப்பாளர்களுக்கும் இடையே பாலம் அமைக்கும் உள்ளடக்கிய விவசாயக் கூட்டுறவுகளை ஊக்குவித்தல். உபகரணங்கள் மற்றும் விதை மறு அறிமுகத்திற்கு அரசு மானியங்களை ஒதுக்குதல். வயதான மற்றும் திரும்பி வரும் விவசாயிகளுக்கு உளவியல் ஆதரவு மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை உறுதி செய்தல்.

விவசாயிகள் குழுக்களின் பங்கு மற்றும் உள்ளூர் விவசாயத் தலைமைத்துவம்.

விடத்தல்தீவில் விவசாய வெற்றி என்பது இயற்கை வளங்கள் மற்றும் பருவகால சுழற்சிகளின் விளைவாக மட்டுமல்ல. அது அடிமட்டத் தலைமை , கூட்டு ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் உள்ளூர் அறிவு அமைப்புகளாலும் ஆழமாக வடிவமைக்கப்பட்டது. விவசாய குழுக்கள் (பொதுவாக தமிழில் 'கம விதானை' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன). மற்றும் கள அளவிலான பாதுகாவலர்கள் விவசாயத்தின், குறிப்பாக நெல் துறையில், பௌதீக மற்றும் சமூக உட்கட்டமைப்புகளை நிர்வகிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். கள அடிப்படையிலான மேலாண்மை: 'கம விதானை' அமைப்பு: விடத்தல்தீவில், 'கமம்' (வயல்) என்று குறிப்பிடப்படும் ஒவ்வொரு பெரிய விவசாய பிரதேசமும் பொதுவாக மரியாதைக்குரிய பெரியவர்கள் அல்லது விவசாயிகளின் ஒரு சிறிய குழுவால் மேற்பார்வையிடப்பட்டது. அவர்கள் பின்வருமாறு செயல்பட்டனர். காணி பாதுகாவலர்கள், கால்வாய் மேற்பார்வையாளர்கள் (வாய்க்கால் காப்பாளர்கள்), விதைப்பு மற்றும் அறுவடை ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் (விதைப்பும் அறுவடையும் ஒழுங்குபடுத்துவோர்), விதைப்பு மற்றும் பூச்சி கட்டுப்பாடு ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றின் அன்றாட நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர்களின் சட்டபூர்வமான தன்மை தலைமுறை அனுபவம், நில உரிமை மற்றும் சமூக நம்பிக்கையிலிருந்து உருவானது .

குறிப்பிடத்தக்க கம விதானை உறுப்பினர்கள் (களப் பதிவுகளின் அடிப்படையில்): பெரிய வயல் (பெரிய

புலவெளி): அலி சேகு சாஹிபு ராவ்தர் (நாகூர்கனி), சின்ன வயல் (சின்னப் புலவெளி): கரீம் பிச்சை , சேகு தாவூத் , ஃபக்கீர் முகியதீன் மஹ்தூம், சுல்தான் கமம் : முஹம்மது சுல்தான் அப்துல் காதர் , இமாம் சாகுல் கமீத் , முகிதீன் கன்று மீரா சாகிப்,முஹம்மது அலி சாஹல் ஹமீது, மதுரமடு: பிச்சை சுலைமான் லெப்பை,பிச்சை அப்துல் மஜீத். திமிலாகுளம்: மீராசாஹபு சாகுல் ஹமீது,கச்சு முஹம்மது குளத்தான், புளியாகுளம்:செய்யது முஹமது அப்துல் காதர், மாணிக்கம் முஹம்மது. புலக்காடு:அப்துல் மீது முஹதீன் பிச்சை, முஹிதின் கன்று சாஹல் ஹமீது, முஹிதின் கன்று மீரா சாஹிபு, முஹம்மது ஹாஸிம் மீரா சாஹிபு. புது கமம்:சுலைமான் அப்துல் லத்தீப், ஆயு.சத்தார்,ஹமீது லெப்பை இஸ்மாயில்,முகமட் யூசுப் அப்துல் காதர். வங்களாமோட்டை,வள்ளாந்தோட்டம்: செல்லத்தம்பி சாஹல் ஹமீட். 2010ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு பள்ளமடுவில் கம நல சேவை நிலையம் மீண்டும் திறக்கப்பட்டது(ACA). இது அமைக்கபட்டபின் இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பெரியளவில் விவசாய சேவைகளை வழங்கிவருகின்றது. இதில் கம நல அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (DOதிரு.G.M.ஜக்ஸன், விவசாயஆராய்ச்சி உற்பத்தி உத்தியோகத்தர் (ARP)ஜனாப்.H.M.மஹ்தி ஆகியோரின் நிர்வாகத்தோடு கமக்கார அமைப்பின் தலைவர் திரு.மனுவல் பிள்ளை ரொபட்(GS),என்பவரின் சேவையோடு திறம்பட இயங்கி வருகின்றது. இந்தக் குழுக்கள் வெறும் தொழில்நுட்ப மட்டத்தில் மட்டும் செயல்படாமல், மோதல் தீர்வு , அறிவு பரிமாற்றம் மற்றும் சடங்குப் பொறுப்பு (எ.கா. நல்ல விதைப்பு நாட்களைக் குறிப்பது) ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கினர்.

விடத்தல்தீவின் முக்கிய விவசாயிகள் பலர் ஒரே நேரத்தில் மதத் தலைவர்கள் (எ.கா., இமாம்கள் அல்லது மசூதி குழு உறுப்பினர்கள்), விவசாய நிலத்தின் அறங்காவலர்கள், கிராம அளவிலான கலந்துரையாடல்களிலும் விவசாய சேவை மையத்திலும் பிரதிநிதிகள், திரு. ஐ. சோமசுந்தரம், திரு. அமிர்தலிங்கம் , திரு. எம்.ஏ. சலாம் ஆகியோர் பல கம குழுக்களில் (எ.கா. புலக்காடு, புதுகமம், பெரியபுலவெளி) குறிப்பிடப்பட்டனர். மேலும் பெரும்பாலும் தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள், சைவ மக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களிடையே பல இன ஒத்துழைப்பை எளிதாக்கினர். அவர்களின் பங்கு விவசாயத்திற்கு அப்பால் நீட்டிக்கப்பட்டது அவர்கள் நிலத்தகராறுகளுக்கு மத்தியஸ்தராகவும், இளைய விவசாயிகளுக்கு வழிகாட்டியாகவும், அரசாங்க அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர் .

குழுக்கள் சுழற்சி தொழிலாளர் மாதிரிகளை செயல்படுத்தி , பின்வருவனவற்றை முடிவு செய்தன:

- பாசனத்திற்காக கால்வாய்கள் எப்போது திறக்கப்படும்?
- எந்தக் குழு முதலில் விதைகளை விதைக்கும் அல்லது அறுவடை செய்யும்?
- வறட்சி காலங்களில் யாருக்கு குறைந்த அளவு தண்ணீர் கிடைக்கும்?

முறைசாரா ஆனால் மதிக்கப்படும் வாய்மொழி ஒப்பந்தங்கள் மூலம் நிர்வகிக்கப்பட்டன. பெரும்பாலும் பல சமூகத் தலைவர்கள் முன்னிலையில் நடத்தப்பட்டன. உதாரணமாக, "குத்தகை" (குத்தகை பாணி சுழற்சி உரிமை) பொதுவாக இருந்தது. குறிப்பாக தொட்டி ஊட்ட அமைப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்ட வயல்களில். 1990 இடப்பெயர்ச்சிக்கு முன்னர், இந்த விவசாயக் குழுக்கள் கமநல கேந்திர நிலையத்துடன் (ASC) நெருக்கமாக ஒத்துழைத்தன. இது அவர்களின் உள்ளூர் உளவுத்துறையை நம்பியிருந்தது. கள வரைபடம் மற்றும் நில வகைப்பாடு. மாநில உள்ளீடுகளின் தகுதியான பெறுநர்களை அடையாளம் காணுதல். பூச்சித் தாக்குதல்கள் அல்லது நீர் பற்றாக்குறையைப் புகாரளித்தல். விதை விநியோகம், உழவு இயந்திரக் கடன்கள் மற்றும் வயல் நெரிசலைத் தவிர்க்க ஒருங்கிணைந்த அறுவடை அட்டவணைகளை ஒழுங்கமைக்க கம குழுத் தலைவர்களை கமநல கேந்திர நிலைய அதிகாரிகள் அடிக்கடி கலந்தாலோசிப்பார்கள். 1990 ஆம் ஆண்டு வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, குழு அடிப்படையிலான விவசாய நிர்வாகம் சரிந்தது. கம மேலாண்மையின் நிறுவன நினைவு இன்னும் இடம்பெயர்ந்த வயதான விவசாயிகளிடையே நீடிக்கிறது. அவர்கள் அதை சுயசார்பு மற்றும் சமத்துவத்தின் ஒரு மாதிரியாக நினைவு கூர்கிறார்கள். இன்று அத்தகைய அமைப்புகள் இல்லாதது ஒருங்கிணைக்கப்படாத நில பயன்பாடு, நீர் மோதல்கள் மற்றும் அறிவு இழப்புக்கு வழிவகுத்துள்ளது. குறிப்பாக முறையான ஆவணங்கள் அல்லது சமூக பெரியவர்களை அணுக முடியாதவர்கள் மத்தியில். உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட, விவசாயிகள் தலைமையிலான நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதில் மீண்டும் குடியேறும் சமூகங்கள் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்களிடையே ஆர்வம் அதிகரித்து வருகிறது. அத்தகைய முயற்சிகள் வெற்றிபெற, அவர்கள் இடப்பெயர்ச்சிக்கு முந்தைய விவசாயி குழு மாதிரிகளை அங்கீகரித்து ஆவணப்படுத்தவும். கம பதிவுகளை மறுகட்டமைப்பதில் பெரியவர்களையும் வாய்மொழி வரலாற்றாசிரியர்களையும் ஈடுபடுத்துவதோடு வழக்கமான நிர்வாகத்தை முறையான விவசாயக் கொள்கைகளுடன் ஒருங்கிணைத்தல். காலநிலை பாதுகாப்பற்ற அமைப்புகளில் மீள்தன்மை மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய கிராமப்புற வடக்கு இலங்கையின் மறுகட்டமைப்பில் கலாச்சார தொடர்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் வழங்கக்கூடும்.

வீட்டுத் தோட்டம் மற்றும் இளைஞர் விவசாய இயக்கங்கள் - அல் -நூர் இளைஞர் மன்றம்.

1970களின் பிற்பகுதியில், வளர்ந்து வரும் விவசாயத் தேவைகள் மற்றும் பொருளாதார சவால்களுக்கு மத்தியில், உணவு உற்பத்தியை புத்துயிர் பெறவும், வீட்டு வருமானத்தை அதிகரிக்கவும் விடத்தல்தீவில்

ஒரு அடிமட்ட முயற்சி உருவானது: அல்- நூர் இளைஞர் விவசாயக் கழகம். இந்த சமூகத்தால் இயக்கப்படும் இயக்கம், இளைஞர் தலைமை, வீட்டு அளவிலான விவசாயம் மற்றும் உள்ளூர் புத்திசாலித்தனம் ஆகியவை உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக தன்னிறைவை மேம்படுத்துவதற்கு எவ்வாறு ஒன்றிணைந்தன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அந் - நூர் இளைஞர் விவசாயக் கழகம் 1979 ஆம் ஆண்டு விடத்தல்தீவில் வசிக்கும் ஒரு முன்னோடி இளைஞர் குழுவால் நிறுவப்பட்டது . தலைமை தாங்கியவர்கள்: தலைவர்: ஐ. முசாதிக், செயலாளர் : எஸ்.எம். சுராஜ், துணைத் தலைவர்: ஏ.சி. ரியாஸ், உதவிச் செயலாளர். ஏ.சி. மசூர், பொருளாளர்: ஏ.ஆர். ரமீம். வீட்டுத் தோட்டக்கலையை ஊக்குவித்தல், நிலையான விவசாய நடைமுறைகளை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் கிராமப்புற வீடுகளிடையே ஊட்டச்சத்தை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றை இந்த கிளப் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. சந்தையிலிருந்து வாங்கப்படும் உணவைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைப்பதற்கும், இளைஞர்களிடையே வேளாண் தொழில்முனைவோர் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதற்கும், குறிப்பாக பருவகாலம் இல்லாத நேரங்களில் வீட்டு நிலங்களை உற்பத்தி ரீதியாகப் பயன்படுத்துவதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும்.
இக் கழகம் பல்வேறு ஆதரவான தலையீடுகளைத் தொடங்கியது, அவற்றுள்:
இலவசமாக விதைகள் மற்றும் நாற்றுகள் விநியோகிக்கப்பட்டன: மிளகாய், தக்காளி, கத்திரிக்காய் மற்றும் வெண்டைக்காய் ஆகியவை அதிகமாக விநியோகிக்கப்பட்டன.
கருவிகள் வழங்குதல்: நீர்ப்பாசனத்திற்கான வாளிகள், பூச்சி கட்டுப்பாட்டிற்கான தெளிப்பு பம்புகள், மண்வெட்டிகள் மற்றும் கரிம உரம் பொருட்கள்.
கள வருகைகள் மற்றும் நேரடி ஆதரவு: உறுப்பினர்கள் தோட்டத்தின் ஆரோக்கியத்தை மதிப்பிடுவதற்கும் வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதற்கும் விவசாய சேவை மையத்தின் KVSஅதிகாரிகள் Sமுஹம்மட்சாலிஹ், S.அபு சாலி, S.முபாரக், N.முத்து முஹமது, A.ஹகீம்,T.கணேஸ், ACA.ராஸிக்(மாணிக்கம்), SUM.இமாம், SLF.ரஹ்மத்துல்லாஹ் போன்ற அதிகாரிகளுடன் தனிப்பட்ட முறையில் தொடர்பு கொண்டு ஆலோசனைகளைப் பெறல். இந்த நடைமுறை அணுகுமுறை இளைய தலைமுறையினரிடையே விவசாயத் திறன்களைப் பதிக்க உதவியது. அதே நேரத்தில் ஏராளமான வீடுகளில் காய்கறி தன்னிறைவை ஊக்குவிக்கவும் உதவியது. அல் -நூர் கழகம் விடத்தல்தீவு விவசாய சேவை மையத்துடன் நெருங்கிய உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டது. தொழில்நுட்ப ஆலோசனை, உள்ளீட்டு பொருட்கள் மற்றும் KVS அதிகாரிகள் போன்ற அதிகாரிகளிடமிருந்து தார்மீக ஆதரவைப் பெற்றது. இந்தக் கூட்டாண்மைகள் கிளப்பின் எல்லையை விரிவுபடுத்தி, அதற்கு ஒரு அரை நிறுவன சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரத்தை அளித்தது.
விவசாய பயிற்றுனர்கள், வங்கியாளர்கள் மற்றும் காப்பீட்டு அதிகாரிகளிடமிருந்தும் ஆதரவு கிடைத்தது, அவர்களில் சிலர் கடன் விருப்பங்கள் மற்றும் பயிர் காப்பீட்டுக் கொள்கைகளை விளக்க சமூகக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டனர். அந்நூரின் வீட்டுத் தோட்டக்கலை பிரச்சாரத்தின் வெற்றி இதில் தெளிவாகத் தெரிந்தது. வீட்டு காய்கறி தோட்டங்களில் காணக்கூடிய அதிகரிப்பு, உள்ளூர் கடைகளுக்கு உபரி காய்கறிகளை விற்பனை செய்வதன் மூலம் கூடுதல் வருமானம் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.

குடும்ப உணவுமுறைகளில் மேம்படுத்தப்பட்ட உணவு பன்முகத்தன்மை.

பொருளாதார ரீதியாக நிச்சயமற்ற காலங்களில் இளைஞர்களின் பொறுப்பு, கூட்டு நடவடிக்கை மற்றும் மீள்தன்மை ஆகியவற்றின் சின்னங்களாகக் காணப்பட்டன. திரைப்படங்கள், சுவரொட்டிகள் மற்றும் சமூக விவாதங்கள் போன்ற காட்சி ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி விவசாய விழிப்புணர்வு அமர்வுகளையும் கிளப் ஏற்பாடு செய்தது. இது சமூக பங்கேற்பையும் பாராட்டையும் அதிகரித்தது. விடத்தல்தீவில் உள்ள பல பெரியவர்கள் பின்னர் அல்- நூரின் முயற்சிகளை "உள்ளிருந்து வரும் வளர்ச்சியின்" ஒரு மாதிரியாகப் பாராட்டினர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, 1990 ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம் சமூகத்தினர் கட்டாயமாக இடம்பெயர்ந்ததால் இந்த உத்வேகம் குறைந்தது. அல்- நூர் இளைஞர் சங்கம், அதன் தோட்டங்களுடன், செயல்பாட்டு வடிவத்தில் இல்லாமல் போனது. இருப்பினும், அதன் தாக்கத்தின் நினைவுகள் நீடிக்கின்றன. பல இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் அந்- நூர் மூலம் கற்றுக்கொண்ட திறன்களைப் பயன்படுத்தி மீள்குடியேற்ற முகாம்களில் சிறிய அளவிலான தோட்டக்கலைகளைத் தொடர்ந்தன. சமீபத்திய காலங்களில், சமூக மீள்குடியேற்றங்கள் மெதுவாக நடந்து வருவதால், போருக்குப் பிந்தைய வாழ்வாதார மறுகட்டமைப்பு மற்றும் விவசாயத்தில் இளைஞர்களை மீண்டும் ஈடுபடுத்துவதன் ஒரு பகுதியாக அல்- நூர் மாதிரியை புதுப்பிக்க அழைப்புகள் எழுந்துள்ளன. உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட, குறைந்த விலை மற்றும் இளைஞர்கள் தலைமையிலான தலையீடுகள் சமூக உணவு நிலப்பரப்புகளை எவ்வாறு மாற்றும் என்பதை அல் - நூர் இளைஞர் மன்றம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதன் மாதிரி பல படிப்பினைகளை வழங்குகிறது. இளைஞர் ஈடுபாடு சுயாட்சி மற்றும் நம்பிக்கையுடன் செழித்து வளர்கிறது. கருவிகள் மற்றும் விதைகளுக்கான அணுகல் பங்கேற்பை ஊக்குவிக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் சகாக்களுடன் கற்றல் சக்தி வாய்ந்தது.

போருக்குப் பிந்தைய திட்டமிடல் மற்றும் விடத்தல்தீவின் வாழ்வாதார மீட்சியில், புத்துயிர் பெற்ற இளைஞர் விவசாயக் கழகங்களை ஒருங்கிணைப்பது நிலையான, உள்ளடக்கிய கிராமப்புற வளர்ச்சியை நோக்கிய ஒரு மூலோபாய படியாக இருக்கலாம் .

விடத்தல்தீவில் சமூகங்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பு மற்றும் நிலப் பொறுப்பாளர் பதவி.

வடமேற்கு இலங்கையில் இடம்பெயர்வு, வர்த்தகம் மற்றும் விவசாய விரிவாக்கத்தின் சந்திப்பில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு, சமூகங்களுக்கு இடையேயான விவசாய சகவாழ்வின் ஒரு தனித்துவமான மாதிரியைக் குறிக்கிறது. முஸ்லிம்கள், கத்தோலிக்கர்கள் மற்றும் சைவ மக்கள் விவசாயத்தின் இயற்பியல் நிலப்பரப்பு மற்றும் கலாச்சார தளங்கள் இரண்டையும் பகிர்ந்து கொண்டனர். மத மற்றும் இன வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், நில விவசாய முறைகள் பிரிவினையால் அல்ல, மாறாக கூட்டு நில மேலாண்மை, பரஸ்பர உழைப்பு பகிர்வு மற்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று நீர்ப்பாசன சார்புகளால் குறிக்கப்பட்டன. விவசாய சேவை மையத்தின் வரலாற்று பதிவுகள் மற்றும் வரைபடங்கள் மற்றும் இடம்பெயர்ந்த குடியிருப்பாளர்களின் வாய்மொழி சாட்சியங்கள், முஸ்லிம் பெரும்பான்மை குடியிருப்புகள் முதன்மையாக கிழக்கு கடற்கரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளன என்பதைக் காட்டுகின்றன. அதே நேரத்தில் கத்தோலிக்க மற்றும் சைவ மக்கள் விடத்தல்தீவின் மத்திய மற்றும் மேற்கு உள்ளூர் பகுதிகளில் அதிக அளவில் குவிந்துள்ளனர். இருப்பினும், இந்த இடஞ்சார்ந்த பரவல் தனிமைப்படுத்தலைக் குறிக்கவில்லை.

பொதுவான கால்வாய் வலையமைப்புகள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் மற்றும் வரப்பு நெல் அமைப்புகள் மத எல்லைகளுக்கு அப்பால் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, **லெவ்வய்குளம்** மற்றும் புலக்காடு - முக்கிய முஸ்லிம் பாசன குளங்கள் - இந்து அல்லது கிறிஸ்தவ குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான கீழ்நிலை வயல்களை வளர்த்தன. "கமவிதானை " (வயல் பாதுகாவலர்) என்ற கருத்து, சமூகங்களுக்கிடையேயான நீர்ப்பாசன மேலாண்மையில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது. இன வேறுபாடுகளைக் கடந்து களப் பாதுகாவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். உதாரணமாக: அலி சேகு சைபு ராவ்தர், கால்வாய் மேற்பார்வையாளராக பட்டியலிடப்பட்டார்.

கரீம் பிச்சை பகிர் மற்றும் டேவிட் ஆகியோர் அடுத்தடுத்த துண்டுப்பிரசுரங்களில் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். செயல்பாட்டு இனங்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பை பிரதிபலிக்கிறது. அங்கு நீர் ஒதுக்கீடு, அணை பழுதுபார்ப்பு மற்றும் அறுவடை நேரங்கள் பரஸ்பரம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டன. இதனால் உச்ச விவசாய பருவங்களில் மோதல்கள் தவிர்க்கப்பட்டன. அறுவடை உச்சக் காலங்களில் - குறிப்பாக பெரும்போகத்தில் (பெரிய பருவம்) பல்வேறு மதக் குழுக்களைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தற்காலிக இடைசமூக "தத்தி" குழுக்களை (அறுவடை குழுக்கள்) உருவாக்கினர். இந்த குழுக்கள் பரஸ்பர நன்மை மற்றும் தேவையின் உந்துதலால், மதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒருவருக்கொருவர் வயல்களில் சுழன்று கொண்டிருந்தனர். அறுவடை பண்டிகைகளின் போது பால்சோறு பகிர்ந்து கொள்ளும் பாரம்பரியம் (பாற்சோறு), குறியீட்டு ஒற்றுமையை மேலும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. நெற்கதிரை (முதல் தானியத்தை காணிக்கையாக வழங்குதல்) மற்றும் புதிர் எடுத்தல் (முதல் நெற்கதிரைத் தொங்கவிடுதல்) பிரத்தியேக சடங்குகளாக அல்ல, மாறாக உள்ளடக்கிய சுற்றுப்புற கொண்டாட்டமாகவே செய்யப்பட்டது. கள அளவிலான ஒப்பந்தங்கள் பெரும்பாலும் முறையான பட்டாக்களை விட, நம்பிக்கை மற்றும் பரிச்சயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாய்மொழி புரிதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. மதங்களுக்கு இடையிலான நில குத்தகைகள் மற்றும் பகிரப்பட்ட கால்நடை மேய்ச்சல் ஆகியவை பொதுவானவை. உதாரணமாக, **வங்காள** மோட்டை மற்றும் புதுக்காமத்தில், முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் விவசாயிகள் இருவரும் இல்லாத நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்ததாகவோ அல்லது வயல்களை இணை நிர்வகிப்பதாகவோ பதிவுகள் காட்டுகின்றன.

கூடுதலாக, மத விடுமுறைகள் விவசாய ரீதியாக மதிக்கப்பட்டன. முஸ்லிம் விவசாயிகள் முக்கிய கிறிஸ்தவ பண்டிகைகளில் உழுவதைத் தவிர்ப்பார்கள். கிறிஸ்தவ விவசாயிகள் ரமலான் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் அவ்வாறே செய்வார்கள். விவசாய வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்த கலாச்சார மரியாதையின் ஆழமான ஆசாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. 1990ம்ஆண்டு வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமையானது இந்த இயற்கையான சமூகங்களுக்கு இடையேயான விவசாயக் கட்டமைப்பை அழித்தது. வயல்கள் கைவிடப்பட்டன. கால்வாய்கள் வறண்டன. கூட்டு நிர்வகிக்கப்பட்ட நிலங்கள் பயன்படுத்தப்படாமலோ அல்லது மோதலிலோ விழுந்தன. விவசாய சேவை மையம் செயல்படுவதை நிறுத்தியது. பகிரப்பட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள் கலைக்கப்பட்டன. இருப்பினும், மீள்குடியேற்ற விவாதங்கள் மீண்டும் தொடங்கியுள்ள நிலையில், உள்ளடக்கிய விவசாயக் குழுக்களை மீண்டும் உருவாக்குதல். பகிரப்பட்ட குளங்களை மீட்டமைத்தல் மற்றும் அமைதியான விவசாய சகவாழ்வின் வாய்மொழி வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்துதல் போன்றவற்றுக்கான உள்ளூர் வாதங்கள் குறிப்பாகத் திரும்பி வந்த இளைஞர்கள் மற்றும் முதியவர்களிடையே அதிகரித்து வருகின்றன. விடத்தல்தீவு ஒரு சக்திவாய்ந்த பாடத்தை வழங்குகிறது. சமூக நல்லிணக்கம்

அருவமானது அல்ல. அது விவசாயம் சார்ந்தது, உறுதியானது, மற்றும் சேற்றிலும் நீரிலும் தினமும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. எதிர்கால நல்லிணக்கம் மற்றும் விவசாய மறுமலர்ச்சி திட்டங்கள் பகிரப்பட்ட நிலப் பொறுப்பாளரின் இந்த பாரம்பரியத்தை அங்கீகரித்து ஆதரிக்க வேண்டும். கலப்பு இன நீர் பயனர் சங்கங்கள்பல மத விவசாயிகள் குழுக்களை மீண்டும் நிறுவுதல், கூட்டு நில மறுசீரமைப்பு மற்றும் நீர்ப்பாசன பழுதுபார்ப்புக்கான மானியங்கள் இது வாழ்வாதாரங்களை மீட்டெடுப்பது மட்டுமல்லாமல், போராலும் இடப்பெயர்ச்சியாலும் அழிந்த சமூகக் கட்டமைப்பை மீண்டும் கட்டமைக்கும்.

விவசாய நிலைத்தன்மைக்கான சவால்கள்: நவீனமயமாக்கல் மற்றும் பாரம்பரியம்.

விடத்தல்தீவில் விவசாய நிலைத்தன்மை பாரம்பரியம் மற்றும் நவீனமயமாக்கலின் குறுக்கு வழியில் நிற்கிறது. இப்பகுதி பூர்வீக அறிவு, பருவகால ஞானம் மற்றும் சமூக நில பயன்பாட்டின் வளமான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், காலநிலை அழுத்தம், இளைஞர் இடம்பெயர்வு, கொள்கை புறக்கணிப்பு மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய சீர்குலைவுகள் உள்ளிட்ட சமகால சவால்கள் பல பாரம்பரிய நடைமுறைகளை பாதிக்கப்படக்கூடியதாகவோ அல்லது வழக்கற்றுப் போனதாகவோ ஆகியுள்ளன. விவசாயத்தை நவீனமயமாக்கும் முயற்சி, பெரும்பாலும் மேல்நோக்கி மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை மையமாகக் கொண்டது. மரபுரிமை பெற்ற நில பயன்பாட்டு முறைகளுக்கும் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் இலாபத்தின் கட்டாயங்களுக்கும் இடையில் பதட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளது. பல தலைமுறைகளாக, விடத்தல்தீவின் விவசாய தளங்கள் வாய்வழி மரபுகள், நுண்ணிய காலநிலை புரிதல் மற்றும் உள்ளூர் தழுவல் ஆகியவற்றில் வேரூன்றிய நன்கு அளவீடு செய்யப்பட்ட சுழற்சியைப் பின்பற்றின. **புழுதி விதைப்பு (பருவமழைக்கு முன் தூசி விதைத்தல்) அல்லது "சேறு "விதைப்பு" (மண் விதைப்பு)** என்பதற்கு உள்ளூர் நேரம், தலைமுறை கற்றல் மற்றும் தொழிலாளர் ஒத்துழைப்பு தேவைப்பட்டது. இருப்பினும், கட்டாய இடப்பெயர்வு (குறிப்பாக 1990 க்குப் பிறகு), உள்நாட்டுப் போரின் அதிர்ச்சி மற்றும் தலைமுறை முறிவு ஆகியவை இந்த அறிவு பரிமாற்றத்தில் அரிப்புக்கு வழிவகுத்தன. இன்றைய இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் மூதாதையர் விவசாயத்திலிருந்து துண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் பெரியவர்களின் நினைவுகள் ஆவணப்படுத்தப்படாமலும், வளர்ச்சித் திட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படாமலும் உள்ளன.

பசுமைப் புரட்சிப்பணி நவீனமயமாக்கலைப் பெரிதும் சார்ந்துள்ளன. இரசாயன உரங்கள், கலப்பின விதைகள், இயந்திரமயமாக்கல் மற்றும் ஒற்றைப் பயிர் விவசாயம். இந்த தலையீடுகள், சில பகுதிகளில் தற்காலிகமாக விளைச்சலை அதிகரிக்கும் அதே வேளையில், கடலோர உப்புத்தன்மை , உடையக்கூடிய மேல் மண் அல்லது விடத்தல்தீவில் நடைமுறையில் உள்ள பாரம்பரிய பயிர் சுழற்சிகளுக்கு எப்போதும் பொருந்தாது. உதாரணமாக, கடல் மட்ட உயர்வு காரணமாக ஆழமற்ற நிலத்தடி நீர் உப்புத்தன்மை அதிகரிக்கிறது. இது இரசாயன அடிப்படையிலான நீர்ப்பாசனத்தின் நம்பகத்தன்மையை சவால் செய்கிறது. மேலும், உள்ளீட்டு செலவுகள் கடுமையாக உயர்ந்துள்ளன. அதே நேரத்தில் அரிசிக்கான பண்ணை விலைகள் தேக்க நிலையில் உள்ளன. இது சிறு விவசாயிகளை கடனில் தள்ளுகிறது. அல்லது கைவிடுகிறது. 1990 ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர் விவசாய சேவை மையத்தின் (ASC) சரிவு முறையான நீடித்த சேவைகள், கூட்டுறவு உர விநியோகம் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு கடன் அணுகலை இழக்க வழிவகுத்தது. கமநல கேந்திர நிலையத்தால் ஒரு காலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட சமூக அடிப்படையிலான மாதிரி, "DO அதிகாரிகள்" ஆதரவு அளித்து உபகரணங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். இன்னும் அர்த்தமுள்ள வகையில் மாற்றப்படவில்லை அல்லது மீட்டெடுக்கப்படவில்லை. போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு அதன் கடலோர பாதிப்பு மற்றும் மக்கள்தொகை குறைப்பு காரணமாக விடத்தல்தீவை பெரும்பாலும் தவிர்த்துவிட்டது.

உள்ளூர் இளைஞர்களால் விவசாயம் என்பது "குறைந்த வருமானத்துடன் கூடிய அழுக்கான வேலை" என்று அதிகரித்து வருகிறது. இடம்பெயர்வு, நகர்ப்புற வேலைகள் மற்றும் பணம் அனுப்பும் பொருளாதாரங்களின் வசீகரத்தால், வயதான விவசாயிகளுக்கு உழைப்பு மற்றும் மூலதனம் இல்லாத போதிலும், குறைவான இளைஞர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். இது பாரம்பரிய அறிவுக்கும் தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான தொடர்ச்சிக்கும் இடையிலான பிளவை ஆழப்படுத்தியுள்ளது. 1970களின் பிற்பகுதியில் அல்-நூர் இளைஞர் விவசாயக் கழகம் போன்ற முயற்சிகள் வீட்டுத் தோட்டம் மற்றும் நிலையான நடைமுறைகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் ஆரம்பகால நம்பிக்கைக்குரியதாக இருந்தன. ஆனால் அத்தகைய முயற்சிகள் இப்போது நிலையானதாக இருக்க நிறுவன ஆதரவு மற்றும் நவீன மறுமலர்ச்சி தேவைப்படுகின்றன. சுற்றுச்சூழல் சமநிலை, சமூக ஒத்துழைப்பு மற்றும் சுழற்சி மீளுருவாக்கம் ஆகியவற்றுக்கு முன்னுரிமை அளித்த பாரம்பரிய நிலைத்தன்மைக்கும், மகசூல், செயல்திறன் மற்றும் அளவிடுதல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பெரும்பாலும் வரையறுக்கப்படும் நவீன நிலைத்தன்மைக்கும் இடையே ஒரு மைய மோதல் உள்ளது. வறண்ட மற்றும் உப்புத்தன்மைக்கு ஆளாகும் வேளாண் சுற்றுச்சூழல் பிரதேசத்தின் கீழ் வரும் விடத்தல்தீவுக்கு ஒரே மாதிரியான நவீனமயமாக்கல் மாதிரி சமமானதாகவோ அல்லது சூழலியல் ரீதியாக நல்லதாகவோ இல்லை.

விடத்தல்தீவில் விவசாயம் உண்மையிலேயே நிலையானதாக இருப்பதற்கு பாரம்பரிய நேரம் மற்றும் மண் முறைகளை மதித்து, கரிம உரங்கள், நுண்ணிய நீர்ப்பாசனம் மற்றும் உப்புத்தன்மை எதிர்ப்பு வகைகளை படிப்படியாக ஒருங்கிணைத்து கலப்பின மாதிரிகள் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். உள்ளூர் விவசாய மன்றங்கள் மற்றும் மூத்த விவசாயிகள் வலையமைப்புகள் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று, அறிவை ஆவணப்படுத்த வேண்டும். காலநிலை தகவமைப்பு நிதிகள் மற்றும் விவசாய மானியங்கள், விடத்தல்தீவு போன்ற போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மற்றும் கடலோரப் பகுதிகளில் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும். அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு அல்ல. அல் - நூர் கிளப்பின் உணர்வைப் புதுப்பித்தல்) பாரம்பரிய மதிப்புகளை நவீன நுட்பங்களுடன் இணைக்க வேண்டும். இடம் பெயர்ந்த முஸ்லிம்களின் மீள் வருகையை ஊக்குவிக்க பலதிட்டங்கள், ஊக்குவிப்புகள் அளிக்கபட வேண்டும். விடத்தல்தீவில் உள்ள சவால் வெறும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்தது மட்டுமல்ல, ஆழமான சமூக மற்றும் சூழலியல் சார்ந்தது. நிலைத்தன்மையை கருவிகள் மூலம் மட்டும் அடைய முடியாது. அது நினைவகத்தை மீட்டெடுப்பது, நிறுவனங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது மற்றும் எதிர்காலத்துடன் பாரம்பரியத்தை சமரசம் செய்வதில் வேரூன்ற வேண்டும்.

முக்கிய விவசாய நிலங்களின் பட்டியல்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்திற்குள் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு கிராமம், 20 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் இப்பகுதியின் விவசாய நிலப்பரப்பில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தது. அதன் தனித்துவமான கடலோர வேளாண் சூழலியல் இடைமுகத்துடன், இந்த கிராமம் ஒரு காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நெல் மற்றும் வறண்ட பிரதேச விவசாய நிலங்களை சமூகம், குடும்பம் சார்ந்த மற்றும் மத வலையமைப்புகள் மூலம் நிர்வகிக்கப்பட்டது. 1990 ஆம் ஆண்டு பெருமளவிலான இடப்பெயர்ச்சிக்கு முன்னர் பதிவு செய்யப்பட்ட இந்த நிலங்களின் விரிவான பட்டியல், விவசாய நில பயன்பாட்டின் அளவு, பன்முகத்தன்மை மற்றும் இடஞ்சார்ந்த தர்க்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. விடத்தல்தீவு விவசாய நிலப் பதிவேட்டின்படி (1990 ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்படுவதற்கு முன்பு தொகுக்கப்பட்டது), சுமார் 3,490 ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்காக தீவிரமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த நிலங்கள் நிலப்பரப்பு அம்சங்கள் மட்டுமல்லாமல், வரலாற்று குடும்பங்கள், மத அடையாளங்கள் மற்றும் செயல்பாட்டு விளக்கங்கள் ஆகியவற்றின் பெயரிடப்பட்டன. இது ஆழமாகப் பதிக்கப்பட்ட உள்ளூர் புவியியலை பிரதிபலிக்கிறது. நிலங்களின் பெயரிடும் முறைகள் ஒரு பிரதேசத்தின் தாக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. "குளம்" (குளம் சார்ந்த) நிலங்கள் பெரும்பாலும் பெரும்போகம் (பெரிய) மற்றும் சிறுபோகம் (சிறு) விவசாய இன்றியமையாத பாசனத் தொட்டிகளுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. "புலவு" மற்றும் "கமம்" நிலங்கள் சமவெளிகள் மற்றும் பயிரிடப்பட்ட இடங்களைக் குறிக்கின்றன. பெரும்பாலும் மழையை நம்பி அட்டைத்தீவு மற்றும் வங்காளமோட்டை போன்ற வறண்ட நில பிரதேச புகையிலை மற்றும் மிளகாய் விவசாயத்துடன் தொடர்புடையவை. இந்த நிலங்கள் பொருளாதார அலகுகளாக மட்டுமல்லாமல் பிராந்திய அடையாளங்களாகவும் இருந்தன. விவசாயிகள் மற்றும் கால்வாய் பாதுகாவலர்கள் (கம-விதானை) வரலாற்று ரீதியாக கூட்டு உட்கட்டமைப்பு மற்றும் பருவகால அட்டவணையை நிர்வகித்து வந்தனர். 1990 ஆம் ஆண்டு வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் பெருமளவில் வெளியேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இந்த நிலங்கள் கைவிடப்பட்டன மற்றும் கையகப்படுத்தப்பட்டன அல்லது தரிசு நிலங்களாக விடப்பட்டன.

சில புதர்க்காடுகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன, மற்றவை உப்புத்தன்மை ஊடுருவலுக்கு ஆளானன, அதே நேரத்தில் எல்லை ஆவணங்கள் காலப்போக்கில் இழக்கப்பட்டன அல்லது செல்லாதவையாகிவிட்டன. போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு கட்டமைப்புகள் இல்லாதது, குறிப்பாக வெளியேற்றப்பட்ட விவசாய சமூகங்களுக்கு, மீட்புப் பணிகளை மேலும் சிக்கலாக்குகிறது.

போருக்குப் பிந்திய இலங்கையில் கைவிடப்பட்ட விவசாய நிலங்களின் மிகப்பெரிய பிரதேசங்களில் ஒன்றாக விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவு அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் தோராயமாக 7,890 ஹெக்டேர் 【UNHCR, 2012】 . பலசந்தர்ப்பங்களில், நிலஉரிமைகள்வாய்மொழியாகக்கடத்தப்பட்டு, சமூகநினைவகம், சாதி அடிப்படையிலானமேற்பார்வை மற்றும் மசூதி கோயில் பதிவுகள் மூலம் சரிபார்க்கப்பட்டன. கட்டக்காடு அல்லது புலியாகுளம் போன்ற நிலங்கள் பெரும்பாலும் குடும்பங்களால் கூட்டாக வேலை செய்யப்பட்டு, விவசாயக் குழுக்கள் அல்லது மசூதி நல மன்றங்கள் போன்ற உள்ளூர் நிறுவனங்களால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. எனவே, நில பயன்பாட்டு வரைபடங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்புதல் மற்றும் பாரம்பரிய பிரதேசங்களை மறுசீரமைத்தல் ஆகியவை நிர்வாக வரைபடங்களிலிருந்து மட்டுமல்ல, வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் இடம்பெயர்ந்த சமூக விவரிப்புகளிலிருந்தும் எடுக்கப்பட வேண்டும் .விடத்தல்தீவின் வரலாற்று நில விநியோகம் நிலைத்தன்மை, பருவகால தாக்கம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமை ஆகியவற்றின் கதையைச் சொல்கிறது. இந்தக் கதை இப்போது சீர்குலைந்துள்ளது. ஆனால் அழிக்கப்படவில்லை.

பங்கேற்பு மெப்பிங், வரலாற்று மறுசீரமைப்பு மற்றும் வேளாண் சூழலியல் பிரதேசம் மூலம் இந்த நிலங்களின் சமகால மறுகற்பனை, பிராந்தியத்தின் விவசாய பாரம்பரியத்தின் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் அடையாளத்தை புதுப்பிக்க முடியும்.

உள்ளூர் விவசாய அகராதி - பூர்வீக விதிமுறைகள் மற்றும் நடைமுறைகளின் சொற்களஞ்சியம்.

விடத்தல்தீவின் விவசாய வரலாறு, துடிப்பான மற்றும் தனித்துவமான உள்ளூர் அகராதியுடன் ஆழமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது . பிராந்தியத்தின் விவசாய கலாச்சாரத்திற்கு குறிப்பிட்ட சொற்கள், மரபுகள் மற்றும் நடைமுறைகளின் பூர்வீக சொற்களஞ்சியம் ஆகும். இந்த சொற்கள், பெரும்பாலும் மொழிபெயர்க்க முடியாதவை அல்லது துல்லியமான அதே கருத்தைக் கொண்ட ஆங்கிலச் சொற்கள் இல்லாததால், தேசிய அளவில் அல்லது சர்வதேச அளவில் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டிய இருக்கின்றன. இச் சொற்கள் விவசாயம் எவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டது மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது என்பதற்கான நுண்ணறிவை வழங்குகிறது. தமிழ் விவசாய பாரம்பரியத்தில் வேரூன்றிய இந்த சொற்கள் தொழில்நுட்ப ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும் உள்ளன. விவசாயிகள் தங்கள் நிலம், கருவிகள், உழைப்பு மற்றும் இயற்கையுடன் எவ்வாறு தொடர்புடையவர்கள் என்பதை வடிவமைக்கின்றன.

நிலம், நீர் மற்றும் விவசாயம் **தொடர்பான விதிமுறைகள்.**

கமம்- பயிரிடப்பட்ட அல்லது பாசனம் செய்யக்கூடிய நிலம்; பெரும்பாலும் குடும்பம் அல்லது குலத்திற்குச் சொந்தமானது. **குளம்-** பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் குளம்; நெல் விவசாய சுழற்சிகளின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். **ஈவு-** சிறுப்போக்கத்தின் போது நில ஒதுக்கீட்டிற்கான ஒரு பாரம்பரிய அளவீட்டு அலகு. **வயல்-** நெல் வயலுக்கான பொதுவான சொல். **வக்கடை-** தொட்டியிலிருந்து வயலுக்குச் செல்லும் ஒரு சிறிய கால்வாய். **உமை-** நண்டுகள் வசிக்கும் சேற்றுப் பகுதி; ஈரமான அல்லது சதுப்பு நிலத்தின் அடையாளமாகும். நடுதல், வளர்த்தல் மற்றும் அறுவடை செய்தல் சொற்களஞ்சியம். **காய்ச்சல் புழுதி-** வடகிழக்கு பருவமழைக்கு முன் செய்யப்படும் முதல் நிலை உலர் விதைப்பு. **செருக்கம் விதைப்பு-** மண் விதைப்பு; முளைத்த விதைகளை விதைப்பதற்கு முன்பு வயலில் நீர் பாய்ச்சி உழுது விதைத்தல். **நாற்று நடுகை-** நாற்றங்கால் படுக்கைகளிலிருந்து பிரதான வயலுக்கு நாற்றுகளை நடவு செய்தல்.
உப்பட்டி- அறுவடை செய்யப்பட்ட நெல் தண்டுகளின் ஒரு கைப்பிடி மூட்டை. **மாவக்காய்-** உலர்த்துவதற்கும் அடுக்கி வைப்பதற்கும் பல உப்பட்டிகளை தொகுத்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய மூட்டை. **கட்டு-** அறுவடை செய்யப்பட்ட நெல்லின் கூம்பு வடிவ அடுக்கு, உலர்த்துவதற்காக வயலில் அழகாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. **தாக்கத்தி-** அறுவடையின் போது பயன்படுத்தப்படும் வளைந்த அரிவாள்.

தொழிலாளர் மற்றும் சமூக-குறிப்பிட்ட விதிமுறைகள்.

கமக்காரர்- பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் அல்லது குத்தகைதாரர்கள். தத்தி-பருவகாலபுலம்பெயர்ந்த அறுவடைத் தொழிலாளர்கள் (ஒரு குழுவில் 10-15 பேர்). தத்திமார், குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து வந்த அறுவடைத் தொழிலாளர்கள். சிராம்பி-வயல்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஒரு தற்காலிக கண்காணிப்பு குடிசை அல்லது தூங்கும் இடம். குல்லன்/ சுளகு நெல்லை தூற்றுவதற்காக பயன்படுத்தப்படும் உபகரணம். பொலி/ பொலிக்கொடி முறையே நெல் மற்றும் வைக்கோல்; கதிரடித்த பிறகு பயன்படுத்தப்படுகிறது. புசல் நெல்லை அளவீடு செய்யும் உபகரணம்.

பண்டிகைகள், உணவு மற்றும் அறுவடை சடங்குகள்.

புதிர் எடுத்தல்- புதிய அரிசியின் முதல் கதிர்களை வெட்டி வீட்டில் தொங்கவிடும் சடங்கு, **பால்சோறு / புதிர்சோறு-** முதல் அறுவடை அரிசியிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு சடங்கு உணவு, அண்டை வீட்டாருடனும் குடும்பத்தினருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது, **அரிக்கன் விளக்கு-** பண்டிகைக் களத் திருப்பலியின் போது மாட்டு வண்டிகளில் தொங்கவிடப்படும் பாரம்பரிய எண்ணெய் விளக்கு.

கருவிகள் மற்றும் கிராமப்புற பொறியியல்.

உலவுமை- பொதுவான உழவு அல்லது உழவு நடவடிக்கை.
ஒட்டுக்கல் - வீட்டு அறுவடைக்குப் பிந்தைய உணவு பதப்படுத்தலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் அரைக்கும் கல்.
பெருக்காய்- விதை, உரம் அல்லது உணவை வயல்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப் பயன்படும் ஒரு கூடை அல்லது கொள்கலன்.

விவசாயக் காணிகளும் அவற்றின் பரிமாணங்களும், 1990

இல. விவசாய நிலத்தின் பெயர்	பரப்பளவு (ஏக்கர்)	இல. விவசாய நிலத்தின் பெயர்	பரப்பளவு (ஏக்கர்)
01 சுல்தான் கமம்	300	16 கப்புடையாப்பள்ளிவாசல்	80
02 பெரிய புலவுவெளி	150	17 குஞ்சிக்குளம்	30
03 சின்ன புலவுவெளி	150	18 புளியாக்குளம்	300
04 புதுக்கமம்	250	19 மதுரமடு	100
05 புலக்காடு	300	20 ராமன் குளம்	100
06 மயிலப்பனிக்கன் தறை	50	21 மரைக்கார் புலவு	10
07 பட்டாணிக்கட்டு	20	22 ஊளிக்கட்டு	10
08 நண்டுமோட்டை	25	23 தெத்தாச்சோலை	150
09 காட்டம்பன்	50	24 மருதோண்டி கமம்	25
10 கிழவி கமம்	50	25 பள்ளமடு	150
11 முல்லப்பெருமாள் கட்டு	50	26 தட்டாம்பிட்டி	100
12 கொக்குமடு	75	27 பெரிய சவிரி குளம்	100
13 காரைமோட்டைக் குளம்	150	28 கோவாலிகட்டு	25
14 திமிலாக் குளம்	250	29 மின்னிமறைஞ்சான்	100
15 கட்டக்காடு	250	30 உவர் குளம் (உப்பு குளம்)	90
		மொத்தம்	3,490

2025 - வயற்காணித் தரவுத்தொகுதி - விடத்தல்தீவு.

பிரதேசம்	ஏக்கர்	பிரதேசம்	ஏக்கர்
1 பினாட்டன்கண்டி	185.5	20 கீரித்தாழ்வு	18.75
2 புளியடி நீராவி	4.25	21 திமிலாகுளம்	182.0
3 கோவாலிகட்டு	4.5	22 பட்டாணிக்கட்டு	106.75
4 தட்டாம்பிட்டி	24.75	23 நண்டுமோட்டை	2.5
5 சவிரிமுத்துக்குளம்	6.0	24 காட்டடம்பன்தாழ்வு	28.75
6 சின்ன சவிரிக்குளம்	14.75	25 மயிலப்பனிக்கன்குளம்	23.75
7 பெரிய சவிரிக்குளம்	158.25	26 புலக்காடு	209.25
8 நளவகுளம்	59.25	27 கட்டைக்காடு	62.5
9 நளவ குள தென்பகுதி	338.25	28 குஞ்சுக்குளம்	40.5
10 மருதோண்டிக்குளம்	11.75	29 புதுக்கமம்	145.5
11 மருதமடுக்குளம்	22.75	30 கிழவிகுளம்	79.0
12 இராமன்குளம்	36.0	31 ஆவுடையான்குளம்	21.75
13 கீரித்தாழ்வு	32.5	32 சின்னப்புலவெளி	262.75
14 மேற்குளம்	96.0	33 சுல்தான்குளம்	413.5
15 மின்னி மரைஞ்சான்	32.25	34 பெரியபுலவெளி	149.75
16 அச்சடிவேம்பு	27.0	35 உடையான்குளம்	60.0
17 மரைக்கார்புலவு	56.0	36 இலவகுளம்	95.0
18 புளியாகுளம்	75.5	மொத்தம்	3093.5
19 முத்துக்கண்டடைப்பு	6.25		

மின்சார இயந்திரம்- *1960களுக்குப் பிறகு நீர்ப்பாசனத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சார மோட்டார் அல்லது நீர் பம்ப். முதல் முதலில் இதனை பயன்படுத்தியவர் முஹுதின் கன்று சாஹுல் ஹமீது.*

மதுரமடுவில் மிளகாய் தோட்டம்செய்த அசனார் கச்சு முஹம்மது கேணியிலிருந்து நீர்இறைப்பதற்காக மிதி துலாமுறையை பயன்படுத்தினார். மற்றும் இவர் சுண்ணாம்பு சூலை வைத்து சிப்பியை சுட்டு சுண்ணாம்பு விற்றார். அத்தோடு கூட்டு பசளை தயாரிப்பு முறையும் அறிமுகபடுத்தினார். (தவரை இலை /ஆவார இலை / நீராத சுண்ணாம்பு / மாட்டுசாணம்) விவசாய அறிவு எவ்வாறு கட்டமைக்கப்படுகிறது. மாற்றப்படுகிறது மற்றும் பேச்சில் குறியிடப்படுகிறது. பிராந்திய விவசாய அறிவியலைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இந்த அகராதியைப் பாதுகாப்பது மிக முக்கியமானது. இந்த

சொற்கள் பெரும்பாலும் வாய்வழி பாரம்பரியம், நாட்டுப்புற பாடல்கள், அறுவடை சடங்குகள் மற்றும் தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான உழைப்பு மூலம் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் நவீனமயமாக்கலுடன், வேளாண் கல்வி மற்றும் சமூக மறுசீரமைப்பு திட்டங்களில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு புதுப்பிக்கப்படாவிட்டால், இந்த சொற்களஞ்சியத்தில் பெரும்பாலானவை வழக்கற்றுப் போகும் அபாயம் உள்ளது. விடத்தல்தீவின் விவசாய அகராதி வெறும் சொற்களஞ்சியத்தை விட அதிகம். இது இயற்கை, சமூக உழைப்பு மற்றும் சடங்கு விவசாயத்துடன் சகவாழ்வு பற்றிய உலகக் கண்ணோட்டத்தை உள்ளடக்கியது. இந்த மொழியை மீட்டெடுப்பதும் காப்பகப்படுத்துவதும் ஒரு கலாச்சார கட்டாயம் மட்டுமல்ல, எதிர்கால நிலையான விவசாய நடைமுறைகளுக்கான ஒரு கற்பித்தல் கருவியாகும்.

அறுவடைக்குப் பிந்தைய நடைமுறைகள் - சேமிப்பு, அடுக்கி வைத்தல் (சூடு), மற்றும் கதிரடிக்கும் மரபுகள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாய வாழ்க்கையில், அறுவடைக் காலம் என்பது விவசாயத்தின் இயந்திரத்தனமான முடிவு மட்டுமல்ல, சமூகக் கொண்டாட்டம், வள அமைப்பு மற்றும் விளைபொருட்களை சடங்கு முறையில் கையாளுதல் ஆகியவற்றின் தொடக்கமாகும். இந்தக் கடலோர கிராமத்தில் அறுவடைக்குப் பிந்தைய நடைமுறைகளில் பாரம்பரியமாக கதிரடித்தல், அடுக்கி வைத்தல் (சூடு), உலர்த்துதல் மற்றும் குறுகிய மற்றும் நீண்ட கால சேமிப்பு ஆகியவை அடங்கும். ஒவ்வொன்றும் சமூக மற்றும் தொழில்நுட்ப கவனிப்புடன் செய்யப்படுகின்றன. இந்த முறைகள் ஆண்டு முழுவதும் தானியத்தின் பயன்பாட்டினை உறுதி செய்கின்றன. மற்றும் தலைமுறைகளாகக் கடத்தப்பட்ட ஆழமான வேரூன்றிய கலாச்சார இலக்கணத்தை பிரதிபலிக்கின்றன.

கதிரடித்தல் மற்றும் கதிர் பொறுக்குதல்.

தாக்கத்தி (வளைந்த அரிவாள்) மூலம் நெல் அறுவடை செய்யப்பட்ட பிறகு, கதிர்கள் உப்பட்டிகளாக சிறிய கைப்பிடி நெல் தண்டுகளாக கட்டப்படுகின்றன. பின்னர் இவை மாவக்கை எனப்படும் பெரிய மூட்டைகளாகச் சேகரிக்கப்படுகின்றன. அவை பல மாவக்களை தழுவி தென்னை நார் கயிற்றால் கட்டப்படுகின்றன. பொறுத்தமான அளவு மாவக்கைகள் சேகரிக்கப்பட்டவுடன், அவை களமேட்டுக்கு (வயல் வரப்புகள் அல்லது கதிரடிக்கும் பகுதி) கதிரடிப்பதற்காக கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. பாரம்பரியமாக, கதிரடித்தல் இவர்களால் செய்யப்பட்டது. வட்ட வடிவ மண் தரையில் மூட்டைகளின் மேல் எருதுகள் மிதிக்கின்றன. பின்னர், கதிரடிக்கும் இயந்திரங்கள் இந்த முறையை ஓரளவு மாற்றின.

சூடு அடுக்கு: ஒரு கிராமப்புற கட்டிடக்கலை வடிவம்.

சூடு என்பது கலாச்சார ரீதியாக சின்னமான மற்றும் தொழில்நுட்ப ரீதியாக நடைமுறைக்குரிய அறுவடைக்குப் பிந்தைய அமைப்பாகும். இது மூட்டையாக கட்டப்பட்ட நெற் கதிர்களிலிருந்து கட்டப்பட்ட கூம்பு வடிவ நெல் குவியலாகும். இந்தச் செயல்முறையில் பின்வருவன அடங்கும். மாவக்கைகளை குவிந்த அடுக்குகளில் அடுக்குதல். பூரிக்கைக்கயிறு (முறுக்கப்பட்ட தென்னை நார் கயிறு) கொண்டு கட்டுதல். காற்று, மழை மற்றும் கால்நடைகள் ஊடுருவலைத் தாங்கும் வகையில், கட்டமைப்பை அதன் உச்சத்திலிருந்து தரை வரை நான்கு திசைகளிலும் அடித்தளமிடுதல். நன்கு தயாரிக்கப்பட்ட சூடு, குறிப்பாக வறண்ட காலங்களில், வயல் மேட்டில் (களமேடு) ஆறு முதல் ஏழு மாதங்கள் வரை அப்படியே இருக்கும். நெல்லு எனப்படும் உமியிலிருந்து தானியத்தைப் பிரிக்க விவசாயிகள் உகந்த நேரத்திற்காக காத்திருக்கிறார்கள். வானிலை மற்றும் சந்தை நிலைமைகள் இரண்டும் சாதகமாக இருக்கும்போது இவை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தானியப் பிரிப்பு மற்றும் ஆரம்ப சேமிப்பு.

நெல் கதிரடிக்கப்பட்டவுடன், அது உடனடியாக வெயிலில் உலர்த்தப்பட்டு, விற்பனைக்காகவோ அல்லது தனிப்பட்ட சேமிப்பிற்காகவோ சணல் சாக்குகளில் அடைக்கப்படுகிறது. அல்லது திறந்த குவியல்களில் விட்டு, இடைநிலை உலர்த்தலுக்காக வைக்கோல் மற்றும் பாய்களால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. 1980களில் ஆலைகள் போதுமானதாக மாறுவதற்கு முன்பு, குத்துக்கல் (அரைக்கும் கற்கள்) மற்றும் ஒட்டுக்கல் (கைமுறையாக உமி நீக்கும் பலகைகள்) பாரம்பரியமாக சிறிய அளவிலான செயலாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. விடத்தல்தீவில் அறுவடைக்குப் பிந்தைய கட்டத்தைச் சில சடங்கு மற்றும் பண்டிகை அம்சங்கள் வரையறுக்கின்றன. புதிர் செயல் முதல் கதிர்களை வெட்டி வீட்டில் தொங்கவிடுவது. இயற்கைக்கும் தெய்வீகத்திற்கும் நன்றியுணர்வைக் குறிக்கிறது. பால்சோறு அல்லது புதிர்சோறு, பால், சர்க்கரை மற்றும் பழங்களுடன் சமைக்கப்பட்டு, அண்டை வீட்டாருடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது. இது சமூக பிணைப்புகளை வலுப்படுத்துகிறது. அறுவடைக் கால உணவுகள்

பெரும்பாலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கதைசொல்லல் மற்றும் மாட்டு வண்டிகளில் அரிக்கன் விளக்குகளை ஏற்றுதல் ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து, விளைபொருட்களை எடுத்துச் செல்லும் சாதாரண செயலை ஊர்வல சடங்காக மாற்றுகின்றன. இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட கதிரடிக்கும் இயந்திரங்கள், வணிக உலர்த்திகள் மற்றும் பெருமளவில் சேமிக்கும் குழிகள் (கூடை) ஆகியவற்றின் வருகையால், இந்த கையேடு மற்றும் சமூக நடைமுறைகள் பல மறைந்துவிட்டன. ஒரு காலத்தில் கிராமப்புற அழகியல் மற்றும் காலநிலை தழுவலின் அடையாளமாக இருந்த சூடு, இப்போது அரிதாகவே காணப்படுகிறது, படங்கு பாய் உலர்த்துதல் அல்லது ஒப்பந்தத் தானிய சேகரிப்பாளர்களால் மாற்றப்படுகிறது.
இருப்பினும், சமீபத்திய மறுமலர்ச்சி விவசாய இயக்கங்களில், நிலையான மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக உணர்திறன் வாய்ந்த அறுவடைக்குப் பிந்தைய முறைகளை மீண்டும் ஒருங்கிணைப்பதில் ஆர்வம் அதிகரித்து வருகிறது. குறிப்பாக மன்னார் மற்றும் வடக்கு மாகாணம் போன்ற பகுதிகளில் இளைஞர் சங்கங்கள் மற்றும் சமூக கூட்டுறவு நிறுவனங்களிடையே விடத்தல்தீவில் அறுவடைக்குப் பிந்தைய நடைமுறைகள் அரிசி உற்பத்தி சுழற்சியில் தளவாட படிகளாக மட்டுமல்லாமல், கலாச்சார மீள்தன்மை, சமூக அறிவு மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்ற நுட்பங்களின் உருவாக்கங்களாகவும் செயல்படுகின்றன. சூடு, தத்தி தொழிலாளர்கள், பால்சோறு சடங்கு மற்றும் மாட்டு வண்டி ஊர்வலங்கள் ஆகியவை விவசாயத்தின் ஒரு கட்டத்தை வரையறுக்கின்றன. அங்கு உழைப்பு நினைவை சந்திக்கிறது. மற்றும் தயாரிப்பு கவிதையை சந்திக்கிறது .

விவசாய வீழ்ச்சி மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி - 1990 முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்தின் தாக்கம்

1990ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவின் விவசாய வரலாற்றில் ஒரு பேரழிவுகரமான பிளவைக் குறித்தது. வடக்கு மாகாணத்தில் இருந்து முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டது மற்றும் விடுதலைப் புலிகளால் செயல்படுத்தப்பட்டது போன்றவை உடல் ரீதியான இடம்பெயர்வை மட்டுமல்ல, சமூகம், பருவகால தளங்கள் மற்றும் நிலப் பொறுப்பில் வேரூன்றிய பல நூற்றாண்டுகள் பழமையான விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் வீழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியது. இந்த வெளியேற்றத்தின் விளைவாக, விடத்தல்தீவு முழுவதும் 3,400 ஏக்கருக்கும் அதிகமான பயிரிடப்பட்ட நிலங்கள் கைவிடப்பட்டன. இவற்றில் வளமான நிலங்களும் அடங்கும்: சுல்தான் கமம் (300 ஏக்கர்), புலியாகுளம் (300 ஏக்கர்), திமிலாகுளம் (250 ஏக்கர்), புதுக்கமம், பள்ளமடு, கட்டைக்காடு, மற்றவற்றுடன் பருவகால மரபுகள், பூர்வீக அறிவு முறைகள் மற்றும் நீர்ப்பாசன நடைமுறைகள் மூலம் தங்கள் வயல்களுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்ட விவசாயிகள் ஒரே இரவில் வேரோடு பிடுங்கப்பட்டனர். ஆழமாக உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்டு தலைமுறைகளாகக் கடத்தப்பட்ட வாய்மொழி விவசாய அகராதி உடனடி அரிப்பை எதிர்கொண்டது. பொருள் விநியோகம், தொழில்நுட்ப ஆலோசனை மற்றும் விவசாய ஒருங்கிணைப்புக்கான மையமாகச் செயல்பட்ட கமநல கேந்திர நிலையம், வெளியேற்றத்திற்குப் பிறகு நிர்வாக ரீதியாக முடங்கிப் போனது. ஜனாப். எம்.எச். ஹாஜா முஹைதீன் கூறுகையில், ஊழியர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் இருவரும் இடம்பெயர்ந்ததால் அனைத்தும் செயல்பாடுகளும் நிறுத்தப்பட்டன. உபகரணங்கள், ஆவணங்கள் மற்றும் நிறுவன நினைவகம் ஆகியவை சிதைவு மற்றும் திருட்டுக்கு ஆளாகக்கூடிய வகையில் பின்தங்கியிருந்தன.
அந்-நூர் இளைஞர் விவசாயக் கழகம், வீட்டுத் தோட்டக்கலை மற்றும் உள்ளூர் உணவு உற்பத்தியை தீவிரமாக ஊக்குவிக்கும் கீழ்மட்ட புதுமைகளுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். உறுப்பினர்கள் விதைகள் மற்றும் கருவிகளை விநியோகித்தனர். சுயசார்பை ஊக்குவித்தனர். மேலும் விளைச்சலை மேம்படுத்த மாநில விவசாய அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைத்தனர். அவர்களின் முயற்சிகள் திடீரென குறைக்கப்பட்டன, மேலும் அவர்களின் இடம்பெயர்வுடன், இளைஞர்கள் தலைமையிலான கிராமப்புற நிலைத்தன்மை முயற்சிகளின் முழு தலைமுறையும் இழக்கப்பட்டது.
விவசாயிகள் காணாமல் போய், நிலங்கள் பராமரிக்கப்படாமல் இருப்பதால் களைகள் அதிகமாக வளர்ந்தன. நீர்ப்பாசன கால்வாய்கள் வண்டல் படிந்தன அல்லது உடைந்தன. சமூக முயற்சியால் கைமுறையாகப் பராமரிக்கப்பட்ட லெவ்வைகுளம் மற்றும் கோவலியன் கட்டுகுளம்,வள்ளான்தோட்ட குளம் போன்ற பாரம்பரிய குளங்கள் பழுதடைந்தன. நிலப் பயன்பாடு இல்லாததால் காடுகள் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் மண் ஆரோக்கியம் சீரழிவு ஏற்பட்டது. ஒரு காலத்தில் செழிப்பாக இருந்த இரட்டைப் பருவ நெல் சுழற்சி (பெரும்போகம் மற்றும் சிறுபோகம்) ஸ்தம்பித்தது. ஒரு காலத்தில் மேட்டு நிலப் பயிர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கொக்குமடு மற்றும் மதுரமடுகுளம் போன்ற பகுதிகள் அணுக முடியாததாகவும், நீர் பற்றாக்குறையாகவும் மாற்றப்பட்டன. விடத்தல்தீவில் விவசாயம் வெறும் வாழ்வாதார வழிமுறையாக மட்டும் இருக்கவில்லை - அது புதிர்ச்சோறு போன்ற பண்டிகைகளிலும், சூடு அடுக்குதல் மற்றும் தத்திக் குழுவின் அறுவடைகள் போன்ற கூட்டு நடவடிக்கைகளிலும் பதிக்கப்பட்ட ஒரு கலாச்சார நிகழ்ச்சியாகும். 1990 ஆம் ஆண்டு வெளியேற்றம் இந்த கலாச்சார பாரம்பரியங்களைச் சீர்குலைத்து, அதிர்ச்சி, ஏக்கம் மற்றும் போரை மீறிய நீண்டகால நாடுகடத்தலால் மாற்றப்பட்டது. போருக்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் கூட, அவ்வப்போது வருமான வரித் தாக்கல்கள் மற்றும் நீதிமன்ற மனுக்கள் இருந்தபோதிலும், பல நிலங்கள் பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ளன. அல்லது சட்ட, சுற்றுச்சூழல் அல்லது

இராணுவ சிக்கல்களில் சிக்கி, விவசாய மறுமலர்ச்சியை மேலும் முடக்குகின்றன. விடத்தல்தீவிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டது வெறும் மனிதாபிமான நெருக்கடி மட்டுமல்ல. அது ஒரு அதிநவீன கிராமப்புற நாகரிகத்தின் சரிவைக் குறித்தது. விவசாயத்தின் மீதான தாக்கம் உடனடி, பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. இந்த மரபை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கு நில மறுசீரமைப்பு மட்டுமல்ல, கலாச்சார நினைவகத்தின் மறுமலர்ச்சி, இளைஞர்கள் தலைமையிலான விவசாய இயக்கங்களில் மறு முதலீடு மற்றும் நம்பிக்கை மற்றும் உட்கட்டமைப்பை மீட்டெடுப்பது அவசியமான தேவையாகும்.

விடத்தல்தீவில் 1970கள்-1980களின் விவசாய தலைமுறையின் மரபு.

1970கள் மற்றும் 1980களின் பத்தாண்டுகள் விடத்தல்தீவில் விவசாயத் துடிப்பின் பொற்காலமாகத் தனித்து நிற்கின்றன . இந்த நேரத்தில், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் விவசாயிகளின் பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான குழு, கிராமத்தை உற்பத்தி செய்யும் நெல் நிலங்கள், வீட்டுத் தோட்டங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் மற்றும் மேட்டு நில பயிர்த் திட்டுகளின் மையமாக மாற்றியது. சுற்றுச்சூழல் குறிப்புகள் மற்றும் உள்ளூர் அண்டவியல் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட அவர்களின் அறிவு, புத்திசாலித்தனம் மற்றும் ஒழுக்கம், போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி காரணமாக அடுத்தடுத்த இடையூறுகள் இருந்தபோதிலும் நீடித்த மரபை விட்டுச் சென்றன. விவசாயிகளாக மட்டுமல்லாமல், நிலத்தின் பொறுப்பாளர்களாகவும், நீர்ப்பாசனப் பாதுகாவலர்களாகவும், பருவகால உழைப்பின் அமைப்பாளர்களாகவும் செயல்பட்ட முன்னணி விவசாய ஆளுமைகளின் தோற்றத்தால் குறிக்கப்பட்டது. அவர்களில் முக்கியமானவர்கள்: திரு. ஐ. சோமசுந்தரம் (பெரியார்) பல துறைகளில் தொடர்ந்தும் தோன்றும் பெயர் பங்களிப்பு செய்தார். புல்வேலி (பெரிய வயல்), சவரி குளம் ,பள்ளமடு மற்றும் புலக்காடு திரு.அமிர்தலிங்கம், திரு.குலசேகரம், திரு.என். சிதம்பரப்பிள்ளை, மற்றும் திரு. சுப்பிரமணியம், அவரது நில உடைமைகளும் செல்வாக்கும் பல நெல் வயல்களில் பரவியிருந்தன. முஸ்லிம் விவசாயிகள் ஜனாப். சுலைமான் அப்துல் லத்தீஃபு, ஜனாப். கமீது லப்பை இஸ்மாயில், மற்றும் ஜனாப். முஹம்மது யூசுப் அப்துல் காதர் ஆகியோர் புதுக்கமம் , கடையார் புலக்காடு மற்றும் புளியாகுளம்போன்ற பகுதிகளை வழிநடத்தி. ஒருங்கிணைந்த விவசாய வலையமைப்புகளுக்கு பங்களிக்கின்றன. இந்த நபர்கள் வெறும் நில உரிமையாளர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்கள் அறிவைப் பரப்புபவர்கள், நீர்ப்பாசன மேலாளர்கள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்கள் ஆவார். பாரம்பரியத்தைப் பரிசோதனையுடன் கலந்த முறைகளை ஆதரித்தார்கள். பெரும்போகம் (பெரிய பருவம்) மற்றும் சிறுபோகம் (சிறு பருவம்) சுழற்சிகளை திறம்பட பயன்படுத்தி, மழைப்பொழிவு கணிப்புகளுக்கு ஏற்ப விதைப்பு நேரங்களைச் சரிசெய்தல்.

பயிற்சி செய்தல் (சேறு விதைப்பு), நாற்று நடவு (நாற்றுநடுகை), மற்றும் வீட்டுத் தோட்டக்கலை கூட 1980 களில் அல்-நூர் விவசாயக் கழகம் போன்ற இளைஞர்கள் தலைமையிலான குழுக்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட ஒரு இணையான நடைமுறையாக உருவெடுத்தது. வறண்ட மற்றும் மலைப்பாங்கான பகுதிகளில், குறிப்பாக சிறுபோகம் அல்லது வறட்சி ஏற்படும் மாதங்களில், சிறிய மேட்டு நில பயிர் விவசாயத்தை (எ.கா.இ மிளகாய், கிழங்கு, வாழை) அறிமுகப்படுத்தியது. அவர்களின் பணி உள்ளூர் உணவுப் பாதுகாப்பை நிலைநிறுத்தியதுடன், மன்னார் மற்றும் அருகிலுள்ள நகரங்களுக்கு நெல் மற்றும் கால்நடைகளை நம்பகமான விநியோகஸ்தராக விடத்தல்தீவை உருவாக்கியது. 70கள்-80களின் விவசாய தலைமுறையை தனித்துவமாக்கியது அவர்களின் கூட்டுறவு மனப்பான்மை பெரிய அளவிலான அறுவடை நடவடிக்கைகளுக்குக் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட 'தத்தி' புலம்பெயர்ந்த குழுக்கள் தேவைப்பட்டன. அதே நேரத்தில் உள்ளூர் குடும்பங்கள் உச்ச காலங்களில் களமிறங்கின. இந்த சகாப்தத்தில் விவசாயம் ஒரு பொருளாதார முயற்சியாக இருந்ததைப் போலவே ஒரு கலாச்சார விழாவாகவும் இருந்தது.

1990 ஆம் ஆண்டின் துயரமான முறிவு இருந்தபோதிலும், வாய்மொழி நினைவகம் மற்றும் இயற்பியல் புவியியல் இன்னும் இந்தத் தலைமுறையின் மரபின் தடயங்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன. திமிலாகுளம், மதுர மடு போன்ற புலப் பெயர்கள் குளம் நிலப் பதிவுகளிலும் உள்ளூர் மொழியிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. நீர்ப்பாசன கட்டமைப்புகள், ஒரு காலத்தில் இந்தத் தலைமுறையினரால் பாரம்பரிய அறிவைப் பயன்படுத்தி வரைபடமாக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டன. புதிர், களப்பிட்டி, கும்பு போன்ற சொற்கள் உள்ளூர் நினைவகம் மற்றும் கல்வி மீட்பு முயற்சிகளில் இன்னும் எதிரொலிக்கின்றன. விடத்தல்தீவில் 1970கள்-80களின் தலைமுறை விவசாயிகள் உற்பத்தித்திறனை விட அதிகமாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். அவர்கள் நிலப் பராமரிப்பு, பருவகால ஞானம் மற்றும் சமூகங்களுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றின் தத்துவத்தை உள்ளடக்கியிருந்தனர். அவர்களின் நீடித்த தாக்கம் வரைபடங்கள் மற்றும் நினைவகத்தில் மட்டுமல்ல, விடத்தல்தீவின் விவசாய பாரம்பரியத்தின் கலாச்சார அம்சத்திலும் தெரியும்.

கண்டுபிடிப்புகள்.

வரலாற்று, சமூக-பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைமைகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட விடத்தல்தீவின் விவசாய இயக்கவியலின் பல முக்கியமான அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. விடத்தல்தீவில் உள்ள விவசாய நடைமுறைகள் பூர்வீக அறிவு முறைகளில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. பருவகால நாட்காட்டி அடிப்படையிலான நடவு, பாரம்பரிய விதை பாதுகாப்பு மற்றும் கரிம உரமிடுதல் (எ.கா. மாட்டு சாணம் மற்றும் வேம்பு பயன்படுத்துதல்) போன்ற நுட்பங்கள் விவசாய முறைகளில் மையமாக உள்ளன. உள்நாட்டு மோதல் விவசாய நடவடிக்கைகளை கணிசமாகச் சீர்குலைத்தது. கண்ணிவெடிகள், இராணுவமயமாக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் மற்றும் மக்கள் இடம்பெயர்வு ஆகியவை முன்னர் பயிரிடப்பட்ட நிலங்களை, குறிப்பாக எல்லைப் பகுதிகள் மற்றும் வளமான தாழ்நிலப் பகுதிகளில், குறைவாகப் பயன்படுத்துவதற்கு வழிவகுத்தன.

நில உடைமையில் ஒரு சிக்கலான முறை உள்ளது. பல குடும்பங்கள் முறையான நில உறுதிகள் இல்லாமல் வழக்கமான உரிமையைக் கொண்டுள்ளன. திரும்பி வந்தவர்கள். இளைஞர்கள் மற்றும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களிடையே நிலமின்மை தொடர்ந்து ஒரு அழுத்தமான பிரச்சினையாக உள்ளது, இது விவசாயத்தில் மீண்டும் ஒருங்கிணைப்பதைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. விவசாயிகள் ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு முறைகள், நீடித்த வறண்ட பருவங்கள் மற்றும் கடற்கரைக்கு அருகிலுள்ள நெல் வயல்களில் உப்பு நீர் ஊடுருவல் போன்ற சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

இந்த சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்கள் விளைச்சலைக் குறைப்பதற்கும், விளிம்பு நிலங்களை கைவிடுவதற்கும் வழிவகுத்தன. பாரம்பரிய சேமிப்பு முறைகள் (எ.கா. சூடு மண் பானைகள்) இன்னும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. ஆனால் நவீன சேமிப்பு வசதிகள் இல்லாததால் அறுவடைக்குப் பிந்தைய குறிப்பிடத்தக்க இழப்புகள் ஏற்படுகின்றன. தானிய வங்கி அல்லது கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்துதலுக்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அமைப்பு எதுவும் இல்லை.

சில விவசாயிகள் டிராக்டர்கள் அல்லது தண்ணீர் பம்புகளை ஏற்றுக்கொண்டாலும், நிதி நெருக்கடி காரணமாக இயந்திரமயமாக்கலின் அளவு குறைவாகவே உள்ளது. பெரும்பாலான விவசாயம் இன்னும் உடல் உழைப்பு மற்றும் கால்நடை சக்தியை (காளை மாடுகள்) சார்ந்துள்ளது. பெண்கள் விதைப்பு, களையெடுத்தல் மற்றும் அறுவடைக்குப் பிந்தைய செயலாக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இருப்பினும் நிலம் மற்றும் பயிர் தேர்வுகள் தொடர்பான முடிவெடுப்பதில் அவர்கள் குறைவாகவே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இளைய தலைமுறையினர் விவசாயத்தில் அதிகளவில் ஆர்வமின்மையை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். இது இலாபகரமானதல்ல என்று கருதுகின்றனர். கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு மற்றும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு மோகம் ஆகியவற்றால் இது அதிகரிக்கிறது. இது உள்ளூர் விவசாய அறிவின் தொடர்ச்சியை அச்சுறுத்துகிறது. பல குடும்பங்களுக்கு, விவசாயம் ஒரு தனித்த வாழ்வாதாரம் அல்ல. ஆனால் மீன்பிடித்தலுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கலப்பு பொருளாதாரம் ஒரு மீள்தன்மை உத்தி மற்றும் இரண்டு துறைகளும் பாதிக்கப்படும்போது ஒரு பாதிப்பு ஆகும்.இந்த சவால்கள் இருந்தபோதிலும், சமூக மீள்தன்மைக்கான சான்றுகள் உள்ளன. விவசாயிகள் பயிர் வகைகளை மாற்றுவதன் மூலமும், முறைசாரா கூட்டு உழைப்பை பயன்படுத்துவதன் மூலமும், கிராமத்தின் புறநகர்ப் பகுதியில் வீட்டுத் தோட்டம் மற்றும் வேளாண் காடுகளை ஆராய்வதன் மூலமும் தகவலமைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு முதன்மையாக தரமானதாகவும், இரண்டாம் நிலை இலக்கியம், கள அவதானிப்புகள் மற்றும் விடத்தல்தீவில் வசிப்பவர்கள் மற்றும் திரும்பியவர்களுடன் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நேர்காணல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பயிர் விளைச்சல், நீர்ப்பாசன பரப்பளவு மற்றும் வீட்டு நில உரிமை குறித்த விரிவான புள்ளிவிவர தரவு இல்லாததால் அளவு போக்குகளைச் சேர்ப்பதைத் தடுத்தது. மேலும், தளவாட சவால்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு கட்டுப்பாடுகள் சில விவசாய ரீதியாக முக்கியமான தளங்களுக்கு, குறிப்பாக மோதல் கால இடையூறுகளிலிருந்து இன்னும் மீண்டு வரும் இடங்களுக்கு நேரடி அணுகலை மட்டுப்படுத்தின. ஆய்வின் காலக்கெடு காரணமாக பருவகால மாறுபாடுகள் முழுமையாகப் பிடிக்கப்படவில்லை, முழுமையான விவசாய சுழற்சியைப் புரிந்துகொள்வதில் இடைவெளியை ஏற்படுத்தியது.

தாக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், வட இலங்கையின் போருக்குப் பிந்தைய கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு பல முக்கியமான தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. முதலாவதாக, விடத்தல்தீவில் உள்ள விவசாய முறை , பிராந்தியத்தின் சமூக-பொருளாதார கட்டமைப்பின் ஒரு முக்கியமான ஆனால் பலவீனமான பகுதியைக் குறிக்கிறது. இரண்டாவதாக, குறிப்பாக இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் நாடு திரும்பியவர்களிடையே நிலமின்மை பிரச்சினை, நில சீர்திருத்தம் மற்றும் மறுசீரமைப்பு வழிமுறைகளுக்கான அவசரத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மூன்றாவதாக, விடத்தல்தீவில் விவசாயம்

மற்றும் மீன்பிடித்தல் ஆகியவற்றின் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல், கடலோர கிராமங்களில் ஒருங்கிணைந்த வாழ்வாதாரத் திட்டமிடலின் அவசியத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இறுதியாக, பாரம்பரிய அறிவு குறைவு மற்றும் விவசாயத்தில் இளைய தலைமுறையினரின் ஆர்வமின்மை ஆகியவை விவசாய தொடர்ச்சியின் வளர்ந்து வரும் நெருக்கடியை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

நிலஉரிமைமுறைப்படுத்தல்: பாரம்பரிய மற்றும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு முறையான நில ஆவணங்களைத் தொடங்கி தெளிவான சட்டப்பூர்வ உரிமை அல்லது நீண்டகால பயன்பாட்டு உரிமைகளை வழங்குதல்.

பாரம்பரிய நடைமுறைகளின் மறுமலர்ச்சி: விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கங்கள், பட்டறைகள் மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் மூலம் சமூகம் தலைமையிலான பாரம்பரிய விவசாய அறிவைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் பரப்புதல் ஆகியவற்றை ஆதரித்தல்.

காலநிலைக்கு ஏற்ற உட்கட்டமைப்பு: சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு மற்றும் காலநிலை கணிக்க முடியாத தன்மையை எதிர்த்துப் போராட நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள், மழைநீர் சேகரிப்பு அமைப்புகள் மற்றும் உப்பு எதிர்ப்புத் திறன் கொண்ட பயிர்களில் முதலீடு செய்தல்.

விவசாயத்தில் இளைஞர்களின் ஈடுபாடு: விவசாயத்தில் ஆர்வத்தை மீண்டும் தூண்டுவதற்காக இளைஞர்களை இலக்காகக் கொண்ட தொழில் பயிற்சி, நிதி ஊக்கத்தொகைகள் மற்றும் வேளாண் தொழில்நுட்ப திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துதல்.

அறுவடைக்குப் பிந்தைய அமைப்புகளை வலுப்படுத்துதல்: அறுவடைக்குப் பிந்தைய இழப்புகளைக் குறைப்பதற்கும் சந்தைப் போட்டித்தன்மையை அதிகரிப்பதற்கும் சேமிப்பு, குவியலிடுதல் (சூடு) மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வசதிகளை மேம்படுத்துதல்.

ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புறத் திட்டமிடல்: விவசாயம்-மீன்பிடி தொடர்புகளை அங்கீகரிக்கும் மற்றும் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பை ஊக்குவிக்கும் முழுமையான கொள்கைகளை உருவாக்குதல் சன்னார் குளத்தின் வான் (சுருங்கை) மூலம் வெளியேறும் நீரை வடக்கே திருப்புதல் மூலம் வானிலிருந்து வெளியேறும் வெள்ளப்பெருக்கில் இருந்து விவசாயிகளின் பயிர்செய்கையை காப்பாற்றல்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவில் விவசாயம் என்பது ஒரு வாழ்வாதாரத்தை விட அதிகம். இது ஒரு உயிருள்ள கலாச்சார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாரம்பரியமாகும். போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் நவீனமயமாக்கல் அழுத்தங்களால் பாதிக்கப்பட்ட போதிலும், விவசாயச் சமூகம் குறிப்பிடத்தக்க மீள்தன்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இருப்பினும், அவர்களின் தொடர்ச்சியான உயிர்வாழ்வு தகவலறிந்த கொள்கை தலையீடுகள், நிலம் மற்றும் நீர் பாதுகாப்பு மற்றும் தலைமுறை தலைமுறையாக அறிவு பரிமாற்றம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. இந்த ஆய்வு தேசிய மேம்பாட்டுத் திட்டமிடலில் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட அனுபவங்களை அங்கீகரிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. மற்றும் விவசாய மறுமலர்ச்சியின் கீழ்நிலை, சமூக-தகவல் மாதிரியை ஆதரிக்கிறது. விடத்தல்தீவின் விவசாய உயிர்ச்சக்தியை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது ஒரு பொருளாதாரத் தேவை மட்டுமல்ல. இது நீதி, வரலாறு மற்றும் நிலைத்தன்மையில் வேரூன்றிய ஒரு தார்மீக கட்டாயமாகும்.

உசாத்துணைகள்.

- Gunasekara, V. (2016). Post-war development and land disputes in Northern Sri Lanka: A critical review. Colombo: Centre for Policy Alternatives. Retrieved from https://www.cpalanka.org
- Herath, G., & Weersink, A. (2009). Sri Lanka's post-conflict development: Challenges in the agricultural sector. South Asia Economic Journal, 10(1), 1–23. https://doi.org/10.1177/139156140901000101
- International Crisis Group. (2010). Sri Lanka: Reconstructing after the war (Asia Report No. 209). Retrieved from https://www.crisisgroup.org/asia/south-asia/sri-lanka/sri-lanka-reconstructing-after-war
- Jayatilaka, D., & Amirthalingam, K. (2015). The impact of displacement on livelihoods: A study from Sri Lanka. Journal of Refugee Studies, 28(3), 423–446. https://doi.org/10.1093/jrs/feu036
- Korf, B., & Silva, K. T. (2003). Poverty, conflict and development in Sri Lanka. World Development, 31(2), 369–383. https://doi.org/10.1016/S0305-750X(02)00191-7
- Kumar, U., & Wijeratne, M. (2015). Agro-ecological knowledge systems in post-conflict zones of Sri Lanka. Agriculture and Human Values, 32(3), 495–509. https://doi.org/10.1007/s10460-014-9561-3

Moore, M. (1985). The state and peasant politics in Sri Lanka. Cambridge University Press.
- Perera, N. (2016). Land issues in post-conflict Sri Lanka: Navigating state policies and local realities. Journal of South Asian Development, 11(2), 165–188. https://doi.org/10.1177/0973174116650190
- Sarvananthan, M. (2007). Economy of the conflict region in Sri Lanka: From embargo to repression. East West Center Policy Studies, No. 44. Retrieved from https://www.eastwestcenter.org/publications
- M.Abdul majeed(Teach) - vidataltirn muslimkalin varalarum-panpadum-

3. கிணறுகளிலிருந்து உயர்ந்த நீர் தொட்டிகள் வரை: இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் நீர் உட்கட்டமைப்பின் வரலாற்றுப் பயணம் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுமலர்ச்சி.

மசனெட் எட்வர்ட் சுதர்சன்[3]

சுருக்கம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரைக் கிராமமான விடத்தல்தீவு, அதிக உப்புத்தன்மையின் காரணமாக கடுமையான நீர் பற்றாக்குறையை எதிர்கொள்கிறது. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் நீர் வழங்கல் அமைப்புகளின் வரலாற்று வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றங்களை விரிவாகக் காண்பிக்கிறது. ஆரம்பத்தில் பள்ளமடு குளம் மற்றும் பள்ளமடு கிணறு போன்ற பாரம்பரிய நீர் ஆதாரங்களைத் தழுவிய சமூகமானது, குடிநீரைப் பெறுவதில் கணிசமான சிரமங்களை அனுபவித்தது, குறிப்பாக உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் இடம்பெயர்ந்த காலப்பகுதிகளில். போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள், குறிப்பாக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி மற்றும் உலக வங்கி நிதியளித்த திட்டங்கள், சன்னாரில் அமைந்த ஆழ்துளை கிணறுகளிலிருந்து நிலத்தடி நீரை அள்ளும் அடிப்படையில் ஒரு நிலையான நீர் வழங்கல் அமைப்பை உருவாக்க உதவின. இந்த மாற்றங்களை ஆவணப்படுத்தும் பொருட்டு, காப்பகத் தரவுகள், கள ஆய்வுகள் மற்றும் சமூக நேர்காணல்கள் போன்ற தரமான வரலாற்று விளக்க முறைகள் இவ்வாய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பலவீனமான மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழ்நிலைகளில் நீர் பாதுகாப்பை உறுதி செய்ய, மீள்தன்மை கொண்ட உட்கட்டமைப்புகள், சமூக பங்கேற்பு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நீர் மேலாண்மை ஆகியவை மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றன என்பதை ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. முன்னேற்றங்கள் இருந்தாலும், விடத்தல்தீவின் எதிர்கால நீர் நிலைத்தன்மையை பாதுகாக்க தொடர்ந்து கண்காணிப்பு, சேவைகளை விரிவுபடுத்தல் மற்றும் மாற்று நீர் ஆதாரங்களை ஆராய்தல் ஆகியவற்றின் அவசியத்தை இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: நீர் வழங்கல் வரலாறு, விடத்தல்தீவு, மோதலுக்குப் பிந்தைய உட்கட்டமைப்பு, நிலத்தடி நீர் மேலாண்மை, நிலையான நீர் பாதுகாப்பு.

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு என்பது இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டம், மாந்தை மேற்கு பிரிவில் அமைந்த கடற்கரை கிராமமாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக வீட்டு உபயோகம் மற்றும் விவசாயத்திற்கான இதன் நீர் உட்கட்டமைப்பு தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களும் சமூக-அரசியல் பரிணாமங்களும் காரணமாக குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. இந்த அறிக்கை, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து காலனித்துவ ஆட்சிக் காலம், உள்நாட்டு யுத்தம் (1983–2009) மற்றும் அதற்குப் பிந்தைய சகாப்தம் வரை நீர் வழங்கல் அமைப்புகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விரிவாக விவரிக்கிறது. விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சி பாதையை, வெள்ளாங்குளம், பள்ளிமுனை மற்றும் அடம்பன் போன்ற அண்டை கிராமங்களுடன் ஒப்பிட்டு, அரசாங்கம் வழிநடத்திய திட்டங்கள் மற்றும் சமூக முயற்சிகள் ஆகிய இரண்டும் எவ்வாறு அமைந்தன என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. பண்டைய கிணறுகள் மற்றும் குளங்களிலிருந்து நவீன குழாய்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளுக்கு ஏற்பட்ட மாறுதல்களும், காலனித்துவ நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் தாக்கமும், போர் விளைவித்த அழிவுகளும், தொடர்ந்து நடைபெற்ற மீட்பு முயற்சிகளும் முக்கிய கருப்பொருள்களாக அமைகின்றன. இந்த பகுப்பாய்வு, வரலாற்றுப் பதிவுகள், மேம்பாட்டு அறிக்கைகள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, விவரிப்புக்களுடன் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த மேற்கோள்ப் பட்டியலுடன் விரிவான காலவரிசையை வழங்குகிறது.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய நீர் மேலாண்மை. (1500க்கு முன்)

வீட்டு நீர் பயன்பாடு:

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலங்களில், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதைச் சூழ்ந்த மன்னார் பகுதி குடிநீருக்கும் வீட்டு உபயோக நீருக்கும் ஆழமற்ற மனித உடல் வலுவினால் தோண்டப்பட்ட கிணறுகள் மற்றும் பருவமழைநீர் குளங்களை நம்பியிருந்தன. விடத்தல்தீவு இலங்கையின் வறண்ட மண்டலத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்கு பண்டைய மக்கள் குறைந்த மழைவீழ்ச்சியை பயன்படுத்தி மழைநீரை சேமிக்கும் திறனை மேம்படுத்திக் கொண்டனர் (Del Bello, 2017). பாரம்பரிய கிணறுகள் மன்னாரின் சிறப்பியல்பான

[3] தலைமைப் பொறியியலாளர், தேசிய நீர் வழங்கல், வடிகாலமைப்பு அபிவிருத்தி சபை

ஆழமற்ற சுண்ணாம்பு நீர்மட்டங்கள் மீது கட்டப்பட்டிருந்தன. மன்னார் பகுதியின் மழை வீழ்ச்சி குறைவாக (சராசரி 975 மில்லிமீட்டர்/ஆண்டு) மற்றும் சீரற்றதாக இருந்ததால், பல குடும்பங்கள் பருவக்கால குளங்கள் அல்லது எளிய சேமிப்பு பாத்திரங்களில் மழைநீரை சேகரித்து பயன்படுத்தினர். சமூகத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நீர் மேலாண்மை முறைகளில், ஒவ்வொரு குக்கிராமத்திலும் பொதுக் கிணறுகள் இருந்தன; அவற்றை கிராமவாசிகள் இணைந்து பராமரித்து, தண்ணீர் பகிர்ந்துகொள்ளும் ஒரு கூட்டு அணுகுமுறையை உருவாக்கினர் (Dharmasena, 2012).

விவசாயத்திற்கான நீர்ப்பாசனம்:

காலனித்துவ செல்வாக்கிற்கு முந்தைய காலங்களில், வறண்ட மண்டல சமூகங்கள் தனித்துவமான சிறிய அளவிலான நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை உருவாக்கின. தொல்பொருள் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்கள், கிபி முதல் மில்லினியம் முதல் இலங்கையின் வறண்ட மண்டலத்தில் நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் கால்வாய்கள் பரந்து கிடந்தன என்பதை காட்டுகின்றன (Del Bello, 2017). மன்னார் மாவட்டமும் இதற்குப் விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை: இங்கு, வட மத்திய மாகாணத்தின் பெரும் நீர்த்தேக்கங்களைப் போல அல்லாமல், விவசாயத்திற்காக பருவமழைநீரை சேமிக்க ஏராளமான சிறிய குளங்கள் இருந்தன. இந்தக் குளங்கள், மேல்நோக்கி உள்ள நீரை கீழ்நோக்கி கடத்த உதவும் இணைக்கப்பட்ட நீர்வீழ்ச்சி அமைப்பின் (cascade system) பகுதிகளாக இருந்தன (Del Bello, 2017). உள்ளூர் பாரம்பரியத்தில், கிராமத்தின் பெரியவர்கள் நீர்ப்பாசனப் பிரதேசங்களை மேற்பார்வையிட்டு, சம நீர் பகிர்வையும் அணை பராமரிப்பையும் பொறுப்பேற்றனர். மாந்தை மேற்கு பகுதியில் (விடத்தல்தீவு அமைந்துள்ள இடம்), பல சிறிய குளங்கள் நிலப்பரப்பில் புள்ளிகளாக இருந்தன, மழைக்கால நெல் விவசாயத்தை ஆதரித்தன. எடுத்துக்காட்டாக, வரலாற்று பதிவுகள் கட்டுக்கரைக் குளம் எனும் மன்னாரின் பெரிய நீர்த்தேக்கத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன; இது கிபி 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது (Wikipedia, 2024). இதேபோல், விடத்தல்தீவு குளம் போன்ற சிறிய குளங்கள் (பழைய வரைபடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை) விடத்தல்தீவின் அருகிலுள்ள வயல்களுக்கு நீர்ப்பாசனத்தை வழங்கியிருக்கக் கூடும். ஒட்டுமொத்தமாக, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய நீர் மேலாண்மை பரவலாக சமூக வழிமுறைகளில் நிலைத்திருந்தது. மக்கள் தங்கள் கிணறுகள் மற்றும் குளக்கரைகளை குறைந்த அரசு தலையீட்டுடன் கட்டமைத்து பராமரித்தனர்; இது பருவமழை முறைமைகளையும் உள்ளூர் அறிவையும் பொறுத்திருந்தது.

சமூக-அரசியல் சூழல்:

மன்னார் பகுதி தமிழ் மற்றும் சிங்கள அரசர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் மாறி மாறி இருந்தபோதும், நீர் ஒரு இனப்பிரிவு அற்ற உயிர்நாடியாக இருந்தது. பண்டைய மாந்தை துறைமுகம் (விடத்தல்தீவுக்கு வடக்கே) வர்த்தகம் மற்றும் மக்கள்தொகை மையமாக இருந்ததால், அங்கு முதலீடுகளாகக் கிணறுகள் மற்றும் குளங்களில் மேம்பாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம் (Manivannan, 2008). யாழ்ப்பாண இராச்சியம் (13–17ஆம் நூற்றாண்டுகள்) இந்த நீர்ப்பாசன பணிகளில் பலவற்றைப் பராமரித்தது. இருப்பினும், ஐரோப்பியக் காலனித்துவ ஆட்சி ஆரம்பிக்கும்போது (16ஆம் நூற்றாண்டில்), கட்டுக்கரை குளம் போன்ற பெரிய குள வலையமைப்புகள் பல பழுதடைந்திருந்தன (Wikipedia, 2024). இது மக்கள் தொகை மாற்றங்கள் மற்றும் கலவரங்களைப் பற்றிய சான்றாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், கிராம மட்டத்தில் பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை நடைமுறைகள் தொடர்ந்தன. மொத்தத்தில், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய விடத்தல்தீவின் குடிநீர் வழங்கல் திறந்த கிணறுகள் மற்றும் மழைநீரை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அதன் விவசாயம் மழைநீரால் நிறைவேற்றப்பட்ட குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்களின் ஊடாக சமூக வழிநடத்தலால் இயக்கப்பட்டது. காலனித்துவ சகாப்த மாற்றங்கள் (1500 - 1948) இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

ஆரம்ப காலனித்துவ காலம். (போர்த்துகீசியர்/டச்சு):

மன்னார் பகுதியில் ஐரோப்பிய காலனித்துவம் 16ஆம்-17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் போர்த்துகீசியர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 17ஆம்-18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் டச்சுக் கடற்படை ஆட்சி செய்தது. மன்னாரில், அவர்கள் முக்கியமாக விவசாய வளர்ச்சிக்குக் கவனம் செலுத்தாமல், வர்த்தக நடவடிக்கைகள் (முக்கியமாக முத்துப் பிடித்தல் மற்றும் மத பரவல்) என்பவற்றை மையமாகக் கொண்டிருந்தனர். இதனால், உள்ளூர் நீர் உட்கட்டமைப்பில் அவர்கள் குறைந்தபட்ச முதலீடே செய்தனர். போர்த்துகீசியர்கள், கோட்டைகள் மற்றும் தேவாலயங்களை (எடுத்துக்காட்டாக, 17ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட விடத்தல்தீவின் புனித யாகப்பர் தேவாலயம்) நிர்மாணித்தனர். மேலும் பொது நிலையங்கள் அல்லது மிஷன் நிலையங்களுக்குப் பயன்பட சில ஆழமற்ற கிணறுகளை தோண்டியிருக்கலாம். இந்த மேம்பாடுகள் பொதுவாக தற்காலிகமானவை. இந்தப் பகுதியில் போர்த்துகீசியர்களால் எந்த பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை (சிவசுந்தரம்,

2010).

டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நீர் மேம்பாட்டின் காலங்கள்:

1658ஆம் ஆண்டு ஆட்சியை கைப்பற்றிய டச்சுக்காரர்கள், பழங்கால நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை மறுசீரமைப்பதில் ஓரளவு ஆர்வம் காட்டினர். 1739ஆம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணங்கள், கட்டுக்கரைக் குளம் பற்றிய ஆய்வுகளைக் குறிப்பதைக் காணலாம் (Schütt, Bebermeier & Abeywardana, 2018). டச்சு ஆளுநர் வில்லம் வான் டி கிராஃப் 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலேயே கட்டுக்கரைக் குளம் மறுசீரமைக்க பரிசீலித்தார். எனினும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை (Wikipedia, 2024). ஒட்டுமொத்தமாக, போர்த்துகீசிய மற்றும் டச்சு ஆட்சி காலங்களில் விடத்தல்தீவின் மக்கள் தங்களது பாரம்பரிய கிணறுகள் மற்றும் குளங்களையே நம்பி நீர் தேவைகளை பூர்த்தி செய்தனர். அந்தக் காலகட்டங்களில் காலனித்துவக் கொள்கைகள் வணிக வளர்ச்சி மற்றும் மத பரவலையே முன்னிறுத்தியதால், நீர் வழங்கல் கிராம மட்டவியலாகவே இருந்து, பெரும்பாலும் வறட்சி காரணமாக பல சமயங்களில் சிரமத்தை சந்திக்க நேர்ந்தது.

பிரிட்டிஷ் காலம். (1796–1948):

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாகம் நீர் வழங்கல் மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது. இலங்கையின் பண்டைய நீர்வழி நாகரிகத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, 19ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் பொறியாளர்கள் வடக்கு வறண்ட மண்டலத்தில் முக்கியமான பெரிய குளங்களை மறுசீரமைக்கும் முயற்சிகளை ஆரம்பித்தனர். கட்டுக்கரைக் குளத்தின் மறுசீரமைப்பு பிரதான முயற்சியாகும். பல ஆண்டுகளாக புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த இந்த நீர்த்தேக்கம், உள்ளூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பி. ராமநாதன் முன்மொழிந்ததைத் தொடர்ந்து, 1880கள் முதல் 1902ம் ஆண்டு வரை பராமரிக்கப்பட்டது (Wikipedia, 2024). அவர்கள் அருவி ஆறு (மல்வத்து ஓயா) மீது 640 அடி நீளமான கல் அணை கட்டி, 12 மைல் நீளமுள்ள நுழைவாயில் கால்வாயை தோண்டி, நதி நீரை கட்டுக்கரைக் குளத்திற்கு கடத்தினார்கள் (Wikipedia, 2024). 1902ஆம் ஆண்டில் இது முடிவடைந்தபின், கட்டுக்கரைக் குளம் மீண்டும் செயல்பாட்டில் உள்ள நீர்த்தேக்கமாக மாறி ~38 மில்லியன் கன மீட்டர் தண்ணீரை சேமித்து, மன்னார் மாவட்டம் முழுவதும் 162 சிறிய குளங்களுக்கு நீர் வழங்கும் வலையமைப்பாக இருந்தது (Dharmasena, 2012). இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டம், அடம்பன் மற்றும் மாந்தை மேற்குப் பகுதிகள் போன்ற பகுதிகளில் நேரடி நன்மைகளை ஏற்படுத்தியது. முன்னர் வறண்ட நிலமாக இருந்த இடங்கள், நெல் சாகுபடிக்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், அடம்பன் விவசாயிகள் மகா மற்றும் யால பருவங்களில் நெல் விவசாயம் செய்ய கட்டுக்கரைக் குள நீரைப் பயன்படுத்த முடிந்தது, இதனால் நெல் விளைச்சல் பெரிதும் அதிகரித்தது. (Dharmasena, 2012). இதற்கு மாறாக, கடற்கரைக்கு அருகிலுள்ள விடத்தல்தீவு மற்றும் வெள்ளாங்குளம் ஆகிய கிராமங்கள் கட்டுக்கரைக் குளத்தின் நீர்ப்பாசன வலையமைப்பின் வரம்பிற்கு வெளியேயிருந்ததால், இவை இந்த நீர்ப்பாசன மறுமலர்ச்சியில் குறைவான நன்மைகளை மட்டுமே பெற்றன. இக்கிராமங்கள் பெரும்பாலும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் மழைநீரை நம்பியிருந்தன. ஆங்கிலேயர்கள் விடத்தல்தீவின் பகுதியில் ஏராளமான சிறிய குளங்களைப் பட்டியலிட்டனர். 1900களின் முற்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலனித்துவ ஆய்வுகளில், மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் பல கிராம குளங்கள் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றில் பெரும்பாலானவை பழுதடைந்த நிலையில் இருந்தன (Dharmasena, 2012). இவற்றின் பராமரிப்பு எதிர்கால திட்டங்களுக்கே ஒதுக்கப்பட்டது. உள்நாட்டு நீர்வழித் துறையில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகளை கொண்டு வந்தது. இவை மெதுவாக தொலைதூர கிராமங்களுக்கும் பரவின. 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், மிஷனரிகள் மற்றும் காலனித் தூதர்கள் செங்கல் அல்லது கல் உட்பட சிறப்பிக்கப்பட்ட வரிசையான கிணறுகளையும், காற்றாலை மற்றும் கைபம்புகளையும் அறிமுகப்படுத்தினர். மன்னார் மாவட்டத்தில், கடற்கரைப் பகுதி பெரும்பாலும் கத்தோலிக்க பெரும்பான்மையுடன் இருந்ததால், தேவாலயங்களுக்கு அருகில் பாதுகாப்பான கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, பள்ளிமுனை பகுதியின் கத்தோலிக்க மக்கள் 1800களின் இறுதியில் மிஷனரி கட்டுமான கிணறுகள் மற்றும் நீர்த்தேக்கங்களின் நன்மைகளை அனுபவித்தனர் (Jebanesan, 1985). பிரிட்டிஷ் பொதுச் சுகாதார நடவடிக்கைகள் குடிநீர் சுத்தத்தைக் கவனத்தில் எடுத்தன. 1940களில், மன்னார் நகரம் மற்றும் கீரி நீர்நிலையிலும் முருங்கனிலும் இருந்து பெறப்பட்ட குழாய் நீர்விநியோக வசதியை பெற்றிருந்தது; இருப்பினும், விடத்தல்தீவுப் போன்ற கிராமப்புறங்களில் இதுபோன்ற வசதிகள் இருந்ததில்லை (UNDP, 2021). காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் முக்கிய கிராமப்புற நீர் விநியோக முயற்சிகளில் ஒன்று 1940களில் ஆழமான குழாய் கிணறுகளை தோண்டுதல் ஆகும். மன்னார் நிலப்பரப்பில் சிறந்த தரமான நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சுவதற்காக சில ஆழக் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கலாம். (Silva, 1947), ஆனால் இதன் பரப்பளவு மிகவும் குறைவாக இருந்தது.

பொருளாதார மற்றும் அரசியல் காரணிகள்:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில், மன்னார் மாவட்டத்தின் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் விவசாயத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. காலனித்துவ நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் (கட்டுக்கரை குளம் போன்றவை) ஒரு பக்கமாக நெல் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும், மக்களை உற்பத்தி சார்ந்த விவசாயத்தில் மீள்குடியேற்றவும் நோக்கமுடையவையாக இருந்தன. இருப்பினும், மன்னார் மாவட்ட மக்கள்தொகையில் பெரும்பான்மையானோர் (பெரும்பாலும் தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள்) கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்ததாலும், மீன்பிடித்தல், தென்னந்தோட்டங்கள் பராமரித்தல் மற்றும் முத்துக் குளித்தல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்ததாலும், இவர்கள் இந்த நீர்ப்பாசன முதலீடுகளால் நேரடி பலன்கள் பெறவில்லை. மாறாக, சாலைகள் மற்றும் ரயில்வே வசதிகள் (1914 இல் திறக்கப்பட்ட மன்னார் ரயில்வே பாதை, நீர் மற்றும் பொருட்களின் போக்குவரத்தைக் கூட எளிதாக்கியது) மற்றும் நகர மையங்களின் அணுகல் வாயிலாகவே அவர்களது நீர் நிலைமை மிதமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டது. 1948இல் சமயத்தில், ஒரு தெளிவான வேறுபாடு தோன்றியது. பள்ளிமுனை மற்றும் மன்னார் நகரம், காலனித்துவ காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசிய நீர் வழங்கல் திட்டங்களால், நிலப்பரப்பிலிருந்து குழாய் குடிநீரை குறைந்த அளவிலேயே பெற்றன. ஆனால், விடத்தல்தீவு, வெள்ளாங்குளம் மற்றும் பல சிறிய கிராமங்கள் இன்னும் தங்களது பாரம்பரிய கிணறுகள் மற்றும் நீர்த்தேக்க அமைப்புகளை நம்பியிருந்தன. இருப்பினும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஒரு அடித்தளத்தை அமைத்துவிட்டிருந்தது அடம்பன் போன்ற பகுதிகளில் பெரும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மீண்டும் உயிர் பெற்றன. மேலும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட மற்றும் வலையமைப்புடன் கூடிய நீர் விநியோகத்தின் கருத்து (மன்னார் நகரத்தில்) அறிமுகமானது. இது சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய முன்னேற்றங்களுக்கு ஒரு தளமாக அமைந்தது.

மோதலுக்கு முன்னும் பின்னும் காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய முன்னேற்றங்கள். (1948–2009)

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய ஆரம்பம் (1948–1982).

விரிவாக்கம் மற்றும் புறக்கணிப்பு: 1948 இல் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இலங்கை அரசாங்கம் தேசிய அளவில் நீர்ப்பாசன மற்றும் குடிநீர் வழங்கல் திட்டங்களை முன்னுரிமையாக எடுத்துக்கொண்டது. மன்னார் மாவட்டத்தில், அரசு காலனித்துவ கால உட்கட்டமைப்பை மீண்டும் பெறுவதோடு, அதனை விரிவாக்குவதற்கும் முயற்சி மேற்கொண்டது.

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய முன்னேற்றங்கள் (1950கள்–1980கள்): 1950கள் மற்றும் 60களில், நாட்டின் விவசாயக் கொள்கைகள் குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்களின் மறுசீரமைப்பை முன்னெடுத்தன: கட்டுக்கரை குளம் மேலதிகமாக மேம்படுத்தப்பட்டது, அதன் கீழ்நிலை கால்வாய்கள் நீட்டிக்கப்பட்டன. 1980களுக்குள், கட்டுக்கரை குளம் 162 இணைக்கப்பட்ட சிறிய குளங்கள் வழியாக சுமார் 24,000 ஹெக்டயர் நெல் நிலங்களுக்கு நீர் வழங்குவதற்கு வசதியளித்தது. இதில் மாந்தை மேற்குப் பகுதியின் சில பகுதிகளும் அடங்கும் (Dharmasena, 2012). இதனால், வரலாற்று ரீதியாக வறண்ட நிலப்பரப்பாக இருந்த அடம்பன் போன்ற கிராமங்கள் செழிப்பான நெல் உற்பத்திப் பகுதிகளாக மாறின. உண்மையில், 1983 ஆம் ஆண்டளவில், மன்னார் மாவட்டம் இலங்கையில் மிக உயர்ந்த நெல் விளைச்சல் மாவட்டங்களுள் ஒன்றாக மாறி, உபரி அரிசி உற்பத்தி செய்யும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது (Dharmasena, 2012). இருப்பினும், வளங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அரசாங்க நிறுவனங்களான நீர்ப்பாசனத் துறையும் விவசாய சேவைகள் துறையும் பெரும் நீர்த்தேக்கங்களையும் இணைக்கப்பட்ட சிறிய குளங்களையும் பராமரிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தன. ஆனால் விடத்தல்தீவு பகுதியில் உள்ள பல சிறிய குளங்கள் அப்போதும் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் தொடர்ந்தன. 1980 ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி, நீண்டகால பராமரிப்புப் பற்றாக்குறை காரணமாக மன்னார் மாவட்டம் முழுவதும் 170க்கும் மேற்பட்ட சிறிய குளங்கள் கைவிடப்பட்டவையோ உடைந்தவையோ இருந்தன (Dharmasena, 2012). இதனால், மாந்தை மேற்குப் பகுதிக்குட்பட்ட பல விவசாய சமூகங்கள் தங்களது பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை முழுமையாகக் கையாள முடியாமல், பெரும்பாலும் மழைநீர் சார்ந்த விவசாயம் மற்றும் கிழங்கு, மிளகாய் போன்ற மேட்டுப்பகுதி பயிர்களை நம்பி இருந்தனர்.

உள்நாட்டு நீர் விநியோகம்:

காலனித்துவத்திற்குப் பிறகு, 1975இல் தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் சபை (NWSDB) நிறுவப்பட்டு, நகரப் பகுதிகளுக்கு அப்பால் குழாய் நீர் திட்டங்களை முன்னெடுத்தது. மன்னார் நகரப் பகுதியின் நகராட்சி நீர் விநியோகம் 1970களில் முருங்கன் பகுதிக்குள் அமைக்கப்பட்ட புதிய குழாய் கிணறுகள் மற்றும் மன்னார் நகரத்தில் கட்டப்பட்ட நீர் கோபுரத்தின் மூலம் மேம்படுத்தப்பட்டது (NWSDB, 2005). இதனால் தீவுப் பகுதிகள் மற்றும் அருகிலுள்ள நிலப்பகுதிகள் நீர் விநியோகத்தில் முன்னேற்றம் கண்டன. பள்ளிமுனை போன்ற நகரத்தரப்புப் பகுதிகள் இந்த நீர் திட்டத்தின் கீழ் குழாய் இணைப்புகளை பெற்றிருக்கலாம், அல்லது பொதுக் குழாய்கள் வழியாக நீரை எளிதாகப்

பெற்றிருக்கலாம். மாறாக, விடத்தல்தீவு மற்றும் வெள்ளாங்குளம் போன்ற தொலைதூர மற்றும் சிறிய கிராமங்கள் அரசாங்கத்தின் நீர் முதலீட்டிலிருந்து அதிக பயனடையவில்லை. இச் சபையின் நிர்வாகக் காலத்தில், கடற்கரை உப்புத்தன்மை ஊடுருவலால் பாதிக்கப்பட்ட ஆழமற்ற கிணறுகளிலிருந்து குடிநீர் வழங்கப்பட்டது. மாந்தை மேற்கு பிரிவில் பெரும்பாலான கிணற்றுநீரும் "அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ உப்புத்தன்மை கொண்டது" என்று அரசு அறிக்கைகள் குறிப்பிட்டன; இது பாதுகாப்பான குடிநீர் வழங்குவதற்கு ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்ததாக இருக்கவில்லை (JICA, 2010). இதற்குப் பதிலாக, சில குடும்பங்கள் மழைநீரைச் சேகரிக்கும் பழமையான முறைகளை (மழைக்காலம் முடிந்ததும் குடிநீரை சேகரிக்க ஓலை கூரைகளில் இருந்து களிமண் பானைகள் அல்லது பீப்பாய்கள் மூலம்) பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். இருப்பினும், முறையான மழைநீர் சேகரிப்புத் திட்டங்கள் 2006ஆம் ஆண்டளவிலும் நடைமுறையில் இல்லை (LRWHF, 2006).

சமூகம் மற்றும் அரசாங்க முயற்சிகள். (1950–1970கள்):

1950களிலும் 70களிலும், கிராமங்களில் நீர் மேலாண்மை இரட்டை முறையில் நடைபெற்று வந்தது. மத்திய அரசின் பங்கு அதிகரித்தது; உதாரணமாக, உள்ளூர் கிராமப்புற மேம்பாட்டு சங்கங்கள் மற்றும் விவசாயிகள் அமைப்புகள் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பராமரிக்க ஊக்குவிக்கப்பட்டன. பழைய முறையை ஓரளவு மாற்றியது. விடத்தல்தீவு போன்ற பகுதிகளில், சமூக தலைமையிலான முயற்சிகள் தொடர்ந்து இடைவெளிகளை நிரப்பின. வறட்சி காலங்களில் சிறிய குளங்களைத் தூர்வாருதல் அல்லது கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல் போன்ற பணிகளில் கிராம மக்கள் சிரமதானக் குழுக்களாக திரண்டு செயல்பட்டனர். மத நிறுவனங்களும் இதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. தேவாலயங்கள் மற்றும் கோயில்கள் வறட்சி காலங்களுக்கு முன்பாக கிணறுகளை சுத்தம் செய்ய ஒருங்கிணைத்தன. இந்நேரத்தில், சமூக-அரசியல் புறக்கணிப்பு காரணமாக, மன்னாரின் தமிழ் பெரும்பான்மை கிராமங்கள் 1970களின் பிற்பகுதியில் அதிகரித்த இன மோதல்களின் சூழ்நிலையில் சீரான அபிவிருத்தி நிதியைப் பெற முடியாமல் தவறின. இதனால், உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு இக்கிராமங்களில் பல நீர் அமைப்புகள் மிகவும் பலவீனமடைந்த நிலையிலிருந்தன.

உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் மோதல் காலம் (1983–2009) சீர்குலைவு மற்றும் சரிவு.

இலங்கையில் சுமார் மூன்று தசாப்தங்களாக நீடித்த உள்நாட்டு மோதல், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் நீர் உட்கட்டமைப்புக்கு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. மாந்தை மேற்கு பகுதி பெரும்பகுதி போரின்போது விடுதலைப் புலிகள் (தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்) கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால், இவை வளர்ச்சிப் பகுதிகளாக இல்லை. மாறாக மோதலின் எல்லைப் பகுதிகளாக மாறின.

இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் அணுகல்:

1985ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, விடத்தல்தீவின் மக்கள் பலமுறை சண்டைகளால் இடம்பெயர்ந்தனர் (JICA, 2010). ஒவ்வொரு இடப்பெயர்விலும் கிணறுகள் மற்றும் குளங்களின் வழக்கமான பராமரிப்பு நிறுத்தப்பட்டது. பல குடும்பங்கள் அகதிகள் முகாம்கள் அல்லது இந்தியாவிற்கு தப்பி சென்றனர். அங்கு மனிதாபிமான உதவிகளின் கீழ் தண்ணீர் வழங்கப்பட்டது. விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு அடிப்படை சேவைகள் செயலிழந்தன. குழாய் நீர் திட்டங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. ஏற்கனவே இருந்த வசதிகள் பெரும்பாலும் அழிக்கப்பட்டன. விடத்தல்தீவின் ஒரு சிறிய மேல்நிலை தொட்டி மற்றும் குழாய் விநியோக வலையமைப்பு போரின் இறுதி கட்டத்திற்கு முன்பு நிறுவப்பட்டிருக்கலாம் (2002ல் போர் நிறுத்தத்தின் போது சமூக நீர் வழங்கல் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது). இருப்பினும், இந்த அமைப்பு பிந்தைய சண்டையில் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டது (JICA, 2010). 2010இல் விடத்தல்தீவில் செயல்பாட்டில் உள்ள எந்தவொரு குழாயும் இல்லை; "இந்த பகுதியில் குடிநீர் கிடைக்கவில்லை" என்பதே அப்போதைய நிலைமையை UN மற்றும் JICA மதிப்பீடுகள் கூறுகின்றன (JICA, 2010). விலகிச் சென்ற மக்கள் திறந்தவெளிக் கிணறுகளை (பாதுகாப்பற்றவை) நம்பிக்கையுடன் பயன்படுத்தியிருந்தனர். போர் நீடித்ததால், அதிகமாக நீர் உறிஞ்சப்பட்டதால் மற்றும் பராமரிப்புத் தட்டுப்பாட்டால் பல கிணறுகள் உப்புத்தன்மை கொண்டதாக மாறின அல்லது வறண்டுவிட்டன. 2007–2008 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம்-மன்னார் பகுதிகளில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் படி, கிணறுகளின் 59% நீர் விவசாயத்திற்கும் கூட பொருந்தாத அளவிற்கு உப்புத்தன்மை கொண்டிருந்தன (Arudpragasam, 2023).

மடு தேவாலய வளாகம் அல்லது காட்டுப் பகுதிகள் போன்ற இடங்களில் தஞ்சமடைந்த இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தற்காலிக கிணறுகளை தோண்டியிருந்தனர் அல்லது அரசு சாரா அமைப்புகளால் வழங்கப்பட்ட தண்ணீர் லொறிகளை நம்ப வேண்டியிருந்தது. மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள இடம்பெயர்ந்தோர் முகாம்களில், அடிக்கடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையோ மோசமான அணுகல் சாலைகளோ காரணமாக நிவாரண விநியோகத்தில் சிரமம் ஏற்பட்டதாக UNHCR தெரிவித்துள்ளது (UNHCR, 2007). பலர் பவுசர்

லொறிகள் வருவதற்காக சில வாளிகளில் தண்ணீரை நிரப்பக் காத்திருந்தனர். அல்லது பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையில் நீண்ட தூரம் நடந்து தண்ணீர் தேடிய நினைவுகள் நிலவுகின்றன. 2007ஆம் ஆண்டு போரின் தீவிரமான கட்டங்களில், 3,000க்கும் மேற்பட்ட மன்னார் மாவட்ட குடியிருப்பாளர்கள் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறினர். இந்த இடம்பெயர்வுகளின் போது குடிநீர் விநியோகம் தொடர்பான அவசர தேவைகள் உள்ளூர் அதிகாரிகளால் குறிப்புணர்த்தப்பட்டன (UNHCR, 2007). சில சந்தர்ப்பங்களில் விடுதலைப் புலிகளும் அரசாங்கமும் தண்ணீரை ஒரு யுத்த ஆயுதமாக பயன்படுத்தினார்கள் (Wikipedia, 2024), இருப்பினும் மன்னார் பகுதியில் நேரடியான "தண்ணீர் போர்" ஏற்பட்டதாக பதிவு இல்லை. ஆனால், மறைமுகமாக, போர் விடத்தல்தீவுப் போன்ற கிராமங்களில் ஒரு தலைமுறையையே நம்பகமான நீர் வசதி இன்றி வளர்ந்த ஒன்றாக மாற்றியது.

நீர்ப்பாசன முறைகளுக்கு ஏற்பட்ட சேதம்:

இப்பகுதியில் விவசாய நீர் உட்கட்டமைப்பு பராமரிப்பு இல்லாமை, சேதம் மற்றும் திட்டமிட்ட அழிவால் பாதிக்கப்பட்டது. மாந்தை மேற்கு பகுதிகளில் பல சிறிய குளக்கரைகள் உடைந்தன பராமரிப்புத் தட்டுப்பாடும், இடையிடையே ஏற்பட்ட குண்டுவீச்சுகளும் இதற்குக் காரணமாக இருந்தன. விவசாயிகள் இல்லாமல், வயல்கள் விவசாயங்களின்றி தரிசாக கிடந்தன. சில மதிப்பீடுகளின்படி, மன்னார் மாவட்டத்தில் சாகுபடிக்குப் பயன்பட்ட நிலப்பரப்பு மற்றும் மகசூல் 1990களில் மோசமான அளவில் குறைந்தன (Dharmasena, 2012). பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் பாதிக்கப்பட்டன. கட்டுக்கரை குளம் தொடர்ந்தும் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் செயல்பட்டாலும், அதன் கீழ்நிலை கால்வாய்கள் புலிகள் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் கரைபடிந்திருக்கலாம். குறிப்பாக அடம்பன் அருகிலுள்ள விநியோக கால்வாய்கள் சேதமடைந்திருந்தன. கடுமையான போர்க் காலங்களில், குளங்களும் கால்வாய்களும் மறுசீரமைக்கப்படவில்லை பருவமழை வெள்ளங்களால் பராமரிக்கப்படாத கரைகள் உடைந்து, நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் மேலும் சீரழிந்தன (Del Bello, 2017; Dharmasena, 2012). உள்ளூர் விவசாயிகள் குழுக்கள் அவற்றை சீர்செய்ய இயலவில்லை. அரசாங்க அதிகாரிகளும் பாதுகாப்புக்காக இந்தப் பகுதிகளில் செல்ல முடியவில்லை. இதன் விளைவாக, விடத்தல்தீவு மற்றும் வெள்ளாங்குளம் பகுதிகளில், விவசாயம் கைவிடப்பட்டு, மக்கள் சிறிய வீட்டு தோட்டங்களுக்கு மாறினர் சில தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி, சிலர் நேரங்களில் கிணறுகளிலிருந்து வாளிகளால் குடிநீர் எடுத்துச் சென்று, மிளகாய் அல்லது மரவள்ளிக் கிளை போன்ற பயிர்களை வளர்த்தனர். அடம்பன் போன்ற பகுதிகளில் பெரிய அளவிலான நெல் விவசாயம் பல ஆண்டுகளாக முற்றிலுமாக நிறுத்தப்பட்டது; அடர்ந்த காடுகள் பல குளங்களின் படுகைகள் மற்றும் கால்வாய்களை மீட்டெடுத்தன.

சமூக சமாளிக்கும் வழிமுறைகள்.

குழப்பமான சூழ்நிலையிலும், சமூகங்கள் புதுமையான முறையில் நிலையை சமாளிக்க முயன்றன. மக்கள் தங்கள் உப்புத்தன்மை கொண்ட கிணறுகளுக்கு கூடுதலாக, வீட்டு கூரைகளிலிருந்து மழைநீரைச் சேகரித்தனர். பனை மரத் தண்டுகளை, சிலர் தற்காலிக வடிகால்களாக பயன்படுத்தி மழைநீரை பீப்பாய்களில் வழிமாற்றினர். தண்ணீர் பற்றாக்குறையின் போது மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒரு பாரம்பரிய நுட்பம். கடலோரப் பகுதிகளில், விடுதலைப் புலிகள் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் 1990களில் ஆழ நிலத்தடி நீரைக் கொண்டுள்ள பகுதிகளில் கைபம்புகள் பொருத்தப்பட்ட குழாய் கிணறுகளை நிறுவின. எடுத்துக்காட்டாக, அடம்பனில் சில கைபம்புகள் இருந்தன. ஆனால் 2009க்குள் பெரும்பாலானவை செயலிழந்திருந்தன என்று ஒரு அரசு சாரா அமைப்பின் அறிக்கை குறிப்பிட்டது (Sarvodaya, 2010). கிளர்ச்சியாளர் நிர்வாகத்தின் கீழ் வசித்த மக்களுக்கு சில சமயங்களில் உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. விடுதலைப் புலிகள் ஒரு அடிப்படை சிவில் நிர்வாக அமைப்பை இயக்கினர், சில சந்தர்ப்பங்களில் மக்கள் விவசாயத்திற்குத் திரும்பும் சூழலில், வீட்டு உபயோகம் மற்றும் விவசாய பாசனத்திற்காக பெரிய விட்டம் கொண்ட கிணறுகள் (விவசாயக் கிணறுகள்) தோண்டப்பட்டன.
இருப்பினும், மொத்தமாக, பல தசாப்தங்களுக்கு நீர் வளர்ச்சி மந்தமடைந்தது. ஒரு கொள்கை நிபுணர் குறிப்பிட்டபடி, வடக்கு மாவட்டங்கள் போருக்குப் பிறகு மிக நீர் பாதுகாப்பற்ற பகுதிகளாக மாறின. நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்புகளில் போர் முடிந்ததும் சிறிதளவே மிஞ்சியிருந்தது. கிணறுகள் மாசுபட்டிருந்தன அல்லது உப்புத்தன்மை அதிகமாக இருந்தது (Arudpragasam, 2023; Del Bello, 2017). போர் உடைமைகளை அழித்தது மட்டுமல்லாமல், நீர் நிர்வாக சமூக அமைப்புகளையும் சீர்குலைத்தது திறமையான பணியாளர்கள் (பொறியியாலாளர்கள், நீர்க்குழாய் இயக்குனர்கள்) வெளியேறினர், மேலும் உள்ளூர் அறிவு பரிமாற்றமும் துண்டிக்கப்பட்டது. 2009 இல், விடத்தல்தீவு, வெள்ளாங்குளம் மற்றும் அடம்பன் போன்ற பகுதிகளில் நீர் வளங்களும், அதை நிர்வகிக்க வேண்டிய அமைப்புகளும் உடல் ரீதியாகவும், அமைப்பு ரீதியாகவும் சிதைந்திருந்தன. இருப்பினும், மோதல்கள் வலுவான சமூக மீட்சியையும் உருவாக்கின. ஒரே நல்ல கிணற்றை பீரங்கிக் குண்டுத் தாக்குதலின்போதும் பகிர்ந்து கொண்டு, பயிர் சேதத்தைத் தவிர்க்க இரவு நேரத்தில் ஒரு குளக் கரையை இரகசியமாக பழுதுபார்த்து

பராமரித்த சம்பவங்களை மக்கள் நினைவு கூறுகின்றனர். இவ்வாறு, அமைதி திரும்பியதும் சமூக தலைமையிலான மீட்பு நடவடிக்கைகளுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது.

மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு மற்றும் இன்றைய நிலை. (2010–2025):

2009 மே மாதத்தில் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்ததும், விடத்தல்தீவுப் பகுதிகளிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்கள் திரும்பத் தொடங்கினர். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் நீர் உட்கட்டமைப்புகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதென்பது ஒரு கடினமான பணியாக அமைந்தது. மோதலுக்குப் பிந்தைய இந்த காலகட்டம், அரசாங்கத்தால் வழிநடத்தப்பட்ட புனரமைப்பு முயற்சிகள், அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் நன்கொடையாளர்களால் நிதியளிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் மற்றும் மாந்தை மேற்கு பகுதிகளில் நீர் வழங்கல் மற்றும் நீர்ப்பாசன வசதிகளை மீட்டெடுக்கும் அடிமட்ட முயற்சிகளால் நிரம்பியது. இந்தக் காலம் நம்பிக்கையும் முன்னேற்றத்தையும் சுட்டிக்காட்டினாலும், காலநிலை மாற்றம் போன்ற புதிய சவால்களையும் எதிர்கொண்டது.

உடனடி மனிதாபிமான நடவடிக்கை (2009–2012):

மீள்குடியேற்றத்தின் தொடக்க ஆண்டுகளில், அவசர நீர் மற்றும் சுகாதார வசதிகளை வழங்குதல் மற்றும் அடிப்படை வசதிகளை மறுசீரமைத்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அரசாங்கமும், அரசு சாரா அமைப்புகளும் இணைந்து குடிநீர் நெருக்கடியைச் சமாளித்தன:

அவசர நீர் மீட்பு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மறுசீரமைப்பு (2009க்கு பின்):

விடத்தல்தீவு: மேல்நிலைத் தொட்டி மற்றும் நீர்க் குழாய் நிலையம் சேதமடைந்த நிலையில் இருந்ததால், சர்வோதயா (உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனம்) மற்றும் பிரதேச சபை இணைந்து ஏற்பாடு செய்த உழவு இயந்திரம் மற்றும் நீர்க்காவு வாகனம் மூலம் தினசரி தண்ணீர் விநியோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது (JICA, 2010). சில நாட்களுக்கு ஒருமுறை, ஒரு நீர்க்காவு வாகனம் தற்காலிக கருப்பு நெகிழிச் (பிளாஸ்டிக்) சேமிப்பு தொட்டியை நிரப்பியது (2010 ஆம் ஆண்டு "ZOA மூலம் நீர் வழங்கல்" எனக் குறிக்கப்பட்ட புகைப்படங்களில் காணப்பட்டது) (JICA, 2010). மக்கள் வாளிகளுடன் வரிசையில் நின்று தண்ணீர் பெற்றனர். அதே நேரத்தில், பழைய குழாய் நீர் வலையமைப்புகளை மீள மதிப்பீடு செய்து புனரமைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குறிப்பிடத்தக்கவிதமாக, விடத்தல்தீவின் பழைய குழாய்கள் போர் மூலமும் பெரிய சேதமின்றி நீடித்திருந்தன (JICA, 2010). 2011ம் ஆண்டளவில் புதிய நீர் ஆதாரங்களுக்கு இவை இணைக்கப்படும் திட்டங்களை அமைப்புகள் மேற்கொண்டிருந்தன.
அடம்பன்: மீள்குடியேற்றப்பட்டவர்கள் பலர் மாசுபட்ட அல்லது குப்பைகளால் நிரம்பிய கிணறுகளை எதிர்கொண்டனர். சர்வோதயா நிறுவனம் 17 கிணறுகளை சுத்தம் செய்தது. ஆனால் இதில் 6 கிணறுகளே பிந்தைய ஆய்வில் குடிநீருக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக கண்டறியப்பட்டது (JICA, 2010). பல குடும்பங்கள் இன்னும் 1 கி.மீ தூரத்தில் உள்ள அண்டைக் கிராமங்களில் நீர் தேடி செல்ல வேண்டியிருந்தது (JICA, 2010). இதனை சமாளிக்க, பல புதிய கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன மற்றும் ஏற்கனவே இருந்த கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. உதாரணமாக, சர்வதேச இடம்பெயர்வு அமைப்பு (IOM) மற்றும் யுனிசெஃப் (UNICEF) ஆகியவை 2010 - 2011 காலப்பகுதியில் பல மீள்குடியேற்றப்பட்ட கிராமங்களில் 6 - 8 மீட்டர் ஆழமுள்ள, கற்கலவைச் சுவர் (கொன்கிரீட்) வரிசையுள்ள பெரிய சமூக கிணறுகளை நிதியளித்தன. நிலத்தடி நீர் அதிக உப்புத்தன்மை கொண்ட பகுதிகளில், மழைநீர் சேகரிப்பு தொட்டிகள் வீடுகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. உண்மையில், மன்னார் மாவட்டம் முழுவதும் சுமார் 109 கூரை மழைநீர் சேகரிப்பு நிலைகள் நிறுவப்பட்டன (Dharmasena, 2012); உப்புத்தன்மை கொண்ட கிணறுகளைக் காட்டிலும் மழை பாதுகாப்பான குடிநீராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. வெள்ளாங்குளம் (2008 ஆவணியில் இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்டது) பெரும்பாலும் வெறிச்சோடியதாகவும் அதன் உட்கட்டமைப்பு பெரிதும் சேதமடைந்ததாகவும் இருந்தது. 2010 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், ஒரு பொதுக் கிணறும், இரண்டு தனியார் கிணறுகளும் மட்டுமே சமூகத்தால் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையில் இருந்தன (JICA, 2010). வெள்ளாங்குளத்திலிருந்து திரும்பிய மக்களுக்கு குறைந்தது ஒரு கையால் இயக்கக் கூடிய குழாய் கிணற்றை மனிதாபிமான அமைப்புகள் முன்னுரிமையாக்கின. கூடுதலாக, போரால் சேதமடைந்த வெள்ளாங்குளம் கிராமப்புற வைத்தியசாலை 2011ஆம் ஆண்டு புதுப்பிக்கப்பட்டது, இது சுத்தமான நீரும், உள்ளூர் மக்களுக்கு சுகாதார சேவைகளையும் வழங்கியது (JICA, 2010).இந்த அவசர கட்டத்தில், சுகாதாரமும் நீரும் இணைந்து முன்னேறின. நீர் ஆதாரங்கள் மலம் மாசுபடாமல் தடுக்க, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பல கணக்கான கழிப்பறைகள் கட்டப்பட்டன அல்லது பழுதுபார்க்கப்பட்டன (எடுத்துக்காட்டாக, அடம்பனில் 39 அரை நிரந்தர கழிப்பறைகள்). ZOA மற்றும் OXFAM போன்ற அமைப்புகள், கிராம மக்களுக்கு கிணறு குளோரினேஷன் மற்றும் பாதுகாப்பான மழைநீர் சேகரிப்பு குறித்து கல்வி வழங்க, WASH (தண்ணீர், சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதாரம்) திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்தன. சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக,

விடத்தல்தீவில் உள்ள கிராமப்புற மேம்பாட்டு சங்கம் மற்றும் மகளிர் கிராமப்புற மேம்பாட்டு சங்கம் நீர் விநியோகத்தை நிர்வகிக்கவும், உதவி வழங்குநர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும் மீண்டும் இணைந்தன (JICA, 2010).

உட்கட்டமைப்பு மறுசீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாடுகள் (2012–2020)

குழாய் நீர் திட்டங்கள்:

அரசாங்கம் நன்கொடையாளர்களின் உதவியுடன், மன்னார் மாவட்டத்தில் புதிய நிரந்தர நீர் விநியோகத் திட்டங்களைஆரம்பித்தது. 2010ஆம்ஆண்டு, மன்னார்மக்களுக்குபாதுகாப்பானகுடிநீர்வழங்கும்"பாரிய திட்டத்தின்" முதல் கட்டமாக, பள்ளிமுனை நீர் விநியோகத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது (ReliefWeb, 2010). ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் (ADB) நிதியுதவியுடன், மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை மறுசீரமைக்கும் திட்டமான CAARP இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டம், 225,000 லீட்டர் கொள்ளளவுள்ள தண்ணீர் கோபுரத்தையும், பள்ளிமுனை மற்றும் அதனை சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கான விநியோக வலையமைப்பையும் கொண்டது, இது 1,500 குடும்பங்களுக்கு பயனளிக்கிறது (ReliefWeb, 2010) 2010 மே மாதத்தில் இல் இது பொருளாதார மேம்பாட்டு அமைச்சரால் திறக்கப்பட்டது, இது வடக்கு பகுதியில் சேவைகளை மீட்டெடுப்பதற்கான விரைவான முயற்சியைக் குறிக்கிறது. மன்னார் நகரத்தின் நீர் விநியோகம் விரிவுபடுத்தப்பட்டு நவீனமயமாக்கப்பட்டது. முருங்கன் நீர் விநியோகத் திட்டம் மற்றும் புதிய ஆழ்துளை கிணறுகள் (UNDP, 2021) ஆகியவற்றையும் ஒருங்கிணைத்தது. இருப்பினும், மாந்தை மேற்கு போன்ற கிராமப்புற பகுதிகள் உடனடியாக பெரிய அளவிலான குழாய் நீரைப் பெறவில்லை. "மன்னார் தீவு பிராந்திய நீர் வழங்கல் திட்டம்" மற்றும் "வடக்கு முசலி நீர் வழங்கல் திட்டம்" ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இது 2013 - 2015 காலப்பகுதியில் (மாந்தை மேற்கு உட்பட) கிராமங்களுக்கு நீர் குழாய்களை நீட்டிக்கும் நோக்கத்துடன் இருந்தன (JICA, 2010). நிதி மற்றும் தொழில்நுட்பக் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக இத்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்த பெரிதும் காலம் எடுத்தது.

இடைக்கால தீர்வு.

விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களுக்கு, உள்ளூர் நிலத்தடி நீரை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிறிய திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 2015ஆம் ஆண்டு, வடகிழக்கு சமூக மறுசீரமைப்பு மேம்பாட்டு திட்டம் (NECORD) மூலம் விடத்தல்தீவின் மேல்நிலை நீர் குள புனரமைக்கப்பட்டு, பல மறுசீரமைக்கப்பட்ட கிணறுகளுடன் இணைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் போர் காலத்திற்கு முந்தைய குழாய் வலையமைப்பு மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது. வளர்ச்சி பதிவுகள் 2013க்குப் பிறகு கிராமப்புற நீர் வழங்கல் கட்டுமானத்திற்கான தளங்களில் விடத்தல்தீவு அடங்கியிருப்பதை காட்டுகின்றன (மாகாண நீர்ப்பாசனத் துறை, 2014). இப்போது, விடத்தல்தீவின் சமூக நீர் விநியோகம். ஒரு ஆழமான நிலத்தடி துளிக்கிணறு மூலம் மேல்நிலைத் தொட்டிக்கு நீர் பாய்ச்சி, சில வீட்டு இணைப்புகள் வழியாக விநியோகிக்கப்படுகிறது இது தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் சபை (NWSDB) உடன் ஒருங்கிணைந்து உள்ளூர் சமூக அடிப்படையிலான அமைப்பால் (CBO) நிர்வகிக்கப்படுகிறது (மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகம், 2021). போர் முடிந்ததும் ஆரம்ப காலத்திலிருந்த நீர்க்காவு வாகன முறையிலிருந்து இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமாகும்.

கிணறுகள் மற்றும் மழைநீர் சேகரிப்பு.

2010க்குப் பிறகு ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டன அல்லது புதிதாக தோண்டப்பட்டன. 2015 ஆம் ஆண்டிற்குள், சர்வோதயா மற்றும் பிற தன்னார்வ அமைப்புகள், திரும்பிய ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் வீட்டு உபயோகம் அல்லது விவசாய நீர்ப்பாசனத்திற்காக குறைந்தபட்சம் ஒரு ஆழமற்ற கிணறு அணுக முடியும் வகையில் ஏற்பாடு செய்தன. அடம்பன் கிராம நிர்வாக பிரிவில் மட்டும், 2012ஆம் ஆண்டில் 23 கிணறுகள் மறுசீரமைக்கப்பட்டன (JICA, 2010). உப்புத்தன்மை நிலை தொடர்ந்து அதிகமாக இருந்த இடங்களில், மழைநீர் சேகரிப்பு முக்கிய நீர்வழியாய் மாறியது. லங்கா மழைநீர் சேகரிப்பு மன்றத்தின் ஆதரவுடன், தேசிய அளவில் வறட்சி மற்றும் பேரிடர் மீள்தன்மை நடவடிக்கையாக மன்னார் மாவட்டத்தில் மழைநீர் சேகரிப்பு தொட்டிகள் நிறுவப்பட்டன (Sunday Observer, 2023). 2016 மற்றும் 2020இற்கு இடையில், விடத்தல்தீவு மற்றும் வெள்ளாங்குளத்தில் பல வீடுகள் 8,000 - 10,000 லீட்டர் கொள்ளளவுள்ள கூரை மழைநீர் சேகரிப்பு தொட்டிகளை பெற்றன,.இது ஆண்டு முழுவதும் குடிநீர் கிடைப்பை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் மேம்படுத்தியது. வடக்கு பிரதேசங்களில் நிலத்தடி நீர் மாசுபாடுகளும், சிறுநீரக நோய் பரவலும் அதிகரித்ததால், மழைநீர் சேகரிப்பு ஒரு சுகாதார பாதுகாப்பு தீர்வாகவும், நீர்நிலைகளை நிரப்பும் மூலமாகவும் கருதப்பட்டது (Del Bello, 2017).

நீர்ப்பாசனம் மற்றும் குளங்கள்.

வாழ்வாதாரத்தை மீட்டெடுப்பதற்காக விவசாயத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பது மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. அமைதி நிலவியதும், விவசாயிகள் மீண்டும் நெல் வயல்களுக்குத் திரும்பினார்கள். ஆனால் பல நீர்ப்பாசன கால்வாய்கள் அடைத்திருந்தன. பல குளக்கட்டுகள் சேதமடைந்திருந்தன. அரசாங்கம் பொருளாதார மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் கீழ், மற்றும் நன்கொடையாளர்களின் (ஐரோப்பிய ஒன்றியம், UNDP, உலக வங்கி) ஆதரவுடன், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மறுசீரமைக்கும் திட்டங்களைத் தொடங்கியது. 2012ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்ட மதிப்பீட்டின் படி, மன்னார் மாவட்டத்தில் 235 சிறிய குளங்களுக்கு அவசர மறுசீரமைப்பு தேவைப்பட்டதாகவும், அதில் விடத்தல்தீவு பகுதியில் மட்டும் 54 குளங்கள் அடங்கியதாகவும் தெரியவந்தது (Dharmasena, 2012).

காலநிலை தகவமைப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகள்:

2017ஆம் ஆண்டில் பசுமை காலநிலை நிதியத்திலிருந்து 38 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் மானியத்துடன் ஒரு முக்கிய முயற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது: போரால் பாதிக்கப்பட்ட வறண்ட பிரதேசங்களில் 320 சிறிய குளங்களை மீட்டெடுக்கும் காலநிலை தழுவல் திட்டம். கூடுதலாக, UNDP 34 சிறிய குளங்களை மேலதிகமாக ஆதரித்தது (Del Bello, 2017). மாந்தை மேற்கு பகுதியில், ஏராளமான கிராம குளங்கள் பின்னர் தூர்வாரப்பட்டு, பழுதுபார்க்கப்பட்டு, நீர்வீழ்ச்சி அமைப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, கட்டுக்கரை குளத்தின் அதிகபட்ச நீர்தொட்டிகளில் இருந்து மழைநீர் ஊட்டப்படும் விடத்தல்தீவு மற்றும் அடம்பன் பகுதிகளில் உள்ள சிறிய குளங்கள் குறிப்பிடத்தக்க புனரமைப்பை கண்டன. பொறியியலாளர்கள் "திறந்த நீர்ச்சேமிப்பு" (Dead Storage) தோண்டுவதன் மூலம் குளங்களின் கொள்ளளவுகளை அதிகரித்தனர். இது நீர்ப்பாசன விநியோகத்தை அதிகரிக்க உதவியது மட்டுமல்லாமல், நிலத்தடி நீர் ஊறலையும் மேம்படுத்தியது (Del Bello, 2017). UNDP தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பாளர் விளக்கியபடி, இந்த அணுகுமுறை நீர்மட்டத்தை உயர்த்துகிறது. இதன் மூலம் உள்நாட்டு கிணறுகள் உலர்வதையும், கடல்நீர் ஊடுருவல் காரணமாக உப்புத்தன்மை அதிகரிப்பதையும் தடுக்கிறது. இது விடத்தல்தீவு போன்ற கடற்கரை கிராமங்களுக்கு மிகுந்த நன்மையை வழங்கியது (Del Bello, 2017). 2020ஆம் ஆண்டுக்குள், இலுப்பைக்கடவைக்கு அருகிலுள்ள குளம் மற்றும் அடம்பன் அருகிலுள்ள பெரியகுளம் ஆகியவை புனரமைக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் விவசாயிகள் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் மீண்டும் நெல் விவசாயத்தில் ஈடுபட முடிந்தது (மன்னார் மாவட்ட விவசாயத் துறை, 2020). அரசாங்க முயற்சிகளுடன், சமூக பங்களிப்பும் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தது. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட விவசாய அமைப்புகள், சிறிய குளங்களின் புனரமைப்பு மற்றும் பராமரிப்பை பொறுப்பேற்று, போருக்கு முந்தைய கூட்டுறவுச் சிந்தனையை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தன.

நவீன நுட்பங்கள்:

போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், இந்தப் பகுதிக்கு நவீன நீர் மேலாண்மை நுட்பங்களும் அறிமுகமாகின. நீர்ப்பாசனத்திற்காக, நெல்லுக்கு அப்பாற்பட்ட வாழ்வாதாரங்களை பன்முகப்படுத்த விவசாய கிணறுகள் மற்றும் துாவல் நீர்பாசன அமைப்புகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. மாந்தை மேற்கு பகுதியில், வறட்சி காலங்களில் சந்தைப் பொருட்களுக்கான தோட்டக்கலை உற்பத்தியை எளிதாக்க, டசின் கணக்கான பெரிய விட்டம் கொண்ட விவசாய கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன (பெரும்பாலும் நன்கொடையாளர் மானியங்களுடன்). பாரம்பரியமாக மீனவர்களாக இருந்த விடத்தல்தீவில், சில விவசாயிகள் விவசாய கிணறுகளிலிருந்து சொட்டு நீர்பாசன முறையைப் பயன்படுத்தி சிறிய அளவிலான பணப்பயிர் விவசாயத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கியிருந்தனர். இது முன்பு காணாத நடைமுறையாகும். வீட்டு நீர் பயன்பாட்டில், உப்புத்தன்மையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக, கடற்கரைச் சமூகங்களில் (எடுத்துக்காட்டாக, மன்னார் மற்றும் பேசாலை) சூரிய சக்தியில் இயங்கும் RO (உப்பு நீக்கம் செய்யும்) ஆலைகள் ஆரம்ப திட்டமாக நிறுவப்பட்டன. இத்தகைய தொழில்நுட்பங்கள் வெற்றிகரமாக இருந்தால், வெள்ளாங்குளம் போன்ற உப்புத்தன்மை நீர் பிரச்சினைகள் நீடித்திருக்கும் பகுதிகளுக்கு நீர் பாதுகாப்பை வழங்க உதவக்கூடும்.

மீட்சியில் சமூக-அரசியல் மற்றும் பொருளாதார காரணிகள்:

மீட்பு நடவடிக்கைகள் அரசியல் மற்றும் சமூக அமைப்புகளால் அமைந்தன. இலங்கை அரசாங்கம் தண்ணீரை அதன் "வடக்கு வசந்தத்தின்" (Northern Spring) ஒரு முக்கிய அம்சமாக மாற்றியது வடக்கு வளர்ச்சி பிரச்சாரத்தின் ஒரு மூலக்கல்லாகக் கருதப்பட்டது. உயர் மட்ட அரசியல்வாதிகள் தனிப்பட்ட அக்கறையை வெளிப்படுத்தினர். எடுத்துக்காட்டாக, பள்ளிமுனை நீர் வழங்கல் திட்டத்தின் திறப்பு விழா இது அரசாங்கத்தின் இயல்பு நிலை மீட்பை உறுதிப்படுத்தும் முயற்சியைக் காட்டியது (ReliefWeb, 2010). இருப்பினும், அரசாங்கம் வழிநடத்திய சில திட்டங்கள் தாமதங்கள் மற்றும் மேலிருந்து கீழ்நோக்கி திட்டமிடல் போன்ற காரணங்களுக்காக விமர்சிக்கப்பட்டன. சமூக

தலைமையிலான முயற்சிகள் அதிக வேகமானவையாக இருக்கும் என்பதை நிரூபித்தன. விடத்தல்தீவில், கிராமவாசிகள் தங்களது உள்ளூர் குழுக்களுடன் இணைந்து, 2018ஆம் ஆண்டு ஒரு கிணற்றில் கிராம அளவிலான சூரிய சக்தி குழாய் நீர்க்கிணறுகளை நிறுவியுள்ளனர் இது நீர் இறைக்கும் குழாய் இயக்க எரிபொருள் செலவுகளை குறைக்கும் கண்டுபிடிப்பு கிராமங்களுக்கு இடையிலான முன்னேற்ற வேறுபாடுகள் சமூக-பொருளாதார முரண்பாடுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. பள்ளிமுனை புறநகர் பகுதி பெரும்பாலும் கத்தோலிக்க மக்கள் வசிக்கும் இடம் என்பதால் விரைவான முதலீட்டை ஈர்த்தது. இப்போது தொடர்ச்சியான குழாய் நீர் வசதியும் நல்ல சுகாதார பாதுகாப்பும் உள்ளது. அடம்பன் அதிக அளவிலான நீர்ப்பாசன புனரமைப்பை கண்டுள்ளது. இப்போது அதன் நெல் நிலங்களின் 90% மேற்பட்ட பகுதி மீண்டும் சாகுபடியில் உள்ளது (விவசாயத் துறை, 2021). விடத்தல்தீவு மற்றும் வெள்ளாங்குளம் மிகவும் தொலைதூர கடற்கரை கிராமங்கள் தொடக்கத்தில் பின்தங்கின. ஆனால் சுற்றுச்சூழல் திட்டங்களின் மூலம், குறிப்பாக 2016ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகம் காரணமாக, நன்மைகளை அனுபவிக்கத் தொடங்கின. 2025 இற்குள், இக்கிராமங்களில் அடிப்படை நீர் உட்கட்டமைப்பு செயற்பட தொடங்குகிறது. ஆனால் மன்னார் நகரம் போன்ற பகுதிகளைப்போல இன்னும் முழுமையாக விரிவடையவில்லை.

தற்போதைய சவால்கள் மற்றும் இன்றைய சூழ்நிலை:

முன்னேற்றம் இருந்தாலும், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்களில் நீர் மேலாண்மை சில முக்கிய சவால்களை எதிர்கொள்கிறது:

காலநிலை மாற்ற தாக்கங்கள்:

இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் காலநிலை நெருக்கடி தெளிவாக அதிகரித்து வருகிறது. இந்தப் பகுதியில் சீரற்ற மழைப்பொழிவு, நீடித்த வறட்சி மற்றும் திடீர் வெள்ளம் ஆகியவை அதிகரித்து வருகின்றன (Del Bello, 2017). விடத்தல்தீவில், வருடம் முழுவதும் நன்நீரை தக்கவைத்திருந்த கிணறுகள் இப்போது வறட்சி காலங்களில் உப்புத்தன்மை கொண்டதாக மாறுகின்றன. இது கடல்மட்ட உயர்வும், நிலத்தடி நீரின் மிகை உபயோகமும் காரணமாக இருக்கலாம். நிலத்தடி நீரின் மிகை உறிஞ்சுதல் கடற்கரை நீர்நிலைகளில் நன்னீர் மற்றும் கடல் நீர் இடையிலான சமநிலையை சீர்குலைக்கிறது. இதனால் கிணறுகள் உவர்நீராக மாறுகின்றன என்று சமீபத்திய ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன (Arudpragasam, 2023). சில கிராமவாசிகள் தங்களது பழைய கிணறுகளை முற்றிலும் கைவிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரு மீனவர் கூறியபடி, அவரது இளமைக்காலத்தில் நன்நீரை வழங்கிய கரையோரக் கிணறு இப்போது "உப்புநீரால் நிரம்பி, பயன்படுத்த முடியாத" நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது (Arudpragasam, 2023). இதற்கிடையில், தீவிர காலநிலை நிகழ்வுகள் உட்கட்டமைப்புகளுக்கு அபாயத்தை ஏற்படுத்துகின்றன: 2019ஆம் ஆண்டு, கடுமையான புயல் அடம்பன் அருகிலுள்ள சிறிய தொட்டியின் கரையை சேதப்படுத்தியது. இதனால் அவசர பழுது தேவைப்பட்டது. இப்பொழுது, அரசாங்கமும் நன்கொடையாளர்களும் கடல்நீர் ஊடுருவல் தடைகள், குளங்கரைகளில் காலநிலை எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் போன்றவை மேற்கொள்ள ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றனர் (Del Bello, 2017; Arudpragasam, 2023).

வள மேலாண்மை மற்றும் நிலைத்தன்மை:

சமநிலை வாய்ந்த மற்றும் நிலையான நீர் பயன்பாட்டை உறுதி செய்வது தொடர்ச்சியான முயற்சி. மாந்தை மேற்கு பகுதியில், மாநில மற்றும் சமூக அமைப்புகள் இரண்டும் மேலாண்மை திறன்களை வலுப்படுத்த செயல்பட்டு வருகின்றன. பிரதேச நீர்வளக் குழு (உள்ளூர் அதிகாரிகள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்களைக் கொண்டது) நீர்ப்பாசன திட்டமிடல் மற்றும் பராமரிப்பு பட்ஜெட்டுகள் குறித்து விவாதிக்கின்றது. விவசாய அமைப்புகள் புதுப்பிக்கப்பட்டு, மதகுகளை இயக்குவதற்கும், நெல் வயல்களுக்கு சுழற்சி நீர் விநியோகம் ஏற்பாடுகளை செய்வதற்கும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வீட்டு நீர் விநியோகத்திற்காக, பல கிராமங்கள் தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் வாரியத்தின் (NWSDB) பயிற்சியுடன் செயல்படும் நீர் பயனர் சங்கங்களை (CBO) உருவாக்கியுள்ளன. இவை சிறிய நீர் திட்டங்களை பராமரிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, விடத்தல்தீவு மேற்கு நீர் பயனர் சங்கம் கட்டண வசூல் மற்றும் சிறிய பழுதுபார்ப்புகளை மேற்பார்வையிடுகிறது. அதே சமயம் NWSDB தொழில்நுட்ப உதவியை வழங்குகிறது. அரசாங்க நிதி வரவுகள் இறுக்கமாக உள்ள சூழ்நிலையில், இந்த சமூக தலைமையிலான மாதிரி மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது.

பொருளாதார முன்னேற்றம்:

மேம்படுத்தப்பட்ட நீர் வசதிகள் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வாழ்வாதாரங்களை உருவாக்க உதவியுள்ளன.

அறுவடை செய்யப்பட்ட மழைநீரால் பாசனம் செய்யப்படும் வீட்டு தோட்டங்கள் இப்போது காய்கறிகள் மற்றும் பழங்களை விளைவிக்கின்றன. இது வீட்டு வருமானத்தையும் ஊட்டச்சத்தையும் அதிகரிக்கிறது. இருப்பினும், செலவுகள் ஒரு பிரச்சினையாகத் தொடர்ந்து உள்ளது. நீரை பம்ப் செய்வதற்கான டீசல் அல்லது மின்சார செலவுகள் உட்கட்டமைப்பைப் பராமரிப்பதற்கான நிதி தேவை. போரால் பாதிக்கப்பட்ட பல குடும்பங்கள் இன்னும் ஏழ்மையில் வாழ்கின்றன. எனவே நீண்டகால நிர்வாகத்திற்குப் வெளிநாட்டு ஆதரவு அல்லது மானியங்கள் தேவைப்படுகின்றன. உலக வங்கியின் வடகிழக்கு நீர், சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதாரம் திட்டம் (2010களில் செயல்படுத்தப்பட்டது) ஆரம்ப ஆண்டுகளில் செயல்பாடு மற்றும் பராமரிப்பு (O&M) நிதியளித்துள்ளது (World Bank, 2011).

கிராமங்களின் ஒப்பீட்டு நிலை:

இன்று, மன்னார் மாவட்டத்திற்கு வருகை தரும் ஒருவர், பள்ளிமுனை மற்றும் மன்னார் நகரத்தில் சுத்திகரிப்பு நிலையங்கள் மற்றும் பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் (நகர நீருக்கான புதிய உக்குளாங்குளம் குளம்) காரணமாக கிட்டத்தட்ட தடையற்ற குடிநீர் விநியோகத்தைக் காண முடியும். அடம்பன் அதன் விவசாய உயிர்ச்சக்தியை மீட்டெடுத்துள்ளது. சாகுபடி பருவத்தில் அதன் நீர்ப்பாசன கால்வாய்கள் இயங்குகின்றன. மேலும் பெரும்பாலான குடும்பங்களுக்குக் குடிநீருக்காக கிணறு அல்லது குழாய் வசதிகள் உள்ளன (இன்னும் சிலர் சுவை மற்றும் பாதுகாப்பிற்காக மழைநீரை விரும்புகிறார்கள்). விடத்தல்தீவு ஒரு கலவையான நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. இப்போது கிராமத்தில் மின்சாரம் உள்ளது. மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட பாடசாலை உள்ளது. மேலும் ஒவ்வொரு நாளும் சில மணி நேரங்கள் குழாய்களில் தண்ணீர் ஓடுகிறது. ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்பு பெண்கள் குளிப்பதற்காக 1.5 கி.மீ தூரத்தில் உள்ள குளத்திற்கு நடக்க வேண்டிய நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டால் இது குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் (JICA, 2010). இருப்பினும், விடத்தல்தீவின் மக்கள் விழிப்புடன் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ள பெரிய இறால் பண்ணைத் திட்டங்கள் (விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்தின் ஒரு பகுதியை வர்த்தக நோக்கில் நீக்குவதற்கான சமீபத்திய முன்மொழிவுகள்) குறித்து அவர்கள் கவலைப்படுகின்றனர். ஏனெனில் இது தேவையான நீர் வளங்களை மாசுபடுத்தலாம் அல்லது மாற்றும் அபாயம் உள்ளது (Sabri, 2024). மீனவர்கள், இந்த மீன்வளர்ப்புத் திட்டங்கள் குளங்கள் மற்றும் நிலத்தடி நீரை இரசாயனங்களால் மாசுபடுத்தும் அபாயம் இருப்பதாக எச்சரித்துள்ளனர் (Sabri, 2024). இது போருக்குப் பிந்தைய பரந்த இயக்கவியலை பிரதிபலிக்கிறது. வளர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பை சமநிலைப்படுத்தும் கடினமான முயற்சி. மாவட்ட எல்லையில் அமைந்துள்ள வெள்ளாங்குளம் இன்னும் சிறியதும் குறைவான வளர்ச்சியடைந்ததுமான கிராமமாகவே உள்ளது. இங்கு இளைஞர்களில் பலர் இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். மற்றும் நீர் வழங்கல் சாளரமாகும் கையால் இயக்கும் ஆள்துளைக் கிணறுகள் மற்றும் பொது மழைநீர் சேகரிப்பு தொட்டிகளை மட்டுமே சார்ந்துள்ளது. அனைத்து கிராமங்களும் சம அளவிலான முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதையும், தொலைதூரக் குக்கிராமங்களுக்கு கூடுதல் முதலீடு தேவைப்படுவதையும் இது நினைவூட்டுகிறது.

சமூகம் மற்றும் அரசாங்க ஒத்துழைப்பு:

மோதலுக்குப் பிந்தைய காலத்தில், சமூகங்களும் அரசாங்கமும் இணைந்து செயல்பட்டது நீர் மேலாண்மையில் ஒரு சாதனைக்குரிய முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. உதாரணமாக, லங்கா மழைநீர் சேகரிப்பு மன்றம் கூரைத் தொட்டிகளை அறிமுகப்படுத்தும்போது, உள்ளூர் கொத்தனார்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, அதைப் பராமரிக்க பெண்கள் குழுக்களை அமைத்தது (Sunday Observer, 2023). மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள அரசாங்க முகவர்களும் நீர் பாதுகாப்பை மேம்படுத்தும் விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றனர். ஏனெனில் வெறும் உட்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவது மட்டும் போதாது நீர் பயன்பாட்டு நடைமுறைகளும் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டுள்ளனர். விடத்தல்தீவின் பாடசாலைகளில் இப்போது சுத்தமான நீர் மற்றும் சுகாதாரம் தொடர்பான பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பாடசாலை மழைநீர் சேகரிப்பு அமைப்புகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன (UNICEF, 2018). போர்க் காலத்தில் மக்களைக் காப்பாற்றிய சுய உதவி உணர்வு இப்போது நீர் வளங்களை நிர்வகித்து பாதுகாப்பதில் தொடர்ந்து வெளிப்படுகிறது.

சுருக்கம்.

2010 முதல் 2025 வரை, விடத்தல்தீவின் நீர் மேலாண்மை நெருக்கடி நிலைமையிலிருந்து நிலைத்த நிலைக்குப் படிப்படியாக நகர்ந்துள்ளது. உள்நாட்டு நீர் விநியோகம், தற்காலிக அவசர விநியோக முறைமையிலிருந்து, கிணறுகள், மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் ஆரம்ப நிலை குழாய் நீர் வசதிகளை உள்ளடக்கிய கட்டமைக்கப்பட்ட சமூக அடிப்படையிலான அமைப்பாகப் பரிணமித்துள்ளது. காலநிலை மாற்றம் உள்ளிட்ட புதிய சவால்களை எதிர்கொண்டபோதும், நீர்ப்பாசன வசதிகளை உடைய தொட்டிகள் மற்றும் கால்வாய்களுடன் திட்டமிட்ட விவசாயத்திற்குத் திரும்பியது. பள்ளிமுனையின்

விரைவான மீட்சி மற்றும் அடம்பனின் விவசாய மறுமலர்ச்சியுடன் ஒப்பிடும்போது, விடத்தல்தீவின் பயணம், மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களின் பொதுவான சவால்களையும், மீட்பு வேகத்தின் தனித்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அவற்றை ஒன்றிணைப்பது வாழ்வை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப நீர் ஒரு மையமான நிலையாக இருந்தது என்பதே. இந்த உண்மையை உள்ளூர் கிராமவாசிகளும் கொள்கை வகுப்பாளர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். ஒரு உள்ளூர் நிபுணர் குறிப்பிட்டது போல, பண்டைய நீர் தொட்டிகள் மற்றும் கிணறுகளை மீட்டெடுப்பது விவசாயத்தை உயிர்ப்பிப்பது மட்டுமல்ல, சமூகத்தை குணப்படுத்துவதாகவும், எதிர்கால மோதல்களைத் தடுப்பதாகவும் இருக்கிறது (Del Bello, 2017).

முடிவுரை.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய சுயநிலைக் குடிநீர் நடைமுறைகள், காலனித்துவ ஆட்சியின் தலையீடுகள் மற்றும் உள்நாட்டுப் போரின் அழிவுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து, நவீன மறுவாழ்வு முயற்சிகள் வரையிலான பயணத்தில், விடத்தல்தீவின் நீர் வழங்கல் மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் முழுமையான வட்டப்பாதையை கடந்து, இப்போது பாரம்பரிய அறிவையும் சமகால தொழில்நுட்பத்தையும் ஒன்றிணைத்துள்ளன. இந்த வரலாற்றுச் சுருக்கம், நீர் உட்கட்டமைப்புகள் சமூக-அரசியல் சூழலுடன் பிரிக்க முடியாத வகையில் பின்னிப் பிணைந்துள்ளதை வெளிப்படுத்துகிறது. நிலைத்தன்மை மற்றும் ஆதரவு காலங்கள் (பண்டைய குள அருவிகள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நீர்ப்பாசன மறுசீரமைப்புகள், போருக்குப் பிந்தைய திட்டங்கள்) முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவந்தன. புறக்கணிப்பு மற்றும் மோதல் காலங்கள் சீரழிவுக்குத் தள்ளின. ஆரம்பகால உட்கட்டமைப்பில் விடத்தல்தீவு, பள்ளிமுனை போன்ற சக கிராமங்களைவிட பின்தங்கியிருந்தது. இருப்பினும், போருக்குப் பிந்தைய கட்டமைப்புப் புதுப்பிப்பில் மாந்தை மேற்கு பகுதிகளைப் போலவே, குறிப்பிடத்தக்க மீள்தன்மை மற்றும் முன்முயற்சிகளை காட்டியுள்ளது. நகர்ப்புறத்திற்கு அருகாமையால், பள்ளிமுனை முற்பட்ட குழாய் நீர் வசதியை முதற்கட்டத்தில் பெற்றுக் கொண்டது. அடம்பன், காலனித்துவ மற்றும் சமகால நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலிருந்து அதிக நன்மை பெற்றது. வெள்ளாங்குளம் போன்ற சிறிய சமூகங்கள் வள ஒதுக்கீட்டில் குறைவாக பெற்றுக் கொண்டன என்பதும் தெளிவாகிறது. அரசாங்கத்தால் வழிநடத்தப்பட்ட தேசிய நீர் வழங்கல் திட்டங்கள் மற்றும் பெரிய தொட்டி மறுசீரமைப்புகள் போன்ற பங்குகள், சமூகத்தால் இயக்கப்பட்ட கிணறு பராமரிப்பு குழுக்கள் மற்றும் வீட்டு மழைநீர் சேகரிப்பு திட்டங்கள் என்பவைகளுடன் இணைந்து மட்டுமே வெற்றியை பெற்றுள்ளன இரண்டில் எதுவும் தனியாக போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

இன்று, விடத்தல்தீவு ஒரு எச்சரிக்கையுடன் கூடிய நம்பிக்கையின் கதை:

கிராமவாசிகள், சமீபத்திய நினைவுகளில் இல்லாத அளவுக்கு நம்பகமான குடிநீர் வசதியை அனுபவிக்கிறார்கள். இருப்பினும், காலநிலை மாற்றத்தால் உண்டாகும் அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் அபரிமிதமான மேம்பாட்டு அழுத்தங்களுக்கெதிராக தொடர்ச்சியான விழிப்புணர்வு அவசியம். நீர் பாதுகாப்பை பராமரிப்பது ஓர் தொடர்ச்சியான செயல்முறை என்பதை சமூகம் கடினமான வகையில் கற்றிருக்கிறது ஆண்டுதோறும் தொட்டிகளைத் தூர்வாருதல், நிலத்தடி நீர் தரத்தை கண்காணித்தல், வெளிப்புற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அபாயங்களை ஏற்படுத்தும் போது உரிமைகளுக்காக எதிர்ப்பு தெரிவித்தல் ஆகியவற்றை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றனர். மன்னார் மாவட்டக் கிராமங்களின் ஒப்பீட்டு ஆய்வு, தொழில்நுட்பங்கள் , திறந்த கிணறுகள் முதல் சூரிய சக்தி குழாய்க்கிணறுகள் வரை மாறினாலும் , நீர் அணுகலில் மீள்தன்மை மற்றும் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டும் அடிப்படை கொள்கை தொடர்ச்சியாக நிலவுகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இலங்கையின் காலநிலை தழுவல் மற்றும் கிராமப்புற அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் விடத்தல்தீவின் அனுபவங்கள் கொள்கை பாடமாக அமையக்கூடும். பாரம்பரிய நீர் பொது வளங்களை பாதுகாப்பது, உள்ளூர் அறிவை பொறியியல் தீர்வுகளுடன் இணைப்பது, மற்றும் புறக்கிராமங்களை நீர் மேலாண்மையில் பங்கு பெறச் செய்வது ஆகியவை முக்கியமாகும். வடக்கின் மீட்சி குறித்து UNDP கொள்கை நிபுணர் ஒருவரின் வார்த்தைகளில், "நீர் வளங்களை மீட்டெடுப்பது ஒரு சுற்றுச்சூழல் திட்டம் மட்டுமல்ல; அது சமூகங்களை மீண்டும் ஒருங்கிணைத்து, அவர்களது நிலத்தில் அவர்கள் கட்டமைக்கப்படுவதற்கான சமூகத் திட்டமாகவும் உள்ளது." (Del Bello, 2017). விடத்தல்தீவின் பயணம், இவ்வார்த்தைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இன்று, அதன் கிணறுகளும் சமூகக் கட்டமைப்பும் மீண்டும் உயிர் பெற, அதன் மக்கள் கையில் தண்ணீர் ஜாடியுடன் நின்று, தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பி வருகின்றனர்.

உசாத்துணைகள்.

- Abeywardana, N., Bebermeier, W., & Schütt, B. (2018). Ancient water management and governance in the dry zone of Sri Lanka until abandonment, and the influence of colonial politics during reclamation. Water, 10(12), 1746. https://doi.org/10.3390/w10121746

- Del Bello, L. (2017, February 7). Could restoring ancient water tanks help build peace in Sri Lanka? The Guardian. https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2017/feb/07/restoring-ancient-water-tanks-peace-sri-lanka
- Dissanaike, T. (2017). [Quote on climate vulnerabilities of war-torn districts]. In Del Bello, L. (2017). Could restoring ancient water tanks help build peace in Sri Lanka? The Guardian. https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2017/feb/07/restoring-ancient-water-tanks-peace-sri-lanka
- Japan International Cooperation Agency (JICA) & Government of Sri Lanka. (2011). Final report: Development planning for the urgent rehabilitation of resettlement communities in Mannar District. https://openjicareport.jica.go.jp/pdf/11888732_01.pdf
- Land Use Policy Planning Department. (2016). Land use planJ. Mannar District. Ministry of Lands, Sri Lanka. [PDF not publicly available, cited with field access]
- Lanka Rainwater Harvesting Forum (LRWHF). (2023, October 22). Rainwater harvesting promotion project in six districts. Sunday Observer. http://www.sundayobserver.lk/2023/10/22/features/rainwater-harvesting
- Perera, S. (2007, September 7). Surge in violence displaces thousands in Sri Lanka's Mannar district. UNHCR Briefing Note. https://www.unhcr.org/news/briefing/2007/9/46e0e9ed2/surge-violence-displaces-thousands-sri-lankas-mannar-district.html
- ReliefWeb. (2010, May). People of Mannar will have pure potable waterJ. Mega scheme opening at Pallimunai. Press release. https://reliefweb.int/report/sri-lanka/people-mannar-will-have-pure-potable-water-mega-scheme-opening-pallimunai
- Sarvodaya & International Organization for Migration (IOM). (2010). Village assessment reports**து.** Manthai West DS Division. [Unpublished field notes].
- Sri Lanka Ministry of Agriculture / Dharmasena, P. B. (2012). Irrigation & water management: Possible interventions for Mannar District (EU-SDDP). https://www.academia.edu/28949932/Irrigation_and_Water_Management_Sri_Lanka_EU_SDDP
- UNDP & Water Resources Board. (2019). Mannar development plan 2021–2030. https://www.undp.org/sri-lanka/publications/mannar-development-plan-2021-2030
- Additional Sources Cited in Text
- Arudpragasam, A. (2024, March). Climate change brings a new emergency to the Tamil homeland in Sri Lanka. Pulitzer Center/Himal Southasian. https://pulitzercenter.org/stories/climate-change-brings-new-emergency-tamil-homeland-sri-lanka
- Sabry, H. (2024, January 22). Vidattaltivu fisherfolk prepare to oppose mangrove land grab. Sunday Times Sri Lanka. https://www.sundaytimes.lk
- UNICEF. (2018). Rainwater harvesting in schoolsJ. Northern Province [Internal report].
- TamilNet. (2008, August). Vellankulam falls to forces. TamilNet Archive. https://www.tamilnet.com/art.html?catid=13&artid=26584
- Irrigation Department. (2009). Atlas of historic irrigation in Sri Lanka. [Government Publication**து.** hard copy referenced in fieldwork]

4. வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்துதல்: விடத்தல்தீவில் நீர்வளம் மற்றும் பாரம்பரிய மேலாண்மை பற்றிய ஆய்வு.

குளத்தான் முஜம்மில்[4]

சுருக்கம்.

இலங்கையின் வறண்ட பிரதேசத்தில் அமைந்த கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவில் உள்ள நீர்வளங்களின் அமைப்பு, பயன்பாடு மற்றும் பாதுகாப்பு முறைகளை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. விவசாயம், உள்நாட்டு மீன்பிடித்தல் மற்றும் அன்றாட வாழ்க்கை தேவைகளை நிர்வகிக்க இந்தக் கிராமம் பாரம்பரிய குள அமைப்புகள், நிலத்தடி நீர் கிணறுகள் மற்றும் கடலோர நீர் அணுகல் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த பயன்பாட்டைப் பொறுத்தே இயங்குகிறது. சன்னார் மற்றும் பள்ளமடு போன்ற முக்கிய நீர்நிலைகளின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக-கலாச்சார முக்கியத்துவத்தை இந்த ஆய்வு ஆவணப்படுத்துகிறது. அதே சமயம் திறமையற்ற வடிகால் அமைப்புகள், மாசுபாடு, உப்புத்தன்மை ஊடுருவல், மற்றும் உட்கட்டமைப்புப் பராமரிப்பு பாதிப்பு ஆகியவால் ஏற்படும் சீரழிவுகளையும் எச்சரிக்கையாகக் காட்டுகிறது. இக்கட்டட வடிவமைப்புகள், வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் ஆவணப் பார்வைகள் ஆகியவற்றின் ஊடாக, நீர் மேலாண்மையில் சமூக நடைமுறைகள் மற்றும் தற்போது எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் அடையாளம் காணப்படுகின்றன. மேலும், நீர்வளங்களைப் பாதுகாத்தல், கைவிடப்பட்ட உட்கட்டமைப்புகளைப் புதுப்பித்தல் மற்றும் கடலோரச் சூழலைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான ஒருங்கிணைந்த மற்றும் பங்கேற்பு அடிப்படையிலான அணுகுமுறைகளும் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள், பாரம்பரிய அறிவையும் சுற்றுச்சூழல் நிஜங்களையும் மதிக்கும். சூழலுக்கு ஏற்ற நிலையான நீர் நிர்வாகத்துக்கான அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது. குறிப்பாகக் கிராமப்புற கடலோரச் சூழலில் இது மிக முக்கியமானதொரு பங்களிப்பாக அமைகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: விடத்தல்தீவு, நீர்வளம், குள பாசனம், கடலோர மாசுபாடு, கிராமப்புற நீர் மேலாண்மை

அறிமுகம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவு, சுற்றுச்சூழலிலும் விவசாயத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியாகும். வறண்ட பிரதேச காலநிலையைச் சேர்ந்த இக்கிராமம், விவசாயம், உள்நாட்டு மீன்பிடித்தல் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு போன்ற வாழ்வாதாரச் செயல்பாடுகளை நிலைநிறுத்த, இயற்கையிலும் மனிதனாலும் உருவாக்கப்பட்ட நீர்வளங்களின் அடித்தள வலையமைப்பை நம்பி இயங்குகிறது. இவை சன்னார் (வெளிப்புற மருதமடு) குளம், பல துணைக் குளங்கள், நிலத்தடி நீர் கிணறுகள் மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடலை ஒட்டிய கடலோர நீர்ப் பகுதிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வளவுகளில் இடையிலான ஒருங்கிணைப்பு, பல இனங்களும் கொண்ட இந்தக் கிராமத்தின் உள்நாட்டு தேவைகள் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குத் துணைநின்று, அதன் நீர் பாதுகாப்பு அமைப்பின் முதுகெலும்பாக விளங்குகிறது. விடத்தல்தீவின் நீர்வள உட்கட்டமைப்பு பாரம்பரியமான சமூக நடைமுறைகள் மற்றும் அரசு நிதியுதவி பெற்ற நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கலவையாக உருவாகியுள்ளது. எனினும், காலநிலை மாறுபாடுகள், பராமரிப்புத் தேவையின்மை, சுற்றுச்சூழல் சீரழிவுகள் மற்றும் சிவில் மோதல்கள் போன்ற சமூக-அரசியல் சிக்கல்கள் காரணமாக இந்த நீரியல் அமைப்புகள் கடந்த சில தசாப்தங்களாகக் கடும் அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளன. மேலும், மோசமான வடிகால் அமைப்புகள், சட்டவிரோத மணல் அகழ்வு, விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறையிலிருந்து வரும் கழிவுநீர் ஆகியவைக் காரணமாக நீர் மாசுபாடு அதிகரித்துள்ளதால், இவ்வகை நீர்வளங்களின் நிலைத்த பயன்பாட்டை மீள்பார்க்கும் தேவை அவசியமாகியுள்ளது. இந்தப் பின்புலத்தில், இக்கட்டுரை விடத்தல்தீவின் நீர்வள அமைப்புகள், அவற்றின் பயன்பாடு மற்றும் பாதுகாப்பு முறைகள் ஆகியவற்றை ஆராய்கிறது. மேற்பரப்பிலுள்ள குளங்கள், நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்கள் மற்றும் கடலோர நீரின் ஊடுருவல் மற்றும் மாசுபாட்டின் தாக்கம் ஆகியவை முறையாக ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், நீர் மேலாண்மையில் சமூகநிலையிலான பங்கு, பொது விழிப்புணர்வு, தொழில்நுட்ப உதவிகள் மற்றும் அரசாங்க தலையீடுகள் ஆகியவற்றுக்கிடையேயான சமநிலையை மதிப்பீடு செய்வதுடன், தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாக சவால்களையும் இந்த ஆய்வு முன்னிறுத்துகிறது. நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தல், கைவிடப்பட்ட கிணறுகளை மீளப் பயன்படுத்தல், கடலோரப் பரிதிகள் மற்றும் சூழலியல் வளங்களை பாதுகாப்பது போன்ற நடைமுறைகளை முன்வைத்து, உள்ளூர் சமூக விழிப்புணர்வை மேம்படுத்தும் பரிந்துரைகளும் இதில் வழங்கப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவின்

4 அதிபர், அலிகார் மகா வித்தியாலயம், விடத்தல் தீவு.

நீர்வள நிலப்பரப்பை ஆழமாக ஆய்வு செய்வதன் மூலம், நிலையான நீர் மேலாண்மை பற்றிய உள்ளூர் புரிதலை மேம்படுத்தவும், கடலோர விவசாய கிராமங்களில் சூழல் உணர்திறனைக் கொண்ட தலையீடுகள் தேவையான ஒரு அவசர தேவையாக உள்ளதையும் இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, சுற்றுச்சூழலுக்கு உணர்திறனுள்ள ஒரு கடலோர கிராமமாகும். இக்கிராமத்தின் வாழ்வாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூக-பொருளாதார நிலைத்தன்மை, அதன் நீர்வளங்களின் கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் மேலாண்மையை நன்கு சார்ந்துள்ளன. வறண்ட பிரதேசத்திற்குள் இருந்தாலும், இக்கிராமம் நெல் விவசாயம், உள்நாட்டு மீன்பிடித்தல், கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் வீட்டுத் தோட்டங்களுடன் கூடிய விவசாய நடவடிக்கைகளை குளங்கள், கிணறுகள், கால்வாய்கள் மற்றும் கடலோர நீர் அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பு ஊடாக இயங்குகிறது. சன்னார் குளம் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த 26 துணைக் குளங்கள், பள்ளமடு போன்ற குடிநீர் மற்றும் குளியல் பயன்பாட்டு குளங்கள் மற்றும் பல நிலத்தடி நீர் வளங்கள், இந்தச் சமூகத்தின் நீரியல் உயிர்நாடியாக உள்ளன. இருப்பினும், அதிகரித்துவரும் அழுத்தங்கள் காலநிலை மாற்றம், நீர் விரயம், மோசமான வடிகால் உட்கட்டமைப்பு, உப்புத்தன்மை ஊடுருவல் மற்றும் மணல் அகழ்வு, இரசாயன மாசுபாடு போன்ற மனித நடவடிக்கைகள் இந்த நீர் வளங்களுக்கு ஒரு தீவிர சவாலை ஏற்படுத்தி வருகின்றன.

இந்நிலையை முன்னிட்டு, இந்த ஆய்வு நீர்வளங்களை ஆவணப்படுத்துவதின் அவசியத்தையும், அவற்றின் நிலைத்த நிர்வாகத்திற்கான சீர்திருத்த முயற்சிகளையும் வலியுறுத்துகிறது. பாரம்பரிய நடைமுறைகளும், நவீன தலையீடுகளும் எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கப்படலாம் என்பதை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. அதன் மூலம், எதிர்கால சந்ததியினருக்கான நீரியல் பாதுகாப்புக்காக ஒரு சமூக-இயற்கை மையக் கண்ணோட்டம் தரப்படுகிறது. மேலும், நிலையான நீர் மேலாண்மையை அடைய சமூக பங்கேற்பு, சூழலியல் சமநிலை, மற்றும் மத்திய-மாநில நிறுவனங்களுக்கிடையேயான ஒருங்கிணைப்பின் முக்கியத்துவம் தெளிவாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆய்வுகள் பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அலசியுள்ளன என்றாலும், கடலோரக் கிராமங்களின் நீரியல் குறிப்பாக விடத்தல்தீவு போன்ற குறைவாக பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற பகுதிகளில் நடைபெறும் நுண்-நிலை ஆராய்ச்சிகள் பெரிதாக முன்னிலையற்றவை. கிடைக்கக்கூடிய இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் கிராமத் தளத்தில் நீர் பயன்பாட்டின் நேரடி நடைமுறைகளைப் புறக்கணிக்கின்றன. அதாவது, பருவமழையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மானாவாரி அமைப்புகள், சமூகத்தால் கட்டப்பட்ட அணைகள், மற்றும் பள்ளமடு போன்ற பன்முகப் பயன்பாட்டுக்குரிய நீர்நிலைகளின் சமூக-கலாச்சார முக்கியத்துவம் போன்ற அம்சங்கள் குறைந்தளவிலேயே புலப்படுகின்றன. மேலும், வறண்ட பிரதேச கடற்கரைப் பகுதிகளில் நிலத்தடி நீர் குறைபாடு, மேற்பரப்பு நீரின் மோசமான மேலாண்மை, மற்றும் கடல்நீர் ஊடுருவலால் உண்டாகும் மாசுபாடு ஆகியவைக் குறித்த ஒருங்கிணைந்த சவால்கள் தொடர்பாக மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட கல்வி விசாரணைகளே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன (see de Silva et al., 2013 Gopalakrishnan et al., 2020). அதனுடன், சிவில் மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட கிணறுகள், சேதமடைந்த கால்வாய்கள் போன்ற நீர் உட்கட்டமைப்புகளின் நீண்டகால விளைவுகள் தொடர்பாகவும் குறைந்தளவிலேயே ஆராயப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் நீரியல் அமைப்புகள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய சவால்கள் குறித்து இருப்பிடத்தை மையமாகக் கொண்ட முழுமையான பார்வையை வழங்குவதன் மூலம் மேலுள்ள அறிவியல் இடைவெளிகளை நிரப்புகிறது. மேலும், நிலையான மறுசீரமைப்புக்கான சாத்தியமுள்ள தீர்வுகள் குறித்த புரிதலையும் இது உருவாக்குகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வு பின்வரும் குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களால் வழிநடத்தப்படுகிறது:

1. விடத்தல்தீவிலுள்ள மேற்பரப்பும் நிலத்தடியுமான நீர் வளங்களின் அமைப்பு, செயல்பாடு மற்றும் பரவலை ஆவணப்படுத்துதல், இதில் சன்னார் குளம், பள்ளமடு குளம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய துணைக் குளங்கள் மற்றும் கிணறுகள் அடங்கும்.
2. விவசாயம், வீட்டு உபயோகம் மற்றும் மீன்பிடித்தல் ஆகியவற்றில் நீர் நடைமுறைகளின் பயனடையும் முறை மற்றும் நீர் மேலாண்மையின் நிலைத்தன்மை சவால்களை மதிப்பீடு செய்தல்.
3. நீரின் தரத்தையும் கிடைக்கும் தன்மையையும் பாதிக்கும் சுற்றுச்சூழல் அச்சுறுத்தல்களின் அளவை ஆய்வு செய்தல், குறிப்பாக மாசுபாடு, உப்புத்தன்மை ஊடுருவல் மற்றும் கழிவுநீர் ஒழுங்கின்மை தொடர்பாக ஆராய்தல்.
4. பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை நடைமுறைகளை பகுப்பாய்வு செய்தல். இதில் அணை

கட்டும் செயற்பாடுகள், கிணறுப் பகிர்வு, மற்றும் பருவமழைக்கேற்ப பயிர் திட்டமிடல் ஆகியவை இடம்பெறுகின்றன. இவை நவீன உட்கட்டமைப்பு மற்றும் கொள்கை ஆதரவுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன.

5. நீர் பாதுகாப்பு, உட்கட்டமைப்பின் மறுசீரமைப்பு, கடலோரச் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் நீண்டகால நீர் நிர்வாகம் ஆகியவற்றிற்கான சூழல் உணர்திறன் அடிப்படையிலான சமூக பங்கேற்பு உத்திகளை பரிந்துரைத்தல்.

இலக்கிய விமர்சனம்.

1. இலங்கையின் வறண்ட பிரதேசத்தில் பண்டைய மற்றும் பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை.

இலங்கையின் வறண்ட பிரதேசம் அதன் பண்டைய மற்றும் பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை அமைப்புகளால், குறிப்பாக குளம் அடுக்கு அமைப்புகளால் (Tank Cascade Systems - TCS), புகழ்பெற்றது. இவ்வமைப்புகள் கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வறண்ட நிலங்களிலுள்ள விவசாய சமூகங்களுக்கு நீரைத் தாராளமாக வழங்கி, நிலைத்த வாழ்வாதாரத்தை உருவாக்கியுள்ளன (Abeywardana et al., 2018). சிறிய குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்களின் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட இந்த வலையமைப்புகள் மழைநீரை சேமித்து, வறண்ட பருவங்களில் நீர் கிடைப்பதை உறுதி செய்யும் வகையில் நுட்பமாக வடிவமைக்கப்பட்டவை. TCS அமைப்புகள் நிலத்தடி நீரின் மீள்நிரப்புதலுக்கும், சுற்றுச்சூழலியல் சமநிலையை பராமரிப்பதற்கும் பங்காற்றியுள்ளன. விடத்தல்தீவில் காணப்படும் சன்னார் மற்றும் பள்ளமடு போன்ற குளங்கள் இந்தப் பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை மரபின் தொடர்ச்சியை பிரதிபலிக்கின்றன. இருப்பினும், காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட வண்டல் படிவு, பராமரிப்பின்மை, மற்றும் அரசியல்-சமூக சீர்குலைவுகள் காரணமாக இந்த அமைப்புகளின் செயல்திறன் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இந்த நீரியல் அமைப்புகளை மறுசீரமைத்து பயன்பாட்டில் கொண்டு வருவது இப்பகுதிக்கான நீர் மேலாண்மையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

2. நீர் வள மேலாண்மையில் சமகால சவால்கள்.

இலங்கையில் சமகால நீர் வள மேலாண்மை பலதரப்பட்ட சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. அவற்றில் காலநிலை மாற்றம், நிலத்தடி நீரின் அதிக உறிஞ்சுதல், மற்றும் மாசுபாடு முக்கியமானவை. குறிப்பாக, கடற்கரைப் பகுதிகளில் அதிகமான உறிஞ்சுதல் மற்றும் கடல்மட்ட உயர்வால் நிலத்தடி நீரின் உப்புத்தன்மை அதிகரித்து வருவதாக பல ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இது குடிநீருக்கும் விவசாய உற்பத்திக்கும் நேரடியான ஆபத்துகளை உருவாக்குகிறது (Gopalakrishnan et al., 2020). விடத்தல்தீவில் நிலத்தடி நீரின் தரம் மற்றும் அளவு குறைவடைவது பற்றிய புலனாய்வுகள் சமீப காலங்களில் வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக, ஒழுங்கான கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்தால் உப்பு நீர் நன்னீர் நீரடுக்குகளில் ஊடுருவுகிறது. இதுபோன்ற சிக்கல்களைச் சமாளிக்க, மேற்பரப்பு மற்றும் நிலத்தடி நீர் ஆகிய இரண்டும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட முறையில் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம்.

ஒருங்கிணைந்த கடலோர பிரதேச மேலாண்மை (ICZM) மற்றும் சமூக பங்கேற்பு.

நிலம் மற்றும் கடலுக்கிடையேயான இடைமுகங்களை சமநிலைப்படுத்த, ஒருங்கிணைந்த கடலோர மேலாண்மை (Integrated Coastal Zone Management - ICZM) அணுகுமுறை பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. விடத்தல்தீவு போன்ற கடற்கரைப் பகுதிகளில் மக்கள் வாழ்க்கை நிலத்தடி வளங்களுக்கும் கடல் வளங்களுக்கும் நெருக்கமாக இணைந்திருப்பதால், ஒருங்கிணைந்த கடலோர மேலாண்மை இங்கு முக்கியமாக அமைகிறது. சிறந்த ICZM நடைமுறைகள் உள்ளூர் சமூகங்களின் பங்கேற்பையும், அவர்களது பாரம்பரிய அறிவையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும் (de Silva et al., 2013). இலங்கையில் நடைமுறையில் உள்ள கண்டல் தாவர பாதுகாப்புத் திட்டம் போன்ற முயற்சிகள், சமூக பங்கேற்பு வாயிலாக பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை பலப்படுத்த முடியும் என்பதை நிரூபித்துள்ளன. இது போலவே, விடத்தல்தீவிலும் சமூக பங்கேற்பு ஊக்குவிக்கப்படும் போது, நீர் வள மேலாண்மையின் நிலைத்தன்மை அதிகரிக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

கொள்கை மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்புகள்.

இலங்கையில் நீர்வள நிர்வாகம் பல்வேறு அரசாங்க நிறுவனங்களால் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. கொள்கை ரீதியான வழிகாட்டுதல்கள் இருந்தாலும், இவை ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாத அரசு துறைகளுக்கு இடையிலான ஒத்துழைப்பு பற்றாக்குறை காரணமாக, நடைமுறை அமுலாக்கம் பல்வேறு தடைகளை சந்திக்கிறது (International Water Management Institute [IWMI], 2021). விடத்தல்தீவில், நிறுவனத் திறனை மேம்படுத்துதல் மற்றும் பங்குகளையும் பொறுப்புகளையும் தெளிவுபடுத்துதல்

ஆகியவை நீர் நிர்வாகத்தை திறனுடன் முன்னெடுக்க முதன்மையான நிலைகளாகும். மேலும், பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை நடைமுறைகளை, நவீன ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளுடன் இணைத்தல் நீர் வளங்களுக்கான மேலாண்மையில் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் நிலையான அணுகுமுறையை வழங்கும்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவின் நீர்வள அமைப்புகளை ஆராய்வதற்காக, இந்த ஆய்வு தரமான வழக்காய்வு (qualitative case study) முறையை பயன்படுத்தியது. நீர்ப் பயன்பாடு மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பான இடப்பார்வை, செயற்பாட்டு நடைமுறைகள் மற்றும் கலாச்சார அம்சங்களை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வதற்காக, இந்த ஆய்வு தள அடிப்படையிலான அவதானிப்புகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், மற்றும் ஆவணப்பூர்வ மதிப்பாய்வுகள் என்பவற்றின் கலவையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

தரவு சேகரிப்பு முறைகள்.

கள அவதானிப்புகள்.

சன்னார் குளம், பள்ளமடு குளம், பெரியமடு குளம் மற்றும் 26 சிறிய நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் உள்ளிட்ட முக்கிய நீர்நிலைகளுக்கு நேரடி தள ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவற்றில் நீர் ஓட்டம், குள நிலைமை, கசிவு பாதைகள், கால்வாய் கட்டமைப்புகள், மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவுகளின் அறிகுறிகள் (எ.கா., மணல் அடைப்பு, ஆக்கிரமிப்பு) ஆகியவற்றில் சிறப்பாக கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

வாய்மொழி சாட்சியங்கள் மற்றும் சமூக ஆலோசனைகள்.

பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை நடைமுறைகள், பருவமழை அடிப்படையிலான பயனீட்டு முறைமை, மற்றும் நீர் கிடைப்பில் நேரும் காலச்சுழற்சி மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்காக, உள்ளூர் விவசாயிகள், மீனவர்கள், வயதான பெண்கள் மற்றும் முன்னாள் நீர்ப்பாசன அதிகாரிகள் ஆகியோருடன் முறையற்ற நேர்காணல்கள் (informal interviews) நடத்தப்பட்டன. தலைமுறைகளுக்கிடையே பரிமாறப்படும் அறிவு நடைமுறைகள் (எ.கா., குள உபயோகப்படுத்தல், கிணறு தோண்டல், அணை பராமரிப்பு, மழைநீர் சேமிப்பு) ஆகியவைகளில் மையக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

இரண்டாம் நிலை ஆவணங்கள் மற்றும் இலக்கிய மதிப்பாய்வு.

இந்தப் பகுதியின் நிலைத்த பார்வையை உருவாக்கும் பொருட்டு, நாடாளுமன்ற அறிக்கைகள், வரலாற்று ஆவணங்கள், இலங்கை நீர்ப்பாசன மற்றும் வறண்ட பிரதேச நீரியல் குறித்த வெளியீடுகள் உள்ளிட்ட ஆவணங்கள் மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. இத்துடன், அரசுத் துறை ஆவணங்கள், முந்தைய உத்தியோகபூர்வ ஆய்வுகள், மற்றும் வளர்ந்த கல்வி இலக்கியங்கள் (e.g., Integrated Water Resource Managementது. IWRM, Tank Cascade Systemsது. TCS, rural irrigation practices) ஆகியனவும் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

நோக்கம் மற்றும் வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவு கிராம நிர்வாகப் பிரிவுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு இடர்பார்வை ஆய்வாகும். இதில் சமூக அடிப்படையிலான நீர் மேலாண்மை அமைப்புகள் மற்றும் இயற்கை நீர்வள அமைப்புகளுக்கிடையிலான ஒருங்கிணைப்புக் கட்டமைப்புகள் என்பதற்கே முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. பரிசோதனை உபகரணங்களின் இல்லாமை காரணமாக நீர்த் தரம் மற்றும் ஓட்ட அளவீடுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இருப்பினும், பன்முகத் தரவுகள் மற்றும் நீண்டகால சமூக அனுபவங்களை பயன்படுத்தி, தரமான மற்றும் நம்பகமான மதிப்பீடுகள் செய்தல் வாயிலாக தகவல் சரிபார்ப்பு (triangulation) நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டது.

தரவுப் பகுப்பாய்வு.

சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள், பின்வரும் முக்கிய கருப்பொருள் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டன: மேற்பரப்புநீர்மேலாண்மைநிலத்தடிநீர்பயன்பாடுகடல்நீர்ஊடுருவல்மற்றும்மாசுபாடுசமூகஈடுபாட்டு உத்திகள் மேலும், தொட்டி அமைப்புகள் மற்றும் நீர் ஓட்ட பாதைகளின் காட்சி வரைபடம் (schematic mapping) கண்காணிப்புகள் மற்றும் உள்ளூர் விளக்கங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாய்வினை மேற்கொள்வதற்கு பின்வரும் விடயங்கள் காரணியாக அமைகின்றன. கவர்ச்சி, கவனம், புலக்காட்சி, கற்பனையும் சிந்தித்தலும், ஆய்வுத்திறன், ஒத்துணர்வு, கருத்தோற்றம், சிந்தனை. பூமியின் அதி முக்கியமான இயற்கை வளமாக நீர் விளங்கி வருகின்றது. புவிக்கோளத்தில் 75% பகுதி நீரினால் மூடப்பட்டுள்ளது. புவியின் மேற்பரப்பிலுள்ள நீரை 100% கொண்டால் 97.2% கடல் நீராகும்.

உறைநீர் 2.2% ஆகவும் நீராவி 0.001% உள்ளது. ஆக 0.6% நீரே திரவ நிலையில் உள்ளது. இந்த நீரே புவியில் சகல உயிர்களும் தம் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தி வருகின்றன. அதே வேலை சமுத்திரங்கள் நமது உயிர்ச் சூழலின் பிரதான அங்கமாக உள்ளது. இவ்வாறான நிலையில் மனிதரது நடவடிக்கைகள் நீரைப் பயன்படுத்தி வருவதையும் குறிப்பாக மீன்பிடி, விவசாயம், கைத்தொழிற்சாலைகளுக்கும் பயன்படுத்துவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. அவ் வகையில் எமது ஊரான மன்னார் மாவட்டத்தில் விடத்தல் தீவு பிரதேசத்தில் உள்ள நீர் நிலைகள் தொடர்பான ஆய்வை மேற் கொள்வதே எனது நோக்கமாகும். தரை மேற்பரப்பு நீர்நிலைகள், தரைகீழ் நீர் வளங்கள், சமுத்திர நீர் என்ற மூன்று பிரதான வடிவத்தில் நீர் நிலைகள் உள்ளதை அவதானிக்க முடியும். இதற்கு முக்கிய கருத்தாக வருடா வருடம் கிடைக்கின்ற பருவப்பெயர்ச்சி மழைகளில் இருந்து கிடைக்கப்பெறுகின்ற நீரின் கட்டமைப்பு இதில் பெரும் செல்வாக்கை செலுத்துகின்றது. பொதுவாக வடகீழ் பருவப்பெயர்ச்சி மழைகாலங்களைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வூரைப் பொறுத்த வரையில் மழையானது நவம்பர் - ஜனவரி காலங்களிலும் பெய்கின்றபடியால் பாரியளவு நீர் கிடைக்கின்றது. மேலதிக நீர் வீணான முறையில் முறையற்ற வடிகாலமைப்பு ஊடாகக் கடலோடு கலக்கின்ற அவல நிலைகாணப்படுகின்றது.இக்காலப்பகுதியில் இங்குள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் பெரும்போக நெற்செய்கையைப் பரம்பரை பரம்பரையாக முனைப்புடன் மேற்கொள்கின்றார்கள். இச் செய்கையானது இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் பெரும்போக பயிர் கொண்டு வேளாண்மை மற்றும் ஏனைய பயிர்வகைகளை விவசாயமாக கொண்டு விவசாய செய்கையை மேற்கொள்கின்றனர்.

ஏனைய பல்லாண்டுப் பயிர்களும், பழப்பயிர்களும் செஞ்செழிப்புப் பெற்றுத் தமது வாழ்க்கை வட்டத்தை அமைத்துக் கொள்கின்றது. வேளாண்மை அறுவடை முடித்தவுடன் சித்திரை மாதங்களில் பெய்கின்ற மழையையும் வெளி மருத மடு (சன்னார்) குளத்திலுள்ள நீரையும் கணக்கிட்டு சிறுபோக வேளாண்மை பயிர்ச் செய்கையையும் இப்பிரதேசத்தில் செய்வதும் உண்டு. எமது ஊரானது உலர் வலயத்திலே காணப்படுகின்றபடியால். இங்கு வாழ்கின்ற மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய பாரிய சவால்கள் தினசரி வாழ்க்கைக்கும் விவசாயத்திற்கும், தேவையான நீரை சேமித்து வைத்துக் கொள்வதற்கு குளம், கால்வாய், குட்டைகள் போன்றவை நீரை சேமித்து வைப்பதற்காக முன்னோர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரிய ஓர் முயற்சியாகும். அதற்காக மக்கள் வாழ்ந்தமைக்கான ஆதாரங்களாக தொல் பொருளியல் ஆய்வை வைத்தும் குளத்துக்கு கீழ் வாழ்ந்த மக்களே குளக்கீழ் மக்கள் எனவும் அழைத்தனர். விஜயன் இலங்கைக்கு வரும்போது இயக்கர், நாகர், தேவர் போன்ற மக்கள் குலத்தவர் இந்நாட்டில் வாழ்ந்ததுமுண்டு.

குவேனி நூல் நூற்றுக் கொண்டிருந்த வரலாறு நமது நாட்டில் விவசாய துறையின் வளர்ச்சியை ஆய்வு வரலாற்றின் மூலம் அறிய முடிகிறது. ஆக விவசாயத்தை மேற்கொள்வதற்காக இந்நாட்டை ஆண்ட மன்னர்களால் பாரிய குளங்கள் அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றில் மகாசேனன் மின்னேரியா குளத்தை கட்டியதால் மின்னேரியாவின் தெய்வம் எனவும் போற்றப்பட்ட கதையும் உள்ளது. அவ் வகையின் ஒரு பகுதியாகவே எமது ஊர்களிலும் ஆண்டுதோறும் குளங்களைத் தோற்றுவித்து அவற்றைக் கட்டுவித்து அணைகளை மறிக்க வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது. தரைமேற்பரப்பு நீர் கிடைக்கின்றமையைப் பயன்படுத்தி குளங்களை அமைத்து குளங்கள் உருவாக்கப்பட்டு பின்னோர் காலங்களில் அவற்றை குளங்களாக மாற்றி பாரிய நீர் வாய்க்கால் ஊடாக நீர் பாய்ந்த பிரதேசங்களில் குளக்கட்டுக்களை கட்டுவித்து பெருநீர்பாசனம், சிறிய நீர்ப்பாசனம் என்ற அடிப்படையில் குளங்கள் விவசாய பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட போக்கையும் அறியலாம். இதற்கு பிரதான பாரிய தாய்க்குளமாக சன்னாரில் அமைந்துள்ள வெளி மருதமடுகுளம் விடத்தல்தீவு விவசாய நிலங்களுக்கு நீரினை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இக்குளத்திற்கு பிரதானமாக நீர் கிடைக்கின்ற வழிமுறைகளாக வவுனியா மாவட்டத்திலுள்ள பெரியதம்பனைக் குளத்திலிருந்து நேரடியாக பெரிய பண்டிவிரிச்சான் குளத்திற்கு வருகை தருகின்ற நீர் தச்சனா மருதமடு குளத்தை வந்தடைகிறது. தச்சனா மருதமடுவிலிருந்து பெரியமடு குளத்தை வந்தடைகின்ற நீரானது வெளி மருதமடு குளமாகிய சன்னார் குளத்திற்கு வந்தடைந்து எமது ஊரிலுள்ள விவசாய நிலங்கள் மற்றும் சிறு குளங்களுக்கு நீரை வழங்குகின்றது. மீதமான நீரானது யாழ் மன்னார் பாதையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மின்னிமறைஞ்சான் மற்றும் நாயாற்று மற்றும் வேறு நில பாலத்தினூடாக ஊடறுத்து நமதூர் கடலோடு சங்கமிக்கின்றது. சங்கமிக்கின்ற நீரிலிருந்து நமதூர் கடல்தொழில் பெருமக்கள் குளத்தில் வளர்க்கின்ற இறால், மீன்களையும் பிடித்து மகிழ்வதுண்டு. ஏற்கனவே கூறப்பட்ட குளங்களிலிருந்து மேலதிகமாக வருகின்ற நீரானது வானூடாகவும் விவசாயம் மேற்கொள்கின்ற கழிவு நீர்களும், பிரதான வாய்க்காலினூடாக இக்குளங்களை வந்தடைகிறது விசேட அம்சமாகும். ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி பெரியதம்பனைக் குளத்திலிருந்து உற்பத்தியாகின்ற ஆறானது நமதூர் நாயாற்று பாலத்தினூடாக பாய்வதனால் அப் பாரிய ஆற்றிற்கு நாயாறு என்ற பெயரும் இருப்பதால் அந்த பாலத்தையும் நாயாற்றுப்பாலம் எனப் பெயரும் சூட்டியுள்ளனர். இவ் நாயாற்றின் நீளமானது 57 Km தூரமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பெரிய பண்டிவரிச்சான் குளம் 11 அடி ஆகும் போது வான் பாய்கின்றது. அதன் ஏக்கர் பரப்பு 2810 AC. FT. தச்சனா மருதமடுக்குளம் அடி 9' வான் பாய்வதையும் அதன் பரப்பானது 2230AC. FT. பெரியமடு

குளமானது 14′– 0″வான் பாய்வதையும் அதன் பரப்பானது 5780 AC. FT. வெளிமருதமடு குளமான சன்னார் குளமானது 9′– 0″ அதன் பரப்பானது 2766 AC. FT. பரப்பையும் கொண்டும் நமது தாய்க்குளம் அமைந்தும் காணப்படுகின்றது.

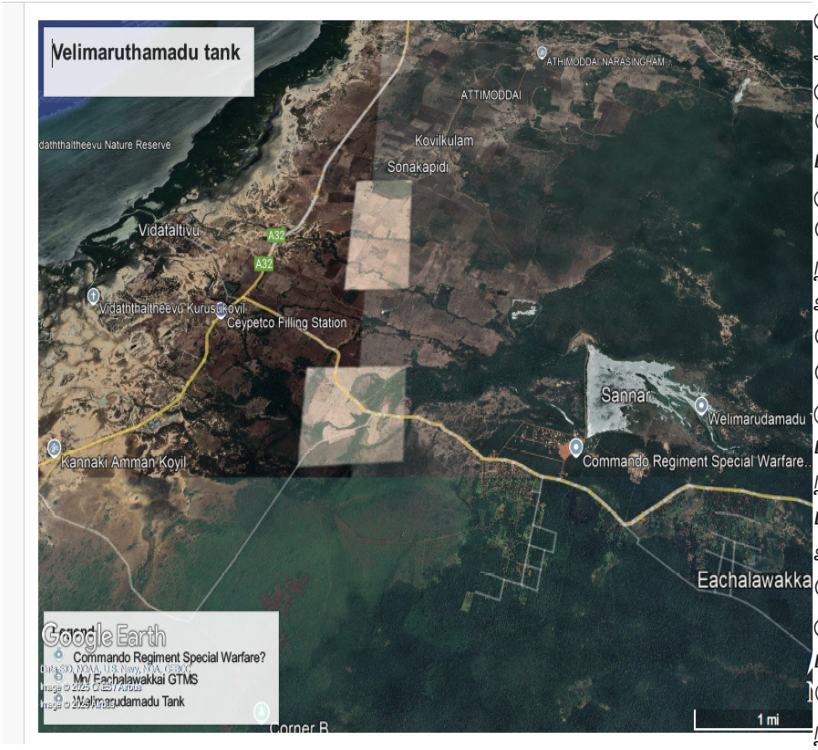

சன்னார் (வெளிமருதமடு) குளத்தினை நோக்குகின்ற பொழுது ஆரம்பத்தில் சிறு வடிவான குளக்கட்டு ஒன்று வடக்கு தெற்கு நோக்கி காணப்பட்டிருக்கின்றது. பிரதான குளங்களில் இருந்து குறிப்பாக பெரியமடுக்குளத்திலிருந்து நீரானது பல்வேறு கிளையாறுகள் ஊடாக வருகை தந்து நேரடியாக நெற்காணி வயல்களுக்குச் செல்கின்ற வரலாற்றை அறிய முடிகின்றது. விடத்தல்தீவு பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாய நிலங்களுக்கு நீரைத் தேக்கி வைத்து பாய்ச்ச வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது. இதனைக் கருத்திற் கொண்ட விவசாய மக்கள் குறுக்காக ஓடிய ஆற்று நீரினை பாரிய அணைக்கட்டாக மறித்து தேக்க வைத்து நீரை விவசாய நிலங்களுக்கு பயன்படுத்துவதை அறியலாம்.

பிற்பட்ட காலங்களில் சன்னார் வெளி மருதமடு குளமொன்றை அமைப்பதினூடாக நமதூர் விவசாய மக்கள் எடுத்த முயற்சியின் விளைவாக 1981 - 1982 களில் இக்குளத்தை புணரமைப்பு செய்ய வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது. அதற்காக அக்காலத்தில் இருந்த M.A.C.RAHIM பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் கோரிக்கைகளும், மனுக்களும் கொடுக்கப்பட்டன. அதன் விளைவு அக்காலத்திலிருந்த அரசாங்கத்தினால் இக்குளத்தை புனர் நிர்மாணப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பாரிய நீர்ப்பரப்பை தாங்கி நிற்கும் வகையில் சக்தி வாய்ந்த குளக்கட்டும் அமைக்கப்பட்டது.

இக்குளக்கட்டானது பிரதான தரைவழி பெரியமடு பாதையிலிருந்து 300 அடித் தூரத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. குளக்கட்டானது 6080 அடிப்பரப்பை கொண்டு காணப்படுகின்றது. இக்குளத்திற்கு பிரதான 2 அடிவட்டம் கொண்ட இரு துருசுகள் காணப்படுகின்றன. கடல்மட்டத்திலிருந்து 30 அடி உயரத்தில் துருசின் கீழ்மட்டம் உள்ளது. அதன் தேக்கமானது கீழ்ப்பகுதிக்கு நீர் பாய்ச்சுவதற்கு ஏதுவாக அமையும் காரணியாகவும் உள்ளது. விசாலமான நிலப்பரப்பில் பாரிய கொள்ளளவுடனான பரந்திருக்கும் குளத்திலிருந்து கால்வாய்க்கு நீரைத் திறந்துவிடுவது என்பது கவனமாக கையாளப்படவேண்டிய ஒரு செயலாகும். இக்குளத்தில் நீர் நிறையும் போது அதன் பரப்பளவு அதிகரிப்பது போன்று அந்நீரை தேக்கி வைக்கும் குளக்கட்டும் உயரமாகவே அமைந்திருப்பதையும் காண முடிகிறது. தற்போதைய நிலையில் வான் பகுதிக்கு அருகாமையிலுள்ள துருசானது மட்டும் பாவனையிலுள்ள போக்கைக் காணலாம். இக்குளத்திலிருந்து மேலதிகமாக கிடைக்கின்ற நீரானது கடந்து செல்வதற்காக 600 அடி கொண்ட வான்பகுதி பிரதான துருசுக்கு வடக்குப்பக்கமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் நீளமானது 600 அடி கொண்டு காணப்படுகின்றது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 30 அடி உயரத்தில் வான்மட்டம் அமைந்துள்ளது. பெரியமடுகுளத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள 1500 அடி வான் நீர் பாய்கின்ற பொழுது முழு நீரையும் நேரடியாகச் சன்னார் குளத்திற்கு பிரதான வாய்க்கால் ஊடாக வருகின்றது.

பெரியமடு குளத்து வான் பகுதியானது ஒரு அடி பாய்கின்ற பொழுது சன்னார் குளத்து வான் 3 அடி உயரத்தில் பாயும் போக்கை அவதானிக்க முடியும். இக்குளத்திற்கு வடக்குப் புறமாக உள்ள நிலத்தோற்ற அமைப்பானது உயர் மட்டத்தில் காணப்படுவதால் அப்பிரதேசத்தில் குளக்கட்டு அமைப்பு இல்லாமல் காணப்படுகின்றது. அதேபோல் குளத்தின் தெற்குப் புற பகுதியிலும் உயரமான பகுதியாக காணப்படுவதால் குளக்கட்டும் இல்லாமல் காணப்படுகிறது. பிரதான துருசு கதவுகள் இட்டு திறந்து பூட்டக்கூடிய அமைப்பில் தடயங்கள் அமைத்திருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

விவசாயிகள் தங்களுக்கு நீர் தேவைப்படுகின்ற போது அதற்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகள் ஊடாக நீரை திறந்து பாய்ச்சுவதையும் பின்னர் மூடுவதையும் அவதானிக்கலாம். இவ்வாறாக சிறு பிரதான கால்வாய் ஊடாக விவசாய இடங்களுக்கு நீர் பாய்ச்சப்படுவதுடன் சிறு குளங்களுக்கும் நீர் பாய்ச்சப்படுகிறது.

இவ்வாறான போக்கானது 5 இடங்களில் ஆங்காங்கே அணைகட்டி மறித்து நீரை தேக்கி வைத்து சிறு வாய்க்கால்களுக்கும் ஏற்றிப் பாய்ச்சுவதும் இதற்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் பெயர்களும் உண்டு. சன்னார் குளத்திலிருந்து பாயக்கூடிய விவசாய ஏக்கரின் அளவு 750 ஏக்கர் பகுதிக்கு நீர் வழங்குவதை நோக்கமாக கொண்டு இக்குளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் விடத்தல்தீவு விவசாய நிலப்பகுதியானது 2500 ஏக்கர் - 3000 ஏக்கர் வரை காணப்பட்டாலும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்ற குளங்களில் மழை நீர் நிறைத்து காணப்படுவதும் மானவாரி முறையில் மேற்கொள்கின்ற விவசாய நடைமுறைகளும் மேற்கொள்ளப்படுவதும் கூடுதலாக காய்ச்சல் புழுதி வேளாண்மை செய்வதும் அறுவடைக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதிக்கு முன்னரும் பெரியமடு குளத்தில் மற்றும் விவசாய நிலங்களில் வருகின்ற கழிவு நீர் தொடர்ச்சியாக பிரதான வாய்க்கால் ஊடாக வருகை தருவதால் மேலதிகமாகப் பாய்கின்ற வான்நீரானது ஏற்கனவே துருசினூடாக பாய்கின்ற வாய்க்காலும் வானினூடாக வழிந்து பாய்கின்ற நீரும் ஓர் இடத்தில் ஒன்றாக சங்கமிக்கின்றபடியால் சில வேலைகளில் துருசு திறக்காமலும் வானினால் பாயும் நீரைப் பயன்படுத்தி விவசாய நிலங்களுக்கும் குளங்களுக்கும் பயன்படுகின்ற அமைப்பாக இக்குளம் காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறான நிலையின் காரணமாக குளத்தில் மீதமாக இருக்கின்ற நீரை இங்கு வாழுகின்ற விவசாய மக்கள் சிறு போகத்தை செய்து நெற்செய்கையை மேற்கொள்ள இக்குளம் உதவுகின்றது. இவ்வாறான ஒரு நிலையில் இக்குளத்தை நம்பிய மீனவ குடும்பமும் அருகில் வாழ்வதை அவதானிக்க முடியும். நீரியல் வள திணைக்களம் வருடாவருடம் இலட்சக்கணக்கான மீன் குஞ்சுகளையும் நன்னீர் இறால்களையும் இக்குளத்தில் குஞ்சுகளாக வளர்க்கின்றனர். இக்குளத்தில் சிறு தெப்பங்கள் மற்றும் வள்ளங்களுடாக வலைகளை இட்டு மீன்பிடிப்பர். பிடிக்கின்ற மீன் இறால்களை தங்களின் வாழ்வாதார தொழிலாக கொண்டு இறால், தெப்பிலி, ஐப்பான், திலாப்பிய போன்ற மீன் இனங்கள் இங்கு பிடிக்கப்படுகின்றன.

இங்கு பிடிக்கின்ற மீன்களை தென் இலங்கையிலிருந்து வருவோர் வாகனங்களினூடாக ஏற்றிச் செல்கின்றனர். குறைவாக மீன் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அம்மீன்களை நமதூர்களில் காணப்படுகின்ற கடல் மீன் வாடிகளுக்கு வழங்கிப் பணத்தை ஈட்டுகின்றனர். அத்துடன் இக்குளத்திற்கு அருகாமையில் அடர்ந்த காடுகள் காணப்படுவதால் இங்கு வாழுகின்ற காட்டு விலங்குகள் தனது ஜீவனோபாயத்திற்கு தேவையான நீரையும் பெறுகின்றன. இக்குள ஆய்வை மேற்கொள்கின்ற போது பழமை வாய்ந்த முதலைகளையும் காணமுடிந்தது. இக்காட்டுப்பகுதி என்றும் ஈரலிப்பான நிலமாகக் காணப்படுவதால் விஷ பாம்புகளும் காட்டு விலங்குகளும் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றன. இக்குளத்திற்கு அருகாமையில் பாரிய இராணுவ பயிற்சி முகாம் ஒன்றும் காணப்படுகின்றது. 1000ற்கு மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் நிலை கொண்டு பயிற்சிகளை பெறுவதும் தானிய வகை மரக்கறி பயிர்ச்செய்கையையும் அவர்களால் மேற்கொள்வதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. எனவே இத்தாய்க்குளத்திலிருந்து நீரை பெறும் குளங்கள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

	குளங்கள்	நீர் வழங்கும் ஏக்கர் அளவு
1.	இலவுகுளம்	95.2 ஏக்கர்
2.	உடையார் குளம்	60.5 ஏக்கர்
3.	சுல்தான் குளம்	4 13 ஏக்கர்
4.	ஆவுடையான் குளம்	21. 75 ஏக்கர்
5.	கிழவி குளம்	77 ஏக்கர்
6.	மயிலபனிக்கன் குளம்	24 ஏக்கர்
7.	காட்டடம்பன் தாழ்வுகுளம்	28.75 ஏக்கர்
8.	தேத்தா சோலை	50 ஏக்கர்
9.	புளியா குளம்	182 ஏக்கர்
10.	திமிலா குளம்	96 ஏக்கர்
11.	மேற்குளம் (பெரிய குளம்)	27 ஏக்கர்
12.	அச்சடி வேம்பு	56 ஏக்கர்
13.	மரிக்கார் புலவு	6 ஏக்கர்
14.	முத்துக்கண்ணடைப்பு	22 ஏக்கர்
15.	கீரித்தாழ்வு	106 ஏக்கர்
16.	பட்டாணிகட்டு	106 ஏக்கர்
17.	புலக்காடு	210 ஏக்கர்
18.	குஞ்சுக்குளம்	41 ஏக்கர்

19.	புதுக்கமம்	263 ஏக்கர்
20.	சின்னப் புலவெளி	150 ஏக்கர்
21.	பெரிய புல வெளி	75 ஏக்கர்
22.	இராமங் குளம்	60 ஏக்கர்
23.	மருதோண்டிக் குளம்	25 ஏக்கர்
24.	பிளாட்டன் காணி	75 ஏக்கர்
25.	பள்ளமடு குளம்	40 ஏக்கர்
26.	பெரியசவிரி குளம்	10 ஏக்கர்

போன்ற குளங்களும் பிரதானமான இக்குளத்திலிருந்து நீர் கிடைக்கின்றது.

பள்ளமடுக் குளம்.

பள்ளமடு குளமானது எமது ஊரிலுள்ளமக்களுக்கு அக்காலத்திலிருந்து இக்காலம் வரை குளிப்பதற்குப் பயன்படுகின்ற பிரதான குளமாகும். இக்குளத்தின் பெயரைக் கொண்டுதான் முச்சந்தியும் பள்ளமடு என்ற பேரில் அழைக்கப்படுகின்றது. இக்குளத்தில் எமது ஊரார்கள் இனமத பேதமின்றி குளிக்க பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கு மீன்களும் முதலைகளும் வாழிடமாகவும் கொண்டுள்ளது. அழகுக்கு தாமரையும் பன்னும் குளத்தை அலங்கரிப்பது எமது ஊர்மக்கள் வந்து விழிக்கின்ற குளிக்கின்ற குளமாகவும் எமது ஊருக்கான வரலாற்று அடையாள பொக்கிசமாகவும் எல்லையாகவும் திகழ்கின்றது. காலை வேலைகளிலும் பண்டிகை நாட்களிலும் நடை பவனியாக மக்கள் குளிக்க செல்லுகின்ற போக்கையும் அழியாத ஞாபகமாகக் கொள்ளலாம். பண்ணை வெட்டி பாயும் இழைப்பர் ஒல்லிப் பூவும் மாலை செய்யப் பயன்படுத்தினர். குதித்துப் பாயகூடிய மதுரை மரங்களும் எமக்கு உதவின. கோடை காலங்களில் நீர் நிலையில் நீர் குறைகின்ற போது சன்னார் குளத்திலிருந்து பிரதான வாய்க்கால் ஊடாக நீரை பள்ளமடுகுளத்திற்கு பெறுவதும் உண்டு. எமது கிராமத்திலுள்ள பள்ளமடு பிரதேச வைத்தியசாலைக்கு நீர் இறைக்கும் இயந்திர அறை (**Pump House)** ஒன்றும் கட்டப்பட்டு குளத்தின் உட்பகுதி கட்டிற்கு அருகாமையில் கிணறு ஒன்று கட்டப்பட்டு ½ km தூரத்திலுள்ள வைத்திய சாலைக்கு நீர் இறைக்கும் பம்பியூடாக நீர் வழங்கப்பட்டு வைத்தியசாலைத் தேவையான நீரும் பெறப்பட இக்குளம் உதவியது. அதற்கருகாமையில் ஒரு இந்துக் கோயில் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

குளத்தின் தென்கிழக்குப் புறமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பள்ளமடு கிணறு எமது மக்களின் குடிநீர் தேவையை பூர்த்தி செய்தது. இங்கு இயற்கையான குளிர் தன்மையையுடைய சுவையான நன்னீரானது கிடைப்பதற்கு இவ்ஈர நிலங்களின் செல்வாக்கிற்கு ஊரிலுள்ள கால்நடைவளர்ப்புகளும் இக்குளத்தில் நீரை அருந்தியதும் சிறப்பம்சமாகும். ஊரில் நடைபெறுகின்ற விழாக்கள், திருமண வைபவங்கள் கலைநிகழ்ச்சிகள், விளையாட்டுநிகழ்வுகள்போன்றநிகழ்வுகளும்வருகின்றஅனைத்துணர்வுகளுக்கும்இக் குளமானது தனது பங்களிப்பை செலுத்திய வரலாறும் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். தாமரை இலையுடன் கூடிய இடத்தில் மூழ்கிக்குளித்த வரலாறுகள் நீர்க்காகம் போன்று இக்கரையில் இருந்து அக்கரை வரைக்கும் நீர் மூழ்கிக் கப்பல் போன்று **வீறிட்டுக் கொண்டு சென்ற நிகழ்வு** இக்குளத்திற்கு உரிய பெருமையாகும். புதிதாக திருமணம் செய்த தம்பதிகளும் இக்குளத்தை நாடி வந்தனர். அருகாமையிலிருந்த ஆலமரத்து ஆலம்பழமும் வாயை புளிப்படைய வைத்து இவ்வாறான காண்கொள்ளாக் காட்சியின் சிறப்பு இக் குளத்துக்குரியது. மேலதிகமாக வருகின்ற நீரானது ஒருங்குபடுத்தி (Regulator) வழியினூடாக பாய்ந்து அருகிலுள்ள வயற்காரர்கள் பயன்படுத்தி நெல் அறுவடையும் செய்தனர். மீதமான நீரானது கடலோடு கடந்து செல்லும் போக்குகள் காணப்படுகிறது. குறிப்பிட்டு சொல்லுவதாக இருந்தால் யுத்த முடிவிற்கு முன்னரான காலங்களில் மும்மத மக்களையும் ஒருங்கிணைத்து வாரியணைத்த குளமாக இக்குளத்தைக் கருதலாம். விடத்தல்தீவின் குடித்தொகையானது ஒட்டு மொத்தமாக இக்குளத்தையே பயன்படுத்தினர். சன்னார் குளமானது விவாசாய நிலங்களுக்கு நீர் பங்களிப்பை வழங்கியிருப்பதோடு நன்னீர் மீன்பிடி தொழிலாளர்களாகிய மக்கள் அதன் குடித்தொகை பரம்பலில் சன்னார் வாழ் மக்களின் 10% பங்களிப்பை செய்திருக்கிறது.

இவ்வாறிருந்த போதிலும் இடைப்பட்ட குளங்கள் விவசாயத்தை மையப்படுத்திய போக்குகள் காணப்பட்டன. பள்ளமடுக்குளமானது ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட ஏக்கர்களுக்கு நீரை வழங்கியும் குடித்தொகை வாழ் மக்களுக்குரிய குளித்தல் தொடர்பான செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு இருப்பதானது தாய்க் குளத்திற்கு ஒத்ததுபோல் தனது சேவையை குடித்தொகை பரம்பல் மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கின்றது. தரைகீழ் நீரானது 20 அடிநிலமட்டத்திலிருந்து நீர் காணப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் சில வீடுகளில் நிலத்தைத் தோண்டி கற்களால் வட்டமாக கட்டப்பட்ட கிணறுகள் காணப்பட்டது. நீரின் சுவைத்தன்மையானது நன்னீருடன் சிறு உப்பு சுவைகொண்ட நீர்த் தன்மை காணப்பட்டது. குடிமக்களின் சிறு அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன பொதுவாக

மதஸ்தலங்களில் கிணறுகள் உள்ளதை அவதானிக்க முடிந்தது. இக்கிணற்றிலிருந்து நீரைப்பெறும் வழியானது வாளியினூடாக நீரைக் காவித் தூக்கி எடுப்பர். கோடைக் காலங்களில் இந்நீரைப் பெறமுடியாத துர்பாக்கிய நிலை காணப்பட்ட போது பள்ளிவாசல் குன்றுக் குளத்தில் உள்ள சிறு கிணற்றொன்றிலிருந்து பெற்று முஸ்லிம் மக்கள் தமது சமயக் கடமைகளை மேற்கொண்டனர்.

நவீன யுகத்தின் வளர்ச்சி பிற்பட்டகாலங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வாறானதொரு குழாய்க் கிணறாக அலிகார் பாடசாலைக்கு அருகாமையிலுள்ள கமநல சேவைநிலையத்தில் பெறப்பட்ட குழாய்க் கிணற்றின் ஊடாக நீர்த் தொட்டியொன்று கட்டப்பட்டு நீர்ப் பம்பியூடாக தொட்டி நிரப்பப்பட்டு கூடுதலாக மக்கள் குளிப்பதற்கும் ஏனைய சுய தேவைக்கும் பயன்படுத்தி வள்தனர். இதை உணர்ந்து இவ்வூரிலுள்ள மதஸ்தலங்களிலும் இக்குழாய்க்கிணறுகள் தோண்டப்பட்டது. கிணத்திற்குட்பகுதியில் பொது மக்களால் இரவு பகலெனப் பாராது பாரிய அலவாங்கினூடாக துளையிட்டு இக்கிணற்றைத் தோண்டினர். இதனை நாங்கள் பேச்சு வழக்கில் ஆழ்துளைக் கிணறு அடித்தல் எனப் பேசுவதும் உண்டு. இவ்வாறு தோண்டப்பட்ட இக் கிணறுகள் நிலத்தின் உட்படுக்கையிலுள்ள ஆற்றுப் பகுதியில் சந்தித்ததன் விளைவு பொறுத்தப்பட்ட குழாய்கள் ஊடாக இப்போது வரை நீர் ரொம்பி வழிகின்றது. இந் நடைமுறைகள் 1984 - 1985 ஆண்டு காலங்களின் நடைபெற்று வந்தன.

பள்ளி வாசலிற்கு அருகாமையுள்ள பழைய மையத்துப் பிட்டி என்ற இடத்தில் நீர்த் தொட்டி கட்டப்பட்டு நீர்ப்பம்பிகள் ஊடாக அவ்விடத்தை நீரால் நிரப்பி சிறு தொகைப் பணம் கொடுத்து மக்கள் குளித்தல் செயற்பாடுகளிலும் தேவையின் போது வீடுகளுக்கும் எடுத்துச் சென்று பயன்படுத்தினர். இத் தரை கீழ் கிணற்றின் இன்னொரு வடிவமான முக்கிய குடி நீர் பங்களிப்பைப் பள்ளமடுவிலுள்ள பள்ளமடுக் கிணறானது விடத்தல்தீவு ஒட்டுமொத்த மும்மத மக்களுக்கும் குடி நீர் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. நல்ல நீர் சுவையுடைய இந் நீரைப் பெறுவதற்கு தலையில் சும்மாடு வைத்து பெண்கள் சுமந்து சென்ற போக்கும் துவிச்சக்கர வண்டியின் கரியலில் இரு பக்கமும் கயிற்றால் பின்னிக் கட்டிய குடங்களை இணைக்க வைத்து நீரை பெற்றுக் கொண்டு செல்கின்ற போக்கும் மாடு பூட்டிய வண்டிகளில் பெறலை(நீர்த்தாங்கி) நிறைத்து நீரெடுத்துக் கொண்டு சென்று தமது குடிநீர்த் தேவையை பூர்த்தி செய்தனர். இது இவ்வாறு இருக்க ஊரின் தென்திசை நோக்கிய பகுதியான அட்டைத்தீவு என்ற பகுதி இருந்தது. மழை காலங்களில் சிறு குழிகள் தோண்டப்பட்டு ஒரு கம்பில் ஒரு பாத்திரத்தை இனைத்து அதிலிருந்து நீரைப் பெற்று குடங்களில் சுமந்து பெற்ற நீர் முறையும் குடிநீராக குளிர்ச் சுவையுடைய நீராகவும் காணப்பட்டது. மக்களின் தேவையை உணர்ந்த அரசாங்கங்கள் கிராமங்களின் முக்கிய சில இடங்களில் நீர்த் தாங்கிகள் கட்டப்பட்டு பள்ளமடு கீத்தாழ்வு என்ற இடத்திலிருந்து குழாய்கள் ஊடாக நீரும் மக்களுக்கு மட்டைகாட் வழங்கி அடையாளமிட்டு நாளாந்த வடிவில் நீரைப் பெற்ற போக்குகளும் காணப்பட்டது. சிலவேளைகளில் நீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட போது வயல் நிலங்களில் தோட்டங்கள் வைப்பதற்காக கட்டப்பட்ட கிணறுகளில் இருந்து நீரை நீர்தாங்கி (பௌசர்) ஊடாக பெற்று மக்களுக்கும் வழங்கினர். தோட்டச் செய்கைக்காக கமங்களில் கட்டப்பட்ட கிணற்றிலிருந்து தோட்ட விவசாயிகள் தனது ஜீவனோபாயத்திற்காக செய்யப்படுகின்ற தோட்டச் செய்கைகளுக்காக கிணற்று நீரை பயன்படுத்தினர். இச்செய்கையால் மிளகாய்ச்செய்கை பயிரானது கூடிய பங்களிப்பைச் செய்தது. தோட்டங்கள் செய்கின்ற இடங்களுக்கு அருகாமையில் குறிப்பிடப்பட்டதக்க இடங்களில் நீரை நிறைத்து வைப்பர். நடை பவனியில் உணவுத் தேவைக்காக வருகின்ற கால்நடைகள் மற்றும் காட்டு விலங்குகள் கூட அந்நீரை பயன்படுத்துகின்ற போக்கும் காணப்பட்டது. சில விவசாயிகள் இக் கிணற்றிலிருந்து நீரைப் பெறுவதற்காக நீர் இறைக்கும் பம்பிகள் துலாக்கள் கப்பிகள் இட்டு நீரைப் பெற்றுக் கொண்ட போக்கையும் காண முடிந்தது. இவ்வாறாக தரைக்கீழ் நீரை மக்கள் பயன்படுத்தியும் வந்தனர்.

சமுத்திர (கடல்) நீர்.

எமது ஊரைப் பொறுத்தவரையில் மேற்குப்புற பகுதியில் கரையோரப் பிரதேசத்திலிருந்து கடல் ஆரம்பமாகின்றது. இக் கடலானது ஊரின் இரு பகுதிகளிலும் கடல் நீர் பரவிக் காணப்படுகின்றது. சிறு ஆறுகளாகக் கொண்ட இடமாகவும் காணப்படுகின்றன. துறைமுகமொன்றும் உள்ளது. கடல் தொழிலை மேற்கொள்கின்ற மக்கள் இத்துறை முகத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். நங்கூரம் இடப்பட்ட தோணி, இயந்திரப் படகுகள் இங்கே காணப்படுகின்றன. ஊரை அண்டிய கரையோரப் பிரதேசங்களில் மீனைக் கொள்வனவு செய்கின்ற மீன்வாடி காணப்படுகின்றது. இங்கு இறால், நண்டு, கணவாய், மீன், கருவாடு, போன்ற கடல் உணவுகளைப் பெறுவதற்கு வாகனங்களுடான வியாபாரிகள் வந்து செல்வதும் உண்டு. கடலை அண்டிய கரையோரப் பிரதேசங்களில் கண்டல் தாவரம் பற்றைகள் நிறைந்த காடுகளை காண முடிகிறது. இப்பகுதியில் கடல் வாழ் உயிரினங்களுக்கு ஏதுவான கடல் ஏந்து பிரதேசமாக காணப்படுகின்றன. மாலை வேலைகளில் கிளிகளும், கொக்குகளும் அடையும் வாழ்விடமாகக் காணப்படுகின்றது. வெளிநாட்டு இனப்பறவைகளும் வாழ்வாதாரத்தை அமைத்தும் உள்ளன. புற்களும், பாசிகளும் உள்ள இப்பிரதேசத்தில் நீரானது ஓரளவு குளிர்ச்சித்தன்மை உள்ள இடமாகவும்

காணப்படுவதால் கடல் வாழ் உயிரினங்கள் தமது வாழ்வை இனிமையாக அனுபவிக்கின்றன. இனப்பெருக்கத்திற்கும் ஏதுவான காரணியாக அமைகின்றது. இந்நிலத் தோற்றம் சதுப்பு நில பகுதியாக காணப்படுவதால் பழமை வாய்ந்த கண்டல் தாவரங்கள் காணப்படுவதுடன் கரையோரத்தின் மண்ணரிப்பையும் பாதுகாக்கின்றது. துறைமுகத்திற்கு அருகாமையில் கடற்படை முகாம் ஒன்றும் காணப்படுகின்றது. வேறு இடங்களுக்கு செல்லும் வழியாகவும் இக்கடல் பயன்படுத்தப்பட்டிருகின்றது. இதிலிருந்து 30km தூரத்தில் இருக்கின்ற இராமேஸ்வரத்திற்கு சென்று வருகின்ற போக்கும் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறாக மார்க்கப் பாதையாகவும் பயன்படுத்தியதுடன் யுத்த காலங்களில் பொருட்களை கொண்டு செல்வதற்கும் இக் கடல் பாதையானது பயன்படுத்தப்பட்டதையும் அறிய முடிகின்றது.

இங்கு காணப்படுகின்ற கடல் பகுதியிலிருந்து சற்று தொலைதூரத்தில் கடல் அடித்தளப் பகுதியிலிருந்து பவளப்பாறை எனப்படும் பகுதியும் காணப்படுகின்றது. இதனை ஊரவர்கள் சல்லி எனவும் அழைப்பர். கூடுதலாக இப்பகுதிகளில் பல வடிவங்களைக் கொண்ட உயிரினங்களும் காணப்படுகின்றமையினையும் அறிய முடிகின்றது. கரையோரங்களில் வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்டு பள்ளங்களில் கிடக்கின்ற உவர் நீரானது காய்ந்து வற்றியதுடன் அப்பிரதேசங்கள் உப்பாக மாறுவதைக் காணலாம். நிலாக்காலங்களில் வெண்ணிறம் படிந்த பூ போன்று காட்சியளித்து கொண்டிருந்த தருணமது. நமது மக்கள் மாலை வேளைகளில் அவ் உப்புகளை சேர்த்து கறியுப்பாகவும் பயன்படுத்தி மீதமானதை உறவினர்களுக்கு கொடுத்ததுடன் பண்டமாற்று செய்து கொண்ட வரலாறுமுண்டு. மழைகாலங்களில் பெய்கின்ற கடும் மழையினால் ஏற்படுகின்ற வெள்ள நீர் அனைத்தையும் விவசாய நடவடிக்கைகளினூடாக வருகின்ற கழிவு நீர் அனைத்தையும் நமதூர் கடல் பெருமனதோடு ஏற்றுக் கொள்கின்ற போக்கும் நடைமுறையாக உள்ளது.

பாதுகாக்கும் வழிமுறையும்

மக்களின் பெருக்கத்திற்கு ஏற்றாற்போல் நிலங்களும் பெருகுவதில்லை பாதுகாக்கும் சவாலானது என்றும் ஒரு சவாலாக காண்கிறது. 1982 ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்திற்கிடையே நீரானது பெரியமடுவில் இருந்து நேரடியாக பிரதான வாய்க்கால் ஊடாக பாய்ந்தோடியதை அறிய முடிகின்றது. தேவையுணர்ந்து அணைக்கட்டு இட்டுமறித்து குளமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சன்னார் குளத்தின் அமைவானது 645 ஏக்கர் நிலப்பகுதியை கொண்டிருந்தாலும் நீரின் கனத்த தாக்கத்தையும் அறிய முடிகிறது. இதிலிருந்து விவசாய நிலங்களுக்கு தாழ்வு பகுதிக்கான நீரை விடுவதற்கு தேவையாகவும் உள்ளது. மேலதிக நீரை வெளியேற்றுகின்ற வான் பரப்பானது 600 அடி நீளத்தைக் கொண்டிருக்கின்றபடியாலும் வவுனியா முதல் வேறு இடங்களில் பெய்கின்ற மழைகள் யாவும் இறுதியாக ஒன்று சேர்ந்து சன்னார் குளத்தை அடைந்து வான் வழியாக விடத்தல்தீவு கடலோடு சங்கமிக்கின்றது. தரைத்தோற்றங்களும் விவசாய நிலங்களுக்கு பாய்கின்ற பிரதான ஆற்றுடன் வான்பகுதி மேலதிக நீரும் சிறு ஆற்றுடனான சந்திப்பானது பாரிய கனவளவு கொண்ட நீரை பாயமுடியாமல் வெள்ளமாக உருவெடுத்து வேளாண்மை செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்கு பரந்த அளவில் பாய்ந்து தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி பெரியமடு பிரதான தரைமார்க்க பாதைமூடிப் பாய்ந்து கடலோடு சேர்கிறது. இது விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு வருடா வருடம் பெரு அழிவு வீழ்சியாக உள்ளது. குறிப்பாக அடையாளமிட்டு சொல்வதாக இருந்தால் துருசில் இருந்து வரும் வாய்கால்களும், வானிலிருந்து வரும் வாய்க்காலும் ஒன்றாக இருப்பது பாரிய சவாலாக உள்ளது. இதனை நிவர்த்தி செய்ய பொருத்தமான வழிமுறைகளை கையாள்வது சாலச்சிறந்ததாகும்.

குடியேற்ற தேவை கருதி மக்களின் கட்டட நிர்மானங்களுக்காக ஆறுகளில் காணப்படுகின்ற மணல் மண்களை அகழ்ந்தெடுப்பது ஆறுகளின் வடிவை சீர்குலைத்துள்ளது. இடிபாடுடைய ஆறுகளாகவும் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட வடிவமாகவும் காணப்படுகிற போக்கு மழை இல்லாத காலங்களில் நேரடியாக நீரைத் திறந்து விவசாய நிலங்களுக்கு நீரை பாய்ச்சுகின்ற போதும் நீரானது தேங்கு நிலை கொண்டு வேகமற்ற நிலையில் பாய்ந்து செல்லும் போக்கை காணமுடிகிறது. இது நீரை வீண்விரயம் செய்ய வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையாக உள்ளது. இதனால் பிரதான ஆற்றில் இருந்து சிறுசிறு ஆறுகளாக பிரிந்து செல்லும் ஆறு கூட அடையாளம் இல்லாமல் காணப்படுகின்ற போக்கை அவதானிக்க முடிகின்றது. இது இவ்வூரின் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு விவசாய உற்பத்தியில் பாரிய ஒரு பின்னடைவை ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்வாய்க்கால்கள் யாவும் முன்னர் காணப்பட்டது போன்று தற்போதைய நிலையில் காணமுடியாதுள்ளது. திருத்தற் பணி பெரிதாக நடைபெறவில்லை என்பதை அறிய முடிகின்றது.

சில இடங்களில் பழைய கட்டுமானங்கள் இடிந்துடைந்து காணப்படுகின்றன. நீரை இடையில் மறித்து வேறு ஆற்றிற்கு பாய்ச்சுவதற்குமான சந்திபகுதிகளுக்கு உரிய முறையில் அமைக்காமை அவதானிக்க

முடிகிறது. இங்குள்ள விவசாயிகள் உறைகளில் மண்ணை கட்டி மண் மூடை அணையிட்டு மறித்து பாச்சும் பரிதாப நிலை காணப்படுகின்றது. பிரச்சினை உள்ள இடங்களுக்கு நேரடியாக சென்று பார்வை இடக்கூடிய பாதை அமைப்பும் இல்லை. அடர்ந்து காடுகள் உள்ள இடங்களில் காட்டு வாழ் விலங்குகளை சந்திக்க வேண்டிய நிலையும் அச்ச நிலையாக உள்ளது. பிரதானமாக நெற் செய்கை மேற்கொள்ளும் காடுகளுக்கிடையில் பாய்கின்ற ஆறுகளுக்கிடையில் உழவு இயந்திரங்கள் மற்றும் ஏனைய இயந்திரங்கள் சென்று வருகின்றபடியால் ஆறானது பாதையாக மாறி இருப்பது நீர்நிலைகள் காட்டு நிலங்களுக்கு வீணாகப் பாய்ந்து செல்வதையும் நோக்க முடிகின்றது. இவ்வாறு விவசாயம் செய்யப்பட்ட பகுதிகளுக்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள கிளை வாய்க்கால்களும் சீரற்ற இடங்களில் சமநிலை தன்மையை பேணப்படாமல் இருப்பதும் வேளாண்மை பயிர்கள் நீர் இன்றி இருக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறாக விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு பாசனத்தில் பாரிய சவாலாக இருக்கின்றன. அத்தோடு கடற்கரை ஓரங்களில் உள்ள வாய்க்கால்களும் கான்களும் பற்றைகள் நிறைந்து கவனிப்பற்ற நிலையிலும் இருப்பதால் வருகின்ற கழிவு நீரானது உடனடியாக கடலுடன் சங்கமிப்பதில் ஏற்படும் பிரச்சினையை அறிய முடிகின்றது. வெள்ளப்பெருக்கு நீரானது உடனடியாகக் கடலுடன் சேர்வதில் பிரச்சினை உள்ளது. தரையில் மிகையாக வந்து வெள்ளப்பெருக்காக மாறும் நீரை கடலுக்கு அனுப்ப முறையான பாலங்கள் அமைகமகப்பட வேண்டும். அத்துடன் கட்டுக்கரை குளத்திலிருந்து வானின் ஊடாக வருகின்ற நீரும் நாயாற்று பாலத்தினூடாக கடல் எல்லைக்கு வந்து சேருவதால் வெள்ளநீரின் தாக்கமானது பிரதானபாதையை மூடிப்பாய்வதனால் போக்குவரத்திலும் பாரிய சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றது. இது தரைப் பாதைகள் இருமருங்கும் அரிப்பிற்குள்ளாகுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. அத்தோடு பிரதான ஆறுகளில் வெள்ளப் பெருக்கினால் காவு கொண்டு ஆற்றை மூடி காணப்படுகின்ற காட்டுவளங்களின் எச்சங்கள் அரிப்புக்குள்ளாகின்றது. மரங்கள் விழுந்து கிடப்பதுடன். பனை மரங்களில் உள்ள வடுக்கள், மட்டைகள் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து ஒருமிக்கப்பட்டு காணப்படுகின்றது. நீரானது உரிய முறையில் பாய்ந்தோடுவதற்குச் சீரில்லாத வடிகாலமைப்புக் காணப்படுகின்றது. கடும் வெள்ளத்தினால் ஏற்படுகின்ற மண் மேடுகளும் ஆங்காங்கே வாய்க்கால்களை இடைமறித்தபடியே உள்ளன.

இவ்விடயங்களுக்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் திட்ட அணுகுமுறை. (Operational Strategy)

இக்கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் இது தொடர்பான விளக்கங்களை அரசதுறைசார்ந்த நிபுணர்களை வரவழைத்து நீர் பாயும் வாவிகள், குளங்கள் போன்றவற்றின் திட்ட நடைமுறைகளை மேற்கொள்ள கூடிய விழிப்புணர்வு கூட்டங்களை நடாத்தப்படல்வேண்டும். இது எமது கிராமத்தில் உள்ள நதிகள்,வாய்க்கால்கள் ஊரில் உள்ள வடிகால் அமைப்புக்கள் உகந்ததாக அமையும்.

நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தில் கடமை புரியும் அலுவலர் ஊடாகவும் நேரடி கண்காணிப்பு விடயங்களை எடுக்கப்பட வேண்டும். வாய்க்கால்கள் ஆறுகளில் உள்ள மரங்களை வருடாவருடம் துப்பரவு செய்கின்ற நடிவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சிறந்த வடிகாலமைப்புத் திட்டங்களை அரசின் அனுசரணையோடு புனர்நிர்மானம் செய்வதுடன் உரிய உரிய இடங்களுக்கு நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நீர் நிலை கொண்ட வாய்க்கால்கள் கடந்து செல்கின்ற இடங்களில் துருசு வைத்து பாலம் அமைத்து பாதை செப்பனிடப்பட வேண்டும். பிரதான நதிப்பகுதிகளை நேர்சீர்படுத்தி கற்களால் அமைக்கப்படுகின்ற கொங்கிரீட் இடப்பட்ட வாய்க்கால் அமைப்பு முறை சீர் செய்யப்பட வேண்டும். பெரியமடு பிரதான பாதையை வெள்ளம் ஊடாக தாக்கப்படுகினற பகுதிகள் வெள்ளநீர் ஓட்டம் உரிய முறையில் பாய்ந்து செல்வதை கருத்தில் கொண்டு அதற்கு ஏற்றாற் போல் நீண்டபெரும் பாலங்கள் அமைத்தல் வேண்டும். வாய்க்கால்கள் காணப்படுகின்ற மண்மேடுகளை உரிய முறையில் அகற்றுவதோடு முக்கியமாகச் சன்னார் குளத்து வான் பகுதியை மூடி இலகுவாக கடலோடு செல்லக்கூடிய பகுதியை இனங்கண்டு வான்பகுதியை திசை திருப்ப நடவடிக்கை எடுத்தல். 1983 - 1984 களில் சன்னார் குளங்கள் புனரமைக்கப்பட்டாலும் இதுவரை காலங்களில் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்படாமல் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. குளத்தைப் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்படுவதுடன் வெள்ள காலங்களில் கடலோடு கலக்கின்ற நீரை விவசாய நடவடிக்கையில் இரண்டு போகங்களிலும் விருத்தி அடைய செய்வதற்கு பாரியளவில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படல்.

சட்ட ரீதியாக முறையற்ற ரீதியில் மண் அகழ்வு களவாடலை உரிய முறையில் நிறுத்திக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதுடன் கமநிலங்களில் காணப்பட கூடிய குளங்களைப் புனர்நிர்மாணம் செய்வதன் மூலம் வீணாகச் செல்கின்ற நீரைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். குளக்கட்டுக்களில் உள்ள பற்றைக்காடுகளை அழித்து நீர் வாய்க்கால்களை துப்பரவு செய்வதுடன் உரிய குளங்களுக்குச் செல்கின்ற வாய்க்கால்களும் திருத்தப்படல். விவசாய நிலங்களில் விவசாயிகள் சிறு வாய்க்கால்கள் திருத்தப்படுவதுடன் விவசாயம் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற நிலங்களும் செப்பனிடப்பட்டு வரம்புகளும் உரிய முறையில்

அமைத்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறாக வீண்விரயமாக செல்கின்ற நீரை தடுக்க முடியும். இதனை தொடர் நடவடிக்கையாக நடைமுறைப்படுத்தினால் நமது ஊரில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற இரண்டு போக நெற்செய்கைக்கு போதியளவு நீரை தேக்கி வைத்துக்கொள்ள சிறந்த பொருளாதார கட்டமைப்பு உற்பத்தியை வினைத்திறனுடன் கூடிய விளைதிறனை பெற்றுக்கொள்ள ஏதுவான காரணியாக அமையும்.

நமதூரின் தரைகீழ் நீரைப் பொறுத்த வரையில் கிணறுகளில் இருந்து பெறுகின்ற நீரானது தற்போது பாவனையில்குறைந்து செல்வதை காணமுடிகின்றது. நமது ஊரிற்கு குழாய் நீர்வழங்கப்பட்டு இருப்பதால் மக்களுடைய நாட்டமானது வீடுகளிலே குழாய் நீரை பயன்படுத்துவதனால் கிணத்தில் இருந்து பாவனை குறைவாக உள்ளது. யுத்த காலங்களில் ஏற்பட்ட தாக்கமானது இடப்பெயர்வினால் கைவிடப்பட்ட கிணறுகள் இடிந்தநிலையில் காணப்படுகின்றன. சில இடங்களில் உள்ள குழாய்க்கிணறுகளும் பாவனை அற்று கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது. இதனை உரிய முறையில் சீர்செய்வதன் ஊடாக மீள் சுழற்சி நீர் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியும். வீடுகளில் உள்ள சிறு சிறு மரக்கன்றுகளுக்கு நீரை பயன்படுத்துவதுடன் குறிப்பாக பாடசாலைவாசலில் நடப்பட்டுள்ள தென்னை மரங்களுக்கு குழாய் நீர் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் எங்கள் அனைவருக்கு தோளோடு தோள் நின்று தாகத் தீர்வை நிவர்த்தி செய்த பள்ளமடு கிணறும் நல்லுள்ளம் படைத்தவர்களினால் சீர் அமைக்கப்பட்டு இன்று எமது மக்கள் சிலர் பயன்படுத்துகின்றனர். விவசாய நிலங்களில் காணப்படுகின்ற கிணறுகள் தூர்வடைந்தும் அழிவடைந்தும் காணப்படுகின்றது. அதனைப் புனர்நிர்மாணம் செய்வதனால் மிளகாய் போன்ற விவசாய நடவடிக்கைகளை செய்வதற்கு சாதகமான சூழ்நிலையாக அமையும். சில வயல்களில் காணப்படுகின்ற குழாய் கிணறுகளின் உரிய முறையில் மூடிவிட்டு பாதுகாப்பதன் ஊடாக தேவைப்படும் நேரங்களில் அதனை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் முடியும்.

நமது ஊர் கடற்பகுதியானது உவர் நீரைக் கொண்ட கடலாக காணப்படுகின்றது. இங்கு கூடுதலாக கடற்தொழில்பெருமக்கள்இக்கடலைபயன்படுத்துகின்றனர். கைத்தொழில்கழிவுகள்விவசாயஇரசாயன அடையல்கள், ஓடி வழியும் நீர், மீன்பிடி கலங்களும் சிந்தும் எண்ணை கடலை மாசுபடுத்துகின்றன. சில வேலைகளில் மீன்பிடி இடங்களில் டைனமைட் பாவித்து மீன் பிடிக்கப்படுகின்றது. இது கடல்நீரை பாதிப்படைய செய்வதுடன் கடல்வாழ் உயிரினங்களை அழிவடையச் செய்கின்றது. இதனால் இனப்பெருக்கம் குறைவடைந்து செல்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றது. இந்திய நாட்டு மீனவர்களும் விதிவிலக்கல்ல. விவசாய நிலங்களில் இருந்து கழிவுகள் வருகின்ற நீர்களில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், உரங்களும் நீருடன் கலந்து கடலை அடைகின்றன. உள்ளூர் வெளியூர் இடங்களில் விடப்படுகின்ற மலக் கழிவுகளும் இதற்கு முன் உதாரணமாகும். ஊர்களிலும் வீடுகளிலும் இருந்து போகின்ற சாக்கடை நீர்கள் நமது கடலை மாசடைய செய்கின்றது. இவ்வாறான நிலைகளில் இருந்து நமது கடல் நீரைப் பாதுகாப்பதற்காக நமது மக்களுக்கு கடல் நீரியல் துறை அதிகாரிகள் ஊடாக விழிப்புணர்வு கூட்டங்களை நடாத்துதல், கடல் தொடர்பான முகாமைத்துவத்தை பேணுதல் முறையான மலசலக் கழிவு வெளியேற்றத்திற்கான நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வைத்தல். தகுந்த திண்மக் கழிவு முகாமைத்துவத்தையும் கழிவு நீர் அகற்றும் நுட்பத்தையும் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதுடன் விவசாய நடவடிக்கைகளின் போது பயன்படுத்தப்படும் பூச்சி நாசினிகள் அசேதன பொருட்களை கடலோடு கலக்கி நீரோடு கலக்க விடாமல் பாதுகாத்தல் போன்ற நடவடிக்கையினால் கடல் நீரை பாதுகாத்துக் கொள்ளமுடியும். அத்துடன் கரையோரங்களில் மண் அகழ்வு மற்றும் கண்டல் தாவரங்களை அழித்தல், கரையோரங்களில் கட்டுமானங்களை அமைத்தல், குடியேற்றத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளல். கடல் சார் அரச சட்ட திட்டங்களை மதிப்பதுடன் மீனவ சங்கங்களின் கருத்துக்களையும் மதித்து ஒத்துழைத்து நடத்தல். இவ்வாறாக நமது ஊரில் உள்ள நீர் நிலைகளும் அதன் போக்குகளாகவும் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடியும். எனவே இவ்வாறாக நீரியல் வளமும் அதன் பயன் படுகையும் அதனை பாதுகாக்கும் வளிமுறைகளையும் இவ்வாய்வினூடாக அறிந்து கொள்ள கூடியதாக இருக்கும்.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவின் நீர்வள அமைப்பு வரலாற்று ரீதியாக வளர்ச்சியடைந்ததாகவும், சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் இருந்தாலும், தற்போது சுற்றுச்சூழல், உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சமூக - பொருளாதார சவால்களால் நெருக்கடியில் உள்ளது என்பதை ஆய்வு வெளிப்படுத்தியது . முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் நீர்நிலைகளின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாடு, தற்போதைய மேலாண்மை நடைமுறைகள் மற்றும் துறையில் அடையாளம் காணப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றை பிரதிபலிக்கும் கருப்பொருள் வகைகளின் கீழ் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. நீர் வளங்களின் அமைப்பு மற்றும் விநியோகம்.

மேற்பரப்பு நீர் அமைப்பு: பாசனத்திற்கான முதன்மை நீர் ஆதாரம் சன்னாறு (வெளிப்புற மருதமடு) குளம் ஆகும். இது 26 இரண்டாம் நிலை குளங்களுக்கு தண்ணீரை விநியோகிக்கிறது, இது 2,000

ஏக்கருக்கும் அதிகமான விவசாய நிலங்களுக்கு பாசனம் செய்கிறது. இந்த குளங்களில் இலவுகுளம், உடையார் ஆகியவை அடங்கும். சுல்தான் குளம் மற்றும் புளியங்குளம் உள்ளிட்டவை விவசாயம் மற்றும் கால்நடைகளின் வாழ்வாதாரத்திற்கு பங்களிக்கின்றன. பள்ளமடு குளம், ஒரு பொதுக் குளியல் தளமாகவும், அவசர நீர்த்தேக்கமாகவும் செயல்படுகிறது. குறிப்பாக வறண்ட மாதங்களில், சன்னார் குளத்திலிருந்து பிரதான கால்வாய் வழியாக தண்ணீர் கூடுதலாக வழங்கப்படும் போது, விவசாயம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நல்வாழ்விற்கும் பங்களிக்கிறது.

நிலத்தடி நீர் வளங்கள்: பாரம்பரியமாக தோண்டப்பட்ட கிணறுகளும், சமீபத்தில் கட்டப்பட்ட குழாய் கிணறுகளும் வரலாற்று ரீதியாக வீட்டு மற்றும் விவசாய பயன்பாட்டிற்கு இன்றியமையாதவை. இருப்பினும், குழாய் நீர் அமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாலும், பராமரிப்பு இல்லாததால், பல இப்போது கைவிடப்பட்டுள்ளன அல்லது பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ளன.

கடல் மற்றும் கடலோர நீர்நிலைகள்: விடத்தல்தீவின் மேற்கு கடற்கரை, மீன்பிடித்தல் மூலம் உள்ளூர் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது , ஆனால் விவசாய கழிவுநீர், தொழில் வெளியேற்றம் மற்றும் டைனமைட் பயன்பாடு போன்ற நீடித்த மீன்பிடி நடைமுறைகளிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க மாசுபாட்டை எதிர்கொள்கிறது .

பயன்பாட்டு முறைகள் மற்றும் சமூக நடைமுறைகள்.

விவசாயப் பயன்பாடு: நெல் செய்கை, மிளகாய்ச் செய்கை மற்றும் தோட்ட நிலங்கள் பருவகால மழைப்பொழிவு (மானாவாரி சாகுபடி) மற்றும் தொட்டி நீர்ப்பாசனத்தைச் சார்ந்துள்ளது. வறண்ட காலங்களில், குறுகிய கால பயிர்களை நிலைநிறுத்துவதற்காக சன்னார் குளத்திலிருந்து தண்ணீர் கால்வாய் அமைப்புகள் வழியாக திருப்பி விடப்படுகிறது.

வீட்டு மற்றும் வாழ்வாதார பயன்பாடு: பள்ளமடு கிணறு மற்றும் அருகிலுள்ள பிற ஆதாரங்களில் இருந்து வரும் நிலத்தடி நீர் பாரம்பரியமாக குடிநீர் மற்றும் வீட்டுத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. சமீப காலங்களில், குழாய் நீர் கிணறுகளை நம்பியிருப்பதைக் குறைத்துள்ளது, ஆனால் பல குடும்பங்கள் இன்னும் தாவரங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்கும் குளிப்பதற்கும் அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றன.

மீன்பிடித்தல் மற்றும் மீன்வளர்ப்பு: சன்னார் குளம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய குளங்கள் உள்நாட்டு மீன்பிடித்தலை ஆதரிக்கின்றன , குறிப்பாக நன்னீர் மீன் மற்றும் இறால் இனப்பெருக்கம் மற்றும் அறுவடைக்கு உதவுகின்றன. உள்நாட்டு மீன்வளத் துறை ஆண்டுதோறும் மீன் குஞ்சுகளை வெளியிடுகிறது. இது உள்ளூர் மீனவ குடும்பங்களுக்கு ஊட்டச்சத்து மற்றும் வருமானம் இரண்டையும் ஆதரிக்கிறது.

கால்நடைகள் மற்றும் வனவிலங்குகள்: தொட்டிகள் மற்றும் குளங்கள் கால்நடைகள் மற்றும் ஆடுகளுக்கு அத்தியாவசிய நீரை வழங்குகின்றன, மேலும் களப்பணியின் போது, முதலைகள், பறவைகள் மற்றும் பாம்புகள் நீர்நிலைகளிலும் அதைச் சுற்றியும் காணப்பட்டன. இது உள்ளூர் பல்லுயிர் பெருக்கத்தில் அவற்றின் பங்கைக் குறிக்கிறது.

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு சவால்கள்.

நீர் விரயம் : திறமையற்ற வடிகால் உட்கட்டமைப்பு, குறிப்பாக ஒழுங்குபடுத்தப்படாத கசிவுப் பாதைகள் வழியாக, மழைநீர் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் நிரம்பி, கடல் நீருடன் கலக்க வழிவகுக்கிறது. குறிப்பாக, சன்னார் குளத்தின் 600 அடி கசிவு பாதை, மழைக்காலங்களில் கடலுக்குள் அதிகப்படியான வெள்ளநீரை வெளியேற்றி, பாசன திறனைக் குறைக்கிறது.

மாசுபாடு மற்றும் ஆக்கிரமிப்பு: கழிவுநீர் வெளியேற்றம், திடக்கழிவு கொட்டுதல், உரக் கழிவுகள் வெளியேறுதல் மற்றும் சட்டவிரோத மணல் சுரங்கம் ஆகியவை ஆறுகள், குளங்கள் மற்றும் கடலோர மண்டலங்களின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதித்துள்ளன. ஆழமற்ற நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்களில் உப்புத்தன்மை ஊடுருவுவது அதிகரித்து வருவதாகக் கூறப்படுகிறது.

கிணறுகள் கைவிடப்படுதல்: உள்நாட்டு மோதல் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய இடப்பெயர்ச்சி பல பாரம்பரிய கிணறுகளை கைவிட வழிவகுத்தது, அவை இப்போது பழுதடைந்துள்ளன. 1980களில் நிறுவப்பட்ட குழாய் கிணறுகள் பெரும்பாலும் செயல்படாதவை.

காலநிலை மாறுபாடு: ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு, நீடித்த வறட்சி மற்றும் தாமதமான பருவமழைகள், குறிப்பாக மழையை மட்டுமே நம்பியுள்ள பாசனம் இல்லாத பகுதிகளில், நீர் பற்றாக்குறையை அதிகரிக்கின்றன.

நிறுவன மற்றும் நிர்வாக சிக்கல்கள்.

பராமரிப்பு இல்லாமை: பல நீர் வழங்கல் கால்வாய்கள், மதகுகள் மற்றும் மதகுகள் சேதமடைந்துள்ளன அல்லது குப்பைகள் மற்றும் தாவரங்களால் அடைக்கப்பட்டுள்ளன. சுத்தம் செய்தல் மற்றும் மறுவாழ்வு பணிகள் அரிதாகவே நடைபெறுகின்றன, மேலும் நிலையான பராமரிப்புத் திட்டம் எதுவும்

நடைமுறையில் இல்லை.

வரையறுக்கப்பட்ட சமூக ஈடுபாடு: பாரம்பரிய நீர் பகிர்வு நடைமுறைகள் இன்னும் இருந்தாலும், உள்ளூர் சமூகங்களுடன் நிறுவன ஒருங்கிணைப்பு மிகக் குறைவு. அரசாங்கத் தலையீடுகள் பெரும்பாலும் மேல்நோக்கி இருக்கும், இறுதிப் பயனர்களிடமிருந்து சிறிய உள்ளீடுகள் இருக்கும்.

ஒருங்கிணைந்த திட்டமிடலின் தேவை: மேற்பரப்பு, தரை மற்றும் கடலோர நீர்வளத் திட்டமிடலை இணைக்கும் ஒருங்கிணைந்த மேலாண்மை கட்டமைப்பு இல்லை, அல்லது மாசுபாடு அல்லது ஆக்கிரமிப்பு தொடர்பான சுற்றுச்சூழல் விதிமுறைகளை போதுமான அளவு அமல்படுத்தவில்லை.

கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று சம்பந்தம்.

பள்ளமடு குளம் போன்ற நீர்நிலைகள் சடங்கு, பொழுதுபோக்கு மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன, திருவிழாக்கள், திருமணங்கள் மற்றும் மத நிகழ்வுகளுக்கான ஒன்றுகூடல் இடங்களாக செயல்படுகின்றன. உள்ளூர் நினைவிலும் வாய்மொழி வரலாற்றிலும் நீரின் குறியீட்டு மதிப்பு வலுவாக உள்ளது. கீரிதாழ்வு, ஆவுடையான் போன்ற குளப் பெயர்கள் குலம், மற்றும் பெரியசௌரி குளம், மூதாதையர் பரம்பரை மற்றும் பிராந்திய அடையாளத்தை பிரதிபலிக்கிறது, நீர் மேலாண்மைக்கும் கலாச்சார புவியியலுக்கும் இடையிலான தொடர்பை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

வரம்புகள்.

விடத்தல்தீவின் நீர்வள அமைப்புகள் பற்றிய விரிவான மற்றும் சூழல் நிறைந்த கணக்கை வழங்கும் அதே வேளையில், சில வரம்புகளுக்கு உட்பட்டது:

அளவு அளவீடுகள் இல்லாமை: இந்த ஆய்வு தரமான கவனிப்பு மற்றும் சமூக விவரிப்புகளை நம்பியிருந்தது. தொழில்நுட்ப உபகரணங்கள் இல்லாததால் நீர் அட்டவணை ஆழம், ஓட்ட விகிதம் மற்றும் உப்புத்தன்மை அளவுகள் போன்ற துல்லியமான நீரியல் தரவு அளவிடப்படவில்லை.

வரையறுக்கப்பட்ட தற்காலிக நோக்கம்: இந்தப் பகுப்பாய்வு நீர் மேலாண்மையின் தற்போதைய நிலை மற்றும் பின்னோக்கிய நினைவைப் படம்பிடிக்கிறது. ஆனால் மழைப்பொழிவு, தொட்டி செயல்திறன் அல்லது நிலத்தடி நீர் பிரித்தெடுத்தல் ஆகியவற்றின் நீண்டகால கால தொடர் ஒப்பீட்டை உள்ளடக்கவில்லை.

மோதலுக்குப்பிந்தையஇடைவெளிகள்: போர்தொடர்பானஇடப்பெயர்ச்சிமற்றும்மறுகட்டமைப்பின் நீண்டகால தாக்கத்தை நீர்வள கட்டமைப்புகளில் (எ.கா.,கிணறுகள், அணைகள், நீர்ப்பாசன கால்வாய்கள்) முழுமையாக மதிப்பிடுவது கடினமாக இருந்தது. ஏனெனில் பல கட்டமைப்புகள் ஆவணப்படுத்தப்படாமல் அல்லது முறைசாரா முறையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.

அரசாங்கப் பதிவுகளை அணுக முடியாத நிலை: நிர்வாகக் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக, ஆய்வின் போது குள புதுப்பித்தல் வரவு செலவுத் திட்டங்கள், மீன்வள இருப்பு அல்லது கடலோர பிரதேச அமுலாக்க நடவடிக்கைகள் குறித்த சில அதிகாரப்பூர்வ தரவுகளை அணுக முடியவில்லை.

ஆய்வின் தாக்கங்கள்.

சுற்றுச்சூழல் நிர்வாகம், கிராமப்புற மேம்பாடு மற்றும் நீர் நிலைத்தன்மைக்கு இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள் பல தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன:

சுற்றுச்சூழல் மீள்தன்மை: விடத்தல்தீவின் குளம் மற்றும் கால்வாய் அமைப்புகள் சுற்றுச்சூழல் சமநிலை பற்றிய ஆழமான அறிவைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த அமைப்புகளைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துவது இலங்கையின் வறண்ட மண்டலத்தில் உள்ள பிற கடலோர கிராமங்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அமையும்.

கொள்கை சீரமைப்பு: பாரம்பரிய நீர் அமைப்புகள் மற்றும் அரசு தலைமையிலான நீர்ப்பாசனம் அல்லது கடலோர மேலாண்மை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஒருங்கிணைப்பு இல்லாதது, உள்ளூர் ஆலோசனைகள் மற்றும் கீழ்நிலை திட்டமிடல் மூலம் சரிசெய்யப்பட வேண்டிய கொள்கை நடைமுறை இடைவெளியை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சமூக ஈடுபாடு: பள்ளமடு போன்ற குளங்களின் தெளிவான வரலாற்று மற்றும் உணர்ச்சி மதிப்பு, நீர் பாதுகாப்பு என்பது ஒரு தொழில்நுட்ப சவால் மட்டுமல்ல, ஒரு கலாச்சார சவால் என்பதையும் காட்டுகிறது. எந்தவொரு தலையீடும் சமூகத்தின் கூட்டு நினைவகம் மற்றும் மதிப்புகளுடன் ஈடுபட வேண்டும்.

காலநிலை மாற்ற தயார்நிலை: மழைப்பொழிவு மற்றும் கடல் நீர் ஊடுருவலில் கணிக்க முடியாத தன்மை அதிகரித்து வருவதால், கிராமப்புற நீர் திட்டமிடலில் காலநிலை தகவமைப்பு உத்திகளை இணைப்பதன் அவசரத்தை இந்த ஆய்வு அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது .

பரிந்துரைகள்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கவனிக்கப்பட்ட சவால்களின் அடிப்படையில், பின்வரும் நடைமுறை மற்றும் கொள்கை பரிந்துரைகள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன:

1. கைவிடப்பட்ட கிணறுகள் மற்றும் குளங்களை புனரமைத்தல். பாரம்பரிய தோண்டப்பட்ட கிணறுகள் மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட குளங்களை (எ.கா. பெரியசௌரி) மீண்டும் செயல்படுத்தி பராமரித்தல். குளம் , இலவுகுளம்) விவசாய அழுத்தத்தை விநியோகிக்கவும், ஒரு பெரிய தொட்டி அமைப்பைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைக்கவும்.
2. கால்வாய் அமைப்பு பழுதுபார்ப்பு மற்றும் தூர்வாருதல். உடனடியாக குறிப்பாக வனப்பகுதிகள் மற்றும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படக்கூடிய கரைகளுக்கு அருகில், ஊட்டக் கால்வாய்கள் மற்றும் சிறு நீர்ப்பாசன கட்டமைப்புகளை தூர்வாரி , பௌதீக ரீதியாக மறுசீரமைப்பு செய்ய வேண்டும்.
3. சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் கண்காணிப்பு மற்றும் பராமரிப்பு குழுக்கள். சிறிய தொட்டிகளை நிர்வகிக்கவும், நீர் பயன்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்தவும், பருவகால பராமரிப்பு பணிகளைக் கூட்டாக மேற்கொள்ளவும் பெண்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் உட்பட உள்ளூர் நீர் பயனர் குழுக்களை நிறுவுதல்.
4. மீனவர் சங்கங்கள் மற்றும் கடல் நீரியல் துறையின் ஆதரவுடன், மணல் அகழ்வு, சதுப்புநில காடுகள் அழித்தல் மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற கடலோர கட்டுமானம் ஆகியவற்றின் மீது கடுமையான கட்டுப்பாட்டை அமல்படுத்துதல். கடலோர மண்டல பாதுகாப்பு விதிமுறைகளை அமல்படுத்துதல் .
5. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பான விவசாய நடைமுறைகள். தொட்டிகள், ஓடைகள் மற்றும் கடலில் இரசாயனக் கலப்பதைத் தடுக்க சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த உரம் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லி மாற்றுகளை அறிமுகப்படுத்தி ஊக்குவிக்கவும்.
6. நிலையான மீன்வளம் மற்றும் கடல்சார் கல்வி. டைனமைட் மீன்பிடித்தல் போன்ற அழிவுகரமான நடைமுறைகளைத் தடைசெய்து, கடல் பல்லுயிர் பெருக்கம் மற்றும் கடலோர மாசுபாட்டின் அபாயங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வு திட்டங்களை விரிவுபடுத்துதல்.
7. மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் நுண் நீர்ப்பாசனம். வீட்டுத் தோட்டங்கள் மற்றும் மத நிறுவனங்களில் கூரை மழைநீர் சேகரிப்பு அமைப்புகள் மற்றும் சொட்டு நீர் பாசனத்தை நிறுவுவதை ஊக்குவிக்கவும்.
8. பால் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் கழிவுநீர் வடிகால் பொறியியல். வெள்ள சேதம் மற்றும் போக்குவரத்து இடையூறுகளைக் குறைக்க, கழிவுநீர் வடிகால் இடங்கள் மற்றும் வடிகால் இடங்களில் (எ.கா., சன்னறு கடைமடை, நாயாறு பாலம்) பாலங்களை அமைத்து பழுதுபார்க்கவும் .

முடிவுரை.

இலங்கையின் வறண்ட பிரதேச நீரியல் துறையின் நுண்ணிய உருவகத்தை விடத்தல்தீவு முன்வைக்கிறது . பாரம்பரிய அறிவு நிறைந்தது. ஆனால் சுற்றுச்சூழல் அழுத்தம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு புறக்கணிப்புக்கு முகங்கொடுக்கும் வகையில் உடையக்கூடியது. அதன் குளங்கள், குளங்கள், கிணறுகள் மற்றும் கடலை எதிர்கொள்ளும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் வெறும் நீர் ஆதாரங்களை விட அதிகம் அவை சமூகப் பொது இடங்கள், கலாச்சார நிலப்பரப்புகள் மற்றும் விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி குடும்பங்களுக்கான உயிர்நாடிகள். வரலாற்று ரீதியாக இந்தக் கிராமம் தண்ணீரை மீள்தன்மையுடன் நிர்வகித்து வந்தாலும், மாசுபாடு முதல் காலநிலை மாற்றம் மற்றும் நிர்வாக இடைவெளிகள் வரையிலான நவீன சவால்களுக்கு உடனடி, ஒருங்கிணைந்த பதில் தேவைப்படுகிறது. சமூக ஈடுபாடு, சுற்றுச்சூழல் மறுசீரமைப்பு மற்றும் கொள்கை ஒத்திசைவு மூலம், விடத்தல்தீவின் நீர் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கவும், தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால சந்ததியினரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய புத்துயிர் பெறவும் முடியும். இங்கு பெறப்பட்ட நுண்ணறிவுகள் ஒரு கிராமத்திற்கு அப்பால் நீண்டுள்ளன. தெற்காசியாவின் வறண்ட பிரதேசங்கள் முழுவதும் நீர் பாதுகாப்பான, கலாச்சார ரீதியாக வேரூன்றிய மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக சமநிலையான கிராமப்புற சமூகங்களை உருவாக்குவதற்கான பரந்த முயற்சிகளுடன் அவை எதிரொலிக்கின்றன.

உசாத்துணைகள்.

- Abeywardana, N., Bebermeier, W., & Schütt, B. (2018). Ancient water management and governance in the dry zone of Sri Lanka until abandonment, and the influence of colonial politics during reclamation. Water, 10(12), 1746. https://doi.org/10.3390/w10121746ResearchGate+2MDPI+2ResearchGate+2
- de Silva, S., Senaratna Sellamuttu, S., Kodituwakku, D. C., & Atapattu, S. (2013). Governance performance in integrated coastal management: Sri Lanka country report. International Water Management Institute.ResearchGate
- Gopalakrishnan, T., Kumar, L., & Mikunthan, T. (2020). Assessment of spatial and temporal trend of groundwater salinity in Jaffna Peninsula and its link to paddy land abandonment. Sustainability, 12(9), 3681. https://doi.org/10.3390/su12093681MDPI

• International Water Management Institute (IWMI). (2021). Adaptation to climate variability in Sri Lanka: A case study of the Huruluwewa irrigation system in the dry zone. IWMI Working Paper 200. https://doi.org/10.5337/2021.229IWMI

5. விடத்தல்தீவில் விவசாயப் புத்துயிர்ப்பு: கொள்கைகள், சந்தைகள் மற்றும் எதிர்காலப் பாதைகள்.

புஸ்பராசா யூட் ஆனந்தகுமார்[5]

சுருக்கம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவு, சுற்றுச்சூழல் அழிவு, பொருளாதாரத் தடைகள், நிறுவல் முறைப்பாடுகள் மற்றும் காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கங்கள் உள்ளிட்ட பலதரப்பட்ட விவசாயச் சவால்களை எதிர்நோக்கிவருகிறது. இக்கட்டுரை, போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் உள்ள குறைந்த மற்றும் நடுத்தர அளவிலான விவசாயிகளின் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கியமான பிரச்சினைகளை ஆராய்கிறது. அரசும் அரசியல் பூர்வமற்ற நிறுவனங்களும் மேற்கொண்ட தலையீடுகள் எவ்வளவு வரையறுக்கப்பட்டவையாக இருந்தன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. களஆய்வுத் தகவல்கள், கொள்கை ஆவணங்கள் மற்றும் உள்ளூர் சமூக உறுப்பினர்களின் நேரடி சாட்சியங்களின் அடிப்படையில், இந்த ஆய்வு, காலநிலை-நிலைத்தன்மை முறைமைகள், கூட்டுறவு அடிப்படையிலான செயற்பாடுகள், மதிப்பூட்டல் நடவடிக்கைகள் மற்றும் அடிநிலைக் கட்டமைப்புகளின் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றின் வாயிலாக விவசாயத்தை மீட்டெடுக்கும் நடைமுறைகள் மற்றும் சாத்தியங்களை நுண்ணறிவுடன் விவரிக்கிறது. பிராந்தியத்தின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக - பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளுடன் ஒத்துப்போகக்கூடிய, மக்கள் சார்ந்த ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டு கொள்கைநடைமுறை ஒன்றை இது பரிந்துரைக்கிறது.

முக்கியச் சொற்கள்:விடத்தல்தீவு விவசாயம், காலநிலை நிலைத்தன்மை கொண்ட விவசாயம், போருக்குப் பிந்தைய கிராமப்புற மேம்பாடு, நிறுவல் சீர்திருத்தம் மற்றும் கொள்கைப் பிழைகள், சமூக அடிப்படையிலான விவசாய உத்திகள்

பொருளாதார மற்றும் சந்தைச் சவால்கள்.

விவசாயம் என்பது விடத்தல்தீவில் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்ற முயற்சி மட்டுமல்லாது, பொருளாதார ரீதியாகவும் மிக முக்கியமானதாகும். ஆனால் இங்கு உள்ள விவசாயிகளுக்கெதிராகவே பல சமயங்களில் சூழ்நிலை அமையக்கூடியதாகவே காணப்படுகிறது. ஒரு விவசாயி சுற்றுச்சூழல் சவால்களைத் தாண்டி நல்ல அறுவடையைப் பெறக்கூடிய நிலை உருவானாலும், அதனை நிலையான வாழ்வாதாரமாக மாற்றுவது கடினமாகவே இருக்கிறது.

மூலதனமும் முதலீடும் இல்லாத நிலை.

விடத்தல்தீவில் பெரும்பாலான விவசாயக் குடும்பங்கள் தங்களைத் தாங்களே பிழைத்துக்கொள்ளும் அல்லது சிறிய அளவிலான வணிக விவசாய மட்டத்தில் இயங்குகின்றன. இவர்கள் பெரும்பாலும் குறைந்த சேமிப்புகள் மற்றும் முதலீட்டு ஆதாரங்களையே கொண்டுள்ளனர். போர்க் காலத்துக்குப் பின்னர், அவர்களிடம் இருந்த விவசாய உபகரணங்களைப் (டிராக்டர், கருவிகள் அல்லது கால்நடைகள்) பலரும் இழந்திருந்தனர். ஒரு பண்ணையை மீளக்கட்டமைக்க விதைகள், உபகரணங்கள், தொழிலாளர், உழைப்பு, சில சமயங்களில் இயந்திரப் பயன்பாடு போன்றவையுடன் கூடிய முதலீடு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இதற்கான முதலீட்டை பலர் உடனடியாகச் செய்ய இயலாமல் திணறுகின்றனர். கடனுக்கான அணுகல் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள வங்கிகள், உறுதியான சொத்துப் பத்திரங்கள் அல்லது நில உரிமைகள் இல்லாத சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதில் தயங்குகின்றன, இது விடத்தல்தீவில் பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு நடைமுறைச் சவாலாகவே உள்ளது. நுண்நிதித் திட்டங்கள் இருப்பினும், பிற கிராமங்களில் ஏற்பட்ட கடனிறுக்கச் சிக்கல்களால் சிலர் அதனைப் பயமாகக் கருதுகிறார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்கள் பெரும்பாலும் குறைந்த தரமுடைய சேமித்த விதைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிறந்த வேலிகள் அமைக்காமல் விட்டுவிடுகின்றனர். இது உற்பத்தித் திறனை தீவிரமாகப் பாதிக்கும், மேலும் குறைந்த உற்பத்தி வட்டத்தில் சிக்கிக்கொள்ளச் செய்யும்.

அதிக உள்ளீட்டுச் செலவுகள்.

விவசாய உபகரணங்களின் விலை நாடு முழுவதும் அதிகரித்துள்ளது. உரம் மானியம் இல்லாதபோது விலை அதிகமாகவும், மானியத் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் தாமதங்களுடனும் மாற்றங்களுடனும் காணப்படுகின்றன. சில பருவங்களில் உரங்கள் கிடைக்காமல், சந்தை விலையிலோ அல்லது எதுவும்

5 கமநல அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், கமநல அபிவிருத்தித் திணைக்களம், மன்னார்.

இல்லாமலோ இயலாமல் இருந்துள்ளனர். மேம்பட்ட விதைகள் மற்றும் வேளாண் இரசாயனங்கள்கூட மிகச்செலவானவை. ஒரு விவசாயி கூறியபடி, பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறைகளுடன் ஒரு ஏக்கர் நெல் விவசாயத்திற்கு கிட்டத்தட்ட ரூ.120,000 செலவாகும். ஆனால் இது நல்ல விலைக்கு விற்றால்தான் திரும்பவரும், அது உறுதியாக இல்லை. மேலும் இயந்திரச் செலவுகளும் அதிகமாகவே உள்ளன. இதனால் பலர் குறைந்த உள்ளீடு குறைந்த உற்பத்தித் திறன் முறைமைகளில் இயங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றனர்.

சந்தை அணுகல் மற்றும் விலைக் குறைபாடுகள்.

விடத்தல்தீவின் புவியியல் தன்மையால் விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை பெரிய சந்தைகளுக்குக் கொண்டுசெல்வதில் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். உள்ளூர்ச் சந்தையில் விற்பனை செய்வது குறைந்த விலையை மட்டுமே தருகிறது. ஏனெனில் மற்ற வீடுகளும் ஒரே சூழ்நிலையில் உள்ளன. அருகிலுள்ள சந்தைகள் மன்னார் அல்லது யாழ்ப்பாணம். ஆனால் போக்குவரத்து செலவுகள் அதிகமாக இருப்பதால், ஒரு விவசாயிக்கு தனிப்பட்ட முறையில் லொறி வாடகைக்கு பிடிக்குமளவுக்கு போதுமான அளவு உற்பத்தித் திறன் இருக்காமல் இருக்கலாம். எனவே, அவர்களால் இடைத் தரகர்களை நம்பும் நிலை உருவாகிறது. இவர்கள் போக்குவரத்து மற்றும் ஆபத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டி குறைந்த விலைகளையே வழங்குகிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு விவசாயி தனது வயலில் பண்ணை பங்குதாரரிடம் விற்றால் அரசாங்க ஆதரவு விலை அளவுக்கு அருகேகூட செல்லாது. வெங்காயம், மிளகாய் போன்றவையும் சில்லறை விலையின் ஒரு பகுதியிலேயே வாங்கப்படுகின்றன. இதனால் மதிப்பு சேர்க்கும் முழுநன்மை உற்பத்தியாளருக்குக் கிடையாது.

அத்தியாயத் தீர்மானம்.

இந்த பொருளாதாரச் சவால்கள் அனைத்தும் ஒரே காலத்தில் விவசாயியை குறைந்த உள்ளீட்டின் சூழ்நிலையிலேயே வைக்கின்றன. இதனால் உற்பத்தித் திறன் குறைவாகவே காணப்படுகிறது, அதனால் வருமானமும் குறைகிறது. இந்த சுழற்சி தொடரும்போது, வாழ்க்கையை விவசாயத்தின் மீது மட்டும் நம்பமுடியாத சூழ்நிலை உருவாகிறது.

வருமானப் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் கிராமப்புற வறுமை.

மேற்கூறிய அனைத்துக் காரணிகளின் ஒட்டு மொத்த விளைவாக, விடத்தல்தீவில் விவசாயம் ஒரு உறுதியான வாழ்வாதாரத் துறையாக இல்லாமல், பல குடும்பங்களுக்கு ஒரு இரண்டாம் நிலைத் தொழிலாகவே உள்ளது. பலர் முழு நேர விவசாயத்தை முயற்சித்தாலும், கடுமையான பருவங்களில் கடனில் மூழ்குகிறார்கள் அல்லது கூடுதல் வருமானத்திற்காக பருவமழை தவிர்ந்த காலங்களில் கூலித்தொழில் (உதாரணமாக கட்டிட வேலைகள் அல்லது மீன்பிடி) தேடவேண்டியிருக்கும். இந்தச் சமூகத்தில் வறுமை ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு, பாடசாலை இடை விலகியவர்களின் வீதம் போன்ற குறிகாட்டிகளில் பிரதிபலிக்கிறது. ஒரு அறுவடை தோல்வியுற்றாலே, குடும்பங்கள் செலவுகளைக் குறைக்க, குழந்தைகளைப் பாடசாலையில் இருந்து நிறுத்தி விடலாம் அல்லது உணவுக் குறைவுக்குத் தள்ளப்படலாம். இந்தபொருளாதாரச் சூழ்நிலை, புதுமையான நுட்பங்களோ, பயிர்மாற்றங்களோ மீதான முதலீட்டுத் தயார்பாடுகளையும் குறைக்கிறது. ஏனெனில் அதற்கான ஆதரவும் பாதுகாப்பும் அவர்களிடம் இல்லை.

அறுவடைக்குப் பிந்தைய நடவடிக்கைகள் மற்றும் மதிப்புச் சங்கிலிகள்.

மேலும், உள்ளூரிலேயே அறுவடைக்குப் பிந்தைய பதப்படுத்தும் அல்லது பெறுமதி சேர்க்கும் வசதிகள் இல்லாததும் ஒரு தடையாக விளங்குகிறது. விவசாயிகள் தங்களின் நெல்லை அரைத்துப் பச்சரிசியாக விற்றால் அல்லது தேங்காய்களை எண்ணெயாகப் பதப்படுத்தினால், அதிக மதிப்பைப் பெறலாம். ஆனால் தற்போதைய சூழலில், பெரும்பாலான நேரங்களில் மூலப்பொருட்களே விற்கப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் போர்க் காலத்திற்கு முன் ஒரு சிறிய அரிசி ஆலை இருந்தது. ஆனால் அது தற்போது இயங்கவில்லை. இதனால் விவசாயிகள் தங்கள் நெல்லை அல்லது வேறு பயிர்களை வெளியில் கொண்டுசென்று அரைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். குளிர் களஞ்சியங்கள் அல்லது உணவு பதப்படுத்தும் அலகுகள் இல்லாததால், பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகள் விரைவில் விற்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதனால் அவை விலை குறைவாக விற்கப்படுகின்றன. இத்தகைய வசதிகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் விவசாயிகள் உரிய விலை வரும்வரை விளைபொருட்களை சேமிக்க முடியும். அல்லது பதப்படுத்தப்பட்ட பொருட்களுடன் புதிய சந்தைகளை நோக்கிச்செல்ல முடியும். எனினும், இது ஒரு அமைப்பான முயற்சி மற்றும் முதலீட்டுத் தேவையை ஏற்படுத்துகிறது. இவை தற்போது இல்லாதவையாகும்.

தொழிலாளர் பற்றாக்குறை மற்றும் கூலிச் செலவுகள்.

இதே நேரத்தில், தொழிலாளர்கள் பற்றாக்குறையும் ஒரு பொருளாதாரச் சவாலாக உருவெடுத்துள்ளது. இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயம் அல்லாத வேலைகளை நாடுவதால், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தேவைப்படும் நேரங்களில் கிடைப்பதில்லை. நிலத்தடி வேலைகள் அல்லது அறுவடை போன்ற உச்ச நேரங்களில், கூலி விகிதங்கள் அதிகரித்து, சிறிய விவசாயிகள் இவற்றைத் தாங்க இயலாமல் தவிக்கின்றனர். கடந்த காலங்களில் சமூக அடிப்படையிலான தொழிலாளர் பரிமாற்ற முறை, அல்லது பெரிய குடும்பங்கள் இந்தத் தேவையைச் சமாளித்தன. ஆனால் சமீபத்திய சமூக மாற்றங்கள் இந்த வாய்ப்புக்களையும் குறைத்துள்ளன. இயந்திரமயமாக்கல் ஒரு பதிலாக இருக்கலாம் என்றாலும், அதற்கும் மூலதனக் கட்டுப்பாடுகள் தடையாகவே உள்ளன. சுருக்கமாகச் சொன்னால், விடத்தல்தீவின் விவசாயிகள் கடுமையான பொருளாதாரச் சூழ்நிலையின் மத்தியில் இருக்கிறார்கள். குறைந்த முதலீடு குறைந்த உற்பத்தித் திறனுக்கு வழிவகுக்கிறது. குறைந்த உற்பத்தித்திறன் மேலும் முதலீட்டைத் தடுக்கும். இந்த வட்டத்தை முறிக்க, நிதி அணுகலை மேம்படுத்துதல், செலவுகளைக் குறைப்பது (மானியங்கள், கூட்டுக் கொள்முதல்), மற்றும் விவசாய வருவாயை அதிகரித்தல் (சந்தை விலை உயர்வு, வகைபடுத்தல், மதிப்புக் கூட்டல்) ஆகிய தலையீடுகள் மிகவும் அவசியம். இவை நடைமுறைக்கு வரும்வரை, விவசாயம் பல குடும்பங்களுக்கு உறுதியற்ற, மிகவும் கவலையூட்டும் செயற்பாடாகவே இருக்கும். இதுவே அடுத்த தலைமுறை விவசாயத்தில் ஈடுபடத் தயங்கக் காரணமாகவும் உள்ளது.

கொள்கை மற்றும் நிறுவனச் சவால்கள்.

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதாரச் சிக்கல்களுக்கு மேலாக, கொள்கை, நிர்வாகம் மற்றும் நிறுவன ஆதரவு பற்றிய சவால்களும் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கின்றன. இவை அன்றாட வாழ்க்கையில் தெளிவாகத் தெரியாத போதிலும், மேற்கூறிய பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகளை இயக்கவோ அல்லது தடுக்கவோ காரணமாகின்றன. விடத்தல்தீவின் சூழலில், விவசாய மீட்சி மற்றும் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் வகையில் கொள்கை செயல்படுத்தலில் பெரும் இடைவெளிகள் மற்றும் தவறான ஒழுங்கமைப்புகள் காணப்படுகின்றன.

அரசுத்திட்டங்களின் குறைந்த விரிவாக்கம்.

விதை மானியங்கள், உர உதவித் திட்டங்கள், இலவச அல்லது குறைந்த வட்டி விவசாயக் கடன்கள் (உதாரணமாக இலங்கை வங்கியின் விவசாயக் கடன்கள்), மற்றும் மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு மறுசீரமைப்பு நிதி எனப் பலதிட்டங்களை அரசு கொண்டுள்ளதாயினும், பல விடத்தல்தீவு விவசாயிகள் அவற்றிலிருந்து பயனடைவதில் சிரமமடைகின்றனர். தகவல் பரப்பல் குறைவாக இருப்பது, விண்ணப்பக்காலக் கேடுகள் குறித்து அறிவில்லாமை, மற்றும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் (உதா. சிங்களம் அல்லது ஆங்கிலத்தில் உள்ளபடிவங்கள். மாவட்டச் செயலகங்களுக்குப் பயணிக்க வேண்டிய கட்டாயம், நில உரிமை ஆவணங்களின் பற்றாக்குறை) இவற்றிற்குக் காரணமாகின்றன. மேலும், அதிகாரிகள் அல்லது அதிகாரப் பூர்வ ஊழியர்களின் வருகை குறைவாக இருப்பது மற்றும் சில நேரங்களில் உள்ளூர் அரசியல் சார்பான ஒதுக்கீடுகள் மூலம் தூர உள்ள கிராமங்கள் அந்நியப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால், "பயனற்ற கொள்கைகள்" என்ற உணர்வு கிராம வாசிகளில் ஏற்படுகிறது.

மீன்வள வளர்ச்சியும் நிலம் தொடர்பான கொள்கை முரண்பாடுகளும்.

போரைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் வடக்கு பிரதேசங்களில் வேகமான பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற பெயரில், பாரம்பரிய நிலப்பயன்பாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது. மன்னார் கடற்கரையில் இறால் வளர்ப்பை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள் அதற்கான எடுத்துக்காட்டு. விடத்தல்தீவிலுள்ள ஒரு பகுதிக்கு, அரசின் ஆதரவுடன், தனியார் முதலீட்டாளர்கள் இறால் வளர்ப்புத் திட்டம் மேற்கொண்டனர். இது இயற்கை காப்பகத் திணைக்களத்தால் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலத்தை மாற்றுவதற்கும், விவசாய நிலங்களையும், உள்நாட்டு நீர்மூலங்களையும் மாசுபடுத்தவும் வழிவகுக்கின்றது. விவசாய சமுதாயத்திற்கான ஆலோசனையின்றி இத்தகைய திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படுவது பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களை அச்சுறுத்தும்.

நில உரிமை மற்றும் மீள்குடியேற்றக் கொள்கைகள்: நில உரிமையைத் தீர்மானிக்காத நிலை மற்றும் வனஜீவராசி, வனவளம் நிலங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ள பகுதிகள் விவசாய விரிவாக்கத்தில் தடையாக உள்ளன. உரிய உரிமைகள் வழங்கப்படுவதற்கான ஒருங்கிணைந்த கொள்கை அணுகுமுறை தேவைப்படுகிறது. தற்போது, விடத்தல்தீவின் பல விவசாயிகள் உரிமை ஆவணமின்றி முறைசாரா வகையில் நிலங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதனால் அவர்கள் சான்றிதழ் தேவைப்படும் சில உத்தியோகபூர்வ சேவைகளில் (உதா. வங்கிகடன்கள், மானியங்கள்) பங்கேற்க முடியவில்லை. மீள்குடியேற்றப் பகுதிகளில் நில அனுமதிபெறும் நடைமுறை பெரும்பாலும் பல ஆண்டுகள்

எடுக்கக்கூடியதாய் உள்ளதால் விவசாயிகள் குழப்பமடைந்துள்ளனர்.

விவசாய விரிவாக்கம் மற்றும் ஆராய்ச்சி ஆதரவு.

விவசாய விரிவாக்கச் சேவைகள் போதுமான ஊழியர்கள் மற்றும் வளங்கள் இல்லாத நிலையிலேயே செயல்படுகின்றன. போருக்கு முன்னர், அரசாங்கம் நெல் ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையங்களைப் பராமரித்துவந்தாலும், இவை போர்க் காலத்தில் செயலிழந்தன. மேலும் அவை தற்போது முழுமையாக மீளச்சேராத நிலையிலேயே உள்ளன. இதனால், நவீன நிலையான தொழில்நுட்பங்களைப் பற்றிய விவசாயிகளின் பார்வை மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

சந்தை மற்றும் கூட்டுறவு கொள்கைகள்.

அரசாங்கம் முன்னர் விவசாயிகளுக்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் சபைகளை உருவாக்கியது. மன்னார் மாவட்டத்தில் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், உத்தரவாத விலையில் அரிசி வாங்கும் நெல் சந்தைப்படுத்தல் சபைகளும் இருந்தன. ஆனால், இவை தற்போது தொலைதூரக்கிராமங்களில் செயல்படுவதற்குரிய உதவிகளையும் சேவைகளையும் வழங்குவதில் தோல்வியடைந்துள்ளன. இது விவசாயிகளைத் தனியார் இடைத் தரகர்களிடம் அடிமைப்படுத்துகிறது. இத்தகைய திட்டங்களை மீண்டும் செயல்படுத்துவதற்கு அரசு நிதி உதவி மற்றும் தக்க பயிற்சி வழங்கவேண்டியுள்ளது.

மொத்தச் சுருக்கம்:

விடத்தல்தீவின் விவசாய வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் கொள்கை மற்றும் நிறுவனக் குறைபாடுகள் தெளிவாகவே காணப்படுகின்றன. எப்போதெல்லாம் ஆதரவு தேவைப்படுகிறதோ அந்தத் தருணங்களில், இவை இல்லாமற் போகின்றன. அரசு மற்றும் நிறுவனங்கள் வெகுதூரத்தில் உள்ளன என்பது மக்களின் உணர்வாகும். இந்த இடைவெளியை நிரப்புவதே சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதார சிக்கல்களுக்கு தீர்வுகாணும் அடிப்படைக் கட்டுமானமாகும்.

வள ஒதுக்கீடு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு.

உயர் நிலைக் கொள்கைகள் வள ஒதுக்கீடுகளை வகுக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வடமாகாணத்தில் உள்ள சிறிய நீர்ப்பாசனங்களை மறுசீரமைக்க எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும். அல்லது கிராமப்புறச் சாலைகளை அமைக்க, மின்சாரம் வழங்க எவ்வளவு வரவு செலவு திட்டம் ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறித்தே தீர்மானிக்கின்றன. விடத்தல்தீவு ஒரு சிறிய கிராமமாக இருப்பதால், மாவட்டச் செயலகத் திட்டங்களில் ஒன்றிணைக்கப்படாவிட்டால், இத்தகைய திட்டங்களில் அது பெரும்பாலும் முன்னிலையாகத் தோன்றுவதில்லை. கொள்கை வகுப்பாளர்கள் அதிக வருமானத்தைத் தரும் முதலீடுகளுக்கு (பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் போன்றவை) முன்னுரிமை அளிக்கும் போது, தொடர்ச்சியான சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள் பழுதுபார்க்கும் திட்டங்கள் போன்ற சிறிய ஆனால் முக்கியமான முதலீடுகள் புறக்கணிக்கப்படும் அபாயம் உண்டு. இத்தகைய குறுகிய இடங்களில் இதை முன்னெடுத்து நிறைவேற்றும் பொறுப்பு பெரும்பாலும் உள்ளூர் அதிகாரிகளின் தோள்களில் விழுகிறது. அவர்கள் முனைந்தால் மட்டுமே இது நடைமுறையாகும். மேலும், பல்வேறு துறைகளுக்கிடையிலான பொறுப்புப் பிரிப்பு தெளிவில்லாத காரணத்தினால் (உதாரணமாக ஒரு நீர்ப்பாசனத்தின் மறுசீரமைப்பு வேளாண் சேவைத்துறையா, நீர்ப்பாசனத்துறையா அல்லது மாகாணசபையா?), இது போன்ற உட்கட்டமைப்புகளைப் பராமரிக்கும் பணிகள் சரிவர நடைபெறாத நிலை ஏற்படுகிறது. இத்தகைய பொறுப்பின் குழப்பம் காரணமாக, ஏற்கனவே உள்ள அமைப்புக்களும் முறையாகப் பராமரிக்கப்படாமல் விட்டுவைக்கப்படுகின்றன. சுருக்கமாக, கொள்கை மற்றும் நிறுவன ரீதியான தோல்விகள், விடத்தல்தீவில் மிகக்கடுமையான தேவை இருந்தபோதும் அதற்குரிய ஆதரவு இல்லாத நிலையை உருவாக்கியுள்ளன. நீண்டகாலப் போரினைச் சகித்துக்கொண்டு தங்கள் வாழ்வியலை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முயற்சி செய்யும் மக்களுக்கு, அரசு மற்றும் அதன் நிறுவனங்கள் தொலைவில் உள்ளனவெனும் உணர்வை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த இடைவெளியைக் குறைப்பது காலநிலை மற்றும் பொருளாதாரச் சவால்களை சமாளிப்பதைப் போலவே முக்கியமானது. ஏனெனில் பயனுள்ள கொள்கைகள் உடல் ரீதியான சவால்களை எதிர்கொள்ளத் தேவையான கட்டமைப்புகளையும் வளங்களையும் வழங்கக்கூடியவையாகும். அதற்குமாறாக, கொள்கை ஆதரவு இல்லாமல், உள்ளூர் முயற்சிகள் பரவலாக்கப்பட முடியாதவையாகிவிடும். விடத்தல்தீவு போன்ற இடத்தில், அரசாங்க முயற்சிகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகவும், அந்த கிராமத்தின் தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு ஒத்துப்போகும் வகையில் செயல்படுவதற்கே இந்தக் கொள்கைகள் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியமான சவாலாகும். ஏற்கனவே அணுகக்கூடிய பகுதிகளுக்கே மட்டுமான ஒரே மாதிரியான

கொள்கையாக்கம் அல்ல.

இன்றுவரை அரசு மற்றும் அரசுசாரா நிறுவனங்களின் தலையீடுகள்.

பல ஆண்டுகளாக, அரசு நிறுவனங்களும் அரசு சாரா நிறுவனங்களும் விடத்தல்தீவு மற்றும் பரந்த மாந்தை மேற்கு பகுதியில் விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டை ஆதரிக்க பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளன. இந்தத் தலையீடுகளின் வெற்றிகள் கலவையாகவே உள்ளன. எதுவென்று செய்து முடிக்கப்பட்டது அல்லது முயற்சிக்கப்பட்டது என்பதை ஆய்வதன் மூலம், எதிர்காலத்தில் எந்த உத்திகள் சிறப்பாகச் செயல்படக்கூடும். எவை தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பது குறித்த நுண்ணறிவுகள் பெறமுடிகின்றன.

போருக்குப் பிந்தைய அரசாங்க மறுவாழ்வு திட்டங்கள்:

சுமார் 2010–2012 இல், இலங்கை அரசாங்கம் வடமாகாண மறுவாழ்வு திட்டங்களைத் தொடங்கியது. இதில் விவசாயத் துறையையும் உள்ளடக்கியது. உணவுத் தேவைக்காக உடனடி உற்பத்தியை மீட்டெடுப்பதே நோக்கமாக இருந்தது. இந்த அமைப்பின்கீழ், விவசாய அமைச்சகம் "விவசாய மறுதொடக்கத் தொகுப்புகள்" எனப்படும் தொகுப்புகளை வழங்கியது. இதில் பொதுவாக 10–20 கிலோ நெல்விதைகள், சில உரப்பைகள் மற்றும் அடிப்படை கருவிகள் அடங்கும். விடத்தல்தீவிலுள்ள பல குடும்பங்கள் இத்தகைய தொகுப்புகளைப் பெற்றன. கூடுதலாக, காசுக்கான வேலை எனும் திட்டமும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதில் உடற்சக்தியுள்ள நபர்களுக்கு, சமூக விவசாயச் சொத்துக்களில் (உதாரணமாக குளக்கரை அல்லது அடைபட்ட கால்வாய்களில்) பலத்த சுத்தம் செய்ய பணம் வழங்கப்பட்டது. இவை நல்ல நோக்கத்துடன் இருந்தாலும், மிகக்குறுகிய காலமாகவும், போதுமானதல்லாததாகவும் அமைந்தன. சில குடும்பங்களுக்கு நடவு பருவத்தைக் தொடங்க இவை உதவினாலும், தொடர்ந்த ஆதரவு இல்லாததினால், பயிரிடல் குறைந்து, பல வயல்கள் மீண்டும் பயன்பாடின்றி விட்டுவைக்கப்பட்டன. குறிப்பாக மழை பெய்யவில்லை அல்லது உள்ளீடுகள் அற்ற காலங்களில் ஆகும்.

உட்கட்டமைப்புத் திட்டங்கள்:

இந்த பகுதியில் அரசாங்க தலைமையிலான முக்கியமான உட்கட்டமைப்புத் திட்டமாக 2015இல் விடத்தல்தீவைக் கடக்கும் பிரதான சாலை நன்கொடையாளர் நிதியுதவியுடன் மீளமைக்கப்பட்டது. இது தொடர்பை மேம்படுத்தியது. எனினும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பின்னடைந்தன. விடத்தல்தீவு குளங்களை கட்டுக்கரைக் குள அமைப்புடன் இணைக்கும் திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டாலும் அது செயல்படுத்தப்படவில்லை. சிறிய அளவில், சில நீர்ப்பாசனங்கள் 2014இல் கமநல அபிவிருத்திதுறை மூலம் சீரமைக்கப்பட்டனது. உதாரணமாக, தூர்வாரல் மற்றும் மதகை பழுதுபார்ப்பு. எனினும், பல நீர்ப்பாசனங்களுக்கு இன்னும் வேலை தேவைப்படுகின்றன. நிதிப்பற்றாக்குறையும் நிர்வாகக் கிளர்ச்சிகளும் இந்த முன்னேற்றத்தை தாமதமாக்குகின்றன.

விவசாய விரிவாக்கம் மற்றும் பயிற்சி:

மாவட்ட மட்டத்தில் சில பயிற்சித் திட்டங்கள் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருந்து (விடத்தல்தீவு உட்பட) இரண்டு விவசாயிகள் அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் மேம்பட்ட தொழில்நுட்பங்களைப்பற்றி அறிந்தனர். சில நேரங்களில் செயல் விளக்கக்கருவிகள் (புதிய விதை வகைகள் அல்லது தோட்டகருவிகள்) பெற்றனர். எனினும், மேலே விவாதிக்கப்பட்ட பிரச்சினைகள் (நிதிப்பற்றாக்குறை, தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை போன்றவை) காரணமாக, இப்பயிற்சிகளை நடைமுறையில் அமுல்படுத்த முடியவில்லை.

அரசுசாரா மற்றும் பன்னாட்டுச் சேவைகள்:

பல்வேறு அரசுசாரா மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், குறிப்பாக FAO, JICA, WFP மற்றும் CPRITAS, விவசாய மற்றும் வாழ்க்கை முறைக்கான உதவிகளை வழங்கியுள்ளன. உதாரணமாக, FAO 2012இல் ஒரு தொகுதி நெல்விதைகள், உரம், மற்றும் நிலத்தடம் சமப்படுத்தல் பயிற்சியுடன் வழங்கியது. JICA நிறுவனம் பசுமை சூழ்நிலைத் திட்டங்களில், சிறிய விவசாயக் கிணறுகள் மற்றும் மழைநீர் சேகரிப்பு நீர்ப்பாசனங்களை உருவாக்கியதுடன், சமூக நிகழ்வுகளையும் நடைமுறைப்படுத்தியது.
சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின், விடத்தல்தீவின் விவசாயத் துறையின் மறுசுழற்சி மெதுவாகவே இடம்பெற்றுள்ளது. மறுவாழ்வு முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், நிலையான ஆதரவு இல்லாதது, சுற்றுச்சூழல் அழிவுகள், மற்றும் தொழில்நுட்ப, நிறுவன பின்னடைவு ஆகியவை பெரும்தடையாகத் திகழ்கின்றன. இதனால், சிறந்த நிலைத்த முறைகளை உருவாக்கவேண்டிய தேவை மிக அவசியமாகிறது.

இன்றுவரை அரசு மற்றும் அரசுசாரா நிறுவனங்களின் தலையீடுகள்.

பலஆண்டுகளாக, பல்வேறு அரசு நிறுவனங்களும் அரசுசாரா நிறுவனங்களும் விடத்தல்தீவும் பரந்த மாந்தைமேற்கு பிரதேசமும் உட்பட, விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டை ஆதரிக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளன. இந்த தலையீடுகள் கலவையான வெற்றியையும் சவால்களையும் சந்தித்துள்ளன. என்ன செயல்படுத்தப்பட்டது. எது செயல்படவில்லை என்பதைக் கவனித்தல், எதிர்காலத்தில் எந்த உத்திகள் பயனுள்ளதாக இருக்கலாம் மற்றும் எவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான நுண்ணறிவை வழங்குகிறது.

போருக்குப் பிந்தைய அரசுத் திட்டங்கள்:

2010–2012 காலப்பகுதியில் இலங்கை அரசாங்கம் வடமாகாண மறுவாழ்வுத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தது, இதில் விவசாயத்திற்கான கூறுகளும் அடங்கும். உணவுத்திறன் மீட்பிற்கு விசேட கவனம் செலுத்தப்பட்டது. "விவசாய மறுதொடக்கம் பொதிகள்" (10–20 கிலோ நெல்விதைகள், சில உரப்பைகள், அடிப்படை கருவிகள்) வழங்கப்பட்டன. விடத்தல்தீவில் பல குடும்பங்கள் இவைகளை பெற்றனர். மேலும், "வேலைக்கு பதிலாக பணம்" என்ற திட்டத்தின்கீழ், பொதுக்கருவிகளான குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்கள் சுத்தம் செய்யத் தொழிலாளர்களுக்குப் பணம் வழங்கப்பட்டது. இவை உள்நோக்கம் கொண்டவையாக இருந்தாலும், குறுகிய காலத்திட்டங்களாகவே முடிந்தன.

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் மீளமைப்பு:

மாந்தை மேற்கில் கமநலசேவைகள் நிலையங்கள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. ஆனால் "க்ருஷிநவோதயா" மாதிரி கிராமங்கள் எனும் சிக்கலான திட்டத்தில் விடத்தல்தீவு ஆரம்பத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. சமூர்த்தி திட்டத்தின் கீழ் சில நிதி மற்றும் கடன் உதவிகள் இருந்தாலும், அவை பெரும்பாலும் நலனுக்கே உரித்தானவை.

உட்கட்டமைப்புத் திட்டங்கள்:

2015 இல், நன்கொடையாளர் நிதியுதவியுடன் முக்கிய சாலை மறுசீரமைக்கப்பட்டது. ஆனால் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பின்னடைவு கண்டன. கட்டுக்கரைக்குள திட்டத்துடன் விடத்தல்தீவை இணைப்பது பற்றி முன்மொழியப்பட்டது. ஆனால் அது நடைமுறையிலாக்கப்படவில்லை. சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள் சில மேம்படுத்தப்பட்டாலும், பெரும்பாலனவை இன்னும் பழுதுபார்க்கப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளன.

விவசாய விரிவாக்கம் மற்றும் பயிற்சி:

மாவட்ட அளவில் விவசாயப் பயிற்சிகள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதில் விடத்தல்தீவிலிருந்தும் சிலர் பங்கேற்றனர். ஆனால் நிதி மற்றும் நீர் பற்றாக்குறை போன்ற சிக்கல்களால் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை.

அரசுசாரா மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகள்:

FAO விவசாய வாழ்வாதார உட்கட்டமைப்புகளை வழங்கியது. Caritas, திரும்பிவந்த பொதுமக்களை ஒருங்கிணைத்து பாசன பம்பிகளை வழங்கியது. JICA, 2010இல் மாந்தை மேற்கு பகுதியில் ஆய்வுகளும் செயல் விளக்கப் பண்ணைகளையும் அறிமுகப்படுத்தியது. WFP "பணிக்கு பதிலாக உணவு" திட்டங்களை இயற்றியது.

UNDP-GEF சிறுமானியத் திட்டம்:

2018இல், ஒரு பெண்கள் குழுவுக்கு வீட்டுத் தோட்டம் மற்றும் சதுப்புநில நடவு ஆகியவற்றிற்குத் திட்ட உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. இதில் விடத்தல்தீவு பெண்களும் கலந்துகொண்டு பயிற்சிகளைப் பெற்றனர். தற்போது சில குடும்பங்கள் வருடம் முழுவதும் காய்கறி தோட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன.

சந்தை மற்றும் கூட்டுறவுத் தலையீடுகள்:

IRD போன்ற அமைப்புகள் நெல் விவசாய சங்கங்களை அமைத்தன. ஆனால் குறைந்த உற்பத்தி மற்றும் சவால்கள் காரணமாக அவை வலுவடையவில்லை. மன்னார் நகரத்தில் அமைக்கப்பட்ட காய்கறி சேகரிப்பு மையம் இன்னும் தொலைதூர கிராமங்களை அணுகவில்லை.

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பாதுகாப்பு முயற்சிகள்:

WNPS போன்ற அமைப்புகள், நிலையானவள நடைமுறைகள் குறித்த விழிப்புணர்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளன. கடற்கரை அரிப்பை எதிர்கொள்வதற்காக சதுப்பு நிலங்களை மீட்டெடுப்பதற்கான

திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

செயல்திறன் மதிப்பீடு:

திட்டங்கள் சில நன்மைகளை வழங்கினாலும், பெரும்பாலும் குறுகியகால அல்லது முன்னோடி செயல்பாடுகளாகவே இருந்தன. தொடர்ச்சியான பின்தொடர்தல் இல்லாமை மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும் சிக்கலாக உள்ளது. ஒரு குளம் ஒருமுறை சுத்தம் செய்யப்பட்ட பிறகு பராமரிக்கப்படவில்லை என்றால், மீண்டும் சேற்றில் மூழ்கும். இவ்வாறு, தனிநபர் வெற்றிகள் இருந்தாலும், கிராம அளவிலான பெரிய வெற்றி இன்னும் இல்லாத நிலையிலேயே உள்ளது.

எதிர்கால வழிகாட்டல்:

எதிர்கால திட்டங்கள் ஒருங்கிணைந்ததும், பங்கேற்பும், நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்துடன் இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இவற்றில் இருந்து நாம் உணரலாம். "ஒரு நீர் இறைக்கும் இயந்திரம் இங்கே, ஒரு பயிற்சி அங்கே" என்பது போல் துண்டு நடவடிக்கைகள் அல்லாமல், முழுமையான திட்டங்களின் ஒரு பகுதியாக செயல்பட வேண்டும். சமூக பங்கேற்பும், அரசு மற்றும் அரசுசாரா நிறுவனங்களும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்பது மிக முக்கியமானது.

எதிர்கால வாய்ப்புகள் மற்றும் நிலையான உத்திகள்.

கடுமையான சவால்கள் இருந்த போதிலும், விடத்தல்தீவின் விவசாயத்துறை நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டு வருகின்றது. இந்த கிராமத்தில் மீள்தன்மையுடனும், அதிக உற்பத்தித்திறனுடனும், நிலையான முறையில் விவசாயத்தை முன்னெடுக்கத் தேவையான தெளிவான வாய்ப்புகள் மற்றும் பாதைகள் உள்ளன. கடந்த அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதன் மூலமாகவும், நவீன முன்னேற்றங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாகவும், பங்குதாரர்கள் தற்போதைய பிரச்சனைகளை மட்டுமல்லாமல், புதிய வாய்ப்புகளையும் திறக்கக்கூடிய உத்திகளை செயல்படுத்த முடியும். இந்தப் பகுதி எதிர்கால வாய்ப்புகள் மற்றும் உத்திகளை, கீழ்க்காணும் முக்கிய தலைப்புக்களின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகிறது. காலநிலை எதிர்ப்புதிறன்கொண்ட விவசாய முறைகளை ஏற்ற சமூக நிறுவனங்கள் மற்றும் அறிவுப் பரிமாற்றத்தை வலுப்படுத்தல் கொள்கை ஆதரவை பயன்படுத்தல். பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் மதிப்புக் கூட்டலை ஆராய்தல். இவை ஒவ்வொன்றும், விடத்தல்தீவின் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற வகையில் செயல்படக்கூடும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் ஆதரிக்கின்றன.

காலநிலையை ஏற்பது மற்றும் நிலையான விவசாயத்தை மேம்படுத்துவது.

வறட்சியும் உவர்த்தன்மையும் அதிகரிக்கும் இந்தக் காலநிலையை எதிர்த்து செயல்படுவது அவசியம். விடத்தல்தீவு இந்த காலநிலையை எதிர்த்து அல்ல, அதோடு இணைந்து விவசாயம் செய்யவேண்டும். அதற்காக, சீரற்ற மழைப்பொழிவு மற்றும் அதிக உவர்த்தன்மைகொண்ட நிலங்களில் செழித்து வளரக்கூடிய பயிர்கள் மற்றும் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

வறட்சி மற்றும் உவர்த்தாங்கும் பயிர்களை அறிமுகப்படுத்துவது:

இலங்கையின் உலர் பிரதேச விவசாய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்றவை உருவாக்கியுள்ள AT *354* மற்றும் BG *310* போன்ற நெல்வகைகள் குறைந்த நீரில்கூட நல்ல உற்பத்தித்திறனை அளிக்கின்றன. அதேபோல், உவர்த்தாங்கும் வகைகளை பரந்த அளவில் விநியோகிக்க முடியும். நெல்லைத்தவிர, தினை (முத்துதினை, விரல்தினை) மற்றும் சோளம் போன்றவை வறட்சி சகிப்புத்தன்மை கொண்டவை என்பதால் ஊக்குவிக்கப்படலாம்.

மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் நுண்நீர்ப்பாசனம்:

தனிப்பட்ட நிலங்கள் மற்றும் குழுக்களுக்கான சிறிய குளங்கள், கூரைமழையை சேகரிக்கும் தொட்டிகள் மற்றும் சொட்டுநீர் அமைப்புகள் போன்றவை மூலமாக, குறைந்த நீரில் ஆண்டின் பெரும் பகுதியில் காய்கறி உற்பத்திசெய்ய முடியும். ஒரு வறட்சி பகுதியின் ஒரு திட்டத்தில், 2000 லீட்டர் தொட்டி மற்றும் சொட்டுநீர் கருவியுடன் காய்கறிகள் வளர்க்கப்பட்டன. இதே மாதிரிக் கணிப்புகளை விடத்தல்தீவிலும் மேற்கொள்ளலாம்.

மண் மேலாண்மை நுட்பங்கள்:

தழைக்கூளம் மற்றும் பசுந்தாள் உரமிடுதல் போன்றவை வறட்சிக்குத்தக்க மண்ணை உருவாக்க உதவுகின்றன. இவை பாரம்பரியமாக இருந்தும் தற்போதைய விவசாயிகளுக்கு செயல் விளக்கப் பண்ணைகள் மூலம் காட்டப்படவேண்டும்.

வேளாண்காடுகள் வளர்ப்பு (Agroforestry):

முருங்கை, கிளிரிசிடியா, பனை போன்ற மரங்களை வயல் எல்லைகளில் அல்லது நிழலளிக்கக்கூடிய இடங்களில் நடுவதன் மூலம் மண் அரிப்பைத் தடுப்பதுடன் கூடுதல் விளைச்சல் பெறலாம். இதனுடன், "கரிம கிராமங்கள்" என்ற அரசாங்க நெறிமுறைப்பொருளுடன் ஒத்துப்போகும் வகையில், இந்த வகை இயற்கை சார்ந்த முறைகள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. ஒரு கரிம வேளாண்மை முன்னோடி பகுதியாக விடத்தல்தீவு தேர்ந்தெடுக்கப்படுமானால், பயிற்சி, சான்றிதழ் மற்றும் சந்தை அணுகல் ஆகியவற்றில் ஆதரவுபெறும் வாய்ப்பு உண்டு.

சமூக அமைப்புகளை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் அறிவு பரிமாற்றம்.

விடத்தல்தீவின் விவசாய வளர்ச்சிக்காக சமூக ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் அறிவு பகிர்வை ஊக்குவிப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க வாய்ப்பு காணப்படுகிறது. வரலாற்றுப் பின்னணியில், கூட்டுத் தொழிலாளிப் பகிர்வு, குள மேலாண்மை போன்ற கூட்டு முயற்சிகள் வெற்றிகரமான விவசாயத்தின் அடித்தளமாக இருந்தன. இத்தகைய அமைப்புகளை இன்றைய தேவைப்பட்ட முறைமைக்கேற்ப புத்துயிர் பெறச்செய்யவேண்டியது அவசியம்.

விவசாய கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் குழுக்கள்.

விவசாய கூட்டுறவு ஒன்றை நிறுவுதல் அல்லது புதுப்பித்தல், விடத்தல்தீவின் பொருளாதார மற்றும் சமூக சவால்களுக்குத் தீர்வாக அமையக்கூடும். இது விதைகள், உரங்கள் போன்ற உள்ளீடுகளை தொகுப்பாகக் கொள்வனவு செய்து குறைந்த விலையில் வழங்கலாம்; விளைபொருட்களை கூட்டு சந்தைப்படுத்தலின் மூலமாக அதிக விலையில் விற்பனை செய்யலாம்; மேலும், பகிரப்பட்ட இயந்திர சேவைகளும் (உழவு இயந்திரம், அரிசி ஆலை போன்றவை) நடாத்தலாம். இவை அரசாங்கத்தின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கான வாயிலாகவும் செயல்படலாம். ஏனெனில் பல்வேறு நிறுவனங்கள் தனிநபர்களைவிட குழுக்களுடன் பணிபுரிய விரும்புகின்றன. இளைய கல்வியறிந்த கிராம வாசிகள் தலைவர் பொறுப்புகளை ஏற்கும்சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கான வாய்ப்பு இங்கு காணப்படுகிறது. ஆரம்ப கட்டத்தில் ஒரு அரசுசாரா நிறுவனம் அல்லது கமநல அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் அடிப்படை சட்ட அமைப்பை உருவாக்கவும், நிர்வாகக் கடமைகளில் உறுப்பினர்களுக்கு பயிற்சி வழங்கவும் உதவலாம். அருகிலுள்ள மாவட்டங்களில், இத்தகைய விவயாயக் கூட்டுறவுகள் வெற்றிகரமாக கைவிடப்பட்ட நீர்ப்பாசன முறைகளை மீண்டும் உயிர்ப்பித்துள்ளன. விடத்தல்தீவிலும், விவசாயிகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டால், தங்கள் நீர்ப்பாசனங்களை மாகாண அளவில் முன்னுரிமை வகுப்பதற்கான கோரிக்கைகளை வலியுறுத்த முடியும்.

கமநல சேவைகள் மையத்துடன் உறவுகளை வலுப்படுத்துதல்.

மாந்தை மேற்கு கமநல சேவைகள் மையத்துடன் உறவை வலுப்படுத்துவது அவசியமானதாகும். ஒரு உள்ளூர் விவசாயி பிரதிநிதிக்குழு அமைக்கப்பட்டால், அது விதை பற்றாக்குறை, பூச்சிதொற்றுகள் போன்ற பிரச்சினைகளை கமநல அபிவருத்தி உத்தியோகத்தர்களிடம் நேரடியாக முன்வைத்து, தேவையான ஆலோசனைகளைப் பெறமுடியும். இங்கு உள்ள முக்கிய வாய்ப்பு என்னவென்றால், அரசாங்க தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவத்தை பயன்பாட்டிற்கு கொண்டுவருவது. உதாரணமாக, விரிவாக்க அலுவலர்கள் சில முன்னணி விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி வழங்கி, அவர்கள் ஊரில் 'வளவாளர்' ஆக மாறலாம். "பயிற்சியாளருக்குப் பயிற்சி" என்ற மாதிரியை வகுத்து செயல்படுத்தலாம். கமநல அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் காலாண்டு பரிசோதனை நாட்கள், செயல் விளக்கங்கள் போன்றவை நடத்துமாறு ஊக்குவிக்கப்படலாம். போக்குவரத்து வசதிக்காக அவர்களுக்கு எரிபொருள் செலவுகளை வழங்க ஒரு வெளிநாட்டு திட்டம் உதவக்கூடும்.

இளைஞர்களும் பெண்களும்.

இளைஞர் மற்றும் மகளிர் குழுக்களை விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்துவது, கமத்தொழில் முனைவோரை உருவாக்க ஒருவாய்ப்பாகும். உதாரணமாக, பாடசாலை முடித்த இளைஞர்களுக்கு சிறிய தோட்டங்கள் அல்லது நிலப்பகுதிகளை குழுவாக வழங்கி, அவர்களை மைக்ரோஃபைனான்ஸின் மூலம் பழவகை நாற்று வளர்ப்பு, காளான் வளர்ப்பு, தேனீவளர்ப்பு போன்ற தொழில்களில் ஈடுபடுத்தலாம். இது தொழில்வாய்ப்பை உருவாக்குவது மட்டுமல்ல, விவசாயத் துறையில் புதுமையையும் ஆற்றலையும் கொண்டுவரும். பெண்கள் சமையலறை வீட்டுத்தோட்டங்களை வெற்றிகரமாக மேம்படுத்தியுள்ள நிலையில், உலர்ந்த காய்கறி, மசாலா, சிற்றுண்டி போன்றவற்றை தயாரிக்கும் உற்பத்தியாளர் குழுக்களாக அமைக்கப்படலாம். விதைதேர்வு, பதப்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளில் அவர்கள் பாரம்பரியமாக சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். பெண்கள் விவசாயி சங்கத்தின் மூலமாக அவர்களின் பங்களிப்பை ஊக்குவிக்கவும், அவர்களுக்கு உகந்த பயிற்சிகளையும் கடன் வசதிகளையும் கொண்டாடலாம்.

பூர்வீக அறிவை பாதுகாத்தல் மற்றும் மாற்றுதல்.

மூத்த விவசாயிகளிடமிருந்து பூர்வீக அறிவைப் பதிவுசெய்து, அதை இளைய தலைமுறைக்கு மாற்றுவது மிக அவசியமாகும். உள்ளூர் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி உடைப்பெடுத்த குளங்களை சரிசெய்வது, இயற்கை அடையாளங்களை வைத்து விதைப்புக் காலத்தை தீர்மானிப்பது, வேம்பு உள்ளிட்ட மூலிகைகளை வைத்து கரிம பூச்சிக்கொல்லிகளை உருவாக்குவது போன்ற பழைய நடைமுறைகள் சமூகப் பட்டறைகள் வாயிலாக கற்றுத்தரலாம். ஆராய்ச்சியாளர்கள் அல்லது அரசுசாரா அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைத்தே இதைச்செய்யலாம். இலங்கையின் சில பாடசாலைகள் முதிய விவசாயிகளின் வழிகாட்டுதலின்கீழ் தோட்டங்களைக் கட்டியெழுப்பும் விவசாய மாணவர் கழகங்களை ஆரம்பித்துள்ளன. இதை விடத்தல்தீவின் பாடசாலையிலும் நடைமுறைப்படுத்தினால், இளைய தலைமுறையின் திறன்கள் மேம்படும், அதேவேளை மூத்த தலைமுறையின் அறிவும் மதிக்கப்படும். கொள்கை ஆதரவு மற்றும் நிறுவன சீர்திருத்தங்களைப் பயன்படுத்துதல் கொள்கைப் பரப்பில் சமீபத்திய முன்னேற்றங்கள், அவை உள்ளூரில் நடைமுறைக்குவரும் வகையில் ஆதரவும் தயார் நிலையும் இருந்தால், விடத்தல்தீவுக்கு பயன்படுத்தக்கூடிய முக்கிய வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன.

"காலநிலை ஸ்மார்ட் வேளாண்மை" திட்டங்கள்.

2016ஆம் ஆண்டு வறட்சி அனுபவத்துக்குப் பிறகு, தேசிய ரீதியில் "Climate Smart Agriculture" (CSA) என்ற அணுகுமுறையை இலங்கை அரசு முன்னெடுத்துள்ளது. இது நீர் பாதுகாப்பு முறைகள், காலநிலை எதிர்ப்புத் திறன்கொண்ட பயிர்கள், பயிர் காப்பீடு மற்றும் விவசாயிகளுக்கான பேரிடர் நிவாரணம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியது. இதனடிப்படையில், வேளாண் அமைச்சகம் உலர்ந்த பிரதேசங்களில் உள்ள விவசாய குழுக்களுக்கு சூரியசக்தி இயக்கமுடைய சொட்டு நீர்ப்பாசன கருவிகளை வழங்கும் திட்டத்தை ஆரம்பித்துள்ளது. விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள், விண்ணப்பித்தால், சில ஏக்கர் நிலங்களை மாதிரிப் பண்ணைகளாக மாற்றிப் பயனடையலாம்.

பயிர்காப்பீடு மற்றும் நில உரிமை சீர்திருத்தம்:

வறட்சி மற்றும் வெள்ளம் போன்ற பேரிடர்களுக்காக பயிர்க் காப்பீடு விரிவாக நடைமுறைக்கு வருகிறது. விவசாயிகள் ஒருங்கிணைந்து சுய வேலையை எடுத்தால், தங்களது அபாயங்களைச் சமாளிக்க முடியும். பெரும்பாலான நேரங்களில் காப்பீட்டு கட்டணம் அரசால் மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. நிலஉரிமை தொடர்பான பிரச்சினைகளும் மெதுவாகத் தீர்க்கப்படுகின்றன. இது விவசாயிகளை முதலீடு செய்யவும் கடனுக்குப் பரிந்துரைக்கவும் உதவுகிறது. இடைக்காலத்தில், பிணையம் தேவையில்லாத குழு அடிப்படையிலான கடன் திட்டங்களை நுண்நிதித் திட்டங்கள் பரிசீலிக்கின்றன.

மாகாணசபை மற்றும் சர்வதேச உதவித்திட்டங்கள்:

வடமாகாணசபையின் ஊடாக கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதை விடத்தல்தீவு விவசாயிகள் தங்களது தேவைகளுடன் நேரடியாகச் சேர்ந்தால், சிறியநீர்ப்பாசன மேம்பாட்டு திட்டங்களில் (உதாரணமாக வெளிநாட்டு நிதியுதவிபெற்ற திட்டங்கள்) தங்கள் கிராமத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வலியுறுத்த முடியும். FAO தலைமையிலான ஒரு காலநிலைத் தழுவல் திட்டத்தில், உவரினால் பாதிப்புக்குள்ளான நெற்பயிர் மீட்புக்கான மாதிரிக் கிராமமாக விடத்தல்தீவைத் தேர்வு செய்யத் தூண்டுவிக்கலாம்.

மீன்வளத்துடன் ஒருங்கிணைந்த விவசாயம்:

பெரிய அளவிலான இறால் வளர்ப்புத் திட்டங்கள் பாரம்பரிய நிலங்களை அச்சுறுத்துகின்ற போதிலும், உள்ளூர் மக்களால் பொறுப்புடன் மேற்கொள்ளப்படும் சிறிய அளவிலான ஒருங்கிணைந்த மீன்வளர்ப்புத் திட்டங்கள் விவசாயத்துடன் இணைந்து முன்னேற்ற வாய்ப்பை வழங்குகின்றன. உலர்ந்த பருவங்களில் நெற்பயிர் இயங்காத வயல்களில் மீன் வளர்க்கலாம். இது புரதத் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் மற்றும் கூடுதல் வருமானத்தையும் வழங்கும்.

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வேளாண்சுற்றுலா:

விடத்தல்தீவின் இயற்கை காப்பகத்துக்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற நிலைப்பாடு மற்றும் அதன் விவசாயப் பின்னணி எதிர் காலத்தில் சுற்றுச்சூழல் அல்லது வேளாண் சுற்றுலாவுக்குப் பயன்படக் கூடியதாகும். குளங்கள் பறவைகளுக்கு வாழிடமாக இருந்தால், பறவைகளைப் பார்க்க ஆர்வமுள்ள சுற்றுலாப்பயணிகள் அல்லது பண்ணை வாழ்க்கையை அனுபவிக்க விரும்புவோர் வரக்கூடும். இது ஒரு நீண்டகால இலக்கு என்றாலும், விவசாயத்தையும் இயற்கையையும் சமநிலையுடன் வைத்திருக்கும் முயற்சியை ஊக்குவிக்கும். இது விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு மாற்று வருமானத்தை வழங்கும்.

பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் மதிப்புகூட்டல்.

இறுதியாக, விவசாயத்துறையிலும் அதனுடன் தொடர்புடைய பிற துறைகளிலும் பன்முகப்படுத்தல் மேற்கொள்வது, மீள்தன்மை மற்றும் வருமான நிலைத்தன்மையை பெரிதும் மேம்படுத்தும்.

பயிர் பல்வகைப்படுத்தல்:

பரந்த வயல் பயிர்களுக்குப் புறம்பாக, உள்ளூர் சந்தை தேவையுள்ள கொய்யா, வாழைப்பழம், பப்பாளி போன்ற தோட்டப் பழங்கள் உட்பட விடத்தல்தீவின் சில பகுதிகள் ஏற்ற சூழ்நிலைகளை கொண்டுள்ளன. மேம்படுத்தப்பட்ட ஒட்டுரக வகைகள் மற்றும் சொட்டு நீர்பாசனத்துடன் இவைகள் வெற்றிகரமாக வளரக்கூடும். இதேபோன்று, மிளகாய், வெங்காயம், நிலக்கடலை போன்ற பணப் பயிர்கள் வறண்ட பருவத்தில் தண்ணீர் கிடைக்குமானால் விவசாயத்திற்கு ஏற்றவை. இவை நல்ல விலைக்குப் போகின்றன வரலாற்று ரீதியாகவும் இங்கு பயிரிடப்பட்டன. இவைகளின் பயிரிடுதலுக்கு தேவையான உள்ளீடுகளும் அறிவும் (பூச்சிக் கட்டுப்பாடு உள்ளிட்டவை) நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். தென்னந்தோட்டங்களை மீளமைப்பதும், முதிர்ச்சி அடையும் வரை வருமானத்திற்காக வாழை, அன்னாசி போன்றவற்றை ஊடு பயிராக பயன்படுத்துவதும் சிறந்த வாய்ப்பு. அரசாங்கம் பெரும்பாலும் தென்னை நாற்றுகளை இலவசமாக வழங்குகின்றது. தேங்காய்கள் எப்போதும் சந்தையை வாய்ப்பைக் கொண்டிருப்பதால் இது நீண்டகால பலனளிக்கக்கூடியது.

கால்நடைகள் மற்றும் மீன்வளம்:

மேம்பட்ட இனங்களுடன் கால்நடை மாந்தைகளை மீள உருவாக்குவது ஊட்டச்சத்து மற்றும் வருமானத்திற்கான நிலையான ஆதாரமாக அமையும். கலப்பின மாடுகள் அல்லது மேம்படுத்தப்பட்ட ஆடுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டால், பால் மற்றும் இறைச்சி உற்பத்தி அதிகரிக்கலாம். போதுமான அளவில் பால் உற்பத்தி இருந்தால், சிறிய அளவிலான பால் சேகரிப்புத் திட்டமொன்று தொடங்கக்கூடும் (சில அரசுசாரா அமைப்புகள் குளிர்விக்கும் உபகரணங்களை வழங்குகின்றன). இதேபோன்று, குளங்களில் உள்நாட்டு மீன்பிடியை ஊக்குவிக்கலாம். கிராமவாசிகள் மீன்குஞ்சுகளைத் தொட்டிகளில் விட்டுப்பெருக்கி, பின்பு அறுவடை செய்வதற்கான சமூக அடிப்படையிலான மீன்பிடி மேலாண்மை மீண்டும் செயல்படுத்தப்படலாம்.

மதிப்புக்கூட்டல் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல்:

நெல்லை அரிசியாக அரைக்கும் அரிசி ஆலை அல்லது கூட்டுறவுத்திட்டம் ஊருக்குள் அமைக்கப்படலாம். இதன் மூலம் விவசாயிகள் நேரடியாக சந்தைகளில் விற்பனை செய்ய முடியும். இவ்வாறு செய்பவர்கள் நேரடியாக சில்லறை விற்பனையிலோ அல்லது சந்தைகளிலோ அதிக விலைக்குப் பொருட்களை விற்றுக்கொள்ளலாம். பாரம்பரிய அரிசி வகைகளை பயன்படுத்தி, "விடத்தல்தீவு பாரம்பரிய அரிசி" எனும் பெயரில் ஒரு வர்த்தக பெயர் மூலம் விற்பனை செய்தால், அதற்கான விசேட சந்தைகளில் நுழையக்கூடும். பனம்பொருட்களில், முன்னர் முஸ்லிம் சமூகம் உற்பத்திசெய்த பனைவெல்லம் போன்றவை நவீன தொழில்நுட்பத்தில், சுகாதாரமான முறையில் தயாரித்து, பொதி செய்து வெளிநாடுகளில் சந்தைப்படுத்தலாம். இளைஞர்களுக்கு பயிற்சியும் வேலைவாய்ப்பும் வழங்கலாம். இது ஆரோக்கிய உணவுப் பொருளாக வளர்ந்துவரும் பனம்பொருட்களுக்கு சந்தையில் வாய்ப்பு உள்ளது. அரசாங்கத்தின் பனை அபிவிருத்திச் சபை இவ்விடயத்தில் உதவலாம். நேரடிச் சந்தைப்படுத்தல்: விவசாயிகள்குழு, வாராந்திர சந்தைகளை ஊரில் ஏற்பாடுசெய்து, நகரங்களில் இருந்து வர்த்தகர்களை அழைக்கலாம். அல்லது குழுவாக விளைபொருட்களை நகரத்திற்கு எடுத்துச்சென்று, பிரத்யேக க்கடைகளில் விற்பனை செய்யலாம். இது இடைத்தரகர்களை தவிர்த்து அதிகலாபத்தை உருவாக்கும்.

தொழில்நுட்பம் மற்றும் தகவல்:

மொபைல் தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன் வானிலை முன்னறிவிப்புகள், சந்தைவிலை தகவல்கள் போன்றவற்றை SMS மூலமாகப் பெறலாம். இது நிலங்களின் தயாரிப்பிலும், பயிர் செய்கை முடிவெடுப்பிலும் உதவும். பசும்பயிர்களை மட்டுமின்றி மரங்கள், விலங்குகள், சுற்றுலா, கைவினைப் பொருட்கள் போன்ற பல வழிகளிலும் வருமானத்தை பல்வகைப்படுத்துவது, ஒருதுறை தோல்வியடைந்தாலும் குடும்பங்கள் முழுமையாக பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்யும். இது பழங்கால பாரம்பரிய வேளாண்மையை மீன்வளத்தையும் இணைத்துக்கொண்ட வாழ்க்கைத் திட்டத்துடன் ஒத்துப்போகிறது.

பரிந்துரைகள் மற்றும் எதிர்கால முன்னேற்றத் திட்டங்கள்.

விடத்தல்தீவின் வரலாறு, இயற்கை வளங்கள், சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றின் விரிவான பகுப்பாய்வை அடிப்படையாகக்கொண்டு, இந்தப்பிரிவு விவசாயத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க

முக்கியக் கொள்கைகள் மற்றும் செயல்திறனுடன்கூடிய பரிந்துரைகளை முன்வைக்கிறது. இந்த பரிந்துரைகள் நடைமுறையில் செயல்படுத்தக் கூடியதாகவும், ஒருவருக்கொருவர் இணைந்ததாகவும், நிலைத்தன்மை மற்றும் மீள் தன்மையை இலக்காகக் கொண்டதாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவைமத்திய, மாகாண அரசாங்க நிறுவனங்கள், உள்ளூராட்சி அதிகாரிகள், சமூக அமைப்புகள் மற்றும் பங்களிக்கும் தன்னார்வ அரசுசாரா அமைப்புகள் ஆகிய பங்குதாரர்களை நோக்கி உள்ளன. உண்மையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த, இவை ஒருங்கிணைந்த முறையில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். உள்ளூர் நீர்வள உட்கட்டமைப்பை மீளமைத்தல் மற்றும் மேம்படுத்தல் நீர் மேலாண்மையை முதன்மை முன் முயற்சியாகக்கொள்ள வேண்டும். புலக்காடுகுளம், சவிரிகுளம் போன்ற நீர்ப்பாசனங்களைத் தூள் அகற்றல், மதகை மற்றும் வரப்புகளை சீரமைத்தல், ஊட்ட வாய்க்கால்களை சுத்தம் செய்தல் போன்றவையாக புனரமைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு குளத்திற்கும் சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்குழு உருவாக்கப்பட்டு, அடிப்படை பராமரிப்பு மற்றும் செயற்பாட்டு பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும். அதேசமயம், வீடுகள் மற்றும் பண்ணை நிலங்களில் மழைநீர் சேகரிப்பை ஊக்குவிக்க வேண்டும். கூரைநீர் சேகரிப்பு தொட்டிகள் மற்றும் பண்ணைக் குளங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். சேமிக்கப்பட்ட நீரின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்க நுண்நீர்ப்பாசன கருவிகள் (சொட்டுநீர் குழாய்கள், தெளிப்பான் பீப்பாய்கள்) அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக வீட்டுத் தோட்டங்கள் மற்றும் மதிப்புமிக்க பயிர்களுக்கு அறிமுகம் தேவை
நியாயப்படுத்தல்: இவை நீர்ப்பிழைப்பை நேரடியாகச்சமாளிக்கின்றன. மேலும் புனரமைக்கப்பட்ட நீர்ப் பாசனத்தை அதிகரித்து வறட்சிக் காலங்களுக்குத் தாங்கு தன்மையைக் கொடுக்கும். மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் நுண்நீர்ப்பாசனம், குறைந்த மழைஆண்டுகளிலும் பயிர் செய்கை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும்.

காலநிலையை எதிர்கொள்ளக்கூடிய மற்றும் பல்வகைப்படுத்தப்பட்ட பயிரிடும் முறைகள்.

ஒற்றைப் பயிர்முறையிலிருந்து காலநிலைக்கு ஏற்ப பல்வகை பயிரிடும் முறைகளுக்கு மாறுதல் ஏற்படுத்த வேண்டும். வறட்சியும் உவர்ப்பான நிலங்களுக்கும் தாங்கும் வகை நெல், திணை, சோளம் மற்றும் தானியப் பயறு வகைகளை விநியோகித்து, அவற்றுக்கான பயிற்சியை வழங்க வேண்டும். நிலவளத்தை மேம்படுத்த பசுந்தாள் பயிர்களைக் கொண்ட சுழற்சி முறையை (அரிசிக்குப் பிறகு பச்சைப்பயறு, தட்டைப்பயறு) மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்படல் வேண்டும். பயிர், மரம், கால்நடை ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த மாதிரிகளை செயல்படுத்தும் முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். நியாயப்படுத்தல்: இம்முறைகள் காலநிலை மாறுபாடுகளையும் எதிர்கொண்டு உற்பத்தியை நிலைத்திருக்கச் செய்யும். பசுமைச் சுழற்சி பூச்சியைக் கட்டுப்படுத்தி, மண்ணின் ஆரோக்கியத்தையும் மேம்படுத்தும். கிளிநொச்சி பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாதிரிகள் இது செயல்படும் என்பதை நிரூபிக்கின்றன.

சமூக ஒத்துழைப்புக்கான அமைப்புகளை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தல்.

விடத்தல்தீவு விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கத்தை மீண்டும் நிறுவ வேண்டும். விவசாயசேவை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையின் வழிகாட்டுதலுடன், இந்த சங்கம் பதிவுசெய்யப்பட்டு, பெரும்பாலான விவசாயிகள் (பெண்கள் உட்பட) உறுப்பினர்களாக இணைக்கப்படவேண்டும். கணக்கியல், நிர்வாகம், வணிகத்திட்டமிடல் போன்ற துறைகளில் ஆரம்பதிறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த கூட்டுறவு சங்கம் மூலம் மொத்த உள்ளீடு கொள்முதல், அரிசி அரைக்கும் அலகு, கூட்டு சந்தைப்படுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படலாம். நியாயப்படுத்தல்: கூட்டுறவுகள் செலவுகளை குறைத்து, சந்தை வலுவை அதிகரித்து, பொதுச் சேவைகளை (உதாரணமாக குள பராமரிப்பு) சிறப்பாக கையாள உதவுகின்றன. பெண்கள் மற்றும் இளையோர் செயல்பாட்டை உறுதிப்படுத்தத் துணைக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

விரிவாக்க சேவைகள் மற்றும் அறிவு பரிமாற்றத்தை மேம்படுத்துதல்.

விவசாய அறிவைப் பெறுவதற்கான அணுகலை மேம்படுத்த, கிராமத்தில் தொடர்ச்சியான விரிவாக்க சேவையை உருவாக்கவேண்டும். மாந்தைமேற்கு கமநல சேவைகள் நிலையங்கள், மாதந்தோறும் விடத்தல்தீவில் **"விவசாய ஆலோசனை"** நாட்கள் நடத்த திட்டமிட வேண்டும். இதில் விரிவாக்க அதிகாரிகளும் (எ.கா., தாவர பாதுகாப்பு அதிகாரி) கிராமத்திற்கு வந்து நேரடி ஆலோசனை, செயல் விளக்கங்கள், மற்றும் பிரச்சினை தீர்வுகளை (எ.கா., பூச்சி தாக்கங்களை கண்டறிதல்) வழங்கவேண்டும். இளைஞர் விவசாயிகளில் சிலரை "விவசாயத் தலைவர்கள் மற்றும் விரிவாக்கத் தொழிலாளர்கள்" என தேர்வுசெய்து, அதிகமான பயிற்சிகளை வழங்கி, அவர்கள் தினசரி செயல்பாடுகளில் சக விவசாயிகளுக்கு உதவக்கூடியவர்களாகவும், அதிகாரபூர்வ விரிவாக்க அமைப்புகளுடன் தொடர்பு கொள்பவர்களாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுத்த வேண்டும். பயிற்சி அமர்வுகளில் மூத்த அனுபவமுள்ள விவசாயிகளை ஈடுபடுத்தி பாரம்பரிய அறிவையும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு முதியவர் பாரம்பரிய உரத்தயாரிப்பை செயல்விளக்கமாகக்காட்ட, அதற்குப் பின்னுள்ள விஞ்ஞான விளக்கத்தை அதிகாரி

வழங்கவேண்டும். விவசாயிகள் ஒன்றுகூட பயிற்சி பெறக்கூடிய கிராம விவசாயக் கற்றல்மையம் (எளியகுடில், பயிற்சி உபகரணங்கள், செயல் விளக்கத் தோட்டம் ஆகியவற்றுடன்) ஒன்றை நிறுவவும் உதவிகளை நாடவேண்டும். நியாயப்படுத்தல்:இவ்வாறு தொடர் மற்றும் நேரடி விரிவாக்கசேவை, விவசாயிகளை புதிய முறைகளை சரியாக பின்பற்ற உதவுவதுடன், பூச்சி மற்றும் நோய்கள் போன்ற பிரச்சினைகளை முன்கூட்டியே கண்டறிந்து சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும் உதவும். முன்னணி விவசாயிகள் மூலம் வழங்கப்படும் விவசாயி-விவசாய விரிவாக்கம், அவர்களுக்கு நம்பிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதன் அடிப்படையில் அதிக அளவில் பின்பற்றப்படுவதாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. பாரம்பரிய அறிவும் அறிவியல் அறிவும் ஒன்றிணையும் போது, ஆலோசனைகள் சூழலியல் ரீதியாகப் பொருத்தமானதாக மாறுகின்றன. ஆதரவு மற்றும் அறிவு பெற்றிருப்பதாக விவசாயிகள் உணரும்போது, புதுமைகளை மேற்கொள்ளவும், சவால்களை எதிர்கொள்ளவும், நிலைத்துறையில் நிலைத்து நிற்கவும் அதிக வாய்ப்புகள் உருவாகின்றன.

சந்தை இணைப்புகள் மற்றும் பெறுமதி சேர்த்தல்.

விவசாயிகளின் விளைபொருட்களுக்கு சிறந்த விலை கிடைக்கச் செய்யும் தலையீடுகள் அவசியமாகும். கிராமத்தில் ஒருசிறிய அரிசி ஆலையை நிறுவுவதற்கு கூட்டுறவின் கீழ் ஆதரவு வழங்க வேண்டும், இதன் மூலம் நெல் உள்ளூரிலேயே அரைக்கப்பட்டு, அரிசியாக விற்பனை செய்யமுடியும். இதில் வியாபாரப் பெயர் சூட்டல், பொதி செய்தல் ஆகியனவும் அடங்கும். மற்ற மதிப்பு கூட்டிய பொருட்களை உருவாக்குவதற்கான வாய்ப்புகள் (உதாரணமாக அரிசிமாவு, பனைவெல்லம், தேங்காய் எண்ணெய், உலர்ந்தமீன்) உள்ளன. இதற்கான தரக்கட்டுப்பாடு, வர்த்தக அடையாள உருவாக்கம், பொதி செய்தல் தொடர்பான பயிற்சிகளை வழங்க வேண்டும். உள்ளூர் நிர்வாகங்கள் அல்லது அரசுசாரா அமைப்புகளுடன் இணைந்து, விடத்தல்தீவிலோ அல்லது அருகிலுள்ள சந்திப்பிலோ வாராந்த விவசாய சந்தையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதன் மூலம் வர்த்தகர்கள் அல்லது நுகர்வோர் நேரடியாக வாங்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். பெரிய அளவில் வாங்குபவர்களுடன் இணைந்து, மாநில கொள்முதல் திட்டங்களுடன் (நெல்சந்தைப்படுத்தல் சபை போன்றவை) அல்லது தனியார் நிறுவனங்களுடன் கூட்டுறவு அமைப்புகளை இணைக்க வேண்டும். அறுவடைக்குப் பிந்தைய சேமிப்பு கருவிகளை (விசேட பைகள், பொதுதானிய பண்டகசாலை) அறிமுகப்படுத்த வேண்டும், இதனால் விவசாயிகள் குறைந்த விலையில் உடனடியாக விற்கவேண்டிய நிலைக்குவராமல், சிறந்த விலை கிடைக்கும் வரை சேமித்துவைக்க முடியும். நியாயப்படுத்தல்: இத்தகைய தலையீடுகள், விவசாயிகள் மதிப்புச் சங்கிலியில் அதிக பங்கைப்பெற உதவுகின்றன. உள்ளூரிலேயே அரைக்கும் மற்றும் பதப்படுத்தும் மையங்கள் வேலைவாய்ப்பையும் மதிப்பையும் சமூகத்தில் வைத்திருக்க உதவுகின்றன. சந்தைஅணுகல் மேம்பாடுகள் இடைத்தரகர்களின் சுரண்டலைக் குறைத்து, வருமான நிலைத்தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றன. நெல் அரிசியாக மாற்றப்பட்டு சில்லறையாக விற்கும்போது 20-30% வருமானம் அதிகரிக்கக்கூடும். இதுபோன்ற பின்விளைவுகளை மற்ற வடக்கு கிராமங்களில் வெற்றிகரமாக செயல்படுத்திய மாதிரிகள் காட்டுகின்றன.

நிதிமற்றும் இடர் நிவாரண கருவிகள்.

விவசாயிகளுக்கான கடன் மற்றும் காப்பீட்டு அணுகலை மேம்படுத்த, நிதி நிறுவனங்களும் மேம்பாட்டு திட்டங்களும் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும். குழு உத்தரவாதங்களை அல்லது கூட்டுறவு சொத்துக்களை பிணையமாகக் கொண்டு, குறைந்த வட்டியில் பருவகாலக் கடன்கள் வழங்க பங்குடமை மற்றும் வங்கிகள் அல்லது நுண்நிதி அமைப்புகளுடன் கூட்டாண்மை அமைக்க வேண்டும். இவை அறுவடை நேரத்திற்கு ஏற்ப திருப்பிச் செலுத்தும் வசதியுடன் இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், அரசாங்கத்தின் பயிர்காப்பீட்டு திட்டத்தில் விவசாயிகளை சேர்க்கவும், அல்லது வானிலை குறியீட்டு காப்பீட்டின் முன் முயற்சியில் ஈடுபடுத்தவும் வேண்டும். விவசாயிகள் காப்பீட்டை பாதுகாப்பு வலையாகக் கருத்தாக்குவது முக்கியம். கூட்டுறவு அல்லது கிராம சங்கத்தின்கீழ் அவசர சமூக நிதியையும் உருவாக்க வேண்டும். இதன் மூலம் பேரிடர்கள் அல்லது தனிப்பட்ட சிக்கலால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு பூஜ்ஜிய வட்டி கடன்கள் அல்லது சிறிய மானியங்கள் வழங்கலாம்.
இந்த நிதியை கூட்டுறவின் இலாபத்தின் ஒரு பகுதியிலோ அல்லது நன்கொடை நிறுவனங்களின் பங்களிப்புகளால் உருவாக்கலாம்.
நியாயப்படுத்தல்: குறைந்த முதலீடு மற்றும் குறைந்த வருமான சுழற்சியை உடைப்பதற்காக நிதி அதிகாரமளித்தல் மிகவும் முக்கியம். உரிய நேரத்தில் சிறந்த விதைகள், உள்ளீடுகள், உபகரணங்கள் ஆகியவற்றில் முதலீடு செய்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தைத் திறக்கும். காப்பீடு மற்றும்அவசர நிதிகள் மீள்தன்மையை உருவாக்குகின்றன, மோசமான பருவம் விவசாயியை முற்றிலும் நழுவவைக்கும் அபாயத்தைத் தடுக்கும். குழு அடிப்படையிலான நிதி, பல இலங்கை கிராமங்களில் வெற்றிகரமாக செயல்பட்டு வருகின்றன.

விவசாயத்துடன் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பை ஒருங்கிணைத்தல்.

விவசாய உற்பத்தியை சீராக்கும் வகையில் சுற்றுச் சூழலுக்குப் பயனளிக்கும் நிலையான நில மேலாண்மை நடைமுறைகள் கிராமத்தில் ஏற்கப்பட வேண்டும். இதற்காக சமூக வழிநடத்தலுடன் மரம் நடும் இயக்கம் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். விவசாய நில எல்லைகளிலும் குளப் பகுதிகளிலும் நைட்ரஜன் நிலைப்படுத்தும் மரங்கள் (வேம்பு, கிளிரிசிடியா போன்றவை) நடவு செய்யப்பட வேண்டும், இது மண்ணை மேம்படுத்தும், பசுந்தாள் உரம் வழங்கும், உப்புத்தன்மை ஊடுருவலைதடுக்கும், மீன் இனப்பெருக்கத்துக்கு வாழ்விடமாக இருக்கும். கரிம வேளாண்மையை ஊக்குவிக்க வேண்டும். வேதிப்பொருள் பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் உரங்களை படிப்படியாகக் குறைத்து, வேம்பு சார்ந்த தெளிப்பான்கள் போன்ற உயிரி பூச்சிக்கொல்லிகள், பசுமையான உரம் போன்றவைகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். கரிம கிராம சான்றிதழைப்பெற முயற்சிக்கலாம். இது கரிம உற்பத்திகளுக்கான சந்தைகளைத் திறக்கும். சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளுடன் இணைந்து இயற்கை காப்பகத்தை ஆதரவாக உருவாக்கி பராமரிக்க வேண்டும். தேன் சேகரிப்பு அல்லது மூலிகைத் தாவரங்களை அறுவடை செய்வதற்கான கட்டுப்பாடுகளுடன்இணைக்கும். வெள்ளத்திற்கும்வறட்சிக்கும்எதிரானசமூக பேரிடர்முகாமைத்துவத் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். கால்நடைகளை இடமாற்றுவதற்கான பாதுகாப்பான இடங்கள், வறட்சிக் காலங்களில் நீர்பகிர்வுக்கான நெறிமுறைகள் ஆகியவை தயாரிக்கப்பட வேண்டும். நியாயப்படுத்தல்: நீண்டகால விவசாய நிலைத்தன்மைக்கு சுற்றுச்சூழல் முக்கியமான காரணியாகும். மரங்கள் மற்றும் சதுப்பு நிலங்களை பாதுகாப்பது கடலோர அரிப்பு மற்றும் உப்புத் தன்மையை குறைக்கிறது. கரிம நடைமுறைகள் மண்ணின் உயிரணுக்களை மீட்டெடுக்கிறது மற்றும் சந்தை விலைகளில் உயர்வை உறுதி செய்யக்கூடியது. இந்தவகைச்சூழல் பராமரிப்பு சுற்றுச்சூழல் சேவைகள் மூலம் சிறந்த விளைச்சலை வழங்கும்.

கொள்கை ஆதரவு மற்றும் சமூகப் பங்கேற்பு.

விடத்தல்தீவின் விவசாய தேவைகள் தேசிய மற்றும் மாகாண திட்டங்களில் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியமுள்ளது. இதற்காக கிராமகூட்டுறவுகள்அல்லது கிராமசபைமூலமாக, பிரதேசமற்றும்மாவட்ட செயலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டே இருக்க வேண்டும், தரவுகளை (செய்கைப் பரப்பளவு, சவால்கள், திட்டங்கள்) பகிரவேண்டும். தேசிய திட்டங்களில் (உதாரணமாக, தேசிய குள மறுசீரமைப்பு திட்டம், உலர் வலய வாழ்வாதார திட்டங்கள்) சேர்க்க வலியுறுத்த வேண்டும். ஊடகங்கள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து, போருக்குப் பிந்தைய விவசாய சமூதாயமாக விடத்தல்தீவின் குரலை வெளிப்படுத்த வேண்டும். தெளிவான நில உரிமை தீர்வுகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புக் கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும். பெண்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் குரல் கேட்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களின் பார்வைகள் மாறுபட்ட பிரச்சனைகளை முன்வைக்கக்கூடும். நியாயப்படுத்தல்: கொள்கைகள் பெரும்பாலும் குரலெழுப்பும், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூகங்களின் கோரிக்கைகளுக்கு பதிலளிக்கின்றன. விடத்தல்தீவுசிறியகிராமமாக இருந்தாலும், அதன் பிரச்சனைகளை பிராந்திய மற்றும் தேசிய கருப்பொருள்களுடன் இணைத்துப் பேசுவது கொள்கைக் கவனத்தையும் நிதியையும் ஈர்க்கும். "கண்ணுக்குத் தெரியாத கிராமமாக" இது இருக்கக்கூடாது என்பதே முக்கியம். சுருக்கமான அறிக்கைகள், தரவுகள், ஊடக ஒளிபரப்புகள், அதிகாரிகளை நேரில் அழைத்துக் காண்பிப்பது போன்றவைகள் தொடர்ச்சியான கொள்கை ஆதரவுக்கு வழிவகுக்கும்.

முடிவுரை.

இலங்கையின் உலர் வலயத்திலுள்ள கிராமப்புற சமூகங்களின் பலவீனமும் மீள்தன்மையுமாக விளங்கும் விடத்தல்தீவின் விவசாய வரலாறு, இந்த ஆய்வின் மையத்தருணமாக இருக்கிறது. தன்னிறைவுபெற்ற வேளாண்மை, வளமான விவசாய-சுற்றுச்சூழல் அறிவு, காலனித்துவ ஆட்சி, உள்நாட்டு யுத்தம் ஆகிய அனைத்தையும் கடந்த இந்த கிராமம், தற்போது சூழலியல் மற்றும் சமூக-பொருளாதாரச் சவால்களை எதிர்கொண்டு மீண்டும் எழுந்துவர முயல்கிறது. பல ஆண்டுகளாக இடம் பெயர்ச்சி, வளச்சீரழிவு மற்றும் நிறுவன புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்த இந்த சமூகம், இன்னும் பலவளமான நிலங்கள், காலத்தால் பெற்ற அறிவு மற்றும் சமூக ஒத்துழைப்பின் மனப்பான்மையோடு நிலைத்திருக்கிறது.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவு எப்போதும் பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன முறைகளையும் (குளங்கள் மற்றும் கிணறுகள்) மற்றும் அதனுடைய உலர், கடலோர சூழலுக்கு ஏற்ற பன்முகத்துறைக்கூட்டு விவசாயத்தையும் (நெல், பனை, கால்நடை) பயன்படுத்தி செழித்து வளர்ந்தது. இது உணவுப் பாதுகாப்பையும் நிலத்துடன் ஆழ்ந்த கலாச்சாரத் தொடர்பையும் ஏற்படுத்தியது. காலனித்துவ காலத்திலிருந்து உள்நாட்டுபோர் வரை வரலாற்று மாறுபாடுகள் நிலப் பயன்பாட்டையும் சமூக அமைப்பையும் மாற்றி, தலைமுறைகளைக் கடந்து தாக்கங்களை விட்டுச் சென்றன. தற்போது, காலநிலை மாற்றம், பொருளாதார தடைகள் மற்றும்

கொள்கை-நிறுவன இடைவெளிகள் ஆகியவை விடத்தல்தீவின் விவசாயத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. சீரற்ற மழை, அடிக்கடி ஏற்படும் வறட்சி மற்றும் உப்புத்தன்மை போன்ற சூழலியல் சவால்கள் பயிர்களின் விளைச்சலைக் குறைக்கின்றன. மூலதனக் குறைபாடு மற்றும் சந்தைஅணுகல் இல்லாமை விவசாயத்தை இலாபமற்றதாக்குகின்றன. தேசிய மற்றும் மாகாண திட்டங்கள் இந்தச் சமுதாயத்தை போதிய அளவில் சென்றடையவில்லை. இருப்பினும், மீட்டெடுக்கக்கூடிய வளங்கள் மற்றும் ஆதாரங்கள் இன்னும் உள்ளன. மீள்பயன்பாட்டுக்கேற்ப நன்கு பொருத்தமான நிலங்கள், வறண்ட நிலங்களுக்கு ஏற்ற கடினமான பயிர்கள் மற்றும் பாரம்பரிய, நவீனநுட்பங்கள் உள்ளிட்டவை அதற்குள் அடங்கும். இந்த ஊரின் எதிர்கால வளர்ச்சி மீள்தன்மையும் நிலைத்தன்மையையும் மையமாகக்கொண்டிருக்க வேண்டும். பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை, கலப்பு விவசாய மற்றும் சமூக ஒத்துழைப்புகள் போன்ற பழைய நடைமுறைகளையும், காலநிலை அறிவும் சந்தை ஒருங்கிணைப்பும் பங்கேற்பு நிர்வாகமும் போன்ற நவீன நுட்பங்களையும் இணைத்தே செயற்பட வேண்டும். இந்த அறிக்கையில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் செயல்படுத்தப்பட்டால், விடத்தல்தீவின் விவசாயம் தொடர்ந்து மீண்டெழுந்து, ஒரு காலத்தில் இருந்த உற்பத்தித் திறனைவிட உயரும். சில ஆண்டுகளில், பசுமை வயல்கள் வீசியுள்ளன, தினை மற்றும் காய்கறி நிலங்கள் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. விவசாயிகள் ஒன்றாக ஊர் குளத்தில் நீர் விநியோகத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். பெண்கள் ஒரு சிறிய அரிசி அரைக்கும் மையத்தை நடத்துகிறார்கள், பிள்ளைகள் குறியீடுகளையும் விவசாய வேலைகளையும் கற்றுக்கொள்கின்றனர். இது சம நிலையான வளர்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டும். முக்கியமாக, விவசாயம் மீண்டும் ஒரு வாழ்வாதார வழியாக மதிப்பீடு பெறும். அதிகரித்த மகசூல் மற்றும் வருமானம் உணவுப் பாதுகாப்பையும் வாழ்வாதார தரத்தையும் மேம்படுத்தும். இளைஞர்கள் தங்க வேண்டும், அல்லது கல்விக்குப் பிறகு திரும்ப வேண்டும் என்ற எண்ணம் அதிகரிக்கும். சமூக ரீதியாக, கூட்டுறவுகள் மற்றும் நீர்பயனர் குழுக்களில் ஒருங்கிணைந்த செயற்பாடுகள் போர் அழித்த சமூக அமைப்பை மீண்டும் பின்னிசைக்கக் கூடியதாக இருக்கும். எனினும், அபாயங்கள் தொடரும். வறட்சி தொடர் இழப்புகளை ஏற்படுத்தலாம். மற்றும் சர்வதேச சந்தை ஏற்ற இறக்கங்கள் பயிர் விலைகளை பாதிக்கலாம். எனவே காப்பீடு, சேமிப்பு, பன்முக வாழ்வாதாரங்கள் போன்ற பாதுகாப்பு வலைகள் அவசியமாகும். திட்டங்கள் முடிந்த பிறகும் ஆதரவு தொடர வேண்டியது முக்கியம். இதற்காக உள்ளூர் நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இறுதியாக, விடத்தல்தீவின் கதை இலங்கையின் ஏராளமான கிராமப்புறச் சமூகங்களின் பரந்தகதையை உள்ளடக்கியதாகும். துன்பம், மீள்தன்மை, மற்றும் புதுமையான வளர்ச்சியின் வாயிலாக செயல்படுத்தத்தக்க மறைந்திருக்கும் ஆற்றலின் கதை. இது அதிக மகசூல் மட்டுமல்ல. இது விவசாயத்தை வாழ்க்கையின் ஒரு வகையாக வளப்படுத்தும் முயற்சியாகும். உழைப்பாளிகளுக்கு மரியாதையையும் செழிப்பையும் மீள்கொடுத்தல், போர் முடிந்த பிறகு நிலைத்த சமாதானத்தை உறுதிப்படுத்தும் உறுதி நடவடிக்கைகளாக இது விளங்கும். இந்த அறிக்கையில் உள்ள பரிந்துரைகள் மற்றும் நுண்ணறிவுகள் கொள்கையமைப்பாளர்கள் முதல் விவசாயிகள் வரை அனைவருக்கும் வழிகாட்டுதலாக விளங்கும். இதன் உத்வேகம், அர்ப்பணிப்புடன் நடைமுறைப்படுத்தப்படுமானால், விடத்தல்தீவு மீண்டும் மன்னாரின் கடற்கரையில் ஒரு நம்பிக்கையளிக்கும் பசுமை நிலமாகமாறும், ஒரு புதிய தொடக்கத்தின் அடையாளமாக விளங்கும்.

உசாத்துணைகள்.

- Center for Strategic and Foreign Affairsது. Asia. (2022). Post-conflict land use in Northern Sri Lanka: Agricultural displacement and rural recovery in Mannar District. https://csf-asia.org/reports/mannar-agriculture-displacement-2022
- Japan International Cooperation Agency (JICA). (2010). Mannar District Agricultural Development Report. Open JICA Repository.
- Majith, A. (2007). The life and culture of the Vidathaltheevu Muslims. Mannar, Sri Lanka.
- Ministry of Agriculture, Sri Lanka. (2022). Annual agricultural statistics report. Department of Agriculture.
- Pulitzer Center. (2023). Climate change and agriculture in Sri Lanka's dry zone. Pulitzer Center on Crisis Reporting.
- TamilG uardian. (2021, July 15). Outrage in Mannar as Sri Lanka looks to sell off nature reserve to aquaculture. https://www.tamilguardian.com
- Wildlife and Nature Protection Society (WNPS). (2024). Unique Vidattaltivu Nature Reserve under threat. WNPS Newsletter.

6. புத்துயிர் பெறும் வேர்கள்: இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் மோதலுக்குப் பிந்தைய விவசாயம், பாரம்பரிய அறிவு விடாமுயற்சியின் தேவை.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்[6]

சுருக்கம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரைப் பகுதியான விடத்தல்தீவின் விவசாயம் குறித்த வரலாற்றுப் பின்னணி, சுற்றுச்சூழல் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் எதிர்கால வாய்ப்புகளை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. ஒருகாலத்தில் மழைநீர் சார்ந்த நெல் விவசாயம், பனை மரக்காடுகள் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு மூலமாக தன்னிறைவு பெற்ற விவசாயக் கிராமமாக திகழ்ந்த விடத்தல்தீவின் விவசாய அமைப்புகள், காலனித்துவ நிலக் கொள்கைகள், உள்நாட்டுப் போர் (1983–2009) மற்றும் தொடர்ச்சியான சுற்றுச்சூழல் சேதம் காரணமாக கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இது இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள், கொள்கைப் பகுப்பாய்வுகள் மற்றும் இனவியல் தகவல்களை இணைத்துக் கொண்ட தரமான கலப்பு முறையினைக் கொண்ட ஆய்வாகும். ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு, உப்பு நீர் ஊடுருவல், நிறுவனப் புறக்கணிப்பு மற்றும் இளைஞர்களின் இடம்பெயர்வு ஆகியவையால் விவசாய உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. இருப்பினும், காலநிலை மாற்றத்துக்கேற்ப பயிர்கள், நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பை மறுசீரமைத்தல் மற்றும் பாரம்பரிய விவசாய அறிவை ஒருங்கிணைத்தல் போன்ற வழிகளின் மூலம் விவசாய மறுமலர்ச்சி நிகழக்கூடிய சாத்தியங்களை இந்த ஆய்வு வெளிக்கொணர்கிறது. சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை, நில உரிமை தெளிவுகள் மற்றும் நிறுவன பொறுப்புணர்விற்கு முன்னுரிமை அளிக்கும், உள்ளூர் சமூகம் வழிநடத்தும் அபிவிருத்தி உத்திகள் இங்கு அத்தியாவசியமாகக் கருதப்படுகின்றன. வறண்ட மண்டலமான இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மோதலுக்குப் பிந்தைய கிராமப்புறங்களில் விவசாய மறுசீரமைப்புக்கு இந்த ஆய்வு வலுவான நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, மோதலுக்குப் பிந்தைய விவசாயம், வறண்ட பிரதேச விவசாயம், காலநிலை தாக்கத்தை எதிர்க்கும் நிலைத்தன்மை, பாரம்பரிய விவசாய அறிவு.

அறிமுகம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்திற்குள் அமைந்த கடற்கரைப் பகுதியான விடத்தல்தீவு, அதன் கலாச்சார அடையாளம், இயற்கைச் சூழல் மற்றும் சமூக-அரசியல் வரலாறு ஆகியவற்றுடன் ஆழமாக வேர் ஊன்றிய ஒரு பாரம்பரிய விவசாயக் கிராமமாக விளங்குகிறது. ஒருகாலத்தில் மழைநீர் சார்ந்த நெல் வயல்கள், தென்னை மற்றும் பனை மரக்காடுகள், கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் வீட்டுத் தோட்டங்கள் ஆகியவற்றால் ஊக்கமளிக்கப்பட்ட தன்னிறைவு பெற்ற சமூகமாதிரியாக இது திகழ்ந்தது. இது தீவின் வறண்ட மண்டல விவசாயத்தில் சமூக வழிநடத்தல் கொண்ட வெற்றிகரமான ஒரு மாதிரியாகக் காணப்பட்டது.இருப்பினும், கட்டமைப்பு புறக்கணிப்பு, சுற்றுச்சூழல் அழுத்தம் மற்றும் பல ஆண்டுகள் நீடித்த உள்நாட்டுப் போர் (1983–2009) ஆகியவைகளின் தாக்கத்தால், இந்த செழிப்பான விவசாயப் பரப்புகள் பெருமளவில் அழிந்தன.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவில் விவசாயத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமம், தற்போதைய நிலைமைகள் மற்றும் எதிர்கால வளங்கள் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்கிறது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய வாழ்வாதார முறைகள், காலனித்துவத்தின் கீழ் நிலைமையின் சீர்குலைவு, சுதந்திரத்துக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி முயற்சிகள் மற்றும் போர் காரணமாக ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வுகள் ஆகியவை விவசாய நடைமுறைகளில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை ஆய்வில் விமர்சன ரீதியாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. மண், நீர் மற்றும் பாரம்பரிய சுற்றுச்சூழல் அறிவு ஆகிய இயற்கை வளங்களின் பங்களிப்புகளும் சமூகத்தின் தற்காலிக மாற்றங்களும் இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படுகின்றன.

போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், விடத்தல்தீவின் விவசாயிகள் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு, மண் உப்புத்தன்மை, சீரழிந்த நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் மற்றும் குறைந்தளவு நிறுவன ஆதரவு இருப்பினும், இந்த கிராமம் விவசாய மறுமலர்ச்சிக்கான பல அபாயப்படுத்தப்படாத வாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. நிலம் மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை மீட்டெடுப்பதைவிட, சமூகத்தின் பாரம்பரிய ஞானத்துடன் மீண்டும் இணைவது, கொள்கை பிழைகளை நீக்குவது மற்றும் இந்தக் கிராமத்தின் தனித்துவமான வேளாண் சூழலுக்கேற்ப காலநிலை தழுவும் நிலையான நடைமுறைகளைச் செயல்படுத்துவதும் இக்கட்டுரையின் மையக் கூற்றாகும். மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் பரந்த வட்டார சூழலில் விடத்தல்தீவின் நிலையை பொருள்நிலை மற்றும்

6 பேராசிரியர், வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்.

சமூகநிலை அடிப்படையில் வைத்திருப்பதன் மூலம், நுண்ணிய அளவிலான தலையீடுகள் எப்படி நுண்ணிய நிலை கிராமப்புற மீட்சிக்கு பங்களிக்கக்கூடும் என்பதை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. வரலாற்று ஆவணங்கள், புவியியல் தரவுகள், கொள்கை அலசல்கள் மற்றும் சமூக அனுபவங்களின் ஒருங்கிணைப்பின் வழியாக, இந்த ஆய்வு விவசாய மறுமலர்ச்சிக்கான தகவமைப்புடைமையுடன் கூடிய ஒரு உத்தி வரைபடத்தை முன்வைக்கிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் பொருளாதாரத்திற்கும் கலாச்சார அடையாளத்திற்கும் விவசாயம் நீண்டகாலமாக ஒரு அடித்தள சக்தியாக விளங்கியுள்ளது. இருப்பினும், மோதலுக்குப் பிந்தைய குழப்பம், சுற்றுச்சூழல் சீரழிவுகள் மற்றும் நிறுவன ஆதரவின் புறக்கணிப்பு ஆகியவைகள் இந்த முறைமையை இன்று ஒரு முக்கியமான முற்றுப்பாதையில் நிறுத்தியுள்ளன. இந்த ஆய்வு, வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த விவசாய மரபுகளையும், தற்போதைய சவால்களையும் மற்றும் எதிர்கால வாய்ப்புகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு பாய்ச்சலான முயற்சியாகும். இது ஒரு கிராமப்புற விவசாய சமூகத்தின் வீழ்ச்சியைக் காட்சிப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், பாரம்பரிய அறிவையும் நவீன கண்டுபிடிப்புகளையும் இணைக்கும், ஆதாரங்களுக்கு ஆதரவான மற்றும் நிலைத்தன்மை கொண்ட உத்திகளை முன்வைத்து அதன் மறுமலர்ச்சியைக் கற்பனை செய்கிறது. மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்தின் பரந்த புவியியல் வரம்புக்குள் விடத்தல்தீவின் அனுபவங்களை நிலைநிறுத்துவதன் மூலம், இந்த ஆய்வு பிராந்திய கிராமப்புற மேம்பாட்டு விவாதங்களுக்கு உணர்வூட்டும் பங்களிப்பை வழங்குகிறது. மேலும், இது இலங்கையின் மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பிற பகுதிகளின் மறுசீரமைப்பிற்கான நடைமுறைச் சூழல்களை உருவாக்குவதற்கான ஒரு வழிகாட்டியாகவும் அமைகிறது. இதற்கூடாக, உள்ளூர் சமூகங்களில் உள்ள பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த திறன்கள் மற்றும் பாரம்பரிய ஆற்றல்களை கொள்கை வடிவமைப்புகள் இன்னும் பயன்படுத்தவில்லை என்பதையும் இவ்வாய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையில் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு மற்றும் காலநிலைமாற்றத்துக்கேற்ப விவசாயம் குறித்த இலக்கியங்கள் வளர்ந்து வருகின்றன. இருப்பினும், விடத்தல்தீவு போன்ற நுண்ணிய நிலைச் சூழல்களில் விவசாய அமைப்புகள் எவ்வாறு மாற்றமடைந்துள்ளன என்பதை விரிவாக ஆய்வு செய்யும் பணிகள் குறைவாகவே உள்ளன. போரினால் தூரண்டப்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி, காலநிலை அழுத்தங்கள் மற்றும் நிறுவன அடிப்படைச் சீர்குலைவுகள்ஆகியவையால் விவசாய முறைகள் பெருமளவில் மாற்றமடைந்துள்ளன. தற்போதைய பல ஆய்வுகள் நில உரிமை சிக்கல்கள், நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் சேதம் மற்றும் தலைமுறைக் கட்டங்களில் ஏற்படும் அறிவுத் தளர்வு போன்ற நுணுக்கமான உள்ளூர் அம்சங்களைக் கவனிக்கவில்லை. மேலும், கடலோர வறண்ட மண்டல கிராமங்களின் தனித்துவமான சுற்றுச்சூழல், சமூக மற்றும் வரலாற்றுப் பண்புகளை மறைமுகமாக விலக்கி, வளர்ச்சித் திட்டங்களை பொது மாதிரிகளாகவும் வைப்பதையும் இவை முன்னெடுக்கின்றன. இந்த ஆய்வு, இனவியல் விவரங்கள், இடஞ்சார்ந்த புவியியல் தரவுகள் மற்றும் கொள்கை விமர்சனங்களை ஒருங்கிணைக்கும் இடைநிலை அணுகுமுறையுடன், அந்த அமைப்புகளில் காணப்படும் அறிவுப் பிழைகளை நிரப்புகிறது. இதன் மூலம், இலங்கையின் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு நிலைகளில் உள்ள மற்ற மறுபரிசீலிக்கப்படாத கிராமப்புற சமூகங்களுக்கு இது ஒரு பிரதிபலிப்பு மாதிரியாக அமைகிறது.

ஆராய்ச்சி நோக்கங்கள்.

1. விடத்தல்தீவில் விவசாய நடைமுறைகளின் வரலாற்றுப் பரிணாமத்தை ஆவணப்படுத்தல் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய வாழ்வாதார முறைகள், காலனித்துவத்தினால் ஏற்பட்ட நில உரிமைச் சீர்குலைவுகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் ஆகியவற்றில் மையப்படுத்தப்படல்.
2. மண், நீர் மற்றும் பாரம்பரிய அறிவு போன்ற இயற்கை வளங்கள் இன்றைய விவசாயத்திறனை எப்படி வடிவமைக்கின்றன என்பதற்கான மதிப்பீடு.
3. மோதலுக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், விடத்தல்தீவில் விவசாய மறுமலர்ச்சியைத் தடுக்கும் சுற்றுச்சூழல், சமூக-பொருளாதார மற்றும் கொள்கை சார்ந்த பல்வேறு சவால்களை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
4. காலநிலையைச் சமாளிக்கும் பயிர் முறைகள், பாரம்பரிய அறிவை மீட்டெடுக்கும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் கொள்கை சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நிலைத்தன்மை கொண்ட விவசாய மேம்பாட்டுக்கான சமூக மற்றும் நிறுவன அடிப்படையிலான வாய்ப்புகளை ஆராய்தல்.
5. மாந்தை மேற்கு மற்றும் இதேபோன்ற மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழல்களில் பிராந்திய திட்டமிடலுக்கான வழிகாட்டியாகத் திகழக்கூடிய, விடத்தல்தீவில் விவசாய மறுமலர்ச்சிக்கான மூலோபாய கட்டமைப்பை முன்மொழிதல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவில் விவசாயத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமம், தற்போதைய நிலைமைகள் மற்றும் எதிர்கால சாத்தியக்கூறுகளை ஆய்வுசெய்ய, தரமான கலப்பு முறையைத் தழுவுகிறது. களப்பணிகள் மேற்கொள்ள இயலாத சூழ்நிலையை முன்னிறுத்தி, ஆவணப் பகுப்பாய்வு, வரலாற்று மறுநிர்வாகம் மற்றும் புவியியல் விளக்கப்படுத்தலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.தரவுகள் அரசாங்க அறிக்கைகள், மாவட்ட விவசாய புள்ளிவிவரங்கள், கல்வி இலக்கியங்கள் மற்றும் அபிவிருத்தி அமைப்புகளின் வெளியீடுகள் போன்ற இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்டன. முக்கிய ஆதாரங்களில் விவசாய அமைச்சின் வருடாந்திர விவசாய புள்ளிவிவரங்கள் (2022), JICA இன் மன்னார் விவசாய மேம்பாட்டு அறிக்கைகள் (2010, 2020), மற்றும் அப்துல் மஜித் (2007) எழுதிய பாரம்பரிய விவசாய வாழ்க்கை குறித்த இனவியல் எழுத்துகள் அடங்கும்.
இயற்கை சவால்களைப் புரிந்துகொள்வதற்காக மழைவீழ்ச்சி மாறுபாடுகள், வறட்சி நிகழ்தகவுகள் மற்றும் நிலப் பயன்பாட்டு செயற்கைக்கோள் படங்கள் போன்ற காலநிலை மற்றும் புவியியல் தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.மோதலுக்குப்பிந்தைய தேவைகளுக்கானமதிப்பீடுகள், கொள்கைப்பத்திரிகைகள் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் திட்ட அறிக்கைகள் போன்றவையும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய நேர்காணல்கள் நடைபெறவில்லை என்றாலும், விவசாய அதிகாரிகளுடனான தனிப்பட்ட உரையாடல்கள் மற்றும் சமூக உறுப்பினர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட நிகழ்வுசார்ந்த சான்றுகள் மூலமாக கண்டுபிடிப்புகள் உறுதி செய்யப்பட்டன. இந்த அணுகுமுறை, வரலாற்றுப் பதிவு, சுற்றுச்சூழல் தரவுகள் மற்றும் கொள்கைப் பார்வைகள் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து, விடத்தல்தீவின் விவசாய அமைப்பைப் பற்றிய பரந்த மற்றும் சூழ்நிலை உணர்திறன் கொண்ட பகுப்பாய்வை வழங்குகிறது. இது நிலைத்தன்மை வாய்ந்த கிராமப்புற மறுமலர்ச்சிக்கு வழிகாட்டும் நடைமுறை பரிந்துரைகளை முன்வைக்க உதவுகிறது.

பகுப்பாய்வு.

நிர்வாகச் சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவு என்பது இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு கடற்கரைப் பகுதியாகும். வறண்ட பிரதேச காலநிலை, பாரம்பரிய விவசாய முறைகள் மற்றும் சூழலியல் மாற்றங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட வேளாண் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட இந்த கிராமம், பல தலைமுறைகள் வாழ்நாளாக நெல் விவசாயம், தென்னை மற்றும் பனை தோட்டங்கள், வீட்டுத் தோட்டங்கள் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டுள்ளது.இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் விவசாய வளர்ச்சி, இயற்கை வளங்கள், தற்போதைய சவால்கள் மற்றும் எதிர்கால அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புகளை விரிவாக ஆராய்கிறது. மேலும், மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் பரந்த நிலத்தை ஒப்பிட்டு, இப்பகுதியின் மொத்த விவசாயச் சூழ்நிலையை நுண்ணறிவுடன் விளக்குகிறது.

முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

வரலாற்றுப் பின்னணி: விடத்தல்தீவில் விவசாயம் பாரம்பரியமாக உள்ளூர் வாழ்வாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக இருந்துள்ளது. 1970 மற்றும் 1980களில், புலக்காட்டில் ஐ.சோமசுந்தரம் மற்றும் புதுகாமத்தில் சோ.அமிர்தலிங்கம் போன்ற முன்னணி விவசாயிகள் சிறிய நிலங்களில் வெற்றிகரமாக விவசாயம் செய்து, நீர்ப்பாசனக் குளங்களை பராமரித்து, பயிர்கள் மற்றும் கால்நடைகளை ஒருங்கிணைத்தனர். எனினும், காலனித்துவ நிலக் கொள்கைகள் மற்றும் 1983–2009 காலப்பகுதியில் நடந்த உள்நாட்டுப் போர், விவசாய நிலங்களை (மொத்தம் சுமார் 7,890 ஹெக்டேயர்) கைவிட வழிவகுத்தன. போர் முடிவில் பெரும்பாலான நிலங்கள் பராமரிக்கப்படாமல் இருந்தன.
இயற்கை வளங்கள்: வருடத்திற்கு சராசரியாக 750–1,250 மிமீ மழைபொழிவு பெறும் வறண்ட பிரதேசத்தில் அமைந்த விடத்தல்தீவில், களிமண் கலந்த மணல் மண் மற்றும் பருவநிலை சார்ந்த கிணறுகள், குளங்கள், மழைநீர் சேகரிப்பு முறைகள் ஆகியவை நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மரபு நீர்ப்பாசன முறைகள், பனை மரங்களைப் பயன்படுத்தி நிலத்தடி நீர் பாதுகாத்தல், மாட்டுச் சாணம், இலைக்குப்பை போன்ற கரிம உரங்கள் ஆகியவை நிலத்தடிநீர் மற்றும் மண்ணின் வளத்தை பாதுகாத்தன.
தற்போதைய சவால்கள்: காலநிலை மாறுபாடு, மழையின் மாறுபாடுகள், கடல்நீரின் உப்புத்தன்மை ஊடுருவல், நில உள்நடப்பு சீரழிவு, மற்றும் பொருளாதார சிக்கல்கள் (உர விலை, கடன் இல்லாமை, பயிர் விலை கீழ்மட்டம்) விவசாயிகளைக் கடுமையாகப் பாதிக்கின்றன. மேலும், இளைய தலைமுறையின் இடம்பெயர்வு, தொழிலாளர்களின் பற்றாக்குறை, மரபு அறிவின் மறைவு, மற்றும் அரசின் உதவித் திட்டங்கள் இங்கு திறம்பட அமுல்படுத்தப்படாத நிலை ஆகியவை விவசாயத்தை மேலும் மோசமாக்குகின்றன.

முன்னுரிமைத் திட்டங்கள் தொடர்பான கவலைகள்: பனைத் தோட்டங்கள் மற்றும் பாரம்பரிய நிலங்களை ஒதுக்கி, விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகத்தின் ஒரு பகுதியை நீக்கி, இறால் வளர்ப்பு பிரதேசம் போன்ற பெரிய திட்டங்களை முன்னிலைப்படுத்துவதால், சுற்றுச்சூழல் சேதம் மற்றும் பாரம்பரிய விவசாயத்தின் பின்னடைவு குறித்து சமூகத்தில் கவலை எழுந்துள்ளது.

மாந்தை மேற்கு பிராந்திய சூழ்நிலை:

விடத்தல்தீவில் காணப்படும் சவால்கள், மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தின் பரந்த விவசாயச் சூழ்நிலையை பிரதிபலிக்கின்றன. வரலாற்றுப் பின்னணியில், மன்னார் மாவட்டத்தின் அதிபெரிய நெல் நிலப் பரப்புகள் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்திற்குள் வந்தவையாகும். இதனால் இப்பிரதேசம், கடந்த காலங்களில் "மாவட்டத்தின் நெல் கிண்ணம்" என குறிப்பிடப்பட்டது (ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் [JICA], 2020). ஆனால் போருக்குப் பின்னர், இதே பிராந்தியத்தில் நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் மண் சீரழிவு போன்ற காரணிகளால், விவசாயக் காணிகள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படாமலே விட்டுவைக்கப்பட்டுள்ளன. மாந்தை மேற்கில் உள்ள பல கிராமக் குளங்கள் (உதாரணமாக அடம்பன் மற்றும் விடத்தல்தீவு) யுத்தக் காலத்தில் சேதமடைந்தன அல்லது பராமரிக்கப்படாமை காரணமாக புறக்கணிக்கப்பட்டன. இவை மெதுவாகவே மீளமைக்கப்பட்டு வரும் நிலையில், பல கிராமங்களில் நீர்ப்பாசனத் திறன் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. கடற்கரையை ஒட்டிய பிராந்தியங்களில் நிலத்தடி உப்புநீர் பரவலாகக் காணப்படுவதால், உப்புநீர் ஊடுருவலைக் கட்டுப்படுத்தும் பரந்த முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்த பிராந்திய நுண்ணறிவுகள், விடத்தல்தீவின் விவசாயத்தினை மீளுருவாக்குவதால், மாந்தை மேற்கு முழுமையான விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் மீட்சிக்கு பங்களிக்கும் என்பதையும், அவை இணைந்து செல்லும் என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

வாய்ப்புகள் மற்றும் எதிர்காலத் திட்டங்கள்:

தற்போதைய சவால்கள் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவில் மீள்தன்மையைக் கொண்ட ஒரு உறுதியான விவசாயத் துறையை உருவாக்கும் வாய்ப்புகள் இன்னும் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் கணிசமான விளைநிலப்பரப்புகள் இருக்கின்றன. மேலும் வறண்ட நிலங்களுக்கேற்பப் பயிரிடும் நுட்பங்களைப் பற்றி தலைமுறைகளாகச் சிந்தனையுடன் வழிகாட்டும் சமூக அறிவும் இங்கு நிலவுகிறது.

முக்கிய வாய்ப்புகள் பின்வருமாறு:

நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் மறுசீரமைப்பு: பழமையான கிராமியக் குளங்கள் மற்றும் ஏரிகளை மீளமைப்பது, குறிப்பாக அவற்றைப் துார்வார்வதன் மூலம், வறண்ட காலங்களில் மழைநீரை சேமித்து பயன்படுத்துவது சாத்தியமாகும். இவ்வாறு பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை (இவை மாந்தை மேற்கு முழுவதும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன) உயிர்ப்பித்தல், விவசாயத்தின் பரப்பளவையும் மகசூலின் நிலைத்தன்மையையும் அதிகரிக்க உதவும்.

காலநிலை மாற்றத்துக்கு ஏற்ற விவசாயம்: வறட்சி மற்றும் உப்புத்தன்மைக்கு எதிர்ப்பு கொண்ட பயிர் வகைகளை (எ.கா., மேம்பட்ட தினை, சோளம், உப்புத்தன்மைத் தாங்கக்கூடிய நெல் ரகங்கள்) அறிமுகப்படுத்துவது விளைச்சலைத் தடையின்றி பராமரிக்க உதவும். வேளாண் வனநடவு அதாவது பனை, தென்னை, வேம்பு போன்ற மரங்களை பயிர்களுடன் சேர்த்து வளர்ப்பது மண்ணழுகலை குறைக்கும், கரிமப் பொருள்களை அதிகரிக்கும், மேலும் இரண்டாம் நிலை வருமானம் (பழங்கள், மரக்கட்டைகள்) உருவாக்கும். சொட்டுநீர் பாசனம் மற்றும் மழைநீர் சேகரிப்பு போன்ற நுண் நீர்ப்பாசன முறைகள் பண்ணை மட்டத்தில் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவை.

கொள்கை மற்றும் நிறுவன ஆதரவு: மாந்தை மேற்குப் பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாய சேவை மையங்களின் தீவிர ஈடுபாடு இங்கே மைய பங்காற்றுகிறது. விவசாயிகளுக்கான முறையான பயிற்சிகள், நவீன பயிரிடும் நுட்பங்களைப் பகிர்வது, நீர் மேலாண்மை முறைகள், உரம் தயாரித்தல், நுண்நிதி, பயிர் காப்பீடு போன்ற திட்டங்கள் விவசாயி நிலைப்பாட்டை மேம்படுத்தும். மேலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்குவது அல்லது உயிர்ப்பிப்பது, உள்ளீடுகளும் சந்தை அணுகல்களும் மேம்பட கூட்டு பேரழுத்தத்தை உருவாக்கும். உர மானியங்கள், கிணறு மறுசீரமைப்பு உதவித் திட்டங்கள் போன்றவை திட்டமிட்டு வழங்கப்பட வேண்டும்.

அரசு சாரா மற்றும் தனியார் முயற்சிகளை இணைத்தல்: JICA போன்ற நிறுவனங்கள் முன்னெடுத்துள்ள உட்கட்டமைப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரத் திட்டங்களை, விடத்தல்தீவின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றி அமையச் செய்யலாம். சூரிய சக்தியை பயன்படுத்தும் சொட்டுநீர் அமைப்புகள், மழைநீர் சேகரிப்பு திட்டங்கள், மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டு மானியங்கள் இக்கட்டத்தில் பயனளிக்கக்கூடியவை. மேலும், கடற்கரையோர சதுப்பு நிலங்களை மீளமைப்பது போன்ற சுற்றுச்சூழல் செயல்பாடுகள் விவசாய வளர்ச்சியுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும்.

சமூக ஆதார அறிவு மறுமலர்ச்சி: 1970களில் செயலில் இருந்த மூத்த விவசாயிகளின் அனுபவங்களை

இன்றைய இளைய விவசாயிகளுடன் பகிர்வது முக்கியமானது. விதைத் தேர்வு, ஊடுபயிர் முறைகள், இயற்கை பூச்சி விரட்டிகள் போன்ற பாரம்பரிய அறிவுகளை ஆவணப்படுத்தி, அறிவியல் பார்வையுடன் இணைத்துச் செயல்படுத்த, சமூக அடிப்படையிலான பட்டறைகள் ஏற்பாடு செய்யப்படலாம். வீட்டுத் தோட்ட திட்டங்கள், பாடசாலை விவசாயக் கழகங்கள் போன்ற முயற்சிகளின் மூலம், பெண்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். இதுவே தலைமுறைகள் ஊடாக விவசாயத்தில் தொடர்ந்த ஈடுபாட்டை உறுதி செய்யும்.

பரிந்துரைகள்:

மேற்கண்ட பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில், விடத்தல்தீவின் விவசாயத்தை உயிர்ப்பிக்க பன்முகமான செயல்திட்டம் ஒன்றைப் பரிந்துரைக்கின்றோம். இதற்கான முக்கிய கொள்கை நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு:

1. ***நீர் உட்கட்டமைப்பை மறுசீரமைத்தல்:*** கிராமத் தொட்டிகள், கால்வாய்கள் உள்ளிட்ட நீர்ப்பாசனத் தொகுதிகளைச் சீரமைத்தல் மற்றும் மழைக்கால நீரை சேகரிக்கும் அமைப்புகளை ஊக்குவித்தல் மூலம், ஆண்டு முழுவதும் நீர் விநியோகத்தை உறுதிசெய்தல்.
2. ***காலநிலை மாற்றத்துக்கு ஏற்ற புத்திசாலித்தனமான விவசாய முறைகள்:*** உப்பு மற்றும் வறட்சி எதிர்ப்பு விதைகளை விநியோகித்தல், இயற்கை விவசாயத்தையும் வேளாண் வனவிருத்தியையும் ஊக்குவித்தல், மேலும் நவீன விவசாய நடைமுறைகள் குறித்த பயிற்சிகளை வழங்குதல்.
3. ***கிராமப்புற நிறுவன வலிமைப் பெறுதல்:*** விவசாய சேவைகளின் அணுகல் விரிவுபடுத்தல், விவசாய கூட்டுறவுகளை உருவாக்குதல், சிறு நிலக் கூறுகளை வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கான கடன் மற்றும் பயிர் காப்பீடு போன்ற நிதி உபகரணங்களை அதிகரித்தல்.
4. ***பாரம்பரிய அறிவின் மீளமைப்பு:*** ஒருங்கிணைந்த விவசாய முறைகளை (பயிர், கால்நடை, மீன்வளம்) ஊக்குவிக்கும் வகையில் பாரம்பரியமும் நவீனமும் கலந்த பயிற்சி முறைகள், விவசாயி களப்பாடசாலைகள் மற்றும் முறைகாட்டும் பண்ணைகள் என்பவற்றை முன்னெடுத்தல்.
5. ***சந்தை இணைப்புகளை மேம்படுத்துதல்:*** பண்ணையிலிருந்து சந்தை வரையிலான போக்குவரத்துக்கான வசதிகளை உருவாக்குதல் மற்றும் நியாயமான விலைகளுக்கான ஒழுங்குகளை நிறுவுதல் (எ.கா. கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் அல்லது ஒப்பந்த விவசாயம்).

இத்தகைய பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம், கொள்கை வகுப்பாளர்களும் பங்குதாரர்களும் விடத்தல்தீவிற்கும், மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தில் உள்ள இதற்குட்பட்ட விவசாய சமூகங்களுக்கும், உடனடி சவால்களைத் தாண்டி, நீடித்த வாழ்வாதாரச் சீரமைப்பையும் செழிப்பையும் உருவாக்க முடியும்.

கொள்கை சுருக்கம்: விடத்தல்தீவின் விவசாயத்தை உயிர்ப்பித்தல் (மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகம்)

சூழ்நிலை மற்றும் சிக்கல்:

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட விடத்தல்தீவு கிராமம், தற்போது விவசாய உற்பத்தியில் கடுமையான வீழ்ச்சியை எதிர்கொள்கிறது. ஒருகாலத்தில் மழைநீர் நெல்வயல்கள், பனை மரங்கள் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவற்றால் உறுதியாக இருந்த விவசாய பொருளாதாரம், பல வருட யுத்தங்கள் மற்றும் நிராகரிப்புகளால் பெரிதும் சிதைந்துவிட்டது. இன்று, சிறு நிலங்களை வைத்திருக்கும் விவசாயிகள், நீர் பற்றாக்குறை, மண் உப்புத்தன்மை மற்றும் விவசாய வளங்களுக்கான அணுகல் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றால் பெரிதும் சிரமப்படுகின்றனர். வரலாற்று ரீதியாக "மன்னார் மாவட்டத்தின் நெல் கிண்ணம்" எனக் குறிப்பிடப்பட்ட மாந்தை மேற்கு பிராந்தியம், போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் விவசாய வளர்ச்சியில் பின்னடைவை எதிர்கொண்டுள்ளது. அவசர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால், இப்பகுதியிலுள்ள கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வாதாரம் தொடர்ந்து பாதிக்கப்படும். மேலும், உணவுப் பாதுகாப்பும், பொருளாதார நிலைத்தன்மையும் ஆபத்துக்கு உள்ளாகும்.

மன்னார் மாவட்ட செயலகத்திற்குட்பட்ட மாந்தை மேற்கு, விடத்தல்தீவின் நிலைப்பாடு:

மன்னார், மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்தில் அமைந்துள்ள, சுமார் 7,890 ஹெக்டேயரை உள்ளடக்கிய, குறிப்பிடத்தக்க விவசாய நிலங்களைக் கொண்ட ஒரு கடற்கரை கிராமமே விடத்தல் தீவாகும். இந்த நிலப்பரப்புகள் உள்நாட்டுப் போரால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது அவை திட்டமிட்ட முறையில் மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியமுள்ள நிலைகளாக உள்ளன. (மூலோபாய மற்றும் வெளியுறவு மையம். ஆசியா [CSF - ஆசியா, 2022; ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் [JICA], 2020). இந்தப் பகுதி கடற்கரையை அண்மித்ததாக உள்ளதனால், உப்புநீர் ஊடுருவல் போன்ற தனித்துவமான சுற்றுச்சூழல் சவால்களுக்கும் எதிர்நோக்கப்படுகின்றது.

முக்கிய சவால்கள்.

- ***நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் உப்புத்தன்மை:*** விடத்தல்தீவில் வருடாந்த மழைப்பொழிவு குறைவாகவும், பரவலாக ஒழுங்கற்றதும் ஆகும். இதில், வலுவான நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பின் பஞ்சமும் இணைந்து, விவசாயத்துக்குப் பெரும் தடையாக உள்ளது. பாரம்பரிய நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் குளங்கள்) வண்டல் அடித்துள்ளன அல்லது சேதமடைந்துள்ளன. மேலும், கடற்கரைப் பகுதிகளுக்கருகே உள்ள ஆழமற்ற கிணறுகள் பெரும்பாலும் உவர்நீரைத் தருகின்றன. இது விவசாய பயன்பாட்டுக்கு பொறுத்தமற்றது (ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் [JICA], 2020). வறட்சி பலமுறை நிகழ்கின்றது. அதேவேளை, அவ்வப்போது ஏற்படும் வெள்ளச் சூழ்நிலைகள் மேல்மண்ணை கழுவிச் செல்வதன் மூலம் மண்ணின் தரத்தை மேலும் சிதைக்கின்றன.
- ***மண் சீரழிவு:*** கடற்கரை அரிப்பு மற்றும் கடல்நீர் வெள்ளங்கள் காரணமாக விவசாய நிலங்களில் உப்புத்தன்மை அதிகரித்துள்ளது. பல வருடங்களாக நிலங்கள் பயிரிடப்படாமல் வாடிப் போனதால் மற்றும் போதுமான மண் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமையால், மண்ணின் வளம் குறைந்து விட்டது. விளைவாக, ஏற்கனவே பயிரிடப்பட்டிருந்த நிலங்களில் நெல் போன்ற பயிர்களை தற்போது வளர்ப்பதில் விவசாயிகள் கடுமையான சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.
- ***பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள்:*** சிறு நில விவசாயிகளுக்குக் கடன்களும், நவீன விவசாய உபகரணங்களும் பெரும்பாலும் எட்டிப்பிடிக்க முடியாதவையாகவே உள்ளன. இடம்பெயர்ந்த பின்னர் மீண்டும் கிராமத்திற்கு திரும்பியவர்கள், விதைகள், உபகரணங்கள் அல்லது கால்நடைகள் போன்றவற்றில் முதலீடு செய்ய தேவையான முதலீட்டு நிதியைப் பெரும்பாலும் கொண்டிருக்கவில்லை. சந்தை இணைப்புகள் பலவீனமான நிலையில் இருப்பதால், அவர்கள் இடைத்தரகர்களைச் சார்ந்து, தங்கள் விளைபொருட்களை குறைந்த விலையில் விற்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். இதனால் விவசாயம் வருமானமளிக்கும் தொழிலாக இருக்க முடியவில்லை.
- ***நிறுவன இடைவெளிகள்:*** கடுமையாக தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பகுதியில், விவசாய விரிவாக்க சேவைகள் மிகக் குறைவாகவே செயற்படுகின்றன. செயற்குழு கூட்டங்கள் மற்றும் தகவல் பரிமாற்றப் பற்றாக்குறை காரணமாக, அரசாங்கம் வழங்கும் திட்டங்கள் உதாரணமாக, உர மானியம், மறுசீரமைப்பு உதவித்தொகைகள் ஆகியவை விடத்தல்தீவின் விவசாயிகளிடம் முறையாகச் சென்றடையவில்லை. அதேவேளை, முன்மொழியப்பட்ட இறால் வளர்ப்பு பிரதேசங்கள் போன்ற பெரியளவிலான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகின்றன, இதனால் பாரம்பரிய விவசாய நிலங்களும் பயிரிடும் மரபுகளும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.
- ***சமூக காரணிகள்:*** விவசாய சமூகத்திலுள்ள மக்கள் தொகை முதிர்ந்துவரும் நிலையில் உள்ளது. இளைய தலைமுறையினர், விவசாயத்திலுள்ள வருமான வாய்ப்புகள் குறைவாக இருப்பதை உணர்ந்து வேலைக்காக நகரங்கள் நோக்கிச் செல்வதைக் காணலாம். வீட்டுத் தோட்டங்கள் மற்றும் அறுவடைக்குப் பிந்தைய செயல்பாடுகளில் பெண்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். எனினும் அவர்கள் நிலையான ஆதரவோ அல்லது அரசியல்மட்ட அங்கீகாரமோ பெறுவதில் பின்தங்கியுள்ளனர். யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள் நில உரிமைப் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமாகியுள்ளன. இதனால் தற்போது நில மேம்பாட்டுக்கும், அதன் அடிப்படையில் கடன் மற்றும் ஆதரவுத் திட்டங்களுக்கும் உரிய அணுகல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

கொள்கை பரிந்துரைகள்.

இந்தச் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்காக, விவசாய கொள்கையாளர்களுக்கும் கிராமப்புற அபிவிருத்தி அதிகாரிகளுக்கும் பின்வரும் நடவடிக்கைகள் அவசரமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியவை:

1. ***நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்பை மறுசீரமைத்தல்:*** விடத்தல்தீவிலும் அதன் சுற்றியுள்ள மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்திலும் உள்ள கிராமியக் குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்களை அகழ்தல் மற்றும் சீரமைப்பதற்காக இலக்கிடப்பட்ட திட்டமொன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும். நீர் நிர்வாகத்தின் நிலைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், இந்த நீர்நிலைகள் சமூக மேலாண்மையுடன் பராமரிக்கப்படும் திட்டங்களாக செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். சாத்தியமான பகுதிகளில் குழாய் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டு, அவை சிறிய அளவிலான மழைநீர் சேகரிப்பு கட்டமைப்புகளுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். (வறண்ட பருவங்களில் பயன்படுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு)
2. ***மண் உப்புத்தன்மையை கட்டுப்படுத்தி நிலப்பயன்பாட்டை மேம்படுத்துதல்:*** உப்புமண்ணை சீர்செய்வதற்காக ஜிப்சம் அல்லது கரிம உரங்களைச் சேர்ப்பது, மேலும் கடலோர பகுதிகளில் உப்பு-சகிப்புத் தன்மை கொண்ட மரங்கள் அடங்கிய காற்றுத் தடுப்புகளை ஏற்படுத்துவது போன்ற மண் மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். உப்பு நீரின் ஊடுருவலைக் கட்டுப்படுத்த கடலோர பகுதியில் வனவிருத்தி மற்றும் சதுப்புநில மறுசீரமைப்பு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

பயன்படுத்தப்படாத விவசாய நிலங்களை அடையாளம் காண நிலப் பயனுள்ள கணக்கெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதனடிப்படையில், தரிசு நிலங்களை மீண்டும் பயிரிடும் நிலைகளாக கொண்டு வர, நில ஒதுக்கீட்டு மற்றும் ஆதரவு திட்டங்களை (எ.கா., விவசாயிகள் கூட்டு முயற்சிகள் அல்லது குத்தகை ஏற்பாடுகள்) உருவாக்க வேண்டும்.

3. **காலநிலைக்கு ஏற்ற பயிர் விவசாயங்களை அறிமுகப்படுத்துதல்:** உப்பு மற்றும் வறட்சி எதிர்ப்பு பயிர்கள் (உ.தா., உப்பு-தாங்கும் நெல் ரகங்கள், திணை, மரவள்ளிக்கிழங்கு, பருப்பு வகைகள்) உள்ளூர் விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். உலர் விதைப்பு, தழைக்கூளம் அமைத்தல், ஒருங்கிணைந்த பூச்சி மேலாண்மை போன்ற காலநிலை உணர்ந்த விவசாய முறைகளில் பயிற்சி விவசாய சேவை மையங்கள் மூலம் வழங்கப்பட வேண்டும். புதிய பயிர் வகைகள் மற்றும் நுட்பங்களுக்காக செயல்விளக்கப் பண்ணைகள் விடத்தல்தீவில் நிறுவப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் விவசாயிகள் நேரடி விளைவுகளைப் பார்த்து புதுமைகளில் நம்பிக்கை கொள்ளமுடியும்.

4. **விவசாய விரிவாக்க சேவைகள் மற்றும் ஆதரவை மேம்படுத்துதல்:** விடத்தல்தீவிற்கு சிறப்பாக சேவை செய்யும் வகையில் உள்ளூர் விவசாய சேவை மையத்தை வலுப்படுத்துவதோடு, தேவையானால் தனிப்பட்ட துணை மையமொன்றையும் நிறுவ வேண்டும். விவசாய அதிகாரிகள் கிராமத்திற்கு தவறாமல் வருகை தருவது உறுதிசெய்யப்பட வேண்டும். அவர்கள் விவசாய ஆலோசனை, மழைப்பொழிவுடன் ஒத்த பயிர் நாட்காட்டிகள், உரிய உள்ளீடுகளின் பயன்பாடு ஆகியவற்றைப் பகிர வேண்டும். நடமாடும் சேவைகள் அல்லது விவசாய களப்பாடசாலைகள் வழியாக, நவீன நுட்பங்களோடு பாரம்பரிய அறிவும் (எ.கா., உர தயாரித்தல், கலப்பு பயிரிடல்) பகிரப்பட்டு புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், விவசாயிகளின் தேவைகள் அரசாங்கத்திடம் முறையாகச் சென்று சேர, ஒரு கிராம மட்ட விவசாய குழுவும் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

5. **நிதி மற்றும் சந்தை தலையீடுகள்:** இடம்பெயர்ந்த விவசாயிகள் விதைகள், கால்நடைகள் மற்றும் விவசாய உபகரணங்களை வாங்க, சலுகை கடன்கள் அல்லது நுண் நிதி வழங்குவதற்காக கிராமப்புற வங்கிகள் மற்றும் கூட்டுறவுகள் மூலம் வேலை செய்வது அவசியம். வறட்சி அல்லது வெள்ளத்தால் விளையும் பயிர் சேதத்திலிருந்து பாதுகாப்பதற்காக, மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தில் பயிர் காப்பீட்டு திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். பேரம் பேசும் திறனைக் கூட்டி, கூட்டாக சந்தைப்படுத்துவதற்காக, விடத்தல்தீவில் விவசாயிகள் கூட்டுறவுகள் அல்லது உற்பத்தியாளர் குழுக்களை உருவாக்குதல் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். இக்குழுக்கள் மன்னார், கொழும்பு போன்ற முக்கிய சந்தைகளில் உள்ள வாங்குநர்களோடு அல்லது வேளாண் பதப்படுத்தும் நிறுவனங்களோடு இணைக்கப்பட வேண்டும். இது அரசாங்க வழிநடத்தும் பண்ணை, சந்தை திட்டங்கள் அல்லது பொது-தனியார் கூட்டாண்மைகளின் ஊடாக ஏற்படுத்தப்படலாம்.

6. **ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற மேம்பாடு:** விவசாயத் துறைக்கு அப்பாற்பட்ட நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயற்படவும். உதாரணமாக, அறுவடைக்குப் பிந்தைய இழப்புகள் மற்றும் போக்குவரத்து செலவுகளை குறைக்க, பண்ணையிலிருந்து சந்தைக்கு செல்லும் கிராமப்புற சாலைகள் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். நீர்ப்பாசனத்திற்காக சூரிய சக்தியில் இயங்கும் பம்புகளை நிறுவுவது உட்பட, கிராமப்புற மின்மயமாக்கலிலும் முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும். விவசாயத்துடன் இணைக்கப்பட்ட மாற்று வாழ்வாதாரங்களை ஊக்குவிக்க புது முறையில் சீரமைக்கப்பட்ட குளங்களில் நன்னீர் **மீன் வளர்ப்பு,** பனை அடிப்படையிலான குடிசைத் தொழில்கள் போன்றவை விவசாய குடும்பங்களின் வருமானத்தை பன்முகப்படுத்துவதோடு, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்துகளையும் குறைக்கும்.

செயற்படுத்தல் மற்றும் தாக்கம்.

வடக்கு மாகாண விவசாய அமைச்சகமும், தொடர்புடைய தேசிய நிறுவனங்களும், மோதலுக்குப் பிந்தைய விவசாய மேம்பாட்டுக்கான முன்னுரிமைப் பகுதிகளாக விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு ஆகியவற்றை கருத்தில் கொள்ள பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. மேற்கூறிய பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் நீர் கிடைக்கும் தன்மை மேம்படும். குறிப்பிட்ட இடங்களில் குறைந்தது இரண்டு பயிர் பருவங்களை (உ.தா., இரு சுற்று நெல் விவசாயம்) ஏற்படுத்த முடியும். மண் மீட்பு முயற்சிகள் மற்றும் காலநிலை உணர்ந்த விவசாய நடைமுறைகள், உப்பு மண்ணின் உற்பத்தித்திறனை நெடுங்காலத்தில் மேம்படுத்தும். விரிவாக்க சேவைகளின் வலுப்படுத்தலும், விவசாய கூட்டுறவுகளின் வளர்ச்சியும் விவசாயிகளுக்கு அறிவும் சந்தை அணுகலும் வழங்கும். இது விவசாயத்தை மீண்டும் ஒரு நம்பகமான வாழ்வாதாரத் துறையாக மாற்றும். ஒருங்கிணைந்த இத்தகைய தலையீடுகள் உணவுப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவதோடு, வீட்டு வருமானங்களை உயர்த்தி, வடக்கு இலங்கையில் சமாதானம் மற்றும் பொருளாதார மீட்பு முயற்சிகளுக்கு நேரடி பங்களிப்பையும் வழங்கும். முக்கியமாக, விடத்தல்தீவில் விவசாயத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பது, இப்பகுதியில் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள பிற கிராமங்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரி வழிகாட்டுதலாக விளங்கும். இது, நிலையான, சமூக அடிப்படையிலான அணுகுமுறைகள், உள்ளூர் பொருளாதாரங்களை எவ்வாறு மாற்ற இயலும் என்பதை நடைமுறையில் நிரூபிக்கும்.

கொள்கைச் சுருக்கத்தின் நோக்கம்.

இந்தக் கொள்கைச் சுருக்கம், வட மாகாணத்திலுள்ள விவசாயத் திட்டமிடல் மற்றும் கிராமப்புற அபிவிருத்தி சார்ந்த அதிகாரிகளும், கொள்கையாளர்களும், பங்குதாரர்களும் நிலவரங்களைப் புரிந்துகொண்டு திட்டமிட முடிவு எடுப்பதற்காகப் பயன்படக்கூடியது. இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு என்ற கிராமத்தின் வாழ்வாதாரமாகவும், கலாச்சார அடையாளமாகவும் விளங்கியதுதான் விவசாயம். இது மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் அமைந்துள்ள ஒரு வறண்ட பிரதேசக் கடற்கரைப் பகுதி. மீன்பிடித் தொழிலும், விவசாய வழிகாட்டுதல்களும் இங்குள்ளவர்களின் வாழ்க்கையில் பரம்பரையாக இணைந்துள்ளன. மழைக்காலங்களில் நெல் பயிரிட்டு, தென்னை மற்றும் பனை மரங்களை வளர்த்து, வீட்டுத் தோட்டங்களை பராமரித்து, கால்நடை மற்றும் ஆடுகளை வளர்த்த சமூகமாக இது இருந்தது. இந்த நடவடிக்கைகள் உணவு தன்னிறைவை உறுதி செய்ததுடன், சமூகத்தின் சுய அடையாளத்தையும் வகுத்தன. எனினும், கடந்த நூற்றாண்டில், குறிப்பாக சமீபத்திய தசாப்தங்களில், விவசாயத் துறையில் கடுமையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. காலனித்துவ நிலக் கொள்கைகள், உள்நாட்டு யுத்தத்தின் தாக்கங்கள், மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அழுத்தங்கள் இவை அனைத்தும் பாரம்பரிய விவசாய அமைப்புகளைச் சீர்குலைத்துள்ளன.

ஆய்வின் நோக்கம்.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின், விவசாய வரலாறு, இயற்கை வளங்கள் (நிலம், நீர், காலநிலை), தற்போதைய சவால்கள், மற்றும் மீள்தொங்கும் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகள் என அனைத்தையும் விரிவாகச் செலுத்துகிறது. இது, மாந்தை மேற்கு மாவட்டம் உள்ளிட்ட பரந்த பிராந்தியவியல் சூழ்நிலைகளை ஒப்பிட்டு, உள்ளூர் முன்னேற்றங்களின் நிலைத்தன்மையையும் மதிப்பீடு செய்கிறது.

ஆய்வின் அம்சங்கள்.

வரலாற்றுக் கட்டங்களை (காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவ சுதந்திரத்துக்குப் பிந்தைய, போருக்குப் பிந்தைய) ஆராய்கிறது. 1970-1980களில் முக்கிய பங்காற்றிய முன்னணி விவசாயிகளையும் விளக்குகிறது. காலநிலை மாற்றம், சமூக-பொருளாதார சிக்கல்கள், கொள்கை இடைவெளிகள் ஆகியவற்றைத் தற்காலிக சவால்களாக நுட்பமாக பகுப்பாய்வு செய்கிறது. அரசாங்க மற்றும் அரசு சாரா தலையீடுகள் கடந்த காலமும் தற்போதையதுமாக மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றன. திறந்த எதிர்கால பரிந்துரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இது பாரம்பரிய அறிவையும், காலநிலைத் தாங்கலான நவீன முறைகளையும் ஒருங்கிணைக்க முனைகிறது. இந்த ஆய்வு ஒரு கலப்பு முறைமைக்கான அணுகுமுறையை பயன்படுத்துகிறது. வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு, இரண்டாம் நிலை தரவுகள் (அரசாங்க அறிக்கைகள், புள்ளிவிவரத் தரவுகள், கல்வி இலக்கியம்), JICA (2010), வேளாண் அமைச்சகம் (2022) போன்ற நிறுவன அறிக்கைகள், Abdul Majid (2007) இன் விடத்தல்தீவின் பாரம்பரிய விவசாயமும் சமூகக் கலாசார நுண்ணறிவும், காலநிலைத் தரவுகள் மழை, வெப்பநிலை மாற்றங்கள், புவியியல் அவதானிப்புகள் செயற்கைக்கோள் படங்கள், வரைபடங்கள், புதிய கள ஆய்வுகள் இன்றி, முன்னைய புறதரவு முடிவுகளை பின்பற்றி நுண்ணாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், பரந்த பயனாளர்கள் வட்டத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டவை. அதாவது கிராமப்புற அபிவிருத்தியைப் பற்றிப் பயிலும் கல்வியாளர்கள், விவசாயம் மற்றும் திட்டமிடலில் ஈடுபடும் அரச அதிகாரிகள், மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுவாழ்வில் செயற்படும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் ஆகியோருக்கானவை. மோதலுக்குப் பின்னான சூழ்நிலையில், வறண்ட பிரதேச விவசாயம் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை விளக்கும் விதமாக விடத்தல்தீவின் நிகழ்வு எடுத்துக்காட்டாக முன்வைக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம், விவசாய மீட்புக்கான ஆதாரத்தன்மை கொண்ட தலையீடுகளும், சமூகமையமான வளர்ச்சி உத்திகளும் அவசியமானவை என்பதை எடுத்து காட்டுவதே இத்தகவல் அறிக்கையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

விடத்தல்தீவில் விவசாயத்தின் வரலாற்று பரிணாமம்.

விடத்தல்தீவின் விவசாய வரலாறு பல தனித்துவமான கட்டங்களை கொண்டதாகும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வெவ்வேறு சமூக மற்றும் பொருளாதார சூழ்நிலைகள் மற்றும் வெளிப்புற தலையீடுகள் அவற்றை வடிவமைத்துள்ளன. கடந்த கால அனுபவங்கள் மற்றும் மாற்றங்கள், இன்று நிலவும் சாத்தியமான சூழ்நிலைகளைத் தொடர்ந்து வடிவமைக்கின்றன என்பதால், இந்த வரலாற்றுப் பரிணாமத்தைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் காலனித்துவ காலம்: வாழ்வாதாரத்தில் வேரூன்றிய விவசாயம் மற்றும் வெளிப்புற செறிவுகள்.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலகட்டங்களில், விடத்தல்தீவின் விவசாயம் பெரும்பாலும் வாழ்வாதார அடிப்படையில் செயல்பட்டது. மன்னார் மாவட்டத்தின் வறண்ட பிரதேசங்களில் அமைந்திருந்த பிற கிராமங்களைப்போல, விடத்தல்தீவும் பருவநிலை சார்ந்த விவசாய முறைகளையே பின்பற்றியது. மகா பருவத்தில் (அக்டோபர்–ஜனவரி வரை நீடிக்கும் வடகிழக்கு மழைக்காலம்), விவசாயிகள் உள்ளூர் குளங்கள் மற்றும் பள்ளத்தாக்குகளில் சேமிக்கப்பட்ட மழைநீரைப் பயன்படுத்தி, தாழ்வான வயல்களில் நெல் பயிரிட்டனர். வறண்ட பருவங்களில், உயரமான நிலங்களில் திணை, தட்டைப்பயறு, எள் போன்ற வெப்பநிலை மற்றும் நீர் பற்றாக்குறையைத் தாங்கும் பயிர்கள் வளர்க்கப்பட்டன. மேலும், பனை மரங்கள் மூலம் கிடைக்கும் நார் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் துணை ஆதாரமாக இருந்தன. இந்நிலையில், விவசாய நுட்பங்கள் சுற்றுச்சூழல் தேவைமுறைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டிருந்தன. மண் வளத்தைப் பராமரிக்க பயிர் சுழற்சி நடைமுறையில் இருந்தது. கலப்பு பயிரிடல் (தானியங்களுடன் பருப்பு வகைகள்) கூட நிச்சயமான மகசூலை உறுதி செய்யும் ஒரு உத்தியாக இருந்தது. கால்நடைகள் மேய்ச்சலுக்காகத் தரிசு நிலங்களில் பராமரிக்கப்பட்டன. அவற்றின் உரம் மண்ணை வளமாக மாற்றி, அதே நிலத்தில் அடுத்த பருவத்தில் பயிரிடுவதற்கேற்ப சீர்படுத்தப்பட்டது. இது முழுமையாக்கப்பட்ட சுற்றுச்சுழற்சிவழி விவசாயத்தின் ஆரம்ப வடிவம் எனலாம்.

காலனித்துவத்தால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்: போர்த்துகீசியம், டச்சு, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலம்

போர்த்துகீசியரும் டச்சுக்காரரும் பெரும்பாலும் கடலோர வர்த்தகத்தில் குறிப்பாக முத்து மற்றும் கடல்சார் வளங்களில் கவனம் செலுத்தினார்கள். எனவே, விடத்தல்தீவின் உள்நாட்டு விவசாயத்தில் அவர்கள் கணிசமாகத் தலையீடு செய்யவில்லை. ஆனால், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி (1796–1948) வந்ததோடு, நில உரிமை மற்றும் பயிரிடும் முறைகள் முற்றிலும் மாற்றமடைந்தன. பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் தனியார் நில உரிமை என்ற புதிய கருதுகோள்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இதன் காரணமாக நிலமைகளை ஆய்வு செய்து, சமூக அடிப்படையில் பிரித்தனர். தேங்காய் பண்டங்கள் (கொப்பரா, எண்ணெய்) போன்ற வணிக உற்பத்திகளுக்கான தேவை காரணமாக, தென்னந் தோட்டங்கள் பெரிதளவில் உருவாக்கப்பட்டன. நெல் வரி மற்றும் பிற வரிவிதிப்புகள் கொண்டு வரப்பட்டு, விவசாயிகள் உபரி விளைபொருட்களை விற்க வேண்டிய பொருளாதார அழுத்தத்தில் இட்டுச்செல்லப்பட்டனர். மேலும், நீர் விநியோகத்தைக் கட்டுப்படுத்திய பாரம்பரிய கிராமத் தலைமை அமைப்புகள் மாற்றப்பட்டன அல்லது நீக்கப்பட்டன. அதனால் உள்ளூர் நீர் மேலாண்மை சீரழிந்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் விடத்தல்தீவின் பெரும்பாலான மக்களும் வாழ்வாதார அடிப்படையிலான சிறு நில விவசாயத்தையே தொடர்ந்தனர். ஆனால், அதே நேரத்தில் சில நில உரிமையாளர்கள் தொட்டிகளில் இருந்து பெறும் நீரை பயன்படுத்தி வணிக நோக்கில் தென்னை மற்றும் பழப்பயிர்களை வளர்த்தனர். இந்த நில உரிமை மற்றும் பயிரிடும் முறைகளில் ஏற்பட்ட அசமந்த நிலைதான், சுதந்திரத்துக்குப் பிந்தைய காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட விவசாய சீர்திருத்தங்களை முன் திட்டமிடலின்றி செயல்படுத்த வழிவகுத்தது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1948–1980கள்): நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகளும் சமூக மீள்தன்மையும்.

1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதையடுத்து, கிராமப்புற விவசாய வளர்ச்சியின் அவசியம் அரசாங்கங்கள் மத்தியில் விரைவான தெரிவாகியது. தேசிய அளவிலான பல திட்டங்கள் நேரடியாக இல்லையென்றாலும் விடத்தல்தீவையும் மறைமுகமாகப் பாதித்தன. 1958ஆம் ஆண்டு அமுல்படுத்தப்பட்ட நெல் நிலச் சட்டம், குத்தகைதாரர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும், நெல் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் நோக்கமாயிருந்தது. கொள்கை ரீதியாக, இது விடத்தல்தீவின் சிறு நில விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும், வட மாகாணத்தில் அரசின் நிலைத்த செயல்பாட்டின்மை மற்றும் பின்னர் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக, முழுமையான செயல் மறுக்கப்பட்டது. 1960–70களில், "பசுமைப் புரட்சி" யின் தாக்கமாக, அரசாங்கம் அதிக மகசூல் தரும் விதைகள், இரசாயன உரங்கள் மற்றும் டிராக்டர் போன்ற உபகரணங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. வடக்குப் பகுதியில், இதன் திறனான பெறுமதி மந்தமாக இருந்தது. விடத்தல்தீவின் விவசாயிகள் பெரும்பாலும் தங்கள் பாரம்பரிய விதைகள் மீதான நம்பிக்கையைத் தொடர்ந்தனர். இதற்குக் காரணங்கள்: பழக்கப்பட்ட மரபு வழி நடைமுறைகள், மேலும் அரசாங்க விரிவாக்க சேவைகள் குறைவாக இருந்தது. எனினும், சில முன்னோடி விவசாயிகள் புதுமைகளைச் சோதிக்க முனைந்தனர். புலக்காட்டைச் சேர்ந்த ஐ.சோமசுந்தரம், மேம்படுத்தப்பட்ட நெல் ரகங்களை ஏற்றுக்கொண்டதோடு, 1970களின் பிற்பகுதியில் அரசு மானியம் கொண்டு, இருசக்கர உழவு இயந்திரத்தையும் முதன்முறையாக பயன்படுத்தியவர்களில் ஒருவர்.

அவர் போலவே, புதுகாமத்தைச் சேர்ந்த சோ. அமிர்தலிங்கம் ஒருங்கிணைந்த விவசாயத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார். நெல், காய்கறிகள், சிறிய பால் மாடுகள், கோழிக்கூடங்கள் ஆகியவை பன்முகப்படுத்தப்பட்ட தொழில்முறை முறைகளாக அமையப்பெற்றன. இதன் மூலம், வறட்சிக் காலங்களில் கூட அவரது குடும்பம் பால் அல்லது கோழி விற்பனை மூலம் வருமானம் பெற்றது. இதுவே மீள்தன்மைக்கான ஒரு உருவகமாக விளங்குகிறது. இந்த மாதிரியான விவசாயி தலைமையிலான கண்டுபிடிப்புகள், தாழ்ந்த உட்கட்டமைப்பு (சரளையான சாலைகள் இல்லை, மின்சாரம் இல்லை, பருவமழை நம்பிக்கையோடு விவசாயம்) போன்ற சூழலில் நிகழ்ந்தன. இதனால் வெளிப்புற உதவிக்கு மாறாக, சமூக ஒற்றுமையும், அறிவுப் பகிர்வும் முக்கிய பங்காற்றின.

மழைப்பொழிவு மாதிரிகள் மற்றும் காலநிலைச் சவால்கள்: மன்னார் மாவட்டத்தில் (வறண்ட பிரதேசமாக வகைப்படுத்தப்படும்) வருடாந்த மழைப்பொழிவு 800–1200 மிமீ ஆகவே இருக்கின்றது. இதில்: பெரும்பாலான மழை வடகிழக்கு பருவமழை (அக்டோபர்–டிசம்பர்) காலத்தில் பெய்கிறது. மே முதல் செப்டம்பர் வரை நீடிக்கும் வறண்ட பருவம் விவசாயத்துக்கு தடையாக உள்ளது. சமீபத்திய தசாப்தங்களில், வறட்சி அதிர்வெண்கள் அதிகரித்துள்ளன. இது மழையையே நம்பியிருக்கும் விவசாயத்தை மோசமாகப் பாதிக்கிறது. 1980களின் ஆரம்பத்தில் நிலைமைகள்: 1980களில், விடத்தல்தீவில் சில பாரம்பரியமும் அனுபவமும் கொண்ட விவசாயிகள் இருந்தபோதிலும், அதனை ஆதரிக்கும். பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள், இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட உபகரணங்கள் இல்லாத நிலை காணப்பட்டது. நில உரிமை பட்டா நிலம்,(அனுமதியுடன் ஒதுக்கப்பட்ட) அரசு நிலம், மற்றும் பொதுநிலம் என மூன்று வடிவங்களில் பிரிந்திருந்தது. சிலர் முக்கியமான (முன்நோக்கான) நிலங்களுக்கு உரிமை பெற்றிருந்தபோதும், பலர் சிறிய வீட்டுத் தோட்டங்களில், பொது மேய்ச்சல் நிலங்கள் மற்றும் குளத்திலிருந்து நீரைப் பகிர்ந்து பயன்படுத்தியிருந்தனர். அதனால், அரசாங்கப் பார்வை பெரும்பாலும் நானாட்டான், மடு போன்ற பெரும்பரப்பை கொண்ட பகுதிகளையே நோக்கியிருந்தது, "நெல் கிண்ணம்" என அழைக்கப்பட்ட பகுதிகள். விடத்தல்தீவு தன் பூர்வீக நீர்ப்பாசன முறைகளே தொட்டிகள், கிணறுகள் நம்பியிருந்தது. அவை புத்திசாலித்தனமான முறையால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒரே ஒரு பயிர் பருவத்துக்கே மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருந்தன. ஆயினும், 1970களில் கிராமம் பெரும்பாலும் உணவுத் தன்னிறைவைப் பெற்றிருந்தது. வாய்மொழி கூறுகளின் அடிப்படையில், அரிசி வாங்குவதே அரிதானதாக இருந்தது. மோசமான ஆண்டுகளிலும், சமூக நம்பிக்கையிலான கடன் முறையின் ஊடாக, அறுவடைக்கு முன் வீடுவீடாக அரிசி பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. இது உணவுப் பற்றாக்குறையை சமப் படுத்தியது. இது, சமூக மூலதனம் மற்றும் பாரம்பரிய அறிவு வழியாக பராமரிக்கப்பட்ட ஒரு நுட்பமான சமநிலை எனலாம்.

உள்நாட்டுப் போர் (1983–2009): சீர்குலைவு மற்றும் வீழ்ச்சி.

1980களின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் வெடித்ததுடன், விடத்தல்தீவிற்கு அது ஒரு கெடுதிச் சுழற்சியாக மாறியது. போரால் தாக்கமடைந்த வட மாகாணத்தில் அமைந்த இந்தக் கிராமம், மீளமறுக்கப்படும் இடப்பெயர்வுகளும், பாதுகாப்பு குறைபாடுகளும் கொண்ட சூழ்நிலைகளை சந்தித்தது. 1985இல் தொடங்கிய இராணுவ நடவடிக்கைகளும், வன்முறை மோதல்களும் காரணமாக, பல குடியிருப்பாளர்கள் அவ்வப்போது வெளியேறத் தவறவில்லை. விவசாய நிலங்கள் பெரும்பாலும் கைவிடப்பட்டன. நெல் வயல்கள் புதர்களாக மாறியதோடு, நீர்ப்பாசன தொட்டிகள் பராமரிப்பு இல்லாமல் வெயிலில் விரிசலடைந்தன.போர்க்காலத்தில், கிராமத்தின் விவசாய உட்கட்டமைப்பு கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டது. விடத்தல்தீவின் பிரதான குளம், டசின் கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்திருந்த நிலையில், வெடிப்புகளால் பாதிக்கப்பட்டதும், அதை மீளமைக்க எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என தகவல்கள் கூறுகின்றன. மேலும், கடற்கரையில் மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் பாதுகாப்புப் படைகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதால், அது ஒரு மாற்றுப்பாதை வாழ்வாதாரமாக இருந்து மறுக்கப்பட்டது. உள்நாட்டுப் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைந்தது; வீட்டுத் தோட்டங்களைச் சுற்றி வளர்க்கும் வகையிலான, அல்லது நிவாரணத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய உற்பத்திகளே சமூக வாழ்வாதாரத்தின் தளமாயின. 1990களில் மன்னாரிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட அரசு அறிக்கைகள், விடத்தல்தீவைப் போன்ற கிராமங்களை "கிட்டத்தட்ட காலியாக" இருந்தன என விவரித்தன. சில குடும்பங்களே எஞ்சியிருந்தனர். அவர்கள் மிக அடிப்படை வசதிகளோடு வாழ்ந்து வந்தனர். அங்கு ஒரு சமையலறைத் தோட்டத்திற்குமேல் பயிரிட முடியாத நிலைமை நிலவியது.

விடுதலைப்புலிகள் நிர்வாகத்தின் கீழ் மீள்குடியேற்றம் மற்றும் பயிரிடல் முயற்சிகள்.

1990களின் பிற்பகுதியிலும் 2000களின் முற்பகுதியிலும், விடத்தல்தீவு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதியாக மாறியது. இந்த காலப்பகுதியில், வந்தவர்களை மீள்குடியேற்ற அனுமதித்ததால், ஒரு வரம்புக்குள் விவசாய முயற்சிகள் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டன. புகையிலை மற்றும் மிளகாயைப் போன்ற பழப்பயிர்களை வளர்க்க ஊக்குவிக்கப்பட்டது. இது விடுதலைப் புலிகள்

முனைவுடன் சந்தைப்படுத்துதல் நோக்கத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆயினும், மோதல்களின் தொடர்ச்சியான நிலையற்ற தன்மை, இந்த பயிரிடல் முயற்சிகளை நீடிக்கவிடவில்லை.2007 - 2008 காலத்தில், வடக்கில் ஏற்பட்ட கடும் மோதல்களால், மக்கள் மாபெரும் அளவில் வெளியேற்றப்பட்டனர். 2008 இல், விடத்தல்தீவின் மீதமிருந்த மக்கள் பெரும்பான்மையாக இடம்பெயர்ந்தனர். ஏனெனில் அந்த இடம் ஒரு போர்க்களமாக மாறியிருந்தது. 2009இல் போரின் முடிவிற்கு முன்பே, அவர்கள் திரும்ப முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. போர் காரணமான விவசாயத்திற்கான இழப்புகள்: நீர்ப்பாசன வழித்தடங்கள் இடிந்து விழுந்தன அல்லது முற்றிலும் அழிந்தன. விவசாய உபகரணங்கள் இழக்கப்பட்டன. முழுமையான ஒரு தலைமுறை, முறையான விவசாயத்தில் குறைந்த அல்லது எதுவும் அனுபவமின்றி வளர்ந்தது. போர், பாரம்பரிய அறிவின் தொடர்ச்சியையும் துண்டித்தது. உதாரணமாக: சமூகம் இடம்பெயர்ந்த காலங்களில், குள பராமரிப்பு நடைமுறைகள், நீர் பகிர்வுக்கான சமூக ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் முற்றிலும் மறைந்தன.

போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றம். (2010)

2010இல், மீள்குடியேற்றம் மெதுவாகத் தொடங்கியது. மக்கள் தங்கள் பழைய நிலங்களுக்குத் திரும்பினாலும், நிலங்கள் புதர்களால்மூடப்பட்டிருந்தன. கண்ணிவெடிகள் காரணமாக சிதைந்திருந்தன. (மன்னாரில் உள்ள பிற பகுதிகளைப்போல விடத்தல்தீவின் புவியியல் காரணமாக மிக அதிக சுரங்கங்கள் இருந்ததில்லை என்றாலும், சிதைவுகள் இருந்தன). மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் மனிதாபிமான உதவிகளிலும் கண்ணிவெடி அகற்றல் பணிகளிலும் முதலில் கவனம் செலுத்தின. விவசாய மறுமலர்ச்சி முயற்சிகள் விடத்தல்தீவுக்காக வெகு குறைவாகவே இருந்தன. மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரு அரசு விவசாய சேவை மையம், 2010க்குப் பிறகு விதை நெல் மற்றும் கை உழவு இயந்திரங்கள் வழங்க முயற்சித்தது. ஆனால், இதைத் தொடர்ந்து. வயல்களை மீள்தெளிவடையச் செய்ய வேண்டிய கடினமான பணிகள்,மற்றும் நிச்சயமற்ற நில உரிமைகள்காரணமாக, முற்றுமையாக உற்பத்திக்கு திரும்ப முடியவில்லை. பெரும்பாலான நிலங்கள், காலப்போக்கில் அவதானிக்க முடியாத எல்லைகளுக்குள் விழுந்தன. இது நில உரிமைப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தியது. திரும்பியவர்கள் சிலர். தங்கள் நிலங்களை புதர்கள் ஆக்கிரமித்திருந்ததாக, அல்லது அவை வன நிலங்களாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்ததாக கண்டனர். மிகக் குறைந்த ஆதாரங்களோடு, போருக்குப் பிந்தைய ஆரம்ப ஆண்டுகளில் வயல் நிலங்களின் ஒரு பகுதியே உற்பத்திக்குத் திரும்பியது.

முழுமையான விளைவுகள்.

மொத்தத்தில், விவசாய பரப்பளவு மற்றும் உற்பத்தித் திறனில் மிகப்பெரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஒருகாலத்தில் 100 ஹெக்டேயருக்கும் மேல் நெல் விதைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில், தற்போது சில டசின் ஹெக்டேயரில் மட்டுமே, அதுவும் ஒவ்வொரு வருடமும் இல்லாமல், மிகக் குறைந்த மகசூலுடன், சிலர் பயிரிடுகிறார்கள். முக்கிய விவசாயிகளின் சுயவிவரங்கள் (1970கள்–1980கள்): விவசாய பாரம்பரியத்தின் பாதுகாவலர்கள்சமீபத்திய தசாப்தங்களில் ஏற்பட்ட சவால்களையும் அப்பாற்பட்டு, விடத்தல்தீவின் வளமானவிவசாய பாரம்பரியம், முக்கியகாலகட்டங்களில்வாழ்ந்தமுன்னணிவிவசாயிகளின்நினைவுகள் வழியாகவே சமூக நினைவில் சுகதேகிகளாக பாதுகாக்கப்படுகிறது. இப்பிரிவு, 1970 - 1980களில் முக்கிய பங்களிப்பு செய்த மூன்று விவசாயிகளின் வாழ்க்கையும் பணிகளையும் ஆவணமாக்குகிறது. இவர்களின் செயல்கள், கிராமத்தின் விவசாயத் திறனையும், இன்று முன்னெடுக்கப்படும் மறுமலர்ச்சி முயற்சிகளுக்கும் ஊக்கமளிக்கின்றன.

1. ஐ.சோமசுந்தரம். (புலக்காடு பிரதேசம்)

“மாஸ்டர் சோமசுந்தரம்” என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட இவர், 1970களில் புலக்காடு பகுதியைச் சேர்ந்த முக்கிய நெல் விவசாயி ஆவார். நீர் மேலாண்மையில் நிபுணத்துவம் கொண்ட இவர், உள்ளூர் குளப் பராமரிப்பு குழுவின் தலைவராக இருந்தார். வருடந்தோறும் “குளம் பூஜை” என அழைக்கப்படும் பொதுச்சடங்கு நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்தார், இதில் கிராம மக்கள் குளத்தை தூர்வாரி, கால்வாய்களை சுத்தம் செய்தனர். நல்ல மழைக்காலங்களில், புலக்காடு குளம் இரண்டு பருவ நெல் விவசாயத்திற்கும் போதுமான நீர் வழங்கியது. இது வறண்ட பிரதேசத்தில் அபூர்வமான நிகழ்வாகும். சோமசுந்தரம் பசுமைப் புரட்சி மூலம் அறிமுகமான மேம்பட்ட நெல் வகைகளை பயிற்சி முறைப்படி சோதித்தார். ஒரு நல்ல ஆண்டில் 1 ஏக்கரில் 120 புசல் (bushels) வரை அறுவடை செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இது உள்ளூர் சராசரியைவிட குறிப்பிடத்தக்களவில் அதிகம். அவர் மாட்டு சாணம் மற்றும் பசுமை எரு பயன்படுத்தி கரிம உர முறைகளை பின்பற்றினார். அதுபோலவே, நடவு நேரம், பயிர் இடைவெளி மற்றும் கலப்பு பயிர் போன்ற துறைகளில் யாரிடமிருந்தும் கற்றுக்கொள்ளாமல், இளைஞர்களுக்கு பயிற்சி வழங்கும் முன்னோடியாக இருந்தார். நெல் வயலின் வரப்புகளில் வேர்க்கடலை போன்ற பயிர்களை இணைத்து விவசாயத்தில் பன்முகத்தன்மையைத் தோற்றுவித்தார். 1980களின் இறுதிப்

பகுதியில் சோமசுந்தரம் குடும்பத்துடன் இடம்பெயர்ந்தாலும், அவரது நீர் மேலாண்மைச் சிந்தனைகள் மற்றும் சமூக வழிகாட்டல் பணிகள், இன்றும் குள மறுசீரமைப்புச் செயற்பாடுகளில் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. "மாஸ்டர் சோமசுந்தரம் இருந்திருந்தால், எங்கள் குளம் வறண்டிருக்காது" என்பதே கிராம மக்களின் பொதுக் கருத்தாகும்.

2. சோ. அமிர்தலிங்கம். (புதுகாமம் பிரதேசம்)

விடத்தல்தீவின் புறநகர்ப் பகுதியில் உள்ள புதுகாமம் சேர்ந்த சோ. அமிர்தலிங்கம், ஒரு பல்துறை விவசாயியின் மாதிரியாக விளங்கினார். அவரது 5 ஏக்கர் நிலத்தில், நெல், காய்கறிகள், பழ மரங்கள், கால்நடை ஆகிய அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து வளர்த்தார். அவர் பராமரித்த 2 ஏக்கர் நெல் நிலம், அருகிலுள்ள குளத்திலிருந்து பெறும் பங்கு நீர்மீது சார்ந்திருந்தது. வறண்ட பருவங்களில், மிளகாய் மற்றும் சிவப்பு வெங்காயம் ஆகியவற்றை உயரும் நிலத்தில் பயிரிட்டார். அவரது வீட்டு தோட்டத்தில் வாழை, மா, பலா போன்ற பல்வேறு வற்றாத மரங்களை வளர்த்தார். இவை உணவுடன், வருமானத்தையும் வழங்கின. அமிர்தலிங்கம், சொட்டு நீர்ப்பாசனத்துக்காக கிணற்றில் கரி வடிகட்டி அமைப்பை உருவாக்கிய முதன்மை விவசாயிகளில் ஒருவர். வறட்சி காலங்களிலும் அவரது முறைகள் பயன் தந்தன. அவரது தோட்டம் தொடர்ந்து மகசூலைத் தந்தது. 1981ஆம் ஆண்டு, அவரை மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகம் "மாதிரி விவசாயி" என அங்கீகரித்தது. அங்கீகாரமாக கிடைத்த நீர்ப்பம்பை, தனக்கு மட்டுமல்லாது, அண்டை வீட்டாருக்கும் உதவியாக பயன்படுத்தினார் . இது அவரது சமூகக் கண்ணோட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இன்று புதுகாமத்தில் வீட்டுத் தோட்ட முயற்சிகள் மீண்டும் தோன்றியுள்ளன. அவற்றின் ஊக்கியாக அமிர்தலிங்கத்தின் பாரம்பரிய நியமம் பார்க்கப்படுகிறது.

3. எம். சுபைர். (சவேரிகுளம் பகுதி)

முஸ்லிம் சமூகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் எம். சுபைர், சவேரிகுளம் பகுதியைச் சேர்ந்த பனைவள நிபுணர் ஆவார். இவர் 3 ஏக்கர் தென்னை தோட்டத்தை நிர்வகித்ததுடன், நிலக்கடலை வளர்த்து, ஆடுகளுக்கான தீவனத்தையும் உற்பத்தி செய்தார். சுபைர் பனை வெல்லம், புளிக்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்து உள்ளூர் சந்தைகளில் விற்பனை செய்தார். ஆடுகளை மேய்ச்சலில் வைத்து, கயிறு போன்ற உற்பத்திகளுக்குப் பயன்படும் உரமீட்ட வட்டத்தை உருவாக்கினார். பருவமழை காலத்தில் நெல், வறண்ட காலத்தில் மீன்பிடி மற்றும் பனைவள பதப்படுத்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டார்.வருடம் முழுவதும் வருமானத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், சுபைர் தனது விவசாயத்தின் நேர நிர்வாகத்தை துல்லியமாக ஒழுங்குபடுத்தினார். மேலும், மண்ணின் உப்புத்தன்மை எதிர்ப்பு உத்திகளை பகிர்ந்து, பனை வளர்ப்பு வழிமுறைகளை தமிழ் விவசாயிகளுக்கும் கற்றுக் கொடுத்தார். இது இனங்கள் மத்தியில் ஒத்துழைப்பிற்கான எடுத்துக்காட்டு ஆகும். 1980களின் இறுதியில் அவரது திடீர் மறைவு சமூகத்தில் ஒரு நினைவுகூரத்தக்க இழப்பாக பதிவானது. இன்று, வேளாண் வனவியல் திட்டங்கள் பன்முகவளங்களை ஊக்குவிக்கும் சூழலில், சுபைரின் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் கடலோர வளமையிலான பார்வை மீண்டும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

முடிவாக பாரம்பரியத் தரவுகளின் மீள் பயன்பாடு.

இந்த விவரங்கள், விடத்தல்தீவு புதிய தொழில்நுட்பங்களை, சூழ்நிலை உணர்வுடன் நுட்பமாக ஏற்ற விவசாயிகளை கொண்டிருந்ததைக் காட்டுகின்றன. அவர்கள் நீர், நிலம், பல்லுயிர் ஆகிய வளங்களைச் சமச்சீர் முறையில் பயன்படுத்தி, சுகதேகிகளாக இருந்த உள்ளூர் வேளாண் அறிவை பாதுகாத்தனர். இன்றைய மறுமலர்ச்சி முயற்சிகள், இந்த வரலாற்றுத் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறான முன்னோடி விவசாயிகளின் ஞானம், இன்றைய இளைஞர்களுக்கான பயிற்சி திட்டங்களில் மூத்தோரின் பங்களிப்பின் மூலம் மீளவும் உயிர்த்தூண்டப்படலாம்.

போருக்குப் பிந்தைய காலம் (2010–தற்போது வரை): மீட்பு முயற்சிகளும் தொடர்ச்சியான சவால்களும்.

2009ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டுப் போர் முடிந்த பின்னர், மன்னார் உள்ளிட்ட மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் அரசாங்கமும் உதவி நிறுவனங்களும் மறுகட்டமைப்புத் திட்டங்களை செயல்படுத்தத் தொடங்கின. விடத்தல்தீவின் சூழ்நிலை, போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் மெதுவான விவசாய மீட்சியுடன், இடைஞ்சல்களும், துண்டு துண்டாக நிகழ்ந்த மேம்பாடுகளும், தொடர்ந்த சவால்களும் கொண்டு வகைப்படுத்தப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் ஆரம்ப நடவடிக்கைகளில் மீள்குடியேற்ற உதவிகள், விதை, உரம், மற்றும் அடிப்படை விவசாய கருவிகள் வழங்கப்பட்ட ஒரு முறை தொகுப்பு, விவசாய மேம்பாட்டுத் துறையின் மன்னார் மற்றும் மாந்தை மேற்கு அலுவலகங்கள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. நன்கொடையாளர் நிதி உதவித் திட்டங்கள் (FAO, சில அரசு சாரா நிறுவனங்கள்): தண்ணீர் இறைக்கும்

இயந்திரங்கள் வழங்குதல், சிறிய கிணறுகள் மறுசீரமைத்தல், SRI (System of Rice Intensification) போன்ற நவீன நெல் விவசாய முறைகள் தொடர்பான பயிற்சிகள் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்தின. உதாரணமாக, 2012இல் உணவு விவசாய நிறுவனத்தின் ஒரு திட்டத்தின் கீழ் ஒரு சில விவசாயிகள் வயல்களை மீள சமன் செய்ய உதவினர். 2012 மஹா பருவத்திற்கு விதைகள் மற்றும் உரங்கள் வழங்கப்பட்டன. இதே போன்று, சில குடும்பங்களுக்கு ஆடுகள் அல்லது கோழிகள் வழங்கப்பட்டு, கால்நடை வளர்ப்பு மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

மீட்பு திட்டங்களின் வரம்புகள்.

இத்தகைய உதவிகள் இருந்தபோதிலும், வாழ்வியலில் நிலவும் சிக்கல்கள் மற்றும் தடையூட்டும் அமைப்பு கட்டுப்பாடுகள், மீள்பிறப்பை பரந்த அளவில் அடைய முடியாத நிலையில் வைத்திருந்தன. பிரதான நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் பழுதுபார்க்கப்படாமலேயே இருந்தன. இராட்சத குள நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு நோக்கான விரிவாக்கம் விடத்தல்தீவிற்கு வந்தடையவில்லை. 2010களின் நடுப்பகுதியில், முந்தைய பயிரிடப்பட்ட நிலப் பரப்பில் கால் பங்குக்கும் குறைவாக மட்டுமே மீண்டும் பயிரிடப்பட்டது. பல குடும்பங்கள் உணவுதவியையும் உலருணவு நிவாரண உதவிகளையும் பொறுத்திருந்தன. தொடர்ச்சியான வறட்சி, நீர்ப்பாசன வசதியின்மை, மற்றும் பயிர் தோல்விகள் காரணமாக, சிலர் விவசாயத்தையே கைவிட்டு போனார்கள். இதன் விளைவாக, பல மீள்குடியேற்றப்பட்டவர்கள், நிலையான வருமானத்துக்காக மன்னார், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு மற்றும் வெளிநாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தனர்.

கொள்கை முயற்சிகளும் நிர்வாகத் தடைகளும்.

அரசாங்கம் "வடக்கின் வசந்தம் திட்டம்" போன்ற திட்டங்களை அறிவித்திருந்தாலும், அதன் விவசாய உறுதிப்பத்திரங்கள் சிக்கலான நடைமுறைகளுக்குள் சிக்கின. சொட்டு நீர்ப்பாசன மானியம் பெற, விவசாயிகளுக்கு கடுமையான ஆவணச் செயல்முறைகள், ஒப்புதல்களுக்காக அலுவலகங்களை எட்ட முடியாத நிலைமை, பலர் மானியங்களைப் பெற முடியாமல் போன நிலை. சில நேர்மறையான முன்னேற்றங்கள் அரச சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் தேவாலய தலைமைத்துவத்தில் செயல்பட்ட திட்டங்களில் கண்டறியப்பட்டன: வீட்டுத் தோட்டங்கள், பனை, மரவள்ளி சிற்றுண்டிகள் போன்ற மதிப்புக் கூட்டிய உற்பத்தி முயற்சிகள், பெண்களின் பங்கேற்பை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள், சமூக ஒழுங்கமைப்பு செய்யப்பட்ட விவசாய அமைப்புகள்.

உப்பு நிலங்களில் பயிரிடும் முயற்சிகள்.

2010களின் பிற்பகுதியில், பரந்தனில் உள்ள நெல் ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் ஆலோசனை அடிப்படையில் சில விவசாயிகள் உப்பு-எதிர்ப்பு நெல் வகை BG 366 ஐ சோதனை அடிப்படையில் பயிரிடத் தொடங்கினர். முடிவுகள் மிதமான நம்பிக்கையுடன் இருந்தன. சீரான வகைகள், சரியான உள்ளீடுகள் இருந்தால், உப்பு பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களையும் மீள உற்பத்திக்கு கொண்டுவர முடியும் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது.

முன்னேற்றமும் நிலைத்தமையற்றதுமான மறுமலர்ச்சி.

விடத்தல்தீவின் போருக்குப் பிந்தைய விவசாய வளர்ச்சியை, "மந்தமான மறுமலர்ச்சி" என வகைப்படுத்தலாம். அதாவது சீராக இல்லாத மேம்பாடுகள், நிலையான ஆதரவு அமைப்புகளின்மை, சுற்றுச்சூழல் சீரழிவுகள், பல குடும்பங்களுக்கு இன்றும் காணப்படாத கணிசமான நன்மைகள். இதனால், இன்று நிலவும் சூழ்நிலை, விடத்தல்தீவின் விவசாயத்தை மீண்டும் பசுமையாக்க, புதிய நுட்பங்களுடன் கூடிய அவசரமான தலையீடுகளுக்கும், மாற்றுமுக அணுகுமுறைகளுக்கும் அடித்தளமாக விளங்குகிறது.

இயற்கை வளங்கள் மற்றும் பாரம்பரிய விவசாய முறைகள்.

விளைச்சல் குறைந்திருப்பினும், விடத்தல்தீவுக்கு பலவகையான இயற்கை வளங்களும், பாரம்பரிய விவசாய நுட்பங்களும் உள்ளன. இவை முறையாக பயன்படுத்தப்பட்டால், இந்த கிராமத்தில் விவசாய மறுமலர்ச்சியை ஆதரிக்கக் கூடியவையாக இருக்கலாம். இப்பிரிவில் முக்கியமான மூன்று வளங்கள் மண், நீர், மற்றும் உயிரியல்/வேளாண் சூழல் அறிவு ஆகியவை எவ்வாறு காலப்போக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டன அல்லது சிக்கல்களை எதிர்கொண்டன என்பதைக் கூறுகிறது.

நிலம், மண் மற்றும் நிலப்பயன்பாட்டு வடிவங்கள்.

நிலவளத்தின் தன்மை: விடத்தல்தீவின் மொத்த நிலப்பரப்பில் நெல் வயல்கள், மேட்டுநில விவசாயப் பகுதிகள், புதர்நிலங்கள், கடலோரச் சேற்றுநிலங்கள் மற்றும் குடியிருப்பு நிலங்கள் அடங்கும். போர்க்காலத்திற்கு முந்தைய காலங்களில் பல நூறு ஏக்கர் நிலம் பயனுறும் நிலமாக இருந்தது என சமூக

மதிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. தற்போதைய நிலவரப்படி, ஒரு பெரிய பகுதி பயிரிடப்படாமலே உள்ளது. மன்னார் மாவட்ட செயலகத்தின் தரவுகளின்படி, மாந்தை மேற்கு பிரிவில் சுமார் 7,890 ஹெக்டேயர் விவசாய நிலமாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் போருக்குப் பின்னர் பெரும்பாலான நிலங்கள் காடுகளாகவோ அல்லது வெறிச்சோடிய நிலங்களாகவோ மாறியுள்ளன.

வயல் நிலங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்புகள்: விடத்தல்தீவின் புலக்காடு வயல் மற்றும் சவேரிக்குளம் வயல் போன்ற பத்துக்கும் மேற்பட்ட தனித்துவமான வயல்கள் உள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு சிறிய குளத்தின் கீழ் உள்ள தாழ்வான நிலப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாகும். இவை பாரம்பரியமாக மழைநீரை சேகரிக்கும் வடிவமாக பயன்பட்டன.

மண் பண்புகள்: விடத்தல்தீவில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மண் வகை மணல் கலந்த களிமண். இது மரவள்ளி, பருப்பு வகைகள், பனை போன்ற பயிர்களுக்கு ஏற்றதாகும். ஆனால் இந்த மண் நீர்த்தக்கவைப்பு குறைவானது. கடலோரத்துக்கு அருகிலுள்ள தாழ்வான பகுதிகளில், மிதமான முதல் அதிக உப்புத்தன்மை காணப்படுகிறது. இது கடல்மட்ட உயர்வின் காரணமாகவும் மண் கழுவல் குறைவதன் காரணமாகவும் பெருகியுள்ளது. 2018 ஆம் ஆண்டு அரசு மண் ஆய்வின்படி, சுமார் 30% நிலங்கள் உப்புத் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டுள்ளதாக காணப்படுகிறது, இது 1970களில் 10% மட்டுமே இருந்தது. இதனால், நெல் விவசாய உற்பத்தி குறைவடைந்து, மஞ்சள் நிற அரிசி போன்ற தரமற்ற விளைச்சல் ஏற்பட்டுள்ளது.

நிலப்பயன்பாட்டு மாறுபாடுகள்: வரலாற்றாக, நெல் விவசாயத்திற்கு தாழ்வான நிலம், மேய்ச்சலுக்கு உயர் நிலம், தோட்டப்பயிர்களுக்கு கடலோரப் பகுதிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சியால், பல வயல்கள் கைவிடப்பட்டதால் பயிரிடும் நிலம் சுருங்கிவிட்டது. உயர் நில பயிர்கள் (மிளகாய், பருப்பு வகைகள், சோளம்) இப்போது வீட்டுத் தோட்டங்களில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. தென்னை மரங்கள் வறண்ட நிலையில் இருப்பதும், பல பனைகள் மட்டும் தற்போது நல்ல நிலையில் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுநிலங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு: ஒரு பகுதியில் பொதுநிலங்கள் மாறுபட்ட முறையில் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன (2016 இல் நிறுவப்பட்ட விடத்தல்தீவு இயற்கை சரணாலயம்), இது விவசாய மற்றும் மேய்ச்சலுக்கு தடையாக விளங்குகிறது.

நில உரிமை மற்றும் காலனித்துவ மரபுகள்.

விடத்தல்தீவில் நில உரிமை என்பது தனியார் உரிமங்கள், அரச அனுமதிகள் மற்றும் அறக்கட்டளை நிலங்களின் கலவையாகும். போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி காரணமாக, திரும்பி வந்த பலர் தங்கள் நிலங்களை பறிகொடுத்துள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆவண இழப்பும், ஆக்கிரமிப்பும் நில உரிமை பிரச்சனைகளை உருவாக்கியுள்ளன. அரசாங்கம் நில ஆணையரின் கணக்கெடுப்பை மேற்கொண்டாலும், முன்னேற்றம் மெதுவாகவே உள்ளது. சில நிலங்கள் பல ஆண்டுகள் பயிரிடப்படாமல் இருந்ததால் "காடு" என வகைப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. இவற்றை மீண்டும் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்த அரசிதழிலிருந்து (de-gazetting) தேவைப்படுகிறது. இது ஒரு முக்கியமான அதிகார மட்ட தடையாகும்.

நீர்வளம் மற்றும் பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன முறைகள்.

விடத்தல்தீவின் வறண்ட சூழலில் விவசாய வளர்ச்சிக்கான முக்கிய அச்சம் தண்ணீர்தான். இங்கே எப்போதும் ஓடும் ஆறுகளோ, நீர் ஓடைகளோ இல்லாததால், நூற்றாண்டுகளாக இந்த சமூகம் பருவமழை அடிப்படையிலான சிறிய அளவிலான நீர் சேமிப்பு மற்றும் மேலாண்மை நுட்பங்களை உருவாக்கியுள்ளது.

கிராமியக் குளங்கள். (குளம்)

விடத்தல்தீவும் அதன் அருகிலுள்ள குடியிருப்புப் பகுதிகளும் வரலாற்று ரீதியாக பல மண் குளங்களை (தொட்டிகளை) கொண்டிருந்தன. இயற்கை பள்ளங்களை மண் அணைகளால் சூழவைத்து மழைநீரை சேமிக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்ட இவை "புலக்காடு குளம்", "சவேரிகுளம்" போன்ற பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குளத்திற்கும் தன்னிச்சையான நீர்ப்பாசனக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதி இருந்தது. இவை நெல் வயல்களுக்கு துணை நீர்ப்பாசனத்தை வழங்குவதற்கும் நிலத்தடி நீரை நிரப்புவதற்கும் முக்கியப் பங்காற்றின. அக்டோபர்–டிசம்பர் மழை பருவத்தில் இக்குளங்கள் நிரம்பி, சிறிய மதகுகள் வழியாக நீரை வெளியேற்றின. வறட்சிக் காலத்தில் இவை குடிநீர் மற்றும் கால்நடை நீர்த் தேவைக்குப் பயன்பட்டன. இத்தொட்டிகள் "சிரமதான" என அழைக்கப்படும் தன்னார்வத் தொண்டு வழியாக பராமரிக்கப்பட்டன. மதகுகளை எப்போது திறக்க வேண்டும் என்பதற்கான தீர்மானங்களை மரங்கள் பூப்பதைக் கொண்டு தீர்மானிக்கும் பூர்வீக (Indigenous) நுட்பங்களும் நடைமுறையிலிருந்தன. இன்னும் சில குளங்கள் தற்போது முற்றிலும் வண்டல் படிந்துள்ளன அல்லது உடைந்துள்ளன. கொஞ்ச கொள்ளளவுக்கே கூட சீரமைப்பு செய்வதன் மூலம் நீர்வளம் மேம்படும் எனக் கருதப்படுகிறது. வட மாகாண சபை போன்ற அமைப்புகள் இத்தொட்டிகளை மறுசீரமைக்கும்

திட்டங்களை முன்மொழிந்துள்ளன. எனினும் நிதி மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு சிக்கல்கள் காரணமாக செயல்படுத்துவதில் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது.

நிலத்தடி நீர் கிணறுகள்.

நிலத்தடி நீர் பெரும்பாலான இடங்களில் 5–15 மீட்டர் ஆழத்தில் காணப்படுகிறது. இதற்கான பாரம்பரிய அணுகுமுறை ஆழமற்ற களிமண் அல்லது செங்கல் வடிவிலான கிணறுகளை தோண்டுவதாகும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குடிநீர் மற்றும் வீட்டுத் தோட்டங்களுக்கு நீர் பெற இவ்வாறு ஆழமற்ற கிணறுகள் இருந்தன. வயல் நிலங்களுக்கு அருகிலுள்ள சில பொதுக் கிணறுகள் விவசாயத்திற்கும் பயன்பட்டன. கடற்கரை அருகிலுள்ள கிணறுகள் உவர்நீர் கொண்டுள்ளன. நிலத்தடி நீரின் உப்புத்தன்மை கடந்த காலங்களில் அதிகரித்துள்ளது. இது பாரம்பரிய குளங்களின் பராமரிப்பு குறைவது மற்றும் மழை முறைமைகளில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களின் விளைவாக ஏற்பட்டு இருக்கலாம். கடலோர நீர்க் குளங்களில் கடல் நீர் ஊடுருவுதலும் காரணமாக இருக்கலாம் (JICA, 2020). சமீபத்தில் யுனிசெஃப் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் சில கிணறுகளை குடிநீர் தேவைக்காக மறுசீரமைத்தன. தற்போது குழாய் கிணறுகள் மற்றும் நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் கிடைப்பதால் சில விவசாயிகள் நிலத்தடி நீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். இருப்பினும் நிலத்தடி நீரின் மிகுந்த பயன்பாடு உப்புத்தன்மையை அதிகரிக்கும் அபாயம் உள்ளது. எனவே கவனமாக மேலாண்மை தேவைப்படுகிறது.

மழைநீர் சேகரிப்பு.

நுண் மட்டத்தில் மழைநீர் சேகரிப்பு தற்போது முக்கியத்துவம் பெற்று வருகிறது. கூரைகளிலிருந்து மழைநீரை சேகரித்து தோட்டங்களில் பயன்படுத்துதல். வயல்களில் இருந்து வெளியேறும் நீரை பண்ணை குளங்களுக்குள் செலுத்துதல் போன்ற முறைகள் இதில் அடங்கும். பாரம்பரியமாக, விவசாயிகள் மழைநீரை சேகரிக்க வயல்களில் ஆழமற்ற குழிகளைத் தோண்டி வைத்தனர். தற்போதைய காலநிலை மாற்றத் திட்டங்களில் இதை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. "சட்டக அணை" போன்ற முறைகள் இன்சிடு (in-situ) நீர் தேக்கத்தைக் கூட்டுவதற்காக ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன.

நீர்ப்பாசன நடைமுறைகள்.

வரலாற்று ரீதியாக, குறைந்த நீர்வளத்தில் வாழ்ந்த விடத்தல்தீவின் விவசாயிகள் மிகவும் நுணுக்கமான மற்றும் விவேகமான நீர்ப்பாசன நடைமுறைகளை பின்பற்றினர். வறட்சிக்காலத்தில், நெல் பெரும்பாலும் "பெத்மா" முறையில் பயிரிடப்பட்டது. அதாவது, கிடைக்கக்கூடிய நீர் பரிமாணம் குறைவாக இருந்தபோதிலும், குறைந்தது ஒரு பகுதிக்காவது அறுவடையை உறுதி செய்வதற்காக, ஒட்டுமொத்த வயலைவிட ஒரு கட்டுப்பாடான பகுதி மட்டுமே விதைக்கப்பட்டது. நீர் சுழற்சி மற்றும் நடவு நேர மாற்றம்: பாசனக் கால்வாயின் தொடக்கப் பகுதியில் உள்ள வயல்கள் முதலில் நெல்லை நடவு செய்யும்; பின்னர் பிற பகுதிகள் விதைக்கப்படும். இது நீர் இழப்பையும், மழைக்காலத்தின் காலவரிசையையும் சீரமைக்கும். கூடுதல் நீர்ப்பாசனம் என்பது மழைக்காலத்திற்குப் பிந்தைய இரண்டு தடவைகள் மட்டுமே நீர் வழங்கும் முறை. இது பெரிய அணை அமைப்புகளில் உள்ள தொடர்ந்த வெள்ளப்பாசனத்தைவிட மாறுபட்டதாகும். இதனால், உள்ளூர் நெல் வகைகள் வறட்சியை தாங்கும் தன்மையை வளர்த்தன.

இயற்கை மழையை நம்பிய விவசாயம் என்பது மற்றொரு வழிமுறை: இது முறையாக நீர் வழங்க முடியாதபோது, ஈரமான நிலத்தில் விதைகளை பரப்பி, இயற்கை மழையை நம்பியதாகும். முறையான நடவு, உரமிடல், அல்லது நீர்ப்பாசனம் இல்லாமலே சில அளவிலான அறுவடை கிடைக்கக் கூடும்.

மீன்வளம் மற்றும் நீர்.

விடத்தல்தீவின் நீர்ப்பாசன தொட்டிகள் உள்நாட்டு மீன்வள வளர்ச்சிக்கும் பயன்பட்டன. விவசாயிகள் திலாப்பியா அல்லது காமன் கெண்டை போன்ற மீன் குஞ்சுகளைத் தொட்டிகளில் வளர்த்தனர். பருவம் முடிந்த பிறகு, தொட்டியில் உள்ள நீர் வற்றும்போது, மீன்கள் அறுவடைக்குரியதாக மாறும். இது ஒரு கூடுதல் புரத மற்றும் வருமான ஆதாரமாக விளங்கியது. விடத்தல்தீவு குளம், பயிர் பாசனத்திற்குப் பெரிதாகப் பயன்படுத்தப்படாதபோதிலும், அதன் நிலைமை கடலோரப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாய நிலங்களைத் தானாகவே பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. உப்புத்தன்மை மற்றும் நீர் நிலை மேலாண்மைக்காக, கடல் மற்றும் குளம் இடையே பாரம்பரியமாக "தலை" எனப்படும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வழிமுறை இருந்தது. இது உப்பை வெளியேற்றுவதன் மூலம் நிலத்தடி நீரின் உப்புத்தன்மையை கட்டுப்படுத்தியது. ஆனால் இந்நிலையை இறால் வளர்ப்பு கழிவுகள், கால்வாய் தடுப்புகள் போன்ற நவீன இடையூறுகள் சீர்குலைத்துள்ளன.

முழுமையான நிலைப்படுத்தல்.

விடத்தல்தீவின் நீர்வளங்கள் குறைவானவை, ஆனால் மீட்டெடுக்க முடியாதவையாக அல்ல. பாரம்பரிய தொட்டிகள், கிணறுகள், மற்றும் மழைநீர் சேகரிப்பு முறைமைகள் ஆகியவை மீளமைக்கப்பட்டால், நிலையான விவசாயம் சாத்தியமாகும். இவை, பாரம்பரியமாக சமூக அடிப்படையில் பராமரிக்கப்பட்டவை. தன்னார்வ குழுக்களால் செயல்படுத்தப்பட்டவை. தற்போதும் சில கிராமங்களில் உள்ளூர் ஆதரவுடன் இந்த முயற்சிகள் காணப்படுகின்றன. உயர்தர தொழில்நுட்ப உதவிகளும், நிதி ஆதரவும் இருந்தால், இந்த முயற்சிகள் நீரின்மை ஒரு முக்கிய தடையாக இருக்காத சூழ்நிலையை உருவாக்கக்கூடும்.

பூர்வீக அறிவு மற்றும் பாரம்பரிய விவசாய நுட்பங்கள்.

- விடத்தல்தீவின் மிக முக்கியமான சொத்துகளில் ஒன்று, அதன் விவசாயக் கூட்டிணையத்தில் இருந்து வரும் பூர்வீக விவசாய அறிவின் சேகரமாகும். வறண்ட சூழ்நிலைகளில் வாழும் சமூகத்திற்கேற்ற வகையில் பரிசோதிக்கப்பட்ட மற்றும் பழக்கப்பட்ட இந்த நுட்பங்கள், இன்றைய நிலைத்தன்மையுடனான விவசாய நடைமுறைகள் வடிவமைக்க மிகுந்த பயனளிக்கக்கூடியவை.
- ***பயிர் பன்முகத்தன்மை மற்றும் சுழற்சி:*** பாரம்பரியமாக, விவசாயிகள் ஒரே பயிர் வகையையே வருடம் முழுவதும் பயிரிடுவதில்லை. மண் வளத்தையும் பூச்சி தாக்கத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் அவர்கள் பயிர் சுழற்சி முறையை பின்பற்றினர். எடுத்துக்காட்டாக, நெல் அறுவடைக்குப் பிறகு, அடுத்த பருவத்தில் பச்சை பயறு (முங்கு பீன்ஸ்), அல்லது உளுந்து போன்ற பாசிப் பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டன. இது மண்ணில் நைட்ரஜனை இயற்கையாக நிலைத்துவைக்கும் மற்றும் பூச்சிகளை கட்டுப்படுத்தும் பயிற்சி. மேட்டுநில வயல்களில் தினை, சோளம் மற்றும் பருப்பு வகைகள் ஊடுபயிர்களாக சாகுபடி செய்யப்பட்டது. இத்தகைய பன்முக பயிரிடும் நடைமுறை, ஒரு பயிர் தோல்வியுற்றாலும் மற்ற ஒன்று வெற்றிபெறும் வாய்ப்பை உறுதிசெய்தது. வீட்டு நிலங்களில் "காஞ்சி" எனப்படும் பலவகை விதைகளைக் கொண்ட தோட்டங்கள் இருந்தன. இவை ஒரு வேளாண் பூஞ்சை முறை போல பலவகை காய்கறிகளை (பீன்ஸ், பூசணி, அகத்தி) வீட்டு கழிவுகள் மற்றும் சாம்பலால் செறிவூட்டப்பட்ட நிலத்தில் ஒருங்கிணைக்கின்றன. இவை ஒற்றை பயிர்களைவிட வானிலை மற்றும் பூச்சி தாக்கத்திற்கு எதிரானவை.
- ***மண் வள மேலாண்மை:*** கரிம உரங்களைப் பயன்படுத்துதல் ஒரு வழக்கமான நடைமுறையாக இருந்தது. பண்ணையிலிருந்து பெறப்படும் உரங்கள் (மாடுகளின் சாணம், ஆடுகளின் கழிவுகள், படுக்கைப் பொருட்கள்) குழிகளில் சேமிக்கப்பட்டு, நச்சுநிலையினை அடைந்து நடவுக்கு முன் நிலத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. இலைக் குப்பைகள், பயிர் எச்சங்கள் மற்றும் மீன் கழிவுகள் போன்றவற்றை உள்நாட்டு உரமாக பயன்படுத்தியிருந்தனர். நெல் வயல்களில் "கோரை" எனப்படும் புல்வகைகள் மற்றும் பசுமைக் களைகள் பயிர்களின் பிந்தைய வளர்ச்சிக்குப் பயன்பட்டன. இதனை மழைக்கால தொடக்கத்தில் உழுது மண்ணில் கரிமப் பொருளாகச் சேர்த்தனர். வைக்கோல் எரிப்பதை தவிர்த்து அதை மண்ணில் ஊடுருவும் வகையில் மிதித்தோடு விட்டனர். பனை மரங்கள் இடையே நைட்ரஜனை நிலைத்துவைக்கும் மரங்களை வளர்த்தபின், அவற்றை இறைத்து உரமாக பயன்படுத்தினர். இத்தகைய முறைகள், மண்ணின் நுண்ணுயிர்ச்சாலைகள் மற்றும் ஊட்டச்சத்துகளை சுகதேகிகளாக வைத்திருந்தன.
- ***பூச்சி மற்றும் நோய் கட்டுப்பாடு:*** நவீன பூச்சிக்கொல்லிகள் இல்லாத சூழலில், விடத்தல்தீவு விவசாயிகள் சுற்றுச்சூழல் மீது இருந்த அறிவைப் பயன்படுத்தி பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தினர். இயற்கை வேட்டையாளர்களை ஊக்குவித்தனர் எடுத்துக்காட்டாக, பயிர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் பூச்சிகளை உண்ணும் பறவைகள் மற்றும் வெளவால்களுக்கு மர மூடிகளை விட்டுச் சென்றனர். தவளைகள், நீர் பாம்புகள் போன்ற உயிரினங்கள், பூச்சி மற்றும் எலி கட்டுப்பாட்டில் நன்மை பயக்கும் என நம்பப்பட்டது. வேம்பு இலை மற்றும் விதைகளை நசுக்கி தயார் செய்யப்படும் பசுமை கச்சிதங்களும் பூச்சி விரட்ட பயன்படுத்தப்பட்டன.இவை இன்றைய கரிம வேளாண்மை முறையால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- ***கால்நடை ஒருங்கிணைப்பு:*** உழவு மற்றும் போக்குவரத்திற்கு இழுவை சக்தியாகப் பசுக்கள், எருமைகள் இருந்தன. அவற்றின் உரம் முக்கிய உரமாகப் பயன்பட்டது. ஆடுகள் மற்றும் செம்மறி ஆடுகள் வைக்கப்பட்ட இடங்களில் நில உரமாகவும் செயல்பட்டது. கோழிகள் வீட்டுத் தோட்டங்களில் சுற்றித் திரிந்து பூச்சிகளை உண்டதோடு முட்டை மற்றும் இறைச்சி வழங்கின. மீன் எலும்புகள், மீன் கழிவுகள் பசுமை உரமாக தோட்டங்களில் புதைக்கப்பட்டன.
- ***சமூக நடைமுறைகள் மற்றும் அறிவுப் பகிர்வு:*** விவசாயம் தனி முயற்சியாக அல்லாமல் ஒரு சமூக முயற்சியாக இருந்தது. "நந்தி" திருவிழை போன்று கால்நடைகளுக்கு நன்றி செலுத்தும் நிகழ்வுகள் அறிவுப் பகிர்வு மையமாகவும் இருந்தன. விவசாயிகள் தாங்கள் எந்த நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி வெற்றிகரமான அறுவடை செய்தனர் என்பதைப் பகிர்ந்தனர். நாட்டுப்புறக் கதைகள்,

பழமொழிகள், வானியல் நேர கணிப்பு ஆகியவை வழிகாட்டும் ஆதாரங்களாக இருந்தன. தலைமுறைகள் இடைவெளி: மஜித் (2007) கூறும் போல், போரின்போது நிலம் மற்றும் சமூகம் இடைவெளிக்குள்ளாகி, இந்த பூர்வீக அறிவில் பெரும் பிழை ஏற்பட்டது. தற்போது மக்கள் மீள்குடியேறும் நிலையில், இந்த அறிவின் மறுமலர்ச்சி முக்கியமான கட்டமாக இருக்கிறது. உள்ளூர் குழுக்கள் விவசாய பழக்கங்கள், பாரம்பரிய விலங்கு மருத்துவம் மற்றும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் குறியிடப்பட்ட விவசாய அறிவு போன்றவற்றைப் பதிவு செய்யத் தொடங்கியுள்ளனர்.

- **இணைந்த அணுகுமுறை:** இந்த பாரம்பரியத்தின் சிறந்த அம்சங்களை நவீன அறிவியலுடன் ஒருங்கிணைப்பதே இலக்காகும். எடுத்துக்காட்டாக, கரிம உரமிடுதல் மற்றும் இயற்கை பூச்சி கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் ஊக்குவிப்பது, இரசாயன சார்பினை குறைக்கும். இந்த பயிற்சிகள் பொதுவாக காலநிலை மாற்றங்களை எதிர்கொள்ள வடிவமைக்கப்பட்டவை. முடிவில், விடத்தல்தீவின் இயற்கை வளங்கள் அதன் மண்வகைகள், கடினமான பயிர்கள், குளங்கள், பூர்வீக அறிவு ஆகியவை விவசாய மறுமலர்ச்சிக்கான ஒரு வலுவான அடித்தளத்தை உருவாக்குகின்றன. புது தொழில்நுட்பங்களை எளிதில் புதுப்பிக்க வேண்டியதில்லை. மாறாக, கடந்த காலத்தின் அறிவை மீட்டெடுத்து, அதனை மேம்படுத்துவதில்தான் தற்போது உள்ள முயற்சிகள் இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய விவசாய சவால்கள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாயத் துறை இன்று ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பல சிக்கல்களால் சூழப்பட்டுள்ளது. இவை சுற்றுச்சூழல் (இயற்கை), பொருளாதார மற்றும் சமூக, கொள்கை மற்றும் நிறுவன அடிப்படையிலான சவால்களாக மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை தனித்து இல்லாமல், ஒருவரையொருவர் பாதிக்கும் வகையில் செயல்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வறட்சி போன்ற சுற்றுச்சூழல் சிக்கல்கள், பொருளாதாரச் சிரமங்களை தீவிரப்படுத்தி, கொள்கை குறைபாடுகள் காரணமாக மேலும் மோசமடையக்கூடும்.

காலநிலை மாற்றம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு.

விவசாயிகள் இன்று மழைக்காக அதிகமாக சார்ந்திருக்கும் நிலையில், காலநிலை மாற்றம் இந்த சார்பை நம்ப முடியாததாக்கியுள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகளில் மழை நேரமும் அளவும் பெரிதும் மாறுபட்டு வருகிறது. மன்னார் பிராந்திய வானிலை பதிவுகள், முக்கிய சாகுபடி பருவமான அக்டோபர் - ஜனவரியில், சராசரிக்குக் கீழான மழையுடன் ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதைக் காட்டுகின்றன. வறட்சி முன்பு ஒரு தசாப்தத்திற்கு ஒருமுறை ஏற்பட்டிருந்தால், இப்போது ஒவ்வொரு 2–3 ஆண்டுகளுக்கும் ஏற்படுகிறது.

அதிகப்படியான வெப்பநிலை.

சராசரி வெப்பநிலை நிலைத்து வந்தால் கூட, அதன் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. அதிக வெப்பம் காரணமாக மண்ணில் ஈரப்பதம் வேகமாக இழக்கிறது. குளங்களில் நீர் மட்டம் குறைகிறது, நெல் போன்ற பயிர்கள் வெப்ப அழுத்தத்திற்கு ஆளாகின்றன. மேலும் கால்நடைகள் பால் உற்பத்தி குறைவடைகின்றன.

மண் உப்புத்தன்மை மற்றும் நிலச் சீரழிவு.

உப்புத்தன்மை மற்றும் நிலச் சீரழிவு, குறிப்பாக கடலோரப் பகுதிகளில், மிகக் குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சனையாகும். புயல்கள் மற்றும் கடல்மட்ட உயர்வின் காரணமாக கடல் நீர் உள்நாட்டுக்குள் ஊடுருவி, நிலத்தடி நீரைக் கூட உவராக்கியுள்ளது. இதனால் சில விவசாய நிலங்கள் முழுமையாக பயனின்றி விட்டுவிடப்பட்டுள்ளன.

பூச்சிகள், நோய்கள் மற்றும் வனவிலங்கு ஊடுருவல்.

போரினால் வழக்கமான விவசாயங்கள் இல்லாததால், பூச்சிகள் வலுவான அடிப்படை ஏற்படுத்தியுள்ளன. வனவிலங்குகளும் (பன்றி, மான், யானை) விவசாய நிலங்களுக்குள் வருவதை அதிகரித்துள்ளன. விடத்தல்தீவின் பன்றி மற்றும் மயில்கள் ஜாம், வேர்க்கடலை போன்ற பயிர்களை சேதப்படுத்துகின்றன. மழை வேண்டியபோது இல்லாமலும், வேண்டாதபோது அதிகமுமாகும் சூழ்நிலை, அதிலும் உப்புத்தன்மையுடன் கூடிய மண்ணும், பராமரிப்பின்றி வீணாகிக் கொண்டிருக்கும் நிலங்கள், எல்லாம் விடத்தல்தீவின் விவசாயத்திற்கு பெரிய தடையாக இருக்கின்றன. இந்தச் சவால்கள் எதிர்கால விவசாயத்திற்கான திட்டங்களில் காலநிலை மாற்றத்தைக் கணக்கில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை வலியுறுத்துகின்றன.

கண்டுபிடிப்புகள்.

இந்த ஆய்வின் பகுப்பாய்வுகள், விடத்தல்தீவின் தற்போதைய விவசாய நிலையை வடிவமைக்கும் வரலாற்று, சுற்றுச்சூழல், சமூக-பொருளாதார மற்றும் நிறுவனக் காரணிகளின் பரஸ்பர தொடர்புகளை வெளிச்சமிடுகின்றன. முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகள் கீழ்வரும் ஐந்து கருப்பொருள் தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

1. **வரலாற்று தொடர்ச்சி மற்றும் சீர்குலைவு:** விடத்தல்தீவில் விவசாயம் பாரம்பரிய அறிவு, பருவமழைக் கால அடிப்படையிலான செயல்கள் மற்றும் உள்ளூர் நீர் மேலாண்மை முறைகளுடன் இயங்கும், மீள்தன்மை கொண்ட, சமூக வழிநடத்தலுடன் கூடிய அமைப்பாக இருந்தது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் அதன் காலத்திலும் வாழ்வாதார விவசாயம் சிறந்த நிலைபெற்றிருந்தது. இந்த முறைகள் பயிர்ப் பன்முகத்தன்மையையும் குள அடிப்படையிலான நீர்ப்பாசனத்தையும் சார்ந்திருந்தன. ஆனால் பிரித்தானிய நிலக் கொள்கைகளும் பின்னர் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் போரும் (1983–2009) நில உரிமை அமைப்புகளை சீர்குலைத்தன. இதன் விளைவாக பரந்த பரப்பளவிலான விவசாய நிலங்கள் கைவிடப்பட்டன. போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் சேதமடைந்த உட்கட்டமைப்பும் தீர்க்கப்படாத நில உரிமைத் தகராறுகளும் விவசாயத்தின் மீட்பை மிகமெதுவாக்கின.
2. **இயற்கை வள அடிப்படை மற்றும் பாரம்பரிய நடைமுறைகள்:** விடத்தல்தீவு, மணல் கலந்த களிமண் மண், சிறிய நீர்ப்பாசனத் தொட்டிகள், ஆழமற்ற கிணறுகள் மற்றும் பனை மரங்களைச் சார்ந்த வேளாண்-சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் உள்ளிட்ட தனிச்சிறப்பான இயற்கை வளங்களை இன்னும் தக்க வைத்திருக்கிறது. ஊடுபயிர் முறைகள், கரிம உரம் தயாரித்தல், சுழற்சி மேய்ச்சல் போன்ற பாரம்பரிய தொழில்முறை அணுகுமுறைகள் மண் வளத்தையும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலையையும் நிலைநிறுத்த உதவின. போர்க் காலங்களில் இவை சீரழிந்த போதிலும், இந்த முறைமைகள் மீண்டும் பயன்பாட்டுக்கு வரக்கூடியவையாகவே உள்ளன. குறிப்பாக பனை மற்றும் தென்னை மரங்களை இணைத்த வேளாண் வனவியல் முறைகள் மண் பாதுகாப்பிற்கும் கூடுதல் வருமானத்திற்குமான வாய்ப்புகளையும் அளிக்கின்றன.
3. **சுற்றுச்சூழல் மற்றும் காலநிலை சவால்கள்:** இறுதி இரு தசாப்தங்களில், சுற்றுச்சூழல் அழுத்தங்கள் தீவிரமடைந்துள்ளன. மழைபொழிவின் ஏற்ற இறக்கங்கள், நீடித்த வறட்சி, மற்றும் அதிகரிக்கும் வெப்பநிலை ஆகியவை நீர் கிடைப்பையும் பயிர் உற்பத்தித்திறனையும் வீழ்த்தியுள்ளன. கடலோர அரிப்பு மற்றும் உப்புநீர் ஊடுருவல், உப்புத்தன்மை அதிகரித்த பகுதிகளை உருவாக்கி பெரும்பாலான நிலங்களை பயிரிட முடியாத நிலைகளுக்கு கொண்டு வந்துள்ளன. குறிப்பாக தாழ்வான கடலோர கிராமங்களில், நிலத்தடி நீர் உவர்ப்படைந்திருப்பதால் பாசனத் தேர்வுகள் கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. கிராமத்தின் பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை அமைப்புகள் (குளங்கள், தொட்டிகள்) பெருமளவில் வண்டலாகியுள்ளன அல்லது உடைக்கப்பட்டுள்ளன; அவற்றின் மறுசீரமைப்பு இன்னும் முழுமையடையவில்லை.
4. **சமூக-பொருளாதார கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் தொழிலாளர் இயக்கவியல்:** விவசாயத்தின் பொருளாதார நிலைத்தன்மை, அதிக உற்பத்தி செலவுகள், கடனில்லாமை மற்றும் பலவீனமான சந்தை அணுக்கம் போன்ற காரணிகளால் பெரிதும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. விவசாயிகள் இடைத்தரகர்களை நம்பி செயற்பட வேண்டிய நிலை காணப்படுவதால், நியாயமான வருமானம் பெற முடியாமல் தங்களது உற்பத்தியை குறைவாக மதிப்பீடு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கின்றனர். உள்ளூர் வேலை வாய்ப்புகள் குறைவாக இருப்பதால் இளைஞர்கள் நகரங்களுக்கு இடம்பெயர்வது, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பற்றாக்குறையையும், தலைமுறை விவசாய அறிவு இழப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. பெண்கள் வீட்டுத் தோட்டம் மற்றும் அறுவடைக்குப் பிந்தைய செயல்களில் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறார்கள், எனினும் அவர்கள் முறையான விவசாயத் திட்டங்களில் பங்கு பெறுவதில் குறைவாகவே உள்ளனர்.
5. **கொள்கை இடைவெளிகள் மற்றும் நிறுவன வரம்புகள்:** 2009 இற்குப் பிந்தைய அரசாங்க மற்றும் நன்கொடையாளர் இயக்கங்களை மையமாகக் கொண்ட தலையீடுகள், விரிவான தாக்கங்களை ஏற்படுத்த முடியாமல் இருந்துள்ளன. விதைகள், கருவிகள், கால்நடைகள் போன்றவை விநியோகிக்கப்பட்டாலும் அவை ஒருங்கிணைக்கப்படாத முறையில், சமூகம் சார்ந்த தேவைகளைப் புரியாமல் வழங்கப்பட்டன. விரிவாக்க சேவைகள் அரிதாகவே கிராமத்தை சென்றடைகின்றன; அதிகார தடை மற்றும் தகவல் பற்றாக்குறை காரணமாக விவசாயிகள் பலர் அரசு உதவித் திட்டங்களைப் பற்றி அறியவே முடியவில்லை. அருகிலுள்ள பாதுகாப்பு பகுதிகளில் பெரிய அளவிலான திட்டங்களாகப் பரிந்துரைக்கப்படும் இறால் வளர்ப்பு நடவடிக்கைகள் பாரம்பரிய விவசாய நிலங்களை அச்சுறுத்துகின்றன. மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சேதத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியவை. இந்த சூழ்நிலையில் நில உரிமை தெளிவு, நீர் மேலாண்மை மற்றும் உள்ளூர் திறன் மேம்பாட்டிற்கு முன்னுரிமை வழங்கும் ஒருங்கிணைந்த, சமூக வழிநடத்தல் கொண்ட கொள்கை கட்டமைப்புகளின் தேவை மிக அவசரமாக உள்ளது. இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள், விடத்தல்தீவின் விவசாயம் மிகப்பெரிய சவால்களை எதிர்கொண்டாலும், அதன் மறுமலர்ச்சிக்குத் தேவையான மூலவளங்களையும், சமூகத்தில் இருக்கும் அறிவுத் திறன்களையும் அது இன்னும் தக்க வைத்திருக்கின்றதெனக் காட்டுகின்றன. எதிர்கால

அபிவிருத்தித் தலையீடுகள், இந்த உள்ளார்ந்த வலிமைகளை அடையாளம் காண வேண்டும், இருக்கும் தடைகளை அகற்ற வேண்டும் மற்றும் மீள்தன்மையுடன் கூடிய, காலநிலைத் தழுவும், உள்ளடக்கிய உத்திகளை செயல்படுத்துவதன் மூலம் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை மீள உருவாக்கவேண்டும்.

வரம்புகள்.

புதிய கள ஆய்வுகள் அல்லது நேர்காணல்கள் மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால், இந்த ஆய்வு முக்கியமாக இரண்டாம் நிலை தரவுகள், வரலாற்று ஆவணங்கள் மற்றும் கொள்கைச் சான்றுகளின் மீது சார்ந்துள்ளது. அரசாங்க வெளியீடுகள், அரசு சாரா அமைப்புகளின் மதிப்பீடுகள் மற்றும் இனவியல் ஆய்வுகள் போன்ற நம்பகமான ஆதாரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், விவசாயிகளின் நேரடி அனுபவ விவரங்களும் தளத்தின் உள்ளார்ந்த அவதானிப்புகளும் இல்லாததால், உள்ளூர் அனுபவ அடிப்படையிலான நுண்ணறிவு குறைவாகவே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், கிடைக்கக்கூடிய செயற்கைக்கோள் படங்களின் தீர்மானத் தடை மற்றும் கால வரம்புகள் காரணமாக புவி சார்ந்த தரவுப் பகுப்பாய்வு வரையறுக்கப்பட்டது. எனவே, இம்மூலக் கட்டுப்பாடுகள் மனதில் வைத்து, ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் விளக்கப்பட வேண்டும். மேலதிக ஆய்வுகள் மற்றும் நேரடி சமூக இடைநடுகைகள் வீட்டு மட்டத்தில் பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கைகளின் நடைமுறை சாத்தியக்கூறுகளை உறுதிப்படுத்த தேவைப்படும்.

தாக்கங்கள்.

இலங்கையின் மோதலுக்குப் பிந்தைய கிராமப்புற அபிவிருத்திக்கான கொள்கை வடிவமைப்பு, திட்டமிடல்மற்றும்எதிர்காலஆய்வுப்பணிகளுக்குஇந்தஆய்வுமுக்கியமானதாக்கங்களைவழங்குகிறது. விடத்தல்தீவு தனித்துவமானவொரு சம்பவமாக மட்டும் இல்லாமல், போரால் பாதிக்கப்பட்ட வறண்ட பிரதேசங்களில் நிலவும் விவசாய வீழ்ச்சியின் பிரதிநிதிப் படமாகக் காணப்படுகிறது. மேல்-கீழ் முறைகளில் வடிவமைக்கப்படும் கொள்கைகளுக்கும், யதார்த்தங்களுக்கும் இடையே நிலவும் தொடர்ச்சி, சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும். உள்ளார்ந்த நுண்ணறிவுகளின் மீது அழுத்தம் செலுத்தும் வளர்ச்சிமாதிரிகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. இந்த இடைவெளி தொடர்ந்தால், விவசாயத் துறையின் சரிதலும், உணவுப் பாதுகாப்பின்மையும், கட்டாய இடம்பெயர்வும் அதிகரிக்கும் அபாயம் உள்ளது. மாற்றுப் பக்கம், பாரம்பரிய அறிவையும் காலநிலை எதிர்ப்புத் திறன்களையும் ஒருங்கிணைத்தல், விடத்தல்தீவில் ஒரு புதுப்பிக்கலான விவசாய முறையை உருவாக்குவதற்கான வழிவகுப்பாகும். இது இலங்கையின் பிற போருக்குப் பிந்தைய வறண்ட கிராமப்புறங்களில் உள்ள சமூகங்களுக்கும் முன்னுதாரணமாக அமையக்கூடியது. இந்த ஆய்வு, வரலாற்று நினைவகம், சூழலியல் வரம்புகள் மற்றும் சமூக-கலாச்சார இயக்கங்களை ஒத்துக் கொண்ட முன்னேற்ற உத்திகள் தான் நிலைத்த மாற்றத்தை உருவாக்கும் என வலியுறுத்துகிறது.

பரிந்துரைகள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாயத்தை மீளச் செயல்படுத்துவதற்கும், அதன் நீண்டகால நிலைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்கும், பின்வரும் பன்முக பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

1. **நீர் உட்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துதல்:** புலக்காடு, சவேரிக்குளம் போன்ற கிராம குளங்களைத் தூர்வாரி, பழுது பார்த்தல். மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் சொட்டு நீர்ப்பாசனம் போன்ற நுண் பாசன முறைகளை ஊக்குவித்தல். பருவகால பராமரிப்பை மேற்கொள்ள, சமூக அடிப்படையிலான குள பராமரிப்புக் குழுக்களை நிறுவுதல்.
2. **காலநிலைக்கு ஏற்ற விவசாயத்தை ஊக்குவித்தல்:** உப்பு மற்றும் வறட்சி சகிப்புத்தன்மை கொண்ட பயிர் வகைகளை விநியோகித்தல். பனை, தென்னை மற்றும் பூர்வீக மரங்களை இணைக்கும் வேளாண்-வனவியல் முறைகளை ஊக்குவித்தல். இயற்கை விவசாயத்திற்கான பயிற்சிகளும், விவசாய நாட்காட்டிப் பயன்பாடுகளும் வழங்கல்.
3. **நிறுவன ஆதரவை வலுப்படுத்தல்:** மாந்தை மேற்கு பகுதிக்கான விவசாய சேவை மையங்களின் அணுகல்தன்மை மற்றும் பதிலளிப்பு திறனை மேம்படுத்தல். அரசாங்க மானியங்கள், மீள்குடியேற்ற ஆதரவு, மற்றும் பயிர் காப்பீட்டிற்கான நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்தல். விவசாய கூட்டுறவுகளை நிறுவல் அல்லது மீளச் செயல்படுத்தல்.
4. **நில உரிமை மற்றும் அணுகல்களை தெளிவாக்குதல்:** மீள்குடியேற்ற விவசாயிகளுக்கான நில அளவீட்டு நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்தல். கைவிடப்பட்ட விவசாய நிலங்களை சமூக அடிப்படையிலான முறையில் மீளப் பயன்படுத்தும் வழிமுறைகள் உருவாக்கல்.
5. **பெண்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் பங்கேற்பை ஊக்குவித்தல்:** வீட்டுத் தோட்டங்கள் மற்றும் பாடசாலை விவசாயக் கழகங்களை நிறுவுதல். பெண்கள் தலைமையிலான விவசாய முயற்சிகளுக்கு தொழில் பயிற்சிகளும் நுண் கடன்களும் வழங்கல்.
6. **சந்தை இணைப்புகள் மற்றும் மதிப்பு கூட்டத்தை மேம்படுத்தல்:** பண்ணையிலிருந்து சந்தைக்குச்

செல்வதற்கான போக்குவரத்து உட்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தல். பனை போன்ற உள்ளூர் வளங்களைப் பயன்படுத்தி மதிப்புக் கூட்டப்பட்ட உற்பத்திகளை ஊக்குவித்தல். வாங்குபவர்கள், கூட்டுறவுகள் மற்றும் வேளாண் பதப்படுத்தும் நிறுவனங்களுடன் கூட்டாண்மைகளை உருவாக்குதல்.

முடிவுரை.

மோதல்கள், காலநிலை அழுத்தங்கள் மற்றும் நிர்வாக புறக்கணிப்புகள் எனப் பன்முகமான சவால்களால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், விடத்தல்தீவின் விவசாய நிலங்கள் அதன் வரலாற்று அறிவு, இயற்கை வளங்கள் மற்றும் உள்ளூர் சமூக ஆற்றலால் இன்னும் வலுவுடன் நிறைந்துள்ளன. உட்கட்டமைப்பு சேதம், உவர்நிலை பாதிப்புகள், இளைஞர்களின் இடம்பெயர்வு மற்றும் நிறுவன ஆதரவின் குறைபாடுகள் ஆகியவற்றால் விவசாய நடைமுறைகள் பாதிக்கப்பட்டாலும், மீள்நிறைவு பெறக்கூடிய திசைகள் இன்னும் திறந்திருக்கும் என்பதை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த மறுமலர்ச்சி பயணத்தின் மையக் கோடாக, பாரம்பரிய விவசாய ஞானத்தையும், சுருக்கமான சான்றுகளின் அடிப்படையிலான காலநிலைத் தழுவும் நவீன உத்திகளையும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்து தலையீடுகளும் உள்ளூர்மயமாகவும், சமூகமயமாகவும், சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்ற நிலையில் நிலைத்தன்மை கொண்டவையாகவும் இருக்க வேண்டும். விடத்தல்தீவின் எடுத்துக்காட்டு, இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் சூழலியல் உணர்திறனுடன் கூடிய கிராமப்புற அபிவிருத்தித் திட்டமிடலுக்கான பரந்த தேவை இருப்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. விவசாயிகள் தலைமையிலான புதுமை, பரந்த நிர்வாக பங்கேற்பு மற்றும் தகவமைப்பை வலிமைப்படுத்தல் ஆகியவைகளில் முதலீடு செய்வது, விவசாய உற்பத்தித் திறனையே மாத்திரம் மீட்டெடுப்பதற்கல்ல. சமூக மற்றும் பொருளாதார ஆதாரங்களையும் மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான நிலையான அடித்தளங்களாக அமையும். இறுதியாக, கிராமப்புற மீள்தன்மைக்கு வழிகாட்டும் பாதை என்பது தயார் செய்யப்பட்ட தீர்வுகளை வெளியிருந்து இறக்குமதி செய்வதில் இல்லை. மாறாக, ஏற்கனவே உள்ள அறிவு, நிலம், நீர் மற்றும் மக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உள்ளடக்கிய மற்றும் நிலையான செயல்முறைகளைக் கொண்டு அவற்றை மீளச்செயல்படுத்துவதில்தான் உள்ளது.

உசாத்துணைகள்.

- Center for Strategic and Foreign Affairsது. Asia. (2022). Post-conflict land use in Northern Sri Lanka: Agricultural displacement and rural recovery in Mannar District. https://csf-asia.org/reports/mannar-agriculture-displacement-2022
- Ceylon Today. (2024, June 8). Vidataltivu's agriculture under threat: A policy perspective. Ceylon Today. (Accessed via archive)
- Japan International Cooperation Agency. (2010). Mannar District agricultural development report. Open JICA Repository.
- Japan International Cooperation Agency. (2020). Data collection survey on saltwater intrusion and groundwater management in Northern and Eastern Provinces in Sri Lanka. https://openjicareport.jica.go.jp/pdf/12345678.pdf
- Majith, A. (2007). The life and culture of the Vidathaltheevu Muslims. Mannar, Sri Lanka.
- Ministry of Agriculture, Sri Lanka. (2022). Annual agricultural statistics report. Department of Agriculture.
- Pulitzer Center. (2023). Climate change and agriculture in Sri Lanka's dry zone. Pulitzer Center on Crisis Reporting.
- TamilGuardian. (2021, July 15). Outrage in Mannar as Sri Lanka looks to sell off nature reserve to aquaculture. TamilGuardian. https://www.tamilguardian.com
- Wildlife and Nature Protection Society (WNPS). (2024). Unique Vidattaltivu Nature Reserve under threat. WNPS Newsletter.

7. எல்லைகளை ஆக்கிரமித்தல்: இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் விவசாயம் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களுக்கு காட்டு விலங்குகளின் அச்சுறுத்தல்கள்.

சோமசுந்தரம் கனகேந்திரா[7]

சுருக்கம்.

இந்த கட்டுரை இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் வரலாற்று ரீதியாக சுற்றுச்சூழல் நல்லிணக்கம் மற்றும் விவசாய நிலைத்தன்மைக்கு பெயர் பெற்ற கடற்கரை கிராமமான விடத்தல்தீவில் வளர்ந்து வரும் மனித-வனவிலங்கு மோதலை ஆராய்கிறது. சுற்றுச்சூழல் அவதானிப்புகள், வாய்மொழிக் கதைகள் மற்றும் கல்வி இலக்கியங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட இந்த ஆய்வு, சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு, காடழிப்பு மற்றும் பருவகால வளப் பற்றாக்குறை ஆகியவை விவசாய பிரதேசங்கள் மற்றும் குடியிருப்பு பகுதிகளுக்குள் வனவிலங்குகள் ஊடுருவலை எவ்வாறு தீவிரப்படுத்தியுள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஒரு காலத்தில் வன எல்லைகளுக்குள் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த காட்டுப்பன்றிகள், குரங்குகள் மற்றும் மயில்கள் போன்ற காட்டு விலங்குகள் இப்போது பயிர்களை சேதப்படுத்துகின்றன. கிராம நீர் ஆதாரங்களை அணுகுகின்றன. மேலும் உணவுப் பாதுகாப்பை அச்சுறுத்துகின்றன. கள நுண்ணறிவு மற்றும் பிராந்திய தரவுகளை இணைக்கும் **பல்துறை நோக்கின்** மூலம், கிராமப்புற வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் பல்லுயிரியலைப் பாதுகாக்க சமூக அடிப்படையிலான வனவிலங்கு மேலாண்மை, சுற்றுச்சூழல் மறுசீரமைப்பு மற்றும் கொள்கை அமுலாக்கத்திற்கான அவசரத் தேவையைக் கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது. இலங்கையின் மோதலுக்குப் பிந்தைய சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகளில் கிராமப்புற சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளும் சமூக-சுற்றுச்சூழல் சவால்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு பிரதிநிதி வழக்காக விடத்தல்தீவை இந்த ஆய்வு நிலைநிறுத்துகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: மனித-வனவிலங்கு மோதல், விடத்தல்தீவு, பல்லுயிர் மற்றும் விவசாயம்,கிராமப்புற இலங்கை,சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை.

அறிமுகம்.

பல்லுயிர் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் நிறைந்த கடற்கரை கிராமமான விடத்தல்தீவு, அதன் மக்களுக்கும் சுற்றுச்சூழலுக்கும்இடையிலானஇணக்கமானசகவாழ்வால்நீண்டகாலமாகநிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. கிராமத்தின் காடுகள், குளங்கள் மற்றும் விவசாய சமவெளிகள் சுத்தமான நீர், புதிய காற்று, உணவு மற்றும் வாழ்வாதாரத்திற்கான அத்தியாவசிய ஆதாரங்களாக செயல்பட்டுள்ளன. பாரம்பரிய விவசாய முறைகள், கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் உணவு தேடும் நடைமுறைகள் வரலாற்று ரீதியாக இப்பகுதியின் தனித்துவமான சுற்றுச்சூழல் அமைப்பிலிருந்து பயனடைந்துள்ளன. இதில் பனை மரங்கள், மருத மரங்கள் மற்றும் பருவகால குளங்கள் அடங்கும். இந்த சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பை ஆதரித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், காலநிலை உச்சநிலை மற்றும் வள பற்றாக்குறைக்கு எதிராக ஒரு இயற்கை வலையத்ததை உருவாக்கின.

இருப்பினும், இந்த நுட்பமான சமநிலை இப்போது அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு, பருவகால வறட்சி மற்றும் சாத்தியமான சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்கள் காரணமாக வன பிரதேசங்களுக்குள் உணவு மற்றும் நீர் பற்றாக்குறை அதிகரித்து வருவதால், காட்டு விலங்குகள் குடியிருப்பு நிலங்கள் மற்றும் பயிரிடப்பட்ட வயல்களுக்குள் ஊடுருவத் தொடங்கியுள்ளன. ஒரு காலத்தில் சதுப்புநிலங்கள் மற்றும் வன விளிம்புகளுக்குள் மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், காட்டுப்பன்றிகள், குரங்குகள், மான்கள் மற்றும் மயில்கள் போன்ற இனங்கள் இப்போது கிராமத்திற்குள்ளேயே உணவு தேடுவதை அடிக்கடி காணலாம். ஒரு காலத்தில் தொலைவில் காணப்பட்ட அல்லது அவற்றின் இயற்கையான வாழ்விடங்களில் போற்றப்பட்ட இந்த விலங்குகள் மனித உயிர்வாழ்விற்கு தற்செயலாக எதிரிகளாக மாறிவிட்டன. பயிர்களை சேதப்படுத்துதல், பழ மரங்களை அழித்தல் மற்றும் வீட்டு உபயோகத்திற்காக நீர் வளங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.

விடத்தல்தீவில் மனித மற்றும் விலங்கு இனங்களுக்கு இடையே வளர்ந்து வரும் இந்த ஒன்றுடன் ஒன்று மனித-வனவிலங்கு இயக்கவியலில் ஒரு மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. இது பாரம்பரிய வாழ்வாதார மாதிரிகளை சவால் செய்கிறது. மற்றும் சமூக உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் குடியேற்றப் பாதுகாப்பிற்கு புதிய ஆபத்துகளை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தக் கட்டுரை இந்த வளர்ந்து வரும் மோதல்களை ஆராய்கிறது. விடத்தல்தீவின் வரலாற்று விவசாய பாரம்பரியம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் செழுமையை பிரதிபலிக்கிறது. அதே நேரத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட தலையீடு மற்றும் நிலையான சகவாழ்வுக்கான அவசரத் தேவையை வலியுறுத்துகிறது.

---

7 **பிரான்ஸ்.**

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. விடத்தல்தீவின் குடியிருப்பு மற்றும் விவசாய பிரதேசங்களில் அதிகரித்து வரும் காட்டு விலங்குகளின் இருப்பைக் கண்டறிந்து ஆவணப்படுத்துதல்.
2. வனவிலங்குகள் அவற்றின் இயற்கையான வாழ்விடங்களுக்கு அப்பால் செல்ல நிர்பந்திக்கும் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைமைகளை - காடுகளின் சுருக்கம், உணவு மற்றும் நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் காலநிலை மாறுபாடு போன்றவற்றை ஆராய்தல்.
3. உள்ளூர் வாழ்வாதாரங்களில் இந்த ஊடுருவல்களின் தாக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்தல். குறிப்பாக பயிர் சேதம், உணவுப் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் கிராமப்புற பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல்கள்.
4. காட்டு விலங்கினங்களால் ஏற்படும் தற்போதைய சவால்களுக்கு மாறாக விவசாயம் மற்றும் வாழ்வாதாரத்திற்காக வீட்டு விலங்குகளைப் பயன்படுத்துவது உட்பட கிராமத்தில் உள்ள பாரம்பரிய மனித-விலங்கு உறவுகளை முன்னிலைப்படுத்தல்.
5. பல்லுயிர் மற்றும் கிராமப்புற வாழ்வாதாரங்களைப் பாதுகாக்க வனவிலங்கு மேலாண்மை, வனப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வுக்கான நிலையான அணுகுமுறைகளை பரிந்துரைத்தல்.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

பனை நிறைந்த காடுகள், பருவகால குளங்கள் மற்றும் கடலோர இடையக பிரதேசங்கள் போன்ற வளமான இயற்கை வளங்களுக்கு பெயர் பெற்ற விடத்தல்தீவு. அதன் உயிர்வாழ்விற்காக நீண்ட காலமாக விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் காடு சார்ந்த வளங்களைச் சார்ந்துள்ளது. பள்ளமடு குளம், பழம் தரும் மரங்கள் மற்றும் சதுப்புநிலப் பட்டைகள் உள்ளிட்ட கிராமத்தின் சுற்றுச்சூழல் வளங்கள் மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல, பரந்த அளவிலான விலங்கினங்களுக்கும் வாழ்வாதாரத்தை வழங்கியுள்ளன. தலைமுறைகளாக இந்த பல்லுயிர் சமநிலை மற்றும் பரஸ்பர நன்மையில் வேரூன்றிய கிராமப்புற வாழ்க்கை முறையை ஆதரித்து வருகிறது. இருப்பினும் சமீபத்திய ஆண்டுகளில் இந்த சமநிலை அவிழத் தொடங்கியுள்ளது. காட்டுப்பன்றிகள், குரங்குகள், மயில்கள் மற்றும் குரங்குகள் உள்ளிட்ட காட்டு விலங்குகள் நெல் வயல்கள், குடியிருப்பு வளாகங்கள் மற்றும் நீர் ஆதாரங்களை ஆக்கிரமிப்பதைக் காணலாம் இதன் விளைவாக பயிர்கள் அழிக்கப்படுகின்றன, சேமிக்கப்பட்ட உணவு திருடப்படுகின்றன. மேலும் உள்நாட்டு வளங்கள் மாசுபடுகின்றன. இந்த மாற்றங்கள் பரந்த சுற்றுச்சூழல் மாற்றத்தையும் பாரம்பரிய சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு எல்லைகளில் முறிவையும் குறிக்கின்றன.

இந்த மாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்வது பல காரணங்களுக்காக மிக முக்கியமானது. இது இலங்கையின் கிராமப்புறத்தை பாதிக்கும் பெரிய காலநிலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அழுத்தங்களை பிரதிபலிக்கிறது. இது மனித ஆக்கிரமிப்பு, நில பயன்பாட்டு மாற்றம் மற்றும் வனப் பாதுகாப்பு பற்றிய கேள்விகளை எழுப்புகிறது. இது உள்ளூரில் பொருத்தமான வனவிலங்கு கொள்கைகள் மற்றும் விழிப்புணர்வு திட்டங்களை வடிவமைப்பதன் அவசரத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. விவசாயம், பாரம்பரியம் மற்றும் இயற்கையில் ஆழமாக வேரூன்றிய ஒரு கிராமமான விடத்தல்தீவின் குறிப்பிட்ட சூழலில் இந்த முன்னேற்றங்களை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் இந்தக் கட்டுரை உள்ளூர் பிரச்சினையை எடுத்துக்காட்டுவது மட்டுமல்லாமல் போருக்குப் பிந்தைய மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகளில் நிலையான கிராமப்புற மேம்பாடு, பல்லுயிர் மேலாண்மை மற்றும் மனித-வனவிலங்கு சகவாழ்வு பற்றிய பரந்த விவாதங்களுக்கும் பங்களிக்கிறது.

இலக்கிய மதிப்பாய்வு.

இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் குறிப்பாக விடத்தல்தீவு போன்ற வளமான ஆனால் உடையக்கூடிய சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் உள்ள பகுதிகளில் மனித-வனவிலங்கு பிரச்சனை சர்ச்சைக்குரியதாக மாறியுள்ளது. ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு மற்றும் மாறிவரும் நிலப் பயன்பாட்டு முறைகளுடன் இணைந்து இயற்கை வாழ்விடங்களின் சீரழிவு, உணவு மற்றும் தண்ணீரைத் தேடி காட்டு விலங்குகள் பெரும்பாலும் மனித குடியிருப்புகளுக்குள் தள்ளுகிறது என்று அறிஞர்கள் மற்றும் மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன (பெர்னாண்டோ மற்றும் பலர், 2012; உலக வங்கி, 2011).

விடத்தல்தீவில் பல்லுயிர் மற்றும் வன வளங்கள்: விடத்தல்தீவு கடலோர மற்றும் உள்நாட்டு சூழல்கள் சதுப்புநிலங்கள், பனைமரத் தோப்புகள் மற்றும் விவசாய சமவெளிகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் தாயகமாகும். இந்த வாழ்விடங்கள் ஒரு காலத்தில் பாதுகாப்பு இடையக பிரதேசங்களாகச் செயல்பட்டன. அதே நேரத்தில் குரங்குகள், மானிட்டர் பல்லிகள், காட்டுப்பன்றிகள், மான்கள் மற்றும் மயில்கள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த இனங்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு விலங்கினங்களையும் கொண்டுள்ளன (பெரேரா, 2001). வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் துறை (2015) மன்னார் மாவட்டத்தில் இதேபோன்ற பல்லுயிர் அழுத்தத்தின் வடிவங்களை அறிக்கை செய்கிறது அங்கு வன ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத விவசாய விரிவாக்கம் பங்களிக்கின்றன.

விவசாய பிரதேசங்களில் மனித-வனவிலங்கு மோதல்:

விவசாயம் சார்ந்த பிரதேசங்களில் மனித-வனவிலங்கு மோதல்கள்: விடத்தல்தீவில் உள்ள விவசாயிகள் காட்டு விலங்குகளால் ஏற்படும் பயிர் சேதங்கள் அதிகரித்து வருவதாக தெரிவித்துள்ளனர். சந்தியாபிள்ளை மற்றும் பலர் (2010) கருத்துப்படி பாரம்பரிய விவசாயம் வன எல்லைகளுடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்துள்ள பகுதிகளில் குறிப்பாக வறண்ட காலங்களில் விவசாய நிலங்களில் உணவு தேடுவதன் மூலம் விலங்குகள் இசைவாக்கம் கொள்கின்றன. குறிப்பாக காட்டுப்பன்றிகள் மற்றும் குரங்குகள் வாழைப்பழங்கள், சோளம் மற்றும் நெல் போன்ற பயிர்களை நாசமாக்குகின்றன. இது வாழ்வாதார விவசாயத்தை நேரடியாக அச்சுறுத்துகிறது. (மதுசங்கா மற்றும் பலர், 2020)

நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் வளப் போட்டி: ஒரு காலத்தில் மனிதர்களும் கால்நடைகளும் பகிர்ந்து கொண்ட பள்ளமடு குளம் போன்ற பருவகால குளங்கள் வறட்சியின் போது காட்டு விலங்குகள் பொதுவாக கூடும் இடங்களாக மாறிவிட்டன. குறைந்து வரும் நீர் ஆதாரங்களுக்கான இந்தப் போட்டி மனித-வனவிலங்கு சந்திப்புகளைத் தீவிரப்படுத்துகிறது. உள்ளூர்வாசிகளிடையே ஆபத்து மற்றும் வெறுப்பை அதிகரிக்கிறது (குணவர்தன ரூ டி சில்வா, 2017). விடத்தல்தீவில் கோடை மாதங்களில் கொல்லைப்புற மரங்களிலிருந்து நீரேற்றம் மற்றும் பழங்களைத் தேடும் வனவிலங்குகளின் ஊடுருவல் அதிகரித்துள்ளது. இது சமீபத்திய கிராம சாட்சியங்கள் மற்றும் கள அறிக்கைகளில் காணப்பட்டது.

இயற்கையுடனான கலாச்சார மற்றும் பாரம்பரிய உறவுகள்: வரலாற்று ரீதியாக விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள் இயற்கையுடன் ஒரு கூட்டுவாழ்வு உறவைப் பேணி வந்தன. கால்நடைகள், ஆடுகள் மற்றும் கோழிகள் போன்ற வீட்டு விலங்குகள் பால், இறைச்சி மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர் மூலம் வாழ்வாதாரத்திற்கு பங்களித்தன (கனகேந்திரா.என்.டி.). இருப்பினும் காட்டு இனங்கள் இப்போது அதே செயல்பாட்டு இடங்களை ஆக்கிரமித்துள்ளதால் இந்த சமநிலை சவாலாகிறது. பயிர்களை உண்பது, வீடுகளுக்கு அருகில் கூடு கட்டுவது மற்றும் குடிப்பதற்கும் குளிப்பதற்கும் குளங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

கொள்கை தாக்கங்கள் மற்றும் மேலாண்மை உத்திகள்: மனித-வனவிலங்கு மோதலைத் திறம்பட தணிப்பதற்கு ஒருங்கிணைந்த உத்திகள் தேவை. உலக வங்கி (2011) கிராமப்புற மீள்தன்மைக்கு சமூக அடிப்படையிலான வன மேலாண்மை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் கல்வியை முக்கியமாக வலியுறுத்துகிறது. இதற்கிடையில் வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் துறை குறிப்பிட்ட இனங்கள் மற்றும் நிலப்பரப்புகளுக்கு ஏற்ப கட்டுப்படுத்தப்பட்ட இடையக பிரதேங்கள் மற்றும் வேலி தீர்வுகளை பரிந்துரைத்துள்ளது. இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் குறிப்பாக மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவு போன்ற சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக உணர்திறன் மிக்க பிரதேசங்களில் மனித-வனவிலங்கு மோதலின் அதிகரித்து வரும் அதிர்வெண் மற்றும் தீவிரம், வளர்ந்து வரும் கல்வி, சுற்றுச்சூழல் மற்றும் கொள்கை கவலைக்குரிய விஷயமாகும். காடு, விவசாய நிலம் மற்றும் குடியிருப்புக்கு இடையிலான பாரம்பரிய எல்லைகள் மங்கலாக இருப்பதால் பெரும்பாலும் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு, காலநிலை மாற்றங்கள் மற்றும் நிலையற்ற நில நடைமுறைகள் காரணமாக மனித இடங்களுக்குள் வனவிலங்குகள் ஊடுருவுவது கிராம வாழ்வாதாரம், உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சகவாழ்வுக்கு நேரடி அச்சுறுத்தலாக மாறியுள்ளது.

விடத்தல்தீவில் பல்லுயிர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் வளங்கள்.

விடத்தல்தீவின் புவியியலில் சதுப்புநிலப் பட்டைகள், பனைமரத் தோப்புகள், பள்ளமடு குளம் போன்ற உள்நாட்டு குளங்கள் மற்றும் பருவகால ஈரநிலங்கள் ஆகியவை அடங்கும். இவை அனைத்தும் பல்வேறு தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்களை ஆதரிக்கின்றன. வடக்கு மாகாண சபை (2019) மன்னார் மாவட்டத்தில் புலம்பெயர்ந்த பறவைகள், பூர்வீக பாலூட்டிகள் மற்றும் நீர்வீழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியமான வளமான சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது என்று அடையாளம் கண்டுள்ளது. அவற்றில் சில உள்ளூர் இனங்கள். வரலாற்று ரீதியாக உள்ளூர் கிராமவாசிகள் தேன், மருத்துவ மூலிகைகள் மற்றும் பருவகால பழங்கள் (எ.கா. மர ஆப்பிள், பனை, பாலைப்பழம்) போன்ற வன விளைபொருட்களைப் பயன்படுத்தினர். இது சுற்றுச்சூழல் அமைப்பின் சமநிலையைத் தொந்தரவு செய்யாமல் நிலையான வள பயன்பாட்டு முறையை உருவாக்கியது (பெரேரா, 2001).

விவசாய மற்றும் குடியிருப்பு பிரதேசங்களில் வனவிலங்கு ஊடுருவல்.

காடுகளின் பரப்பளவு குறைந்து வருவதாலும், நீடித்த வறட்சியாலும், காட்டுப்பன்றிகள், குரங்குகள், லங்கூர்கள், மயில்கள் மற்றும் மானிட்டர் பல்லிகள் போன்ற காட்டு விலங்குகள் இப்போது உணவு மற்றும் தண்ணீரைத் தேடி விவசாய நிலங்கள் மற்றும் குடியிருப்பு பகுதிகளில் அதிகளவில் உலாவுகின்றன. (மதுசங்கா மற்றும் பலர், 2020). பேசாலை மற்றும் வங்காலையிலும் இதேபோன்ற போக்குகள் காணப்படுகின்றன. அங்கு காட்டு விலங்குகளின் தாக்குதல்களால் உள்ளூர் விவசாயிகள் வாழை, தென்னை மற்றும் நெல் பயிர்களில் இழப்புகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர் (FAO, 2018). விடத்தல்தீவில் விடத்தல் போன்ற உள்ளூர் மரங்களின் பட்டைகளை விலங்குகள் உரித்தல், வீட்டு நீர் சேமிப்பிலிருந்து

குடிப்பது மற்றும் பழுத்த பழங்களுக்காக கொல்லைப்புறங்களுக்குள் படையெடுப்பதை கிராமவாசிகள் கவனித்துள்ளனர். வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் துறை (2015) கூறுகையில் காடழிப்பு, ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் முறையற்ற நில எல்லை நிர்ணயம் ஆகியவை இந்த விலங்குகளை தங்கள் பிரதேசத்தை விரிவுபடுத்தத் தூண்டியுள்ளன. மேலும் பாரம்பரிய வேலி மற்றும் பயிர் பாதுகாப்பு நுட்பங்கள் இப்போது இந்த படையெடுப்புகளின் அளவு மற்றும் அதிர்வெண்ணுக்கு எதிராக பயனற்றவை.

மனித-விலங்கு உறவுகளை மாற்றுதல்.

வரலாற்று ரீதியாக விலங்குகளுடனான விடத்தல்தீவின் உறவு ஒத்துழைப்பால் வரையறுக்கப்பட்டது. கால்நடைகள் உழவுக்கும், ஆடுகள் மற்றும் கோழிகள் இறைச்சி மற்றும் பால் பொருட்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. மேலும் மயில்கள் கூட பாதிப்பில்லாமல் இணைந்து வாழ்ந்தன. கட்டுரையில் குறிப்பிடுவது போல எருதுகள் வண்டிகளை இழுத்தன மற்றும் விலங்குகள் குடும்ப மற்றும் சடங்கு வாழ்க்கையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. இருப்பினும் காட்டு விலங்கினங்கள் இந்த மனித கட்டுப்பாட்டில் உள்ள களங்களில் ஊடுருவுவதால் கிராமவாசிகள் இப்போது அவற்றைச் சகவாசிகளாக அல்லாமல் அச்சுறுத்தல்களாகவே உணர்கிறார்கள். குணவர்தன & டி சில்வா (2017) நீர் பற்றாக்குறை இந்த பதட்டங்களை மோசமாக்குகிறது என்பதை வலியுறுத்துகின்றனர். குறிப்பாக வறண்ட காலங்களில் பள்ளமடு குளம் போன்ற பகிரப்பட்ட நீர் ஆதாரங்கள் மோதலின் மையங்களாக மாறும் போது. ஒரு காலத்தில் பொதுச் சொத்துக்களாக இருந்த இந்தக் குளங்கள் இப்போது நீர்ப்பாசனம் மற்றும் குளியல் முதல் விலங்கு நீர்ப்பாசனம் வரை போட்டியிடும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றன. பாதுகாப்பு கவலைகள் மற்றும் சுகாதார அபாயங்களை எழுப்புகின்றன.

வாழ்வாதாரம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு மீதான தாக்கங்கள்.

மன்னார் போன்ற மோதலுக்குப் பிந்தைய பகுதிகளில் உள்ள கிராமப்புற விவசாயப் பொருளாதாரங்கள் விவசாயம் மற்றும் நீர் அமைப்புகளில் ஏற்படும் எந்தவொரு இடையூறுகளுக்கும் ஆளாகக்கூடும் என்று உலக வங்கி (2011) கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. வாழ்வாதார விவசாயம் உயிர்வாழ்வின் முதுகெலும்பாக இருக்கும் விடத்தல்தீவில் விலங்கு சேதத்தால் ஏற்படும் சிறிய பயிர் இழப்பு கூட உணவுப் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் பொருளாதார அழுத்தமாக மாறும். கூடுதலாக வீடுகள் பயிர் பாதுகாப்பிற்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டியிருக்கும் போது மற்றும் சேதமடைந்த உட்கட்டமைப்பை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டியிருக்கும் போது பாடசாலை வருகை மற்றும் சமூக ஆரோக்கியம் மறைமுகமாக பாதிக்கப்படுகிறது.சேவாலங்கா அறக்கட்டளை போன்ற அரசு சாரா நிறுவனங்கள் நடத்திய ஆய்வுகள் இந்த மோதல்கள் அதிகரித்த மன அழுத்தம், இடம்பெயர்வு அழுத்தங்கள் மற்றும் மனித பாதுகாப்பை விட வனவிலங்குகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கக் கருதப்படும் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் மீது அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை ஆவணப்படுத்தியுள்ளன.

கொள்கை பரிந்துரைகள் மற்றும் நிறுவன ரீதியான பதில்கள்.

இலங்கை வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் துறை வனத்துறையுடன் இணைந்து இந்த மோதல்களைத் தணிக்க இடையக பிரதேசங்களை உருவாக்குதல், காடுகளை மீண்டும் வளர்ப்பதற்கான திட்டங்கள் மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான கண்காணிப்பு ஆகியவற்றை முன்மொழிந்துள்ளது (DWC, 2015). இருப்பினும் விடத்தல்தீவு போன்ற வடக்குப் பகுதிகளில் செயல்படுத்தல் விழிப்புணர்வு, நிதி இல்லாமை மற்றும் அதிகாரத்துவ இடையூறுகள் காரணமாக மெதுவாகவே உள்ளது. வடக்கு மாகாண சபை (NPC, 2019) உள்ளூர் சமூகங்களை கூட்டு மேலாண்மை உத்திகளில் ஈடுபடுத்தவும், பாரம்பரிய அறிவு அமைப்புகளை பாதுகாப்பில் ஒருங்கிணைக்கவும் பரிந்துரைத்துள்ளது. விலங்கு பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக பாதுகாப்பு குறித்த விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள் மற்றும் சட்ட உணர்திறன் ஆகியவை மடு மற்றும் முருங்கன் போன்ற பகுதிகளில் சோதனை முறையில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இது விடத்தல்தீவுக்கு மாதிரிகளாக இருக்கலாம்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த கட்டுரை சமூக அடிப்படையிலான கவனிப்பு, ஆவண பகுப்பாய்வு மற்றும் இரண்டாம் நிலை இலக்கிய மதிப்பாய்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தரமான விளக்கமான அணுகுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கிராம குடியிருப்புகள் மற்றும் விவசாய நிலங்களில் காட்டு விலங்குகள் ஊடுருவுவதன் தன்மை, அதிர்வெண் மற்றும் விளைவுகளைப் புரிந்துகொள்ள விடத்தல்தீவு குடியிருப்பாளர்களின் நேரடி கணக்குகள் மற்றும் கள விவரிப்புகள் ஆராயப்பட்டன. சதுப்புநிலப் பகுதிகள் பள்ளமடு குளம் போன்ற பருவகால குளங்கள் மற்றும் சுற்றியுள்ள காடுகள் உள்ளிட்ட சுற்றுச்சூழல் அம்சங்கள் அவற்றின் சுற்றுச்சூழல் பங்கு மற்றும் மனித-வனவிலங்கு தொடர்புகளின் வடிவங்களுக்காக பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. மன்னார் மாவட்டத்தில் பரந்த பல்லுயிர் மற்றும்

நில பயன்பாட்டு கட்டமைப்புகளுக்குள் விடத்தல்தீவை சூழ்நிலைப்படுத்த வெளியிடப்பட்ட கல்வி ஆய்வுகள், அரசு சாரா நிறுவன அறிக்கைகள் மற்றும் அரசாங்க வளங்கள் (எ.கா., வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் துறை மற்றும் வடக்கு மாகாண சபை) ஆகியவற்றிலிருந்து துணைத்தரவுகள் பெறப்பட்டன. வெளியிடப்படாத கையெழுத்துப் பிரதியான "எங்கள் விலங்குகள் மற்றும் நாம் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்" என்பதிலிருந்து கருப்பொருள் உள்ளடக்கம் பாரம்பரிய அறிவு, கலாச்சார உணர்வுகள் மற்றும் வளர்ந்து வரும் வாழ்வாதார சவால்களை இணைக்க ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. இந்த ஒருங்கிணைந்த முறை கட்டுரை வாழ்க்கை அனுபவத்தையும் நிறுவன அறிவையும் பிரதிபலிப்பதை உறுதி செய்கிறது. விடத்தல்தீவில் நடந்து வரும் மனித-வனவிலங்கு பதட்டங்கள் குறித்த அடிப்படையான மற்றும் பல அடுக்கு பகுப்பாய்வை வழங்குகிறது.

பகுப்பாய்வு.

நமதூர் விலங்குகளும் நாம் எதிர் கொள்ளும் சவால்களும். மாறி வரும் உலகில் மிருகங்களின் பல மாசற்ற செய்கையை காண; மானிடர்கள் நாம் முன்வருவோம், தூய நீர், இதமானகாற்று, உயிர் வாழ உணவு, பசிகாக்க காடு என்று எமது ஊர் காடுகள், வாரி வழங்குகின்றது. எமதூர் சுற்று புற காடுகளால் கடல் பகுதிகளில் கண்டல்காடும். சம வெளியில் பற்றை காட்டுடன் கூடிய பனை மரமும். சேர்ந்த விவசாயக் காடுகளும் ஆங்காங்கே மருத மரங்களைக் கொண்ட வாய்க்கால்களும் நீரை தேக்கி வைக்க குளங்களும். கோடைகாலங்களிலே விலங்குகள் நீரை அருந்துவதற்காக மோட்டைகளிலே நீரை வைத்திருக்கின்ற குட்டைகளும் காணப்படுகின்றன. இது மனிதர் வேட்டையாடுவதற்கும் மிருகங்களின் வாழ்விடமாகவும் இவை பயன் படுத்தப்பட்டன.

எமது கிராமத்தை நோக்குகின்றபோது மிருகங்கள் பறவையினங்கள் பல்வேறு வடிவத்தில் காணப்படுவதை அவாதானிக்க முடிகின்றது. இவை எமக்கு நன்மை பயக்கும் மிருகங்களான ஆடு, மாடு, கோழி போன்றன வளர்ப்பு விலங்குகளாக பயன்படுத்தப்பட்டு சடங்குத் தேவைகளுக்கும் உபயோகிக்கப்பட்டு இறைச்சிக்காகவும் ஆடு மாடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

உணவுத் தேவைக்காக கோழி முட்டைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. நாங்கள் சிறுவர்களாக இருந்த காலத்தில் நண்பர்களுடன் வயல் நிலங்களிற்கு போகும் போது மயில் முட்டைகளும் என்னால் பெறப்பட்டது. இவைகளுக்கு உணவாக வீட்டுக்கழிவுப் பொருட்களும் குற்றுகின்ற அரிசித்தவிடும், நெல்லுகுற்றுகின்ற போது நெற் சப்பியும் வயல்களிலே பெறுகின்ற வைக்கோலும் பிரதான உணவாக வழங்கப்பட்டது.

கால்நடைகளைப் பொறுத்தவரையில் மாடுகள் பிரதானமான ஒரு பொருளாதார நடவடிக்கையாக பாவிக்கப்படுகின்றது. பெரும்போக செய்கையில் மாடுகளை மேய்ப்பதுடன் கோடை காலங்களில் பரந்தவெளிகள் கொண்ட கமநிலப்பகுதிகளில் மேய விடுவதுடன் மாலை நேரங்களில் வரிசைக்கிரமமாக வீட்டில் வந்து சேர்வதும், உணவை அசை போடுகின்ற காட்சியும், கடகப்பெட்டியில் புண்ணாக்கும் கலந்த உணவாக கொடுப்பதும் மறு நாள் காலை வேளையில் அடைக்கப்பட்ட பட்டியிலிருந்து சிறு கன்றும் பட்டியில் உள்ள பசுவின் கன்றுகளை வரவழைத்து பாலை குடிக்கவைத்துப் பசும் பாலை கறந்து பக்கத்து வீட்டாருக்கு பண்டமாற்றாக கொடுத்து கறிக்கு மீனை பெறுவதுடன் மீதமான பாலை குடித்து, தயிராக்கி வீட்டிற்கு வரும் நண்பர்களுக்கு கொடுப்போம். அத்துடன் பசு நெய் எடுத்து வயலில் இருந்து வெட்டிய நெல்லை கையால் குற்றிய அரிசியைச் சோறாக்கி சுடு சோற்றுடன் நெய்யை ஊற்றி சாப்பிடுவதும் பழக்கமாக கொண்ட காட்சிகளும் ஊரின் பசுச்சிறப்பை உணர்த்தியது.

அக்காலத்து பயணமாக இக்காலத்து வாகனங்களைப் போன்று இரண்டு சில்லு வண்டில் மாடுகள் எருதுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவசர நிலமைகளின் போது தூர இடங்களுக்கும் இரவு காலங்களில் லாம்புகளை கட்டியபடி வெளிச்சத்திற்காக பயன்படுத்திய காலம் அது. கர்ப்பிணி தாய்மார்களை ஏற்றி வைத்தியசாலைக்கு சென்றமையும் உழவர்களின் உழவுத் தேவைகளுக்காக வயல்களை உழுது கொண்ட வரலாறும், சூடு வைத்து நெற்கதிர்களை சுழன்று கதிரடித்த வரலாறுகளும் பரம்பரையாக மேற்கொண்ட காட்சியது. கதிரவன் உதிப்பதற்காக சேவல்கள் கூவும் சத்தமும் ஒலியாக கேட்ட சம்பவமும் மாலை வேளைகளில் பறவைகளின் ஓசையும் கண்கொள்ளாக்காட்சியாக தென்பட்டது. ஆடுகளும் ஆங்காங்கே வளர்க்கப்பட்டு இறைச்சிக்காகவும், அதனுடைய பால் மருந்தாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. மாட்டுத்தொழுவங்களினதும், ஆட்டுத்தொழுவங்களினதும் எருக்கள் விவசாயத்திற்கு இயற்கை உரங்களாகப் பயன்படுத்தினர். இரவு நேரங்களில் நண்பர்களுடன் சென்று சிறு பற்றைக்காடுகளில் முயல்களை பிடித்து உணவுக்காக பயன்படுத்தப்பட்ட காட்சியாகவும் இருந்தது.

கண்டல்காடுகள் கடற்கரையோரங்களை காக்கும் காடுகளாக காணப்படுகின்றன. அது கிளிகள், கொக்குகள், வெளிநாட்டினப்பறவைகளின் வாழ்விடமாகவும் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் வயல் சார்ந்த இடங்களில் உள்ள காட்டுப்பிரதேசங்களை தனது வாழ்விடமாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற மிருகங்களான பிரதானமாக யானை, புலி, கரடி, பன்றி, மான், மரை, காட்டுச்சேவல், உடும்பு, குரங்கு போன்ற விலங்குகளும் பறவைகளும் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வந்தன. இப்

பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட காடுகளில் பல்வேறு வகைப்பட்ட நன்மைகள் கிடைக்கப்பெற்றன விறகு, தேன், பழங்களான விளாம்பழம், புளியம்பழம், பாலைப்பழம், வீரைப்பழம், பனம் பழம் போன்ற இயற்கையான பழங்கள் கிடைக்கக்கூடியதாய் இருந்தது. இவ்வாறான நிலையில் இம் மிருகங்கள் யாவும் செய்கை பண்ணுகின்ற போகங்களை (பயிர்களை) பகல் நேரங்களிலும் மாலை வேளைகளிலும் வருகை தந்து பயிர்களை சேதப்படுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காடுகளில் வெள்ளப்பெருக்கு, வறட்சி போன்ற இயற்கைஅனர்த்தங்கள் காரணமாகவும், நுளம்புக்கடி போன்ற காரணங்களினால் மிருகங்கள் பரந்த கடல் சாந்த வெளிகளிற்கு இடம்பெயர்கின்றன. இவ்வாறு கிராமங்களை நோக்கி வருகின்ற போது பயன் தரும் மரங்களை சேதப்படுத்துகின்றது. அனேகமான யானைகள் வளர்ப்பு யானைகள் காட்டில் விடுபடுவதாகவும் அறிகின்றோம். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் மனித உணவுக்காக மிருகங்கள் வேட்டையாடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். குறிப்பாக பன்றி, மான், மரை போன்ற விலங்குகள் பயிர்களை சேதப்படுத்தினாலும் அதன் இனப்பெருக்கம் வேட்டையாடப்படுவதால் தடை செய்யப்படுகின்றது.

குரங்குகளும் மந்திகளும் தனது இனப்பெருக்க செயற்பாடுகளினூடாக பெருகுவதும் அவற்றை உணவுக்காக வேட்டையாடாதபடியால் அதன் உற்பத்தி அதிகளவில் பெருகிவருகின்றது. அதன் விளைவாக பயன் தரக்கூடிய மரக்கொப்புகளை முறிப்பதும் உடைப்பதுடன், தேன் கூடுகளையும் இல்லாமல் ஆக்குகின்றது. பயன்தரக்கூடிய பனை மரத்தின் நுங்குகளை பிஞ்சுப்பருவத்திலே அணிலும், குரங்கும், மந்தியும் அழிக்கின்றன. இதனால் இது உற்பத்தியில் பெரிதும் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் நெற்பயிங்செய்கையிலும், சிறு தானியங்களான உழுந்து, கடலை, கௌபீ, எள்ளு, பயறு போன்ற உற்பத்திகளையும் இவ்வாறான விலங்குகள் அழிக்கின்றன. வயல்களில் காணப்படுகின்ற குடிசை வீடுகளில் (காவல் கொட்டில்) உள்ள பொருட்களை காவு கொண்டு செல்வதுடன் சன்னார், ஈச்சளவக்கை, பெரியமடு போன்ற அயல் கிராமங்களில் வாழுகின்ற மக்களின் வீடுகளில் புகுந்த உணவுப்பொருட்களை காவு கொள்வதுடன் பயிர்களையும் பிடுங்குகின்றன. இவ்வாறு வருகின்றமைக்கான காரணமாக தனது பசியை தீர்க்கும் பொருட்டு பனம்பழத்தை சாப்பிடுவதற்காகவும் பள்ளமடு குளத்தை அண்டிய பிரதேசங்கள் தோட்டப்பிட்டியில் உள்ள விளாம்பழங்கள் சாப்பிடும் நோக்கமாகவும் விடத்தல்தீவில் உள்ள விடத்தல் மரத்தின் பட்டையை உரித்து சாப்பிடும் நோக்கமாகவும் வீடுகளிலும் அயல் புறங்களில் உள்ள தென்னை மரம், வாழை மரங்கள் போன்றவற்றையும் பிடுங்கி உணவாக உட்கொள்ளும் நோக்கமாக கருதி ஊடுருவுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

அத்துடன் கோடை காலங்களில் தனக்கு தேவையான நீரைப் பருகுவதற்கும் நீராடுவதற்கும் பள்ளமடு குளத்தையும் வசதியாக பயன்படுத்துகின்றது. இதே போன்று குரங்குகளும், மந்திகளும், மயில்களும் ஆரம்பகாலத்தில் இவ்விடங்களுக்கு வராத போதிலும் தற்போதைய நிலையில் மனிதர்களோடு மனிதர்களாக ஒன்றிணைந்து செல்லும் துர்ப்பாக்கிய நிலையை அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக விடத்தல் தீவு பகுதிக்குள் காணப்படுகின்ற ஊர் மனைகளுள் காலப்போக்கில் உள்நுளைந்து பயிர்களை சேதப்படுத்தவும் கூடும். எனவே எமது ஊரில் உள்ள விவசாய பயிர்கள் இவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமாக இருந்தால் காடுகளில் உள்ள காட்டு விலங்குகளை உரிய முறையில் பாதுகாத்து பராமரிப்பதற்கு அரசாங்கம் உரிய முறையில் சட்டங்களை அமுல்படுத்தி மக்களுக்கும் இது தொடர்பான விழிப்புணர்வு கூட்டங்களையும் கூட்டு அறிவுறுத்தல்களையும் நடைமுறைப்படுத்துவதனூடாக இவ்வாறான விலங்குகளிடமிருந்து எமது ஊரையும் பயிர் செய்கைகளையும் தோப்புகளையும் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியுமென நம்புகின்றேன். அன்று தேவைக்காக சுகம் தந்த மிருகங்கள் இன்று அச்சுறுத்தலாக மாறியுள்ளது.

வரம்புகள்.

இந்த கட்டுரை விடத்தல்தீவின் விவசாய நிலங்கள் மற்றும் குடியிருப்புகளில் காட்டு விலங்கு ஊடுருவலின் வளர்ந்து வரும் அச்சுறுத்தலை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்றாலும் சில வரம்புகளை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். முதலாவதாக விலங்கு ஊடுருவல்களின் அதிர்வெண் அளவு மற்றும் குறிப்பிட்ட பருவகால முறைகள் குறித்த விரிவான அளவு தரவு இல்லாதது பிராந்தியம் முழுவதும் கண்டுபிடிப்புகளை பொதுமைப்படுத்தும் திறனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. பெரும்பாலான நுண்ணறிவுகள் கிராமத்திற்குள் உள்ள கண்காணிப்பு கணக்குகள் மற்றும் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட அனுபவங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக விடத்தல்தீவுக்கு குறிப்பிட்ட அரசு அல்லது கல்வி ஆதாரங்களில் இருந்து நிலையான கிராம அளவிலான பல்லுயிர் கண்காணிப்பு அல்லது வனவிலங்கு கணக்கெடுப்பு தரவுகளுக்கான அணுகல் குறைவாகவே உள்ளது. மூன்றாவதாக பிராந்திய ஒப்பீடுகள் (எ.கா, பேசாலை, முருங்கன்) அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்க ஆதாரங்களில் இருந்து பெறப்பட்டாலும் நுணுக்கமான சமூக-கலாச்சார வேறுபாடுகள் வெளிப்புற தணிப்பு உத்திகளின் பொருந்தக்கூடிய தன்மையை பாதிக்கலாம். இறுதியாக பெண் விவசாயிகள் அல்லது நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் போன்ற ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களின் குரல்கள் இந்த விவாதத்தில் நேரடியாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படவில்லை இருப்பினும் அவை விவசாய இடையூறுகளால்

விகிதாசாரமாக பாதிக்கப்படுகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

விடத்தல்தீவில் விவசாயம், குடியிருப்புகள் மற்றும் கிராம வாழ்க்கைக்கு வனவிலங்கு அச்சுறுத்தல்களால் ஏற்படும் பன்முக சவால்களை எதிர்கொள்ள பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன:

1. **சமூக அடிப்படையிலான வனவிலங்கு மேலாண்மை:** விலங்கு ஊடுருவல்களைக் கண்காணிக்க, புகாரளிக்க மற்றும் பதிலளிக்க உள்ளூர் சமூகங்களை கட்டமைக்கப்பட்ட பயிற்சி மற்றும் கருவிகள் மூலம் அதிகாரம் அளிக்கவும். கிராம அளவிலான வனவிலங்கு கண்காணிப்புக் குழுக்கள் வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் துறையுடன் தொடர்பு கொண்டு முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை அமைப்புகள் மற்றும் பதில் நெறிமுறைகளை உருவாக்கலாம்.
2. **இடையக பிரதேசங்களை நிறுவுதல்:** காட்டுப்பன்றிகள் மற்றும் குரங்குகள் போன்ற விலங்குகளைத் தடுக்க விவசாய நிலங்களைச் சுற்றி சுவையற்ற தாவர இனங்களை (எ.கா., முள் புதர்கள் அல்லது சிட்ரோனெல்லா வேலிகள்) பயன்படுத்தி தாவர அல்லது கட்டமைப்பு இடையக மண்டலங்களை அறிமுகப்படுத்துதல். அதிக ஆபத்துள்ள பிரதேசங்களில் மின்மயமாக்கப்பட்ட வேலிகள் முன்னோடியாக அமைக்கப்படலாம்.
3. **நீர்வளங்களைபுத்துயிர்பெறுதல்:** பள்ளமடு குளம் போன்ற பகிரப்பட்ட நீர்நிலைகள் பராமரிக்கப்பட்டு விரிவுபடுத்தப்படுவதை உறுதிசெய்யவும், ஒன்றுடன் ஒன்று மற்றும் மோதலைக் குறைக்க மனித குளியல் மற்றும் நீர்ப்பாசனப் பகுதிகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட நியமிக்கப்பட்ட வனவிலங்கு அணுகல் புள்ளிகளை உருவாக்குதல்.
4. **மறுகாடு வளர்ப்பு மற்றும் வாழ்விட மறுசீரமைப்பு:** காட்டு பிரதேசங்களில் விலங்குகள் கிராமங்களுக்குள் நுழைய வழிவகுக்கும் உணவுப் பற்றாக்குறையைக் குறைக்க விடத்தல்தீவைச் சுற்றியுள்ள சீரழிந்த நிலங்களில் மறுகாடு வளர்ப்புக்கு அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் கூட்டாண்மை முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்.
5. **கொள்கை பிரச்சாரம் மற்றும் அமுலாக்கம்:** வடக்கு மாகாண சபை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைச்சகம் மூலம் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட கொள்கை செயல்படுத்தலுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். தற்போதுள்ள வனவிலங்கு பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு புதுப்பிக்கப்படுவதை உறுதிசெய்து மாறிவரும் குடியேற்ற விவசாயம் வன இயக்கவியலைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கின்றன.
6. **விழிப்புணர்வு மற்றும் கல்வி பிரச்சாரங்கள்:** சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு சேவைகள் விலங்கு நடத்தை மற்றும் சகவாழ்வு மனநிலையை உருவாக்க வன்முறையற்ற தடுப்பு முறைகள் குறித்து சமூகக் கல்வித் திட்டங்களை குறிப்பாக இளைஞர்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு நடத்துதல்.
7. **ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டமிடல்:** வனவிலங்கு மேலாண்மை உத்திகளை பரந்த கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டங்களில் ஒருங்கிணைத்து நிலப் பயன்பாடு, விவசாயம், வீட்டுவசதி மற்றும் பல்லுயிர் பாதுகாப்பு ஆகியவை குறைகள் இல்லாமல் முழுமையான முறையில் கையாளப்படுவதை உறுதிசெய்கின்றன.

முடிவு.

மனிதர்கள், வீட்டு விலங்குகள் மற்றும் இயற்கை உலகிற்கு இடையிலான சகவாழ்வின் மாதிரியாக இருந்த விடத்தல்தீவு இப்போது ஒரு சிக்கலான சுற்றுச்சூழல் மாற்றத்தை எதிர்கொள்கிறது. விவசாய நிலங்கள், நீர் ஆதாரங்கள் மற்றும் வீட்டு இடங்களுக்குள் காட்டு விலங்குகள் அதிகளவில் ஊடுருவி வருவதால் சமூகத்தின் உணவுப் பாதுகாப்பு, பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலை ஆகியவை ஆபத்தில் உள்ளன. இந்த ஊடுருவல்கள் வெறும் கிராமப்புற சிரமம் மட்டுமல்ல அவை பரந்த சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு, வாழ்விட இழப்பு மற்றும் ஒரு கிராமத்தின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் நீண்டு செல்லும் காலநிலை அழுத்தத்தின் அறிகுறிகளாகும். விடத்தல்தீவின் வளமான சுற்றுச்சூழல் சதுப்புநிலங்கள், குளங்கள், பனைமரத் தோப்புகள் மற்றும் வனப்பகுதிகள் ஒரு காலத்தில் மக்களையும் வனவிலங்குகளையும் எவ்வாறு வளர்த்தன என்பதை இந்தக் கட்டுரை ஆராய்ந்துள்ளது. இருப்பினும் வறட்சி, காடழிப்பு மற்றும் விவசாய விரிவாக்கம் விலங்குகளை மனித மண்டலங்களுக்குள் தள்ளுவதால் இந்தக் கூறுகளே இப்போது மோதல்களின் புள்ளிகளாக உள்ளன. நிலையான கொள்கைகள், பங்கேற்பு திட்டமிடல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மறுசீரமைப்பு மூலம் விடத்தல்தீவு மக்கள் கிராம உயிர்வாழ்வு மற்றும் வனவிலங்கு பாதுகாப்பு இரண்டையும் மதிக்கும் ஒரு வகையான சகவாழ்வை மீட்டெடுக்க முடியும். விடத்தல்தீவின் சுற்றுச்சூழல் அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பது என்பது பயிர்களைப் பாதுகாப்பது அல்லது விலங்குகளை விரிகுடாவில் வைத்திருப்பது மட்டுமல்ல. இது மக்களுக்கும் இடத்திற்கும் இடையிலான பண்டைய உறவை மீண்டும் பின்னுவது பற்றியது இப்போது இறுக்கமாக இருந்தாலும் உடைக்கப்படாத ஒரு உறவு.

உசாத்துணைகள்.

- Department of Wildlife Conservation. (2015). Sri Lanka's Biodiversity Profileது. Mannar District. Retrieved from http://www.dwc.gov.lk
- FAO. (2018). Crop losses and biodiversity conflict in Sri Lanka's dry zone. Food and Agriculture Organization. Retrieved from https://www.fao.org
- Fernando, P., Wikramanayake, E., Weerakoon, D., Jayasinghe, L. K. A., Gunawardena, M., & Janaka, H. K. (2012). Ranging behavior of the Asian elephant in Sri Lanka. Mammalian Biology, 77(2), 125–130. https://doi.org/10.1016/j.mambio.2011.06.003
- Gunawardena, E. R. N., & de Silva, S. (2017). Water scarcity and rural livelihoods: Emerging human-wildlife conflicts. Journal of Environmental Studies and Sciences, 7(3), 300–310. https://doi.org/10.1007/s13412-017-0437-z
- Kanagendra. (n.d.). Our Animals and the Challenges We Face. [Unpublished manuscript].
- Madhusanka, T., Dayawansa, N. D. K., & Amarasinghe, P. S. (2020). Human–wildlife conflicts in Sri Lanka: Patterns and management. Tropical Ecology, 61(2), 238–250. https://link.springer.com/article/10.1007/s42965-020-00070-z
- Northern Provincial Council. (2019). Basic Details of Forest and Agriculture Resources in Mannar District. Provincial Department of Agriculture, Sri Lanka. Retrieved from http://np.gov.lk
- Perera, N. (2001). Forest dependence and biodiversity in the dry zone of Sri Lanka. Forest Ecology and Management, 170(1–3), 121–130. https://doi.org/10.1016/S0378-1127(01)00776-2
- Santiapillai, C., Chambers, M. R., & Ishwaran, N. (2010). Human-elephant conflict in Sri Lanka: A review of current status and mitigation measures. Gajah, 32, 32–38. https://www.asesg.org/PDFfiles/2010/Gajah32.pdf
- World Bank. (2011). Transforming School Education in Sri Lanka: From Cut Stones to Polished Jewels. Retrieved from https://documents.worldbank.org/curated/en/366241468301732117/pdf/660360PUB00PUB0Report0final0version.pdf

8. உணவு, நினைவாற்றல், வாழ்வாதாரம் மற்றும் நிலைத்தன்மை: போர்க்கால விடத்தல்தீவில் பாரம்பரிய ஊட்டச்சத்து நடைமுறைகள்.

நான்சி லொயிஸ் நிஷ்கலன்[8]

சுருக்கம்.

இக்கட்டுரை, உள்நாட்டு மோதல், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் பொருளாதாரத் தடைகள் ஏற்பட்ட 1990களிலிருந்து 2009ஆம் ஆண்டுவரை விடத்தல்தீவில் நிலவிய உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் ஊட்டச்சத்து நிலையை ஆராய்கிறது. விடத்தல்தீவு வட இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடலோர தமிழ் கிராமமாகும். இனவரைவியல் பதிவுகள், உள்ளூர் மக்கள் நினைவுகள் மற்றும் ஊட்டச்சத்து தொடர்பான இலக்கியங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அரிசி, கடல் உணவுகள், தேங்காய் மற்றும் பனை சார்ந்த பொருட்கள், பருவகால பழங்கள் மற்றும் வீட்டுத்தோட்ட காய்கறிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரம்பரிய உணவுப் பழக்கங்கள் குறித்த சமூக நம்பிக்கையை இக்கட்டுரை ஆவணப்படுத்துகிறது. இக்காலத்தில் சுகாதார வசதிகள் மற்றும் சந்தை மூலமான உணவுப் பொருட்கள் குறைவாக இருந்த போதிலும், குடியிருப்பாளர்கள் பூர்வீக உணவறிவு, பாலின அடிப்படையிலான உழைப்பு மற்றும் பாரம்பரிய உணவு தயாரிப்பு முறைகள் மூலம் ஊட்டச்சத்து சமநிலையில் நிலைத்திருந்தனர். ஆய்வின் முடிவுகள், குறைந்தபட்சத் தொற்றா நோய்கள், குறைவான ஊட்டச்சத்து குறைபாடு மற்றும் உயர்ந்த உடல் உழைப்பு மற்றும் அறிவாற்றலுடன் இந்தக் காலகட்டத்தில் மக்கள் வாழ்ந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தக் கட்டுரை, புரோபயாடிக் மற்றும் மூலிகைச்சார்ந்த உணவுகளைப் பயன்படுத்தியமை, உடற்பயிற்சியின் ஊட்டச்சத்து சமநிலைக்கு முக்கியத்துவம், மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுகளின் குறைந்த பயன்பாடு ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகிறது. சண்டைகள் அல்லது பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் கொண்ட பகுதிகளில் சுகாதாரத்தையும் தன்னிறைவு உணவுப் பண்பாடுகளையும் பேணுவதற்கான வழியைக் காட்டும் இந்த ஆய்வு, உலகளாவிய தெற்குப் பகுதிகளில் உணவு இறையாண்மை, கிராமப்புற ஊட்டச்சத்து மற்றும் கலாச்சார நிலைத்தன்மை குறித்த முக்கிய உரையாடல்களுக்குப் பங்களிக்கிறது.

முக்கிய சொற்கள்: பாரம்பரிய உணவுமுறைகள், ஊட்டச்சத்து மீள்தன்மை, விடத்தல்தீவு, உணவு இறையாண்மை, போரும் ஊட்டச்சத்தும்.

அறிமுகம்.

வட இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில், மாந்தை மேற்கு பிரிவில் அமைந்துள்ள கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவு, பெரும்பான்மையாக தமிழர்களால் குடியேறிய ஒரு பகுதி ஆகும். இந்த கிராமத்தின் வாழ்வாதாரம் முதன்மையாக மீன்பிடித்தல், சிறு அளவிலான வேளாண்மை மற்றும் பனை சார்ந்த தொழில்கள் என்பவற்றைச் சுற்றி அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பிராந்திய மக்களின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் அதன் இயற்கை வளங்களையும், நீண்டகாலமாக நிலைத்திருந்த சமூக மற்றும் மத நம்பிக்கைகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள், சைவ இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் ஆகிய சமுதாயங்கள் இங்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இதனால், உணவுப் பழக்கங்கள் தலைமுறைஞானம், பருவநிலை மாற்றங்கள் மற்றும் மத சம்பந்தமான சடங்குகள், விரதங்கள் மற்றும் பண்டிகைகளின் தாக்கத்தினால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1990களில் இருந்து 2009 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில், உள்நாட்டுப் போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார முற்றுகையால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட இப்பகுதியில், விடத்தல்தீவு மக்களின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் ஊட்டச்சத்து நிலைகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன என்பதையே இந்தக் கட்டுரை ஆராய்கிறது. பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகளும் போர்க் காலச் சூழலும் இருந்தபோதிலும், இக்கிராம மக்கள் தங்கள் பூர்வீக உணவுமுறைகளையும் பாரம்பரிய சூழல் அறிவையும் நம்பிக்கையுடன் பின்பற்றுவதன் மூலம் உணவுப் பாதுகாப்பையும் உடல் ஆரோக்கியத்தையும் காத்து, கடுமையான சூழ்நிலைகளிலும் தங்களை நிலைத்திருக்கச் செய்தனர்.

அரிசி, தேங்காய், புதிய மற்றும் உலர்ந்த கடல் உணவுகள், உள்ளூரில் விளையும் காய்கறிகள், காட்டுப் பழங்கள், கள் (கள்ளு), நுங்கு மற்றும் பனாட்டு போன்ற பனை சார்ந்த பொருட்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு கட்டியமைக்கப்பட்ட ஒரு ஊட்டச்சத்து மிக்க, நிலையற்ற சூழ்நிலைக்கேற்ற உணவு அமைப்பை இவர்கள் பின்பற்றினர். இந்தக் கட்டுரை, அந்தக் காலகட்டத்தில் நிலவிய உணவுமுறைகளை வரலாற்றியல் மற்றும் இனவரைவியல் பார்வையில் ஆவணப்படுத்தி, அவற்றின் ஊட்டச்சத்து விளைவுகளை பகுப்பாய்வு செய்வதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. சமூக நினைவுகளும், ஊட்டச்சத்து

8 உயிரியல் ஆசிரியர், தி/விபுலாநந்தா கல்லூரி, திருகோணமலை.

அறிவியலின் அடிப்படையும் கொண்டு, இப்பாரம்பரிய உணவுகள் உடலின் அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ததுடன், உடலளவிலான சகிப்புத்தன்மை, அறிவாற்றல் திறன் மற்றும் நோயெதிர்ப்பு சக்தியைப் பெரிதும் வளர்த்ததைத் தெரிவிக்கின்றன. அரசியல் நெருக்கடிகள், பொருளாதாரத் தடைகள் மற்றும் வெளிநாட்டு விநியோகச் சங்கிலிகள் முடக்கப்பட்டிருந்த காலங்களில் கூட, உள்ளூர் உணவுப் பண்பாடுகளும் சமையல் முறைகளும் மக்களின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாக்க முக்கிய பங்களிப்பு வழங்கியுள்ளன. இதனை இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது. இவ்வாய்வு வட இலங்கையின் தமிழ் சமூகங்களில் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீள்தன்மை, உணவு வரலாறு மற்றும் ஊட்டச்சத்து நிலை குறித்து உருவாகி வரும் இலக்கியச் சூழலுக்குப் பயனளிக்கக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவின் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டால், 1990களிலிருந்து 2009ஆம் ஆண்டுவரை நீடித்த உள்நாட்டுப் போரும், இடப்பெயர்ச்சியும், பொருளாதாரத் தடைகளும் கொண்ட ஒரு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட காலப்பகுதியை இந்த ஆய்வு கருதுகிறது. இந்த கடுமையான சூழ்நிலைகளுக்கு மத்தியில், மீன்பிடித் துறையில் இருந்து கிடைக்கும் புதிய மற்றும் உலர்ந்த கடல் உணவுகள் (கருவாடு), தேங்காய் சார்ந்த பொருட்கள், பனைவகை உணவுகள், வீட்டுத் தோட்டங்களில் விளையும் கீரைகள் மற்றும் பருவகால காட்டுப் பழங்கள் உள்ளிட்ட உள்ளூர் வளங்களின்மீது தாராளமாக நம்பிக்கையுடன் பின்பற்றப்பட்ட பாரம்பரிய உணவுமுறைகள் மூலமாகவே இந்தக் கிராம மக்கள் தங்களை ஊட்டச்சத்துடன் பராமரித்தனர். இக்கட்டுரை, ஒரு கலாச்சாரத் தொடர்ச்சியின் ஆவணமாக மட்டுமல்லாமல், நவீன உட்கட்டமைப்புகளோ வெளிநாட்டு உணவுப் பரிமாற்றச் சங்கிலிகளோ இல்லாத சூழலில் உள்ளூர் உணவுத் தன்னிறைவை (food sovereignty) சாத்தியமாக்கிய நுட்பமான சமூகத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாகவும் அமைகிறது. மேலும், பாரம்பரிய உணவுமுறைகளும், மிகுந்த உடல் உழைப்புடன் கூடிய வாழ்க்கைமுறைகளும் கொண்ட சமூகங்கள், போர் நேரங்களிலும் ஆரோக்கியமான மக்கள் தொகையைப் பேண முடியும் என்பதை விடத்தல்தீவின் அனுபவம் விளக்குகிறது. தொற்றா நோய்கள் குறைவாகவும், உடல் மற்றும் அறிவாற்றல் திறன் அதிகமாகவும் காணப்பட்டமை இதை உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும், மின்சாரம் மற்றும் இயந்திர வசதிகள் இல்லாத சூழலில் உணவின் தயாரிப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் விவசாயத்தில் பாலின அடிப்படையிலான உழைப்புமுறைகள் பற்றிய நுண்ணறிவை இந்த ஆய்வு வெளிக்கொணர்கிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் வடமாநிலத்தில் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊட்டச்சத்து சார்ந்த பல ஆய்வுகள், பெரும்பாலும் போர் முடிவுக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட குழந்தைகளின் ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள், வளர்ச்சிக் குறைபாடுகள் மற்றும் உடல் பருமனடையத் தொடங்கிய இளைஞர்கள் குறித்ததே தீவிரமாக கவனம் செலுத்தியுள்ளன (எ.கா., சத்தியாதாஸ் & ரேவதி, 2021). ஆனால், சிறிய கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில், போர்க் கால உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் அதனால் ஏற்பட்ட ஊட்டச்சத்து விளைவுகள் தொடர்பான வரலாற்று மற்றும் இனவரைவியல் அடிப்படையிலான ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. இன்றைய தேசிய அளவிலான தரவுகள், உள்ளூர் உணவு வகைகளின் பன்முகத்தன்மை, சந்தைக்குப் புறம்பான உணவு ஆதாரங்களின் பங்கு (எ.கா., வனவளங்கள் மற்றும் கடல்சார் அறுவடைகள்), மற்றும் பாரம்பரிய உணவுமுறைகளில் அடங்கிய மீள்தன்மையின் (resilience) முக்கியத்துவத்தை பிரதிபலிக்கவில்லை. மேலும், போர்க் காலத்தில் ஏற்பட்ட வாழ்க்கைமுறை மாற்றங்கள் மற்றும் பாரம்பரிய உணவறிவின் பராமரிப்பு அல்லது மாற்றங்கள் குறித்த ஆராய்ச்சிகள் இல்லை எனக் கூறலாம். இந்தக் காணப்படாத இடைவெளியை நிரப்பும் வகையில், வாய்மொழி வரலாற்று ஆவணங்களும் உள்ளூர் சமூகத்தின் தன்னிச்சையான பார்வைகளும் ஊட்டச்சத்து அறிவியலுடன் இணைந்து செயல்படும் ஆய்வுகள் இத்தகவலை மிக அவசியமாக்குகின்றன.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வு பின்வரும் நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்னெடுக்கப்படுகிறது:

1. 1990–2009 காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவு மக்களின் பாரம்பரிய உணவுப் பழக்கங்கள், உணவு கட்டமைப்புகள் மற்றும் உணவுமுறை நடைமுறைகளை ஆவணப்படுத்தல்.
2. அரிசி, கடல் உணவுகள், தேங்காய், பனைவகை உணவுகள், காய்கறிகள், பழங்கள் போன்ற உள்ளூர் உணவுகளின் ஊட்டச்சத்து அம்சங்களையும் போதுமான தன்மையையும் பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. அந்தக் காலத்தில் மக்கள் சந்தித்த ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள், அதிக ஊட்டச்சத்து (overnutrition), மற்றும் நோய் பரவல்கள் போன்ற உணவின் விளைவுகளைக் கணிக்கின்ற ஆரோக்கிய நிலைகளைக் கவனித்தல்.
4. போர் காரணமாக ஏற்பட்ட பொருளாதாரத் தடைகள், இடப்பெயர்ச்சிகள் மற்றும் மின்சாரத்

தடை போன்றவை, உணவு உற்பத்தி, தயாரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு முறைகளை எவ்வாறு பாதித்தன என்பதைக் கண்டறிதல்.

5. உணவுப் பணிகளில் பாலின வேறுபாடுகள் எவ்வாறு காணப்பட்டன மற்றும் குடும்பத்தின் ஊட்டச்சத்து நிலையை நிலைநிறுத்துவதில் அவற்றின் பங்கு என்ன என்பதைக் கூறுதல்.
6. போர் மற்றும் பேரழிவுகளால் பாதிக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களில் உணவு மீள்தன்மை, பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் சமூக நலன்கள் குறித்த மேலான உரையாடல்களுக்கு பங்களிப்பு செய்தல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

விடத்தல்தீவு மக்களின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் ஊட்டச்சத்து நடைமுறைகளையும் ஆராய்வதற்காக, இந்த ஆய்வு தரமான மற்றும் வரலாற்று அடிப்படையிலான இனவரைவியல் நெறியை பின்பற்றுகிறது. இந்த அணுகுமுறை வாய்மொழி வரலாறு, ஆவணப் பகுப்பாய்வு மற்றும் சூழலியலில் ஊட்டச்சத்து விளக்கங்களை இணைத்து, போர்காலச் சூழ்நிலைகளில் உள்ளூர் மக்கள் பின்பற்றிய உணவுமுறைகளை மறுவடிவமைப்பதுடன், அதன் சுகாதார விளைவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் நோக்கத்தையும் கொண்டுள்ளது. இந்த ஆய்வின் முதன்மைத்தரவுகள், தமிழ் மொழியில் பதிவு செய்யப்பட்ட உள்ளூர் விளக்கக் அறிக்கைகள் , சமூக நினைவுகள் மற்றும் ஆவணங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன. இதில், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள பகுதிகளின் உணவுக் கலாசார வரலாறு குறித்த ஆவணங்கள் அடங்கும். இத்தகவல்கள், போர் மற்றும் பொருளாதாரத் தடைகள் கீழ் மக்கள் மேற்கொண்ட உணவு உற்பத்தி, தயாரிப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் நுகர்வு வழிமுறைகளை நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. இவை, இலங்கை நாடாளுமன்ற அறிக்கைகள் (2024), சத்தியாதாஸ் மற்றும் ரேவதி (2021) போன்ற இரண்டாம் நிலை மூலங்களின் ஊடாக உள்ளூர் தரவுகளுடன் ஒப்பிட்டு மூலமாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டன.

இந்த ஆய்வு, உணவுப் பொருட்கள், உணவுக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் சுகாதார நடைமுறைகளில் காணப்படும் தொடர்ச்சியான கருப்பொருள்களை அடையாளம் காண கருப்பொருள் உள்ளடக்க பகுப்பாய்வை (thematic content analysis) பயன்படுத்தியது. ஆவணங்களில் விளக்கப்பட்ட உணவுகள் அடிப்படையில் உள்ள நுண்ணூட்டச்சத்து அளவுகளை ஊட்டச்சத்து அறிவியல் நோக்கில் மதிப்பீடு செய்தது. இத்துடன், சமூக அமைப்பு, பாலின பங்குகள் மற்றும் மத நடைமுறைகளுடன் உணவுப் பழக்கங்கள் எவ்வாறு பின்னிப்பிணைந்திருக்கின்றன என்பதையும் சமூக-கலாச்சார பகுப்பாய்வின் மூலம் ஆராய்ந்தது. இந்நிலை ஒரு வரம்பும் கொண்டது அதாவது, பின்னோக்கி நம்பிக்கையுடன் வழங்கப்படும் மக்கள் கணக்குகள் மற்றும் அளவியல் மரபணுக்குறிகள் பற்றிய தரவுகளின்மை. இருந்தாலும், உள்ளூர் சமூகத்தின் ஆழமான ஞானம், போர்க்காலக் கட்டங்களில் உணவு மீள்தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் தன்மைமிக்க நுண் அறிவுகளை வழங்குகிறது.

பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவு என்பது வடக்கு இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள மாந்தை மேற்கு பிரிவில் அமைந்துள்ள ஒரு கடற்கரைத் தமிழ் கிராமமாகும். 2012ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் படி, மன்னார் மாவட்ட மக்கள் தொகையில் பெரும்பாலானவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் (அதிலும் பெரும்பான்மையாக தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள் அண்ணளவாக 57%), சைவர்கள் (சைவத் தமிழர்கள் அண்ணளவாக 24%) மற்றும் முஸ்லிம்கள் (மூர் மக்கள் அண்ணளவாக 17%) என்பவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க சிறுபான்மைகளாக உள்ளனர் (மன்னார் மாவட்டம், 2024).விடத்தல்தீவையும் அதனைச் சூழ்ந்த பல கடலோர மற்றும் தீவு சமூகங்களையும், மீன்பிடி தொழில், சிறு அளவிலான வேளாண்மை மற்றும் பனைச் சாகுபடிகள் பாரம்பரியமாகத் தங்கி வந்துள்ளன. இந்தப் பிராந்திய தமிழர் சமையலியல், பலவகையான அரிசி வகைகள் மற்றும் தேங்காய் சார்ந்த பொருட்கள் என்பவற்றை மையமாகக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும், புதிய, உலர்ந்த மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட கடல் உணவுகள் இவ்வூரில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் முக்கியக் கூறுகளாகும் (Sri Lankan Cuisine, 2024).

இவ்வகை உணவுகளின் கட்டமைப்பில், அரிசியும், கறியும் பிரதான அம்சமாகின்றன. வெந்த அரிசி, மீன், இறைச்சி, பருப்பு மற்றும் காய்கறிக் கறிகளுடன் சேர்த்துப் பரிமாறப்படும். தேங்காய் பால், எண்ணெய் அல்லது துருவிய தேங்காய் ஆகியன ஒவ்வொரு உணவிலும் தினமும் இடம்பெறும். மேலும், இப்பிரதேசத்தில் உள்ள மரபுடைமைச் சமையல் மரபுகளில், இலவங்கப்பட்டை, கறுப்பு மிளகு போன்ற உள்ளூர் மசாலாப் பொருட்கள், கறிவேப்பிலை மற்றும் தாழம்பூ (pandan) போன்ற மூலிகைகள், புளி, தேங்காய் சர்க்கரை மற்றும் பனைவெல்லம் (கித்துள்பனை வெல்லம்) ஆகிய இனிப்புப் பொருட்கள் இடம் பெறுகின்றன. பொதுவாக வட தமிழரிடையே, பச்சை பப்பாளி, பாம்பு பீன்ஸ், பாகற்காய், முருங்கை இலைகள் உள்ளிட்ட காய்கறிகள் அடிக்கடி சமையலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சமையல் வகைகளில், சூரை போன்ற "சூரை மீன்கள்" வெயிலில் உலர்த்தப்பட்டு தாவர உணவுகளுக்கு சுவையூட்ட பயன்படுகின்றன. வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், பப்பாளி போன்ற பழங்கள் பருவத்திற்கு ஏற்ப பயன்படுத்தப்பட்டன. இறைச்சிப்பதப்படுத்தல்.கோழி, எருமை, மாடு, பன்றி மற்றும் ஆட்டிறைச்சி

ஆகியவை கறி அல்லது வத்தல் உணவுகளாக பயன்படுத்தப்படடன. ஆனால், கடற்கரை வாழ்க்கையின் காரணமாக, மீன் மற்றும் கடல் உணவுகள் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் ஆரம்ப காலனித்துவ உணவுமுறைகள்.

விடத்தல்தீவிலும் அதனைச் சூழ்ந்த பிராந்தியங்களிலும், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலங்களிலும் ஆரம்ப காலனித்துவ காலத்திலும், மக்கள் பொதுவாக உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவுகளையே சார்ந்திருந்தனர். அத்தகைய உணவுகளில், அரிசி, மீன் மற்றும் கடல் உணவுகள், தேங்காய், பனைவகை பொருட்கள், பருவகாலக் காய்கறிகள் மற்றும் பழங்கள் ஆகியவை முக்கிய இடத்தை பிடித்தன. பனைமரங்கள் மைய உணவுப் பொருளாக செயல்பட்டன. இவை கிழங்குகள் (starch), இனிப்பான சாறு (கள்ளு அல்லது நாட்டு சாறு) மற்றும் பனைவெல்லத்தை வழங்கின. அதேபோல், தென்னைமரங்கள் உணவு சமைப்பதற்குத் தேவையான தேங்காய் எண்ணெய், தேங்காய் பால் வழங்கின. மன்னார் மாவட்டத்தின் மணல் மண்ணில், உள்நாட்டுவாழ் பழங்குடியினரால் நிகழ்த்தப்பட்ட விவசாயம் குறைந்த அளவிலேயே காணப்பட்டது. இதனால், தானியங்களிலும், குறிப்பாக தினை மற்றும் பருப்பு வகைகளிலும் இழப்புகளும் வரம்புகளும் இருந்தன. தென்னிந்தியாவுடனான நீண்டகால வரலாற்றுச் சம்பந்தங்கள், விடத்தல்தீவின் மற்றும் மன்னாரின் சமையல்முறைகளை தமிழகத்தின் பாரம்பரிய உணவுகளுடன் இணையாக அமைத்தன. வரலாற்று வர்த்தகப் பாதைகளில் உள்ளிடப் பட்டிருப்பதாலேயே இந்தப் பகுதிகளில் புதிய உணவுப் பொருட்கள் அறிமுகமாகின. ஐரோப்பியர்களும் வர்த்தகர்களும் அமெரிக்காவிலிருந்து மிளகாய், தக்காளி போன்ற காய்கறிகள் மற்றும் மசாலாப் பொருட்களை கொண்டு வந்தனர் (Sri Lankan Cuisine, 2024). இந்தப் புதிய பொருட்கள், காலப்போக்கில், இலங்கையின் கறிகள் மற்றும் சம்பல்களுடன் (மிகுந்த காரமுடைய உணவுகளுடன்) இணைக்கப்பட்டன.

போர்த்துகீசியர் மற்றும் பின்னர் டச்சுக்காரர்களின் காலனித்துவ ஆட்சிக்காலங்களில், மன்னாரில் பெரும்பாலான மக்கள் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறினர் (Mannar District, 2024). இருப்பினும், இந்தக் காலனித்துவ அரசியல் உணவுப் பழக்கங்களில் பெரிதாக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. அரிசியும் கறியும் தொடர்ந்து முக்கியத்துவமுடைய உணவாகவே இருந்து வந்தன. இந்நிலையில், சில ஐரோப்பிய உணவுகள் போன்றவை ரொட்டிகள், சில வகை இறைச்சிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மேலும், கிறிஸ்தவச் சமயவழிபாடுகளில் பயன்படுத்தப்படும் உணவுகள் (உதாரணமாக, பண்டிகை மேசைகளில் பன்றி இறைச்சி) வலுப்பெற்றன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் (1796 - 1948), தேயிலை மற்றும் கோதுமை மாவு போன்ற பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. எனினும், கிராமப்புற மன்னார் மக்களின் உணவுப் பழக்கங்கள் பெரும்பாலும் பாரம்பரிய வடிவில் தொடர்ந்தன.

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய மற்றும் போர்-பிந்தைய உணவுப் பழக்க மாற்றங்கள்.

1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதிற்குப் பின்பும், குறிப்பாக 1983ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய உள்நாட்டு யுத்தத்திற்குப் பின்னரும், மன்னார் மாவட்டத்தின் உணவுப் பழக்கங்களில் சில முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. உலகளாவிய உணவுப்பொருட்களுக்கான அதிகரித்த அணுகல் மற்றும் திறக்கப்பட்ட சந்தைகளின் காரணமாக, சில உணவுப் பன்முகத்தன்மைகள் தோன்றத் தொடங்கின. பொட்டலமிடப்பட்ட (packaged) மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட (preserved) உணவுகள் எ.கா., உடனடி நூடுல்கள், உப்புத்தின்பண்டங்கள், மிட்டாய்கள் மற்றும் குளிர்பானங்கள் கிராமப்புறங்களில்கூட எளிதாகக் கிடைக்க ஆரம்பித்தன. தற்போது, பல குடும்பங்களின் சமையல் பழக்கங்களில், கடந்த காலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, அதிகளவில் சுத்திகரிக்கப்பட்ட கார்போஹைட்ரேட்டுகள், பாதுகாக்கப்பட்ட பதப்படுத்திய பொருட்கள் மற்றும் சர்க்கரை பானங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

2022ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியால், நாட்டின் 74% குடும்பங்கள் தங்களுக்குத் தேவையான உணவுகளை வாங்க சிரமமடைந்ததாக நாடாளுமன்ற அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றன (Parliament of Sri Lanka, 2024). இதனால், அரிசி மற்றும் பசுமைச் சான்றிதழ்களைப் பெற முடியாத சூழ்நிலையில், மக்கள் மலிவான ஆனால் ஊட்டச்சத்து குறைவான, அதிக ஆற்றல்களைக் பெறறுக்கொள்ளக்கூடிய உணவுகளைக் கேட்டு வந்தனர். இத்துடன், பாரம்பரிய உணவுகள் இன்னமும் தொடருகின்றன. கடல் உணவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கறிகள், தேங்காய் சம்பல்கள், திருவிழாக்களில் பயன்படுத்தப்படும் கிரிபத் (தேங்காய் பால் சாதம்), மற்றும் பனங்கள் ஆகியவை மக்கள் வாழ்வில் வழக்கமானவை. இப்பகுதியில் பயன்படும் மதுபானங்களில் பனைச்சாற்று புளிக்கவைக்கப்பட்ட கள் (toddy) மற்றும் தென்னை வளங்களை கொண்டு காய்ச்சப்பட்ட சாராயம் (arrack) அடங்குகின்றன. ஆனால், இவை மதச்சார்புடைய சமூகங்களின் பழக்கவழக்கங்களின்படி மாறுபடுகின்றன. முஸ்லிம்கள் மதுவைப் பயன்படுத்துவதை தவிர்க்கின்றனர்; ஆனால் கிறிஸ்தவர்களும் இந்துக்களும் கள் மற்றும் சாராயம் பயன்படுத்துகிறார்கள். இன்றைய

நிலையில், நகரப்புறங்களை விட, கிராமப்புறங்களில் வெளியே சென்று சாப்பிடும் பழக்கம் குறைவாகவே உள்ளது. இருப்பினும், இளம் தலைமுறை பேக்கரி சிற்றுண்டிகள், கொத்து ரொட்டிகள் போன்றவற்றில் அதிகமாக ஈர்க்கப்படுகிறார்கள். ஊடகங்கள் மற்றும் நகர்ப்புற வாழ்க்கையின் தாக்கம், பீட்சா, பர்கர் மற்றும் வறுத்த கோழி போன்ற பன்னாட்டு உணவுப் வர்க்கங்களை இலங்கைத் தமிழ் இளைஞர் கலாச்சாரத்துக்குள் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. தேன் கலந்து கொடுக்கப்படும் தேநீர் மற்றும் சர்க்கரை பானங்கள் போன்றவை, இப்போதும் பொதுவாக வாடிக்கையாளர்களின் பிரபலமான பானங்களாகவே உள்ளன. முக்கியமாக, நாட்டளவில் செயல்படுத்தப்படும் மத்திய மதிய உணவுத் திட்டமும் இலவச பால் விநியோகத் திட்டமும், கிராமப்புற பாடசாலைகளில் குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச்சத்து துணை வழங்கும் முக்கிய அரசாங்க உதவித்திட்டங்களாகவே தொடர்கின்றன.

ஊட்டச்சத்து மற்றும் சுகாதாரப் போக்குகள்.

இலங்கை முழுவதிலும், குறிப்பாக வட மாகாணத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊட்டச்சத்து ஆய்வுகளும் சுகாதாரத் தரவுகளும், கலந்துசேரும் மற்றும் முரணான போக்குகளைக் காட்டுகின்றன. தேசிய அளவில், இலங்கை, பிற தெற்காசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், தாழ்ந்த ஊட்டச்சத்து குறைபாடு விகிதங்களைக் கொண்டிருந்தது. எனினும், சமீபத்திய பொருளாதார நெருக்கடிகள் இந்த நிலையைத் தீவிரமாக பாதித்துள்ளன. 2022 - 2023 காலப்பகுதியில், குழந்தைகளிடையே ஊட்டச்சத்து குறைபாடு அதிகரித்துள்ளது என்பது அதிகாரப்பூர்வ அறிக்கைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 2023ஆம் ஆண்டில், ஐந்து வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளில் 10.3% பேர் வளர்ச்சிக் குறைபாடுடன் (தங்களுடைய வயதிற்கேற்ப உயரத்தில் குறைவாக) இருந்துள்ளனர். இது முந்தைய ஆண்டைவிட 9.2% அதிகமாகும் (இலங்கை நாடாளுமன்றம், 2024). அதே ஆண்டின் பிற்பகுதியில், சுமார் 1.2% குழந்தைகள் (அண்ணளவாக 16,000) கடுமையான ஊட்டச்சத்துக் குறைபாட்டால் பாதிக்கப்பட்டனர். விலைவாசி உயர்வு காரணமாக, சில குடும்பங்கள் தங்களது உணவுகளை குறைத்துக் கொண்டதாகவும், அருகிலுள்ள குடும்பங்களிடம் உதவி தேடியதாகவும் அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றன (இலங்கை நாடாளுமன்றம், 2024). உலகளாவிய பசி குறியீட்டின்படி (2024), இலங்கையின் மொத்த பசிநிலை "மிதமானது" என மதிப்பிடப்பட்டது. ஆனால், கடந்த ஆண்டுகளில் ஐந்து வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளில் அண்ணளவாக 12 - 13% பேர் வளர்ச்சி குன்றியவர்களாகவும், அண்ணளவாக 10% பேர் மெலிந்த உடலமைப்புடையவர்களாகவும் உள்ளனர் என குறிப்பிட்டுள்ளது. வட இலங்கைப் பாடசாலைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்றில் (சத்தியாதாஸ் & ரேவதி, 2021), பாடசாலை வயதுடைய குழந்தைகளில் சுமார் 11 - 12% பேர் வளர்ச்சிக் குறைபாடுடன் இருந்தது மற்றும் சுமார் 30% பேர் மெலிந்த உடலமைப்பை கொண்டிருந்தனர். அந்த மாதிரியில் (6 - 16 வயது), அதிக எடை மற்றும் உடல் பருமன் காணப்படும் குழந்தைகள் விகிதமும் உயரும் போக்கைக் காட்டியுள்ளது. 11% அதிக எடையுடன், 6.3% உடல் பருமனுடன் இருந்தனர் (சத்தியாதாஸ் & ரேவதி, 2021).

இவ்வாறு, ஒரே சமயத்தில் ஊட்டச்சத்து குறைபாடும், அதிக எடையும் இணைந்து காணப்படும் இரட்டைச் சுமையை இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் விளக்குகின்றன. உண்மையில், 2022ஆம் ஆண்டு வட மாகாணத்தில் நடைபெற்ற பாடசாலை வயதுடைய குழந்தைகளுக்கான ஒரு கணக்கெடுப்பில், வயதிற்கேற்ப அதிக எடை மற்றும் உடல் பருமன் அதிகரித்துள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டது (இலங்கை நாடாளுமன்றம், 2024). இதே நேரத்தில், சமீபத்திய பொருளாதார அழுத்தங்கள், முழுவதுமாக நாட்டின் பொதுசுகாதார நிலையைப் பாதித்துள்ளன. 2022ஆம் ஆண்டு இறுதியில், இலங்கையின் சுமார் நான்கில் ஒரு வீடு உணவுப் பாதுகாப்பின்மை காரணமாக பாதிக்கப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. (இலங்கை நாடாளுமன்றம், 2024). மேலும், இனப்பெருக்க வயதுடைய பெண்களில் சுமார் 30% பேர் இரும்புச்சத்து குறைபாடுடன் தொடர்புடைய இரத்தச் சோகையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுக்கு மாறாக, தொற்றாத (non-communicable) நோய்களின் விகிதங்கள் உயர்ந்து வருகின்றன. இலங்கை சுகாதார அறிக்கைகள், வயது வந்தோரில் அதிக எடை, நீரிழிவு மற்றும் இதய நோய்கள் அதிகரித்து வருவதாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதற்கான காரணங்களில், சமீபத்திய தசாப்தங்களில் கொழுப்பு, உப்பு மற்றும் சர்க்கரையின் அதிகப்படியான உட்கொள்ளல் முக்கியமாகக் கூறப்படுகிறது. நம்பகமான உள்ளூர் தரவுகள் குறைவாக இருந்தாலும், கிராமப்புற தமிழரிடையிலும் வறுத்த சிற்றுண்டிகள் மற்றும் சர்க்கரைப் பானங்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தும் போக்குகள் அதிகரித்து வருவதால், உடல் பருமனின் தீவிரம் தொடர்ந்து அதிகரிக்கலாம் என்பதை இதன் வாயிலாக கணிக்க முடிகிறது. இத்தகைய போக்குகள், UNICEF மற்றும் WHO ஆகியவற்றினால் உலகளவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரட்டை சுமை மற்றும் ஊட்டச்சத்து மாறுபாடுகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன.

சமூக சார்ந்த உணவுப் பழக்கங்கள்.

விடத்தல்தீவில், உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் மதத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன. மன்னார் மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையாக வாழும் தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள் (கிறிஸ்தவர்கள்) மற்ற

இலங்கைத் தமிழர்களைப் போலவே, அரிசி, மீன் கறி, பருப்பு மற்றும் மசித்த கீரை போன்ற பாரம்பரிய உணவுகளையே முக்கியமாக உட்கொள்கின்றனர் (Sri Lankan Cuisine, 2024). கிறிஸ்துமஸ், ஈஸ்டர் போன்ற முக்கிய கத்தோலிக்க பண்டிகை தினங்களில், பண்டிகைக்கேற்ப ஆட்டுக்குட்டி அல்லது பன்றி இறைச்சி கறிகள் மற்றும் சில இனிப்புப் பொருட்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சில குடும்பங்கள் இந்தக் காலங்களில் தவக்கால நெறிகளைப் பின்பற்றி தற்காலிகமாக இறைச்சியைத் தவிர்க்கின்றன. முஸ்லிம் (மூர்) குடும்பங்கள், பொதுவாக அரிசியும் கறியும்தான் அடிப்படை உணவாகக் கொண்டாலும், ஹலால் வழிகாட்டுதல்களின் கீழ் சமைப்பர். இவர்கள் பன்றி இறைச்சி மற்றும் மதுவை பின்பற்ற மறுக்கின்றனர். ரமழான் மற்றும் ஹஜ் போன்ற பண்டிகை காலங்களில், முஸ்லிம் குடும்பங்களில் பெரும்பாலும் ஆட்டிறைச்சி அல்லது கோழி பிரியாணி, மாட்டிறைச்சி கறி, மற்றும் இனிப்புகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இவர்களும் தமிழ் சமையலின் அடையாளங்களான தேங்காய் எண்ணெய் மற்றும் மசாலாப் பொருட்களை விரும்பிக் கொள்கின்றனர். சைவத் தமிழர்கள், அயல் சமுதாயங்களைப் போலவே, அரிசி, மீன், தேங்காய் மற்றும் காய்கறி கறிகள், சம்பல் மற்றும் ஊறுகாய்கள் ஆகியவற்றுடன் மன்னார் மற்றும் வட தமிழர் சமையலை பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். மத நம்பிக்கையின் காரணமாக, சைவர்கள் பொதுவாக மாட்டிறைச்சியைத் தவிர்க்கிறார்கள். பொங்கல், நவராத்திரி போன்ற பண்டிகைகளின் போது, சைவ உணவுகள், குறிப்பாக காய்கறிக் கறிகள் மற்றும் இனிப்பு சாதங்கள் அதிகம் தயாரிக்கப்படுகின்றன.
இப்பகுதியைச் சேர்ந்த அனைத்து சமுதாயங்களும் பிட்டு (அரிசி மாவு மற்றும் தேங்காய் கலந்தது), கிரிபத் (தேங்காய் பால் சாதம்), மற்றும் தேங்காய் சம்பல் ஆகியவற்றைப் பரந்தளவில் சமைத்தும், சாப்பிட்டும் வருகின்றனர் (Sri Lankan Cuisine, 2024). பால் சம்பல் (தேங்காயும், மிளகாயும் அடிப்படையிலான குழம்பு), மிளகாய் துவையல் (வெங்காயம், மிளகாயும் சேர்த்து அரைத்த கலவை) போன்றவை எல்லா சமுதாயங்களிடமும் பொதுவான சுவைகள் ஆகக் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறு, மத அடையாளங்கள், இறைச்சியின் தேர்வு மற்றும் பண்டிகைமுறை உணவுப் பட்டியல்களில் வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தினாலும், தமிழர் உணவுப்பண்பாடுகள் பெருமளவில் பகிரப்பட்டவை.

பாலினம் மற்றும் தலைமுறை அடிப்படையிலான உணவுப் பழக்கங்கள்.

பாரம்பரிய உணவுகளைத் தயாரிப்பதில் பெண்கள் பெரும்பாலும் பொறுப்பேற்கின்றனர். அவர்கள் மசாலா மற்றும் தேங்காயைப் பொடியாக அரைத்தல், எளிதில் வீடுகளில் சமைத்தல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். இந்நிலையில், இளைய தலைமுறை, பதப்படுத்தப்பட்ட செய்யப்பட்ட சிற்றுண்டிகள் மற்றும் பேக்கரி உணவுகள் மீது அதிக ஈர்ப்பு கொண்டுள்ளனர். சில நிகழ்வுகளில், குறிப்பாக பிரசவத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில், பெண்கள் குறிப்பிட்ட மரபுப்பண்பட்ட உணவுகள் (எ.கா., உளுந்து அல்லது பருப்பு சூப்கள்) உட்கொள்வதைக் கடைபிடிக்கின்றனர். ஆனால் இதனை ஆதரிக்கும் பரந்த தரவுகள் இல்லாததால், இந்தப்பிரசவக் காப்பு உணவுமுறைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்னும் குறைவாகவே உள்ளன. வயதானவர்கள் பொதுவாக பாரம்பரிய உணவுமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். எனினும், புதிய விளைபொருட்கள், குறிப்பாக உணவுப் பசுமை அல்லது நவீன காய்கறிகள் குறைவாக கிடைக்கும் சூழ்நிலைகளில், அவர்கள் ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகளுக்கு ஆளாக நேரிடும்.

வயதுக்குழு மற்றும் பிரிவுகளுக்கேற்ப ஊட்டச்சத்து நிலைகள்.

குழந்தைகள்.

வரலாற்றுப் படி, இலங்கையில் சிறுவயதினர் சிறந்த ஊட்டச்சத்து நிலையை பெற்றிருந்தனர். இது அரசாங்க திட்டங்கள் (எ.கா., நோய்த்தடுப்பு மருந்துகள், வைட்டமின் A சத்து, மற்றும் பாடசாலை மதிய உணவுத் திட்டம்) காரணமாக சாத்தியமானது. எனினும், சமீபத்திய பொருளாதார நெருக்கடிகள், குறிப்பாக வடக்கில், குழந்தைகளின் ஊட்டச்சத்து நிலையை பாதித்துள்ளன. மேற்கண்டபடி, வடக்கில் சுமார் 10 - 12% குழந்தைகள் வளர்ச்சி குன்றியவர்கள் எனக் காணப்பட்டுள்ளனர், மேலும் சுமார் 30% பிள்ளைகள் எடை இழப்பால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் (சத்தியதாஸ் & ரேவதி, 2021). 15 - 20% பாலர் குழந்தைகள் இரத்த சோகையால் (அதாவது இரும்புச்சத்து குறைவாக உள்ள உணவுகள் காரணமாக) பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இலவச பாடசாலை மதிய உணவுத் திட்டம், கிராமப்புறப் பாடசாலைகளில் தினசரி ஊட்டச்சத்து தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய உதவுகிறது. இருப்பினும், பணநிதி குறைபாடுகளும், நிவாரண குறைப்புகளும் (பொருளாதார நெருக்கடிக்காரணமாக) கடந்த கால முன்னேற்றங்களை பின்வாங்கச் செய்யும் அபாயம் உள்ளது.

குழந்தைப் பிறப்பு வயதுடைய பெண்கள்.

தாயின் ஊட்டச்சத்து நிலை மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தாலும், இலங்கையில், குறிப்பாக ஏழ்மை நிலைமையிலுள்ள பிரதேசங்களில், இரத்தச் சோகை (குறைந்த ஹீமோகுளோபின்) ஒரு பரவலான சுகாதார சவாலாக நிலவுகிறது. வடக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள், மூன்றில் ஒருவருக்கு

இரும்புச்சத்து மற்றும் ஃபோலேட் உள்ள உணவுகள் கிடைக்காமல் இருப்பதால், அவர்கள் இரத்த சோகையால் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பதை முன்வைக்கின்றன. பிரசவத்துக்குப் பிறகு சூடான அல்லது காரமான உணவுகள் மற்றும் குறிப்பிட்ட மூலிகை டானிக்குகள் சாப்பிடும் மரபுகள், மீண்டெழும் செயல்முறையை பாதிக்கக்கூடும், ஆனால் இவை வீட்டுக்கு வீடு மாறுபடுகின்றன. கிராம ஊட்டச்சத்து அலுவலர்கள் மற்றும் அரசு மருத்துவமனைகள், கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு இரும்பு மற்றும் ஃபோலேட் மாத்திரைகள் போன்ற கூடுதல் சத்துக்களை வழங்குகின்றன.

முதியோர்.

விடத்தல்தீவில்உள்ளபலமுதியவர்கள்,சிறியவீட்டுத்தோட்டங்கள்மற்றும்குடும்பத்தில்தயாரிக்கப்படும் உணவுகள் மூலம் தங்களது உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றனர். அவர்கள் அரிசி, கறி மற்றும் கீரைகள் போன்ற சமூகத்தின் பொதுவான உணவுகளையே பின்பற்றுகிறார்கள். இதனால், அவர்கள் பாரம்பரிய உணவுகளில் உள்ள ஊட்டச்சத்து சத்துக்களால் பயனடைகிறார்கள். எனினும், இயங்கும் திறனில் உள்ள தடைகள் அல்லது வறுமை உணவுக்கான அணுகலை கட்டுப்படுத்தக்கூடும். முதியவர்களிடையே நீடித்த ஊட்டச்சத்து குறைபாடு (Protein–Energy Malnutrition) பற்றிய தகவல்கள் முழுமையாக ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால், நோய்கள் மற்றும் உயர் வயது காரணமாக எடை இழப்பும், நுண்ணூட்டச்சத்து குறைபாடுகளும் (எ.கா: வைட்டமின் D, கல்சியம்), பால் மற்றும் முட்டைகள் போன்ற உணவுப் பொருட்கள் இல்லாத போதிலும், நிகழலாம்.இவற்றின் எதிர்மறையான விளைவுகளைச் சமாளிக்க, குடும்ப ஆதரவு மற்றும் கோயில் உணவுத் திட்டங்கள் போன்ற மத அடிப்படையிலான சமூக வலையமைப்புகள், சில ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை வழங்குகின்றன.

பொது மக்கள் போக்குகள்.

விடத்தல்தீவின் உணவுமுறை, பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைபெற்ற ஒரு முழுமையான உணவுக் கலாசாரம் ஆகும். இவை, அரிசி, மீன், தேங்காய், காய்கறிகள் மற்றும் பழங்களை அடிப்படையாக கொண்டவை (Sri Lankan Cuisine, 2024). போருக்குப் பிறகு உதவி மற்றும் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களால், ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் குறைந்தன. ஆனால், சமீபத்திய பொருளாதார அதிர்ச்சிகளால், இவை மீண்டும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியுள்ளன (இலங்கை நாடாளுமன்றம், 2024). இதனுடன், கிராமப்புறங்களிலும் கூட, குறிப்பாக இளையவர்களிடையே, வறுத்த உணவுகள் மற்றும் சர்க்கரை அடங்கிய சிற்றுண்டிகள் அதிகம் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. சுகாதார ஆய்வுகள், தற்போது எடை குறைவோ அல்லது அதிக எடையோ கொண்ட குழந்தைகள் மற்றும் வயதானவர்கள் இருவரையும் பதிவு செய்கின்றன. முக்கிய ஊட்டச்சத்து புள்ளிவிவரங்கள் (2023): வளர்ச்சிக் குறைபாடு: 10 - 12%, எடை இழப்பு: 10 - 11%, எடைக் குறைவு: 15% (முந்தைய ஆண்டைவிட அதிகரிப்பு), கடுமையான ஊட்டச்சத்து குறைபாடு (SAM): 1.2% (இலங்கை நாடாளுமன்றம், 2024). வடக்கில் பாடசாலை செல்லும் குழந்தைகளில், ஒரு ஆய்வு வளர்ச்சிக் குறைபாடு ~11% மற்றும் எடை இழப்பு ~30% என்பது பரவலாக இருக்கின்றது (சத்தியதாஸ் ரூ ரேவதி, 2021). அதே மாதிரியில், 11% அதிக எடை, 6.3% உடல் பருமன் ஆகியும் பதிவு செய்யப்பட்டன. மொத்தமாக இலங்கையில், உணவுப் பழக்கங்கள் மேற்கத்தியமயமாக்கப்பட்டதால், பெரியவர்களில் 40% பேர் அதிக எடை அல்லது உடல் பருமனுடன் இருப்பது காணப்படுகிறது.

உணவுப் பாதுகாப்பு: ஒரு உயரும் சவால்.

2023ஆம் ஆண்டு இறுதியில், இலங்கையின் சுமார் 24% குடும்பங்கள் உணவுப் பாதுகாப்பற்றவை என வகைப்படுத்தப்பட்டன (இலங்கை நாடாளுமன்றம், 2024). வடக்கு சமூகங்கள், இன்னும் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பில் உள்ள நிலையில், விலை உயர்வுகள் மற்றும் பயிர் விளைச்சல் குறைவால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கமும் அரசு சாரா நிறுவனங்களும், சில அளவிலான உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் ஆதரவை வழங்குகின்றன. எனினும், பல கிராமப்புற குடும்பங்கள், உணவின் அளவை குறைத்ததாகவும், பற்றாக்குறையில் சில நேரங்களில் முழுமையாக உணவைத் தவிர்ப்பதாகவும் தெரிவித்துள்ளன (இலங்கை நாடாளுமன்றம், 2024).

1990 களுக்கும் 2009 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் விடத்தல்தீவினுடைய உணவுப் பழக்கங்கள் மற்றும் போசணை நிலைகள்.

அவர்களது உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள்.

காலை உணவு பழக்க வழக்கம்: காலையில் எழுந்தவுடன் தேநீர் அருந்தும் பழக்கம் காணப்பட்டது. இதற்காக பக்கட்டுகளில் அடைக்கப்பட்ட பால்மாக்கள் உதாரணமாக அங்கர் போன்றவற்றிற்கு பதிலாக புதிய பசும்பால் தேநீர் தயாரிப்பிற்காக அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. ஊரில் உள்ள பெரும்பாலும் சைவ மதத்தைச் சேர்ந்த சமூகத்தினரினால் பசுமாடுகள் வளர்க்கப்பட்டு பால் விற்பனை

செய்யப்பட்ட படியினால் ஊர் மக்களினால் பசும்பாலினை குறைந்த விலையிலும் தாராளமாகவும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. அவர்களது காலை உணவிற்காக பெரும்பாலும் பிட்டு உணவாக எடுக்கப்பட்டது. இதற்காக வீடுகளிலேயே பதமாக வறுக்கப்பட்ட கோதுமை மா அல்லது இடித்து வறுக்கப்பட்ட அரிசிமா பயன்படுத்தப்பட்டது. பிட்டு அவிக்கும் போது மூங்கில் குழல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமையினாலும் தேங்காய் பூவினை இடையிடையே சேர்த்து அவிக்கும் முறையை கொண்டிருந்தமையினாலும் மிகவும் சுவையான தனித்துவமான வாசம் உள்ளதாக அது காணப்படும். இது சுட்ட கருவாட்டுடன் சேர்த்து உண்ணப்படும் அல்லது சீசன் பழங்களான மாம்பழம், பலாப்பழம், பப்பாசிப்பழம் அல்லது வாழைப்பழம் என்பவற்றுடன் உண்ணப்படும். சில சமயங்களில் இதற்காக உள்ளி சொதி அல்லது சொதி போன்றவையும் தயாரிக்கப்படும்.

பிட்டு தவிர காலை உணவாக பழஞ்சோறு உண்ணும் பழக்கமும் காணப்பட்டது. முதல் நாள் இரவு மீதமாகும் சோற்றுடன் நீரை ஊற்றி வைத்து அடுத்த நாள் காலையில் சுட்ட கருவாட்டுடன் அல்லது பனாட்டுடனும் அல்லது பழங்கறியிடனும் உண்ணும் பழக்கமும் அதிகளவில் காணப்பட்டது. காலை நேரத்துக்கும் மதிய உணவிற்கும் இடைப்பட்ட இடை வெயில் நேரங்களில் செவ் இளநீர், பச்சை இளநீர் போன்றவற்றை குடிக்கும் பழக்கம் காணப்பட்டது. பெரும்பாலும் வீட்டு வளவுகளிலேயே இளநீர் மரங்கள் காணப்பட்டது அல்லாதவிடத்து தேசிக்காய் தண்ணீர் குடிக்கும் பழக்கமும் காணப்பட்டது. அதனைவிட இடைத்தரவயதுடைய பெண்கள் வீட்டில் அதிக அளவு வேலைகளை செய்யும் போது இடை இடையே அல்லது சில மணி நேரங்களுக்கு ஒரு தடவை புத்துணர்விற்காக வேண்டி இஞ்சி பிளேன் டி சேர்த்து குடிக்கப்பட்டது. மீன் கறியுடன் மேலதிகமாக சொதி மீன் பொரியல் தினமும் சமைக்கப்பட்டன. இதற்கு அங்கு மீன் கிடைப்பு தன்மை தாராளமாக இருந்ததே காரணமாகும். விடத்தில் தீவில் ஆழம் குறைந்த கடல் நீரேரி பகுதிகளில் கரை வலையை பயன்படுத்தி மீன்கள் பிடிக்கப்படுவதனால் அவை மிகவும் சுவையானதாகவே காணப்பட்டது. அத்துடன் கடல் நீரேரி பிரதேசங்களுக்கு தனித்துவமான இறால், நண்டு மற்றும் கணவாய் போன்றவையும் அதிக அளவில் உண்ணப்பட்டன. இந்த பிரதான கறியோடு சில மரக்கறி வகைகளும் சேர்க்கப்பட்டன. அதாவது பிரதேசத்தில் பயிரிடக் கூடியதாக இருந்த முருங்கைக்காய், வெண்டி, தக்காளி, கத்தரி போன்ற காய்கறிகளும் அகத்தி, முளைக்கீரை, முருங்கை கீரை போன்ற கீரை வகைகளும் அதிக அளவில் உண்ணப்பட்டன யுத்த காலங்களில் விடத்தல்தீவு பொருளாதார தடைக்கு உட்பட்ட பிரதேசமாக இருந்ததால் கோவா, கரட், பீட்ரூட், லீக்ஸ் போன்ற வெளியூர் காய்கறிகள் பயன்படுத்தப்படவில்லை.மீன் கறி அல்லது கடல் உணவு கறிகள் தயாரிக்கப்படும் போது மிளகாய் தூள் பாவனை மற்றும் ஏனைய இயற்கையான சுவையூட்டிகளின் பாவனை அதிகமாகவே இருந்தது. விடத்தல்தீவு மக்கள் உறைப்பு அல்லது காரத்தினை அதிகளவு விரும்பி உண்ணும் மக்களாகக் காணப்பட்டனர்.இவற்றுடன் உள்ளிச்சொதி, ரசம் என்பதையும் அதிக அளவில் பயன்படுத்தினர். மதிய உணவில் கறியுடன் சாப்பிட்ட பின்னர் ரசம் ஊற்றி சாப்பிடுவது உள்ளி சொதி சேர்த்து சாப்பிடுவது அல்லது தயிர் சீனியை சோறுடன் சேர்த்து இறுதியாக சாப்பிடும் பழக்கமும் இருந்தது. பெரும்பாலான நாட்களில் மீன் கறி சமைக்கப்படும் ஞாயிறு தினங்களில் இறைச்சி உண்ணும் பழக்கமும் இருந்தது. இதற்காக கோழி இறைச்சியை விட மாட்டு இறைச்சி அதிகளவில் ஞாயிறு தினங்களில் சமைக்கப்பட்டது. இரவு உணவிற்காக பெரும்பாலும் பாணும் அதனுடன் சம்பல் அல்லது மதிய மீன் கறி போன்றவை சேர்த்து உண்ணப்பட்டது. இளைஞர்கள் பரோட்டா, கொத்து ரொட்டி போன்றவற்றை விரும்பி உண்டனர்.

விசேடமாகக் கூறப்போனால் பண்டிகை காலங்களில் கோழி அடித்து கறி சமைப்பது இது வீடுகளில் வளர்க்கப்பட்ட நாட்டுக்கோழியாக காணப்படும் அல்லது ஆட்டு இறைச்சி பன்றி இறைச்சி சமைத்து சாப்பிடும் பழக்கம் காணப்பட்டது. வீடுகளிலேயே கோழிகள் வளர்க்கப்பட்டு தினமும் முட்டை உண்ணும் பழக்கம் குறிப்பாக சிறுவர்களுக்கு ஊர்க் கோழி முட்டையை அவித்து உண்ண கொடுக்கும் பழக்கமும் காணப்பட்டது. பண்டிகை காலங்களில் பலகாரங்கள் செய்யும் பழக்கமும் காணப்பட்டது. அக்காலங்களில் கடைகளில் உடனடி உணவுகளை வாங்கி உண்ணும் பழக்கம் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. அத்துடன் பொருளாதாரத் தடை காரணமாக பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் சேர்க்கப்பட்ட பக்கட்டுகளில் அடைக்கப்பட்ட உடனடி உணவுகளின் கிடைப்பு தன்மையும் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. எனவே இப்பண்டிகை காலங்களில் அரியதரம், முறுக்கு, கேக், பயற்றம்பலகாரம், பயற்றம் அலுவா எள்ளுருண்டை போன்ற பலகாரங்களை செய்து வாளிகளில் இட்டு மூடி வைத்து மாலை நேரங்களில் பிளேன் டீயுடன் உண்ணும் பழக்கமும் இருந்தது. கிராமத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் மீனவர்களாக காணப்படுவதுடன் அவர்கள் கடலில் இருந்து கொண்டு வரும் மீன்களில் பெரிய ஓரா, கெழுத்து முட்டை, குட்டுறு போன்றவற்றை தனியே வீடுகளுக்கு எடுத்து வந்து அவித்து உண்ணும் பழக்கமும் கெழுத்து முட்டையிணை பல சுவையூட்டிகள் சேர்த்து பொரித்து உண்ணும் பழக்கமும் காணப்பட்டது. பனைமரச் செய்கை அதிகமாகலால் வெயில் காலங்களில் நுங்கு குடிக்கும் பழக்கம் உண்டு. அவற்றுடன் பனங்காய்ப் பாணியை வைத்து பனங்காய் பணியாரம் செய்து உண்ணும் பழக்கம் காணப்பட்டது. பனங்காய் கொட்டைகளை பதியமிட்டு பனங்கிழங்குகள் பெற்று அவித்து உண்ணும் பழக்கம் காணப்பட்டது. பனங்காய்ப் பாணியில் இருந்து வீடுகளிலேயே பனாட்டுக்களை தயாரித்துக்

கொண்டனர். மேலதிக பனங்கிழங்குகளை காய வைத்து ஒடியல் ஒடியல் சீவல் என்பவற்றுடன் ஒடியல் மாவினையும் தயாரித்துக் கொண்டனர். பனங் கள்ளு விடத்தில் தீவு ஆண் மகன்களால் அதிகளவு பயன்படுத்தப்படுவதாக காணப்பட்டது. இனிப்பு கள்ளும் பெறப்பட்டது. அதாவது நொதித்தலுக்கு உட்படாதது. இதை பெண்களும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அருந்தினர்.
பழங்களை எடுத்துக் கொண்டால் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படாத மருந்துகள் சேர்க்கப்படாத உள்ளூர் பழங்கள் பருவகால பழங்கள் அதிக அளவில் உட்கொள்ளப்பட்டது. சீசன் காலங்களில் மாம்பழம், விளாம்பழம், நாவற்பழம், ஈச்சம்பழம், பலாப்பழம் போன்றவை பெரிய மடு காட்டு பகுதிக்கு நேரடியாகச் சென்று சாக்குகளில் சேகரித்துவரப்பட்டது. விளாங்காயை ஊற வைத்து துருவலாக்கி தேங்காய், சீனி சேர்த்து உண்ணும் பழக்கமும் காணப்பட்டது. அவற்றை விட வாழைப்பழம், பப்பாசி பழம் போன்றவையும் உண்ணபட்டன. பெண்கள் வீடுகளிலேயே மேலதிக மீன்கள், இறால்கள், கணவாய்களை கருவாடிடும் பழக்கமும் எலுமிச்சம் பழத்திலிருந்து ஊறுகாய் செய்யும் வழக்கமும் கொண்டிருந்தனர். இறைச்சி வத்தல்களும் பெரியமடு பகுதியில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டது. அதிகளவில் உணவுக்காக விரும்பி எடுக்கப்பட்டது. இந்து மத சமூகத்தினை சார்ந்தவர்கள் சிறு வீட்டுத் தோட்டப் பயிற்செய்கையில் ஈடுபட்டு அம்மரக்கிகளை விற்பனை செய்தனர்.

அடுத்ததாக அக்காலப் பகுதிக்கான விடத்தல் தீவு மக்களின் போசணை நிலை பற்றி பார்ப்போம்.

முதலில் போசாக்கு என்பது யாதெனில் உணவிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்படும் உடலின் வெவ்வேறு தேவைகளுக்கு பயன்படும் கூறுகள் ஆகும். இதில் காபோவைதரேட்டுகள், புரதங்கள், இலிபிட்டுகள், விற்றமின்கள், கனியுப்புகள், நார்ச்சத்துக்கள், நீர் சத்துக்கள் என பல வகை உண்டு. இவற்றில் ஒவ்வொரு போசணை கூறிற்கும் விசேடமான தொழில்கள் உண்டு. அதாவது காபோவைதரேட்டானது உடலுக்கு சக்தியை வழங்குவதாகவும் உடல் கட்டமைப்புகளின் ஆக்கத்திற்கு தேவையானதாகவும் காணப்படுகிறது. புரதமானது உடல் வளர்ச்சிக்கும் உடல் கட்டமைப்பு ஆக்கங்களுக்கும் தேவையானதாக அமைகிறது. விற்றமின், கனியுப்புகள், நார்ச்சத்து, நீர்ச்சத்து போன்றவை உடல் ஆரோக்கியத்தை உடல் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை பேணுவதற்கு தேவையானவையாக உள்ளது. அந்த வகையில் விடத்தல்தீவு மக்களின் உணவுப் பழக்கத்தோடு ஒப்பிட்டு பார்ப்போமேயானால் பிட்டு, இடியப்பம் போன்றவற்றிலிருந்து காபோவைதரேற்றினையும் மீன், கருவாடு, பால், இறைச்சி, முட்டை போன்றவற்றிலிருந்து புரத தேவையையும் தாராளமாக பெற்றுக் கொண்டனர். விற்றமின், கனியுப்பு, நார் மற்றும் நீர் சத்துக்களை பழங்கள் அதாவது விளாம்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், வீரப்பழம், வாழைப்பழம், பப்பாசி பழம், நாவல் பழம், நுங்கு, இளநீர் போன்றவற்றிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டனர்.
இந்த அடிப்படையில் நோக்குவோமேயானால் 1990 இல் இருந்து 2009 வகையான காலப்பகுதி ஓர் போர்க்கால சூழலாகவும் பொருளாதாரத்தடை விதிக்கப்பட்ட பிரதேசமாகவும் விடத்தல்தீவு காணப்பட்ட போதிலும் அங்கு உணவிற்குப் பஞ்சமான நிலை காணப்படவில்லை என்றே கூற வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையான போதிய உணவு அங்கே இருந்தது. குறிப்பாகப் புரதச்சத்து நிறைந்த உணவுகள் அதிகமாகவே கிடைக்கப்பெற்றன. இதனால் அங்கே போசணை குறைபாடுகள் அக்காலப் பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு காணப்படவில்லை. மேலும் ஆண்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டு உடலுக்கு கடின உழைப்பு கொடுத்தமையால் அதீத உடல் இடைப்பிரச்சனை ஏற்படவில்லை. உடல் ஆரோக்கியமும் மேம்பட்டிருந்தது. அங்கு பெண்களும் அக்கால பகுதியில் அங்கு மின்சாரம் காணப்படவில்லை. அதனால் மாவிடித்தல், விறகடுப்பில் மா வறுத்தல், தூள் இடித்தல் அரைத்தல், அம்மியில் அரைத்தல், கருவாடு காய வைத்தல், குடங்களில் தண்ணீர் ஏந்தி செல்லுதல், குளங்களுக்கு குளிப்பதற்கு சென்று வருதல், விறகு பொறுக்க செல்லுதல் போன்ற கடின வேலைகளில் தினமும் ஈடுபட்டு வந்ததினால் உடலில் கொழுப்புகள் கரைந்து அதீத நிறையற்ற அதாவது மிகை போசனண நிலை காணப்படாமல் ஆரோக்கியமாகக் காணப்பட்டனர். இளைஞர்கள் சிறுவர்களும் அதிக அளவில் விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு வந்நமையால் அவர்களிடத்திலும் மிகை போசணை நிலை காணப்படவில்லை. அத்துடன் அதிக அளவில் புரத உணவுகளை உண்டதால் விடத்தல் தீவு மக்களின் நுண்மதி திறனும் உயர்வாகவே காணப்பட்டது.
இதற்கு மாவட்ட மட்டங்களில் கல்வி சார்பாக அவர்கள் பல சாதனைகளை புரிந்ததை சான்றாக குறிப்பிடலாம். அத்துடன் மிகை போசணை நிலை காணப்படாததால் மாரடைப்பு உயர் குருதி அமுக்கம் நீரிழிவு போன்ற நோய் நிலைமைகளும் தொற்றா நோய் நிலைமைகளும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. வருடம் தோறும் வழமையான சில தொற்று நோய்கள் மட்டுமே ஏற்பட்டன மருத்துவ வசதி குறைவாக இருந்தமையினால் சில பாதிப்புகள் இருந்தன அத்துடன் இரசாயனங்கள் சேர்க்கப்பட்ட பக்கட்டுகளில் அடைக்கப்பட்ட உடனடி உணவுகளின் பாவனையும் குறைவாக இருந்ததினால் புற்றுநோய் போன்ற பதிவுகளும் குறைவாகவே உள்ளது. அத்துடன் விவசாய இரசாயன பாவனைகள் அற்ற காய்கறிகளையும் அரிசி வகைகளையுமே இவர்கள் உணவாக உட்கொண்டனர். இவர்கள் பயன்படுத்திய பழஞ்சோறு, தயிர், கள்ளு, ஊறுகாய் போன்றவற்றில் புரோபயாடிக் பக்டீரியாக்களின் காரணமாக அல்சர்

நிலை என்பவையும் தடுக்கப்பட்டு. குடல் இரைப்பைகள் பாதுகாக்கப்பட்டதுடன் புரோபயாடிக் பாக்டீரியாக்கள் உணவில் உள்ள கனியுப்புகளை உறிஞ்ச உதவுவதன் காரணம் இரும்பு போன்ற முக்கிய கனியுப்புகளின் அகத்துறிஞ்சல் சீரானது. மேலும் இயற்கைப் பானமான இளநீர் அருந்துதல், நுங்கு அருந்துதல் போன்றவையும் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு உறுதுணையாய் இருந்தது. உள்ளிச் சொதியில் அதிகளவு உள்ளி பயன்படுத்தப்படுவதால் அது குடலின் பல சமிபாட்டு நிலைமைகளுக்கு பயன்படக்கூடிய மூலிகைப் பொருளாகக் காணப்படுகிறது. வேறு உணவுகளில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியாத அயடின் கனி உப்பு கடல் உணவுகளிலேயே கிடைப்பதனால் அயடின் குறைபாட்டால் ஏற்படக்கூடிய தொண்டக்கழலை நோயிலிருந்தும் மக்கள் தப்பித்துக் கொண்டனர். ஆகவே போர்க்கால சூழலிலும் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் இம்மக்கள் ஒரு ஆரோக்கியமான போசணை நிலையிலேயே காணப்பட்டதாக முடிவிற்கு வர முடியும்.

விடத்தல்தீவின் 18 இயற்கை பழங்கள் மற்றும் அவற்றின் ஊட்டச்சத்து மதிப்பும் சமூகப் பயன்களும்.

விடத்தல்தீவு, மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு கடலோரத் தமிழ் கிராமம். இங்குள்ள பசுமை நிலங்கள், வீட்டுத் தடுப்பு வேலிகள், சாலை ஓரங்கள், பொது நிலங்கள் ஆகியவற்றில் இயற்கையாக வளர்ந்து வருகின்ற பலவகை மரங்கள், குறிப்பாகக் காய்க்கும் மரங்கள், உள்ளூர் மக்களுக்கு அரிய ஒரு இலவச உணவுப் பாதுகாப்பையும், ஊட்டச்சத்து ஆதாரத்தையும் வழங்குகின்றன. இவை கிராம மக்கள், சிறுவர்கள், முதியவர்கள், மற்றும் விலங்குகள் என அனைவருக்கும் பயன்படுகின்றன.
இங்கே 18 வகையான பழங்கள், அவை வழங்கும் ஊட்டச்சத்து மதிப்புகள் மற்றும் அவை மக்களின் வாழ்க்கையில் வகிக்கும் பங்கு குறித்த விரிவான விளக்கம்:

1. இலந்தை (Ziziphus mauritiana): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: விற்றமின் C, இரும்புச் சத்து, மற்றும் ஆன்டிஆக்ஸிடண்ட்கள்	பயன்: இரத்த சோகை தடுப்பு, சிறுவர்களுக்கான நோய் எதிர்ப்பு சக்தி அதிகரிப்பு.
2. கோணப் புளி (வனப்புளி): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: விற்றமின் B குழு, பொட்டாசியம்.	பயன்: ஜீரணத்தை ஊக்குவிக்கிறது, உடல் வெப்பத்தைக் குறைக்கிறது.
3. உதளிப்பழம் (Velvet Apple): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: நார்ச்சத்து, கல்சியம், விற்றமின் A.	பயன்: கண் பார்வை மற்றும் குடல் ஆரோக்கியத்திற்கு ஏற்றது.
4. ஒட்டிப்பழம் (Loranthus): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: சிறந்த ஆன்டிஆக்ஸிடண்ட்; மூலிகைத் தன்மை.	பயன்: கன்னங்களை உறுதியாக்கும் பழம், பற்கள் மற்றும் ஈறுகளுக்கு நன்மை.
5. இத்திப் பழம் (வன அத்திப் பழம்): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: இயற்கை சீனி, நார்ச்சத்து.	பயன்: எரிசக்தி தரும்; சிறுவர்களுக்கான நல்ல சிற்றுண்டி.
6. விளாம்பழம் (Aegle marmelos): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: விற்றமின் A,B, C மற்றும் நார்ச்சத்து.	பயன்: வயிற்றுப் போக்கை கட்டுப்படுத்தும், குடல் சுத்திகரிப்பு.
7. நாவல் (Syzygium cumini): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: இரும்புச் சத்து, ஆன்டோசயனின்.	பயன்: சக்கரைநோயாளிகளுக்குச் சிறந்த உணவாகும்.
8. பாலைப்பழம் (Sterculia): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: கொழுப்பு, கலோரிகள், புரதச்சத்து.	பயன்: அதிக சக்தி வழங்கும்; குழுவாக மக்களால் சேகரிக்கப்படும்.
9. கொவ்வை (Coccinia grandis): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: விற்றமின் A, C, பீட்டா-கரோட்டீன்.	பயன்: கண் ஆரோக்கியம், நோய் எதிர்ப்பு சக்தி.
10. புளியம்பழம் (Tamarindus indica): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: பொட்டாசியம், மெக்னீசியம், ஆன்டிஆக்ஸிடண்ட்கள்.	பயன்: பசியைத் தூண்டும், ஜீரணத்தை மேம்படுத்தும்.
11. ஈச்சம் பழம் (Borassus flabellifer): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: நம்மீது தண்ணீர், சாய்கொள்மிகள், விற்றமின் B.	பயன்: வெப்பநிலை கட்டுப்படுத்தும், உடலை நீரேற்றமடைய செய்கிறது.
12. சுடக்கு தக்காளி (Wild Cherry Tomato): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: லைக்கோபீன், விற்றமின் C.	பயன்: தோல் ஆரோக்கியம், ஆன்டிஆக்ஸிடண்ட் பாதுகாப்பு.
13. கிளுவை காய்கள் (Small Wild Figs): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: நார்ச்சத்து, இரும்பு, கல்சியம்.	பயன்: குடல் இயக்கத்தை மேம்படுத்தும்; இரத்த சோகைக்கு நன்மை.

14. நாகதாழி (Snake Fruit / வாய்பழம்): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: நார்ச்சத்து, பீட்டா-கரோட்டீன்.	பயன்: நாக்கில் சுத்தம் செய்கிறது: வாயின் சுகாதாரத்திற்கு உதவுகிறது.
15. வெட்டுக்கொடி பழம்: (Vettukkodi Pazham) or simply சிகண்டி பழம் (Sikandi pazham) (Hairy Fruit. possibly Capparis decidua) மயிர்ப்பழம் (Hairy Wild Fruit): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: நார்ச்சத்து, இயற்கை எண்ணெய்கள்.	பயன்: பசியை தணிக்கும், மரக்கிளைகளில் காணப்படும் இயற்கை சிற்றுண்டி.
16. மயிர் கொட்டிப்பழம் (Clustering Hair Fruit): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: தாது உப்புகள், ஆன்டிஆக்ஸிடண்ட்கள்.	பயன்: சிறுவர்களால் அதிகமாக உண்ணப்படும்; இயற்கையான சிற்றுண்டி.
17. வீரப்பழம் (Elaeocarpus அல்லது Carissa): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: விற்றமின் C மற்றும் நார்ச்சத்து.	பயன்: நோய் எதிர்ப்பு சக்தி; வாயின் சுகாதாரத்திற்கு உதவும்.
18. பனம் பழம் (Borassus): ஊட்டச்சத்து மதிப்பு: தண்ணீர், விற்றமின் A மற்றும் B.	பயன்: வெப்பநிலையைக் கட்டுப்படுத்தும்; சுவையான பல்காரமாக மாற்றப்படும்.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவிலிருந்து பெற்ற வரலாற்று மற்றும் இனவியல் தரவுகளின் பகுப்பாய்வு, உள்நாட்டு மோதல்கள் மற்றும் பொருளாதாரத் தனிமைப்படுத்தலால் குறிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் உணவுக் கலாச்சாரம், போதுமான உணவுக்கேட்பு மற்றும் சமூக சுகாதார விளைவுகள் குறித்து பல முக்கியமான விஷயங்களை வெளிப்படுத்துகிறது:

1. **நிலையான மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக வேரூன்றிய உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள்:** போரால் தூண்டப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு மக்கள் அரிசி, தேங்காய், கடல் உணவுகள் (புதிய மற்றும் உலர்ந்த), உள்ளூரான கீரைகள், காட்டுப் பழங்கள் மற்றும் பனை பொருட்கள் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்ட ஒரு வலுவான பாரம்பரிய உணவமைப்பைத் தொடர்ந்தனர். காலை உணவாக பிட்டு அல்லது பழையசோறு (புளிக்கவைக்கப்பட்ட சோறு) பரிமாறப்பட்டது, பெரும்பாலும் கருவாடு அல்லது பருவகால பழங்களுடன். மதியம் மற்றும் இரவு உணவுகளுக்கு, அரிசி, மீன், இறைச்சிக் கறிகள், காய்கறிகள், உள்ளிச்சோதி அல்லது ரசம் ஆகியவை அடிப்படையாக இருந்தன. பண்டிகைகளில் பன்றி இறைச்சி, நாட்டுக்கோழி கறி மற்றும் பாரம்பரிய இனிப்புகள் முக்கியமானவை.
2. **அதிக புரத உட்கொள்ளல் மற்றும் குறைந்த பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுப் பயன்பாடு:** தினசரி மீன், கருவாடு, முட்டை மற்றும் இறைச்சியின் அவ்வப்போது நுகர்வு மூலமாக, உணவில் புரதம் மிகுதியாக இருந்தது. பொருளாதாரத் தடைகள் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் குறைவாகக் கிடைத்ததால், பதப்படுத்தப்பட்ட அல்லது தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்பட்ட உணவுகள் பாவனைக்கே வரவில்லை. பானங்களாக கூட, மூலிகை தேநீர், கள் , நுங்கு மற்றும் தேங்காய் நீர் போன்ற பாரம்பரிய வகைகளே விருப்பமாக இருந்தன.
3. **புரோபயாடிக் மற்றும் மருத்துவ உணவுகள்:** தயிர், புளித்த அரிசி, ஊறுகாய் மற்றும் கள் போன்ற இயற்கை புரோபயாடிக் உணவுகள் சீராகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை குடல் ஆரோக்கியம், ஊட்டச்சத்து உறிஞ்சுதல் (இரும்புச்சத்து உட்பட) மற்றும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை ஊக்குவித்தன. வெங்காயம் அடங்கிய உள்ளிச்சோதி போன்ற உணவுகள் செரிமானத்தை மேம்படுத்துவதிலும் வீக்கம் மற்றும் அழற்சிக் குறைப்பிலும் மருத்துவமனிதர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.
4. **உடல் உழைப்பு மற்றும் ஊட்டச்சத்து சமநிலை:** அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட உடல் உழைப்பு தண்ணீர் எடுத்து வருதல், கையால் உணவு தயாரித்தல், உலர்ந்த மீன் தயாரித்தல், வீட்டுத் தோட்ட பராமரிப்பு என பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்ட பெண்கள், தங்களது கலோரி செலவினத்திற்கேற்ப உணவு உட்கொள்ளலால் உடல் சமநிலைப் பேணக்கூடிய முறையை உருவாக்கினர். வெளிப்புற விளையாட்டுகளில் ஈடுபடும் இளைஞர்கள், மீன்பிடியில் ஈடுபடும் ஆண்கள் ஆகியோரும் இயற்கையான உடல் பருமன் கட்டுப்பாட்டை மேற்கொண்டனர்.
5. **தொற்றாத நோய்களின் குறைந்த நிலை:** இந்த காலகட்டத்தில், நீரிழிவு, உயர் இரத்த அழுத்தம், இதய நோய் மற்றும் உடல் பருமன் போன்ற தொற்றாத நோய்கள் மிகக் குறைவாகவே பதிவாகின. பருவகால தொற்றுநோய்கள் இருந்தாலும், அவை பரவலாகக் காணப்படவில்லை. புற்றுநோயின் குறைந்த விகிதத்துக்கு, இரசாயனக்கலப்புகளில்லாத, பசுமை உணவுகளின் இடைவிடாத நம்பிக்கை முக்கிய காரணமாக இருந்தது.
6. **போதுமான ஊட்டச்சத்து மற்றும் அறிவாற்றல் திறன்:** போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் சுகாதார

உட்கட்டமைப்பின் இல்லாமை இருந்தபோதிலும், தூண்டத்தக்க ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் பதிவாகவில்லை. பெரும்பாலான குடும்பங்களுக்கு, குறிப்பாக புரதம் நிறைந்த உணவுகள் நியமிக்கக் கிடைத்தன. மாவட்ட அளவில் கல்விச் சாதனைகளால் நிரூபிக்கப்பட்ட இளம் தலைமுறையின் அறிவாற்றல் திறன், அவர்களது ஊட்டச்சத்து நிறைந்த உணவுக் கட்டமைப்பினால் இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

7. **சமூக மீள்தன்மை மற்றும் உணவுத் தன்னிறைவு:** போர் மற்றும் பொருளாதாரத் தடைகளுக்கு மத்தியில், உழைப்பும், பாரம்பரிய சுற்றுச்சூழல் அறிவும் மூலம், விடத்தல்தீவு மக்கள் சத்தான மற்றும் சீரான உணவுமுறையை பேணிக் கொண்டிருந்தனர். வீட்டுத் தோட்டம், பருவகால உணவு தேடுதல் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு நடைமுறைகள் (உலர்த்துதல், நொதித்தல் போன்றவை) சந்தை மற்றும் வெளி உதவிகளுக்குத் தங்களை அடிமையாக்காமல், சுயசார்பு உணவுக் கட்டமைப்பை நிலைநாட்ட உதவியுள்ளன.

8. **ஊட்டச்சத்து பங்களிப்பு:** பங்களிப்பு-விடத்தல்தீவுப் பழங்களின் பயன், எரிசக்தி-பனம்பழம்,பாலைப்பழம், இத்திப் பழம், நீர் ஈரப்பதம்-ஈச்சம், பனம்பழம், நாவல், நோய் எதிர்ப்பு -இலந்தை, நாவல், வீரப்பழம், ஜீரணம்-விளாம்பழம், புளியம், கோணப் புளி, சக்கரைநோயாளிகள் நாவல், கொவ்வை குழந்தைகளுக்கான சத்து சுடக்கு, கிளுவை, வெட்டுக்கொடி பழம் (Vettukkodi Pazham) or simply, சிகண்டி பழம் (மயிர்ப்பழம்).வறுமைக்கால உணவுத் துணை பருவநிலை பொருத்தமாக பழங்கள் கிடைப்பதால் போஷாக்கு பூர்த்தி. விடத்தல்தீவின் 18 பழங்கள், மக்கள் உணவுப் பாதுகாப்பிற்கும், கிராமிய உணவுப்பண்பாட்டிற்கும் முக்கியமான பங்களிப்பு அளிக்கின்றன. இவை, இயற்கைத் தரிசனமாக மட்டுமின்றி, விலைமதிப்பில்லாத சுகாதார மற்றும் ஊட்டச்சத்து அடிப்படைகள் என்றும் கருதப்பட வேண்டும். இப்பழங்கள், தாயின் கருணைபோல் இலவசமாக வழங்கும் உணவாகவே அல்லாமல், சுற்றுச்சூழல் சமநிலையும், சமூக சமத்துவமும் கொண்டு வரும் ஒரு பசுமைச் சமூக மாதிரியாகவும் விளங்குகின்றன.

தாக்கங்கள்.

ஓரங்கட்டப்பட்ட மற்றும் மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமப்புற சமூகங்களில் பாரம்பரிய உணவுமுறைகள் ஊட்டச்சத்து போதுமான தன்மையும் சுகாதார மீள்தன்மையையும் எவ்வாறு ஆதரிக்க முடியும் என்பதற்கான முக்கியமான எடுத்துக்காட்டாக இந்த ஆய்வு திகழ்கிறது.

1990-2009 இடையிலான விடத்தல்தீவின் உணவுப் பயணம், நவீன உட்கட்டமைப்புகள், சந்தை அடிப்படையிலான உணவுப் பொருட்கள் அல்லது நிலையான சுகாதார சேவைகள் இல்லாத நிலையிலும், பருவகால கிடைக்கும் வளங்கள், பாலின அடிப்படையிலான உணவுப் பணிகள் மற்றும் கலாச்சார உணவு நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், சமூகமொன்றின் உணவுத் தன்னிறைவு மற்றும் சுகாதாரத்திறனை நிலைநாட்ட முடியும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

பதப்படுத்தப்படாத, அதிக புரதம் மற்றும் இயற்கை புரோபயாடிக் உணவுகளின் வழக்கமான உட்கொள்ளல், தொற்றாத நோய்களின் (NCDs) குறைந்த நிகழ்வுகளுக்கு பங்களித்திருக்கலாம். இன்று உலகளாவிய அளவில் உணவுப் பாதுகாப்பு குறைபாடும், மிகுந்த பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள் அடிப்படையிலான உணவுமுறையும் பொதுவாக பரவலாக காணப்படும் சூழ்நிலையில், இத்தகைய உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட உணவுசார் ஞானம் மிகவும் முக்கியமானதாக விளங்குகிறது.

மேலும், பொருளாதாரத் தடைகளை எதிர்கொண்ட சமூகமொன்றில் கூட ஊட்டச்சத்து நலன்கள், உணவு உதவிகள் அல்லது வெளிப்புற தலையீடுகள் இல்லாமலும் சாத்தியமானவை என்பதைத் தொடர்ந்து, இந்தக் வழக்குச் சம்பவம் பரம்பரை உணவறிவும் உணவுத் தன்னிறைவும் பொதுச் சுகாதாரத்திற்கும் அறிவாற்றல் திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் முடிவில் நோய் தடுப்பு ஆற்றலுக்கும் முக்கிய பங்களிப்பளிக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு தர அடிப்படையிலான ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது. மருத்துவ மற்றும் பரிசோதனைகளில் பயன்படும் உயிரியியல் அடிப்படையிலான குறிகாட்டிகள் (BMI, இரத்த சோகை அளவுகள், இரத்த அழுத்தம் போன்றவை) இந்த ஆய்வில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. மேலும், தரவுகள் பெரும்பாலும் வரலாற்றுசார், உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட தன்மையை கொண்டவை என்பதால், இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளை எல்லா வட இலங்கை சமூகங்களுக்கும் பொதுவாக பிரித்தெடுத்து சொல்வதற்கான வரம்புகள் உள்ளன. நீண்டகால மதிப்பீட்டு தரவுகள் இல்லாததும், போருக்கு முந்தைய, போர்கால மற்றும் போர் பிந்தைய உணவுமுறைகளை நேரடியாக ஒப்பிடுவதில் தடையாக இருக்கின்றது. கூட்டு நினைவகத்தின் போது சில உணவுப்பழக்கங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். அதே நேரத்தில், ஓரங்கட்டப்பட்ட குடும்பங்களில் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை குறைவாகப் பதிவாகியிருக்கலாம் என்பதும் சாத்தியமானது.

பரிந்துரைகள்.

1. ***பாரம்பரிய உணவறிவைப் பாதுகாப்பதும் ஊக்குவிப்பதும்:*** உள்ளூர் மற்றும் தேசிய கொள்கைகள், குறிப்பாக கடலோர மற்றும் போர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், பூர்வீக உணவுமுறைகளுக்கு ஆதரவாக செயல்பட வேண்டும்.
2. ***ஊட்டச்சத்து கல்வியுடன் கலாச்சார உணவுப் பழக்கங்களை இணைத்தல்:*** மன்னார் மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில், உள்ளூர் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, பாடசாலை மற்றும் பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களில் ஊட்டச்சத்து கல்வியைச் சேர்க்கும் பாடத்திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும்.
3. ***உள்ளூர் உணவு உற்பத்தி முறைகளை ஆதரித்தல்:*** வீட்டுத் தோட்டங்கள், பனை சாகுபடி மற்றும் சிறு அளவிலான மீன்பிடித் தொழில்கள் போன்றவை மானியங்கள் மற்றும் பயிற்சியினால் வலுவூட்டப்பட வேண்டும், குறிப்பாக போர் பிந்தைய சூழலில்.
4. ***உணவுகளின் புரோபயாடிக் மதிப்பை மேம்படுத்தும் ஆய்வுகள்:*** பழையசோறு, தயிர், ஊறுகாய் போன்ற உணவுகள் செரிமானத்தை மேம்படுத்துவதில் புரோபயாடிக் மதிப்புடன் கூடியவை. இவற்றை மேலும் ஊட்டச்சத்து மற்றும் நுண்ணுயிரியல் ஆய்வுகளுக்குத் தகுந்தவையாகப் பார்க்கலாம்.
5. ***சமூக அடிப்படையிலான ஊட்டச்சத்து கண்காணிப்பு அமைப்புகள் உருவாக்கம்:*** உள்ளூர் சுகாதார உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களை பயன்படுத்தி, கிராம மட்டத்தில் தரவுசேகரிப்பு மற்றும் எச்சரிக்கை அமைப்புகள் போன்றவை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

முடிவு.

விடத்தல்தீவின் போர்க்கால உணவுப் பயணத்தின் வரலாறு, சுற்றுச்சூழல் ஞானம், பாரம்பரிய சமையல் நடைமுறை மற்றும் உடல் உழைப்பைக் கொண்ட வாழ்வாதார முறை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு சமூகமொன்று கடுமையான சூழ்நிலைகளிலும் ஆரோக்கியத்தையும் ஊட்டச்சத்து சமநிலையையும் எவ்வாறு பராமரிக்க முடியும் என்பதை நிரூபிக்கிறது. 1990-2009 காலப்பகுதியில், இடப்பெயர்ச்சி, பொருளாதார தடைகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புக் குறைபாடுகள் இருந்த போதிலும், மக்கள் ஊட்டச்சத்து மிக்க பாரம்பரிய உணவுகளையும், உடல் உழைப்பையும் உள்ளடக்கிய வாழ்க்கை முறையையும் நிலைநிறுத்தி, நாள்பட்ட நோய்கள் அதிகமாகக் காணப்படும் நகரமயமான சூழல்களிலிருந்து விலகிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். இந்த வழக்குச் சம்பவம், ஊட்டச்சத்து அறிவியலுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக மட்டுமல்ல, மறுசீரமைப்பு, கிராமப்புற மேம்பாடு மற்றும் காலனித்துவமுறைகளை மீறிய சுகாதாரத் திட்டமிடலில் பங்களிக்கக்கூடிய அறிவுப் பாடங்களையும் வழங்குகிறது.உலகளாவிய உணவுப் பரிமாற்றங்கள் ஒரே மாதிரியாகவும் பரிமாணம் இழந்ததாகவும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய சூழலில், விடத்தல்தீவு போன்ற சமூகங்கள், உணவு என்பது வெறும் வாழ்வாதார அம்சமல்ல மாறாக, அது அறிவும், நினைவும், வாழ்வதற்கான முறைமையாகவும் இருக்கும் என்பதை நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

உசாத்துணைகள்.

- Mannar District. (2025, April 6). In Wikipedia. Retrieved April 24, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Mannar_District
- Parliament of Sri Lanka. (2024, September 9). The report of the Select Committee of Parliament to look into whether the child malnutrition issue in Sri Lanka is aggravating. Retrieved April 24, 2025, from https://www.parliament.lk/news-en/view/4226
- Sathiadas, M. G., & Revathi, R. (2021). Nutritional status of school children living in Northern part of Sri Lanka. BMC Pediatrics, 21, Article 43. https://doi.org/10.1186/s12887-021-02501-w
- Sri Lankan cuisine. (2025, April 6). In Wikipedia. Retrieved April 24, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Sri_Lankan_cuisine

9. உணவுமுறை, கலாச்சாரம் மற்றும் நோய்: விடத்தல்தீவில் இறைச்சி நுகர்வு மற்றும் இதய ஆரோக்கியத்தை ஆராய்தல்.

தவசீலன் ஞானசீலன்[9].

சுருக்கம்:

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரை கிராமமான விடத்தல்தீவின் மக்கள், முக்கியமாக ஜோசப் வாஸ் நகர், மன்னார் நகரம், புத்தளம் மற்றும் விடத்தல்தீவிலேயே வசிப்பவர்கள் - இறைச்சி நுகர்வுக்கும் இதய நோய்களின் (CVDs) பரவலுக்கும் இடையிலான தொடர்பை இந்த வழக்காய்வு ஆராய்கிறது. பாரம்பரியமாக கடல் உணவுகள், தாவர அடிப்படையிலான உணவுகள் மற்றும் விலங்கு இறைச்சி ஆகியவற்றைச் சார்ந்த இந்த கிராமத்தில், பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்களால் உணவுப்பழக்கங்களில் கணிசமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. உலகளாவிய ஆய்வுகள், அதிகப்படியான இறைச்சி நுகர்வுக்கும் இதயநோய்க்கும் இடையிலான உறவை வலியுறுத்தியுள்ள நிலையில், இந்த ஆய்வு அந்தக் கண்டுபிடிப்புகளை விடத்தல்தீவின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களுக்குள் சூழ்நிலைப்படுத்துகிறது. அரச சுகாதார அறிக்கைகள், மருத்துவமனைகளின் பதிவுகள் மற்றும் சமூக கணக்கெடுப்புகள் போன்ற ஆதாரங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகள், பாரம்பரிய கடல் உணவுகள் மற்றும் தாவர உணவுப்பழக்கத்தில் இருந்து அதிக சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி நுகர்வுக்குப் பரிமாற்றம் நடைபெறும்போது, இதய நோய்கள் பரவலில் அதிகரிப்பைக்காட்டுகின்றன. இந்த ஆய்வு பொது சுகாதார சவால்கள், கொள்கை பரிந்துரைகள் மற்றும் விடத்தல்தீவுக்கேற்ற சமூக அடிப்படையிலான தலையீடுகளை மேலும் ஆராய்கிறது. நேர்காணல்கள், குழு விவாதங்கள் மற்றும் அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்படும் அவதானிப்புகள் மூலம் பங்கேற்பாளர்களின் உணவுப் பழக்கங்கள், வாழ்க்கைமுறை காரணிகள் மற்றும் இறைச்சி நுகர்வுடன் தொடர்புடைய சுகாதார அபாயங்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு தொடர்பான தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இந்த ஆய்வு, இறைச்சி உற்பத்திக்காக விலங்குகளுக்கு நிகழும் கொடுமைகள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள், சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான அக்கறைகள் மற்றும் பொது சுகாதார பாதிப்புகள் ஆகியவை பற்றிய பரந்த அளவிலான விவாதங்களில் இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளை நிலைநிறுத்துகிறது. பாரம்பரிய உணவுக் கலாசாரத்திற்கேற்ற மரியாதையைச் சீராக்கி, இதயநலனுக்கான உணவுப் பழக்கங்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் கலாச்சார ரீதியாக உணர்திறன் மிக்க உணவுத் தலையீடுகள் மற்றும் பொதுச் சுகாதார விழிப்புணர்வு திட்டங்களை முன்னிறுத்தும் பரிந்துரைகளும் இந்த ஆய்வில் வழங்கப்படுகின்றன.

முக்கிய சொற்கள்: இறைச்சி நுகர்வு, இதய நோய்கள், விலங்கு கொடுமை, விடத்தல்தீவு, உணவுப் பழக்கம், பொது சுகாதாரம்.

அறிமுகம்.

உலகளவில் மரணத்திற்கான முக்கியக் காரணிகளில் இதய நோய்கள் (Cardiovascular Diseases - CVDs) மற்றும் பக்கவாதம் (strokes) முக்கியமானவை ஆகும். இந்த நோய்களின் காரணிகளில் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன (American Heart Association, *2017*). இறைச்சி நுகர்வுக்கும் இதய நோய்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பை பல உலகளாவிய ஆய்வுகள் ஆராய்ந்துள்ளன. இருப்பினும், இந்த தொடர்பு குறித்து குறிப்பிட்ட கலாச்சார மற்றும் உணவுச் சூழல்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் குறைவாகவே உள்ளன. இந்நிலையில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களை (குறிப்பாக புத்தளம், மன்னார் நகரம், ஜோசப்வாஸ் நகர் மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தின் கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவு) மையமாக கொண்டு பாரம்பரியமாக கடல் உணவுகள், தாவர அடிப்படையிலான உணவுகள் மற்றும் விலங்கு இறைச்சியை நம்பியிருக்கும் சமூகத்திற்குள் இறைச்சி நுகர்வின் இதய ஆரோக்கியத்திற்கான தாக்கத்தை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. வரலாற்றில் கடல் வளங்கள் மற்றும் உள்ளூரில் விளைந்த உணவுகளை சார்ந்திருந்த விடத்தல்தீவு, சமீபத்திய சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள், வணிக உணவுப் பொருட்கள் மீதான அணுகல் அதிகரிப்பு, மற்றும் கலாச்சார விருப்பங்களில் ஏற்பட்ட மாறுபாடுகள் காரணமாக உணவுமுறைகளில் மாற்றங்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. உலகளாவிய ஆய்வுகள், சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி நுகர்வில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு இஸ்கிமிக் (Ischemic) இதய நோய் மற்றும் பக்கவாதம் போன்ற இதய சம்பந்தப்பட்ட நோய்களின் உயர் நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புடையதாக காணப்படுகின்றன (Renata, Sarah, & Dariush, *2010;* Joanna, Alicja, & Susanna, *2012*). மேலும், அதிக உப்பு உள்ள மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி உட்கொள்ளல் மற்றும் குறைந்த அளவு காய்கறிகள், பழங்கள், விதைகள்

9 **மருத்துவர், அமெரிக்கா.**

நுகர்வது போன்ற உணவுப் பழக்கங்கள் இதய வளர்சிதை மாற்றம் காரணமாக ஏற்படும் இறப்புகளுக்குத் தீர்மானிக்கக்கூடிய வகையில் பங்களிக்கின்றன (Renata et al., 2017).

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவில் வசிக்கும் மக்களின் அதிகரித்த இறைச்சி நுகர்வுக்கும், இதய நோய்கள் மற்றும் பக்கவாதம் போன்ற நோய்கள் பரவுவதற்கும் இடையிலான தொடர்பை ஆராய ஒரு வழக்கு ஆய்வு அணுகுமுறையைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஆழமான நேர்காணல்கள் மற்றும் கவனக்குழு விவாதங்கள் மூலம், உள்ளூர் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், இறைச்சி உட்கொள்ளலின் கலாச்சார முக்கியத்துவம் மற்றும் சுகாதார அபாயங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வைப் பற்றிய தரவுகள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. மேலும், தொழில் துறை இறைச்சி உற்பத்தி, விலங்கு மீதான கொடுமைகள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள், மற்றும் பொது சுகாதார தாக்கங்கள் குறித்த பரந்தளவிலான விவாதங்களில் இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன (John Hopkins, 2013). விடத்தல்தீவின் மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற உணவுப் பழக்கங்கள் மற்றும் அவை ஏற்படுத்தும் சுகாதார விளைவுகளை ஆராய்வதன் மூலம், பாரம்பரிய உணவுத் திட்டங்களும் தற்போதைய ஊட்டச்சத்து வழிகாட்டுதல்களும் இணைந்த கலாச்சார உணர்திறன் மிக்க பொதுச் சுகாதார பரிந்துரைகளை வழங்குவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள் இலங்கையில் உணவுசார் நோய்களைத் தடுப்பதற்கும் இதயநலனுக்கேற்ற உணவுப் பழக்கங்களை ஊக்குவிப்பதற்கும் தேவையான தேசிய சுகாதாரக் கொள்கைப் பேச்சுக்களில் முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கும்.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. மன்னார் மாவட்டத்தின் விடத்தல்தீவுப் பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களிடையே, இறைச்சி நுகர்வுக்கும் இதய நோய்கள் (CVDs) மற்றும் பக்கவாதங்களின் பரவலுக்கும் இடையிலான உறவை ஆராய்வது.
2. விடத்தல்தீவில் பாரம்பரிய உணவுப் பழக்கவழக்கங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை, மேலும் இறைச்சி நுகர்வு அதிகரிக்கக் காரணமாக விளங்கும் சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார காரணிகளை மதிப்பீடு செய்தல்.
3. சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி நுகர்வுடன் தொடர்புடைய சுகாதார அபாயங்கள் குறித்து சமூகத்தின் விழிப்புணர்வும் கருத்துகளும் எவ்வாறு உள்ளது என்பதை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
4. தொழில்துறை இறைச்சி உற்பத்தி, சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை, மற்றும் விலங்கு மீதான கொடுமை உள்ளிட்ட சிக்கல்களை பொதுச் சுகாதாரத்துடனும் நெறிமுறை விழுமியங்களுடனும் இணைத்து ஆய்வு செய்தல் (Johns Hopkins, 2013).
5. பாரம்பரிய உணவுமுறைகளை மதிப்புடன் பாதுகாத்து இதய நோய்கள் மற்றும் பக்கவாத அபாயங்களை குறைக்கும் நோக்கில் கலாச்சார ரீதியாக பொருத்தமான உணவுத் தலையீடுகளுக்கான பரிந்துரைகளை உருவாக்கல்.
6. உணவுமுறை சார்ந்த தொற்றா நோய்களைப் பற்றிய தேசிய சுகாதாரக் கொள்கை விவாதங்களில் பங்களிக்கவும் நிலையான உணவுத் தேர்வுகளை ஊக்குவித்தலும்.

முறைமை.

இந்த ஆய்வு ஒரு தரமான வழக்கு ஆய்வு அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகிறது. கடலோரச் சமூகமான விடத்தல்தீவின் மக்கள் வரலாற்று ரீதியாக கடல் உணவுகள் மற்றும் தாவர அடிப்படையிலான உணவுகளை நம்பியிருப்பதை முன்னிட்டு, உணவுப்பழக்கங்கள் இதய ஆரோக்கியத்திலும் அதனுடன் தொடர்புடைய ஆபத்துகள் குறித்த பொதுவிழிப்புணர்விலும் எப்படி தாக்கம் செலுத்துகின்றன என்பதை ஆராய்வதே நோக்கமாகும்.

படிப்புத் திட்டம்.

இந்த ஆய்வில் வழக்கு-கட்டுப்பாட்டு (case-control) ஆய்வு முறை பயன்படுத்தப்படும். இதில், இதய நோய்கள் அல்லது பக்கவாதம் உள்ளவர்கள் மற்றும் அவற்றால் பாதிக்கப்படாதவர்கள் என இரண்டு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, உணவுப்பழக்கங்கள் மற்றும் வாழ்க்கைமுறை காரணிகளுக்கிடையிலான ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்படும். இறைச்சி நுகர்வும் இதய ஆரோக்கியமும் தொடர்புடைய முந்தைய ஆய்வுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட நிலையான உத்திகளே இங்கு பயன்படுத்தப்படும் (Kontogianni et al., 2008).

மக்கள் தொகை மற்றும் மாதிரி.

பங்கேற்பாளர்கள்: விடத்தல்தீவிலிருந்து 30-60 வயதினரான 100 நபர்கள் சேர்க்கப்படுவார்கள். இதில், 50 பேர் இதய நோய்கள்/பக்கவாதம் இருப்பவர்கள், மற்றும் 50 பேர் ஆரோக்கிய கட்டுப்பாட்டுப் பயனாளர்கள் ஆவர்.

தேர்வு அளவுகோல்கள்: மருத்துவமனை பதிவுகளின் அடிப்படையில் உள்ளூர் சுகாதார நிலையங்களில்

இருந்து நோயாளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். அதே வயதும் பாலினமுமுடைய, ஆனால் எந்தவிதமான இதய நோய் அல்லது பக்கவாத வரலாறும் இல்லாத நபர்கள் கட்டுப்பாடுகளாகப் பதியப்படுவார்கள்.

மாதிரி தேர்வு நுட்பம்: உணவுப்பழக்கம், தொழில், சமூக மற்றும் பொருளாதார பின்னணியில் உள்ள மாறுபாடுகளை பிரதிபலிக்க நோக்கமான மாதிரி தேர்வு (purposive sampling) மேற்கொள்ளப்படும்.

தரவு சேகரிப்பு முறைகள்.

ஆழமான நேர்காணல்கள்: அரை-கட்டமைக்கப்பட்ட (semi-structured) நேர்காணல்கள் மூலம் உணவுப்பழக்கங்கள், வாழ்க்கைமுறை, குடும்ப நோய்வரலாறு மற்றும் சுகாதார அபாய விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றைப் பற்றிய தகவல்கள் சேகரிக்கப்படும்.

கவனக் குழு விவாதங்கள் (FGDs): சமூகக் குழுக்களில் நடத்தப்படும் விவாதங்கள் மூலம், கலாச்சார ரீதியாக இறைச்சி நுகர்வு, புதிய உணவுப் பழக்கங்கள் மற்றும் சுகாதார அபாயங்கள் பற்றிய அணுகுமுறைகள் ஆராயப்படும்.

உணவுமுறை அதிர்வெண் வினாத்தாள்கள் (FFQ): மாற்றியமைக்கப்பட்ட அரை அளவீட்டுச் சுய மதிப்பீட்டு வினாத்தாள் (Kontogianni et al., 2008) மூலமாக சிவப்பு/வெள்ளை இறைச்சி மற்றும் உடனடி/பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி நுகர்வு ஆகியவற்றின் அதிர்வெண் மதிப்பிடப்படும்.

மருத்துவ பதிவு பகுப்பாய்வு: கடந்த 10 ஆண்டுகளில் சுகாதார நிலையங்களில் பதிவான இதய நோய் மற்றும் பக்கவாத சம்பவங்கள் பற்றிய தரவுகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படும்.

தரவுப் பகுப்பாய்வு.

கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு (Thematic Analysis): நேர்காணல்கள் மற்றும் கவன குழு விவாதங்களில் இருந்து பெறப்படும் தரமான தரவுகள் உணவுப்பழக்கங்கள், சுகாதாரத்தைப் பற்றிய கருத்துகள் மற்றும் கலாச்சார தாக்கங்கள் தொடர்பாக கருப்பொருள்களாக வகைப்படுத்தப்படும்.

ஏற்பாட்டியல் பின்னடைவு பகுப்பாய்வு (Logistic Regression Analysis): புகைபிடித்தல், மது அருந்தல், உடற்செயல்பாடு போன்ற குழப்பக்கூறுகளை கட்டுப்படுத்தி, இறைச்சி நுகர்வுக்கும் இதய நோய் அல்லது பக்கவாத அபாயங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பை மதிப்பிட புள்ளியியல் பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்படும் (Lisa, 2012).

நெறிமுறைப் பரிசீலனைகள்.

தகவலறிந்த ஒப்புதல்: ஆய்வின் நோக்கங்கள் குறித்து பங்கேற்பாளர்களுக்கு விளக்கப்பட்ட பிறகு, அவர்களிடமிருந்து எழுத்துப்பூர்வமான தன்னார்வ ஒப்புதல் பெறப்படும்.

இரகசியத்தன்மை: தனிப்பட்ட சுகாதாரத் தரவுகள் அநாமதேயமாக்கப்பட்டு பாதுகாப்பாகக் கையாளப்படும்.

நெறிமுறை இணக்கம்: ஆய்வு, மரியாதை, நன்மை மற்றும் நீதி ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் Belmont அறிக்கையின் (Department of Health, Education, and Welfare, 1979) கொள்கைகளை பின்பற்றுகிறது.

இறைச்சி நுகர்வு மற்றும் இதய ஆரோக்கியம் குறித்த உலகளாவிய பார்வைகள்.

சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி நுகர்வு இதய நோய்கள் (Cardiovascular Diseases - CVDs) மற்றும் பக்கவாதங்கள் ஏற்படுவதற்கான அபாயங்களுடன் தொடர்புடையவை என்பதை பல்வேறு உலகளாவிய ஆய்வுகள் உறுதி செய்துள்ளன. 1.2 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான மெட்டா பகுப்பாய்வு, பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி உட்கொள்ளல் கரோனரி இதய நோய்க்கு (CHD) 42% அதிக அபாயத்தையும், நீரிழிவு நோய்க்கு 19% அதிக அபாயத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது எனக் கண்டறிந்தது. அதேபோல், விக்டர் சாங் கார்டியாக் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் நடத்திய ஆய்வில், தினமும் 50 கிராம் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி நுகர்வது, CHD ஏற்படும் அபாயத்தை 18% அதிகரிக்கிறது என்றும், அதே அளவு பதப்படுத்தப்படாத சிவப்பு இறைச்சி 9% அதிக அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. சிவப்பு இறைச்சிகளில் காணப்படும் நிறைவுற்ற கொழுப்புகள் (saturated fats) குறைந்த அடர்த்தி கொண்ட கொழுப்புப் புரதங்களை (LDL) அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. இது இதய நோய் அபாயத்தை உயர்த்துகிறது என்று அமெரிக்கன் ஹார்ட் அசோசியேஷன் (AHA) வலியுறுத்துகிறது. இதன் அடிப்படையில், தினசரி மொத்த கலோரி நுகர்வில் 6% க்கும் குறைவாகவே நிறைவுற்ற கொழுப்புகளை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்கின்ற ஊட்டச்சத்து வழிகாட்டுதல்களின் அவசியம் பலமுறை வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இலங்கையில் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் இதய ஆரோக்கியம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்து இலங்கையின் பாரம்பரிய உணவுப் பழக்கங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. பண்டைய காலங்களில் காய்கறிகள், பழங்கள், முழுதானியங்கள், பருப்பு வகைகள் மற்றும் கிழங்கு வேர்கள் ஆகியவை அதிகளவில் உள்ள உணவுமுறைகள் இன்று அதிக தானிய நுகர்வு மற்றும் குறைந்த நுண்ணூட்டச்சத்து நிறைந்த உணவுகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக தொற்றாத நோய்கள் (Non-Communicable Diseases - NCDs) அதிகரித்து, நாட்டில் ஏற்படும் மொத்த மரணங்களில் 40% இதய நோய்களால் ஏற்படுகின்றன. இலங்கையின் கொழுப்பு மற்றும் கார்போஹைட்ரேட் நுகர்வை மதிப்பீடு செய்த ஒரு ஆய்வில், மொத்த ஆற்றலில் கொழுப்பின் பங்கு சராசரியாக 25% என்றும், நிறைவுற்ற கொழுப்புகளுக்கும் பாலிஅன்சாச்சுரேட்டட் (பல இரட்டைப்பிணைப்பு) கொழுப்புகளுக்கும் இடையிலான விகிதம் 9:1 என்றும் காணப்பட்டுள்ளது, இது பரிந்துரைக்கப்படும் 1:1 விகிதத்தைவிட மிகவும் அதிகமாகும். இந்த வகையான நிறைவுற்ற கொழுப்புகள் உயர் LDL அளவுகளையும் அதிக இதய நோய் அபாயத்தையும் ஏற்படுத்துவதால் இது கவலைக்குரியது.

விடத்தல்தீவு, மன்னார் சூழலை உருவாக்குதல்.

விடத்தல்தீவு, மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள சுமார் 2800 மக்களைக் கொண்ட கடலோர கிராமமாகும் (Sri Lanka Ministry of Health, 2022). இந்த கிராமம் ஒரு வளமான கடல் உணவு மற்றும் தாவர அடிப்படையிலான உணவு பழக்கங்களைக் கொண்ட பாரம்பரிய உணவுமுறையைப் பின்பற்றும் சமுதாயமாக இருந்தது. ஆனால் சமீபத்திய சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள் மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுப் பொருட்களின் அதிகரித்த கிடைக்கும் தன்மை, இந்த சமூகத்தின் உணவுப் பழக்கங்களில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இறைச்சி நுகர்வின் அதிகரிப்பு பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிகளின் கிடைக்கும் தன்மை அதிகரித்ததுடன் நேரடி தொடர்புடையதாக இருக்கலாம் (Renata et al., 2017). இப்போதைய நகரமயமாக்கல் மற்றும் வணிகச் சிக்கல்களின் காரணமாக, விலங்கு இறைச்சி நுகர்வு ஒரு சமூக அந்தஸ்திற்குரிய அடையாளமாக மாறியுள்ளது. பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிகள் உள்ளூரிலேயே சுலபமாக கிடைப்பதால் அவை பிரபலமடைந்துள்ளன. இலங்கையின் பிற பகுதிகளை போலவே, இறைச்சி மட்டுமே அத்தியாவசிய புரதங்களை வழங்கும் என்பது போன்ற நம்பிக்கைகள் உள்ளன. ஆனால், தாவர அடிப்படையிலான உணவுகளும் போதுமான ஊட்டச்சத்துக்களை வழங்குவதுடன், இதய நோய்கள்/CVD அபாயத்தை குறைக்கும் திறன் கொண்டவை என்பதை ஆராய்ச்சிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன (World Health Organization, 2015).இந்த ஆழமாக வேரூன்றிய உணவுப் பழக்கங்களை மாற்ற இலக்கு வைக்கப்பட்ட பொது சுகாதாரத் திட்டங்களும் ஊட்டச்சத்து கல்வியும் அவசியம். இந்த மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, ஏனெனில் அவை விடத்தல்தீவில் இதய நோய்கள் மற்றும் பக்கவாதங்களின் பரவலையும் நேரடியாகப் பாதிக்கக்கூடும்.

விடத்தல்தீவின் உணவுப் பழக்கங்கள் மற்றும் இதய ஆரோக்கியம் குறித்த உள்ளூர் பார்வை.

விடத்தல்தீவை மையமாகக் கொண்ட உணவுப் பழக்கங்கள் மற்றும் இதய ஆரோக்கியம் பற்றிய குறிப்பிட்ட ஆய்வுகள் இன்னும் குறைவாகவே உள்ளன. இருப்பினும், இலங்கையின் பரந்த அளவிலான ஆய்வுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட நுண்ணறிவுகள், இந்த கிராமத்திற்கும் பொருந்தக் கூடியவையாகக் காணப்படுகின்றன. பாரம்பரியமாகச்சிறந்தஉணவுத்திட்டமாகஇருந்தஇலங்கைஉணவுகள், காய்கறிகள், பழங்கள், முழுதானியங்கள், பருப்பு வகைகள் மற்றும் கிழங்கு வேர்கள். இன்று அதிக சுத்திகரிக்கப்பட்ட தானியங்களால் நிரப்பப்பட்டுள்ளதுடன், நுண்ணூட்டச்சத்து நிறைந்த உணவுகள் மிகவும் குறைவாக உள்ளன. இந்த மாற்றம், இதய நோய்கள் உள்ளிட்ட தொற்றாத நோய்களின் அதிகரிப்புக்கு முக்கிய காரணமாகும். விடத்தல்தீவு போன்ற தனித்துவமிக்க சமூகங்களில் இந்த உணவுப் பழக்கங்களைப் பரிசீலனை செய்வது, இதய நலனுக்கேற்ற உணவுப்பழக்கங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் இதய நோய்களின் பரவலைக் குறைக்கும் நோக்கில் உருவாக்கப்படும் பொது சுகாதார திட்டங்களுக்கும் பேருதவியாக இருக்கும்.

இதய நோய் பரவல்: விடத்தல்தீவு vs பிற பிராந்தியங்கள்.

இலங்கையில் இதய நோய்கள் (Cardiovascular Diseases - CVDs) என்பது முக்கியமான பொது சுகாதாரப் பிரச்சினையாகவே இருந்து வருகிறது. இது நாடு முழுவதும் ஏற்படும் அனைத்து இறப்புகளில் சுமார் 40% வரை பங்களிக்கின்றன. குறிப்பாக இஸ்கிமிக் இதய நோய் (Ischemic Heart Disease) தேசிய ரீதியில் மருத்துவமனைகளில் நடைபெறும் இறப்புகளுக்கு முதன்மையான காரணமாக இருந்து வருகின்றது, மேலும் மன்னார் மாவட்டத்திலும் இரண்டாவது முக்கிய இறப்புக்காரணியாக

காணப்படுகிறது (openjicareport.jica.go.jp). ஒப்பீட்டு தரவுகள் காட்டுவதாவது, வரலாற்று ரீதியாக, வடக்கு கிராமப்புற மாவட்டங்கள் இதில் விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு அடங்கும் மன்னார் மாவட்டமும் உள்ளடங்குகிறது அதிக நகரமயமாக்கப்பட்ட பகுதிகளைவிட இதய நோய்கள் காரணமான இறப்புகளை ஓரளவு குறைவாகவே பதிவு செய்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, 2014 ஆம் ஆண்டு மன்னார் மாவட்டம், 100,000 ஆண்களுக்கு 100 க்கும் குறைவான இதய நோய் இறப்புகளுடன் மிகக் குறைந்த இறப்பு விகிதம் கொண்ட மாவட்டங்களில் ஒன்றாக இருந்தது (athensjournals.gr). இதற்கு மாறாக, கொழும்பு, கண்டி போன்ற மக்கள் தொகை அதிகம் உள்ள மாவட்டங்களில், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரிடமும் மிதமான முதல் அதிகளவிலான இதய நோய்கள்/ CVD இறப்பு விகிதங்கள் காணப்பட்டன (athensjournals.gr). இருப்பினும், சமீபத்திய நிலவரங்கள் இலங்கையின் அனைத்து பிராந்தியங்களிலும் இதய நோய் சுமை அதிகரித்து வருவதை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. வறண்ட வடக்கு பிரதேசமாகக் கருதப்படும் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களிலும் இதய நோய்கள் மற்றும் பிற தொற்றா நோய்கள் இப்போது முக்கிய இறப்புக் காரணிகளாக மாறியுள்ளன (openjicareport.jica.go.jp). சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், விடத்தல்தீவின் சுகாதார நிலைமைகள் தேசிய போக்குகளுடன் இணைந்து வருகின்றன. இதய நோய்களின் இறப்பு விகிதங்கள் கடந்த காலத்தில் குறைவாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது இதய நோய் மற்றும் பக்கவாதம் ஆகியவை நாட்டின் பிற பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது கூடுதலான மற்றும் முக்கியமான சவால்களை உருவாக்குகின்றன.

நெறிமுறை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பரிசீலனைகள்.

தனிநபர் உடல்நல பாதிப்புகளைவிட மேலாக, இந்த ஆய்வு இறைச்சி நுகர்வின் நெறிமுறை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்களையும் கணக்கில் எடுத்துள்ளது. தொழில்துறை இறைச்சி உற்பத்தியானது விலங்குவன்கொடுமைகள் மற்றும் துஷ்பிரயோகம், சுற்றுச்சூழல் சேதம் மற்றும் பொதுச் சுகாதார அபாயங்கள் ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது (Johns Hopkins, 2013). தொழில்துறை விலங்கு வளர்ப்புத் துறையில் வெளிப்படைத்தன்மை இல்லாததும், அந்தத் துறையில் விலங்குகளுக்கு நேரும் வன்கொடுமைகள் பொதுவான நடைமுறையாக இருக்கின்றன என்பது பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்களிடையே இல்லாததுமானது. இறைச்சி நுகர்வை அதிகரிக்கச் செய்யும் முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும். வீட்டோடு இணைந்த மீன்பிடித்தலும் விவசாயமும் பாரம்பரியமாக உணவுக்காக நம்பப்படும் ஆதாரங்களாக விளங்கும் விடத்தல்தீவு, தொழில்துறை இறைச்சி உற்பத்தி மீது அதிகம் சார்ந்திருப்பது நீண்டகாலத்தில் எதிர்மறையான விளைவுகள் ஏற்படும் வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கின்றது. எனவே, உள்ளூர் மக்களை பாரம்பரிய கடல் உணவுகளுக்குத் திருப்பவும், அதே சமயத்தில் நிலையான தன்மை வாய்ந்த விவசாய நடைமுறைகளை ஊக்குவிக்கவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இது, ஒரே நேரத்தில் சுகாதார நன்மையும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பையும் கொண்டுவரும் இரட்டை வாய்ப்பாகும்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில், விடத்தல்தீவில் இறைச்சி நுகர்வில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கான முக்கிய காரணிகள் பொருளாதார மாற்றங்கள், சந்தை அணுகல், மற்றும் மாறிவரும் கலாச்சார முன்னுரிமைகள் என ஆய்வின் முடிவுகள் காட்டுகின்றன. இவ்வாறான மாற்றங்கள் இலங்கையில் பரவலாக காணப்படும் தற்போதைய போக்குகளோடு ஒத்துப்போகின்றன. பாரம்பரியமாக பல்வேறு ஊட்டச்சத்து நிறைந்த உணவுகள் இருந்த சமூகங்கள், இன்று அதற்கு பதிலாக பதப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் உயர் கொழுப்பு கொண்ட இறைச்சி வகைகளை அதிகமாக உட்கொள்கின்றன. இறைச்சி நுகர்வு பெரும்பாலும் சமூக அந்தஸ்து மற்றும் செழிப்பின் அடையாளமாகவே பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு இறைச்சியை விரும்புவது இலங்கையின் பிற பகுதிகளிலும் காணப்படும் ஒரு பொதுவான நிலையாகும். பழைய தலைமுறையினர் கடல் உணவுகளை அதிகம் விரும்பினாலும், ஊடகங்கள் மற்றும் நகரமயமாக்கலால் பாதிக்கப்பட்ட இளைய தலைமுறையினர் அதிகமாக சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிகளை நுகருகின்றனர். இந்த ஆய்வின் முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்று, அதிக இறைச்சி நுகர்வும் இதய நோய்கள் (CVDs) மற்றும் பக்கவாதங்களும் இடையிலான தொடர்பு குறித்து, விடத்தல்தீவின் மக்களிடையே மிகவும் குறைந்த விழிப்புணர்வே காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான பங்கேற்பாளர்கள் உலக சுகாதார அமைப்பானது சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சியை புற்று நோய்களை உருவாக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாக வகைப்படுத்தியுள்ள அறிவிப்பைப் பற்றி அறியவில்லை (WHO, 2015). மேலும், இறைச்சி நுகர்வும் இதய நோய்களும் தொடர்புடையதென்று நம்பாதவர்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்தனர். அவர்கள் இதய நோய்களை மரபியல் காரணிகள் அல்லது வயதானதற்கே உரியவைகளாக கருதினர்.

இது, உலகளாவிய ஆய்வுகளின் முடிவுகளுடன் ஒத்துப் போகின்றது. அதாவது, உணவு அறிவு

குறைபாடுகள், ஆரோக்கியமற்ற உணவுத் தேர்வுகளை தூண்டி, இருதய நோய் அபாயங்களை அதிகரிக்கின்றன (Mozaffarian, 2016).

தங்கள் குடும்பங்களில் இதய நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்ட பங்கேற்பாளர்கள், உணவுமுறையில் மாற்றங்களை மேற்கொள்ள தயாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்குத் தேவையான அறிவுரை அல்லது மாற்றுப் புரதமூலங்களைப் பற்றிய புரிதல் இல்லை. இது, விடத்தல்தீவு போன்ற சமூகங்களில் ஊட்டச்சத்து கல்வி சார்ந்த பொது சுகாதார தலையீடுகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. மருத்துவமனைக் குறிப்புகள் மற்றும் சுயமாக அறிவிக்கப்பட்ட உணவுப்பழக்கங்களை ஆய்வு செய்ததில், அதிக இறைச்சி நுகர்வு மற்றும் உயர் இரத்த அழுத்தம், அதிக கொழுப்பு (high cholesterol), மற்றும் இஸ்கிமிக் இதய நோய்கள் ஆகியவை இடையே தொடர்பு காணப்பட்டது. இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள், பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி ஒரு முக்கிய உணவுப் பங்களிப்புக் காரணியாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்தும் முந்தைய உலகளாவிய ஆராய்ச்சிகளுடன் (Renata, Sarah & Dariush, 2010) ஒத்துப்போகின்றன. மேலும், உப்பு அதிகம் உள்ள பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிகளும், சில பாரம்பரிய இலங்கை உணவுகளும் உயர் இரத்த அழுத்தத்திற்கு காரணமாக இருக்கின்றன. உலகளவில் சுமார் 9.5% cardio-metablic மரணங்கள் அதிக உப்பு (sodium) உட்கொள்வதாலே ஏற்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (Renata et al., 2017). மீன் மற்றும் இறைச்சியை உப்புடன் பாதுகாப்பது விடத்தல்தீவில் ஒரு வழக்கமான நடைமுறையாகவே இருப்பதால் இங்கு உப்பு நுகர்வை கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் அவசியமாகின்றன.

பங்கேற்பாளர்கள் உணவுமுறை மற்றும் ஆரோக்கியம் தொடர்பான பிரச்சினைகளை எடுத்துரைத்த போதும், உணவுமுறை மாற்றங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பின்வரும் முக்கிய தடைகள் அடையாளம் காணப்பட்டன:

கலாச்சார பற்று: இறைச்சி, சமூகத்தில் வலிமையும் செழிப்பும் குறிக்கின்ற அடையாளமாகக் கருதப்படுவதால், அதை விலக்குவது கடினமாக இருக்கிறது.

பொருளாதார சவால்கள்: பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிகள் மற்றும் மலிவான சிவப்பு இறைச்சிகள், உடனடி கடல் உணவுகளைவிட குறைந்த விலையில் கிடைக்கின்றன. கடல் உணவுகள், ஏற்றுமதிக்கு முக்கியமானதால், உள்ளூரில் ஒரு ஆடம்பரப் பொருளாகவே மாறியுள்ளன.

மாற்றுப் புரதமூலங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு குறைவு: பருப்பு வகைகள், கொண்டைக்கடலை, சோயா போன்ற எண்ணற்ற தாவர அடிப்படையிலான புரதமூலங்கள் கிடைப்பினும், இளைய தலைமுறையால் அவை முக்கியத்துவமில்லாதவையாகவே கருதப்படுகின்றன. இறைச்சி நுகர்வின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் நெறிமுறை தாக்கங்களைப்பற்றிய விழிப்புணர்வு இந்த ஆய்வின் ஒரு பகுதியாகக் காணப்பட்டது. சில பங்கேற்பாளர்கள் தொழில்துறை இறைச்சி உற்பத்தி சுற்றுச்சூழலுக்குச் செய்யும் பாதிப்புகளை உணர்ந்திருந்தாலும், விலங்கு கொடுமை, மாசுபாடு போன்ற நெறிமுறை பிரச்சனைகள் பற்றி அதிகமாக யாரும் விழிப்புணர்வுடன் இல்லை என்பதை ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. சதுப்புநிலங்கள், கடல் பல்லுயிர் வளம் ஆகியவற்றிற்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு, நிலையான மீன்பிடித் திட்டங்களை அமைப்பதற்கும், தாவர அடிப்படையிலான உணவுகளின் பயன்களை பின்பற்றுவதற்கும் ஏற்ற இடமாக அமைகிறது. இந்த வழிகாட்டுதல்கள், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி மீது சமூகத்தின் சார்பினை குறைத்து, சுகாதாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு சாதகமான மாற்றங்களை கொண்டு வரலாம்.

விடத்தல்தீவுக்கான பொது சுகாதாரக் கொள்கை பரிந்துரைகள்.

விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களில் இதய நோய்கள் ஏற்படும் அபாயங்களை குறைப்பதற்காக, உள்ளூர் கலாச்சாரம் மற்றும் பொருளாதார சூழ்நிலைகளை மனதில் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்ட பொது சுகாதாரக் கொள்கைகள் அவசியமாகின்றன. இலங்கையின் சுகாதார அதிகாரிகள், முதன்மை பராமரிப்பு பரிசோதனைகள் மற்றும் கல்வி ஊடாக தொற்றா நோய்களை தடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்துள்ளனர். குறிப்பாக, மன்னார் மாவட்டம் நாட்டின் பிற மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, இதய நோய்கள் அபாயக் காரணிகளுக்கான பரிசோதனைகளில் மிக உயர்ந்த ஒளிபடப் பரப்பலை (coverage) பெற்றுள்ளது (ncd.health.gov.lk).

இந்த முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில் பின்வரும் கொள்கை பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

தடுப்பு சுகாதார பராமரிப்பை வலுப்படுத்துதல்.

மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தில் உள்ள "ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை முறை மையங்கள்" மற்றும் நடமாடும் சுகாதார சேவைகள் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். பெரியவர்கள் மத்தியில் உயர் இரத்த அழுத்தம், நீரிழிவு மற்றும் கொழுப்புக்கூட்டம் ஆகியவற்றுக்கான பரிசோதனைகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு,

உணவுமுறை மற்றும் உடற்பயிற்சி குறித்த ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த முக்கியமான இதய நோய்கள் அபாயக் காரணிகள் முன்கூட்டியே கண்டறியப்பட வேண்டும். அவற்றுக்கான சிகிச்சை மற்றும் வாழ்க்கைமுறை மாற்றங்களுக்கு ஆதரவு வழங்கப்பட வேண்டும் (ncd.health.gov.lk). இந்தத் திட்டங்களுக்கு தொடர்ச்சியான அரச ஆதரவு கிடைக்க வேண்டும், இது மன்னார் மாவட்டத்தினுடைய தேசிய அளவிலான தலைமைத்துவத்தை நிலைநிறுத்த உதவும்.

கலாச்சார ரீதியாக உணர்திறன் மிக்க உணவு வழிகாட்டுதல்கள்.

விடத்தல்தீவின் சமுதாய கலாச்சாரத்தை பிரதிபலிக்கும் வகையில் தமிழில் உள்ளூர் உணவுக் குறிப்புகள் மற்றும் அறிவுரை பிரச்சாரங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, கடல் உணவுகளும் தாவர அடிப்படையிலான உணவுகளும் இதய நலனுக்கேற்றவையாகவும் கலாச்சாரத்திற்கேற்ற பெருமைக்குரியவையாகவும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். இத்தகைய செய்திகளை மத வழிபாடுகளிலும் சமூக நிகழ்வுகளிலும் இணைத்து, சிவப்பு இறைச்சி நுகர்வை மிதமாக்கும் நோக்கில் சமூகத் தலைவர்களுடன் (மதகுருக்கள், ஆலயச் செயலாளர்கள்) அமைச்சகங்கள் கூட்டுசெயல்பட முடியும். உணவு ஆலோசனைகள் பாரம்பரியத்தில் வேரூன்றினால், அவை சுலபமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

சமூக ஊட்டச்சத்து கல்வி.

விடத்தல்தீவின் கிராம மட்டங்களில் உணவு மற்றும் இதய ஆரோக்கியம் பற்றிய பட்டறைகள், கலந்துரையாடல்கள் நடைபெற வேண்டும். சுகாதார ஊழியர்கள் அல்லது செவிலியர்கள் மாதாந்திர அமர்வுகளை நடத்தி, அதிக இறைச்சி மற்றும் உப்பு உட்கொள்வது எவ்வாறு உயர் இரத்த அழுத்தம், மாரடைப்பு, பக்கவாதம் ஆகியவற்றுக்கு வழிவகுக்கின்றன என்பதைக் கூற வேண்டும். இந்த நடவடிக்கைகளில் ஆசிரியர்கள், மதகுருக்கள் போன்ற மரியாதைக்குரிய உள்ளூர் பிரமுகர்களைப் பயன்படுத்தினால் நம்பிக்கையும் அதிகரிக்கும். பாடசாலை அடிப்படையிலான திட்டங்கள் (ஊட்டச்சத்து, தோட்டக்கலை) இளைய தலைமுறைக்கு சீரான உணவுப் பழக்கங்களை ஏற்படுத்த உதவும்.

பாரம்பரிய மற்றும் மலிவு விலை உணவுகளை ஊக்குவித்தல்.

விடத்தல்தீவின் கடலோர பாரம்பரியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, மீன் போன்ற ஒமேகா-3 கொழுப்பு அமிலங்கள் உள்ள உணவுகளை நம் உணவுப் பழக்கங்களில் மீண்டும் நிலைநிறுத்த வேண்டியது அவசியம். இது சிவப்பு இறைச்சிக்கான சுகாதாரமான மாற்றாக அமையலாம். சமூகத் தலைவர்கள் மீன்வள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அல்லது "விவசாயிகள் சந்தைகள்" போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்து, உள்ளூர் மீன்கள் மற்றும் விளைபொருட்கள் நியாயமான விலையில் வழங்கப்பட ஆவண செய்ய வேண்டும். இதே நேரத்தில், பருப்பு வகைகள் (lentils), கொண்டைக்கடலை, மீன்ஸ் கட்டிகள் (டோஃபு) போன்ற தாவர அடிப்படையிலான புரத மூலங்களை சுகாதார நன்மைகள் கொண்ட, மலிவான மாற்றாக ஊக்குவிக்க வேண்டும். இந்த பாரம்பரிய உணவுகளில் மீண்டும் ஆர்வம் தூண்ட, மகளிர் குழுக்களும் இளைஞர் சங்கங்களும் செய்முறை பகிர்வுகளை (recipe-sharing sessions) நடாத்தலாம். முக்கியமாக, "ஆரோக்கியமான தேர்வு" என்ற எண்ணத்தை ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் வாழ்க்கையின் இயல்பான ஒரு பகுதியாக மாற்றுவதே இக் கொள்கையின் குறிக்கோள்.

சுகாதார சேவை வழங்குநர்களுடன் ஒத்துழைப்பு.

பள்ளமடு அல்லது மன்னாரில் உள்ள அரசு மருத்துவமனைகள், விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்றடையும் சுகாதார திட்டங்களை செயல்படுத்தலாம். காலாண்டு சுகாதார பரிசோதனைகள். இரத்த அழுத்தம், இரத்த சர்க்கரை, கொழுப்பு அளவுகள். மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பங்களில் மருத்துவ அதிகாரிகள் நேரடியாக குடும்பங்களுடன் பேசி உணவுமுறை ஆலோசனைகளை வழங்கலாம். அதிக அபாயத்தில் உள்ளவர்கள் தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்படும் திட்டங்களில் சேர்க்கப்படலாம். பொதுச் சுகாதார செவிலியர்கள் அவர்களது வீடுகளுக்கு சென்று உணவு ஆலோசனைகளை வலுப்படுத்தவும், மருந்து கடைப்பிடிப்பை உறுதி செய்யவும் முடியும். சமூகத்தின் வீட்டு வாசலில் சுகாதார சேவைகள் கிடைக்கும் போதுதான், தடுப்புக் கட்டங்களை நீக்கி, வாழ்க்கைமுறை மாற்றங்களைச் செயல்படுத்துவது சாத்தியமாகும்.

ஆய்வின் வரம்புகள்.

1. சிறிய மாதிரி அளவு மற்றும் வழக்கு-கட்டுப்பாட்டு வடிவமைப்பு சார்ந்த கட்டுப்பாடுகள்.

இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவில் வரையறுக்கப்பட்ட மாதிரியை வைத்தே மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனவே, இது இலங்கையின் பரந்த உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சுகாதாரப் போக்குகளை முழுமையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாதிருக்கலாம். வழக்கு-கட்டுப்பாட்டு (case-control) ஆய்வு வடிவமைப்பு, பின்னோக்கிய தரவுகளை (retrospective data) சார்ந்துள்ளது. இது நினைவுக்குறை சார்பினை (recall bias) ஏற்படுத்தக்கூடும். அதாவது பங்கேற்பாளர்கள் தங்களது உணவுப் பழக்கங்களை துல்லியமாக நினைவுகூராமல் தவறாக தெரிவிக்க வாய்ப்புள்ளது (Kontogianni et al., *2008*).

2. விரிவான சுகாதார பதிவுகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகல்.

இதய நோய் மற்றும் பக்கவாதம் பாதிப்பு பற்றிய தகவல்கள் சுயமாக அறிவிக்கப்பட்ட வழக்குகளும் மருத்துவமனை பதிவுகளும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பெறப்பட்டன. இருப்பினும், இதர பதிவு செய்யப்படாத அல்லது கண்டறியப்படாத வழக்குகள் இருக்க வாய்ப்பு உள்ளது. மரபணு அடிப்படையிலான இருதய நோய் அபாயங்கள் இந்த ஆய்வில் மதிப்பீடு செய்யப்படவில்லை. இது கூடுதல் அபாயக் காரணியாக இருக்கக்கூடும்.

3. உணவுமுறை மாற்றங்களைப் பற்றிய நீண்டகால தரவின் இல்லாமை.

இந்த ஆய்வு பங்கேற்பாளர்களின் உணவுப் பழக்கங்களில் நிகழும் நீளமான மாற்றங்களையும் அவை உடல்நல விளைவுகளுக்கு ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களையும் கண்காணிக்கவில்லை. எனவே, இறைச்சி நுகர்வும் இதய நோய்கள்/CVD அபாயங்களும் இடையிலான நேரடி காரண உறவை உறுதிப்படுத்துவது சிரமமாகும் (Renata et al., *2017*).

முடிவுரை.

மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரைக் கிராமமான விடத்தல்தீவு, உணவுமுறை மற்றும் வாழ்க்கைமுறைகளில் தொடர்ந்து மாற்றங்களை எதிர்கொள்கிறது. இந்நிலையில், இந்த ஆய்வு அதிகரித்து வரும் இறைச்சி நுகர்வும் விசேடமாக சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிகள், இதய நோய்கள் (CVDs) மற்றும் பக்கவாதம் போன்ற தொற்றா நோய்களின் அபாயத்தை அதிகரிக்கின்றன என்ற உறுதியான தொடர்பை வெளிக்கொணர்கின்றது. இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள், உலகளாவிய அளவில் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி நுகர்வும் இதய நோய்களும் இடையே உள்ள உறவை விளக்கும் ஆய்வுகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன. அதே நேரத்தில், உணவுமுறை சார்ந்த சுகாதார அபாயங்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு விடத்தல்தீவின் மக்களிடம் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. பலரும் அதிக இறைச்சி நுகர்வும் இதய நோய்களும் இடையிலான தொடர்பை நன்கு புரிந்து கொள்ளவில்லை. பொருளாதாரத் தடைகள், கலாச்சார நம்பிக்கைகள், விழிப்புணர்வு குறைவு என்பவை உணவுமுறை மாற்றத்தை சிக்கலானதொரு பிரச்சினையாக மாற்றுகின்றன. இந்த நிலையில், பொது சுகாதாரத் தலையீடுகள் கலாச்சார ரீதியாக உணர்திறன் மிக்கவையாகவும், பொருளாதார ரீதியாக சாத்தியமானவையாகவும், சமூகத்தில் ஊடுருவும் வகையிலும் இருக்க வேண்டும். ஒரே மாதிரியான ஒரு கொள்கை அணுகுமுறை பயனளிக்காது. அதற்கு பதிலாக, உள்ளூர் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் சமூக-பொருளாதார நிலைகளையும் கருத்தில் கொண்டு, நிலையான (sustainable) மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உணவுத் தீர்வுகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். விழிப்புணர்வை மேம்படுத்துவதின் ஊடாகவும், ஆரோக்கியமான உணவுகளுக்கான அணுகலை விரிவுபடுத்துவதன் ஊடாகவும், சுகாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மையை உணவுத் தேர்வுகளில் இணைப்பதன் ஊடாகவும், விடத்தல்தீவு தனது சமூகத்தை வளமான, ஆரோக்கிய எதிர்காலத்தை நோக்கி நகர்த்த முடியும்.

உசாத்துணைகள்.

- American Heart Association. (2017). Cardiovascular disease: A costly burden for America projections through2035.
- Carrie, R. D., Amanda, J. C., Corinna, K., & Rashmi, S. (2010). Trends in meat consumption in the USA. Public Health Nutrition, 14(4), 575–583.
- Census Bureau. (2017). Quick Facts: Harrisonburg City, Virginia.
- Department of Census and Statistics Sri Lanka. (2014). Sri Lanka Health Statistics 2014. Ministry of Health.
- Department of Census and Statistics Sri Lanka. (2021). Annual Health Bulletin 2021: Non-communicable diseases. Ministry of Health, Sri Lanka.
- Department of Health, Education, and Welfare. (1979). The Belmont Report: Ethical principles and guidelines for the protection of human subjects of research.
- Himmelfarb Health Sciences Library. (2017). Case control study.

- Institute for Health Metrics and Evaluation (IHME). (2016). US County Profile: Harrisonburg City, Virginia. Seattle, WA.
- Joanna, K., Alicja, W., & Susanna, C. L. (2012). Red meat consumption and risk of stroke: A meta-analysis of prospective studies. Stroke, 43, 2556-2560.
- Johns Hopkins Center for a Livable Future. (2013). Industrial food animal production in America: Examining the impact of the Pew Commission's priority recommendations.
- Kontogianni, M. D., Panagiotakos, D. B., Pitsavos, C., Chrysohoou, C., & Stefanadis, C. (2008). Relationship between meat intake and the development of acute coronary syndromes. European Journal of Clinical Nutrition, 62, 171–177.
- Lisa, M. S. (2012). Essentials of biostatistics in public health. Jones & Bartlett Learning.
- Ministry of Health Sri Lanka. (2019). National Policy on Non-Communicable Diseases. Colombo.
- Ministry of Health Sri Lanka. (2020). Sri Lanka Health Statistics Report 2020.
- Mozaffarian, D. (2012). The role of government policy in nutrition—barriers to and opportunities for healthier eating. JAMA, 308(23), 2561-2562.
- Mozaffarian, D. (2016). Dietary and policy priorities for cardiovascular disease, diabetes, and obesity: A comprehensive review. Circulation, 133(2), 187-225.
- National Institutes of Health. (2017). Quality assessment of case-control studies.
- Renata, M., Jose, L. P., Frederick, C., Fumiaki, I., Colin, D. R., & Dariush, M. (2017). Association between dietary factors and mortality from heart disease, stroke, and type 2 diabetes in the United States. JAMA, 317(9), 912-924.
- ResearchGate. (2016). Species diversity and vegetation structure of mangroves in Vidathaltheevu, Mannar, Sri Lanka.
- ResearchGate. (2020). Understanding dietary diversity, dietary practices, and changes in food patterns in marginalized societies in Sri Lanka.
- Sri Lanka Ministry of Health. (2022). Mannar District Health Report 2022: Cardiovascular Disease Trends in Manthai West & Vidathaltheevu.
- The Analysis Factor. (2017). Cohort and case-control studies: Pros and cons.
- World Health Organization (WHO). (2015). Q&A on the carcinogenicity of the consumption of red meat and processed meat.

சுகாதாரம்,

கல்வி,

சமூக அபிவிருத்தி,

மனித அபிவிருத்தி

10. வரலாற்றின் வழியில் குணப்படுத்துதல்: விடத்தல்தீவில் சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவத்தின் பரிணாமம்.

குணசீலன் ஞானசீலன்[10].

சுருக்கம்.

இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மன்னார் மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதியான விடத்தல்தீவின் சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவத்தின் வளர்ச்சிப் பயணத்தை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. காலனித்துவத்திற்கு முன்னரான காலத்தில் இருந்து நவீன காலம் வரையிலான வரலாற்று விவரங்கள் மற்றும் 2022ஆம் ஆண்டுக்கான மன்னார் மாவட்டத்தின் பிராந்திய சுகாதார பணிப்பாளர் வெளியிட்ட புள்ளிவிவரக் கையேட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில், இவ்வாய்வு தற்போதைய சுகாதார உட்கட்டமைப்பு, அணுகல் சிக்கல்கள் மற்றும் தொற்றுநோயியல் போக்குகளைப் ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. பாரம்பரிய சிகிச்சை முறைகள் மற்றும் தொற்றுநோய்களுக்கான காலனித்துவ சுகாதார நடவடிக்கைகள் காணப்பட்ட காலத்திலிருந்து, தற்போது போதிய வசதிகள் இல்லாத பிரதேச மருத்துவமனைகள், அடிப்படை நோயறிதல் உபகரணங்களின் பற்றாக்குறை, மற்றும் குறிப்பாக இருதய நோய்கள் போன்ற தொற்றாத நோய்களின் (NCDs) அதிகரிப்பு போன்ற சவால்கள் உருவாகியுள்ளன. விடத்தல்தீவின் பிரதேச மருத்துவமனை, மத்திய சுகாதார சேவை வழங்கலுக்கான முக்கிய அமைப்பாக இருந்தாலும், குறைந்த உள்நோயாளர் அனுமதிகள், வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிகள் மற்றும் மிகக் குறைந்த மனிதவள ஆதரவு ஆகியவை நிலவுகின்றன. இந்த அமைப்பு சிக்கல்கள் புவியியல் தனிமைப்படுத்தல், பரிந்துரை வசதிகள் இல்லாமை மற்றும் நகரமயமாக்கப்பட்ட சுகாதாரக் கொள்கைகளின் முன்னுரிமை போன்ற காரணங்களால் மேலும் தீவிரமாகின்றன. இந்த வரலாற்று ரீதியாக பின்தங்கிய சமூகத்தில் நிலவும் சுகாதார இடைவெளிகளை குறைப்பதற்கும், சுகாதார முடிவுகளை மேம்படுத்துவதற்கும், தடுப்புப் பராமரிப்பு சேவைகள், உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, மற்றும் கலாச்சார ரீதியாகப் பொருந்தக்கூடிய சுகாதார கல்வியை ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படுத்தும் கிராமப்புற சுகாதார முதலீடுகள் அவசியமாகின்றன என்பதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது. மன்னார் மாவட்டத்தில் பரவலாக காணப்படும் நோய் மாதிரிகள் (எ.கா., வெப்பப்பிரதேச நோய்கள், பாரம்பரிய சிகிச்சை முறைகளின் மீது நம்பிக்கை) மற்றும் விடத்தல்தீவின் தனித்துவமான அம்சங்கள் (எ.கா., அதன் மூலோபாயமான கடற்கரை நிலை, மதப்பல்வேறு தன்மை) ஆகிய இரண்டும் இந்த ஆய்வில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன (Chandrasena, 2012; Sathasivampillai et al., 2018).

முக்கிய சொற்கள்:விடத்தல்தீவு, கிராமப்புற சுகாதாரம், தொற்றாத நோய்கள், இலங்கை, சுகாதார அணுகல்.

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு என்பது இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட ஒரு கடற்கரைப் பகுதியில் அமைந்த கிராமக் குழுமமாகும். அதன் மூலோபாயமான புவியியல் அமைப்பும், கலாச்சார ரீதியான பன்முகத்தன்மையும் காரணமாக இந்நகரம் நீண்ட காலமாகவே குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றைய நிலையில், விடத்தல்தீவு வரலாற்றில் நிலைத்துள்ள சுகாதார மரபுகளுக்கும், வளர்ந்து வரும் நவீன சுகாதார சவால்களுக்கும் இடையே கூடியுள்ள முக்கியமான சந்திப்பாக இருக்கிறது. மலேரியா, கொலரா மற்றும் தைபொய்ட் போன்ற தொற்றுநோய்கள் காலனித்துவ மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலங்களில் இப்பகுதியின் பொது சுகாதார நடவடிக்கைகளைப் பெருமளவில் அமைத்தன. ஆனால் தற்போது, இப்பகுதி இரட்டை சுமைகளை சந்திக்கிறது. வரையறுக்கப்பட்ட சுகாதார அணுகல் மற்றும் தொற்றாத நோய்களின் (NCDs), குறிப்பாக இருதய நோய்களின் (CVDs) அதிகரிப்பு. இப்போதைய மன்னார் மக்கள் தொகை பெரும்பாலும் தமிழர்களைக் கொண்டது (சிறிய அளவில் சிங்களவர் மற்றும் முஸ்லிம்களும் உள்ளனர்) மற்றும் 1983 முதல் 2009 வரை நீடித்த உள்நாட்டுப் போர் காரணமாக தீவிரமான பாதிப்புகளை எதிர்கொண்டது (Wikipedia, 2024; Thomas et al., 2022). இப்பகுதியில் உள்ள சுகாதார அமைப்புகள், மன்னார் மாவட்டத்தின் பிராந்தியப் போக்குகளும், விடத்தல்தீவின் தனிச்சிறப்புகளும் கலந்து காணப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவிலும் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள மற்ற கிராமங்களிலும் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு, நோய்களும், பொது சுகாதார நடைமுறைகளும், மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவங்களின் வரலாற்றையும் விவரிக்கும் பொது மற்றும் தனியார் ஆவணங்கள், மக்கள் தொகை தரவுகள், அரச மற்றும் அரசுக்குட்பட்ட தரவுகள், மற்றும் அறிவார்ந்த ஆய்வுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இயல்பான வரலாற்றுக் காலப்பக்கவினை (காலனித்துவத்திற்கு

10 மருத்துவர், அவுஸ்ரேலியா.

முந்தைய, காலனித்துவ, மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலங்கள்) பின்பற்றி, விடத்தல்தீவின் நிலையை அதன் சுற்றுப்புற மாந்தை மேற்கு சமூகங்களுடனும், மன்னார் மாவட்டத்தின் மற்ற பகுதிகளுடனும் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் ஒப்பீட்டு அணுகுமுறையை இவ்வாய்வு எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. இந்தக் கடலோர, புறநகர் பகுதியில் ஆரோக்கியம் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராயும் போது, காலனித்துவ மரபுகள், போரின் தாக்கங்கள் மற்றும் கலாசார நடைமுறைகள் ஆகியவை எவ்வாறு பரஸ்பரமாக பொருந்துகின்றன என்பது முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் சுகாதார உட்கட்டமைப்பு, சேவை பயன்பாடு மற்றும் பொது சுகாதார திறன் ஆகியவற்றின் மீது முக்கிய கவனத்துடன் அணுகுவதன் மூலம், இப்பகுதியின் சுகாதார அமைப்பின் அமைப்புப் போக்குகளையும் செயல்பாட்டு வரம்புகளையும் விமர்சன ரீதியாக ஆராய்கிறது. 2022 ஆம் ஆண்டு மன்னார் பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் பணிப்பாளரால் வெளியிடப்பட்ட புள்ளிவிவர கையேட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இவ்வாய்வு, விடத்தல்தீவின் தற்போதைய சவால்களை அதே பிரதேசத்தில் உள்ள அடம்பன் போன்ற சிறந்த வளங்கள் கொண்ட மையங்களுடன் ஒப்பிட்டு காட்டுகிறது. 05 கிராம நிர்வாக பிரிவுகளில் சுமார் 4,800 பேர் வசிக்கும் இந்த கிராமம், குறைந்த படுக்கை வசதிகளும், வளமற்ற மருத்துவ உபகரணங்களும், மற்றும் மிகவும் குறைந்த அளவில் பொது சுகாதார ஊழியர்கள் உள்ளடங்கிய அமைப்புடன் இயங்குகிறது. இந்த சமூகத்தில் உணவுமுறைகள் மற்றும் வாழ்க்கைமுறைகளுடன் தொடர்புடைய தொற்றாத நோய்கள் அதிகரிக்கின்றன என்பது மிகவும் கவலையளிக்கக்கூடிய விடயமாகும். ஏனெனில் இந்த சமூகங்கள் கடந்தக் காலங்களில் முறையான மருத்துவக் கவனிப்புகளுக்குள் அடிக்கடி கொண்டுவரப்படவில்லை. இந்தக் கட்டமைப்புப் பகுப்பாய்வு, விடத்தல்தீவின் சுகாதார அமைப்புக்குள் இயங்கும் கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாட்டு சிக்கல்களை வெளிக்கொணருகிறது. நோயறிதல் வசதிகள், தடுப்பு பராமரிப்பு மற்றும் வெளிநடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றின் மேம்பாடுகள் தேவைப்படும் பகுதிகளாகக் காணப்படுகின்றன. காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் பொருத்தமற்ற புள்ளிவிவரங்களுடன் இணைத்து, இவ்வாய்வு ஒரு பதிலளிக்கும் மற்றும் நிலையான சுகாதார மாதிரியை உருவாக்கத் தேவையான இடைவெளிகளை அடையாளம் காட்டுகிறது. பல தசாப்தங்கள் நீடித்த போர் மற்றும் புறக்கணிப்பிலிருந்து மீண்டு வருகின்ற இந்தப் புறநகர் கடற்கரை சமூகத்திற்குப் பொருத்தமான, பதிலளிக்கக்கூடிய மற்றும் நெகிழ்வான சுகாதார சேவைகள் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட முடியும் என்பது இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாக உள்ளது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

இலங்கையின் மோதலுக்குப் பிந்தைய வடக்கு பகுதியிலுள்ள கிராமப்புற சுகாதார அமைப்புகளை வலுப்படுத்தும் முயற்சிகளில், இந்த ஆய்வு குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்தைத் தருகிறது. மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் அமைந்துள்ள முக்கியமான கடற்கரை குடியிருப்பாகும். விடத்தல்தீவு, கிராமப்புற சுகாதார அமைப்புகளில் நிலவும் நுணுக்கமான சவால்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. வரலாற்று புறக்கணிப்பு, புவியியல் தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார தளர்வுகள் ஆகியவை ஒன்றிணைந்து இப்பகுதியில் சுகாதார அணுகல் மற்றும் சுகாதார முடிவுகளில் கணக்கிடக்கூடிய பாகுபாடுகளை உருவாக்கியுள்ளன.விடத்தல்தீவின் சுகாதார விநியோக அமைப்பு, குறிப்பாக அதன் பிரதேச வைத்தியசாலையின் (வகை B) செயல்திறனும் கட்டுப்பாடுகளும், போர் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கட்டமைப்பு மட்டத்தில் சுகாதார சேவைகள் எவ்வாறு தொடர்ச்சியாக புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதற்கான முக்கியமான நோக்குநிலைப் பார்வையை வழங்குகிறது. வரலாற்று மற்றும் இனவியல் அனுபவங்களை சுகாதார பயன்பாட்டு தரவுடன் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம், இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவின் தற்போதைய தொற்றுநோயியல் சாய்வை வெளிக்கொணர்கிறது. அங்கு தொற்றுநோய்களின் பின்வட்டங்களில் இருந்து, பொருத்தமான பராமரிப்பு உத்திகள் இல்லாமலேயே, தொற்றாத நோய்கள் (NCDs), குறிப்பாக இருதய நோய்கள் (CVDs), அதிகரித்து வருகின்றன. இந்த தேவை மற்றும் வழங்கல் இடையிலான பொருந்தாத நிலைமை, இலங்கையின் கிராமப்புற மற்றும் கடற்கரை சுகாதார அமைப்புகள் எதிர்நோக்கும் பரந்தசார்ந்த சவால்களை வெளிக்காட்டுகிறது. விடத்தல்தீவு, அதனால், சிக்கலான சூழ்நிலைகளில் செயல்படும் சுகாதார அமைப்புகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஓர் முக்கியமான வழக்கு ஆய்வாக அமைகிறது. இந்த ஆய்வு, நீண்டகால முரண்பாடுகள் மற்றும் வளர்ச்சியின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமப்புற பகுதிகளில், இடசார்ந்த உணர்திறன் கொண்ட சுகாதாரத் திட்டங்கள் மற்றும் முதலீட்டு முன்னுரிமைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டியதைக் குறிக்கிறது, மற்றும் அவற்றுக்கு கல்விசார் மற்றும் கொள்கை ரீதியான வழிகாட்டல்களை வழங்கும் நோக்கத்தையும் மேற்கொள்கிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் வடக்கு பகுதிகளில் மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களின் சுகாதார வரலாறுகள் பொதுவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், கிராமப்புற சுகாதார அமைப்புகளுக்கான உள்ளூர்

சார்ந்த, தரவின் பகுப்பாய்வுகளில், குறிப்பாக கிராம நிர்வாக அளவில், குறிப்பிடத்தக்க குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. தற்போதைய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் மாவட்ட மட்டத்தில் உள்ள சுகாதார விளைவுகள் அல்லது அமைப்புகளின் மீது போர் ஏற்படுத்திய ஒட்டுமொத்த தாக்கங்களை மட்டும் நோக்குகின்றன. இதனால், வரலாற்றுச் சூழ்நிலையையும் தற்போதைய சுகாதார சேவை தரவுகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் நுணுக்கமான, கிராமம் சார்ந்த மதிப்பீடுகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவை நோக்கினால், அதன் போர்க்கால மூலோபாயப் பங்களிப்பு அல்லது பாரம்பரிய சிகிச்சை முறைகள் பற்றிய மையக்கருத்துகளே இதுவரை கவனிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இதன் பொது சுகாதார அமைப்பின் நடைமுறை செயல்திறன் குறித்த ஆய்வுகள், மிகவும் குறைவாக உள்ளன. விரைவாகப் பரவிக்கொண்டிருக்கும் இருதய நோய்கள், பயன்பாடின்றி நிற்கும் உள்நோயாளர் வசதிகள் மற்றும் நோயறிதல் கருவிகளின் பற்றாக்குறை ஆகியவை, அங்குள்ள சுகாதார அமைப்பின் நிர்வாக மற்றும் சேவை வரம்புகளோடு எவ்வாறு தொடர்புகொள்கின்றன என்பதை தற்போதைய எந்த ஒரு ஆய்வும் விரிவாக எடுத்துரைக்கவில்லை. இந்த ஆய்வு வரலாற்று, நிர்வாக மற்றும் மருத்துவ நோக்குகளின் சந்திப்பில் அமையப்பட்டு, அந்த ஆய்வுப் பிரச்சினையை நிரப்புகிறது. இது சிக்கலான கட்டமைப்புகள் எங்கே இருக்கின்றன. எந்த இடங்களில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யலாம், எனும் விடயங்களை விளக்கமாக வெளிக்கொண்டு, நவீன சுகாதாரக் கொள்கைகளுக்கான பகுப்பாய்விற்குரிய சிக்கலான தரவுகளை முன்வைக்கிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. மன்னார் மாவட்டத்தில் காணப்படும் பரந்த அளவிலான பிராந்திய சுகாதாரப் போக்குகளின் ஒட்டுமொத்த வடிவமைப்புக்குள், விடத்தல்தீவில் சுகாதாரமும் மருத்துவமும் காலனித்துவத்திற்கு முன்னரான காலம் முதல் தற்போதைய காலம் வரை எவ்வாறு பரிணாமமடைந்துள்ளன என்பதைக் குறிப்பாக ஆவணப்படுத்துதல்.
2. 2022 ஆம் ஆண்டு மன்னார் பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் இயக்குநரால் வெளியிடப்பட்ட புள்ளிவிவரக் கையேட்டின் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மருத்துவமனை சேவை பயன்பாடு, மனிதவள வலிமை மற்றும் நோயறிதல் வசதிகள் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டு, விடத்தல்தீவின் தற்போதைய பொது சுகாதார உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சேவை வழங்கல் நிலையை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. விடத்தல்தீவின் சுகாதார சேவை அமைப்பிற்குள், குறிப்பாக தொற்றாத நோய் தடுப்பு, பரிந்துரை சேவைகள் மற்றும் அவசரகால பதிலளிப்பு தொடர்பான அணுகல் மற்றும் கிடைக்கும் வசதிகளில் உள்ள கட்டுப்பாடுகளை அடையாளம் காணுதல்.
4. தாய்மை மற்றும் குழந்தை நல சேவைகள் (MCH), பொது சுகாதார மருத்துவச்சியினரின் (PHM) செயற்பாட்டு எல்லைகள் மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவத்துடன் உள்ள ஒருங்கிணைப்புகள் (அல்லது அவற்றின் குறைபாடுகள்) போன்ற சமூக அடிப்படையிலான சுகாதார நடைமுறைகள் மற்றும் பொதுசுகாதார நலன்களை ஆராய்தல்.
5. விடத்தல்தீவு மற்றும் அதற்கு ஒப்பான சமூகங்களில் ஆரம்ப நிலை சுகாதார அணுகலை மேம்படுத்தும், தடுப்பு சுகாதாரத் தலையீடுகளை வலுப்படுத்தும் மற்றும் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற சுகாதாரச் சீர்மையிலுள்ள பாகுபாடுகளை குறைக்கும் நோக்குடன் இலக்கு கொள்கைகள் மற்றும் சேவை வழங்கல் பரிந்துரைகளை முன்மொழிதல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, வரலாற்று ஆவணங்களை பகுப்பாய்வு செய்தல், அளவிடக்கூடிய சுகாதாரத் தரவுகளின் விமர்சன மதிப்பீடு மற்றும் சூழலியல் விளக்கங்கள் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் கலப்பு முறையிலான இடைநிலை அணுகுமுறையை பயன்படுத்துகிறது. இந்த முறை, விடத்தல்தீவின் சுகாதார மற்றும் மருத்துவத் துறையின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வதற்காக முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களை இணைக்கிறது. அதே நேரத்தில், இந்த கிராமப்புற கடலோர சமூகத்தில் தற்போதைய சுகாதார சேவை செயல்திறனை விமர்சன ரீதியாக மதிப்பீடு செய்கிறது. விடத்தல்தீவின் சுகாதார வரலாற்றைப் பதிந்துகொள்ள, காலனித்துவத்திற்கு முன்னரான காலம் முதல் போர் முடிந்த காலம் வரை எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள், கல்விசார் ஆய்வுகள் மற்றும் வாய்மொழி மூலங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து தரவுகள் பெறப்பட்டன. சமகால நிலைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்காக, 2022 ஆம் ஆண்டு மன்னார் மாவட்டத்திற்கு வெளியிடப்பட்ட பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் இயக்குநரின் புள்ளிவிவரக் கையேடு முக்கிய தரவுத் தளமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. இதில், வெளிநோயாளர் வருகைகள், மருத்துவமனை சேர்க்கைகள், உள்நோயாளர் வசதிகள், மற்றும் மக்கள் தொகையின் நீர்ப்பிடிப்பு நிலைகள் போன்ற சுகாதார வசதி சார்ந்த செயல்திறன் குறியீடுகள் அடங்கும். விடத்தல்தீவின் மருத்துவமனை செயற்பாடுகளை ஒப்பீட்டு நோக்கில் மதிப்பீடு செய்யும் வகையில், மாந்தை மேற்கு பிரிவில் உள்ள அடம்பன் பிரதேச மருத்துவமனை மற்றும் பெரியமடு,

வெள்ளாங்குளம் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள முதன்மை மருத்துவ பராமரிப்பு மையங்களின் (PMCUs) தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அணுகல், சேவை பயன்பாடு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு திறனில் உள்ள வேறுபாடுகளை விளக்க, விவரண புள்ளிவிவர முறை (descriptive statistics) பயன்படுத்தப்பட்டது. மேலும், பொது சுகாதார சேவைகளில் காணப்படும் இடைவெளிகளை பகுப்பாய்வு செய்ய, மக்கள் அடர்த்தி மற்றும் புவியியல் பரவலுடன் தொடர்புடைய பணியாளர் விநியோகத்தைக் கொண்ட தரவுகள், குறிப்பாக பொது சுகாதார ஆய்வாளர்கள் (PHIs) மற்றும் பொது சுகாதார மருத்துவிச்சிகள் (PHMs) பற்றிய தகவல்கள் ஆய்வுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. இந்த முடிவுகள், சுகாதார சேவை வழங்கலுக்குள் நிலவும் கட்டமைப்புப் பின்தங்கிய நிலை, செயற்பாட்டு சவால்கள் மற்றும் கலாசார மாறுபாடுகளை வெளிக்கொணரும் வகையில், மோதலுக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகள் மற்றும் கிராமப்புற சுகாதாரத் திட்டமிடலுக்கான சூழலியல் பின்னணியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

புவியியல் மற்றும் மக்கள்தொகை.

மன்னார் மாவட்டம் இலங்கையின் வடமேற்கில் அமைந்துள்ள வறண்ட பகுதியாகும். விடத்தல்தீவு என்பது மீன்பிடி நடவடிக்கைகள், பனைமரத் தோப்புகள் மற்றும் புதர்வனங்கள் மூலமாக ஆன ஒரு தட்டையான கடற்கரை சமவெளியில் அமைந்துள்ளது. முத்துக்குளித்தல் இந்தக் கிராமத்தின் பாரம்பரியத்துடன் நீண்ட காலமாக இணைந்துள்ளது. மன்னார் கடற்கரை "19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே உலகத் தரமுள்ள முத்துக்களுக்குப் பெயர் பெற்றதாக" இருக்கிறது (Chandrasena, 2012). இப்பகுதியின் மக்கள் வழமையாக மீன்பிடி மற்றும் சிறு செயல்பாடுகள் சார்ந்த வேளாண்மையினை வாழ்வாதாரமாக மேற்கொண்டுள்ளனர். இன்றைய விடத்தல்தீவு மத பன்முகத்தன்மையைக் கொண்ட கிராமமாக மாறியுள்ளது. இதில் புனித யாகப்பர் மற்றும் புனித அடைக்கல மாதா ஆகிய இரண்டு கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள், ஒரு பிள்ளையார் கோயில், மற்றும் இரண்டு முஸ்லீம் மசூதிகள் உள்ளன (Wikipedia, 2024). இது இந்தப் பகுதியின் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் கலவையை பிரதிபலிக்கிறது. இதற்கு எதிராக, மற்ற பல உள் நிலக் கிராமங்கள் (எ.கா., இலுப்பைகடவை மற்றும் பாலம்பிட்டி) மிகுந்த ஒரே மத அடையாளத்தைக் கொண்டுள்ளன, பொதுவாக இந்து அல்லது கத்தோலிக்க அடையாளத்துடன். மாந்தை மேற்கு பகுதிக்குள் உள்ள கிராமங்கள் பலமுறை தார்சாலையால் இணைக்கப்படாதவையாகவே உள்ளன. மின்சாரம் மற்றும் சுகாதார வசதிகளும் குறைவாகவே உள்ளன. இப்பகுதியில் உள்ள ஒரே பெரிய மருத்துவமனை. மன்னார் மாவட்ட பொது வைத்தியசாலை. இது மூன்றாம் நிலை மருத்துவமனையாகும் மற்றும் சுமார் 330 படுக்கைகள் கொண்டதாக இருக்கிறது. இது 2025 நிலவரப்படி 160,000 மக்களுக்கு சேவை வழங்குகிறது (Tamil Guardian, 2025) மற்றும் மன்னார் நகரத்தில், விடத்தல்தீவிலிருந்து சுமார் 25 கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. விடத்தல்தீவின் மக்கள் உட்பட பல குறுகிய கிராமங்கள், ஆரம்ப பராமரிப்பு சுகாதார சேவைகளுக்காக சமூக மருத்துவமனைகள் மற்றும் முதலுதவி நிலையங்களை மட்டுமே நம்பி வாழ்கின்றன.

வரலாற்று சூழல்.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம்.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், விடத்தல்தீவு யாழ்ப்பாண இராச்சியம் மற்றும் அதன் முந்தைய தென்னிந்திய பேரரசுகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. இக்காலத்தில் சுகாதார நிலைமைகள் குறித்த எழுத்துப் பதிவுகள் மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், பூர்வீக சிகிச்சை முறைகள் நிலைத்திருந்தன என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இலங்கை வரலாற்றில் நான்கு முக்கியமான பாரம்பரிய சுகாதார முறைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயுர்வேதம், தமிழ் சித்தம், யூனானி, மற்றும் தேசிய சிகிச்சை முறைகள் (Weragoda, 1980). வடக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த கிராமப்புற தமிழர்கள், பொதுவாக சித்த வைத்தியர்கள் மற்றும் நாட்டுப்புற மருத்துவர்களிடம் மருத்துவத் தேவைகளைப் பெற்று தங்களைப் பாதுகாத்தனர். இவர்கள் புழங்கிய சுகாதார நடைமுறைகள் மூலிகை வைத்தியம், இயற்கை உணவுகள் (அரிசி, மீன், தேங்காய், பனை வகைகள்), மற்றும் கோயில் சார்ந்த சடங்குகள் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டிருந்தன. வறண்ட வலயங்களில் காணப்படும் பனைச்சாறு, அரளு, நெல்லி, மற்றும் கெவுரா போன்ற தாவரங்கள் காய்ச்சல் மற்றும் செரிமான சிக்கல்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்கு முன் இந்த பாரம்பரிய நடைமுறைகள் பெரும்பாலும் சவாலில்லாமல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன (Weragoda, 1980).

காலனித்துவ காலம். (16ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

போர்த்துகீசியர்கள், டச்சுக்காரர்கள், பின்னர் பிரிட்டிஷ் ஆகிய ஐரோப்பிய நாடுகளின் காலனித்துவ வருகைகள் புதிய சுகாதாரத் தலையீடுகளையும் சவால்களையும் கொண்டுவந்தன. ஸ்பானிஷ் காய்ச்சல்,

கொலரா, மலேரியா, தைபொய்ட், மற்றும் பெரியம்மை போன்ற நோய்கள் 19ஆம் மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மன்னார் மாவட்டத்தைக் கடுமையாக பாதித்தன. 1819 ஆம் ஆண்டு காலரா முதன்முறையாக மன்னாரை தாக்கியது; 1821 இல் இந்த நோய் வடமேற்குப் பகுதிகளுக்கு பரவியதில், "மக்கள் தொகையின் ஆறில் ஒருவர் உயிரிழந்ததாக" பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (Salgado, 2012). 1866 இல் இடம்பெற்ற மற்றொரு பெரும் தொற்றுநோய் மன்னாரில் பல கிராமங்களை அழித்தது. 1934 - 1936 இல் மலேரியா பரவிய போது, பிரிட்டிஷாரின் அரசாங்கம் ஐந்து டன் குயினைனை (quinine) இறக்குமதி செய்தது. பாதுகாப்பற்ற குடிநீர் மற்றும் வெளிமலச் சேகரிப்பு காரணமாக, தைபொய்ட் மற்றும் வயிற்றுப்போக்கு அடிக்கடி பரவின (Salgado, 2012). பெரியம்மை பரவியதையடுத்து, ஆங்கிலேயர்கள் தடுப்பூசி பிரச்சாரங்களை அறிமுகப்படுத்தினர். அவை ஆரம்பத்தில் கிராம மக்கள் மத்தியில் எதிர்ப்பைப் பெற்றன. சுருக்கமான இடங்களில் ஊட்டச்சத்து குறைபாடுடன் வாழ்ந்த மக்களில் காசநோய் அதிகமாகப் பரவியது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து, காலனித்துவ அரசாங்கங்கள் நகர சுகாதார துறைகள், சுகாதார ஆய்வாளர்கள், கழிவுநீர் திட்டங்கள், மற்றும் நீர்த்தேக்க வசதிகளை (எ.கா., லபுகம நீர்த்தேக்கம்) அறிமுகப்படுத்தின. DDT தெளிப்பு மற்றும் தடுப்பூசிகள் கிராமப்புறங்களுக்குள் விரிவாக்கப்பட்டன. 1940களுக்குப் பிறகு DDT பயன்படுத்தி மலேரியா கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. 1945 - 1948 இடையே அரச வைத்தியசாலைகளின் எண்ணிக்கை 153 இலிருந்து 246 ஆக உயர்ந்தது (Salgadom, 2012). இருப்பினும், விடத்தல்தீவு போன்ற பல கடலோர கிராமங்கள் இன்னும் சுகாதார உட்கட்டமைப்புகளிலிருந்து விலக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தன. அங்கு பாரம்பரிய வைத்தியர்களே தொடர்ந்தும் முதன்மை நம்பிக்கையாக இருந்தனர்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் மற்றும் உள்நாட்டுப் போர்.

1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர், காலனித்துவத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொது சுகாதார அமைப்பானது நாட்டின் நிலைமையுடன் ஏற்றவாறு தொடர்ந்தது. நடைமுறையில், வடக்கு மாகாணத்திற்கு மிகவும் குறைவான வளங்களே ஒதுக்கப்பட்டன. மேலும் தெற்குடன் ஒப்பிடும்போது அபிவிருத்தி பின்னடைந்த நிலையே நிலவியது. 1970களில் சில கிராமப்புற மருத்துவமனைகள் பரவலாக விரிவுபடுத்தப்பட்டாலும், மன்னார் மாவட்டத்தின் அடிப்படை உட்கட்டமைப்பு தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டது. விரைவில், உள்நாட்டுப் போர் குறைவாக இருந்த வளங்களையும் சிதைக்க ஆரம்பித்தது. வடக்கு மாகாணம், குறிப்பாக மன்னார், போருக்கான முக்கிய பிரதேசமாக மாறியது. தொடர்ந்து நிகழ்ந்த மோதல்கள் பெருமளவில் மக்களிடையே இடம்பெயர்வை உண்டாக்கின. 2009 காலப்பகுதியில், நலன்புரி முகாம்களில், இடம்பெயர்ந்த அரைவாசி மக்கள் தங்கியிருந்தனர் (Thomas et al., 2022). அத்துடன், இப்பகுதியில் உள்ள வாழ்வாதாரத் துறைகள் விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி ஆகியன பாதுகாப்பின்மை காரணமாக சரிந்தன (Thomas et al., 2022), இதன் விளைவாக வறுமை மேலும் ஆழமடைந்தது மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு முற்றிலும் பாதிக்கப்பட்டது. பொது சுகாதார வசதிகளும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டன. பல மருத்துவர்கள் மற்றும் செவிலியர்கள் வேறிடங்களுக்குத் தப்பியோடினர் அல்லது உயிரிழந்தனர். பல மருத்துவமனைகள் கைவிடப்பட்டன. அல்லது சேதமடைந்தன. நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட்டன. கண்ணிவெடிகள், பீரங்கி மற்றும் ஷெல் தாக்குதல்கள் பொதுமக்களுக்குப் பெரும் காயங்கள், உடல் உறுப்புகள் இழப்புகள் மற்றும் பன்முக பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தின. ஒரு ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுபோல, பொதுமக்கள் "உடனடி காயங்கள் மற்றும் இறப்புகளை நேரில் கண்டுள்ளனர்". மேலும் பல குடும்பங்கள் சிதைந்துள்ளன (Thomas et al., 2022). போர் காரணமாக, வடக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் பல வருடங்கள் கல்வியிலிருந்து விலக்கப்பட்டனர். போரின் முடிவில் "கல்வி மற்றும் சுகாதார அடிப்படைகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டன" (Thomas et al., 2022). எடுத்துக்காட்டாக, யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மன்னார் பகுதிகளில் உள்ள முக்கியமான உட்கட்டமைப்புகள். பாடசாலைகள், மருத்துவமனைகள், சாலைகள். சேதமடைந்துள்ளதாக ஐ.நா. அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. செஞ்சிலுவைச் சங்கம், ICRC மற்றும் MSF போன்ற சர்வதேச அமைப்புகள் அவசர உதவிகளை வழங்கினாலும், தொடர்ச்சியான பராமரிப்பு பெரும்பாலான இடங்களில் கிடைக்கவில்லை.

போருக்குப் பிந்தைய சூழ்நிலை மற்றும் மீள்நிர்மாணம்.

2009-க்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், சுகாதாரத் துறை தொடர்பாக மீள்நோக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் அருகிலுள்ள பகுதிகளில் வசித்த பலர், சிக்கலான சூழ்நிலைகளிலிருந்து முகாம்களில் தங்கியிருந்த நிலையிலிருந்து மீண்டும் தங்கள் கிராமங்களுக்கு திரும்பினர். அதன் பின்னர், சுகாதார சேவைகள் மெதுவாக மீண்டும் கட்டமைக்கப்படத் தொடங்கின. 2013 ஆம் ஆண்டில், மன்னார் மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையான புதைகுழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன என்றாலும், அதற்கான தகுந்த சுகாதார நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. 2025 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, மன்னார் மாவட்ட பொது வைத்தியசாலையில் இன்னும் முழுமையான அவசர சிகிச்சை

பிரிவு அல்லது நவீனத் தரத்துக்கேற்ற சத்திர சிகிச்சை அறைகள் இல்லையென Tamil Guardian தெரிவித்துள்ளது. இந்திய அரசாங்கத்தால் 2025 இல் வழங்கப்பட்ட நிதி உதவியால், 330 படுக்கைகள் கொண்ட மன்னார் வைத்தியசாலை மேம்படுத்தப்படுகின்றது (Tamil Guardian, 2025). இதற்கிடையில், வாழ்வியல் மாறுபாடுகள் காரணமாக, தொற்றாத நோய்கள் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகின்றன. அதனுடன் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டோருக்கான உளவியல் ஆலோசனை தேவை அதிகரித்துள்ளது. விடத்தல்தீவின் தற்போதைய சுகாதாரச் சவால்கள், இலங்கையின் மொத்த சுகாதார மாற்றங்கள், போர் மற்றும் வளர்ச்சியின்மையின் நீடித்த தாக்கங்களை பிரதிபலிக்கின்றன.

பொது சுகாதார அமைப்புகள் மற்றும் சமூக மருத்துவம்.

காலனித்துவ காலத்திலிருந்து சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பரிணாமம்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில், வடக்கில் சுகாதார நிர்வாகம் மாகாண அளவிலான நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், மன்னார் மாவட்டத்திற்கென்று ஒரு மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி (DMO) நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். கிராமப்புறங்கள் இந்த மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி (DMO) தலைமையிலான கட்டமைப்பின் கீழ் இருந்தன, ஆனால் முதலீடு மிகக் குறைவாகவே செய்யப்பட்டது. பெரியம்மை மற்றும் கொலரா ஆகிய நோய்களுக்கான தடுப்பூசி முயற்சிகள் 1800களின் பிற்பகுதியில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இருப்பினும், அவை எதிர்ப்புக்கு உள்ளாகியிருந்தன. குறிப்பாக, "தடுப்பூசி பற்றிய பயம் கிராம மக்கள் மத்தியில் இருந்தது" (Salgado, 2012). 1900களில், உள்ளூர் வாரியங்கள் சுகாதார தொடர்பான சட்டங்களை இயற்றின. இது படிப்படியாக தொற்றுநோய்கள் குறைவதற்கு வழிவகுத்தது. 1930களுக்குப்பின் ஆரம்ப சுகாதார சேவைகள் விரிவடைந்தன. கிராமங்களில் மருந்தகங்கள், சுகாதார நிலையங்கள், மற்றும் சில நேரங்களில் தோட்டங்களில் அல்லது மிஷனரிக்கல்வி நிலையங்களில் கூட மருத்துவ சேவைகள் தொடங்கப்பட்டன (Salgado, 2012). பொது சுகாதார ஆய்வாளர்கள் மற்றும் சுகாதார அதிகாரிகள் இந்நேரத்தில் கிராமங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். இது தமிழ் கிராமங்களுக்கு புதிய அனுபவமாக அமைந்தது.

1948-க்குப் பிந்தைய காலம்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இலங்கை சுகாதார அமைச்சகத்தைக் கையாண்ட மையப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பைத் தொடர்ந்தது. குடும்ப சுகாதார மையங்கள், தாய் - சேய் நலத்திட்டங்கள் போன்றவை தொலைதூர கிராமங்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டன. பயிற்சி பெற்ற பொதுச் சுகாதார மருத்துவச்சிகள் தடுப்பூசி மற்றும் குழந்தை பராமரிப்பு சேவைகளுக்காக கிராமங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலவச சுகாதார சேவைகளை வழங்கும் கொள்கை அமல்படுத்தப்பட்ட நிலையில், ஆரம்ப சிகிச்சை அரசு வசதிகளால் வழங்கப்பட்டது. இருப்பினும், உள்நாட்டுப் போர் இந்த அமைப்பினை முற்றிலும் சிதைத்தது. 1983 - 2009 வரை, விடத்தல்தீவு போன்ற பகுதிகளில் அரசாங்க மருத்துவமனைகள் முற்றாகவே மூடப்பட்டன அல்லது இராணுவத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. தமிழ் மறைமுக இயக்கங்கள் சில கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளில் தாங்களே தற்காலிக சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்தின. சமூக சுகாதார ஊழியர்கள் கடுமையான சூழ்நிலைகளில் பணியாற்றினர்; பிரசவங்கள் பெரும்பாலும் பாரம்பரிய மருத்துவசாரி வழியிலேயே வீட்டில் நடைபெற்றன. 2009 பின் காலத்தில், சுகாதார இடைவெளிகளை நிரப்பும் நோக்கில் சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா அமைப்புகள் தற்காலிக மருத்துவமனைகள் அமைத்து தடுப்பூசி இயக்கங்களை ஆதரித்தன. இன்று, வடக்கு மாகாண சுகாதார துறையும், சில அரசல்லாத அமைப்புகளும், மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள சுகாதார மேலாண்மையை பகிர்ந்து கையாளுகின்றன. மன்னார் நகரில் உள்ள மாவட்ட பொது வைத்தியசாலை, தற்போது மண்டல பரிந்துரை மையமாக செயல்படுகின்றது (Tamil Guardian, 2025). அதே நேரத்தில், விடத்தல்தீவு போன்ற சிறிய கிராமங்களில் உள்ள உள்ளூர் மருந்தகங்கள் மற்றும் ஆரம்ப சிகிச்சை நிலையங்கள் அடிப்படை சேவைகளை வழங்குகின்றன. எனினும், அவசர அல்லது மேம்பட்ட சிகிச்சைக்காக மக்கள் மன்னார் அல்லது யாழ்ப்பாணம் நோக்கி பயணிக்க வேண்டிய நிலை நீடிக்கிறது.

சமூக மருத்துவம்.

சமூக அடிப்படையிலான சுகாதார சேவைகளுக்கான கருப்பொருள் விடத்தல்தீவு போன்ற பகுதிகளில் ஆழமான வரலாற்று வேர்களைக் கொண்டுள்ளது. காலனித்துவ காலத்திலும், ஆயுர்வேதம் மற்றும் சித்த மருத்துவர்கள் வீடுகளுக்கே சென்று சிகிச்சை அளித்துள்ளனர். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, கிராம சுகாதார தன்னார்வலர்கள் மற்றும் சுகாதார மருத்துவச்சிகள் ஊட்டச்சத்து, குடும்ப கட்டுப்பாடு மற்றும் அடிப்படை சுகாதாரத்தைக் குறித்த விழிப்புணர்வை வழங்கினர். தாய் மற்றும் குழந்தை நல மருத்துவமனைகள் (PHM) நடத்துகின்றன. தடுப்பூசி, மகப்பேறுக்கு முந்தைய பராமரிப்பு, மற்றும்

ஊட்டச்சத்து ஆலோசனைகளுக்கான முக்கிய மையங்களாக செயல்பட்டன. 1940களின் பிற்பகுதியில், DDT தெளிப்பு போன்ற மலேரியா எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் DMOக்களின் ஒழுங்கமைப்பில் கிராமங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டன (Salgado, 2012). இதற்குப் பின்பாக, நீரிழிவு மற்றும் உயர் இரத்த அழுத்தம் போன்ற தொற்றாத நோய்களுக்கு அணுகும் நவீன மருத்துவமனைகள் சமீபத்திய வளர்ச்சிகள் ஆகும். 2020களில், விடத்தல்தீவின் பெரும்பாலான மக்கள் இந்நோய்களுக்குப் பொதுவான வெளிநோயாளர் சேவைகள் அல்லது தனியார் மருத்துவர்களைமட்டுமே நம்பியுள்ளனர். பிரசவங்களில், மருத்துவமனை வசதிகள் அருகில் இல்லாத இடங்களில் பாரம்பரிய பிரசவ உதவியாளர்கள் (traditional birth attendants) தொடர்ந்து முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். ஒட்டுமொத்தமாக, மாந்தை மேற்கு பகுதி, தேசிய சமூக சுகாதாரப் போக்குகளுடன் ஒத்துப்போகும் வகையில் செயல்பட்டு வந்துள்ளது. 2010களில், இலங்கை உலகளாவிய நோய்த்தடுப்பு மற்றும் இலவச ஆரம்ப சிகிச்சை சேவைகளுக்காக புகழ் பெற்றிருந்தது (Thomas et al., 2022). எனினும், போரும் வறுமையும் விடத்தல்தீவு போன்ற பகுதிகளை அந்த வளர்ச்சியின் வெளிச்சத்தில் பின்தள்ளியுள்ளன. இந்த பின்தங்கிய நிலையை மேம்படுத்த, கிராம சுகாதார நிலையங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகள், மற்றும் உள்ளூர் தன்னார்வலர்களுக்கு சுகாதார பயிற்சி வழங்கும் திட்டங்கள் தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் உள்ளன.

நோய்கள் மற்றும் சுகாதார விளைவுகள்.

வரலாற்று ரீதியாக, தொற்று நோய்களே முக்கியமாக இருந்தன. கொலரா பலமுறை கடலோர மன்னாரைத் தாக்கியது. 1819 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பரவலில் மன்னாரில் சுமார் 17% மக்கள் உயிரிழந்தனர். 1866 இல் ஏற்பட்ட மற்றொரு பேரழிவு, முழுமையான சமூகங்களை அழித்தது (Salgado, 2012). தைபொய்ட் மற்றும் வயிற்றுப்போக்கு போன்ற நோய்கள் பொதுவாக பரவலாக இருந்தன. குறிப்பாக மழைக்காலங்களில், மோசமான சுகாதார சூழ்நிலை இதற்குத் தூண்டுதலாக இருந்தது (Salgado, 2012). 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், மலேரியா முக்கிய ஆட்கொல்லி நோயாக இருந்தது. 1934 - 1936 மலேரியா பரவலின் போது, அவசரமாக குயினைன (quinine) இறக்குமதி மேற்கொள்ளப்பட்டது (Salgado, 2012). சுதந்திரத்திற்குப் பின், 1960களில், இலங்கை அரசு மேற்கொண்ட DDT தெளிப்பு மற்றும் படுக்கை வலை வழங்கும் திட்டங்கள் மூலம் மலேரியாவின் உள்ளூர் பரவல் பெருமளவில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பின்பு மலேரியாவால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் குறைந்திருந்தாலும், "காய்ச்சல்" எனக் குறிப்பிடப்படும் டெங்கு போன்ற பிற நோய்கள் மீண்டும் எழுந்துள்ளன. காசநோய், முக்கியமாக நெரிசலான கிராமங்களில் நாள்பட்ட சவாலாகவே இருந்தது. ஊட்டச்சத்து குறைபாடும், நெரிசலான சூழ்நிலையும், ஏழைத் தொழிலாளர்கள் அடங்கிய நகர்ப்புற சேரிகளிலேயே இந்த நோயின் பரவல் அதிகரித்தது. (Salgado, 2012). விடத்தல்தீவின் உட்கட்டமைப்பை கருத்தில் எடுத்தால், காற்றோட்டமற்ற வீடுகள் மற்றும் மக்கள் நெரிசல் 20ஆம் நூற்றாண்டு வரை காசநோயை பரவலாக்கியது. இருப்பினும், தற்போதைய BCG தடுப்பூசி திட்டங்கள் இந்த நோயை கட்டுப்படுத்துகின்றன.
சுதந்திரத்திற்குப் பின், குறிப்பாகப் போர் முடிந்ததையடுத்து, தொற்றாத நோய்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. உணவுப் பழக்க வழக்கங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், உடலுழைப்பின்மை ஆகியவை, உயர் இரத்த அழுத்தம் மற்றும் நீரிழிவு நோய்கள் அதிகரிக்க வழிவகுத்துள்ளன. குறிப்பாக, இலங்கையின் கிராமப்புற மக்களில் சுமார் 70% பேர் இன்னும் தங்கள் சுகாதாரத் தேவைகளுக்கு பாரம்பரிய மருத்துவத்தையே முதன்மையாக நம்புகிறார்கள் (Sathasivampillai et al., 2018). இதன் விளைவாக, சில சமயங்களில் இந்நோய்களுக்கு முறையான மருத்துவ சிகிச்சை தேடுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. தாய் மற்றும் குழந்தை நலத்துறையில் சில முன்னேற்றங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. தாயின் இறப்பு விகிதம் குறைந்துள்ளது, குழந்தை தடுப்பூசி விகிதங்கள் 90% ஐ விட அதிகரிக்கின்றன. இருப்பினும், மன்னார் மாவட்டம் தொடர்பான குறிப்பிட்ட தரவுகள் குறைவாகவே உள்ளன. போர் ஆண்டுகளில், ஊட்டச்சத்து மற்றும் நுண்ணூட்டச்சத்து குறைபாடுகள் பொதுவாக இருந்தன. 2009க்கு பிந்தைய ஆய்வுகளில், பெண்களில் மிதமான இரத்தச்சோகை மற்றும் மீள்குடியேற்றப்பட்ட குடும்பங்களில் குழந்தைகளின் வளர்ச்சி குறைபாடுகள் காணப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மனநல பிரச்சினைகள், குறிப்பாக போர் அனுபவித்த மக்களிடம் பாதிப்பிற்குப் பிறகான மன அழுத்தக்கோளாறு (PTSD) போன்ற நிலைகள் பொதுவாகவே காணப்படுகின்றன (Thomas et al., 2022). சமீபத்திய ஆண்டுகளில், விடத்தல்தீவில் பொது சுகாதாரப் பாதுகாப்பு மேம்பட்டுள்ள போதிலும், இன்னும் பல சுகாதாரக் குறிகாட்டிகளில் தேசிய சராசரியை விட பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, குழந்தை நிமோனியா மற்றும் வயிற்றுப்போக்கு நிகழ்வுகள், மழைநீர் மற்றும் மோசமான குடிநீர் வசதிகள் உள்ள பகுதிகளில் அதிகரித்துள்ளதாகவே குறிக்கப்படுகிறது.

பாரம்பரிய மருத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் சுகாதார நடைமுறைகள்.

பாரம்பரிய சிகிச்சை முறைகள் விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் கலாச்சாரத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. இப்பகுதியைச் சேர்ந்த தமிழ் மக்கள், பாரம்பரியமாக ஆயுர்வேதம் மற்றும் சித்த வைத்திய முறைகளில்

நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். Sathasivampillai et al. (2018) மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி, சித்த மருத்துவம் "இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியிலும், வடக்குப் பகுதியிலும் பரவலாக நடைமுறையில் உள்ளது". மேலும் தமிழ் மருந்தாளர்கள் பொதுவாக மூலிகைகள் கலந்த மருந்துகளை பயன்படுத்தி, பொதுவான நோய்களுக்கு சிகிச்சை அளித்து வருகின்றனர். அனுபவத்தில், விடத்தல்தீவில் உள்ள கிராம மக்கள் காய்ச்சல், வயிற்றுப்போக்கு, அல்லது பாம்புக்கடி போன்ற அறிகுறிகளுக்கு, நாட்டுப்புற ஆயுர்வேத வைத்தியர் அல்லது சித்த மருத்துவரை அணுகுகின்றனர். இங்கு மருத்துவத் தாவரங்கள் பரவலாக பயன்படுகின்றன. பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் மூலிகைகளில் கொத்தமல்லி, அரளு, வேம்பு மற்றும் கோதுமை குலா ஆகியவை அடங்கும். இவை மூலிகை நீராக அல்லது காபியாக தயாரிக்கப்படுகின்றன. பிரசவத்திற்காக, 'தர்ஜினி' என அழைக்கப்படும் பாரம்பரிய பிரசவ உதவியாளர்கள், தங்கள் சொந்த நுட்பங்கள் மற்றும் மூலிகை ஆதரவுகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். விடத்தல்தீவின் சிறிய முஸ்லிம் சமூகத்தினரும், குறிப்பிட்ட நோய்களுக்காக யுனானி மருத்துவ முறைகளில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். இந்த பூர்வீக சுகாதார நடைமுறைகள், இன்றைய அலோபதி (பசுமை மருத்துவம்) சேவைகளுடன் இணைந்தே காணப்படுகின்றன. உண்மையில், உலக சுகாதார அமைப்பின் தரவின்படி, இலங்கையின் கிராமப்புற மக்களில் சுமார் 70% பேர் தங்கள் சுகாதாரத் தேவைகளுக்காக முதன்மையாக பாரம்பரிய மருத்துவத்தை நாடுகிறார்கள் (Sathasivampillai et al., 2018).

காலனித்துவ மற்றும் பிந்தைய காலனித்துவக் கட்டங்களில், இலங்கை அரசு பாரம்பரிய சிகிச்சை முறைகளை அங்கீகரித்து வளர்த்தது. 1929ஆம் ஆண்டு, நாட்டு மருத்துவத்தை நவீனமாக்கும் நோக்கில், அரசாங்கம் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு உள்நாட்டு மருத்துவக் கல்லூரியை நிறுவியது. பின்னர், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு சித்தமருத்துவப் பிரிவும் உருவாக்கப்பட்டது (Wikipedia, 2024).இன்றைய நிலவரத்தில், பல கிராம மக்கள் அலோபதி மருந்துகளுடன் சேர்த்து பாரம்பரிய மூலிகை மாத்திரைகளையும் சாப்பிடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். பாரம்பரிய குணப்படுத்துபவர்கள், சுளுக்கு, நீடித்த வலிகள், ஆஸ்துமா (எண்ணெய் புழக்கம் மற்றும் மூலிகை வழியாக), மற்றும் செரிமானக் கோளாறுகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்கின்றனர். பனைச்சாறு மற்றும் தேங்காய் எண்ணெய் போன்ற உள்ளூர் மூலிகை தயாரிப்புகள் உணவுப் பொருட்களாகவும், வீட்டு வைத்திய சிகிச்சைகளாகவும் பயன்படுகின்றன. சுருக்கமாகக் கூறுவதால், பாரம்பரிய வைத்திய முறைகள் விடத்தல்தீவின் சுகாதார மரபில் ஆழமாக பதிந்துள்ளன. இது நாட்டின் பரந்த பாரம்பரிய சுகாதார சூழ்நிலையை பிரதிபலிக்கின்றது (Weragoda, 1980; Sathasivampillai et al., 2018). இந்த மரபுகள் சமூக ஆதரவையும், நெருங்கிய குணப்படுத்தும் நெறிகளையும் வழங்குகின்றன. ஆனால் சில சமயங்களில் கடுமையான நோய்களுக்கு மருத்துவமனையை நாடுவதை தாமதப்படுத்துவதும் உண்டு.

விடத்தல்தீவு மற்றும் பரந்த பிரதேச ஒப்பீடு.

விடத்தல்தீவின் சுகாதார வரலாறு, அதன் சூழ்நிலையின் காரணமாக, மன்னார் மாவட்டத்தின் பிற கடற்கரை கிராமங்களின் வரலாற்றோடு ஒத்துப்போகிறது. விடத்தல்தீவு, அடம்பன், மடு ஆகிய கிராமங்கள் போலவே, கொலரா, மலேரியா மற்றும் டெங்கு போன்ற மீண்டும் மீண்டும் வரும் தொற்றுநோய்களின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளன (Salgado, 2012). உள்நாட்டுப் போரின் போது, மீன்பிடி மற்றும் விவசாயம் உள்ளிட்ட வாழ்க்கை ஆதாரங்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டன. கண்ணிவெடிகள் மற்றும் இனவெறிப் போரின் தாக்கங்களால், எப்பகுதியும் மனித இடப்பெயர்வுகளுக்கும், கடுமையான மன உளைச்சலுக்கும் ஆளாகியிருந்தது (Thomas et al., 2022). தடுப்பூசிகள் மற்றும் மருத்துவ முகாம்கள் போன்ற பொது சுகாதார நடவடிக்கைகள் மாவட்டம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக அமுல்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவை சில இடங்களில் போதுமானதாக இல்லாதிருக்கலாம். விடத்தல்தீவின் தனித்துவமான அம்சங்களில் ஒன்று அதன் பெரிதான மக்கள்தொகையும், ஒரு காலத்திலிருந்த துறைமுகமாக இருந்ததுமான நிலைமையும் ஆகும். இந்த நிலைமைகள், காலனித்துவ வர்த்தகத்திற்கான நுழைவுச் சாலையாகவும், தடுப்பூசி உள்ளிட்ட சுகாதார சேவைகளுக்கான வெளிப்புற அணுகல் வாயிலாகவும் செயல்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அதேவேளை, இது கடல் புலிகளின் முக்கிய அத்தியாயங்களிலும் இராணுவ நடவடிக்கைகளின் மையமாகவும் மாறியது. இதனால், மலைப்பிரதேசங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, விடத்தல்தீவில் சுகாதார விநியோகம் கடுமையாக சீர்குலைந்திருக்கலாம்.

மத மற்றும் சமூக வேறுபாடுகள் கூட, சுகாதார நடைமுறைகளில் பங்கு வகிக்கின்றன. விடத்தல்தீவின் தமிழ்-முஸ்லிம் கலந்த மக்கள்தொகையில், சித்த மற்றும் யுனானி முறைகளில் பயிற்சி பெற்ற குணப்படுத்துபவர்கள் காணப்படுகின்றனர். இதற்கு மாறாக, சில தமிழ் கிராமங்களில் ஆயுர்வேதம் மற்றும் சித்தம் மட்டுமே பொதுவாக நம்பப்படுகின்றது. மன்னார் மாவட்டத்தின் அனைத்து சமூகங்களிலும் தமிழ் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள். அரிசி, மீன், தேங்காய். பொதுவாக இருப்பதுடன், ஆயுர்வேதத் தத்துவமான 'தோஷ' சமநிலையை பராமரிக்க உறுதியாக நம்பப்படுகிறது. இருப்பினும், சேவைகள் கிடைக்கும் தன்மையில் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. விடத்தல்தீவிற்கு அருகில் ஒரு சிறிய சுகாதார மையமும், சில தனியார் மருத்துவர்களும் இருக்கின்றனர். ஆனால் பெரியமடு அல்லது

இலுப்பைக்கடவை போன்ற இடங்களில் பொதுச் சுகாதார மருத்துவிச்சி (PHM) களின் மாதாந்திர அல்லது அவ்வப்போது வரும் சேவைகளே கிடைக்கும். இருப்பினும், மாந்தை மேற்கு பகுதிக்குட்பட்ட மக்கள் அனைவரும், தீவிர சிகிச்சை அல்லது மேம்பட்ட பராமரிப்புக்காக, மன்னார் மாவட்ட பொது வைத்தியசாலையையே இறுதியாக நம்பிக்கையாக கருதுகின்றனர். Tamil Guardian (2025) வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையின் படி, மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரே மூன்றாம் நிலை மருத்துவமனை என்பது மன்னார் நகரிலுள்ள 330 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனைதான். இதன் விளைவாக, விடத்தல்தீவிலிருந்து மேலும் பிற கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள், சிறந்த சிகிச்சைக்காக அங்கு பயணிக்க வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது. சுருக்கமாகக் கூறினால், விடத்தல்தீவின் சுகாதாரப் பதிவு, மன்னார் மாவட்டத்தின் கிராமப்புற சமூகங்களின் பரந்தபட்ட மாதிரிகளைப் பிரதிபலிப்பதுடன், அதன் கடலோர புவியியல் அமைப்பும், போர் வரலாறும் இணைந்த ஒரு தனித்துவமான சூழ்நிலையையும் உருவாக்குகிறது.

தொகுக்கப்பட்ட மற்றும் பகுப்பாய்வு சுகாதார அறிக்கை: விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிரிவு. (2022 புள்ளிவிவரக் கையேடு மன்னார் மாவட்டம், RDHS பிரிவு அடிப்படையில்)

இந்த அறிக்கை, மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் பொது சுகாதார நிலையை ஒருங்கிணைந்த மற்றும் பகுப்பாய்வு முறையில் மதிப்பீடு செய்கின்றது. இதன் முக்கிய அம்சங்கள், சுகாதார உட்கட்டமைப்பு, அணுகல், மக்கள்தொகை புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் மருத்துவ சேவைகள் ஆகியவையாகும். 2022 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட மன்னார் மாவட்ட புள்ளிவிவரக் கையேடு பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் சேவைகள் பிரிவு (RDHS பிரிவு) இக்கணக்கீட்டின் மூல ஆதாரமாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது இலங்கையின் வடக்கில் அமைந்துள்ள இந்தக் கடலோர, கிராமப்புறப் பகுதியில் உள்ள சுகாதார சேவைகள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன மற்றும் அதன் வரம்புகள் என்னவென்பதை விமர்சன ரீதியாக ஆராய்கிறது.

மக்கள்தொகை விநியோகம் மற்றும் புள்ளிவிவரங்கள்.

2022 டிசம்பர் 31ஆம் தேதியின்படி, மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் மொத்த மக்கள்தொகை 26,328 ஆகும். இந்த பிரிவிற்குள் முக்கியமான கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவு, நான்கு கிராம நிர்வாக பிரிவுகளை (விடத்தல்தீவு கிழக்கு 1,091 பேர், மேற்கு 587, மத்திய 640, மற்றும் வடக்கு 459) உள்ளடக்கியது. இதன் மொத்த மக்கள்தொகை சுமார் 2,777 ஆகும். இந்த பரவலான மக்கள்தொகை அமைப்பு, விடத்தல்தீவிற்கு இலக்குவைக்கப்பட்ட மற்றும் தொடர்ச்சியான சுகாதார சேவை வழங்கல் தேவை என்பதைக் குறிப்பதாகும்.

சுகாதார உட்கட்டமைப்பு மற்றும் மருத்துவமனை சேவைகள்.

விடத்தல்தீவின் சுகாதார அமைப்பின் மையமாக, அடம்பன் சுகாதார மருத்துவ அதிகாரி (MOH) பிரிவுக்குட்பட்ட வகை B பிரதேச வைத்தியசாலையாகச் செயல்படுகிறது. இந்த வைத்தியசாலை 2022 ஆம் ஆண்டில் 11,330 வெளிநோயாளர் வருகைகள், 3,727 கிளினிக் பயணங்கள், மற்றும் 1,083 நோயாளிகள் சேர்க்கைப் பதிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளது. 604 பேர் சுகதேகிகளாக வெளியேற்றப்பட்டுள்ளனர். படுக்கை நிரப்பு விகிதம் (bed occupancy rate) 24.13% மட்டுமே என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளும் போது, தேவைக்கதிகமான பூரண சேவைகள் அல்லது அடிப்படை அணுகல் தடைகள் காரணமாக மருத்துவமனை சேவைகள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. அடம்பன் வைத்தியசாலை மற்றும் வெள்ளாங்குளம், பெரியமடு ஆகிய இடங்களில் உள்ள முதன்மை மருத்துவ பராமரிப்பு அலகுகள் (PMCU) மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் சுகாதார தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் செயல்படுகின்றன. இருப்பினும், தளவாடக் குறைபாடுகள் மற்றும் இடைவெளி காரணமாக, விடத்தல்தீவுப் பகுதிக்குட்பட்ட மக்களுக்கான இந்த வசதிகள் முற்றிலும் எட்ட முடியாதவையாக இருக்கின்றன.

மருத்துவ பணியாளர்கள் மற்றும் வளங்கள்.

விடத்தல்தீவின் பிரதேச வைத்தியசாலையில் மருத்துவ அதிகாரிகள், சிறிய ஊழியர்கள், மற்றும் சுகாதார மருத்துவிச்சிகள் என சேவையாற்றுகின்றார்கள். இருப்பினும், புள்ளிவிவரக் கையேடு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைகளை வழங்கவில்லை. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், மருத்துவமனையில் உள்ள ஒரே வாகனம் ஒரே நேரத்தில் நோயாளி போக்குவரத்து மற்றும் நிர்வாக தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அவசரகால பதிலளிப்பு திறனை முற்றிலும் குறைக்கும் ஒரு முக்கியமான கட்டுப்பாடாகும். மாந்தை மேற்கு பிரிவின் அனைத்து சுகாதார நடவடிக்கைகளும் அடம்பனில் உள்ள MOH அலுவலகத்தின் ஒழுங்கமைப்பில் நடைபெறுகின்றன. புவியியல் பரவலான மற்றும் சேவைகள் குறைவாக உள்ள பகுதிகளை மேற்பார்வையிடும் இந்த அமைப்பு, திட்டமிடல் மற்றும் செயல்பாட்டிற்கே சவாலாக

அமைகிறது. PHM மற்றும் பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர் (PHI) களின் சேவை பரப்பு மாந்தை மேற்கு பிரிவில் 11 பொது சுகாதார மருத்துவிச்சி (PHM) பகுப்புகள் உள்ளன. இதில் குறைந்தது இரண்டு பகுதிகள் விடத்தல்தீவைக் கொண்டுள்ளனது. இது அந்தப் பகுதியில் வழங்கப்படும் சுகாதார சேவைகளின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகிறது. இருப்பினும், மொத்தமாக மூன்று பொது சுகாதார பரிசோதகர்களே (PHIs) உள்ளனர், இது சமூக சுகாதார கண்காணிப்பு, சுகாதார கல்வி, மற்றும் நோய் தடுப்பு நடவடிக்கைகளில் கணிசமான குறைபாடைக் காட்டுகிறது.

புவியியல் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு சவால்கள்.

விடத்தல்தீவின் புவியியல் தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் பின்தங்கிய போக்குவரத்து அமைப்புக் காரணமாக, தரமான சுகாதார சேவைகளுக்கு நேரத்திற்குள் அணுகும் வாய்ப்பு மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. தேவையான சாலைகள், நிலையான போக்குவரத்து வசதிகள், மற்றும் சிறப்பு பராமரிப்புகளுக்கான பரிந்துரை அமைப்புகள் இல்லாததால். குறிப்பாக தொற்றாத நோய்களுக்கு (NCDs) சுகாதாரப் பராமரிப்பு முறைகள் கடுமையாக பாதிக்கப்படுகின்றன. உட்கட்டுமானம் மற்றும் உபகரணக் கட்டுப்பாடுகள், சிகிச்சையின் தொடர்ச்சியை மட்டுப்படுத்துவதோடு, மக்களிடையே சுகாதார சேவைகள் தேடும் நடத்தையையும் நேரடியாகப் பாதிக்கின்றன.

வளர்ந்து வரும் கவலைகள்: இருதய நோய் அபாயங்கள்.

விடத்தல்தீவு மக்களின் இருதய நோய் (CVD) தொடர்பான குறிப்பிட்ட புள்ளிவிவரங்கள் 2022 ஆம் ஆண்டின் மாவட்ட சுகாதாரக் கையேட்டில் பிரிக்கப்பட்டவையாக இல்லை என்றாலும், பல மறைமுக குறிகாட்டிகள் கவலைக்கிடமான நிலையை உணர்த்துகின்றன. மரபு வழிப்பட்ட சிவப்பு இறைச்சி மற்றும் கடல் உணவு சார்ந்த உணவுப்பழக்க வழக்குகள், குறைந்த ஊட்டச்சத்து கல்வி மற்றும் குறைந்த மருத்துவ சேவைகள் பயன்பாடு (வெளிநோயாளர் வருகைகள் 3,727) ஆகியவை ஒன்றிணைந்து, இதய நோய்களின் அபாயத்தை அதிகரிக்கக்கூடிய சூழலை உருவாக்குகின்றன. நோயறிதல், நிபுணர் பரிந்துரைகள் அல்லது திட்டமிட்ட விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளின் இல்லாமை, தடுக்கும் வகையில் பராமரிக்கக்கூடிய நிலைகளை தடுக்கும் வாய்ப்புகளை குறைக்கிறது. மாந்தை மேற்கு பகுதியில், சுகாதார சேவைகள் வழங்கலில் பல்வேறு வகையான கட்டமைப்பு, பணியாளர் மற்றும் வளம் சார்ந்த சிக்கல்கள் உள்ளன. மருத்துவமனைகள் மற்றும் MOH அலுவலகங்கள் இருப்பினும், இவை முழுமையான சுகாதார தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியவையாக இல்லாமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாக விடத்தல்தீவு பகுதியில், அவசர சிகிச்சை, பொது சுகாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் தடுப்பு பராமரிப்பு ஆகியவை மேம்படுத்தப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவமான கட்டத்தில் உள்ளன. இந்த கடலோர கிராமத்திற்கு ஏற்ற வகையில் ஒரு புதிய சுகாதார மாதிரியை உருவாக்க, தற்போதுள்ள கட்டமைப்புச் சவால்களை சமாளிப்பது அவசியமாகிறது.

பகுப்பாய்வு அவதானிப்புகள் மற்றும் அமைப்பு பிரதிபலிப்புகள்: விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு.

மன்னார் மாவட்ட 2022 பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் சேவைகள் பிரிவு (RDHS) புள்ளிவிவர கையேட்டில், விடத்தல்தீவின் சுகாதார அமைப்பு கிராமப்புற சிக்கல்களை பிரதிபலிக்கும் ஒரு தொன்மையான எடுத்துக்காட்டாகக் காணப்படுகிறது. இது, தேசிய மருத்துவ அமைப்பின் மையப்படுத்தப்பட்ட நோக்கத்தைச் சார்ந்துள்ளதுடன், தனித்துவமான பின்தங்கிய அமைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. நான்கு கிராம நிர்வாக பிரிவுகள் மற்றும் 13 கிராமங்களை உள்ளடக்கிய சுமார் 2,800 பேரைக் கொண்டதாலும், இந்தப் பகுதி சிறப்பு உட்கட்டமைப்புகளின்மையால் பின்தங்கியுள்ளது. வகை B வைத்தியசாலையாக வகைப்படுத்தப்பட்ட பிரதேச வைத்தியசாலை (DH) விடத்தல்தீவு, வெளிநோயாளர் மற்றும் சில உள்நோயாளர் சேவைகளுக்கான முதன்மை அமைப்பாகச் செயல்படுகிறது. 2022 ஆம் ஆண்டு, இது 11,330 வெளிநோயாளர் வருகைகள் மற்றும் 1,083 சேர்க்கைகளைப் பதிவு செய்துள்ளது. இந்தப் பயன்பாடு மிதமானதாக இருந்தாலும், சேவை ஆழம் மற்றும் சிறப்பு பராமரிப்புக்கான அணுகல் குறித்த கேள்விகளை எழுப்புகிறது.

இருதய நோய்களுக்கு நோயறிதல் கருவிகளின் தட்டுப்பாடு.

தொற்றாத நோய்கள் தொடர்பான பரிசோதனை வசதிகள் விடத்தல்தீவுப் பிரதேச வைத்தியசாலையில் இல்லாத நிலை கவலைக்குரியது. இருதய நோய்கள், உயர் இரத்த அழுத்தம் மற்றும் கொழுப்பு நிலைகளுக்கு முன்னோட்ட பரிசோதனை வழங்குவதற்கான இதய மின்துடிப்புப் பதிவுப் பரிசோதனை (ECG), லிப்பிட் சுயவிவர பரிசோதனை போன்ற கருவிகள் இல்லை. மேலும், நிபுணர் பரிந்துரைகளுக்கான தொடர்புகளும் இல்லை. இறைச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட உணவுப் பழக்க வழக்குகளைக் கொண்ட சமூகத்தில், உணவுடன் தொடர்புடைய சுகாதார அபாயங்கள் குறித்த

விழிப்புணர்வு குறைவாகவே உள்ளது. இது, அந்த மக்களிடையே சுயநினைவு இல்லாமையையும், அடிக்கடி கண்டறியப்படாத, ஆனால் ஆபத்தான நிலைகளையும் உருவாக்குகிறது. இந்த அமைப்புச் சவால்கள் நோய்களின் ஆரம்பகட்டங்களை கண்டறிந்து தலையீடு செய்ய வேண்டிய பொழுதில் தாமதத்தை உருவாக்குகின்றன.

தடுப்பு நடவடிக்கைகளின் இல்லாமை

மாகாண சுகாதார அறிக்கையின் ஆரம்ப பக்கங்களிலேயே, விடத்தல்தீவு அல்லது மாந்தை மேற்கு பகுதியில் இலக்கு வைக்கப்பட்ட தொற்றாத நோய்கள் (NCD) விழிப்புணர்வு அல்லது உணவு ஆலோசனைத் திட்டங்கள் பற்றிய எந்தவொரு குறிப்பும் இல்லாதது கவலையை ஏற்படுத்துகிறது. இது, செயற்பாட்டு மட்டத்தில் மட்டுமல்ல, கொள்கை மட்டத்திலும் முக்கிய குறைபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மருத்துவமனை வருகை குறைவாக (2022 இல் 3,727), சமூக விழிப்புணர்வு குறைபாடு, தளவாடக் குறைபாடுகள் மற்றும் சுகாதார சேவைகளை நாடுவதில் தயக்கம் போன்ற காரணிகள் பங்களிக்கலாம். உயர் இரத்த அழுத்தம், நீரிழிவு, மற்றும் ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு போன்ற தொற்றாத நோய்கள் (NCD) நிலைகளுக்கான பொது சுகாதார திட்டங்கள் விடத்தல்தீவுக்கு இலக்குவைக்கப்படவில்லை அல்லது ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை என்பது, சமூக அளவிலான தடுப்பு முயற்சிகளை பின்தள்ளும் நிலையாக உள்ளது.

ஒப்பீட்டளவில்: விடத்தல்தீவின் பங்கு மற்றும் சவால்கள்.

விடத்தல்தீவு வைத்தியசாலையின் பங்கு, அதனுடைய செயல்திறன் மற்றும் கட்டமைப்பு வரம்புகளை கருத்தில் கொண்டபோது, பிராந்திய வைத்தியசாலைகளுடன் ஒப்பிடும்போது தனித்துவமான இடத்தில் இருக்கின்றது. அடம்பன் வைத்தியசாலை, 14,322 வெளிநோயாளர் வருகைகள், 5,582 கிளினிக் வருகைகள் மற்றும் 2,307 சேர்க்கைகளுடன் அதிகப் பணிகளைச் செய்கிறது. ஆனால் விடத்தல்தீவு, புவியியல் ரீதியாக தொலைதூரமாக இருந்தாலும், குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையிலான நோயாளிகளுக்குச் சேவை வழங்குகிறது. வெள்ளாங்குளம் மற்றும் பெரியமடுவில் உள்ள தடுப்பு மருத்துவப் பராமரிப்பு பிரிவுகள் (PMCU) கூட நியமிக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை அளித்தாலும், அவை குறைந்த அளவிலான சேவைகளை மட்டுமே வழங்குகின்றன. படுக்கை நிரப்பு விகிதம் பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவில் 24.13% ஆக இருந்தாலும், அடம்பனின் 46.5% விகிதத்தை விடக் குறைவாகவே உள்ளது. இது, மருத்துவமனையில் தங்குவதற்கான சமூக தயக்கம், குடும்ப பொறுப்புகள் மற்றும் வீட்டுப் பராமரிப்புக்கான கலாச்சார விருப்பங்கள் போன்ற காரணிகளால் பாதிக்கப்படலாம்.

சமூக சுகாதாரப் பணியாளர் பற்றாக்குறை மற்றும் கட்டமைப்பு சவால்கள்.

விடத்தல்தீவின் மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் மருத்துவ மற்றும் சுகாதார உட்கட்டமைப்பு சவால்களை மேலும் கடுமையாக்கும் ஒரு முக்கிய காரணி என்பது சமூக சுகாதார பணியாளர் பற்றாக்குறை ஆகும். மாந்தை மேற்கு பிரதேசம் 659.83 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவையும், பரந்து பரவிய கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்களையும் கொண்ட ஒரு வலையமைப்பாக உள்ளதால், இப்பிரதேசத்தில் 11 பொது சுகாதார மருத்துவிச்சி பிரிவு (PHM) பகுதிகளும் வெறும் 3 பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர் (PHI) அதிகாரிகளும் மட்டுமே பணியாற்றுகின்றனர். விடத்தல்தீவு குறைந்தது இரண்டு பொது சுகாதார மருத்துவிச்சி பிரிவு (PHM) பரப்புகளால் களங்கொள்ளப்படுவதாக இருந்தாலும், உள்ளாட்சி நிலைமை மற்றும் மக்கள்தொகை அடர்த்தி இப்பணியாளர்களின் சேவையில் பெரும் அழுத்தத்தை உருவாக்குகிறது. இந்த சுகாதார ஊழியர்கள் தாய்வழி மற்றும் குழந்தை நலத்திற்கான சேவைகள், நோய்த்தடுப்பு நடவடிக்கைகள், குடும்பக் கட்டுப்பாடு மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு பணிகளை முன்னணியில் மேற்கொள்கின்றனர். ஆனால் அவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதால், நீடித்த மற்றும் பரந்த சுகாதார மேம்பாட்டை இந்த சமூகத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவது சாத்தியமற்றதாகிறது. ஆள்காட்டிவெளி உள்ளிட்ட பகுதிகளில், மகப்பேறுக்கு முந்தைய பராமரிப்பு, குடும்பத் திட்டமிடல் மற்றும் குழந்தை ஊட்டச்சத்து சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், போக்குவரத்து தடைகள் மற்றும் வலுவான சமூக இயக்கங்கள் இல்லாத காரணத்தால், இவை பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன.

புவியியல் தனிமை மற்றும் பயணத் தடைகள்.

விடத்தல்தீவின் முக்கியமான சுகாதாரக் குறைகளில் ஒன்று அதன் புவியியல் தனிமைதான். போதுமான சாலை வசதிகள் இல்லாமை, சொந்தமான பொது போக்குவரத்தோ அல்லது அம்புலன்ஸோ இல்லாத நிலை மற்றும் உள்ளூர் நோயறிதல் மற்றும் சிறப்பு பராமரிப்பு சேவைகள் இல்லாமை ஆகியவைகள் அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து, அந்த பகுதி மக்களுக்கு விரைவாகவும், உரிமைபூர்வமாகவும் சுகாதார பராமரிப்பைப் பெற முடியாத சூழலை உருவாக்குகின்றன. குறிப்பாக வயோதிபர்கள் மற்றும் பெண்கள்,

நகர்வுச் சிக்கல்கள் மற்றும் குறைந்த சுகாதார அறிவு காரணமாக, இவ்வாறான சவால்களுக்கு அதிகம் முகங்கொடுக்கின்றனர். இத்தகைய கட்டமைப்பு குறைபாடுகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புக் கோளாறுகள் சிகிச்சை தாமதங்களை உருவாக்குகின்றன மற்றும் நீண்டகால நோய்கள் குறித்த கண்காணிப்பு மற்றும் மேலாண்மை திறனை பலவீனப்படுத்துகின்றன.

இருதய நோய்கள் மற்றும் சுயவிவர நுகர்வில் தங்கிய சமூகங்கள்.

விடத்தல்தீவு, இலக்கு வைக்கப்பட்ட பொது சுகாதார ஆய்வுக்கு ஒரு தனித்துவமான சூழலை வழங்குகிறது. இங்கு காணப்படும் கடலோர மக்கள் தொகை, மீன்பிடித் தொழில் சார்ந்த வாழ்க்கைமுறை, மற்றும் சிவப்பு இறைச்சி உணவுப் பழக்க வழக்குகள் ஆகியவை, குறைந்த பொதுச் சுகாதார ஊடுருவலுடன் இணைந்து, இருதய நோய்கள் மற்றும் பிற உணவுதோன்றிய நோய்களின் அதிகரிப்பை எளிதாக விளக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றன. இங்கு, கலாச்சார அடிப்படையிலான உணவு நடைமுறைகள், சுகாதார விழிப்புணர்வு மற்றும் மருத்துவ அணுகலின் இடையிலான உறவுகளை புரிந்துகொள்வது, இலங்கையின் பிற கடலோர மற்றும் கிராமப்புற இடங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய முறைகளை வடிவமைக்க உதவும்.

முடிவுறும் குறிப்புகள் மற்றும் போதுமான மாற்றங்களுக்கான தேவை.

விடத்தல்தீவின் தற்போதைய சுகாதார சூழல், மிதமான சேவை பயன்பாடு, உட்கட்டமைப்புக் குறைபாடுகள், தடுப்பு பராமரிப்பு இடைவெளிகள் மற்றும் சமூக சுகாதார பணியாளர் பற்றாக்குறை ஆகியவைகளால் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. தற்போது உள்ள வைத்தியசாலை இந்தக் கிராமத்தின் உடனடி சுகாதார தேவைகளுக்கு பதிலளிக்கின்றது. இருப்பினும், நோயறிதல் வசதிகள், சமூக சுகாதாரப் பணியாளர்கள், தடுப்பு நோய் திட்டங்கள் மற்றும் போக்குவரத்து உட்கட்டமைப்பில் முக்கியமான முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இந்த மாற்றங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டாலே இந்தக் கடலோரக் கிராமம், நிகழும் சுகாதாரச் சிக்கல்களுக்கு பதிலளிப்பதிலிருந்து, எதிர்காலத்தை நோக்கி முன்னெச்சரிக்கையாகச் செயல்படக்கூடிய மருத்துவ அணுகலுக்கு மாறும். மேலும், கிராமப்புற வாழ்க்கையின் யதார்த்தங்கள் மற்றும் இலங்கையின் தேசிய சுகாதாரக் கொள்கைகளுக்கிடையிலான எப்போதும் பரந்தபட்ட இடைவெளியை நெருக்கமாக இணைக்கும் ஒரு முன்னோடியான முயற்சியாக இது அமையும்.

மாந்தை மேற்கில் மருத்துவமனையில் அனுமதி vs படுக்கை வசதி.

மாந்தை மேற்கு பிரிவில் உள்ள நான்கு சுகாதார நிறுவனங்களில் விடத்தல்தீவையும் அடங்கியதாக மருத்துவமனைச் சேர்க்கைகள் மற்றும் **படுக்கை நிரப்பு விகிதங்களை** ஒப்பீட்டு நோக்கில் காட்டும் இரட்டை அச்சு வரைபடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வரைபடம், விடத்தல்தீவின் வைத்தியசாலை மிதமான அளவிலான உள்நோயாளர் சேர்க்கைகளை எப்படி கையாள்கின்றது என்பதையும், அதேவேளை, ஒப்பீட்டளவில் குறைவான **படுக்கை நிரப்பு விகிதத்துடன்** செயல்படுவது எப்படி என்பதையும் விளக்குகிறது. இது, உள்நோயாளிகளுக்கான சேவைகள் குறைவாக பயன்படுத்தப்படுவதையோ அல்லது மருத்துவமனையில் தங்கும் சராசரி காலம் குறைவாக இருப்பதையோ சுட்டிக்காட்டலாம்.

சுகாதார உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சேவை கண்ணோட்டம்: மாந்தை மேற்கு சுகாதார நிலப்பரப்பில் விடத்தல்தீவு.

மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட ஒரு கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவு, அதற்குள் அமைந்துள்ள பிரதேச வைத்தியசாலையை மிகவும் நம்பியுள்ள சமூகமாகும். வகை B என வகைப்படுத்தப்பட்ட இந்த வைத்தியசாலை, அடம்பன் MOH (மருத்துவ அதிகாரி) பிரிவின் கீழ் செயல்படுகிறது. இது விடத்தல்தீவு வடக்கு, மத்திய, கிழக்கு, மேற்கு ஆகிய கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் உள்ள 13 கிராமங்களுக்கு சேவை செய்யும், முக்கியமான வைத்தியசாலையாகும். இது கணிசமான சுகாதார வசதிகளை கொண்டுள்ளது. சுமார் 4,793 மக்களைக் கொண்ட நிலப் பகுதிக்கு இது புவியியல் ரீதியாகவும் வரலாற்று ரீதியாகவும் பின்தங்கிய ஒரு முக்கிய வைத்தியசாலையாக உள்ளது. 2022 ஆம் ஆண்டில், இந்த வைத்தியசாலை 11,330 வெளிநோயாளர் (OPD) வருகைகள், 3,727 கிளினிக் வருகைகள் மற்றும் 1,083 உள்நோயாளர் சேர்க்கைகள் உள்ளிட்ட சேவை தரவுகளைப் பதிவு செய்துள்ளது. சராசரியாக ஒரு நாளைக்கு 31 நோயாளிகள் வருகை தந்துள்ளனர். இதனுடன் இணைந்த 604 நோய் சுகமாகி வெளியேறியவர்களும், 24.13% ஆக இருக்கும் படுக்கை வசதி (bed occupancy rate) விகிதமும், இந்த மருத்துவமனையில் அனுமதி பெற்ற நோயாளிகளின் குறைவான தங்குமிட பயன்பாடு அல்லது குறைந்த மருத்துவ கட்டமைப்பு காரணமாக முன்கூட்டியே வெளியேற்றப்படுதல் போன்ற சிக்கல்களைக் குறிக்கின்றன. இதனால், பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு பிராந்தியத்தில் உள்ள மற்ற வைத்தியசாலைகளுடன் ஒப்பிடும்போது ஒரு நடுத்தர செயல்திறனைக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது.

உதாரணமாக, மிகச் சில கிலோமீட்டர்கள் தூரத்தில் அமைந்த பிரதேச வைத்தியசாலை அடம்பன் வைத்தியசாலை ஆகும். 19,566 வெளிநோயாளர் வருகைகள் மற்றும் 7,058 கிளினிக் பயணங்களைப் பதிவு செய்துள்ளது. இது சேவை அணுகல் மற்றும் திறனை குறிப்பிடுகின்றது.
தனது செயல்திறன் பிரதேச வைத்தியசாலை அடம்பனுடன் ஒப்பிடும்போது மிதமானதாக இருந்தாலும், பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு இப்பகுதியின் சுகாதார கட்டமைப்பில் தவிர்க்க முடியாத பங்கு வகிக்கிறது. இது கடலோர மற்றும் மீன்பிடி சார்ந்த மக்களுக்கு ஒரு அடிப்படை சுகாதார அணுகல் புள்ளியாக செயல்படுகிறது. குறிப்பாக உணவுப் பழக்கவழக்கங்களில் உயிரியல் சத்துகள் குறைந்துள்ளதால் ஏற்படும் இருதய நோய்கள், உயர் இரத்த அழுத்தம் மற்றும் நீரிழிவு நோய்கள் போன்ற அபாயங்களை எதிர்கொள்ளும் சமூகத்துக்கு. பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு, பிரசவத்திற்கு முந்தைய பராமரிப்பு, நல்வாழ்வு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு மற்றும் ஊட்டச்சத்து மருந்தகங்கள் மூலம் தாய்வழி மற்றும் குழந்தை நல சேவைகளை வழங்குகின்றது. புறநகர் சூழலில் உள்ள பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள். குறிப்பாக போக்குவரத்து தடைகள் மற்றும் பாலின சுகாதார சமன்பாடுகளில் ஏற்றத்தாழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். இந்தச் சேவைகளால் குறிப்பிடத்தக்க ஆதரவைப் பெறுகின்றனர். இருப்பினும், கட்டமைப்புச் சவால்கள் தெளிவாக நீடிக்கின்றன. விடத்தல்தீவின் பொது சுகாதாரப் பராமரிப்பு, பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள் மற்றும் பொது சுகாதார மாதுக்கள் ஆகிய முக்கிய ஊழியர்களின் குறைந்த அடர்த்தியால் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் பரந்த நிலப்பரப்பிலும் பரவலான மக்கள்தொகையிலும், வெறும் 3 பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள் மற்றும் 11 பொது சுகாதார மாதுக்கள் பகுதிகள் மட்டுமே உள்ளன. இந்த குறைந்த பரப்பளவு உள்ள ஊழியர்கள், தொற்றாத நோய்கள் கண்காணிப்பு, நோய்த்தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூக சுகாதார கல்வி முயற்சிகளை குறைக்கும் அளவுக்கு தாக்குகின்றனர். பொது சுகாதார மாதுக்கள் மற்றும் பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள் நிலைபாடுகளின் வரையறுக்கப்பட்ட தன்மை, கிராமங்களுக்குள் எளிதில் செல்வதைக் கட்டுப்படுத்துவதுடன், இருதய நோய்கள் போன்ற நாள்பட்ட நோய்களுக்கு தேவையான ஆரம்பகால தலையீட்டுகளை தடுக்கும். அடம்பன் பிராந்திய சுகாதார வைத்திய அதிகாரி அலுவலகம் பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவிற்குப் புறத்தோட்டச் செயல்பாடுகளையும் ஒருங்கிணைக்கிறது. ஆனால் இந்த செயல்பாடுகளுக்கான கணிசமான தரவுகள் இல்லாத காரணத்தால், அவற்றின் விளைவுகள் மற்றும் தாக்கங்களை மதிப்பீடு செய்வது கடினமாகிறது. மின் இதய வரைவு பதிவு (ECG) அல்லது லிப்பிட் சோதனை உபகரணங்கள் போன்ற அடிப்படை நோயறிதல் வசதிகள் இல்லாத பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவின் கட்டமைப்புச் சவால்கள் மிகவும் தெளிவாகவே தெரிகின்றன. இதனால், தொடக்க கட்டமாகக் காணப்படும் உயர் இரத்த அழுத்தம் அல்லது இதய நோய்கள் கொண்ட குடியிருப்பாளர்கள் அடுத்த கட்டப் பராமரிப்புக்காக நீண்ட தூரத்துக்குப் பயணிக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறார்கள். இது, கட்டமைப்பின்மையால் தவிர்க்கக்கூடிய மருத்துவ சிக்கல்களின் அபாயத்தை அதிகரிக்கிறது. இவ்வாறாக, விடத்தல்தீவின் சுகாதார அமைப்பு ஒரு மிதமான, ஆனால் முக்கியமான நிறுவனக் கட்டமைப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றது. மருத்துவமனை சில அடிப்படை சேவைகளைச் சிறப்பாக வழங்கினாலும், நோயறிதல் வசதிகள், சமூக சுகாதார ஊழியர்கள் மற்றும் தடுப்பு நோய்த் திட்டங்கள் ஆகியவைகளில் கடுமையான பற்றாக்குறைகள் அவற்றின் முழுத் திறனை அடங்க வைத்துள்ளன. நோயறிதல் வசதிகள், பணியாளர் வளர்ச்சி மற்றும் மொபைல் சுகாதார சேவைகள் ஆகியவற்றில் இலக்கு முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்படின், இந்தக் கடலோர சமூகத்தில் சுகாதார விளைவுகள் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் மேம்படக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளனது. குறிப்பாக தாய்வழி மற்றும் தொற்றா நோய் தடுப்பு முயற்சிகளில்.

சுகாதார வசதி ஒப்பீடு - மாந்தை மேற்கு - பொதுவான போக்கு.

மருத்துவமனை சேவை பயன்பாடு: வருகை : மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் ஒப்பீட்டு தரவுகள்.

மருத்துவமனை	வெளிநோயாளர்	மருத்துவமனை	அனுமதிகள்
DH விடத்தல்தீவு	11,330	3,727	1,083
DH அடம்பன்	19,566	7,058	2,307
PMCU பெரியமடு	5,986	673	812
PMCU வெள்ளாங்குளம்	8,401	3,210	980

இந்த அட்டவணை, மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தில் உள்ள முக்கிய சுகாதார நிறுவனங்களில் சேவை பயன்பாடு குறித்த ஒப்பீட்டுத் தரவுகளை வழங்குகிறது. இதில் பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு, இப்பகுதியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றாலும், வெளி நோயாளர் பிரிவு வருகைகள், கிளினிக் வருகைகள் மற்றும் மருத்துவமனை சேர்க்கைகள் போன்ற அனைத்து முக்கிய செயல்திறன் காட்சிகளில் பிரதேச

வைத்தியசாலை அடம்பனை விட குறைவாகவே செயல்படுகிறது. இது, பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவின் சுகாதார வளங்கள் மற்றும் சேவையின்பட்ட அணுகல் தடைகளைக் குறிக்கக்கூடும்.

முக்கிய சுகாதார நுண்ணறிவுகள்: விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு அணுகல் மற்றும் கிடைக்கும் தன்மை.

மாந்தை மேற்குப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவின் சுகாதார நிலைமை, சேவை வழங்கல், அணுகல், கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் உட்பட்ட கட்டமைப்புகளில் காணப்படும் குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளிகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. பிரதேச வைத்தியசாலை (Divisional Hospital) விடத்தல்தீவு எனப்படும் இந்த வகை B மருத்துவமனை, சுமார் 4,793 பேரைக் கொண்ட 13 கடலோர கிராமங்களுக்கு சேவை வழங்குகிறது. இதே நேரத்தில், அடம்பன் பிராந்திய வைத்தியசாலை மற்றும் பெரியமடு, வெள்ளாங்குளம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள முதன்மை சுகாதார பராமரிப்பு அலகுகள் (PMCUs) அனைத்தும் அடம்பன் பிரதேச சுகாதார வைத்திய அதிகாரி அலுவலகத்தின்கீழ் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் வறண்ட உள்நாட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து கடலோர மீன்பிடி கிராமங்கள் வரை பரந்து விரிந்த ஒரு பரந்த மற்றும் புவியியல் ரீதியாக சிக்கலான மக்கள்தொகைக்கு சேவையளிக்கின்றன. வெளிநோயாளர் சேவையைப் பொறுத்தவரை, பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு 2022 ஆம் ஆண்டில் 11,330 வருகைகளைப் பதிவு செய்துள்ளது. இது பெரியமடு (5,986 வெளி நோயாளர் பிரிவு) மற்றும் வெள்ளாங்குளம் (4,573 வெளி நோயாளர் பிரிவு) ஆகியவற்றைவிட அதிகமான செயல்திறனைக் காட்டுகின்றபோதிலும், பிரதேச வைத்தியசாலை அடம்பன் வைத்தியசாலையின் 19,566 வெளி நோயாளர் பிரிவு வருகைகளுடன் ஒப்பிடும்போது அதிகமாக பின்தங்கியுள்ளது. பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவின் சராசரி தினசரி வருகை 31 நோயாளிகள் ஆகும். ஆனால் சேவையின் திறனை விரிவுபடுத்துவதில் காணப்படும் கட்டுப்பாடுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

பெரும்பாலும் பிரதேச வைத்தியசாலை அடம்பனில் காணப்படுவது போன்று நல்ல சாலை இணைப்புகள் மற்றும் மையப்படுத்தப்பட்ட வசதிகள் இல்லாததனால். விடத்தல்தீவு, கடுமையான நிலப்பரப்பில் அமைந்ததுடன், குறைந்த போக்குவரத்து வசதிகள் மற்றும் பெரிய வயதான மற்றும் மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள் அடங்கிய மக்கள் தொகையை கொண்டுள்ளது. இதனால், உடல் மற்றும் போக்குவரத்து தடைகள், பலரையும் சிகிச்சைக்காக மருத்துவமனைக்கு வருகை தருவதைத் தடுக்கும் நிலையை உருவாக்குகின்றன. குறிப்பாக, பின்தொடர்புகளுக்கான சேவைகள் மற்றும் அவசரமற்ற மருத்துவ ஆலோசனைகள் பெறுவதில் இந்த சவால்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கின்றன. இதனால், நோயறிதல் மற்றும் ஆரம்பகால சிகிச்சை தாமதமாகக் கிடைப்பதற்கான அபாயம் அதிகரிக்கிறது. உள்நோயாளர் சேவையின் தரவுகள், மிதமான சேவை பயன்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மொத்தமாக 1,083 பேர் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதில் 604 பேர் சுகதேகிகளாக வெளியேறியுள்ளனர். 320 பேர் பிற வைத்தியசாலைகளுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளனர், மேலும் 7 மரணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 35 படுக்கைகள் உள்ளபோதிலும், மருத்துவமனையின் படுக்கை ஆக்கிரமிப்பு விகிதம் வெறும் 24.13% ஆகவே உள்ளது. இந்த குறைவான விகிதம், முன்கூட்டியே வெளியேற்றம், வலுவான வைத்தியசாலைகளுக்கான (அடம்பன் அல்லது மன்னார் போன்று) பரிந்துரைகள் அல்லது பிரதேசவைத்தியசாலைவிடத்தல்தீவின்சுகாதாரசேவைவரம்புகள்காரணமாகஇருக்கலாம்முக்கியமாக, நுட்பமான மற்றும் நாள்பட்ட நிலைமைகள் (எ.கா., CVD, நீரிழிவு, பக்கவாதம்) கையாளப்படுவதில் உள்ள தடைகள். பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு, சுமார் 13.5 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவிலுள்ள விடத்தல்தீவு வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு மற்றும் மையம் ஆகிய கிராம நிர்வாக பிரிவுகளுக்குப் பரந்து விரிந்த மருத்துவ சேவை வழங்குகிறது. இந்தக் கிராமங்கள் பொதுவாக மிகவும் அடிப்படை மற்றும் இணைக்கப்படாத உட்கட்டமைப்புகளை கொண்டுள்ளன. மழைக்காலங்களில் அல்லது வெள்ளப் பருவங்களில் இந்த சாலை வழிகள் பயணிக்க முடியாத நிலையில் மாற்றப்படுகின்றன. இதனால், கர்ப்பிணிப் பெண்கள், வயோதிபர்கள் மற்றும் இயக்கவல்லமையற்ற நபர்கள் போன்ற சேவையளிக்க வேண்டிய முக்கியமான மக்கள் பிரிவுகள் இந்தச் சேவைகளை அணுகுவதில் மிகுந்த சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

இவ்வாறான தடைகளுக்கு மத்தியில், பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு அத்தியாவசிய ஆரம்பசுகாதார சேவைகளுக்கான அடித்தளத்தை தக்கவைத்துள்ளது, குறிப்பாக தாய் மற்றும் குழந்தை நலத்தின் கீழ் (MCH) செயல்படுகிறது. இதில் பிரசவத்திற்கு முந்தைய பராமரிப்பு (ANC), நல்வாழ்வு குழந்தை மருத்துவமனைகள் (WBC), குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு ஆலோசனை மற்றும் ஊட்டச்சத்து அடிப்படையிலான மருத்துவமனைகள் அடங்கும். இவை பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு வைத்தியசாலையிலிருந்து மட்டுமல்லாது, ஆள்காட்டிவெளி மற்றும் இலுப்பைகடவை போன்ற செயற்கை உப மையங்களிலும் வழங்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் பாது சுகாதார மாதுக்கள (பொது சுகாதார மருத்துவச்சிகள்) மற்றும் சமூக செவிலியர்களால் இந்த சேவைகள் நன்கு

மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, இது ஆரம்பகால குழந்தை நலமும் தாயின் நலத்தையும் மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இருப்பினும், மனிதவள பற்றாக்குறை முக்கியமான ஒரு கட்டமைப்புச் சவாலாகவே தொடர்கிறது. மாந்தை மேற்குப் பிரிவில், மக்கள் தொகை அடர்த்தி மற்றும் பரந்த புவியியல் பரவலைக் கருத்தில் கொண்டால், மூன்று பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள் பகுதிகள் மற்றும் பதினொன்று பொது சுகாதார மாதுக்கள் பகுதிகள் என்ற குறைந்த எண்ணிக்கை, மன்னார் மாவட்டத்திலேயே மிகக் குறைவானதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த பணியாளர் குறைபாடு, குறிப்பாக இருதய நோய், உயர் இரத்த அழுத்தம் மற்றும் நீரிழிவு நோய் போன்ற உணவு சார்ந்த தொற்றாத நோய்கள் (NCDs) குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதில் தடையாக உள்ளது. இறைச்சி உணவுகளின் மீது பாரம்பரிய நம்பிக்கையுடன் கூடிய சமூகத்தில் ஊட்டச்சத்து கல்வி இல்லாமை ஒருங்கிணைந்து, பொது சுகாதாரத் தாக்கங்களை அதிகரிக்கிறது. மொத்தத்தில், விடத்தல்தீவின் சுகாதார அமைப்பு அடிப்படையான மட்டத்தில் செயல்பட்டாலும், அது ஒரு முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது. உள்ளூர் பிராந்திய வைத்தியசாலை வெளிநோயாளர் மற்றும் தாய்வழி பராமரிப்பு சேவைகளில் மையமாக உள்ளது, ஆனால் உள்நோயாளி சேவைகள் குறைவாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது, அணுகலில் உள்ள சவால்கள் மற்றும் மருத்துவமனையின் குறைந்த சேவை பரப்பை சுட்டிக்காட்டுகிறது. வயது வந்தோருக்கான சுகாதார அணுகல். குறிப்பாக தொற்றாத நோய்கள் தடுப்பு, மனநலம் மற்றும் முதியோர் பராமரிப்பு தொடர்பான பகுதிகளில். மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டதாகவே இருக்கிறது.

விடத்தல்தீவின் சமூக சுகாதாரத்தை மேம்படுத்த, குறிப்பாக NCD தடுப்பு மற்றும் சுகாதார சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்த, இலக்கு முதலீடுகள். போக்குவரத்து வசதிகள், பணியாளர் வலிமை மற்றும் நோயறிதல் உபகரணங்கள் உள்ளிட்டவைது. அவசியமாகின்றன. சமூக அடிப்படையிலான சேவைகளை வலுப்படுத்துவதும், மருத்துவமனைகளை இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் நிலை பராமரிப்பு மையங்களுடன் ஒருங்கிணைப்பதும், இந்தத் தொலைதூரக் கடலோரப் பகுதியில் கிராமப்புறம் மற்றும் நகரப்புறம் இடையிலான சுகாதாரப் பிளவுகளை குறைப்பதில் முக்கிய பங்காற்றும்.

சூழல் மற்றும் சிக்கல்கள்: மன்னார் மாவட்டம், மாந்தை மேற்கு, விடத்தல்தீவு.

மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவில் உள்ள கடலோர கிராமப்புறக் குடியிருப்பான விடத்தல்தீவு, 13 கிராமங்களில் பரவியுள்ள சுமார் 4,800 மக்களுக்கு சேவை வழங்குகிறது. மீன்பிடி வாழ்வாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் மற்றும் புவியியல் ரீதியாக தனிமைப்படுத்தப்பட்ட இந்தக் குழுவுக்கு ஒரே உள்நோயாளர் மருத்துவ வசதியாக பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு செயற்படுகிறது (வகை B வசதி). அதன் நிலைப்பாடும் புவியியல் முக்கியத்துவமும் இருந்தாலும், இந்த மருத்துவமனை கிராமப்புற சுகாதார அமைப்புகள் எதிர்கொள்ளும் ஆழமான கட்டமைப்பு மற்றும் சேவை சவால்களை பிரதிபலிக்கிறது. படுக்கை ஆக்கிரமிப்பு விகிதம் வெறும் 24.13% ஆகவே காணப்படுகிறது, இது முன்கூட்டியே வெளியேற்றங்கள், சிக்கலான சேவைகளுக்கான குறைபாடுகள் மற்றும் பொதுச் சுகாதாரத்தில் நம்பிக்கை பற்றாக்குறை ஆகியவற்றின் கலவையைக் குறிக்கலாம். அதேவேளை, தொற்றாத நோய்கள் (NCDs) குறிப்பாக இருதய நோய்கள் (CVDs) இந்த பிரதேசத்தில் அதிகரித்து வருகின்றன. இது உணவியல் மாற்றங்கள், குறைந்த சுகாதார எழுத்தறிவு மற்றும் கண்காணிப்பு சேவைகளின் வரையறுக்கப்பட்ட கிடைப்புத் தன்மை காரணமாக உருவாகின்றது. இந்த குறைந்த செயல்திறனுக்குப் பின்னே ஒரு பணியாளர் வலுவற்ற சூழல் உள்ளது. மாந்தை மேற்கு பிரதேசம் முழுவதும் வெறும் 3 பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள் பகுதிகள் மற்றும் 11 பாது சுகாதார மாதுக்கள் பகுதிகள் உள்ளன. இந்த நிலை, சமூக அடிப்படையிலான நோய் தடுப்பு மற்றும் ஆரம்பகால கண்டறிதல் நடவடிக்கைகள் குறிப்பாக வயது வந்தோருக்கிடையே மேற்கொள்ளப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை மறைக்கிறது. தாய்வழி மற்றும் குழந்தை நல மருத்துவமனைகள் (MCH clinics), செயலில் இருந்தாலும், பெரியவர்களுக்கான தொற்றாத நோய்களுக்கு சேவைகளை வழங்குவதில் கவனம் குறைவாகவே உள்ளது. இதனால் குடும்பம் மற்றும் சமூக பராமரிப்பு ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பு இழக்கப்படுகிறது.

2022 மன்னார்** பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் சேவைகள் பிரிவு **தரவுகளிலிருந்து முக்கிய நுண்ணறிவுகள்.

மன்னார் பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் சேவைகள் பிரிவு தரவுகள், சுகாதார நிறுவனங்களுக்கிடையில் சேவை பயன்பாட்டில் சீரற்ற மாறுபாடுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. அடம்பனில் உள்ள பிராந்திய மருத்துவமனை, அதிக மக்கள்தொகையுடன் (9,370 பேர்) கூடியவையாகும்; இது 19,566 வெளிநோயாளர் வருகைகளையும், 7,058 மருத்துவ ஆலோசனைகளையும் மற்றும் 2,307 சேர்க்கைகளையும் பதிவு செய்துள்ளது. இதற்கு மாறாக, 13 கிராமங்களுக்கு சேவை செய்யும் பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு, 1,083 சேர்க்கைகளும் 4,000 க்கும் குறைவான மருத்துவமனை வருகைகளும் மட்டுமே பதிவு செய்துள்ளது. 35 படுக்கைகள் மட்டுமே உள்ளதையும் கருதி, இது மருத்துவமனையின் திறன்

பூரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதை காட்டுகிறது. மேலும், புவியியல் காரணிகள் அல்லது கலாசாரச் சிந்தனைகள் போன்றவை மருத்துவமனை சார்ந்த பராமரிப்பை நாடுவதை தடுக்கும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அணுகல் சவால்கள் கிராமப்புற சூழ்நிலை, மோசமான சாலை அமைப்பு மற்றும் குறைந்த வாகன வசதிகள் ஆகியவற்றால் பெரிதும் மோசமாக்கப்படுகின்றன. பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவுக்கு ஒரு வாகனம் மட்டுமே இருந்ததால், அவசர பரிந்துரைகளுக்கே தேவையான நோயாளிகள் கூட பெரும்பாலும் கணிசமான தாமதங்களை சந்திக்க வேண்டி உள்ளது. இதய நோய் அல்லது பக்கவாதம் போன்ற நேரத்தை உணரும் நிலைகளில், இத்தகைய தாமதங்கள் உயிருக்கு ஆபத்தானவையாக இருக்கலாம். மேலும், ECG, கொழுப்பு மற்றும் குளுக்கோஸ் சோதனை போன்ற அடிப்படை இதய நோய் அறிதல் கருவிகள் உள்ளூரில் இல்லாததால், நோயாளிகள் மன்னார் அல்லது அடம்பன் நோக்கி செல்கின்றனர். இதனால் பரிசோதனையை தவிர்க்கவோ அல்லது அதிக போக்குவரத்து செலவுகளைச் செய்வதற்கோ கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

விடத்தல்தீவுக்கான கொள்கைப் பரிந்துரைகள்.

- தடுப்பு பொது சுகாதார மற்றும் NCD சேவைகளை விரிவாக்குதல்: பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவுக்குள் ஒரு பிரத்தியேக NCD பிரிவு நிறுவப்பட்டு, அதில் அடிப்படை நோயறிதல் வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். உயர் இரத்த அழுத்தம், குளுக்கோஸ், கொழுப்பு மற்றும் உடல் பருமன் குறியீட்டு (BMI) பரிசோதனை தற்போதைய தாய் மற்றும் குழந்தை நல மருத்துவர்ப் பட்டியலில் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். இது இருதய நோய்கள் மற்றும் நீரிழிவு நோய்களின் ஆரம்ப கட்ட கண்டறிதலுக்கு வழிவகுக்கும்.
- பொது சுகாதாரப் பணியாளர்களை வலுப்படுத்துதல்: கடலோர கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணியிடங்களுடன் கூடுதல் பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்களும் பாது சுகாதார மாதுக்களும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இவர்கள் சமூக பரிசோதனைகள், சுகாதாரக் கல்வி மற்றும் தடுப்பு பராமரிப்பில் நம்பிக்கையை உருவாக்கும் பணிகளில் முக்கிய பங்கு வகிப்பார்கள். உணவு சார்ந்த CVD அபாயங்களைப் பற்றிய தொடர்ச்சியான பயிற்சியும் அவசியம்.
- ஊட்டச்சத்து மற்றும் வாழ்க்கை முறை தலையீடுகளை ஊக்குவித்தல்: சிவப்பு மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி நுகர்வை குறைக்கும் நோக்கில் சமூக விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள் முன்னுரிமையுடன் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். கடல் உணவுகள் மற்றும் பாரம்பரிய காய்கறி உணவுகளை வலியுறுத்த வேண்டும். பாடசாலைகள், தேவாலயங்கள் மற்றும் கூட்டுறவுகள் உடல் இயக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் தளங்களாக இருக்கலாம்.
- உட்கட்டமைப்பு மற்றும் பரிந்துரை வழிமுறைகளை மேம்படுத்துதல்: பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவுக்கு இரண்டாவது அம்புலன்ஸ் அல்லது மொபைல் சுகாதாரப் பிரிவு ஒதுக்கப்பட வேண்டும். அதேசமயம், தொலை நலச் சேவை (telehealth)திட்டங்கள் நீரிழிவு மற்றும் இதய நோய்களுக்கான பரிந்துரைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், இது நடைமுறை பராமரிப்புக்குப் பதிலாக செலவுச் சிக்கலற்ற மாற்றமாக இருக்கும்.

எதிர்பார்க்கப்படும் மூலோபாய விளைவுகள்.

இந்தப் பரிந்துரைகள், விடத்தல்தீவின் சுகாதார அமைப்பை ஒரு எதிர்வினை அடிப்படையிலான சேவை மாதிரியில் இருந்து தடுப்பு நோக்கு கொண்ட ஒரு வலையமைப்பாக மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டவை. ஆரம்பக் கட்ட அறிதல் விகிதங்களை அதிகரித்தல், அவசர மருத்துவ அனுமதிகளை குறைத்தல் மற்றும் உள்ளூர் சுகாதார நிறுவனங்களில் நீண்டகால சமூக நம்பிக்கையை உருவாக்குதல் ஆகியவை இதன்வழி ஏற்படும்.

முக்கிய பங்குதாரர்கள்.

இந்த திட்டத்தின் வெற்றிக்கான செயல்பாட்டிற்கான ஒருங்கிணைப்பு பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் சேவைகள் பிரிவு மன்னார், அடம்பன் பிரதேச சுகாதார வைத்திய அதிகாரி அலுவலகம் மற்றும் மாந்தை மேற்கு கிராம அலுவலர் பிரிவுகளால் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். சமூக மட்டத்தில் பொது சுகாதார மாதுக்கள், பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள், பாடசாலைகள், மதத் தலைவர்கள் மற்றும் மகளிர் அமைப்புகள் மாற்றத்தின் முன்னணி முகவர்களாக செயல்பட வேண்டும். விடத்தல்தீவு என்பது ஒரு தனித்துவமான வழக்கைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இது புவியியல் ரீதியாக தனிமைப்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தின் சவால்கள் மற்றும் சூழலுக்கேற்ப வடிவமைக்கப்பட்ட தலையீடுகளுக்கான வாய்ப்புகளை ஒருங்கிணைக்கிறது. சிறிய ஆனால் திட்டமிட்ட முதலீடுகள் மற்றும் உள்ளூர் மற்றும் பிராந்திய திட்டமிடுபவர்களுக்கிடையேயான வலுவான ஒருங்கிணைப்பின் மூலம், விடத்தல்தீவை இலங்கையில் சம மற்றும் தடுப்பு நோக்கு கொண்ட கிராமப்புற சுகாதாரத்துக்கான மாதிரியாக மாற்ற முடியும்.

கண்டுபிடிப்புகள்.

இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், விடத்தல்தீவில் சுகாதார சேவை வழங்கலின் பலதரப்பட்ட நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன. இது நீண்டகால கட்டமைப்பு வரம்புகளையும், உருவெடுத்து வரும் தொற்றா நோயியல் சவால்களையும் பிரதிபலிக்கின்றது. 2022 ஆம் ஆண்டு மன்னார் பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் சேவைகள் பிரிவு புள்ளிவிவர கையேட்டின் தரவுகளும் வரலாற்று பதிவுகளும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவின் தற்போதைய சுகாதார அமைப்பின் செயல்திறனைப் பற்றிய ஐந்து முக்கிய கருப்பொருள்களை அடையாளம் காட்டுகிறது.

- மிதமான வெளிநோயாளர் பயன்பாடு, குறைந்த உள்நோயாளர் சேர்க்கை:2022 ஆம் ஆண்டில், பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவு மருத்துவமனையில் 11,330 வெளிநோயாளர் வருகைகளும், 3,727 கிளினிக் ஆலோசனைகளும் பதிவாகின. இது அடிப்படை சுகாதார சேவைகளுக்கான மிதமான பயன்பாட்டைக் குறிக்கிறது. எனினும், 1,083 பேர் அனுமதிக்கப்படும்போதிலும், உள்நோயாளர் சேவைகளின் பயன்பாடு குறைவாகவே உள்ளது. படுக்கை வசதி விகிதம் 24.13% மட்டுமே ஆக இருப்பது, சேவை வரம்புகள், ஆரம்ப வெளியேற்றங்கள் அல்லது மருத்துவமனையில் தங்குவதற்கான தயக்கங்களை சுட்டிக்காட்டுகிறது. பிரதேச வைத்தியசாலை அடம்பனுடன் ஒப்பிடுகையில் (வெளி நோயாளரர் பிரிவு வருகைகள்: 19,566; படுக்கை பயன்படுத்தல் விகிதம்: 46.5%), பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவின் புள்ளிவிவரங்கள் மாவட்ட சுகாதார வலையமைப்பில் இரண்டாம் நிலை பங்கைக் குறிக்கின்றன.
- உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நோயறிதல் வெற்றிடங்கள்: மருத்துவமனையின் அடிப்படை உட்கட்டமைப்பில் கடுமையான வரம்புகள் காணப்படுகின்றன. இதய நோய்களுக்கான அடிப்படை பரிசோதனை கருவிகள் (ECG, கொழுப்பு மற்றும் சர்க்கரை அளவீடுகள்) இல்லாததால், NCDகளின் ஆரம்பக் கட்டக் கண்டறிதலும் மேலாண்மையும் தாமதப்படுகின்றன. மேலும், மருத்துவமனையின் எல்லைக்குள் செயல்படக்கூடிய ஒரு அம்புலன்ஸ் மட்டுமே இருப்பது அவசர பரிந்துரை மற்றும் பதிலளிக்கும் திறனைத் தடுக்கின்றது.
- சுகாதார பணியாளர் பற்றாக்குறை மற்றும் சீரற்ற விநியோகம்: மாந்தை மேற்கு பிரிவில் வெறும் 3 பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர் பிரதேசங்கள் மற்றும் 11 பாது சுகாதார மாதுக்கள் பகுதிகள் மட்டுமே உள்ளன. இது பொதுச் சுகாதாரக் கல்வி, சமூக பரிசோதனை மற்றும் தொடர்பு ஆகியவற்றை மிகவும் குறைத்துவிடுகிறது. விடத்தல்தீவுக்கு குறைந்தது இரண்டு பாது சுகாதார மாதுக்கள் பிரதேசங்கள் இருப்பினும், கடலோர பகுதிகளுக்கான தனித்துப் பணியாளர்கள் இல்லாதது பணியாளர் வலிமையை விருத்தியடைய செய்யவில்லை.
- விரிவடையும் தொற்றா நோய்களின் சுமை: வயதான மக்களில் இதய நோய்கள் மற்றும் தொடர்புடைய NCDகளின் அதிகரிப்பு அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. இறைச்சி மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுகளின் நம்பிக்கை, ஊட்டச்சத்து கல்வி பற்றாக்குறை மற்றும் குறைந்த கிளினிக் வருகைகள் (வருடத்துக்கு 4,000 க்கும் குறைவாக) இந்த ஆபத்தை மேலும் பெருக்குகின்றன. தடுப்புத் திட்டங்கள் இல்லாமையும் பரிசோதனைகளின் பதிவும் இல்லை.
- புவியியல்தனிமைமற்றும்சேவைசமத்துவமின்மை: மன்னார்மாவட்டபொதுமருத்துவமனைவுக்குக் கிடைக்கும் தூரமும், மோசமான சாலை நிலைமைகளும், வரையறுக்கப்பட்ட போக்குவரத்து வசதிகளும் இவை அனைத்தும் விடத்தல்தீவின் குடியிருப்பாளர்களை அவசர அல்லது சிறப்பு சிகிச்சைக்கு அணுகுவதிலிருந்து தடுக்கும். வெள்ளப் பாதிப்புக்குள்ளாகும் வழிகள் மற்றும் பிற போக்குவரத்து சிக்கல்கள், குறிப்பாக முதியோர்கள், கர்ப்பிணிகள் மற்றும் இயலாமையுள்ளவர்களை பெரிதும் பாதிக்கின்றன.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு வரலாற்றுத் தரவுகள் மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ சுகாதார புள்ளிவிவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், பலமுக்கியவரம்புகளால்கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. முதன்மையாக, விடத்தல்தீவுக்கு உரித்தான விரிவான சுகாதார தரவுகள் இல்லாத காரணத்தால், இந்த ஆய்வு 2022 ஆம் ஆண்டு பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் சேவைகள் பிரிவு புள்ளிவிவரக் கையேட்டில் உள்ள பிராந்திய மட்டத்திலான தரவுகளை கொண்டு, கிராமத்திலுள்ள நிலைகளை தோராயமாகவே மதிப்பீடு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இரண்டாவது, கள ஆய்வு அல்லது நேரடி நேர்காணல்கள் இடம்பெறாத காரணத்தால், நோயாளிகளின் அனுபவங்கள், சுகாதார சேவை வழங்குநர்களின் பார்வைகள் அல்லது சமூகத்தின் உள்ளார்ந்த நுண்ணறிவுகள் இதில் நேரடியாக பிரதிபலிக்கப்படவில்லை. மூன்றாவது, நோய் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வு மற்றும் இறப்பு விகிதங்கள், ஊட்டச்சத்து சுயவிவரங்கள் மற்றும் மனநலம் தொடர்பான சமூக சுகாதாரக் குறிகாட்டிகள் போன்ற முக்கிய தரவுகள் GN பிரிவு அளவில் கிடைக்கவில்லையோ அல்லது காலாவதியாகிவிட்டன. கூடுதலாக, பாரம்பரிய சிகிச்சை முறைகள் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக முக்கியமானவை என்றாலும் பகுதிக்கோட்பட்ட ஆவணங்களாக மட்டுமே காணப்படுவதால், அவை

நவீன சுகாதார அமைப்புகளுடன் எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதற்கான தெளிவான புரிதலைத் தடுக்கும். இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள், தரமான தொற்றுநோயியல் தரவுகளுடன் கூடிய எதிர்கால கிராம அளவிலான ஆய்வுகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

தாக்கங்கள்.

இவ்வாறான வரம்புகள் இருந்தபோதிலும், இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் இலங்கையின் கிராமப்புற சுகாதார திட்டமிடலும், மோதலுக்குப் பிந்தைய சுகாதார சமத்துவத்தின் மேம்பாடுகளுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக்கூடியவை. புவியியல் தனிமைப்படுத்தல், நிறுவன ரீதியான நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் உயர்ந்து வரும் தொற்றா நோயியல் சுமை ஆகிய மூன்றும் இணைந்து, கடலோர மற்றும் மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் எவ்வாறு கடுமையான சுகாதாரச் சேவை ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்குகின்றன என்பதை விடத்தல்தீவு எடுத்துக்காட்டுகிறது. சேவை பயன்பாடு மற்றும் சமூகத்தின் உண்மையான சுகாதாரத் தேவைகள். குறிப்பாக NCDகளுடன் தொடர்புடையவைது. இடையே காணப்படும் இடைவெளி, இலங்கையின் இலவச பொது சுகாதார மாதிரியின் ஊடுருவும் திறன் கிராமப்புற எல்லைகளைச் சரியாக அடையவில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது. மேலும், நோயறிதல் வசதிகளின் பற்றாக்குறை, தடுப்பு சேவைகளின் வரையறுக்கப்பட்ட நிலை மற்றும் பாரம்பரிய உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள், சுகாதார எழுத்தறிவு குறைபாடுடன் இணைந்து, விடத்தல்தீவின் நீடித்த சுகாதாரப் பாதுகாப்பை மந்தமாக்குகின்றன. இவை, தேசிய சுகாதார உத்திகளை உள்ளூர்மயமாக்கவேண்டும் என விரும்பும் திட்டமிடுபவர்களுக்கும், சமத்துவமான சுகாதார நலனை நோக்கி நகரும் கொள்கை வடிவமைப்பாளர்களுக்கும் முக்கியமான நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

1. **நோயறிதல் மற்றும் உள்நோயாளர் சேவைகளை வலுப்படுத்தல்:** பிரதேச வைத்தியசாலை விடத்தல்தீவுக்கு அடிப்படை NCD பரிசோதனை கருவிகள் (ECG, குளுக்கோமீட்டர், லிப்பிட் சோதனைக் கருவிகள்) வழங்கப்பட வேண்டும். அதே சமயம், நோயாளிகள் மீதான நம்பிக்கையை அதிகரிக்க, நிலையான மருத்துவ பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.
2. **தடுப்பு சுகாதார திட்டங்களை விரிவுபடுத்தல்:** தாய்வழி மற்றும் குழந்தை சுகாதார சேவைகளுடன் ஒருங்கிணைத்து, இருதய நோய்கள், உயர் இரத்த அழுத்தம் மற்றும் நீரிழிவு குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் திட்டங்களைத் தொடங்கல்.
3. **பொது சுகாதார ஊழியர்களை வலுப்படுத்தல்:** நான்கு கிராம அலுவலர் பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கி, புதிய பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள் மற்றும் பாது சுகாதார மாதுக்கள் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சமூகத் தொடர்பு, தடுப்பு பராமரிப்பு மற்றும் அவசரநிலை மேலாண்மையில் பயிற்சி பெறவேண்டும்.
4. **அணுகல் உட்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தல்:** ஒரு கூடுதல் அம்புலன்ஸ் வழங்கப்பட வேண்டும். வெள்ளம் பாதிக்கும் பகுதிகளில் சாலை மேம்பாடு முக்கியமாக சுகாதார திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
5. **கலாசார உணர்திறன் கொண்ட சுகாதாரக் கல்வியை ஊக்குவித்தல்:** தேவாலயங்கள், பாடசாலைகள், மசூதிகள், மீன்வள கூட்டுறவுகள் போன்ற சமூக மையங்களை இணைத்து, ஆரோக்கிய உணவுமுறை, உடற்பயிற்சி, மருத்துவ விழிப்புணர்வு தொடர்பான செய்திகளை அளித்தல்.
6. **ஆராய்ச்சி மற்றும் கண்காணிப்பு வசதிகளை மேம்படுத்தல்:** ஊட்டச்சத்து நிலை, NCD பரவல், பாரம்பரிய சிகிச்சை நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின் தொடர்பான தரவுகளை கிராம அளவில் சேகரிக்க திட்டமிடல். இது, சான்றுகளின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்திறன் மதிப்பீடுகளுக்குத் தளமாயிருக்கும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவின் சுகாதார மற்றும் மருத்துவப் பாதை, மோதலுக்குப் பிந்தைய வடக்கு இலங்கையின் கிராமப்புறக் கடலோர சமூகங்களை வடிவமைத்துள்ள மீள்தன்மை மற்றும் புறக்கணிப்பின் சிக்கலான கலவையை பிரதிபலிக்கின்றது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் சித்தம் மற்றும் யுனானி சிகிச்சைமுறைகளை நம்பியிருந்த இந்த கிராமம், இன்று வளங்கள் குறைந்த மருத்துவமனைகள், அதிகரித்து வரும் தொற்றாத நோய்கள் மற்றும் நிலையான உட்கட்டமைப்புத் தடைகளுடன் போராடும் நிலையிலுள்ளது. வரலாறு, புவியியல் மற்றும் மேம்பாட்டுக் கொள்கைகள் எவ்வாறு சுகாதாரத்தில் ஒருங்கிணைகின்றன என்பதை விளக்கும் வழக்குப் படியாக விடத்தல்தீவு அமைகிறது. மிதமான வெளிநோயாளர் பயன்பாடு, குறைந்த படுக்கை பயன்பாடு, மற்றும் தேவையான நோயறிதல் உபகரணங்களின் பற்றாக்குறை ஆகியவைகள், விடத்தல்தீவு பிரதேச மருத்துவமனை சிக்கல்களை எதிர்கொள்வதை மட்டுமல்லாமல், போர் நிழலிலிருந்து இன்னும் மீள முடியாமல் தவிக்கும் கிராமப்புற சுகாதார அமைப்புகளின் நிலையும் உணர்த்துகின்றன. எனினும், விடத்தல்தீவு ஒரு வாய்ப்புநிலமாகவும்

கருதப்படலாம். ஒருங்கிணைந்த மக்கள் தொகை, மத்திய வைத்தியசாலை வசதி மற்றும் உள்ளன பொதுச் சுகாதார மருந்தகங்கள் ஆகியவை இலக்குத் தலையீடுகளுக்கான ஒரு வலுவான அடித்தளமாக அமைகின்றன. நோயறிதல் திறன்களை மேம்படுத்துதல், போக்குவரத்து அணுகலை ஒழுங்குபடுத்துதல், பொதுச் சுகாதாரப் பணியாளர்களை விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் சமூகத்தின் கலாச்சார உணர்வுகளுக்கு ஏற்பத் தடுப்புச் சேவைகளை ஊக்குவித்தல் ஆகியவைகள் இக்கிராமத்தை எதிர்வினை அடிப்படையிலான பராமரிப்பிலிருந்து முன்னெச்சரிக்கைக் கொண்ட சுகாதார மேலாண்மைக்கு மாற்றும்.

இலங்கை உலகளாவிய சுகாதார சீர்திருத்தங்களையும் டிஜிட்டல் கண்டுபிடிப்புகளின் சகாப்தத்தையும் நோக்கி நகரும் போது, விடத்தல்தீவு புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. மாறாக, இது மன்னார் மாவட்டத்திற்கும், இலங்கையின் பிற கிராமப்புறங்களுக்கு உரிய, ஒருங்கிணைந்த, சமூகச் செயல்பாடு கொண்ட சுகாதார வலையமைப்புக்கான முன்னோடி மாதிரியாக இருக்கவேண்டும்.விடத்தல்தீவின் சுகாதார நிலை, அதன் புவியியல், வரலாறு மற்றும் கலாசார தாக்கங்களால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலங்களிலும், ஆரம்ப காலங்களிலும், இங்கு உள்ள மக்கள் பாரம்பரிய வைத்தியர்களையும், இயற்கை வாழ்வியலையும் நம்பியிருந்தனர். 19ஆம் மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கொலரா, மலேரியா போன்ற பேரழிவுகளை சந்தித்ததன் பின்னணியில், சில பொது சுகாதார முயற்சிகள் அறிமுகமாகினது. இருந்தாலும் அவை வடக்கு கிராமங்களில் பரவலாக ஊடுருவவில்லை (Salgado, 2012). சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் அரசு சுகாதார முயற்சிகள் வலுப்பெற்றன. இருப்பினும், பின்னைய உள்நாட்டுப் போர் இந்த முன்னேற்றங்களை மன்னார் போன்ற பகுதிகளில் கணிசமாக பாதித்தன (Thomas et al., 2022).இன்றைய நிலையில், விடத்தல்தீவு உட்கட்டமைப்பு சீரமைப்பு, நாள்பட்ட நோய் மேலாண்மை மற்றும் பாரம்பரிய வைத்திய அறிவை பாதுகாக்கும் தேவை என பல பிரச்சினைகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறது. கடலோரப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பும், பல மதங்களை உள்ளடக்கிய சமூக கலவையும், இக்கிராமத்தின் தனித்துவத்தையும் வலிமையையும் கட்டியெழுப்புகின்றன. மன்னார் வைத்தியசாலை மேம்பாடு போன்ற தொடர்ச்சியான முதலீடுகள் (Tamil Guardian, 2025) மற்றும் பாரம்பரிய வைத்தியர்களை முதன்மை சுகாதாரத்தில் ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சிகள், சுகாதாரச் சேவையில் உள்ள இடைவெளிகளை நெருக்க உதவக்கூடும். எதிர்கால ஆய்வுகள், வாய்மொழி வரலாறுகள் (உதாரணமாக, மூத்த குடியினரின் நினைவுகள்) மற்றும் தொற்றுநோயியல் தரவுகள் மூலம், தற்போது காணப்படுகின்ற ஆவண இடைவெளிகளை நிரப்பி, சுகாதார அமைப்பின் முழுமையான புரிதலை உருவாக்குவது சாத்தியமாகும்.

உசாத்துணைகள்.

- Chandrasena, N. (2012, March 4). A journey to Mannarது. Part 2: An ancient village, a ruin by the sea and stories of pearls from Taprobane. The Sunday Times (Sri Lanka).
- Regional Director of Health Services, Mannar. (2022). Statistical handbookது. Mannar District. Ministry of Health, Sri Lanka.
- Salgado, U. (2012, May 20). Combating epidemics when we were Ceylon. The Sunday Times (Sri Lanka).
- Sathasivampillai, S. V., Rajamanoharan, P. R. S., & Heinrich, M. (2018). Siddha medicine in Eastern Sri Lanka todayது. Continuity and change in the treatment of diabetes. Frontiers in Pharmacology, 9, Article 1022. https://doi.org/10.3389/fphar.2018.01022
- Tamil Guardian. (2025, February 6). India grants 600 million rupees for Mannar hospital. Tamil Guardian. https://www.tamilguardian.com/content/india-grants-600-million-rupees-mannar-hospital
- Thomas, F. C., D'Souza, M., Magwood, O., Thilakanathan, D., Sukumar, V., Doherty, S., Dass, G., & Hart, T. (2022). Examining post-conflict stressors in northern Sri Lanka: A qualitative study. PLOS ONE, 17(9), e0267018. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0267018
- Vidataltivu. (2024, November 29). In Wikipedia: The Free Encyclopedia. Retrieved April 24, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Vidattaltivu
- Weragoda, P. B. (1980). The traditional system of medicine in Sri Lanka. Journal of Ethnopharmacology, 2(1), 71–73. https://doi.org/10.1016/0378-8741(80)90033-1

11. எதிர்நீச்சலில் கற்றல் விதைகள்: விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசவாஸ் நகரில் பாலர் கல்வியின் சமூக வரலாறு.

ஜோசப் சரோஜினி[11], தேவதாசன் ஆன் சித்திரா[12], றொபேட் சார்லஸ் லெற்ரீசியா[13].

சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப்வாஸ் நகர் ஆகிய கிராமங்களில் பாலர் கல்வி எவ்வாறு தோன்றியது, அதன் வளர்ச்சி மற்றும் சவால்கள் எவை என்பதைக் குறித்த இந்த ஆய்வு சமூக மற்றும் வரலாற்று பார்வையில் வெளிச்சம் கொடுக்கிறது. காப்பக ஆவணங்கள், வாய்மொழி நினைவுகள் மற்றும் உள்ளூர் கல்வி முயற்சிகளின் ஆதாரங்களை ஒட்டி, 1920-ஆம் ஆண்டு முதல் போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி காலங்களை கடந்து 2024 வரை இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளை இந்த ஆய்வு விரிவாகப் பதிவு செய்கிறது. ஊராட்சி சார்ந்த பங்குத்தந்தையர், சமயப் பிரதிநிதிகள் மற்றும் பெண்கள் ஆசிரியர்கள் போன்றவர்கள் மாறிக்கொண்டிருக்கும் சூழல்களிலும் கல்வியை நிலைநாட்ட முயன்ற சமூக செயல்பாட்டாளர்களாக இருந்தனர். அரசு அங்கீகாரம் இல்லாமலும், இந்த முன்பள்ளி குழந்தைகளின் கற்றல், உளவியல் நலன் மற்றும் சமூக மீட்சி போன்ற அம்சங்களுக்கு அடித்தள இடங்களாகத் திகழ்ந்தன.மேலும், இந்த வரலாற்று ஆய்வு, சமூகத்தினை மையமாக கொண்ட கல்விக் கட்டமைப்புகளைத் தேசியக் கல்விக் கொள்கையுடன் இணைக்கும் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. கிராமப்புற பாலர் கல்வியில் உள்ள பிணைவுகள், பாலினப் பங்களிப்பு, பொருளாதார வரம்புகள் மற்றும் நிலையான கல்விக் கொள்கைக் கட்டமைப்புக்கான தேவை போன்ற அம்சங்களும் இதில் பிரதிபலிக்கின்றன.

முக்கிய வார்த்தைகள்: பாலர் கல்வி, விடத்தல்தீவு, ஜோசவாஸ் நகர், சமூக மீட்சி, போருக்குப் பிந்தைய இலங்கை.

அறிமுகம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவின் முன் பள்ளிக் கல்வி வரலாறு, அதன் காலனித்துவ, மத மற்றும் உள்நாட்டு முரண்பாடுகளால் அடியோடு சீர்குலைந்த சமூக வரலாற்றோடு ஒன்றிணைந்துள்ளது. இதில், 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் எடுத்த ஆரம்பக் கல்வி முயற்சிகள் ஒரு முக்கிய தொடக்கமாக இருந்தாலும், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலங்களில் மட்டுமே சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் முன்பள்ளிச் சேவைகள் வடிவம் பெறத் தொடங்கின. 1920 ஆம் ஆண்டு புனித யாகப்பர் தேவாலய வளாகத்தில் நிறுவப்பட்ட புனித வின்சென்ட் டி பால் பாலர் பாடசாலை, வறுமை, இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் அரசாங்க அங்கீகாரக் குறைவுகளுக்கு மத்தியில் குழந்தைகள் கல்விக்கு வழிவகுத்து, பெற்றோர்கள், மதத் தலைவர், மற்றும் ஆசிரியர்கள் காட்டிய தார்மீக அர்ப்பணிப்பு மற்றும் சமூக ஒற்றுமைக்கான சான்றாகத் திகழ்கிறது.

1983–2009 முடிய உள்நாட்டு யுத்த காலத்தில், விடத்தல்தீவின் மக்கள் தொடர்ந்து இடம்பெயர்ந்து, கல்வி போன்ற அடிப்படை சேவைகள் முற்றிலும் நின்றுவிடும் நிலையை சந்தித்தனர். பிந்தைய கட்டங்களில், தேசிய மீளமைப்பு வேலைத்திட்டங்களுக்கிடையே, ஆரம்பக் கல்வி மீண்டும் முன்னிலை பெற்றது. ஆனால், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் அருகிலுள்ள ஜோசவாஸ் நகர் போன்ற பின்தங்கிய கிராமங்களில், அரசாங்க ஆதரவு வரம்புக்குள் இல்லை. அதனால், இங்கு கத்தோலிக்கத் திருச்சபை மற்றும் அதன் தன்னார்வ பணியாளர்களின் முயற்சிகள் மூலமே பாலர் கல்வி தொடர்ந்தது.

இன்று, விடத்தல்தீவில் புனித வின்சென்ட் டி பால் பாலர் பாடசாலை மட்டுமே பதிவு பெற்ற முறையான முன்பாடசாலையாக செயற்பட்டு வருகிறது. மாணவர் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், கட்டிட வசதிகளும், பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களும் இல்லாத நிலையிலும் இந்த பாடசாலை சமூகக் கற்றல் மற்றும் மீள்தன்மைக்கு ஒரு வாழ்வாதாரக் கட்டுமானமாகத் திகழ்கிறது. இந்தக் கட்டுரை விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப்வாஸ் நகரில் பாலர் கல்வி தோற்றம், வளர்ச்சி, மற்றும் மாறிவரும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப பெற்ற வடிவங்களை ஆவணப்படுத்துகிறது. இது, உள்ளூர் சுயநிதி முயற்சிகள், மதச் சங்கங்களின் பங்கு மற்றும் உறுதிமிக்க ஆரம்பக் கல்விக் கொள்கைகளின் தேவை பற்றிய நிலையான விழிப்புணர்வையும் வலியுறுத்துகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

பாலர் கல்வி என்பது குழந்தையின் அறிவாற்றல், உணர்ச்சி மற்றும் சமூக வளர்ச்சிக்கான அடித்தளக் கட்டமாகப் பரவலாகக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும், இலங்கையின் வட பகுதியில் மன்னார்

---

11 **அருட்சகோதரி, ஆசிரியர், முன்பள்ளி, விடத்தல்தீவு.**

12 **ஆசிரியர், முன்பள்ளி, ஜோசப்வாஸ் நகர்.**

13 **ஆசிரியர், முன்பள்ளி, விடத்தல்தீவு.**

மாவட்டத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் போன்ற முரண்பாடுகளால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமப்புறங்களிலும், இந்த ஆரம்பக் கல்வி பயணத்துக்கு அரசு வழிகாட்டல் குறைவாகவே இருந்து வந்தது. கடந்த சில தசாப்தங்களில், இவை சமூகத்தால் நடத்தப்பட்ட கல்வி முயற்சிகள், மத மற்றும் சுய உதவித் திட்டங்களால் தாங்கிக் கொள்ளப்பட்டன.

இந்த ஆய்வின் முக்கியத்துவம் மூன்று முக்கிய தளங்களில் அமைந்துள்ளது:

1. இது அரசின் கவனத்துக்கு வராத, ஆனால் சமுதாயத்தின் நம்பிக்கையோடு முன்னேற்றப்பட்ட ஒரு சமூகத்தால் இயக்கப்படும் கல்வி வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துகிறது.
2. அரசு அங்கீகாரம் இல்லாத நிலையிலும் திருச்சபை, கன்னியாஸ்திரிகள் மற்றும் தன்னார்வ ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் தொடர்ச்சியான பங்களிப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.
3. இது கல்வி, இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் மத அடிப்படையிலான சேவைகள் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று எவ்வாறு கலந்துள்ளன என்பதையும், தேசிய கல்விக் கொள்கையில் அது எவ்வாறு கவனிக்கப்பட வேண்டுமெனும் நுண்ணறிவையும் வழங்குகிறது.

புனித வின்சென்ட் டி பால் பாலர் பாடசாலையின் வளர்ச்சியை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம், இவ்வாய்வு வட மாகாணத்தின் ஆரம்பக் கல்வி வரலாற்றில் உள்ள காணாமற்போன இடைவெளியை நிரப்பும் முயற்சியாக அமைந்துள்ளது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையில் ஆரம்பக் கல்வியை விரிவுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகள் நகர்ப்புற மற்றும் அரைநகர்ப்புற மையங்களைச் சுற்றி முன்னேறியுள்ளன. எனினும், கிராமப்புறங்களைச் சார்ந்த, சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் முன்பள்ளிக் கல்விப் பணிகளுக்கான ஆவணங்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. குறிப்பாக, நீண்டகால சீரற்ற போர்கள், இடப்பெயர்ச்சிகள் மற்றும் குறைந்த முதலீடுகளால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களைப் பொறுத்தவரை, கிராம மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வழக்குச் செய்திகள் மற்றும் ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசவாஸ் நகர் போன்ற புறக்கணிக்கப்பட்ட மற்றும் தொலைதூரக் கிராமங்கள் இந்த அமைப்புகளுக்குச் சிறந்த பிரதிநிதிகளாக அமைகின்றன. பல தசாப்தங்களாக இங்குப் பாலர் கல்வி செயல்பட்டு வந்ததையும், போருக்கும் அதனைத் தொடர்ந்து மீள்குடியேற்ற காலங்களிலும் இந்த கல்வி மையங்கள் எவ்வாறு தோன்றி, இடர் சந்தித்து, மறுபடியும் தொடர்ந்தன என்பது குறித்த முறையான கல்வியியல் பகுப்பாய்வு இல்லை. மேலும், ஆரம்பக் கல்வி வழங்கல் மற்றும் அதன் வடிவமைப்பில் மத நிறுவனங்களின், குறிப்பாகக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் பங்களிப்பு பற்றிய ஆய்வுகள் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள ECCD (Early Childhood Care and Development) கட்டமைப்புகளில் இடம்பெறவில்லை. இத்தகைய அடிமட்ட நுண்ணறிவுகள் இல்லாமல், தேசிய கல்விக் கொள்கைகள் மேலோட்டமான நோக்கில் வடிவமைக்கப்பட வாய்ப்பு உள்ளது; இது, தரவளிப்பு, பங்கேற்பு மற்றும் கற்றல் நடைமுறைகள் குறித்த உள்ளூர் யதார்த்தங்களை முறையாக பிரதிபலிக்க தவறுவதற்கான அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வின் முக்கிய நோக்கம் விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் உள்ள சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் பாலர் கல்வியின் வரலாற்று பரிணாமத்தையும், அதனுடன் தொடர்புடைய இடையூறுகள், சாதனைகள் மற்றும் கொள்கை வகுப்புகளுக்கான விளக்கங்களையும் ஆவணப்படுத்துவதிலேயே நிலவுகிறது. இந்த ஆய்வின் குறிப்பிட்ட நோக்கங்கள்:

1. 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மிஷனரி நடவடிக்கைகளில் தொடங்கிய பாலர் கல்வி, போருக்குப் பிந்தைய மறுமலர்ச்சிக் கட்டம் வரையிலும், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் எவ்வாறு பரிணாமம் அடைந்தது என்பதை கண்காணித்து ஆவணப்படுத்துதல்.
2. இடப்பெயர்ச்சி, வறுமை மற்றும் நிர்வாக புறக்கணிப்பு போன்ற சூழ்நிலைகளில் பாலர் கல்வியை உருவாக்குவதில் நம்பிக்கை சார்ந்த அமைப்புகள், உள்ளூர் கல்வியாளர்கள் மற்றும் சமூகப் பங்குதாரர்களின் பங்களிப்புகளை ஆய்வு செய்தல்.
3. சாதனைகள் மற்றும் சவால்களுடன் இணைந்து, புனித வின்சென்ட் டி பால் பாலர் பாடசாலையின் நிர்வாக கட்டமைப்பு, கற்பித்தல் நடைமுறை மற்றும் சமூக பங்கேற்பை ஆவணப்படுத்துதல்.
4. தற்போதைய ஆரம்பக் கல்விக் கொள்கையில், கிராமப்புற மற்றும் நம்பிக்கையிலான முன்பள்ளிகளை இணைப்பதற்கான வலியுறுத்தல்களை அடையாளம் காண்தல்.

தமிழர் பெரும்பான்மை மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழலில், மீள்தன்மை, ஒத்துழைப்பு மற்றும் அடிமட்ட கல்வித் தலைமைத்துவத்தை பிரதிபலிக்கும் வழக்குச் செய்தியைப் பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் நாட்டின் கல்வி வரலாற்றில் பங்களித்தல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் பாலர் கல்வியின் பரிணாம வளர்ச்சியை ஆராயும் நோக்கில், தரம் சார்ந்த வழக்கு ஆய்வு (qualitative case study) முறையைப் பின்பற்றுகிறது. வரலாற்றுப் பதிவுகள், உள்ளூர் ஆவணங்கள், வாய்மொழி மற்றும் சமூக நினைவகச் சான்றுகள் ஆகியவை இக்கட்டுரையின் மூல ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.
தரவுச் சேகரிப்புக்கான நுட்பங்கள்:

- கையால் எழுதப்பட்ட தமிழ் ஆவணங்கள், தேவாலய ஆவணங்கள், பாடசாலைப் பதிவுகள் மற்றும் சமூக நம்பிக்கையாளர் சான்றுகளின் உரை பகுப்பாய்வு.
- கிடைக்கக்கூடிய உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்கள் (பதிவுப் புத்தக எண்கள், ஆசிரியர் நியமனங்கள், நன்கொடையாளர்கள் பற்றிய பதிவுகள், கல்வி அலுவலர்களுடன் நடந்த கடித பரிமாற்றங்கள்) மற்றும் வாய்மொழி நேர்காணல்கள் மூலம் உள்ளடக்கங்களை சரிபார்த்தல்.
- காலவரிசைப் படி நகர்த்தப்பட்ட கல்வித் திட்டங்கள் மற்றும் சமூக இடப்பெயர்ச்சி, உட்கட்டமைப்பு ஆதரவு, நிர்வாக இணைப்பு போன்ற மாற்றங்களை நேர்த்தியாக மறுவட்டப்படுத்தல்.
- பல ஆண்டுகளாகச் சமூகத் தாங்கல், நம்பிக்கையிலான ஆதரவு, ஆசிரியர் பணி உறுதி மற்றும் கொள்கை புறக்கணிப்பைச் சார்ந்த வடிவங்களை கருப்பொருள் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்தல்.

இத்தகைய சுற்றுசூழல்-உணர்திறன் அடிப்படையிலான வரலாற்று பகுப்பாய்வு, கல்வியாளர்களுக்கும் கொள்கை வடிவமைப்பாளர்களுக்கும் நுண்ணறிவு வழங்கக்கூடியதாக அமைகிறது.

பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவின் முன்பள்ளிக் கல்வி, கிராமத்தின் காலனித்துவ கால நம்பிக்கை நிறுவனங்களோடு ஆழமாக இணைந்துள்ளதாகக் காணப்படுகிறது. 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் இவ்வூரில் ஒரு தமிழ் தொடக்கப்பாடசாலையை நிறுவினர். 1900க்குப் முன்பே, "ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலப்புப் பாடசாலையை" நிறுவுவதற்காக நிலம் தானமாக வழங்கப்பட்டதாக ஆவணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. பின்னர், 1918ஆம் ஆண்டு அந்தப் பாடசாலை பிரித்தானிய அரசாங்கத்தினால் கையகப்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், 3 - 5 வயதுடைய சிறார் கல்விக்கான முறையான முன்பாடசாலை சேவைகள் அரசாங்கத்தின் முதன்மைத் திட்டமாக அப்போது கருதப்படவில்லை. இவை பிற்படுத்தப்பட்ட காலங்களில் உருவானது. 1948 இல் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு இலங்கை இலவசக் கல்வி வழங்குதலை விரிவாக்கினாலும், பாலர் பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் தேவாலயங்கள், பெற்றோர் குழுக்கள் அல்லது சமூகத்தால் நடத்தப்பட்டன.
1983 முதல் 2009 வரை நீடித்த உள்நாட்டுப் போரினால், விடத்தல்தீவு உள்ளிட்ட மன்னார் மாவட்டம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. கல்வி நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்தன. ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) மேற்கொண்ட ஒரு தேவைகள் மதிப்பீட்டில், பல கிராமங்களில் "பல்நோக்கு மண்டபம்/பாலர் பாடசாலை" போன்ற அமைப்புகள் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டது. போருக்கிடையில் மன்னாரின் கல்வி நிலைமை "மறக்கப்பட்ட" நிலையிலிருந்தது. அப்பகுதியிலுள்ள சிறுவர்கள் மோதலின் விளைவாகக் கல்வியில் பின்னடைவு கண்டனர். 2009 பிறகு, அரசாங்கமும் பல தரப்புகளும் முரணற்ற செயற்திட்டங்களின் கீழ் கல்வி உட்கட்டமைப்புகளை மீளமைக்கத் தொடங்கினர். இத்துடன், ஆரம்பக் கல்வியின் தேவையும் முக்கியத்துவமும் மீண்டும் மேலெழுந்தன. ஆரம்பக் கல்விக்கான வசதிகள் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புத் திட்டங்களில் திட்டமிட்ட முறையில் இடம் பெற்றிருந்தன.
2010 மற்றும் 2020ஆம் ஆண்டுகளில், விடத்தல்தீவிலுள்ள புனித யாகப்பர் தேவாலயம் சமூக மையமாக விளங்குவதுடன், அருகிலுள்ள இஸ்லாமிய பாடசாலை மற்றும் பிள்ளையார் கோயிலும் பல கலாச்சார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. இருப்பினும், தற்போது கிராமத்தில் செயல்பட்டு வரும் ஒரே பதிவு செய்யப்பட்ட பாலர் பாடசாலை சென் வின்சென்ட் டி பால் முன்பள்ளி ஆகும். இப்பாடசாலை, கிராமத்தின் மிஷனரி மரபைத் தொடரும் ஒரு பிரதிநிதிப் பாடசாலையாக விளங்குகிறது. சமீபத்தில், 2024–2025 இல் இலங்கை அரசு தனது முதலாவது ஒருங்கிணைந்த ஆரம்பக் கல்விக் கொள்கையை உருவாக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இது, இத்தகைய உள்ளூர் பாடசாலைகளை தேசிய கட்டமைப்புடன் இணைக்க நோக்கமுடையதாகும்.

கட்டமைப்பு, அமைப்புகள் மற்றும் செயல்பாடுகள்.

இலங்கையில் பாலர் பாடசாலை கல்வி பொதுவாக 3 முதல் 5 வயதுடைய சிறார்களை இலக்காகக் கொண்டு அமைகின்றது. இம்மையங்கள் "மழலையர் பாடசாலை", "நேசரி" அல்லது "முன்பள்ளி" என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவில், புனித வின்சென்ட் முன்பள்ளி வடக்கு மாகாண

கல்வி அலுவலகத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டதாகும். தற்போதைய பதிவு சுட்டிக்காட்டுவதாவது, இப்பாடசாலையில் மொத்தம் 27 சிறுவர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். அதில், 3 வயதுடைய 3 சிறுவர்கள் மற்றும் 1 சிறுமி, 4 வயதுடைய 15 சிறுவர்கள் மற்றும் 8 சிறுமிகள் அடங்குவர். இப்பாடசாலை வாரத்தின் அனைத்து வேலை நாட்களிலும் சில மணிநேரங்களுக்குக் காலை நேரங்களில் இயங்குகிறது. கல்வி நடவடிக்கைகள் பொதுவாக ஒரு உள்ளூர் குழுவால் ஒருங்கிணைக்கப்படுகிறது.தேசிய ரீதியில், பெரும்பாலான பாலர் பாடசாலைகள் அரசின் ஆரம்பப்பாடசாலைக் கட்டமைப்புக்கு வெளியே இயங்குகின்றன. இவை பெரும்பாலும் தனிநபர் முயற்சிகளால் நடத்தப்படுகின்றன. மத அமைப்புகள், சமூகக் குழுக்கள், அல்லது நன்கொடையாளர்கள் ஆகியோரின் பங்களிப்புடன் தேசிய கல்வி ஆணையத்தின் அறிக்கைகளின்படி, இத்தகைய மையங்களுக்கு பொதுவான பெயரளவோ, ஒற்றை தரநிலையோ இல்லை; "நேசரி," "மழலையர் பாடசாலை" என்பவை மாறி மாறி பயன்படுத்தப்படுகின்றன. யுனிசெஃப் வெளியிட்ட 2019 அறிக்கையின்படி, பல பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் "தனியார் உரிமையில் இருந்து நிர்வகிக்கப்படுகின்றன" எனக் கூறப்படுகிறது.

விடத்தல்தீவில் இயங்கும் புனித வின்சென்ட் முன்பள்ளி, மாந்தை மேற்கு கல்வி வலயத்தின் கீழ், ஆரம்பக் கல்வி மையங்களில் ஒன்றாகப் பதிவு செய்யப்பட்டு செயல்படுகிறது. பாடசாலையின் கற்பித்தல் நடைமுறைகள், பாடத்திட்டம், நேரங்கள் போன்றவை உள்ளூர் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாறுபடுகின்றன.தேசிய ரீதியில், பாடத்திட்ட தரநிலைகள் கல்வி அமைச்சின் வழிகாட்டுதலுடன், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் விவகார அமைச்சகம் மற்றும் உலர் பிரதேச மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தால் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் நடைமுறையில், கிராமப்புறங்களில் இது மிகவும் சீரான வகையில் நடைமுறையாக்கப்படுவதில்லை. யுனிசெஃப் மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி, இலங்கையில் பாலர் பாடசாலை ஆசிரியர்களில் சுமார் 39% மட்டுமே குறைந்தது ஒரு வருட தொழில்முறை பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். இதனால் பல கிராமப்புற பாடசாலைகள் குறைந்தபட்ச பயிற்சி பெற்ற அல்லது தன்னார்வ பயிற்றுவிப்பாளர்களால் இயக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கம் வழங்கும் சான்றிதழ் படிப்புகள் இருந்தாலும், தொலைதூர கிராமங்களில் இவை அதிகம் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

நிதியுதவி மற்றும் நிதி மாதிரிகள்.

விடத்தல்தீவிலுள்ள பாலர் பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் ஆதாரங்களால் இயங்குகின்றன. அரசாங்கம் வழங்கும் நேரடி நிதியுதவி மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றது. இலங்கையின் கல்விக்கான மொத்த செலவீடு 2017இல் உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 2.7% மட்டுமே இருந்ததாக UNESCO (2017a) குறிப்பிடுகிறது. அதிலும் பெரும்பான்மையான நிதி ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைப்பாடசாலைகளுக்கே செலுத்தப்படுகிறது. பாலர் கல்வி, "சமூக சேவை" என வகைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், புறக்கணிப்பு நிலைதான் நிலவுகிறது. அதனால், பெற்றோர்கள் பாடசாலைக் கட்டணமாகச் சில தொகைகளை செலுத்தவோ, அல்லது தாங்களே நேரடி சேவைகளை வழங்கவோ செய்கின்றனர். புனித வின்சென்ட் டி பால் பாலர் பாடசாலைக்கு, பங்குச் சபையின் நிதி அல்லது வாராந்த பங்களிப்புகள் வழியாக உதவி கிடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

UNICEF (2019a) வெளியிட்ட அறிக்கையில், "பெரும்பாலான" இலங்கை முன்பள்ளிகள் கட்டண வசூல்செய்வதாகவும், இது சமச்சீரான அணுகலை பாதிப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.வடக்கு மாகாணம் உள்ளிட்ட பிற போர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், அரசாங்கத்துக்கு மாற்றாக அரசு சாரா நிறுவனங்களும் சர்வதேச நன்கொடையாளர்களும் பல்வேறு வழிகளில் நிதி உதவி செய்துள்ளனர். உதாரணமாக, ஒரு தனியார் அரச சாரா நிறுவனம் "Husk" ("Little Trees Nursery") என்ற முன்பள்ளியை மன்னார் நகரில் நிறுவியது. இப்பாடசாலை நன்கொடையாளர்கள் மற்றும் பரோபகார ஆதாரங்களால் நிதியளிக்கப்பட்டது (The Morning, 2020).மேலும், கிராம வளர்ச்சி சங்கங்கள் போன்ற உள்ளூர் சுய உதவிக்குழுக்கள் மழலையர் பாடசாலைகளுக்கான நிதி சேகரிப்பில் ஈடுபடுகின்றன. இருப்பினும், அரசாங்கம் பாலர் ஆசிரியர்கள், கற்றல் உபகரணங்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான உணவு போன்ற அம்சங்களுக்கு நிலையான மானியங்களை வழங்குவதில் பின்தங்கியுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதியியல் இடைவெளிகளை அடையாளம் காட்டும் சமீபத்திய கொள்கைச் சூழலில், ஒருங்கிணைந்த ஆரம்பகால குழந்தைப் பருவக் கல்விக் கொள்கை (Integrated ECD Policy) அமுல்படுத்தப்பட வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. இது சமூகநிலை அடிப்படையிலான சமமான நிதியுதவி மாதிரிகளை நோக்கி நகர வேண்டும் என்பதையும், UNESCO (2017a) மற்றும் Lanka News Web (2024) வலியுறுத்துகின்றன.

முக்கிய புள்ளிவிவரங்கள்.

- விடத்தல்தீவிலுள்ள முன்பாடசாலை கல்வி மையங்கள்: 1 (புனித வின்சென்ட் முன்பள்ளி, விடத்தல் மேற்கு கிராமம்) (வடக்கு மாகாண கல்வித் துறை, n.d).
- சேர்க்கை விவரங்கள்: மொத்தம் 27 குழந்தைகள். இவை 3 வயதுடைய 4 (ஆண் - 3, பெண் - 1)

மற்றும் 4 வயதுடைய 23 (ஆண் - 15, பெண் - 8) என வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர் (வடக்கு மாகாண கல்வித் துறை, n.d).

- ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதம்: தேசிய அளவில் அனைத்து வகுப்புகளுக்கும் 1:16 (2020) என UNESCO (2021) குறிப்பிட்டுள்ளது. விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் நிலவரம் இதைவிட மோசமாக இருக்கலாம், ஏனெனில் ஒரு சில ஆசிரியர்களே உள்ளனர்.
- சேர்க்கை விகிதம்: 2017 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி நாட்டில் ஆரம்பகால குழந்தைப் பருவ கல்வியில் சேர்க்கை விகிதம் சுமார் 94% ஆக இருந்தது. எனினும், வடக்கு போன்ற போரால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வருகை குறைவாகவே இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. (UNESCO, 2019).
- ஆசிரியர் பயிற்சி: நாட்டிலுள்ள பாலர் ஆசிரியர்களில் சுமார் 39% பேர் மட்டுமே குறைந்தது ஒரு வருட தொழில்முறை பயிற்சியை பெற்றுள்ளனர் (UNICEF, 2019a).
- நிதி நிலை: 2021 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் கல்விக்கான மொத்த வரவுசெலவுத் தொகை LKR 158.4 பில்லியன் (மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ≈2.3%) ஆக இருந்தது. பெரும்பாலான நிதி உயர் வகுப்புகளுக்குச் செலுத்தப்பட்டு, ஆரம்பகால குழந்தை பருவ கல்விக்கு குறைந்த அளவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. போருக்குப் பிந்தைய வடக்கு மாகாணத்தில், நன்கொடையாளர்களால் ECE அதிகம் ஆதரிக்கப்பட்டது (UNESCO, 2021).

தற்போதைய சவால்கள் மற்றும் அமைப்புசார்ந்த சிக்கல்கள்.

தரம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் மற்றும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பற்றாக்குறை.

பாலர் கல்வி ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானோர் முறையான பயிற்சியின்றி பணியாற்றுகின்றனர் (UNICEF, 2019ய). இது தரக்குறைவான கற்பித்தலை உருவாக்குகிறது. பாடத்திட்டங்கள் முறைசாரா வகையில் நடைமுறையில் உள்ளன. பாடப்புத்தகங்கள், விளையாட்டு உபகரணங்கள் மற்றும் பாடசாலைச் சூழ்நிலைகள் பற்றிய குறைபாடுகள் பொதுவாகவே காணப்படுகின்றன. கிராம மக்களே இந்தக் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

உட்கட்டமைப்பு பற்றாக்குறை.

விடத்தல்தீவிலுள்ள புனித வின்சென்ட் முன்பள்ளிஒரு தேவாலய மண்டபத்தில் இயங்கியது. இது மாறுபாடற்ற வடிவமைப்பை உடையது. எவ்வித சுகாதார வசதிகளும், பாதுகாப்பான வேலியும் இல்லாதது. போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புகள் வீட்டுவசதி மற்றும் தொடக்கப் பாடசாலைகளை முன்னுரிமையிலே வைத்த நிலையில், பாலர் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. JICA (2012) வெளியிட்ட அறிக்கையில் "பல்நோக்கு மண்டபம்/முன்பள்ளி புதுப்பிப்பு" என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை, இந்தத் துறையின் அவசரத் தேவையை வெளிப்படுத்துகிறது.

சமூக மற்றும் பொருளாதாரக் காரணிகள்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் வறுமை நிலை மிகவும் கடுமையாகவே இருந்து வருகின்றது. பல குடும்பங்கள் கூடுதலான கல்வி செலவுகளை ஏற்க முடியாத நிலையிலிருக்கின்றன. The Morning (2020) பத்திரிகையின் நிறுவனர் சாவேஸ் செல்வரட்னம், "மன்னாரில் வறுமையின் அளவு மிகவும் மோசமாக இருந்தது" என தெரிவித்துள்ளார். ஊட்டச்சத்து குறைபாடு மற்றும் பசி காரணமான நிலையில், மதிய உணவு திட்டங்களை பாலர் பாடசாலைகளில் விரிவுபடுத்த வேண்டிய தேவை UNESCO (2017b) அறிக்கையில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

மோதல் மரபின் தாக்கம்.

இன்றும் வடக்கு மாகாணத்தில் ஆயிரக்கணக்கான இராணுவம் நிலைத்திருக்கிறது. விமர்சகர்கள், தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் இராணுவம் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்வது மற்றும் உணவு வழங்குவது போன்ற நடவடிக்கைகள் "இராணுவமயமாக்கல்" எனக் குற்றம்சாட்டுகின்றனர் (Tamil Guardian, 2021). இது சமூகங்களை அச்சுறுத்தும் நிலையை ஏற்படுத்தி, கல்வி சுயாட்சி முயற்சிகளைத் தடுக்கும். விடத்தல்தீவிலுள்ள பெற்றோர்கள், தங்கள் குழந்தைகள் இருபதாம் நூற்றாண்டுப் போர்களின் நினைவுகள் மற்றும் தாக்கங்களுடன் வாழவேண்டிய நிலையை நினைவுகூறுகிறார்கள்.

கொள்கைத் தடைகள் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு குறைபாடுகள்.

இருக்கும் பாலர் பாடசாலைகளுக்கான உரிய கொள்கை வடிவமைப்பு கிராம மட்டத்திலோ, மாவட்ட மட்டத்திலோ இல்லாத நிலை காணப்படுகிறது. விதிமுறைகள் சீராக அமுலாக்கப்படவில்லை. தேசிய அளவில் ஓர் ஒருங்கிணைந்த ஆரம்பக் கல்விக் கொள்கை குறித்து 2025க்கான விவாதங்கள்

இடம்பெற்றாலும் (Lanka News Web, 2024), அது உள்ளூர் அளவில் நிர்வாகத்திலும் நடைமுறையிலும் பிரதிபலிக்கப்படுவதில்லை. எரிபொருள், போக்குவரத்து, ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, தளவாடக் குறைபாடுகள் போன்றன கல்வித் துறையைச் சிரமப்படுத்துகின்றன. இதனால் நிலையான அமைப்பிற்குப் பதிலாக, தற்காலிகமான ஒட்டுவேலை நடைமுறைகள் காணப்படுகின்றன.

அரசாங்கக் கொள்கைகள் மற்றும் செயல்படுத்தல்.

தேசிய மட்டத்தில்.

இலங்கையின் அரசியலமைப்பில் கல்விக்கான சமத்துவ அணுகல் உறுதி செய்யப்பட்டாலும், பல ஆண்டுகள் வரை தனித்துவமான பாலர் கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை இல்லாத நிலை காணப்பட்டது (தேசிய கல்வி ஆணையம், 2019). இந்நிலையில், 2019 இல் தேசிய கல்வி ஆணையம் நாட்டின் முதல் தொடக்கக்கல்வி (Early Childhood Educationது. ECE) கொள்கையை வெளியிட்டது. 2025 பிப்ரவரியில், பிரதமர் தலைமையில் மத்திய மற்றும் மாகாண அதிகாரிகள் இடையே ஒருங்கிணைந்த தரநிலைகளை உருவாக்கும் முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டன (Lanka News Web, 2024). புதிய கொள்கைக் குழு, 3–5 வயதுடைய சிறுவர்களுக்கான ஆசிரியர் பயிற்சி, பாடத்திட்டத் தரநிலைகள் மற்றும் இடம் வழங்கும் விதிகளை உருவாக்கி வருகிறது.

மாகாண மட்டத்தில்.

மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள பாலர் கல்வி நிறுவனங்கள், வடக்கு மாகாண சபையின் (NPC) கல்வித் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் செயல்படுகின்றன. NPC இன் பதிவுகளில் ஒவ்வொரு பாடசாலையினதும் அடிப்படைப் புள்ளிவிவரங்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன (வடக்கு மாகாண கல்வித் துறை, n.d-a). இருப்பினும், NPC இன் செயல்பாடுகள் நிதி மற்றும் பணியாளர் பற்றாக்குறையால் வெகுவாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் அமைச்சின் கீழ் செயல்படும் ஆரம்பகால குழந்தைப் பராமரிப்பு பிரிவு NPC மற்றும் கல்வி அமைச்சுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளபோதிலும், செயற்பாட்டு மட்டத்தில் பின்னடைவு காணப்படுகிறது.

மாவட்ட மற்றும் கோட்ட நிலை.

மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள பாலர் பாடசாலைகள் மடு (மாந்தை மேற்கு) மற்றும் மன்னார் வலயக் கல்வி அலுவலகங்களின் கீழ் பராமரிக்கப்படுகின்றன. மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பான ஆரம்ப மையங்களைப் பதிவுசெய்தும் கண்காணித்தும் வருகின்றார், ஆனால் கணிசமான நிதியுதவி வழங்கப்படவில்லை. பெரும்பாலான பாடசாலைகள் (தொடக்கப் பாடசாலைகள்) அருகிலுள்ள முன்பள்ளிகளுடன் முறைசாரா தொடர்புகளை வைத்துள்ளன. உதாரணமாக, தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் ஆசிரியர்கள் புனித வின்சென்ட் முன்பள்ளியில் தன்னார்வத் தொண்டில் ஈடுபடலாம். ஒரு மாகாண மட்ட ECE பாடத்திட்டம் இல்லாத நிலையில், 2004 ஆம் ஆண்டு வெளியான தேசிய ECCD கொள்கையிலிருந்து வழிகாட்டல் பெறப்படுகின்றது.

உள்ளூர் (கிராம) மட்டம்.

விடத்தல்தீவு ஒரு உள்ளாட்சி அமைப்பை (பிரதேச சபை) மற்றும் பெற்றோர்-பாடசாலை குழுக்களை கொண்டிருந்தாலும், அரசு நடத்தும் முன்பள்ளி எதுவும் இல்லை. உள்ளூர் தலைவர்கள், HUSK போன்ற அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் (MPs) மூலமான நிதியுதவிகளை நாடி வருகின்றனர். விடத்தல்தீவின் பாலர் கல்வி சமூக தன்னார்வத்தின்மீது ஆதாரபட்டிருப்பதை காட்டுகிறது. மீள்குடியேற்ற காலத்தில் உருவான "சிரமதான" உணர்வு இன்னும் தொடர்கிறது. ஆனால், மழலையர் பாடசாலைகளுக்கான அரசாங்கத்தின் திட்டமிட்ட ஆதரவு இல்லாமல், முன்னேற்றம் பெரும்பாலும் தன்னார்வ முயற்சிகளின்மீது பொறுத்திருக்கிறது.

ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவின் பாலர் கல்வி நிலை, மன்னார் மாவட்டத்தின் பல சிறிய கிராமங்களுக்கும் பொதுவாக இருந்தாலும், அது மாவட்டத்திலுள்ள சில பகுதிகளைவிட தெளிவாகப் பின்தங்கியுள்ளது. உதாரணமாக, மாந்தை மேற்கில் உள்ள முள்ளிக்குளம் கிராமத்தில் புனித தெரேசா என்ற பெயரில் ஒரு கத்தோலிக்கர் நடத்தும் பாலர் பாடசாலை செயல்படுகிறது (வடக்கு மாகாணக் கல்வித் துறை, n.d-b). இதேபோல, அடம்பன் போன்ற பெரிய கிராமங்களில் பல தமிழ் மற்றும் ஆங்கில வழிப் பாலர் பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் கோயில் மண்டபங்களில் இயங்குகின்றன. விடத்தல்தீவின் ஒற்றை முன்பள்ளி, அதன் சிறிய அளவான மக்கள்தொகையை (500க்கும் குறைவானவர்கள்) பிரதிபலிக்கிறது. ஆனால், அதற்கருகில் உள்ள பேசாலை கிராமம் பலவிதமான முன்பள்ளிகள் மற்றும் சமூக சேவைகளைக்

கொண்டுள்ளது. இங்கு மீன்வள சங்கம் நடத்திய விக்டரி முன்பள்ளி (36 குழந்தைகள்) மற்றும் தேவாலயம் நடத்திய புனித செபாஸ்டியன் பகல்நேர பராமரிப்பு மையம் (50 குழந்தைகள்) காணப்படுகின்றன (வடக்கு மாகாண கல்வித் துறை, n.d). மேலதிகமாக, பேசாலையில் அரசுக்கு அப்பாற்பட்ட பல நிறுவனங்களும் இயங்குகின்றன.

மன்னார் நகரத்திலுள்ள ஜோசப் மாஸ்டர் மெமோரியல் ஆங்கில வழிப் பாடசாலை~108 குழந்தைகளுடன் இயங்குகிறது. இது நகர்ப்புற மக்களுக்குச் சேவையளிக்கின்றது. இதற்குப் பின்புலமாக, விடத்தல்தீவின் தமிழ் வழிப் பாடசாலைத் திட்டம் தனித்துவமானதாகவே உள்ளது. இது, தமிழ்க் கிராமங்களில் உள்ள இந்து சமூகங்கள் நடத்தும் "ஞாயிறு பாடசாலை" அமைப்புகளுடன் ஒப்பிடக்கூடியதாகவே இருந்தாலும், அதில் முறையான பதிவு இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.விடத்தல்தீவின் பாலர் கல்வி வசதிகள் நகர மற்றும் பெரிய கிராமங்களைவிடக் குறைவாகவே உள்ளன. இருப்பினும், இது வடக்குப் பகுதிகளிலுள்ள பல தொலைதூர கிராமங்களுக்கு பொதுவான நிலையைப் பிரதிபலிக்கிறது. விடத்தல்தீவிலும் மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்திலும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை மற்றும் வளத்தட்டுப்பாடு அதிகம் உள்ளது. மாந்தை மேற்கு வலயத்தில் பல பாடசாலைகள் உள்ளன (வடக்கு மாகாண கல்வித் துறை, n.d), ஆனால் அவை பெரும்பாலும் மக்கள் தொகை மையங்களில் மட்டுமே திரளாக உள்ளன. விடத்தல்தீவில் மாணவர் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கலாம்து. இது தேசிய அளவிலான ECD உறுதிமொழிகளுக்கு மாறான, பின்தங்கிய நிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப்வாஸ் நகர் பாலர் பாடசாலைகளின் வரலாறு.

புனித வின்சன்ட் டி போலின் முன்பள்ளி.

விடத்தல்தீவு.

கடல்வளம் நிரம்பிய எமது விடத்தல்தீவு கிராமம் பல சமயங்களும், கலாசாரங்களும் இணைந்த பன்முகத்தன்மை கொண்டது. இங்கு இரண்டு பாடசாலைகள், தேவாலயம், கோவில் மற்றும் பள்ளிவாசல் ஆகிய முக்கியமான வழிபாட்டு நிலையங்கள் உள்ளன. கல்வி மற்றும் விளையாட்டுத் துறைகளில் பல சிறந்த சாதனையாளர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரிய எமது கிராமத்தின் கல்வி மற்றும் விளையாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பலமுறையாகத் தளமிட்ட இடமாக இருந்தது முன்பள்ளி .1920ஆம் ஆண்டு அருட்பணி கொன்சாலஸ் அடிகளார் தலைமையில், புனித யாக்கோபு தேவாலய வளாகத்தில், பாடசாலை அதிபர் திரு. சு. சந்தியாப்பிள்ளையின் வழிகாட்டுதலுடன், செல்வி சி. பிரான்சிஸ்கம்மா மற்றும் செல்வி சி. மேரி ராணி ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு, சுமார் 100 மாணவர்களுடன் முன்பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. இந்த ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் ரூ.150.00 என்பதைக் கொடுப்பனவாக தேவாலய பங்குச் சபை வழங்கி வந்தது. இந்த முன்பாடசாலை கல்விச் சுற்றுலா, விளையாட்டு விழாக்கள், ஒளி விழா போன்ற செயற்பாடுகளின் ஊடாக மெருகேறியது.

1984ஆம்ஆண்டு மேற்கூறியஇருஆசிரியர்களும்ஓய்வுபெற்றபின், அருட்பணிஜெயசேகரம்அடிகளாரால் செல்வி க. ஜெயம் மற்றும் செல்வி சி. யசிந்தா ஆகியோர் புதிய ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். ஏறக்குறைய 110 மாணவர்களுடன் முன்பள்ளி செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இந்த ஆசிரியர்களுக்கான மாதாந்த கொடுப்பனவாக ரூ.300.00 அளவு தேவாலய பங்குச் சபையால் வழங்கப்பட்டது. 1990ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் செல்வி சி. யசிந்தா பணியிலிருந்து விலகினார். இதையடுத்து, செல்வி ஷா யோசபின், செல்வி க. ஜெயம் மற்றும் செல்வி தொ. மரியா கொஸ்கா ஆகியோர் இணைந்து, சுமார் 150 சிறார்களைக் கொண்டு முன்பள்ளி செயற்பாடுகளைச் சிறப்பாக முன்னெடுத்தனர். இவர்களுக்கான மாதாந்த கொடுப்பனவாக ரூ.400.00 தேவாலய பங்குச் சபையால் வழங்கப்பட்டது. இந்தக் காலப்பகுதியில் இம்முன்பள்ளியின் பொறுப்பை மன்னார் வாழ்வுதய நிறுவனம் ஏற்றதுடன், இது "விடத்தல்தீவு முன்பள்ளி" எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்த நிலையில், "புனித வின்சன்ட் டீ போல்" என்ற புதிய பெயரில் புதுப்பொலிவுடன் இயங்கத் தொடங்கியது.விளையாட்டுப் போட்டிகள், ஒளி விழாக்கள் மற்றும் முன்பள்ளி தரிசிப்புக்கள் போன்ற நிகழ்வுகள் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. 1995ஆம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட போர்ச் சூழ்நிலையில் ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வுகளால் மாணவர் எண்ணிக்கை திடீரென அதிகரித்தது. இதன் காரணமாக மூன்று ஆசிரியர்களுடன் கூடிய வகுப்பில், புதிய ஆசிரியராக செல்வி அ. கந்தலா இணைக்கப்பட்டார். இச்சூழலில், இவர்களுக்கான மாத சம்பளமாக ரூ.750.00 வழங்கப்பட்டதுடன், சிறார்களுக்கான சத்துணவும் வாழ்வுதயத்தால் வழங்கப்பட்டது.

1999ஆம் ஆண்டு மீண்டும் நாட்டில் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடு காரணமாக எமது கிராம மக்கள் இடம்பெயர வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. பின்னர், 2000ஆம் ஆண்டு மீள்குடியேறிய பின்னர், சுமார் 100 சிறார்களுடன் மூன்று ஆசிரியர்கள் பங்கு பெற்ற கல்விச் செயற்பாடுகள் மீண்டும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இக் காலத்தில், அவர்களுக்கான மாதச் சம்பளமாக ரூ.1500.00 வழங்கப்பட்டது. இந்தக் காலப்பகுதியில், சிறார்களின் எண்ணிக்கையில் சிறிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தும், பின்னர் அது மீண்டும் மெதுவாக உயர்வடைந்தது. இக்காலப்பகுதியில், செல்வி தொ. கொஸ்கா மற்றும்

செல்வி அ. அஞ்சனா ஆகியோர் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டு, சுமார் 100 மாணவர்களுடன் முன்பள்ளி செயற்பாடுகளை நடத்தியதுடன், அவர்களுக்கான சம்பளமாக ரூ.1500.00 வாழ்வுதயத்தால் வழங்கப்பட்டது.இந்நேரத்தில், முன்பள்ளிகளுக்கிடையிலான நடனம், வில்லுப்பாட்டு போன்ற கலைநிகழ்வுகள் மன்னார் மாவட்டத்தின் கள்ளியடி, பெரியமடு, கண்டாங்குளம் போன்ற அயற்கிராம முன்பள்ளிகளுடன் இணைந்து போட்டி நிகழ்வுகளாக நடத்தப்பட்டன. இவற்றில், எமது புனித வின்சன்ட் டீ போல் முன்பள்ளி வெற்றி பெற்றது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

2006ஆம் ஆண்டு முன்பள்ளி செயற்பாடுகள் சீரான முறையில் நடைபெற்று வந்தபோதும், நாட்டில் ஏற்பட்ட போர் சூழ்நிலை காரணமாக கடுமையான இடப்பெயர்வுகள் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்டன. இதனால், முன்பள்ளியின் செயற்பாடுகளை வழக்கப்படி முன்னெடுத்தல் சாத்தியமாகவில்லை. எனவே, அந்தக் காலப்பகுதியில் முன்பள்ளி முற்றிலும் இயங்கவில்லை. பின்னர், 2010ஆம் ஆண்டு எமது கிராம மக்கள் மீள்குடியேறியதைத் தொடர்ந்து, புனித வின்சன்ட் டீ போல் முன்பள்ளி மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கியது. ஆசிரியர்களாக செல்வி ஜெ. ஜே. ஜூடிட் ருசாந்தினி மற்றும் செல்வி அ. நிரஞ்சினி பணியில் அமர்ந்தனர். அப்போது சுமார் 50 சிறார்களுடன் செயற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவர்களுக்கான மாதாந்த கொடுப்பனவாக ரூ.5000.00 வீதம் வாழ்வுதயமும் வட மாகாணமும் வழங்கின. 2015ஆம் ஆண்டு, ஆசிரியர் செல்வி அ. நிராஞ்சினியுடன் சேர்ந்து, செல்வி டே. சுபாசினி பணி நியமனம் பெற்றார். அதுவரை சுமார் 30 சிறார்களுடன் செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து முன்னேறின. பின்னர், 2017ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் டே. சுபாசினி பணிநீக்கம் பெற்றதையடுத்து, செல்வி தொ. லெற்றீசியா பணியில் அமர்ந்தார். அவருடன் அருட்சகோதரி செனோயா இணைந்து சுமார் 50 சிறார்களுடன் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தனர். அருட்தந்தை சூ.சு. லக்கோன்ஸ் ஃபிகுராடோ அவர்கள் 2018ஆம் ஆண்டு பங்குத் தந்தையாக நியமிக்கப்பட்டபோது, முன்பள்ளி செயற்பாடுகளை கவனித்து வந்தார். அந்த நேரத்தில், அருட்சகோதரி செனோயா பணிமாற்றம் பெற்றுச் சென்றதையடுத்து, அருட்சகோதரி மெக்ரலின் லெம்பேட் முன்பள்ளி செயற்பாடுகளை பொறுப்பேற்றார். அந்தக் காலப்பகுதியில் கற்பித்தலுக்கான இடவசதி குறைவாக இருந்ததால், அருட்தந்தையின் ஆலோசனையுடன் அருட்சகோதரி மெக்ரலின் லெம்பேட் நிதித் திரட்டும் பணியை ஆரம்பித்தார்.
இக்காலப்பகுதியில், ஆசிரியர் அ. நிராஞ்சினி பணிநீக்கம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, டே. சாளினி என்பவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். அருட்சகோதரியின் அயராத உழைப்பினால் கட்டிடத்திற்கான நிதி திரட்டப்பட்டது. இந்நிதி திரட்டும் பணியில் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் திரு ஞா. ஜெயசீலன் அவர்களின் நன்கொடை மிக முக்கிய பங்காற்றியது. மேலும், 1975ஆம் ஆண்டு "கல்விப் பறவை" பாடசாலைத் தோழர்கள் குழுவின் நிதி உதவியும் வழங்கப்பட்டது.அருட்தந்தையின் நிலைத்த உழைப்பினையும், ஆசிரியர்களின், பெற்றோர்களின் ஒத்துழைப்பினையும் கொண்டு புதிய வகுப்பறைக் கட்டிடம் ஒன்று முன்பள்ளி வளாகத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர், அருட்தந்தை ஜெய்ஸ்லி ஜெகானந்தன் மற்றும் அருட்சகோதரி சரோஜினி ஆகியோர் பணி பொறுப்பேற்று சிறுவர்களின் கலை நிகழ்வுகள் மற்றும் திறன் வளர்ச்சியில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு வருவதுடன், கிராமத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உறுதியான பங்களிப்பு வழங்கி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது மேலும் திரு/திருமதி மரிய செல்வம் குடும்பத்தினரின் நிதிப்பங்களிப்பில் ஆசிரியர்களுக்கு மூலதனம் வழங்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யோசவாஸ் நகரில் முன்பாடசாலை ஆரம்பித்த விபரம்.

புனித வின் சென்ட் போல் முன்பாடசாலை பதிவு இலக்கம்: 15/2

1999 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் இடப்பெயர்வு காரணமாக பேசாலை நலன்புரி நிலையத்தில் தங்கவைக்கப்பட்டிருந்தோம். அங்கு பேசாலை பங்குத் தந்தை அருட்பணி வின்சன் பற்றிக், ஆயர் தந்தை மற்றும் இன்னும் பல பிரமுகர்கள் தலைமையில் சந்தித்து உரையாடியதன் மூலம், மாணவர்களின் ஆரம்பக் கல்வியை முன்னுரிமைப்படுத்தி, நலன்புரி நிலைய கிராம உத்தியோகத்தர் திரு லெம்பட் அவர்களின் அனுமதியோடு ஒரு மரத்தின் கீழ் 40-50 வரையிலான பிள்ளைகளுடன் முன்பள்ளியை மூன்று ஆசிரியர்கள் . எல் காமல் யோசப், பி. வினோ, ரி . ஆன் சிந்திரா ஆகிய நாங்கள் ஆரம்பித்தோம். எமக்கென ஒரு கிராமம் (யோசவாஸ் நகர்) ஆயர் தந்தையினால் ஒதுக்கப்பட்டு, அங்கு செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இடமின்மை (காடுகள் அழிக்கப்படவில்லை) காரணமாக மீண்டும் மரங்களின் கீழ் எமது பிள்ளைகளின் கல்வியை மேம்படுத்தியபடியே வந்தோம். காரணம் எமது சிறுவர்களின் கல்வி வளம் பெற வேண்டுமென்பதே எமது நோக்கம்.
காலப்போக்கில் எமது புனரமைக்கப்பட்ட கிராமத்தைப் பார்வையிட பல நிறுவனங்கள் வந்தன. இதில் முன்பள்ளியும் ஒன்றாகும். அதேவேளை, மாணவர்களின் வருகையும் அதிகரித்தது. இதனை கருத்தில் கொண்டு, ஆயரினால் காணி ஒன்று வழங்கப்பட்டு, இடம் பெயர்ந்தோருக்கான சர்வதேச அமைப்பு நிறுவனத்தினூடாக உரிய காணியில் 10 X 15 அடி நீளத்தில் ஓர் கொட்டகை அமைத்து தந்தார்.

ஆண்டுதோறும் மாணவர் தொகை அதிகரித்து வந்ததால், சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீள் எழுச்சி திட்டத்தின் கீழ் பெற்றோரின் உதவியுடன் மீண்டும் ஒரு கட்டடம் கட்டப்பட்டது. அதற்கு மின் வசதி தனிநபர் திரு செபமாலை குளோரம்மா (அமரர்) அவர்களின் நினைவாக செய்து தந்தனர். மாணவர்கள் சென்று கற்றல் மேற்கொள்ள, உபகரணங்களோ, களவிரிப்போ, விளையாட்டு உபகரணங்களோ எதுவுமே இல்லை. முன்பள்ளியைத் தொடர்ச்சியாக மேம்படுத்த வேண்டும். சிறுவர்களின் கல்வியை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்குடன் மூன்று ஆசிரியர்களும் இணைந்து எங்கு உதவி கிடைக்குமோ அங்கு சென்று திரிந்து வெற்றி கண்டோம்.

அந்த வகையில் வாழ்வோதயம் , சர்வோதயம், வேர்ல்ட் விஷன், மேலும் எமது கிராம உறவுகள் (யோசப் வாஸ் கிராமத்தினுள்) வேலி அமைப்பதற்கு, இசைக்குழு உடுப்புகள் தைப்பதற்கு, கொட்டில் வேய்வதற்கான பொருட்கள், சிமெண்ட், நீர் தொட்டி எனபல உதவிகளைப் பெற்றோம். வாழ்வோதயத்தினால் முதல் கட்டமாகப் போசாக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆசிரியர் பயிற்சியில் இணைத்துக் கொண்டார்கள். ஏனைய நிறுவனங்களும் கற்றலுக்குத் தேவையான உபகரணங்களையும் வழங்கின. காலப்போக்கில் மன்னார் மாவட்டத்துக்குள் இயங்கி வரும் முன்பள்ளிகள் அனைத்தும் மன்னார் கல்வி வலயத்திற்குள் அடங்கலாகவே இருக்கின்றன. ஆனால் எமது முன்பள்ளிக்கு எந்த அனுமதியும் இல்லை. காரணம் நாம் மடு வலயத்தில் உள்ளோம். அந்த நேரத்தில் எமக்கென பயிற்சி நிலையமும், மாணவர்களுக்காக விளையாட்டு இடமும் இல்லை. இருப்பினும், நாம் மூவரும் இதை உறுதியாகக் கொண்டு, எம் முன்பள்ளி மன்னார் வலயத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்; நிகழ்வுகளில் மாணவரை பங்கேற்கச் செய்யவேண்டும் என்ற ஆவலும், ஆதங்கமும் கொண்டவர்களாக, மன்னார் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு மேவின் குரூஸ் அவர்களைச் சந்தித்து எமது நிலையை எடுத்துக் கூறினோம். எம் முன்பள்ளியை மன்னார் வலயத்துடன் இணைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டோம்.

இதற்காக முதலில் அவர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான அனுமதி வழங்கினார். பின்னர் எம் பாடசாலையை இணைத்து, பதிவு இலக்கம் (MN/15/2) வழங்கினார். இந்நேரத்தில் நாம் அவருக்கு நன்றி உள்ளவர்களாய், எமது சமூகத்துடன் இருந்து வருகிறோம். நாம் இடப்பெயர்ந்ததும், பட்ட கஷ்டங்களும் எமக்குப் பெரிதல்ல. எமது பாடசாலைக்கு இணைப்பு மற்றும் பதிவு இலக்கம் கிடைத்ததே எமக்குப் பெரும் வெற்றியாகும். குறிப்பாக, எமது விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் 1973 ஆம் ஆண்டு முன்பள்ளி ஆரம்பமானது. நாம் இடம் பெயர்ந்து மன்னார் பகுதியில் அடிக்கடி இடமாற்றமடைந்து, 1999 இல் எமக்கென பதிவிலக்கம் பெற்ற வரையிலான காலப்பகுதியில் மாணவர் பட்டியலினும், பதிவு எதுவுமின்றிதான் வரலாறு கவலையுடன் தொடர்ந்திருக்கின்றது. மன்னார் கல்வி வலயத்துடன் இணைந்ததிலிருந்து, எமக்குப் பல வகையான சான்றிதழ்கள், சின்னங்கள், பெயரளவிலான அடையாளங்கள், அரச அனுமதியுடன் வழங்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் எமது ஆசிரியர்களின் ஒற்றுமையும், ஊதியமற்ற பணியாற்றும் மனப்பான்மையும் சேர்ந்து மாணவர்களின் கல்விக்காக வழங்கிய அடித்தளமாகும். அவர்களின் துரிதமான செயற்பாடும் விளையாட்டுத் திறனும் கல்வியின் வளர்ச்சியும் இன்று எமது சமூகத்தைத் தலைசிறந்த ஒன்றாக மாற்றியுள்ளது. வளரும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்பது (4–5) வயதுள்ள மாணவர்கள் 2 வருட முன்பள்ளி வாழ்க்கையை இவ்வயதில் பல இடங்களில் போட்டியாளராக கணித்து, எமது பாடசாலையிலிருந்து சென்றதை எண்ணி பெருமைப்படுகிறோம். குழுவிளையாட்டுகள், உடற்பயிற்சி, ஒளிவிழா நிகழ்வுகள், குழு இசை வரவேற்பு போன்ற நிகழ்வுகளில் **வவுனியா மாவட்டம், மன்னார் நகரம், பேசாலை, எருக்கலம்பிட்டி, தாராபுரம், அடம்பன்** போன்ற முன்பள்ளிகள் இணைந்து நடத்திய நிகழ்வுகளில் 1ம், 2ம், 3ம் இடங்களைப் பெற்றதும் பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

ஆசிரியர்களின் தேடலில்:

முக்கியமானது 2002 ஆண்டு கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் செல்வம் அடைக்கலநாதனைச் சந்தித்து பாடசாலைக்கான இசைக் குழு வாத்தியக் கருவிகள் கேட்டபோது, உடனடியாக அவற்றை வழங்கி உதவி செய்தார். இன்றும் அவை பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவை அனைத்திற்கும் எம்முடன் ஒன்றாகப் பயணித்த பங்குத்தந்தையர்கள், பெற்றோர், நலன்விரும்பிகள் அனைவருக்கும் நன்றி செலுத்துகிறோம். யோசவா புனித வின் சென் போல் முன்பள்ளியில் நாம் போட்ட நாற்று மேடை இன்று நன்றாக எமது கிராமத்தில் பலனளிக்கின்றது. பல துறைகளிலும் எமது பிள்ளைகள் எட்டு திக்கிலும் பணியாற்றுகின்றனர். இன்றைய சந்ததி, அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில், இன்னும் பல பண்பாளர் உருவாக வாழ்த்துகிறேன்.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள பாலர் கல்வியின் வரலாற்றுப் பாதை, தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வு, உள்நாட்டு மோதல்கள் மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ புறக்கணிப்புகள் இருந்தபோதிலும், இந்தச் சமூகம் ஆரம்பக் கல்வியை ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தலைமுறைகளாக தக்கவைத்துள்ளது. இத்தகைய நிலைத்ததன்மை, அடிமட்ட இயக்கங்கள், நம்பிக்கையை மையமாகக்

கொண்ட சமூக முன்னேற்றம் மற்றும் மீள்தன்மையைச் சித்தரிக்கும் பன்முகச் சமூக முயற்சிகளால் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது.

நம்பிக்கையும் சமூகத் தலைமைத்துவமும் சார்ந்த ஆரம்ப நிலை. (1920–1980கள்)

விடத்தல்தீவின் புனித வின்சென்ட் டி பால் பாலர் பாடசாலை, 1920 ஆம் ஆண்டில் புனித யாகப்பர் தேவாலய வளாகத்தில் மிஷனரி கோன்சலஸ் அடிகளாரும் உள்ளூர் தலைவர்களும் இணைந்து தொடங்கினர். சுமார் 100 குழந்தைகள் மற்றும் இரண்டு பெண் ஆசிரியர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைக்கு, திருச்சபையிடமிருந்து மாதம் ரூ.150 நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது. ஆரம்பத்திலிருந்தே, பாடசாலை கற்றல் மட்டும் அல்லாது ஒழுக்க வளர்ச்சி, விளையாட்டு, கலாச்சார நிகழ்வுகள் மற்றும் மத வழிபாடுகளுக்கும் ஒரு மையமாக இயங்கியது.

உள்ளூர் முன்முயற்சியின் மூலம் வளர்ச்சி. (1984–1999)

ஆசிரியர்களின் தொடர்ச்சியான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் இணைதிறன் அதிகரிப்பு மாணவர் எண்ணிக்கையை 150 வரை உயர்த்தியது. திருச்சபையின் நிதி உதவி ரூ.400 வரை அதிகரிக்கப்பட்டது. மிகவும் சிக்கலான காலங்களிலும் பாடசாலை செயல்பாடுகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு சமூக நம்பிக்கையைப் பாதுகாத்தது. பாடநெறி மேம்பாடு, இசைக்குழு கருவிகள், கட்டமைக்கப்பட்ட பாடங்கள் எனும் கூடுதல் அம்சங்கள் மூலம் பாடசாலையின் தனிச்சிறப்பு வலுப்படுத்தப்பட்டது.

இடப்பெயர்ச்சி, பாதிப்பு மற்றும் மீள்குடியேற்றம். (1999–2010)

உள்நாட்டு மோதல்கள் காரணமாக பாடசாலைகள் தற்காலிகமாக மூடப்பட்டன. மக்கள் பல இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். இத்தகைய பின்னடைவுகளுக்குப் பிறகு, 2000 ஆம் ஆண்டு புதுப்பிக்கப்பட்ட முயற்சிகள் மூலம் பாடசாலை மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. மூன்று ஆசிரியர்களுடன் சுமார் 100 குழந்தைகள் கல்வி பயின்றனர். ஜோசப் வாஸ் நகர் பாடசாலை (MN/15/2) மரத்தடியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் நன்கொடையாளர்களின் ஆதரவுடன் ஒரு நிரந்தர கட்டிடமாக மாறியது. அரசாங்க அங்கீகாரம் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, ஆனால் தொடக்க கட்டத்தில் நிலையான அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை.

ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு. (2010–2020)

போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றத்துடன் பாடசாலை நடவடிக்கைகள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். திருச்சபை, சமூகம் மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்களின் ஒருங்கிணைந்த நிதி திரட்டல் முயற்சிகள் மூலம் கட்டடங்கள் புதிதாக எழுப்பப்பட்டன. மரியசெல்வம் குடும்பத்தினர், பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பு, உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச நன்கொடைகள் ஆகியன கற்றல் சூழ்நிலையை மேம்படுத்தியன. பாடசாலை மாணவர்கள் கள்ளியடி, எருக்கலம்பிட்டி மற்றும் அடம்பன் ஆகிய இடங்களில் நடந்த கலை, விளையாட்டு போட்டிகளில் பங்கேற்று பல்வேறு வெற்றிகளைப் பெற்றனர்.

தொடரும் சவால்கள் மற்றும் அடிமட்ட நிலைத்தன்மை.

இரு பாடசாலைகளும் நீண்ட காலமாக நிலையான அரசாங்க அங்கீகாரம் மற்றும் ஆதரவு இன்றி இயங்கின. ஆசிரியர்கள் பலர் ஊதியம் இல்லாமலோ அல்லது குறைந்த ஊதியத்திலோ பணியாற்றினார்கள். தேவையான கல்விப் பொருட்கள், விளையாட்டு உபகரணங்கள் இல்லாத போதும் அவர்கள் அர்ப்பணித்த மனதுடன் சேவையை தொடர்ந்தனர். சர்வோதயா, வேர்ல்ட் விஷன் உள்ளிட்ட தொண்டு நிறுவனங்கள், உள்ளூர் மத அமைப்புகள் உட்கட்டமைப்பு, ஊட்டச்சத்து மற்றும் கல்வி உபகரணங்கள் வழங்குவதில் முக்கிய பங்களிப்பு வழங்கின.

சமூக மாற்றம் மற்றும் கல்வி மரபு.

இந்த தமிழ்க் கத்தோலிக்க கிராமங்களில், பாலர் பாடசாலைகள் ஆரம்பக் கல்விக்கான முக்கியமான சமூக அமைப்புகளாகப் பங்காற்றின. இப்பாடசாலைகளில் பயின்ற மாணவர்கள் பலரும் தற்போது பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றி, சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் பங்களிக்கின்றனர். பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சமூகத்தின் கூட்டு நினைவுகள், இந்த அடிமட்ட முயற்சிகளை நிலையான கல்வி மரபுகளாக மாற்றியமைத்த பெருமையை எடுத்துரைக்கின்றன.

வரம்புகள்.

காப்பகப் பதிவுகள், வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் சமூக விவரணங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆய்வு, பல முக்கிய வரம்புகளையும்

சவால்களையும் எதிர்கொண்டது. முறையான ஆவணங்களின் பற்றாக்குறை 1973 முதல் 1999 வரையான காலத்தில் பாலர் பாடசாலைகளின் பெரும்பாலான வரலாற்றுப் பகுதிகள் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. மாணவர் பதிவுகள், ஆசிரியர் நியமனங்கள் மற்றும் நிதிச் சான்றுகள் போன்று தகவல்கள் முழுமையடையாமலும், இடம்பெயர்வின் போது தொலைந்தும் இருந்தன. இடப்பெயர்வும் நினைவாற்றல் இடைவெளிகளும்: உள்நாட்டு மோதலால் ஏற்படும் இடையீடுகள், சமூக நினைவாற்றலில் முறிவுகளை ஏற்படுத்தின. இது குறிப்பாக மூத்தோர் மற்றும் முன்னாள் ஆசிரியர்களின் நினைவுகளைச் சார்ந்தே பல தகவல்களை மீட்டெடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. அரிய வெளிப்புற ஆதாரங்கள் பாலர் பாடசாலைகளின் பதிவு மற்றும் அங்கீகாரம் தொடர்பான அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்கள் புலனாகவோ அல்லது பொதுமக்களுக்கு அணுகத்தக்கவையாகவோ இல்லை. எனவே, இக்கட்டுரை பெரும்பாலும் சமூகத்திற்குள் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளையே நம்பியது. புவியியல் வரையறை இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகியவற்றை மட்டுமே உள்ளடக்கியதால், இலங்கையின் பிற போர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கான பொதுமைப்படுத்தலுக்கு இதன் பொருந்தும் அளவு வரையறுக்கப்பட்டதாகவே உள்ளது.

தாக்கங்கள்.

இக்கட்டுரை வரம்புகளுக்கு இடையில் கூட சில முக்கியமான தாக்கங்களை வெளிப்படுத்துகிறது:
சமூகமையப்படுத்தப்பட்ட கல்வி: கடுமையான சூழ்நிலைகளிலும் நம்பிக்கையையும் சமூகத் தலைமைத்துவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட முயற்சிகள் கல்வியைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதை விளக்குகிறது. சமூக அமைப்புகள், அரசின் ஆதரவுக்கு மாற்றாகவும் செயல்படக்கூடியவை என்பதையும் இது நிரூபிக்கிறது.
கல்வியும் மீள்தன்மையும்: பாலர் கல்வி இங்கு சுருக்கமாகக் கருதப்படவில்லை. போரும் அதற்குப் பிந்தைய காலங்களிலும் இந்த கல்வி முறைகள் சமூக பிணைப்பு மற்றும் கலாச்சார வாரிசுத்துவத்திற்குத் தழுவலாக இருந்தன.
பெண்கள் பங்களிப்பு: ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் பெண்கள் என்பதனால், கிராமப்புறத் தமிழ் சமூகங்களில் பெண்கள் கல்வி மற்றும் கலாச்சாரப் பொறுப்பாளர்களாக மையப் பங்கு வகிப்பதை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

பரிந்துரைகள்.

இந்த ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட முக்கியமான சவால்கள் மற்றும் அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:
முறையான அங்கீகாரம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு: அரசாங்கத்தால், நீண்டகாலமாக இயங்கும் பாலர் பாடசாலைகள் மீது மறு பார்வை செலுத்தப்பட வேண்டும். அவற்றுக்கு சரியான அங்கீகாரம் வழங்கி, நிதி, பயிற்சி, உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் உறுதிசெய்யப்பட வேண்டும்.
ஆசிரியர்கள் திறன் மேம்பாடு: சமூக அடிப்படையிலான பாலர் கல்வி நீடித்த செயல்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்ற பயிற்சி, சான்றிதழ்கள் மற்றும் உரிய ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
கல்வி வரலாறு காப்பகம்: கிராமப்புற பாலர் பாடசாலைகளின் புகைப்படங்கள், வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் நிர்வாகப் பதிவுகளைத் தொகுத்து, தொலைநோக்குக் காப்பகத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட வேண்டும்.
கொள்கைச் சீர்திருத்தங்கள்: போர் அல்லது அச்சுறுத்தலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளின் பாடசாலைகள் எதிர்கொள்ளும் தனிச்சிறப்பான சவால்களை நிர்வகிக்கக்கூடிய கல்விக் கொள்கைகள் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.
உட்கட்டமைப்பு ஆதரவு: அரசு சாரா அமைப்புகள், மதச் சேவைகள் மற்றும் உள்ளூர் நகர மன்றங்கள் இணைந்து, இடர்பாடுகளை வெல்லும் வகையில், பாடசாலை கட்டிட வசதிகளுக்கும் கற்றல் உபகரணங்களுக்கும் நிலையான ஆதரவை வழங்க வேண்டும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் பாலர் கல்வியின் வரலாறு என்பது ஒற்றை கல்வி முயற்சியாக அல்ல; அது சமூக உணர்வுப்பூர்வத் தாக்கங்களின் ஒரு பிரதிபலிப்பாகவும், திட்டமிட்ட கூட்டு நடவடிக்கைகளின் சின்னமாகவும் இருக்கிறது. ஒரு மரத்தின் கீழும் தேவாலயத்தின் வரண்டாக்களிலும் துவங்கிய கல்விப் பயணம், பெண்களின் தலைமை, திருச்சபை ஆதரவு மற்றும் சமூக உறுதியின் மூலம் சிறப்பாகத் திகழ்ந்தது.இடப்பெயர்வு, போர் மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றுக்கும் இடையில், இவ்வாறு இயங்கிய பாலர் கல்வி மையங்கள், மாணவர்களுக்குக் கல்வி வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாது, எதிர்கால சமூக தலைவர்களை உருவாக்கியதோடு, நம்பிக்கை, ஒற்றுமை மற்றும்

மீள்தன்மையை வலுப்படுத்தியது.
இலங்கை நல்லிணக்கம் மற்றும் மீள்நோக்கி நகரும் வேளையில், இத்தகைய அடிமட்ட வரலாற்றுப் பங்களிப்புகள் மறக்கப்படக்கூடாது. கல்வி என்பது அரசாணை மட்டுமல்ல. அது மனப்பாங்கும், சகிப்புத்தன்மையும், சமூகக் கவனிப்பும் கொண்ட பொதுப் பணியாக இருக்க வேண்டியதற்கான ஞாபகமாக இந்த வரலாறு நமக்குச் சொல்கிறது.

உசாத்துணை.

- Japan International Cooperation Agency (JICA). (2010). The project for development planning for the urgent rehabilitation of the resettlement community in Mannar District: Final report. https://openjicareport.jica.go.jp
- JICA. (2012, May). Final report: The project for development planning for the urgent rehabilitation of the resettlement community in Mannar District. Japan International Cooperation Agency. https://openjicareport.jica.go.jp
- Lanka News Web. (2024, December 22). Early Childhood Education Policy to be introduced next year. https://lankanewsweb.net
- Lanka News Web. (2025, February 2). Sri Lanka takes first step towards national policy on early childhood education and development. https://lankanewsweb.net
- National Education Commission. (2019). National policy on preschool education in Sri Lanka. https://nec.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-a). St. Vincent de Paul Pre-Schoolது. Enrollment and Registration Records. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-b). Preschool listது. Mullikulam. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-c). Preschool listது. Pesalai. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-d). Joseph Master Memorial English Pre-Schoolது. Mannar town. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-e). Zonal preschool summaryது. Manthai West DS Division. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Education Department (Sri Lanka). (n.d.). Pre-school statistics by GN division. https://www.edudept.np.gov.lk
- The Morning. (2020, October 4). Education in the North: Forgotten and neglected. https://www.themorning.lk
- The Morning. (2022, December 5). 'Mannar has been widely forgotten despite being troubled during the war'. https://www.themorning.lk
- UNESCO. (2017a). Education and budget in Sri Lanka (Fact Sheet). https://media.unesco.org
- UNESCO. (2017b). Improving early childhood development: Sri Lanka profile. https://media.unesco.org
- UNESCO. (2019). Sri Lanka: Education Profileது. GEM Report 2019. https://gem-report-2019.unesco.org
- UNESCO. (2021). Global Education Monitoring Reportது. Sri Lanka statistics. https://media.unesco.org
- UNESCO Institute for Statistics. (2019). Sri Lankaது. Education, 2019 (Country fact sheet). https://gem-report-2019.unesco.org
- UNICEF. (2019a). Early Childhood Development: Sri Lanka country profile. https://www.unicef.org/sri-lanka/reports
- UNICEF. (2019b). Improving preschool teacher training in Sri Lanka. https://www.unicef.org/sri-lanka
- UNICEF Sri Lanka. (n.d.). Education in early childhood. https://www.unicef.org/sri-lanka
- Wikipedia contributors. (n.d.). Vidattaltivu. Wikipedia. Retrieved May 12, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Vidattaltivu

12. "கோயில்களிலிருந்து வகுப்பறைகள் வரை: இலங்கையின் விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசவாஸ் நகர் கல்வியின் வரலாற்றுப் பயணமும் மறுமலர்ச்சியும்".

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்[14] நீல் ஆம்ஸ்ரோங் அருளப்பு[15], ஜேம்ஸ் சுதாகரன்[16], சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார்[17], சுஜப் எம். காசீம்[18], எம். ஏ. அப்துல் மஜித்[19]

சுருக்கம்.

இலங்கையின் வட மாகாணத்தில் உள்ள மாந்தை மேற்கு பிரிவில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட கடற்கரைப்பகுதிகளில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் தீவில், விடத்தல்தீவுப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மக்கள் குடியேறிய ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகிய இடங்களில் கல்வியின் வரலாறும் தற்போதைய நிலையும் இந்த ஆய்வின் முக்கியத்துவமாகின்றன. வாய்மொழித் தகவல்கள், காப்பக பதிவுகள் மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆவணங்கள் ஆகியவற்றை ஆதாரமாக கொண்டு, இந்த ஆய்வு, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மத கற்றல் முறைகளிலிருந்து தொடங்கி, காலனித்துவ மிஷனரி கல்வி, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கல்விக் கொள்கைகள், உள்நாட்டுப் போர் காரணமாக ஏற்பட்ட இடையூறுகள், மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புகள் வரை கல்வி வளர்ச்சியின் பரிணாமத்தைப் பதிவு செய்கிறது.விவரிக்கப்பட்டுள்ள கண்டுபிடிப்புகள், இந்தக் கிராமங்களில் கல்வி கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் முஸ்லிம் கலாச்சார தாக்கங்களின் தனித்துவமான கலவையால் வடிவமைக்கப்பட்டதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இது மதங்களுக்கிடையேயான சமரசத்தின் அபூர்வமான ஒரு மாதிரியாக அமைகிறது. பல தசாப்தங்களாக நீடித்த உள்நாட்டு மோதல் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்கள் இருந்தபோதிலும், இவ்வூர் மக்கள் எப்போதும் அணுகக்கூடிய தமிழ்-வழிக் கல்விக்காக குரல் எழுப்பினர். போருக்குப் பிறகு, அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் மத நிறுவனங்கள் மேற்கொண்ட மீட்பு முயற்சிகள் கல்வித் துறையை மீள உயிர்ப்பிக்கச் செய்துள்ளன. எனினும், ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, சீர்கெட்டுள்ள கட்டிட வசதிகள், மற்றும் உயர்கல்விக்கு அணுகல் பற்றாக்குறை போன்ற சவால்கள் தொடருகின்றன. இந்தக் கட்டுரை அடிமட்ட கல்விக் கலாச்சாரத்தின் மறுமலர்ச்சியை வலியுறுத்துகிறது மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழல்களில் உள்ளூர் தகவல் மற்றும் உள்ளடக்கிய கொள்கைகளின் அவசியத்தை ஒளிப்படமாக காட்டுகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, தமிழ் வழிக் கல்வி, மோதலுக்குப் பிந்தைய கல்வி, மத சகவாழ்வு, வடக்கு இலங்கை.

அறிமுகம்.

இலங்கையின் வடக்குக் கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் கலாச்சார, சமூக மற்றும் ஆன்மீக அடையாளங்களை வடிவமைப்பதில் கல்வி நீண்ட காலமாக மையப் பங்கு வகித்துவருகிறது. குறிப்பாக, மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரிவிற்குள் உள்ள விடத்தல்தீவுமற்றும் மன்னார் தீவில், விடத்தல்தீவுப் பிறப்பிட மக்கள் குடியேறிய ஜோசப்வாஸ் நகர் ஆகிய இடங்களில், காலனித்துவக் காலத்திலிருந்து உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்த மீட்பு முயற்சிகள் வரை, முறையானதும் முறைசாராததுமான கல்வி அமைப்புகள் எவ்வாறு உருவெடுத்தன என்பதற்கான உயிர்வாழும் சான்றுகளாகச் செயல்படுகின்றன. வரலாற்றின் பார்வையில் பார்க்கும் போது, சைவக் கோயில்களிலிருந்து கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலைகள் வரை, மத நிறுவனங்களின் தளத்தில் நன்கு அடித்தளமிடப்பட்ட இவ்வூர்ப் பாடசாலைகள், எழுத்தறிவு மட்டுமல்லாது, தலைமைத்துவம், சமூக இயக்கம் மற்றும் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்திற்கும் வழிகாட்டியாக இருந்தன. இந்தக் கட்டுரை, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் கல்வியின் வரலாற்றுப் பயணத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் ஆராய்கிறது. காலனித்துவ மிஷனரி முயற்சிகள் முறையான பாடசாலைக் கல்விக்கான அடித்தளங்களை எவ்வாறு அமைத்தன, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் அரசின் கல்விக் கொள்கைகள் எவ்வாறு அமைப்பை மாற்றின, மேலும் பல தசாப்தங்களாக நீடித்த உள்நாட்டு மோதல்கள் கல்வியின் மதிப்பை எவ்வாறு சீர்குலைத்தன (ஆனால் முற்றிலும் அழிக்கவில்லை) என்பதையும் இந்த ஆய்வு அலசி ஆராய்கிறது. வரலாற்றுப் பதிவுகள், வாய்மொழி மரபுகள் மற்றும் மேம்பாட்டு ஆவணங்களை

14 பேராசிரியர், வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்.
15 குழந்தைகள் இளைஞர் பணியாளர், கொங்ஸ்போர்க் சர்வதேச பாடசாலை, நோர்வே
16 முன்னாள் பிரதேச சபை உறுப்பினர், சமூக வலைத்தள செய்தியாளர், ஜகர்த்தா, இந்தோனேசியா
17 கிராம அபிவிருத்தி அதிகாரி, பிரதேச செயலகம், மடு
18 சிரேஸ்ட பத்திரிகையாளர், தினகரன்
19 ஓய்வு நிலை அதிபர்

ஆதாரமாகக் கொண்டு, மத அமைப்புகள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் மாகாண நிபுணத்துவம் ஆகியவற்றின் வழியே, கல்வி அமைப்புகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதில் உள்ளூர் சமூகங்கள் வெளிப்படுத்திய மீள்தன்மையை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

இந்தவரலாற்றுப்பார்வைமூலம்,இக்கட்டுரைகல்வியில்ஏற்பட்டமாற்றங்களையும்தொடர்ச்சிகளையும் வெளிக்கொணர முயல்கிறது. பன்மதக் காலப்புலம் கொண்ட உள்ளூர் கல்விச் சூழல், மோதலுக்குப் பிந்தைய சவால்கள், மற்றும் கல்வி சமத்துவத்துக்கான ஆழமுள்ள விருப்பங்கள் ஆகியவற்றை இக்கட்டுரை தெளிவுபடுத்துகிறது. கல்வி வளர்ச்சியின் பாதையை வரையறுத்துப் படமாக்குவதன் மூலம், இலங்கையின் போர் பாதித்த கிராமப்புற சமூகங்கள் கல்வியின் வாயிலாக எவ்வாறு தங்கள் எதிர்காலத்தை மாற்றிக் கட்டுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய நுண்மையான புரிதலுக்கு இக்கட்டுரை வழிகாட்டுகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரின் கல்வி வரலாறு, காலனித்துவத்துக்குப் பிந்தைய மற்றும் போர் பாதிக்கப்பட்ட இலங்கையில் பாடசாலைக் கல்வி எப்படி பரிணாம வளர்ச்சியைச் சந்தித்தது என்பதை வெளிப்படுத்தும் மைக்ரோ நிலைப்படத்தை வழங்குகிறது. இவ்வூர்களில் முறையான மற்றும் முறைசாரா கல்வி முறைகள் எவ்வாறு வேரூன்றின, வளர்ந்தன, மற்றும் தொடர்ந்தன என்பதைப் புரிந்துகொள்வது, காலனித்துவச் செல்வாக்கு, சமூகப் புறக்கணிப்பு மற்றும் உள்நாட்டுப் போரை எதிர்கொண்ட தமிழ் சமூகங்களின் மீள்தன்மையை விளக்குகிறது.பெரும்பாலான கல்வி ஆய்வுகள் நகர்ப்புற மையங்கள் அல்லது மிஷனரிக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளை மையமாகக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், இந்தக் கடற்கரைப் பகுதிக் கோவில்கள் பெரும்பாலும் உள்நோக்கிய கல்வி மாற்றங்களுக்கான ஆய்வுகளில் இடம்பெறாத சிற்றூர்களாக இருந்து வருகின்றன. சமூக அடிப்படையிலான முயற்சிகள், மத அமைப்புகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகள் ஒன்றிணைந்து, தனித்துவமான மற்றும் உள்ளடக்கிய கல்விச் சூழலை வடிவமைத்துள்ளன என்பதைக் காண்பிப்பதற்கே இந்த ஆய்வு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இன-மத விரிசல்களால் பிளவுபட்ட வடக்கு மாகாணத்தில் மதங்களுக்கு இடையிலான கல்வி ஒத்துழைப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் இது வெளிச்சமிடுகிறது.மேலும், இக்கண்டுபிடிப்புகள், போருக்குப் பிந்தைய கல்வி மறுசீரமைப்பில் ஈடுபடுகிற கொள்கை வகுப்பாளர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் மேம்பாட்டு நிபுணர்களுக்கான ஒரு மதிப்புமிக்க வளமாகச் செயல்படுகின்றன. இவ்வூர்களில் இருந்து பெறப்பட்ட நுண்ணறிவுகள், இதேபோன்ற போர் பாதிக்கப்பட்ட அல்லது புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் சூழலுக்கு ஏற்ற, சமூகமாக அதிகாரமளிக்கும் கல்விக் கொள்கைகளை உருவாக்க உதவக்கூடியவையாகும்.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் காலனித்துவ மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலக்கட்டங்களில் கல்வியைப் பற்றிய பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை, உள்நாட்டுப் போரால் ஏற்பட்ட கல்வி பாதிப்புகள் தொடர்பாக சில பொதுவான ஆவணப்படுத்தல்கள் காணப்படுகின்றன. எனினும், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் போன்ற தமிழ் பெரும்பான்மை கடலோர கிராமங்களில் கல்வி வளர்ச்சி எப்படி இடம்பெற்றது என்பதைப் பொறுத்தமுள்ள முறையில் அலசும், கிராம மட்டத் தரமான வரலாற்று மற்றும் சமூக கலாச்சார அணுகுமுறை கொண்ட ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. தற்போது உள்ள இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு மற்றும் தேசிய கல்விக் கொள்கைகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இதனால் பல மத அடையாளங்கள் மற்றும் போர் அனுபவங்களை உடைய இவ்வாறான கிராமப்புறச் சமூகங்கள் கல்வி மாற்றங்களை எவ்வாறு உள்வாங்கின என்பது குறித்த புரிதலில் ஒரு இடைவெளி நிலவுகிறது. இந்த ஆய்வு, கத்தோலிக்க மிஷனரி பாடசாலைப்படிப்பு, கோயில்களில் உள்ள எழுத்தறிவு மரபுகள், முஸ்லிம் மதரஸாக்கள், அரசின் தலையீடுகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய அரசுசாரா அமைப்புகளின் பங்களிப்புகள் எனப் பல்வேறு தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும் இரண்டு தனித்துவமான கிராமங்களின் விரிவான வரலாற்றுப் பதிவையும் கல்வி வளர்ச்சிக் கண்ணோட்டத்தையும் வழங்குவதன் மூலம் அந்த இடைவெளியை நிரப்புகிறது. இது உள்ளூர் கல்வி முன்னேற்றங்களை தேசிய மற்றும் உலகளாவிய சூழல்களில் நிலைநிறுத்துகின்ற போதிலும், கிராம அனுபவங்களின் தனிச்சிறப்பையும் கட்டமைப்பையும் உரிய வகையில் பாதுகாக்கிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வின் முதன்மை நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

1. விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப்வாஸ் நகர் ஆகிய இடங்களில் கல்வியின் வரலாற்றுப் பரிணாம வளர்ச்சியைத் தொகுத்து, காலனித்துவ, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மற்றும் உள்நாட்டுப் போர்

காலங்களில் நிகழ்ந்த முக்கியமான மாற்றங்களை வெளிக்கொணரல்.

2. இவ்வூர்களில் கல்வி நடைமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டதும், பராமரிக்கப்பட்டதும், மாற்றமடைந்ததிலும் மத அமைப்புகள், சமூகச் சூழல்கள் மற்றும் அரச நிறுவனங்கள் வகித்த பங்கை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. போருக்குப் பிந்தைய கல்வி மீட்பு செயல்முறைகளை ஆராய்தல்; அதில் அரசு சாரா அமைப்புகள், உள்ளூர் சமூக முயற்சிகள் மற்றும் அரச கொள்கைகள் பாடசாலைகள் மற்றும் கற்றல் வாய்ப்புகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதில் எவ்வாறு பங்கு வகித்தன என்பதை விளக்கல்.
4. தற்போதைய கல்வி அமைப்பில் நிலவும் சவால்கள் மற்றும் வரம்புகளை, குறிப்பாக உட்கட்டமைப்பு, மொழிக் கொள்கை, ஆசிரியர் நியமனம் மற்றும் உயர்கல்விக்கு அணுகல் ஆகிய தளங்களில் அடையாளம் காணல்.
5. குறைவாக பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற கிராம அளவிலான கல்வி அனுபவங்களை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலமாகவும், கொள்கை மற்றும் மேம்பாட்டுத் தீர்வுகளுக்கான பயனுள்ள நுண்ணறிவுகளை வழங்குவதன் மூலமாகவும் இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றுக்கு பங்களித்தல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகிய இடங்களில் கல்வியின் பரிணாம வளர்ச்சியை ஆராய்வதற்காக இந்த ஆய்வு தரமான வரலாற்று விளக்க முறையைப் பயன்படுத்துகிறது. முதன்மைத் தரவுகள் வாய்மொழி வரலாறுகள், சமூக நேர்காணல்கள் மற்றும் உள்ளூர் சாட்சிகளின் வாயிலாக சேகரிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக, கல்வி வளர்ச்சியின் பல கட்டங்களை நேரடியாகச் சந்தித்த மற்றும் வடிவமைத்த மூத்த குடிமக்கள், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் மற்றும் மதத் தலைவர்கள் முக்கியமாக இந்த தகவல்களை வழங்கினர். இத்தகவல்கள் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மரபுகள், மிஷனரி பாடசாலைப்படிப்பு, போர்க்கால இடையூறுகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகள் குறித்து நுட்பமான புரிதலை வழங்குகின்றன.இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் அரச அறிக்கைகள், தேவாலய மற்றும் கோயில் ஆவணக் காப்பகங்கள், அரசு சாரா அமைப்புகளின் வெளியீடுகள் மற்றும் ஏற்கனவே பதியப்பட்ட வரலாற்று ஆவணங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன. Jesuit Refugee Service, UNESCO மற்றும் வடக்கு மாகாண சபை போன்ற முக்கிய அமைப்புகளின் அறிக்கைகள், சமூக வாசகங்களை அதிகாரப்பூர்வ தரவுகளுடன் முக்கோணப்படுத்துவதற்கும் ஒப்பீடு செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒன்லைன் கலைக்களஞ்சியங்கள் மற்றும் மாகாண கல்வித் தரவுத்தளங்கள் கூடுதலான பின்னணிப் புரிதலுக்கு துணை புரிந்தன. இந்த ஆய்வானது சூழல் உணர்திறன் மற்றும் கலாச்சாரத் தனிச்சிறப்புக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. போரால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வாழும் கிராமப்புறத் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் கல்வி அனுபவங்களை, உள்ளூர் குரல்கள் மற்றும் இடம் சார்ந்த ஆவணங்கள் வழியாக மதிப்பீடு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை இது ஏற்றுக்கொள்கிறது. வரலாற்றுக் காலங்களின் அடிப்படையில் (காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவ, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய, உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய) தரவுகள் கருப்பொருளடிப்படையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு, கல்விச் சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், தடைகள் மற்றும் தொடர்ச்சிகளை அடையாளம் காணும் வகையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது.

பகுப்பாய்வு.

காலனிக்காலத்துக்கு முந்தைய பாரம்பரியங்கள்:

வட இலங்கையில், தமிழ் சமூகங்கள் பாரம்பரியமாக கல்வியை மதித்து வந்தன. பெரும்பாலும் கோவில்கள் அல்லது குருகுலம் (பாடசாலைக்கூடம்) போன்ற அமைப்புகள் வழியாக உயர் சாதியினரின் பிள்ளைகளுக்கு அடிப்படை எழுத்தறிவு மற்றும் மதக் கல்வி வழங்கப்பட்டது (Wikipedia, *2024*). ஆரம்ப தமிழ் அரசர்கள் (எடுத்துக்காட்டாக, யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி வம்சம்) இலக்கியத்தையும் கல்வியையும் ஊக்குவித்தனர். எனவே, பாடசாலைப்படிப்பு உள்ளூர் கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது (Wikipedia, *2024*). இருந்தாலும், அவ்வப்போது நடத்தப்பட்ட கோவில் வகுப்புகள் அல்லது முறைசாரா கல்வியைத் தவிர, ஐரோப்பிய ஆட்சி தொடங்குவதற்குமுன் விடத்தல்தீவிலும் அருகிலுள்ள மன்னாரிலும் சீரமைக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் இல்லாதவையாக இருந்தன.

காலனித்துவக் காலம் (போர்த்துகீசியர், டச்சு, பிரிட்டிஷ்):

ஐரோப்பியர்களின் காலனித்துவம் கல்விமுறையில் பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. *16*ஆம் முதல் *17*ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் போர்த்துகீசியர்கள் இந்தப் பகுதியைக் கைப்பற்றி, கத்தோலிக்க மதபரப்புப் பாடசாலைகளை அறிமுகப்படுத்தினர். தேவாலயங்கள் மற்றும் செமினரிகள் கல்விக்காகத் தொடங்கப்பட்டன (Wikipedia, *2024*). *1619* இல் ஜேசுட் மதபரப்பாளர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கத்திய முறைமைகளுடன் கூடிய கல்வியை அறிமுகப்படுத்தினர். ஆனால், போர்த்துகீசியர்கள்

நிறுவிய பாடசாலைகள் பலவும் பின்னர் டச்சுக்காரர்களால் மூடப்பட்டன (Wikipedia, 2024).1796 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆங்கிலேய ஆட்சி அமலுக்கு வந்தபோது, கிறிஸ்தவ மிஷனரி பாடசாலைகளின் மாதிரியில் அமைந்த இலங்கையின் நவீன கல்விமுறை முறையாக நிறுவப்பட்டது (Wikipedia, 2024). புராட்டஸ்டன்டும் கத்தோலிக்கமும் ஆகிய இரு மிஷன்களும் தமிழ் பகுதிகளில் கிராம பாடசாலைகளை விரிவாக்கினர். உதாரணமாக, விடத்தல்தீவில் ரோமன் கத்தோலிக்க மறைமாவட்டம், உள்ளூர் தமிழ் கத்தோலிக்க மாணவர்களுக்காக 1900 க்கு முன்னர் புனித யாகப்பர் தேவாலயத்திற்கு அருகே நிலம் வழங்கி தொடக்கப் பாடசாலையொன்றை நிறுவியது (Wikipedia, 2024). இந்த "ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை" பின்பு புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயமாக மாறியது. 1918 இல், இந்த பாடசாலை மாட்சிமை தாங்கிய அரசாங்கத்தால் அதிகாரப்பூர்வமாகக் கையகப்படுத்தப்பட்டது (Wikipedia, 2024). இது மிஷனரி பாடசாலைகளை அரசு கட்டுப்பாட்டிற்கு மாற்றும் பரந்த சுற்றுவட்டத்தை பிரதிபலிக்கிறது. 19ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும், பிரிட்டிஷ் ஆதரவின் கீழ் தமிழ் வழிக் கல்வி வளர்ச்சியடைந்தது. 1813 இல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த அமெரிக்க சிலோன் மிஷன் ஆங்கிலமும் தமிழும் இணைந்த கல்விக்கு ஒரு மாதிரியை வழங்கியது (Wikipedia, 2024). 1800 களின் இறுதிக்கட்டத்தில், மாந்தை மேற்கு துணைப்பிரிவில் உள்ள பல கிராமங்களில் குறைந்தபட்சமாக ஒரு தேவாலய அல்லது சமூகப் பாடசாலை இருந்தது. சில பாடசாலைகள் நடுத்தர வகுப்புகள் வரை செயல்பட்டன. இவைகள் பெரும்பாலும் தேவாலயங்கள் அல்லது உள்ளூர் சமூக முதன்மைநிலையினர் மூலம் நடத்தப்பட்டன.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய ஆரம்பம். (1948–1970கள்) :

1948 இல் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, இலவசப் பாடசாலைக் கல்விக்கான புதிய தேசியக் கொள்கை வெளியிடப்பட்டது. இலங்கையின் அரசியலமைப்பு "கல்வியறிவின்மையை ஒழித்தல் மற்றும் அனைவருக்கும் சமமான கல்வி அணுகல்" என்ற இலக்கை நிர்ணயித்தது (விக்கிபீடியா, 2024). நடைமுறையில், அரசாங்கம் 1960 இல் பெரும்பாலான பாடசாலைகளை தேசியமயமாக்கியது. விடத்தல்தீவில், இதன்படி புனித ஜோசப் வாஸ் பாடசாலை அரசால் கையகப்படுத்தப்பட்டது (விக்கிபீடியா, 2024). விரைவில், அரசியல் முடிவுகள் உள்ளூர் பாடசாலைக் கல்வியை மாற்றியது: 1968 இல் ஐ.தே.க அரசாங்கம் சர்ச்சைக்குரிய வகையில் பல சிறிய பாடசாலைகளில் மிக உயர்ந்த தரத்தை 7 ஆம் வகுப்புக்குக் குறைத்து. மூத்த குழந்தைகளை வேறு பாடசாலைகளுக்கு மாற்றியது (விக்கிபீடியா, 2024). விடத்தல்தீவில் இதற்கு பெற்றோர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். மேலும் 1970 ஆம் ஆண்டில் நீதிமன்ற உத்தரவு 8–10 ஆம் வகுப்புகளை உள்ளூரில் மீட்டெடுத்தது (விக்கிபீடியா, 2024). 1960கள்-70கள் முழுவதும், புதிய தேசிய (சிங்கள பெரும்பான்மை) முறையின் கீழ் தமிழ் மொழிக் கல்வி தொடர்ந்தது. விடத்தல்தீவுப் பாடசாலைகள் கத்தோலிக்க மத மாணவர்களுக்கு சேவை செய்தாலும், 1956 ஆம் ஆண்டின் சிங்களம் மட்டும் மொழிக் கொள்கை மற்றும் மத்திய பாடத்திட்டக் கட்டுப்பாடு ஆகியவை தமிழ்ப் பகுதிகளுக்கு பாதகமாக அமைந்தன. இருப்பினும், உள்ளூர் சமூகங்கள் தமிழ் மொழி வழிக் கல்வியைப் பராமரித்தன. 1970களில் விடத்தல்தீவு மகா வித்தியாலயம் 10 ஆம் வகுப்பு வரை பாடசாலைப் படிப்பை வழங்கியது (விக்கிபீடியா, 2024). (அதன் மாணவர் குழுவில் கத்தோலிக்க மற்றும் கத்தோலிக்கரல்லாத குழந்தைகள் இருவரும் அடங்குவர். இது பரந்த உள்ளடக்கத்தை பிரதிபலிக்கிறது (விக்கிபீடியா, 2024). அண்டை கிராமங்களிலும் இதே போன்ற வடிவங்கள் நடத்தப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, அருகிலுள்ள ஒரு பெரிய தமிழ் கத்தோலிக்க நகரமான பேசாலை, நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் 11 ஆம் வகுப்பு வரை அதன் சொந்த திருச்சபைப் பாடசாலையைக் கொண்டிருந்தது. இன மற்றும் மத சூழல்: விடத்தல்தீவு பெரும்பாலும் தமிழர்கள் (சைவ மற்றும் கத்தோலிக்க இரண்டும்) என்றாலும், பிற குழுக்களும் உள்ளூர் பாடசாலைகளில் பயின்றனர். விடத்தல்தீவில் உள்ள அலிகார் மகா வித்தியாலயம், கிராம முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு சேவை செய்யும் தமிழ் வழி முஸ்லிம் பாடசாலை ஆகும். இவ்வாறு கல்வி நிலப்பரப்பு மதங்களை ஒன்றிணைத்தது: கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலைகள் (தேவாலயத்தால் நடத்தப்படும்), சைவ ஆதரவு (கோயில் கல்வியறிவு) மற்றும் வளர்ந்து வரும் இஸ்லாமிய பாடசாலை (அலிகார்) ஆகியவை இணையாக செயல்பட்டன. விடத்தல்தீவில் அலிகார் பாடசாலையின் இருப்பு, தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் பகுதிகளில் கூட, முஸ்லிம் சமூகங்கள் தங்கள் சொந்த பாடசாலைகளை நிறுவியதைக் காட்டுகிறது. இது பரந்த மன்னார் சூழலை பிரதிபலிக்கிறது. அங்கு இலங்கை முஸ்லிம் மற்றும் சிறிய எண்ணிக்கையிலான சிங்களக் குழந்தைகள் கூட கலவன் வகுப்புகளில் உள்ளூர் பாடசாலைகளில் படித்திருப்பார்கள். குறிப்பாக 2002 க்குப் பிறகு முஸ்லிம் அகதிகள் திரும்பிய பின் விடத்தல்தீவில் உள்ள உள்ளடக்கிய உள்ளூர் பாடசாலை முறை அனைத்து மதங்களின் குழந்தைகளும் ஒன்றாகப் படிக்க முடியும் என்பதாகும் (குறிப்பிட்டபடி, சென் ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் "கத்தோலிக்க மற்றும் கத்தோலிக்கரல்லாத மாணவர்களை ஏற்றுக்கொண்டது" (விக்கிபீடியா, 2024).

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய ஆரம்பகால வளர்ச்சி. (1948–1970கள்):

1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதையடுத்து, இலவசக் கல்விக்கான புதிய தேசியக் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது. அரசியலமைப்பில் "எழுத்தறிவின்மையை ஒழித்தல் மற்றும் அனைவருக்கும் சமமான மற்றும் சமவாய்ப்புள்ள கல்வி அணுகலை" இலக்காகக் கூறப்பட்டது (Wikipedia, 2024). நடைமுறையில், 1960 இல் பெரும்பாலான பாடசாலைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. விடத்தல்தீவில், இதன் விளைவாக சென் ஜோசப் வாஸ் பாடசாலை அரசாங்கத்தால் சுவீகரிக்கப்பட்டது (Wikipedia, 2024).இதையடுத்து, அரசியல் முடிவுகள் உள்ளூர் கல்விக் கழகங்களை மாற்றத் தொடங்கின. 1968 இல் ஐ.தே.க. அரசு, சர்ச்சையை ஏற்படுத்தும் வகையில், பல சிறிய பாடசாலைகளில் உயர் வகுப்புகள் ரத்து செய்யப்பட்டு, தரம் 7 வரை மட்டுமே நடத்தப்பட்டது. இதனால் மூத்த மாணவர்கள் பிற இடங்களுக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டனர் (Wikipedia, 2024). விடத்தல்தீவில் பெற்றோர் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்ததுடன், 1970 இல் நீதிமன்ற உத்தரவின் பேரில் தரம் 8 முதல் 10 வரை உள்ள வகுப்புகள் மீண்டும் நடைபெறத் தொடங்கியது (Wikipedia, 2024). 1960களிலும் 70களிலும், தேசிய கல்வி முறையின் கீழ், தமிழ் வழிக் கல்வி தொடர்ந்திருந்த போதும், 1956 ஆம் ஆண்டு அமுல்படுத்தப்பட்ட "சிங்களம் மட்டும்" மொழிக் கொள்கையும், மத்திய அரசின் பாடத்திட்டக் கட்டுப்பாடும் தமிழ்ப் பகுதிகளை பாதித்தன. இருப்பினும், உள்ளூர் சமூகங்கள் தமிழ் வழிக் கல்வியை நிலைத்தவாறு பாதுகாத்தன. 1970களுக்குள், விடத்தல்தீவின் சென் ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் தரம் 10 வரையிலான கல்வியை வழங்கக்கூடிய நிலையில் இருந்தது (Wikipedia, 2024). இப்பாடசாலையில் கத்தோலிக்க மாணவர்களுடன் கத்தோலிக்கரல்லாத மாணவர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். இது அந்தப்பகுதியில் கல்வியின் மத சுதந்திரத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது (Wikipedia, 2024).அண்டை கிராமங்களிலும் இதே போன்ற கல்வியமைப்புகள் காணப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பெரிய தமிழ் கத்தோலிக்க குடியேற்றமான பேசாலை, 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் 11ஆம் வகுப்பு வரை கல்வி அளித்த சொந்த திருச்சபைப் பாடசாலையைக் கொண்டிருந்தது.

இன மற்றும் மத அடித்தளங்களில் கல்வி:

விடத்தல்தீவு பெரும்பாலும் தமிழ் மக்களால் குறிப்பாக சைவரும் கத்தோலிக்கருமாக நிரம்பியிருந்தாலும், பிற சமூகக் குழுக்களும் உள்ளூர் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்றமை. முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று, விடத்தல்தீவில் அமைந்திருந்த அலிகார் மகா வித்யாலயம் இது அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் சமூகத்திற்கான தமிழ் வழிப் பாடசாலையாக இருந்தது. இதனால், கல்வியின் புலம் பல மதங்களை இணைக்கும் அமைப்பாக இருந்தது: கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் வழிநடத்திய மிஷன் பாடசாலைகள், கோவில் வழி கல்விக்கழகங்கள் (சைவ ஆதரவு), மற்றும் வளர்ந்துவரும் முஸ்லிம் மதப்பாடசாலைகள் (அலிகார்) என்பன ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்பட்டன. விடத்தல்தீவில் முஸ்லிம் சமூகத்தால் நிறுவப்பட்ட அலிகார் பாடசாலை, தமிழர் பெரும்பான்மையுள்ள பகுதிகளில் கூட, முஸ்லிம் சமூகங்களும் தங்கள் கல்விக்கழகங்களை அமைத்திருக்கின்றனர் என்பதைக் காட்டுகிறது. இது மன்னார் மாவட்டத்தின் பரந்த சமூக அமைப்புகளையும் பிரதிபலிக்கிறது. 2002-க்குப் பிறகு முஸ்லிம் அகதிகள் மீண்டும் வந்ததைத் தொடர்ந்து, சிங்கள மாணவர்களும் சில இடங்களில் கலந்த வகுப்புகளில் கலந்து கொண்டிருப்பதற்கான வாய்ப்பு இருந்தது. விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் பாடசாலை அமைப்பு மத பேதமின்றி மாணவர்களுக்கு கல்வியளிக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது. உதாரணமாக, புனித் ஜோசப் வாஸ் மகா வித்யாலயம் "கத்தோலிக்க மற்றும் கத்தோலிக்கரல்லாத மாணவர்களையும்" ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது (Wikipedia, 2024).

உள்நாட்டுப் போரின் தாக்கம் (1983–2009) :

20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி கடுமையான இடையூறுகளைக் கொண்டு வந்தது. மன்னார் மாவட்டம் 1980களின் முற்பகுதியிலிருந்து ஒரு மோதல் பிரதேசமாக இருந்தது. 2008 - 2009ல் கடுமையான சண்டையில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. வடக்கில் நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைகள் ஷெல் தாக்குதலுக்கு உள்ளானதாகவும் அல்லது ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாகவும், பல அகதி முகாம்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் யுனெஸ்கோ தெரிவித்துள்ளது (யுனெஸ்கோ, 2010). 2008 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் மட்டும், மன்னாரிலிருந்து (மற்றும் அண்டை நகரான வவுனியாவிலிருந்து) 12,000 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் சண்டையால் இடம்பெயர்ந்தனர் (பெரேரா , 2008). வடக்கு முழுவதும், 2007 வாக்கில் சுமார் 261 பாடசாலைகள் சேதமடைந்தன அல்லது அழிக்கப்பட்டன (யுனெஸ்கோ, 2010). முன்னாள் புலிகள் தளமான விடத்தல்தீவு, பாடசாலை மூடல்களையும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பையும் கண்டது. பாடசாலைகளுக்கான போக்குவரத்து ஆபத்தானதாக மாறியது: ஜனவரி 29, 2008 அன்று தட்சணாமடு (மன்னார் மாவட்டம்) அருகே ஒரு பாடசாலை பேருந்து மீது நடத்தப்பட்ட கிளேமோர் குண்டுவெடிப்பில் 17 பேர் கொல்லப்பட்டனர் (யுனெஸ்கோ, 2010), இது எதிர்கொள்ளும் கடுமையான ஆபத்துகளை விளக்குகிறது. பல குடும்பங்கள் முகாம்களுக்கு ஓடிவிட்டன, அங்கு தற்காலிக கற்றல்

மையங்கள் நிறுவப்பட்டன (யுனெஸ்கோ 2008 இல் மன்னார் மற்றும் வவுனியாவில் பல தற்காலிக வகுப்பறைகளைக் கட்டியது) (பெரேரா , 2008). கடத்தல் பயமும் சில குழந்தைகளை வீட்டிலேயே வைத்திருந்தது: படைகள் பாடசாலை மாணவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியதால் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை பாடசாலைக்கு வரவிடாமல் தடுத்து நிறுத்தியதாக யுனெஸ்கோ குறிப்பிட்டது (யுனெஸ்கோ, 2010). சுருக்கமாக, போர் அனைத்து மட்டங்களிலும் கல்வியை சீர்குலைத்தது: ஆசிரியர்கள் ஓடிவிட்டனர். அல்லது மோதலில் சேர்ந்தனர். வளங்கள் அழிக்கப்பட்டன. வழக்கமான பாடசாலைப்படிப்பு பெரும்பாலும் சாத்தியமற்றதாகியது.

போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு மற்றும் நவீன சவால்கள் :

2009 முதல், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப்வாஸ் நகரில் கல்வி மீண்டும் கட்டமைக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்வதேச உதவி மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பாடசாலை உட்கட்டமைப்பை மீட்டெடுக்க உதவியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, 30 ஆண்டுகால மோதலுக்குப் பிறகு மன்னார் பாடசாலைகள் பல மீண்டும் கட்டப்பட வேண்டியிருந்ததாக ஐ.நா. வாழ்விட அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. போரால் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞர்களுக்கு தொழில் மற்றும் மாற்றுப் படிப்புகளை வழங்குவதற்காக ஜேசுட் அகதிகள் சேவை 2015 இல் லயோலா வளாகத்தை மன்னாரில் திறந்தது (ஜேசுயிட் அகதிகள் சேவை, 2015). இருப்பினும், இன்றும் சமூகங்கள் "இன்னும் மீண்டு வருகின்றன". போர் "தரமான கல்வி வசதிகளை மக்கள் அணுகுவதில் பலவீனமான விளைவை" ஏற்படுத்தியது. (ஜேசுயிட் அகதிகள் சேவை, 2015). சில கிராமங்களில் வகுப்பு அளவுகள் சிறியதாகவே உள்ளன. மேலும் தகுதிவாய்ந்த தமிழ் மொழி ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை ஒரு தொடர்ச்சியான பிரச்சினையாக உள்ளது. பல பழைய கட்டிடங்கள் சேதமடைந்தன. மேலும் புதிய வகுப்பறைகள் இன்னும் தேவைப்படுகின்றன (யுனிசெஃப் மற்றும் ஐ.நா.வாழ்விடத் திட்டங்கள் மன்னார் பாடசாலைகளில் பல வகுப்பறைகள், கழிப்பறைகள் மற்றும் நீர் அமைப்புகளுக்கு நிதியளித்துள்ளன). போருக்குப் பிந்தைய கொள்கை இருமொழிக் கல்வியை வலியுறுத்துகிறது. ஆனால் வள இடைவெளிகள் நீடிப்பதால், பாடத்திட்டம் மேலும் ஆங்கிலம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை உள்ளடக்கியதாக விரிவடைந்துள்ளது. கல்வியின் மறுசீரமைப்பு உளவியல் சமூகத் தேவைகளையும் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. உள்ளூர் தேவாலயங்கள் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் இப்போது குழந்தைகள் அதைப் படிக்க உதவும் வகையில் ஏராளமான ஞாயிற்றுக்கிழமை பாடசாலைகள் மற்றும் பாடசாலைக்குப் பிந்தைய திட்டங்களை நடத்துகின்றன.

உள்நாட்டுப் போரின் தாக்கம் (1983–2009):

20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி, விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தில் கல்வி மீது கடுமையான தடைகளை ஏற்படுத்தியது. 1980களின் முற்பகுதியிலிருந்து மன்னார் மாவட்டம் ஒரு சண்டை பிரதேசமாக மாறியிருந்தது. இது 2008–2009ம் ஆண்டுகளில் கடுமையான மோதல்களால் உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது. வடக்கு பிராந்தியத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைகள் யுத்தக் குண்டுவெடிப்புகளால் சேதமடைந்ததாகவும் அல்லது இராணுவத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாகவும், பல பாடசாலைகள் அகதிகள் முகாம்களாக பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் யுனெஸ்கோ தெரிவித்துள்ளது (UNESCO, 2010). 2008ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் மட்டுமே, மன்னார் மற்றும் அதனை அண்டிய வவுனியா மாவட்டங்களில் 12,000க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் போரின் காரணமாக இடம்பெயர்ந்தனர் (Perera, 2008). 2007 இல், வடக்கில் மட்டும் 261 பாடசாலைகள் சேதமடைந்தன அல்லது முற்றாக அழிக்கப்பட்டன (UNESCO, 2010). விடத்தல்தீவு, விடுதலைப் புலிகள் தளமாக இருந்ததனால், பாடசாலை மூடல்களையும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பையும் அனுபவித்தது. பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும் போக்குவரத்து ஆபத்தானதாக மாறியது. 2008 ஜனவரி 29ஆம் திகதி, தட்சணாமடு (மன்னார் மாவட்டம்) அருகே பாடசாலை பேருந்து மீது நிகழ்த்தப்பட்ட கிளேமோர் குண்டுவெடிப்பில் 17 பேர் (அவர்களில் 11 பேர் மாணவர்கள்) உயிரிழந்தனர் (UNESCO, 2010). இது மாணவர்கள் எதிர்கொண்ட மிக மோசமான பாதுகாப்பு பிரச்சினைகளைக் காட்டுகிறது. அந்த நேரத்தில் பல குடும்பங்கள் அகதிகள் முகாம்களுக்கு தஞ்சம் புகுந்தன. அங்கு யுனிசெஃப் போன்ற அமைப்புகள் தற்காலிக வகுப்பறைகளை அமைத்தன. 2008 இல் மட்டும் மன்னார் மற்றும் வவுனியாவில் டசின் கணக்கான வகுப்பறைகள் கட்டப்பட்டன (Perera, 2008). மேலும், அமைப்புகள் பாடசாலை மாணவர்களை தங்களுடைய இயக்கங்களுக்கு இணைத்த காரணத்தால், பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புவதில் தயக்கம் காட்டினர் (UNESCO, 2010). குறுகிய வார்த்தைகளில் சொல்வதாயின், இந்த உள்நாட்டுப் போர் கல்வியின் அனைத்து நிலைகளையும் உலுக்கியது. ஆசிரியர்கள் தப்பியோடினர் அல்லது போரில் ஈடுபட்டனர்; கல்வி வளங்கள் அழிக்கப்பட்டன; அடிப்படை கல்வி நடவடிக்கைகள் கூட நடத்த இயலாத சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டன.

போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு மற்றும் நவீன சவால்கள்:

2009ம் ஆண்டு இறுதியில் போர் முடிந்ததிலிருந்து, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் கல்வி மறுசீரமைக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்வதேச உதவிகளும், அரசு சாரா அமைப்புகளும் பாடசாலை உட்கட்டமைப்பை மீட்டெடுப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன. உதாரணமாக, ஐக்கிய நாடுகள் வாழ்விடத் திட்ட அறிக்கையின்படி, 30 ஆண்டுகால யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மன்னார் மாவட்டத்தில் பல பாடசாலைகள் மீளக் கட்டப்பட வேண்டியிருந்தன. ஜேசுட் அகதிகள் சேவை, போர் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞர்களுக்காக தொழில் சார்ந்த மற்றும் மேல்தரக் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை வழங்கும் நோக்கில் 2015 இல் லயோலா வளாகம் மன்னார் எனும் கல்விக்கழகத்தைத் திறந்தது (Jesuit Refugee Service, 2015).இன்றுவரை சமூகங்கள் முழுமையாக மீண்டு வர முடியாமல் திணறுகின்றன; போரானது மக்கள் தரமான கல்வி வசதிகளை அடைவதில் மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது (Jesuit Refugee Service, 2015). சில கிராமங்களில் மாணவர் எண்ணிக்கை குறைவாகவே உள்ளது. அதே சமயம், தகுதியான தமிழ் வழி ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை தொடர்ச்சியான சவாலாக இருந்து வருகிறது. பழைய கட்டிடங்கள் பெரும்பாலும் சேதமடைந்துள்ளன; புதிய வகுப்பறைகள், கழிப்பறைகள் மற்றும் குடிநீர் வசதிகள் இன்னும் தேவைப்படுகின்றன. யுனிசெஃப் மற்றும் ஐ.நா. வாழ்விடத் திட்டங்கள் மன்னார் பாடசாலைகளில் இத்தகைய கட்டிட வசதிகளுக்குப் பெரிதும் நிதியுதவியளித்துள்ளன. போருக்குப் பிந்தைய கல்விக் கொள்கைகள் இருமொழிக் கல்வியை (தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம்) வலியுறுத்துகின்றன. ஆனால் கல்வி வளங்களில் தொடர்ந்து உள்ள குறைபாடுகள், பாடத்திட்டத்தை ஆங்கிலம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பத்துடன் மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டிய நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. மேலும், கல்வி மறுசீரமைப்பு மன உளைச்சல் மற்றும் சமூக உளவியல் தேவைகளையும் கவனிக்க வேண்டியிருந்தது. இதற்காக உள்ளூர் தேவாலயங்களும், அரசு சாரா அமைப்புகளும் தற்போது பல ஞாயிற்றுக்கிழமை வகுப்புகள் மற்றும் பாடசாலைக்குப் பிந்தைய கல்வி திட்டங்களை இயக்குகின்றன. இத்தகைய முயற்சிகள், போருக்குப் பிறகு மாணவர்கள் கல்வியில் மீண்டும் ஈடுபட உதவுகின்றன.

கல்வி நிலைகள் மற்றும் அமைப்புகள்:

இன்று விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகியவை ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலை நிலைகளை உள்ளடக்கிய முறையான பாடசாலைகளைக் கொண்டுள்ளன. வட மாகாண கல்வி பதிவுகளின்படி, தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்யாலயம் (விடத்தல்தீவு) என்பது 1–13 வகுப்புகள் (தரம் 1 முதல் உயர்தரம் வரை) கொண்ட ஒரு பாடசாலையாகும் (வடக்கு மாகாண சபை, 2019). இது உள்ளூர் குழந்தைகள் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறாமல் சாதாரண நிலை மற்றும் உயர் நிலை இரண்டையும் முடிக்க முடியும் என்பதைக் குறிக்கிறது. அருகிலுள்ள அலிகார் முஸ்லிம் மகா வித்யாலயம் 1990களுக்கு முன் 13 ஆம் வகுப்பு வரை தமிழ் மொழியில் கல்வியை வழங்கியது. (நடைமுறையில், சாதாரண தரத்திற்கு அப்பால் விஞ்ஞானம் மற்றும் கணிதம் போன்ற மிகவும் மேம்பட்ட படிப்புகளுக்கு இன்னும் பெரிய நகரத்திற்கு அல்லது மன்னாருக்கு பயணம் செய்ய வேண்டியிருக்கும்.) உயர்கல்வி (பல்கலைக்கழக நிலை) உள்ளூரில் கிடைக்காததால், விடத்தல்தீவிலிருந்து சில மாணவர்கள் மட்டுமே பல்கலைக்கழகத்தை அடைகிறார்கள். அவ்வாறு செல்பவர்கள் மன்னார் நகரம், யாழ்ப்பாணம் அல்லது கொழும்புக்குச் செல்ல வேண்டும். முறைசாரா கல்வி முக்கியமானது: கத்தோலிக்க குடும்பங்கள் தங்கள் குழந்தைகளை புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயத்தில் உள்ள ஞாயிற்றுக்கிழமை பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புகின்றன (எ.கா., ஜோசப் வாஸ் நகரில் உள்ள "ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சாக்ரமென்ட் ஞாயிறு பாடசாலை" (கிறிஸ்தவ விவகாரத் துறை முதலியன). சைவர்கள் மத போதனைக்காக கோயில் வகுப்புகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மேலும் முஸ்லிம் குடும்பங்கள் சிறுவர்களையும் சிறுமிகளையும் அரபு மற்றும் குர்ஆன் கற்பிப்பதற்காக உள்ளூர் மதரஸாக்களுக்கு அனுப்புகின்றன. பேசாலையில் (அருகிலுள்ள), ஒரு காலத்தில் 1,000 க்கும் மேற்பட்ட இளம் மாணவர்கள் (கிறிஸ்தவ விவகாரத் துறை, முதலியன) சேர்க்கப்பட்ட ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை பாடசாலை, இந்த சமூகப் பாடசாலைகள் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதைக் காட்டுகிறது. வயது வந்தோர் எழுத்தறிவு வகுப்புகள் மற்றும் தொழிற்கல்வி (லயோலா வளாகத்தால் வழங்கப்படுவன போன்றவை) முறையான பாடசாலைப் படிப்பை நிறைவு செய்கின்றன. சமூகங்களின் மீதான பங்கு மற்றும் தாக்கம் : தமிழ் பேசும் கிராமங்களில் கல்வி சமூக வாழ்க்கையின் ஒரு மூலக்கல்லாக இருந்து வருகிறது. வரலாற்று ரீதியாக, பாடசாலைக்கல்வி (பெரும்பாலும் தேவாலயத்தால் நடத்தப்படும்) அடிப்படை எழுத்தறிவை வழங்கியது. இயக்கம் எளிதாக்கப்பட்டது மற்றும் தமிழ் கலாச்சார அடையாளத்தை வளர்த்தது. ஒரு பார்வையாளர் குறிப்பிடுவது போல், "தமிழ் சமூகம் அதன் சொந்த நலனுக்காகவும், அது வழங்கும் வாய்ப்புகளுக்காகவும் கல்வியை மிகவும் மதிக்கிறது" (விக்கிபீடியா, 2024). நடைமுறையில், ஜோசப் வாஸ் மற்றும் பேசாலை பாடசாலைகளில் பட்டம் பெற்றவர்கள் பெரும்பாலும் அரசு வேலைகளுக்குச் சென்றனர் அல்லது சமூகத் தலைவர்களாக மாறினர். போரின் போது, பாடசாலைகளும் சமூக ஆதரவின் மையங்களாக மாறின. போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், கல்வி மீட்சிக்கான பாதையாகக் கருதப்படுகிறது: தொழில் பயிற்சி மற்றும் உதவித்தொகைகள் இளைஞர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப

உதவுகின்றன. பல மதப் பாடசாலைகள் மதங்களுக்கு இடையேயான புரிதலை ஊக்குவித்தன. எ.கா., விடத்தல்தீவில் உள்ள கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் வேண்டுமென்றே சைவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களை கிறிஸ்தவர்களுடன் சேர்த்தன (விக்கிபீடியா, 2024). மேலும், ஆங்கிலக் கல்வி இப்போது வலியுறுத்தப்படுகிறது. இது உள்ளூர் குழந்தைகளுக்கு தேசிய அளவில் போட்டியிட வாய்ப்பளிக்கிறது. சுருக்கமாக, பிராந்தியத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் வளர்ச்சிக்கு கல்வி மிகவும் முக்கியமானது.

கல்வி நிலைகள் மற்றும் அமைப்புகள்:

இன்றைய தினத்தில், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகியவைகளில் ஆரம்ப கல்வி முதல் உயர் தரம் வரை போதிக்கும் முறையான பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. வடக்கு மாகாண கல்விப் பதிவுகளின்படி, தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் (விடத்தல்தீவு) என்பது தரம் 1 முதல் தரம் 13 வரை தமிழ் வழிக் கல்வி வழங்கும் பாடசாலையாகும் (Northern Provincial Council, 2019). இதன் பொருள், உள்ளூர் மாணவர்கள் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறாமலே சாதாரண மற்றும் உயர் தரங்களை முடிக்க இயலும் என்பதே.1990ஆம் ஆண்டிற்குமுன்பு, அருகிலுள்ள அலிகார் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமும் தரம் 13 வரை தமிழ் மொழி ஊடாக கல்வி வழங்கி வந்தது. தற்பொழுது பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்கள் திரும்பி வராத காரணத்தால், பாடசாலையில் தற்போது தரம் 1 முதல் 5 வரை மட்டுமே வகுப்புகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் நடைமுறையில், சாதாரண தரத்திற்குப் பிறகான அறிவியல் மற்றும் கணிதம் போன்ற மேம்பட்ட பாடங்களுக்காக மாணவர்கள் பெரும்பாலும் மன்னார் அல்லது வேறு பெரிய நகரங்களுக்கு பயணிக்க வேண்டிய நிலை காணப்படுகிறது. பல்கலைக்கழகத்தர கல்வி (உயர் கல்வி) உள்ளூரில் இல்லாததால், விடத்தல்தீவிலிருந்து பல்கலைக்கழகக் கல்விக்குச் செல்லும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே உள்ளது. அந்தச் சிலர் மன்னார், யாழ்ப்பாணம் அல்லது கொழும்பு போன்ற நகரங்களுக்கு செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

முறைசாரா கல்வியின் முக்கியத்துவம்:

பாடசாலைக்கு அப்பாற்பட்ட கல்வி முயற்சிகளும் பெருமளவு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. கத்தோலிக்க குடும்பங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் நடத்தப்படும் ஞாயிற்றுக்கிழமை பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புகின்றனர் (எ.கா., ஜோசப் வாஸ் நகரில் உள்ள "Blessed Sacrament's Sunday School" எனப்படும் பாடசாலை) (Department of Christian Affairs, n.d.). சைவர்கள் கோவில் வகுப்புகளில் மதக் கல்வி கற்றுக் கொள்கின்றனர்; முஸ்லிம் குடும்பங்கள் சிறுவர்களையும் சிறுமிகளையும் அரபு மொழி மற்றும் குர்ஆன் கற்பிக்க மதரஸாக்களுக்கு அனுப்புகின்றனர். அருகிலுள்ள பேசாலைப் பகுதிகளில், ஒரு காலத்தில் 1,000 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை பாடசாலை (Department of Christian Affairs, n.d.) சமூக அடிப்படையிலான கல்வி முயற்சிகள் எவ்வளவு பெரிய பங்கு வகித்தன என்பதை காட்டுகிறது. இத்தகைய முறைசாரா பாடசாலைகள், முக்கியமாக வாசிப்பு, மதக்கல்வி மற்றும் சமூகத் தெளிவைப் பெருக்குகின்றன. இதைத் தொடர்வது போலவே, லயோலா கம்பஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் வழங்கும் தொழிற் பயிற்சி வகுப்புகள் மற்றும் வயது வந்தோர் எழுத்தறிவு வகுப்புகள் முறையான பாடசாலைகளுக்கு கூடுதல் துணையளிக்கின்றன.

சமூகங்களில் கல்வியின் பங்கு மற்றும் தாக்கம்:

தமிழ் பேசும் கிராமங்களில் கல்வி ஒரு அடிப்படை சமூகத் தூணாகவே இருந்து வருகிறது. வரலாற்றுப் பார்வையில், தேவாலயங்கள் நடத்திய பாடசாலைகள் எழுத்தறிவை வழங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல், மாணவர்கள் சமூகத்தில் நகர்வதையும், தமிழர்களின் கலாச்சார அடையாளத்தை வளப்படுத்துவதையும் ஏற்படுத்தின. "தமிழ்சமூகம்கல்வியைஅதன்சொந்தநலனுக்காகவும், அது அளிக்கும்வாய்ப்புகளுக்காகவும் மதிக்கிறது" என்று ஒரு வல்லுநர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Wikipedia, 2024).நடைமுறையில், ஜோசப் வாஸ் மற்றும் பேசாலை பாடசாலைகள் பட்டமளித்த மாணவர்கள் அரசு வேலைகள் பெற்றதோடு, சிலர் சமூகத் தலைவர்களாகவும் மாறினர். போர் காலத்திலும், பாடசாலைகள் சமூக ஆதரவின் தளங்களாக செயற்பட்டன. போர் முடிந்த பின்னர், கல்வி மீளமைப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரத்தை மீட்டெடுக்கும் ஒரு முக்கியத் தூணாகக் கருதப்படுகிறது.லயோலா கம்பஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் தொழில்வாய்ப்புப் பயிற்சிகளை வழங்குவதன் மூலம் இளைஞர்களின் எதிர்காலத்தை மேம்படுத்துகின்றன. பல மதப் பாடசாலைகள் மதங்களுக்கு இடையேயான புரிந்துணர்வை ஊக்குவிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, விடத்தல்தீவில் இயங்கும் கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் சைவ மற்றும் முஸ்லிம் மாணவர்களையும் சேர்த்து படிக்க அனுமதித்திருந்தன (Wikipedia, 2024).மேலும், சமீபத்திய கல்விக் கொள்கைகள் ஆங்கிலக் கல்வியை வலியுறுத்துகின்றன. இது உள்ளூர் மாணவர்கள் தேசிய அளவில் போட்டியிடும் திறனை மேம்படுத்துவதற்காக நோக்கப்பட்டுள்ளது. குறித்த வகையில், பிராந்திய ஒற்றுமைக்கும், சமூக வளர்ச்சிக்கும் கல்வி ஒரு முக்கிய மூலதனமாக தொடர்கிறது.

பிராந்திய இணைப்புகள்: விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகியவை தனிமையில்

இருக்கவில்லை. அருகிலுள்ள மாந்தை மேற்கு கிராமங்கள் ஒத்த கல்வி வரலாற்றைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. உதாரணமாக, தெற்கே ஒரு பெரிய மீன்பிடி மற்றும் விவசாய சமூகமான பேசாலை பல தொடக்க மற்றும் இடைநிலைப் பாடசாலைகளைக் கொண்டுள்ளது (கத்தோலிக்க மற்றும் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகிறது) மற்றும் போரின் போது ஒரு முக்கிய மையமாக இருந்தது (பேசாலை மற்றும் தோட்டவெளியைச் சேர்ந்த பல இடம்பெயர்ந்தோரை அதன் பாடசாலைகளில் தங்க வைத்தது). பேசாலையில் உள்ள திருச்சபை பாடசாலைகளும் (புனித சேவியர்ஸ் மற்றும் அவர் லேடி ஆஃப் விக்டரி போன்றவை) உயர்தரம் வரை தமிழ்-நடுத்தர கல்வியை வழங்கின. 17 ஆம் நூற்றாண்டின் மாந்தை கத்தோலிக்க மிஷனரியினால் புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் என பெயரிடப்பட்டது. இது மன்னார் நகரத்துடனும் பரந்த மன்னார் மறைமாவட்டத்துடனும் கலாச்சார ரீதியாக இணைக்கிறது. அதேபோல், ஜோசப் வாஸ் நகரை உள்ளடக்கிய தோட்டவெளி உயர்கல்விக்காக (மன்னார் புனித சேவியர் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்கள்) மன்னார் நகரத்தை நம்பியிருந்தது, ஆனால் அதன் சொந்த தொடக்கப் பாடசாலைகளைக் கொண்டிருந்தது. கிராமங்கள் முழுவதும் கல்வி இணைப்புகள்: குடும்பங்கள் பெரும்பாலும் குழந்தைகளை அண்டை கிராமங்கள் அல்லது நகரங்களில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பின. மேலும் போரின் போது மாணவர்கள் முகாம்களுக்கும் அருகிலுள்ள பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கும் இடையில் பேருந்தில் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இன்றைய மன்னார் மாவட்டத்தில், பகிரப்பட்ட சவால்கள் (மீண்டும் கட்டுதல், ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, பாடத்திட்டம்) என்பது ஒரு கிராமத்தில் முன்னேற்றம் (லயோலா வளாகம் மன்னாரில் புதிய கணினி ஆய்வகங்கள் போன்றவை) அனைவருக்கும் பயனளிக்கிறது என்பதாகும். சுருக்கமாக, பல நூற்றாண்டுகளாக, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் கல்வி முறைசாரா கோயில் கற்பித்தலில் இருந்து கட்டமைக்கப்பட்ட, அரசு ஆதரவு பெற்ற அமைப்பாகப் பரிணமித்துள்ளது. காலனித்துவ மிஷனரிகள் முதலில் முறையான தமிழக் கற்பித்தலை அறிமுகப்படுத்தினர். பின்னர் அரசாங்கம் இந்தப் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்றது. மேலும் போருக்குப் பிந்தைய அரசு சாரா நிறுவனங்கள் இப்போது அவற்றை நவீனமயமாக்க உதவுகின்றன. பிராந்தியத்தின் தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் மோதல்களின் கடுமையான இடையூறுகள் இருந்தபோதிலும், உள்ளூர் பாடசாலைகள் சமூகத்தின் மீள்தன்மை கொண்ட மையப் புள்ளிகளாகத் தொடர்கின்றன. கல்வி மாந்தை மேற்கில் உள்ள தமிழ் (மற்றும் முஸ்லிம்) இளைஞர்களின் தலைமுறைகளுக்கு அதிகாரம் அளித்துள்ளது, கல்வியறிவு மற்றும் சமூக ஒற்றுமை இரண்டையும் வளர்க்கிறது. இன்றைய சவால்கள் - தரத்தை மேம்படுத்துதல், வளங்களை விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் கடந்த கால ஏற்றத்தாழ்வுகளை நிவர்த்தி செய்தல் தொடர்கின்றன. ஆனால் கிராமங்களின் வரலாறு கல்வி சமூக கட்டமைப்பில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம், பங்குதாரர்கள் விடத்தல்தீவு, ஜோசப் வாஸ் நகர் மற்றும் சுற்றியுள்ள மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தில் உள்ள அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் சமமான பாடசாலைப்படிப்பைச் சிறப்பாக ஆதரிக்க முடியும் .

இதேபோல், ஜோசப் வாஸ் நகர் அடங்கியுள்ள தோட்டவெளி கிராமம் உயர் கல்விக்காக மன்னார் நகரத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது (அதாவது, மாணவர்கள் மன்னார் சென் சேவியர் கல்லூரிக்கு சென்று படித்தனர்). ஆனால் அது தனது சொந்த தொடக்கப் பாடசாலைகளையும் வைத்திருந்தது.கிராமங்களுக்கிடையேயான கல்வி இணைப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவை: குடும்பங்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக தங்கள் பிள்ளைகளை அண்டை கிராமங்களிலோ அல்லது நகரங்களிலோ உள்ள பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பி வந்தனர். போர்க் காலத்தில் மாணவர்கள் முகாம்களுக்கும், அயல்பகுதிகளில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கும் இடையில் பேருந்துகளில் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இன்றைய மன்னார் மாவட்டத்தில், பாடசாலை கட்டடங்கள் மீண்டும் கட்டப்படுதல், ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, பாடத்திட்டப் புதுப்பிப்பு போன்ற பொதுச் சவால்கள் பல கிராமங்களுக்கும் பொதுவாகவே உள்ளன. எனவே, ஒரு கிராமத்தில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் எடுத்துக்காட்டாக, மன்னார் லோயலா கல்லூரியில் நிறுவப்பட்ட புதிய கணினி ஆய்வகங்கள். மற்ற கிராமங்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் (Jesuit Refugee Service, 2015).

சுருக்கமான கட்டுரை முடிவு:

பல நூற்றாண்டுகளாக, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகிய இடங்களில் கல்வி, கோவில் வழிக் கற்பித்தலில் தொடங்கி, கட்டமைக்கப்பட்ட அரச ஆதரவு பெற்ற பாடசாலை அமைப்பாக பரிணாமம் அடைந்துள்ளது. காலனித்துவக் காலத்தில் மிஷனரிகள் முறையான தமிழ் மொழிக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்தினர்; பின்னர் அரசாங்கம் இப்பாடசாலைகளை கையகப்படுத்தியது. தற்போது போருக்கு பிந்தைய காலத்தில் அரசு சாரா அமைப்புகள் அவற்றை நவீனப்படுத்த உதவுகின்றன. இந்த பிராந்தியங்கள் மிகவும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு கடுமையான போர் தாக்கங்களுக்குள்ளானது என்பதால், உள்ளூர் பாடசாலைகள் சமூகத்துக்குள் மீள்தன்மை கொண்ட முக்கிய மையங்களாகவே தொடர்ந்து செயல்பட்டன. கல்வி, மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தில் வாழும் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் இளைஞர்களின் தலைமுறைகளை வலுப்படுத்தியுள்ளது. இது கல்வியறிவு மட்டுமல்ல, சமூக

ஒற்றுமையையும் வளர்த்துவந்துள்ளது. இன்றைய முக்கிய சவால்கள் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துதல், வளங்களை விரிவுபடுத்துதல், கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட சமமற்ற நிலைகளைத் திருத்துதல். இன்னும் தொடர்கின்றன. இருப்பினும், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள கிராமங்களின் கல்வி வரலாறு, இவ்வரலாற்று வளர்ச்சிகள் இந்தச் சமூகத்தில் கல்வி ஆழமாக பதிந்துவிட்டதைத் தெளிவாக காட்டுகிறது. இந்த வரலாற்றை புரிந்துகொள்வது மூலமாக அரசாங்கம், ஆசிரியர்கள், சமூகவியல் ஆர்வலர்கள், மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆகிய பங்குதாரர்கள் விடத்தல்தீவு, ஜோசப் வாஸ் நகர் மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தில் உள்ள அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் சமமான மற்றும் தரமான கல்வியினை வழங்குவதற்காக சிறந்த ஆதரவை ஏற்படுத்த முடியும்.

விடத்தல்தீவை பூர்வீகமாக கொண்ட கல்வி உத்தியோகத்தர்கள்

சைவ சமூகத்தைச் சேர்ந்த கல்வி உத்தியோகத்தர்கள்

அதிபர்கள்

1. திரு சரவணமுத்து முத்துகுமார்	2. திரு சிவகுரு சோதிலிங்கம்
3. திருமதி உத்தமிதேவி வடிவேல் (சின்னத்தம்பி)	

ஆசிரியர்கள்

1. திருமதி சிவபாக்கியம் சிவபாதராஜா (சின்னையா)	2. திருமதி நாகேஸ்வரி திருநாவுக்கரசு (கணபதிப்பிள்ளை)
3. திருமதி சாந்தினிதேவி ராஜசேகரம் (கணபதிப்பிள்ளை)	4. திருமதி நீலாம்பிகை சின்னையா
5. திருமதி ஈஸ்வரி தம்பு	6. திருமதி கேதீஸ்வரி தம்பு
7. திருமதி சோதிமாலா கௌரீசன்	8. திருமதி ராஜி கணேசன் (வைரமுத்து)

இஸ்லாமிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த கல்வி உத்தியோகத்தர்கள்

(கீழ்க்காணப்படும் தரவுகள் அப்துல் மஜித் எழுதழய விடத்தல் தீவு முஸ்லீம்களின் கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாடு என்ற நூலிலும் சுஜைப் எம் காசிம் எழுதிய விடத்தல் தீவு அலிகார் என்னும் நூலில் இருந்தும் பெறப்பட்டவை.)

இலங்கைக் கல்வித் திணைக்களம்

1. அல்ஹாஜ் அப்துல் வாஹித்	2. மர்ஹூம் எம். எஸ். ஏ. ரஹீம்

தலைமையாசிரியர்கள்

1. மர்ஹூம் ஏ. முகமது அலி	2. மர்ஹூம் எம்.எம். எல் மரிக்கார்

அதிபர்கள்

1. எஸ். எப். எல். அப்துல்காதர்	2. அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. சரீப்
3. அல்ஹாஜ் மர்ஹூம் எம்.ஐ. அமீர்	4. மர்ஹூம் எம்.ஏ. அன்சாரி
5. அல்ஹாஜ் வி.எம்.எம். ஹாசீம்	6. அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.ஏ. மஜீத்
7. அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. ரஹீம்	8. அல்ஹாஜ் எஸ்.எப்.எல்.எம். ஏ. காதர்
9. மர்ஹூம் எம்.ஐ.ஏ. முனாப்	10. அல்ஹாஜ் ஏ.சி.எம். மஹ்ரூப்
11. ஜனாப் எம்.எம்.ஏ.கரீம்	12. ஜனாப் என்.பி.எம். சுல்தான்
13. ஜனாப் எம்.வை.அப்துல் அஹத்	14. ஜனாப் எம்.வை.அபுதாஹிர்
15. எம் எஸ் தமீம் - SLPS - 1	16. எம். ஏ. சீ. சகீர்
17. எம். ஏ. சலாம்	18. மர்ஹூம் எம். ரீ. ஆப்தீன்
19. எம். எஸ். நஜூமுத்தீன்	20. எம். ஏ. சீஅமீன்
21. என். காதி	22. ஏ. எம். ஹலீம் மஜீட்
23. எம்.எஸ்.எம்.சுகார்	24. எம். ரீ. பௌசுல் அமீர்

25. எம். ஐ. ஹன்பல்	26. என் . எப். முஜம்மில்

ஆசிரிய ஆலோசகர்கள்

1. எம். ஏ. வாஹித்	2. என். எம். நயீம்
3. கே. சக்கீனா	4. கே. சர்புன் நிஷா
5. என்.எம். நஸீர் பி.எஸ்சி	6. எம். இசட். எம். சக்கீ
7. ஜனாப் எம். எஸ். நஜ்முதீன்	

ஆசிரியர்கள்

1. ஹாஜியானி திருமதி. ரஹுமா அமீர்	2. ஹாஜியானி திருமதி. ராஹிலா சரீப்
3. மர்ஹுமா சவுதா அஷ்ரப்கான்	4. திருமதி. ரஹுமா சித்தீக்
5. ஜனாப் எம். சி. ஐ. மரிக்கார்	6. அல்ஹாஜ் எம். எஸ். ஏ. பாரூக்
7. அல்ஹாஜ் ஏ. பி. எம். சுல்தான்	8. சி. எம். எம். சுபைர்
9. அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. பாரூக்	10. வீ. எம். முகைதீன்
11. மர்ஹும் எம். ஏ. அஹ்மது லெப்பை	12. அல்ஹாஜ் எம். எம். ரஹ்மதுல்லாஹ்
13. மர்ஹுமா லைலா ஏ. காதர்	14. ஜனாபா செய்னம்பு ஏ. அஸீஸ்
15. மர்ஹுமா நாச்சியா ஏ. சலாம்	16. ஜனாப் எம். எம். இமாம்
17. ஹாஜியானி சிரினா முகைதீன்	18. அல்ஹாஜ் கே. எம். ஏ. ஜப்பார்
19. ஜனாப் சி. எம். எம். கலீல்	20. ஹாஜியானி எஸ். எப். எல். திமாரா
21. மர்ஹும் எம். எஸ். ஏ. ஜாபிர்	22. ஜனாப் எஸ். ஏ. ராசிக்
23. சகீனா எம். கலீல்	24. எம். எஸ். கௌலா நாயஹி
25. அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம். அஸீஸ்	26. மர்ஹும் எம். எம். கலீல்
27. ஜனாபா பரீதா சுபைர்	28. ஜனாபா ஆபிதா அஹியார்
29. ஜனாபா பாத்திமா காதர்	30. ஜனாபா ஹனூான் மஜீத்
31. ஜனாபா பீ வி எம். மொஹிதீன்	32. ஜனாப் எம். எஸ். ஏ. மதீன்
33. ஜனாப் ஐ. நாஹூர்கனி	34. ஜனாப் ஐ. பெரோஸ்கான்
35. மர்ஹும் எம். சாஜஹான்	36. பௌசியா ஏ. கான்
37. ஜனாப் எம். ஜீ. ஹாலித்	38. ஜனாபா சர்புனிஸா காலித்
39. ஜனாபா ஹதீஜா அஸீஸ்	40. ஹாஜியானி மசூதா ஏ. வாஹித்
41. ஹாஜியானி சித்தி றிபாய்	42. அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. நஜ்முதீன்
43. ஏ. சாஹூல் ஹமீத்	44. கே. எம். பௌசியா
45. ஜனாப் எஸ். எம். அஸீஸ்	46. மர்ஹுமா மஹ்ஜபீன் சரீபா
47. நஜ்முனிஸா சாஜஹான்	48. அல்ஹாஜ் எம். எம். ஏ. வாரித்
49. ஜனாபா எம். எஸ். கிதாயா	50. ஜனாப் எம். சி. சமீம்
51. அல்ஹாஜ் எம். எம். லாபீர்	52. அல்ஹாஜ் என். எம். நயீம்
53. ஜனாபா பாயிதா நயீம்	54. ஜனாப் ஏ. எஸ். எம். சாதிக்'
55. ஜனாபா சகிய்யா எச். ரகுமான்	56. ஜனாபா மஹீசா நியாஸ்
57. ஜனாப் எஸ். எல். மதீன்	58. ஜனாப் எம். எஸ். நஜ்முதீன்
59. ஜனாபா ஹசீனா சாஹூல் ஹமீத்	60. ஜனாபா சகீலா ஏ. மஜீத்
61. ஜனாபா ஜுவைரியா ஜலீல்	62. ஜனாபா சாஹிரா நூர்தீன்
63. ஜனாபா அஸீஸா ரகீஸ்	64. ஜனாப் எம். எஸ். ராஜி சரீப்
65. ஜனாப் என். எம். வாஹித்	66. ஜனாப் எம். எஸ். தமீம்
67. ஜனாப் எஸ். எச். ரிஸ்வி	68. ஜனாப் எஸ். எல். ஜவாஹிர்
69. ஜனாப் எம். பி. ஏ. ஜாபிர்	70. ஜனாபா பதீலா சாஜஹான்

71. ஜனாபா பாயிஸா பஸீர்	72. ஜனாப் ஐ. எம். ஆசாத்
73. ஜனாப் ஏ. எம். ஹில்மி மஜீத்	74. ஜனாப் ஏ. சி. மஸூர்
75. ஜனாப் ஐ. எம். முசாதிக்	76. ஜனாப் எச். எம். முஜாஹித்
77. என். எம். நசீர்	78. என். எம். ஹாதி
79. ஜனாபா சவாஹிரா சித்தீக்	80. ஜனாபா மசாஹிரா சித்தீக்
81. ஜனாப் எம். ஏ. சி. அமீன்	82. ஜனாபா பரீதா நிஸார்
83. ஜனாபா எம். ஏ. சி. அமீனா	84. ஜனாப் ஜே. எம். முபீன்
85. ஜனாப் எம். எச். எம். ஹாரிஸ்	86. ஜனாப் ஏ. எம். ஹலீம் மஜீத்
87. எம். வை. யாஸீன்	88. ஜனாபா சன்ஹா யாஸீன்
89. ஜனாப் எம். ஆர். புவாஸ்	90. ஜனாபா சமீஹா புவாஸ்
91. ஜனாபா எஸ். அஸ்மியா	92. ஜனாப் எஸ். எச். எம். அஷாம்
93. ஜனாப் எஸ். எச். எம். தஸ்னீம்	94. ஜனாப் எம். எஸ். எம். சுகார்
95. ஜனாப் எம். எஸ். எம். சுஹைப்	96. ஜனாபா எம். எஸ். சுஹைபா
97. ஜனாபா எம். கே. லதீதா	98. ஜனாபா நஸீஹா நவீர்
99. ஜனாபா மகீனா ஜாபிர்	100. ஜனாபா பெரோஸா சியாத்
101. ஜனாபா நஸ்ரின் இஸ்ஸதீன்	102. ஜனாபா பவுசுலா அர்ஷாத்
103. ஜனாப் ஏ. எஸ். எம். பாயிஸ்	104. சித்தாரா நிஃமத்து
105. ஜனாப் எம். அமீர்	106. எம். ஜீ. சவாஹிர்
107. ஏ. சி. ஜரீம்	108. ஏ. எம். நியாஸ்
109. எம். சூரா	110. எம். எஸ். தாஹிரா
111. எஸ். எச். ஜரீனா	112. எஸ். சலீம்
113. ஜனாபா ரிப்கா சலீம்	114. ஜனாபா ரூபினா ஹாரிஸ்
115. ஜனாபா ரூபியா முனீர்	116. ஜனாப் என். எம். ஹக்கீம்
117. ஜனாபா ஏ. சி. ரிலாயா	118. ஜனாப் ஏ. டப்ல்யு. எம். பாஸில்
119. ஜனாபா வஹிதா ரிஸ்வி	120. ஜனாப் எம். எஸ். எம். சக்கீ
121. ஜனாபா மாஜிதா எம். அலி	122. ஜனாபா ஹரிஸா ஆசிக்
123. ஜனாபா மலிஹா பஸ்கான்	124. ஜனாப் எம். எம். ரிஸ்வான்
125. ஜனாப் ஏ. எல். ஏ. பாரூக்	126. ஜனாபா சகீலா முனாப்
127. ஜனாபா சுஹிதா பயாஸ்	128. ஜனாப் எஸ். எச். சாலிஹீன்
129. ஜனாபா மஸீரா நஜாஸ்	130. ஜனாபா எஸ். வாஜிதா
131. ஜனாப் எஸ். எச். ரவுப்	132. ஜனாப் ஏ. எம். முஜீப்
133. ஜனாப் ஜே. எம். இஹ்சான்	134. ஜனாபா சதரியா நியாஸ்
135. ஜனாபா ராசிதா ரிஸ்வான்	136. ஜனாபா முஸ்தரி எம். ஜாஹித்
137. ஜனாப் கே. ஜானுஸ் கான்	138. ஜனாப் எம். என். அஷ்ரப் கான்
139. ஜனாபா ஜெனோஸா ஜானுஸ் கான்	140. ஜனாபா இரிபா எம். இமாம்
141. ஜனாபா சாஜாதா நிஜாம்	142. ஜனாப் ஏ. எஸ். நஜாஸ்
143. ஜனாபா சாமிலா ஜியாஉன்	144. எம். சீ. தமீம்
145. எம். ஏ. சீ. அபுல் ஹைரி	146. எஸ். சிபானி
147. எஸ். எச். ஏ. றவூப்	148. ஏ. எல். நஸீறா
149. எஸ். தாஜூதா	150. எம். எஸ். ஹஸீனா
151. எம். எஸ் சித்தி சைலா	152. ரீ. ஜீனத்தும்மா
153. பீ. எம். முனாப்	154. எம். என். சப்ரா
155. எம். நஸீமா (கப்பமுத்து)	156. எம். றபியு

157.	எம். ஏ. ஜூவைரியா	158.	எஸ். ரீ. சலீம்கான்.
159.	ஏ. ஆர். றிம்சா	160.	ஐ. எம். மக்கீனா
161.	ஐ. எம். பெரோசா	162.	எம். எஸ். சுஜபா
163.	ஏ. சீ. மசூர்	164.	கே. எம் . முஜாஹித்
165.	கே. எம். நவ்தீர்	166.	கே. எம். நஸ்ரீன்
167.	ஏ.சி.ஜரிரின்	168.	ஆர். றிப்கா
169.	எம்.எஸ்.எம். சுஜப்	170.	J. சிதாரா
171.	ஏ.ஜே.லரீபா	172.	M. முஸ்தரி பேகம்
173.	எம். நாபியா	174.	A. மலீஹா
175.	ஏ. பாயிதா	176.	A.F.பாயிதா
177.	ஏ.எஸ். சக்கீயா	178.	J. சதரியா
179.	ஏ. எஸ். பௌசிலா	180.	S.H. சன்ஹா
181.	எஸ். எச். சமீஹா	182.	எஸ்.எச். அஸ்மிஹா
183.	ஏ. அஹ்ஸன்	184.	I.M. ஆஷிக்
185.	ஏ.எஸ். நஸீஹா	186.	M.H. றிஸ்வானா
187.	ஏ.எம். வஹிதா	188.	I. இருபா
189.	ஐ. இன்ஹாம்	190.	A.M. ஹலீமா
191.	எம். எஸ். சரீனா	192.	M.S நவ்பில்
193.	எம். எஸ். எம் சுஹைல்	194.	M.S. சுஹைலா
195.	M.S. சுக்ரியா (அல் ஆலிம்)	196.	I.M. நுஸ்ரத் பேகம்
197.	S.H. ஜவாஹிரா	198.	M.M. சறூறா
199.	M.K. மஹீஸா	200.	கே.எம். நிஸாத்
201.	கே. எம். தஸ்ரிக்	202.	A.C. றூபினா பேகம்
203.	எம்.எம். முர்ஷிதா	204.	S.H. அன்ஸார்
205.	ஏ. எஸ். நஸீபா (அல் ஆலிம்)	206.	ஏ.ஆர். றிபாஸா
207.	எம். மஸீஹா (அல் ஆலிம்)	208.	T. சிபானி
209.	ஆர். றூபியா	210.	N.M. கனிதா
211.	ஏ. தரிப்	212.	திருமதி. சறுப்தீன் மர்ளியா
213.	ஏ சறுப்தீன்	214.	A. சாதுறில் ஜன்னாஹ்
215.	என். பீ. பௌஸியா நாயகி	216.	N.M. இஷார்டீன்
217.	எம். ஏ. சீ. றமீனா	218.	ஏ. பாயிஸ்
219.	மு.ஆக்கில்	220.	எம்.ஜி. சஜாதா
221.	என். எம். றிஸானா	222.	A.R.M. சுகைல்
223.	என். எம். எப். ஜினோஸா	224.	எம். என். சபீனா
225.	என். எம். மாஹிர்	226.	ஜெ. பாத்திமா சிம்லா
227.	ஜெ. பாத்திமா சிஹ்னாஸ்	228.	ஏ.எம். நஹ்தி
229.	எப். பர்ஹானா	230.	எப். பாஹிரா
231.	எஸ். நஸீமா	232.	எம். ஆர்.எம். றிலானி

233. எம். ஆர்.எம். றிஸான்	234. ஜனாப் அப்துல் றசூல் சுஹய்ல்
235. ஜனாபா அப்துல் றசூல் மாஹிரா	236. எம் சி ஐதுருஸ் மரைக்கார்

விடத்தல்தீவு தூய ஜோசப்வாஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் கற்பித்த விடத்தல்தீவை சேர்ந்த ஆசிரியர்கள்.

1. ஜனாபா ரஹ்மா அமீர்	2. ஜனாப் எம் ஐ நாஹர்கனி
3. ஜனாபா பாத்துமா காதர்	4. ஜனாப் கதீஜும்பு பீவி அஸீஸ்
5. எம். ஏ. சீ ஸஹீர்	6. ஜனாப் வீ எம் அமீன்
7. ஜனாபா ஸக்கீனா கலீல்	8. எஸ். எப். எல். திமாறா
9. ஜனாப் எம் ஜீ காலிது	10. ஜனாப் ஹனூன் மஜீது
11. ஜனாப் கே எம் எம் ஜௌஸி	12. ஜனாப் எம் ஏ சிஅமீன்

விடத்தல்தீவை பூர்வீகமாக கொண்ட கிறிஸ்தவ சமூகத்தைச் சேர்ந்த கல்வி உத்தியோகத்தர்கள்.

விடத்தல்தீவு றோமன் கத்தோலிக்க தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் / விடத்தல்தீவு தூய ஜோசப்வாஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் பணியாற்றிய அதிபர்கள்.

1. திரு.இறப்பியேல்.திருச்செல்வம்	2. திரு.சுவாம்பிள்ளை. சந்தியாப்பிள்ளை
3. திரு.அடைக்கலம்.அந்தோனிமுத்து	4. திரு.பேதுறு. இராயப்பு
5. திரு.சுவக்கின்.சூசைப்பிள்ளை	6. திரு.பறுநாந்து.பெனடிக்ற்
7. திரு.கிறிஸ்ரியான்.ராஜக்கோண்	8. திருமதி.சு.மரியசீலி
9. திரு.மரியதாசன். அல்போன்ஸ்	10. திருமதி இம்மனுவேல்.அன்னமலர்
11. திரு.ஜோண்சன்.கியோமர் பயஸ்	

வேறு ஊர்களில் பணியாற்றிய அதிபர்கள்

1. அருட்சகோதரர் சுவக்கீன் ஸ்ரனிஸ்லொஸ்	2. அருட்சகோதரி மரியாம்பிள்ளை மரிய கொண்சி
3. அருட்சகோதரி மேரி கொஸ்கா (மரிய கிறிஸ்ரின்)	4. அருட்சகோதரி செபமாலை டெல்சியா (ஜோஸ்பின் கெனடி)
5. அருட்சகோதரி சவேரியான் சிறிய புஸ்பம்	6. அருட்சகோதரர் அல்போன்ஸ் மனோ றஞ்சிதன்
7. அருட்சகோதரி பத்மநாதன் டிலக்ஸ்சி (நிர்மலா)	8. அருட்சகோதரர் பெனடிற் பொனவெஞ்சர்

விடத்தல்தீவு தூய ஜோசப்வாஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் கற்பித்த விடத்தல்தீவை சேர்ந்த ஆசிரியர்கள்.

1. திருப்தி.யேசுதாசன்.பவுலினம்மா.	2. திருமதி.பறுநாந்து .நல்லம்மா
3. திருமதி .சுளியார் மரியப்பிள்ளை	4. திருமதி யு.பாக்கியசீலி
5. திரு.செபஸ்தியாம்பிள்ளை	6. திரு.ஞானப்பிரகாசம்
7. திரு.சுவக்கீன் .இம்மானுவேல்	8. செல்வி க.நாகேஸ்வரி
9. திருமதி. அந் தோனிப் பிள் ளை. கிறிஸ் ரினா பிள்ளை.	10. திரு.அ.அந்தோனிப்பிள்ளை
11. திரு.லூக்காஸ் மரின் தர்மதாஸ்	12. திருமதி. சிறில். டெய்சி
13. திரு.மரியதாசன்.அல்போன்ஸ்	14. திரு.கிறிஸ்ரியான்.ராஜகோண்
15. திருமதி சு.மரியசீலி	16. திருமதி இம்மனுவேல்.அன்னமலர்
17. திருமதி.தவசீலன் .சாந்தாதேவி	18. திருமதி சிவானந்தம்.சாந்தகுமாரி
19. திருமதி ஸ்ரிபன்.யூக்கறிஸ்ரா	20. திருமதி கியோமர் பயஸ்.கிறிஸ்ரின்
21. திருமதி மோ.கலாமதி	22. திரு.சிலுவைராசா.அமலநேசன்

23. திருமதி சந்தியோகு மேரி கத்தறின்	24. திருமதி விஜயசந்திரன்.கரோலின்
25. திருமதி.குணசீலி	26. திருமதி தேவராசா உருசில்லா
27. திரு.செ.எட்மன் ஜெயக்குமார்	28. திருமதி ஸ்ரிபன். நேசமலர்
29. திருமதி அல்வின் கமல்றாஜ் மேகலா	30. செல்வி செபரெத்தினம் சாந்த லூசீலா
31. திருமதி நிக்ஸ்சன்.றூபிற் அஞ்சலா	32. திருமதி.சர்வானந்தன் ஆன்றோஸ் சுஜி
33. திருமதி சத்தியகாந்தன் சகாயமேரி	34. திருமதி சாள்ஸ்ஜோசப் மரிய கொண்சி
35. செல்வி சுவக்கீன்.இமெல்டா	36. செல்வி கிறிஸ்ரியான்.கிறிசாந்தி
37. செல்வி செபரெத்தினம் கோல்டாமேயர்	38. திருமதி இன்பராஜ் சுபாசினி
39. திருமதி.இராஜசேகரம். சாந்தினிதேவி	40. திருமதி மசனட் .வினிப்பிறேட்டா
41. திரு.கொண்சாலஸ் எமில் ஜெபஸ்ரின்	42. திரு.சிவகுரு சோதிலிங்கம்

வேறு ஊர்களில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள்

1. திருமதி பிறீமன்ராசா பிறேமலதா (அருமைநாயகம்)	2. திருமதி ஜோய்பிரான்சிஸ் சுகிர்தா (வின்சன்றி)
3. அருட்சகோதரி பிரான்சிஸ் கலிஸ்ரா டொறின்	4. திருமதி அருள் ஜெயக்குமார் சுபோஜினி (வின்சன்றி)
5. திருமதி ஜஸ்ரின் டென்சில்டா (செபமணி)	6. திரு.யேசுதாசன். கரன்றாஜ்
7. திருமதி ராஜ்குமார் மரிய ஜெனிஸ்ரின் (ஞானமணி)	8. திருமதி டறன்ஸ் விஜிதா செறின் (பிரான்சிஸ்)
9. திருமதி ஜெஸ்லின் (லோகநாதன்)	10. திருமதி கரன்ராஜ் டெலானி (டோமினிக்)
11. திரு.ஸ்ரிபன் ரெட்ணராஜா சியாந்	12. திரு. ஜெபநேசன் கிறிஸ்து நேசன்
13. திருமதி.சிந்துஜன் றொய்லலின் பியூளினி	14. செல்வி.கனியூட் அஸ்வினி
15. செல்வன். அன்ரன் தவராஜா பாஸ்கர்	16. செல்வன். அன்ரன் தவராஜா ஜீவநாதன்
17. செல்வன்.இன்பன் அனுசன்	18. செல்வி சத்தியகாந்தன் திவ்ய பாணு
19. திரு.அன்ரனி இசுதோர் அன்ரனி அனோஜன்	20. திருமதி நிக்ஸ்சன் அனுசியா
21. திருமதி இருதயநாயகி (சவேரியான்)	22. திருமதி டெனிடானியேல் டனுசா (கில்லறி)
23. செல்வி கில்லறி டர்சனா	24. திரு.அந்தோனிப்பிள்ளை டிலைக்சன்
25. திருமதி ளு. மரிய திரேசா (அருளானந்தம்)	26. திருமதி விக்டர் குணசேகரன் ஆன்மேரி
27. அருட்சகோதரி மரியாம்பிள்ளை மறிஸ்ரெலா	28. திரு. சவேரியான் ஜெயா அன்ரன் சேவியர்
29. திருமதி சுனில் விக்கிரமசிங்க பிரான்சிஸ்கா (சவேரியான்)	30. செல்வி குகைதாஸ் தனுசா
31. திரு.ஜெபநேசன் கிறிஸ்துநேசன்	32. திருமதி டானியேல் பிரிய வதனி
33. திருமதி பரதன் கோகிலா (தர்மராஜா)	34. திருமதி டென்சில்றாஜ் அன்ரனி அனுசா (ஜோசப்)
35. திரு.டெலாஸ் சாள்ஸ் டென்சில்றாஜ்	36. திருமதி கவாஸ்கர் றம்மியா (றொபேட்)
37. திரு.அல்போன்ஸ் பற்றிக் தயாபரன்	38. திரு.ஞானசீலன் வசந்தசீலன்
39. திருமதி நான்சி லொயிஸ் நிஸ்கலன் (ஞானசீலன்)	40. அருட்சகோதரி பிரான்சிஸ் தாரணி
41. அருட்பணி பிரான்சிஸ் மைக்கல்யூலன்	42. திரு. அமிர்தநாதன் அருந்தவராஜன்
43. செல்வி ஞானபாஸ்கரன் டிலிஷா	44. அருட்பணி மரியசெல்வன் பிராங் டப்
45. திருமதி நேவிஸ் நிர்மலதாஸ் தயானந்தி (கீத பொன்கலன்)	46. செல்வன் ஜோகராஜன் ஜோசப் ஜோண்சன்
47. செல்வி ஜோகராஜன் ஜோசப் ஜான்சி	48. திரு.எட்வேட்றாஜா ஜெனோசன்
49. திரு.அன்ரன் தவராஜா பாஸ்கர்	50. செல்வி பிரான்சிஸ் டிவினியா செறின்

51. அருட்சகோதரி ஜோண்சன். மேரி சுஜாந்தினி	52. திருமதி எட்மன் றாஜ் நிவேதா (யாகப்பு)
53. திருமதி பெல்ஸ்ரன் நீக்கிலாப்பிள்ளை றேனுகா (மருசியான்)	54. செல்வி தேவநேசன் நிரோமா நளினி
55. திரு.ஜீவானந்தன் றஜீபன்	56. திரு.ஜெபநேசன் ஜெனிசன்
57. திருமதி பெனிறோ லெனின் டெஸ்லின் கெனடி	58. திருமதி ஜோசப் றொகான் பெர்னான்டோ மெடோனா றாஜினி (கீர்த்திசீலன்)
59. திருமதி அன்ரன் றேமன் மேரிஅசெம்ரா (கீர்த்திசீலன்)	60. திருமதி சவேரியான் குரூஸ் நிறோசா (கீர்த்திசீலன்)
61. அருட்சகோதரி ஞானமணி அபிசேக்கா (மரியகொறற்றி)	62. திருமதி றொனில்டன் ஸ்ரெலா நிலானி (சூசைப்பிள்ளை)
63. திருமதி ஜீன்விகாட் சோமியா லெனின் (ஜெபநேசன்)	64. திருமதி யேசுதாசன் ஜெனற் சிறானி (ஜெயானந்தன்)
65. திருமதி அலைக்ஸ் அமலியா (எட்மன் ஜெயசிங்)	66. திரு.யேசுநேசன் ஜெயந்தன் டினுசாந்
67. திரு.யேசுநேசன் ஜெலின்ரன் றோய்	68. திரு.ஞானசேகரன் கிசோர்குமார்
69. திருமதி சறோன் நர்மினி (அருந்தவநாதன்)	70. திரு. ஜெபநேசன் கிறிஸ்து நேசன்
71. திருமதி.சிந்துஜன் றொய்லலின் பியூளினி	72. செல்வன். அன்ரன் தவராஜா பாஸ்கர்
73. அந்தோனீப்பிள்ளை நிலானி	74. அந்தோனிப்பிள்ளை தர்சினி டெலான்
75. சிலுவைராசா ஸ்ரனிஸ்லஸ்	76. சிலுவைராசா மசனட்
77. செபஸ்ரியாம்பிள்ளை காமல் றதினி	78. திரு.அல்போன்ஸ் பற்றிக் டயசன்

தொண்டர் ஆசிரியர்கள்

1. திரு.ஸ்ரிபன்ரெட்ணராஜா நிசான்	2. திருமதி. சறோஜாதேவி பாலசுந்தரம்
3. திருமதி யூஜின் கெனடி தயானந்தன்	4. திருமதி பிறின்சிலி நித்தியானந்த சோதி (சவேரியான்)
5. திருமதி. சறோஜாதேவி பாலசுந்தரம்	6. திருமதி யூஜின் கெனடி தயானந்தன்
7. திருமதி ரவிக்குமார் மேரி இம்மாக்குலேற் (சிறில்)	8. திருமதி தேவசகாயம் மேரி மெக்டலின் (சிறில்)
9. திரு.பொன்ராசா ஸ்ரிபன்	10. திரு.யேசுதாசன் யுனா

கல்வி வளவாளர்கள்

திரு. அலோசியஸ் அமல்ராஜ், மடு வலயக் கல்வி அலுவலகம்

கல்வி பணிப்பாளர்கள்

1. திரு.சவேரிதாசன் செல்ரன் யூடிற் (பிரதி கல்வி பணிப்பாளர்)	2. திருமதி ஜேம்ஸ் கொலின்ரன் றொபினா கிறிசாந்தி (இம்மனுவேல்) (உதவி கல்விப்பணிப்பாளர்)

தொழில்நுட்ப கல்லூரி

1. திரு. கிறிஸ்ரோப்பர் றஞ்சித் (விரிவுரையாளர்)

பல்கலைக்கழகம்

1. கலாநிதி ஞானசீலன் ஜெயசீலன் (பேராசிரியர் வவுனியா பல்கலைக்கழகம்)	2. திரு.சூசைப்பிள்ளை டக்ளஸ் (ஆங்கில போதனாசிரியர், வவுனியா பல்கலைக்கழகம்)

ஏனைய கல்விசார் உத்தியோகத்தர்கள்

1. திரு.கிறிஸ்ரோப்பர் சுரேஸ் (வடகிழக்கு மாகாண விளையாட்டு உத்தியோகஸ்தர்)	2. திருமதி எமில் றோமாறியோ.டினுசா சாளினி (எமிலியானுஸ்பிள்ளை)
3. திருமதி வெற்றிவேல் றென்சியா (ஆசிரிய அபிவிருத்தி உத்தியோகஸ்தர்)	

விடத்தல்தீவு தூய ஜோசப்வாஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் பணியாற்றிய அதிபர்கள் / ஆசிரியர்கள் விபரம்.

வெளி இடங்களில் இருந்து எமது பாடசாலையில் பணியாற்றிய அதிபர்கள்.

1. திரு.சில்வெஸ்ரர் அன்ரனி துரம்	2. திரு.ஏ.பத்திநாதர்(பயஸ்)யாழ்ப்பாணம்
3. திருமதி எஸ். பத்திநாதன்- துணை முதல்வர்	4. திரு.எஸ். ஏ. குரூஸ்- வங்காலை
5. திரு.ஏ. அலோசியஸ் பெர்னாண்டோ-பேசாலை	6. திரு.எஸ். சிங்கராயர்- வசாவிளான் யாழ்ப்பாணம்
7. திரு.வ.யேசுதாசன்- குமானாயங்குளம்	8. திரு.எஸ்.விஸ்வராஜா-பாலயடி புதுக்குளம்
9. திரு.எஸ். அமலநாதன்-கன்னாட்டி	10. திரு.யு.தேவதாஸ்- ஆண்டான்குளம்
11. திரு.மை.கிறிஸ்ரியான்-குஞ்சுக்குளம்	12. திரு.பா.அந்தோனிப்பிள்ளை-வட்டக்கண்டல்
13. திரு.எட்வேட் மிரான்டா-வங்காலை	14. திரு.பாலசிங்கம் மார்க் - வங்காலை

ஆரம்பகால கல்வியாளர்/ நிர்வாகிகள்.

1. திரு.எஸ்.பிரான்சிஸ்-யாழ்ப்பாணம்	2. திரு.எஸ். ஏ. துரம்-பேசாலை
3. திரு.கி.சே.மிராண்டா-பேசாலை	4. திரு.எஸ். ஜோண்-மிருசுவில்.
5. திரு.பா.அந்தோனிப்பிள்ளை-சூரியகட்டைக்காடு	6. திரு.லூக்காஸ் மரி தர்மதாஸ்-விடத்தல்தீவு
7. திரு.ஏ. பிரான்சிஸ் சேவியர்-மாந்தை	

(5) விடத்தல்தீவு தூய ஜோசப்வாஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் கற்பித்த வெளியூர் ஆசிரியர்கள்.

1. திரு.லோரன்ஸ்-மயில் நாதம், மயில் நடன நிகழ்ச்சி	2. திரு.மரியதாஸ்-யாழ்ப்பாணம்
3. திரு.நாகலிங்கம்-சூறாவத்தை	4. திரு.ஜோசப்-யாழ்ப்பாணம்
5. திரு.லாரன்ஸ்-மன்னார்	6. திரு.யேசுதாசன்-ஆங்கிலம்
7. திரு.சாமிநாதர்-சூரியகட்டைக்காடு	8. திருமதி. எஸ். மேரி தெரேசா-சூரியகட்டைக்காடு
9. திரு.கனகரத்தினம்-உடுவில் சாவகச்சேரி	10. செல்வி. கிறிஸ்ரின்-யாழ்ப்பாணம்
11. திருமதி மேரிப்பிள்ளை-யாழ்ப்பாணம்	12. திருமதி சவிரியம்மா குரூஸ்-வங்காலை
13. திருமதி மற்றில்டா குரூஸ்-வங்காலை	14. திரு.சூசைப்பிள்ளை-மினுக்கன்
15. திரு.பிரான்சிஸ் சேவியர்-யாழ்ப்பாணம்	16. திருமதி பிரான்சிஸ் சேவியர்-யாழ்ப்பாணம்
17. திரு.எஸ். செபஸ்தியாம்பிள்ளை.	18. திரு.பிலிப்பையா -பலாலி
19. திரு.எம். கீதபொன்கலன்-மண்டைதீவு	20. திரு.சி.இம்மானுவேல்-காத்தான்குளம்
21. திருமதி எஸ்.தியோப்பிளஸ்	22. திருமதி அன்னமேரி
23. திரு.பத்திநாதன்-பள்ளிமுனை	24. திரு.சூசைப்பிள்ளை-பாப்பாமோட்டை
25. கீதபொன்கலன்-மண்டைதீவு	26. திருமதி பத்திநாதர்
27. திருமதி அல்வீனஸ்	28. திரு.ஞா.அந்தோனிப்பிள்ளை
29. திரு.சர்மா ஞானசுந்தரம்	30. திரு.கலியுகவரதன்
31. திருமதி.துரைசிங்கம்	32. திரு.பிலிப்புப்பிள்ளை -திருகோணமலை

33. திருமதி A.குமுதா	34. திருமதி வாணி
35. ஜனாப் பறக்கத்துல்லாஹ்	36. செல்வி.குருசாமி -யாழ்பாணம்
37. திருமதி சிவமலர்	38. திருமதி சாந்தி
39. திருமதி மாலினி	40. திருமதி மல்லிகா சிங்
41. திரு.செலஸ்ரின் பிள்ளை	42. திருமதி அல்வீனஸ்
43. திருமதி வேணி	44. திருமதி காமல்
45. திரு.மூ.சர்மா	46. திருமதி எஸ். பிரணதார்த்திகா
47. திருமதி இராசராணி	48. திருமதி. ம.லூட்ஸ் மேரி.
49. திரு.எஸ். நைலஸ்	50. திருமதி யு. வினோதினி நைல்ஸ்
51. திரு .J.ஜெறாட் மைக்கல்	52. திரு. எஸ். பி. சர்மா.
53. திரு.சி.நோயல்	54. திரு.பூ.காந்தன்
55. திரு.இரா. குகதாசன்	56. திரு.எஸ். நிருசன்
57. திரு.எம். ஐ.குரூஸ்	58. திரு.கு.சிவானந்தம்
59. திருமதி உ. விஜிதா	60. திருமதி எஸ். மாலதி
61. திரு.ஸ்ரனி	62. திரு.எஸ். அருளானந்தம்
63. திரு.M.சுப்பிரமணியம்	64. திருமதி T.கௌரீஸ்வரி
65. திருமதி R.விமலாதேவி	66. திரு.A. குமாரசாமி
67. திருமதி எஸ். உஷா	68. திருமதி எஸ். வசந்தி
69. திரு.எஸ். மதி	70. திரு.மு.கருணாமூர்த்தி
71. திரு.R.மங்களேஸ்வரன்	72. திரு.எஸ்.சிவமூர்த்தி
73. திருமதி எஸ். இராசராணி	74. திருமதி K.மேரிக்கில்டா
75. திரு.எஸ். என். சதன்	76. திரு.எஸ். சங்கீத்
77. திரு.வி.காஸ்ட்ரோ	78. திருமதி R.ஜெயமலர்
79. திருமதி எம்.ஏ.சியானா	80. திருமதி என். தன்சிகா
81. திருமதி ஏ.ஜனனி	82. திரு.எஸ். சஜீவன்
83. திருமதி வி.துளசினி	84. திருமதி எ.எழில்பாரதி
85. திருமதி எ.மரியதிரேசா	86. திரு.சர்மா ஞானசுந்தரம்
87. திரு.எஸ். கலியுகவரதன்	88. திரு.துரைசிங்கம்
89. திரு.எஸ். பிலிப்புப்பிள்ளை	90. திருமதி மு.வாணி
91. ஜனாப் வறக்கத்துல்லாஹ்	92. திருமதி சு.குருசாமி
93. திருமதி எஸ். சிவமலர்	94. திருமதி மு.சாந்தி
95. திருமதி பி.உஷா	96. செல்வி .மாலினி மல்லிகா -றுவான் வெலிசய
97. திரு.நாகலிங்கம்-சுண்ணாகம்	98. திரு.சுவாம்பிள்ளை-நவாலி
99. திரு.நரசிம்மன்-இளவாலை	100. திரு.புவனேந்திரன்-யாழ்ப்பாணம்
101. திரு.சிவராசா-யாழ்ப்பாணம்	102. திரு.கனகரெத்தினம்-சாவகச்சேரி
103. திருமதி பூரணி சூசைப்பிள்ளை-பாப்பாமோட்டை	104. செல்வி சந்திரமதி சிற்றம்பலம்-ஊர்க்காவற்துறை
105. செல்வி பொன்னையா-யாழ்ப்பாணம்	106. திரு.எம். செலஸ்தீன்பிள்ளை
107. திருமதி எஸ். அல்வீனஸ்	108. திரு.என். என். எமில்ரன்
109. திரு.எஸ். எட்மன்ராஜ்	110. திரு.த.யேசுராஜன்
111. திரு.கே.நவநீதன்	112. திரு.எம். கிருஷ்ணகுமார்.

113. திரு.T. சுதர்சன்	114. திரு.எஸ். சஞ்சீவன்
115. திரு.R.அஜந்தன்	116. திரு.T. சங்கீர்த்தனன்
117. திரு.A.B.இம்மானுவேல் (பயிற்சியாளர்)	118. திருமதி எஸ். மசூதா
119. செல்வி. எஸ். றாசிகா	120. செல்வி பி.ரஜினி
121. செல்வி பி.கணபதியம்மா	122. திருமதி. டி.கௌதமி
123. திருமதி ச.ரதீஸ்வரி	124. திருமதி கி.மெக்டலின் ஜெயந்தி
125. திருமதி U.காயத்திரி	126. திருமதி S. சோபிதா
127. திருமதி N. சுஜிதா	128. திரு.N.கஜேந்திரன்
129. திரு.சி.இன்பதாசன்	130. செல்வி. சி.இந்துசா
131. திருமதி.எஸ். சித்தி சைலா	132. திருமதி. பி.சிந்தூரி
133. திரு.கே.பகீரதன்	134. திருமதி. எஸ். வேணி
135. திருமதி மேரி மெற்றில்டா	136. திரு.அன்ரன் சேவியர்
137. திரு.A.குகதாசன்	138. திருமதி அல்வீனஸ்
139. திருமதி மாலினி	140. திருமதி என்.இராசராணி.
141. திரு.விளாசித்தம்பி பிறைசூடி	142. திருமதி G.டினேஸ்
143. திரு.K.பகீதரன்	144. திருமதி, M.இந்துசா
145. திருமதி T.வளர்மதி	146. திருமதி S.லிடியா ரிஷானா
147. திரு.B.யசோதரன்	148. திருமதி R.மேரி திரேசா
149. திருமதி A.பிரதான்	150. திருமதி M.R.சித்தி சைலா
151. திரு.Y.காண்டீபன்	152. திருமதி.என். இர்மா டயஸ்

1. திருமதி N.பதுறியா (அலுவலக பணியாளர்)

விடத்தல்தீவு தூய ஜோசப்வாஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் தொண்டர் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றிய ஊரவர்கள்.

1. திரு.செபமாலை.பிறீமன்ராசா	2. திரு.மானிக்கவாசகர்.சிறிஸ்கந்தகுமார்.
3. திரு.பேரின்பநாயகம் சிறில். றொபேட் நிக்ஸ்சன்	4. திருமதி கொலின்ஸ். வினிபிறீடா றஞ்சினி
5. அமரர் ஜேம்ஸ்.சுதாஜினி	6. திருமதி கீதவதனி
7. திரு.அந்தோனிப்பிள்ளை.அன்ரனி றெஜி	8. திரு.பெனடிக்ற்.பெனற்
9. திரு.அருளப்பு.நீல் ஆம்ஸ்ரோங்	10. செல்வி மேரி யசிந்தா
11. செல்வி கிறிஸ்ரியான்.கிறிசாந்தி	12. திருமதி.நிக்ஸ்சன் .றூபிற் அஞ்சலா
13. அமரர் சிலுவைராசா.அமலநேசன்	14. திருமதி.தேவராசா.உருசுலா
15. திருமதி.மரியசெல்வம் .நொறிஸ்	16. திரு.ச.பெல்மன் அல்மெய்டன்
17. திருமதி நோகராதலிங்கம்.சறோமதி	18. திருமதி மரிய றெஜீஸ்.கலிஸ்ரின்
19. திருமதி பிறேம்குமார்.குழுதா	20. அமரர் சுரேஸ்.மேரி கியூஜின்
21. அமரர் மதுரநாயகம்.மேரிக்கில்டா	22. திருமதி தவசீலன்.சாந்தாதேவி
23. திருமதி சிவானந்தம்.சாந்தகுமாரி	24. திருமதி பிறைக்ஸ்சி றோஜி
25. திருமதி சசீலா	26. அமரர் கா.கெபின்றோஸ்
27. செல்வி.தவநேசன்.மேபிள் கெரின்	28. திரு.S.றூபன்

29. திருமதி பாஸ்கரன்.மேரிலலிதா	30. திருமதி லோறன்ஸ்.ஜெயவதி
31. திருமதி நெவிலஸ்.நிர்மலாதேவி	32. திருமதி டொண் பிரான்சிஸ்.கொண்சலா
33. செல்வி ஆ.நிலானி	34. செல்வி செபரெத்தினம் சாந்தலூசீலா
35. திரு.ஜோண்சன் .கியோமர் பயஸ்	

விடத்தல்தீவு தூய ஜோசப்வாஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் தொண்டர் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றிய வெளியூர் ஆசிரியர்கள்.

1. திருமதி கிருஸ்ணவேணி	2. திரு.கலேந்திரன்
3. திரு.கு.சிவானந்தம்	4. திருமதி.ஆ.தட்சாயினி
5. திருமதி நந்தினி	

கண்டுபிடிப்புகள்.

இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், மத மரபுகள், காலனித்துவச் செல்வாக்குகள், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கல்விக் கொள்கைகள், உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்த மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட பல அடுக்குகளைக் கொண்ட கல்வி வரலாற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகள் கீழ்கண்ட கருப்பொருள் பிரிவுகளின் கீழ் சுருக்கமாக வழங்கப்படுகின்றன:

1. **காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் மதக் கல்வி வேர்கள்:** விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் கல்வி முதலில் மத நிறுவனங்களின் கீழ் இருந்து வந்தது. இந்து கோயில்களின் "குருகுலம்" வழி கற்றலும், ஆரம்பகால கத்தோலிக்க மிஷனரி முயற்சிகளும் எழுத்தறிவும் ஒழுக்கக் கல்வியும் வழங்கின. இவைகள் பெரும்பாலும் உயர்நிலை சமூகத்தினருக்கே வழங்கப்பட்டன. இம்முறைசாரா கல்வி அமைப்புகள் எல்லைக்கு உட்பட்டவை என்றாலும், சமூகத்தின் ஆரம்பகால கல்வி விழுமியங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.
2. **காலனித்துவ மிஷனரி செல்வாக்கும் பாடசாலை நிறுவலும்:** காலனித்துவக் கட்டுப்பாட்டின்போது, கல்வி அமைப்புகள் பாரிய மாற்றங்களை சந்தித்தன. 1900 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர், விடத்தல்தீவில் சென் ஜேம்ஸ் தேவாலயத்திற்கு அருகில் நிறுவப்பட்ட ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை (பின்னர் தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் என மாற்றப்பட்டது) முக்கியக் கட்டமாகும். 1918இல், இது மற்றும் இதுபோன்ற பல மிஷனரி பாடசாலைகள் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தன. இவைகள் தமிழ் வழிக் கல்வியை ஊக்குவித்ததுடன், பல்வேறு மத பின்னணியிலுள்ள மாணவர்களையும் உள்ளீர்ப்புச் செய்தது.
3. **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் உள்ளூர் எதிர்ப்பு:** 1948இல் சுதந்திரத்தை அடுத்து இலங்கை அரசு இலவசக் கல்விக்கான தேசியக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றியது. மற்றும் பெரும்பாலான பாடசாலைகளை அரசிடம் கொண்டு வந்தது. இது அணுகலுக்கு வழிவகுத்தாலும், மையமயமாக்கலையும், மொழிப் பற்றிய சவால்களையும் உருவாக்கியது. 1968இல், விடத்தல்தீவில் உள்ள ஒரு பாடசாலையில் உயர் தர வகுப்புகள் நீக்கப்பட்டதற்கு எதிராக மக்கள் போராட்டம் நடத்த, 1970இல் நீதிமன்ற உத்தரவு மூலம் அவை மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்பட்டன. இது சமூகத்தினரின் கல்வி உரிமைக்கான இடைமுகப் பங்களிப்பை எடுத்துரைக்கிறது.
4. **பன்மதக் கல்வி ஒருங்கிணைப்பு:** விடத்தல்தீவின் கல்வி நிலையங்கள், கத்தோலிக்கர், சைவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் எனப் பல மதங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்காக செயல்பட்டன. இஸ்லாமிய சமூகம் அமைத்த அலிகார் முஸ்லிம் மகா வித்யாலயம் போன்ற தமிழ்மூலத்திலான பாடசாலைகள், சமூக தலைமையிலான முயற்சிகளின் வளர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றன. செயிண்ட் ஜோசப் வாஸ் போன்ற பாடசாலைகள் மதங்களுக்கிடையிலான இணக்க வாழ்வையும், மரியாதையையும் வளர்த்தன.
5. **உள்நாட்டுப் போரின் தாக்கம் (1983–2009):** 1980களிலிருந்து தொடங்கிய உள்நாட்டுப் போரானது கல்வி அமைப்பை பெரிதும் சீர்குலைத்தது. விடத்தல்தீவு, ஒரு கட்டத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த இடமாகும். அங்கு பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன, மக்கள் இடம்பெயர்ந்தனர், மற்றும் கட்டிடங்கள் சேதமடைந்தன. மன்னார் மாவட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைகள் அழிக்கப்பட்டன. அல்லது அகதிகள் தங்குமிடங்களாக மாற்றப்பட்டன. போக்குவரத்து அச்சுறுத்தல்களால் மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. ஆசிரியர்கள் வெளியேறினர். கல்வியமைப்பில் நீடித்த பாதிப்புகள் நிலவின.
6. **போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பும் மீட்பும்:** 2009க்குப் பிறகு, உள்ளூர் சமூகங்கள், சர்வதேச அமைப்புகள், மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் இணைந்து கல்வி உட்கட்டமைப்பை மீட்டெடுக்க பணியாற்றின. UN-Habitat மற்றும் Jesuit Refugee Service போன்ற அமைப்புகள் வகுப்பறைகள்,

குடிநீர் வசதிகள், மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்விக்கான Loyola Campus போன்ற புதிய வளாகங்களை உருவாக்க உதவின. இருப்பினும், தகுதியான தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை மற்றும் மேம்பட்ட பாடநெறிகளுக்கான குறைவுகள் இன்னும் நிலவுகின்றன. இருப்பினும், மாணவர் சேர்க்கைகள் அதிகரித்துள்ளதுடன் உயர் தரம் வரை உள்ளூர் கல்வி தற்போது கிடைக்கிறது.

7. **தற்போதைய கல்விச் சூழல்:** தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், இப்போது தரம் 1இலிருந்து உயர்தர வரையிலான தமிழ் மொழி பாடநெறிகளை வழங்குகின்றன. தற்பொழுது பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்கள் திரும்பி வராத காரணத்தால், அலிகார் பாடசாலையில் தற்போது தரம் 1 முதல் 5 வரை மட்டுமே வகுப்புகள் நடைபெற்று வருகின்றன. முறைசாரா கல்வி Sunday school, மதரஸா மற்றும் கோயில் வகுப்புகள் வழியாக வழங்கப்படுகிறது. Loyola Campus போன்ற இடங்களில் தொழில்முறை பயிற்சிகள் மற்றும் வயது வந்தோர் எழுத்தறிவுப் பாடநெறிகள் நடைமுறையில் உள்ளன. இது வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் வழிகளை வழங்கி சமூக மறுசீரமைப்பிற்கும் ஒன்றிணைப்பிற்கும் வழிகாட்டுகிறது.
8. **சமூக இயக்கம் மற்றும் அடையாளத்தில் கல்வியின் பங்கு:** கல்வி, இந்தக் கிராமங்களில் வரலாறாகவே மேல்நோக்கான சமூக இயக்கத்திற்கான ஒரு வழிமுறையாக இருந்துள்ளது. பட்டம் பெற்ற பலர் அரச மற்றும் அரசு சாரா துறைகளில் பணியாற்றியுள்ளனர். இது தமிழ் கலாச்சார அடையாளத்தை பாதுகாக்கவும், உள்ளூர் தலைமையை உருவாக்கவும் துணையாக உள்ளது. போர் முடிவடைந்த பின்னர், கல்வி உளவியல் நலன், பொருளாதார மீட்பு, மற்றும் இனங்களுக்கிடையிலான புரிதலுக்கான ஒரு மையமாகக் கருதப்படுகிறது.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வில் சமூக அடிப்படையிலான நுண்ணறிவுகள் மற்றும் வரலாற்றுத் தகவல்கள் இருந்தபோதும், கண்டுபிடிப்புகளின் பரந்த தன்மையை சில முக்கியமான வரம்புகள் பாதித்துள்ளன: காப்பக ஆவணங்களின் பற்றாக்குறை: விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகிய ஊர்களில் கல்வியின் ஆரம்பகால வரலாறு பெரும்பாலும் ஆவணப்படுத்தப்படாமல் உள்ளது. சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய மற்றும் பின்னைய காலத்திலிருந்து மாணவர் சேர்க்கை, நிதி விபரங்கள், அல்லது ஆசிரியர் பட்டியல்கள் போன்ற முறையான கல்விப் பதிவுகள் இல்லாததால், விரிவான மற்றும் சரியான மதிப்பீடுகளை மேற்கொள்வதில் தடைகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

1. **வாய்மொழி சாட்சிகளின் மீதான சார்பு:** உள்ளூர்வாசிகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட வாய்மொழி வரலாறுகள்கல்வியின்முக்கியமானநுண்ணறிவுகளைவழங்கினாலும், அவைநினைவாற்றல்தவறுகள், தனிப்பட்ட பார்வைகள் மற்றும் தெரிவு செய்யப்பட்ட சம்பவங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இரண்டாம் நிலை ஆவணங்களுடன் இவை ஒப்பீடு செய்யப்பட்டாலும், சில முரண்பாடுகள் நீடிக்கின்றன.
2. **மோதல் சம்பந்தப்பட்ட தரவுகளின் குறைபாடு:** உள்நாட்டுப் போர் காலங்களில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி, ஆவண அழிவுகள் மற்றும் சமூக சிதைவு ஆகியவை 1983–2009 காலத்தில் கல்வி சார்ந்த தரவுகளை பதிவு செய்வதில் பெரும் இடைவெளிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக, இடைநிறைவு விகிதங்கள், தற்காலிக கற்றல் மையங்கள், மற்றும் போர்க்கால பாடசாலைப் பயணங்கள் போன்றவை பெரும்பாலும் சம்பவத் தகவல்களாகவே இருந்து வருகின்றன.
3. **பொதுமைப்படுத்தலின் சவால்:** இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசவாஸ் நகர் போன்ற கடலோரக் கிராமங்களின் சமூக இயல்புக்கே உரித்தானவை. இவை வட மாகாணத்தின் பிற பகுதிகள் அல்லது இலங்கையின் கல்வி நிலவரம் முழுவதையும் பிரதிபலிக்க வாய்ப்பில்லை.

தாக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வு, மோதலுக்குப் பிந்தைய கல்வித் திட்டமிடல், கொள்கைச் சீர்திருத்தம் மற்றும் சமூக மறுசீரமைப்புக்கு கீழ்கண்ட முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும்:

வரலாற்றுப் புரிதலின் அவசியம்: மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழல்களில் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட கல்வி வரலாறுகளை புரிந்துகொள்வது, சமூகத்தின் பாரம்பரியத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கல்வி முயற்சிகளை உருவாக்க மிகவும் முக்கியமானது.

மதங்களுக்கு இடையிலான இணக்கக் கல்வி: விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் முஸ்லிம் மாணவர்கள் ஒன்றாகக் கல்வி பயின்ற தளங்கள், மதம் மற்றும் இன அடிப்படையிலான பிளவுகளைக் கடந்து செல்லக்கூடிய கல்விக் கட்டமைப்புக்கான உதாரணங்களை வழங்குகின்றன.ச

மூகமயமாக்கல் பங்கு: போரின் போது கூட கல்வி நிறுவனங்களின் தொடர்ச்சியான இயங்கும் நிலை, கிராமப்புற சமூகங்களின் இடைமுகத் திறனை நிரூபிக்கின்றது. இது அடிமட்டம் தொடங்கி நடைபெறும் கல்வி முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளிப்பதன் முக்கியத்துவத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பரிந்துரைகள்.

1. **கல்வி பாரம்பரியத்தின் பாதுகாப்பு:** உள்ளூர் அதிகாரிகள் மற்றும் சமூக அமைப்புகள், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசவாஸ் நகரங்களின் கல்வி வரலாறு தொடர்பான வாய்மொழி சாட்சிகளையும் மீதமுள்ள கல்வி ஆவணங்களையும் ஆவணமாக்கி, டிஜிட்டல் வடிவத்தில் பாதுகாக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
2. **உட்கட்டமைப்பு மற்றும் வள மேம்பாடு:** பல ஆண்டுகளாக புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கும் அல்லது போர் காரணமாக சேதமடைந்துள்ள கிராமப்புறப் பகுதிகளில் பாடசாலை கட்டிடங்கள், நூலகங்கள், தகவல் தொழில்நுட்ப ஆய்வகங்கள் மற்றும் சுகாதார வசதிகளை மேம்படுத்த தொடர்ந்து முதலீடு தேவை.
3. **ஆசிரியர் பற்றாக்குறைக்கு தீர்வு காணல்:** தகுதியுள்ள தமிழ் வழி ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும், பயிற்சி அளிக்கவும் தக்க வைத்துக்கொள்ளவும் ஊக்கத் திட்டங்கள், வாடகை வசதிகள், மற்றும் தொழில்முறை மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் அரசு கொள்கையில் முன்னுரிமை பெற வேண்டும்.
4. **உள்ளடக்கிய கல்வி அணுகுமுறையை ஊக்குவித்தல்:** பாடசாலைகள் பன்முகத்தன்மை மற்றும் மத கலாச்சாரத்தை மதிக்கும் பாடத்திட்டங்களை செயல்படுத்தி, மாணவர்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய கல்வி சூழலை உருவாக்க வேண்டும்.
5. **உளவியல் மற்றும் தொழில்முனைவு ஆதரவு:** போருக்குப் பிந்தைய இளைஞர்களின் கற்றல் இடைவெளி மற்றும் வாழ்க்கைத் திறன்களின் தேவைகளை கையாளும் வகையில், Loyola Campus போன்ற அமைப்புகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்நுட்ப மற்றும் வாழ்வியல் திறன்களை மேம்படுத்தும் வகுப்புகளை விரிவாக்கம் செய்ய பரிந்துரை செய்யப்படுகிறது.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் போன்ற கிராமங்கள், மத வழிபாட்டை மையமாகக் கொண்ட கல்வி முறைகளிலிருந்து காலனித்துவ மிஷனரி பாடத்திட்டங்கள், தேசிய கொள்கைகள், உள்நாட்டுப் போர், மற்றும் மீள்நிர்மாண முயற்சிகள் என பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற முறையான கல்வி அமைப்புகளுக்குச் செல்வதற்கான மாற்றங்களை எடுத்துரைக்கும் உயிருள்ள சான்றுகளாக உள்ளன. இடப்பெயர்ச்சி, புறக்கணிப்பு மற்றும் வளக் குறைபாடுகள் ஆகியவற்றால் போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் கல்வி மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட போதிலும், கல்வி சமூக அடையாளம் மற்றும் எதிர்கால நம்பிக்கையின் பிரதிநிதியாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இந்த ஆய்வு, கல்வியின் வரலாற்றை உள்ளூர்மயமான கண்ணோட்டமொன்று கொண்டு, நுட்பமான கலாச்சார உணர்வுடன் ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம், இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் முக்கியமான பங்களிப்பை வழங்குகிறது. கல்வி சமத்துவத்திற்கான அவசியத்தையும், சமூகத்தின் வாழ்ந்த அனுபவங்களின் அடிப்படையில் உருவாக வேண்டிய கல்விக் கொள்கைகளின் தேவையையும் இது வலியுறுத்துகிறது. இதற்காக, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரங்கள் போன்ற கிராமங்கள் தேசிய கல்வி மேடையில் பின்தங்காமல் நிலைநிறுத்தப்பட, தொடர்ந்து முதலீடு, கலாச்சார உணர்திறன் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த திட்டமிடல் மிக முக்கியமானவை ஆகும்.

உசாத்துணைகள்.

- Department of Christian Affairs. (n.d.). Sunday Schools**து.** Mannar District. Ministry of Christian Religious Affairs, Sri Lanka. Retrieved April 26, 2025, from https://www.christian.gov.lk/sunday-schools/mannar-district
- Jesuit Refugee Service. (2015). Educate. Empower. Transform: Loyola Campus**து.** Mannar. Retrieved April 26, 2025, from https://loyolacampussrilanka.wordpress.com
- Loyola Campus**து.** Mannar. (2015). Educate. Empower. Transform. Jesuit Refugee Service (JRS). Retrieved April 26, 2025, from https://loyolacampussrilanka.wordpress.com
- Northern Provincial Council. (2019). Basic details of schools in Northern Province [PDF]. Northern Provincial Department of Education. Retrieved April 26, 2025, from http://np.gov.lk/index.php?option=com_content&view=article&id=2156&Itemid=202
- Perera, A. (2008, August 25). Sri Lanka: Education of thousands disrupted by fighting. The New Humanitarian. Retrieved April 26, 2025, from https://www.thenewhumanitarian.org/news/2008/08/25/sri-lanka-education-thousands-disrupted-fighting
- UNESCO. (2010). Education under attack 2010**து.** Sri Lanka. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). Retrieved April 26, 2025, from https://www.refworld.org/docid/4b7aa9eb0.html
- Williams, J. R. A. (2010). The impact of conflict and displacement (2006–2010) on education in Sri Lanka. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO).
- Wikipedia contributors. (2024, April 26). Education in Sri Lanka. Wikipedia. Retrieved April 26,

2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Education_in_Sri_Lanka
• Wikipedia contributors. (2024, April 26). Sri Lankan Tamils. Wikipedia. Retrieved April 26, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Sri_Lankan_Tamils

13. "மொழியில் உயிர்வாழ்தல்: விடத்தல்தீவில் ஆங்கில சரளத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்காணித்தல்" .

அலோசியஸ் அமல்ராஜ்[20].

சுருக்கம்.

மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவிலுள்ள தமிழ் பேசும் கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பரிணாமத்தை இந்த கட்டுரை ஆராய்கிறது. ஆங்கில மொழியிலான கவர்ச்சி அல்லது திணிப்பு உட்பட காலனித்துவ காலப்போக்குகள், சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரான கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் உள்நாட்டுப் போரின் தாக்கங்களால் விடத்தல்தீவு வரலாறு பல தாக்கங்களைச் சந்தித்திருந்தது. இவ்வூரின் முன்னேற்றத்திலும் இந்தத் தாக்கங்கள் பெரும் பங்காற்றியிருந்தன. சமூகத்தின் உட்கட்டமைப்பிலிருந்த பலவீனங்கள், வளப்பற்றாக்குறை, நகர்ப்புறத் தொடர்புகளிலிருந்து தூரப்பட்டிருத்தல் மற்றும் அக்காலத்தில் நிர்வாக மொழியாக ஆங்கிலம் இருந்தமை என்பவையே விடத்தல்தீவின் முன்னேற்றத்திலிருந்த முட்டுக்கட்டைகளாகும். இவற்றைப் போக்குவதற்கு சமூக மட்டத்தில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் எதிர்பார்த்த வெற்றிகள் கிட்டவில்லை.

முக்கிய வார்த்தைகள்: ஆங்கிலமொழி, மொழி சீர்திருத்தம்,நிர்வாக மொழி,மொழி சரளம், மொழிப்பயன்ப்பாடும் வரலாறும்.

அறிமுகம்.

நாட்டின் வடமேற்கு கடற்கரையோரத்தில் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவில் அமைந்துள்ளது விடத்தல்தீவு. சிக்கலான மொழியியல் மற்றும் சமூக-கலாசார வரலாற்றைக் கொண்ட மக்கள் கூட்டம் ஒரு சமூகமாக வாழ்ந்த ஊரே விடத்தல்தீவு. பெரும்பாலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் வசிக்கும் இந்த கடற்கரை கிராமம் காலனித்துவம், மதப் பணிகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மொழி சீர்திருத்தங்களின் முத்திரைகளைத் தாங்கி நிற்கிறது. இவை அனைத்தும் இப்பகுதியில் ஆங்கிலத்தை சரளமாகப் பேசுவதற்கான சூழலை வடிவமைத்தன. போர்த்துக்கேய மிஷனரிப் பாடசாலைகள் தொட்டு போருக்குப் பிந்தைய மறுவாழ்வு முயற்சிகள் வரை, ஆங்கிலப் புலமையின் பரிணாமம் விடத்தல்தீவில் அரசியல் மற்றும் கல்வியிலான மாற்றங்களை பிரதிபலிக்கிறது. ஒரு காலத்தில் காலனித்துவ நிர்வாக மொழியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆங்கிலம், படிப்படியாக உருப்பெற்ற சமூக இயக்கங்கள், நவீனத்துவம் என்பன உலகளாவிய இணைப்பின் அடையாளமாக நாட்டில் பரிணமித்தது. இருப்பினும், விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமப்புற மற்றும் போரால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஆங்கிலக் கல்விக்கான அணுகல் சீரற்றதாகவே இருந்தது. இதற்கான காரணங்களாக நிலத் தொடர்பிலான தூரம், உள்நாட்டுப் போர், வள ஒதுக்கீடு மற்றும் கல்விக் கொள்கையிலான மாற்றங்களின் தாக்கங்களும் உட்பட்டிருந்தன. சமீபத்திய தசாப்தங்களில், ஆங்கிலத்தை ஒரு வாழ்க்கைத் திறனாக மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கான தேசிய முயற்சிகள், குறிப்பாக இருமொழிக் கல்வி மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்புக்கள் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மொழிப் பிளவுகளைக் குறைக்க முயற்சித்தன எனலாம்.
ஆயினுங்கூட, ஆங்கிலத்தைச் சரளமாகப் பேசக்கூடியதற்கான விடத்தல்தீவின் பயணம், சமூகத்தால் முடுக்கி விடப்பட்ட முன்முயற்சிகள், மத நிறுவனங்களின் பங்களிப்புகள் மற்றும் ஆங்கிலம் மூலமான பரந்த கல்வி,பொருளாதார வாய்ப்புகளை அணுகுவதற்கான இளைஞர்களின் தொடர் விருப்பம் என்பவற்றால், வினைத்திறனை நோக்கியிருந்தது. இந்தக் கிராமத்தில் ஆங்கில மொழி கையகப்படுத்துதலின் வரலாற்றுப் பாதையைக் கண்டுபிடிப்பதன் மூலம், தனிமைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பின்தங்கிய தமிழ் பேசும் சமூகத்திற்குள் ஆங்கிலம் எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

நாட்டில் ஆங்கிலக் கல்வியின் தேசியப் பாதையை ஏராளமான ஆய்வுகள் ஆராய்ந்திருந்தாலும், விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமப்புற மற்றும் மோதல்களால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஆங்கிலம் எவ்வாறு உருவாகியுள்ளது என்பதைக் குறிக்கும் உள்ளூர் மயமாக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சியின் ஒரு முக்கியமான பற்றாக்குறை இன்னும் உள்ளது. தற்போதுள்ள பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் நகர்ப்புற, இருமொழி அல்லது அதிக செயல்திறன் கொண்ட மாவட்டங்களையே கவனம் செலுத்துகின்றன. போர், புலப்பெயர்வு, வறுமை மற்றும் புறநிலைப் புவியியல் ஆகியவை மொழிக் கையகப்படுத்துதலுடன்

20 ஆங்கில வளவாளர், மடு கல்வி வலயம்.

எவ்வாறு குறுக்கிடுகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். சமூகம் சார்ந்த வரலாற்று பகுப்பாய்வை சரியான முறையில் பகுப்பாய்வு செய்யவும் சமூக மற்றும் கலாசாரக் கண்ணோட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து ஆராயவும் இவை அவசியம்.

ஆராய்ச்சியின் நோக்கங்கள்.

1. காலனித்துவக் காலம் முதல் இன்று வரை விடத்தல்தீவில் ஆங்கில மொழிக் கல்வியின் வரலாற்று அறிமுகம் மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்டறிதல்.
2. விடத்தல்தீவில் ஆங்கிலக் கல்வியின் அணுகல் மற்றும் தரத்தில் தேசிய கல்விக் கொள்கைகள் மற்றும் மொழி சீர்திருத்தங்களின் தாக்கத்தை ஆராய்தல்.
3. உள்நாட்டு மோதல்கள் ஆங்கிலக் கற்றலைச் சீர்குலைத்த முறைமை மற்றும் கிராமத்திற்குள் மொழியியல் மனப்பான்மையை வடிவமைத்த விதம் என்பவற்றை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
4. ஆங்கிலக் கல்வியை மீட்டெடுப்பதற்காக மோதலுக்குப் பிந்தைய சமூகத்தால் விடத்தல்தீவில் இயக்கப்படும் முன்முயற்சிகள் மற்றும் நிறுவன முயற்சிகளை ஆவணப்படுத்துதல்.
5. கிராமத்தில் ஆங்கிலத்தை மேம்படுத்துவதற்கான தற்போதைய சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளை மதிப்பிடுதல் இன்னும் சூழலுக்கு ஏற்ற தலையீடுகளை பரிந்துரைத்தல்.

இலக்கிய விமர்சனம்.

நாட்டில் ஆங்கில மொழிக் கல்வி பற்றிய ஆய்வு தேசிய அளவில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக காலனித்துவ மரபுகள் (கனகராஜா, 2005 டி சில்வா, 1981), மொழிக் கொள்கை சீர்திருத்தங்கள் (பெர்னாண்டோ & குணசேகர, 2008) மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மொழித் திட்டமிடல் (முர்ரே, 2016). இந்த விவாதங்கள் விடத்தல்தீவு போன்ற நுண்ணிய நிலை, கிராமம் சார்ந்த சூழல்களுடன் அரிதாகவே ஈடுபடுகின்றன. இது வரலாற்று ரீதியாக முக்கிய மொழியியல் மற்றும் கல்வி ஆராய்ச்சியில் கவனிக்கப்படாத ஒரு கடலோரக் குடியேற்றமாகும். புறநகர் சமூகங்களில் மொழியியல் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பது குறித்த கனகராஜாவின் ஆராய்ச்சி (1999) தமிழ் பேசும் கிராமப்புறங்களில் ஆங்கிலம் எவ்வாறு பெறப்படுகிறது. மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. மற்றும் எதிர்க்கப்படுகிறது. என்பதற்கான அடிப்படை நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது. யாழ்ப்பாணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது பணி, விடத்தல்தீவின் அனுபவத்திற்கு இணையாக உள்ளது. அங்கு ஆங்கிலம் பெரும்பாலும் ஒரு தடையாகவும் பாலமாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. இருப்பினும், விடத்தல்தீவின் தனித்துவமான கத்தோலிக்கப் பாரம்பரியம், பொருளாதாரங்களுக்கு அருகாமையில் மீன்பிடித் தொழில் இருப்பது மற்றும் போரினால் நிகழும் புலப்பெயர்வு ஆகியவை யாழ்ப்பாணம் போன்ற நகர்ப்புற மையங்களிலிருந்து, அதன் மொழியியல் வளர்ச்சியை வேறுபடுத்துகின்றன.

போருக்குப் பிந்தைய இலக்கியம் (லிட்டில், 2014 சோமசுந்தரம், 2010) கல்வி முறைகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதில்வடக்குசமூகங்கள்எதிர்கொள்ளும்உளவியல்மற்றும்உட்கட்டமைப்புசவால்களை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. ஆனால் விடத்தல்தீவு போன்ற தொலைதூரப் பகுதிகளில் நிலைமைகளை வெளிப்படுத்தத் தரவுகளை அரிதாகவே பிரிக்கிறது. ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (2010) அறிக்கையின்படி, விடத்தல்தீவு உட்பட மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் உள்ள பல பாடசாலைகளில், பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் மற்றும் கற்றல் உபகரணங்கள் இல்லாததால் நீண்டகாலமாக பாடசாலைகளை மூட வேண்டி ஏற்பட்டதுடன் ஆங்கில மொழி கற்பித்தலில் சரிவையும் ஏற்படுத்தின. இந்த யதார்த்தங்கள் பெரும்பாலும் கொள்கை சீர்திருத்தங்களில் கவனம் செலுத்தும் தேசிய விபரிப்புக்களில் மறைக்கப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களில் தமிழ் மொழியில் கற்கும் மாணவர்கள், ஆங்கில ஊடகங்கள் மற்றும் சூழல்களில் வெளிப்படுத்தும் குறைந்த அளவிலான வெளிக்காட்டல்களால், ஆங்கிலத் தொடரியல், சொற்களஞ்சியம் மற்றும் சரளமாகப் பேசுவதில் சிரமப்படுவதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது (சுலிஸ்டியானி, 2019 கந்தசாமி, 2021). இந்த கண்டுபிடிப்புகள் விடத்தல்தீவுக்கு உண்மையாகின்றன. அங்கு ஆங்கில அணுகல் இன்னும் பெரும்பாலும் குறியீட்டு ரீதியாகவும், ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகவும் உள்ளன. நீடித்த கற்றலை ஆதரிக்க சில ஆழமான சூழல்கள் உள்ளன.

சுருக்கமாக, இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்வியின் போக்கு குறித்த மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை நுண்ணிய நிலை ஆய்வுகள் வழங்கும் அதே வேளையில், விடத்தல்தீவு போன்ற குறிப்பிட்ட கிராமங்களில் ஆங்கிலத்தை சரளமாகப் பேசுவதன் நுண்ணிய வரலாறுகளை ஆராயும் இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கியமான இடைவெளி உள்ளது. வரலாற்றுப் பதிவுகள், சமூக சாட்சியங்கள் மற்றும் கல்வித் துறை யதார்த்தங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு உள்ளூர் மயமாக்கப்பட்ட கதையை உருவாக்குவதன் மூலம் இந்த ஆய்வு அவ்வெற்றிடத்தை நிவர்த்தி செய்கிறது.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த கட்டுரை விடத்தல்தீவில் ஆங்கிலத்தை சரளமாகப் பேசுவதற்கான முயற்சிகள் எவ்வாறு பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தன. இதற்கான ஆய்வுகள் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதைக் கருத்திற்

கொள்கிறது. பாடசாலை அதிபர்கள், ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள் மற்றும் சமூகப் பெரியவர்களிடமிருந்து இதற்கான தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. இது தவிர, ஆங்கிலக் கல்வியின் நேரடி அனுபவமுள்ள உள்ளூர் மத குருமார்கள் உள்ளிட்ட முக்கிய தகவலறிந்தவர்களுடன் கலந்துரையாடல்கள் நடத்தப்பட்டும் இந்த ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கான முதன்மை ஆதாரங்களில் அரசாங்க கல்வி அறிக்கைகள், பாடசாலைப் பதிவுகள், மிஷனரி காப்பகங்கள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மறுவாழ்வு ஆவணங்கள் ஆகியவை அடங்குகின்றன. மன்னார் மாவட்டத்தில் மொழிக் கல்வி போக்குகளைக் குறிப்பிடும் தற்போதைய கல்வி இலக்கியங்கள், கல்விக் கொள்கை ஆவணங்கள் மற்றும் செய்தி அறிக்கைகளிலிருந்து இரண்டாம் நிலைத் தரவு பெறப்பட்டது.தற்போதைய கல்வி உட்கட்டமைப்பு மற்றும் முறைசாரா ஆங்கில கற்றல் நடைமுறைகளை சூழல் ரீதியாக அவதானிப்பதற்கு இந்தக் களஆய்வு விடத்தல்தீவுக்கு உதவியது. இந்த ஆய்வு, காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய இலங்கையில் கல்வி சமத்துவமின்மை மற்றும் கிராமப்புற மொழி வளர்ச்சியின் பரந்த வடிவங்களை பிரதிபலிக்கும் ஆய்வாக அமைந்திருக்கிறது.

காலனித்துவ சகாப்தம் மற்றும் ஆங்கில அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவில் ஆங்கிலத்தைச் சரளமாகப் பேசுவதற்கான ஒரு வரலாற்று அடித்தளத்தை நாட்டில் நிலவிய காலனித்துவ மரபு ஏற்படுத்தியிருந்தது எனலாம். 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் போர்த்துக்கேயர்களின் வருகையுடன் தொடங்கி, அதைத் தொடர்ந்து டச்சுக்காரர்களும் பின்னர் ஆங்கிலேயர்களும் வந்ததிலிருந்து, தீவின் கடலோரப் பகுதிகள், மொழியியல் மற்றும் கலாசார சந்திப்பின் முக்கிய பிரதேசங்களாக மாறின. குறிப்பாக, ஆங்கிலேயர்கள், நிர்வாக நோக்கங்களுக்காக ஆங்கிலம் பேசும் உள்ளூர்வாசிகளின் வகுப்பை உருவாக்கும் நோக்கில், ஆங்கில நடுத்தரப் பாடசாலைகளை நிறுவினர். இருப்பினும், இந்த நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் நகர்ப்புற மையங்களிலே அமைந்திருந்ததால், விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமப்புற சமூகங்களுக்கான அணுகலை மட்டுப்படுத்தின (கனகராஜா, 1999 பெர்னாண்டோ, 1977 டி சில்வா, 1981 முர்ரே, 2016). மன்னார் கடற்கரையில் முக்கியத்துவமான இடத்தில் அமைந்திருந்த விடத்தல்தீவு, ஆரம்பகால ஐரோப்பிய மிஷனரி செல்வாக்கின் கீழ் வந்தது. குறிப்பாக மத போதனையை ஆதரிக்க அடிப்படைக் கல்வி மையங்களை நிறுவிய கத்தோலிக்க நிறுவனங்கள் மூலம் இது கேந்திர மையமாக ஸ்திரமானது.

இருப்பினும், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்தில்தான் (1796–1948) ஆங்கிலம் நிர்வாகம், கல்வி மற்றும் சமூக பொருளாதார இயக்கத்தின் ஆதிக்க மொழியாக வெளிப்படத் தொடங்கியது. இதற்காகவே, ஒரு முறையான பாடசாலைக் கல்வி முறையை ஆங்கிலேயர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர். இதில் காலனித்துவ அதிகாரத்துவத்தில் பணியாற்ற உள்ளூர் வர்க்கத்தை உருவாக்குவதற்கான முதன்மையாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஆங்கில நடுத்தர பாடசாலைகளும் இதில் அடங்கும். இந்தப் பாடசாலைகள் முக்கியமாக யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு மற்றும் கண்டி போன்ற நகர்ப்புற மையங்களில் குவிந்தன. இதற்கு நேர்மாறாக, விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமப்புற மற்றும் தொலைதூரப் பகுதிகள் முறையான ஆங்கிலக் கல்விக்கான அணுகலைக் குறைவாகக் கொண்டிருந்ததுடன் புறநகர்ப் பகுதியிலும் இருந்தன. பெரும்பாலும் உயரடுக்கு மற்றும் மத அதிகாரிகளின் மொழியாகவே ஆங்கிலம் இருந்தது. காலனித்துவ கல்விக் கொள்கை சமூக-மொழியியல் படிநிலைகளை வலுப்படுத்தியது. வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உயர் அந்தஸ்துகளுக்கு ஆங்கிலம் அடிப்படை சலுகையாக வழங்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் கிராமப்புற மக்கள் இந்த சலுகையைப் பெற முடியாதவர்களாக இருந்தனர்.

சுருக்கமாக, காலனித்துவ சகாப்தம் விடத்தல்தீவில் ஆங்கிலக் கல்வியின் அடித்தளத்தையும், அதன் குறைபாடுகளையும் அமைத்தது. அது மொழியை அறிமுகப்படுத்தி, ஆங்கிலம் மூலம் மேல்நோக்கிய வர்க்கத்தினரின் இயக்க இலட்சிய மாதிரிகளை உருவாக்கியது. அதே நேரத்தில் அது வரவிருக்கும் தசாப்தங்களில் சமூகத்திற்கு தொடர்ந்து சவால் விடும் அணுகல் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் ஏற்படுத்தியது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கல்விச் சீர்திருத்தங்களும் விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் மயமாக்கலின் தாக்கங்களும்.

எமது நாடு, 1948 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, சமத்துவம் மற்றும் கலாசார அடையாளத்தை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட விரிவான சீர்திருத்தங்களுக்கு தேசிய கல்வி முறை உட்பட்டது. இதன் விளைவுகளில் ஒன்று 1956 ஆம் ஆண்டு தனிச் சிங்கள மொழிச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆங்கிலத்துக்குப் பதிலாக சிங்களத்தை ஒரே அலுவல் மொழியாக மாற்ற முயன்றது. இந்தக் கொள்கை அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் பொது வாழ்வில் ஆங்கிலத்தின் செயல்பாட்டு பயன்பாட்டை வெகுவாகக் குறைத்தது. இது தீவு முழுவதும் உள்ள பாடசாலைகளில் குறிப்பாக தமிழ் பேசுவோர் உள்ள விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமப்புறங்களில் ஆங்கிலக் கல்வியில் கூர்மையான சரிவை ஏற்படுத்தியது. இருப்பினும், ஆங்கிலத்தின் உலகளாவிய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, ஆங்கிலக் கல்வியை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தி வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. சிலரது முயற்சிகள். இருந்தபோதிலும், ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீடித்தன.

விடத்தல்தீவில் ஆங்கில மொழி வளர்ச்சியில் உள்நாட்டு மோதலின் தாக்கம்.

பல தசாப்தங்களாக நீடித்த உள்நாட்டு மோதல் (1983–2009) வட மாகாணத்தில் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது, இதில், விடத்தல்தீவும் அடங்கும். ஐப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனத்தின் (2010) அறிக்கையின்படி, விடத்தல்தீவு உட்பட மாந்தை மேற்கில் உள்ள பல பாடசாலைகள் யுத்தத்தால் சிதைவடைந்ததாகக் கூறுகிறது. இதனால் வகுப்புகள் மரங்களின் கீழ் அல்லது தற்காலிக தங்குமிடங்களில் நடத்தப்பட்டன. ஆங்கில ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறையால், இக் காலகட்டத்தில் ஆங்கில புலமை குறைவடைகின்றது. முன்னணி கடலோரக் குடியேற்றமாக இருந்த விடத்தல்தீவு, இலங்கை இராணுவத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான புவியியல் மோதல்களில் சிக்கிக் கொண்டதால், கல்வி மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் உள்ளிட்ட துறைகளில் மிகப் பெரிவை சரிவைச் சந்தித்தது. 1990கள் மற்றும் 2000களின் முற்பகுதி முழுவதும், தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வுகள் மற்றும் இராணுவ நடவடிக்கைகள் அப்பகுதியில் உள்ள பாடசாலைகளின் செயற்பாடுகளைக் கடுமையாக பாதித்தன. ஏற்கனவே மோசமான உட்கட்டமைப்பு மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களுடன் போராடி வந்த விடத்தல்தீவின் அரசாங்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை, ஷெல் தாக்குதல்கள், கட்டாய வெளியேற்றங்கள் அல்லது அகதிகளின் தங்குமிடங்களாக மாறின. இதனால், இப்பாடசாலை அவ்வப்போது மூடப்பட்டது. தற்காலிக கற்றல் இடங்கள், கிடைக்கும்போது, பெரும்பாலும் ஆங்கில ஆசிரியர்கள் கிடைக்காதிருந்தனர். சுருக்கமாக, உள்நாட்டு மோதல், விடத்தல்தீவு குடியிருப்பாளர்களுக்கு ஆங்கிலத்தைச் சரளமாகப் பேசுவதில் தலைமுறை தலைமுறையாக பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. உளவியல் வடுக்கள், உட்கட்டமைப்பு சீரழிவு மற்றும் தடைப்பட்ட பாடசாலைக் கல்வி ஏற்றத்தாழ்வுகளை வேரூன்றச் செய்தன.

விடத்தல்தீவில் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு மற்றும் சமகால முயற்சிகள்.

யுத்தம் 2009 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து வட மாகாணத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட மீள் கட்டுமானப் பணிகள் சமூக நல்லிணக்கத்துக்கு வழி வகுத்தன. இருந்த போதிலும், தரமான கல்வி மற்றும் தகைமையான ஆசிரியர்களைப் பெறுவதில் பாரிய சவால்கள் நிலவின. இந்நிலையிலும், வாழ்க்கைத் திறனாக ஆங்கிலத்தை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் இருமொழிக் கல்வியை மேம்படுத்துதல் போன்ற முயற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்நிலையில், போருக்குப் பிறகு உடனடியாக, பல குடும்பங்கள் விடத்தல்தீவில் உள்ள தங்கள் மூதாதையர் நிலங்களுக்குத் திரும்பினர். ஆனாலும் பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் கடுமையாகப் பழுதடைந்த நிலையில் இருப்பதையும் மக்கள் அவதானித்தனர்.தற்காலிக வகுப்பறைகள், ஊழியர்களில்லாத நிலை, டிஜிட்டல் வசதிகளின்மை மற்றும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை போன்ற பல குறைபாடுகளுடனே பாடசாலைகள் இயங்கத் தொடங்கின. எனினும், விடத்தல்தீவு சமூகம் மற்றும் கலாசார எழுச்சிகளில் ஆழ்ந்த விருப்புடனே செயற்பட்டது.

கண்டுபிடிப்புகள்.

காலனித்துவ காலத்தில் மிஷனரி மற்றும் நிர்வாக வழிகள் மூலம் ஆங்கிலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும், விடத்தல்தீவு இந்த முயற்சிகளுக்கு பெரும்பாலும் புறம்பாகவே இருந்தது. அருகிலுள்ள முறையான ஆங்கிலக் கல்வி வாய்ப்புகள் மன்னார் நகரத்திலோ அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கத்தோலிக்க நிறுவனங்களிலேயே இருந்தன. அவை கிராமத்தின் விவசாய மற்றும் மீனவ குடும்பங்களுக்கு எளிதில் அணுக முடியாதவையாகவும் அமைந்திருந்தன. இதனால், ஆரம்பகாலத்தில் மத குருமார்கள் உள்ளிட்ட சிறிய எண்ணிக்கையிலானவர்களிடமே ஆங்கிலப் புலமை இருந்தது.

கல்வி சீர்திருத்தங்கள்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கல்விச் சீர்திருத்தங்கள், கல்வியை ஜனநாயக மயமாக்கும் நோக்கிலிருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவில் ஆங்கில அணுகலை மேம்படுத்துவதில் சிறிதளவே உதவியது. சிங்களம் மட்டுமான சட்டம் பொதுக் கல்வியில் ஆங்கிலத்தை ஓரங்கட்டியது. மேலும் கிராமத்தின் தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம் முன்னுரிமை குறைந்த பாடமாக பின் தள்ளப்பட்டது.

போரினால் தூண்டப்பட்ட மொழியியல் சீர்குலைவு.

உள்நாட்டு மோதல்கள், விடத்தல்தீவின் கல்வியில் பல இடையூறுகளை ஏற்படுத்தி யிருந்ததைப் போலவே ஆங்கிலக் கல்வியிலும் பாரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. மோதல் இடம்பெறும் பிரதேசங்களில் பொதுவாக ஆசிரியர்கள் குறிப்பாக ஆங்கில பாட ஆசிரியர்களைப் பெற முடியாதிருந்தமையும் அடடிக்கடி ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகளுடன் நிலையான பாடத் திட்டங்கள் சீர் குலைந்ததுமே இதற்கான காரணங்களாகின. இது, மற்ற பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது இங்கே ஒரு மொழியியல் இடைவெளியை உருவாக்கியது.

போருக்குப் பிந்தைய முயற்சிகளின் மெதுவான மறுமலர்ச்சி.

போருக்குப் பின்னர் 2009 க்குப் பிறகு, விடத்தல்தீவில் ஆங்கிலக் கற்றலில் மெதுவான மறுமலர்ச்சி தோன்றியது. முறைசாரா மாலை வகுப்புகள், ஆங்கிலப் பிரார்த்தனைக் குழுக்கள், ஆங்கில ஒன்றுகூடல்கள், கலைக்கூட்டங்கள் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தலைமையிலான பயிற்சிப் பட்டறைகள் இதற்கு உதவின. இது தவிர, சமூகத்தால் வழி நகர்த்தப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களும் இதற்கு உதவின. இவை, மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. தொடர்ச்சியான உட்கட்டமைப்பு வரம்புகள் இருந்தபோதிலும், ஒரு சில பயிற்சி பெற்ற ஆங்கில ஆசிரியர்களின் இருப்பு மற்றும் இளைஞர்களிடையே நவீன தொடர்பாடல் கருவிகளின் பாவனையில் ஆர்வம் ஆகியவை ஆங்கில மொழியைக் கற்பதற்கான நம்பிக்கையையும் உந்துதலையும் அதிகரித்துள்ளன.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவில் ஆங்கிலத்தைச் சரளமாகப் பேசுவதற்கான வரலாற்று வளர்ச்சி, தவறவிட்ட வாய்ப்புகள், முறையான புறக்கணிப்பு, போரினால் தூண்டப்பட்ட பின்னடைவுகள் மற்றும் அமைதியான மீள்தன்மை ஆகியவற்றின் ஒரு கால வரிசையாகும். காலனித்துவ விலக்கு முதல் போர்க்கால சரிவு வரை, ஆங்கிலத்தைச் சரளமாகப் பேசுவதற்கான பாதை இந்த கடலோர கிராமத்திற்கு நேரியல் அல்லது சமமானதாக இல்லை. ஆயினும்கூட, கட்டமைப்பு ரீதியான தடைகள் இருந்தபோதிலும், இளைஞர்களின் இலட்சியம், மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகள் மற்றும் உள்ளூர் அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றால் இயக்கப்படும் ஆங்கிலத்தில் ஒரு புதுப்பிக்கப்பட்ட ஆர்வம் இப்போது மலர்ந்து வருகிறது. இந்த ஆய்வு, ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகத்தின் மொழியியல் போராட்டங்களை ஆவணப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், இடம், நினைவகம் மற்றும் சமூக விருப்பத்தில் வேரூன்றிய மொழித் திட்டமிடலுக்கான ஒரு வரைபடத்தையும் வழங்குகிறது. கல்வி மீட்பு என்பது பாடசாலைகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது மட்டுமல்ல. குரல்கள், எதிர்காலங்கள் மற்றும் இரண்டையும் சுமக்கக் கூடிய மொழிகளுக்கான அணுகலை மீட்டெடுப்பது பற்றியது என்பதை விடத்தல்தீவின் அனுபவம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

உசாத்துணை.

- Japan International Cooperation Agency (JICA). (2010). The project for development planning for the urgent rehabilitation of the resettlement community in Mannar District: Final report. https://openjicareport.jica.go.jp
- JICA. (2012, May). Final report: The project for development planning for the urgent rehabilitation of the resettlement community in Mannar District. Japan International Cooperation Agency. https://openjicareport.jica.go.jp
- Lanka News Web. (2024, December 22). Early Childhood Education Policy to be introduced next year. https://lankanewsweb.net
- Lanka News Web. (2025, February 2). Sri Lanka takes first step towards national policy on early childhood education and development. https://lankanewsweb.net
- National Education Commission. (2019). National policy on preschool education in Sri Lanka. https://nec.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-a). St. Vincent de Paul Pre-Schoolது. Enrollment and Registration Records. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-b). Preschool listJ. Mullikulam. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-c). Preschool listJ. Pesalai. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-d). Joseph Master Memorial English Pre-Schoolது. Mannar town. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Department of Education. (n.d.-e). Zonal preschool summaryJ. Manthai West DS Division. https://www.edudept.np.gov.lk
- Northern Provincial Education Department (Sri Lanka). (n.d.). Pre-school statistics by GN division. https://www.edudept.np.gov.lk
- The Morning. (2020, October 4). Education in the North: Forgotten and neglected. https://www.themorning.lk
- The Morning. (2022, December 5). 'Mannar has been widely forgotten despite being troubled during the war'. https://www.themorning.lk

- UNESCO. (2017a). Education and budget in Sri Lanka (Fact Sheet). https://media.unesco.org
- UNESCO. (2017b). Improving early childhood development: Sri Lanka profile. https://media.unesco.org
- UNESCO. (2019). Sri Lanka: Education ProfileJ. GEM Report 2019. https://gem-report-2019.unesco.org
- UNESCO. (2021). Global Education Monitoring ReportJ. Sri Lanka statistics. https://media.unesco.org
- UNESCO Institute for Statistics. (2019). Sri LankaJ. Education, 2019 (Country fact sheet). https://gem-report-2019.unesco.org
- UNICEF. (2019a). Early Childhood Development: Sri Lanka country profile. https://www.unicef.org/sri-lanka/reports
- UNICEF. (2019b). Improving preschool teacher training in Sri Lanka. https://www.unicef.org/sri-lanka
- UNICEF Sri Lanka. (n.d.). Education in early childhood. https://www.unicef.org/sri-lanka
- Wikipedia contributors. (n.d.). Vidattaltivu. Wikipedia. Retrieved May 12, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Vidattaltivu

14. பராமரிப்பாளர்களிடமிருந்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்துபவர்கள் வரை: விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் பெண்களின் சமூக வரலாறு.

சுபோஜினி அருள் ஜெயக்குமார்[21].

சுருக்கம்.

இந்தக் கட்டுரை, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவகாலம், காலனித்துவத்திற்கு பிந்தைய, இலங்கை உள்நாட்டு மோதல் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய ஐந்து வரலாற்று காலகட்டங்களில் விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் பெண்களின் வளர்ந்து வரும் பாத்திரங்கள் மற்றும் வாழ்க்கை அனுபவங்களை ஆராய்கிறது. பாலினப் பார்வையில், தமிழ் கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களுக்குள் வாழ்வாதாரம், குடும்பம், உணவு மற்றும் நீர், கல்வி, சமூகம், சுற்றுச்சூழல், அரசியல் மற்றும் மனித உரிமைகள் போன்ற பல்வேறு பாதுகாப்பு பரிமாணங்களில் பெண்கள் எவ்வாறு பங்களித்துள்ளனர் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை இவ் ஆய்வு ஆராய்கிறது. வரலாற்றுப் பதிவுகள், அரசாங்கத் தரவு, அரச சார்பற்ற நிறுவன அறிக்கைகள் மற்றும் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட வாய்மொழி சாட்சியங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட இந்தக் கட்டுரை, சமூக-அரசியல் எழுச்சிகள், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் ஓரங்கட்டப்படுதல் ஆகியவற்றை எதிர்கொள்ளும் போது பெண்களின் மீட்சி, தகவமைப்புத் திறன், தக்கவைக்கும் திறன், மற்றும் தலைமைத்துவத்தை ஆவணப்படுத்துகிறது. பிராந்திய பாலின வரலாற்றில் ஒரு இடைவெளியை நிரப்புவது மட்டுமல்லாமல், மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் சமூக மீட்பு மற்றும் நல்லிணக்கத்தில் பெண்கள் வகிக்கும் உருமாற்றப் பங்கையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்:விடத்தல்தீவு, பாலின பாதுகாப்பு, பெண்கள் மற்றும் போர், மன்னார் மாவட்டம், இலங்கை மோதல்.

அறிமுகம்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரிவில் உள்ள கடற்கரைக் கிராமமான விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகியவை, தமிழ் (பெரும்பாலும் கத்தோலிக்க மற்றும் சைவ) மற்றும் முஸ்லிம் குடும்பங்களுக்கு தாயகமாக உள்ளன. இது மாவட்டத்தின் பல இன மற்றும் பல மதத் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த அறிக்கை ஐந்து வரலாற்று காலகட்டங்களான காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவ, பிந்தைய காலனித்துவம், உள்நாட்டுப் போர் காலம் மற்றும் இன்றைய காலம் ஆகியவற்றில் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு, குடும்பம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு, உணவு மற்றும் நீர் பாதுகாப்பு, மீன்பிடித்தல் மற்றும் விவசாயம், கல்விப் பாதுகாப்பு, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் மனித உரிமைகள் ஆகியவற்றின் பரிமாணங்களை மையமாகக் கொண்டு இந்த கிராமங்களில் பெண்களின் பங்கு மற்றும் பங்கேற்பை ஆராய்கிறது. கல்வி ஆய்வுகள், அரசாங்க பதிவுகள், அரச சார்பற்ற நிறுவன அறிக்கைகள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மாந்தை மேற்கு மற்றும் பரந்த மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள பிற கிராமங்களுடன் ஒப்பீட்டு நுண்ணறிவுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

குறிக்கோள்.

இந்த ஆய்வு, ஐந்து தனித்துவமான காலகட்டங்களில் விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் பெண்களின் வரலாற்று மற்றும் சமகால பாத்திரங்களை விமர்சன ரீதியாக ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது: அவை, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவ, பிந்தைய காலனித்துவ, மோதல் சகாப்தம் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய நிகழ்காலம் என்பனவாகும். இந்த பகுப்பாய்வு பல்வேறு பாதுகாப்பு களங்களில் பெண்களின் பங்களிப்புகள் மற்றும் சவால்கள் மீது கவனம் செலுத்துகிறது. அதாவது, வாழ்வாதாரம், குடும்பம், உணவு மற்றும் நீர், சமூகம், கல்வி, சுற்றுச்சூழல், அரசியல் பங்கேற்பு மற்றும் மனித உரிமைகள். இந்த ஆய்வு, மாந்தை மேற்கு மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தின் பரந்த சமூக-அரசியல் சூழலில், பல கிராமங்கள், இன மற்றும் மதக் குழுக்கள் (தமிழ் கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் முஸ்லிம்) மற்றும் வரலாற்று ரீதியாக ஆவணப்படுத்தப்படாத பெண்களின் வாய்மொழி சாட்சியங்களிலிருந்து ஒப்பீட்டு விவரிப்புகள் மற்றும் அனுபவ தரவுகளைப் பயன்படுத்தி இந்த கண்டுபிடிப்புகளை நிலைநிறுத்துகிறது.

இந்த ஆராய்ச்சியின் முக்கியத்துவம், மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட, கலாச்சார ரீதியாக பன்முகத்தன்மை கொண்ட இலங்கையின் கடலோரப் பகுதியில் பெண்களின் வாழ்ந்த யதார்த்தங்களைப்

21 **ஆசிரியர், புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி, மன்னார்.**

புரிந்துகொள்வதற்கான அதன் பல அடுக்கு, கால உணர்திறன் அணுகுமுறையில் உள்ளது. உத்தியோக பூர்வ வரலாறுகளில் பெரும்பாலும் கவனத்திற்கு உட்படாத பெண்களின் குரல்களை முன்னிலைப்படுத்துவதன் மூலம், இந்த ஆய்வு மிகவும் உள்ளடக்கிய மற்றும் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட பாலின வரலாற்றுக்குப் பங்களிக்கிறது. விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் உள்ள பெண்கள் எவ்வாறு ஆணாதிக்க விதிமுறைகள், பொருளாதார கஷ்டங்கள், இன இடப்பெயர்ச்சி, மத மாற்றம் மற்றும் போரினால் தூண்டப்பட்ட அதிர்ச்சி ஆகியவற்றை வரலாற்று ரீதியாகக் கடந்து சமூக வாழ்வாதாரம், நல்லிணக்கம் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது.

மேலும், பராமரிப்பாளர்கள், விவசாயிகள், சமாதானம் செய்பவர்கள், பிணக்குகள் தீர்ப்பவர்கள் மற்றும் கலாச்சார பொறுப்பாளர்கள் எனப் பெண்களின் முறைசாரா பாத்திரங்கள் போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் முறையான தலைமை, பொருளாதார முகமை மற்றும் குடிமை பங்கேற்பாக எவ்வாறு மாற்றப்பட்டுள்ளன என்பது பற்றிய முக்கியமான நுண்ணறிவுகளை இந்த ஆய்வு வழங்குகிறது. பாலின பாதுகாப்பை பரந்த வளர்ச்சி விளைவுகளுடன் இணைப்பதன் மூலம், இலங்கையில் மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுகட்டமைப்பு, நிலையான வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கம் மற்றும் ஒப்பிடக்கூடிய உலகளாவிய சூழல்கள் குறித்த கொள்கை கட்டமைப்புகளுக்கு இந்த ஆய்வு மதிப்புமிக்க படிப்பினைகளை வழங்குகிறது.

ஆராய்ச்சி முறைமை.

இந்த ஆய்வு, இரண்டாம் நிலை தரவு பகுப்பாய்வு மற்றும் விளக்கக் கதைத் தொகுப்பை இணைக்கும் ஒரு தரமான, வரலாற்று ரீதியாக அடிப்படையிலான முறையைப் பயன்படுத்துகிறது. வெளியிடப்பட்ட கல்வி இலக்கியங்கள், அதிகாரப்பூர்வ மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் மாவட்ட அளவிலான அறிக்கைகள் (எ.கா., மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் புள்ளிவிவரத் துறை, வடக்கு மாகாண சபை), அரசு சாரா நிறுவன வெளியீடுகள் (UNHCR மற்றும் பொது மன்னிப்பு சபை அறிக்கைகள் உட்பட), மற்றும் விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலகட்டங்கள் முதல் போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டங்கள் வரை பெண்களின் பாத்திரங்களைக் கண்டறிய சரிபார்க்கப்பட்ட விக்கிபீடியா மற்றும் விக்கிச் சுருக்கமான உள்ளீடுகள் ஆகியவற்றை இது விரிவாகப் பயன்படுத்துகிறது. முன்னர் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட பகுப்பாய்வுகள் மற்றும் விவாதங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் சமூக சாட்சியங்கள், இப்பகுதியில் உள்ள தமிழ் கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் முஸ்லிம் பெண்களின் வாழ்ந்த அனுபவங்களைத் தெரிவிக்கின்றன. காலப்போக்கில் பாலின அனுபவங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு பரிமாணங்களை சூழ்நிலைப்படுத்த, மாந்தை மேற்கு மற்றும் பரந்த மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள பிற கிராமங்களிலிருந்து தரவைப் பயன்படுத்தி ஒரு ஒப்பீட்டு முறைமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம். (16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்)

மன்னார் மாவட்டம் என்று அழைக்கப்படும் பகுதி பூர்வீக இராச்சியங்களின் (குறிப்பாக தமிழ் யாழ்ப்பாண இராச்சியம்) ஒரு பகுதியாக இருந்தது. மேலும் அது முத்து, மீன்பிடித்தல் மற்றும் வர்த்தக துறைமுகங்களுக்கு பெயர் பெற்றது . மன்னாரின் மூலோபாய இருப்பிடம் அரபு வர்த்தகர்களை ஈர்த்தது. மேலும் ஐரோப்பிய காலனித்துவத்திற்கு முன்பே தமிழ் மக்களுடன் ஒரு சிறிய முஸ்லிம் குடியேறி சமூகம் இருந்தது (மஹ்ரூப், 2004). இந்த சகாப்தத்தில் பெண்களின் பாத்திரங்கள் ஒரு பாரம்பரிய விவசாய மற்றும் கடலோர சமூகத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டன.

- **வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு:** பொருளாதாரம் வாழ்வாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆண்களும் பெண்களும் நெல் விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டனர். அதே நேரத்தில் கடலோர குடும்பங்கள் கடல் வளங்களைச் சேகரித்தனர். மீனவ சமூகங்களில், ஆண்கள் கடலில் மீன்பிடிப்பதும், பெண்கள் கரையில் உதவி செய்வதும் வழக்கமாக இருந்தது. வலைகளை பழுதுபார்த்தல், உலர் மீன் பதப்படுத்துதல் மற்றும் பிடிப்புகளை பண்டமாற்று செய்தல். விவசாயக் குக்கிராமங்களுக்குள், பெண்கள் விதைப்பு மற்றும் அறுவடை செய்வதில் உழைத்தனர். வீட்டு உணவுப் பங்குகளை உறுதி செய்தனர். முறையான சொத்துரிமை பொதுவாக ஆண் ஆதிக்கத்தில் இருந்தாலும், இந்த பங்களிப்புகள் குடும்ப வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பில் பெண்களுக்கு முறைசாரா செல்வாக்கை அளித்தன.
- **குடும்பம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு:** சமூகம் பெரும்பாலும் ஆணாதிக்கமாக இருந்தது. ஆனால் தமிழ் பழக்கவழக்கங்கள் பெண்களுக்கு குறிப்பிட்ட குடும்பப் பாத்திரங்களை வழங்கின. குழந்தைகள் மற்றும் பெரியவர்களுக்கு முதன்மை பராமரிப்பாளர்களாகவும், குடும்பத்திற்கு உணவு மற்றும் தண்ணீரைப் பராமரிப்பவர்களாகவும் பெண்கள் இருந்தனர். வரதட்சணை முறைகள் நடைமுறையில் இருந்தன. மேலும் தமிழ் வழக்கச் சட்டத்தின் கீழ் (பின்னர் டச்சு ஆட்சியின்

போது தேசவழமை என குறியிடப்பட்டது). பெண்களுக்கு சீதனம் (வரதட்சணை சொத்து) உரிமைகள் இருந்தன. இது திருமணத்திற்குள் ஒரு அளவிலான பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை வழங்கியது. கிராமங்களில் நீட்டிக்கப்பட்ட குடும்ப வலைப்பின்னல்கள் என்பது வறட்சி அல்லது மோதல் போன்ற கஷ்டங்களின் போது பெண்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவளித்தன என்பதாகும். வாய்மொழி வரலாறுகள் சமூகத்தில் கலாச்சார மற்றும் மத மரபுகளைப் பாதுகாப்பதில் பெண்களின் முறைசாரா தலைமையைக் குறிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பண்டைய ஆலயங்களின் இருப்பு திருக்கேதீஸ்வரம் போன்றவை. மன்னாரில் உள்ள சைவக் கோயில் சமூகத்தைப் பிணைத்த பக்தி நடவடிக்கைகளில் பெண்கள் பங்கேற்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது (நவரத்தினம் , 1964).

- **உணவு மற்றும் நீர் பாதுகாப்பு:** உணவு மற்றும் நீர் பாதுகாப்பு என்பது பெரும்பாலும் பெண்கள் மீது விழும் ஒரு அன்றாடப் பொறுப்பாகும். இந்தக் கிராமங்களில் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய பெண்கள், கிழங்குகள், பழங்கள் மற்றும் கீரைகள் மூலம் வீட்டுத் தோட்டங்களை நிர்வகித்து, உணவு பன்முகத்தன்மைக்கு பங்களித்தனர். மன்னாரின் வறண்ட பிரதேச காலநிலையில் முக்கியமான பணியான திறந்த கிணறுகள் அல்லது குளங்களிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்தவர்களும் அவர்கள்தான். நீர் பயன்பாட்டில் சமூகப் பாதுகாப்பு கூட்டு விதிமுறைகளால் பராமரிக்கப்பட்டது. பெண்கள் கிராம கிணற்றில் ஒத்துழைப்பார்கள். வறண்ட காலங்களில் பங்களிப்பார்கள் மற்றும் நீர் ஆதாரங்கள் பற்றிய அறிவைப் பகிர்ந்து கொள்வார்கள். இது வள மேலாண்மையைச் சுற்றி பெண்களை மையமாகக் கொண்ட ஒற்றுமையை உருவாக்கியது.
- **கல்வி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அறிவு:** இந்தக் காலகட்டத்தில் பெண்களுக்கான முறையான கல்வி வாய்ப்புகள் கிட்டத்தட்ட இல்லை. அதற்கு பதிலாக, பெண்கள் வயதான பெண்களிடமிருந்து அவர்களின் அனுபவப் பகிர்வும் மூலம் நடைமுறை திறன்களையும் நாட்டுப்புறக் கதைகளையும் கற்றுக்கொண்டனர். வாய்வழி பாரம்பரியம் மூலம், உள்ளூர் தாவரங்கள், பூர்வீக மருத்துவம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் முறைகள் பற்றிய அறிவு பரவியது. இந்த முறைசாரா கல்வி பெண்களை மேம்படுத்துவதாகவும், அவர்களின் பகுதியின் சுற்றுச்சூழல் பொறுப்பாளர்களாகவும் அதிகாரம் அளித்தது. இயற்கையுடன் பெண்கள் இணக்கமாக இருப்பது (எ.கா. எந்த காட்டு கீரைகள் உண்ணக்கூடியவை அல்லது பனை தயாரிப்புகளை எவ்வாறு தயாரிப்பது என்பதை அறிவது) குடும்ப ஊட்டச்சத்து மற்றும் மீள்தன்மைக்கு இன்றியமையாதது (நடராஜா , 2003).
- **அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் மனித உரிமைகள்:** காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய சமூகத்தில், அரசியல் கட்டமைப்புகள் முடியாட்சி அல்லது நிலப்பிரபுத்துவமாக இருந்தன. எனவே ஆண்களுக்கோ அல்லது பெண்களுக்கோ நவீன "உரிமைகள்" இல்லை. பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு வீடு அல்லது குலத்திற்குள் செல்வாக்கிற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. வழக்கமான நடைமுறைகள் பெண்களின் சில உரிமைகளைப் பாதுகாத்தன (உதாரணமாக, தமிழ்ப் பெண்கள் தங்கள் பெற்றோரிடமிருந்து சில சொத்துக்களைப் பெறலாம். மேலும் விதவைகள் வேறு சில கலாச்சாரங்களைப் போலல்லாமல், வழக்கமான சட்டத்தின் கீழ் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம்). இருப்பினும், பெண்களுக்கு ஆட்சியில் முறையான கருத்து இல்லை. மன்னாரில் இருந்து வரும் வாய்மொழி வரலாறுகள் பெரும்பாலும் இரத்தக்களரியைத் தடுக்க அல்லது மோதல்களின் போது பேச்சுவார்த்தை நடத்த தலையிட்ட புகழ்பெற்ற நபர்களை (ராணிகள் அல்லது தலைவரின் மனைவிகள் போன்றவை) எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இது பெண்கள் ஆட்சியாளர்களாக இல்லாவிட்டாலும், சமூகப் பாதுகாப்பில் மென்மையான அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதைக் குறிக்கிறது. பொதுவாக, பெண்களின் மனித உரிமைகள் பாரம்பரியத்தால் வரையறுக்கப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. ஆரம்பகால திருமணம் போன்ற நடைமுறைகள் பொதுவானவை. மேலும் பெண்களின் இயக்க சுதந்திரம் பாதுகாப்பிற்காக மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இது அந்தக் கால சமூக விதிமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது.
- **ஒப்பீட்டு சூழல்:** விடத்தல்தீவு மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள குக்கிராமங்களில் இந்த வடிவங்கள் மன்னார் கிராமங்களில் பொதுவானவை. உதாரணமாக, அடம்பன் அல்லது பெரிய மடு போன்ற உள்நாட்டு மாந்தை மேற்கு கிராமங்களில் குஞ்சுக்குளத்தில், பெண்கள் இதேபோல் சேனா (மாற்று சாகுபடி) விவசாயத்தில் பணிபுரிந்தனர் மற்றும் குடும்ப தானியக் கடைகளைப் பராமரித்தனர். காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மன்னாரில் உள்ள கடலோர மூர் (முஸ்லிம்) குடியிருப்புகளில் பெண்கள் ஓரளவிற்கு பர்தா (தனிமை) கடைப்பிடித்தனர். ஆனால் அங்கேயும் பெண்கள் வீட்டு எல்லைக்குள் வீட்டுத் தொழில்களை (உலர்ந்த மீன் பதப்படுத்துதல் போன்றவை) நிர்வகித்தனர். இன வேறுபாடுகள் இல்லாமல், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய பெண்கள் கடுமையான ஆணாதிக்க கட்டமைப்பிற்குள் இருந்தாலும், குடும்ப வாழ்வாதாரம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையின் முதுகெலும்பாக இருந்தனர்.

காலனித்துவ காலம் (16–1948)

16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியர்களுடன் தொடங்கி, அதைத் தொடர்ந்து டச்சுக்காரர்கள் (17-18

ஆம் நூற்றாண்டுகள்) மற்றும் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் (19-20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி) ஆகியோரின் காலனித்துவம் மன்னாரில் ஆழமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. இவை மத மாற்றம் மற்றும் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் முதல் புதிய பொருளாதார அமைப்புகள் வரை இவை அனைத்தும் விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் பெண்களின் வாழ்க்கையை பாதித்தன.

- **மத செல்வாக்கு மற்றும் கல்வி:** போர்த்துகீசியர்கள் கத்தோலிக்க மதத்தைக் கடலோர மன்னாருக்கு ஆரம்பத்தில் அறிமுகப்படுத்தினர். விடத்தல்தீவு உட்பட பல தமிழ் மீனவ குடும்பங்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறின. இதன் மூலம் பெண்களுக்கு புதிய பாத்திரங்கள் வந்தன. ஞானஸ்ஞான பதிவுகள் மற்றும் தேவாலய நாளேடுகள் பெண்கள் முதலில் மதம் மாறியவர்களில் ஒருவராகவும் பின்னர் அவர்களின் குடும்பங்களில் நம்பிக்கையின் பாதுகாவலர்களாகவும் மாறினர் என்பதைக் குறிக்கின்றன (Quéré, 1995, விக்கிப்ரீஃப் ,n.d இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது). கத்தோலிக்க மிஷனரிகள், பின்னர் டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ்காரர்கள், இப்பகுதியில் பாடசாலைகளை நிறுவினர். குறிப்பாக, தூய ஜோசப் வாஸ் (சென் ஜோசப் வாஸ்) ஒரு ஓரடோரியன் பாதிரியார் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் மன்னாரில் ஊழியம் செய்தார். மேலும் ஜோசப் வாஸ் நகர் என்ற கிராமம் அல்லது பிரிவு உள்ளூர் கத்தோலிக்க வரலாற்றில் அவரது மரபை நினைவுகூர்கிறது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், விடத்தல்தீவில் ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலப்புப் பாடசாலை நிறுவப்பட்டது (விக்கிப்ரீஃப், n.d). ஆரம்பத்தில் திருச்சபையால் நடத்தப்பட்ட இந்தப் பாடசாலை, கிராமத்தின் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு அடிப்படைக் கல்வியை வழங்கியது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலங்களிலிருந்து பெண்களுக்கான முறையான கல்வி இல்லாத ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம். 1918 ஆம் ஆண்டில், தொடக்கப் பாடசாலை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்தால் கையகப்படுத்தப்பட்டது (விக்கிப்ரீஃப் , n.d), இது கல்வியில் அதிகரித்த அரசின் ஈடுபாட்டைக் குறிக்கிறது. கத்தோலிக்க கன்னியாஸ்திரிகள் பெண்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் ஒரு பங்கைக் கொண்டிருந்தனர், கல்வியறிவு மற்றும் கைவினைத் திறன்களை வலியுறுத்தினர், இது படிப்படியாக பெண்களின் கல்விப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக அந்தஸ்தை மேம்படுத்தியது. இதற்கிடையில், டச்சு ஆட்சி (1658–1796) 1707 இல் தேசவழமையை (வழக்கமான தமிழ் சட்டம்) அமுல்படுத்தியது. இது மற்றவற்றுடன், ஆண் மேற்பார்வையுடன் இருந்தாலும், தமிழ்ப் பெண்களின் வரதட்சணை மற்றும் நிலத்திற்கான பரம்பரை உரிமைகளை முறையாக அங்கீகரித்தது. இது தமிழ் கத்தோலிக்க மற்றும் சைவ சமூகங்களில் பெண்களுக்கு ஒரு குறியீட்டு சொத்து உரிமையை வழங்கியது. அந்தக் காலனித்துவ சூழல்களில் பல அசாதாரணமான பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு வடிவங்களும் காணப்பட்டன.
- **வாழ்வாதாரம் மற்றும் பொருளாதார பாதுகாப்பு:** காலனித்துவ ஆட்சிகளின் கீழ், மன்னாரின் பொருளாதாரம் வணிக ரீதியாக மாறியது. மன்னார் வளைகுடாவில் உள்ள முத்து, மீன்பிடித்தல் என்பன போர்த்துகீசியர் மற்றும் டச்சுக்காரர்களால் சுரண்டப்பட்டது. உள்ளூர் ஆண்கள் (மற்றும் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த ஆண்கள்) தொழில் முறை கடல் மூழ்குவராக (Professional Sea Divers) பணியமர்த்தப்பட்டனர். இத் தொழிலில் ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தியிருந்தாலும், பெண்கள் புறவழிச்சாலைகளில் பங்கேற்றனர். அவர்கள் கரையில் சிப்பிகளைச் சேகரித்து சுத்தம் செய்யலாம். அல்லது உள்ளூர் சந்தைகளில் முத்து மற்றும் சிறிய முத்துக்களை வர்த்தகம் செய்யலாம். மீன்பிடிச் சமூகங்களைச்சேர்ந்த பெண்கள் சிறு வணிகத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டதாகவும், உலர் மீன், உப்பு மற்றும் கைவினைப் பொருட்களை கிராம கண்காட்சிகளில் விற்பனை செய்ததாகவும் காலனித்துவ பதிவுகள் குறிப்பிடுகின்றன. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இப்பகுதியில் தென்னை தோட்டங்கள் விரிவடைந்தன. ஏராளமான தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள் தென்னை தோட்டங்களிலும், தென்னை கயிறு தயாரித்தல் போன்ற குடிசைத் தொழில்களிலும் தொழிலாளர்களாக வேலை செய்தனர். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. கைத்தறி நெசவு மற்றும் தென்னை நார் நெசவு கூட்டுறவுகளில் மன்னாரில் உள்ள பெண் உறுப்பினர்கள் அடங்குவர். இது உள்ளூர் வர்த்தகத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு கூட்டுக் குரலைக் கொடுத்தது. ஒட்டுமொத்தமாக, பணப் பொருளாதாரத்தில் காலனித்துவ ஒருங்கிணைப்பு என்பது பெண்கள் சிறிய அளவிலான சந்தை நடவடிக்கைகள் மூலம் குடும்ப வருமானத்தை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது என்பதாகும். இருப்பினும், பாரம்பரிய பாலின உழைப்புப் பிரிவு நீடித்தது. எடுத்துக்காட்டாக, முக்கிய மீன்பிடித் துறை ஆண்களை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. பெண்கள் பெரும்பாலும் பதப்படுத்தும் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். 2012 ஆம் ஆண்டு அரசாங்க அறிக்கை, இந்தப் பிராந்தியத்தில் சுமார் 25% மக்கள் மீன்பிடித்தலையும் 70% பேர் விவசாயத்தையும் வாழ்வாதாரமாக நம்பியிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறது. (மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் புள்ளிவிவரத் துறை, 2012). இது பெண்களின் வேலை பெரும்பாலும் குடும்பப் பண்ணைகள் மற்றும் மீன்பிடித் தொழிலுக்குள் இருந்தது என்பதைக் குறிக்கிறது.
- **குடும்பப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்:** காலனித்துவ ஆட்சி குடும்ப வாழ்க்கைக்கு இடையூறுகளையும் புதிய வாய்ப்புகளையும் கொண்டு வந்தது. புதிய வரிகள் மற்றும் நிலக் கொள்கைகள் (எ.கா. பிரிட்டிஷ் அரச நிலங்கள் கட்டளை) விதிக்கப்பட்டதால் சில நேரங்களில்

ஆண்கள் வேலைக்காக பிரிட்டிஷ் நடத்தும் ரயில்வே அல்லது பிற மாவட்டங்களில் உள்ள தோட்டங்களில் சேர இடம்பெயர்ந்தனர். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், விடத்தல்தீவில் பெண்கள் வீடுகளையும் விவசாயத்தையும் நிர்வகிக்க விடப்பட்டனர். ஆண்கள் இல்லாத நிலையில் அவர்கள் வீட்டுத் தலைவர்களாகத் திறம்பட மாறினர். இந்தப் போக்கு குடும்பப் பாதுகாப்பில் பெண்கள் சுயாதீனமாக முடிவெடுப்பதற்கான ஆரம்ப விதைகளை விதைத்தது. ஜோசப் வாஸ் நகர் போன்ற கிராமங்களில் கத்தோலிக்க மதத்தின் பரவல் புதிய சமூக சேவைகளையும் அறிமுகப்படுத்தியது. தேவாலயங்கள் வறுமையின் போது நிவாரணம் வழங்க ஏற்பாடு செய்தன. விதவைகள் அல்லது ஒற்றைப் பெண்கள் கன்னியாஸ்திரிகளாகவோ அல்லது ஊழியர்களாகவோ பணியாற்றக்கூடிய அனாதை இல்லங்கள் மற்றும் பெண்கள் மடங்களை நடத்தின. இதனால் தேவாலயத்திற்குள் பாதுகாப்பான வாழ்வாதாரம் கிடைத்தது. மாறாக, போர்த்துகீசியம் மற்றும் டச்சுக்காரர்களின் கீழ் மன்னாரில் உள்ள முஸ்லிம் சமூகம் துன்புறுத்தலை எதிர்கொண்டது. (போர்த்துகீசியம் கடற்கரைப் பகுதிகளிலிருந்து மூர் வர்த்தகர்களை வெளியேற்றியது). பல முஸ்லிம் குடும்பங்கள் டச்சுக்காரர்களின் சகிப்புத்தன்மையின் கீழ் மீள்குடியேற்றப்பட்டன. **ஆனால் முஸ்லிம் பெண்களின் பாரம்பரிய பணிகள் இல்லத்தை மையமாக இருந்தன.** காலனித்துவ நிறுவனங்களுடனான தொடர்பு குறைவாக இருந்தது. காலனித்துவ காலத்தில் சமூகங்கள் முழுவதும் பெண்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில், வீட்டுப் பொருளாதாரம், சுகாதாரம் மற்றும் பெண்மையின் **ஆங்கில விக்டோரியன் காலக்** கொள்கைகளை கற்பித்த மிஷனரி பெண்களுடன் (காலனித்துவ அதிகாரிகளின் மனைவிகள் அல்லது பெண் மிஷனரிகள்) ஈடுபடுவது அடங்கும். இது சில நேரங்களில் உள்ளூர் விதிமுறைகளுடன் முரண்பட்டாலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு சிறிய படித்த பெண் வர்க்கம் தோன்றுவதற்கும் வழிவகுத்தது.

- ***சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் மோதல்:*** காலனித்துவ ஆதிக்கம் என்பது புதிய மோதல்கள் மற்றும் அதிகார இயக்கவியலையும் குறிக்கிறது. பெண்களும் குழந்தைகளும் பெரும்பாலும் காலனித்துவப் போர்களில் மறைமுகமாக பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, போர்த்துகீசியர்களுக்கு எதிரான 1658ம் ஆண்டு மன்னார் கிளர்ச்சியின் போது அல்லது டச்சுக்காரர்கள் இப்பகுதியைக் கைப்பற்ற முயற்சித்தபோது, கிராமங்கள் எரிக்கப்பட்டன. பெண்கள் தப்பி ஓடவோ அல்லது சரணாலயம் தேடவோ வேண்டியிருந்தது. கத்தோலிக்க வாய்மொழி வரலாறு, துன்புறுத்தல்களின் போது ஆலயத்தில் தஞ்சம் புகுந்த பெண்களையும் குழந்தைகளையும் விவரிக்கிறது. இது வற்புறுத்தலின் கீழ் நம்பிக்கையைப் பாதுகாப்பதில் பெண்களின் பங்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது (விக்கிப்பீடியா,n.d). பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், மன்னார் ஒப்பீட்டளவில் அமைதியானது. ஆனால் காலனித்துவக் கொள்கைகளின் கீழ் வகுப்புவாத உறவுகள் மாறத் தொடங்கின. இன மற்றும் மத அடையாளங்களை எண்ணும் பிரிட்டிஷ் நடைமுறை வேறுபாடுகள் குறித்த விழிப்புணர்வை அதிகரித்தது. கத்தோலிக்க தமிழ் மற்றும் சைவ தமிழ் பெண்கள் பொதுவாக மொழி மற்றும் பழக்கவழக்கங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். ஆனால் மத வாழ்க்கையில் வேறுபட்டனர் (உதாரணமாக, ஜோசப் வாஸ் நகரில் உள்ள கத்தோலிக்க பெண்கள் தேவாலய விருந்துகளில் கலந்துகொள்வார்கள். அதே நேரத்தில் அண்டை கிராமங்களில் உள்ள சைவ பெண்கள் கோயில் விழாக்களை அனுசரிப்பார்கள்). முஸ்லிம் பெண்கள் இஸ்லாமிய பழக்கவழக்கங்களைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்தனர் (அடக்கமான உடையை அணிந்து தங்கள் சமூகத்திற்குள் இஸ்லாமிய விருந்துகளைக் கொண்டாடுவார்கள்). ஆயினும்கூட, காலனித்துவ சகாப்தம் முழுவதும் மன்னாரில் இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கம் பெரும்பாலும் நிலவியது. சமூகங்கள் சந்தைகளில் ஒன்றாக வர்த்தகம் செய்தனர். மற்றும் பேரிடர்களின் போது ஒருவருக்கொருவர் உதவினர். பெண்கள் பெரும்பாலும் அண்டை உறவுகள் மூலம் சமூகங்களுக்கு இடையே பாலமாகச் செயல்பட்டனர். நவீன மோதலுக்கு முன்னர் மன்னாரின் கிராமங்களில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள் உணவு பரிமாறிக்கொள்வதையும் ஒருவருக்கொருவர் வாழ்க்கை நிகழ்வு விழாக்களில் (திருமணங்கள், பிரசவம்) கலந்துகொள்வதையும் வாய்மொழி சாட்சியங்கள் விவரிக்கின்றன .
- ***கல்வி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு:*** 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் (காலனித்துவ காலத்தின் பிற்பகுதியில்), மிஷன் பாடசாலைகள் காரணமாக மன்னாரில் பெண் கல்வியறிவு மேம்படத் தொடங்கியது. எடுத்துக்காட்டாக, விடத்தல்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலை இணை கல்வியாக மாறி 1960 களில் 10 ஆம் வகுப்பு வரை நீட்டிக்கப்பட்டது. (விக்கிப்பீடியா,n.d) இது காலனித்துவ ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் தொடங்கி சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும் தொடர்ந்த ஒரு செயல்முறையாகும். இவ்வாறு, சுதந்திரம் அடைந்தவுடன், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் உள்ள ஒரு தலைமுறை பெண்கள் அடிப்படை வாசிப்புத் திறன்களைக் கொண்டிருந்தனர். மத நூல்களைப் படிப்பது, வணிகங்களுக்கான எளிய கணக்குகளை வைத்திருப்பது போன்ற புதிய வழிகளில் அவர்களை மேம்படுத்துதல். காலனித்துவவாதிகள் நவீன சுகாதாரப் பராமரிப்பு மருத்துவச்சி பயிற்சி மற்றும் சிறிய மருத்துவமனைகள் ஆகியவற்றை அறிமுகப்படுத்தினர். இது தாய்வழி மற்றும் குழந்தை இறப்பைக் குறைத்து, குடும்ப நல்வாழ்வுக்கு பங்களித்தது. சுற்றுச்சூழலைப்

பொறுத்தவரை, காலனித்துவ வணிகமயமாக்கல் (முத்துக்கள் மற்றும் விரிவான மீன்பிடித்தல் போன்றவை) வளக் குறைப்புக்கு வழிவகுத்தது. இது பெண்களின் பணிகளை பாதித்தது (அருகிலுள்ள வளங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதால் விறகு அல்லது சுத்தமான தண்ணீரைக் கண்டுபிடிக்க நீண்ட நடைப்பயணங்கள்). இருப்பினும், காலனித்துவ அரசாங்கம் சில நேரங்களில் நீர் உட்கட்டமைப்பில் முதலீடு செய்தது - 1900 களின் முற்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் இராட்சத குளம் (மன்னாரில் உள்ள ஒரு பழங்கால நீர்த்தேக்கம்) மறுசீரமைத்தது. இது விவசாயத்திற்கான நீர்ப்பாசனத்தை மேம்படுத்தியது. விவசாயம் மற்றும் வீட்டு உபயோகத்திற்காக தண்ணீரை நிலைப்படுத்துவதன் மூலம் பெண்களுக்கு மறைமுகமாக பயனளித்தது. காலனித்துவ ஆண் மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களின் கீழ் (நீர் பயனர் குழுக்கள் மூலம்) நீர்ப்பாசனத்தின் சமூக நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு குறைவாகவே இருந்தது. ஆனால் அவர்கள் வீட்டிலேயே பலன்களைப் பெற்றனர்.

- **அரசியல் உரிமைகள்:** பிரிட்டிஷ் கால டொனமூர் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களுடன் ஒரு முக்கிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1931 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் இருபத்தொரு வயதை அடைந்த அனைவருக்கும் சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. அதாவது மன்னாரில் (வயது 21 மற்றும் அதற்கு மேற்பட்டவர்கள்) அன்றிலிருந்து வாக்களிக்கவும் தேர்தலில் நிற்கவும் முடியும் (UNHCR, 2007). ஆரம்பத்தில் சில கிராமப்புற பெண்கள் இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தினாலும் (பழமைவாத விதிமுறைகள் மற்றும் குறைந்த கல்வியறிவு காரணமாக), இது பெண்களின் அரசியல் குரலுக்கு விதை விதைத்தது. 1940 களில், வட இலங்கையைச் சேர்ந்த ஒரு சில உயரடுக்கு பெண்கள் பொது வாழ்க்கையில் தோன்றினர் - உதாரணமாக, யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மன்னாரில் உள்ள கத்தோலிக்க கன்னியாஸ்திரிகள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் பெண்களின் கல்வி மற்றும் சமூக நலனுக்காக வாதிட்டனர். இருப்பினும், விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களில், அரசியலில் முதலில் ஈடுபட்டவர்கள் பொதுவாக ஆண்கள், மது தடை அல்லது பாடசாலை மேம்பாடுகள் போன்ற பிரச்சினைகளில் ஆண் உறவினர்கள் அல்லது சமூக மனுக்களை செல்வாக்கு செலுத்துவதன் மூலம் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு மறைமுகமாகவே இருந்தது. குறிப்பாக, சுதந்திரத்திற்கு முன்னதாக (1940கள்), கத்தோலிக்க மீனவ சமூகங்களில் உள்ள பெண்கள் திருச்சபையுடன் இணைக்கப்பட்ட சங்கங்களை (கத்தோலிக்க மகளிர் சங்கம் போன்றவை) உருவாக்கினர். இது சில நேரங்களில் சமூகப் பிரச்சினைகளில் குரல் கொடுத்தது. இது பிற்கால பெண்கள் அமைப்புகளுக்கு முன்னோடியாகும்.
- **ஒப்பீட்டு சூழல்:** காலனித்துவ காலத்தில், மன்னாரின் பிற கிராமங்களும் இதே போன்ற மாற்றங்களைச் சந்தித்தன. எடுத்துக்காட்டாக, பேசாலையில் (மன்னார் தீவில் உள்ள ஒரு கத்தோலிக்க கிராமம்), விடத்தல்தீவை விடச் சற்று முன்னதாகவே பெண்களுக்கான மிஷனரி பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இது 1930 களில் மாவட்டத்தில் படித்த பெண்களின் முதல் தொகுதிகளில் ஒன்றாக மாறியது. இதற்கு நேர்மாறாக, பெரும்பான்மையான முஸ்லிம் மக்கள்தொகை கொண்ட முசலி (தெற்கு மன்னார்) பெண் கல்வியில் பிற்கால வளர்ச்சியைக் கண்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பிற்பகுதி வரை முஸ்லிம் பெண்களின் பாடசாலைப்படிப்பு பின்தங்கியிருந்தது. ஏனெனில் பாரம்பரிய முஸ்லிம் தலைவர்கள் பெண்களை இணை பாடசாலை மிஷன் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பத் தயங்கினர். ஆயினும்கூட, 1940 களில் மன்னார் நகரத்தில் ஒரு சில முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலைக்குச் சென்றனர், இது மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. மாவட்டம் முழுவதும், வாக்குரிமை மற்றும் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமையானது பெரும் சமநிலைப்படுத்திகளாக இருந்தன. ஆனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அளவு வேறுபட்டது. கத்தோலிக்க தமிழ் சமூகங்கள் பெண் கல்வியை ஆரம்பத்தில் ஏற்றுக்கொண்டன (தேவாலய செல்வாக்கின் காரணமாக), அதே நேரத்தில் சைவ தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் படிப்படியாகப் பிடித்தன. பொருளாதார ரீதியாக, மன்னாரில் எல்லா இடங்களிலும் கடலோரப் பெண்கள் பள்ளிமுனை முதல் அரிப்பு வரை மீன் பதப்படுத்தும் பணிகளை மேற்கொண்டனர். அதே நேரத்தில் நானாட்டான் முதல் முருங்கன் வரை உள்நாட்டு விவசாய கிராமப் பெண்கள் அனைவரும் விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர் மற்றும் காலனித்துவ நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களால் பயனடைந்தனர். இவ்வாறு, காலனித்துவ ஆட்சி பெண்களின் பிற்கால பொது பங்கேற்புக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது, இது காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தத்திலும் தொடரும் சில ஏற்றத்தாழ்வுகளை (நகர்ப்புற கிராமப்புறம், கிறிஸ்தவம் கிறிஸ்தவரல்லாத கல்வி அணுகல்) வலுப்படுத்தியது.

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய காலம். (1948–1982)

1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததும், குறிப்பாக காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய இலங்கையின் முதல் சில தசாப்தங்களில், விடத்தல்தீவு, ஜோசப் வாஸ் நகர் மற்றும் மன்னார் பெருநகரப் பகுதிகளில் பெண்கள் வளர்ந்து வரும் சவால்களுடன் படிப்படியாக சமூக முன்னேற்றத்தை அனுபவித்தனர். இன மற்றும் அரசியல் பதட்டங்கள் பின்னணியில் தணிந்திருந்தாலும், சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு குறித்த அரசின் கொள்கைகள் பெண்களின் நலன் மற்றும் வாய்ப்புகளை கணிசமாக மேம்படுத்தின.

- **வாழ்வாதாரம் மற்றும் பொருளாதார பாதுகாப்பு:** சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இலங்கை அரசாங்கம் கிராமப்புற வாழ்வாதாரங்களை மேம்படுத்துவதில் முதலீடு செய்தது. மன்னாரில், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. 1950-1960களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மகளிர் கிராமப்புற மேம்பாட்டு சங்கங்கள் (WRDS) போன்ற முயற்சிகள் மூலம் பெண்கள் பயனடைந்தனர். இது கிராமப்புற பெண்களிடையே சேமிப்பு மற்றும் குடிசைத் தொழில்களை ஊக்குவித்தது. உதாரணமாக, விடத்தல்தீவில், தையல் இயந்திரங்கள் அல்லது தென்னை நார் முறுக்கு உபகரணங்களை வாங்குவதற்கு பெண்கள் சிறிய கடன்களைப் பெற WRDS உதவக்கூடும். மீன்பிடித்தல் மற்றும் விவசாயம் உள்ளூர் பொருளாதாரத்தின் முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தது, மேலும் பெண்களின் உழைப்பு தொடர்ந்து முக்கியமானதாக இருந்தது. 2011 ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட ஒரு கணக்கெடுப்பு, சமீபத்திய காலங்களில் கூட மன்னாரின் மக்கள்தொகையில் சுமார் 70% பேர் சாகுபடியிலும் 25% பேர் மீன்பிடியிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர் (மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் புள்ளிவிவரப்படி, 2012), இது முந்தைய தசாப்தங்களின் தொடர்ச்சியை பிரதிபலிக்கிறது. 1960களில், மாந்தை மேற்கில் அனைத்து வானிலை சாலைகளின் வளர்ச்சி சந்தை அணுகலை மேம்படுத்தியது. பெண்கள் பேருந்தில் அல்லது மிதிவண்டியில் மன்னார் நகரத்திற்கு பயணம் செய்து பண்ணை விளைபொருட்களை விற்க அல்லது வீட்டுப் பொருட்களை வாங்க முடியும். இந்த மிதமான வணிகமயமாக்கல் சில பெண்களை சிறு வணிகர்களாக அதிகாரம் அளித்தது. மேலும், அரிசி ரேஷன் (அரசாங்க மானியத்துடன் கூடிய தானிய விநியோகம்) போன்ற காலனித்துவத்திற்கு பிந்தைய நல நடவடிக்கைகள் உணவுப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்தின. வீட்டு மேலாளர்களாக பெண்கள் பொதுவாக நிவாரணங்களை சேகரித்து உணவு பட்ஜெட்டை உருவாக்குகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் தங்கள் குடும்பங்களுக்கு உணவளிப்பதில் அதிக உறுதியைக் கொண்டிருந்தனர். இருப்பினும், வாழ்வாதார சவால்கள் நீடித்தன. அவ்வப்போது ஏற்படும் வறட்சி மற்றும் பாரம்பரிய மீன்பிடித்தலின் வரம்புகள் (சிறிய படகுகள், குளிர்பதன வசதி இல்லை) குடும்பங்கள் இக்கட்டான காலங்களைக் கொண்டிருந்தன. அந்தக் காலங்களில், பெண்கள் பெரும்பாலும் பண்டமாற்று மூலம் தகவமைத்துக் கொள்வார்கள். அண்டை நாடுகளுடன் உழைப்பு அல்லது உற்பத்தி , பரஸ்பர ஆதரவு நடைமுறைகளின் தொடர்ச்சி.
- **குடும்பம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு:** சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பல தசாப்தங்களில், இந்தக் கிராமங்களில் குடும்ப கட்டமைப்புகள் நீட்டிக்கப்பட்டதாகவும், ஆணாதிக்கமாகவும் இருந்தன. ஆனால் குடும்பத்திற்குள் பெண்களின் பங்கு மிகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அரசாங்க கிராமப்புற சுகாதாரத் திட்டங்கள் உள்ளூர் மருத்துவச்சிகள் மற்றும் பொது சுகாதார செவிலியர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தன. அவர்களில் பலர் அப்பகுதியைச் சேர்ந்த பெண்கள் தாய்வழி மற்றும் குழந்தை ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தின. 1970 களில், மன்னார் மாவட்டத்தில் பெண்கள் வீட்டிலேயே அல்லாமல் மருத்துவமனைகள் அல்லது மகப்பேறு மருத்துவமனைகளில் பிரசவிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. இதனால் இறப்பு விகிதம் குறைந்தது. இந்த சுகாதாரப் பாதுகாப்பு முந்தைய காலங்களின் சில கவலைகளிலிருந்து பெண்களை விடுவித்தது. கத்தோலிக்க சமூகங்களில் பெரும்பாலும் தேவாலயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெண்கள் அமைப்புகள் செல்வாக்கில் வளர்ந்தன. உதாரணமாக, மன்னாரில் உள்ள கத்தோலிக்க திருச்சபை தாய்மார்களுக்கு ஊட்டச்சத்து, சுகாதாரம் மற்றும் குழந்தை பராமரிப்பு பற்றி கற்பிக்கும் தாய்மார்கள் சங்கக் குழுக்களை உருவாக்கியது. தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள் இருவரும் விரிவாக்கப்பட்ட தடுப்பூசி மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்பு இயக்கங்களால் பயனடைந்தனர். குடும்ப அளவு மிகவும் பெரியதாக இருந்தது (சராசரியாக 5-6 குழந்தைகள்), மேலும் பெண்களின் வாழ்க்கைப் பராமரிப்பை மையமாகக் கொண்டது. ஆனால் சிறந்த மாநில ஆதரவுடன். 1950கள் மற்றும் 1960களில் சமூகப் பாதுகாப்பு ஒப்பீட்டளவில் நிலையானதாக இருந்தது. தேசிய அளவில் இனங்களுக்கிடையே பதட்டங்கள் இருந்தன. ஆனால் மன்னாரில் கிராமங்கள் அமைதியைப் பேணின. சந்தைகளிலும் பாடசாலைகளிலும் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் கலந்தன. 1970களில் விடத்தல்தீவில் தமிழ் கத்தோலிக்க குடும்பங்களும் ஒரு சில முஸ்லிம் குடும்பங்களும் அண்டை வீட்டாராக வாழ்ந்து, ஒருவருக்கொருவர் பண்டிகைகளில் கலந்து கொண்டதாக வாய்மொழி வரலாறுகள் நினைவுபடுத்துகின்றன (எ.கா. கத்தோலிக்கர்கள் கிறிஸ்துமஸுக்கு முஸ்லிம் வீடுகளுக்கு இனிப்பு, இறைச்சிகளைக் கொடுத்து வந்தனர். மற்றும் முஸ்லிம்கள் ரமழான் மாதத்தில் பரிமாறிக் கொண்டனர்). இருப்பினும், 1970களின் பிற்பகுதியில் , பரந்த அரசியல் சூழல் சமூக உறவுகளைப் பாதிக்கத் தொடங்கியது. தமிழ் போராட்ட உணர்வின் எழுச்சி (அரசின் பாகுபாட்டிற்கு எதிர்வினையாக) மற்றும் 1977 தமிழர் எதிர்ப்பு கலவரங்கள் போன்ற சம்பவங்கள் அச்சத்தின் உள்ளார்ந்த நீரோட்டத்தை உருவாக்கியது. மன்னாரில், 1977 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கிராமவாசிகளிடையே தனிமைப்படுத்தப்பட்ட மோதல்கள் பற்றிய தகவல்கள் வந்தன. இதனால் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் பாதுகாப்புக்காக தேவாலயங்கள் மற்றும் மசூதிகளில் சிறிது காலம் தங்க வேண்டியிருந்தது. இந்த சம்பவங்கள் வரவிருக்கும் மோதல் காலத்தில் வெடிக்கும் ஆழமான பிளவுக்கு முன்னோடிகளாக இருந்தன. இருப்பினும், 1982 வரை,

இந்த கிராமங்களில் உள்ள பெண்கள் முதன்மையாக அன்றாட ஒத்துழைப்பு மற்றும் குழந்தைகளின் பாடசாலைப்படிப்பு மற்றும் ஒழுக்க வளர்ப்பிற்கான பகிரப்பட்ட அக்கறை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சமூக பாதுகாப்பை அனுபவித்தனர்.

- **கல்விப் பாதுகாப்பு:** காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய அரசாங்கங்கள் கல்வியை இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் ஆக்கின. இது பெண்களின் பாடசாலை வருகையை வியத்தகு முறையில் அதிகரித்தது. விடத்தல்தீவில் , உள்ளூர் பாடசாலை (தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் என மறுபெயரிடப்பட்டது) மற்றும் அலிகார் முஸ்லிம் பாடசாலை 1960களில் இரண்டாம் நிலை வகுப்புகளாக விரிவடைந்தது (விக்கிப்ரீஃப் , n.d). அந்த நேரத்தில், பல பெற்றோர்கள் பழமைவாத தந்தைமார் உட்பட மகள்மார்களுக்கு குறைந்தபட்சம் க.பொ.த-சாதாரண தரம் (தரம் 10) வரை கல்வி கற்பிக்கத் தயாராக இருந்தனர். இது ஒரு தலைமுறைக்கு முந்தைய மாற்றமாகும். விடத்தல்தீவின் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட வரலாறு 1968-69 ஆம் ஆண்டில் சமூக அழுத்தம் பாடசாலையின் தரத்தை குறைத்ததை வெற்றிகரமாக எதிர்த்து, 10 ஆம் வகுப்பு வரை கல்வியை அந்த இடத்திலேயே பெற்றுத் தந்ததாக பாடசாலை குறிப்பிடுகிறது (விக்கிப்ரீஃப் , n.d). இந்த சமூக மாற்றம், தாய்மார்களையும் தந்தையர்களையும் ஒன்றாக இணைத்து, குடும்பங்கள் மகன்கள் மற்றும் மகள்கள் இருவருக்கும் கல்வியை மதிப்பதாகக் காட்டுகிறது. இதன் விளைவாக, மன்னாரில் பெண் கல்வியறிவு 1970 களில் கணிசமாக மேம்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டு அரசாங்க புள்ளிவிவரங்கள் வடக்கு மாகாணத்தில் பெண்களுக்கான கல்வியறிவு விகிதம் அதிகரித்து வருவதைக் காட்டுகின்றன. இது இந்த முதலீடுகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஜோசப் வாஸ் நகரில் (இது விடத்தல்தீவின் ஒரு பகுதியாக தோட்டவெளி குடியேற்றத்தின் ஒரு பகுதி), குழந்தைகளும் அதே பாடசாலைகளில் சேருவார்கள். கத்தோலிக்க மதகுருமார்கள் ஏழைக் குடும்பங்கள் கூட தங்கள் பெண்களை அனுப்புவதை உறுதி செய்தனர். இப்பகுதியில் உள்ள முஸ்லிம் பெண்களுக்கு, கல்விக்கான அணுகல் சற்று தாமதமாக வந்தது. மன்னார் மேற்கில் பல முஸ்லிம் சிறுமிகளுக்கான முதல் முறையான பாடசாலைப்படிப்பு 1960 களில் தனி முஸ்லிம் பாடசாலைகள் அல்லது மதராசா அடிப்படையிலான மதச்சார்பற்ற வகுப்புகள் நிறுவப்பட்டபோது வந்தது. ஒரு உதாரணம், 1960களில் பழைய மாணவர்கள் அனுப்பப்பட்ட "அண்டை முஸ்லிம் பாடசாலை" பற்றிய குறிப்பு (விக்கிப்பீடியா, n.d) இது 60களில் விடத்தல்தீவுக்கு அருகில் முஸ்லிம் குழந்தைகளுக்கு சேவை செய்யும் குறைந்தபட்சம் ஒரு பாடசாலையாவது இருந்ததைக் குறிக்கிறது. புதிய அபிலாசைகளுடன் இளம் பெண்களுக்கு கல்வி அதிகாரம் அளித்தது. 1970களின் பிற்பகுதியில், மன்னாரைச் சேர்ந்த சில பெண்கள் பொதுத்துறையில் செவிலியர் பயிற்சி, ஆசிரியர் பயிற்சி அல்லது எழுதுநர் வேலைகளில் நுழைந்தனர். ஒரு பெண் ஆசிரியர் அல்லது பொது சுகாதார செவிலியர் இந்த சமூகங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நபராக மாறினார். இது கிட்டத்தட்ட அனைத்து பெண்களும் வீட்டுப் பணிகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த முந்தைய காலங்களிலிருந்து ஒரு மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.
- **அரசியல் பங்கேற்பு மற்றும் உரிமைகள்:** இலங்கை 1960 இல் உலகின் முதல் பெண் பிரதமரை (சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க) உருவாக்கியது. இது அரசியலில் பெண்களை அங்கீகரிக்கும் ஒரு தேசிய சூழலை பிரதிபலிக்கிறது. இருப்பினும், மன்னாரில் உள்ளூர் மட்டத்தில், 1950-1970களில் பெண்களின் நேரடி அரசியல் ஈடுபாடு அரிதாகவே இருந்தது. பெண்கள் தேர்தல்களில் வாக்களித்தனர் - 1970களில் வடக்கு மாகாணத்தில் பெண் வாக்காளர்களிடையே வாக்குப்பதிவு நியாயமான அளவில் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் மன்னாரில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அனைத்து பிரதிநிதிகளும் ஆண்களே. பெண்களுக்கான அரசியல் செயல்பாட்டின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதி சமூக இயக்கங்கள் வழியாகும். 1960களில், LSSP மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகள் வடக்கில் செல்வாக்குகளைக் கொண்டிருந்தன. மேலும் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மன்னாரில் சில தமிழ் பெண்கள் தங்கள் பெண்கள் பிரிவுகளில் இணைந்து, தொழிலாளர் உரிமைகள் மற்றும் உணவு விலைக் கட்டுப்பாடுகளுக்காக வாதிட்டனர். இதேபோல், 1970களின் பிற்பகுதியில் தமிழ் சிவில் உரிமைகள் பிரச்சாரங்களில் தமிழ் பெண்கள் பங்கேற்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, மொழிப்பாகுபாட்டிற்கு எதிராக மனு அளித்தல். 1979 ஆம் ஆண்டு மன்னாரில், சூறாவளியால் ஏற்பட்ட துன்பங்களை எதிர்த்து நிவாரணம் கோரி உள்ளூர் பெண்கள் அமைதியான பேரணியில் (சிவில் அமைப்புகளால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட) பங்கேற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இது வெளிப்படையாக அரசியல் ரீதியாக இல்லாவிட்டாலும், பெண்களின் வளர்ந்து வரும் சிவில் சமூக ஈடுபாட்டைக் குறிக்கிறது. ஆயினும்கூட, 1980 களுக்கு முன்பு இந்தக் கிராமங்களில் பெண்களுக்கு முறையான அரசியல் அதிகாரம் (கிராம சபைகள் அல்லது பாராளுமன்றத்தில் இடங்கள் போன்றவை) கிடைக்கவில்லை. பாரம்பரிய அணுகுமுறைகள் இன்னும் பெண்கள் குடும்பத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும், ஆண்கள் பொது விவகாரங்களைக் கையாள அனுமதிக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கின்றன.
- **சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு:** இந்தக் காலகட்டத்தில், சுற்றுச்சூழலுடனான பெண்களின் உறவு, அவசியத்தால் பிறந்த கவனமாகப் பராமரிக்கும் ஒன்றாகவே இருந்தது. மக்கள் தொகை

அதிகரித்ததால், விறகு மற்றும் சுத்தமான தண்ணீருக்கான அழுத்தங்கள் அதிகரித்தன. விடத்தல்தீவில் உள்ள பெண்கள் ஆண்களின் உதவியுடன் புதிய கிணறுகளைத் தோண்ட அல்லது பழைய கிணறுகளை மறுசீரமைக்க கூட்டு முயற்சிகளை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அரசாங்கமும் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களும் பெண்களுக்கான தோட்டக்கலை திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தின. ஊட்டச்சத்தை மேம்படுத்த வீட்டுத் தோட்டங்களை ஊக்குவித்தன. பல பெண்கள் பற்றாக்குறையைத் தடுக்க வீட்டு நிலங்களில் தினை மற்றும் மரவள்ளிக்கிழங்கு போன்ற வறட்சியைத் தாங்கும் பயிர்களை நட்டனர். சுகாதாரம் பற்றிய விழிப்புணர்வும் அதிகரித்தது. கிராம மகளிர் சங்கங்கள் கிராமத்தைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க பிரச்சாரங்களை வழிநடத்தின. சுற்றுச்சூழல் ஆரோக்கியம் குடும்ப ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கிறது என்பதை உணர்ந்தன. கடலோர சமூகங்களுக்கு, குளம் மற்றும் கடலின் (நண்டுகள், மட்டி, கடற்பாசி) வளம் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பின் ஒரு பகுதியாகும். பெண்கள் பெரும்பாலும் மட்டி மற்றும் நண்டுகளுக்காக ஆழமற்ற நீரைச் சேகரித்தனர். இது பொருளாதார ரீதியாகவும் ஊட்டச்சத்து ரீதியாகவும் முக்கியமானது இருப்பினும், 1980 களின் முற்பகுதியில், புதிய சுற்றுச்சூழல் அழுத்தங்கள் தோன்றின. மோதல்களின் ஆரம்பம் (அதிகரித்த இராணுவமயமாக்கலுடன்) விரைவில் இந்த சமநிலையை சீர்குலைக்கும்.

- **ஒப்பீட்டு சூழல்:** விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் பெண்களின் காலனித்துவத்திற்கு பிந்தைய அனுபவம், உள்ளூர் நுணுக்கங்களுடன் இருந்தாலும், மாந்தை மேற்கு மற்றும் மன்னார் பிரதேசத்தில் உள்ள பல கிராமங்களின் அனுபவத்தைப் பிரதிபலித்தது. பேசாலை மற்றும் தலைமன்னார் (மன்னார் தீவில் உள்ள) போன்ற கிராமங்கள் இன்னும் உயர்ந்த பெண் கல்வி விகிதங்களைக் கண்டன. 1980களில் பேசாலை பல பெண் பாடசாலை ஆசிரியர்களையும் ஒரு பெண் முதல்வரையும் உருவாக்கியது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு நிறுவப்பட்ட மிஷன் பாடசாலைகளால் பயனடைந்தது. இதற்கு நேர்மாறாக, மாந்தை மேற்கின் உட்புறத்தில் உள்ள ஆழமான கிராமப்புற குக்கிராமங்கள் (எ.கா. பெரியமடு, இது மேலும் கிழக்கே உள்ளது) சற்று பின்தங்கியிருந்தன. பாடசாலைகளிலிருந்து தொலைவு மற்றும் பழமைவாத விதிமுறைகள் காரணமாக இடைநிலைக் கல்வியை முடிப்பதில் குறைவான பெண்களே இருந்தனர். முசலி பிரிவில் (விடத்தல்தீவுக்கு தெற்கே) முஸ்லிம் பெரும்பான்மை கிராமங்களும் முன்னேறின. 1970களின் பிற்பகுதியில், அங்குள்ள சில முஸ்லிம் பெண்கள் சிறு வணிகங்களை நடத்தினர். (அரசு சாரா நிறுவனங்களின் உதவியுடன் தொடங்கப்பட்ட தென்னை கயிறு தயாரிக்கும் கூட்டு நிறுவனங்கள் போன்றவை) மற்றும் சிலர் அரசாங்க சுகாதாரத் திட்டங்களின் கீழ் ஊதியம் பெறும் மருத்துவச்சிகளாக பணியாற்றினர். அவர்களின் தமிழ் சகாக்களைப் போலவே பொது அந்தஸ்தையும் அவர்களுக்கு வழங்கிய பாத்திரங்கள். ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசம் என்னவென்றால், ஜோசப் வாஸ் நகர் போன்ற இடங்களில் கத்தோலிக்க செல்வாக்கு சற்று முன்னதாகவே பெண்களின் செயல்பாட்டை வளர்த்தது (தேவாலயக் குழுக்கள் மூலம்), அதே சமயம் சைவத் தமிழ் கிராமங்கள் 1970களில் பெண்களை அணிதிரட்ட அரசாங்கக் கிராமப்புற மேம்பாட்டு அதிகாரிகளை அதிகம் நம்பியிருந்தன. இருப்பினும், மன்னார் முழுவதும், 1982 ஆம் ஆண்டளவில் அதிகரிக்கும் அதிகாரமளிப்பதாக இருந்தது. ஆணாதிக்க விதிமுறைகளும் முறையான அதிகாரமின்மையும் நீடித்திருந்தாலும், பெண்கள் தங்கள் பாட்டிகளை விட ஆரோக்கியமாகவும், அதிக கல்வியறிவுடனும், சமூக வாழ்க்கையில் சற்று அதிகமாகவும் காணப்பட்டனர். இந்த ஒப்பீட்டு நிலைத்தன்மையும் படிப்படியான முன்னேற்றமும் உள்நாட்டுப் போரால் விரைவில் முறியடிக்கப்பட்டன.

இலங்கை மோதல் காலம் .(1983–2009)

இலங்கையில் கிட்டத்தட்ட மூன்று தசாப்த கால உள்நாட்டுப் போர் வடக்கு மாகாணத்தில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதற்கு மன்னார் மாவட்டமும் விதிவிலக்கல்ல. வடமேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு இலங்கை அரசாங்கப் படைகளுக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான மோதலின் முன்னணியில் இருந்தது. இந்தப் போர் இந்தக் கிராமங்களில் பெண்களின் பாத்திரங்களையும் பாதுகாப்பையும் தீவிரமாக மாற்றியது. வன்முறை மற்றும் இடப்பெயர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக மட்டுமல்லாமல், குடும்பத் தலைவர்கள், சமூக அமைப்பாளர்கள் மற்றும் போராளிகளாகவும் பெண்கள் வெளிப்பட்டனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் பாதுகாப்பு அதன் அனைத்து வடிவங்களிலும் கடுமையான பின்னடைவுகளைக் கண்டது. ஆனால் பெண்களின் குறிப்பிடத்தக்க மீள்தன்மை மற்றும் தகவமைப்புத் திறனும் காணப்பட்டது.

- **மோதல் மற்றும் இடப்பெயர்வு:** போரின் ஆரம்ப கட்டத்தில் (1980கள்), விரோதங்கள் மற்றும் கலவரங்கள் அலை அலையாக இடம்பெயர்வுக்கு வழிவகுத்தன. 1983 கருப்பு ஜூலை படுகொலைக்குப் பிறகு, மன்னாரைச் சேர்ந்த சில தமிழ் குடும்பங்கள் (கொழும்பு அல்லது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தவர்களை விட குறைவாகவே பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்) பெண்களையும் குழந்தைகளையும் பாதுகாப்பான பகுதிகளுக்கு அனுப்பின. 1980களின் நடுப்பகுதியில், வடக்கில் நடந்த வெளிப்படையான போர் பல பொதுமக்களை தப்பி ஓட கட்டாயப்படுத்தியது. விடத்தல்தீவு,

அதன் மூலோபாய கடலோர நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, 1980களின் பிற்பகுதியில் புலிகளின் கோட்டையாக மாறியது. குறிப்பாக, வடமேற்கு கடற்கரையில் புலிகளின் முக்கிய கடல் புலி கடற்படைத் தளமாக இது பயன்படுத்தப்பட்டது (விக்கிபீடியா, 2024). அரசாங்கப் படைகளும் புலிகளும் இந்தப் பகுதியில் கடுமையாகப் போராடினர். இராணுவ நடவடிக்கைகளின் போது, பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் முதியவர்கள் பெரும்பாலும் குறுகிய அறிவிப்பின் பேரில் வெளியேற வேண்டியிருந்தது. ஷெல் தாக்குதலில் இருந்து தப்பிக்க இரவில் குளம் மற்றும் புதர்க்காடுகள் வழியாக பெண்கள் தங்கள் குடும்பங்களை அழைத்துச் சென்றதை விடத்தல்தீவிலிருந்து வந்த வாய்மொழி சாட்சியங்கள் நினைவுபடுத்துகின்றன. மாந்தை மேற்கைச் சேர்ந்த பல குடும்பங்கள் கடுமையான சண்டையின் போது மடு தேவாலயத்தில் (நன்கு அறியப்பட்ட சரணாலயம்) தஞ்சம் புகுந்தன. இந்தப் பயணங்களில் கைக்குழந்தைகளையும், தங்களால் காப்பாற்ற முடிந்த சில பொருட்களையும் சுமந்து சென்றதாக பெண்கள் நினைவு கூர்கின்றனர். 1990 ஆம் ஆண்டு, இந்திய அமைதி காக்கும் படை எமது நாட்டிலிருந்து முற்றாக வெளியேறினார்கள். போர் மீண்டும் தொடங்கியபோது, விடத்தல்தீவு உட்பட முழு கடலோரப் பகுதியும் விடுதலை புலிகள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது (UNHCR, 2007). அதே ஆண்டு, வடக்கு மாகாணத்தில் இருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றும் முயற்சியை விடுதலை புலிகள் மேற்கொண்டது. 1990 அக்டோபரில், மன்னார் மாவட்டத்தில் வசிக்கும் அனைத்து முஸ்லிம்களையும், சுமார் 8,000 குடும்பங்கள் சில மணி நேரங்களுக்குள் வெளியேறுமாறு விடுதலை புலிகள் உத்தரவிட்டனர். இதில் விடத்தல்தீவு மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் குடும்பங்களும் அடங்கும். இதனால், இந்தக் கிராமங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் பெண்கள் திடீரென இடம்பெயர்ந்தனர். பெரும்பாலானோர் புத்தளம் அல்லது வேறு இடங்களில் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். அவர்கள் வீடுகள், நிலங்கள் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களை விட்டுச் சென்றனர். இந்த அதிர்ச்சிகரமான நிகழ்வு சமூகப் பாதுகாப்பை அடிப்படையில் பாதித்தது. இது தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் அண்டை வீடுகளுக்கு இடையேயான நீண்டகால பிணைப்புகளை உடைத்தது. அடுத்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகியவை கிட்டத்தட்ட தமிழர்களால் (பெரும்பாலும் கத்தோலிக்கர்கள்) மட்டுமே வசித்து வந்தன. ஏனெனில் முஸ்லிம் சமூகம் வெளியேறியிருந்தனர். தமிழ் சமூகத்தில் உள்ள பெண்களும் தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்ச்சியை எதிர்கொண்டனர். 1990களின் நடுப்பகுதியில் இலங்கை இராணுவம் தாக்குதல்களை நடத்தியபோது, பொதுமக்கள் பெரும்பாலும் இடம்பெயர்ந்தனர். 1997 மற்றும் 2008 ஆம் ஆண்டுகளில், பெரிய அளவிலான இடப்பெயர்வு ஏற்பட்டது. 2007-2008 ஆம் ஆண்டுகளில், வடமேற்கில் இறுதிக் கட்டப் போரின் போது, மன்னாரின் கடலோர கிராமங்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கானோர் (அவர்களில் பலர் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள்) இந்தியாவிற்கு வெளியேற்றப்பட்டனர். அல்லது கடல் வழியாக தப்பிச் சென்றனர். 2009 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், விடுதலை புலிகள் பின்வாங்கியதால், எஞ்சியிருந்தவர்கள் வன்னிப் பகுதிக்கு பெருமளவில் வெளியேற்றப்பட்டனர். போர் முடியும் வரை மோதல் பிரதேசத்தில் பெண்கள் அவநம்பிக்கையான சூழ்நிலைகளில் இருந்து தப்பினர். இடம்பெயர்வு அகதி முகாம்களில் நீண்ட காலம் தங்க வழிவகுத்தது (கல்பிட்டி, புத்தளம், முஸ்லிம்கள் மற்றும் இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் பல தமிழர்கள்). இந்த முகாம்களில், பெண்கள் பெரும்பாலும் குடும்பத் தலைவர்களாக மாறினர். விதவைகள் அல்லது கணவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டவர்கள் உணவு மற்றும் நீர் பாதுகாப்புக்காக உதவியை நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தது.

- **குடும்பத் தலைவர்களாக பெண்கள்**: ஆண்களுக்கு ஏற்பட்ட போர்ப்பாதிப்புகளான மரணம், காணாமல் போதல் அல்லது கட்டாய இராணுவச் சேவை கணிசமான எண்ணிக்கையிலான பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்களை உருவாக்கி விட்டுச் சென்றது. மன்னார் மாவட்டத்தில், போரின் முடிவில், மூன்றில் ஒரு தமிழ் குடும்பத்திற்கு ஒரு பெண் தலைமை தாங்கினார் என்று உள்ளூர் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன (எ.கா., 2010 வாக்கில் வடக்கு மாகாண சபை மாகாணம் முழுவதும் பல்லாயிரக்கணக்கான போர் விதவைகள் இருப்பதாக மதிப்பிட்டுள்ளது). விடத்தல்தீவில், பல பெண்கள் ஷெல் தாக்குதல்கள் மற்றும் குண்டுவெடிப்புகளால் போராளிகளாகவோ அல்லது பொதுமக்களாகவோ பாதிக்கப்பட்டு கணவர்களை இழந்தனர். இந்த விதவைகள் மற்றும் ஒற்றைத் தாய்மார்கள் மிகவும் பாதகமான சூழ்நிலைகளில் வருமானம் மற்றும் குடும்பப் பாதுகாப்பிற்கான முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டியிருந்தது. சிலர் தேவைக்காக அறிமுகமில்லாத வேலைகளை மேற்கொண்டனர். உதாரணமாக, ஒருபோதும் மீன்பிடிக்காத பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு உணவளிக்க நண்டுகள் அல்லது இறால்களைப் பிடிக்க ஆழமற்ற நீர்நிலைகளுக்குச் சென்றனர். மற்றவர்கள் உணவுக்காக தையல் அல்லது சரிகை தயாரித்தல் போன்ற பண்டமாற்றுத் திறன்களில் ஈடுபட்டனர். புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில் கூட, புலிகள் பெண் உணவு வழங்குபவர்களின் நிகழ்வை அங்கீகரித்தனர். மேலும் சில சமயங்களில் பொதுவான நிலத்தை பயிரிட பெண்களின் கிராமப்புற கூட்டுக்களை உருவாக்க உதவினார்கள். இருப்பினும், வளங்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தன. ஜோசப் வாஸ் நகரைச் சேர்ந்த பெண்களுடனான நேர்காணல்கள்,

குடும்பத்திற்கு உணவளிப்பது ஒரு அன்றாடப் போராட்டமாக மாறியது என்பதைக் குறிக்கிறது. "குழந்தைகள் சாப்பிடுவதற்காக நாங்கள் உணவைத் தவிர்த்தோம்." என்று ஒரு தாய் நினைவு கூர்ந்தார். (ஒரு அரசு சாரா அறிக்கை, 2007 இல் தனிப்பட்ட சாட்சியம்). மோதல் ஆண்டுகளில் உணவு மற்றும் நீர்ப் பாதுகாப்பு கடுமையாக மோசமடைந்தது. விநியோக வழிகள் துண்டிக்கப்பட்டன. மேலும் விடுதலைப் புலிகள் பகுதிகளில் அரசாங்கத் தடைகள் அரிசி, மாவு மற்றும் எரிபொருள் போன்ற முக்கிய உணவுப் பொருட்களைக் குறிக்கின்றன. பெண்கள் ஆக்கப்பூர்வமான தீர்வுகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது. உள்ளூரில் விளைந்த தானியங்களை அரைத்தல், காட்டு கீரைகளை உலர்த்துதல், கிணறுகள் வறண்டு போகும்போது அல்லது சண்டையால் மாசுபட்டபோது புதிய கிணறுகள் அல்லது மழைநீர் குழிகளை தோண்டுதல். இந்தப் பெண்களின் மீள்தன்மை அசாதாரணமானது. அவர்கள் பெரும்பாலும் சிறிய குழுக்களாக மொத்தமாக சமைக்க அல்லது குழந்தை பராமரிப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ள முயற்சிகளை ஒன்றிணைத்தனர். இதனால் மற்றவர்கள் உணவு அல்லது விறகு தேட முடியும். அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மன்னார் நகரம் மற்றும் தீவில் (போரின் பெரும்பகுதி முழுவதும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது), உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த நபர்கள் (IDPs) வெள்ளத்தில் மூழ்கியதால் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்களும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டனர். முகாம்கள் மற்றும் நலன்புரி மையங்கள் தோன்றின. குறிப்பாக, பல வெளியேற்றப்பட்ட வடக்கு முஸ்லிம் பெண்கள் புத்தளத்தில் பல ஆண்டுகளாக நெரிசலான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்தனர். அதே நேரத்தில் மோதல் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் பெண்கள் மன்னார் நகரத்தில் தங்குமிடங்களாக மாற்றப்பட்ட தேவாலயங்கள் அல்லது பாடசாலைகளில் வசித்து வந்தனர். இந்த அகதிகள் மையங்களில் கூட்ட நெரிசல் மற்றும் மோசமான சுகாதாரம் பொது சுகாதார நெருக்கடிகளை உருவாக்கியது. இது மீண்டும் பெண்களை விகிதாசாரமாக பாதித்தது (குறைந்தபட்ச வளங்களுடன் நோயாளிகளைப் பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது).

- **புலிகள் இயக்கத்தில் பெண்கள் மற்றும் இராணுவமயமாக்கல்:** மோதலின் போது பெண்கள் போராளிகளாகவும் ஆர்வலர்களாகவும் தோன்றியது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும். 1980களின் பிற்பகுதியில் புலிகள் பெண்களை அதன் அணிகளில் சேர்த்து, ஒரு பிரத்தியேக மகளிர் முன்னணியை உருவாக்கினர். விடத்தல்தீவு மற்றும் இதே போன்ற கிராமங்களைச் சேர்ந்த சில இளம் பெண்கள் இலட்சியவாதத்தினாலோ அல்லது தனிப்பட்ட இழப்புக்கு பதிலளிக்கும் விதமாகவோ தன்னார்வத்துடன் இணைந்தனர். மற்றவர்கள் அழுத்தம் அல்லது கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இந்த பெண் போராளிகள் ஆயுதப் பயிற்சி பெற்று போரில் பங்கேற்றனர். இது முந்தைய பாலின விதிமுறைகளிலிருந்து ஒரு தீவிரமான விலகலாகும். சரியான புள்ளிவிவரங்கள் குறைவாக இருந்தாலும், 1990களின் முற்பகுதியில் பெண்கள் புலிகளின் படையில் 20-30% ஆக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காலாட்படை, மருத்துவர்கள், உளவுத்துறை செயல்பாட்டாளர்கள் மற்றும் மன்னார் கடற்கரையில் செயல்படும் கடல் புலி கடற்படைப் பிரிவுகளில் கூட பெண்கள் பல்வேறு பாத்திரங்களில் பணியாற்றினர். உண்மையில், கடல் புலி தளமாக விடத்தல்தீவின் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, உள்ளூர் பெண்கள் புலிகளின் கடல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். ஒருவேளை தளவாட ஆதரவு அல்லது படகு குழுவினராக இருக்கலாம். இருப்பினும் முன்னணி கடல் புலி போராளிகள் பெரும்பாலும் ஆண்களாக இருந்தனர். இதனால் போர் சில பெண்களை இராணுவமயமாக்கியது, அவர்களுக்கு ஒரு புதிய அடையாளத்தை வீரர்களாக வழங்கியது, ஆனால் அவர்களை கடுமையான ஆபத்துகளுக்கு ஆளாக்கியது. பலர் போரில் இறந்தனர். தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் அல்லது பின்னர் விடுதலைப் புலிகளை விட்டு வெளியேறியவர்கள் மீண்டும் ஒன்றிணைவதில் சிரமங்களை எதிர்கொண்டனர். குறிப்பாக அவர்களுக்கு காயங்கள் அல்லது குறைபாடுகள் இருந்தால். மறுபுறம், இந்த கிராமங்களில் உள்ள பெண்களும் இராணுவத்தினரால் பாதிக்கப்பட்டனர். பாலியல் வன்முறை மற்றும் ஆயுதமேந்திய நபர்களால் மனித உரிமை மீறல்கள் நடந்த சம்பவங்கள் இருந்தன. இராணுவ அடக்குமுறைகளின் போது (எ.கா., 1984 இல் மன்னார் நகரத்தைக் கைப்பற்ற இராணுவம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை அல்லது பின்னர் பிரதான நிலப்பகுதியில் நடந்த நடவடிக்கைகளில்), பெண்கள் தாக்கப்பட்டதாக தகவல்கள் வெளிவந்தன. இத்தகைய துஷ்பிரயோகத்திற்கு பயந்து, துருப்புக்கள் நெருங்கும் போதெல்லாம் பெண்கள் பெருமளவில் தப்பி ஓடினார்கள். பல ஆண்டுகளாக, விடுதலைப் புலிகளின் பகுதிகளில் உள்ள பெண்கள் தொடர்ந்து விழிப்புடன் வாழ்ந்து, வான்வழி குண்டுவீச்சிலிருந்து தங்கள் குடும்பங்களைப் பாதுகாக்கப் பதுங்கு குழிகளைக் கட்டினர். மேலும் இளம் பெண்களுக்கு கூட எப்படித் தப்பிச் செல்வது என்று கற்றுக் கொடுத்தனர். 2006 ஆம் ஆண்டு வெளியான ஒரு விளக்கக் குறிப்பு, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான வழக்குகள், ஒரு காலத்தில் மறைக்கப்பட்டு, எவ்வாறு வெளிவரத் தொடங்கின என்பதை விவரிக்கிறது. "இங்கே மன்னாரில், மிகக் குறைவான சம்பவங்கள் பதிவாகின. இன்னும் குறைவான சம்பவங்கள் மட்டுமே உண்மையில் விசாரிக்கப்பட்டன. இப்போது, ஒவ்வொரு மாதமும் [பாதுகாப்பு] வலையமைப்பு குறைந்தது இரண்டு பாலியல் அல்லது உடல் ரீதியான துஷ்பிரயோக வழக்குகளைக் கையாளுகிறது." என்று ஒரு UNHCR கள அதிகாரி

கூறினார். பல நிறுவன பாதுகாப்பு குழு (UNHCR, 2006) வழியாக மேம்பட்ட அறிக்கையிடலைக் குறிப்பிட்டார். இது 2000 களின் நடுப்பகுதியில் மன்னாரில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு சிறப்பு பாலியல் மற்றும் பாலின அடிப்படையிலான வன்முறை (SGBV) பாதுகாப்பு வலையமைப்பைக் குறிக்கிறது. இதில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவளிப்பதற்கும் நீதியைப் பெறுவதற்கும் பெண் ஆர்வலர்கள் அடங்குவர் (UNHCR, 2006). அத்தகைய வலையமைப்பு தேவைப்பட்டது என்பது போர்க்காலத்தில் பாலின அடிப்படையிலான வன்முறையின் பரவலை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. தனிப்பட்ட பாதுகாப்பிற்கான பெண்களின் உரிமைகள் வழக்கமாக மீறப்பட்டன. ஆயுதக் குழுக்களால், இடப்பெயர்ச்சியின் குழப்பத்தால் மற்றும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு சீர்குலைவு மூலம்.

- **போர்க்காலத்தில் சமூக மற்றும் மத வாழ்க்கை:** இடைவிடாத கஷ்டங்கள் இருந்தபோதிலும், பெண்கள் சமூக வாழ்க்கையின் ஒரு சாயலைப் பராமரிக்க பாடுபட்டனர். ஜோசப் வாஸ் நகர் போன்ற கத்தோலிக்க கிராமங்களில், பெண்கள் நம்பிக்கையை உயிர்ப்புடன் வைத்திருந்தனர். இடப்பெயர்வுகள் மூலம் சிலைகள் மற்றும் ஜெபமாலைகளை அவர்களுடன் எடுத்துச் சென்றனர். தேவாலயங்கள் மூடப்பட்டபோது இரகசிய பிரார்த்தனைக் குழுக்களை ஏற்பாடு செய்தனர். மன்னாரில் உள்ள பிரபலமான மடு தேவாலயம் போர் முழுவதும் ஒரு புகலிடமாக மாறியது. பெண்கள் (கத்தோலிக்க மற்றும் சைவ மக்கள் இருவரும்) பாதுகாப்புக்கான தங்கள் நோக்கங்களைச் சுமந்து மடுவுக்கு ஆபத்தான பயணங்களை மேற்கொள்வார்கள். இதேபோல், சைவ பெண்கள் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதேசங்களில் தற்காலிக ஆலயங்களில் கோயில் சடங்குகளைப் பராமரித்து, பாதுகாப்புக்காக ஜெபித்தனர். இந்த ஆன்மீக உழைப்பு குடும்பங்களுக்கு உணர்ச்சிபூர்வமான பாதுகாப்பை வழங்கியது. முஸ்லிம் அகதி முகாம்களில், இடம்பெயர்ந்த வடக்கு முஸ்லிம் பெண்கள் ஆதரவு வலையமைப்புகளை உருவாக்கினர். எடுத்துக்காட்டாக, புத்தளத்தில் பெண்கள் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் முகாம் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தவும், பின்னர் அவர்கள் திரும்பும் உரிமைக்காக வாதிடவும் இந்த பெண்களில் சிலரால் நிறுவப்பட்டன. மன்னாரின் தமிழ் பகுதிகளில், சில பெண்கள் விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவின் கீழ் சமூக அணிதிரட்டுபவர்களாக மாறினர். உழைக்கும் தாய்மார்களுக்கு உணவு விநியோகிப்பதிலும், குழந்தை பராமரிப்பு மையங்களை (பகல்நேர பராமரிப்பு) நடத்துவதிலும் உதவுவதற்காக புலிகள் கிராம பெண்கள் சங்கங்களை உருவாக்கினர். இந்தப் போர்க்காலச் சமூகப் பாத்திரங்கள் போருக்குப் பிந்தைய பெண்களின் செயல்பாட்டிற்கு அடித்தளமிட்டன. இருப்பினும், சமூகக் கட்டமைப்பும் சிதைந்தது. முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதன் அர்த்தம், கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளாக, மன்னாரின் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்ளாமலோ அல்லது ஒருவருக்கொருவர் துன்பங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமலோ பிரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர். சமூகங்களுக்கு இடையிலான நம்பிக்கை அரிக்கப்பட்டது. தமிழ் சமூகத்திற்குள், போர் பல ஆண் சமூகத் தலைவர்களை (குருமார்கள், ஆசிரியர்கள், பெரியவர்கள்) இழக்க வழிவகுத்தது. அந்த இடைவெளிகளை நிரப்ப பெண்களைத் தள்ளியது. உதாரணமாக, பெண் பாடசாலை முதல்வர்கள் மற்றும் செவிலியர்கள் சில நேரங்களில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் சமூக ஒருங்கிணைப்பாளர்களாக இரட்டிப்பாகினர். உதவி பெற அரசு சாரா நிறுவனங்கள் அல்லது தேவாலயக் குழுக்களுடன் தொடர்பு கொண்டனர். சமூகப் பாதுகாப்பின் ஒவ்வொரு அம்சமும் இரகசியப் பாடசாலைகளை ஏற்பாடு செய்வது முதல் பொதுமக்களின் தேவைகளுக்காக விடுதலைப் புலிகள் உறுப்பினர்கள் அல்லது அரசு அதிகாரிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது வரை திரைக்குப் பின்னால் பெண்களின் ஈடுபாட்டைக் கண்டனர்.
- **கல்வி தாக்கம்:** மோதல் குழந்தைகளின் கல்வியை, குறிப்பாக புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில், பெரிதும் பாதித்தது. விடத்தல்தீவில் உள்ள பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் சண்டை காரணமாக மூடப்பட்டன அல்லது தங்குமிடங்களாக மாற்றப்பட்டன. ஆசிரியர்கள் (1980 களில் பலர் பெண்கள்) தப்பி ஓடினர் அல்லது பதுங்கு குழிகள் மற்றும் கோயில்களில் வகுப்புகளை நடத்த வேண்டியிருந்தது. இதன் விளைவாக, ஒரு முழு தலைமுறை பெண்கள் (மற்றும் சிறுவர்கள்) பாடசாலைப்படிப்பை துண்டு துண்டாகக் குறைத்தனர். இருப்பினும், முறைசாரா முறையில் கல்வியைத் தொடர குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஓரளவு கல்வி கற்ற பெண்கள் இடம்பெயர்ந்த முகாம்களில் கல்வி வகுப்புகளை ஏற்பாடு செய்து, இளைய குழந்தைகளுக்கு அடிப்படைகளை கற்பித்தனர். மன்னாரின் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில், பாடசாலைப்படிப்பு தொடர்ந்தது, ஆனால் இடையூறுகளுடன் பல தமிழ் மாணவர்கள் பாதுகாப்பாக பாடசாலைக்குச் செல்ல முடியவில்லை. மேலும் புத்தளத்திற்கு இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் மாணவர்கள் அறிமுகமில்லாத இடங்களில் வளங்களுடன் போராடினர். 2000 களில், புலிகள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில் ஒரு இணையான கல்வி முறையை நடத்தினர். மேலும் பெண்கள் தன்னார்வ ஆசிரியர்களாக பணியாற்றினர். இதனால் கல்விப் பாதுகாப்பு குறைவாக இருந்தது. போரின் உச்சக்கட்டத்தில் இந்த கிராமங்களில் இளம் பெண்களிடையே எழுத்தறிவு விகிதம் குறைந்திருக்கலாம். 2007 ஆம் ஆண்டில் வன்முறை தீவிரமடைந்ததால்,

நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் மன்னார் மாவட்டத்தை விட்டு முற்றிலுமாக வெளியேறின (UNHCR, 2007), அதாவது குழந்தைகள் படிப்பைக் கைவிட வேண்டியிருந்தது. எஞ்சியவர்களுக்கு, பெண்களின் கவனம் குழந்தைகளைச் சுகதேகிகளாக வைத்திருப்பதும் முதலில் உணவளிப்பதும் ஆகும். அமைதி திரும்பும்போது பாடசாலைப் படிப்பு ஒரு ஆடம்பரமாக இருந்தது.

- **சுகாதாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அழுத்தம்:** போர் ஏற்படுத்திய சுற்றுச்சூழல் அழிவு நீர்ப்பாசன கால்வாய்கள் உடைந்தன. கிணறுகள் மாசுபட்டன அல்லது பராமரிப்பு நிறுத்தப்பட்டபோது வறண்டன. மேலும் சில பகுதிகளில் பற்றைக் காடுகள் கட்டுப்பாடில்லாமல் மீண்டும் வளர்ந்தன. (அல்லது இடம்பெயர்ந்த மக்களால் விறகுக்காக கண்மூடித்தனமாக வெட்டப்பட்டன). எடுத்துக்காட்டாக, சுகந்தபுரியில் (வடமேற்கு மன்னாரில் உள்ள ஒரு கிராமம்), மக்கள் ஓடியதால், அதிக வளர்ச்சி கிராமத்தைப் பற்றைக் காடாக மாற்றியது (UNHCR, 2007). 2006 இல் சில குடும்பங்கள் திரும்பி வர முயன்றபோது, பற்றைக் காட்டை சுத்தம் செய்து, அந்தப் பகுதியை மீண்டும் பாதுகாப்பாக உணரச் செய்வதற்காக அணுகல் பாதைகளை மீண்டும் திறப்பதில் பெண்கள் இணைந்தனர் (UNHCR, 2007). UNHCR அறிக்கையின் இந்த எடுத்துக்காட்டு, புதரை வெட்டி தெரு விளக்குகளை நிறுவுவது, தான் திரும்பி வந்து பயமின்றி வாழ முடியும் என்று உணர வைத்ததாக தாமரா போன்ற பெண்கள் கூறுவதைக் காட்டுகிறது (UNHCR, 2007). சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும் தனிப்பட்ட பாதுகாப்பும் பெண்களுக்கு எவ்வளவு பின்னிப் பிணைந்தன என்பதை இது விளக்குகிறது. தெளிவான, நன்கு ஒளிரும் சூழல் என்பது சாத்தியமான தாக்குதல் நடத்துபவர்களுக்கு குறைவான பாதுகாப்பு மற்றும் அதிக இயல்பு உணர்வு.
- போர் பிரதேசங்களில் சுகாதாரப் பராமரிப்பு மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. பல பெண்கள் வீட்டிலோ அல்லது பயிற்சி பெறாத உதவியுடன் பதுங்கு குழிகளிலோ பிரசவித்தனர். குறிப்பாக கர்ப்பிணி மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களிடையே ஊட்டச்சத்து குறைபாடு பொதுவானதாக இருந்தது. இது அடுத்த தலைமுறையின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதித்தது. சுகாதாரம் மற்றும் வாழ்க்கைக்கான உரிமை உள்ளிட்ட மனித உரிமைகள் கடுமையாகச் சமரசம் செய்யப்பட்டன. மோதலின் முடிவில், ஐ.சி.ஆர்.சி மற்றும் ஐ.நா. போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்கள் போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை அணுகுவதில் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தன. இது பின்னர் ஐ.நா. ஒட்டுமொத்தமாக 100,000 பொதுமக்கள் இறப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது (விக்கிபீடியா, 2024). இந்த இழப்புகளில் பெண்கள் பெரும் சுமையைச் சுமந்தனர். உயிரிழப்புகளாகவோ அல்லது பின்னர் உயிர் பிழைத்தவர்களாகவோ மாற்றப்பட்டனர்.
- ஜோசப் வாஸ் நகரில் பெண்களுக்கான நிலப்பரப்பை முற்றிலுமாக மாற்றியது. இருப்பினும், அழிவிலிருந்து, பெண்கள் புதிய பலம் பெற்றனர். குடும்பம் மற்றும் சமூக வாழ்க்கையின் எஞ்சியவற்றின் அச்சாணிகளாக பெண்கள் மாறினர். ஒரு படுகொலைக்குப் பிறகு தனது கிராமத்திற்குத் திரும்பிய ஒரு பெண், "சுதந்திரமாக என் வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு நான் பாதுகாப்பாகவும் சுதந்திரமாகவும் உணர முடியும் என்பது எனக்கு மிக முக்கியமானது" (UNHCR, 2007) எனக் கூறியுள்ளார். பக்கத்து ஊருக்குத் திரும்பிய தாமராவின் இந்தக் கூற்று 2007 ஆம் ஆண்டு மன்னார் கிராமம், போர்க்காலத்தில் பெண்கள் வளர்த்துக் கொண்ட பாதுகாப்பு மற்றும் சுயாட்சிக்கான ஏக்கத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது. அவர்கள் தங்கள் உரிமைகள் குறித்த உயர்ந்த உணர்வுடனும், தங்கள் வாழ்க்கையையும் சமூகங்களையும் மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான உறுதியுடனும் போரிலிருந்து வெளிப்பட்டனர்.
- **ஒப்பீட்டு சூழல்:** விடத்தல்தீவில் பெண்கள் மீதான விசாரணைகள், போரால் பாதிக்கப்பட்ட மன்னார் கிராமங்களில் உள்ள பல கிராமங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின. சில மாறுபாடுகளுடன். உதாரணமாக, பேசாலையில் (அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது, ஆனால் முன்னணிப் பகுதிகளுக்கு அருகில் இருந்தது) பெண்களும் துயரமான வன்முறையை அனுபவித்தனர். குறிப்பாக, 2006 இல், பேசாலை தேவாலயம் தாக்கப்பட்டது. அங்கு தங்கியிருந்த ஒரு பெண் கொல்லப்பட்டார். இது அந்த சமூகத்தில் அழியாத அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது (அம்னஸ்டி இன்டர்நேஷனல், 2006). பெரும்பான்மையான முஸ்லிம் முசலி பிரிவில், பெண்கள் நீண்டகால இடம்பெயர்வின் தனித்துவமான வேதனையை எதிர்கொண்டனர். அவர்கள் போரை வீட்டிலிருந்து வெகு தொலைவில் இடம்பெயர்ந்த முகாம்களில் கழித்தனர். ஆனால் அவர்கள் திரும்பி வருவதற்கான உரிமையைக் கோரும் வலுவான வக்காலத்து குழுக்களையும் உருவாக்கினர். விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மடுவில் மற்றும் பெரியமடு (உள்நாட்டு கிராமங்கள்) இல், தமிழ் பெண்கள் இதேபோல் குடும்பத் தலைவர்களாக மாறினர். சிலர் எல்.டி.டி.இ.யில் இணைந்தனர். ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், மன்னார் பெரும்பான்மை கத்தோலிக்கராக இருப்பதால் கூடுதல் ஆதரவு வலையமைப்பை வழங்கியது. ஆயர் அதி மேதகு இராயப்பு ஜோசப்பின் கீழ் மன்னார் மறைமாவட்டம் மனித உரிமைகள் குறித்து சர்வதேச அளவில் மிகவும் குரல் கொடுத்தது. தேவாலயத்தால் நடத்தப்படும் தங்குமிடங்கள், அத்தகைய புகலிடம் இல்லாத பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது போரால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பான இடத்தை

அளித்தன. இருப்பினும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் சைவ தமிழ்ப் பெண்களாக இருந்தாலும் சரி, மன்னாரில் கத்தோலிக்க தமிழ்ப் பெண்களாக அல்லது முஸ்லிம்களாக இருந்தாலும் சரி, கதை இணையானது. மிகுந்த இழப்பு, ஆனால் தேவையின் காரணமாக பாரம்பரியமற்ற வேடங்களில் அடியெடுத்து வைப்பது. 2009 இல் போர் முடிவடைந்தபோது, வடக்கு முழுவதும் பெண்களின் நிலை கடுமையான நிலையில் இருந்தது. ஆனால் புதிதாகக் கண்டறியப்பட்ட முகமையாகவும் இருந்தது. போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் பெண்கள் எவ்வாறு ஈடுபட்டார்கள் என்பதில் போரின் அனுபவங்கள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

போருக்குப் பிந்தைய நிகழ்காலம். (2010கள் – 2025)

மே 2009 இல் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்ததிலிருந்து, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகர் ஆகியவை மீட்சி மற்றும் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளன. புதிய வாய்ப்புகள் மற்றும் நீடித்த சவால்கள் இரண்டிற்கும் மத்தியில் பெண்கள் தங்கள் குடும்பங்களை சமூகங்களையும் மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதில் முன்னணியில் உள்ளனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் மன்னாரில் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சேவைகளில் முன்னேற்றங்கள், பெண்களின் உரிமைகள் அதிக அளவில் அங்கீகரிக்கப்படுதல் மற்றும் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் திரும்பி வருதல், வறுமை, அதிர்ச்சியின் பின்விளைவுகள் மற்றும் நீதிக்கான போராட்டங்கள் போன்ற பிரச்சினைகளும் காணப்படுகின்றன. பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமைகளின் அதே பரிமாணங்கள் மூலம் இந்தக் கிராமங்களில் பெண்களின் சமகால நிலைமையை நாங்கள் ஆராய்வோம்:

- **மீள்குடியேற்றம் மற்றும் வாழ்வாதாரங்கள்:** போருக்குப் பிறகு, இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் மாந்தை மேற்குக்குத் திரும்பத் தொடங்கின. 2010 - 2011 வாக்கில், மெனிக் பண்ணை அல்லது இந்திய அகதிகள் முகாம்கள் போன்ற முகாம்களில் இருந்த விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த பல தமிழ் குடும்பங்கள் தங்கள் கிராமத்தில் மீள்குடியேற்றப்பட்டனர். முக்கியமாக, முஸ்லிம் குடும்பங்களும் 20 ஆண்டுகள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு திரும்பினர். விடத்தல்தீவில் வீடுகள் அல்லது நிலங்களை மீண்டும் ஆக்கிரமித்தனர் (ஜோசப் வாஸ் நகர் முதன்மையாக தமிழ் கத்தோலிக்கமாகும். ஆனால் அருகிலுள்ள பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் திரும்பி வந்தனர்). விடத்தல்தீவில் உள்ள இரண்டு மசூதிகளும் புதுப்பிக்கப்பட்டு மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளன (விக்கிபீடியா, 2024), இது முஸ்லிம் சமூகத்தின் மறுமலர்ச்சியைக் குறிக்கிறது. மீள்குடியேற்றத்தில் பெண்களின் பங்கு முக்கியமானது. அவர்கள் பெரும்பாலும் வீடுகளைப் பழுதுபார்க்கும் அல்லது மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். எடுத்துக்காட்டாக, போரினால் சேதமடைந்த வீடுகளை சரிசெய்ய உதவி நிறுவனங்களால் வழங்கப்பட்ட தங்குமிடப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துதல். 2009 ஆம் ஆண்டு UNHCR அறிக்கைகள், வீடு திரும்பும் போது கூரைத் தாள்கள் மற்றும் கருவிகளை எடுத்துச் செல்லும் பெண்களின் படங்களைக் காட்டுகின்றன. மேலும் அரிப்பு (விடத்தல்தீவு அருகே உள்ள ஒரு கிராமம்) பகுதியைச் சேர்ந்த 55 வயது பெண் சேவியர், இருதயராணி, தனது கூரை இல்லாத வீட்டை மூட பிளாஸ்டிக் தார்ப்களைப் பயன்படுத்தியதை விவரிக்கும் மேற்கோள்களைப் போன்றவை (UNHCR, 2009). இந்தக் காட்சி பொதுவானது - பெண்கள் தங்கள் குடும்பங்களுக்குரிய தங்குமிடத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்பினர். மனிதாபிமான உதவிப் பொதிகளில் வாளிகள், சமையலறை பாத்திரங்கள் மற்றும் விளக்குகள் போன்ற பொருட்கள் அடங்கும். இவற்றைப் பெண்கள் விரைவாக வீடுகளை மீண்டும் நிறுவப் பயன்படுத்தினர். (UNHCR, 2009). போருக்குப் பிந்தைய உடனடி ஆண்டுகளில் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு ஒரு முக்கிய கவலையாக இருந்தது. மீன்பிடி கட்டுப்பாடுகள் படிப்படியாக நீக்கப்பட்டன. அரசாங்கம் சில மீன்பிடிப் படகுகளை சமூகங்களுக்குத் திருப்பி அனுப்பியது. விடத்தல்தீவில், ஆண்கள் கடலுக்குத் திரும்பினர். பெண்கள் மீன் உலர்த்துதல் மற்றும் சந்தைப்படுத்துதலை மீண்டும் தொடங்கினர். "எங்கள் மீன்பிடி படகுகளை மீண்டும் கொண்டு வர அரசாங்கம் அனுமதித்துள்ளது. விரைவில் மீன்பிடிக்கத் தொடங்கி எங்கள் மூதாதையர் இடத்தில் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்று நம்புகிறேன்." என்று 2009 இல் திரும்பி வந்த ஒருவர் கூறினார் (UNHCR, 2009). உண்மையில், 2012 வாக்கில், மீன்பிடித்தல் அதிகரித்தது. மறுசீரமைக்கப்பட்ட நிலத்தில் விவசாயமும் (சில நிலங்கள் கண்ணிவெடிகளை அகற்ற வேண்டியிருந்தது) மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது. பெண்கள் ஆர்வத்துடன் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டனர். பல வீடுகளில் ஒரு வயது வந்த ஆண் இல்லாததால் (போர் இறப்புகள் அல்லது இடம்பெயர்வு காரணமாக), பெண்கள் தாங்களாகவே அல்லது கூட்டுறவு குழுக்களில் வீட்டுத் தோட்டங்கள் மற்றும் நெல் வயல்களை பயிரிட்டனர். பல அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மன்னாரில் போர் விதவைகள் மற்றும் பெண்கள் குழுக்களை இலக்காகக் கொண்டு நுண்நிதி மற்றும் வாழ்வாதாரத் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தின. எடுத்துக்காட்டாக, வருமானத்தை ஈட்டுவதற்காக தையல், ஆடு வளர்ப்பு அல்லது உணவு பதப்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் பெண்களுக்கு நிறுவனங்கள் பயிற்சி அளித்தன. இவை முக்கியமான ஆதரவை வழங்கியிருந்தாலும், அதிக வட்டி விகிதத்தில் கடன்கள் இருந்தபோது நுண்நிதி கடன் போன்ற புதிய பிரச்சினைகளுக்கும் வழிவகுத்தன. 2015 - 2018 வாக்கில் தோன்றிய இந்தப்

பிரச்சினை, திருப்பிச் செலுத்த சிரமப்பட்ட வடக்கில் பல பெண்களைப் பாதித்தது. ஆயினும்கூட, வெற்றிக் கதைகள் உள்ளன. ஜோசப் வாஸ் நகரில் சில பெண்கள் சிறு தொழில்களைத் தொடங்கினர். (மளிகைப் பொருட்கள், தையல் கடைகள்) இன்று செழித்து, குடும்ப வருமானத்திற்கு பங்களித்து, அவர்களுக்கு சுயாதீனமான வருவாயை வழங்கினர். ஒட்டுமொத்தமாக, போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் தேவை மற்றும் அதிகாரமளித்தல் காரணமாக பெண்களின் பொருளாதார பங்களிப்பு அதிகரித்துள்ளது. போருக்கு முந்தைய விதிமுறையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட மாற்றம், ஒப்பீட்டளவில் சில பெண்கள் வீட்டிற்கு வெளியே வேலை செய்தனர்.

- **குடும்பப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக நலன்:** போருக்குப் பிந்தைய காலம் குடும்ப மறு ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நலன்புரி நடவடிக்கைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. பல பெண்களின் முதல் பணிகளில் ஒன்று காணாமல் போன குடும்ப உறுப்பினர்களைத் தேடுவதாகும். மன்னாரில் (வடக்கின் பிற இடங்களைப் போல) பல பெண்கள் தொடர்ந்து போராட்டங்களை நடத்தி, போரின் முடிவில் காணாமல் போன கணவர்கள் அல்லது குழந்தைகள் பற்றிய தகவல்களுக்காக மனு அளித்துள்ளனர். இந்த அன்னையர் முன்னணி போராட்டங்கள் பெரும்பாலும் சாலையோரங்களில் காணாமல் போனவர்களின் படங்களை வைத்திருக்கும் பெண்களை உள்ளடக்கியது. போரால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் நீடித்த வலி மற்றும் செயல்பாட்டைக் காட்டுகிறது. இருப்பினும் உறுதியான பதில்கள் மிகக் குறைவு. அன்றாட வாழ்க்கையில், குடும்பப் பாதுகாப்பு மெதுவாக மேம்பட்டுள்ளது. வீட்டுவசதித் திட்டங்கள் (அரசாங்கம் மற்றும் நன்கொடையாளர்களால்) நிரந்தர வீடுகளைக் கட்டியுள்ளன. எனவே விடத்தல்தீவில் உள்ள பெரும்பாலான குடும்பங்கள் இப்போது 2010 இன் தற்காலிக தங்குமிடங்களை விட உறுதியான வீடுகளில் வாழ்கின்றன. விதவை ஓய்வூதியம், வறுமை ஒழிப்பு கொடுப்பனவுகள் மற்றும் வாழ்வாதார மானியங்கள் உள்ளிட்ட அரசாங்க உதவித் திட்டங்களைப் பெண்கள் பெற்றுள்ளனர். இத்தகைய திட்டங்கள் தீவிர வறுமையைக் குறைக்க உதவியுள்ளன. ஆனால் வேலையின்மை இன்னும் அதிகமாக உள்ளது. பல இளம் பெண்கள், குறிப்பாக போருக்குப் பிறகு பாடசாலை முடித்தவர்கள், வேலைப் பற்றாக்குறையை எதிர்கொள்கின்றனர். இதன் விளைவாக, வேலைக்காகப் பெண்கள் இடம்பெயர்வதில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது - மன்னாரைச் சேர்ந்த சில பெண்கள் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வீட்டு வேலையாட்களாகச் சென்றுள்ளனர். இது போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் பொதுவான ஒரு போக்கு. இது வருமானத்தைத் தரக்கூடியது என்றாலும், தாய்மார்கள் பல ஆண்டுகளாக குழந்தைகளிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, புதிய சமூக அழுத்தங்களை உருவாக்குகிறார்கள். சமூக அமைப்புகள் நிவாரணத்திலிருந்து வளர்ச்சிக்கு மாறிவிட்டன. பெண்களின் கிராமப்புற சமூகங்கள் மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. குடும்ப வன்முறை, குடிப்பழக்கம் மற்றும் சமூகத்தில் குழந்தைகள் நலன் போன்ற பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன. பாலின அடிப்படையிலான வன்முறை ஒரு தீவிரமான பிரச்சினையாக இருப்பது குறித்து இப்போது அதிக விழிப்புணர்வு உள்ளது (போர் மற்றும் வறுமையின் அழுத்தங்களால் அதிகரிக்கக்கூடும்). 2006 இல் நிறுவப்பட்ட SGBV பாதுகாப்பு வலையமைப்பு ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் தொடர்கிறது. உள்ளூர் பெண் தலைவர்கள் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க காவல்துறை மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுகிறார்கள் (UNHCR, 2006). காவல்துறை பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் பிரிவுகள் இப்போது மன்னாரில் உள்ளன. மேலும் பெண்கள் போரின் போது இருந்ததை விட துஷ்பிரயோகத்தைப் புகாரளிக்க அதிக விருப்பத்துடன் உள்ளனர். மோதலில் இருந்து வரும் உளவியல் அதிர்ச்சியால் குடும்ப வாழ்க்கையும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பல பெண்கள் (மற்றும் ஆண்கள்) PTSD, மனச்சோர்வு அல்லது பதட்டத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆலோசனைகளை வழங்கியுள்ளன. பெரும்பாலும் உள்ளூர் பெண்களுக்கு சகாக்களுக்கு உதவ அடிப்படை உளவியல் சமூக ஆதரவில் பயிற்சி அளிக்கின்றன. கலாச்சார ரீதியாக, மத நிறுவனங்கள் மீண்டும் குணப்படுத்துவதில் பெரிய பங்கு வகிக்கின்றன. தேவாலயக் குழுக்கள், கோயில் சங்கங்கள் மற்றும் மசூதி குழுக்கள் பெண்களை நல்லிணக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்துகின்றன. குறிப்பாக, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள் மதங்களுக்கு இடையேயான உரையாடல்கள் மற்றும் கூட்டு சமூக திட்டங்களில் (கிராம சுத்தம் செய்தல் அல்லது பாடசாலை நிகழ்வுகள் போன்றவை) பங்கேற்று, 1990 இல் உடைந்த நம்பிக்கையை மெதுவாக மீண்டும் கட்டியெழுப்பியுள்ளனர். பல தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு முஸ்லிம் அண்டை வீட்டாரின் மீள் வருகைக்கு உறவுகளை நுட்பமாக மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டியிருந்தது. மேலும் பெண்கள் இதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர். வருகைகள் மற்றும் நல்லெண்ண சைகைகளைப் பரிமாறிக் கொள்கிறார்கள்.
- **உணவு மற்றும் நீர் பாதுகாப்பு:** அமைதியுடன், விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடித்துறை ஓரளவுக்கு இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பியுள்ளது. உணவு கிடைப்பதை மேம்படுத்தியுள்ளது. வீட்டுத் தோட்டக்கலையில் பெண்களின் முயற்சிகள் வீட்டு உணவுப் பாதுகாப்பிற்கு கணிசமாக பங்களித்துள்ளன. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், நாடு தழுவிய பொருளாதார சிக்கல்களை (2020 - 2022 பொருளாதார நெருக்கடி

போன்றவை) எதிர்கொண்டு, பல குடும்பங்கள் உயிர்வாழ தங்கள் வீட்டுத் தோட்டங்களைச் சார்ந்திருந்தன. இஸ்திகா போன்ற பெண்கள் மன்னாரில் பாகற்காய் போன்ற காய்கறிகளைப் பயிரிட்டு, மிகுதியைக் குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டு, மீதமுள்ளதை சமூகத்தில் மலிவு விலையில் விற்கிறார்கள் (சந்திரகலா, 2022). "எங்களுக்குத் தேவையானதை எடுத்துக்கொண்டு, கூடுதலாக எங்கள் பெற்றோருக்குக் கொடுக்கிறோம். மீதமுள்ளதை குறைந்த விலையில் விற்போம்." என்று இஸ்திகா கூறுகிறார். பெண்களின் வீட்டுத் தோட்டங்கள் குடும்பம் மற்றும் சமூக உணவுப் பாதுகாப்பை எவ்வாறு வலுப்படுத்துகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார் (சந்திரகலா, 2022). பெரும்பாலும் பெண்களால் வழிநடத்தப்படும் இந்த வாழ்வாதார விவசாயத்தின் மறுமலர்ச்சி, கடினமான பொருளாதார காலங்களில் ஒரு வெள்ளிக் கோட்டையாக இருந்து வருகிறது. போருக்குப் பிந்தைய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களால் நீர் பாதுகாப்பு மேம்பட்டுள்ளது. கிணறுகள் சுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளன. புதிய குழாய் கிணறுகள் மற்றும் சிறிய நீர் வழங்கல் திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. சர்வதேச நிறுவனங்களும் அரசாங்கமும் கழிப்பறைகளைக் கட்டி சுகாதாரத்தை ஊக்குவித்துள்ளன. இதனால் நீர் மூலம் பரவும் நோய்கள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. போரின் போது இடம்பெயர்ந்த பெண்கள் தண்ணீரை எடுக்க இப்போது மணிநேரம் செலவிடுவதில்லை; பெரும்பாலானவர்களுக்கு அருகில் கிணறு அல்லது குழாய் உள்ளது. இருப்பினும், சுற்றுச்சூழல் சவால்கள் உள்ளன. வறண்ட பிரதேசத்தில் அடிக்கடி ஏற்படும் வறட்சி என்பது நீர் பற்றாக்குறையை இன்னும் பருவகாலமாக ஏற்படுத்தும். பெண்கள் குழுக்கள் நீர்ப்பாசன பழுதுபார்ப்புகளை ஆதரிப்பதன் மூலமும், நீர் சேமிப்பு விவசாய நுட்பங்களைக் கற்றுக்கொள்வதன் மூலமும் (வீட்டுத் தோட்டங்களுக்கான சொட்டு நீர் பாசனம் போன்றவை, அரசு சாரா நிறுவனங்களால் பயிற்சிகளில் கற்பிக்கப்படுகின்றன) பதிலளித்துள்ளன. மேலும், போருக்குப் பிறகு மன்னாரில் யுனிசெஃப் மற்றும் பிறரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஊட்டச்சத்து திட்டங்கள் பெண்களை குறிவைத்தன. அவர்களுக்கு சமச்சீர் உணவுகள், விதைகளை விநியோகித்தல் மற்றும் ஆற்றல் திறன் கொண்ட அடுப்புகளை வழங்குதல் பற்றி கற்பித்தல். இவை போரின் போது அதிகரித்த ஊட்டச்சத்து குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்ய உதவியுள்ளன.

- **கல்வி மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றங்கள்:** போருக்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் கல்வி என்பது ஒரு தெளிவான வெற்றிப் பகுதியாக இருந்து வருகிறது. பாடசாலைகள் மீண்டும் கட்டப்பட்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. பெண் குழந்தைகளின் வருகை மிக அதிகமாக உள்ளது. உண்மையில், இப்போதெல்லாம் வட மாகாணத்தில் பெண்கள் பெரும்பாலும் தேர்வுகளில் ஆண்களை விட சிறப்பாகச் செயல்படுகிறார்கள். மன்னாரின் இளம் பெண்களின் கல்வியறிவு விகிதம் இப்போது தேசிய சராசரிக்கு இணையாக உள்ளது (90 வரம்பில்). விடத்தல்தீவில் உள்ள ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் முழுமையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும் அனைத்து சமூகங்களின் குழந்தைகளும் (தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்) படிக்கின்றனர். கூடுதலாக, அதிகமான பெண்கள் உயர்நிலை மற்றும் உயர்நிலைக் கல்வியைத் தொடர்கின்றனர். ஒவ்வொரு ஆண்டும், மன்னாரைச் சேர்ந்த ஒரு சில மாணவர்கள் (இளம் பெண்கள் உட்பட) பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தகுதி பெறுகின்றனர். இது போரின் போது கேள்விப்படாத ஒரு சூழ்நிலை. பாதுகாப்பான மற்றும் நிலையான பாடசாலைப்படிப்பின் அடிப்படையில் கல்விப் பாதுகாப்பு மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது, இருப்பினும் தரம் மற்றும் வளங்களில் இன்னும் இடைவெளிகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, கிராமப்புற பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்களைக் கண்டுபிடிப்பது கடினம் சில பாடங்களில் தகுதியான ஊழியர்கள் இல்லை, இது பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் இருவரையும் பாதிக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கமும் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களும் (UNICEF இன் "கற்றல் இடைவெளி ஈடுசெய்யும் கல்வி" திட்டங்கள் போன்றவை) இந்த இடைவெளிகளை நிரப்புவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. போரினால் கல்வியைத் தவறவிட்ட பெண்களுக்கு, தொழில் பயிற்சித் திட்டங்கள் உள்ளன. 20 மற்றும் 30 வயதுடைய பல இளம் பெண்கள், கடந்த தசாப்தத்தில் UNDP, ILO மற்றும் உள்ளூர் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களின் முன்முயற்சிகள் மூலம் ICT, தையல், அழகு கலாச்சாரம் அல்லது வேளாண் வணிகம் போன்ற துறைகளில் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். இது பெண்களின் பொருளாதாரப் பாத்திரங்களை மெதுவாகப் பன்முகப்படுத்துகிறது.
- ஒரு சிலர் அரசாங்க எழுத்தர்கள், வங்கி ஊழியர்கள் அல்லது ஆசிரியர்களாக வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். பெரும்பாலும் அவர்களின் கிராமத்திலிருந்து இதுபோன்ற பதவிகளை வகிக்கும் முதல் பெண்கள், இதனால் முன்மாதிரியாகச் செயல்படுகிறார்கள். ஆயினும்கூட, வேலையின்மை இன்னும் ஒரு கவலையாகவே உள்ளது. இப்பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க தனியார் துறை முதலீடு இல்லாமல், வேலை வாய்ப்புகள் குறைவாகவே உள்ளன. மேலும் பல பெண்கள் விவசாயம்/மீன்பிடித்தல் அல்லது அரசாங்க நலனில் இருந்து பருவகால வருமானத்தை தொடர்ந்து சார்ந்துள்ளனர்.
- **அரசியல் பங்கேற்பு:** சமீபத்திய ஆண்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் என்னவென்றால், உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் அதிகரித்துள்ளது. 2016 ஆம் ஆண்டில்,

இலங்கை உள்ளாட்சி மன்றங்களில் 25% பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தியது. 2018 உள்ளாட்சித் தேர்தல்களில், இது முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு வடக்கு மாகாணத்தில் பெண்கள் போட்டியிட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வழிவகுத்தது. மன்னாரின் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் மாந்தை மேற்கிலிருந்து பல பெண்கள் முதல் முறையாக பிரதேச சபை உறுப்பினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். உதாரணமாக, விடத்தல்தீவு அல்லது அருகிலுள்ள கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் இப்போது மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தில் அமரக்கூடும். பிரதேசசபை, சமூகப் பிரச்சினைகளுக்குக் குரல் கொடுக்கிறது. இந்தப் பெண்களில் சிலர் ஆண் அரசியல்வாதிகளின் உறவினர்கள் மற்றும் ஒதுக்கீட்டை நிரப்ப ஊக்குவிக்கப்பட்டாலும், மற்றவர்கள் அடிமட்ட ஆர்வலர்கள்.

- இந்த மாற்றத்தின் பொருள், மது அருந்துதல் முதல் தெருவிளக்கு வரை பெண்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்பட்டு தீர்க்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். சிவில் சமூகத்திலும் பெண் தலைவர்கள் உருவாகியுள்ளனர். மன்னாரைச் சேர்ந்த ஒரு முக்கிய ஆர்வலர் ஷ்ரீன் அப்துல் சரூர், தனது சமூகத்தின் வெளியேற்ற அனுபவத்திலிருந்து பெறப்பட்ட, முஸ்லிம் பெண்கள் உரிமைகள் மற்றும் இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்திற்காக தேசிய அளவில் குரல் கொடுத்து வருகிறார். இதேபோல், மன்னாரில் உள்ள தமிழ்ப் பெண்கள், மன்னார் பெண்கள் மேம்பாட்டு கூட்டமைப்பு போன்ற வலையமைப்புகளின் கீழ் வளர்ச்சித் திட்டத்தில் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்காக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளனர். வாழ்வாதாரத் திட்டங்கள் முதல் பொறுப்புக்கூறல் செயல்முறைகளுக்கான போர்க்கால துஷ்பிரயோகங்களை ஆவணப்படுத்துவது வரை அனைத்திலும் அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். மனித உரிமைகள் முன்னணியில், பெண்கள் தலைமையிலான அமைப்புகள் உண்மை மற்றும் நீதியைப் பின்தொடர்வதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன (எ.கா., காணாமல் போனோர் அலுவலகத்திற்கு சாட்சியங்களை வழங்குதல், அல்லது போர்க்கால பாலியல் வன்முறை வழக்குகள் குறித்து மனித உரிமைகள் ஆணையத்துடன் இணைந்து பணியாற்றுதல்). இந்த முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், அரசியல் துறையில் சவால்கள் உள்ளன. இந்த கிராமங்களில் உள்ள பெண்கள் இன்னும் ஆணாதிக்க மனப்பான்மைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். அவை சில நேரங்களில் தங்கள் பொதுக் குரலைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. தேசியத் தேர்தல்களில், மன்னாரிலிருந்து ஒரு சில பெண்களே முக்கிய கட்சிகளால் முன்னிறுத்தப்பட்டுள்ளனர் (மேலும் மன்னாரிலிருந்து இதுவரை யாரும் நாடாளுமன்ற இடங்களை வெல்லவில்லை). இருப்பினும், சமூக மட்டத்தில், தலைமைப் பதவிகளில் பெண்களை ஏற்றுக்கொள்வது படிப்படியாக வளர்ந்து வருகிறது. மீன்வள கூட்டுறவு சங்கத்தின் செயலாளராகவோ அல்லது பாடசாலை மேம்பாட்டுக் குழுவின் பொருளாளராகவோ ஒரு பெண்ணைப் பார்ப்பது இப்போது அசாதாரணமானது அல்ல பாரம்பரியமாக ஆண்கள் வகிக்கும் பதவிகள். இந்த உள்ளூர் தலைமை சமூக பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமானது.
- **மனித உரிமைகள் மற்றும் நல்லிணக்கம்:** போருக்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில், மனித உரிமைகள் கவலைகள் நல்லிணக்கம், குணப்படுத்துதல் மற்றும் சமமாக நடத்துதல் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் உள்ள பெண்கள் இனங்களுக்கிடையேயான அமைதியைக் கட்டியெழுப்புவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். கத்தோலிக்க மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள் குழுக்கள் நட்பை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வருகைகளைப் பரிமாறிக் கொண்டுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவருக்கொருவர் கலாச்சார நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்வது. போர்க்கால அநீதிக்கு நீதி வழங்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கூட்டாகக் கோரியுள்ளனர். மன்னாரில் மிகப் பெரிய புதைக்குழி (மன்னார் நகரில், 2018 இல் தோண்டப்பட்டது) மேலும் அனைத்து சமூகங்களிலிருந்தும் பெண்கள் தங்கள் காணாமல் போன உறவினர்களுக்கான தடயங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் நம்பிக்கையில் உன்னிப்பாகக் கவனித்தனர். பொறுப்புக்கூறலில் மெதுவான முன்னேற்றம் வெறுப்பூட்டுவதாக உள்ளது. ஆனால் இன எல்லைகளைக் கடந்து தாய்மார்களிடையே ஒற்றுமை ஒரு நேர்மறையான விளைவாகும். இலங்கையின் அரசியலமைப்பு மற்றும் சர்வதேசச் சட்டத்தின் கீழ் பெண்களுக்கு (மற்றும் ஆண்களுக்கு) அவர்களின் உரிமைகள் குறித்து கல்வி கற்பிக்க மனித உரிமைகள் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் மன்னாரில் செயலமர்வுகளை நடத்தின. வீட்டு வன்முறைக்கு எதிரான சட்டங்கள் (DV சட்டம் 2005 தடுப்பு) அல்லது திருமணத்திற்கான சட்டப்பூர்வ வயது போன்ற பெண்களின் உரிமைகள் பற்றிய அறிவு பரவி வருகிறது. ஓரளவுக்கு இந்த அமர்வுகளுக்கு நன்றி கூற வேண்டும். இதன் விளைவாக, வீட்டு வன்முறை அல்லது நிலப்பிரச்சனைகள் போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு சட்டப்பூர்வ தீர்வுகளைத் தேடும் பெண்களின் எண்ணிக்கை சற்று அதிகரித்துள்ளது. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு என்ற கருத்துடன் இணைந்து, சுற்றுச்சூழல் உரிமைகளைப் பெண்கள் தாமதமாகப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். உதாரணமாக, மீன்பிடித் தளங்களை அழிக்கக்கூடிய சுற்றுச்சூழலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் திட்டங்களை (பவளப்பாறைச் சுரங்கம் அல்லது மணல் அகழ்வு போன்றவை) எதிர்க்கும் சமூக இயக்கங்கள் உள்ளன. வாழ்வாதாரம் மற்றும் பாரம்பரிய இழப்பை நேரடியாக உணரும் பெண்கள் பெரும்பாலும் இவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றனர். உதாரணம், மன்னார்

பெண்கள் கடற்கரையில் சதுப்புநில மரம் நடும் திட்டங்களில் ஈடுபடுவது, UNDP மற்றும் சிறு மானியத் திட்டம் போன்ற அமைப்புகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறது. ஆரோக்கியமான சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் தங்கள் கிராமங்களை புயல்களிலிருந்து பாதுகாக்கின்றன மற்றும் வளங்களை வழங்குகின்றன என்பதை அவர்கள் அங்கீகரிக்கின்றனர்.

- **தொடர்ச்சியான சவால்கள்:** பல முன்னேற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், இன்றைய காலகட்டத்தில் சிரமங்கள் இல்லாமல் இல்லை. தேசிய சராசரியுடன் ஒப்பிடும்போது இந்தக் கிராமங்களில் வறுமை மற்றும் வேலையின்மை அதிகமாக உள்ளது. அதாவது பல பெண்களுக்கு வாழ்வாதார பாதுகாப்பு இன்னும் பலவீனமாக உள்ளது. போரின் வடுக்கள் உடல் குறைபாடுகள் மற்றும் உளவியல் அதிர்ச்சி நீடிக்கின்றன. விதவைகள் சில நேரங்களில் சமூக களங்கம் அல்லது தனிமையை எதிர்கொள்கின்றனர். வாய்ப்புகள் இல்லாதது குறித்து இளம் பெண்கள் கவலை தெரிவிக்கின்றனர். சில சமயங்களில் சிறந்த வாழ்க்கைக்காக இடம்பெயர வேண்டிய அவசியத்தை உணர்கிறார்கள். கூடுதலாக, வெளிப்படையான வன்முறை நின்றுவிட்டது என்றாலும், போருக்குப் பிந்தைய உடனடி ஆண்டுகளில் (இராணுவம் மற்றும் கடற்படை முகாம்கள் அதிக அளவில் இருப்பதால்) வடக்கில் கடுமையான இராணுவமயமாக்கல் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தியது. அவ்வப்போது துன்புறுத்தல்கள் பற்றிய தகவல்கள் வந்தன. ஆரம்பத்தில் பல இராணுவ சோதனைச் சாவடிகள் இருப்பதால் பெண்கள் தங்கள் இயக்க சுதந்திரம் குறைக்கப்பட்டதாக உணர்ந்தனர். காலப்போக்கில், இது குறைந்துவிட்டது. ஆனால் அச்சுறுத்தல் இல்லாத பாதுகாப்பான சூழலுக்கான தேவை உள்ளூர் பெண்கள் குழுக்களால் எழுப்பப்படும் கோரிக்கையாகும்.
- **ஒப்பீட்டு சூழல்:** போருக்குப் பிந்தைய நிலப்பரப்பில், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் பெண்களின் நிலைமை மன்னார் மாவட்டம் மற்றும் வடக்கு மாகாணம் முழுவதும் உள்ள பெண்களின் நிலைமையைப் போலவே உள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அதன் தனித்துவங்கள் உள்ளன. உதாரணமாக, நகர்ப்புற மன்னார் நகரத்தில், பெண்கள் வேலைகள் (கடைகள், அலுவலகங்கள்) மற்றும் சேவைகளுக்கான அணுகலை சற்று அதிகமாகக் கொண்டுள்ளனர். அதே நேரத்தில் கிராமப்புற மாந்தை மேற்கில், வாழ்வாதார மீட்பு மெதுவாகவும் விவசாயத்தை சார்ந்தும் உள்ளது. இருப்பினும், கிராமப்புற பெண்கள் வலுவான சமூக வலைப்பின்னல்களையும், ஒருவேளை மிகவும் ஒருங்கிணைந்த ஆதரவு அமைப்புகளையும் அனுபவிக்கின்றனர். மன்னாரின் முஸ்லிம் பகுதிகளை விட, பெரும்பான்மையான தமிழ்ப் பகுதிகளில், கலாச்சாரக் கட்டுப்பாடுகளில் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். எ.கா., சில முஸ்லிம் மீள்குடியேற்ற சமூகங்கள் ஆரம்பத்தில் பெண்களை பொது நிகழ்வுகளில் இருந்து விலக்கி வைத்த பழமைவாத அழுத்தங்களுடன் போராட வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இதுவும் இளைய தலைமுறையினருடன் மாறி வருகிறது. போருக்குப் பிறகு வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும் மேம்படுத்தவும் மன்னாரில் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள பெண்களின் அர்ப்பணிப்பு ஒரு தெளிவான பொதுவான அம்சமாகும். பேசாலையைச் சேர்ந்த பெண்கள் உலர் மீன்களை சந்தைப்படுத்த கூட்டுறவு சங்கத்தை ஏற்பாடு செய்தாலும் சரி, முருங்கனில் புதிய பாலர் பாடசாலைக்காகப் போராடினாலும் சரி, முசலியில் திரும்பி வந்த முஸ்லிம் பெண்கள் தையல் தொழில்களைத் தொடங்கினாலும் சரி, இந்தக் கதை தன்னம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையின் கதையாகும். உப்புக்குளத்தில் (மன்னார்) ஒரு மகளிர் மீன்பிடி சங்கம் உருவானது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அங்கு தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள் இணைந்து உலர் மீன்களை பதப்படுத்தி வெளி சந்தைகளுக்கு விற்கத் தொடங்கினர். இது பொருளாதார முன்முயற்சி மற்றும் இன நல்லிணக்கம் இரண்டையும் காட்டுகிறது. கொந்தளிப்பான வரலாற்றில் இருந்து தப்பிப்பிழைத்து, அடுத்த தலைமுறைக்கு மிகவும் பாதுகாப்பான எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் விடத்தல்தீவுப் பெண்களின் மனப்பான்மையை இது பிரதிபலிக்கிறது.

முடிவுரை.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரைச் சேர்ந்த பெண்கள், பூர்வீக ஆட்சியின் கீழ் வாழ்ந்த வாழ்வாதாரத்திலிருந்து, காலனித்துவ காலத்தின் இடையூறுகள் மற்றும் அறிமுகங்கள், காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தின் வளர்ச்சி முன்னேற்றங்கள் மற்றும் ஆரம்பகால பிளவுகள், உள்நாட்டுப் போரின் ஆழமான கஷ்டங்கள், போருக்குப் பிந்தைய மீட்சியின் தொடர்ச்சியான பயணம் வரை மிகப்பெரிய மாற்றங்களைக் கடந்து வந்துள்ளனர். இந்தக் காலகட்டங்களில், குடும்பம் மற்றும் சமூகத்தின் கட்டமைப்பை ஒன்றாகப் பிடித்து வைத்திருக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஆனால் அசைக்க முடியாத நூலாக பெண்கள் இருந்து வருகின்றனர். பண்ணைகள், தோட்டங்கள் மற்றும் வீட்டுப் பொருளாதாரங்களை நிர்வகிப்பதன் மூலம் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பை அவர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர்; தேவைப்படும்போது பராமரிப்பாளர்கள், சமாதானம் செய்பவர்கள் மற்றும் குடும்பத் தலைவர்கள் என குடும்பம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பை நிலைநிறுத்தியுள்ளனர்; அவர்களின் அறிவு மற்றும் உழைப்பின் மூலம் உணவு மற்றும் நீர் பாதுகாப்பைப் பாதுகாத்தனர்; வளரும் திறன்களில் மீன்பிடி மற்றும் விவசாயத் துறைகளுக்கு பங்களித்தனர்; தங்களுக்கும்

தங்கள் குழந்தைகளுக்கும் கல்விப் பாதுகாப்பைத் தேடினர், கற்றலை சிறந்த வாழ்க்கைக்கான பாதையாக மதிப்பிட்டனர்; பயனாளிகளாகவும் பாதுகாவலர்களாகவும் சுற்றுச்சூழலுடன் ஈடுபட்டனர். இயற்கை வளங்களை நிலையான முறையில் பயன்படுத்துவதில் இருந்து சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புக்காக பிரச்சாரம் செய்வது வரை மேலும் தங்கள் அரசியல் மற்றும் மனித உரிமைகளைப் பெருகிய முறையில் வலியுறுத்தி , குரலற்ற நிலையிலிருந்து குரல் கொடுக்கும் சமூகத் தலைவர்களாகவும் உரிமைகள் ஆதரவாளர்களாகவும் மாறினர்.

மன்னார் மாவட்டம் முழுவதும் ஒப்பீட்டு பார்வை, தமிழ், முஸ்லிம், கத்தோலிக்க, சைவ ஒவ்வொரு சமூகமும் அதன் தனித்துவமான கலாச்சார சூழலைக் கொண்டிருந்தாலும், பெண்களின் பங்கின் மேலோட்டமான விவரிப்பு மீள்தன்மை மற்றும் தழுவல் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. இறுதியில், இந்தப் பெண்களின் அனுபவங்கள் ஒரு அடிப்படை நுண்ணறிவை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. பெண்களின் பாதுகாப்பு மேம்படும்போது, முழு சமூகத்தின் பாதுகாப்பும் மேம்படுகிறது. இன்று, விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரின் பெண்கள் போருக்குப் பிந்தைய அவர்களின் சமூகத்தின் தூண்களாக நிற்கிறார்கள். படித்தவர்கள், கடின உழைப்பாளிகள், சமூக எண்ணம் கொண்டவர்கள் மற்றும் படிப்படியாக அதிகாரம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் தொடர்ந்து சவால்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் வரலாற்று பயணம் அவற்றைச் சந்திக்க வலிமை மற்றும் ஞானத்துடன் அவர்களைச் சித்தப்படுத்துகிறது. அவர்களின் குரல்கள் வளர்ச்சித் திட்டங்கள், அரசியல் முடிவெடுப்பது மற்றும் நல்லிணக்க முயற்சிகளில் சேர்க்கப்படுவதை உறுதி செய்வது மிக முக்கியமானதாக இருக்கும். இந்த ஆழமான வரலாற்று மற்றும் சமகால ஆராய்ச்சி காட்டியுள்ளபடி, பெண்களின் நல்வாழ்வில் முதலீடு செய்வது உரிமைகள் தொடர்பான விஷயம் மட்டுமல்ல, மாந்தை மேற்கு, மன்னார் மற்றும் அதற்கு அப்பால் உள்ள சமூகங்களின் நிலையான மீட்பு மற்றும் செழிப்புக்கான திறவுகோலும் கூட என்பது யாராலும் மறுக்க முடியாத உண்மை ஆகும்.

உசாத்துணைகள்.

- Amnesty International. (2006). Sri Lanka: Fear for safety/possible extrajudicial killings (AI Index: ASA 37/013/2006). Amnesty International. Retrieved April 2025, from https://www.amnesty.org/en/documents/asa37/013/2006/en/
- (Describes incidents like the Pesalai church attack impacting civilians, including women.)
- Baloch, B. (2009, June 19). Farming and fishing folk return to villages in parts of north-west Sri Lanka. UNHCR News. Retrieved April 2025, from https://www.unhcr.org/news/latest/2009/6/4a3baba16/farming-fishing-folk-return-villages-parts-north-west-sri-lanka.html
- (Details the return of displaced families to Mannar coastal villages post-war, including women's role in rebuilding homes and livelihoods; quotes returnees.)
- Chandrakala, V. (2022, November 9). As famine looms, Sri Lankans turn to home gardens. Global Press Journal. Retrieved April 2025, from https://globalpressjournal.com/asia/sri_lanka/famine-looms-sri-lankans-turn-home-gardens/
- (Illustrates how women in Mannar use home gardening to support family and community food security.)
- Department of Census and Statistics. (2012). Census of Population and Housing 2012: Mannar District Report. Colombo: Government of Sri Lanka. Retrieved from https://www.scribd.com/document/489241282/Mannar-District-Census-2012
- Jeffels, L. (2007, January 15). UNHCR helps north-west Sri Lankan villages recover from brutal murders. UNHCR News. Retrieved April 2025, from https://www.unhcr.org/news/latest/2007/1/45ab497f2/unhcr-helps-north-west-sri-lankan-villages-recover-brutal-murders.html
- (Describes confidence-building measures in a war-affected Mannar village, with input from women like "Thamara" on feeling safe and independent after improvements.)

15. "இடப்பெயர்விலிருந்து புதுப்பித்தல் வரை: விடத்தல்தீவின் மீள்குடியேற்றம் மற்றும் புனர்வாழ்வுப் பயணம்".

கரோலின் விஜயசந்திரன் அன்ரனிஸ்[22].

சுருக்கம்.

இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவில் ஏற்பட்ட வரலாற்று, சமூக-பொருளாதார, சுற்றுச்சூழல் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மாற்றங்களை விரிவாக ஆராய்கிறது. கலப்பு முறைமை அணுகுமுறையின் கீழ், போரால் தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகள் இடையிலான சிக்கலான தொடர்பு இக்கட்டுரையில் சிந்தனையோடு பகுப்பாய்விற்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. நேர்காணல்கள், காப்பகப் பதிவுகள், கள அவதானிப்புகள் மற்றும் சமூக உறுப்பினர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகளுடன் இடம்பெற்ற கவனம் செலுத்தும் குழு விவாதங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. 1983 முதல் 2009 வரை நீடித்த இலங்கை உள்நாட்டுப் போர் காரணமாக, விடத்தல்தீவு கடுமையான பாதிப்புகளுக்கு உள்ளானது. கட்டாய இடப்பெயர்ச்சி, வீடுகளின் அழிவுகள், கல்வி மற்றும் வாழ்வாதார அமைப்புகளின் வீழ்ச்சி ஆகியவை இவ்வூரின் சமூகக் கட்டமைப்பை பெரிதும் பாதித்தன. போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புத் திட்டங்கள், சமூக முயற்சிகள் மற்றும் நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு வழியாக, கிராமம் பல பரிமாணங்களில் மீட்பைப் பெற்றுள்ளது என்பதை இவ்வாய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. கல்வி மறுமலர்ச்சி, வாழ்வாதார மறுசீரமைப்பு, சுற்றுச்சூழல் மீட்பு, உள்ளூர் உட்கட்டமைப்புகளின் மேம்பாடு மற்றும் சமூக மூலதன மீள்கட்டமைப்புகள் ஆகியவை இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட்டுள்ளன. இளைஞர்கள் கல்வி மற்றும் தொழில் பயிற்சிகளின் வாயிலாக சுயதொழிலில் ஈடுபட தொடங்கியுள்ளனர்; இடம்பெயர்ந்த மக்கள் மீண்டும் கிராமத்திற்குத் திரும்பி குடியேறியுள்ளார்கள்; வீடமைப்பு, நீர், மின்சாரம் மற்றும் சாலை வசதிகள் மறுசீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. சதுப்புநிலங்கள் மற்றும் ஈரநிலங்கள் மீள்புதுப்பிக்கப்பட்டு, இக்கிராமம் சுற்றுச்சூழல் பொறுப்புள்ள கடலோர மறுசீரமைப்பிற்கான மாதிரியாக மாறியுள்ளது. இதனுடன், பெண்கள் குழுக்கள், மீன்வள கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் மத நிறுவனங்கள் போன்ற உள்ளூர் சிவில் அமைப்புகள், உளவியல் குணமடைதல் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்தும் பணியில் முக்கிய பங்கு வகித்து வருகின்றன. விடத்தல்தீவின் மீட்பு, சமூக வழிநடத்தலின் மூலம் உருவாகும் மீள்தன்மை மற்றும் வளர்ச்சியை பிரதிபலிக்கிறது. இதனைத் தொடர்ந்தும் வலுப்படுத்த நிலையான அரச ஆதரவும், புலம்பெயர்ந்தோரின் ஈடுபாடும், மீதமுள்ள பாதிப்புகளை நிவர்த்தி செய்யும் திட்டமிடல் மற்றும் வளவழங்கலும் மிக அவசியம் என்பதை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்சி, கல்வி மாற்றம், சுற்றுச்சூழல் நிலைத்த தன்மை(பேண்தகு), சமூக மீட்சி, உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு.

அறிமுகம்.

இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்த கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவில், போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி மற்றும் மீள்குடியேற்றத்தின் பரிணாமங்களைக் கவனித்து ஆராய்கிறது. பூர்விகமாக புவியியல் மற்றும் மோதல் காரணிகளால் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக இருந்த இக்கிராமம், 2009-ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்ததிலிருந்து உட்கட்டமைப்பு, வாழ்வாதாரம், கல்வி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைத்த தன்மை ஆகிய துறைகளில் கணிசமான மாற்றங்களை அனுபவித்திருக்கிறது. மீன்பிடி மயமாக இருந்த பொருளாதாரத்தில் இருந்து, கல்வி அடைவுகள், பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வாழ்வாதார உத்திகள் மற்றும் அதிகரித்த நிறுவன ஆதரவை சார்ந்த நிலைக்கு மாற்றமடைந்துவரும் நிலையை இவ்வாய்வு பகுப்பாய்கிறது.

கலப்பு முறை அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தி, இவ்வாய்வு தரமான கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு, கள அவதானிப்புகள், நேர்காணல்கள் மற்றும் மக்கள்தொகைத் தரவுகளை ஒருங்கிணைக்கிறது. இடப்பெயர்ச்சி, உட்கட்டமைப்பு சேதம் மற்றும் பொருளாதார வீழ்ச்சியின் மத்தியில் சமூக மீள்தன்மை எவ்வாறு உருவாகுகிறது என்பதையே மையமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு நடைபெறுகிறது. தனிநபர் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் கருவியாக மட்டுமல்லாமல், சமூக மாற்றத்தின் இயக்க சக்தியாகவும் கல்வி விளங்கும் முக்கியத்துவத்திற்கு இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது. கிராமிய வாழ்க்கையை மீள்கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகளில் சுற்றுச்சூழல் மறுசீரமைப்பு, வாழ்வாதார மறுமலர்ச்சி, பாலின பாத்திரங்களின் மாறுபாடுகள், இளைஞர் ஈடுபாடு மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவை

22 **ஆசிரியர், தோட்டவெளி றோமன் கத்தோலிக்க தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, மன்னார்.**

ஒருங்கிணைந்த பிரச்சனைகளாகக் கையாளப்படுகின்றன.
வீட்டுவசதி, குடிநீர் விநியோகம், மின்சாரம் மற்றும் சாலை உட்கட்டமைப்பு ஆகிய துறைகளில் அரசும் அரசுச் சாரா அமைப்புகளும் மேற்கொண்ட தலையீடுகள் மீது இவ்வாய்வு நுணுக்கமான கவனத்தை செலுத்துகிறது. மேலும், சமூக அடையாளம் மற்றும் நிறுவல் ஆகியவற்றை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் பணியில், மகளிர் குழுக்கள், இளைஞர் அமைப்புகள் மற்றும் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்ற உள்ளூர் சமூக அமைப்புகள் வகிக்கும் முக்கிய பங்களிப்பையும் இது ஆராய்கிறது.
விடத்தல்தீவின் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மீட்சியை மதிப்பீடு செய்வதன் மூலம், மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழல்களில் கிராமப்புற மறுசீரமைப்பை புரிந்துகொள்வதற்கான இடைநிலை விளக்கத்தைக் (framework) களத்தில் ஆராயும் முயற்சியாக இவ்வாய்வு விளங்குகிறது. சமமான மற்றும் நிலையான வளர்ச்சியை உறுதி செய்ய, உள்ளூர் அறிவு, மக்கள் பங்கேற்பு மற்றும் நீண்டகால திட்டமிடலை இணைக்கும் மூலோபாயங்கள் மூலம் அபிவிருத்தியை முன்னெடுக்க வேண்டிய தேவை இதனூடாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இலக்கிய மதிப்பாய்வு.

இலங்கையின் வடக்குப் பகுதி, குறிப்பாக மாந்தை மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களில், போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி, மீள்குடியேற்றம், வாழ்வாதார மறுசீரமைப்பு, உட்கட்டமைப்புப் புதுப்பிப்பு மற்றும் உளவியல் மற்றும் சமூக மீட்பு ஆகிய அம்சங்கள், கல்வி மற்றும் கொள்கை சார்ந்த இலக்கியங்களில் அதிகளவான கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன. இந்தப் பகுதி, குறிப்பாக விடத்தல்தீவின் போருக்குப் பிந்தைய பரிணாமத்தை மையமாகக் கொண்டு, கல்வி, பொருளாதார மறுமலர்ச்சி, சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை மற்றும் சமூக மறுசீரமைப்பை முந்தைய ஆய்வுகளோடு ஒப்பிட்டு ஒருங்கிணைக்கிறது.

கல்வி மற்றும் சமூக மாற்றம்.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் முடிந்த பின்னர், கல்வி ஒரு முக்கிய ஊக்கியாகவும், நீண்டகால சமூக மீட்சிக்கான வழிமுறையாகவும் கருதப்பட்டது. போர்க் காலத்தில், வடக்குப் பகுதியின் பல சமூகங்கள் பாடசாலைப்படிப்பில்கடுமையானஇடையூறுகளைசந்தித்தன. இதனால்கல்விஅடைவில்தலைமுறைப் பின்னடைவுகள் ஏற்பட்டன (இம்தியாஸ் ரூ ஹூல், 2011). விடத்தல்தீவில் ஒரே ஒரு உள்ளூர் பாடசாலை இடிந்த நிலையில் இருந்ததால், குழந்தைகள் அண்டை கிராமங்களுக்கு பாடசாலைக்குச் செல்ல நீண்ட தூரம் நடக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இது கல்வி உட்கட்டமைப்பின் மேம்பாட்டு தேவை குறித்து அமைப்பியலும் உணர்வுப்பூர்வமாகவும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.அறிஞர்கள் வலியுறுத்துவதைப் போல, போருக்குப் பிந்தைய கல்வி மறுமலர்ச்சி வெறும் கட்டட மறுகட்டமைப்பை விடத் தீவிரமானது ஆகவேண்டும்; அணுகல், தரம், உளவியல் மற்றும் சமூக ஆதரவுகள் போன்றவை முழுமையாகக் கையாளப்பட வேண்டியவையாகும் (சோமசுந்தரம், 2010). விடத்தல்தீவில் கல்வி மீதான ஆரம்பகால விழிப்புணர்வு இருந்தபோதும், பொருளாதாரச் சிரமங்களைத் தாண்டியும், பெற்றோர்கள் பாடசாலை வருகையை முன்னிலைப்படுத்தியுள்ளனர். சமீபத்திய முயற்சிகள், தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான கற்றல் மற்றும் தொழில் வழிகாட்டுதலுடன் இணைந்து, நகர்ப்புற-கிராமப்புற இடைவெளிகளை குறைக்கும் நோக்கில் தேசியக் கொள்கைகளோடு ஒத்திசைந்துள்ளன.

வாழ்வாதார மீட்பு மற்றும் பொருளாதார தாக்கங்கள்.

விடத்தல்தீவின் கடலோர சமூகங்கள், போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், மீன்பிடி சொத்துகள் மற்றும் விவசாய நிலங்களை இழந்ததன் மூலம் பெரும் வாழ்வாதார நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டன. படகுகள், வலைகள், இயந்திரங்கள் போன்றவை ஷெல் தாக்குதல்கள் அல்லது கொள்ளையடிப்புகளால் அழிந்தன. இதனால் பல குடும்பங்கள் பாரம்பரிய மீன்பிடித் தொழிலை மீண்டும் தொடங்க முடியாத சூழ்நிலையில் அகப்பட்டனர். சிலர் மிக உயர்ந்த விலைக்குப் பொருட்கள் வாடகைக்கு எடுப்பதற்குத் தயாரான போதும், குறைந்த வருவாய் காரணமாகப் பொருளாதார சுயநிறைவு சாத்தியமாகவில்லை.விவசாய மறுமலர்ச்சி மெதுவாகவே இடம்பெற்றது. விதைகள், நீர்ப்பாசன உபகரணங்கள் போன்ற உள்நுழைவு தேவைகள் குறைவாகவே இருந்தன. உப்புத்தன்மை, நிலத்தடி நீர் குறைபாடு, கண்ணிவெடிகள் ஆகியவை விவசாயத்தை மேலும் சீரழித்தன. சில புலனாய்வு பகுதிகளில் நெல் விவசாயம் மீள்பிறந்தாலும், மிளகாய், வாழைப்பழம் போன்ற பிற வயல்செய்கை பயிர்கள் கிராமத்தில் உள்ள பழைய நடைமுறையிலிருந்து முற்றிலும் ஒழிந்தன. இது, நாட்டின் பிற பகுதிகளிலும் காணப்படும் ஒரு பொதுவான நிகழ்வை பிரதிபலிக்கிறது. நிறுவனம் சார்ந்த ஆதரவு இல்லாமை மற்றும் பாதுகாப்பு குறைபாடுகள் விவசாய வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் பிரதான காரணிகள் என Brun & Lund (2010) குறிப்பிடுகின்றனர்.

சமூக அடிப்படையிலான மறுவாழ்வு மற்றும் சமூக மூலதனம்.

விடத்தல்தீவில், சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் (CBOs) சமூக கட்டமைப்பின் மீள்கட்டமைப்பில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கம் (RDS), மகளிர் கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கம் (WRDS), மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம் (FCS) ஆகியவை நிர்வாகம், சமூக ஆதரவு மற்றும் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பு வழிமுறைகளை மீண்டும் இயங்கச்செய்யும் முக்கியமான உள்ளூர் முயற்சிகளாக உள்ளன. சர்வானந்தன் (2016) குறிப்பிடுவது போல், மீள்குடியேற்றப்பட்ட பல பகுதிகளில் இத்தகைய அமைப்புகள் உறுப்பினர்கள் குறைவாக இருப்பது, நிதி ஆதரவு இல்லாமை மற்றும் நிறுவனம் சார்ந்த வலுவிழப்பு போன்ற சவால்களை எதிர்கொள்கின்றன. இருப்பினும், இவ்வமைப்புகளின் மீள்பிறப்பு மிகவும் முக்கியமானது. குறிப்பாக பொதுத்துறையின் சேவை வழங்கல் வரம்புகளால் பாதிக்கப்பட்ட சூழலில். உதாரணமாக, விடத்தல்தீவின் தேவாலயக் குழுக்கள் ஆன்மீகமும் நடைமுறையும் சார்ந்த பொறுப்புகளை ஏற்று செயல்படுகின்றன. அவை உதவிகளை ஒருங்கிணைப்பதோடு மட்டுமல்லாது, உளவியல் சமூக மீட்பையும் எளிதாக்குகின்றன. இது ஹஸ்புல்லா & கோர்ஃப் (2013) குறிப்பிடுவதுபோல, நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்புகள், போருக்குப் பிந்தைய சமூக மறுசீரமைப்பை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றன என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை மற்றும் உட்கட்டமைப்பு.

மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழல்களில் சுற்றுச்சூழல் மீட்பு, நிலையான வாழ்வாதாரத்துடன் ஆழமாக இணைந்துள்ளது. விடத்தல்தீவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வனம் மீளுருவாக்கல் நீர் வளங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் சதுப்புநில மீளுருவாக்கம் போன்ற முயற்சிகள், தேசிய சுற்றுச்சூழல் மீட்பு இலக்குகளோடு ஒத்துச்செல்கின்றன (பாவின்க் மற்றும் பலர், 2014). ஆனால், சந்தைகள், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி உள்ளிட்ட அடிப்படை வசதிகளுக்கான அணுகல் தளமட்ட உட்கட்டமைப்புக் குறைவால் பாதிக்கப்படுகிறது. சேதமடைந்த சாலைகள், பாதுகாப்பற்ற குடிநீர் கிணறுகள் மற்றும் நம்பகமற்ற மின்சாரம் ஆகியவை இதற்குக் காரணமாக உள்ளன. இத்தகைய உட்கட்டமைப்பு குறைபாடுகள், சுற்றுச்சூழல் மறுசீரமைப்பைச் சமூக சேவை வழங்கலோடு இணைக்கும் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டு அணுகுமுறையின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. இது பெர்க்ஸ் (2012) தனது பாரம்பரிய சுற்றுச்சூழல் அறிவும், பேரிடர் மேலாண்மையின் முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்தும் பணியில் குறிப்பிட்டதுபோல், இயற்கையை புரிந்துகொண்டு செயல்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது.

போருக்குப் பிந்தைய உளவியல் மற்றும் நிறுவன மறுசீரமைப்பு.

வறுமை மற்றும் வாழ்க்கையின் நிச்சயமற்ற தன்மையோடு நீடித்த இடப்பெயர்ச்சி அனுபவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், உளவியல் பாதிப்புகள் தொடர்ந்துவருகின்றன. அதிர்ச்சி குணப்படுத்துதல் மற்றும் மன ஆரோக்கியத்தை இலக்காகக் கொண்ட தலையீடுகள். குறிப்பாகப் பெண்கள், போர் விதவைகள் மற்றும் இளைஞர்கள் ஆகியோருக்கானவையாக. மிக முக்கியமானவையாக இருந்தாலும், அவை மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன (சோமசுந்தரம் & சிவயோகன், 2013). மேலும், போருக்குப் பிந்தைய அரசாங்க ஆட்சி அமைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டமிடல்களில் உள்ளூர் சமூகத்தின் குரல்களுக்கான இடமின்றி செயல்பட்டமை, துண்டித்த மற்றும் ஒத்திசைவில்லாத உதவிகள், மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை பூர்த்தி செய்யத் தவறியமை போன்றவைகளும் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன (குட்ஹான்ட், 2010). விடத்தல்தீவின் சூழலில், ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியின் பற்றாக்குறை அதிகாரப்பூர்வ அறிக்கைகளில்கூட பதிவு செய்யப்பட்டு உள்ளது. இது, மீள்குடியேற்றம் என்பது வெறும் குடியிருப்பு மட்டுமல்ல; வாழ்க்கை முறைகளையும் சமூக மற்றும் நிர்வாக நிறுவனங்களையும் மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய நீண்ட, சிக்கலான பணியின் ஆரம்ப கட்டமே என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

இலக்கிய விமர்சனம்.

விடத்தல்தீவின் கல்வி, சமூக, பொருளாதார, மற்றும் சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆய்வு மேற்கொள்வது அத்தியாவசியம். வடக்கு இலங்கையின் உள்ள கிராமங்களில் கல்வி முன்னேற்றம் குறைவாக இருந்த காலங்களில், இவ்வளர்ச்சியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி மேலும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. யுத்த காலம், சமூக மற்றும் பொருளாதார பின்தங்கல்களுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது, குறிப்பாக வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதிகளில் சிறுபான்மை சமூகங்கள் கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளில் ஈடுபட முடியாமல் பாதிக்கப்பட்டனர் (Somasundaram, 1998). இது மாணவர்களின் கல்வி நிலையை உயர்த்துவதை சிரமமாக மாற்றியது, குறிப்பாக விடத்தல்தீவு மீனவ கிராமத்தில் இவ்வாறான பிரச்சினைகள் அடிக்கடி காணப்பட்டது. கல்வி வளர்ச்சி, விடத்தல்தீவில் மிக முக்கியமான சமூக மாற்றம் அமைந்துள்ளது. 1980களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வி பூர்வீக விழிப்புணர்வு (Liyanage, 2010) முக்கிய பங்கு வகித்தது. முதன்முதலில் மிஷனரி பாடசாலைகள் மற்றும் பின்னர் அரசுப் பாடசாலைகள்

மூலம் அதிகரித்த பாடசாலைச்சேர்க்கை, கல்வி வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த சமூகங்கள், மீனவ தொழில்களை விட்டு பிள்ளைகளை பாடசாலைகளில் சேர்த்தனர் (Peace News, 2024).

இலங்கையின் பல கிராமங்களில் காணப்படும் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகள் மற்றும் பசுமை வளங்களை மீட்கும் முயற்சிகள், விடத்தல்தீவிலும் காணக்கூடியது. வனமீட்பு, மரம் நடுதல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், கிராமத்தின் நிலைத்த வளர்ச்சிக்கு இன்றும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன (De Zoysa, 2022). இதன் மூலம், பசுமை வளங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டதோடு, சமூகத்தின் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வும் அதிகரிக்கப்பட்டது.போருக்குப் பின்னர் வடக்கு இலங்கையில் நிகழ்ந்த பொருளாதார முன்னேற்றம், பல வகைகளில் சமூக மாற்றங்களின் விளைவாக இருந்தது. யுத்தம் முடிந்த பிறகு, இளைஞர்கள் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புகளில் ஈடுபட்டு, சமூகத்தின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தினர் (Amirthalingam & Lakshman, 2009). இதனால் சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பு படிப்படியாக முன்னேறியது.

விடத்தல்தீவில் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த கல்வி முறைகள், சமகாலத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. சிறு தொழில் வாய்ப்புகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள், இளைஞர்களை தொழில்களில் ஈடுபடச் செய்யவும் புதிய தொழில் வாய்ப்புகளை உருவாக்கவும் உதவுகின்றன (Asian Development Bank, 2008).மேற்கூறிய இலக்கியங்கள், வடக்கு இலங்கையின் கல்வி, பொருளாதார, சமூக மற்றும் சுற்றுச்சூழல் முன்னேற்றத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விரிவாக விவரிக்கின்றன.

வடக்கு இலங்கையில் நீண்டகாலமாக ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் போரினால் சமூக, பொருளாதார, மற்றும் கல்வி ரீதியான பல்வேறு சவால்கள் முன்னெழும்பியன. போருக்குப் பிறகு, சமுதாயம் மறுசீரமைக்கப்பட்ட விதம் மற்றும் மறுவாழ்வு நடவடிக்கைகள் முக்கியமான ஆய்வு பொருளாக இருந்தது. இந்தப் பகுதி, போருக்குப் பிந்தைய மறுவாழ்வு, சீரமைப்பு, மற்றும் சமூக மாற்றங்களை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய இலக்கியங்களை ஆராய்கிறது.போரின் விளைவாக வடக்கு இலங்கையில் மக்கள், குறிப்பாக சிறுபான்மையினர், தங்கள் வாழ்வாதாரத்தையும், கல்வி வாய்ப்புகளையும் இழந்தனர். சமுதாயத்தின் மறுசீரமைப்பு, போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தது (Somasundaram, 1998). போரின் முடிவில், வாழ்வாதாரத்தை மீட்டெடுக்கும் முயற்சிகள் சமூக நிலைப்பாட்டிற்கு வழிவகுத்தன. இதற்காக, இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள பல அமைப்புகள் மறுவாழ்வு பணிகளில் ஈடுபட்டன (Shanmugaratnam, 2008).வடக்கு இலங்கையில் நீண்டகால யுத்தம் கல்வி மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பில் பெரும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியது. யுத்தம் முடிந்த பின்பும், அவை முழுமையாக சரியான நிலைக்குத் திரும்பவில்லை. இளைஞர்களின் கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளில் தொடர்ந்த பாதிப்புகள் காணப்பட்டன (Pathmarajah & Ethirveerasingam, 2017).

யுத்தம் முடிந்த பிறகு, மறுவாழ்வு நடவடிக்கைகள் குறிப்பாக வடக்கு மாகாணத்தில் தற்காலிக குடியிருப்புகளிலும், வீடுகளிலும் நடைபெற்றது. இது பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை மீண்டும் நிர்மாணிக்கப்பட்ட வீடுகளில் குடியேறச் செய்ய உதவியது (Silva & Punchihewa, 2011). மேலும், யுத்தத்தில் தங்கள் காணிகளை இழந்தவர்கள் மீண்டும் தங்கள் சொந்த நிலங்களை அடைய மாற்று வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தினர்.போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், பெண்கள் மீதான சவால்கள் அதிகமாக இருந்தன. வீடுகள் மற்றும் குடும்பங்களை இழந்த பெண்கள், மறுவாழ்வு நடவடிக்கைகளில் அதிகம் ஈடுபட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. போருக்குப் பிந்தைய சமூகப் புறக்கணிப்பில் இருந்து பெண்களை மீட்பதற்கான திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன (International Crisis Group, 2017) & Sonal et al, 2020).

போருக்குப் பிறகு அரசியல் நிலைமை மீட்பு முக்கியமானதாக இருந்தது. அரசியல் அமைப்பு சீராக மாறுவதற்கு போரின் முடிவு காரணமாக இருந்தது. மக்கள் மீண்டும் சமநிலையான அரசியல் அமைப்பில் ஈடுபடும் வகையில் திட்டமிடப்பட்ட மறுவாழ்வு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன (Uyangoda, 2010).போருக்குப் பிறகு வடக்கு இலங்கையில் பொருளாதாரத் தரத்தை மேம்படுத்தும் திட்டங்கள் பின்தங்கிய சமூகத்திற்கு மிகுந்த உதவியாக இருந்தன. நிலம், விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி உள்ளிட்ட துறைகளில் பொதுமக்களை மீண்டும் ஈடுபடுத்த, வேலைவாய்ப்புகளின் மீள்நிர்மாணம் முன்னெடுக்கப்பட்டது (Jayasuriya & Weerakoon, 2013). போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், சமூகத்தின் மீள்நிர்மாணத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தது சமூக பாதுகாப்பு வலையமைப்பு. மக்கள் மனநலத்தில் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை சரிசெய்யும் முயற்சிகளுடன், சமூகத்தை மீண்டும் ஒருங்கிணைக்கும் திட்டங்கள் பல்வேறு துறைகளின் ஆதரவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன (Somasundaram & Sivayokan, 2013).போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மனநலப் புனரமைப்பு அவசியமாக கருதப்பட்டது. குறிப்பாக, யுத்தத்தின் உளவியல் தாக்கங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மருத்துவத் தரவுகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் வழியாக சிகிச்சைகள் வழங்கப்பட்டன (Somasundaram & Sivayokan, 2013). போருக்குப் பிந்தைய கல்வி வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள் வடக்கில் மிக முக்கியமாக கருதப்பட்டது. மாணவர்கள் மீண்டும் பாடசாலைகளுக்கு சென்று உயர் கல்வியை தொடருவதற்கு அரசும், தனியார் அமைப்புகளும் இணைந்து செயல்பட்டன (Herath & Silva, 2012).போரினால் ஏற்பட்ட பொருளாதார

வீழ்ச்சி, குறிப்பாக விவசாயம், மீன்பிடி மற்றும் சிறு தொழில்கள் சீராக மீளாத நிலைமையில் இருந்தது. மறுவாழ்வு நடவடிக்கைகள் மூலமாகவே சமூகத்தில் பொருளாதார மாற்றம் ஏற்பட்டது (Shanmugaratnam, 2008).

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, வட இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களில் நடைபெற்ற வளர்ச்சி மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மாற்றங்களை ஆய்வு செய்ய ஒரு கலப்பு முறை (mixed-method) ஆராய்ச்சி வடிவமைப்பை பின்பற்றுகிறது. கல்வி முன்னேற்றம், சமூக மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்கள், வாழ்வாதார மாற்றங்கள், மற்றும் சுற்றுச்சூழல் புதுப்பித்தல் முயற்சிகள் ஆகியவற்றை ஆராய்வதற்காகத் தரமான (qualitative) மற்றும் அளவியல் (quantitative) அணுகுமுறைகள் இரண்டும் பயன்படுத்தப்பட்டன.சமூக பெரியவர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் உள்ளூர் பங்குதாரர்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட நேர்காணல்கள் மூலம் முதன்மைத் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இந்நேர்காணல்கள், கல்வி, மீள்குடியேற்றம், வாழ்வாதார பன்முகப்படுத்தல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நடைமுறைகள் குறித்து அவர்கள் கொண்டிருந்த நேரடி அனுபவங்களையும் பார்வைகளையும் பதிவு செய்தன. இதேவேளை, இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் அரசுத் தரவுகள், மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புகள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட வளர்ச்சி அறிக்கைகளிலிருந்து பெறப்பட்டன. சமூக-கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்களை விளக்குவதற்கு கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு (thematic analysis) பயன்படுத்தப்பட்டது. மேலும், அருகிலுள்ள மீள்குடியேற்றம் நிகழ்ந்த கிராமங்களுடன் ஒப்பீட்டு மதிப்பீடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.கள அவதானிப்புகள், வீடியோ ஆவணங்கள் மற்றும் கவனம் செலுத்தும் குழு விவாதங்கள் போன்றவை, கண்டுபிடிப்புகளின் நம்பகத்தன்மையை வலுப்படுத்தும் ஆதாரங்களாக செயல்பட்டன. இவ்வாறு அமைந்த விரிவான ஆராய்ச்சி அணுகுமுறை, போருக்குப் பிந்தைய விடத்தல்தீவின் மீள்தன்மை மற்றும் வளர்ச்சியின் பரிணாமங்களை ஆழமாக புரிந்துகொள்ள வழிவகுத்தது.

பகுப்பாய்வு.

மன்னார் மாவட்டமானது இலங்கையில் அதி வரண்ட கால நிலை வலயத்துள் காணப்படும் ஓர் மாவட்டமாகும் அபிவிருத்தி அடிப்படையிலும் ஏனைய மாவட்டங்களோடு ஒப்பிடுகையில் குறைந்த அபிவிருத்தி கொண்டதாகும். மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் பெரும்பாலான கிராமங்கள் இன்று வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற ஒரு பிரதேசமாக காணப்படுகின்றுது. கடந்த காலங்களில் குறிப்பாக 1980-1990 களில் இக்கிராமங்களை நோக்கில் போரின் கெடுபிடிக்குள் அகப்பட்டதன் காரணமாக அதன் விருத்தி நிலைகள் பின் தங்கியே காணப்பட்டன. மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் விடத்தல்தீவு கிராமம் 1981 ம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முறையான குடிசன கணக்கெடுப்பின் பிரகாரம் 4141 பேர்களைக் கொண்டதும் (மூலம் குடிசனமதிப்பீட்டு திணைக்களம் கச்சேரி) சதுர கிலோமீற்றருக்கான குடியடர்த்தி ஏறக்குறைய 50 பேருக்கு அதிகமாகவும் காணப்பட்ட கிராமமாகும். கத்தோலிக்கர், சைவ மக்கள், இஸ்லாமியர், என்று பன்மை கலாச்சாரத்தையும் உள்ளடக்கிய ஓர் கிராமமானாலும் விவசாயம், மீன் பிடி, வணிகம், என பல் தொழில்களைப்புரியும் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனார். இவற்றுக்கு அதன் துறை ரீதியான இடம் சார் பண்புகளும் பௌதீக வளங்களும் காரணமாக அமைந்துள்ளன. நெய்தலும் மருதமும் கூடிய நிலப்பண்புகளுடன் கடல்வளம், கரையோரத் தாழ்நிலம் கொண்டமைந்த அழகிய விடத்தல் மரக் காடுகளையும் கொண்டு கண்டல் தாவரங்களினாலும் ஈர நிலங்களினாலும் வளத்தினால் பல்கிப் பெருகிய உயிர்ப் பல்வகைமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு குடியிருக்கும் மக்களைக் குதூகலத்துடன் வாழச் செய்கின்ற இயற்கை வளங்களால் சூழப்பட்ட கடலால் சூழ்ந்துள்ள ஒரு தீவாகும்.

விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் மேற்குப் புறமாக சைவ மக்களும், கிறிஸ்தவர்களும், கிழக்குப் புறமாக இஸ்லாமியர்களும் குடியிருந்தனர். இரு பிரிவினரையும் பாதை ஒன்று பிரிப்பதோடு அல்லாமல் வேறு எக் காரணிகளும் மக்களின் மனங்களையோ, உறவையோ பிரிப்பதில்லை. இன்பம் துன்பம் எதுவானாலும் இப்பிரிவினர் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கூறுவதுடன் நேரில் சென்று நிகழ்வுகளில் கலந்து தம் தேவைகளை புரிந்து பகிர்ந்து கொள்வார்கள். அக்காலத்தில் மின்சாரம், நீர்விநியோகம், கல்வி, சுகாதாரம் என்று பொது சேவைகள் பெரிய அளவில் அரசினால் வழங்கப்படவில்லை ஆயினும் சிறியளவில் அரச மருத்துவமனை ஒன்றும் இஸ்லாமிய, றோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலையும் காணப்பட்டன. உயர்தரம் கற்பதற்காக பெருமளவான மாணவர்கள் மன்னார் நகரத்திற்கு செல்வார்கள். இரு ஆலயங்கள் சைவக்கோவில், பாடசாலைவாசல் என்று சமய ஸ்தானங்களை மக்கள் தமது விருப்பத்திற்கேற்ப அமைத்திருந்தனார். உப தபாற்கந்தோர் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், நூலகங்கள், சன சமூக நிலையங்கள், பொது விளையாட்டு மைதானங்கள் பொது மலசலகூட வசதிகள், மீன்பிடித் துறை, மும்மதங்களும் வழிபடும் வழிபாட்டிடங்கள் இவர்களுக்கான தனித்தனியான மயானங்கள்

என்பனவும் சிறு வீதிகளும் என்று மக்களின் வாழ்க்கைக்கு தேவையான வசதிகள் காணப்பட்டன. அக்காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப இவை பயன்படுத்தப்பட்டுவந்தாலும் நீர் வசதி, மின்சாரம் என்பன இல்லாமையினால் மக்கள் பல சிரமங்களை எதிர் கொண்டாலும் தமது உடல் உழைப்பினால் பள்ளமடுக்குளமும், கிணறுகளும் நீர் பெறுவதற்கும், நீராடுவதற்கும் சுகாதாரமாக மும்மக்களும் பேணிவந்திருந்தனர். குப்பி விளக்குகளில் கல்வி கற்று நகரப்பாடசாலைகளுக்கு உயர்கல்விக்காக சென்று பல்கலைக்கழக வாய்ப்புக்களையும் அதிகமாக பெற்றுக் கொண்டு பல பட்டதாரிகளும், வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள் ஆசிரியர்கள் எனப் பல துறையிலும் பணிபுரிந்து தமது கிராமத்தின் விருத்தியினை தாமே முன்னெடுத்துச் சென்றிருந்தனர். ஆன்மீகத்திலும் எவ் வகையிலும் குறைவுபடாமல் இறை நம்பிக்கையில் வளர்ந்தவர்களாக பல ஆன்மீக குருக்களும் கன்னியர்களும் பணியாளர்களுமாக நிறைந்திருந்து இறை ஆசீர்வாதங்களும் அபிரிதமாக கிடைக்கப் பெற்றிருந்தது.

போர்ச்சூழல் நிலமைகள்.

1983 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 24 ம் திகதி தொடக்கம் சுமார் 2009 ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதிகள் எமது தமிழ் மக்கள் வரலாற்றில் அழிவுகள் வெவ்வேறு வடிவங்களில் நடைபெற்று வந்தது நாம் அறிந்ததே. இதன் காரணமாக வன் செயல்கள், கண்ணி வெடித்தாக்குதல்கள், வீடுகள், சொத்துக்கள் எரிப்பு விவசாய நிலங்கள் எரிக்கப்படல், நேரடி மறைமுக துப்பாக்கி சூடுகள், ஆயுதங்களால் வெட்டிக் கொலை, கொள்ளைகள், மறைந்திருந்து தாக்குதல் பாலியல் துன்புறுத்தல்கள் பிள்ளைகளை விசாரணையின்றி கைது செய்தல் பீரங்கி தாக்குதல்கள் விமானத் தாக்குதல்கள் எனப் பல வடிவங்களில் எம் கிராம மக்களும் பல இன்னல்களை அனுபவித்திருந்தனர். இக்காலகட்டங்களில் நடைபெறும் கோரச் சம்பவங்களும் தாக்கங்களும் அவற்றை நேரில் கண்டவர்களுக்கே நன்கு புரியும்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் மக்களிடையே சொல்லப்படக்கூடிய அளவிற்கு வளர்ச்சியோ எந்த துறைகளிலிலும் அபிவிருத்தியோ ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் இருக்கவில்லை. தமது வாழ்வாதாரத்தை மேற்கொள்வதற்கான பல வழிகளிற்கும் கட்டுப்பாடுகள் காணப்பட்டன. மீன்பிடி குறித்த எல்லைக்குள் வரையறுக்கப்பட்டது. விவசாய நிலங்கள் கைவிடப்பட்டன. சில்லறைக் கடை வியாபாரிகள் நகரங்களுக்கு சென்று பொருள் கொள்வனவு செய்ய முடியாத நிலை, கூலி வேலைகளுக்கு வாய்ப்புக்களில்லை எனவே மக்கள் தமது வாழ்க்கையை சுமாராகவே கொண்டு சென்ற போதிலும் இடப் பெயர்வுகளையும் தவிர்க்க முடியவில்லை.

1999 ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட போரின் பேரழிவினால் முழுக்கிராமமுமே இடம் பெயர்ந்த துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் கிராமத்தின் எல்லாவகையான தோற்றப்பாடுகளும் ஸ்தம்பிதமானது. அடிப்படையான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய குறைந்த பட்சமான உட்கட்டமைப்புக்களும் கைவிடப்பட்டு சீரழிந்தன. மக்கள் பல பாகங்களிலும் இடம் பெயர்ந்து பேசாலை முகாமிற்கு குடியமர்த்தபட்ட பின் மீண்டும் 2002ம் ஆண்டளவில் தோட்டவெளி பகுதிக்கு மீள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். படிப்படியாக தம் தொழில்களை முன்னெடுத்து செல்வதற்கான வசதிகளைத் தேடி மீண்டும் அழிவுற்ற நிலையில் இருந்த விடத்தல்தீவு கிராமத்திற்கு குடியேறத் தொடங்கினர். மீண்டும் 2009 ம் ஆண்டு இறுதி யுத்த காலப்பகுதிக்குள் அகப்பட்ட மக்கள் முகாம்களுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு மீண்டும் யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் கிராமத்திற்குக் குடியேறினர். இக்காலகட்டங்களில் எவ்வித அபிவிருத்திகளும் எந்த பகுதிகளிலும் இடம் பெறவில்லை. மீண்டும் 2010ற்குப் பின்னர் மக்களின் எழுச்சிக்கான வாய்ப்புக்கள் அரச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களால் மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

2020, 2021 ம் ஆண்டுகளின் பின்னரான விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் அபிவிருத்தி நிலைகளையும் புனர் நிர்மாணத்தின் கீழ் கிராமத்தின் மீளெழுச்சி நிலையையும் பார்க்கும் போது இக்கால கட்டத்தில் காணப்பட்ட மொத்த குடித் தொகையை ஆராய்ந்தால் விடத்தல்தீவு மேற்கு(10) 5, 6 வட்டாரங்களும் விடத்தல்தீவு வடக்கு (11) 7ம் வட்டாரமும் விடத்தல்தீவு மத்திய பகுதி (12) யும் விடத்தல்தீவு கிழக்கு (13) ஆகிய கிராம சேவகர் பிரிவு இலக்கங்களை கொண்டதான இக் கிராமம் பின்வருமாறு குடித் தொகை அமைந்திருந்திருந்தது.

1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, 2009 ஆம் ஆண்டுவரை விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் சிங்களரின் கடுமையான தாக்கத்தை எதிர்கொண்டு, தமிழர்களின் முக்கியமான பண்பாட்டுத் தொடர்கள் மாற்றத்திற்குள்ளாகின. இதனால், கல்வி, மொழி, பண்பாட்டு அடையாளங்கள் மற்றும் பிற பண்பாடுகளுக்கான பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தமிழர்களின் சுயநினைவுகள், சமூக உரிமைகளுக்கான போராட்டம் மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் செயல்பாடுகள் மிகுந்துபட்டன. முன்பு, இதுபோன்ற பண்பாட்டு மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகள் தமிழர் சமூகத்தில் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. மொழியின் பாதுகாப்பு மற்றும் முன்னேற்றம், தமிழர் சமூகத்தில் தலைவர்களாக விளங்கியவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் தொடங்கப்பட்டன. 2002-ஆம் ஆண்டில், வன்னியின் சில பகுதிகளில் கல்வி முன்னேற்றம் கிட்டத்தட்ட முடிவுற்றது. மேலும் இதனால் பல இளைய தலைமுறையினர் வெளிநாடுகளுக்கு சென்று அவர்களது தொழில் மற்றும் கல்வியை மேம்படுத்தினர். இதனால் கல்வி முயற்சிகள் மாறுபட்டது. ஆனால் விடத்தல்தீவில் தொடர்ந்தும் பலர் கல்வியை முன்னேற்றத்திற்கான முக்கிய அம்சமாகக் கருதி வந்தனர்.

அதே சமயத்தில், பல மாணவர்கள் கற்றல் முன்னேற்றத்தை மேற்கொண்டனர். மேலும் பல குடும்பங்கள் குழந்தைகளை கல்விக்கு முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதில் தங்கள் முழு கவனத்தைச் செலுத்தினார்கள்.

நிலப்பரப்பு அடிப்படையில் விடத்தல்தீவு மேற்கு 3.88 ச.கி.மீற்றர், விடத்தல்தீவு வடக்கு 1.99 ச.கி.மீ மத்திய பகுதி 2.58 ச.கி.மீ விடத்தல்தீவு கிழக்கு 5.08 சதுர கிலோமீற்றர்களையும் கொண்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட பிரிவுகளில் விடத்தல்தீவு மேற்கு,வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய பிரிவுகள் கத்தோலிக்கர் மற்றும் தமிழ் இனத்தவரும் விடத்தல்தீவு மத்திய பகுதி தமிழ் மற்றும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்களும் வாழ்ந்து வரும் பகுதிகளாகும்.

கிராம அலுவலர் பிரிவு	கிராம அலுவலரின் பிரிவின் பெயர்	2019		2020		2021	
		சனத் தொகை	அடர்த்தி	சனத் தொகை	அடர்த்தி	சனத் தொகை	அடர்த்தி
MN/10	விடத்தல்தீவு மேற்கு	607	156.44	598	154.12	591	152.32
MN/11	விடத்தல்தீவு வடக்கு	470	236.18	470	236.18	463	232.66
MN/12	விடத்தல்தீவு மத்திய பகுதி	683	264.72	651	252.23	645	250
MN/13	விடத்தல்தீவு கிழக்கு	1099	216.33	1058	208.27	1074	211.42

மூலம் : புள்ளி விபர கையேடு -2022: திட்டமிடல் மாந்தை மேற்கு.

இக்கிராமத்தில் பல்கலாச்சார மக்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். றோமன் கத்தோலிக்கம், கத்தோலிக்கம் அல்லாத கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்கள், சைவ மக்கள் என்றவாறு பல கலாச்சாரமும் பண்பாடுகளும் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம் 2021 ம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின் படி காணப்பட்ட பல்லின சமூக மக்களின் விபரம் வருமாறு காணப்பட்டது.

கிராம அலுவலர் பிரிவு-2021	பிரிவு	தமிழர்		முஸ்லிம்கள்		மொத்த குடும்பங்கள்	அங்கத தவர்
		குடும்ப எண்ணிக்கை	அங்கத் தவர்	குடும்ப எண்ணிக்கை	அங்கத்தர்		
MN/10	மேற்கு	165	591	-	-	165	591
MN/11	வடக்கு	136	463	-	-	136	463
MN/12	மத்திய பகுதி	6	18	155	627	162	645
MN/13	கிழக்கு	77	260	223	814	300	1074
						763	2773

மூலம்: புள்ளி விபர கையேடு 2022: திட்டமிடல் பிரிவு மாந்தை மேற்கு.

அபிவிருத்தி எனப்படுவது பொருளாதாரம், சமூகம், அரசியல், பண்பாடு போன்ற பல்வேறு துறைகளுடன் சார்ந்ததாகவும் அத்துறைகளுக்குறிய காரணிகள் அடங்கிய ஒரு பன்முக எண்ணக்கருவாகும். இந்த வகையில் கிராமத்தின் பௌதீக வளம் மனிதவளம் போன்றன செல்வாக்கு செலுத்தும் அம்சங்களாக நோக்க முடியும். மேற்காட்டியவாறு சனத்தொகை அளவையும், நிலப் பகுதியையும் 2021 ம் ஆண்டு தகவலின் படி அமைந்திருந்த போதிலும் இத் தொகையானது இடப் பெயர்வின் முன்னைய காலத்துடன் ஒப்பிடும் போது 2/3 பங்கினர் யோசப் வாஸ் நகரிலும் ஏஞ்சிய பகுதியினர் விடத்தல்தீவு கிராமத்திலும் தற்போது வசித்து வருகின்றனர். 1990ம் ஆண்டுகளின் பின்னர் இடம்பெயர்ந்த இக்கிராமத்தின்

இஸ்லாமிய குடும்பங்களும் படிப்படியாக 2002ன் பின்னர் இக் கிராமத்தில் மீள் குடியேறி வாழ்கின்றனர் என்பதை மேற்காட்டிய புள்ளி விபரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனினும் இக்கிராம மக்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான குடும்பங்கள் மன்னார் யோசப்வாஸ் நகர், தேவன் பிட்டி, மூன்றாம் பிட்டி, இலுப்பைக்கடவை, ஈச்சளவக்கை என்று பல இடங்களிலும் வசித்து வருகின்றனர். விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் அபிவிருத்தியும் புனர்வாழ்வும் என்பதன் அடிப்படையில் ஆராயும் போது தற்போது விடத்தல்தீவில் வாழும் 763 குடும்பங்களையும் 2773 அங்கத்தவர்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றின் உட்கட்டமைப்புக்கள் பொருளாதாரம் கலாச்சாரம் போன்றவற்றினை நோக்கமுடியும். விடத்தல்தீவில் மக்கள் தொகை வளர்ச்சி, பொருளாதார மேம்பாடு, மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் போன்ற காரணங்களால் மாற்றங்களைக் கண்டது. முன்னேற்றம் அடைந்த கல்வி அமைப்புகள் மற்றும் சமூகத்தின் வளர்ச்சியை சித்தரிக்கின்றன. இத்தகைய முன்னேற்றங்களால், பொதுவாக, மக்களிடையே கல்வி, வாழ்வு, மற்றும் வேலைவாய்ப்பின் நிலைகள் முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளன.

வீடமைப்பும் குடியேற்றமும் -அபிவிருத்தி நிலைகளும்.

விடத்தில்தீவு கிராமத்தின் வீட்டு வசதிகளும் மக்களின் நிலைகளும் போருக்கு முன்னைய காலங்களில் எடுத்து நோக்கில் 2/3 பங்கினரின் குடும்பங்களின் வீடுகள் சாதாரண கல் வீடுகளாகவும் குறைந்தளவினரின் வீடுகள் சாதாரண ஓரளவு வசதிகளை உள்ளடக்கிய கல் வீடுகளாகவும், குறிப்பிட்ட அளவிளான குடும்பங்கள் ஓலைகள் தகரங்களால் கூரையிடப்பட்ட மிகவும் வசதிகள் குறைந்த வறுமையை வெளிக்காட்டக்கூடியனவான வீடுகளாகவும் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவைகள் போரிற்கு பின்னர் முற்றாக சேதமாக்கப்பட்டதுடன் சில வீடுகள் கற் சுவர்களை மட்டும் கொண்ட சேதமடைந்த நிலையிலும் குடிசைகள் முற்றாக அழிவடைந்ததுமாக இருந்தன. இந் நிலையில் 2002 ம் ஆண்டின் பின்னர் மீண்டும் தமது கிராமத்தில் தற்காலிகமாகவும் சிலவற்றை சீர் செய்யும் அரைகுறை வீட்டு வசதிகளுடன் தமது ஜீவனோபாய நடவடிக்கைகள் மற்றும் கல்வி கற்றல் என்பனவற்றை மேற் கொள்வதற்காக குடியேறினார். இக்காலத்தின் பின்னர் மக்களின் வாழ்க்கை நல மேம்பாடுகள் முன்னதை விட மிக குறைவடைந்த நிலையிலே காணப்பட்டன. 2012 தொடக்கம் 2021ஆம் ஆண்டு வரையில் அரச மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களில் வீட்டுத்திட்ட உதவிகள் கிடைக்க ஆரம்பித்தன. இதன் அடிப்படையில் கிடைக்கப்பெற்ற வீட்டுத்திட்ட உதவிகள் பின்வருமாறு.

பிரிவு-2021	பிரிவு	INDIAN HOUSING 2015	Manthoom city 2016	I.D.D. HOUSING 2016	I.D.D. HOUSING 2017	PROTRACKED IDP HOUSING 2017	I.D.P. HOUSING 2018	Resettlement Housing 2019 STAGE 01	Total
MN/10	மேற்கு	93	-	10	4	-	2	14	123
MN/11	வடக்கு	62	-	6	2	18	-	9	97
MN/12	மத்திய	7	-	-	1	-	-	-	24
MN/13	கிழக்கு	34	50	5	3	-	1	9	102
								TOTAL	**346**

மூலம்: புள்ளி விபர கையேடு 2022: மாந்தை மேற்கு பி.செ.பிரிவு.

மேற்காட்டியவாறு பல நிறுவனங்களின் வீட்டுத்திட்ட உதவிகள் முழுத்தொகையாக 346 வீடுகள் முழுதாகவும் மேலும் சில பகுதியளவிலும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டுத்திட்ட புணர் நிர்மாண நடவடிக்கைகளின் பிரகாரம் மக்களின் நலன்நோம்பல் செயற்பாடுகளாலும் கடந்த காலங்களில் வறுமை கோட்டிற்குட்பட்டு வாழ்ந்த அனைத்து குடும்பங்களின்வீட்டு வசதிகளின் பெருமளவான அபிவிருத்திகளை கிராமத்தில் காணக்கூடியதாக அமைந்தமை சிறந்த குறிகாட்டியாகும். ஏனெனில் மக்களின் வருமானம் பெறும் வழிகளும், தொழில் பலம் காணப்படாமையினால் அடிப்படையான வீட்டு வசதிகள் இன்றி ஓலைக்குடிசைகளில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு இத் திட்டம் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும் அதுமட்டுமல்லாமல் சமூகத்தில் வீடற்றவர்கள் என்றும் குடிசை வீடுகள் என்றும் வாழ்வில் ஏற்றத்தாழ்வுகளுடன் இருந்த நிலை மாற்றமடைந்துள்ளமை சிறப்பானதாகும். இது அவர்களின் வாழ்வியல் தேவைகளுக்கு தமது வருமானத்தை மழை காலத்திலும் ஏனைய புயல் சூறாவளி போன்ற அனர்த்தங்களின் போதும் வீடுகளை சீரமைப்பதற்கு என செலவழித்த பணம் மீதப்படுத்தப்பட்டு ஏனைய கல்வி உணவு உடை போன்ற அடிப்படை வசதிகளை போதியதாக பெறுவதற்கு செலவு செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகளை அதிகரித்தமையால் சமூக ரீதியாக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அது வழி வகுத்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் மாடி வீடு ஓலைக் குடிசை என்று இல்லாமல் அனைவரும் சம நிலையாக

மாற்றமடைந்தமை இன்னொரு வகையில் உள ரீதியான தாக்கங்களையும் கீழ்ப்படுத்தியிருக்கிறது. விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் தற்போதைய நிலையில் அவதானிக்கும் போது அரச ஊழியர்களும் தொழில் முயற்சியாண்மையாளர்களும் உயர் வருமானம்கொண்டவர்கள் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புக்களும் தமது இருப்பிடங்களை மேலும் விருத்தி செய்ய கூடிய நிலையில் காணப்படுகின்றனர். போரின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டதினால் ஏற்பட்ட சீரான சூழ்நிலைகளும் அபிவிருத்தி நிலைமையில் அதிகரித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உட்கட்டமைப்பு புனரமைப்பும் அபிவிருத்தியும்.

அபிவிருத்தி என்னும் பதம் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களின் பொருள் நலனில் மேம்பாட்டினை ஏற்படுத்தல் எனக் கூறப்படுகின்றது. பொருள் நலன் என்பது உண்மையான உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு உட்கட்டுமான வசதிகளின் போதுமான தன்மை என்பவற்றையும் உள்ளடக்குகின்றது.

போக்குவரத்து.

விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் 1980 களிலும் போரிற்கு முந்திய தசாப்தங்களிலும் வீதிப் போக்குவரத்து தரம் வளர்ச்சி என்பன மிக குறைந்த தரத்திலேயே காணப்பட்டன. மன்னார்-சங்குப்பிட்டி பிரதான வீதியிலிருந்து சுமார் 1.5 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் சிறு வீதி ஒன்று கிராமத்தினுள் செல்லுகின்றது. அச்சிறு வீதி கல் தார் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதும் அதன் தரம் விருத்தி என்பன காலத்திற்கு காலம் கவனிக்கப்பட்டதொன்றாக அமைந்திருக்கவில்லை. இதனைத்தவிர மக்களின் தேவைக்கேற்ப காணப்பட்ட குறுக்குநெடுக்கான நடைபாதைகள் பல அமைந்திருந்தன. இவை குறுக்கு ஒழுங்கைகளாக காணப்பட்டன. பேரூந்து போக்குவரத்து மன்னார் சங்குப்பிட்டி வீதி சந்தியிலிருந்து 1.5 கிலோ மீற்றர் தூரத்திற்கு கிராமத்தின் உள்ளே செல்கிறதும் பின் தரிப்பிடத்திற்கு அப்பால் எந்த போக்குவரத்து வீதிகளும் பிரதேச சபையின் கீழ் அமைக்கப்பட்டதாக இல்லை. ஆயினும் 2022 ஆம் ஆண்டின் புள்ளி விபரகையேட்டில்குறிப்பிடப்பட்டதுக்கேற்ப சில உள்ளகப்பாதைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.2021 இல் கிரவல் வீதியாக சுமார் 3.50 கி.மீ நீளமாக அமைக்கப்பட்டது. இது தவிர 2021 இன் பின்னர் 49 உள்ளக வீதிகள் விடத்தல்தீவு வடக்கு,கிழக்கு,மேற்கு விடத்தல்தீவு முஃதூம் சிற்றி அடங்கலாக சிறிய வீதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மொத்தமாக 9.198 கிலோ மீற்றர்களாகும். இவற்றுள் 1.498 கிலோமீற்றர் கொங்கிறீற் வீதிகளும் 7.600கி.மீ நீளமான வீதிகள் கிரவல் வீதிகளுமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தற்போதைய நிலையில் மக்களின் தேவைக்கேற்ப வழங்கப்பட்டிருப்பதுடன் சாதாரண போக்குவரத்துக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளமை சிறப்பானதாகும். இருப்பினும் கிரவல் வீதிகள் மழைக்காலங்களில் பழுதடைவதும் மக்களுக்கு போக்குவரத்துக்கு அசௌகரிகமாக இருப்பதும் தவிர்க்க முடியாததாகும். 2023 ஆம் ஆண்டு மன்னார் சங்குப்பிட்டி வீதியிலிருந்து பிரியும் சிறு வீதி கிராமத்தைச் சுற்றி பேருந்து செல்லும் பாதை போன்றன திருத்தி அமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது காப்பெற் வீதியாகவும் அமைந்துள்ளமை விசேட பண்பாகும். சனத்தொகை அதிகரிப்பு, வேலை வாய்ப்பு தொழில் முயற்சிகளின் விருத்தி காரணமாக ஏற்பட்டுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. முன்னைய காலங்களில் சாதாரண மக்களும் பாடசாலை மாணவர்கள் அரச ஊழியர்கள் அனைவரும் எதிர் கொண்ட போக்குவரத்து பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டதுடன் காலதாமதமின்றி செயற்படவும் கூடுதலான போக்குவரத்து சேவைகள் பெற்றுக் கொள்ளவும் வழிவகுத்தது.

சமூக மேம்பாடு மற்றும் முன்னேற்றம்:

மக்கள் தொகை வளர்ச்சி, பொருளாதார முன்னேற்றம் மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் விடத்தல்தீவில் மகத்தான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சமூகத்தில் மிகவும் குறைந்த அளவிலிருந்த கல்வி துறை, மக்களின் முயற்சிகளால் தற்போதைய நிலையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. கல்வி என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு முக்கிய சாதனமாக மாறி, இளைஞர்களை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச்சென்றது.

மின்சாரம்.

மின்சார வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில் விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் 2021 ஆம் ஆண்டின் பின்னரே இலங்கை மின்சாரசபையின் கீழ் வழங்கப்பட்டது. விடத்தல்தீவில் மின்சாரம் பெறுவதை மேற்கொண்டு பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 2021 ஆம் ஆண்டில், விடத்தல்தீவில் மின்சார விநியோகம் மேம்படுத்தப்பட்டது. முந்தைய ஆண்டுகளில் மின்சார விநியோகம் மிகவும் குறைவாக இருந்தது, ஆயினும் 1982 ஆம் ஆண்டில் கிராமத்தில் சில தரகர்கள் மூலமாக 10 அல்லது 15 வீடுகளுக்கு மின் பிறப்பாக்கிகள் மூலமாக மின்சாரம் வழங்கினர். அந்த காலகட்டத்தில் மின்சாரம் பெறுவது சிரமமான ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. குறிப்பாக, பாடசாலைகள் மற்றும் வீடுகளில் மின்சார இணைப்புகளை விரைவாகப் பெற்றனர். மேலும் மின்சார வசதி அதிக வீடுகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.
விடத்தல்தீவு வடக்கு,கிழக்கு மேற்கு மத்திய பகுதிகளில் மின்சார விநியோகம் வழங்கப்பட்டது.

கிராம அலுவலர் பிரிவு-2021	கிராம அலுவலரின் பிரிவின் பெயர்	வீடுகளின் எண்ணிக்கை		
			CEB	மண்ணெண்ணை மூலம்
MN/10	விடத்தல்தீவு மேற்கு	129		0
MN/11	விடத்தல்தீவு வடக்கு	107		14
MN/12	விடத்தல்தீவு மத்திய பகுதி	163		0
MN/13	விடத்தல்தீவு கிழக்கு	135		30
	மொத்தம்	534		

இதனால், மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு தேவையான மின்சாரம் முழுமையாகக் கிடைக்கத் தொடங்கியது. இக்காலப்பகுதிகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் குறிப்பாக கா.பொ.த.சா.தரம், உயர் தரம் கற்கும் மாணவர்களுக்கு மிகவும் பயன்பட்டதாக அமைந்தது. வெளி இடங்களில் கற்கும் மாணவர்களும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் விடுமுறை காலங்களிலும் குப்பி விளக்கு அரிக்கன் லாம்புகளில் கற்க கடினப்பட்டவர்களுக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. குறைந்தளவு மின் குமிழ்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆயினும் பயன்பெறக்கூடியதாகவும் கிராமத்தின் ஓர் வளர்ச்சி போக்கினையும் அறிய முடிந்தது. போரின் கெடுபிடி காரணமாக இவை இடை நிறுத்தப்பட்டன. மீண்டும் மின்சாரபாவனை துண்டிக்கப்பட்டது. இத்தகைய சேவையினை எல்லா குடும்பங்களிலும் பெறப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வருமானத்தில் கூடியவர்களும் வசதி படைத்தவர்களுமே இதனை பயன்படுத்தினர் . இன்றைய காலத்தில் போரின் பின்னர் 2021, 2022 ஆம் ஆண்டுகளில் மின்சார சபையின் கீழ் கிராம எழுச்சிதிட்டத்தின் கீழ் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி பெரும்பாலானோர் மின்சார பாவனையை பெற்றுள்ளனர். ஆயினும் புள்ளி விபரத்தின் பிரகாரம் மக்களால் பயன்பாட்டிற்குட்படாத வீடுகளில் அதாவது வீட்டுஉரிமையாளர்களால் பயன்படுத்தப்படாத நிலையிலும் பல வீடுகள் கிராமங்களிள் காணப்படுகின்ற போது அவை மின் வசதியற்று காணப்படுகின்றன. மின்சார பாவனையின் பின்னர் மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் வளர்ச்சி கண்டது குறிப்பாக வீட்டு மின் உபகரண பாவனை அதிகரிப்பு மேலும்மேலும் விருத்தியடைந்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. கல்வி, சுகாதார பழக்கவழக்கங்கள் வேறு தேவைகளும் வளர்ச்சியடைந்தன. மாணவர்களின் கல்வியில் மின்சாரம் அதிகம் செல்வாக்கு செலுத்தி வந்தது. கற்றலுக்காக அதிக நேரம் செலவிடல் தொடர்பு சாதன கற்கை அதிகதரித்த அதே வேளை பல்வேறு பாதகமான நடைமுறைகளும் கிராமத்தில் அதிகரிக்க இது தாக்கம் செலுத்தியது. செல்லிட தொலைபேசிப்பாவனை, தொலைக்காட்சிப்பாவனை, இன்ரநெற் போன்றவற்றினால் சமூக சீர்கேடுகள் ஏற்படுவதற்கு வழிகோலியது. குறிப்பாக இரவு நேரங்களில் வெளியிடங்களில், கூடுதலான நேரத்தினை செலவிடும் மாணவர்கள் அவர்கள் கற்றுக்கொள்வதற்கான தங்கள் நேரத்தை வீணடித்தார்கள். இவ்விடத்தில் அபிவிருத்தி வளர்ச்சி என்பதனை ஆராயும் போது மானிட அபிவிருத்தி பற்றியும் நோக்க வேண்டும் மானிட அபிவிருத்தியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் காரணிகளுள் 1.நீண்ட காலம் சுகமாக வாழுதல் 2.அறிவைப் பெறும் ஆற்றல் 3.சீரான வாழ்க்கைத் தரத்தை அடைவதற்கு வளங்களைத் பயன்படுத்தக் கூடிய ஆற்றல். இக்காரணிகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்யும் போது வழங்கப்படுகின்ற செல்வத்தையும் பொருட்களின் உற்பத்தி வருமான ஏற்றம் நுகர்வு அளவு என்பவற்றுடன் நின்றுவிடாது அதற்கும் மேலாக மனித தெரிவு மனிதவள விருத்திக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து தனி மனித அபிவிருத்தி ஊடாக சமூக விருத்தியினையும் எய்துவதற்கு வளங்களை திட்டமிட்டு பயன்படுத்த வேண்டும். விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் இத்தகைய எண்ணக் கருவில் சிந்தனை செயலாற்றலில் கருத்தூன்றாமையால் விபரீத விளைவுகளையும் சில சந்தாப்பங்களில் சந்திப்பதுடன் தனி மனித விருத்திக்குறைவு காரணமாக சமூக விருத்தியில் பின் தங்கியிருப்பதும் வளர்ச்சி அடைவதில் தாமதமாய் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாந்தை மேற்கு விடத்தல்தீவில் மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மறுவாழ்வு.

இலங்கை ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் பொருளாதார மேம்பாட்டு அமைச்சகம் வழங்கிய இறுதி அறிக்கையின் (கூடுதல் தொகுதி. மன்னார் மாவட்டத்தில் மீள்குடியேற்ற சமூகத்தின் அவசர மறுவாழ்வுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கீழ்கண்ட பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA), எம் ரூ ஒய் கன்சல்டன்ட்ஸ் கோ., லிமிடெட் மற்றும் நிப்பான் கோய் கோ., லிமிடெட் ஆகிய நிறுவனங்களின் நிதியுதவியுடன் 2012 ஆம் ஆண்டில் செயல்படுத்தப்பட்டது. மாந்தை மேற்கு பகுதியில் அமைந்துள்ள

கடற்கரைக் கிராமமான விடத்தல்தீவு, 2010 ஆம் ஆண்டில் 119 வீடுகளைக் கொண்ட நெருக்கமான குடியிருப்பாக இருந்தது. இதில் 33 வீடுகள் பெண் தலைமையிலானவையாக இருந்தன. இது, குடும்ப வாழ்க்கையின் பொறுப்பை பெண்கள் ஏற்றுக்கொள்வது, பெரும்பாலும் இடம்பெயர்வு, முரண்பாடு அல்லது குடியேற்றம் காரணமாக ஆண் உறுப்பினர்கள் இல்லாத நிலையை பிரதிபலிக்கிறது. மொத்த மக்கள்தொகை 473; இதில் ஆண்கள் 223 பேர் மற்றும் பெண்கள் 250 பேர் உள்ளனர். இது, பெண்களின் சற்றே அதிகமான விகிதத்தைக் காட்டுகிறது. சமூக உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இன அடிப்படையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் என அடையாளம் காணப்பட்டாலும், மதநம்பிக்கைகளில் பல்வேறு. 93 குடும்பங்கள் ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தினை, 20 குடும்பங்கள் கத்தோலிக்க அல்லாத கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையினை, மேலும் 6 குடும்பங்கள் சைவ மதத்தினை பின்பற்றுகின்றனர். இந்த மதச் சுழற்சி, மன்னார் கடற்கரைப் பகுதியில் கிறிஸ்தவத்தின் வரலாற்று தொடர்ச்சியையும், பலநம்பிக்கைகளின் இணக்கப்பாட்டையும் பிரதிபலிக்கிறது. போருக்குப் பிந்திய இறுதி இடம்பெயர்வுக்கு முன்னர், விடத்தல்தீவு மொத்தமாக 250 குடும்பங்களின் வாழ்விடமாக இருந்தது. இது உள்நாட்டுப் போரால் ஏற்பட்ட மக்கள் இழப்பு மற்றும் சமூகச் சீர்கேடுகளை விளக்குகிறது. மீள்குடியேற்றப்பட்ட குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருக்கின்றது என்பது, போரின் நீடித்த தாக்கங்களையும் கட்டாய இடப்பெயர்வுகளால் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களையும் குறிப்பதைக் காணலாம்.

கிராம வரலாற்றின் சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவு, இலங்கையின் நீண்டகால உள்நாட்டு முரண்பாடுகளால் சுமையுறக்கூடிய மாந்தை மேற்கு பகுதியில் அமைந்துள்ளது. 1985 ஆம் ஆண்டு, இலங்கை அரசுவழி படைகளுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான மோதல் அதிகரித்தபோது, பொதுமக்களுக்கு பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இதனால், முழு கிராம மக்களும் மடு பகுதியில் புகலிடம் தேடி இடம்பெயர்ந்தனர். 1986 ஆம் ஆண்டு, வன்முறை ஓரளவுக்குக் குறைந்ததால், மக்கள் எச்சரிக்கையுடன் வீடுகளுக்குத் திரும்பி, முதன்மை மீள்குடியேற்ற கட்டத்தைத் தொடங்கினர். எனினும், 1990 இல் அமைதி மீண்டும் சீர்குலைந்து, இரண்டாவது இடம்பெயர்வு ஏற்பட்டது. இந்த முறை மக்கள் இரு பாகமாகப் பிரிந்தனர். சிலர் மடுவிற்கு மீண்டும் சென்றனர். மற்றவர்கள் பாக் சலசந்தியை கடந்து இந்தியாவிற்கு அகதியாகச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. சுமார் 10 குடும்பங்கள் 1994 இல் மீண்டும் திரும்பி கடின சூழ்நிலையில் மீள்குடியேற்றப்பட்டனர். 1999 ஆம் ஆண்டு, மூன்றாவது இடம்பெயர்வு நிகழ்ந்தது. மீண்டும் வன்முறை அதிகரித்ததால், சிலர் மன்னாருக்குப் போனார்கள், மற்றவர்கள் அருகிலுள்ள தேவன்பிட்டி கிராமத்தில் தற்காலிகமாக தங்கினர். 2002 இல் அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் கையெழுத்திடப்பட்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம், மக்கள் மீண்டும் தங்கள் பாரம்பரிய நிலங்களுக்குத் திரும்புவதை ஊக்குவித்தது. எனினும், 2008 இல் போரின் கடைசி மற்றும் மிக வன்முறையூட்டும் கட்டத்தில், முழு கிராமமும் மீண்டும் முற்றாக இடம்பெயர்ந்தது. மக்கள் கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு பகுதிகளுக்குத் தப்பிச் சென்றனர். ஒன்றரை வருடத்திற்கும் மேலாக, அவர்கள் தற்காலிக முகாம்களில் கடும் துன்பங்களை அனுபவித்தனர். தங்குமிடம், உணவு, மருத்துவ உதவிகள் இல்லாமல். 2010 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம், நீண்டநாட்கள் எதிர்பார்த்த மீள்குடியேற்றம் நடந்தது. ஆனால் வீடு திரும்புவது என்பது இயல்பு நிலைக்குத் திரும்புவதை அர்த்தப்படுத்தவில்லை. வீடுகள் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. வாழ்வாதாரங்கள் அழிந்திருந்தன. உட்கட்டமைப்பு இல்லாமற் போனது. இருந்தும், விடத்தல்தீவு மக்கள், தங்கள் வாழ்வை மீண்டும் அமைதியான உறுதியுடன் கட்டியெழுப்புவதில் முக்கிய மீள்தன்மையைக் காட்டியுள்ளனர்.

நன்கொடையாளர்கள்/அரசு சாரா நிறுவனங்களின் உதவி.

மாந்தை மேற்கு பகுதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவிற்கு மக்கள் 2010 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் மீண்டும் திரும்பியதைத் தொடர்ந்து, போரால் சிதைந்த நிலத்தில் வாழ்வதை எதிர்கொண்டு போராடும் இந்த சமூகத்திற்கு, மனிதாபிமான உதவிகள் ஒரு உயிர்நாடியாக உருவெடுத்தன. அவர்கள் மீண்டும் வந்த நிலப்பரப்பு, ஏற்கனவே அறிந்திருந்த ஊரிழந்த வீடுகளும் சமூக உட்கட்டமைப்புகளுமாக இல்லை. வீடுகள் எலும்புக்கூடுகளாக மட்டுமே இருந்தன, குடிநீர் ஆதாரங்கள் மாசுபட்டவையாகவோ அல்லது கைவிடப்பட்டவையாகவோ இருந்தன. அத்தியாவசிய உட்கட்டமைப்பு இடிந்து விழுந்திருந்தது அல்லது பராமரிப்பு இன்றி இருந்தது.இந்த வெறுமையுடன் நிறைந்த சூழ்நிலையில், சில அரசு சாரா நிறுவனங்களும் (NGO-களும்) நன்கொடையாளர்களும் தங்கள் ஆதரவை வழங்க முற்பட்டனர். அவர்கள் வழங்கிய உதவி வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், மீள்குடியேற்றப் பயணத்தின் இந்த கடினக் கட்டத்தில் முக்கிய பங்காற்றியது.

சர்வதேச இடம்பெயர்வு நிறுவனம் (IOM) முதன்மைப் பங்காற்றிய நிறுவனமாக இருந்தது. பெரும்பாலான வீடுகள் குண்டுவெடிப்புகள் அல்லது ஆயுத தாக்குதல்களால் சேதமடைந்திருந்ததால், குடும்பங்கள் திறந்தவெளியில் அல்லது தற்காலிகக் குடிசைகளில் வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

இதற்கான பதிலாக, IOM 80 தற்காலிக வீடுகளை கட்டியமைத்தது. இது மீண்டும் வந்த கிராம மக்களுக்கு குறைந்தபட்ச பாதுகாப்பும் தனியுரிமையும் வழங்கியது. இந்த குடியிருப்புகள் எளிமையானவையாயினும், மறுபடியும் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு திரும்புவதற்கான முதற்கட்ட அடித்தளமாக அமைந்தன. எனினும், இறுதியாக இடம்பெயர்ந்ததற்கு முன் 250-க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த நிலையில், பலர் இன்னும் உறுதியான தங்குமிடமின்றி இருந்தனர். இந்த உதவியின் வரம்புகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. குடிநீர் என்பது மற்றொரு அவசரத் தேவையாக இருந்தது. போரால் சேதமடைந்ததும், பராமரிப்பு இல்லாமையாலும் பெரும்பாலான கிணறுகள் பயன்பாட்டிற்கு முற்றிலும் அழிந்திருந்தன. இந்த தேவையை உணர்ந்து, 'சர்வோதயா' அமைப்பு 12 தோண்டப்பட்ட கிணறுகளை பழுது பார்க்கும் பணியை மேற்கொண்டது. இதன் மூலம், மக்கள் தொகையின் ஒரு பகுதியாவது பாதுகாப்பான குடிநீரைப் பெற்றனர். இருந்தாலும், மாசுபட்ட அல்லது உப்பு கலந்த நீரால் ஏற்படும் உடனடி சுகாதார அபாயங்களைத் தவிர்த்தது மட்டுமே. நீடித்த தீர்வான குழாய் நீர் விநியோக அமைப்புகள் எட்டப்பாட்டில் இருந்தன.

மேலும், இலங்கை அரசாங்கம் வழங்கிய மீள்குடியேற்ற நிதியுதவி இடைக்கால நிவாரணமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு மீள்குடியேற்றக் குடும்பத்திற்கும் மொத்தமாக ரூ. 25,000 வழங்கப்பட்டது. இதில், முதற்கட்டமாக ரூ. 5,000, பின்னர் நிரந்தர வீடு கட்டப்பட்ட அல்லது பழுதுபார்க்கப்பட்ட பிறகு ரூ. 20,000 வழங்கப்பட்டது. இந்த உதவித்தொகை, கருவிகள், உணவுப் பொருட்கள், கட்டுமானப் பொருட்கள் போன்ற தேவைகளுக்கு குறுகிய கால நிவாரணமாக இருந்தாலும், போருக்குப் பிந்தைய நெடுங்காலத் தேவைகளை தீர்க்கத் தகுந்ததாக இல்லை. குறிப்பாக, வாழ்வாதாரங்களை மீண்டும் கட்டமைத்தல், குழந்தைகளின் கல்வி, வீடமைப்பு போன்ற அடிப்படைச் சேவைகளுக்கு இது போதுமானதாகக் கருதப்படவில்லை.விடத்தல்தீவில் ஏற்பட்ட அழிவின் பருமனை, மாந்தை மேற்கு முழுமையான, ஒருங்கிணைந்த, நீடித்த அறநெறி சார்ந்த மற்றும் அரச மூல உதவிகளுக்கே குறிக்கோளாக அமைத்தது. நன்கொடையாளர்கள் குறைந்த அளவில் மட்டுமே இருந்ததும், அரசு உதவிகள் துண்டித்து வழங்கப்பட்டதும், மீள்குடியேற்றம் என்பது மறுவாழ்வின் முதல் கட்டம் மட்டுமே என்பதை வலியுறுத்துகிறது. உண்மையான மீட்பு என்பது சமூக மறுசீரமைப்பிற்கான முழுமையான திட்டமும் துறைகளின் ஒருங்கிணைந்த செயல்பாடும் இருக்க வேண்டும். எனினும், அறிக்கையிடப்பட்ட காலக்கட்டத்தில், அது இன்னும் வெகு தொலைவில் இருப்பதாகவே தெரிகிறது.

சமூக உட்கட்டமைப்பு.

ஒரு காலத்தில் கடலோர வாழ்க்கையின் இதயத்துடிப்பாக இருந்த விடத்தல்தீவின் சமூக உட்கட்டமைப்பு, இன்று மாந்தை மேற்கு பகுதியில் பல வருட மோதல்கள், இடம்பெயர்வுகள் மற்றும் புறக்கணிப்புகளின் விளைவாக சீரழிந்த நிலையில் இருக்கிறது. 2010 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் கிராமத்திற்கு திரும்பிய மக்கள், அடிப்படைச் சேவைகள் முற்றிலுமாக செயலிழந்திருந்த மற்றும் முற்றும் கெட்டு நின்ற நிலப்பரப்பை எதிர்கொண்டனர்.குடிநீர் கிடைப்பது இன்னும் நிலைமையற்ற சூழ்நிலையிலேயே உள்ளது. கிராமத்தில் 16 தோண்டப்பட்ட கிணறுகள் இருந்தாலும், 12 மட்டுமே தற்போது செயல்பாட்டில் உள்ளன. அவற்றின் தரம் பெரும்பாலும் சந்தேகத்துக்கிடமானதாகவே உள்ளது, காரணம் நீண்ட கால கைவிடலும் பராமரிப்பு இல்லாமையும். மிகவும் நம்பகமானதாகக் கருதப்படும் முக்கிய கிணறு, முக்கிய குடியிருப்பு பகுதியிலிருந்து தொலைவில் இருக்கிறது. இது, பெரும்பாலும் தண்ணீர் தேடிச் செல்லும் பொறுப்பில் உள்ள பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் முதியவர்கள் மீது பாரிய சுமையை ஏற்படுத்துகிறது. ஒரு குழாய் நீர் விநியோக திட்டம் பற்றிய வாக்குறுதிகளும் விவாதங்களும் இருந்தபோதும், அறிக்கையிடப்பட்ட காலம் வரை, எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. மக்கள் தொலைதூர, குறைவான நம்பகத் தன்மை கொண்ட நீர் ஆதாரங்களை நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தது; சில சமயங்களில் NGO-கள் வழங்கும் தண்ணீர் பவுசர்களும் அதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டன. உள் கிராமப்பாதைகள் மற்றும் முக்கிய அணுகல் சாலைகள், இரண்டும் மிகவும் சேதமடைந்த நிலையில் உள்ளன. பல வருடங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதும், ஷெல் தாக்குதல்களாலும் இடம்பெயர்வின் தாக்கங்களாலும், மழைக்காலங்களில் சில பாதைகள் செல்லமுடியாதவையாகவும், வறண்ட நாட்களில் பொதுமக்களுக்கு ஆபத்தான தூசி நிறைந்ததாகவும் உள்ளன. கல்வி, வர்த்தகம் மற்றும் சுகாதாரம் ஆகியவற்றை நம்பி வாழும் ஒரு சமூகத்திற்கு, இந்த பாதைகள் மீட்பின் மீது உடல் மற்றும் மன அழுத்தத் தடைகள் ஆகின்றன.

வீட்டுவசதி கட்டமைப்பில் அழிவு பெரும்பாலும் முழுமையாகவே உள்ளது. போரின்போது அனைத்து நிரந்தர வீடுகளும் கடுமையாகச் சேதமடைந்தன. காரணமாக கடுமையான ஷெல் தாக்குதலும், துப்பாக்கிச் சூடுகளும். பெரும்பாலான குடும்பங்கள் இப்போது அடிப்படை வசதிகளுடன் அவசரமாக கட்டப்பட்ட தற்காலிக குடியிருப்புகளில் வசிக்கின்றனர். இவை கடுமையான வானிலை மாற்றங்களை எதிர்கொள்ள கூடுதல் பாதுகாப்பு வழங்கவில்லை. இந்தக் கட்டமைப்புகள் மீள்குடியேற்றத்தின் ஆரம்ப கட்டத்தில் தேவைப்பட்டன என்றாலும், நிலையான மற்றும் கண்ணியமான வீடுகள் அல்ல. தினசரி பாதுகாப்பு தேவைப்படும் குழந்தைகள், முதியோர் மற்றும் ஊனமுற்றோர் ஆகியோருக்கு மேலும் பாரிய சவாலாகவே உள்ளது. மின்சாரம் கிராமத்தில் இல்லாமலே உள்ளது. மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பிறகு

பலமுறை மக்களாலும் அரசின் உறுதிமொழிகளாலும், மின்சாரம் மீள வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கோரப்பட்டது. ஆனால் மின்சார விநியோகம் இன்னும் மீள வழங்கப்படவில்லை. இதன் விளைவாக, மாலை நேரக் கல்வி கற்றல் இல்லை, தகவல் தொடர்பு முடக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் முடங்கியுள்ளன. மேலும் வாழ்க்கை தரம் முழுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. சுகாதார வசதிகள் தொடர்பாக நிலைமை மிகவும் மோசமானதாகவே உள்ளது. SEWA LANKA அறக்கட்டளை 20 கழிப்பறைகள் கட்டுவதற்காக உறுதியளித்திருந்தாலும், அறிக்கையிடப்பட்ட சமயத்தில் வரை, அந்த கட்டுமானம் தொடங்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக, பொது சுகாதார அபாயங்கள், குறிப்பாக மழைக்கால வெள்ளங்களில் நீர் மற்றும் கழிவுகள் கலப்பதால், மிகவும் அதிகமாகவே உள்ளது.

கல்வி உட்கட்டமைப்பு நன்கு பாதிக்கப்பட்ட மற்றொரு துறை. ஒரு காலத்தில் கிராம சமூகத்தின் கற்றலுக்கும் ஒற்றுமைக்கும் மையமாக இருந்த பாடசாலை, போரால் தீவிரமாக சேதமடைந்தது. அது இன்னும் செயலிழந்து உள்ளது. இதனால், சிலர் பல கிலோமீட்டர்கள் தொலைவில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கு செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். வறுமையிலிருந்து வெளிவரும் ஒரே வாய்ப்பு கல்வி என்று நம்பும் குடும்பங்களுக்கு, இது உணர்வுபூர்வமான சுமையையும் சோகத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

பல்நோக்கு மண்டபம் (Multi-Purpose Hall - MPH) எனும் ஒரு முக்கியக் கட்டிடம், முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. இது, ஒருகாலத்தில் சமூகக் கூட்டங்கள், இளைஞர் நிகழ்வுகள் மற்றும் பயிற்சி அமர்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட இடமாக இருந்தது. இப்பொழுது பல்நோக்கு மண்டபம் இல்லாததால், சமூக ஒற்றுமை குறைவடைந்துள்ளது, மேலும் தொழில் பயிற்சி, சமூக நல திட்டங்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளை ஒழுங்குபடுத்துவதும் கடினமாயுள்ளது. சுருக்கமாக, விடத்தல்தீவின் சமூக உட்கட்டமைப்பு மிகவும் பலவீனமான நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. மீள்குடியேற்றம் என்பது மீட்பின் ஆரம்ப கட்டமே என்பதை இது நன்கு நினைவூட்டுகிறது. ஒருங்கிணைந்த மற்றும் வலுவான பொது உட்கட்டமைப்புகள் இல்லாத நிலையில், இந்த கிராமத்தின் மக்கள் முந்தைய பாதிப்புகளுக்குமேல், தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் எதிர்காலக் குழப்பத்திலும் சிக்கிக்கொண்டுள்ளனர்.

வாழ்வாதாரம் மற்றும் தொழில்.

விடத்தல்தீவின் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள், மாந்தை மேற்கு பகுதியில் அதன் கடற்கரைப் புவியியலுடன் நீண்ட காலமாக உறைவாக இணைந்துள்ளன. மீன்பிடித்தல் இந்த சமூகத்தின் முக்கிய வாழ்வாதாரமாக நீண்ட காலமாக நிலைத்துவந்துள்ளது. பல தலைமுறைகளாக, கடலின் தலங்கள் கிராமத்தின் அன்றாட வாழ்க்கையை வழிநடத்தி வந்தன. அதாவது விடியற்காலையில் படகுகளைத் தள்ளுதல், வலைகளை துல்லியமாக வீசுதல், பிறகு கடலில் பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை கரைக்கு இழுத்து, குடும்பங்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் உள்ளூர் பொருளாதாரத்தையும் ஆதரித்தல். எனினும், போரினால் நிகழ்ந்த கடுமையான இடம்பெயர்வுகள் இந்த இயல்பான வாழ்க்கைச்சுழற்சியை முற்றிலும் தகர்த்துவிட்டன. இடம்பெயர்வின் இறுதி கட்டத்தில், கிராமத்தின் அனைத்து மீன்பிடி படகுகள், OBMகள் (வெளிப்புற மோட்டார்கள்) மற்றும் வலைகள். அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டன. கொள்ளையடிக்கப்பட்டன அல்லது கைவிடப்பட்டன. இதன் விளைவாக, சமூகத்தின் முக்கிய வருமான வழி ஒரே சமயத்தில் முற்றிலும் வீழ்ந்தது. அறிக்கையின் வெளியீட்டு நேரத்தில், இவைகளில் எதுவும் மீட்கப்படவில்லை, மேலும் புதிய உபகரணங்கள் வடிவில் எந்த வெளிப்புற உதவியும் வழங்கப்படவில்லை. வாழ்வதற்கான போராட்டத்தில், சில கிராமவாசிகள் மன்னாரில் உள்ள பள்ளிமுனை என்ற மீன்பிடி கிராமத்திலிருந்து படகுகள் மற்றும் உபகரணங்களை வாடகைக்கு எடுத்தனர். எனினும், இந்த ஏற்பாடு மிகுந்த செலவில் வந்தது. ஒரு பொதுவான மரப்படகிற்கு மாதம் ரூ. 3,000 மற்றும் OBM உடன் கூடிய ஃபைபர் கிளாஸ் படகிற்கு ரூ. 8,000 வரை. இந்த வாடகைகள், தினசரி மீன்பிடிப்பில் எட்டக்கூடிய சாதாரண வருமானத்தை முற்றிலும் சீர்குலைக்கின்றது. இதனால், பலர் மீண்டும் தங்கள் பாரம்பரிய தொழிலுக்குத் திரும்ப முடியாதவர்களாக, பொருளாதார ரீதியாக பாதிக்கப்படுகின்றவர்களாகவும், முறைசாரா வேலைவாய்ப்புகளுக்கும் நன்கொடையாளர்களின் உதவிக்கும் மிகவும் சார்பாக வாழ வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

முந்தைய காலங்களில் துணை வாழ்வாதாரமாக இருந்த விவசாயம், தற்போது மிகவும் இடர்ப்பட்ட நிலையில் உள்ளது. பெரும்போகத்தில் வெறும் 15 குடும்பங்கள் மட்டுமே சிறிய அளவிலான நெல் சாகுபடியைத் தொடங்கியுள்ளனர், அவ்வபோது குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அல்லது மாசுபாடுகளுக்கோ அழிவுகளுக்கோ உட்படாமல் இருந்த விளிம்புப் பகுதிகள் ஆகியவற்றிலேயே சாகுபடி செய்து வருகின்றனர். எனினும், இச்சிறிய முயற்சிகள் கூட நீர்ப்பாசனக் குறைபாடுகள், உபகரணங்களின் பற்றாக்குறை மற்றும் விதைகள், உரம் மற்றும் வேலைக்குழுவுக்கான அதிக செலவுகள் போன்ற சவால்களால் நிறைந்தவை. மீள்குடியேற்றம் பெற்ற புதிய குடும்பங்களுக்கு இவை நிதியால் கையாளமுடியாத நிலைகளாகவே இருக்கின்றன.

மிளகாய், தட்டைப்பயறு, பச்சைப்பயறு, மாம்பழம், வாழை போன்ற பிற வயல் பயிர்கள் (Other Field Crops - OFCs) முன்பு விடத்தல்தீவின் தன்னிறைவை அடையாளப்படுத்தியவை, இப்போது முற்றிலும்

நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்கான காரணங்கள் பல. முதன்மையாக, நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லாததாலும், சில கிணறுகள் மட்டுமே செயல்படுவதாலும், தண்ணீருக்கான நம்பகமான ஆதாரங்கள் இல்லை. அதற்கும் மேலாக, விவசாய நிலங்கள் மற்றும் அவற்றை சுற்றியுள்ள பகுதிகள் கண்ணிவெடிகளில் ஆபத்தான நிலையிலுள்ளதால், விவசாயிகள், குறிப்பாக தொலைதூர நிலங்களில் வேலை செய்பவர்கள், உயிருக்கு ஆபத்துான சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். கண்ணிவெடி அகற்றும் குழுக்கள் இந்த நிலங்களைப் பாதுகாப்பாக மாற்ற முடியாத நிலைமை காரணமாக, அவை பயிரிடத்தக்க நிலங்களாக இருந்தாலும், தடைசெய்யப்பட்ட இடங்களாகவே இருந்து வருகின்றன.

கால்நடை வளர்ப்பு, போருக்கு முன்னர் சுமார் 10 குடும்பங்களுக்கு குறைந்தது சீரான வருமானத்தை வழங்கியதாக இருந்தாலும், மீண்டும் தொடங்கப்படவில்லை. இடம்பெயர்வுக்கு முன், ஆடுகள், பசுக்கள், கோழிகள் ஆகியவை வீட்டுக்காகவும் விற்பனைக்காகவும் வளர்க்கப்பட்டன, மேலும் வீட்டின் ஊட்டச்சத்து நிலை மற்றும் வருமானத்துக்கு முக்கிய பங்களிப்பு வழங்கியது. ஆனால் இப்போதைய போருக்குப் பிந்தைய நிலவரத்தில், விலங்குகள் இல்லை, மருத்துவ பராமரிப்பு, தீவனம், மற்றும் தங்குமிட வசதிகளும் இல்லை. இதனால், மறுமலர்ச்சி முயற்சிகள் சாத்தியமற்றவையாக இருக்கின்றன. அறிக்கையின்படி, இந்தக் கிராமத்தில் கால்நடை வளர்ப்புக்கான திட்டங்களோ நிதி வசதிகளோ எதுவும் வழங்கப்படவில்லை.சுருக்கமாகக் கூறும் போது, விடத்தல்தீவின் பொருளாதார அடித்தளம் தொடர்ந்து சிதைந்தே உள்ளது. பாரம்பரிய தொழில்கள் மீண்டும் செழுமை பெற இந்த சமூகத்திற்கு திறன்கள், அனுபவம், கலாச்சார நினைவாற்றல் ஆகியவை இருந்தாலும், அத்தியாவசிய வளங்கள், உட்கட்டமைப்பு, மற்றும் அரச அல்லது தனியார் நிறுவன ஆதரவு இல்லாததால், அது நிலைக்க முடியாமல் போயுள்ளது.

இந்தக் கிராமத்தில் வாழ்வாதார வளர்ச்சி விநியோகம் அல்லது நன்கொடைகள் மட்டுமே போதாது. இது திட்டமிட்ட, பல துறைகளை உள்ளடக்கிய மூலோபாய தலையீடுகள் தேவைப்படும் ஒரு விஷ யமாகும். நிலம், கடல், பாதுகாப்பு மற்றும் நிலைத்தன்மை ஆகிய அனைத்தையும் ஒருங்கிணைந்த பகுதிகளாகக் கருதும் ஒரு கிராமப்புற மீள்தன்மைக் கொள்கை அவசியமாகிறது.

பதிவுசெய்யப்பட்ட சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள். (CBOs)

விடத்தல்தீவில் மீள்குடியேற்றம் பெற்ற மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியில், மாந்தை மேற்கு பகுதியில் சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் (CBOs) மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. இது சமூக மீள்தன்மையும், கூட்டுத் தலைமையும் மெதுவாக உயிர் பெறும் ஒரு அறிகுறியாக கருதப்படுகிறது. இடம்பெயர்வும், போரின் தாக்கமும் காரணமாக நீண்ட காலம் செயலிழந்திருந்த இவ்வமைப்புகள், தற்போது கிராம நிர்வாகம், சமூக ஆதரவு மற்றும் வாழ்வாதார ஒருங்கிணைப்பு போன்ற துறைகளில் தங்களுடைய பங்குகளை மீண்டும் படிப்படியாக மேற்கொண்டு வருகின்றன. இவை இன்னும் மறுசீரமைப்பின் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே உள்ளன. இந்த மறுமலர்ச்சியின் மையத்தில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் (RDS) உள்ளது. இது பாரம்பரியமாக உள்ளூர் மேம்பாட்டு திட்டமிடல் மற்றும் வளங்களைச் சேகரிக்கும் பணியில் முக்கிய பங்காற்றி வந்தது. கிராம முதியோர் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சமூக பிரதிநிதிகள் கொண்ட இந்த அமைப்பு, கடந்த காலங்களில் பொது வேலைகளை ஒருங்கிணைத்தும், உட்கட்டமைப்பு பழுதுபார்ப்பு பணிகளுக்காக அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டதுமாக இருந்து வந்தது. அதன் பல முன்னாள் உறுப்பினர்கள் சமீபத்தில் மீள்குடியேற்றப்பட்டிருப்பதால், 2010 ஆம் ஆண்டில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் (RDS) மறுசீரமைப்பு நிலையில் இருந்தது. இப்போது இது சாலை வசதி, நீர் வசதி மற்றும் வீட்டு வசதி போன்ற பிரச்சனைகளில் தலைமை தாங்கும் பங்கு வகிக்க விரும்புகிறது.

மகளிர் கிராமப்புற மேம்பாட்டு சங்கம் (WRDS), பெண்கள் முடிவெடுக்கும் சக்தியைப் பெறவும், பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவும் வழிவகுக்கும் ஒரு முக்கிய தளமாக அமைந்துள்ளது. இடம்பெயர்வுக்கு முன், WRDS வீட்டுத் தோட்டங்கள், கோழி வளர்ப்பு மற்றும் சேமிப்புத் திட்டங்கள் போன்ற வாழ்வாதார முயற்சிகளில் முன்னோடியாக செயல்பட்டது. மீள்குடியேற்றத்துக்குப் பிறகு, பெண்கள் பெரும்பாலும் வீட்டுத் தலைமையைக் கைப்பற்றியிருப்பதாலும், நிலையான ஆண் வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாமையின் காரணமாக அன்றாட வாழ்க்கையின் சுமையை அவர்கள் தாங்குவதாலும், அவர்கள் குரலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது. இப்போது றுசுனுளு, சுத்தமான குடிநீர், சுகாதாரம், உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் தாய்வழிச் சுகாதார சேவைகள் போன்ற அவசரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய புதுப்பிக்கப்பட்ட உற்சாகத்துடன் மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம் (FCS) வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கூட்டு மீன்பிடி சொத்துக்களை நிர்வகித்தல், சந்தை விலைகளில் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தல் மற்றும் வளங்களுக்கு சமமான அணுகலை உறுதி செய்தல் ஆகியவற்றில் இது ஒருகாலத்தில் முக்கிய ஊடாடும் அமைப்பாக இருந்தது. ஆனால், போரின்போது உபகரணங்கள் அழிந்து, உறுப்பினர்கள் அகதிகள் முகாம்கள் மற்றும் வெளிநாடுகளில் கடற்கரைகளில் சிதறிப் போனதால், இது செயலிழந்தது. இப்போது மீன்பிடி மெதுவாக மீள தொடங்கிய நிலையில், தொலைதூர கிராமங்களிலிருந்து படகுகள் மற்றும் வலைகளை வாடகைக்கு

எடுத்து, மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம் தன்னை மறுசீரமைக்க முயற்சி செய்கிறது. இது உறுப்பினர்களை மீண்டும் பதிவு செய்வதோடு, மீன்பிடிக்குத் தேவையான உள்ளீடுகளைப் பெற்று, அரசின் கடலோர வாழ்வாதாரத் திட்டங்களில் ஈடுபட முயற்சிக்கிறது. விடத்தல்தீவின் ஆழமான கத்தோலிக்க அடையாளத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், தேவாலயக் குழு (Church Committee) ஆன்மீக மற்றும் தார்மீக வழிகாட்டல்களைத் தொடர்ந்து வழங்குகிறது. வரலாற்று ரீதியாக தேவாலயம், மதப்பணிகளுக்கு மட்டும் அல்லாது, சமூக நலத்திட்டங்கள், கல்வி நடவடிக்கைகள் மற்றும் மோதல் நிவாரணப் பணிகளில் முக்கிய பங்காற்றி வந்துள்ளது. மீள்குடியேற்றத்துக்குப் பிறகு, தேவாலயக் குழு, உதவி விநியோகம், உளவியல் பூர்வமான குணப்படுத்தல் மற்றும் பிளவுபட்ட குடும்பத் தொடர்புகளை மீண்டும் வலுப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளது.

இறுதியாக, இளைஞர் மற்றும் விளையாட்டுக் கழகம், தற்போது மீண்டும் செயல்படுவதற்கான ஆரம்ப கட்டத்தில் இருந்தாலும், இது போருக்குப் பிந்தைய குணப்படுத்தல் மற்றும் சமூக ஒற்றுமைக்கு ஒரு முக்கிய நடைபாதையாக இருக்கக்கூடியது. கிராமத்தில் வாழும் இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் போர் காலங்களில் கல்வியையும் வேலை வாய்ப்பையும் இழந்தவர்களாக இருப்பதால், இந்த கழகம் தலைமைத்துவத்தை வளர்ப்பதற்கும், நோக்க உணர்வை உருவாக்குவதற்கும், விளையாட்டு, கலாச்சார நிகழ்வுகள் மற்றும் தொழில் பயிற்சிகளின் ஊடாக சமூக இணைப்புகளை உருவாக்குவதற்கும் திறனைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், இக்கழகம் செயல்பட வேண்டிய மண்டபங்கள் அல்லது விளையாட்டு மைதானங்கள் இல்லாத காரணத்தால், அதன் முயற்சிகள் காலதாமதமடைந்தன.அறிக்கையிடப்பட்ட நாளடிப்படையில், இவ்வமைப்புகள் அனைத்தும் செயல்பாடுகளை மீண்டும் தொடங்கிய நிலையில் இருந்தன. இவை குறைந்த உறுப்பினர் ஈடுபாடு, போதிய நிதி இல்லாதது மற்றும் நிறுவனத் திறனின் பற்றாக்குறை போன்ற சவால்களை எதிர்கொண்டன. எனினும், இவை வெளிப்படுத்தும் மீள் எழுச்சி, இடிபாடுகளும் இழப்புகளும் மத்தியில் கூட, சமூக அடையாளம், சுயவலிமை மற்றும் உள்நோக்கிய நிர்வாகம் சாத்தியம்தான் அல்ல, அவை மிகவும் அவசியமானவைகளும் என்ற உண்மையை நினைவூட்டுகிறது. இந்த அமைப்புகள் சரியான முறையில் ஆதரிக்கப்படுமானால், ஒரு புதிய, மீள்தன்மை கொண்ட விடத்தல்தீவுக்கான அத்திவாரமாக மாந்தை மேற்கில் உருவாகக்கூடிய ஆற்றலை கொண்டுள்ளன.

பிற அவதானிப்புகள் / தேவைகள்.

விடத்தல்தீவு, தற்போது போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மறுசீரமைப்பின் ஆரம்பக் கட்டத்தில், மாந்தை மேற்கு பகுதியில், மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் வளர்ச்சிப் பாதையில் காலடி இடுகிற கிராமமாக இருக்கிறது. இந்தக் கிராமத்தின் வளர்ச்சி தேவைகள் அவசரமானவை மட்டுமல்லாமல், பல தசாப்தங்களை மூடியபடியே வந்த யுத்தத்தின் நிழலுடனும் மிக ஆழமாக சிக்கியவையாக இருக்கின்றன. இடம்பெயர்வு, இழப்பு மற்றும் நிரம்பிய பிந்தைய பிழைகள், இந்த கடலோர சமூகத்தின் அடிப்படை அமைப்புகளையே சிதைத்துவிட்டன. சில மனிதாபிமான தலையீடுகள் உடனடி தேவைகளை கையாள முயன்றபோதும், விடத்தல்தீவு இன்னும் ஒரு குறைந்த திறன் கொண்ட, தீவிர தேவைகளில் சிக்கிய சமூகமாகவே இருக்கிறது, இது பல்வேறு துறைகளில் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் நீடித்த ஆதரவை தேவைப்படுத்துகிறது.

முக்கிய முன்னுரிமையாக, நம்பகமான குடிநீர் விநியோக அமைப்பை உருவாக்குவது குறித்தது. சில கிணறுகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டாலும், அவை முழு மக்களின் தேவையை, குறிப்பாக வறண்ட பருவங்களில் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. சமூகமே நீண்ட காலமாக ஒரு குழாய்த் தண்ணீர் விநியோகத் திட்டத்தை நாடி வருகிறது. அதாவது, அருகிலுள்ள நீர்த்தொட்டிகள் அல்லது ஆழமான கிணறுகள் போன்ற நம்பகமான மற்றும் சுத்தமான நீர் ஆதாரங்களிலிருந்து நீர் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது அவர்களின் எதிர்பார்ப்பு. இதற்காக பல அமைப்புகள் உறுதியளித்தும், எந்தவும் கணிசமான முன்னேற்றமும் இதுவரை தெரியவில்லை, இதனால் மக்கள் இன்னும் தொலைதூரத்தில் உள்ள ஆழமற்ற, பெரும்பாலும் உப்புத் தன்மை கொண்ட கிணறுகள் அல்லது சில நேரங்களில் NGO-கள் வழங்கும் பவுசர் சேவைகளை நம்ப வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றனர்.

இந்த கிராமத்தின் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரத்தின் முதுகெலும்பான மீன்பிடி தொழிலின் மீள்தொடக்கம் ஒரே அளவிற்கும் முக்கியமானதே. படகுகள், வலைகள் அல்லது OBMகள் இல்லாமல், மீனவர்கள் எந்த அர்த்தமுள்ள முறையிலும் மீண்டும் கடலுக்குத் திரும்ப முடியாத நிலைமை உருவாகியுள்ளது. பலர் சுற்றியுள்ள நகரங்களிலிருந்து மீன்பிடி உபகரணங்களை வாடகைக்கு எடுத்து, அவர்கள் மீன்வலையில் பெறும் சிறிய வருமானத்தை விட அதிக செலவுகளைச் செய்கிறார்கள். எனவே, படகுகள், OBMகள், வலைகள், பாதுகாப்பு உபகரணங்கள், குளிர்சாதன சேமிப்பு வசதிகள் மற்றும் நவீன மீன்பிடி நுட்பங்களைப் பற்றிய பயிற்சி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான வாழ்வாதார உதவித் தொகுப்பு, மீனவர்களின் பொருளாதார கண்ணியத்தையும் உணவுப் பாதுகாப்பையும் மீட்டெடுக்க அவசியமாக இருக்கிறது.

கல்வி உட்கட்டமைப்பின் மோசமான நிலைமை இன்னொரு துன்பத்திற்கும் சமூக பிழைக்கும் காரணமாக

உள்ளது. பாடசாலைக் கட்டிடம் சிதைந்த நிலையில் உள்ளதோடு, அது ஒருகாலத்தில் கற்றலுக்கும் சமூக ஒற்றுமைக்கும் ஒரு மையமாக இருந்தது. இன்று குழந்தைகள் அண்டைய கிராமங்களுக்கு நெடுந்தூரம் நடந்து செல்ல வேண்டிய நிலைமை மற்றும் பாதுகாப்பும் நிதியும் இல்லாத காரணத்தால் கல்வியை முற்றிலுமாக விட்டு விட்டு விடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, பாடசாலையின் மீள்புதுப்பிப்பு மற்றும் செயல்படும் முன்பாடசாலை வசதி என்பதுமாகக் கட்டட மறுசீரமைப்பல்ல; அது விடத்தல்தீவின் எதிர்காலத்தில் இடம் பெறும் முதலீடு, மேலும் போரால் ஏற்பட்ட தலைமுறைக் காயங்களை குணப்படுத்தவும், அடுத்த தலைமுறையை மீள்தன்மையுடனும் வளர்ச்சிக்கான திறன்களுடனும் உருவாக்கவும் இது முக்கியமாக அமைகிறது.போக்குவரத்து வலையமைப்பும் மிக மோசமான நிலையில் உள்ளது. போரால் சேதமடைந்ததும், வருடங்களாக பழுதுபார்க்கப்படாமலும், முக்கிய அணுகல் சாலைகளும் உள் கிராமப்பாதைகளும் மழைக்காலத்தில் செல்ல முடியாததாகவும், வறண்ட காலங்களில் தூசி மண்டிய கிணற்றியோ, ஆபத்துானதாகவும் உள்ளன. இந்தச் சாலைகளில் மாற்றம் செய்யப்படாமை, சந்தைகள், கல்வி நிலையங்கள், சுகாதார வசதிகள் ஆகியவற்றுடன் இணைப்பதற்கும் மேம்பாடுகளுடன் ஒன்றிணைவதற்குமான வாய்ப்பையும் தடுக்கும். எனவே, சாலைகள் மீள்சீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது உடல்முறையான தேவை மட்டுமல்லாமல், மாவட்ட மேம்பாட்டுடன் மீண்டும் இணைவதற்கான ஒரு அடையாள நிலையாகக் கருதப்படுகிறது.

விவசாயத் துறையின் மீள்தொடக்கம், வளங்களின் வரம்பும், மறைக்கப்பட்ட ஆபத்துகளும் காரணமாக பின்னடைந்து இருக்கிறது. விதைகள், உரங்கள், உபகரணங்கள், நீர்ப்பாசனம், கால்நடை மற்றும் கால்நடை பராமரிப்பு சேவைகள் ஆகிய அடிப்படை உள்ளீடுகள் விவசாயிகளுக்கு இல்லை. மேலும், முன்னர் நெல் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட பரந்த நிலப் பகுதிகள், கண்ணிவெடிகள் உள்ளதாக சந்தேகிப்பதால் அணுக முடியாததாக உள்ளன. வெடிக்காத வெடிமருந்துகள் உயிருக்கு ஆபத்தானவை, இது முழுமையாக பயிரிடக்கூடிய நிலங்களை கைவிட வேண்டிய நிலைமைக்கு வழிவகுத்துள்ளது. எனவே, பரந்த அளவில் கண்ணிவெடி அகற்றும் பணிகளும், அதனைத் தொடர்ந்து வரும் முறையாக திட்டமிடப்பட்ட விவசாய ஆதரவு நடவடிக்கைகளும் இப்போது தேவைப்படுகின்றன. சுருக்கமாகக் கூறும்போது, விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சி தேவைகள் மாந்தை மேற்கு பகுதியில் ஒரு சிக்கலான, ஒன்றோடொன்று பின்னிய வலையமைப்பாக காணப்படுகிறது. மறுசீரமைப்பு, வாழ்வாதார மேம்பாடு, பாதுகாப்பு உறுதி மற்றும் உளவியல் மறுசீரமைப்பு ஆகிய அனைத்தும் ஒரு பொதுத் திட்டமாக தேவைப்படுகிறது. இவை ஆடம்பர தேவைகள் அல்ல. மாறாக, இவை இந்த யுத்தத்தில் தாக்கம் அடைந்த கிராமம், மீள்குடியேற்றப்பட்டாலும், இன்னும் சார்பு மனோநிலையிலேயே இருப்பதா அல்லது ஒரு சுயநினைவுள்ள, தன்னிறைவு பெற்ற சமூகமாக தன்னை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதா என்பதை தீர்மானிக்கும் அடிப்படைத் தேவைகள். வாக்குறுதிகளுக்கான நேரம் முடிந்துவிட்டது; விடத்தல்தீவு மக்களுக்கு இப்போது தேவைப்படுவது திட்டமிட்ட செயல், ஊக்கமுள்ள முதலீடு மற்றும் அவர்கள் மீண்டும் கண்ணியமான வாழ்க்கைக்கு திரும்பும் உரிமையின் அங்கீகாரம் போன்றவையாகும்.

2021 ஆம் ஆண்டில் மின்சார விநியோகம் புதிய முறையில் மேம்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி, மின்சாரம் தரப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை பெருகியது. மேலும் அனைத்து வீடுகளுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்கத் தொடங்கியது. மின்சாரம் பெறுவதை எளிதாக்கும் வகையில் திட்டங்கள் மற்றும் உபகரணங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டன. பல இடங்களில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளும், பாடசாலைகளும் மேம்படுத்தப்பட்டன. இதனால், மாணவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் மின்சார வசதியுடன் கல்வி மற்றும் பிற செயல்பாடுகளை முன்னெடுத்தனர். மின்சாரம் கிடைப்பது விடத்தல்தீவின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் உதவியாக அமைந்தது. 2021-2022 ஆம் ஆண்டுகளில், மின்சாரம் கொண்ட கற்றல் முறைகள் மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்தன. இதனால், மின்சாரத்தின் பயன்பாடு பாடசாலை வகுப்புகளில் கூடுதலாக அடிப்படை வசதியாக மாறியது. மின்சாரம் வழங்கும் நடவடிக்கைகள் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டதில், மின்சார வசதி கொண்ட பாடசாலைகள் கற்றல் முறைகளில் முக்கிய பங்காற்றின

மின்சாரம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் உள்ள மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் வீடுகளில், அதாவது மின்சாரநிலையங்களில், அளிக்கப்பட்டது. மின்சாரம் கிடைக்காத பகுதிகளில், அதை மின்சாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையங்களால் இணைக்கப்பட்ட நிலையில், பல வீடுகள் பாடசாலைகளிலும் சபைகளிலும் மின்சாரம் வழங்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம், அது ஒரு முக்கிய பயன்பாடாக மாறிவிட்டது. மின்சார இணைப்புக்குப் பின்னர், மக்களின் வாழ்க்கை முறை மாறி மேம்பட்டது. தகவல்கள் மற்றும் துறைசார் அறிவுகள் போன்றவற்றுக்கான முக்கிய மேலாண்மை மின்சார இணைப்பை வளர்த்தது. கல்வி, மருத்துவ வசதிகள் உள்ளிட்ட தேவைகளும் மேம்பட்டன. மக்களின் கல்வியில் மின்சாரம் முக்கிய காரணமாக இருந்தது. பணிக்காக மருத்துவம், விவசாயம் போன்ற துறைகள் தொழில்நுட்பங்களின் மூலம் மேம்பட்டு, இது சமூக முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. இதன் மூலம் பல அடிப்படை வசதிகள் வழங்கப்பட்டன.

மின்சார விநியோகத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. மின்சார விநியோகத்தை குறைந்த செலவில் வழங்குதல்

2. பாதுகாப்பான மற்றும் நிலையான மின்சார இணைப்பு
3. பல்வேறு வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துதல்

இந்த அம்சங்களின் அடிப்படையில், மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படும் முறைகளும் மக்கள் தங்களின் தேவைக்கேற்ப வீட்டுக்குள் கிடைக்கும் உடைமைகள் மற்றும் சேவைகள் (உதாரணமாக, சாதனங்கள் மற்றும் கருவிகள்) ஆகியவற்றையும் பெறுகின்றனர்.

நீர் வழங்கல்.

விடத்தல்தீவு கிராமம் குடிநீர் வசதி குறைந்த கடல் வளத்தை மட்டுமே கொண்டமைந்த கிராமம் ஆகும். தமது பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறையிலிருந்தே பொது நீர்த்தாங்கி ஒன்றை மையமாகக் கொண்டு அன்றாட தேவைகளுக்கும் மற்றும் பள்ளமடுவில் அமைந்துள்ள குளம் ஒன்றை தமது சுகாதார தேவைகளுக்காகவும் பயன்படுத்தினர் அதே நேரம் பள்ளமடு குளத்தின் அருகே அமைந்துள்ள கிணறு ஒன்றில் இருந்தும் குடி நீரை சைக்கில், வண்டில் போன்றன மூலம் குடம் மற்றும் மாட்டுவண்டில்களில் நீர் கொள்கலன் மூலமும் 1.5 கி.மீற்றர் தூரத்தில் இருந்து பெறுவர். சில சந்தர்ப்பங்களில் பொது நீர் வழங்கல் நின்று விட்ட காலத்தில் பிரதேச சபையினால் பவுசர்கள் மூலம் நீர் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறான கடினமான நீர்ப்பற்றாக்குறை மற்றும் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாமையினால் போர்க்காலங்களிலும் இடர்பட்டர்.

மீள் குடியேற்றத்தின் பின்னர் மக்களுக்கான வாழ்வாதாரங்களை புனரமைக்கும் திட்டத்தின் கீழ் நீர் விநியோகமும் நீர் வழங்கல் சபையினால் சலுகை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கடந்த காலங்களில் நீர்ப்பற்றாக்குறை மற்றும் நீண்ட தூரம் சென்று குடிநீர் தேவையை பூர்த்தி செய்த மக்கள் தற்போது முழுமையாக பூர்த்தி செய்கின்றனர். வீடுகளிலேயே குடி நீர் மற்றும் சுகாதார நலன்களுக்கான நீர் முழுவதும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இதன் மூலம் பாரிய நலன்கள் கிட்டியது. உவர்த்தன்மை கடல் நீரின் உட்புகுதலால் வெள்ளப்பெருக்கின்போது ஏற்படுகின்ற நிலத்தின் உவர்த்தன்மை போன்றவற்றின் தாக்கம் நன்கு குறைவடைந்துள்ளது. தேவையான நன்னீரின் பாவனை காணப்படுவதால் மக்களின் சுகாதாரத் தேவைகள் மட்டுமல்ல சுற்றாடலில் தாவரங்களின் வளர்ச்சி போன்றன செழிப்பாகியது. வீட்டுத்தோட்டம் பழமரங்களின் வளர்ச்சி போன்றவற்றால் சமூகத்தின் உடல் உள ரீதியான திருப்தியும் நல்வாழ்வும் கிட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதேவேளை ஏற்பட்டதொரு பாதகமான நிலை என்னவெனில் பள்ளமடு அயல் பிரதேசத்தில் நன்கு பயன்படுத்தப்பட்ட குளம், கிணறு போன்றன கைவிடப்பட்டது. குளத்தின் பாவனை குறைவடைந்தமையால் குளம் பழுதடைந்து தூர்ந்து போனது. நீர் வழங்கல் சபையின் அண்மைக்கால வழிமுறைகளால் மீண்டும் குளத்தினைக் கணிசமானவர்கள் பயன்படுத்த முற்பட்ட போதிலும் அதனை முற்றாக திருத்தம் செய்து கொள்ள முடியாதுள்ளது. காரணம் நீரின்தேவை முன்னரை விட வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டமையாகும். நலன் விரும்பிகளால் திருத்த வேலைகள் முன்னெடுத்தபோதிலும் போதிய ஒத்துழைப்பின்மை காணப்படுகின்றது.கிராம மக்களின் தேகப்பயிற்சிக்கும் நோயற்ற வாழ்விற்கும் ஒருவகையில் காரணமாயிருந்த பள்ளமடுகுளம் கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருப்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். விடத்தல்தீவு பாடசாலையில் தண்ணீர் விநியோகம் முக்கியமான சேவையாகும். தற்போது, பாடசாலை வளாகம் மற்றும் சுற்றுப்புற பகுதிகளில் தண்ணீர் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு மேம்படுத்தப்பட்ட தண்ணீர் விநியோகம் பாடசாலையின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு பெரும் உதவியாக உள்ளது. முந்தைய ஆண்டுகளில் தண்ணீர் சிக்கனமாக இருந்தது. ஆனால் சமீபத்திய திட்டங்களின் மூலம் பொதுமக்கள் தண்ணீரின் பயன்பாட்டில் தடை இல்லாமல் வசதிகளைப் பெற்றனர்.

பொருளாதார மறுமலர்ச்சி.

விடத்தல்தீவு கிராமம் அடிப்படையில் ஒரு மீனவக் கிராமமாகும். ஆயினும் அங்கே காணப்படும் பௌதீக வளங்களின் அடிப்படையில் விவசாயம், மீன்பிடி, வியாபாரம் மற்றும் சேவைத்துறைகளில் கணிசமாக மக்கள் ஈடுபடுகின்றனர் தீவு ஆகையால் சுமார் 370 குடும்பங்கள் மீன்பிடியாளர்களாகவும் விவசாயம் செய்யும் குடும்பங்கள் 459 ஆகவும் ஏனைய சேவைத்துறை மற்றும் வியாபார நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவு புள்ளி விபரவியல் கையேட்டின் பிரகாரம் நெற்பயிர் செய்யப்படும் நிலம் விடத்தல்தீவு வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் பெரிய மடு, பள்ளமடு, காயா நகர் ஆகிய கிராமங்களில் நெற்செய்கை நில உரிமையாளர்களாக சுமார் 960.3 ஹெக்டேயர் நிலமும் 1023 பேர் விவசாய அங்கத்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறனதொரு பின்னணியில் வாழ்ந்த மக்களினிடையே பல் தொழில்களையும் புரியக்கூடிய, அவற்றோடு இணைந்த வாழ்வாதார முறைகளும் வளர்ந்திருந்தன. வருமான அடிப்படையில் சமமின்மைகளும் காணப்பட்டன. ஆனாலும் பிரதேச ரீதியாக தத்தமது இருப்பிடங்களிலேயே ஜீவாதார முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தனர் இயற்கை வளங்கள் போதியளவு இல்லாவிட்டாலும் தமது தேவைகளை நோக்கமாக கொண்ட முயற்சிக்கான உணர்வு பின்னடைவின்றி இருக்குமானால் அப்பிரதேசம் வளர்ச்சியடையும். அப்படிப்பட்ட

பூர்வாங்க உத்வேகம் மக்களிடையே இருந்தது. ஆனால் அரசியலில் ஆரோக்கியமற்றதன்மை இனமோதல் போர் வன்முறைகள் காரணமாக பொருளாதார நிலைகள் ஸ்திரமற்றதாக காணப்பட்டது மட்டுமல்ல அழிவுகளும் ஏற்பட்டு தொழில்கள் பாதிப்படைந்தன. இடப்பெயர்வுகளால் யாவும் கைவிடப்பட்டன. 2002 இன் பின்னர் மீள் குடியேற்றத்தின் மூலம் மீண்டுமாக இவற்றை கட்டியெழுப்ப மக்கள் அரும்பாடுபட்டனர். விவசாயம், மீன்பிடி, வர்த்தகம் போன்றன. படிப்படியாக அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்றும் வளருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மறுபுறமாக இடப்பெயர்வு,நாட்டு நிலமை, சிதறிப்போன மக்களின் பொருளாதார கஸ்ரங்களால் இளம் ஆண்கள் வெளி நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தனர். ஐரோப்பிய நாடுகள் அவுஸ்ரேலியா போன்றவற்றில் புலம் பெயர்வு அண்மைக்காலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பாரிய தாக்கம் செலுத்தியது. வருமானம் ஈட்டக்கூடியதாகவும் இவ்வாறாக புலம் பெயர்ந்தவர்களினதும் அவர்களின் உறவுகளும் கூட சிறந்ததொரு வாழ்க்கைதரத்தையும் பெற்றனர்.

நாட்டின் சூழ்நிலைகளால் இவ்வாறானதொரு மாற்றங்களால் வருமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் சமூக சுகாதார நீதி நெறிமுறைகள் சமூக ஒழுக்கங்கள் என குறிப்பிட்ட பரிமாணங்களில் நோக்கும் போது சில விரும்பத்தகாத சமூக சீர்கேடுகளுக்கும் மற்றும் மீண்டும் ஒருசமூக இடைவெளிகளையும் தோற்றுவித்ததை உணர முடிகின்றது. வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டங்களிலும் பிரஜைகள் சமமானவர்களாக கருதப்படுவது என்பது சமூக நீதியின் பாற்பட்டதாகும். ஆனால் விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் வாழ்ந்த மூதாதையர்களிடையே விவசாயத்தினாலும் மீன்பிடியினாலும் சம்மாட்டிகளாகவும், தலைவர்களாகவும் வாழ்ந்தவர்கள் ஏழை மக்களின் பால் கருணை உள்ளத்துடன் வேலை கொடுத்து, உணவு கொடுத்து பரஸ்பர உறவோடு சமூக வேறுபாடின்றி அன்புறவாக வாழ்ந்திருந்தனர். இப்படியான நற்பண்புகள் தற்கால மக்களிடையேயும் சமூகத்திலும் காணாமல் போய்விட்டது. வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் பிரிவுணர்வுடன் கருணை, உதவும் மனப்பான்மை என்பன குன்றிப்போய்விட்டதை அறிய முடிகின்றது.

நிதி மறுமலர்ச்சி.

விடத்தல்தீவில், மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் உள்ள சமூக அமைப்புகள், குறிப்பாக கல்வி, விவசாயம், மற்றும் தொழில் துறைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. சமூகத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றம், இவற்றின் மூலம் மேம்பட்டது. விவசாயத்தில் இடம்பெற்ற தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், விவசாய முறைகள் மேம்படுவதற்கும், பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு உதவியது.

விவசாயம் மற்றும் தொழில் துறைகளில் முக்கியமான முன்னேற்றங்கள் கண்டுணரப்பட்டன. பொதுவாக, வேலைவாய்ப்பு தேவை அதிகரிக்க, இதற்கான பயிற்சிகள் மற்றும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மின்சாரம், தண்ணீர், மற்றும் வாகன வசதிகள் ஆகியவை மக்களின் பொருளாதார வாழ்க்கையை மேம்படுத்த உதவின. இந்த வளர்ச்சி, தொழில்நுட்பத்தையும், பொருளாதாரத் துறைகளையும் சிறப்பாக வளர்த்துள்ளது. விடத்தல்தீவில் நிலத்தினைக் கையாளும் திறன் மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்பாடு மூலம், பொதுமக்களின் முன்னேற்றம் குறிக்கப்படக்கூடிய அளவில் உயர்ந்தது. மக்கள் தொழில் முனைவில் ஈடுபட்டனர். மேலும் அவர்கள் பணிகளை மேம்படுத்துவதற்கான பல்வேறு திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இதற்காகப், பல குடும்பங்கள் விவசாயம் மற்றும் தொழில்நுட்ப துறைகளில், குறிப்பாக, நவீன அறுவடை தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் மின்சார அமைப்புகளை பயன்படுத்துவதில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர்.

கல்வி வாய்ப்புக்களும் - கல்வி மறுசீரமைப்பும்.

1990 ம் ஆண்டுகள் வரையில் பாடசாலைக் கல்வி ,மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்கும் மாணவர்களின் கல்வி என்பன கிராமத்தில் பாரிய தாக்கங்கள் எதுவுமின்றி இடம் பெற்றது. பாடசாலைகள் மன்/ விடத்தல் தீவு றோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலை மற்றும் மன்/ அலிகார் மகாவித்தியாலயம் இரண்டிலும் மாணவர்கள் கற்றனர். தேவைக்கு ஏற்ப மன்னார் நகரப்பாடசாலைகளிலும் எமது தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள் சிறந்த கல்வி பெற்று காலத்திற்கு ஏற்ப வளர்ச்சியுடன் மிளிர்ந்தனர். குறைந்த பட்சமாக வருடாந்தம் 2-5 மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்று வந்தனர். கலை, விஞ்ஞானம், மருத்துவம், கணிதம் எனப் பல பட்டதாரிகளும் தோன்றி வந்தமை பெருமைக்குரிய விடயமாகும். 1990 களில் ஏற்பட்ட பாரிய போர்த் தாக்கம் காரணமாக முன்பிருந்த கல்விக்கட்டுமானம் சீர் குலைந்தது. மீண்டும் 2011 ல் மாணவர்கள் இரு வேறு இடங்களில் பாடசாலைகளில் கற்க நேரிட்டது. தோட்டவெளி, விடத்தல்தீவு பாடசாலைகளில் கற்றனர். இடப்பெயர்வின் பின் கிராமத்தவர்கள் தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளிலேயே பிள்ளைகளை பாடசாலைகளில் அனுமதிக்க முடிந்து. ஆயினும் இயலுமான வளர்ச்சியும் சடுதியான வீழ்ச்சிகளையும் கல்வித்துறையில் எதிர் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. 2021ல் மன்/ தூயயோசப்வாஸ் மகா வித்தியாலயமும் வகை 1C என்ற தரத்தில் 268 மாணவர்களுடன்

செயற்பட்டது. அன்று அதிபர் மற்றும் 13 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், 15 பயிற்சிகல்லூரி ஆசிரியர்கள் என மொத்தம் 28 ஆசிரியர்களும் கற்பித்தனர்.(மா.மே.பி.செ.பிரிவு புள்ளி விபர கையேடு)ஏனைய மாணவர்கள் அதிகமாக மன்/ தோட்டவெளி அ.த.க.பாடசாலையில் கல்வி கற்று வந்தனர். கிராமத்தின் கல்வி நிலை பற்றிய அண்மைக்கால போக்குகளை நோக்கில் இரண்டு பகுதிகளிலும் விடத்தல்தீவு, யோசப் வாஸ் நகர் மற்றும் இடம் பெயர்ந்த பிரதேசங்களில் வாழும் கிராம மக்கள் என்று ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கினால் கல்வியில் எப்போதும் இக் கிராமத்தவர்களுக்கு என்று ஒரு தடம் உண்டு. போரின் பின்னரும் கூட மன்னார் மாவட்டத்தின் விஞ்ஞான,கணித,பிரிவுகளில் கற்கும் மாணவர்களில் வருடாந்தம் மருத்துவ,பொறியியல் பீடத்திற்கு உள்வாங்கப்படுகின்றவர்களில் முதல் 5 நிலைகளுக்குள் ஏதாவது ஒரு பிரிவினர் கட்டாயமாக இக்கிராமத்து மாணவன் அல்லது மாணவி இடம்பெறுவது மாவட்டமே அறிந்த உண்மை. இவ்வாறானதொரு தடம் பதித்தவர்கள் கல்வி மற்றும் விளையாட்டில் திறமைகளை வெளிக்கொணர்வார்கள்.

1990 ஆம் ஆண்டில், விடத்தல்தீவில் பாடசாலையில் மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றம் ஆரம்பமாகியது. அந்த காலகட்டத்தில், உயர்கல்வி மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் நுழைய வேண்டிய தரத்தைப் பெறுவது மிகவும் சிரமமானதாக இருந்தது. அதற்காக பாடசாலையின் மாணவர்கள் பாடத்திட்டங்கள், கற்றல் முறைகள் ஆகியவற்றில் சிறந்த முறைகளைப் பின்பற்றினர். மேலும், அறிவியல், கணிதம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் வேதியியல் பாடப்பிரிவுகளில் மாணவர்கள் நியாயமான முன்னேற்றத்தை அடைந்தனர். பாடசாலையில் கல்வி தரத்தை உயர்த்த, சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்க வழிவகுத்தன. புதிய கல்வி முன்னேற்ற திட்டங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு, பாடசாலையில் கல்வித் தரத்தை மேலும் உயர்த்த கற்பித்தல் முறைகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. இதற்கான பயிற்சிகள் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டு, கல்வி தரத்தை மேலும் மேம்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பாடசாலையின் கல்வி வளர்ச்சியில், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் முன்னேற்றம் பெற்றது. முக்கியமாக, மாணவர்களுக்கான தொழில்நுட்ப வழிகாட்டுதல், விஞ்ஞானம், கணினி அறிவியல், மற்றும் தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளில் அடிப்படை நிலை கல்வியினை மேம்படுத்தியது. "பாரிய அளவிலான தீவிர புனரமைப்புக்கள் மிகவும் நீண்ட காலத்தை எடுக்கும். இவ் இடைக் காலத்தில் நோக்கங்களும் இலட்சியங்களும் தொடக்கத்தில் இருந்தது போல மாறாமல் இருக்குமென எவரும் எதிர்பார்க்க முடியாது."

விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் ஆரம்ப காலங்களில் கல்வியானது முக்கிய இடத்தினை பெற்றிருக்கவில்லை. அடிப்படையில் மீன்பிடியை மையமாக கொண்ட கிராமத்தில் கல்வி கற்றவர்களின் எண்ணிக்கை என்பது மிக குறைவே. கடலும் கடல் சார்ந்தவளமும் கொண்டதனால் குடும்பத்தில் தலைவன் மற்றும் வளர்ந்துவிட்ட ஆண் பிள்ளைகள் கடல் தொழிலுக்கு செல்வதே வழக்கம் ஆகும். பெண்களில் கூட பாடசாலை கல்வி என்பது மிகமிக குறைவு. காலம் செல்ல செல்ல குடும்பத்தில் பாடசாலைக்கு செல்லுதல் கல்விகற்றல் என்பது படிப்படியாக அதிகரித்தது கால ஓட்ட த்திற்கேற்ப கல்வியும் முக்கியமானது என்பதை உணர தொடங்கினர். க.பொ.த.சாதாரண தரங்களில் ஆண், பெண் பிள்ளைகள் கற்கும் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது ஆரம்பத்தில் மிசனரிமார்களால் செயற்பட்டு வந்த பாடசாலையாக றோ.க.த.க பாடசாலையும் பின்னர் அரச பாடசாலையாக மன்/அலிஹார் மகாவித்தியாலயம் க பொ.த.உயர்தரத்துடன் காணப்பட்டது. எனவே தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள் தமது உயர் தரத்தினை இப்பாடசாலையிலும் நகர பாடசாலையிலும் கற்றனர். இக்காலத்தின் பின்னர் பல்கலைக்கழகம் செல்ல தொடங்கினர். கல்வித்துறை படிப்படியாக முன்னேற்றம் கண்டது. கடல்தொழிலுக்கு அனுப்புவதை விடுத்து பிள்ளைகள் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற தேவையைச் சமூகம் உணர்ந்தது அரசு வேலைவாய்ப்புகளின் கவர்ச்சி பிள்ளைகள் நகர் புறங்களில் சென்று கற்பதை விரும்பும் பெற்றோர் இளவயதினரிடையே கல்வியின் சிறப்பு பற்றிய வேட்கை கல்வியை உயர்த்தியது. ஆனால் தற்போதைய நவீன காலத்தில் பல்வேறு விதமான தொழில் கற்கைகள் கல்வி வாய்ப்புகள் பாடசாலைகள் கல்லூரிகள் வளர்ச்சியடைந்தன. அன்று இலவச கல்வி கிராம மட்டங்களில் குறைவாக இருந்த காலத்தில் கற்றலில் இருந்த விருப்பு தற்காலத்தில் மிகவும் குறைவடைந்து காணப்படுவதையே காணலாம். போர்க்காலங்களில் கூட குப்பி விளக்குகளில் கற்பவர்களின் தொகை கணிசமாக கல்வி விருத்தியை காட்டியது. ஆனால் இன்று செல்லிட தொலைபேசிகளின் பாவனை நவீன கலாச்சாரம், பொழுதுபோக்கு வசதிகளில் நாட்டம், களியாட்டங்களில் ஈடுபாடு அதிகம் போன்ற பல விடயங்களால் கல்வி பாதிப்படைந்த நிலையில் கிராமத்தில் குடித்தொகை வீதாசாரத்திற்கிணங்க முன்பைவிட கல்வி அபிவிருத்தி மிக குறைந்த அளவில் உள்ளதையே அவதானிக்க முடிகிறது.

கல்வி மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தின் சீர்திருத்தங்கள்.

விடத்தல்தீவு கிராமத்தில், ஆரம்பகாலங்களில் கல்வி முக்கிய இடத்தைப் பெறவில்லை என்பது வரலாற்று உண்மை. கிராமத்தின் முதன்மை தொழில் மீன்பிடியாவதால், ஆண்கள் பொதுவாக கடல் தொழிலுக்குச் சென்றனர். இதனால், கல்விக்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவாக இருந்தன. குறிப்பாக, பெண்கள் கல்வி கற்றல் மிகக் குறைவாக இருந்தது. காலம் செல்லச் செல்ல, மக்களுக்குக் கல்வியின்

முக்கியத்துவம் தெரிந்து, பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்குக் கட்டாயமாக அனுப்பத் தொடங்கினர். ஆரம்பத்தில் மிஷனரி பாடசாலைகளாக இருந்ததும், பின்னர் அரசுப் பாடசாலைகளாக மாறிய பாடசாலைகள், மாணவர்களின் அடிப்படை கல்வி வளர்ச்சிக்கு காரணமாக அமைந்தன. இதன் மூலம், மாணவர்களின் கல்வி தரம் உயர்ந்தது. மன்/ அலிஹார் மகாவித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகளில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மாணவர்கள் உயர்தரப் படிப்புகளைப் பயின்று, பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்லத் தொடங்கினர். போர்க்காலங்களில் கூட, விளக்குகள் மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் இல்லாவிட்டாலும், மாணவர்கள் கற்றலைத் தொடர்ந்தனர். குப்பி விளக்குகளில் கற்றவைகளின் தொகை, கல்வியின் வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியது. ஆனால், நவீன காலத்தில், தொழில்நுட்பம், செல்பேசிகள், பொழுதுபோக்கு சின்னங்கள் போன்றவற்றின் காரணமாக, கல்வி கற்றலில் நாட்டம் குறைந்துள்ளது.

நவீன சவால்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தில், கல்வி முன்னேற்றம் புதிய சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. மாணவர்கள் செல்வாக்கு வாய்ந்த தொழில்களை நாடுவதால், கல்வி கற்றல் குறைவாக மாறியுள்ளது. சாதாரண மற்றும் உயர்தர கல்வியில், வேலைவாய்ப்பு தேடல் மற்றும் நவீன கலாசாரத்தை மையமாகக் கொண்ட வாழ்க்கை முறை, கல்வி வளர்ச்சியைத் தள்ளிப்போகச் செய்துள்ளது. இப்போதும், விடத்தல்தீவின் மக்கள், கல்வியை வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சமாக மாற்ற முயற்சி செய்கின்றனர். கல்வி வாய்ப்புகளை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு பல புதிய மையங்கள் உருவாகி வருகின்றன. இருந்தபோதிலும், கல்வியைக் கடந்த விடயங்களான மீன் பிடி தொழிலினால் கிடைக்கும் உடனடி வருமானத்தில், கைபேசியின் ஊடாக சமூக ஊடகங்களின் பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபாடு அதிகரிப்பதால், பிள்ளைகள் கல்வியிலிருந்து விலகுவதை அவதானிக்கலாம். கல்வி வாய்ப்புகள் தற்போது கிடைத்தாலும், 1990-களில் இருந்த கல்வி விழிப்புணர்வு இப்போது குறைந்து காணப்படுவது வருத்தத்திற்குரியது. இது, நவீன வாழ்க்கை முறையின் தாக்கம் மற்றும் பொழுதுபோக்கில் அதிக ஈடுபாடு காரணமாகக் கருதப்படுகிறது.

கல்வியின் முக்கியத்துவம் குறைவடையும் காலகட்டம்:

கிராமத்தில் கல்வியினால் விருத்தி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற இலட்சியத்தை விட பணத்தால் உயர வேண்டும் என்ற எண்ணம் அதிகமாகியது.உழைப்பு, சுகபோக வாழ்க்கை, விம்பியதை நிறைவேற்றி வாழவேண்டும் என்ற எண்ணக்கரு மேலோங்கி இருப்பதனால் கல்வி பின்னடைந்துள்ளது. முன்னர் வறுமையினால் பாடசாலை செல்லாமல் தொழிலுக்குசெல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் காணப்பட்டது. இன்றைய காலத்தில் விரும்பியது போல பகட்டாக வாழ வேண்டும். என்ற எண்ணத்தினால் கல்வியில் ஆர்வம் இன்றி பாடசாலையில் கட்டாய கல்வி என்ற அடிப்படியில் 5 -16 வயதை கழித்து பின்னர் பணம் உழைப்பதிலும் நாட்டுபிரச்சினைகள் நீங்கிய போதிலும் வெளிநாடு செல்ல வேண்டும் என்ற விருப்பும் அதிகரித்துள்ளன. இன்றைய இளைஞர்களிடையே வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கான ஆசையும் அதிகரித்துள்ளது. அவர்கள் கல்வியை முழுமையாகக் கற்றுக் கொள்ளாமல், தொழிலுக்கு நேரடியாக சென்று பணம் சம்பாதிப்பது மூலமாகவே உயர்ந்த வாழ்க்கை முறையை அடையலாம் என்ற எண்ணம் நிலவுகிறது.

இந்த மாறுபாடுகளால், சமீப காலங்களில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. கல்வி என்பது ஒரு நீண்டகால முயற்சி எனக் கருதுவதற்குப் பதிலாக, உடனடியாக பணம் சம்பாதிக்க முயற்சிக்கின்றனர். இதனால், கிராமத்தில் கல்வியால் ஏற்படும் வளர்ச்சி குறைந்த அளவிலேயே காணப்படுகிறது.

விடத்தல்தீவில் இளைய தலைமுறையை மீண்டும் கல்விக்கு திருப்பி, அவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த அறிவுரைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். கல்வியால் மட்டுமே சுதந்திரமான, நிரந்தர வளர்ச்சி அடையலாம் என்ற உணர்வு சமூகத்தில் மீண்டும் வேரூன்ற வேண்டும்.

சுற்றுச் சூழல் மறுவாழ்வு - காடுவளர்ப்பு சரணாலயம்.

விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் சுற்றுச்சூழலும் புனர்வாழ்வும் என்ற விடயத்தில் விசேடமாக நோக்கத்தக்கது என்னவெனில் போரின் பிடியிலிருந்த காலத்தில் கடலும் அதுசார்ந்த கரைகளும் துறைகளும் இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தமையினாலும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் மீன் பிடி மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் அதன் பின்னர் போரின் முடிவினால் இராணுவத்தினர் 2018 ஆம் ஆண்டுகளின் பின்னரே மீன்பிடி துறைகள் கரையோரம் என்பனவற்றை விடுவித்தனர். தடைபடுத்தப்பட்ட நிலப்பகுதிகள் யாவும் மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு படிப்படியாக விடுவிக்கப்பட்டன. மக்களின் பொருளாதாரத்துடன் சூழல்பயன்பாடு சுற்றுலாவிற்கான பார்வையிடப்படும் அழகியல் அலகுகளாக இவை மக்களால் பயன்பட தொடங்கின. கிராமத்தினை சூழவுள்ள கரையோரமும் சதுப்பு நில வளமும் மக்களின் மீன்பிடி வாழ்வாதாரம் மாத்திரம் அல்ல

உயிர்ப்பல்வகைமை விருத்தி பாங்குகளை அதிகம் தன்னகத்தே கொண்டிருந்த வளமாகும். இது நாட்டிற்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

எனவே சுற்றுச்சூழல் அமையத்தினால் விடத்தல் தீவு பகுதியிலேயே மிகப் பெரிய கண்டல் தாவரங்களை கொண்ட இடமாக இது இனங்காணப்பட்டு கடற்தொழில் அமைச்சினால் 2016ஆம் ஆண்டு 169 ஹெக்டேயர் நிலம் வனவிலங்கு பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்ட ஓர் சரணாலய பகுதியாகவும் உயிர்ப் பல்வகைமை விருத்திக்கான வாழ்வாதாரமாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும் இது சந்தர்ப்பத்தில் தனிப்பட்ட கம்பனிகளின் வியாபாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான இடமாக மாறும் ஆபத்தான நிலையை எய்திய போதிலும் மீனவர்களின் விடாமுயற்சி சூழலியலாளர்களின் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆய்வுகள் போன்றவற்றினால் விடுவிக்கப்பட்டு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இது ஒரு சுற்றுலா மையம், மீன்பிடித்தளம், கரையோரப் பாதுகாப்பு அம்சம், இயற்கை அழகின் அடிப்படை, என்ற வகையில் கிராமத்தின் அபிவிருத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க விருத்திக்குரிய அலகாக இருக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் இதனை நன்கு திட்டமிட்டு பயன்படுத்துவதும் பாதுகாப்பதும் அவசியமாகும். அவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டால் விடத்தல்தீவின் மீன்பிடி வருமானத்தை அதிகரிக்க செய்வதுடன் வேலை வாய்ப்பினையும் கிராமத்தவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விடத்தல்தீவு, சுற்றுச்சூழல் மறுசீரமைப்பில் முக்கிய பங்காக விளங்குகிறது. பாடசாலையின் மாணவர்கள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் ஈடுபட்டு, வனமாக்கல் நடவடிக்கைகளில் ஆர்வத்துடன் செயல்பட்டனர். வன அழிவுகளையும், பருவநிலை மாற்றங்களையும் தடுக்க, மறுசீரமைப்புத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. விடத்தல்தீவின் பகுதிகளில் பெரும்பாலும் காடுகளை மீண்டும் வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இந்த முயற்சிகள் மூலம் ஏராளமான மரங்கள் நடப்பட்டன. மேலும் சுற்றுச்சூழலைச் சீரமைக்க அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. மக்களின் மொத்த பொருளாதார வளர்ச்சியுடன், மண் நிலத்தின் வளத்தைக் குறைத்த பல்வேறு பாதிப்புகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. விடத்தல்தீவின் பல பகுதிகளில் இந்த மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் மூலம், காடுகள், விலங்குகள் காப்பகங்கள், மற்றும் விலங்குகள் வசிப்பிடங்களைப் பாதுகாக்கும் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்நிலையில், விடத்தல்தீவில் மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் மூலம், காடுகள் மற்றும் விலங்குகள் காப்பகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதன் மூலம், சூழலியல் நலன்களை பாதுகாக்கவும், உயிரினங்களின் அழிவு தடுப்பதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. விடத்தல்தீவின் சுற்றுச்சூழல் மறுசீரமைப்பு திட்டங்கள், நிலையான காடுகளை உருவாக்கவும், தற்காலிக விளைவுகளைத் தடுக்கவும் தகுதியான வழிமுறைகளை முன்னெடுத்தன. விடத்தல்தீவின் மக்கள், இம்முயற்சிகளில் முக்கிய பங்காற்றினர். சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பின் மூலம், மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் வனமாக்கல் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தப்பட்டன. இது கிராமத்தின் சுற்றுச்சூழல் நலனை மேம்படுத்தும் ஒரு நீண்டகால முயற்சியாகவே அமைகின்றது. வனத்தீடு மற்றும் காப்பகங்களில் செய்யப்படும் இந்த முயற்சிகள், கிராமத்தின் வளத்தை பாதுகாக்கவும், சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை நிலைநாட்டவும் உதவியாக உள்ளன.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவு கிராமம் அன்றைய காலப்பகுதியிலிருந்து இன்று வரை பல சவால்களையும் எதிர்த்தாக்கங்களையும் கண்டு அதற்கு முகங்கொடுத்து இயற்கையினாலோ போரினாலோ வேறு எந்த அனர்த்தங்களினாலோ அழிந்து விடாத ஒரு நிலையான கிராமமாகும். பல பகுதிகளில் இன்று வித்தியாசமான தற்செயல் காரணங்களினால் குறிப்பாக சனத்தொகை வளர்சியுடன் இணைந்த மூல வளங்களை பெற்றுக்கொள்ளும் சமனற்ற தன்மையினால் ஏற்படும் சூழல் பாதிப்பு அதனால் ஏற்படும் பொருளாதார இழப்பு மற்றும் பயங்கரவாத செய்முறைகள், புரட்சிகள், கலாச்சார திணிப்புக்கள் போன்றவற்றினால் கிராமங்கள் நகரங்கள் அழிந்து போகக்கூடிய அல்லது தனித்துவத்தை இழக்கக்கூடிய வீழ்ச்சியடையக்கூடிய மீண்டெழ முடியாமை நிகழக்கூடிய சூழ்நிலைகள் காண முடிகிறது. இவற்றையெல்லாம் கடந்து கிராமம் மீண்டெழுந்து விருத்தியடைந்து வருகின்றமை என்பது முக்கிய விடயமாகும். கிராமத்தின் அண்மைய நிலையில்,

1. மக்கள் தொகை அதிகரித்து வருகின்றது.
2. மீள புதுப்பிக்கக்கூடிய வளங்களில் பற்றாக்குறை காணப்படுகிறது.
3. நவீன தொழினுட்ப தாக்கங்களினால் கடல்வளம்,நிலவளம் என்பன தரமிழந்தமை.
4. கல்வி கற்றவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்காமை.
5. நவீன நுகர்வு கலாசாரத்தினால் ஒழுக்கவியல் பண்புகள் சீர்குலைந்தமை.
6. வாழிடப் பற்றாக்குறை.

போன்ற இன்னோரன்ன சவால்களை எதிர்த்தாக்கங்களாக முகங்கொடுக்க வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலைகாணப்படுகிறது. பெரும்பாலான கிராமத்தவர்கள் பல இடங்களிலும் வாழ்ந்து வந்தாலும் ஒட்டுமொத்தமாக இக்கிராமத்தின் அபிவிருத்தி நிலை பற்றி நோக்கினால் இன்று புலம்பெயர்ந்து

வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்துவரும் அங்கத்தவர்களை கொண்ட குடும்பங்களில் பொருளாதாரம் சிறப்புற்று காணப்படுகின்றது. 'பயனுடையது (usefull)' என்பது உணவு,மின்சாரம் போன்ற உற்பத்தி பொருட்களை குறிக்கின்றது. 'பெறுமதியுடையது (valuable)' என்பது அழகியலுடன் தொடர்பான மனித புலக்காட்சி அல்லது ஏனைய பொருட்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திறன்(able to produce valued experience) என ஹோம்ஸ் றொல்ஸ்ரன் (1988) குறிப்பிடுகின்றார்.

கிராமத்தின் வளங்கள் மக்களுக்கு பொருட்கள் சேவைகளை வழங்குகிறது. கிராம மக்களால் உருவாக்கப்படும் சேவைகள் உற்பத்திகளானது பொழுதுபோக்கு அழகியல் மற்றும் நேர்எதிர் செயல்முறை ஒழுங்குகள் என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. மேற்போன்ற எண்ணக்கருக்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு நோக்கில் வளர்ந்துவரும் சனத்தொகைக்கு ஏற்பக் கிராமத்தில் நிலவளம்,கடல்வளம் என்பவற்றினால் பொருளாதாரத்தைத் தாங்கக்கூடிய திறன் குறைவாக காணப்படுகிறது. விவசாய நிலங்கள் துண்டாடப்படுதலும் வரட்சியினால்,வெள்ளப்பெருக்கினால் உவராதல் அதிகரித்தலும் காணப்படுகின்றது. இது உற்பத்தியை குறைக்கின்றது. இன்னும் கடல்நீர் மாற்றங்கள் அண்மைய காலநிலை மாற்றங்களால் மீன்பிடி உற்பத்தியும் குறைந்துள்ளது. இதனால் குடும்ப வருமானம் வீழ்ச்சியடைகின்றது. ஆயினும் இக்கிராமத்தின் கடலுணவுகள் ஏற்றுமதியாக்கப்படுவதனால் குறைந்த உற்பத்தியானாலும் விலை அதிகரிப்பு வருமானத்தில் பாதுகாப்பை வழங்குகிறது. எதிர்காலத்தில் வருமான பற்றாக்குறையினால் தமது மீன்பிடி முறைமைகளை விருத்தி செய்ய முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. இதற்கு மாற்றுவழிகளாக பருவகால சேமிப்புக்கள் மீனவர் கடன் வழங்குதல் மானிய உதவிகள் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் மீன்பிடி துறையை விருத்தி செய்ய வாய்ப்புக்கள் ஏற்படலாம். மேலும் வருமானத்தை வேறு மார்க்கங்களில் சேமிக்கும் அல்லது செலவைக் குறைக்கும் பழக்கவழக்கங்களுக்கு மக்கள் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். தற்போது நீர் வசதி மின்சார வசதி என்பதை அரசு தடையின்றி வழங்கும் போது வீட்டுத் தோட்டங்களை ஏற்படுத்துதல் நன்று. மின்சாரத்தினைப் பயன்படுத்தி வீடுகளில் சிறு கைத்தொழில் உற்பத்திகளையும் மேற்கொள்ள முனையலாம். குறிப்பாக சிற்றுண்டி வகைகள் தயாரித்தல்,அழகியல் வேலைத்திட்டங்கள்,தையல் என்பவற்றை வீடு தோறும் மேற்கொள்ளும் போது வருமானம் உயரும் சேமிப்பு உருவாகும். சுய தொழில் வாய்ப்புக்களால் வீண் பொழுது போக்குகள் மற்றும் பிரச்சினைகளை தவிர்க்கலாம். விளையாட்டில் மிகவும் திறனார்வம் கொண்டவர்களாக காணப்படுவது ஒரு சிறப்பாகும். இதைமேலும் விருத்தி செய்ய பயிற்சி பட்டறைகள் ஆரம்பித்தல் போன்றன விளையாட்டு கழகங்களால் சீராக மேற்கொள்ளப்படுமாயின் கிராமத்தில் பொருளாதார வளங்கள் மட்டுமல்ல கலைதிறன் செயற்றிறன் ஆற்றலுடனான மாற்று வளங்களால் கிராம அபிவிருத்தியும் சமூக உறுதிப்பாடும் முரண்பாடற்ற சமுகத்தையும் கட்டியெழுப்ப முடியும்.

கல்வி சார் வளர்ச்சியை முன்னெடுத்து செல்லல் அவசியமாகும். மாலை நேரம் அதிகாலை வகுப்புக்கள் கற்றல்செயற்பாடுகளைஏற்படுத்துதல்நன்று. பல்கலைக்கழகமாணவர்கள்கல்விகற்றுவேறுசேவைகளில் ஈடுபடும் பழைய மாணவர்கள் இளைஞர்கள் இதில் கவனம் எடுத்து செயற்படும் போது சிறியஅளவில் ஆரம்பித்தாலும் கூட அதனைப் படிப்படியாக விருத்தியாக்க முடியும். ஓய்வு நிலை ஆசிரியர்கள் உயர்கல்வி பணிகளில் ஈடுபடுவோரை இதற்கு பயன்படுத்த முடியும். இன்னும் குறிப்பாக இளைஞர் படையணி எனப்படும் குழுவினர் சமூக நலன்களில் ஈடுபாடு கொண்டு விளையாட்டு கல்வி அழகியல் கலைகள் (நடனம் சங்கீதம்)ஊக்குவிக்க வழி செய்யலாம். ஆரம்ப காலங்களில் ஆன்மீகம் விளையாட்டு என்பவை பிள்ளைகளிடையே அதிகமாக இருந்தது. பெற்றோரிடமும் இத்தகைய ஆக்கபூர்வமான எண்ணம் சிந்தனைகள் காணப்பட்டன ஆனால் இன்று மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களிடையே ஆன்மீகம் குறைவு. விளையாட்டு முறையானதாக காணப்படுவதில்லை. அதனால் விளையாட்டு பண்புகள் சுகாதாரமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் பேணப்படுவதில்லை, வளர்க்கப்படுவதுமில்லை. இதனை ஏற்படுத்த இளைஞர்கள் முன்வரவேண்டும். இதற்கான கழகங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். போன்ற கருத்துக்களோடு பெற்றோர், பெரியோர், கல்வி கற்றோர், இளைஞர்கள், நலன்விரும்பிகள் என பலதுறையினரும் கிராமப் பற்றுடன் சிந்தித்து செயற்படும் போதும் குறிப்பாக புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் தமது பிரதேசங்களில் காணும் ஆக்கப்பூர்வமான உயர்ந்த எண்ணம் சிந்தனைகளை கிராமத்திலும் விதைக்க வேண்டும். என்ற மன உறுதியுடன் செயற்படுதல் அவசியமாகும்.

முடிவாக நோக்கும் போது,

1. கல்வி கட்டமைப்புக்களை விருத்தி செய்தல்
2. கிராமத்தின் வளங்களை பாதுகாத்தலும் விருத்தி செய்தலும் (குளம் கரையோர நிலங்கள், கண்டல் தாவரப்பகுதிகள், சதுப்புநிலங்கள்)
3. பண்பாட்டு விருத்தி (அர்த்தமுள்ள சமய சடங்குகள்,ஆரோக்கியமான உரையாடல்கள், பாதுகாப்பான உணவுப்பழக்கம்,ஆக்கபூர்வமான விளையாட்டு)
4. மனித வள விருத்தி (உயர் கல்வி வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்தல், சுயதொழில் கற்கையில் ஆர்வம், ஆரோக்கியமான பொழுதுபோக்குகள், ஆங்கில கல்வி விருத்தி)

போன்ற வியூகங்களை தனிமனித வாழ்விலும் குழுக்களாகவும் ஏற்படுத்துவதுடன் அரச மற்றும் அரச

சார்பற்ற புலம்பெயர் தொழில் முயற்சியாண்மையினர் போன்றவர்களின் ஆதரவும் அனுசரணையும் கிடைப்பதுடன் ஒற்றுமை துாரநோக்கு நேர் மனப்பாங்கு என்ற பண்புகளின் கீழ் கிராமத்தின் எதிர்கால விருத்தியை கட்டியெழுப்பலாம் என்பதில் நம்பிக்கை உண்டு.

இந்த கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் அபிவிருத்தியை, குறிப்பாக மீன்பிடி தொழிலையே மையமாகக் கொண்ட கிராமத்திலிருந்து கல்வியை மையமாகக் கொண்ட சமுதாயமாக மாறுவதற்கான மாற்றத்தை ஆராய்கிறது. இந்தக் கட்டுரையில் விவாதிக்கப்பட்ட முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

1. **கல்வி மாற்றம்:** ஆரம்பகாலங்களில் விடத்தல்தீவில் மீன்பிடி முக்கிய வாழ்வாதாரமாக இருந்தது, அதனால் கல்விக்கு குறைவான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் காலப்போக்கில் பாடசாலை செல்லும் பழக்கம் மற்றும் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றி கிராம மக்கள் அதிகம் உணரத் தொடங்கினர். இது, பாடசாலைகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பிற்கும் பல மாணவர்கள் உயர் கல்வி வாய்ப்புகளை நாடுவதற்கும் வழிவகுத்தது.
2. **சமூக அபிவிருத்தி:** கல்வியின் வளர்ச்சியால் மட்டும் அல்லாமல், விடத்தல்தீவுவில் பல சமூக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பெண்களின் கல்வியிலும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. முதன்மையாக, இளைஞர்கள் பாடசாலை, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களில் படிப்பதற்கு அதிக ஆவலுடன் இருந்து, வெளிநாடுகளுக்கும் செல்லத் தொடங்கினர்.
3. **புனரமைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு:** கிராமத்தின் இயற்கை வளங்கள் மற்றும் வழிமுறைகள் பாதுகாக்கப்படும் வகையில் பல புனரமைப்புகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வியுடனான இந்த அபிவிருத்தி முயற்சிகள் சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த மேம்பாட்டுக்கான அடித்தளமாக அமைந்துள்ளன.

முடிவு: விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சி, சமூகத்தின் மாற்றம், குறிப்பாக கல்வி மற்றும் சமூகத்தில் பெண்களின் பங்கெடுப்பில் முன்னேற்றம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. கல்வியின் வளர்ச்சியால் கிராம மக்கள் அவர்களது வாழ்வியல் தரத்தை மேம்படுத்தியுள்ளனர்.

உசாத்துணைகள்.

- Ahmed, M. I., Mubarak, M. V., & Nasriyah, S. (2009). Post-war livelihood changes in Vidathaltheevu. Traditional and Green Social Education Journal, 22(4), 502–524.
- Alkas, N. I., & Muhammad, M. M. (2013). Reflecting post-war communities: The resettlement experience and social defensive activities in Vidathaltheevu. Post-Conflict Public Health Journal, 7(3).
- Amirthalingam, K., & Lakshman, R. W. D. (2009). Displaced livelihoods in Sri Lanka: An economic analysis. Journal of Refugee Studies, 22(4), 502–524. https://web.mnstate.edu/robertsb/308/displaced%20livelihoods%20in%20sri%20lanka.pdf
- Asian Development Bank. (2008). Developing skills for Sri Lanka's labor market. https://www.adb.org/sites/default/files/publication/28588/sri-proj-brief-skills-devt.pdf
- Brun, C., & Lund, R. (2010). Real-time research: Reconceptualising research methodologies for the post-war context. Third World Quarterly, 31(7), 1129–1144.
- De Zoysa, M. (2022). Ecotourism development and biodiversity conservation in Sri Lanka: Objectives, conflicts and resolutions. Open Journal of Ecology, 12(10), 638–666.
- Deyames, M. (2008). Cultural structures and social realignment: The case of Vidathaltheevu. Studies in Cultural Dynamics, 28(5), 588–603.
- Herath, D., & Silva, K. T. (Eds.). (2012). Healing the wounds: Rebuilding Sri Lanka after the war. International Centre for Ethnic Studies.
- Hakim, M. S. (1998). Resettlement and social principles: Initiatives identifying cultural identity. Colombo: Social Studies Station.
- International Crisis Group. (2017). Sri Lanka's conflict-affected women: Dealing with the legacy of war. https://www.crisisgroup.org/asia/south-asia/sri-lanka/289-sri-lankas-conflict-affected-women-dealing-legacy-war
- Japan International Cooperation Agency (JICA), M&Y Consultants Co., Ltd., & Nippon Koei Co., Ltd. EID. (2012, May). Final report: Additional volumeது. The project for development planning for the urgent rehabilitation of the resettlement community in Mannar District. Ministry of Economic Development, Sri Lanka.
- Jayasuriya, S., & Weerakoon, D. (2013). Economic policy shifts in Sri Lanka: The post-conflict development challenge. Asian Economic Papers, 12(2), 1–28.
- Jayasingham, P. (2020). Innovative social movements: Contemporary transitions in Vidathaltheevu. Green Social Education Forum, 1–11.

- Jayachandran, A. E., & Nawaz, N. (2017). Creating platforms for social change: Evaluating transformations in Vidathaltheevu. People and Development Studies, 105–123.
- Liyanage, I. (2010). Globalization: Medium-of-instruction policy, indigenous educational systems and ELT in Sri Lanka. ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/47513376
- Mohanraj, N. I., & Mubarak, M. V. (2012). Social impacts in resettled communities. Colombo: Ministry of Social Development.
- Mubarak, M. V., & Hakim, M. S. (2011). Social security and post-conflict challenges: A sociological overview of Vidathaltheevu. Sri Lanka Development Studies, 21(5–6), 673–684.
- Mubarak, M. V., & Hakim, N. (2013). Livelihood changes in resettled communities: The case of Vidathaltheevu. Sri Lanka Social Studies, 12(2), 1–28.
- Nasriyah, N. (2008). Fishing livelihoods and social order in Vidathaltheevu. Sri Lanka Cultural Studies, 24(3), 240–252.
- Nusrat, A. (2022). Cultural characteristics of social organizations in resettled communities: A case study of Vidathaltheevu. Sri Lanka Journal of Social Research, 12(10), 638–666.
- Pathmarajah, M., & Ethirveerasingam, N. (2017). Northern Province education system in Sri Lanka: Participatory review, recommendation, implementation, and monitoring. In P. Gamage & R. Weerasinghe (Eds.), Education in Sri Lanka: Challenges and Perspectives (pp. 105–123). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-319-48905-6_5
- Peace News. (2024). Sri Lanka's post-war peacebuilding and the role of external actors. https://peacenews.com/sri-lankas-post-war-peacebuilding-and-the-role-of-external-actors
- Sarvodaya Federation. (2012). Vidathaltheevu**து.** Resettlement and reconstruction. Colombo: Sarvodaya Publications.
- Shanmugaratnam, N. (2008a). Post-conflict agricultural rehabilitation in Northern Sri Lanka. Journal of Rural Studies, 24(3), 240–252.
- Shanmugaratnam, N. (2008b). Between war and peace in Sudan & Sri Lanka: Deprivation & livelihood revival. James Currey Publishers.
- Silva, K. T., & Punchihewa, D. (2011). Resettlement and housing in post-conflict Northern Sri Lanka. Development in Practice, 21(5–6), 673–684.
- Somasundaram, D. (1998). Scarred minds: The psychological impact of war on Sri Lankan Tamils. Sage Publications.
- Somasundaram, D., & Sivayokan, S. (2013). Rebuilding community resilience in a post-war context: Developing insight and recommendations**து.** A qualitative study in Northern Sri Lanka. International Journal of Mental Health Systems, 7(3). https://ijmhs.biomedcentral.com/articles/10.1186/1752-4458-7-3
- Sonal, S., Singh, N. K., & Paul, S. (2020). A gendered approach to reconciliation during and after war in Sri Lanka. In Encyclopedia of the UN Sustainable Development Goals (pp. 1–11). Springer.
- Uyangoda, J. (2010). Politics in Sri Lanka's post-war phase. Economic & Political Weekly, 45(38), 16–23.
- Vijayaraja, T. (2010). Emerging urbanizations: A review of Vidathaltheevu after resettlement. Journal of Panchayat and Village Development, 45(38), 16–23.

16. கற்றல் மரபு: விடத்தல்தீவு மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்றுப் பயணம் மற்றும் சமூகத்தின் தாக்கம்.

ஜோன்சன் கியோமர் பயஸ்[23].

சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவின் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், இந்தப் பிராந்தியத்தின் கல்வி மற்றும் சமூக-மரபியல் சூழலை வடிவமைக்க முக்கிய பங்காற்றிய கல்வி நிலையமாக விளங்குகிறது. இக்கல்வி நிறுவனத்தின் வரலாறு, வளர்ச்சி, சூழலியல் பாதிப்புகள் மற்றும் இன்றைய சவால்கள் என்பவற்றை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. வரலாற்றுப் பதிவுகள், வாய்மொழிக் கதைகள் மற்றும் கல்விக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பின் அடிப்படையில், இந்தப் பாடசாலை உருவான வரலாறு, அதன் உள்ளூர் சமூகத்திற்கான பங்களிப்பு, மற்றும் காலப்போக்கில் சமூக அரசியல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப ஏற்படுத்திய தழுவல்களை இவ்வாய்வு பகுப்பாய்வு செய்கிறது. போருக்கு முந்தைய காலனித்துவ கத்தோலிக்கப் பணி, உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றம் போன்ற முக்கியமான மாற்றங்கள் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன. சுற்றுச்சூழல் மற்றும் புவியியல், அரசியல் சவால்கள் நிலவினும், மரபியல் பரம்பரையைக் காக்கும் பணிகளிலும், கல்வியை மேம்படுத்தும் முயற்சிகளிலும் இப்பாடசாலை செயற்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், பாடசாலையின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மற்றும் கலாசார முக்கியத்துவத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு, அதன் கல்விச் சேவைகளை மேலும் மேம்படுத்த, நீடித்த வளர்ச்சி அடைவதற்கான வலுவான உத்திகள் தேவை என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

முக்கியச் சொற்கள்: விடத்தல்தீவு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், கத்தோலிக்க மிஷனரி கல்வி, இலங்கையின் கிராமப்புறக் கல்வி, வரலாற்று புவியியல், சமூக மற்றும் கலாசார மாற்றங்கள், கல்விக் கொள்கை, போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றம், உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, சுற்றுச்சூழல் சவால்கள்.

அறிமுகம்.

பின்னணி மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், இந்தப் பிராந்தியத்தின் கல்வி மற்றும் கலாசார பாரம்பரியத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ள வரலாற்றின் பிரதிநிதியாகத் திகழ்கிறது. கிராமப்புற இலங்கையில் கல்வி வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவாக இருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் உருவான இந்தக் கல்வி நிலையம், விடத்தல்தீவின் கல்விச் சூழலை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கை வகித்தது. மன்னார் மாவட்டத்திற்குட்பட்ட இந்தப் பாடசாலை, பல தலைமுறைகளாக பல்வேறு சமூக மற்றும் பொருளாதார பின்னணிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு கல்வி வழங்கி வந்த அறிவின் ஒளிவிளக்காக இருக்கிறது. இப்பாடசாலையின் வரலாறு, விடத்தல்தீவின் விரிவான வரலாற்று மற்றும் புவியியல் மாற்றங்களுடன் நேரடியாக தொடர்புபட்டுள்ளது. பண்டைய கடல்சார் வர்த்தகப் பாதைகள், காலனித்துவ ஆட்சிகளின் தாக்கம் மற்றும் மதஅமைப்புகளின் அருகாமையில் இருந்தமை ஆகியவை இப்பகுதியை வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக்கியுள்ளன. புனித யோசப்வாஸ் என்பவரின் பெயரில் பெயரிடப்பட்டுள்ள இப்பாடசாலை, போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் பின்னர் டச்சுக்காரர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலனித்துவ மிஷனரி பணிகளின் மூலமாக உருவான கத்தோலிக்கச் செல்வாக்கை பிரதிபலிக்கிறது. இக்காலனித்துவ ஆட்சிகள், மேற்கத்திய கல்வி முறைகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றியதோடு, உள்ளூர் மத மற்றும் மொழிமரபுகளையும் மாற்றியமைத்தன.

விடத்தல்தீவில் கல்வி வளர்ச்சி.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் உள்ளிட்ட பாடசாலைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், இலங்கையின் கல்வி மேம்பாட்டுப் பாதையை பிரதிபலிக்கின்றன. ஆரம்பத்தில், காலனித்துவ நிர்வாகத்தால் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் நடத்தும் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இவை பின்னர் அரசாங்க ஆதரவு பெற்ற கல்வி நிலையங்களாக மாறின. காலப்போக்கில், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் போன்ற கல்வி நிறுவனங்கள் தங்கள் பாடத்திட்டங்களை விரிவுபடுத்தி, தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கல்வி வழங்குவதன் மூலம் பிராந்திய மொழிப்பன்மையை பூர்த்தி செய்தன. இந்தப் பகுதியில் கல்வி, பூர்வீக தமிழ் கல்விமுறைகளும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் கொண்டு வந்த மேற்கத்திய கல்வி மாதிரிகளும் ஒன்றாக கலந்து பரிணாமமடைந்தது. எழுத்தறிவு மற்றும்

23 **அதிபர், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், விடத்தல்தீவு.**

கட்டமைக்கப்பட்ட கல்வியின் பரவல், இலங்கையில் கத்தோலிக்க நிறுவனங்கள் முன்னெடுத்த கல்விச் சாதனைகளோடு நேரடியாக தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. இப்பாடசாலை, இன்று இடைநிலை மற்றும் மேல்நிலை கல்விக்கான ஒரு முக்கியத் தளமாக இருந்துவருகிறது. இது, சமூகத்தின் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும் கலாசார உருவாக்கத்துக்கும் உறுதியான பங்களிப்பை வழங்கி வருகிறது.

புவியியல் மற்றும் கலாசாரச் சூழ்நிலை.

விடத்தல்தீவின் புவியியல் அமைப்பு, அதன் கல்வி நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி பாதையில் முக்கிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இலங்கையின் வடமேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்த இந்தக் கிராமம், கடலோரக் கரைசிதைவு, மக்கள் இடம்பெயர்வு மற்றும் நிலப் பயன்பாட்டு மாறுபாடுகள் போன்ற பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. வரலாற்று ரீதியாக, மீன்பிடி தொழில், உப்பு உற்பத்தி மற்றும் கடல்சார் வர்த்தகம் போன்றவை இந்தக் கிராம மக்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் கல்வி கனவுகளையும் தீர்மானித்தன. இலங்கை உள்நாட்டுப் போர், இயற்கை அனர்த்தங்கள் மற்றும் நகரமயமாக்கல் ஆகியவை, பாடசாலையின் இயல்பான செயல்பாடுகள் மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள சமூகத்தையும் பாதித்தன. போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், இந்தப் பகுதிக்கு மீள்குடியேற்ற முயற்சிகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள் கொண்டு வரப்பட்டன. மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், இம்மாற்றங்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில் தனது வசதிகளையும் கல்வித் திட்டங்களையும் விரிவுபடுத்தி, இன்றைய சவால்களை சமாளிக்கத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்கிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

இந்த ஆய்வறிக்கை, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாறும் சமகால நிலையுமாகிய இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்த ஒரு விரிவான பகுப்பாய்வை வழங்க முயல்கிறது. வரலாற்றுப் பதிவுகள், வாய்மொழிக் கதைகள், புவியியல் தகவல்கள் மற்றும் இன்றைய கல்வி முன்னேற்றங்களை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம், கீழ்க்கண்ட முக்கிய நோக்கங்களை அடைய இது முயற்சிக்கிறது:

1. வரலாற்றுத் தளங்களை உரைக்கும் விடத்தல்தீவின் கல்வி மேடையில் இந்தப் பாடசாலை கொண்ட வரலாற்றுப் பங்களிப்பை விளக்குகிறது.
2. சமூக மற்றும் கலாசார மாற்றங்களை ஆராயும் இப்பாடசாலை, உள்ளூர் மொழி, மரபுகள், மற்றும் சமூக அடையாள உருவாக்கத்தில் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைப் பகுப்பாய்கிறது.
3. கல்விச் சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளை மதிப்பீடு செய்கிறது. புவியியல் மற்றும் அரசியல் மாற்றங்கள், சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகள், மற்றும் சமகால கல்விக் கொள்கைகள் கல்வி நிலையத்தின் மேம்பாட்டை எவ்வாறு பாதித்துள்ளன என்பதை ஆராய்கிறது.
4. கொள்கை பரிந்துரைகள் வழங்குகிறது. கிராமப்புற இலங்கையின் கல்வித் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் நீடித்த வளர்ச்சி உத்திகள் குறித்து பரிந்துரைகள் செய்கிறது.
5. பாடசாலையின் வரலாற்றுத் தாக்கங்களைப் புதுப்பித்த கல்வி சூழலுடன் இணைத்துப் பார்ப்பதன் மூலம், இவ்வாய்வு கல்வி, வரலாறு மற்றும் பிராந்திய மேம்பாடு என்பவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பை ஆழமாக விளக்குகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் அதன் சமூக-பல்வேறு தாக்கங்களைப் பற்றிய புரிதலை வழங்குகிறது. அதன் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

1. பாடசாலையின் தோற்றம், மிஷனரி செல்வாக்கு மற்றும் வளர்ச்சிப் பயணத்தை வரலாற்று அடிப்படையில் ஆவணப்படுத்துதல்.
2. எழுத்தறிவு, கலாச்சார மரபுகள் மற்றும் சமூக அடையாள உருவாக்கத்தில் அதன் பங்களிப்பை வெளிக்கொணருதல்.
3. நிலப் பயன்பாட்டின் மாற்றங்கள், காலநிலை மாற்றங்கள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புப் பரிமாற்றங்களைப் பொறுத்தமாக பகுப்பாய்வு செய்தல்.
4. கல்வி வளங்களின் வரம்புகள், கொள்கை மாற்றங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களை அடையாளம் காணுதல்.
5. கல்விக்கு அணுகல், உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, பாடத்திட்ட வளர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியம் ஆகியவற்றை உறுதி செய்யும் நிலையான வளர்ச்சி உத்திகளை பரிந்துரைத்தல்.

இந்த நோக்கங்கள், இந்த கல்வி நிறுவனத்தின் வளர்ச்சி பாதையும் அதன் சமூக தாக்கமும் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்படுகின்றன என்பதை நுண்ணிய முறையில் வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஆராய்ச்சி முறை.

விடத்தல்தீவிலுள்ள புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்று பரிணாமம், சமூக மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவம், மற்றும் சமகால புவியியல் சூழல் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்வதற்காக, இந்த ஆய்வு ஒரு பன்முகத் துறை சார்ந்த அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துகிறது. இந்த அணுகுமுறை பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியது:

தரவுச் சேகரிப்பு முறைகள்.

முதன்மை தரவுகள், வரலாற்று ஆய்வு: பாடசாலையின் தொடக்கமும் வளர்ச்சியும் தொடர்பான காப்பக ஆவணங்கள், பாடசாலைப் பதிவுகள் மற்றும் மிஷனரி ஆவணங்களை ஆராயும். வாய்மொழி வரலாறுகள்: முன்னாள் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் முதியோர் ஆகியோருடன் அரை-கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்கள் நடந்து, தங்கள் அனுபவங்களையும் நிறுவனத் தொடர்ச்சியையும் பதிவு செய்கிறது. நேரடி களப்பார்வைகள்: தற்போதைய வசதிகள், சுற்றுச்சூழல், மற்றும் கல்வி நடைமுறைகளை நேரடியாகக் கவனித்து, காலத்துடன் நிகழ்ந்த மாற்றங்களைப் பதிவுசெய்கிறது. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள், அரசும் கல்வி அறிக்கைகளும்: தேசியக் கல்விக் கொள்கைகள், வலயப் பாடசாலை நிர்வாகப் பதிவுகள் மற்றும் மிஷனரி பாடசாலைகளின் வரலாற்றுப் பதிவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. கல்வியியல் இலக்கியங்கள்: கிராமப்புற கல்வி, இலங்கையிலுள்ள மிஷனரி கல்வி மற்றும் வரலாற்று புவியியல் தொடர்பான ஆய்வுகள், நூல்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் மூலம் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு முன்னோட்டம் அளிக்கிறது.

தரவுப் பகுப்பாய்வு.

- ஒப்பீட்டு வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு: வாய்மொழித் தகவல்களையும் ஆவணங்களையும் ஒருங்கிணைத்து வரலாற்றுப் போக்குகளையும் முன்னேற்றங்களையும் உறுதி செய்கிறது.
- கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு: கல்வி அணுகல், மதச் செல்வாக்கு மற்றும் சமூக-பொருளாதார தாக்கங்கள் தொடர்பான பொதுவான கருப்பொருள்களை சீராக வகைப்படுத்துகிறது.
- கொள்கை மதிப்பீடு: பாடத்திட்ட மேம்பாடு, நிர்வாகம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டில் தேசிய மற்றும் உள்ளூர் கல்விக் கொள்கைகள் எவ்வாறு செயல்பட்டுள்ளன என்பதை ஆய்வு செய்கிறது.

நெறிமுறை பரிசீலனைகள்.

- தகவலறிந்த ஒப்புதல்: ஆய்வில் பங்கேற்கும் அனைவரும், தங்கள் பங்களிப்பின் நோக்கம் மற்றும் தனிப்பட்ட தகவல்களை வெளிப்படுத்த வேண்டிய உரிமைகளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- மரபு உணர்திறன்: மதமும் வரலாற்றும் சார்ந்த உணர்வுகளை மதிப்புடன் கவனித்து, அறிவியல் துல்லியத்தைக் காக்கிறது.
- தரவுத் துல்லியம்: வாய்மொழிப் பதிவுகள் ஆவண ஆதாரங்களுடன் குறுக்கு சரிபார்க்கப்படுவதன் மூலம், கல்வியியல் நம்பகத்தன்மை உறுதி செய்யப்படுகிறது.

ஆய்வின் வரம்புகள்.

- காப்பகப் பதிவுகளின் பற்றாக்குறை: சில வரலாற்றுப் பதிவுகள் காலம் செல்லும் பொழுது அழிந்திருக்கலாம் அல்லது முழுமையில்லாமல் இருக்கலாம்.
- வாய்மொழிப் பதிவுகளின் அகநிலைப் பிழைகள்: தனிநபரின் ஞாபகங்களும் உணர்ச்சிகளும் துல்லியமற்ற தன்மையை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்பு உண்டு.
- களப்பணிக்கான நேரக் கட்டுப்பாடுகள்: போக்குவரத்து அல்லது இடர்பாடுகளால் நேரடி இடங்களுக்குச் செல்லும் வாய்ப்புகள் குறைவாக இருக்கலாம்.

இலக்கிய மதிப்பாய்வு.

இலங்கையில் கத்தோலிக்கக் கல்வியின் வரலாற்றுப் பின்னணி.

இலங்கையில் கத்தோலிக்கக் கல்வி நிறுவனங்களின் தோற்றம் தீவின் காலனித்துவ வரலாற்றால் ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. 16ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கையை வந்தடைந்த போர்த்துகீசியர்கள், கிறிஸ்தவ மதத்தையும் அதனூடாக கத்தோலிக்கக் கல்வியையும் முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தினர். அவர்களின் முதற்கட்டக் கல்விப் பணிகள் பெரும்பாலும் மதமாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் நோக்கத்துடன்

திட்டமிடப்பட்டிருந்தன. இதன் ஒரு பகுதியாக, தேவாலயங்களுக்கு அருகில் உள்ளூர் மக்களுக்கு கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளை கற்றுத்தரும் நோக்கில் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இவையே தீவின் பல பகுதிகளில் கத்தோலிக்கக் கல்வி வலையமைப்பிற்கு அடித்தளமாக அமைந்தன. இதனுடன் மோதலாக 1658 முதல் 1796 வரையிலான டச்சுக் காலனித்துவத்தின் போது, புராட்டஸ்டன்டு மதத்தை ஆதரித்த டச்சுக்காரர்கள், கத்தோலிக்க மதத்தையும் அதன் கல்விப் பாவனைகளையும் ஒடுக்கினர். பல கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன அல்லது மாற்றப்பட்டன. இதனால், கத்தோலிக்கக் கல்வி இரகசியமாகவே நடைமுறைக்கு வந்தது. இருந்தபோதிலும், உள்ளூர் கத்தோலிக்க சமூகத்தின் உறுதி மற்றும் நம்பிக்கையால், இக்கல்வி நடைமுறைகள் தொடர்ந்தும் நிலைத்தன, பெரும்பாலும் அடக்குமுறைகளைத் தவிர்த்து மறைமுகமாகச் செயல்பட்டன. 1796இல் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி தொடங்கியதுடன், கத்தோலிக்கக் கல்விக்கான ஒரு புதிய வரிசை வாய்ப்பு உருவானது. மதநடைமுறைகளில் புறக்கணிக்காத அணுகுமுறையுடன், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி கத்தோலிக்க மிஷனரிகளைத் துணைநிலை சக்திகளாக ஏற்றுக்கொண்டது. இதனால், கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகள் மீண்டும் உயிர்ப்பெற்று, மதவழிப்பாட்டுடன் கல்விக்கூடமும் அமைந்து, புதிய பாடசாலைகள் நாட்டின் பல பாகங்களில் நிறுவப்பட்டன.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் தோற்றம்.

விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தின்போது இலங்கையில் கத்தோலிக்கக் கல்வி மறுசீரமைப்பைப் பிரதிபலிக்கிறது. 1900ஆம் ஆண்டுக்கு முந்தைய காலக்கட்டத்தில் நிறுவப்பட்ட இப்பாடசாலை, ஆரம்பத்தில் விடத்தல்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை என அழைக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலைக்கான நிலம் யாழ்ப்பாண ரோமன் கத்தோலிக்க மறைமாவட்டத்தினால் பரிசாக வழங்கப்பட்டது. இது, தேவாலயமும் உள்ளூர் சமூகமும் இணைந்து கல்வியை மேம்படுத்தியிருப்பதற்கான வெளிப்படை சான்றாகக் கருதப்படுகிறது. 1918ஆம் ஆண்டில், இப்பாடசாலை அரசாங்கத்தால் அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த அங்கீகாரம் பாடசாலையின் சட்டப்பூர்வ நிலையை உறுதி செய்ததுடன், அரச ஆதரவு வழிவகுக்கும் கல்வி நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தவும் உதவியது. 1960இல், தேசியமயமாக்கல் கொள்கையின் கீழ், இந்தப் பாடசாலை அரசாங்கத்தால் நிர்வாகம் பெற்றது. இது இலங்கையின் பல மதமையப் பாடசாலைகள் எதிர்கொண்ட மாற்றத்திலிருந்து விலகாது. இது ஒரு முக்கிய மாற்றக் கட்டமாக இருந்தாலும், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் புதிய கல்விக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக் கொண்டு, மாணவர்களின் கல்வி தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் தனது பாடத்திட்டங்களை விரிவுபடுத்தியதாகும்.

கல்வி மேம்பாட்டில் கத்தோலிக்க மிஷனரிகளின் பங்கு.

இலங்கையின் கல்விச் சூழலை உருவாக்குவதில் கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். அவர்கள் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் மத போதனையைத் தாண்டி, கல்வி சீர்திருத்தங்களையும் உள்ளடக்கியவை. குறிப்பாக, 19ஆம்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பணியாற்றிய பேராயர் கிறிஸ்டோஃப் எர்னஸ்ட் போன்ஜீன் (Christophe Ernest Bonjean) மதவழிப் பாடசாலைகளுக்கான அரச ஆதரவின் முக்கிய ஆதரவாளராக இருந்தார். பல்வேறு மதக் குழுக்களால் நிர்வகிக்கப்படும் பாடசாலைகள் அரசு உதவி பெறும் வகையில் ஒரு தொகுதிப் போதனைக் கொள்கையை அவர் முன்மொழிந்தார் (Christophe Ernest Bonjean, n.d.). 1869ஆம் ஆண்டு, இந்தக் கொள்கை அரசால் ஏற்கப்பட்டபின், கத்தோலிக்கர்களுடனும் பிற மதப் பிரிவுகளுடனும் இணைந்து பல பாடசாலைகள் அரச மானியங்களைப் பெற்றன. விடத்தல்தீவு போன்ற பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் இவை அதிகம் பங்களித்தன. கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் அரசாங்கமும் இணைந்து, இந்தப் பாடசாலைகளில் மதக் கல்வியையும் உலகியல்கல்வியையும் ஒன்றிணைத்து மாணவர்களுக்கு பரந்ததொகை கல்வியை வழங்க வழிவகுத்தன.

விடத்தல்தீவின் புவியியல் மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவம்.

இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு, புவியியல் மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவம் ஆகிய இரண்டையும் கொண்ட ஒரு கிராமமாகும். இவ்வூரில் 400 வருட வரலாற்றைப் பெற்ற புனித யாகப்பர் தேவாலயம் காணப்படுகின்றது. இந்த தேவாலயம், இந்தப் பகுதியில் கத்தோலிக்க மதம் நீடித்திருப்பதற்கான மிக முக்கியமான சான்றாக உள்ளது. இவ்விதமான வரலாற்றுப் பாரம்பரியமிக்க தேவாலயத்திற்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள, கல்வி மற்றும் சமூகம் இடையிலான ஆழமான மற்றும் நிலையான உறவைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. விடத்தல்தீவின் கடலோர புவியியல் அமைப்பும் அதன் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. பாரம்பரியமாக மீன்பிடித்

தொழில்களையும் அதனுடன் தொடர்புடைய தொழில்களையும் நம்பியிருந்த சமூகத்திற்கு, கடலோர கரைசிதைவு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்கள் ஆகியவை பாரிய சவால்களாக இருந்து வந்துள்ளன. இவை, பாடசாலையின் உட்கட்டமைப்பையும் வளங்களையும் நேரடியாகப் பாதித்துள்ளன. இதனால், தரமான கல்வியை தொடர்ந்து வழங்க, புதுமையான தகவமைப்புப் பாணிகளும் பன்முக உத்திகளும் தேவைப்படுகின்றன.

சமீபத்திய சவால்கள் மற்றும் தகவமைப்புத் தீர்வுகள்.

கடைசி சில தசாப்தங்களில், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், அரசியல் பதட்டங்கள் மற்றும் சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர், பல சமூகங்களுக்கு ஆழமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது, இதனால் பல கல்வி நிறுவனங்கள், குறிப்பாக வடக்கு மாகாணத்தில் உள்ளவை, நடவடிக்கைகளில் இடையூறுகளைச் சந்தித்தன. அந்த வறுமையான சூழ்நிலைகளுக்கு இடையிலும், இந்த பாடசாலை தனது மீள்தன்மையை நிரூபித்து, மாணவர்களுக்கு இடையற்ற கல்வியை வழங்கும் முயற்சியில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டது. போருக்குப் பிறகு, இந்தக் கல்வி நிறுவனம் மறுசீரமைப்பும் நவீனமயமாதலும் ஆகியவற்றில் முக்கிய கவனம் செலுத்தியது. இதில், வகுப்பறைகளில் தகவல் தொடர்பு மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை ஒருங்கிணைத்தல், கல்வித் தரங்களுக்கு ஏற்ப பாடத்திட்டங்களை புதுப்பித்தல் மற்றும் இலங்கையின் கலாச்சாரப் பன்முகத்தன்மையைப் பிரதிபலிக்கும் ஒருங்கிணைந்த சூழலை உருவாக்குவது ஆகியவை அடங்குகின்றன. இம்முயற்சிகள், வேகமாக மாறிவரும் உலகில் வாழ்தற்கும் வேலை வாய்ப்புகளையும் சமூக உறவுகளையும் கட்டியெழுப்பத்தக்க திறன்களையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் திட்டமிடப்பட்டவை.

வரலாற்று அர்த்தமும் எதிர்கால வழிகாட்டல்களும்.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாறு, இலங்கையில் உள்ள கத்தோலிக்கக் கல்வி பரிமாணத்தின் முக்கிய பகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இதன் தொடக்கம் காலனித்துவக் காலத்தில் இருந்தாலும், இன்று வரை இது மீள்தன்மையுடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இது நம்பிக்கை, சமூக உறவுகள் மற்றும் கல்வி ஆகியவற்றுக்கிடையிலான பரஸ்பரமான தொடர்பை வெளிப்படுத்தும் ஒரு சிறந்த உதாரணமாக இருக்கிறது. இந்த வரலாற்றுப் பயணத்தைப் புரிந்துகொள்வது, பிராந்திய மதமையப் பாடசாலைகள் எதிர்கொண்ட சவால்கள், எதிர்நீச்சல்கள், மற்றும் வெற்றிகளை அடையாளம் காண உதவுகிறது. மேலும், இத்தகைய கல்வி நிறுவனங்களை எதிர்கால சந்ததியினருக்காக பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகிறது.

பகுப்பாய்வு.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவம்.

1900 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நிறுவப்பட்ட மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், முதலில் விடத்தல்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை என்று அழைக்கப்பட்டது, இது விடத்தல்தீவில் கல்வியின் ஒரு மூலக்கல்லாக இருந்து வருகிறது. இந்தப் பாடசாலைக்கான நிலம் யாழ்ப்பாண ரோமன் கத்தோலிக்க மறைமாவட்டத்தால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டது, இது இப்பகுதியில் கல்விக்கான தேவாலயத்தின் உறுதிப்பாட்டை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இந்தப் பாடசாலையின் பரிணாமம் இலங்கையின் கல்வி நிலப்பரப்பில் பரந்த போக்குகளைப் பிரதிபலிக்கிறது, குறிப்பாக மத நிறுவனங்களை பொதுக் கல்வி முறையில் ஒருங்கிணைத்தல். 1960 ஆம் ஆண்டில், அரசாங்கப் பாடசாலைக் கல்வி முறையில் இணைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், 1968 ஆம் ஆண்டில் கொள்கை மாற்றங்கள் அதன் தர சலுகைகளைக் குறைத்தன. இது சமூக எதிர்ப்பிற்கு வழிவகுத்தது. அதிபர் சில்வெஸ்டர் அன்ரனி துரம் மற்றும் துணை அதிபர் பெனடிக்ற் ஆகியோரின் முயற்சிகள் மூலம், 1969 ஆம் ஆண்டு அளவில் உயர் தரங்கள் மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்பட்டன. இது சமூகத்தின் கல்வி மீதான மீள்தன்மை மற்றும் அர்ப்பணிப்பை நிரூபிக்கிறது.

புவியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சூழல்.

இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு, குறிப்பிடத்தக்க சுற்றுச்சூழல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கடலோர நகரமாகும். இந்தப் பகுதி விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகத்தின் தாயகமாகும், இது 29,000 ஹெக்டேயர் பரப்பளவைக் கொண்ட கடல்சார் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதியாகும், இது அதன் வளமான பல்லுயிர் பெருக்கத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக 2016 இல் அறிவிக்கப்பட்டது (இலங்கை பல்லுயிர் பெருக்கம், n.d.). காப்பகத்தின்

சதுப்புநில சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் மற்றும் கடல், புல் படுக்கைகள் உள்ளூர் மீன்வளத்திற்கு முக்கியமானவை, இம் மாவட்ட கடல் வளமானது இலங்கையின் மீன் பிடிப்பில் 30% பங்களிக்கிறது (சிலோன் டுடே, 2024). முன்மொழியப்பட்ட மீன்வளர்ப்புத் திட்டங்கள் போன்ற சுற்றுச்சூழல் சவால்கள், இந்த முக்கிய சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் சாத்தியமான சீரழிவு குறித்து கவலைகளை எழுப்பியுள்ளன. மீன்பிடித்தலை சமூகம் நம்பியிருப்பது, வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் இரண்டையும் பாதுகாக்க நிலையான நடைமுறைகளின் அவசியத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை ஊக்குவிப்பதில் பாடசாலையின் பங்கு மாணவர்களிடையேயும் பரந்த சமூகத்தினரிடையேயும் பாதுகாப்பு கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதில் முக்கியமானது.

சமூக-கலாச்சார தாக்கம்.

1594 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் பிரான்சிஸ்கன் துறவிகளால் கட்டப்பட்ட 400 ஆண்டுகள் பழமையான ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயமான வரலாற்று சிறப்புமிக்க புனித யாகப்பர் தேவாலயத்திற்கு மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் அருகாமையில் இருப்பது, இப்பகுதியின் ஆழமாக வேரூன்றிய கத்தோலிக்கப் பாரம்பரியத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது (புனித யாகப்பர் தேவாலயம், விடத்தல்தீவு, என்.டி.). இந்த உறவு சமூகத்தின் தார்மீக மற்றும் கலாச்சார கட்டமைப்பை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. பல்வேறு மதப் பின்னணிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பாடசாலையின் உள்ளடக்கிய அணுகுமுறை, சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்த்துள்ளது. மன்னார் மாவட்டத்தில் நாடக நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்த 1973 இல் நிறுவப்பட்ட இசைச் சங்கம் போன்ற முயற்சிகள், கலாச்சார செறிவூட்டல் மற்றும் சமூக ஒற்றுமைக்கான பாடசாலையின் உறுதிப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சமகால சவால்கள் மற்றும் தகவமைப்புகள்.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் சுற்றுச்சூழல் அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புத் தேவைகள் தொடர்பான சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகத்திற்குள் மீன்வளர்ப்பு திட்டங்கள் போன்ற முன்மொழியப்பட்ட முன்னேற்றங்கள் உள்ளூர் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புக்கும், நீட்டிப்பாக, சமூகத்தின் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களுக்கும் ஆபத்துகளை ஏற்படுத்துகின்றன. (சிலோன் டுடே, 2024). இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ள, பாடசாலை சுற்றுச்சூழல் கல்வியை அதன் பாடத்திட்டத்தில் ஒருங்கிணைத்து, பாதுகாப்பு மற்றும் நிலையான நடைமுறைகளின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. உள்ளூர் அமைப்புகளுடனான ஒத்துழைப்புகள் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் வளங்களை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. மேலும் நிறுவனம் அதன் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளையில் தரமான கல்வியை தொடர்ந்து வழங்குவதை உறுதி செய்கிறது.

பாடசாலையின் வரலாறு.

வரலாறு என்பது "ஆராய்ச்சி மூலம் பெறப்பட்ட அறிவு" என்று வரையறுக்கப்படுகிறது, இது கடந்த கால நிகழ்வுகளின் ஆய்வு மற்றும் ஆவணப்படுத்தலைக் குறிக்கிறது. வரலாறு பல்வேறு ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்படுகிறது, முதன்மையாக தொல்பொருள் சான்றுகள் மற்றும் இலக்கிய பதிவுகள், அவை கடந்த கால நாகரிகங்கள் மற்றும் சமூக வளர்ச்சிகள் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன. இந்த வரலாற்றுக் கணக்கைத் தொகுப்பதில், ஒரு விரிவான கண்ணோட்டத்தை வழங்க கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து ஆதாரங்களையும் நான் சேகரித்து தொகுத்துள்ளேன். இந்த ஆராய்ச்சியில் விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த மூத்த உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆர்வலர்களுடனான நேர்காணல்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள், அத்துடன் தொடர்புடைய ஆவணங்கள் மற்றும் ஆதாரங்களை வழங்கும் வரலாற்று புத்தகங்களிலிருந்து குறிப்புகள் ஆகியவை அடங்கும்.

புவியியல் மற்றும் நிர்வாக சூழல்.

தெற்காசியாவில் அமைந்துள்ள ஒரு தீவான இலங்கை, பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் வரலாற்று ரீதியாக வளமான நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நாட்டிற்குள், விடத்தல்தீவு வடக்கு மாகாணத்தில், மன்னார் மாவட்டத்திற்குள், குறிப்பாக மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்தில் அமைந்துள்ளது. பெரும்பாலும் அழகான மற்றும் வளங்கள் நிறைந்த கடலோரப் பகுதி என்று விவரிக்கப்படும் இந்தப் பகுதி, குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று, புவியியல் மற்றும் கலாச்சார மதிப்பைக் கொண்டுள்ளது.

பாடசாலையின் உருவாக்கம்.

விடத்தல்தீவுக்குள் உள்ள பல்வேறு உள்ளூர் பிரிவுகளில், **7வது வட்டாரம்** கல்வி மற்றும் சமூக மேம்பாட்டில் முக்கிய பங்கு வகித்த ஒரு நிறுவனத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்தப் பாடசாலை முதலில் விடத்தல்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை என்று அழைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில், இது மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் என அதன் தற்போதைய அடையாளமாக உருவெடுத்தது, இது இலங்கையில் கல்வி மற்றும் நம்பிக்கையைப் பரப்புவதற்குப் பங்களித்த ஒரு மரியாதைக்குரிய கத்தோலிக்க மிஷனரியான புனித ஜோசப் வாஸின் நினைவாகப் பெயரிடப்பட்டது. இந்த நிறுவனம் கல்வி கற்றலுக்கான மையமாக மட்டுமல்லாமல், பிராந்தியத்தின் கத்தோலிக்க மரபுகளுடன் ஆழமாகப் பின்னிப் பிணைந்த கலாச்சார மற்றும் மத பாரம்பரியத்தின் கலங்கரை விளக்கமாகவும் செயல்பட்டு வருகிறது. தொடர்ச்சியான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் சமூக ஆதரவு மூலம், பாடசாலை விடத்தல்தீவில் கல்வியின் ஒரு மூலக்கல்லாக இருந்து வருகிறது, இது தலைமுறைகளின் அறிவுசார் மற்றும் தார்மீக வளர்ச்சியை வடிவமைக்கிறது.

பாடசாலையின் பரிணாமம் மற்றும் மேம்பாடு.

அது நிறுவப்பட்டதிலிருந்து, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் கல்வி முன்னேற்றம் ஆகிய இரண்டிலும் பல மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில், இந்தப் பாடசாலை ஒரு சிறிய அளவிலான கல்வி நிறுவனமாகச் செயல்பட்டது, முதன்மையாக விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேசும் கத்தோலிக்க சமூகத்தினருக்கு சேவை செய்தது. இருப்பினும், மக்கள் தொகை அதிகரித்து, முறையான கல்விக்கான தேவை அதிகரித்ததால், பாடசாலை அதன் பாடத்திட்டம், சேர்க்கை திறன் மற்றும் வசதிகளை விரிவுபடுத்தி, பரந்த மாணவர் தளத்தை இடமளிக்கச் செய்தது. பாடசாலையின் வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மைல்கல், ஜூன் 3, 1918 அன்று அரசாங்கத்தால் இது அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த அங்கீகாரம் பாடசாலையின் கல்விச் சான்றுகளைச் சட்டப்பூர்வமாக்கியது மட்டுமல்லாமல், மாகாண நிதி மற்றும் நிர்வாக ஆதரவிற்கும் வழி வகுத்தது. தேவாலயத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் பாடசாலையிலிருந்து அரசாங்கத்தால் ஆதரிக்கப்படும் நிறுவனமாக மாறியது. நிலைத்தன்மையை உறுதிசெய்தது. மற்றும் வழங்கப்படும் கல்வியின் தரத்தில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றங்களை எளிதாக்கியது. 1960களில், தேசிய கல்வி தொடர்பான அரசாங்கக் கொள்கைகள், மதப்பிரிவுப் பாடசாலைகளின் கட்டமைப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கின. 1960 ஆம் ஆண்டில், பாடசாலை பொதுக் கல்வி முறையில் முழுமையாக உள்வாங்கப்பட்டது, இது மாகாணக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கல்வியை நோக்கிய நாடு தழுவிய மாற்றத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாகும். இருப்பினும், 1968 இல் கொள்கை சீர்திருத்தங்கள் தர சலுகைகளைக் குறைக்க வழிவகுத்தன, இதன் விளைவாக மாணவர் சேர்க்கையில் சரிவு மற்றும் சமூக அதிருப்தி ஏற்பட்டது. உள்ளூர் மாணவர்களுக்கு உயர்நிலைக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த பாடசாலை நிர்வாகம், அதிபர் சில்வெஸ்டர் அன்ரனி துரம் மற்றும் துணை அதிபர் பெனடிக்ற் தலைமையில், உயர்நிலைக் கல்வியை மீட்டெடுப்பதற்கான முயற்சிகளை முன்னெடுத்தது. 1969 வாக்கில், இந்த முயற்சிகள் பலனளித்தன, இது சமூகத்திற்கு ஒரு வெற்றியைக் குறித்தது மற்றும் அதன் மாணவர்களுக்கு விரிவான கல்வியை வழங்குவதற்கான பாடசாலையின் உறுதிப்பாட்டை வலுப்படுத்தியது.

கல்வி மற்றும் கலாச்சார பங்களிப்புகள்.

கல்வியாளர்களுக்கு அப்பால், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் சமூகத்திற்குள் கலாச்சார மற்றும் கலைத் திறமைகளை வளர்ப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. 1973 ஆம் ஆண்டில் பாடசாலையின் இசைச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது, மாணவர்களிடையே கலை மற்றும் இலக்கிய வெளிப்பாட்டை வளர்த்த ஒரு முக்கிய முயற்சியாகும். இந்த சங்கம் நாடகம், இசை மற்றும் பாரம்பரிய தமிழ் கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளை காட்சிப்படுத்துவதற்கான ஒரு தளமாக மாறியது, பாடசாலை அடிக்கடி மாவட்ட அளவிலான நிகழ்வுகளை நடத்திப் பங்கேற்கிறது. இந்தப் பாடசாலை மத நல்லிணக்கம் மற்றும் உள்ளடக்கத்தின் அடையாளமாகவும் இருந்து வருகிறது. முதலில் ஒரு கத்தோலிக்க நிறுவனமாக நிறுவப்பட்டாலும், பல்வேறு மத மற்றும் இனப் பின்னணியைச் சேர்ந்த மாணவர்களை வரவேற்று, இலங்கையின் வடக்கு கடலோரப் பகுதிகளின் பன்முக கலாச்சார அடையாளத்தை பிரதிபலிக்கிறது. விடத்தல்தீவில் உள்ள 400 ஆண்டுகள் பழமையான வரலாற்றுத் தளமான புனித யாகப்பர் தேவாலயத்துடன் பாடசாலையின் நெருங்கிய தொடர்பு, அதன் ஆன்மீக மற்றும் தார்மீக கல்வி அடித்தளத்தை மேலும் வலுப்படுத்தியுள்ளது.

சவால்கள் மற்றும் மீள்தன்மை.

இலங்கையில் உள்ள பல கிராமப்புற பாடசாலைகளைப் போலவே, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா

வித்தியாலயமும் பல தசாப்தங்களாக பல சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. சில முக்கிய சிக்கல்கள் பின்வருமாறு:

1. **உட்கட்டமைப்பு மற்றும் வளக் கட்டுப்பாடுகள்:** சமூக ஆதரவு இருந்தபோதிலும், பாடசாலை பெரும்பாலும் வரையறுக்கப்பட்ட வகுப்பறை இடம், காலாவதியான வசதிகள் மற்றும் நவீன கல்வி வளங்களின் பற்றாக்குறையுடன் போராடி வருகிறது.வளர்ந்து வரும் கல்வித் தரங்களுக்கு ஏற்ப கணினி ஆய்வகங்கள் மற்றும் டிஜிட்டல் கற்றல் கருவிகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதால், தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பின் தேவை ஒரு முக்கிய கவலையாகவே உள்ளது.
2. **சுற்றுச்சூழல் மற்றும் புவியியல் சவால்கள்:** விடத்தல்தீவு ஒரு கடலோர நகரமாக இருப்பதால், காலநிலை மாற்றம், கடல் மட்ட உயர்வு மற்றும் தீவிர வானிலை நிகழ்வுகளுக்கு ஆளாகக்கூடியது. அருகிலுள்ள விடத்தல்தீவு இயற்கை சரணாலயம், ஒரு அத்தியாவசிய சுற்றுச்சூழல் தளமாக இருந்தாலும், அரசாங்கக் கொள்கைகள் மற்றும் வணிக அச்சுறுத்தல்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது, சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை மற்றும் உள்ளூர் வாழ்வாதாரங்கள் பற்றிய கவலைகளை எழுப்புகிறது. சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப பாடசாலையின் திறன் அதன் நீண்டகால நிலைத்தன்மைக்கு மிக முக்கியமானது.
3. **அரசியல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார காரணிகள்:** இலங்கை உள்நாட்டுப் போர் (1983-2009) விடத்தல்தீவு உட்பட வடக்கு மாகாணம் முழுவதும் கல்வி நடவடிக்கைகளைச் சீர்குலைத்தது. பல குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்தன, மேலும் பாடசாலை நடவடிக்கைகள் அவ்வப்போது பாதிக்கப்பட்டன. போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், பிராந்தியத்தில் கல்வியைப் புத்துயிர் பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன, ஆனால் இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் சமூக-பொருளாதார உறுதியற்ற தன்மையின் விளைவுகள் தொடர்ந்து சவால்களை ஏற்படுத்துகின்றன.
4. **நிலையான கல்விக் கொள்கைகளுக்கான தேவை:** அரசாங்க நிதி மற்றும் கொள்கை முடிவுகளை நம்பியிருப்பது பாடசாலையின் பாடத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கும் உயர் கற்பித்தல் தரங்களைப் பராமரிப்பதற்கும் உள்ள திறனை பாதிக்கிறது. சிறந்த நிதி ஒதுக்கீடு, ஆசிரியர் பயிற்சி திட்டங்கள் மற்றும் மாணவர் மேம்பாட்டு முயற்சிகளுக்கான ஆதரவு பாடசாலை நிர்வாகிகள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்களுக்கு முன்னுரிமையாக உள்ளது. எதிர்காலத்தைப் பார்ப்பது, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் எதிர்காலம் இந்த சவால்கள் இருந்தபோதிலும், பாடசாலை நம்பிக்கை மற்றும் மீள்தன்மையின் கலங்கரை விளக்கமாக உள்ளது. முன்னோக்கிச் செல்லும்போது, கவனம் செலுத்த வேண்டிய முக்கிய பகுதிகள் பின்வருமாறு:
5. **உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள்:** கற்றல் அனுபவத்தை மேம்படுத்த வகுப்பறைகள், நூலகங்கள் மற்றும் ஆய்வகங்களை நவீனமயமாக்குதல்.
6. **தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பு:** தொழில்நுட்பம் சார்ந்த எதிர்காலத்திற்கு மாணவர்களைத் தயார்படுத்த டிஜிட்டல் கல்வி வளங்கள் மற்றும் மின்-கற்றல் வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல்.
7. **சுற்றுச்சூழல் கல்வி:** நிலைத்தன்மையை ஊக்குவிக்கும் மற்றும் பாதுகாப்பு முயற்சிகளில் மாணவர்கள் செயலில் பங்கேற்பாளர்களாக மாற ஊக்குவிக்கும் முயற்சிகளை வலுப்படுத்துதல். **சமூக ஈடுபாடு:** மாணவர் உதவித்தொகை மற்றும் பாடசாலை மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை ஆதரிக்க முன்னாள் மாணவர் பங்களிப்புகள் மற்றும் உள்ளூர் கூட்டாண்மைகளை ஊக்குவித்தல்.

விடத்தல்தீவு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்று பரிணாமம்.

கிடைக்கக்கூடிய ஆவணப்படுத்தப்பட்ட வரலாற்று பதிவுகளின்படி, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் ஆரம்பத்தில் 1900 ஆம் ஆண்டு கத்தோலிக்க மிஷனரிகளின் நிர்வாகத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்களாக, இந்த நிறுவனம் ஒரு தேவாலயத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் பாடசாலையாக செயல்பட்டது, விடத்தல்தீவு குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பக் கல்வியை வழங்கியது. இருப்பினும், 1918 ஆம் ஆண்டில், இந்தப் பாடசாலை அரசாங்க நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது, இது மத ரீதியாக நிர்வகிக்கப்படும் நிறுவனத்திலிருந்து அரசு ஆதரவு பெற்ற கல்வி நிறுவனமாக குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.

1930 களில், பாடசாலை அதன் கல்விச் சலுகைகளை விரிவுபடுத்தி, அதன் தர அளவுகளை தரம் 1 முதல் தரம் 10 வரை அதிகரித்தது. இந்த விரிவாக்கம் இப்பகுதியில் முறையான கல்விக்கான அணுகலை மேம்படுத்துவதில் முக்கியமானது. பின்னர், 1960 ஆம் ஆண்டில், பாடசாலை "மன்/விடத்தல்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை" என்று மறுபெயரிடப்பட்டது, இது தேசிய கல்வி முறையின் கீழ் செயல்படும் அதே வேளையில் கத்தோலிக்க மிஷனுடனான அதன் தொடர்ச்சியான தொடர்பை பிரதிபலிக்கிறது.

உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு மற்றும் சமூக ஆதரவு.

அதன் கல்வி வளர்ச்சி இருந்தபோதிலும், பாடசாலைக்கு பாடநெறி நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு

பிரத்தியேக விளையாட்டு மைதானம் இல்லை. இந்தத் தேவையை உணர்ந்து, 1960 களின் பிற்பகுதியில், விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டோர் மற்றும் சமூக உறுப்பினர்கள் பாடசாலைக்கு நிலத்தை வழங்கினர், இதனால் ஒரு விளையாட்டு மைதானம் நிறுவப்பட்டது. இந்தப் பங்களிப்பு பாடசாலையின் முழுமையான கல்வியை வழங்கும் திறனை கணிசமாக மேம்படுத்தியது, கல்வி மற்றும் உடல் வளர்ச்சி இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்தது.

இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் தாக்கம் மற்றும் கல்வி மீள்தன்மை.

இலங்கை உள்நாட்டுப் போர் (1983–2009) வடக்கு மாகாணத்தில் உள்ள கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் பெரும் சவால்களைக் கொண்டு வந்தது, மேலும் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் விதிவிலக்கல்ல. 1990களின் முற்பகுதியில், தொடர்ச்சியான மோதல்கள் காரணமாக பாடசாலையின் செயல்பாடுகள் தடைபட்டன. இருப்பினும், இந்த துன்பங்கள் இருந்தபோதிலும், 1991 இல் உயர்தர (A/L) வகுப்புகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் பாடசாலை மீள்தன்மையை வெளிப்படுத்தியது. குறிப்பாக கலை மற்றும் வணிகப் பிரிவுகளில். இந்த முடிவு பாடசாலையின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதிலும், மாணவர்கள் தங்கள் சொந்தப் பகுதிக்குள் உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை அணுகுவதிலும் ஒரு முக்கியமான படியைக் குறித்தது. 1993 ஆம் ஆண்டில், முதல் தொகுதி மாணவர்கள் உயர்தர (A/L) தேர்வுகளை எழுதினர், ஒன்பது மாணவர்கள் தேர்வுகளை எழுதினர். இவர்களில், ஏழு மாணவர்கள் வெற்றிகரமாகத் தேர்ச்சி பெற்று, பாராட்டத்தக்க வெற்றி விகிதத்தைப் பெற்றனர். இந்தக் கல்வி மைல்கல் பாடசாலையின் அங்கீகாரம் மற்றும் நற்பெயருக்கு கணிசமாக பங்களித்தது, இறுதியில் "மகா விததியாலயம்" ஆக மேம்படுத்தப்பட்டது.

புனித ஜோசப் வாஸ் அவர்களை கௌரவிக்கும் வகையில் பாடசாலையின் பெயரை மாற்றுதல்.

மகா வித்யாலயம் அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இலங்கையின் மத மற்றும் கல்விக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்புகளுக்குப் பெயர் பெற்ற கத்தோலிக்க மிஷனரி புனித ஜோசப் வாஸின் நினைவாக, 1993 ஆம் ஆண்டு இப் பாடசாலை அதன் தற்போதைய பெயரை மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் என்று ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த மறுபெயரிடுதல் பாடசாலையின் நீடித்த கத்தோலிக்க பாரம்பரியத்தின் அடையாளமாகவும், இலங்கையில் பரந்த மிஷனரி சார்ந்த கல்வி மரபுடனும் அதை இணைத்தது.

கொத்தணிப் பாடசாலையாக பதவி மற்றும் தொடர்ச்சியான சாதனைகள்.

இந்த காலகட்டத்தில், பாடசாலை கல்வி அமைச்சினால் "கொத்தணிப் பாடசாலை" என்று நியமிக்கப்பட்டது. அதாவது இது சுற்றியுள்ள பத்து பாடசாலைகளுக்கான மைய நிர்வாக மற்றும் கல்வி நிறுவனமாக மாறியது. இந்த அங்கீகாரம் விடத்தல்தீவு பிராந்தியத்தில் ஒரு முன்னணி கல்வி மையமாக அதன் பங்கை மேலும் வலுப்படுத்தியது. இந்த நேரத்தில், விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற கல்வியாளரான திரு. எஸ். சூசைப்பிள்ளை, பாடசாலை அதிபராகப் பணியாற்றினார். அவரது தலைமையின் கீழ், துணை அதிபர் திரு. பி.பெனடிக்ட் மற்றும் மூத்த ஆசிரியர் திரு. கி.ராஜகோன் ஆகியோர் பாடசாலையின் கல்வி மற்றும் பாடநெறி திட்டங்களை வலுப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். அவர்களின் கூட்டு முயற்சிகளும் அர்ப்பணிப்பும் பாடசாலையின் வளர்ச்சியை நிலைநிறுத்துவதற்கும் தேசிய கல்வி அமைப்பிற்குள் அதன் நிலையை உயர்த்துவதற்கும் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

உட்கட்டமைப்பு விரிவாக்கம் மற்றும் நூலக மேம்பாடு. (1995–1996)

1990கள் முழுவதும், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் கல்வி மற்றும் பாடநெறி நடவடிக்கைகள் இரண்டிலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்தது. 1995 மற்றும் 1996 ஆம் ஆண்டுகளில், மாணவர்களின் கற்றல் வளங்களை மேலும் ஆதரிப்பதற்காக பாடசாலை ஒரு பெரிய நூலக மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் இறங்கியது.உயர்தர (உயர்தர) மாணவர்களின் தீவிர பங்கேற்புடனும், ஆசிரியர் திரு. கி. ராஜகோனின் வழிகாட்டுதலுடனும், நூலகக் கட்டுமானத்திற்கான நிதியைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. திரு. கி. மரியதாஸ் (F.I.) பெற்ற நிதியின் மூலம் இந்த முயற்சி சாத்தியமானது. இது 60 அடி x 26 அடி நூலக வசதியை நிறுவ வழிவகுத்தது. இந்த நூலகம் ஒரு அத்தியாவசிய கல்விச் சொத்தாக மாறியது, மாணவர்களுக்கு மதிப்புமிக்க குறிப்புப் பொருட்கள், பாடப்புத்தகங்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சி வளங்களை அணுக உதவுகிறது. விடத்தல்தீவு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாறு, பாடசாலையின் மீள்தன்மை, சமூக ஆதரவு மற்றும் கல்விச் சிறப்பிற்கான அர்ப்பணிப்புக்கு ஒரு சான்றாகும். 1900 ஆம் ஆண்டு கத்தோலிக்க மிஷனரி நிர்வாகத்தின் கீழ் அதன் எளிமையான தொடக்கத்திலிருந்து அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட

மகா வித்தியாலயமாக வளர்ச்சியடையும் வரை, இந்த நிறுவனம் இப்பகுதியின் கல்வி நிலப்பரப்பை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. போர், உட்கட்டமைப்பு வரம்புகள் மற்றும் சமூக-பொருளாதார சவால்களால் ஏற்படும் துன்பங்கள் இருந்தபோதிலும், தரமான கல்வியை வழங்குவதற்கான அதன் நோக்கத்தில் பாடசாலை தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. உயர்நிலை வகுப்புகளை நிறுவுதல், அதன் கல்வி நிலையை மேம்படுத்துதல் மற்றும் நூலகம் போன்ற முக்கிய வசதிகளை நிர்மாணித்தல் ஆகியவை முன்னேற்றம் மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான அதன் உறுதிப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இன்று,மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், விடத்தல்தீவில் கற்றல், கலாச்சார பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக அதிகாரமளிப்பு மையமாக அதன் பாரம்பரியத்தை தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தி வருகிறது.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு மற்றும் சவால்கள்.

பாடசாலை வசதிகளின் விரிவாக்கம். (1950–1983)

1982–1983 காலகட்டத்தில்,மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் வளர்ந்து வரும் மாணவர் எண்ணிக்கையை பூர்த்தி செய்வதற்காக 60 அடி × 25 அடி வகுப்பறை கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. கூடுதலாக, 140 அடி x 25 அடி பிரதான அரங்கம் நிறுவப்பட்டது, இது பாடசாலையின் உட்கட்டமைப்பை கணிசமாக மேம்படுத்தியது. இருப்பினும், இத்தகைய உட்கட்டமைப்பு விரிவாக்க முயற்சிகளுக்கான அடித்தளம் 1950 களின் முற்பகுதியில் தொடங்கியது என்பதை வரலாற்று பதிவுகள் குறிப்பிடுகின்றன, அப்போது பாடசாலை முதன்முதலில் கட்டமைக்கப்பட்ட வகுப்பறை மற்றும் வசதி மேம்பாட்டைக் கண்டது. இந்த ஆண்டுகளில் உட்கட்டமைப்பில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றங்கள் மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் மற்றும் பழைய மாணவர்களின் அசைக்க முடியாத அர்ப்பணிப்பு காரணமாக சாத்தியமானது. அவர்களின் கூட்டு பங்களிப்புகள் பாடசாலை கல்வி கற்றலுக்கான இடமாக மட்டுமல்லாமல் சமூக வளர்ச்சி மற்றும் கல்வி சிறப்பிற்கான மையமாகவும் இருப்பதை உறுதி செய்தன.

இலங்கை உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சியின் தாக்கம். (1995 முதல்)

1995 ஆம் ஆண்டில், இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் தீவிரம் விடத்தல்தீவு கிராமத்திலும் அதன் குடியிருப்பாளர்களிலும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மோதல் தீவிரமடைந்ததால், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த ஏராளமான மக்கள் (IDPs) விடத்தல்தீவுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர், இது கிராமத்தின் மக்கள் தொகை அடர்த்தியை வியத்தகு முறையில் அதிகரித்தது. இந்த இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களில் நாவந்துறை, மானிப்பாய் மற்றும் பளையைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் விடத்தல்தீவில் தஞ்சம் புகுந்தன. இந்த திடீர் மக்கள் வருகை கிராமத்தின் வளங்களில், குறிப்பாக அதன் கல்வி நிறுவனங்களில் கூடுதல் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் மாணவர் சேர்க்கையில் அதிகரிப்பு காணப்பட்டது, இதனால் வளர்ந்து வரும் கற்பவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப உடனடி உட்கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டன. 1998 இல் பாடசாலை நிலைமைகள்: வளர்ந்து வரும் மாணவர் மக்கள்தொகைக்கு வரையறுக்கப்பட்ட உட்கட்டமைப்பு 1998 இல், பாடசாலை 1,005 மாணவர்களின் சேர்க்கையை எட்டியது, இது அந்த நேரத்தில் பிராந்தியத்தின் மிகப்பெரிய கல்வி நிறுவனங்களில் ஒன்றாக மாறியது. இருப்பினும், வளர்ந்து வரும் மாணவர் எண்ணிக்கை இருந்தபோதிலும், பாடசாலை கடுமையான உட்கட்டமைப்பு வரம்புகளை எதிர்கொண்டது. கிடைக்கக்கூடிய வகுப்பறை வசதிகள் பின்வருமாறு:

1. பிரதான கலையரங்கம் (140 அடி × 25 அடி) - முன்னர் 1950 களில் கட்டப்பட்டது. இந்த அமைப்பு கல்வி நிகழ்வுகள் மற்றும் தேர்வுகளை நடத்துவது உட்பட பல செயல்பாடுகளைச் செய்தது.
2. 60 அடி × 25 அடி வகுப்பறை கட்டிடம் - 1982–1983 இல் கட்டப்பட்டது. இது மாணவர்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட வகுப்பறை இடத்தை வழங்கியது.
3. 60 அடி × 20 அடி வகுப்பறை கட்டிடம் - பிரதான கலையரங்கத்திற்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. கூடுதல் ஆனால் போதுமான வகுப்பறை இடத்தை வழங்குகிறது.
4. 60 அடி × 20 அடி நூலக கட்டிடம் - மாணவர்களுக்கான முதன்மை கல்வி வள மையமாக செயல்படுகிறது.

இந்த வசதிகள் இருந்தபோதிலும், பாடசாலை வகுப்பறைகளின் கடுமையான பற்றாக்குறையை எதிர்கொண்டது, இதனால் அதிகரித்து வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு இடமளிப்பது கடினம்.

உட்கட்டமைப்பு பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதில் சமூக முயற்சிகள்.

கூடுதல் கற்றல் இடங்களுக்கான அவசரத் தேவையை உணர்ந்து, உள்ளூர் சமூகம் பாடசாலையின் செயல்பாடுகளை ஆதரிக்க முன்முயற்சி நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. கூட்டு பங்களிப்புகள் மற்றும் தன்னார்வ முயற்சிகளுடன், கூடுதல் கற்றல் இடமாக பணியாற்றுவதற்காக பாடசாலையின் பிரதான

நுழைவாயிலுக்கு அருகில் 20 அடி 15 அடி அளவுள்ள ஒரு தற்காலிக கொட்டகை கட்டப்பட்டது. கூடுதலாக, கடுமையான வகுப்பறை பற்றாக்குறை காரணமாக, பாடசாலை வளாகத்தில் சிதறிக்கிடந்த பெரிய பூவரசு (போர்டியா) மரங்களின் கீழ் வகுப்புகளை நடத்துவதன் மூலம் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் மேம்பட்ட முறையில் முன்னேறினர். பாடசாலையின் மையத்தில் அமைந்துள்ள பாரம்பரிய பூவரசு மரம், மாணவர்கள் பாடங்களுக்காக கூடும் ஒரு முறைசாரா வகுப்பறை இடமாக மாறியது. பாடசாலையின் விளையாட்டு மைதானத்தில் உள்ள கூடுதல் பூவரசு மரங்கள் மாணவர்களுக்குத் தற்காலிக நிழலை வழங்கின, போதுமான உட்கட்டமைப்பு இல்லாத நிலையில் மாற்று கற்றல் பகுதிகளாக செயல்பட்டன. மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்று விரிவாக்கம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு அதன் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், முன்னாள் மாணவர்கள் மற்றும் உள்ளூர் சமூகத்தின் மீள்தன்மை மற்றும் அர்ப்பணிப்பை விளக்குகிறது. போர் தொடர்பான இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் வள வரம்புகள் உள்ளிட்ட கடினமான காலகட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், படைப்பாற்றல் மற்றும் சமூக ஆதரவுடன் சவால்களுக்கு ஏற்ப பாடசாலை தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்தது. 1995 மற்றும் 1998 க்கு இடையிலான காலம் குறிப்பாக சவாலானது, ஏனெனில் உள் இடப்பெயர்ச்சி காரணமாக மாணவர் சேர்க்கையில் ஏற்பட்ட விரைவான அதிகரிப்பு ஏற்கனவே உள்ள வசதிகளை பாதித்தது. இருப்பினும், கிராமவாசிகள் மற்றும் பாடசாலை நிர்வாகிகளின் கூட்டு முயற்சிகள் மரங்களின் கீழும் தற்காலிக கட்டமைப்புகளிலும் கூட கற்றல் தொடர்வதை உறுதி செய்தன. பாடசாலையின் வரலாற்றில் இந்தக் காலம் சமூகத்தால் இயக்கப்படும் கல்வி முயற்சிகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது மற்றும் விடத்தல்தீவு மக்களின் கல்வி நிறுவனங்களைப் பாதுகாப்பதிலும் மேம்படுத்துவதிலும் நீடித்த அர்ப்பணிப்புக்கு ஒரு சான்றாக செயல்படுகிறது.

மோதலின் தாக்கம் மற்றும் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் தற்காலிக இடமாற்றம். (1999–2000)

போர் மற்றும் கல்வி இடையூறுகள் காரணமாக இடம்பெயர்வு.

1990களின் பிற்பகுதியில், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் மடு கல்வி வலயத்திற்குள் ஒரு முன்னணி கல்வி நிறுவனமாக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டது, கல்வி, பாடநெறி நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூக ஈடுபாடு ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கியது. இருப்பினும், 1999 இல் இராணுவ மோதல் அதிகரித்தது பாடசாலை மற்றும் உள்ளூர் சமூகம் இரண்டிற்கும் பேரழிவு விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. ஜூன் 29, 1999 அன்று, ஆயுதப்படைகளால் தொடங்கப்பட்ட கடுமையான இராணுவத் தாக்குதல் பரவலான அழிவுக்கும் விடத்தல்தீவு மக்கள் பெருமளவில் இடம்பெயர்வதற்கும் வழிவகுத்தது. மோதல் பிரதேசங்களிலிருந்து விலகிய பகுதிகளில் பாதுகாப்பைத் தேடி, பீதியிலும் குழப்பத்திலும் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக, விடத்தல்தீவின் முழு மக்களும் இடம்பெயர்ந்தனர், 400 க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் மன்னார் தீவில் தஞ்சம் புகுந்தனர். இந்தக் குடும்பங்கள் பள்ளிமுனை போக்குவரத்துப் பாதை கடல் நீரேரி வழியாக இடம்பெயர்ந்தன. இறுதியில் பேசாலையில் நிறுவப்பட்ட ஒரு தற்காலிக அகதிகள் முகாமில் தங்க வைக்கப்பட்டனர்.

மாணவர் சேர்க்கை சரிவு மற்றும் கல்வி வள இழப்பு.

முழு கிராமத்தின் இடப்பெயர்ச்சியும் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவுகள் பின்வருமாறு:

• பல குடும்பங்கள் பாதுகாப்பான பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டதால், மாணவர் சேர்க்கையில் கடுமையான சரிவு.

• பாடசாலை வசதிகள் பரவலாகக் களவாடப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. இதனால் நிறுவனம் கடுமையான உட்கட்டமைப்பு இழப்பின் நிலையில் இருந்தது.

• கணிசமான எண்ணிக்கையிலான கல்வியாளர்கள் இப்பகுதியை விட்டு வெளியேறினர் அல்லது பணிக்குத் திரும்ப முடியாமல் போனதால், ஆசிரியர்கள் பெருமளவில் இடம்பெயர்ந்தனர். மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் வெளியேறிச் சென்றதால், பாடசாலையின் இயல்பான செயல்பாடு ஸ்தம்பித்தது.பேசாலையில் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் தற்காலிகமாக நிறுவப்பட்டது.இடம்பெயர்ந்த மாணவர்களுக்கு தொடர்ச்சியான கல்வியை வழங்குவதற்கான அவசரத் தேவையை உணர்ந்து, அப்போதைய மன்னார் ஆயர் மறைந்த அதிவணக்கத்திற்குறிய கலாநிதி இராயப்பு யோசப் (Rt. Rev. Dr. Rayappu Joseph), அவசரகால சூழ்நிலைகளில் கல்வி நடவடிக்கைகள் மீண்டும் தொடங்கப்படுவதை உறுதிசெய்யத் தலையிட்டார். அவரது பரிந்துரையைத் தொடர்ந்து, வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாண கல்வித் துறை பேசாலையில் உள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் தற்காலிகக் கிளையை நிறுவ ஒப்புதல் அளித்தது. இந்த முடிவு பாடசாலையை ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் இரண்டு தனித்தனி நிறுவனங்களாகச் செயல்பட அனுமதித்தது:

1. விடத்தல்தீவில் உள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் - போரினால் கணிசமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்தப் பகுதியை விட்டு வெளியேறாத மீதமுள்ள சில மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்காக இந்தக் கிளை செயல்பாட்டில் இருந்தது.
2. பேசாலையில் உள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் - அகதிகள் முகாமில் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ள இடம்பெயர்ந்த மாணவர்களுக்கு உதவுவதற்காக பேசாலையில் புனித பேட்ரிக் மகா வித்தியாலயத்தின் வளாகத்தில் பாடசாலையின் ஒரு புதிய கிளை அமைக்கப்பட்டது.

இந்த ஏற்பாடு, விடத்தல்தீவை விட்டு வெளியேறிய மாணவர்கள் மேலும் இடையூறுகள் இல்லாமல் பேசாலையில் தங்கள் கல்வியைத் தொடர முடியும் என்பதை உறுதி செய்தது. 1999 ஆம் ஆண்டு போரினால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி, அதன் நீண்ட வரலாற்றில் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் எதிர்கொண்ட மிக முக்கியமான நெருக்கடிகளில் ஒன்றாகும். பௌதீக வள இழப்பு, மாணவர் சேர்க்கையில் ஏற்பட்ட கூர்மையான சரிவு மற்றும் ஆசிரியர்களின் இடப்பெயர்ச்சி ஆகியவை பாடசாலையின் செயல்பாடுகளுக்கு கடுமையான சவால்களை ஏற்படுத்தின. இருப்பினும், மதத் தலைவர்களின், குறிப்பாக ஆயர் ராயப்பு ஜோசப்பின் தலையீடு மற்றும் கல்வி முறையின் தகவமைப்புத் திறன், பேசாலையில் ஒரு இடைநிலைப் பாடசாலைக் கிளையை நிறுவுவதன் மூலம் தற்காலிகமான ஆனால் செயல்பாட்டுக்குரிய கல்வித் தீர்வை அனுமதித்தது. இந்த முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், இடப்பெயர்ச்சி காலம் பாடசாலைச் சமூகத்தை ஆழமாகப் பாதித்தது, பல மாணவர்களின் கல்வித் தொடர்ச்சியை சீர்குலைத்தது. காலப்போக்கில், குடும்பங்கள் படிப்படியாக விடத்தல்தீவுக்குத் திரும்பியதால், பாடசாலை ஒரு மையக் கல்வி நிறுவனமாக அதன் பங்கை மீண்டும் பெற்றது, ஆனால் போரின் வடுக்கள் அதன் நீண்டகால வளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து பாதித்தன.

இடப்பெயர்ச்சிக்குப் பிந்தைய கல்விச் சவால்கள் மற்றும் நிறுவன மறுசீரமைப்பு. (1999 முதல்)

உயர்தர மாணவர்கள் மற்றும் உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் மீதான தாக்கம்.

1999 ஆம் ஆண்டில், இடப்பெயர்ச்சிக்கு முன்னர், விடத்தல்தீவு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் க.பொ.த. உயர்தர பிரிவில் சுமார் 40 மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். இருப்பினும், இராணுவ மோதல் காரணமாக கட்டாயமாக இடம்பெயர்ந்ததைத் தொடர்ந்து, பாடசாலை கடுமையான சவால்களை எதிர்கொண்டது. அவற்றில் பின்வருவன அடங்கும்:

- மாணவர்களை தங்க வைக்க போதுமான வகுப்பறை வசதிகள் இல்லாதது.
- தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்களின் குறிப்பிடத்தக்க பற்றாக்குறை, ஏனெனில் பலர் நடந்து வரும் போர் காரணமாக வெளியேறினர்.
- கல்வித் தொடர்ச்சியில் ஏற்பட்ட இடையூறுகள், மாணவர்கள் மாற்றுக் கல்வி நிறுவனங்களைத் தேட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

இதன் விளைவாக, பல உயர்தர மாணவர்கள் மன்னார் நகரத்தில் உள்ள முக்கிய பாடசாலைகளுக்கு அல்லது பிராந்தியம் முழுவதும் உள்ள பிற அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு மாற்ற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இருப்பினும், மாணவர்களில் ஒரு பகுதியினர் பாடசாலையில் தங்கி, சிரமங்களை மீறி தங்கள் படிப்பைத் தொடர்ந்தனர். குறிப்பிடத்தக்க வகையில், இந்த சவால்கள் இருந்தபோதிலும், 1999 இல் எனது வழிகாட்டுதலின் கீழ் கணக்கியல் படித்தவர்கள் உட்பட, இடம்பெயர்ந்த மாணவர் குழுவைச் சேர்ந்த 21 மாணவர்கள் வெற்றிகரமாக பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெற்றனர். கூடுதலாக, ஆறு மாணவர்கள் தேசிய கல்வியியல் கல்லூரிகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இது மிகவும் கடினமான சூழ்நிலைகளில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனையைக் குறிக்கிறது.

நிரந்தர மீள்குடியேற்றம் மற்றும் தோட்டவெளியில் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தை நிறுவுதல்.

காலப்போக்கில், மன்னார் தீவில் தஞ்சம் புகுந்த விடத்தல்தீவிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் ஆயர் இராயப்பு ஜோசப்பின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் தோட்டவெளி பகுதியில் நிரந்தரமாக மீள்குடியேற்றப்பட்டனர். இந்த மீள்குடியேற்ற முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் ஒரு கிளை தோட்டவெளியில் அதிகாரப்பூர்வமாக நிறுவப்பட்டது, இது இடம்பெயர்ந்த மாணவர்கள் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குத் திரும்பாமல் தங்கள் கல்வியைத் தொடர அனுமதித்தது. இருப்பினும், ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல, மன்னார் தீவுக்குச் சென்ற இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களில் பலர் விடத்தல்தீவில் உள்ள தங்கள் சொந்த நிலங்களுக்குத் திரும்பும் வாய்ப்பை இழந்தனர். இந்த நிரந்தர மாற்றம், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் தோட்டவெளி கிளையின் கட்டமைப்பு மறுசீரமைப்புக்கு வழிவகுத்தது.

- மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் தோட்டவெளி கிளை, தோட்டவெளி தொடக்கப்பாடசாலை இணைக்கப்பட்டு ஒரு புதிய கல்வி நிறுவனத்தை உருவாக்கியது.

• இணைக்கப்பட்ட பாடசாலை பின்னர் மன்னார் வலயக் கல்வித் துறையில் இணைக்கப்பட்டு, விடத்தல்தீவில் உள்ள பாடசாலையில் இருந்து இது தனியாகச் செயல்பட்டது.
• இதன் விளைவாக, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் (தோட்டவெளிக் கிளை) பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் மன்னார் வலயக் கல்வி முறையில் உள்வாங்கப்பட்டு, விடத்தல்தீவிலிருந்து மன்னாருக்கு நிரந்தரமாக இடம்பெயர்ந்தனர்.

விடத்தல்தீவில் உள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் தொடர்ச்சி.

இந்த மாற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவில் உள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் செயல்பாட்டில் இருந்தது. குறைந்த மாணவர் எண்ணிக்கை மற்றும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காரணமாக பாடசாலை சவால்களை எதிர்கொண்ட போதிலும், அது தொடர்ந்து செயல்பட்டு அப்பகுதியில் இருந்த உள்ளூர் சமூகத்திற்கு சேவை செய்தது. இடப்பெயர்ச்சிக்குப் பிந்தைய காலம், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்றில் ஒரு சிக்கலான கட்டத்தைக் குறித்தது. போரினால் தூண்டப்பட்ட மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் இடமாற்றம், தோட்டவெளியில் ஒரு கிளையை நிறுவுதல் மற்றும் மன்னார் கல்வி முறைக்குள் பாடசாலைகளின் கட்டமைப்பு மறுசீரமைப்பு ஆகியவை நிறுவனத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் தருணங்களை வரையறுக்கின்றன. இந்தச் சவால்கள் இருந்தபோதிலும், மாணவர்களின் கல்வி ரீதியான மீள்தன்மை தெளிவாகத் தெரிந்தது. கணிசமான எண்ணிக்கையிலானவர்கள் பல்கலைக்கழக சேர்க்கை மற்றும் தொழில்முறை கற்பித்தல் வாய்ப்புகளைப் பெற்றனர். மேலும், விடத்தல்தீவு மற்றும் தோட்டவெளி ஆகிய இரண்டிலும், அதன் செயல்பாடுகளை மாற்றியமைத்துத் தொடரும் பாடசாலையின் திறன், அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தையும், பிராந்தியத்தில் கல்விக்கான அதன் அசைக்க முடியாத அர்ப்பணிப்பையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

2007 மோதலின் தாக்கம், போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு மற்றும் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் தற்போதைய நிலை.

2007 மோதல் மற்றும் பாடசாலை மூடல் காரணமாக இடம்பெயர்வு. (2007-2010)

2007 ஆம் ஆண்டில், இலங்கையில் மீண்டும் ஆயுத மோதல்கள் எழுந்ததால், விடத்தல்தீவு மக்கள் பெருமளவில் இடம்பெயர்ந்தனர். வன்முறை அதிகரித்ததால், முழு சமூகமும் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறி, வடக்கு மாகாணம் முழுவதும் பல இடம்பெயர்வு முகாம்களில் தஞ்சம் புகுந்தனர். கட்டாய இடம்பெயர்வு மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் கடுமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, இதன் விளைவாக 2007 முதல் 2010 வரை முழுமையாக மூடப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகளாக, பாடசாலை செயல்படாமல் இருந்தது, மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லது நிர்வாக நடவடிக்கைகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

பாடசாலையின் மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மறு திறப்பு (2010–2012)

2009 இல் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து, இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் படிப்படியாக 2010 இல் விடத்தல்தீவுக்குத் திரும்பினர். மீள்குடியேற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால், மூன்று வருட செயலற்ற நிலைக்குப் பிறகு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் அதிகாரப்பூர்வமாக மீண்டும் திறக்கப்பட்டது, அதன் கல்வி நடவடிக்கைகள் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டன. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட நிறுவனத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதில் சவால்கள் இருந்தபோதிலும், அதிகரித்து வரும் மாணவர் சேர்க்கை மற்றும் ஆசிரியர் ஆட்சேர்ப்புடன் பாடசாலை படிப்படியாக மீளத் தொடங்கியது.

"நவோதயா" பாடசாலையாக மேம்படுத்துதல் மற்றும் மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள். (2012)

2012 ஆம் ஆண்டளவில், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் "நவோதயா" பாடசாலையாக மேம்படுத்தப்பட்டது. இது மேம்பட்ட கல்வித்தரங்கள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுப் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயராகும். 2007 மோதலால் ஏற்பட்ட அழிவு பெரும்பாலான பாடசாலை கட்டிடங்களை முற்றிலுமாக சேதப்படுத்தியது, பிரதான கேட்போர் கூடம் மட்டுமே அப்படியே இருந்தது. இதற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக, கிராமப்புற மேம்பாட்டு சங்கம் (RDS) மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான அமைப்புகளின் உதவியுடன் விரிவான மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.UNHCR (ஐக்கிய நாடுகளின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர்) நிதி மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவியுடன், பின்வரும் முக்கிய உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள் 2012 இல் நிறைவடைந்தன:

• வளர்ந்து வரும் மாணவர் எண்ணிக்கையை பூர்த்தி செய்வதற்காக 135 அடி - 25 அடி இரண்டு மாடி

வகுப்பறை கட்டிடம்.

- போருக்குப் பிறகும் நிலைத்திருந்த பிரதான கலையரங்கத்தின் 130 அடி - 25 அடி புதுப்பித்தல்.
- மாணவர்களுக்குச் சிறந்த கற்றல் வசதிகளை உறுதி செய்யும் 60 அடி - 25 அடி வகுப்பறை தொகுதி.

இந்த மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் பாடசாலையின் கல்விச் சூழலையும் கட்டமைப்பு ஒருமைப்பாட்டையும் மீட்டெடுப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன, இது விடத்தல்தீவு மாணவர்களுக்கு தரமான கல்வியை வழங்கும் அதன் பணியைத் தொடர அனுமதித்தது.

கல்வி மற்றும் சாராத சாதனைகள். (2012–2023)

மீண்டும் திறந்து புனரமைக்கப்பட்டதிலிருந்து, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் கல்வி மற்றும் பாடநெறிக்கு அப்பாற்பட்ட துறைகளில் தொடர்ந்து மைல்கற்களை அடைந்து வருகிறது.

உயர்கல்வி சாதனைகள். (2023)

2023 ஆம் ஆண்டில், ஐந்து மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதியை வெற்றிகரமாகப் பெற்றனர், இது பாடசாலையின் கல்வித் திறனுக்கான அர்ப்பணிப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.விளையாட்டு மற்றும் சாராத சாதனைகள்பாடசாலை கால்பந்து, கைப்பந்து மற்றும் தடகளப் போட்டிகளில் சிறந்து விளங்கி, மாகாண மட்டத்தில் போட்டியிடுகிறது.பல மாணவர்கள் தேசிய அளவிலான விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பாடசாலையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியுள்ளனர், பிராந்திய மட்டத்திற்கு அப்பால் தங்கள் திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

தற்போதைய பாடசாலை நிலை.(2024 நிலவரப்படி)

2024 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி,மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் விடத்தல்தீவில் ஒரு முக்கிய கல்வி நிறுவனமாக தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது, உள்ளூர் சமூகத்திற்கு அர்ப்பணிப்புள்ள ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊழியர்களுடன் சேவை செய்கிறது.

- மொத்த மாணவர் சேர்க்கை: 250 மாணவர்கள்
- மொத்த கற்பித்தல் பணியாளர்கள்: 29 ஆசிரியர்கள்
- மொத்த பயிற்சியாளர்கள் (சிறப்பு பயிற்றுனர்கள்): 1 பயிற்சியாளர்
- மொத்த கல்விசாரா பணியாளர்கள்: 1 பாடசாலை ஊழியர்

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாறு, மீள்தன்மை, விடாமுயற்சி மற்றும் சமூக வலிமைக்கு ஒரு சான்றாகும். இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் காரணமாக இந்தப் பாடசாலை பல கட்ட இடப்பெயர்ச்சி, அழிவு மற்றும் மறுகட்டமைப்பு ஆகியவற்றைச் சந்தித்துள்ளது, இருப்பினும் போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தத்திலும் அது தொடர்ந்து செழித்து வருகிறது. "நவோதயா" பாடசாலையாக மேம்படுத்துதல், வசதிகளை வெற்றிகரமாக புனரமைத்தல் மற்றும் தொடர்ச்சியான கல்வி மற்றும் தடகள சாதனைகள் ஆகியவை, துன்பங்கள் இருந்தபோதிலும் முன்னேறுவதற்கான நிறுவனத்தின் அர்ப்பணிப்பை நிரூபிக்கின்றன. வளர்ந்து வரும் மாணவர் அமைப்பு, அர்ப்பணிப்புள்ள ஆசிரியர் குழு மற்றும் நம்பிக்கைக்குரிய கல்வி மற்றும் பாடநெறி செயல்திறன்களுடன், இந்தப் பாடசாலை விடத்தல்தீவு மக்களுக்கு நம்பிக்கை மற்றும் கல்வி மறுமலர்ச்சியின் அடையாளமாக நிற்கிறது.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் வசதிகள்.

விடத்தல்தீவு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் உள்ள பௌதீக உட்கட்டமைப்பு மற்றும் அத்தியாவசிய வசதிகள், கல்வி கற்றல், ஆசிரியர் நலன் மற்றும் பாடநெறிக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்பாடுகளை ஆதரிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. பாடசாலையில் தற்போதுள்ள கட்டிடங்கள், வசதிகள் மற்றும் வளங்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

1.வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள் : மாணவர்களுக்கு உகந்த கற்றல் சூழலை வழங்கும் நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட வகுப்பறைகள.பயனுள்ள கற்பித்தல் மற்றும் கற்றலை உறுதி செய்ய போதுமான இருக்கை ஏற்பாடுகள், காற்றோட்டம் மற்றும் விளக்குகள்.

2.நிர்வாகக் கட்டிடம் : முதல்வர் அலுவலகம், நிர்வாக அலுவலகங்கள் மற்றும் பணியாளர் ஒருங்கிணைப்பு அறைகளைக் கொண்டுள்ளது. பாடசாலை மேலாண்மை மற்றும் ஒருங்கிணைப்புக்கான முக்கிய மையமாக செயல்படுகிறது.

3.நூலகம் : பாடப்புத்தகங்கள், குறிப்புப் பொருட்கள் மற்றும் பொது வாசிப்பு வளங்களின் தொகுப்பைக் கொண்ட நன்கு பொருத்தப்பட்ட நூலகம். மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கான ஆராய்ச்சி மற்றும் அறிவு மையமாக செயல்படுகிறது.

4.அறிவியல் ஆய்வகம் :அறிவியல் பரிசோதனைகள் மற்றும் நடைமுறை கற்றலை நடத்துவதற்கான ஒரு பிரத்தியேக இடம். அத்தியாவசிய அறிவியல் கருவிகள், ஆய்வகப் பொருட்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு

ஏற்பாடுகளுடன் பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

5.கணினி ஆய்வகம் : மாணவர்களுக்கு டிஜிட்டல் கற்றல் கருவிகள் மற்றும் கணினி அடிப்படையிலான கல்விக்கான அணுகலை வழங்குகிறது.தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்பத்தில் (ICT) நடைமுறை கற்றலை எளிதாக்குகிறது.

6. ஊட்டச்சத்து பிரிவு: பாடசாலை உணவுத் திட்டங்களின் ஒரு பகுதியாக சத்தான உணவைத் தயாரித்து விநியோகிப்பதற்கான ஒரு வசதி. மாணவர்கள் தங்கள் கல்வி செயல்திறன் மற்றும் ஆரோக்கியத்தை ஆதரிக்க சமச்சீரான உணவைப் பெறுவதை உறுதி செய்கிறது.

7.தொழில்நுட்ப பயிற்சி பிரிவு: தொழில் மற்றும் தொழில்நுட்ப பயிற்சிக்கான ஒரு சிறப்புப் பிரிவு. மாணவர்கள் கைவினைத்திறன், தொழில்நுட்பம் மற்றும் வர்த்தகம் தொடர்பான செயல்பாடுகளில் நடைமுறை திறன்களைப் பெற உதவுகிறது.

8.சுகாதார பிரிவு: மாணவர்கள் மற்றும் ஊழியர்களுக்கு அடிப்படை முதலுதவி மற்றும் சுகாதார சேவைகளை வழங்கும் ஒரு மருத்துவ பராமரிப்பு வசதி.தடுப்பு சுகாதாரம் மற்றும் நல்வாழ்வு மையமாக செயல்படுகிறது.

9.கூடுதல் கணினி ஆய்வகம் : அதிக மாணவர்களை உள்ளடக்கி, ICT கல்வியை மேம்படுத்த இரண்டாவது கணினி பயிற்சி அலகு.

10. மாணவர் ஆலோசனை பிரிவு: மாணவர் வழிகாட்டுதல், தொழில் ஆலோசனை மற்றும் உளவியல் ஆதரவுக்கான பிரத்தியேக இடம். மாணவர்கள் தங்கள் ஒட்டுமொத்த நல்வாழ்வுக்காக உணர்ச்சி மற்றும் கல்வி ஆதரவைப் பெறுவதை உறுதி செய்கிறது.

11. நவீன மல்டிமீடியா கற்றல் அறை : டிஜிட்டல் ப்ரொஜெக்டர்கள், ஆடியோ-வி/வல் எய்ட்ஸ் மற்றும் ஊடாடும் கற்றல் தொழில்நுட்பங்களுடன் கூடிய ஸ்மார்ட் வகுப்பறை. நவீன கற்பித்தல்-கற்றல் செயல்முறையை மேம்படுத்துகிறது.

12. மொழி கற்றல் மையம்: மொழித் திறன்கள், தகவல் தொடர்பு பயிற்சி மற்றும் எழுத்தறிவு வளர்ச்சியை மேம்படுத்த வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு வசதி.

13. விவசாயப் பயிற்சிப் பகுதி: விவசாயக் கல்வி மற்றும் நேரடி விவசாயப் பயிற்சிக்கான பிரத்தியேக நிலம்.மாணவர்கள் நிலையான விவசாய நடைமுறைகளில் ஈடுபட ஊக்குவிக்கிறது.

14. நீர் வழங்கல் அமைப்பு: சுத்தமான குடிநீர் மற்றும் சுகாதார வசதிகள் கிடைப்பதை உறுதி செய்யும் ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நீர் விநியோக அமைப்பு.

15. கலாச்சார செயல்பாடு பிரிவு : கலாச்சார நிகழ்வுகள், பாரம்பரிய கலைகள் மற்றும் பாரம்பரிய அடிப்படையிலான செயல்பாடுகளுக்காக நியமிக்கப்பட்ட இடம். நாடகம், இசை, நடனம் மற்றும் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்க மாணவர்களை ஊக்குவிக்கிறது.

16. ஆசிரியர்களின் ஓய்வறை (ஆசிரியர் ஓய்வு அறை): ஆசிரியர்கள் தங்கள் கல்வி அமர்வுகளுக்கு இடையில் ஓய்வெடுக்க ஒரு பிரத்தியேக ஓய்வு இடம்.

17. ஆசிரியர்களின் தங்குமிடம் (ஆண் மற்றும் பெண்): தொலைதூரப் பகுதிகளிலிருந்து பயணம் செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கான குடியிருப்பு வசதிகள். ஆண் மற்றும் பெண் ஆசிரியர்களுக்கு தனித்தனி தங்குமிடம்.

18. விளையாட்டு மைதானம் : கால்பந்து, கைப்பந்து, தடகளம் மற்றும் பிற வெளிப்புற விளையாட்டுகளுக்கான விசாலமான விளையாட்டு மைதானம். மாகாண மற்றும் தேசிய அளவிலான போட்டி விளையாட்டு நிகழ்வுகளுக்கான பயிற்சிப் பகுதியாக செயல்படுகிறது.

19. மின்சாரம் : வகுப்பறைகள், ஆய்வகங்கள் மற்றும் நிர்வாக அலுவலகங்கள் முழுவதும் மின்சாரம் கிடைப்பதை உறுதி செய்யும் ஒரு நிலையான மின்சாரம் வழங்கும் அமைப்பு.

20. நீர் வழங்கல் மற்றும் சுகாதார அமைப்பு: மாணவர்கள் மற்றும் ஊழியர்களுக்கான நன்கு பராமரிக்கப்படும் நீர் வழங்கல் வலையமைப்பு, சரியான சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதார வசதிகள். மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் உட்கட்டமைப்பு, கல்வி, தொழில், விளையாட்டு மற்றும் கலாச்சார வசதிகளுடன் கூடிய நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட கல்விச் சூழலை பிரதிபலிக்கிறது. இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் போர் தொடர்பான அழிவு போன்ற வரலாற்று சவால்கள் இருந்தபோதிலும், நவீன கல்வியை ஆதரிக்கப் பாடசாலை அதன் வசதிகளை மீண்டும் கட்டமைத்து வலுப்படுத்தியுள்ளது. வகுப்பறைகள், ஆய்வகங்கள், ஆசிரியர் தங்குமிடம், விளையாட்டு உட்கட்டமைப்பு மற்றும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த கற்றல் மையங்கள் கிடைப்பது கல்வியின் தரத்தையும் மாணவர் வளர்ச்சியையும் மேம்படுத்தியுள்ளது.உட்கட்டமைப்பு மற்றும் கல்வி தொழில்நுட்பத்தில் தொடர்ச்சியான முதலீட்டுடன், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் விடத்தல்தீவில் ஒரு முன்னணி நிறுவனமாக உள்ளது, கல்விச் சிறப்பையும் முழுமையான வளர்ச்சியையும் வளர்க்கிறது.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம்: விடத்தல்தீவின் அதிபர்கள்.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் தலைமை மற்றும் நிர்வாகம் நிறுவனத்தின் கல்விச் சிறப்பையும் சமூக தாக்கத்தையும் வடிவமைப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டுள்ளது. பல

தசாப்தங்களாக, பாடசாலை பல புகழ்பெற்ற முதல்வர்களால் வழிநடத்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொன்றும் அதன் வளர்ச்சி, மீள்தன்மை மற்றும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கின்றன.மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் பிராந்தியத்தில் உள்ள பிற இணைந்த பாடசாலைகளில் பணியாற்றிய அதிபர்களின் காலவரிசைப் பட்டியல் கீழே உள்ளது:
புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபர்கள்.

1. திரு.A. பத்திநாதர் (பயஸ்) - 1932, யாழ்ப்பாணம்
2. திருமதி S. பத்திநாதன் - துணை முதல்வர்
3. திரு. S.M . குரூஸ் - அதிபர் (வங்காலை)
4. திரு.S. திருச்செல்வம் - அதிபர் (1957, விடத்தல்தீவு)
5. திரு. A. அலோசியஸ் பெர்னாண்டோ - அதிபர் (பேசாலை)
6. திரு. S. சிங்கராயர் - அதிபர் (யாழ்ப்பாணம்)
7. திரு. சுவாம்பிள்ளை சந்தியாப்பிள்ளை - அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
8. திரு. S. அந்தோனிமுத்து - அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
9. திரு. பி. இராயப்பு - அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
10. திரு. எஸ் சூசைப் பிள்ளை - அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
11. திரு. B. பெனடிக்ட் - அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
12. திரு. கி. ராஜக்கோன் -அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
13. திருமதி சு . மரியசீலி - அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
14. திரு.ம. அல்போன்ஸ் - அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
15. திருமதி. இ. அன்னமலர் - அதிபர் (விடத்தல்தீவு)
16. திரு. யோ.கியோமயர்பயஸ் (விடத்தல்தீவு)

பிற இணைக்கப்பட்ட மற்றும் அருகிலுள்ள பாடசாலைகளின் முதல்வர்கள்

1. திரு. வ யேசுதாசன் - அதிபர் (குமணயான் குளம்)
2. திரு. எஸ். விஸ்வராஜா - அதிபர் (பல்லையடி புதுக்குளம்)
3. திரு. எஸ். அமலநாதன் - அதிபர் (கண்ணட்டி)
4. திரு. ஏ. தேவதாஸ் - அதிபர் (ஆண்டாங்குளம்)
5. திரு. மை. கிறிஸ்டியான் - அதிபர் (குஞ்சுக்குளம்)
6. திரு. ஞா. அந்தோணிப்பிள்ளை - அதிபர் (வட்டக்கண்டல்)

பாடசாலை வளர்ச்சியில் தலைமைத்துவத்தின் முக்கியத்துவம்.

பாடசாலையின் வரலாற்று முன்னேற்றம், உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு மற்றும் கல்வி சாதனைகளின் வெவ்வேறு கட்டங்களில் ஒவ்வொரு முதல்வரும் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.ஆரம்பகால தலைவர்கள் (1932–1950கள்): பாடசாலையின் அடித்தளத்தை நிறுவுதல், தொடக்கக் கல்வியை இணைத்தல் மற்றும் அரசாங்க அங்கீகாரத்தைப் பெறுதல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தினர். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் முதல்வர்கள் (1950கள்–1980கள்): இடைநிலைக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்துதல், விரிவாக்கப்பட்ட உட்கட்டமைப்பு மற்றும் கல்விச் செயல்திறனை வலுப்படுத்த ஆசிரியர்-மாணவர் வலையமைப்புக்குகளை உருவாக்குதல். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தலைவர்கள் (1990கள்–2000கள்): தொடர்ச்சியான கல்வியை உறுதி செய்யும் அதே வேளையில் போர், மாணவர் இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுவாழ்வு முயற்சிகளின் சவால்களை நிர்வகித்தல். நவீன தலைமைத்துவம் (2010–தற்போது வரை): தேசியக் கொள்கைகளுடன் ஒத்துப்போகும் வகையில் மறுசீரமைப்பு, உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள் மற்றும் கல்வி முன்னேற்றங்களை முன்னெடுத்தனர்.இந்த முதல்வர்கள் மற்றும் அவர்களது தலைமைக் குழுக்களின் கூட்டு முயற்சிகள், விடத்தல்தீவில் மிகவும் நெகிழ்ச்சியான மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கல்வி நிறுவனங்களில் ஒன்றாகபுனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்யாலயத்தை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன.

விடத்தல்தீவின் ஆரம்பகால கல்வியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகள்.

விடத்தல்தீவில் உள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் முறையாக நிறுவப்படுவதற்கு முன்பு, பல புகழ்பெற்ற கல்வியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகள் விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் கல்வி வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். இந்த நபர்கள் கட்டமைக்கப்பட்ட கற்றலின் ஆரம்ப கட்டங்கள், பாடசாலைகளை நிறுவுதல் மற்றும் பிராந்தியத்தில் எழுத்தறிவு மற்றும் கல்வித் திறனை மேம்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கினர்.
விடத்தல்தீவு மற்றும் அருகிலுள்ள பிற முக்கிய கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றிய ஆரம்பகால கல்வியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளின் பட்டியல் கீழே உள்ளது:
விடத்தல்தீவின் கல்வியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகள் (ஆரம்ப காலம்)

1. திரு. S. பிரான்சிஸ் - கல்வியாளர் (யாழ்ப்பாணம்)
2. திரு. A. துரம் - கல்வியாளர் (பேசாலை)
3. திரு. கி. சே. மிராண்டா - கல்வியாளர் (பேசாலை)
4. திரு. S. ஜோண் - கல்வியாளர் (மிருசுவில்)
5. திரு. பா. அந்தோனிப்பிள்ளை - கல்வியாளர் (சூரிய கட்டைக்காடு)
6. திரு. ட. M. தர்மதாஸ் - கல்வியாளர் (விடத்தல்தீவு)
7. திரு. A. பிரான்சிஸ் சேவியர் - கல்வியாளர் (மாந்தை)

அவர்களின் பங்களிப்புகளின் முக்கியத்துவம்
இந்த முன்னோடி கல்வியாளர்கள் விடத்தல்தீவு மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் முறையான கல்விக்கான அடித்தளத்தை அமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.அவர்கள் எழுத்தறிவு மற்றும் கல்வி வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தனர், மாணவர்கள் அடிப்படை மற்றும் மேம்பட்ட கல்வியை அணுகுவதை உறுதி செய்தனர். கற்பித்தலுக்கான அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு கல்வி வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு பங்களித்தது, இறுதியில் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் போன்ற கட்டமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களை நிறுவ வழிவகுத்தது. யாழ்ப்பாணம், பேசாலை, மாந்தை மற்றும் மிருசுவில் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த கல்வியாளர்கள் விடத்தல்தீவுக்கு பல்வேறு கல்வி தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி, ஒரு வலுவான கல்வி கலாச்சாரத்தை வடிவமைக்க உதவினர்.இந்த ஆரம்பகால கல்வியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளின் பங்களிப்புகள் விடத்தல்தீவின் கல்வி வரலாற்றில் அடித்தளமாக இருந்தன. கற்பித்தல், அறிவுப் பரப்புதல் மற்றும் கல்வி ஒழுக்கம் ஆகியவற்றில் அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு இப்பகுதியில் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சி மற்றும் முறைப்படுத்தலுக்கு வழி வகுத்தது, இறுதியில் மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் ஒரு முக்கிய கல்வி நிறுவனமாக நிறுவப்பட வழிவகுத்தது. அவர்களின் முயற்சிகள் விடத்தல்தீவிலும் அதற்கு அப்பாலும் எதிர்காலச் சந்ததியினரை ஊக்குவிக்கின்றன.

விடத்தல்தீவின் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க முதல் சாதனைகள் மற்றும் முக்கிய நபர்கள்.

விடத்தல்தீவின் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் நிர்வாகத்தின் வரலாறு அந்தந்த துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மைல்கற்களை எட்டிய பல முன்னோடி நபர்களின் பங்களிப்புகளால் குறிக்கப்படுகிறது. அவர்களின் சாதனைகள் கல்வி, நிர்வாகம், சுகாதாரம் மற்றும் பொதுச் சேவையில் பிராந்தியத்தின் ஆரம்பகால முன்னேற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்த முதல் சாதனையாளர்கள் மற்றும் முக்கிய நபர்களின் பட்டியல் கீழே:

கல்வி சாதனைகள் - தரம் 5 உதவித்தொகை தேர்வு.

தரம் 5 உதவித்தொகை தேர்வு ஒரு முக்கியமான கல்வி மைல்கல்லாகும், மேலும் இந்தத் தேர்வில் சிறப்பைப் பெற்ற முதல் மாணவர்கள்:

1. முதல் இடம்: திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை பொன்சேகா
2. இரண்டாம் இடம்: திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை மரியாம்பிள்ளை

கல்வியில் முன்னோடிகள்

1. முதல் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி: திரு. நீ. மரியாம்பிள்ளை
2. முதல் கல்வி இளங்கலை பட்டதாரி: திரு. நீ. மரியாம்பிள்ளை
3. முதல் மருத்துவர் . சத்தியசீலன் கிறிசோஸ்ரொம்
4. முதல் மருத்துவ தாதி: திருமதி. S . பிளசம்
5. முதல் குரு . அருட்பணி . செ.ஸ்ரீபன் ராஜா

6.முதல் பாடசாலை முதல்வர். திரு. S. திருச்செல்வம்
7.முதல் கன்னியாஸ்திரி : அருட்சகோதரி S. கோஸ்கா
8.முதல் அருட்சகோதரர் : அருட்சகோதரர். S. ஸ்டானிஸ்லாஸ்
9.முதல் பொறியியலாளர்: திரு. கு. நியூமன்
10. முதல் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர். ஜெயசீலன் ஞானசீலன்
11. முதல் பாடசாலை ஆசிரியர். திரு. திருச்செல்வம்
12. முதல் செவிலியர். திருமதி S. மரியா புஷ்பம்
13. முதல் பல்கலைக்கழக ஆங்கில போதனாசிரியர்: திரு. சூசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்

பொது சேவை மற்றும் நிர்வாகத்தில் முன்னோடிகள்.

1.முதல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர். திரு. அ. அடைக்கலநாதன்
2.முதல் மாகாண சபை உறுப்பினர் மற்றும் முதல் மாகாண சபை அமைச்சர் - மருத்துவர் ஞானசீலன் குணசீலன்.
3.முதல் பிரதேச சபை தவிசாளர் . திரு.சு.வரப்பிரகாசம்
4. முதல் பிரதேச சபை உறுப்பினர் திரு.யே.சுதாகரன்
5.முதல் உதவி அரசாங்க அதிபர்/ பிரதேச செயலாளர் (AGA): திரு. எம். பரமதாஸ்
6.முதல் நில அளவையாளர். திரு. என். மனுவல்பிள்ளை

பிற குறிப்பிடத்தக்க முதன்மையானவர்கள்.

உதவி நிர்வாகம், சட்ட விவகாரங்கள் மற்றும் பிற முக்கிய அரசாங்கப் பணிகளில் பதவிகளை வகித்த முதல் நபர்கள் கிடைக்கக்கூடிய வரலாற்று பதிவுகளில் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை.
1.திரு.சி.மகாலிங்கம்-முதல் சட்டவாளர்.

முதல் சாதனைகளின் முக்கியத்துவம்.

1. **கல்வி மைல்கற்கள்:** இந்த ஆரம்பகால அறிஞர்கள் மற்றும் கல்வியாளர்கள் விடத்தல்தீவில் கல்விச் சிறப்பிற்கும் தொழில்முறை வளர்ச்சிக்கும் அடித்தளமிட்டனர்.
2. **சுகாதாரப் பங்களிப்புகள்:** முதல் மருத்துவ நிபுணர்கள் மற்றும் செவிலியர்கள் அத்தியாவசிய சுகாதார சேவைகளை வழங்கினர், சமூகத்தின் நல்வாழ்வை உறுதி செய்தனர்.
3. **பொது நிர்வாகம் மற்றும் ஆளுகை:** முதல் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக பிரமுகர்கள் ஆட்சி, கொள்கை வகுத்தல் மற்றும் நில நிர்வாகத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர், இது பிராந்தியத்தின் அரசியல் நிலப்பரப்பை வடிவமைத்தது.
4. **மத மற்றும் சமூக பங்களிப்புகள்:** முதல் மத பிரமுகர்கள் (கன்னியாஸ்திரிகள மற்றும் குருக்கள்) ஆன்மீக தலைமை, சமூக சேவை மற்றும் விடத்தல்தீவின் தார்மீக வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்தனர்.

இந்த முன்னோடிகளின் ஆரம்பகால சாதனைகள், கல்வி, நிர்வாகம், சுகாதாரம் மற்றும் பொது சேவை உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் விடத்தல்தீவு மக்களின் முன்னேற்றத்தையும் மீள்தன்மையையும் பிரதிபலிக்கின்றன. அவர்களின் பங்களிப்புகள் எதிர்காலச் சந்ததியினரை சிறந்து விளங்கத் தூண்டியுள்ளன. இது இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் விடத்தல்தீவின் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

விடத்தல்தீவு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பங்களித்த ஆசிரியர்களின் பட்டியல்.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் கல்வியாளர்கள் பாடசாலையின் கல்விச் சிறப்பையும் முழுமையான வளர்ச்சியையும் வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர். கற்பித்தல், மாணவர் வழிகாட்டுதல் மற்றும் பாடநெறி நடவடிக்கைகளில் அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு முயற்சிகள் விடத்தல்தீவின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் அருகிலுள்ள கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களின் விரிவான பட்டியல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த பாடசாலை ஆசிரியர்கள்

1. திருமதி யே.பவுலினம்மா, 2. திருமதி. ஏ. பாக்கியசீலி, 3. திருமதி. ஏ. கிறிஸ்டினா பிள்ளை (வயலட்),

4. திரு. லோரன்ஸ் (மயில் நாதம் - மயில் நடன நிகழ்ச்சிக்கு பிரபலமானவர்), 5. திரு மரியதாஸ் (யாழ்ப்பாணம்), 6. திரு.நாகலிங்கம் (சூறாவத்தை), 7. திரு. ஜோசப் (யாழ்ப்பாணம்), 8. திரு. லாரன்ஸ் (மன்னார்), 9. திரு. யேசுதாசன் (ஆங்கிலம்), 10. திரு.சாமிநாதர் (சூரிய கட்டைக்காடு), 11. திருமதி. எஸ். மேரி தெரசா (சூரிய கட்டைக்காடு), 12. திரு கனகரத்தினம் (உடுவில், சாவகச்சேரி), 13. செல்வி. கிறிஸ்டின் (யாழ்ப்பாணம்), 14. திருமதி மேரிப்பிள்ளை (யாழ்ப்பாணம்), 15. திருமதி சவிரியம்மா குரூஸ் (வங்காலை), 16. திருமதி. மற்ரில்டா குரூஸ் (வங்காலை), 17. திரு. சூசைப் பிள்ளை (மினுக்கன்), 18. திரு. பிரான்சிஸ் சேவியர் (யாழ்ப்பாணம்), 19. திருமதி பிரான்சிஸ் சேவியர் (யாழ்ப்பாணம்), 20. திரு.எஸ்.செபஸ்தியம்பிள்ளை, 21. திரு.எம்.கீதபொன்கலன் (மண்டைதீவு), 22. திரு. சி. இம்மானுவேல் (காத்தான்குளம்), 23. திருமதி. தியோபிளஸ், 24. திருமதி. அன்னமேரி கீதபொன்கலன் (மண்டைதீவு), 25. திருமதி பத்திநாதர், 26. திருமதி இல்வீனஸ்.

அவர்களின் பங்களிப்புகளின் முக்கியத்துவம்.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் கல்விக் கட்டமைப்பை வடிவமைப்பதில் இந்தக் கல்வியாளர்கள் முக்கிய பங்காற்றினர். மாணவர் வளர்ச்சிக்கான அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு வகுப்பறைகளுக்கு அப்பால் விளையாட்டு, கலை, கலாச்சார நடவடிக்கைகள் மற்றும் தலைமைத்துவ பயிற்சி வரை நீட்டிக்கப்பட்டது. பல ஆசிரியர்கள் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மற்றும் பிற தமிழ் பேசும் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், பாடசாலையின் கல்வி பன்முகத்தன்மை மற்றும் அறிவுசார் மரபுகளை வளப்படுத்தினர்.சில கல்வியாளர்கள் தங்கள் கலாச்சார பங்களிப்புகளுக்காக அறியப்பட்டனர், உதாரணமாக மயில்நாடம் (மயில் நடனம்) மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதில் பிரபலமான திரு. லாரன்ஸ்.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் ஆசிரியர்கள் பாடசாலையின் மீள்தன்மை, தழுவல் மற்றும் கல்வி நற்பெயரில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு தலைமுறை தலை முறையாக மாணவர்களுக்கு ஊக்கமளித்து, விடத்தல்தீவின் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு நீடித்த மரபை விட்டுச் செல்கிறது. மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்களிப்பாளர்கள், தன்னார்வலர்கள் மற்றும் துணை ஊழியர்கள். மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் மீள்தன்மை அதன் ஆசிரியர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளால் மட்டுமல்ல, பாடசாலையின் வளர்ச்சி, செயல்பாடுகள் மற்றும் சமூக ஈடுபாட்டில் முக்கிய பங்கு வகித்த அர்ப்பணிப்புள்ள தனிநபர்கள் மற்றும் தன்னார்வலர்களாலும் வடிவமைக்கப்பட்டது.இந்தப் பட்டியலில் பாடசாலை மேம்பாட்டு மன்ற (SDC) உறுப்பினர்கள், தன்னார்வலர்கள், நீண்டகால பங்களிப்பாளர்கள் மற்றும் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த தனிநபர்கள் அடங்குவர்.

பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபை (SDC) உறுப்பினர்கள்.

உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள், நிர்வாக விவகாரங்கள் மற்றும் மாணவர் நலத் திட்டங்களை மேற்பார்வையிடுவதில் பாடசாலை மேம்பாட்டு மன்றம் (SDC) அவசியமானது. இந்த முயற்சியில் பின்வரும் நபர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தன ர்.

1. திரு.பொ.சிவேந்திரன், 2. திருமதி.கி.அற்புதசீலி, 3.திரு.வி.சுதாகர், 4.திரு.எ.எடிசன், 5. திருமதி. வி.நிலோஜினி, 6.திருமதி.R.மேபில் சோபியா, 7. திருமதி.ந.நிமல்டா, 8. திரு.செ.எமில்யூட், 9. திருமதி. பொ.கொன்சலா, 10. திரு.ப.சுலக்சன், 11. திருமதி.றொ.நிசாந்தினி, 12. திருமதி.போ.மேரி கிறிஸ்ரீன், 13.திருமதி.யோ.வ.வசந்தலா, 14.திரு.ஞா.அமல்ராஜ். இந்த SDC உறுப்பினர்கள் நிதி திரட்டுதல், உட்கட்டமைப்பு பராமரிப்பு மற்றும் பாடசாலை நிர்வாகம் உள்ளிட்ட பாடசாலை மேம்பாட்டு முயற்சிகளை ஒருங்கிணைக்க உதவினார்கள்.

தன்னார்வலர்கள் மற்றும் சமூக ஆதரவாளர்கள்: மாணவர் வழிகாட்டுதல், பாடசாலை நிர்வாகம் மற்றும் சமூக சேவை போன்ற துறைகளில் பின்வரும் தன்னார்வலர்கள் அத்தியாவசிய ஆதரவை வழங்கினர். 1. திரு .செ.பிறீமன் ராஜா, 2.திரு.பே. றொபட் நிக்ஸன், 3.திரு.மா.சிறிஸ்கந்தகுமார், 4.திருமதி.S.றஞ்சினி, 5.அமரர்.J. சுதாஜினி, 6.திருமதி.I . கீதவதனி, 7.திரு.அ.அன்ரனி றெஜி, 8.திரு. பெ. பெனற், 9.அ.நீல் ஆம்ஸ்ரோங், 10.திருமதி.F.மேரி யசிந்தா, 11.செல்வி.கி.கிறிசாந்தி, 12.திருமதி. நி.றூபிற் அஞ்சலா, 13.அமரர்.சி.அமல நேசன், 14.திருமதி.தே.உருசுலா, 15.திருமதி.கிருஸ்ணவேனி, 16.திரு.கலேந்திரன், 17.திருமதி.ம.றொறிஸ், 18.திரு.ச.பெல்மன் அல்மெயின்டன், 19.திருமதி. வி.சறோமதி, 20.திரு.கு.சிவானந்தம், 21.திருமதி.றெ.கலீஸ்ரீன், 22.திருமதி.பி.குமுதா, 23.அமரர்.சு.மேரி கியூஜின், 24.அமரர்.ம.மேரிகில்டா, 25.திருமதி.T.சாந்தகுமார், 26.திருமதி.S.பிறக்சிறோஜி, 27.திருமதி.S.சசீலா, 28.அமரர்.கா.ஜெபின்றோஸ், 29.திருமதி.சு.மேபின்கெரின், 30.திருமதி. ஆ. தாட்சாயினி, 31.செல்வி.ஆ.நிலானி, 32.திரு.S.றூபன், 33.திருமதி.பா.மேரி லலிதா, 34திருமதி. லோ.ஜெயவதி, 35.திருமதி.நந்தினி, 36.திருமதி.நெ.நிர்மலா, 37.திருமதி.டொ.கொன்சலா.

இவர்கள் பல்வேறு பாடசாலை திட்டங்களுக்கு உதவினார்கள், அன்றாட நடவடிக்கைகளை சீராக உறுதிசெய்து மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டுதலையும் ஆதரவையும் வழங்கினார்கள்.

விடத்தல்தீவின் கல்வித் துறையில் நீண்டகால பங்களிப்பாளர்கள் மற்றும் செல்வாக்கு மிக்க நபர்கள்.

விடத்தல்தீவில் உள்ள மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் பிற கல்வி முயற்சிகளை வடிவமைப்பதில் பல நிர்வாகிகள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சமூக பிரமுகர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.
திரு.இ.திருச்செல்வம், திரு.சு.சந்தியாம்பிள்ளை, திரு.யே.இராயப்பு, திரு.அ.அந்தோனிமுத்து, திரு.சு.சூசப்பிள்ளை, திரு.அ.அந்தோனிப்பிள்ளை, திரு.ப.பெனடிக்ற், திரு.கி.இராயக்கோன், திருமதி.றோ.மரியசீலி, திரு.ம.அல்போன்ஸ், அமரர்.இ.அன்னமலர், திரு.பி.பிரான்சீஸ் சேவியர், திரு.L.M.தர்மதாஸ், அமரர்.சி.பெப்சி, அமரர்.ச.அமலநாதன், திரு.மை.கிறிஸ்ரியன், திரு.தொ. யேசுதாசன், திரு.செ.விஸ்வராசா, திரு.ஞா.அந்தோனிப்பிள்ளை, இந்த நபர்கள் தலைமை, கற்பித்தல் மற்றும் நிர்வாகத்தின் மூலம் பங்களித்தனர், பாடசாலையின் கல்வி மற்றும் நிர்வாக வெற்றியில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

சமூகத் தலைவர்கள் மற்றும் கலாச்சார பங்களிப்பாளர்கள்.

விடத்தல்தீவில் கல்வியானது ஆசிரியர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளால் மட்டுமல்ல, கலாச்சார, இலக்கிய மற்றும் சமூக பங்களிப்பாளர்களாலும் வடிவமைக்கப்பட்டது, அவர்கள் சமூகம் சார்ந்த கற்றலுக்கான வலுவான அடித்தளத்தை நிறுவ உதவினார்கள்.
திரு. சர்மா ஞானசுந்தரம், திரு.S.கலியுகவரதன், திரு. துரைசிங்கம், திரு. பிலிப்புப்பிள்ளை, திருமதி. P.குமுதா, திருமதி.K.வாணி, ஜனாப் (b)பறக்கத்துல்லாஹ், திரு.R.குருசாமி, திருமதி.S.சிவமலர், திருமதி.K. சாந்தி, திருமதி மாலினி, திருமதி மல்லிகா சிங், திரு. செலஸ்ரின் பிள்ளை, திருமதி அல்வீனஸ், திருமதி வேணி, திருமதி காமல், சர்மா, திருமதி எஸ். பிரணதார்த்திகா, திருமதி இராசராணி
இந்த புள்ளிவிவரங்கள் கலை, இலக்கியம் மற்றும் கலாச்சாரக் கல்வியை ஊக்குவிப்பதில் ஒரு செல்வாக்கு மிக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தன. முறையான கல்வியாளர்களுக்கு அப்பால் ஒரு முழுமையான கண்ணோட்டத்தை உருவாக்க மாணவர்களுக்கு உதவுகின்றன.
மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வெற்றி மற்றும் நீண்ட ஆயுள், கல்வியாளர்கள், நிர்வாகிகள், தன்னார்வலர்கள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்களின் வலையமைப்பால் ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபை உறுப்பினர்கள் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நிர்வாகத்தில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றத்தை உறுதி செய்தனர். தன்னார்வலர்கள் மற்றும் சமூக ஆதரவாளர்கள் பாடசாலையின் சீரான செயல்பாடுகளுக்குப் பங்களித்தனர். நீண்டகால கல்வியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகள் கல்விச் சிறப்பில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். கலாச்சார மற்றும் இலக்கியப் பங்களிப்பாளர்கள் பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் கலைகளைப் பாதுகாக்கவும் ஊக்குவிக்கவும் உதவினார்கள். அவர்களின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் பாடசாலையை ஒரு வலுவான கல்வி நிறுவனமாக வடிவமைத்துள்ளன. இது வரலாற்று சவால்களை சமாளிக்கவும், விடத்தல்தீவு மாணவர்களுக்கு தலைமுறை தலைமுறையாக தரமான கல்வியை தொடர்ந்து வழங்கவும் அனுமதிக்கிறது.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்றில் முக்கிய கல்வியாளர்கள், ஊழியர்கள் மற்றும் பங்களிப்பாளர்கள், விடத்தல்தீவு.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் கல்வி மற்றும் நிர்வாக வெற்றி பல புகழ்பெற்ற கல்வியாளர்கள், ஊழியர்கள் மற்றும் பங்களிப்பாளர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நபர்கள் கற்பித்தல், மாணவர் வழிகாட்டுதல், பாடசாலை நிர்வாகம் மற்றும் பாடநெறி மேம்பாட்டில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.பாடசாலையின் கல்வி நிலப்பரப்பிலும், விடத்தல்தீவின் பரந்த கல்வி கட்டமைப்பிலும் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஆசிரியர்கள், நிர்வாகிகள் மற்றும் பங்களிப்பாளர்களின் விரிவான பட்டியல் கீழே உள்ளது.

கல்வியாளர்கள் மற்றும் முக்கிய பணியாளர்கள்.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், கல்வியில் சிறந்து விளங்குவதற்கும் மாணவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கும் பின்வரும் நபர்கள் பங்களித்துள்ளனர்.ஆசிரியர்கள் மற்றும் கல்வி ஊழியர்கள்:
திரு. எஸ். நைலஸ், திருமதி எம். வினோதினி, திரு. ச. நோயல், திரு. பூ.காந்தன், திரு. இரா. குகதாசன், திரு. எஸ். நிருசன், திரு. எம். ஐ. குரூஸ், திரு. ம. அல்போன்ஸ், திருமதி த. சாந்தா தேவி, திருமதி சி. சாந்த குமாரி, திரு. கு. சிவானந்தன், திருமதி லு. யூக்கறிஸ்ரா, திருமதி கி. கிறிஸ்டின், திருமதி மோ. கலாமதி, திருமதி மே. மாலா, திரு. சி. அமலநேசன், திருமதி வி, கரோலின், திருமதி செ. குணசீலி, திரு. செ. எட்மன் ஜெயக்குமார், திருமதி S. நேசமலர், திருமதி உ. விஜி (பரப்பங்கண்டல்), திருமதி S. மாலதி,

திரு. S. அருளானந்தம், திரு. M. சுப்பிரமணியம், திருமதி T. கௌரீஸ்வரி, திருமதி R. விமலதாதேவி, திரு. A. குமாரசாமி, திருமதி S. உஷா (தமிழ் ஆசிரியர்), திருமதி S. வசந்தி (அறிவியல் ஆசிரியர்), திரு. S. மதி (உடற்கல்வி ஆசிரியர்), திரு. மு. கருணாமூர்த்தி, திரு. R. மங்களேஸ்வரன், திரு. S. சிவமூர்த்தி, திருமதி S. ராசராணி, திருமதி k. மேரி கில்டா

கூடுதல் பங்களிப்பாளர்கள் மற்றும் ஆதரவு ஊழியர்கள்.

பின்வரும் நபர்கள் நிர்வாகப் பணிகள், பாடநெறிக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்பாடுகள் மற்றும் மாணவர் நலத் திட்டங்களில் உதவி செய்துள்ளனர்.
1.திரு.எஸ்.என். சதன், 2. திரு. S. சங்கீத், 3.திரு.வி. காஸ்ட்ரோ, 4.திருமதி.அ.க. மேகலா, 5.திருமதி.R. ஜெயமலர், 6.திருமதி.எம்.ஏ. சியானா, 7.திருமதி.என். தன்சிகா, 8.திருமதி.ஏ. ஜனனி, 9.திரு.எஸ். சஜீவன், 10.செல்வி.எஸ். சாந்தலூசீலா, 11.திருமதி.நி. றூபிட் அஞ்சலோ, 12.திருமதி.ச. ஆன்றோஸ் சுஜி, 13.திருமதி.வி. துளசினி, 14.திருமதி.ஏ. எழில்பாரதி, 15.திருமதி.ஏ. மரிய திரேசா, 16.திருமதி.தே.உருசிலா 17.திரு. சர்மா ஞானசந்தரம், 18.திரு.S.கலியுகவரதன், 19.திரு.துரைசிங்கம், 20.திரு.S.பிலிப்புப்பிள்ளை, 21.திருமதி.பி. குமுதா, 22.திருமதி.K. வாணி, 23.ஜனாப்.(B)கறக்கத்துல்லாஹ், 24.திருமதி.R.குருசாமி, 25.திருமதி.S.சிவமலர், 26.திருமதி.K.சாந்தி, 27.திருமதி.பி. உஷா, 28.திருமதி.பெ.மாலினி மல்லிகா (சிங்களம்), 29.திரு.எம்.செலஸ்தீன்பிள்ளை, 30.திருமதி.எஸ்.அல்வீனஸ்.

நீண்ட கால கல்வியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகள்.

பாடசாலையின் நிர்வாக அமைப்பு, நிர்வாகம் மற்றும் கல்வி ஒழுக்கத்தை வடிவமைப்பதில் பல தலைவர்கள் மற்றும் கல்வியாளர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர்.
1. திரு.யோ.கியோமர் பயஸ், 2.திரு.என்.என். எமில்ரன், 3.திரு.எஸ். எட்மன் ராஜ், 4.திரு.த.யேசுராஜன், 5.திரு.கே.நவநீதன், 6.திரு.எம். கிருஷ்ணகுமார், 7.திரு.டி. சுதர்சன், 8.திரு.எஸ். சஞ்சீவன், 9.திரு.ஆர். அஜந்தன், 10.திரு.T. சங்கீர்த்தனன், 11திரு.பீ. இம்மானுவேல், 12.திருமதி.சி. மகூதா, 13.செல்வி.எஸ். ரசிகா, 14.செல்வி.பி. ரஜினி, 15.செல்வி.பி.கணவதியம்மா, 16.திருமதி.டி. கௌதமி, 17.செல்வி. செ. கோல்டா மேஜர், 18.திருமதி.இ. சுபாஷினி, 19.திருமதி.ச. ரதீஸ்வரி, 20.திருமதி.கி.மெக்டலின் ஜெயந்தி, 21.திருமதி.ப. காயத்திரி, 22.திருமதி.எஸ். சோபிதா, 23.திருமதி.என். சுஜிதா, 24.திரு. என். கஜேந்திரன், 25.திரு.சி.இன்பதாசன், 26.செல்வி.சி. இந்துசா, 27. திருமதி.என்.இர்மா டயஸ், 28.திருமதி.என். பதுறியா, 29.திருமதி.எஸ்.சித்தி சைலா, 30.திருமதி.பி. சிந்தூரி, 31.திரு.கே.பகீரதன், 32.திருமதி.எஸ்.வேணி, 33.திருமதி.எஸ். தியோபிளஸ், 34.திரு.மூ. சர்மா திருமதி. எஸ்.பிரணதார்த்திகா, 35.திருமதி.இராசராணி, 36திருமதி.யு. வினோதினி நைல்ஸ், 37.திருமதி.மேரி மெற்றில்டா (நோயல்), 38.திரு.அன்ரன் சேவியர்(காந்தன்), 39.திரு.A. குகதாசன், 40.திரு.S. நிருசன், 41.திரு.எம்.ஐ.குருஸ், 42.திரு.அல்போன்ஸ், 43.திருமதி.த. சாந்தா தேவி, 44.திருமதி.சி. சாந்த குமாரி, 45.திரு.கு.சிவானந்தன், 46.திருமதி.S.யூக்கரிஸ்ரா, 47.திரு.கி.கிறிஸ்ரின், 48.திருமதி.ச. சகாய மேரி, 49.திருமதி.மே. மேரி கலாமதி, 50. ச.கத்தரின், 51.திரு.சி.அமலநேசன், 52.செல்வி.கி.கிருசாந்தி, 53.திருமதி.வி.கரோலின், 54.திருமதி.செ. குணசீலி, 55.திருமதி.உ.விஜிதா.

அவர்களின் பங்களிப்புகளின் முக்கியத்துவம்.

இந்த கல்வியாளர்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் கல்வி வளர்ச்சி, மாணவர் வழிகாட்டுதல் மற்றும் பாடசாலை மேம்பாட்டை வளர்ப்பதில் கருவியாக இருந்தனர். இந்த தனிநபர்களில் பலர் மொழி ஆய்வுகள், அறிவியல், உடற்கல்வி மற்றும் நிர்வாகம் உள்ளிட்ட பல துறைகளில் பங்களித்தனர். யாழ்ப்பாணம், மன்னார் மற்றும் அண்டை பகுதிகளிலிருந்து பல ஆசிரியர்கள் வந்து, பாடசாலைக்கு ஏராளமான அறிவு மற்றும் நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டு வந்தனர். சீரான செயல்பாடுகள், உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள் மற்றும் பாடநெறிக்கு புறம்பான செயல்பாடுகளை உறுதி செய்வதில் துணை ஊழியர்கள் மற்றும் நிர்வாக பணியாளர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.இந்த கல்வியாளர்கள், நிர்வாகிகள் மற்றும் பங்களிப்பாளர்களின் கூட்டு முயற்சிகள், புனித ஜோஸப் வாஸ் மகா வித்யாலயத்தை ஒரு நீடித்த கல்வி நிறுவனமாக மாற்றியுள்ளன. அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு, தலைமைத்துவம் மற்றும் சேவை தொடர்ந்து மாணவர்களுக்கு ஊக்கமளித்து, விடத்தல்தீவில் ஒரு முக்கிய கல்வி நிறுவனமாக பாடசாலையின் பாரம்பரியத்தை நிலைநிறுத்துகின்றன.

விடத்தல்தீவு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்திற்கு இஸ்லாமிய சமூகத்தின் பங்களிப்புகள்.

இஸ்லாமிய சமூகம், விடத்தல்தீவு, மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டுள்ளது. அவர்களின் பங்களிப்புகள் கல்வி, உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் சமூக நலன் ஆகியவற்றில் பரவியுள்ளன. அனைத்துப் பின்னணியிலிருந்தும் மாணவர்களுக்கு பயனளிக்கும் ஒரு உள்ளடக்கிய கல்வி சூழலை

வளர்ப்பதில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆதரவும் ஈடுபாடும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இஸ்லாமிய சமூகத்தின் முக்கிய பங்களிப்பாளர்கள்: முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பின்வரும் குறிப்பிடத்தக்க நபர்கள், மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் கல்வி, சமூக ஈடுபாடு மற்றும் நிறுவன மேம்பாட்டிற்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளனர்.
ஜனாப் அனீஸ்கனி, ஜனாப் சுபைர், ஜனாபா ரகுமா அமீர், ஜனாபா பாத்துமா காதர், ஜனாபா திமாரா மக்ரூப், ஜனாபா சஜிதா, ஜனாபா சுகினா கலீல், ஜனாப் கரூன் மஜீத், ஜனாபா, மௌலவி கலீஸ், ஜனாப் அமீன், ஜனாப் சகீர்.

தாக்கம் மற்றும் பங்களிப்புகள்.

கல்வி மேம்பாடு: இஸ்லாமிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த பலர் கற்பித்தல், மாணவர் வழிகாட்டுதல் மற்றும் பாடசாலை திட்டங்களுக்கான நிதி உதவி மூலம் கல்வியைத் தீவிரமாக ஆதரித்துள்ளனர். **உட்கட்டமைப்பு ஆதரவு:** வகுப்பறைகள், வசதிகள் மற்றும் மாணவர் வளங்களை பராமரித்தல் உள்ளிட்ட பாடசாலை உட்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டிற்கு பங்களிப்புகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சமூக நலன் மற்றும் **கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு:** முஸ்லிம் சமூகத்தின் பங்கேற்பு விடத்தல்தீவுக்குள் மத நல்லிணக்கத்தை வலுப்படுத்தியுள்ளது, கலாச்சார ரீதியாக பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் உள்ளடக்கிய பாடசாலை சூழலை உறுதி செய்துள்ளது.
மத மற்றும் நெறிமுறை வழிகாட்டுதல்: மௌலவி கலீஸ் போன்றவர்கள் மாணவர்களுக்கு தார்மீக மற்றும் நெறிமுறை வழிகாட்டுதல்களை வழங்கியுள்ளனர், ஒழுக்கம், ஒற்றுமை மற்றும் ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றின் மதிப்புகளை வலுப்படுத்துகின்றனர். புனித ஜோஸப் வாஸ் மகா வித்யாலயத்திற்கு இஸ்லாமிய சமூகத்தின் பங்களிப்பு, விடத்தல்தீவின் கூட்டு மனப்பான்மைக்கு ஒரு சான்றாக நிற்கிறது. அவர்களின் முயற்சிகள் பாடசாலையின் கல்வி, கலாச்சார மற்றும் உட்கட்டமைப்பு நிலப்பரப்பை வளப்படுத்தியுள்ளன. இப்பகுதியில் உள்ளடக்கிய கல்விக்கான வலுவான அடித்தளத்தை வளர்த்துள்ளன. அவர்களின் தொடர்ச்சியான ஈடுபாடு பாடசாலையின் எதிர்கால வளர்ச்சியையும் பரந்த சமூகத்தையும் வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமம்.

புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், ஆரம்பத்தில் "விடத்தல்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை" என அறியப்பட்டு, 1900ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னரே நிறுவப்பட்டது. பாடசாலைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் யாழ்ப்பாண ரோமன் கத்தோலிக்க மறைமாவட்டத்தால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டமை. இந்தப் பகுதியில் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக தேவாலயம் மேற்கொண்ட அர்ப்பணிப்பாக கருதப்படுகிறது. பாடசாலையின் ஆரம்ப வளர்ச்சி, 1918 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 3ஆம் தேதி அரசாங்க உதவி பெறும் கல்வி நிறுவனமாக அங்கீகரிக்கப்படுவதன் மூலம் பலப்படுத்தப்பட்டது. இது அதன் கட்டமைப்பும், கல்விச் சேவைகளும் விரிவடைய வழிவகுத்தது.1960ஆம் ஆண்டில், பாடசாலை அரசாங்கக் கல்வி அமைப்புடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், 1968 இல் ஏற்பட்ட கொள்கை மாற்றங்கள் அதன் தரச் சலுகைகளை ஏழாம் தரம் வரை குறைத்தன. இதனால் சமூகத்திலேயே எதிர்ப்புகள் எழுந்தன. ஆனால் முதல்வர் சில்வெஸ்டர் அன்ரனி துரம், துணை முதல்வர் பெனடிக்ற் மற்றும் உள்ளூர் சமூக நலத்துறை உறுப்பினர்களின் கூட்டு முயற்சியால், 1969இல் உயர்தர வகுப்புகள் மீண்டும் நிறுவப்பட்டன. இது பாடசாலையின் மீள்தன்மையையும், சமூக ஒற்றுமையையும் உறுதிப்படுத்தியது.

சமூக-கலாச்சார தாக்கம்.

இப்பாடசாலையின் பங்களிப்பு கல்விக்கு மட்டும் அல்ல அது விடத்தல்தீவின் சமூக மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சிக்கும் ஒரு முக்கிய அத்திவாரமாக இருந்து வருகிறது. கத்தோலிக்க மற்றும் பிற மதங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் கல்வி வழங்கும் இந்நிறுவனம், உள்ளடக்கம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை ஊக்குவிக்கின்றது. 1973ஆம் ஆண்டு, பாடசாலையின் மாணவர்கள் நடத்திய நாடக நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் அதன் பின்னணியில் உருவாக்கப்பட்ட இசைச்சங்கம், கலாச்சார செறிவூட்டலை வலுப்படுத்துவதில் பாடசாலை வகித்த பங்கினைக் காட்டுகிறது. 400 ஆண்டுகள் பழமையான புனித யாகப்பர் தேவாலயத்திற்கு பாடசாலை அருகாமையில் அமைந்துள்ளது, இது அந்த பகுதியில் ஆழமாக வேரூன்றிய கத்தோலிக்கப் பாரம்பரியத்தை பிரதிபலிக்கிறது. இந்தத் தேவாலயத்துடன் பாடசாலை கொண்டிருக்கும் உறவு, மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தார்மீகக் கட்டமைப்பில் நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இத்தகைய மத மற்றும் கல்வி பரிமாற்றம், பகிரப்பட்ட மதிப்பீடுகளும் மரபுகளும் அடித்தளமாக அமைந்த சமூகத்தை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

புவியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சூழ்நிலை.

இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரை பகுதியில் உள்ள விடத்தல்தீவின் புவியியல் அமைப்பு, பாடசாலையின் வளர்ச்சியை வலியுறுத்தக்கூடிய தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்தப் பகுதி, விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்தின் பகுதியாக இருக்கின்றது. இது, இலங்கையின் மிகப்பெரிய கடல்சார் பாதுகாக்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் பகுதிகளில் ஒன்றாகும். இக்காப்பகம் முக்கியமான சதுப்புநிலங்கள் மற்றும் கடற்புல் வளங்கள் கொண்ட வாழ்விடங்களை உள்ளடக்கியது (Environmental Foundation Limited, 2016). இந்த இயற்கை வளங்கள் பாரம்பரியமாக மீன்பிடி உள்ளிட்ட உள்ளூர் வாழ்வாதாரங்களை ஆதரித்து வந்துள்ளன. இதனால், இப்பகுதியில் வாழும் மாணவர்களின் சமூக மற்றும் பொருளாதார பின்னணியிலும் இவை தாக்கமுள்ளன. சமீபத்தில், மீன்வள அபிவிருத்திக்காக இயற்கை காப்பகப் பகுதிகளை வண்டல் நீக்குவதற்கான திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதனால் சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்களிடையே மற்றும் உள்ளூர் சமூகத்திலேயே கவலைகள் எழுந்துள்ளன. (Ceylon Today, 2023). இத்தகைய திட்டங்கள் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களைப் பாதிக்கக்கூடியவை. அதே நேரத்தில், இவையெல்லாம் பாடசாலையின் சமூக சூழ்நிலையையும் நுட்பமாக பாதிக்கக்கூடியவை. இந்நிலையில், சுற்றுச்சூழல் கல்வியை ஊக்குவிப்பதிலும் நிலையான அபிவிருத்தி நெறிகளை மாணவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதிலும், பாடசாலையின் பங்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய முன்னெடுப்புகள், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, சமூக நலன் மற்றும் அறிவார்ந்த செயற்பாடுகளுக்கான மாணவர்களின் அறிவாற்றலை வளர்க்கின்றன.

சமீபத்திய சவால்கள் மற்றும் தகவலமைப்புகள்.

அண்மைக் காலங்களில், புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவுகள் மற்றும் கல்விக் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் ஏற்பட்ட சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. சுற்றியுள்ள சதுப்புநில சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் சீரழிவு, உள்ளூர் சமூகத்தின் பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறையை அச்சுறுத்துகிறது. இதனால் மாணவர் சேர்க்கை வீழ்ச்சி மற்றும் கல்வி வளங்களைப் பெறுவதில் தடைகள் ஏற்படலாம். மேலுமாக, இந்நிறுவனத்தின் உட்கட்டமைப்பு, தற்போதைய கல்வித் தரங்களுக்கு ஏற்ப மேம்படுத்தப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.இத்தகைய சவால்கள் இருந்தபோதிலும், பாடசாலை தனது பாடத்திட்டங்களில் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை ஒருங்கிணைத்ததுடன், சமூகச் செயல்பாடுகளில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதன் மூலம் தகவமைப்புத் திறனை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாக்க உள்ளூர் அமைப்புகளுடன் கூட்டுப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டதாலும், இந்நிறுவனம் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பை வளர்ப்பதோடு மாணவர்களுக்கு நடைமுறை அனுபவங்களையும் வழங்கி வருகிறது.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் என்பது சமூக உறவு, மத நம்பிக்கை மற்றும் கல்வியின் நீடித்த சக்தியை பிரதிபலிக்கும் முக்கிய சான்றாக அமைகிறது. அதன் வரலாற்றுப் பயணம், சமூக, அரசியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களுக்கு இடையிலும் மீள்தன்மை மற்றும் தகவமைப்பு பயணத்தின் ஒரு பிரதிபலிப்பாக இருக்கிறது. மாணவர்களின் வாழ்க்கைமுறையையும், பரந்த விடத்தல்தீவு சமூகத்தின் வளர்ச்சியையும் தொடர்ந்து வடிவமைக்கக் கூடிய அமைவாக அதன் சமநிலை, கலாச்சார செறிவு, மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பங்களிப்பு ஆகியவை பங்களிக்கின்றன.

முடிவு.

மன்/தூய யோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம், இலங்கையின் கத்தோலிக்கக் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் நீடித்த வழிகாட்டியாக விளங்குகிறது. 1900ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நிறுவப்பட்ட இப்பாடசாலை, காலனித்துவப் பயணங்கள், சமூக அரசியல் சவால்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களைக் கடந்து, இப்பகுதியின் கல்வி வளர்ச்சிக்கான அடித்தளமாக இருந்து வருகிறது. 1918இல் அரசு அங்கீகாரம் பெற்றதும், 1960களில் ஏற்பட்ட கொள்கை மாற்றங்களின்போதும் இப்பாடசாலை தனது மீள்தன்மையையும் சமூகப் பணிக்கான உறுதிப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. பல்வேறு மதத்தினரையும் உள்ளடக்கிய மாணவர்களை கல்வி பெறச் செய்யும் அதன் பாடநெறி மற்றும் வரலாற்று சிறப்பு வாய்ந்த புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயத்திற்கு அருகாமையில் அமைந்திருப்பதனால், இந்நிறுவனம் வகுப்புவாத ஒற்றுமை மற்றும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்புக்கு வழிகாட்டும் அமைவாக திகழ்கிறது. கிராமப்புற இலங்கையில் பொதுவாகக் காணப்படும் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் வள வரம்புகளை இப்பாடசாலையும் எதிர்கொண்டிருக்கும்போதிலும், பாரம்பரியத்தையும் நவீனத்தையும் இணைக்கும் முயற்சியில் தொடர்ந்து தழுவல்களை மேற்கொண்டு வருகிறது.

பரிந்துரைகள்.

- **உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு:** வகுப்பறைகள், நூலகங்கள் மற்றும் ஆய்வகங்கள் போன்ற பௌதீக வசதிகளை மேம்படுத்துவதன் மூலம் ஏற்ற கற்றல் சூழலை உருவாக்குதல். அரசாங்கம் மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்களுடனான ஒத்துழைப்பின் மூலம் தேவையான வளங்களைத் திரட்டலாம்.

- **தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பு:** கணினி ஆய்வகங்களை ஏற்படுத்தி, டிஜிட்டல் கற்றல் கருவிகளை செயல்படுத்துவதன் மூலம், மாணவர்களுக்கு சமகால கல்வியை அணுகத்தக்க வகையில் மாற்றுதல். (Third Space Global,n.d.)
- **ஆசிரியர் பயிற்சி மற்றும் தக்கவைப்பு:** ஆசிரியர்களுக்கான தொடர்ச்சியான தொழில்முறை மேம்பாட்டை ஊக்குவித்து, தரமான கல்வியை வழங்கும் வலுவான வளத்தை உருவாக்குதல். கிராமப்புறங்களில் ஆசிரியர்களை தக்கவைத்துக் கொள்ளப் போதுமான சம்பளம் மற்றும் முன்னேற்ற வாய்ப்புகளை வழங்குவது அவசியம் (Perera, 2020).
- **சமூக ஈடுபாடு:** பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் சமூகத்தின் உரிமையுணர்வை ஏற்படுத்த உள்ளூர் சமூகங்களுடன் வலுவான கூட்டுறவு ஏற்படுத்துதல். இது சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிலும் கலாச்சார பாரம்பரியத் தழுவலிலும் உதவக்கூடியது.
- **கொள்கை ஆதரவு:** உட்கட்டமைப்புப் பற்றாக்குறை மற்றும் வள ஒதுக்கீடு போன்ற பிரச்சினைகளை களமட்டத்தில் தீர்க்கக் கூடிய கொள்கைகளை உருவாக்க, அரச கொள்கை உருவாக்குநர்களுடன் நேரடி தொடர்பை ஏற்படுத்துதல். கிராமப்புற கல்விக்கு முன்னுரிமை தரும் கொள்கைகள் நிலையான முன்னேற்றங்களை உறுதி செய்யும்.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு முதன்மையாக வரலாற்றுப் பதிவுகள் மற்றும் கிடைக்கக்கூடிய கல்வி இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றை நம்பியுள்ளதால், தற்போது பாடசாலை எதிர்கொள்ளும் சமகால சவால்களை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்க முடியாமல் போயிருக்கலாம். சமீபத்தைய தரவுகளின் பற்றாக்குறை தற்போதைய உட்கட்டமைப்பு மற்றும் கல்வித் தேவைகள் பற்றிய ஆழமான புரிதலை வழங்குவதில் எல்லையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், இவை புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயத்திற்கேயான நிலைமையோடு நேரடியாகப் பொருந்துமா என்பது தெளிவடைய, கள ஆய்வுகள் மற்றும் பயனாளர்களுடன் நேர்காணல்கள் போன்ற கூடுதல் ஆராய்ச்சிகள் தேவைப்படுகிறது. அத்துடன், எதிர்கால ஆய்வுகள் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கான இலக்கு உத்திகளை உருவாக்க உதவ, நேரடி நிலவர மதிப்பீடுகளையும் பங்கேற்பாளர்களின் அனுபவங்களையும் உள்ளடக்க வேண்டும்.

உசாத்துணைகள்.

- Alawattegama, K. K. (2020). Free education policy and its emerging challenges in Sri Lanka. European Journal of Educational Sciences, 7(1), 1-18. https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1250461.pdf
- Bonjean, C. E. (n.d.). Christophe Ernest Bonjean. Wikipedia. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Christophe_Ernest_Bonjean
- Ceylon Today. (2023, October 26). Vidataltivu in danger again. Retrieved from https://ceylontoday.lk/2023/10/26/vidataltivu-in-danger-again
- Ceylon Today. (2024, June 8). Vidataltivu Nature Reserve in Danger! Retrieved from https://ceylontoday.lk/2024/06/08/vidataltivu-nature-reserve-in-danger
- Environmental Foundation Limited. (2016, June 28). Vidattaltivu Nature Reserve threatened by aquaculture park. Retrieved from https://efl.lk/vidattaltivu-nature-reserve-threatened-aquaculture-park
- Sri Lanka Biodiversity. (n.d.). Vidataltivu Nature Reserve. Retrieved from https://lk.chm-cbd.net/protected-areas/vidataltivu-nature-reserve
- St. James' Church, Vidathaltheevu. (n.d.). St. James' Church, Vidathaltheevu. Wikipedia. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/St_James%27_Church%2C_Vidathaltheevu
- Third Space Global. (n.d.). Empowering rural education in Sri Lanka | Jeewana Yathra 2021. Retrieved from https://www.thirdspaceglobal.com/blog/jeewana-yathra
- Thuya Joseph Vaz Maha Vidyalayam. (n.d.). Thuya Joseph Vaz Maha Vidyalayam. Wikipedia. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Thuya_Joseph_Vaz_Maha_Vidyalayam

18. மறக்கப்பட்ட கடற்கரை: வட இலங்கையின் விடத்தல்தீவில் அரசு சாரா அமைப்புகளின் புறக்கணிப்பு மற்றும் அடிமட்ட மக்களின் உயிர்வாழ்தல்.

மரியாம்பிள்ளை மரியசெல்வம்[24].

சுருக்கம்.

இந்தக் கட்டுரை, வடக்கின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள மாந்தை மேற்கு பிரிவில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு எனும் கடலோர கிராமத்தில் போருக்குப் பிந்தைய , பன்னாட்டு அரசுசாரா நிறுவனங்கள் (INGOs), தேசிய அரசு சாரா அமைப்புகள், மத நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான குழுக்கள் புலம்பெயர்ந்தோரால் இயக்கப்படும் முயற்சிகள் என்பவற்றின் வரலாற்றுப் பாதை மற்றும் அதன் இன்றைய தாக்கங்களை ஆராய்கிறது.விடத்தல்தீவு கிராமமானது கடுமையான இடப்பெயர்ச்சியை அனுபவித்தும், யுத்தகாலத்தில் மூலோபாய ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமாக இருந்தும், பொதுவான மனிதாபிமான உதவி, மேம்பாட்டு திட்டங்கள் கொண்ட பிரதான கட்டமைப்புகளிலிருந்து பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவே இருந்து வந்தது. மோதலுக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிக் கோட்பாடு, சிவில் சமூகம் சார்ந்த ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரவுகள் சார்ந்த தரமான ஆய்வின் மூலம் எவ்வாறு புவியியல் ரீதியான பாதிப்பு, இட அடிப்படையிலான ஒதுக்குநிலை மற்றும் திட்டமயமான உதவித் திட்டங்கள் ஆகியவை இந்தக் கிராமத்தில் ஒதுக்கப்பட்டன, என்பதை ஆராய்கின்றது. இருப்பினும், சில மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் இக்கிராமத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தக் கிராமப் பாடசாலை ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் நிதியம் (UNICEF) ஆதரவுடன் புதுப்பிக்கப்பட்டது. மேலும், உள்ளூர் மத நிறுவனங்கள், புலம்பெயர்ந்தோரின் ஆதரவு மற்றும் அமைப்புசாரா குழுக்களின் சமூக ஆதரவும் மறுகட்டமைப்பில் முக்கியமான பங்களிப்புகளை வழங்கியுள்ளன. விடத்தல்தீவின் அனுபவத்தை அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களின் நிலைகளுடன் ஒப்பிட்டு, போருக்குப் பிற்பட்ட சமூக தலைமையிலான , ஒன்றிணைந்த, சமூகத்திற்குப் பொறுத்தமான வளர்சியை, உள்ளடக்கிய மேம்பாட்டு கட்டமைப்புகளுக்கான அவசியத்தை இந்த ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: விடத்தல்தீவு (விடத்தல்தீவு), மோதலுக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி, பன்னாட்டு அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் அரசு சாரா அமைப்புகள் புறக்கணிப்பு, மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிவில் சமூகம், புலம்பெயர்ந்தோர் தலைமையிலான மீட்பு.

அறிமுகம்.

இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு என்பது மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட, வரலாற்றுப் பரம்பரையைக் கொண்டிருந்தாலும் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படும் ஒரு கிராமமாகும். வலுவான கத்தோலிக்க மரபும், மூலோபாய ரீதியான கடலோரப் பரப்பில் அதன் நில அமைவும் காரணமாக விடத்தல்தீவு, காலனித்துவ ஆட்சி, மிஷனரி தொடர்பு, உள் நாட்டு இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு என்பவற்றின் தொடர்ச்சியான அடுக்குகளால் ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இன்று வரை தன் சமூக அமைப்பை வடிவமைத்திருக்கிறது (St. James' Church, Vidathaltheevu. Wikipedia, 2024). இந்தக் கிராமத்தின் சமூக வளர்ச்சி மற்றும் மனிதாபிமான வரலாறு, குறிப்பாக 1980-களின் முற்பகுதியிலிருந்து 2009 வரையான காலப்பகுதியில் வட மாகாணத்தையே ஆழமாக பாதித்த உள்நாட்டு மோதலின் தாக்கத்துடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. பல நூற்றாண்டுகளாக, போர்த்துகீசியக் காலத்தில் உருவான மதமயமான பணிகளை தொடக்கமாகக் கொண்டு, பின்னர் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொண்டு நிறுவனங்கள், சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் சமூக அமைப்புகள் எனப் பரிணமித்த அரசுசாரா ஆதரவு அமைப்புகள், விடத்தல்தீவின் சமூக வலிமைக்குத் தொடர்ந்து முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன. ஆனால், வட மாகாணத்தில் ஊடக கவனத்திற்கும் இனிமையான அணுகலுக்குமான இடங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, விடத்தல்தீவின் அரசு சாரா அமைப்புகளுடனான தொடர்புகள் புறக்கணிப்பு, சீரற்ற அணுகல் மற்றும் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அல்லது புலம்பெயர்ந்தோரால் வழிநடத்தப்படும் குறிக்கோளற்ற தலையீடுகளால் அமைந்துள்ளன (Fernando et al., 2013; Hafiz, 2021).

யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில், மன்னார் மாவட்டத்துக்குள் பன்னாட்டு அரசு சாரா அமைப்புகள், தேசிய அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் ஐ.நா. நிறுவனங்களின் நுழைவு அதிகரித்தாலும், விடத்தல்தீவு, விடுதலைப் புலிகள் கடற்புலிகள் இயக்கத்துடனான அதன் வரலாற்று தொடர்பும்,

24 மூத்த அதிகாரி, சிறுவர் பாதுகாப்பு, யுனிசெப், ஐக்கிய நாடுகள் சபை, ஆப்கானிஸ்தான்.

அதன் உட்கட்டமைப்புப் பின்னடைவும் காரணமாக, இந்த நடவடிக்கைகளிலிருந்து பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தது (Lockwood, 2017). ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (UNHCR), குடியேற்றத்திற்கான சர்வதேச அமைப்பு (IOM) மற்றும் கருணைச் சேவை அமைப்பு (Caritas) போன்ற அமைப்புகள் மீள்குடியேற்றக் கட்டங்களில் முக்கிய உதவிகளை வழங்கினாலும், இவை பெரும்பாலும் குறுகிய காலத்திற்கான திட்டங்களாகவே இருந்து, ஆழமான சமூக ஈடுபாடுகளை வழங்கவில்லை. இதற்குப் பதிலாக, மதம் சார்ந்த வலையமைப்புகள், அமைப்புசாரா பெண்கள் குழுக்கள், மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் இளைஞர் தன்னார்வலர்கள் ஆகியோர், நிதி அல்லது கொள்கை அங்கீகாரமின்றி, சமூக நலத்துக்கான வெற்றிடங்களை நிரப்பியிருந்தனர். இந்தக் கட்டுரை, காலனித்துவக் காலம் முதல் 2025ஆம் ஆண்டுவரை, விடத்தல்தீவின் அரசு சாரா அமைப்புகள், பன்னாட்டு தன்னார்வ தொண்டு அமைப்புகள் மற்றும் மதநம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான சேவைகள் ஆகியவற்றின் வரலாற்றுப் பாதையைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இந்தக் கடலோரக் கிராமம் எதிர்கொள்ளும் தனித்துவமான சமூக, அரசியல் மற்றும் புவியியல் சவால்களை இந்த ஆய்வு முன்வைக்கிறது. மேலும், மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்திலுள்ள பிற கிராமங்களுடனான ஒப்பீட்டின் மூலம், விடத்தல்தீவின் மக்கள் எவ்வாறு சவால்களை கடந்து வந்தனர், உறவுமுறைகளையும் மத நம்பிக்கையையும் பயன்படுத்தி மீள் கட்டமைப்பை எவ்வாறு நிகழ்த்தினர் மற்றும் எவ்வாறு ஒரு அமைதியான போருக்குப் பிந்தைய மீட்சி மாதிரியை உருவாக்கினர் என்பதையும் ஆராய்கிறது. இதற்காக, தற்போதுள்ள இலக்கியங்கள், மனிதாபிமான அறிக்கைகள் மற்றும் அரசாங்கத் தரவுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிக் கோட்பாடுகள் மற்றும் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட சிவில் சமூகத்திற்கான வரம்புகளும் வலிமைகளும் என்பவற்றை விளக்கும் வகையில் பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

முக்கியத்துவம், ஆராய்ச்சி இடைவெளி மற்றும் நோக்கங்கள்.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில், குறிப்பாக யுத்தத்தால் மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் நிவாரணம், மறுசீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டை முன்னெடுப்பதில் பன்னாட்டு மற்றும் தேசிய அரசுசாரா அமைப்புகளின் பங்களிப்பு பரந்த அளவில் காணப்பட்டுள்ளது (Uyangoda, 2010). எனினும், பெரும்பாலான ஆய்வுகள் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு போன்ற உயர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாவட்டங்களை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இதன் காரணமாக, மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள் புவியியல் ரீதியாகத் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதோடு மூலோபாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படவில்லை. மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்த மிகப்பெரிய தமிழ் கத்தோலிக்க மீன்பிடிக் கிராமமாக, விடத்தல்தீவு ஒரு தனித்துவமான கள ஆய்வாக திகழ்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைத்திருக்கும் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிவில் அமைப்பு, போர்காலத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் கடற்படைத் தளமாக இருந்த அதன் மூலோபாய முக்கியத்துவம் மற்றும் யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் தொடர்ந்த அரசுசாரா அமைப்புகளின் புறக்கணிப்பு ஆகியவை, நிலையான வளர்ச்சி தொடர்பான ஆதரவு இல்லாத சூழலில் எவ்வாறு சமூகங்கள் தம்மைத் தாமே வளர்த்துக் கொள்கின்றன என்பதைப் பற்றிய முக்கியமான கேள்விகளை எழுப்புகின்றன (Lockwood, 2017 Hafiz, 2021). இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் கண்ணுக்குத் தெரியாத மனிதாபிமான மற்றும் சமூக ஈடுபாட்டு வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துவது மட்டுமல்லாது, உதவி சார்ந்த அரசியல், போர்க்கால ஞாபகம் மற்றும் சமூக வலிமை ஆகியவை எவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் பொருந்துகின்றன என்பதைப் பற்றிய பிராந்திய ரீதியான புரிதல்களை ஆவணப்படுத்துகின்றது. மேலும், புறக்கணிக்கப்பட்ட யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்புகள், புலம்பெயர்ந்தோர் ஆதரவு மற்றும் முறைசாரா நிர்வாகம் ஆகியவை மாற்று மேம்பாட்டு நடைமுறைகளாக எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதையும் இது ஆராய்கிறது. அதற்கு மேலாக, சமூக மீள்தன்மை, மத ஈடுபாடு மற்றும் யுத்தத்தின்போதும் பிந்தைய காலத்திலும், விடத்தல்தீவு சமூகத்தின் சுயதிறனை நிலைநிறுத்த உதவிய விதங்களை இது வெளிக்கொணர்கிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையில் யுத்தம் நடைபெற்ற பகுதிகளில் பன்னாட்டு மற்றும் தேசிய அரசு சாரா அமைப்புகள் மேற்கொண்ட தலையீடுகள் குறித்த கல்வி இலக்கியங்கள் விரிவடைந்து வருகின்றன (Goodhand 2001; de Silva; 2005). இருப்பினும், கிராம அளவிலான ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக மேற்கு கடற்கரையை ஒட்டியுள்ள தமிழ் கத்தோலிக்க குடியேற்றங்கள் குறித்த கவனம், மறுசீரமைப்பு விவாதங்களிலும், தரவுப் பதிவுகளிலும் பெரிதும் இல்லை. விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுச்

சிறப்பு, மத அடையாளம் மற்றும் புவியியல் முக்கியத்துவம் இருந்தபோதிலும், கல்வி ஆய்வுகள், அரசுசாரா அமைப்புகளின் கண்காணிப்பு அறிக்கைகள் மற்றும் கொள்கை விவாதங்களில் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், "கடற்புலிகள் கிராமம்" என்ற போர்க்கால அடையாளம், உதவி வழங்கல், மறுசீரமைப்பு மற்றும் சமூக மரியாதை ஆகியவற்றில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள், இன்றைய ஆய்வுகளில் போதிய அளவில் ஆராயப்படவில்லை. அமைதிக்காலத்திலும் கூட சில சமூகங்கள் இத்தகைய முத்திரைகளால் தொடர்ச்சியாக விலக்கப்படுவதன் தாக்கம் தொடர்பான புரிதலில் இதுவொரு முக்கியமான இடைவெளியாகவே இருந்து வருகிறது (Fernando et al., 2013 Hafiz, 2021).

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வு பின்வரும் நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கூறிய இடைவெளிகளை நிரப்ப முனைகிறது:

1. காலனித்துவ காலம் முதல் 2025 வரை விடத்தல்தீவிலுள்ள அரசுசாரா அமைப்புகள், பன்னாட்டு தன்னார்வ அமைப்புகள் மற்றும் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொண்டு நிறுவனங்களின் வரலாற்றுத் தடத்தை பதிவுசெய்தல்.
2. காலனித்துவம், சுதந்திரம், உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய கால கட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தலையீடுகளின் தாக்கங்கள் மற்றும் வரம்புகளை மதிப்பீடு செய்தல்.
3. மாந்தை மேற்குப் பிரதேசத்தில் உள்ள பிற கிராமங்களுடன் விடத்தல்தீவின் அனுபவத்தை ஒப்பிட்டு, அதன் ஒருங்கிணைப்பு, புறக்கணிப்பு மற்றும் சமூக ஆதிக்கம் ஆகியவையின் வடிவங்களை எடுத்துக் காட்டுதல்.
4. முறையான வெளிப்புற உதவி இல்லாத சூழ்நிலையில், உள்ளூர் சிவில் சமூகம், மத அடிப்படையிலான அமைப்புகள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் மூலம் நிகழ்த்தப்பட்ட சமூக மேலாண்மை முயற்சிகளை மதிப்பீடு செய்தல்.
5. புறக்கணிக்கப்பட்ட, குறைந்த பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய பகுதிகளில், எதிர்கால சமூக-அடிப்படையிலான வளர்ச்சிக்கான கலாச்சார அடிப்படையிலான நிலையான கட்டமைப்புகளுக்கான பரிந்துரைகள் வழங்குதல்.

இலக்கிய விமர்சனம்.

இலங்கையின் மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பில் அரசுசாரா அமைப்புகள் (NGOs) மற்றும் பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் (INGOs) , குறிப்பாக மனிதாபிமான உதவி, அமைதி நிலைநாட்டல் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு ஆகியவைகளின் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன. இருப்பினும், இவற்றைப் பற்றிய இலக்கியங்களின் பெரும்பாலான பகுப்பாய்வுகள் பேரளவு மட்டத்தில் நடைபெற்ற தலையீடுகள், யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மற்றும் மட்டக்களப்பு போன்ற புவியியல் அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதிகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன (Goodhand, 2001 Uyangoda, 2010). ஆனால் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்த தமிழ் கத்தோலிக்க மீனவர் கிராமமான விடத்தல்தீவு (Vidattaltivu) அறிவார்ந்த ஆய்வுகளிலும் கொள்கை விவாதங்களிலும் மிகக் குறைந்த அளவில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ளது.

மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் மனிதாபிமான உதவி.

2009 இல் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து, பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் (INGOs) உடனடி நிவாரணம் மற்றும் நீண்டகால மறுசீரமைப்பில், குறிப்பாக வட மாகாணத்தில் உள்ள உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த நபர்களுக்கான (IDPs) நடவடிக்கைகளில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (UNHCR), குடியேற்றத்திற்கான சர்வதேச அமைப்பு (IOM) மற்றும் கருணைச் சேவை அமைப்பு (Caritas) போன்ற அமைப்புகள் மீள்நிவாரணப் பொதிகள், தங்குமிட ஆதரவு மற்றும் உளவியல் சேவைகளை வழங்கின (Kadirgamar, 2011). எனினும், பல ஆய்வுகள் இந்த உதவிகளின் விநியோகம் சீரற்றதாகவும், கிராமப்புற பகுதிகள் மற்றும் முன்னாள் விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகள் புவியியல் மற்றும் அரசியல் சவால்கள் காரணமாக தவிர்க்கப்பட்டதாகவும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன (Fernando et al., 2013 Sarvananthan, 2011). முன்னாள் கடற்புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததாக அடையாளம் காணப்பட்ட விடத்தல்தீவு, போருக்குப் பிந்தைய மேம்பாட்டு முன்னுரிமைகளில் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் உதவிகள் பெரும்பாலும் மறைமாவட்டத் திருச்சபை வலையமைப்புகள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் வழியாக நேரடி நன்கொடைகளாகவே வந்தன, அரசுசாரா அமைப்புகள் வழியாக அல்ல (Lockwood, 2017).

உதவி, களங்கம் மற்றும் அணுகல் அரசியல்.

மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழ்நிலைகளில் உதவி வழங்கல் தொடர்பான அரசியலைக் குறித்தும் இலக்கியங்கள் விமர்சனமாக அணுகுகின்றன. Goodhand *(2006)*, "இரட்டை முனைய வாள் போன்ற உதவி" என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறார் அதாவது, உதவியால் ஒரே நேரத்தில் நிவாரணமும் வழங்கப்படுகிறது, ஆனால் மறுபுறம் சமூகப் பிரிவுகள் வலுப்படுத்தப்படுகின்றன. இலங்கையில், மனிதாபிமான ஆதரவை அணுகும் நிலை பெரும்பாலும் இனமயமான கதைகள், நன்கொடையாளரின் தெரிவு மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ கட்டுப்பாடுகளால் வடிவமைக்கப்படுகிறது (Uyangoda, *2010)*. Hafiz *(2021)* மன்னார் போன்ற வரலாற்று வர்த்தக மையங்கள் ஏற்கனவே பன்னாட்டு வர்த்தக மற்றும் கலாசார ஓட்டங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தன என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆனால் இராணுவமயமாக்கல் மற்றும் புறக்கணிப்பு காரணமாக இவை யுத்தத்தின்போதும் பிந்தைய காலத்திலும் விலக்கப்பட்டன. வரலாற்றுப் பாரம்பரியமும், புவியியல் முக்கியத்துவமும் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு இந்த விலக்கின் சிறப்பான எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது, ஏனெனில் அதன் மூலோபாய அடையாளம் உதவித் திட்டங்களுக்கான கட்டமைப்புகளில் அதன் மனிதாபிமான தேவைகளை மூடிவிட்டது.

நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மற்றும் சமூக அமைப்புகளின் பங்கு.

மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்புகள் (Faith-Based Organisations -FBOs), குறிப்பாக கத்தோலிக்க அமைப்புகள், இலங்கையின் கிராமப்புற சமூக மேம்பாட்டில் நீண்டகால அடித்தளப் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar) போன்ற மறைமாவட்ட சேவைத் அமைப்பு வழியாக கருணைச் சேவை அமைப்பு (Caritas) , யுத்தத்தின் போது உயிர்காக்கும் ஆதரவு மற்றும் பிந்தைய அடிமட்ட மறுசீரமைப்பை வழங்கியுள்ளது (de Mel, *2007)*. Orjuela *(2003)* மற்றும் Goonatilake *(2001)* ஆகியோரின் ஆய்வுகள், உள்ளூர் மதம் சார்ந்த நிறுவனங்கள் நம்பிக்கையை வளர்ப்பதிலும் சமூக மூலதனத்தை நிலைநிறுத்துவதிலும், விரைவாக நெருக்கடிக்கான பதில்களை வழங்குவதிலும் சர்வதேச அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களை விடக் கூடிய செயல்திறன் கொண்டுள்ளன என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. விடத்தல்தீவின் சூழலில், இந்த பங்கு மேலும் வலுப்பெற்றது. ஏனெனில் அரசு அல்லது அரசு சாரா அமைப்புகளின் நிலையான இருப்புகள் இல்லாத காரணத்தால், திருச்சபை தலைமையிலான முயற்சிகள் வழிகாட்டியாக இருந்தன. பெண்கள் சங்கங்கள், மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் இளைஞர் மத போதனையாளர் குழுக்கள் உள்ளிட்டவை உணவுப் பாதுகாப்பு, சிகிச்சை, கல்வி மற்றும் மனவளர்ச்சி ஆதரவு போன்ற தேவைப்பட்ட செயல்பாடுகளுக்காக நடைமுறை சிவில் சமூக அமைப்புகளாக உருவெடுத்தன.

கிராம மட்டம் மற்றும் உள்ளூர்மயமான பகுப்பாய்வில் உள்ள இடைவெளிகள்.

இலங்கை முழுவதும் அரசுசாரா அமைப்புகள் கணிசமான அளவில் செயற்பட்டு வந்த போதிலும், குறிப்பிட்ட கிராமங்களுக்கான உதவி, போர் கால ஞாபகம் மற்றும் வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் ஒத்திசைவை எவ்வாறு வழிநடத்தின என்பதைக் கூறும் நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான ஆய்வுகள் பெரிதும் இல்லாதவையாகவே உள்ளன. Sarvananthan *(2011)* "மோதல் சுற்றுலா" அணுகுமுறைகளின் ஆதிக்கத்தைக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார். அவை பெரும்பாலும் மேற்பரப்பில் மட்டுமிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட சுருக்கமான மதிப்பீடுகளாக இருப்பதுடன், சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் நீண்ட காலத்தில் எவ்வாறு உருவெடுத்தன என்பதைக் ஆவணப்படுத்தவோ, உதவி வழங்கும் நிறுவனங்கள் ஆதரவினை மீள பெற்ற நிகழ்வுகளை கண்காணிக்கவோ முடியவில்லை. விடத்தல்தீவு போன்ற பன்மத சமூகங்கள் குறித்த அனுபவங்கள் இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் மௌனமாகவே உள்ளன. அவற்றின் மீட்பு மிகவும் குறைவாகவே நிதியளிக்கப்பட்டதோடு, அதிகமாக அறிக்கை செய்யப்படவோ, ஆவணப்படுத்தப்படவோ இல்லை. அவற்றின் வளர்ச்சி பெரும்பாலும் முறைசாரா உள்ளூர்மயமான அமைப்புகள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் ஆதரவின் வழியாகவே தொடரப்பட்டது.

புலம்பெயர்ந்தோர், முறைசாரா அமைப்புகள் மற்றும் மாற்று மேம்பாட்டு மாதிரிகள்.

மோதலுக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிக்கான அணுகுமுறைகளில், குறிப்பாக இலங்கையின் வடக்கு பகுதிகளில், தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் அமைப்புகள் வழங்கும் நேரடி பங்களிப்புகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் சமீபத்தில் அதிகரித்து வருகின்றன (Kandasamy, *2020)*. இந்த பங்களிப்புகள் பெரும்பாலும் அரசு சாரா அமைப்புகளின் அதிகாரபூர்வ வடிவங்களைத் தவிர்த்து, நேரடி வீட்டு ஆதரவு, கலாச்சார ரீதியாக பதியப்பட்ட முயற்சிகள் மற்றும் முறைசாரா நடவடிக்கைகளாகவே உள்ளன.
இவை வேகமான செயல்பாடுகளாகவும், சமூகவாத உணர்திறன் கொண்டவையாகவும் பாராட்டப்படுவதோடு, ஒருசில நேரங்களில் திறமையின்மை, நகலாக்கம் (duplication), மற்றும்

பொறுப்பு கூறலின் பற்றாக்குறை என்பவையும் கொண்டிருக்கின்றன (Ramakrishnan, 2019). இந்த மாற்று மாதிரியின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விடத்தல்தீவு திகழ்கிறது. அங்கு புலம்பெயர்ந்ததோரின் உதவி, நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒற்றுமை மற்றும் உள்ளூர் அறிவாற்றல் ஆகியவை இணையப்பட்டு, அரசு சாரா அமைப்புகளின் நிலையான கட்டமைப்புகள் இல்லாதபோதிலும், சமூக மீட்சியை தொடர வலுவூட்டுகின்றன.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவில், சர்வதேச மற்றும் தேசிய அரசு சாரா அமைப்புகள் மேற்கொண்ட செயல்பாடுகள், எவ்வாறு உள்ளூர் சமூக மீட்பு சூழ்நிலையில் தாக்கம் செலுத்தின என்பதை ஆய்வு செய்கிறது. இது தரமான (qualitative), வரலாற்று பகுப்பாய்வு அடிப்படையிலான ஆய்வு வடிவமைப்பை பயன்படுத்துகிறது, அதில் ஆவண பகுப்பாய்வுகள், இரண்டாம் நிலை இலக்கிய மதிப்பீடுகள் மற்றும் புவிசார் ஒப்பீடுகள் அடங்குகின்றன.

1. தரவுத் தேடல் மற்றும் ஆதாரங்கள்.

இந்த ஆய்வின் அடிப்படைப் பயிற்சி பின்வரும் தரவுகளின்மீது அமைந்துள்ளது:

- மிஷனரி பதிவுகள், யுத்த கால அரசு சாரா அமைப்புகளின் அறிக்கைகள் மற்றும் தேவாலய ஆவணங்கள் (உதாரணமாக , புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயத்துக்குரிய ஆவணங்கள்)
- இலங்கையில் சர்வதேச அரச சாரா நிறுவனங்களின், மோதல்கள் மற்றும் வளர்ச்சி தொடர்பான கல்வி இலக்கியங்கள் ,Goodhand, 2001 Uyangoda, 2010 போன்ற மனிதாபிமான செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய பகுப்பாய்வாளர்களால் வெளியிடப்பட்ட சரிபார்க்கப்பட்ட இலத்திரனியல் பதிவுகள் மற்றும் அறிக்கைகள் (Lockwood, 2017 Kadirgamar, 2011)
- இடம்பெயர்ந்தோர் மீள்குடியேற்றம் மற்றும் சமூக மீட்பு தொடர்பான இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் (Fernando et al., 2013 Sarvananthan, 2011)

மேலும் ஒப்பீட்டுத் தகவல்களுக்கு, வளர்ச்சி நிறுவனங்களின் தரவுத்தளங்கள், புலம்பெயர் வெளியீடுகள் மற்றும் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்புகளின் இணையதளங்கள் (கருணைச் சேவை அமைப்பு (Caritas) , மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar)) பயன்படுத்தப்பட்டன.

2. பகுப்பாய்வு கட்டமைப்பு.

இந்த ஆய்வில் கருப்பொருள் அடிப்படையிலான குறியீட்டு அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது மோதலுக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி கோட்பாடுகள், சிவில் சமூகக் கோட்பாடுகள் மற்றும் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட சமூக வலிமை கட்டமைப்புக்கள் (Orjuela, 2003 de Mel, 2007) ஆகியவற்றின் முக்கிய கருத்துக்களால் வழிநடத்தப்பட்டது. பிரதான கருப்பொருள் பிரிவுகள்:

- உதவி அணுகல் மற்றும் விநியோகம்
- சமூக வலிமையும், மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சுய இயக்கமும்
- போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு குறைபாடுகள்
- புலம்பெயர்ந்தோர் பங்களிப்புகள் மற்றும் முறைசாரா சமூக நிர்வாகங்கள்

மேலும், புவிசார் அரசியல் வரைபடம் மூலம் விடத்தல்தீவின் அனுபவத்தை மாந்தை மேற்குப் பகுதிகளில் உள்ள பிற கிராமங்களுடன் (உதாரணமாக, பேசாலை, அடம்பன், பெரியமடு) ஒப்பிட்டுப் பார்வையிடப்பட்டுள்ளது.

3. வரம்புகள். (Limitations)

இந்த ஆய்வில் நேரடி புல ஆய்வுகளும் இனவியல் நேர்காணல்களும் மேற்கொள்ளப்படாத காரணத்தால், தகவல்கள் பெரும்பாலும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் மற்றும் வெளியிடப்பட்ட தரமான ஆய்வுகளின்மீதே நம்பியிருக்கின்றன. சாத்தியமான இடங்களில் முக்கோணப்படுத்தல் (triangulation) மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், விடத்தல்தீவுக்கான உதவித் திட்டங்களின் பாடசாலை விவரங்கள் குறைவாகவே பதிவாகியுள்ளன. ஏனெனில் பல திட்டங்கள் முறையாக ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை அல்லது மதவலையமைப்புகள் வழியாக முறைசாராகவே நடத்தப்பட்டன.

இந்தத் திறனியல் குறைகள், புற கிராமங்கள் மனிதாபிமான மற்றும் வளர்ச்சி ஆய்வுகளில் புறக்கணிக்கப்படுவது தொடர்பான ஒரு பரந்த நிலையை பிரதிபலிக்கின்றன (Ramakrishnan, 2019 Sarvananthan, 2011). இருப்பினும், அறிவு சார்ந்ததும் அவதானிக்கப்படாத எழுத்துப்பதிவுகள் (grey) இலக்கியங்களின் இணைப்பாகக் கூடிய இந்த தரவுகள், விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சிப் பாதையை

பின்னடைவின்றி கண்காணிப்பதற்கும், பாரம்பரிய அரசுசாரா அமைப்புகளுக்கு அப்பால் உள்ள நகர்வுகளையும் வரலாற்றின் பின்புலத்துடன் வெளிப்படுத்துவதற்கும் வலுவான பிணைப்பாக அமைக்கின்றன.

கோட்பாட்டு கட்டமைப்பு.

இந்த ஆய்வு மூன்று ஒன்றிணைந்த தத்துவார்த்தக் கண்ணோட்டங்களின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது:

1. மோதலுக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிக் கோட்பாடு
2. சிவில் சமூகம் மற்றும் உள்ளூர் நிறுவனம்
3. மனிதாபிமான நிர்வாகத்தில் இடம் சார்ந்த ஒதுக்குநிலை.

இவை ஒன்றிணைந்து, அரசு சாரா அமைப்புகளின் சீரற்ற ஈடுபாடு, முறைசாரா அமைப்புகளின் வலிமை, மற்றும் விடத்தல்தீவு போன்ற சமூகங்கள் அனுபவிக்கும் உள்வாங்கும் மற்றும் புறக்கணிக்கும் அரசியலை விளக்க உதவுகின்றன.

1. மோதலுக்குப் பிந்தைய மேம்பாடு மற்றும் மனிதாபிமானம்.

மோதலுக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி கோட்பாடு, போரால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கு பொருளாதார மறுசீரமைப்பை மீறிய தேவைகள் உள்ளன என வலியுறுத்துகிறது. அவை கட்டடம் சார்ந்த மறுசீரமைப்பு, உளவியல் மற்றும் சமூக ஆதரவு, மற்றும் அரசியல் உள்வாங்கல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்க வேண்டும் (Mac Ginty & Richmond, *2013)*. சர்வதேச அமைப்புகள் பெரும்பாலும் விரைவான, மாதிரிச் சீரமைப்புகளின் மூலம் வேலை செய்யும் முனைப்பில் உள்ளன. இதனால், அவை உள்ளூர் உரிமைகளை மீறியவையாகவும், கலாச்சாரம், மதம், மற்றும் வரலாற்று சூழலை கருதாமல் விட்டுவிடும் அபாயத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றன (Duffield, *2001)*.

விடத்தல்தீவின் அனுபவம், சமூக மறுசீரமைப்புக்கான ஆழமான பங்களிப்புகளை விடக் கோட்பாடு மாதிரிகள் ஊக்குவிக்கும் வெளிப்படையான விளைவுகளுக்கு (கட்டப்பட்ட வீடுகள், நல திட்ட எண்ணிக்கை) முன்னுரிமை அளிப்பதை விமர்சிக்கும் பார்வைகளுடன் ஒத்துப்போகிறது. மேலும், சர்வதேச அரச சாரா நிறுவனங்களின் குறைந்த களச் செயல்பாடு, அதிகம் மையப்படுத்தப்பட்ட, அணுகக்கூடிய இடங்களை முன்னுரிமைப்படுத்தும் வளர்ச்சிக் கோட்பாடுகளின் புறக்கணிப்பு வடிவத்தை காட்டுகிறது (Goodhand & Walton, *2009)*.

2. மோதலுக்குள் சிவில் சமூகம் மற்றும் உள்ளூர் நிறுவனங்கள்.

மோதல் சூழ்நிலைகளில் சிவில் சமூகம் என்பது வெறுமனே தொழில்முறைஅரசு சாரா அமைப்புகளால் மட்டுமே வரையறுக்கப்படக் கூடாது என்பதே Orjuela *(2003)* மற்றும் Edwards *(2009)* ஆகியோரின் முக்கிய வாதமாகும். அதற்கு பதிலாக, மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட குழுக்கள், பெண்கள் அமைப்புகள், இளைஞர் சங்கங்கள், மற்றும் அருகிலுள்ள சமூக இணைப்புகள் போன்றவற்றின் கருத்துக்களால் கட்டியமைக்கப்பட வேண்டும். விடத்தல்தீவில், கத்தோலிக்கத் திருச்சபை இணைப்புகள், புலம்பெயர்ந்தோர் நிதி ஆதரவுகள் மற்றும் சமூகத்தினரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உள்ளூர் அமைப்புகள், சமூகம் சார்ந்த கலாச்சார ரீதியான சிவில் சமூகத்தின் ஓர் உண்மையான எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றன. இவ்வகை அமைப்புகள், வளர்ச்சி வழங்க இயலும் ஒரே வழி தொழில்முறை அரசு சாரா அமைப்புகள் மாதிரியே என்ற நிலையான கருத்துக்கு சவால் விடுகின்றன. அவை உள்ளூர் அடையாளம் மற்றும் ஆன்மீகச் சொந்தத்தால் இயக்கப்படும் நிலையான மீட்பு மாதிரிகளையும் நிரூபிக்கின்றன.

3. இடம் சார்ந்த ஒதுக்குநிலை மற்றும் மனிதாபிமான விலக்கல்.

இடம் சார்ந்த ஒதுக்குநிலை (spatial marginality) என்ற கருத்து இங்கு முக்கியமானதாக உள்ளது. Chambers *(1983)* முன்வைத்தும், Duffield *(2007)* விரிவுபடுத்தியும் கூறுவது போல, உதவி நடவடிக்கைகள் "உதவி புவியியல்" (aid geography) என்ற முறையில் செயல்படுகின்றனஅதாவது, சில பகுதிகள் அருகாமை, பாதுகாப்பு அல்லது நன்கொடையாளரின் விருப்பத்தின் காரணமாக முன்னுரிமை பெறுகின்றன. மற்ற பகுதிகள் "மௌனம் கொண்ட பகுதிகள்" ஆகும். விடத்தல்தீவு, முன்னாள் கடற்புலிகள் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பிரதேசமாக புவிசார் அரசியல் அடையாளம் கொண்டு வகைப்படுத்தப்பட்ட காரணத்தால், வெறும் புவி ரீதியாக மட்டும் அல்லாமல், போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி மொழிபெயர்ப்புகளிலிருந்தும் புறக்கணிக்கப்பட்டது. அதன் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் வலுக்கும் துன்ப அனுபவங்களுக்கிடையே, மனநல ஆதரவுகளின் பின்பற்றாமை, சமநிலையற்ற உதவி விநியோகம் மற்றும் போரின் உளவியல் தாக்கங்களை புறக்கணித்தல் ஆகியவை நிகழ்ந்தன.

தத்துவார்த்த ஒருங்கிணைப்பு.

இந்த மூன்று கோட்பாடுகள் இணைந்தது, விடத்தல்தீவின் மீட்பு மற்றும் வளர்ச்சிப் பாதையை உள்ளூர் முயற்சியின் தோல்வியாக அல்லாமல், வெளிப்புற அங்கீகாரத் தவறாக புரிந்துகொள்ள அழைக்கின்றன. இடம் சார்ந்த அடையாளங்கள், முறைசாரா சிவில் சமூக வலையமைப்புகள் மற்றும் வரலாற்று புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், இந்த ஆய்வு ஒரு முக்கிய கேள்வியை முன்வைக்கிறது: மனிதாபிமான உதவி அமைப்புகள், மௌனமாக்கப்பட்ட அல்லது விருப்பமில்லாத புவியியல் பகுதிகளுடன் எவ்வாறு (அல்லது எவ்வாறு இல்லை) ஈடுபடுகின்றன?
இது, அரசியல் நினைவகமும், புவிசார் அரசியல் மறுத்தல்களும் நிரம்பிய போருக்குப் பிந்தைய சமூகங்களில் மிகச் செறிவான கேள்வியாகும்.

பகுப்பாய்வு.

மனிதாபிமான ஈடுபாடுகளின் வரலாற்றுப் பின்னணி: ஒரு விவரிப்புப் பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவிலும் (Vidattaltivu) பரந்த மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்திலும் மனிதாபிமான உதவிகளின் வரலாறு, நவீன பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் (INGOs) தோன்றுவதற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கையின் மூலோபாயமான வடமேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்த இந்தக் கிராமம், போர்த்துகீசியர், டச்சுக்காரர்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சி ஆகியவற்றின் காலத்தில் மதத்துடன் தொடர்புடைய மற்றும் தொண்டு நடவடிக்கைகளுக்கான முக்கியமான மையமாக மாறியது. அதற்கப்பாற்பட்ட காலத்தில், முறையான அரசு சாரா அமைப்புகள் இல்லாவிட்டாலும், கத்தோலிக்க மத அமைப்புகள் சமூக நலன், அடிப்படை கல்வி மற்றும் சமூக ஆதரவை வழங்கியதில் முன்னிலை வகித்தன. இவை பின்னர் நவீன சிவில் சமூக இயக்கங்களால் நிறுவனமயமாக்கப்பட்டன.

போர்த்துகீசிய மற்றும் கத்தோலிக்க மிஷனரி செல்வாக்கு. (1505,1658)

போர்த்துகீசியர் இலங்கைக்கு வந்தது, வடமேற்குப் பகுதியில் நீடித்த கத்தோலிக்க மதப் பணிக்குச் சூழல் ஏற்படுத்தியது. காலனித்துவ நிர்வாகத்தால் ஆதரிக்கப்பட்ட பிரான்சிஸ்கன் மிஷனரிகள் கடலோரப் பகுதிகளில் மத மற்றும் சமூக அமைப்புகளை நிறுவத் தொடங்கினர். கத்தோலிக்கத் தமிழர்கள் வாழும் மற்றும் மூலோபாய ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடத்தல்தீவு, கத்தோலிக்க மதப் பிரசாரம் மற்றும் சமூக சேவைகளுக்கான முக்கியத் தளமாக மாறியது. வரலாற்றுப் பதிவுகளின்படி, புனித யாகப்பர் தேவாலயம் 1594ற்கு முன்னரே கட்டப்பட்டதாகும், இது தற்போது உள்ள பழமையான தேவாலயங்களில் ஒன்றாகும் (St. James Church, Vidattaltivu‌ Wikipedia, 2024). இந்தத் தேவாலயம் வெறும் மதக் கூடம் மட்டுமல்லாமல், ஒரு சமூக மையமாகவும், பாதுகாப்புக்கான தற்காலிக தங்குமிடம், ஆன்மீக வழிகாட்டல் மற்றும் நலத்திட்ட உதவிகளுக்கான இடமாகவும் இருந்தது.
இத்தகைய மிஷனரி அமைப்புகள் வழியாக வழங்கப்பட்டவை:

- எழுத்தறிவு மற்றும் மத அடிப்படையிலான கல்வி.
- மூலிகை வைத்தியம் மற்றும் அடிப்படை சுகாதாரம்.
- விதவைகள், ஏழைகள் மற்றும் அனாதைகளுக்கான உணவு மற்றும் உளவியல் ஆதரவு.

இவை, விடத்தல்தீவின் கலாச்சார அடிப்படையிலான தொண்டு பண்புக்கூறு மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வை வலுப்படுத்தியன.

டச்சு ஆட்சி (1658,1796): கட்டுப்பாடு மற்றும் மத அடக்குமுறை.

1658ஆம் ஆண்டு டச்சுகிழக்கிந்தியகம்பெனி, மன்னார்மாவட்டம்உட்பட இலங்கையின் பெரும்பாலான கடலோரப் பகுதிகளை கட்டுப்படுத்தியது. போர்த்துகீசியர்களுடன் ஒப்பிடுகையில், டச்சுக்காரர்கள் கத்தோலிக்க நிறுவனங்களைத் திறந்தவையாகத் தடுக்க முயற்சித்தனர். குறிப்பாக, அவர்கள் சீர்திருத்த திருச்சபைக்கே ஆதரவு வழங்கியதால், கத்தோலிக்க சமூக அமைப்புகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களில் மதச் செயல்பாடுகள் குறைக்கப்பட்டதோடு, சமூக சேவைகளும் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளாக்கப்பட்டன. ஆனால், டச்சு நிர்வாகம் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சில நடைமுறைகள் காலந்தோறும் அரசாங்க மற்றும் சர்வதேச அரசுசாரா அமைப்புகள் நிர்வாக அமைப்புகளுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன:

- நில உரிமை மற்றும் வரிவிதிப்பு முறைமை
- கிராம நிர்வாக வரைபடங்கள்

இவை, பின்னர் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய உதவி விநியோக தீர்மானங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டன (de Silva, 1981).

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி (1796,1948): பொது நல சேவைகளின் நிறுவல்

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் சமூக நலத்திற்கான கட்டமைக்கப்பட்ட அணுகுமுறையை உருவாக்கியது. மதச்சார்பற்ற ஆட்சி என்பதற்கிடையில், கிறிஸ்தவ மிஷனரி அமைப்புகளுக்கு முக்கிய பங்களிக்கப்பட்டது, குறிப்பாக திருச்சபை மறைபரப்பு சமூகம் (Church Missionary Society -CMS) மற்றும் ரோமன் கத்தோலிக்க அமைப்புகள் வழியாக.
மன்னார் மாவட்டத்தில்:

- கத்தோலிக்க மற்றும் அங்கிலிகன் மிஷன்கள் கல்விக்கூடங்களை நிறுவின.
- விடத்தல்தீவிலும் தேவாலயத் தலைமையிலான கல்வி மற்றும் சுகாதார சேவைகள் கிடைத்தன.

அவற்றில் சில:

- பாடசாலைகள் வாசிப்பு, எழுத்து மற்றும் மதக் கல்வி வழங்கின.
- பெருமழை, பெரியம்மை, கொலரா போன்ற நோய்விபத்துகளின்போது, மதகுருமார்கள் பிரிட்டிஷ் சுகாதார அதிகாரிகளுடன் இணைந்து தடுப்பூசி மற்றும் அடக்கம் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தனர்.
- மதசகிப்புத்தன்மைகொள்கையின்கீழ், கத்தோலிக்கநிறுவனங்கள்வளர்வதற்குஇடமளிக்கப்பட்டது, ஆனால் விடத்தல்தீவின் புறநகரப்பெயர் மற்றும் தமிழர் அடையாளம் காரணமாக அரசியல் ஆதரவு குறைவாகவே கிடைத்தது.

முன்னோடி அரசு சாரா பண்புகள் மற்றும் அதன் மரபு.

இக்காலகட்டத்தில் சர்வதேச அரசுசாரா அமைப்புகள் இல்லாவிட்டாலும், விடத்தல்தீவின் மதம் சார்ந்த, மிஷனரி வழித் தொண்டு பண்புகள், நவீன மனிதாபிமான செயல்பாடுகளின் முன்னோடிகளை உருவாக்கின:

- தன்னார்வ, மத நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக சேவை
- சமூக நிவாரணச் செலவீனங்கள் (வறட்சி, நோய், மத அடக்குமுறை)
- பெண்கள் மற்றும் மதகுருமார்கள் வழிகாட்டிய சமூக கற்பித்தல், முதியோர் பராமரிப்பு

இவை "கவனிப்புக்கான தார்மீக பொருளாதாரம்" என அழைக்கப்படக்கூடிய சமூக நெறிமுறையை உருவாக்கின. நன்கொடை, பராமரிப்பு, ஆன்மீக கடமை ஆகியவைகள் அரசுசாரா உதவிகள் எவ்வாறு சமூகத்தில் புரிந்து கொள்ளப்பட்டன என்பதற்கான அடித்தளமாக இருந்தன.
தொடர்ச்சியான தாக்கங்கள்
இக்காலத்தின் சமூக, மதம் மற்றும் கலாச்சார மரபுகள் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னும் தொடர்ந்தன. பலர் இந்த மாதிரிகளை உரிமை சார்ந்த அணுகுமுறைகளால் மாற்ற முயற்சித்தபோதிலும், பலர் அதையே மீளக் கையாண்டனர். விடத்தல்தீவில், இந்தக் கலவை மரபுகள் இன்னமும் காணப்படுகின்றன:

- நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்புகள் இன்று வரை சிவில் சமூகத்தின் மையமாக உள்ளன.
- மிஷனரி தொண்டு மரபுகள் சமூக நீதி, மீட்பு மற்றும் நலத்திட்டக் காத்திருப்புகளுக்கு அடிப்படை வகுக்கின்றன.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மற்றும் ஆரம்பகால அரசு சாரா அமைப்புகளின் செயல்பாடுகள் (1948,1983):

ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை.

1948இல் இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்பான காலம், விடத்தல்தீவு மற்றும் பரந்த மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தில் மட்டுமல்லாமல், வடக்கு மாகாணம் முழுவதிலும், சிவில் சமூக அமைப்புகளின் வளர்ச்சியைக் குறித்த முக்கியமான, அதேசமயம் சிக்கலான ஒரு சமூக-அரசியல் மறுசீரமைப்புக் காலத்தின் தொடக்கமாக விளங்கியது. முழுமையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அரசுசாரா அமைப்புகள் இன்னும் உருவாகவில்லை என்றாலும், நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்புகள், தன்னார்வச் செயற்பாடுகள் மற்றும் ஆரம்ப தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் சமூக நலனுக்கான அடித்தளங்களை அமைத்தன.

1. மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொண்டு முயற்சிகள்.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர், விடத்தல்தீவில் உள்ள ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை, உள்ளூர்மக்களுக்கு கல்வி மற்றும் நலத்திட்டங்களை வழங்கும் ஒரு முக்கிய சக்தியாக இருந்தது. குருமார்கள், சகோதரிகள் மற்றும் ,யேசு சபை குருக்கள் உள்ளிட்ட கத்தோலிக்க மக்கள், முறையான அரசுச் சாரா அமைப்புகள்

இல்லாதபோதும், தன்னார்வத்துடன் குறைவான ஆதரவுடன் வாழும் குடும்பங்கள், விதவைகள் மற்றும் அனாதைகளுக்கு சேவைகள் வழங்கினர். இம்முயற்சிகளில் அடிப்படை சுகாதார விழிப்புணர்வு, கல்வி வகுப்புகள், பழைய ஆடைகளின் விநியோகம் ஆகியன அடங்கின. இதற்கு மேலாக, புனித யாகப்பர் பெயரில் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்படும் திருவிழாக்கள் மதவிழாவாக மட்டும் இல்லாமல் நலத்திட்ட நிதி திரட்டல் நிகழ்வுகளாகவும் செயல்பட்டன. இந்த மாதிரி, மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் மற்றும் குருமடங்களுடன் இணைந்ததன் மூலமாக மேலும் வலுவானதாக மாற்றப்பட்டது. இவை விடத்தல்தீவின் இளைஞர்களுக்கு, குறிப்பாகக் கல்வியில் முனைப்புள்ளவர்களுக்கும், மதப்பணிக்கு இட்டுச்செல்ல விரும்புகிறவர்களுக்கும், உறைவிடக்கல்வி மற்றும் வழிகாட்டுதலுக்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கின (St. James Church, Vidattaltivuது. Wikipedia, 2024). இவை முறையாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்றாலும், இக்கத்தோலிக்க மையப்பட்ட அமைப்புகள், முறையான அரசுசாரா அமைப்புகளுக்கு முன்னோடியான செயல்பாடுகளை உருவாக்கின. இவை மத அடிப்படையிலான சட்டப்பூர்வ உறுதி, தார்மீக கட்டமைப்புகளில் இயங்கின (Kodikara, 2012).

பெண்கள் மற்றும் தன்னார்வத் தொண்டு.

அதேபோல், பெண்கள் சமூகங்கள் சமூக வலிமையின் பின்புலத்தில் இருந்தும் முக்கிய பங்காற்றின. பெரும்பாலும் தேவாலயங்கள் வழியாக இயங்கிய இக்குழுக்கள்:

- ஊட்டச்சத்து தொடர்பான வழிகாட்டல்
- பயன்படுத்திய ஆடைகள் வழங்கல்
- துயரம் அனுபவிக்கும் குடும்பங்களுக்கான ஆலோசனை மற்றும் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்கள்

இக்குழுக்கள், பின்வரும் காலங்களில் உருவான, பெண்கள் தலைமையிலான அரசுசாரா அமைப்புகள் மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகளுக்கு (CBOs) கட்டுமான அடித்தளமாக அமையத் தொடங்கின. ஆரம்ப கட்டத்திலேயே வலுவூட்டல் , நம்பிக்கை மற்றும் சேவை இடையிலான இணைப்புகளை இக்குழுக்கள் முன்னெடுத்தன (Orjuela, 2003).

தேசிய நலத்திட்டங்கள் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு.

அரசாங்கம், பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்காக கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை (Rural Development Programmes) தொடங்கியது. மன்னார் மாவட்டத்தில், கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் , மகளிர் கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் (RDS -Rural Development Societies, WRDS - Women's RDS) மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வாயிலாக விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்களுக்கு விதைகள், கால்நடைகள் மற்றும் கருவிகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனால், விடத்தல்தீவின் தொலைதூர புவியியல், சேதமடைந்த சாலைமைப்புகள் மற்றும் திட்டமிட்ட ஆதரவின் புறக்கணிப்பு காரணமாக, இவ்வகை நன்மைகள் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. பல அரசாங்க அதிகாரிகள், உள்ளூர் மதகுருமாரின் அழைப்பின்றி இந்தக் கிராமத்திற்கு வராத நிலையிலிருந்தனர். முருங்கன் மற்றும் பேசாலை போன்ற பகுதிகளில் கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பொருட்கள் செழிப்பாக இருந்த போதிலும், விடத்தல்தீவு திட்டமிட்ட விதமாக விலக்கப்பட்டதாகவே இருந்தது (de Silva, 1981).

சமூக நடவடிக்கை மற்றும் சிவில் சமூக எழுச்சி.

1970களில், இலங்கையில் சேவை மற்றும் உரிமை அடிப்படையிலான தேசிய அரசுசாரா அமைப்புகளின் எழுச்சி ஏற்பட்டது. இதில் குறிப்பிடத்தக்கவை:

- சர்வோதய சிரமதான இயக்கம் சுயபரியாத கிராம மேம்பாட்டை ஊக்குவித்தது.
- சமூக-பொருளாதார மேம்பாட்டு ஆணைக்குழு ஃ கரிடாஸ் இலங்கை கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் அதிகாரப்பூர்வ சமூக சேவை பிரிவு.

இவை பேரிடர் நிவாரணம், தொழிற்பயிற்சி, அமைதி கல்வி போன்றவற்றை தமிழ் பேசும் பகுதிகளிலும் விரிவாக்கத்துடன் வழங்கின. இருப்பினும், இவை கொழும்பு மையப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் என்பதால், விடத்தல்தீவின் நிலை, சாலை வசதி, கடலோரத் தனிமை போன்ற காரணங்களால் இவை இங்கு நிரந்தரமாகச் செயல்பட முடியவில்லை (Goodhand, 2001 Kodikara, 2012).

புற தமிழ் கத்தோலிக்க கிராமங்களின் அங்கீகாரக் குறைவு.

இந்த காலகட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான அம்சமாக, புறத்துக்குள்ள தமிழ் கத்தோலிக்க மீனவ கிராமங்கள் விடத்தல்தீவு அரசு மற்றும் அரசு சாரா திட்டமிடல்களில் குறைந்த மட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

அத்தகைய புறக்கணிப்புக்கு காரணங்கள்:

- "சிங்களம் மட்டும்" கொள்கைகள் தமிழ்ப் பகுதிகள் இன அரசியலால் புறக்கணிக்கப்பட்டன.
- மொழித் தடைகள் சிங்கள அரசு சாரா அமைப்புகளுக்குள் தமிழர் குறைந்திருந்தனர்
- அணுகக்கூடிய இடங்களில் செயல்பட விருப்பம். பெரும்பாலான பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் நகர்ப்புறங்களுக்கு முன்னுரிமை

என்பவையாகும். இப்படியான சூழ்நிலையில், புலம்பெயர்ந்தோர் பணம் அனுப்புதல் மற்றும் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக வலையமைப்புகள் விடத்தல்தீவின் தற்காலிக வலிமையைத் தாங்கின. வெளிநாடுகளில் வேலை செய்துவந்த அல்லது கொழும்பில் வசிக்கும் உறவினர்கள், தேவாலயத் திருப்பணிகளுக்கு நிதியளித்ததுடன், குடும்பங்களுக்கு பொருளாதார உதவியும் அளித்தனர் (Ramakrishnan, 2019).

விடத்தல்தீவில் போரும் மனிதாபிமான நெருக்கடியும் (1983,2009): ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்.

1983ல் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் வெடித்ததுடன், விடத்தல்தீவு ஒரு அமைதியான கடலோரக் கிராமமாக இருந்த நிலையிலிருந்து, மோதலால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஒரு முக்கியமான மனிதாபிமான நெருக்கடிப் பகுதியாக மாறியது. வடமேற்குக் கடற்கரையில் மூலோபாய ரீதியாக அமைந்த இந்தக் கிராமம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் விரைவில் இராணுவமயமாக்கப்பட்டு, கடற்புலித் தளமாக மாறியது. இது, ஒருபுறம் அதன் மூலோபாய முக்கியத்துவத்தை வலுப்படுத்தியபோதிலும், மற்றொரு புறம், அரசுசாரா உதவிகளிலிருந்து அதைப் பிரித்து, மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட, முறைசாரா வலையமைப்புகளின் மீதான சார்பை அதிகரித்தது.

ஆரம்ப இடப்பெயர்வுகள் மற்றும் ஆரம்ப அரசுசாரா ஈடுபாடு. (1983,1995)

போரின் முதல் பத்தாண்டுகளில், விமானப்படை குண்டுவீச்சுகள், இராணுவ துப்பாக்கிச் சூடுகள், மற்றும் புலிகள் கட்டுப்பாடு போன்றவைகளால் விடத்தல்தீவுப் பொதுமக்கள் தொடர்ந்து இடம்பெயர்ந்தனர். அரசாங்கமும் புலிகள் அமைப்பும் கிராமத்திற்கு வெளிப்புற மனிதாபிமான அணுகலை பெரிதும் கட்டுப்படுத்தின. இருப்பினும், முறைசாரா முயற்சிகள் தொடர்ந்தன. புலம்பெயர்ந்தோர் நிதியுதவி, இந்தியா, யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மன்னார் நகரங்கள் வழியாக ஏற்பட்ட மறைமுக விநியோகங்கள் மூலமாக இது நிகழ்ந்தது.

சில முக்கிய உதவிகள்:

- பன்னாட்டு செஞ்சிலுவைச் சங்கம் (ICRC): காணாமல் போனவர்கள், கைதிகள் பரிமாற்றம், பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு பாதைகள்
- கருணைச் சேவை அமைப்பு Caritas Mannar (மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar)): உணவு, தற்காலிக தங்குமிடம், கல்வி (தமிழ் கத்தோலிக்க displaced மக்களுக்கு)
- தென்கிழக்காசிய அகதிகள் நலப்பணியகம் - ZOA Refugee Care: மாந்தை மேற்கு பகுதியில் செயல்பட்டது, விடத்தல்தீவில் இல்லை
- சமூக மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டு மையம் (கரிடாஸ் இலங்கை)- SEDEC (Caritas Sri Lanka): தேவாலய வலைப்பின்னல்கள் வழியாக தேவையான பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன (de Mel, 2007)

இவை வழக்கமான பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் போல அல்ல, முறைசாரா மற்றும் மத இடைத்தரகர்களின் ஊடாக செயல்பட்டன.

"போர் இல்லை, அமைதி இல்லை" காலம் மற்றும் விரிவடைந்த மனிதாபிமான செயற்தளங்கள். (2002,2006)

2002ல் கையெழுத்திடப்பட்ட மோதல் நிறுத்த ஒப்பந்தம் (CFA), விடத்தல்தீவில் மனிதாபிமான இடைநிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தாலும், அது மறைமுக ஆதரவும் தேவை மதிப்பீட்டும் செய்ய இடமளித்தது.

சில முக்கியமான நிகழ்வுகள்:

- உலக தூரநோக்கு இலங்கை - World Vision Sri Lanka: குழந்தை நலன் திட்டங்களை ஆரம்பித்தது (விடத்தல்தீவில் நிலையான செயற்பாடு இருக்கவில்லை)
- குழந்தைகள் பாதுகாப்பு அமைப்பு - Save the Children: மொபைல் உளவியல் ஆலோசனை (அருகிலுள்ள கிராமங்களிலேயே)
- ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (UNHCR): இடம்பெயர்ந்த விடத்தல்தீவுப் பிள்ளைகளுக்குப் பொருட்கள், தற்காலிகக் கற்றல் கூடங்கள்

மறைமுக செயற்பாடுகள்:

- கத்தோலிக்க குருமார்களின் சேவை
- பொருட்கள் மருந்துகள் கடத்தல்
- தேவாலயங்களின் புனரமைப்பு (மத மற்றும் தங்குமிடம் இரண்டையும் வழங்கியது)
- ஷெல் தாக்குதலின் போது முதலுதவி, ஆறுதல் நடவடிக்கைகள் (Orjuela, 2003)

விடத்தல்தீவுக்கான அரசுசாரா செயற்பாட்டு சவால்கள்.

மனிதாபிமான தேவை அதிகமாக இருந்தாலும், கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக, மன்னாரில் உள்ள பிற பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும் போது விடத்தல்தீவிற்கு பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் குறைவாகவே சேவை வழங்கின:

- அணுகல் தடை: விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த இடங்களுக்கு சர்வதேச அமைப்புகள் செல்ல முடியவில்லை.
- சந்தேகநிலை: இராணுவமும் புலிகளும் பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் மீது நம்பிக்கையில்லை.
- பரிமாற்றமில்லாத உதவி: உயிலங்குளம் மற்றும் அடம்பன் போன்ற இடங்களில் உதவிகள் அதிகம் வழங்கப்பட்டன. விடத்தல்தீவு பின் தள்ளப்பட்டது. இந்தச் சுழற்சி, Duffield (2007) குறிப்பிடும் "உதவியின் பத்திரமயமாக்கல்" எனும் கோட்பாடுடன் ஒத்துப் போகிறது.

2008,2009: இறுதித் தாக்குதலும் பெரும் இடம்பெயர்வும்.

2008 நடுப்பகுதியில், விடத்தல்தீவையும் உட்படுத்திய வடமேற்குக் கடற்கரை இராணுவ தாக்குதலுக்குள்ளாகியது. விளைவுகள்:

- மக்கள் மொத்தமாக இடம்பெயர்ந்தனர்.
- வீடுகள், தேவாலயங்கள், பாடசாலைகள், மீன்பிடி உபகரணங்கள் சேதமடைந்தன.
- பழைய மக்கள் தொகை தரவுகள் இல்லாததால் தனிப்பட நிவாரணம் வழங்க முடியவில்லை.

மெனிக்பாம்(Manik Farm) முகாம்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தவர்கள் பொதுவாக உறவினர் மற்றும் தேவாலய வலையமைப்புகளால் இணைக்கப்பட்டனர். இது சமய ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்க உதவியது (Sarvananthan, 2011 Kadirgamar, 2011).

உள்ளூர் வலிமை மற்றும் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட உயிர்வாழும் அமைப்புகள்.

சர்வதேச பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் புறக்கணிக்கப்பட்டபோதிலும், விடத்தல்தீவின் சிவில் சமூகம் தன்னைத் தானே நிறுவிக் கொண்டது:

- சேதமடைந்த தேவாலயங்களில் செயல்பட்ட நிவாரண மையங்கள்.
- பெண்கள் பிரார்த்தனை குழுக்கள் உலர் உணவுகளை இரகசியமாக சேமித்து விநியோகம் செய்தனர்.
- தன்னார்வக்குழுக்கள் மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்கள் தற்காலிக கற்பித்தல், உளவளத்துணை ஆதரவு, முதலுதவி வழங்கினர்.

இவை, 2009-க்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகளாக (CBOs) உருவெடுத்தன. போர், இடம்பெயர்வு, மற்றும் கடுமையான அழுத்தங்கள் இருந்தபோதும், நம்பிக்கை, உறவு மற்றும் பாரம்பரிய சமூக உறவுகள் மூலம் உதவி மற்றும் பராமரிப்பு தொடர்ந்தன.

1983,2009 காலப் பகுதியிலான விடத்தல்தீவின் போர் சூழ்நிலையில் உள்ளூர் சிவில் சமூகம் மற்றும் அரசுசாரா அமைப்புகள்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை.

1983ல் தொடங்கி 2009ல் முடிவடைந்த இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர்க் காலத்தில், விடத்தல்தீவு பெரும்பாலான நேரங்களில் முறையான அரசுசாரா உதவிகளின் அணுகலுக்கு வெளியே இருந்தது. புலிகளின் கடற்படைச் செயற்பாடுகளுக்கான முக்கிய தளமாக இந்தக் கிராமம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டதால், பல தேசிய மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான அமைப்புகள் இப்பகுதியைச் சேர முடியாத இடமாகக் கண்டன. யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மற்றும் வன்னி போன்ற பகுதிகளுக்கு பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் தங்களது செயற்பாடுகளை மையமாக்கியபோதிலும், விடத்தல்தீவின் குடியிருப்பாளர்கள் மதவழி வலைப்பின்னல்கள் , உள்ளூர் அறிவு, மற்றும் சமூக உறவுகள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் தங்களைத் தாங்களே ஆதரித்தார்கள். இவ்வாறு, அவர்கள் வெளிப்புற ஆதரவு இல்லாமல் சுயநிறைவை நோக்கி இயங்கும் ஒரு வலுவான சிவில் சமூக சூழலை கட்டியெழுப்பினர்.

தனிமைப்படுத்தலுக்குப் பின் சமூக ஊக்கமும் உயிர்வாழ்வு செயற்பாடுகளும்

1980களின் பிற்பகுதியில், அரசாங்க மற்றும் சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் பின் வாங்கியதால், விடத்தல்தீவு ஒரு பெரும் தனிமைப்படுத்தலுக்குள் சென்றது. இந்நிலையால், மக்கள் தாங்கள் வாழ்வதற்கான முழுமையான பொறுப்பை தாமாகவே ஏற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

- உணவுப் பொருட்கள், மருத்துவ உதவிகள், மற்றும் கல்வி வாய்ப்புகள் குறைவடைந்ததால், சமூக உறவுகள் மற்றும் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தன்னிறைவு அமைப்புகள் உருவானது.
- மீனவர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் ஆதாரமாக, தினசரி உணவுப் பகிர்வு வலையமைப்புகள் முறைசாராக இயங்கின.
- காணாமல் போன அல்லது போரால் பாதிக்கப்பட்ட பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் சுழற்சி முறையில் பராமரிக்கப்பட்டனர்.
- புனித யாகப்பர் தேவாலயம் சமூக ஒருங்கிணைப்புக்கான முக்கியத்துவ மையமாக இருந்தது:
- இங்கு மறைக்கல்வி, பிரார்த்தனை கூட்டங்கள், ரேஷன் விநியோகம் உள்ளிட்டவை நடத்தப்பட்டன.
- இணையம், மின்சாரம், மற்றும் அரசு நலன்கள் இல்லாத நிலையில், தர்மம் என்பது ஒரு ஆடம்பரச் செயலல்ல, அன்றாட வாழ்வுக்குத் தேவை என்பதை மக்கள் உணர்ந்தனர் (Orjuela, 2003).

முன்னோடி அரசுசாரா அமைப்புகளாக மத வலைப்பின்னல்கள்.

விடத்தல்தீவின் போர்காலத்தில் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய அமைப்புகள், முறையான அரசுசாரா அமைப்புகள் போலவே செயல்பட்டன.

- மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar)–Caritas Mannar தேவாலய பாதிரியார்கள் உடன் இணைந்து: நிவாரணப் பொருட்கள் அனுப்புதல்,மருத்துவ ஆலோசனைகள் ஒருங்கிணைத்தல்,காணாமல் போன உறுப்பினர்களைப் பற்றிய கண்காணிப்பு ஆகிய பணிகளை செய்தது.
- மத போதனையாளர்கள்: அடக்கம், விவிலிய வகுப்புகள், உளவியல் ஆதரவு வழங்கினர்.
- மறைமாவட்ட பெண்கள் குழுக்கள்: விமானத் தாக்குதல்களின்போது வீடுகளுக்கும் சமூகத் தலைவர்களுக்கும் இடையே முறைசாரா இடைத்தரகர்களாக செயல்பட்டனர்.

இவர்கள் தாய்தந்தை அடிப்படையிலான அதிகாரம், நம்பிக்கை, மற்றும் இரகசியத்தன்மை காரணமாக சமூகத்தால் நம்பிக்கையுடன் ஏற்கப்பட்டனர் (de Mel, 2007).

3. சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகளின் (CBOs) தோற்றம்.

1990களின் நடுப்பகுதியில், விடத்தல்தீவையும் உள்ளடக்கிய மாந்தை மேற்குப் பகுதியில், முறையற்ற சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் (CBOs) தோன்றத் தொடங்கின.

- மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்: படகுகள், வலைகள் போன்ற சொத்துகளைப் பாதுகாத்ததுடன், மன்னாரிலுள்ள மனிதாபிமான அமைப்புகளுடன் தொடர்பு கொண்டு சமூக பிரதிநிதிகள் போலச் செயல்பட்டன.
- மகளிர் கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் - WRDS. Women's Rural Development Societies: பெரும்பாலும் பதிவாகாதவையாகவே இருந்தாலும், முறைசாரா முறையில், சுழற்சி கடன்திட்டங்கள், கிராம மருத்துவ உதவி,துக்கம் மற்றும் மன அழுத்தத் தேவைகளுக்கான ஆதரவு போன்றவை வழங்கின.
- இளைஞர் தன்னார்வலர்கள்: சாலைகளை அகற்றுதல்,குடிசைகள் புனரமைத்தல்,ஷெல் தாக்குதலால் பாதிக்கப்பட்ட முதியோர் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு முதலுதவி வழங்குதல்.

இவை முறையான அரசியலமைப்பு அங்கீகாரத்துடன் பதிவு செய்யப்படாதபோதும், விடத்தல்தீவின் சமூக உட்கட்டமைப்பாக நன்கு செயல்பட்டன. அவை: மன உறுதி, தளவாட ஆதரவு, சமூக உறவுகள் மற்றும் உடன்பிறப்புக் களஞ்சியங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உயிர்வாழ்வைக் கொண்டு வந்தன (Goodhand, 2001).

4. தகவல் பரிமாற்றம் மற்றும் உயிர்வாழும் நுண்ணறிவு.

விடத்தல்தீவின் போர் சூழ்நிலையிலேயான சிவில் சமூகத்திலுள்ள, மிக முக்கியமான. ஆனால் பரவலாக அங்கீகரிக்கப்படாத. அம்சங்களில் ஒன்று, அதன் முறைசாரா தகவல் பரிமாற்ற அமைப்பு ஆகும். இது, உயிர்வாழும் நுண்ணறிவு மற்றும் அடிமட்ட எச்சரிக்கைக் கட்டமைப்பின் ஒரு வடிவமாக

இருந்தது.ரேடியோ, தொலைபேசி அல்லது இணைய வசதிகள் இல்லாதபோது, பெண்கள் மற்றும் மத போதனையாளர்கள் (catechists):

- இராணுவ விமானங்களின் இயக்கத்தைக் கண்காணித்தல்பாதுகாப்பான வெளியேற்ற வழிகளை பகிர்வது, வெடிகுண்டுகளுக்கான தற்காலிக தங்குமிடங்கள் எங்கு இருக்கலாம் என்பதை அடையாளப்படுத்துதல்போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டனர்.
- இளைஞர்கள், வெடிக்காத வெடிபொருட்கள் உள்ள இடங்களை வரைபடமாக்கி, இடம்பெயரும் போது மற்ற குடும்பங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தனர்.
- பண்டைய காலங்களில் பிரார்த்தனைக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட தேவாலய மணிகள், வான்வழி தாக்குதல்களுக்கான வெகுந்த ஒலி எச்சரிக்கைகளாக மாறின.

இந்த தகவல் அமைப்புகள், "கதைச்சொல்லல்கள் அல்லது ஊகமாதிரியான எச்சரிக்கைகள்" எனக் கூறி புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தாலும், குறிப்பாக 2008 இறுதிக் கட்ட இராணுவ தாக்குதலின் போது அவை அத்தியாவசிய நிலத்தடி மனிதாபிமான வழித்தடங்களை உருவாக்கின (Kadirgamar, 2011).

5. ஒத்துழைப்பு மற்றும் அமைதியான எதிர்ப்பு

விடத்தல்தீவு முறையான அரசு சாரா அமைப்புகளின் மையமாக இல்லாவிட்டாலும், சாதாரண மக்கள் மற்றும் சில பன்னாட்டு அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் (INGOs) இன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கள ஊழியர்கள் இடையே அமைதியான மற்றும் மதநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒத்துழைப்புகள் தோன்றின.

- தேவாலய இடைத்தரகர்கள் அல்லது புனைப்பெயர்களைச் (aliases) பயன்படுத்திய தன்னார்வ உள்ளூர்த் தொண்டாளர்கள், மன்னார் மற்றும் வவுனியாவில் தங்கியிருந்த பன்னாட்டு செஞ்சிலுவைச் சங்கம் - ICRC, குழந்தைகள் பாதுகாப்பு அமைப்பு -Save the Children போன்ற அமைப்புகளுடன் தகவல்களை பகிர்ந்தனர்.
- விடுதலைப் புலிகள் கண்காணிப்பு மற்றும் அரசாங்கத்தின் சந்தேகம் காரணமாக, இது ஒருபோதும் "அங்கீகரிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு" எனக் கருதப்படவில்லை. இருந்தாலும், இவ்விதமான அமைதியான தகவல் அணுகல் வள விநியோக ஓட்டங்களை வழிநடத்தியது, வெளியேற்ற உதவிகளை சுட்டிக்காட்டியது. நடமாடும் மருத்துவ சேவைகள் எங்கு இயங்குகின்றன என்பதற்கான தகவல் வழிகாட்டல்களையும் ஏற்படுத்தியது
- புலம்பெயர்ந்தோர் வலையமைப்புகள், கொழும்பு மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த தேவாலய வழிகாட்டிகள், குருமார்கள் மற்றும் கன்னியாஸ்திரிகள் வழியாக, சர்வதேச சட்டவியலாளர்கள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு விடத்தல்தீவின் நிலைமை பற்றிய தகவல்களை பகிர்ந்தன.

இவை அனைத்தும், "அமைதியான எதிர்ப்பு" என அழைக்கப்பட்டதன் உரை தொடர்பாக அமைகின்றன. அமைப்புப் புறக்கணிப்பால் உருவான வெற்றிடங்களை நிரப்பும், வன்முறையற்ற, பரவலாக்கப்பட்ட, தார்மீக வழிமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இயக்கங்களை உருவாக்கின (Mac Ginty & Richmond, 2013).

6. போருக்குப் பிந்தைய சிவில் சமூக மரபு.

2009ல் யுத்தம் முடிவடைந்தபோது, முறையான உதவி அமைப்புகள் இல்லாவிட்டாலும், விடத்தல்தீவு செயற்பாட்டிலிருக்கும் சமூக அமைப்பை இயங்கச் செய்து வந்தது என்பது தெளிவாகப் பதிவாகியது. போருக்குப் பிந்தைய மறுகட்டமைப்பு நடவடிக்கைகள், வெளிப்புற பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் மூலம் அல்ல, மாறாக போர்க்காலத்தில் உருவான அடித்தள உள்ளூர் சுயநிறைவு அமைப்புகளால் இயக்கப்பட்டன.

முக்கிய மாற்றங்கள்:

- மோதல் காலத்தில் வலையமைப்புகளை வழிநடத்திய மூதாட்டிகள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்கள், சமூக சபைகளைக் மீளமைத்தனர்.
- மீனவர் சங்கங்கள் மற்றும் மகளிர் குழுக்கள், அவர்களது பாரம்பரிய செயற்பாடுகளுக்கு முறைபடுத்தப்பட்ட அடிப்படை அங்கீகாரங்களைப் பெற்றன.
- போர், இடம் மற்றும் நினைவுகள் பற்றிய ஆவண முயற்சிகள் நம்பிக்கை அடிப்படையிலான நினைவுகூரல்களாக மாறின. இது பெருந்தொலைவுகளுக்கு எதிரான சமூக நினைவை கட்டியெழுப்பியது (Sarvananthan, 2011)

முடிவாக, உள்நாட்டுப் போரின் கடுமையான சூழ்நிலையில், விடத்தல்தீவு வெளிச்சமில்லாத சோதனைக் களமாக இருந்தது. அதன் சிவில் சமூகம்:

- முத்திரை குத்தப்படாதது
- நிதியளிக்கப்படாதது

- சர்வதேச உதவி அமைப்புகளால் பெரும்பாலும் கண்டுகொள்ளப்படாதது

இருந்தபோதிலும், அதிக முக்கியத்துவமிக்க மனிதாபிமான தேவைகளான கல்வி, உணவு, பாதுகாப்பு, கண்ணியம், தங்குமிடம் ஆகிய அனைத்தையும் சமூகக் களத்தில் செயல்படுத்தியது.

அந்த சமூக மரபு, இன்று:

- மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட தேவாலயங்களில்
- புத்துயிர் பெற்ற இளைஞர் குழுக்களில்
- மற்றும் அதன் மக்களின் அமைதியான மன வலிமையில் தொடர்ந்தும் உயிர்ப்புடன் வாழ்கிறது.

விடத்தல்தீவில் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு மற்றும் மறுவாழ்வு (2009–2015): ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை.

2008 ஜூலை மாதம் இலங்கை இராணுவத்தால் விடத்தல்தீவு மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டதும், 2009 மே மாதத்தில் உள்நாட்டுப் போர் முற்றுப்பெற்றதும், இந்தக் கிராமத்திற்கு ஒரு புதிய, ஆனால் கடினமான போருக்குப் பிந்தைய காலப்பகுதியின் தொடக்கமாக அமைந்தது. ஒருகாலத்தில் புலிகளின் கடற்படைத் தளமாக இருந்த விடத்தல்தீவு, அந்தக் காலத்தின் இறுதியில் ஒரு கைவிடப்பட்ட, முழுமையாக இராணுவமயமாக்கப்பட்ட, கண்ணிவெடிகள் நிறைந்த பகுதியாக மாறியிருந்தது. அதன் மக்கள் நீண்டகால இடம்பெயர்வை அனுபவித்திருந்தனர், வீடுகள், விவசாய நிலங்கள், பொது கட்டிடங்கள் பல சேதமடைந்திருந்தன. எனினும், அதன் கடலோர தரம், புலம்பெயர்ந்தோருடன் இருந்த உறவுகள் மற்றும் கத்தோலிக்கத் தொண்டு அமைப்புகளின் கட்டமைப்புகள், இந்த பகுதியில் மீள்நிர்மாணத்துக்கான பொது மற்றும் தனியார் தலையீடுகளுக்கு மையமாக விளங்கின.

1. அரசு தலைமையிலான மீள்குடியேற்றம் மற்றும் அரசு சாரா அமைப்புகள். (2009–2011)

2009 இல் முடிவடைந்த போர் பின்னர், வவுனியாவில் உள்ள மெனிக் பண்ணை போன்ற முகாம்களில் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்த விடத்தல்தீவுப் பழைய குடியிருப்பாளர்கள் மீள்குடியேறத் தொடங்கினர். அரசாங்கம், ஆபத்தான பகுதிகளுக்கான உயிராதரவு அமைப்பு அறக்கட்டளை மற்றும் கண்ணிவெடி ஆலோசனைக் குழு (HALO Trust மற்றும் MAG) ஆகிய கண்ணிவெடி அகற்றும் அமைப்புகளுடன் இணைந்து, 2009 இறுதியில் இந்தப் பகுதியை "மக்கள் திரும்பத் தகுதியான பகுதி" என அறிவித்தது. இலங்கை இராணுவம் கண்ணிவெடி அகற்றும் பணியை மேற்கொண்டதால், மனிதாபிமான அமைப்புகள் மீண்டும் அந்தப் பகுதிக்கு எச்சரிக்கையுடன் நுழையத் தொடங்கின.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (UNHCR) மீளக் குடியேறியோருக்கு வழங்கிய வீட்டு உபயோகப் பொருட்களில் சமையல் பானைகள், கூரைத் தாள்கள், தற்காலிக வீட்டு பெட்டிகள் மற்றும் சிறிய பண உதவிகளை வழங்கியது. குடியேற்றத்திற்கான சர்வதேச அமைப்பு (IOM) முதியோர்களை அல்லது உடல் குறைவுள்ளவர்களை உடைய குடும்பங்களை நகர்த்துவதில் உதவியது. மன்னார் மறைமாவட்டத்தின் மனிதாபிமானப் பிரிவான மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar)– மற்றும் கருணைச் சேவை அமைப்பு (Caritas) , ஆரம்ப உதவிகளை ஒருங்கிணைத்தது. வெறும் சுவர்களாக இருந்த புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம், வீடு மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் விநியோகத் தளமாக பயன்படுத்தப்பட்டது.

2. உட்கட்டமைப்புப் புதுப்பிப்பும் தங்குமிடக் கட்டுமானமும். (2011–2013)

இரண்டாவது கட்டப் பணிகள் வீடுகள், பாடசாலைகள் மற்றும் சாலைகளை மீளக் கட்டுவதில் கவனம் செலுத்தின. அரசாங்க ஒப்பந்ததாரர்கள் சில வீடுகளைக் கட்டியிருந்தாலும், பல வீடுகள் கனடா, இங்கிலாந்து மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் உறவினர்களால் அனுப்பப்பட்ட பணத்தால் தனிப்பட்ட முறையில் கட்டப்பட்டன.

ஜப்பான் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) அயலுள்ள பாடசாலைகளுக்குச் சாலைகள் மற்றும் சுகாதார வசதிகளுக்குப் பணமளித்தது. வேர்ல்ட் விஷன் கல்வித் திட்டங்களை ஆரம்பித்திருந்தாலும், தளபாடப் பற்றாக்குறைகளால் அவர்கள் செயற்பாடுகள் மிகவும் வரம்புக்குள் இருந்தன. SDC (Swiss Development Cooperation) மற்றும் தென்கிழக்காசிய அகதிகள் நலப்பணியகம் - ZOA இணைந்து கடலோர மீள்குடியேற்றக் குடும்பங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வாழ்வாதார உதவித் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தின.

இக்காலகட்டத்தில், ஒருபுறம் சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகள் வழிநடத்தும் திட்டங்கள், மறுபுறம் புலம்பெயர்ந்தோர் பண உதவியுடன் நடைபெற்ற நன்கொடைத் திட்டங்கள் இணைந்த "இரட்டை மறுசீரமைப்பு" முறை நிலவியது.

3. வாழ்வாதார மறுசீரமைப்பு: மீன்பிடி மற்றும் விவசாயம்.

வாழ்வாதாரத்துக்கான மறுசீரமைப்பு மிகவும் சிக்கலானதாக இருந்தது. கப்பல்கள், வலைகள் பழுதடைந்திருந்தன. கடலோர அணுகல் கட்டுப்பட்டிருந்தது. நெல் வயல்கள் காடாகியிருந்தன அல்லது கண்ணிவெடிகள் புதைந்திருந்தன. அதிகமாக 2013 வரை கடலோர மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்படவில்லை.

அரசு சாரா அமைப்புகளின் உதவிகளில்:

- FAO (Food and Agriculture Organization) வலைகள், படகுகள் மற்றும் எரிபொருள் கூப்பன்களை வழங்கியது.
- சேவா லங்கா, பெண்கள் தலைமையிலான குடும்பங்களுக்கு சமையலறை உபகரணங்கள் வழங்குதல், தோட்டங்களை ஊக்குவித்தல் மற்றும் சேமிப்பு குழுக்களை உருவாக்கியது.
- மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar)–Caritas தென்னை நார் கயிறு உற்பத்தி மற்றும் கோழி வளர்ப்பு திட்டங்களைத் தொடங்கியது.
- இத்தனை உதவிகளுக்குப் பிறகும், பலர் மீன்பிடியை 2013 பிறகே மீண்டும் தொடங்கினர். காரணமாக. முழுமையற்ற உபகரணங்கள், சந்தை அணுகல் இல்லாமை, கடல் பகுதிகளில் தொடரும் இராணுவ கண்காணிப்பு என்ற பயம்.

4. கல்வி மற்றும் உளவியல் சமூக மீட்பு.

இந்தக் காலகட்டத்தில், விடத்தல்தீவில் பாடசாலைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டதுவே முக்கியமான சாதனைகளில் ஒன்றாகும். கட்டிடங்கள் சேதமடைந்திருந்த நிலையில், யுனிசெப் அவசரகாலக் கல்விப் பெட்டிகள், கூடாரங்கள் மற்றும் நடமாடும் கற்பித்தல் பிரிவுகளை வழங்கியது.

தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்யாலயம் பற்றிய அறிக்கை: யுனிசெஃப் ஆதரவு மூலம் மறுசீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாடு.

ஜோசப் வாஸ் பாடசாலையின் கட்டடப் புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுப் பணிகள் 2011 செப்டம்பரில் யுனிசெஃப்பின் ஆதரவுடன் நிறைவடைந்தன. இதற்காக ரூ. 56 மில்லியன் மதிப்புள்ள திட்டமொன்று செயல்படுத்தப்பட்டது. இதில் பழைய கட்டமைப்புகளைப் புதுப்பித்தல் மற்றும் புதிய வசதிகளை அமைத்தல் ஆகிய இரண்டும் அடங்கும்.

இரு மாடி வகுப்பறை கட்டடம் புதுப்பிக்கப்பட்டு தற்போது 10 வகுப்பறைகள் மற்றும் ஒரு அறிவியல் செயற்பாட்டு அறையைக் கொண்டுள்ளது. பாடசாலை வழிபாட்டு மண்டபமும், சிற்றுண்டிச்சாலையும் புதுப்பிக்கப்பட்டன. மூன்று வகுப்பறைகள் கொண்ட தனி கட்டடமொன்றும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. மாணவர் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கான சுத்தமான நீர், கழிப்பிடம், சுகாதார வசதிகள் (WASHROOM) பெரிதும் மேம்படுத்தப்பட்டன.

புதிய வகுப்பறைகள் ஐந்து கட்டப்பட்டன, வளர்ந்து வரும் மாணவர்தொகைக்கு ஏற்ப. தொழில்முறை கற்றலை ஊக்குவிக்க, விவசாய பிரிவும் வீட்டு அறிவியல் பிரிவும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அறிவியல் ஆய்வகம் மற்றும் கணினி பிரிவும் சேர்க்கப்பட்டன. வாசிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்க புதிய நூலகமொன்றும் கட்டப்பட்டது. ஆசிரியர்களுக்கான ஓய்வு அறையுடன் நிர்வாகக் கட்டடமும் கட்டப்பட்டது. பாடசாலை எல்லைக்காக சுவர் மற்றும் வேலி அமைக்கப்பட்டன. நுழைவுக்கு பாதுகாப்பான வாயிலும் நடைபாதையும் அமைக்கப்பட்டன.

முன்பிருந்த நிலையில், கட்டடங்கள் பெரிதும் சேதமடைந்திருந்தன. கழிப்பிட வசதிகள் மோசமாக இருந்தன. ஒட்டுமொத்தக் கற்றல் சூழலும் ஏற்றதாயிருக்கவில்லை.

மிகவும் முக்கியமான திறன் மேம்பாட்டு முயற்சிகளும் யுனிசெப் மூலம் செய்யப்பட்டது:

- இரண்டு ஆசிரியர்களும் முன்னாள் முதல்வரும் "சிறுவர் நேயப் பாடசாலை" (Child-Friendly School) அணுகுமுறையில் பயிற்சி பெற்றனர். இருப்பினும் தற்போதைய ஆசிரியர்கள் மேலதிக பயிற்சி தேவைப்படுவதாகக் கூறினார்கள்.
- இரு ஆசிரியர்கள் மாணவர் ஆளுமை வளர்ச்சி, முடிவெடுப்பது, பிரச்சனைத் தீர்வு மற்றும் மன அழுத்த மேலாண்மை தொடர்பான உளவியல் பயிற்சியளிக்கப்பட்டனர்.
- குறைந்தப் பெறுபேறு பெறும் மாணவர்களுக்காக துரிதப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் திட்டம் (ALP) நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- மேலும், முதல்வர் மற்றும் பாடசாலை சமூகத்தினர் இணைந்து, விரிவான பாடசாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை வகுக்க திட்டமிட்டுள்ளனர்.

போர் மற்றும் இடம்பெயர்வால் பாடசாலையை விட்டு விலகிய மாணவர்களுக்காக, சிறுவர்பாதுகாப்பு நிதியம் - UK மற்றும் தென்கிழக்காசிய அகதிகள் நலப்பணியகம் ZOA ஆகியன குழந்தைப் பாதுகாப்பு, உளவியல் முதலுதவி மற்றும் கல்வி மீள்நுழைவு திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தின.

இவை இருந்தபோதிலும், உளவியல் ஆதரவு போதுமானதாக இல்லை. இளைஞர்கள் தொடர்ச்சியான

அதிர்ச்சி, பதட்டம் மற்றும் துண்டிப்பு உணர்வுகளைத் தெரிவித்தனர். தொழில்முறை ஆலோசகர்கள் இல்லாததால், தேவாலயப் குருமார்கள் மற்றும் கத்தோலிக்கக் கன்னியாஸ்திரிகள் தற்காலிக உளவியல் ஊழியர்களாக செயற்பட்டனர். உளவளத்துணை ஆலோசனை, பிரார்த்தனைச் சேவைகள், தார்மீக வழிகாட்டுதல் ஆகியவை வழங்கப்பட்டன. ஆனால், அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு உளவியல் பராமரிப்பில் முறையான பயிற்சி கிடையாது.

5. இடைவெளிகள், நெருக்கடிகள் மற்றும் உதவிக்குறைவு.

2013க்குப்பின், அரசு சாரா மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகளின் நேரடி பங்களிப்பு குறையத் தொடங்கியது. நன்கொடையாளர் ஆர்வக்குறைவு, பாதுகாப்பு அனுமதி தாமதம், மற்றும் "படிப்படியாகத் தேவை குறைவடைந்தது." எனும் அரசாங்க வகைப்பாடு ஆகியவை மேற்கோள் காட்டப்பட்டன.

பிரச்சினைகள்:

- சீரற்ற உதவி விநியோகம். எளிதில் அணுகக்கூடிய, அரசியல் ரீதியாக தெரியக்கூடிய கிராமங்களுக்கு உதவி முன்னுரிமை அளித்தல்.
- நுண் கடன் மற்றும் வாழ்வாதார திட்டங்களின் மோசமான மேலாண்மை.
- அரசாங்கத்தால் அரசுசாரா அமைப்புகளுக்கான சந்தேகம், சில உதவித் திட்டங்கள் தடுப்புக்குள்ளானது (Kadirgamar, 2011).

இது மனநலம், இடைநிலை கல்வி மற்றும் நிலையான வேலைவாய்ப்பு போன்ற துறைகளில் உதவி புரிவதில் இடைவெளிகளை ஏற்படுத்தியது.

6. உள்ளூர் மறுமலர்ச்சி மற்றும் தன்னார்வவாத வலையமைப்புகள்.

முறையான உதவி குறைந்தபின், உள்ளூர் முயற்சிகள் வெற்றிடத்தை நிரப்பின. இளைஞர் குழுக்கள் விளையாட்டு நிகழ்வுகள், விவாதக் கழகங்கள், கடற்கரை சுத்தம் செய்யும் பணிகளை முன்னெடுத்தன. பெண்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள், பருவகால வறட்சி மற்றும் பணவீக்க காலங்களில் உணவுப் பகிர்வு முறைகளைப் புதுப்பித்தன. தேவாலய அடிப்படையிலான முயற்சிகள் மையமாக இருந்தன. நூலகங்கள், சமய அரங்குகள் மற்றும் சமய அமைப்புக்கள் போன்றவற்றை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் பணிகளில் மதகுருமார்கள் தலைமை வகித்தனர்.

புலம்பெயர்ந்தோர் ஆதரவு திட்டங்கள்:

- உயர்கல்வி உதவித்தொகைகள் டொராண்டோ, லண்டன் ஆகிய இடங்களில் உள்ள குடும்பங்களால் வழங்கப்பட்டது.
- சூரிய மின்சக்தி அலகுகள் தேவாலயங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் நிறுவப்பட்டது.
- சிறு வணிகக் கடன்கள் மீனவர்களுக்காக வலைகள் பழுது செய்யவும் இயந்திரங்கள் வாங்கவும் உதவின.

இந்த அடிமட்ட செயற்பாடுகளும் உலகளாவிய உறவுகளும் ஒன்றிணைந்து, வெளிப்புற தொண்டு மற்றும் உள்ளக சக்திகளை இணைக்கும் ஒரு கலப்பின மீட்பு சூழலை உருவாக்கின.

7. 2009-2015 இற்கான மறுமலர்ச்சி மரபும் கற்றல்களும்.

2009-2015 இடைப்பட்ட காலத்தில் விடத்தல்தீவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள், நிறுவன அடிப்படையிலான உதவியின் வரம்புகளையும், சமூகத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டு கட்டியெழுந்த மீட்பின் வலிமையையும் காட்டுகின்றன. ஆரம்பக் கட்ட மீள்குடியேற்றத்தில் சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகள் (INGOs) முக்கிய பங்காற்றினாலும், அவற்றின் தாக்கம் பகுதி பகுதியாகவும், குறுகிய காலத்துக்குமானதாகவும் இருந்தது. இதற்குப் பதிலாக, நம்பிக்கையைக் கருவியாகக் கொண்ட அமைப்புகள், தன்னார்வ குழுக்கள், மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் வலையமைப்புகள் அதிக நிலைத்தன்மையையும் கலாச்சார ஏற்றத்தையும் வெளிப்படுத்தின.

முக்கியமாக, மக்கள் திரும்பியதை முழுமையான மீளக் குடியமர்வெனக் கருத முடியாது. வீடுகள் கட்டப்பட்டிருந்தாலும், சமூகத்தினுள் தெரிவிக்கப்படாத உளவியல், பொருளாதார, மற்றும் சமூக பாதிப்புகள் நீடித்தன. 2009 - 2015 காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவின் அனுபவம், கட்டடங்களை மீண்டும் கட்டுவது எளிது ஆனால் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது கடினம் என்பதையும், அங்கீகாரம் இல்லாத வலிமையே உண்மையான வலிமையாக இருக்கக்கூடும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

8. 2025 இல் விடத்தல்தீவின் அரசு சாரா மற்றும் சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகளின் நிலைமை: மாற்றம் மற்றும் உள்ளூர் வலிமையின் ஒரு கதை.

2025ஆம் ஆண்டுக்குள், விடத்தல்தீவு போருக்குப் பிந்தைய ஒரு புதிய யதார்த்தத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. உடல் ரீதியாக மீள்குடியேற்றப்பட்டு, ஆன்மீக ரீதியாக ஒருமித்தமானது,

ஆனால் பொருளாதார ரீதியாக நிசப்தமான நெருக்கடியில் உள்ளது. ஒரு காலத்தில் மனிதாபிமான அவசரநிலை மற்றும் வெளிப்புற தலையீடுகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இந்த கிராமம், இப்போது இலங்கையின் அபிவிருத்தி வரைபடத்தில் அமைதியான இடத்தை பிடித்துள்ளது. முக்கிய பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் பின்வாங்கலால், இது தற்போது உள்ளூர் நபர்கள், நம்பிக்கை சார்ந்த அமைப்புகள், புலம்பெயர்ந்தோர் வழிநடத்தும் முயற்சிகள் மற்றும் முறைசாரா தன்னார்வ இயக்கங்களால் நிரம்பியுள்ளது.
போரின் அங்கதங்களை அடிமட்டத்தில் மறைத்து வைத்திருந்த போதிலும், விடத்தல்தீவின் மக்கள் வெளிநாட்டு உதவியால் அல்லாது, சமூகம், உறவுமுறை, மற்றும் இடம் சார்ந்த பொறுப்புணர்வால் மீண்டும் தங்கள் வாழ்க்கையை கட்டியெழுப்புகிறார்கள்.

1. "சர்வதேச அரச சாரா நிறுவனங்களின் தலையீட்டு சகாப்தத்தின்" முடிவு: முக்கிய** பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் **பின்வாங்கல்.

2015க்குப் பிறகு முக்கியமான மனிதாபிமான திட்டங்கள் நிறைவுற்றன. இதனை ***"சர்வதேச அரச சாரா நிறுவனங்களின் தலையீட்டு சகாப்தம்"*** என உள்ளூர்வாசிகள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். 2025-இல், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (UNHCR), குடியேற்றத்திற்கான சர்வதேச அமைப்பு - IOM, குழந்தைகள் பாதுகாப்பு அமைப்பு - Save the Children, உலக தூரநோக்கு ,லங்கை - World Vision மற்றும் தென்கிழக்காசிய அகதிகள் நலப்பணியகம் - ZOA ஆகியவை விடத்தல்தீவிலிருந்து முற்றாக வெளியேறியுள்ளன அல்லது தங்கள் நடவடிக்கைகளைக் கணிசமாகக் குறைத்துள்ளன. இவை தங்கள் கவனத்தை காலநிலை மாற்றங்கள், பேரிடர் தயார்நிலை, மற்றும் தேசிய கொள்கை ஈடுபாடுகளுக்கு மாற்றியுள்ளன, பெரும்பாலும் மட்டக்களப்பு அல்லது காலி போன்ற இடங்களை குறிவைத்துள்ளன.

2. விசுவாசத்திற்குத் திரும்புதல்: திருச்சபை சார்ந்த சமூக சேவைகள்.

இந்நிலைக்குள், கத்தோலிக்கத் திருச்சபை தனது பாரம்பரிய பங்கில் மீண்டும் நுழைந்து சமூக நலனின் தூண்களாக செயல்படுகிறது. புனித யாகப்பர் தேவாலயம் மற்றும் அதன் துணைத் திருச்சபைகள் வயதானோர், ஏழை மாணவர்கள், மற்றும் விதவைகள் அல்லது பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் உட்பட பலருக்கே ஆதரவளிக்கின்றன. மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar)– மற்றும் கருணைச் சேவை அமைப்பு (Caritas) , தற்போது சிறிய அளவிலான நுண் மானியத் திட்டங்கள் மற்றும் கல்வி உதவிகளை தொடர்ந்து வழங்கி வருகிறது. இவை பெரிய பட்ஜெட்டுகளால் அல்லாது, கலாச்சார நம்பிக்கை மற்றும் உள்ளூர் அறிவின் அடிப்படையில் செயல்படுகின்றன.

3. சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் மற்றும் உள்ளூர் அரசுசாரா அமைப்புகள்

2015க்குப் பிறகு, விடத்தல்தீவின் சமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் மெதுவாகவும் ஆனால் நிலைத்த முறையில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளன. இளைஞர் சங்கங்கள், ிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் , மகளிர் கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் (RDS -Rural Development Societies, WRDS - Women's RDS) உணவுப் பாதுகாப்பு, மழைநீர் சேகரிப்பு, மற்றும் தொழில் பயிற்சி போன்ற பகுதிகளில் முக்கிய பங்களிப்பு வழங்குகின்றன. மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், காலநிலை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப கப்பல் பழுதுபார்ப்பு மற்றும் சந்தை நியாய விலை திட்டங்களை செயல்படுத்துகின்றன. இவை சில கொழும்புத் தளத்திலுள்ள அரசுசாரா அமைப்புகளிடமிருந்து நுண் மானியங்களைப் பெறுகின்றன. சிலவற்றுக்கு கனடா மற்றும் இங்கிலாந்திலுள்ள புலம்பெயர்ந்தோர் சங்கங்கள் நிதி வழங்குகின்றன.

4. புலம்பெயர் மற்றும் தனியார் தொண்டு வலையமைப்புகள்.

2020ஆம் ஆண்டு முதல், விடத்தல்தீவில் வளர்ச்சிக்கான நிதியுதவியில் தமிழ்ப் புலம்பெயர்ந்தோர் வலையமைப்புகள் ஒரு முக்கிய தூணாக மாறின. கனடாவை மையமாகக் கொண்ட தமிழ் கத்தோலிக்க அறக்கட்டளைகள் பின்வரும் உதவிகளை வழங்கின:

- பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்லும் மாணவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் கல்வி உதவித்தொகைகள்.
- இடைக்காலத் தங்குமிடங்களில் வசிக்கின்ற குடும்பங்களுக்காக கூரை பழுதுபார்ப்பு திட்டங்கள்.
- சக்கர நாற்காலிகள் மற்றும் ஊனமுற்றோருக்கான உதவித் தொகுப்புகள்.

அதே நேரத்தில், இங்கிலாந்தைத் தளமாகக் கொண்ட விடத்தல்தீவு நலச்சங்கங்கள் கீழ்க்கண்ட ஆதரவை வழங்கின:

- டிஜிட்டல் வகுப்பறை வசதிகளை மேம்படுத்தல்.
- உயர்நிலைப்பாடசாலை மாணவர்களுக்கான ஆங்கில மொழி மற்றும் கணினி கல்வி முகாம்கள்.

இவைகள் தாக்கமிக்கவையாக இருந்தாலும், பெரும்பாலும் ஒருங்கிணையாமலேயே நிகழ்ந்தன. அவை வாட்ஸ்அப் குழுக்கள், திருச்சபை வலையமைப்புகள் மற்றும் முறைசாரா பணப் பரிமாற்றங்கள் மூலம் செயல்பட்டன. பருவகாலங்களில், மதவிழாக்கள் அல்லது வறட்சி நேரங்களில், பண அனுப்புதலால் இயக்கப்படும் தொண்டு சமையலறைகள் செயல்பட்டன. இது மரபு கடமையும் வளர்ச்சி நோக்கத்தையும் இணைக்கும் கலப்பின கொடையாளர்த் தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது.

5. அரைமுறை தன்னார்வ முயற்சிகள் மற்றும் இளைஞர் தலைமைத்துவ எழுச்சி.

2025ஆம் ஆண்டு வரையில், "பார்வைக்கு தெரியாத தன்னார்வலர்கள்" எனப்படும் புதிய வகை தன்னார்வ அமைப்புகள் உருவானது. இவர்கள் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் சின்னங்கள் அல்லது நன்கொடையாளரின் பதாகைகள் இல்லாமலே, கிராமத்தின் எதிர்காலத்தை வடிவமைக்கும் தனிநபர்கள் மற்றும் முறைசாரா வலையமைப்புகளாக இருந்தனர்.
மன்னார் மற்றும் வவுனியாவிலிருந்து திரும்பிய பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகள் இலவச மாலை வகுப்புகள் மற்றும் தொழில் ஆலோசனை அமர்வுகளை நடத்தியுள்ளனர். இளைஞர்கள் மற்றும் மதகுருமார்களால் இயக்கப்படும் சுற்றுச்சூழல் குழுக்கள், நிதியுதவி இல்லாமல் மரம் நடும் இயக்கங்கள் மற்றும் கடற்கரை சுத்தம் செய்வது போன்ற பணிகளை ஆரம்பித்துள்ளனர்.
ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முயற்சி, ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள் மற்றும் செவிலியர்கள் இணைந்து உருவாக்கிய முதியோர் ஆதரவு வலையமைப்பாகும். இவர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று சிகிச்சை அளிக்கின்றனர், இரத்த அழுத்தம் பரிசோதனை மற்றும் அவசர பரிந்துரைகள் வழங்குகின்றனர். இவை அனைத்தும் அரசு அல்லது அரசுசாரா அமைப்புகள் ஆதரவின்றி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இத்தொழில்கள், போர்க் காலத்தில் நிலவிய பரஸ்பர ஆதரவின் மரபில் வேரூன்றியவையாகும். தற்போது, எதிர்கால வளர்ச்சி நோக்கில் நகரும் ஒரு சிவில் சமூக மறுமலர்ச்சியாக இவை விளங்குகின்றன.

6. இடைவெளிகள், சமத்துவமின்மைகள் மற்றும் எழும் சவால்கள்

இந்த நம்பிக்கையூட்டும் மாற்றங்களுக்கிடையே, விடத்தல்தீவு தொடர்ந்து சில முக்கியமான சவால்களை எதிர்கொள்கிறது:

- பயிற்சி பெற்ற ஆலோசகர்கள் இல்லாததால், மனநல ஆதரவு முற்றிலும் இல்லாமல் உள்ளது.
- பேசாலை அல்லது முருங்கனைப் போன்று முறையான சமூக மையம் அல்லது அரசு சாரா நிறுவன அலுவலகம் இப்பகுதியில் இல்லை.

சமூக சேவை அதிகாரிகள் அரிதாகவே நியமிக்கப்படுகின்றனர். இதனால் நிர்வாகத் தனிமை ஏற்படுகிறது. கடற்கரை அரிப்பு மற்றும் உப்புநீர் ஊடுருவல் போன்ற காலநிலை சவால்கள், எந்தவொரு சர்வதேச அல்லது திருச்சபை முன்னெச்சரிக்கைக் கொள்கையிலும் இன்னும் பிரதிபலிக்கப்படவில்லை
மேலும், பல உதவித் திட்டங்கள் ஒருமுறை திட்டங்களாகவே இருக்கின்றன. கண்காணிப்பு பலவீனமாக உள்ளது. இளைஞர் இடம்பெயர்வு, உள்ளூர் தொழிலாளர்கள் மற்றும் தலைமைத்துவத் திறனை தொடர்ந்து பாதிக்கின்றது.

7. எதிர்காலக் கண்ணோட்டம்: தொண்டில் இருந்து நிலைத்தன்மைக்கு.

விடத்தல்தீவு 2025க்குப் பிந்தியும் எதிர்காலத்தை நோக்கி செல்வதற்கான பாதையை வெளிப்புற உதவியை மீண்டும் நாடுவதிலில்லை. மாறாக, உள்ளூர் சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் கட்டமைப்புகளை நிறுவுவதிலே அதற்கான தீர்வு இருக்கிறது. பதிவு செய்யப்பட்ட உள்ளூர் அரசு சாரா அமைப்புகள், இளைஞர் தலைமைத்துவ பயிற்சிகள், தொலைமருத்துவம், மின்கல்வி மற்றும் டிஜிட்டல் விவசாயம் போன்ற கருவிகளை ஒருங்கிணைத்தல் இப்போது அவசியமாக இருக்கின்றன. போரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உளவியல் சமூகக் காயங்களை குணப்படுத்த, கலாச்சார ரீதியான பதில்கள் தேவைப்படுகின்றன. நம்பிக்கையிலான அதிர்ச்சி ஆலோசனைகள், நினைவுகூரல் திட்டங்கள் மற்றும் தலைமுறைகளுக்கிடையேயான உரையாடல்கள். முக்கிய பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புக்களின் பங்கு குறைந்திருந்தாலும், விடத்தல்தீவு மறக்கப்படவில்லை. அது வெறுமனே மறுமாற்றமாகி, நம்பிக்கையும், நினைவுகளும் மற்றும் கூட்டு செயல் ஆற்றல்களும் கொண்ட சமூகமாக வலுப்பெற்றுள்ளது.

8. சவால்களும் விமர்சனங்களும்: போர் பிந்தைய மனிதாபிமான உதவியில் விடத்தல்தீவின் அனுபவம். (2025)

இரு தசாப்தங்களாக வடமாகாணம் முழுவதும் மனிதாபிமான மற்றும் அபிவிருத்தித் தலையீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும், மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு என்பது உட்கட்டமைப்புத் தோல்வியும், நிலையான சுமையையும் சுமக்கும் கடலோர கிராமங்களில் ஒன்றாகவே தொடர்ந்து இருக்கிறது. 2025ஆம் ஆண்டுக்கான நிலவரப்படி, இக்கூட்டமைப்பானது பொருளாதார

சிரமங்களுடன் மட்டுமல்லாது, போர் விட்டுசென்ற உளவியல் காயங்கள், வளங்களுக்கான சமமற்ற அணுகல், மற்றும் துண்டிக்கப்பட்ட அபிவிருத்திக் கவனம் ஆகியவற்றையும் எதிர்கொள்கிறது. இலங்கையின் உள்நாட்டு மோதலுக்குப் பிறகு மனிதாபிமான அமைப்புகள் வாழ்க்கையையும் உட்கட்டமைப்புகளையும் மீளக் கட்டியெழுப்ப முயன்றபோதிலும், விடத்தல்தீவின் நிலை புவியியல், அரசியல் மற்றும் நிறுவன ரீதியான இடையூறுகள் எவ்வாறு நீடித்த புறக்கணிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது.

1. புவியியல் மற்றும் அரசியல் புறக்கணிப்பு.

முன்னாள் விடுதலைப்புலிகளின் கடற்படையின் தளமாக இருந்த விடத்தல்தீவு, போர் பிந்தைய திட்டமிடல் மற்றும் மீட்பு பணிகளில் சந்தேகத்திற்குரிய இடமாகவே இருந்தது. அரச நிறுவனங்களும் சில சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்களும் கூட இக்கிராமத்தினைப் பிரிவினை சாயல் உள்ள இடமாகக் கருதி, தலையீடுகளை தவிர்த்தன. இதனுடன் கூடிய வழிச்சாலை அணுகல் சிக்கல்கள் (2010களின் நடுப்பகுதிவரை சாலைகள் மேம்படுத்தப்படாமை) இப்பகுதியை அரசியல் ரீதியாகவும், உடல் ரீதியாகவும் தவிர்க்கப்படும் இடமாக மாற்றின.

2. சமத்துவமின்மையுடைய உதவி விநியோகம்.

2009-2011 மீள்குடியேற்றக் காலப்பகுதியில், சில குடும்பங்கள் முழுமையான தொகுப்புகளைப் பெறாமல் விட்டன. சிலர் பட்டியலிலேயே சேர்க்கப்படவில்லை. இவ்விலக்குகளுக்கு முக்கிய காரணங்களாகப் போர்க் கால பதிவு இல்லாமை, எழுத்தறிவு சிக்கல்கள் மற்றும் அரசியல் ஆதரவாளர்களின் பற்றாக்குறை ஆகியவை இருந்தன.

3. திட்ட அடிப்படையிலான உதவி, கட்டமைப்பு முதலீடு அல்ல.

விரிவான நிறுவன வருகையைவிட, குறுகிய கால திட்டங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டன. விடத்தல்தீவுக்கு எந்த ஒரு பெரிய அரசு சாரா நிறுவனம் நிரந்தர அலுவலகம் அமைக்கவில்லை. திட்டங்கள் திருச்சபை குருமார்களோ, மாவட்ட அதிகாரிகளோ வழியாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஆனால் பலருக்கு கிராமத்தின் நிலைமைகள் பற்றிய நேரடி அறிவு இல்லை. இதன் தாக்கம், முழுமையற்ற முறையில் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள், பயனில்லா தண்ணீர் தொட்டிகள், கைவிடப்பட்ட கற்றல் மையங்கள் என "திட்டக் கல்லறைகள்" என்ற நிலையில் விளங்கியது.

4. சமூக ஆலோசனையின் பற்றாக்குறை.

திட்டமிடல்கள் பொதுவாக கொழும்பு அல்லது மன்னார் நகரத்தில் நடைபெறுகின்றன. கிராமச் சபைகள், மகளிர் அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், இளைஞர் அமைப்புகள் போன்ற உள்ளூர்ப் பங்குதாரர்களின் பங்களிப்பு மிகக் குறைவாக இருந்தது. உதவித் திட்டங்கள் அக்கால அட்டவணைகளைப் புரிந்துகொள்ளாது செயல்படுவதால், மத விழாக்களில் உளவியல் பயிற்சிகள், மழைக்காலத்தில் மீன்பிடி வலை விநியோகம் போன்ற தவறான நேரங்களில் உதவிகள் வழங்கப்பட்டன.

5. மனநல மற்றும் உளவியல் இடைவெளிகள்.

விடத்தல்தீவின் தொடர்ச்சியான விமர்சனம் மனநல மற்றும் உளவியல் ஆதரவுக்கே உரியது. போர் விதவைகள், முன்னாள் போராளிகளின் குடும்பங்கள் இருந்தபோதிலும், நீடித்த உளவியல் ஆலோசனைகள் இல்லை. ஆண்களின் துக்கம், குற்ற உணர்வு, போதை சார்பு ஆகியவை பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படவில்லை. திருச்சபை குருமார்கள், கன்னியாஸ்திரிகள், வயதான பொதுமக்கள் ஆகியோர் தற்காலிக ஆலோசகர்களாக செயல்பட்டனர், அவர்களுக்கு தொழில்முறை பயிற்சி இல்லாமையே இருந்தது.

6. நிவாரண சார்பு மற்றும் உள்ளூர் முடிவெடுக்கும் சக்தியின் இழப்பு.

முன்பதிவில்லாமல் கிடைத்த பெரும் நிவாரணங்கள், மக்கள் சில நேரங்களில் நிவாரண வரம்புகளுக்குள் சிக்கிக்கொள்வதற்கான வழியாயின. ஒரு இளைஞர் தலைவர் குறிப்பிட்டபடி: "நாங்கள் எண்ணங்கள் கொண்ட சமூகமாக அல்ல, தேவைகள் கொண்ட் சமூகமாகவே கையாளப்பட்டோம்." பல அரசு சாரா நிறுவனங்கள் உள்ளூர் பிரச்சனைகளை தீர்க்கும் வகையிலான நிறுவன ஆதிக்கத்தை உருவாக்காமல், முன்னமைக்கப்பட்ட தீர்வுகளைத் திணித்தன.

7. புலம்பெயர்-அரசு சாரா அமைப்புகள் இடையிலான ஒத்துழைப்பு பற்றாக்குறை.

கனடா, இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வந்த நன்கொடைகள் ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமையால் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தின. உதாரணமாக:

- பல தடவை ஒரே சீருடைகள் விநியோகிக்கப்பட்டன.
- மத, மொழி, சாதி, பிராந்திய ரீதியில் முன்னுரிமைகள் வழங்கப்பட்டன.
- தேவைகள் மற்றும் விளைவுகள் தொடர்பான பகிரப்பட்ட தரவுத்தளங்கள் இல்லாததால் ஒத்துழைப்பு சிதைந்தது.

8. அரசியல் ஆதிக்கம் மற்றும் சமூக பிளவுகள்

திருச்சபை உயரதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல் ஆதரவாளர்களுடன் இணைந்த குடும்பங்களுக்கு அதிக வாய்ப்புகள் கிடைத்தன என மக்கள் நம்புகிறார்கள். இதனால் மீனவர் சமூகங்கள், இளையோர் மற்றும் சில குடும்பக்குழுக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக உணர்ந்தனர். விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்கள் இடையே பதட்டங்கள் உருவானது, ஏனெனில் உதவிகள் வாழ்வாதார தேவைகளுக்கு ஏற்ப சமமாக வடிவமைக்கப்படவில்லை.
பாடமாகும் பகுதி: விடத்தல்தீவின் அனுபவம், மனிதாபிமான உதவியின் செயல்திறன் குறித்து ஒரு எச்சரிக்கையாக அமைகிறது. உண்மையான மீட்பு என்பது பங்கேற்பும் மதிப்பும் கொண்ட உள்ளூர்த் தலைமையிலான அணுகுமுறைகளில் தான் இருக்க வேண்டும். வெளியாண்மையை மீறி, உள்ளூர்த் திறனூட்டலும் நினைவுகளின் பாதுகாப்பும் எதிர்காலத்துக்கான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஒப்பீட்டு நுண்ணறிவு: மாந்தை மேற்கு பகுதியில் உள்ள விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் அண்டை கிராமங்கள்.

விடத்தல்தீவின் போர் பிறகான மீட்சிப் பயணத்தை தனியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்தில் உள்ள பிற கிராமங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, அதன் சவால்கள் மற்றும் வளர்ச்சிப் பாதைகள் எவ்வளவு தனித்துவமானவை என்பதற்கான தெளிவு கிடைக்கின்றது. இக்கிராமங்கள் அனைத்தும் உள்நாட்டு போரின் சுமையையும் இடம்பெயர்வின் தாக்கத்தையும் அனுபவித்தாலும், புவியியல் அமைப்பு, மத அடையாளம், புலம்பெயர்ந்தோரின் ஈடுபாடு, உட்கட்டமைப்பு அணுகல் மற்றும் அரசியல் தெளிவுப் பார்வை ஆகியவற்றில் உள்ள வேறுபாடுகள், சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் அரசாங்கத்தால் தூண்டப்பட்ட அபிவிருத்திகளின் கீழ், போர் பிறகான அனுபவங்களை மிகவும் சீரற்றவையாக ஆக்கின.

1. உதவி அணுகல் மற்றும் அதிர்வெண்ணில் வேறுபாடுகள்.

2009-2015 காலத்தில் பேசாலை, அடம்பன் மற்றும் முருங்கன் போன்ற கிராமங்கள், அரச சாரா மற்றும் சர்வதேச அரச சாரா அமைப்புகளின் அதிக செறிவான செயற்பாடுகளைக் கண்டன. பேசாலை ஒரு பிரபலமான கத்தோலிக்க மீனவர் கிராமமாக இருப்பதுடன், 2006ஆம் ஆண்டு தேவாலயத்தில் நடந்த குண்டுவெடிப்பு போன்ற நிகழ்வுகள் ஊடகக் கவனத்தை ஈர்த்தன, இது அந்த கிராமத்தை மனிதாபிமான உதவிகளுக்கான முக்கிய மையமாக மாற்றியது.
மாற்றாக, விடத்தல்தீவு சட்ட ரீதியற்ற போக்குவரத்து மற்றும் தடை செய்யப்பட்ட பொருட்களை கடத்துதல் அத்துடன் முன்னாள் கடற்புலி தளமாக இருந்த வரலாற்று சின்னமாகும் தாக்கத்துடன் இருந்தது. அதன் காரணமாக, மாந்தை மேற்கு பகுதிகளில் பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் இயங்கினாலும், விடத்தல்தீவிற்குக் கிடைக்கும் பங்கு குறைவாகவே இருந்து. பெரும்பாலும் ஒருமுறை வழங்கப்படும் நிவாரணம் குறைக்கப்பட்டது.

2. உட்கட்டமைப்பு மீட்பு: சீரற்ற அடித்தளங்கள்.

மாந்தை மேற்கு முழுவதும் உட்கட்டமைப்புப் புனரமைப்பு சீரானதாக இல்லை. பேசாலையில் வீடுகள் இந்திய வீடமைப்பு திட்டத்தின் கீழ் மீண்டும் கட்டப்பட்டன, பாடசாலைகள் மீள நிறுவப்பட்டன, 2013ம் ஆண்டுக்குள் தெருவிளக்குத் திட்டங்கள் நிறைவு பெற்றன. ஆனால் விடத்தல்தீவில், பாடசாலைகள் தற்காலிக கூடாரங்களில் இயங்கின, வீதி சீரமைப்பும் நீர் பாசனமும் பல ஆண்டுகள் தாமதமாகின.
இந்த வேறுபாடு தொழில்நுட்பமல்ல அரசியல் ஆதரவு, ஊடக ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் ஆரம்பத்திலிருந்தே பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புக்களின் கண்காணிப்பு ஆகியவற்றால் தூண்டப்பட்டது.

3. மத அடையாளம் மற்றும் கலாச்சார காரணிகள்.

மத மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்கள் உதவித் திட்டங்களை வடிவமைக்க முக்கிய பங்கு வகித்தன. பேசாலை மற்றும் மடு ஆகியவை சர்வதேச திருச்சபை வலையமைப்புகளால் ஆதரிக்கப்பட்டன. முருங்கனில் பௌத்தம் மற்றும் கிறிஸ்தவம் இரண்டும் கலந்த அமைப்பு பயனளித்தது.
விடத்தல்தீவில், கத்தோலிக்கமும் தமிழும் மையமாக இருந்தாலும், தேசிய மட்டத்தில் மதத் தாக்கம் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு, அதன் மதத் தோழமை வலையமைப்புகள் நிதி குறைவால் சிரமங்களை சந்தித்தன. கருணைச் சேவை அமைப்பு (Caritas) மன்னார் மற்றும் மடு மறைமாவட்ட மையங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கியதால், மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar)மூலமாகவே குறைந்த அளவில் மட்டுமே விடத்தல்தீவிற்கு ஆதரவு வழங்கப்பட்டது.

4. புலம்பெயர் ஈடுபாடு: கட்டமைக்கப்பட்ட உதவி மற்றும் துண்டித்த உதவி.

விடத்தல்தீவின்புலம்பெயர்ந்தோர்ஈடுபாடு, ஒருவலிமையானஆதாரமென்பதுடன், நிறைவேற்றப்படாத வாய்ப்பாகவும் மாறியுள்ளது. கனடா, இங்கிலாந்து மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் பல புலம்பெயர்ந்த தமிழ் குடும்பங்கள், வீடு பழுது பார்க்கும் திட்டங்கள், பாடசாலைக் கட்டண உதவிகள் மற்றும் மதவிழாக்களுக்கான நன்கொடைகளை தனிநபர் அடிப்படையில் வழமையாக வழங்குகின்றன. ஆனால், இந்த உதவிகள் பெரும்பாலும் திட்டமிடப்படாததும், ஒருங்கிணைக்கப்படாததும், தொடர்ந்து நடைபெறாததுமான தனிப்பட்ட முயற்சிகளாகவே அமைகின்றன.
இதற்கு மாறாக, பேசாலை போன்ற கிராமங்களில் உள்ள புலம்பெயர்ந்தோர், வெளிநாடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்ட அறக்கட்டளைகள் மற்றும் அரசு சாரா அமைப்புகளை நிறுவுவதில் முன்னோடிகளாக இருந்து, நீர் சுத்திகரிப்பு நிலையங்கள், தகவல் தொழில்நுட்ப மையங்கள் மற்றும் மருத்துவக் கட்டமைப்புகள் போன்றதிட்டங்களுக்குநிரந்தரமுதலீட்டுகளைமேற்கொண்டுள்ளனர். விடத்தல்தீவில் ஒருங்கிணைந்த அபிவிருத்தி அறக்கட்டளையோ அல்லது புலம்பெயர்ந்தோருக்கான தரவுத்தளமோ இல்லாததால், கூட்டு முயற்சிகளை நிலைத்த முறையில் நிதியளிக்க மற்றும் வழிநடத்தும் திறன் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

5. சமூக அதிகாரமளித்தல் மற்றும் இளைஞர் பங்கேற்பு.

போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், மாந்தை மேற்கு பகுதிகளில் சமூக அதிகாரமளித்தலும் இடம் பெற்றது. அடம்பன் மற்றும் முருங்கனில் இளைஞர் மன்றங்கள், கிராம மன்றங்கள் மற்றும் சிவில் சமூகப் பங்கேற்பு மெல்ல மெலிந்த கட்டமைப்பிலிருந்து வலுவான சுயபூரண செயல்பாடுகளாக வளர்ந்தன. இங்குள்ள இளைஞர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி திட்டமிடலில் நேரடியாக பங்கேற்று, கொள்கைப் பரிந்துரைகளை வழங்கும் நிலைக்கு வளர்ந்தனர்.
விடத்தல்தீவில் இது போன்ற மாற்றங்கள் குறைவாகவே காணப்பட்டது. இங்கே சமுதாயத் தலைமை பெரும்பாலும் திருச்சபை அமைப்புகளுடன் இணைந்திருந்தது. போர் மற்றும் பிந்தைய இடம்பெயர்வு காரணமாக, இளைஞர்களிடையே ஒரு தலைமையின்மைக் காலம் உருவாகியுள்ளது. திறமையும் உறுதியும் இருந்தபோதிலும், இளைஞர்களுக்கு பங்கேற்புக்கான நிலைகள் மற்றும் வாயில்கள் இல்லை. இன்னும், அதிகாரபூர்வ அமைப்புகள் செயலிழந்த இடங்களில், சமூக ஒற்றுமை வேரூன்றியிருக்கிறது. விடத்தல்தீவின் மீட்பு, தலைமுறைகள் தாண்டி பரவி நிலைத்த உறவுகள், சடங்கு நடைமுறைகள் மற்றும் பகிரப்பட்ட கலாச்சார நினைவுகளின் ஊடாக நெருக்கமான சமூக வலிமையை உருவாக்கியுள்ளது.

6. அரசு சாரா அமைப்புகளின் முன்னுரிமை மற்றும் உணரப்பட்ட சார்பு.

விடத்தல்தீவில் பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் “ஊடக நட்பு” உள்ள கிராமங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கின்றன என்பதற்கான நம்பிக்கை இன்னும் நிலவுகிறது. அணுகும் வசதிகள் உள்ளதும், முற்போக்கு ஊடகக் கவனத்தை பெற்றதும், கண்காணிக்க எளிதானதும் ஆகிய சமூகங்கள் அதிக ஆதரவைப் பெற்றுள்ளன.
விடத்தல்தீவில் மக்கள் கூறும் ஒரு முக்கியமான எதிர்வினை: “அவர்கள் எங்கள் குரலைக் கேட்க வரவில்லை, தலைகளை எண்ண வந்தார்கள்.” இது மேலிருந்து கீழாக அமைந்துள்ள உதவி மாதிரிகளுக்கு எதிரான ஒரு விமர்சனத்தைக் காட்டுகிறது, அங்கு புவியியல் வரைபடத்தில் இருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியமானது, தேவையிலிருக்கிறது என்பதல்ல. இந்த மையப்படுத்தப்பட்ட சோதனை மனநிலை, கலாச்சார ரீதியாக சிக்கலான மற்றும் தளவாட ரீதியாக கடினமான சமூகங்களை புறக்கணிக்கும் ஒரு விளைவாகும்.

7. மரபுரிமையும் நீண்டகாலத் தாக்கங்களும்: விடத்தல்தீவு வழக்கு.

இலங்கையின் வடமாகாணத்தில் உள்ள ஒரு கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவின் நீடித்த பாரம்பரியம், பெருமைமிக்க அபிவிருத்தித் திட்டங்களால் அல்ல நம்பிக்கை அடிப்படையிலான சமூகத் தொந்தரவுகளும் புலம்பெயர் சமூகங்களின் உறுதியான பங்களிப்பும் வழியாக வேரூன்றிய சமூக வலிமையால் மட்டுமே வரையறுக்கப்படுகிறது.

1. நம்பிக்கையால் நிரம்பிய சமூக அமைப்புகளின் நிலைத்தன்மை.

16ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்சிஸ்கன் மிஷனரிகள் வருகைதந்து கத்தோலிக்க மதம், வேளாண்மை, கல்வி மற்றும் சமூக வழிகாட்டுதலின் மையமாக நிலைத்துவந்தது. சென் ஜேம்ஸ் தேவாலயம் போன்ற அமைப்புகள் ஆன்மீகத்தைத் தாண்டி கல்வி மற்றும் சமூக ஆதரவுக்கும் நீடித்த சேவைகளை வழங்குகின்றன. இளைஞர் மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகள், குடிநீர் திட்டங்களும் கல்வி ஆதரவும் போன்ற சமூக செயல்பாடுகளைச் சுயமாக ஏற்கின்றன. இது எவ்வித அமைப்புச் சாரா உதவியின்றியும் நிலைத்த நம்பிக்கையின் தூணாக விளங்குகிறது.

2. தெரியாத வலிமை.

அண்டைக் கிராமங்களில் கண்ட உதவிகளைவிட, விடத்தல்தீவில் வீடுகள் புலம்பெயர் நிதி மற்றும் சமுதாய முயற்சிகளின் மூலம் பழுது பார்க்கப்பட்டன. தேவாலய வழி வகுப்புகள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் உதவியால் கல்வித் தேவை பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. வெளிநாட்டு உதவி இல்லாத போதிலும், சமூக உறுப்பினர்கள் விவசாய உபகரணங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு தன்னிறைவை வளர்த்தனர். இது வலிமையை ஊக்குவித்தாலும், அரசாங்க மற்றும் சர்வதேச வாக்குறுதிகளின் மீது புறக்கணிப்பு உணர்வையும் உருவாக்கியுள்ளது.

3. இடம்பெயர்ச்சியும் திரும்பிய தலைமுறையும்.

மெனிக் பண்ணை போன்ற இடம்பெயர்வு முகாம்களில் பிறந்த இளைய தலைமுறை, முற்றிலும் வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு மத்தியில் வளர்ந்துள்ளனர். போர்க் காலக் கல்விச் சீர்குலைவும் உளவியல் ஆதரவின் இல்லாமையும் ஒரு தலைமுறை இடைவெளியை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சிலர் பாரம்பரியத்தில் உறுதியாய் இருக்க, சிலர் வெளிப்படுத்தப்படாதவர்களாக உணர்ந்து மீண்டும் இடம்பெயர்கின்றனர்.

4. முறைசாரா சிவில் சமூக நினைவகம்.

நிர்வாக அமைப்புகள் இல்லாமலும், விடத்தல்தீவு கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக்கொண்டு தேர்ந்தெடுத்த ஒத்துழைப்புகளை மேற்கொள்கிறது. இளைஞர் தலைவர்கள் திட்டக் குறிப்புகளுக்கேற்ப வெளிப்புற அமைப்புகளுடன் ஈடுபடுகிறார்கள். இது கிராமத்தின் சுயாட்சி திறனை வெளிப்படுத்துகிறது.

5. அடிமட்ட மீட்சிக்கான மாதிரி.

விடத்தல்தீவு போல வளங்கள் குறைவாக இருந்தாலும் சமூக நம்பிக்கையும் கலாச்சாரத் தளமும் செழிப்பாக இருந்த சமூகங்கள், போருக்குப் பிந்தைய மீட்சிக்கான மாற்று மாதிரியாக நிற்கின்றன. இந்த மாதிரி வெளிப்புற நிபுணத்துவத்திற்குப் பதிலாக, உள்ளூர் நம்பிக்கையும் வாழ்க்கைக்கான அர்ப்பணிப்பும் வழிகாட்டுகின்றன.

6. தீர்க்கப்படாத மரபுகள்.

இவை இருந்தபோதும், போர் நினைவுகள் அல்லது மனஅழுத்தக் கவனிப்புக்கான மையங்களின் இல்லாமை, உளவியல் காயங்களைப் புறக்கணிக்கச் செய்கின்றன. விதவைகள் மிகுதியான சுமைகளை சுமக்க, இளைஞர்கள் அடையாளக் குழப்பம் மற்றும் நோக்கின்மையுடன் போராடுகின்றனர். இணைய வசதி, மின் சேவை மற்றும் சாலை வசதியின் குறைபாடுகள் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கின்றன. இந்த இடைவெளிகள், விடத்தல்தீவு ஒரு பங்காற்றியதையும், ஆனால் வளர்ச்சி விவாதங்களில் புறக்கணிக்கப்பட்டதையும் வெளிக்கொணருகின்றன.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவின் மனிதாபிமான மற்றும் அபிவிருத்தி அனுபவங்கள், போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கள அனுபவங்களிலிருந்து தீவிரமாக மாறுபடுகின்றன. பேசாலை மற்றும் முருங்கன் போன்ற மன்னார் மாவட்டத்தின் மற்ற கடலோர மற்றும் உள் நில கிராமங்கள்

இலக்கிடப்பட்ட அரசு சாரா மற்றும் பன்னாட்டு அரசு சாரா அமைப்புகளின் தலையீடுகள் மூலம் பலனடைந்துள்ள போதும், விடத்தல்தீவு பெரும்பாலும் கட்டமைப்பியல் மற்றும் சின்னத் தன்மையில் புறக்கணிக்கப்பட்டது.

1. அரசு சாரா மற்றும் பன்னாட்டு அரசு சாரா அமைப்புகள் குறைவானவை, தாமதமானவை, சீரற்றவை.

2009 பிந்தைய மீட்பு காலத்தில்கூட, விடத்தல்தீவின் தீவிர இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் சேதம் இருந்த போதிலும், பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் மற்றும் தேசிய பேரழுக்களின் சமீபத்திய தொடர்புகள் மிகக் குறைவாகவே இருந்தன. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (UNHCR), குடியேற்றத்திற்கான சர்வதேச அமைப்பு (IOM) மற்றும் கருணைச் சேவை அமைப்பு (Caritas) , போன்ற அமைப்புகள் ஆதித்தொகுப்புகள் மற்றும் அடிப்படை தங்குமிடங்கள் போன்ற அவசர உதவிகளை வழங்கினாலும், எந்தவொரு பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் நீண்டகால, கிராம நோக்கமுடைய திட்டங்களை நடாத்தவில்லை.
அணுகல் சிக்கல்கள் உருவானதற்கான காரணங்கள்:

- விடத்தல்தீவு ஒரு முன்னாள் கடற்படைத் தளமாக இருந்த வரலாற்றுப் புகழ்ச்சி.
- மோசமான சாலைப்பிணைப்பு மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகளின் பற்றாக்குறை.
- பதிவு செய்யப்படாத இடப்பெயர்வுகளால் தேவைகள் பற்றிய பாடசாலை விவரக் கணக்கீடுகளின் இன்மையெனும் தடைகள்.

2. நம்பிக்கை சார்ந்த அமைப்புகள் மற்றும் முறைசாரா சமூக கட்டமைப்புகள் இடைவெளிகளை நிரப்பின.

முறையான தலைமைகள் இல்லாத சூழலில், கத்தோலிக்கத் திருச்சபை போன்ற மத நிறுவனங்கள் சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் நிர்வாகத்தையும் வழங்கின. அவை, மிஷனரி காலத்திலிருந்து தொடரும் பாரம்பரியத்தின் ஒரு பகுதியாக செயல்பட்டன. திருச்சபை வழிகாட்டிய சேவைகள்:

- அதிர்ச்சி சிகிச்சை
- அடக்கம் மற்றும் இறுதி ஊர்வலம் சேவைகள்
- அடிப்படை வகுப்புகள்
- அவசர உணவுப் விநியோகம்

3. புலம்பெயர் ஆதரவு முக்கியமானது: ஆனால் ஒருங்கிணைக்கப்படாதது.

கனடா, மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் உள்ள தமிழ்ப் புலம்பெயர்ந்தோர் விடத்தல்தீவுக்கு நன்கொடைகள் வழங்கினர். எனினும், இவை பெரும்பாலும்:

- குடும்ப அடிப்படையிலான ஒருமுறை நன்கொடைகள்
- கல்வி மற்றும் சுகாதார உதவிகள்
- வீட்டு பழுதுபார்ப்பு அல்லது தேவாலய கட்டடங்கள்

என்ற வகையில், கட்டமைப்பற்ற முறைமையில் இருந்தன. இதனால் மூலோபாய அபிவிருத்திக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டது.

4. வெளிப்புற இடைவெளிகளுக்கு சமூக வலிமை பதிலளித்தது.

- இளைஞர் குழுக்கள் விளையாட்டு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தன
- மகளிர் கிராமப்புற மேம்பாட்டு சங்கங்கள் சிறு சேமிப்புத் திட்டங்களை நிர்வகித்தன
- மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அரசாங்கத்துடன் வரையறுக்கப்பட்ட உரையாடல்களில் ஈடுபட்டன

இந்த அடித்தள சுயநல ஆதரவு அமைப்புகள் பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புக்களின் இல்லாமையை ஈடுசெய்யும் வகையில் இருந்தன.

5. 2025 இல் நீடிக்கும் அபிவிருத்தி இடைவெளிகள்.

- போரால் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞர்கள் மற்றும் விதவைகள் இடையே நீடிக்கின்ற உளவியல் மற்றும் சமூக தேவைகள்
- குறைந்த டிஜிட்டல் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு அணுகல்
- மாவட்ட அளவிலான திட்டமிடலில் ஒழிந்துபோன சமூகக் குரல்கள்

இவை எல்லாம் நீண்டகால புறக்கணிப்பு மற்றும் 2015 பிந்தைய நன்கொடையாளர்களின் பின்னடைவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

6. ஒப்பீட்டு நிலைமைகள்: விடத்தல்தீவு மற்றும் பிற கிராமங்கள்.

பேசாலை போன்ற கிராமங்கள் நிரந்தரப் பாடசாலைகள், நீர் வழங்கல் திட்டங்கள் போன்றவைகளால் பயனடைந்த நிலையில், விடத்தல்தீவின் மீட்பு இன்னும் மேம்படுத்தப்படாமலும், ஆவணப்படுத்தப்படாமலும் உள்ளது. இது இடவழிச் சிக்கல்களை மட்டும் அல்லாது, ஒழுங்கற்ற உட்கட்டமைப்பு பார்வையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

வரம்புகள், தாக்கங்கள், பரிந்துரைகள் மற்றும் முடிவு.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு கல்வி இலக்கியம், அரசு சாரா அமைப்புகளின் அறிக்கைகள், சாம்பல் இலக்கியம் மற்றும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் போன்ற இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நிலப்பரப்பில் நேர்காணல்கள் அல்லது இனவியல் தரவுகள் இல்லாததால், குறிப்பாக சமூக உணர்வுகள், உணர்ச்சி மீட்பு, மற்றும் ஆவணப்படுத்தப்படாத புலம்பெயர் தலையீடுகள் போன்ற சில நுண்கருத்துக்கள் முழுமையாகக் கண்டறியப்படாமல் இருக்கலாம். மேலும், கிராம மட்டத்தில் உதவி வழங்கல் பற்றிய தரவின் கிடைப்புத் தன்மை மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. ஏனெனில் விடத்தல்தீவில் போருக்குப் பிறகான பல தலையீடுகள் முறைசாரா அல்லது நிறுவனம் வழிநடத்தும் கண்காணிப்பு அமைப்புகளுக்கு வெளியே நிகழ்ந்தன.
மற்றொரு முக்கியமான வரம்பாக, நன்கொடையாளர் மற்றும் ஊடகக் கவனத்தின் நேர அடிப்படையிலான சாய்வு இருந்துள்ளது. 2009-2013 வரையிலான மோதல் பிறகு ஆண்டுகளில் கவனம் செலுத்தப்பட்டதால், மதம், குடும்பம் அல்லது தன்னார்வ வலையமைப்புகளால் இயக்கப்பட்ட நீண்டகால உள்ளூர்மயமான மீட்பு முயற்சிகள் கவனத்திற்கு வராமல் போயிருக்கலாம்.

தாக்கங்கள்.

விடத்தல்தீவின் அனுபவம் இலங்கையின் போருக்கு பின்பான அபிவிருத்தி தொடர்பான வழக்கமான கருத்துக்களுக்குச் சவாலாகத் திகழ்கிறது:

- இடவசதி மற்றும் அரசியல் புறக்கணிப்பு எப்படி முறைசாரான உதவியை விலக்கலுக்கு உள்ளாக்குகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.
- மத ஒற்றுமையும் கலாச்சார அடிப்படையும் கொண்ட சமூகங்களில் முறைசாரா சிவில் சமூகத்தின் வலிமை மற்றும் தகவமைப்பு திறனை வெளிக்கொணர்கிறது.
- வரலாற்று நினைவகம், சமூக அதிர்ச்சி அல்லது உட்கட்டமைப்பு பற்றாக்குறை ஆகியவை நிராகரிக்கப்படும் திட்டக்கேந்திர உதவி மாதிரிகளின் பாதிப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்த நுண்ணறிவுகள், புறக்கணிக்கப்பட்ட போர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பணியாற்றும் வளர்ச்சி நிபுணர்கள், கொள்கையியலாளர்கள் மற்றும் நன்கொடையாளர்களுக்கு முக்கியமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

1. கிராம நிலை இலக்கு முறைகளை உருவாக்குதல்.

"புலனில்லாத கிராமங்கள்" என அழைக்கப்படும் பகுதிகளை தவிர்க்க, நன்கொடை நிறுவனங்கள் மற்றும் தேசிய அரச சாரா அமைப்புகள் சூழ்நிலை உணர்திறன் கொண்ட தேவைகள் வரைபடத்தை மதத் தலைவர்கள், ிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் , மகளிர் கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் (RDS -Rural Development Societies, WRDS - Women's RDS) மற்றும் புலம்பெயர் தொடர்பாளர்களுடன் இணைந்து உருவாக்க வேண்டும்.

2. நம்பிக்கையிலான கூட்டணிகளை நிறுவல்.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் முக்கிய பங்கு கருதியபோது, பன்னாட்டு அரசுசாரா அமைப்புகள் , மனித வள மேம்பாட்டு மையம் மன்னார் (HUDEC-Mannar) போன்ற மறைமாவட்ட சேவைப் பிரிவுகளுடன் உளவியல், கல்வி மற்றும் வாழ்வாதாரத் திட்டங்களை செயல்படுத்த அதிகாரபூர்வ ஒப்பந்தங்களை நிறுவ வேண்டும்.

3. சமூக தலைமையிலான கண்காணிப்பு மற்றும் தரவுத்தொகுப்புக்கு ஆதரவு.

சரிபார்க்கக்கூடிய தரவின் பற்றாக்குறை ஆதரவுக்கான வாதங்களை பாதிக்கிறது. அரச சாரா அமைப்புகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள் சமூக அடிப்படையிலான பங்கேற்பு ஆராய்ச்சியில் முதலீடு செய்ய வேண்டும். உள்ளூர் இளைஞர்கள் மற்றும் மூத்தவர்களை தேவைகள், வரலாறுகள் மற்றும் தாக்க அளவீடுகளை ஆவணப்படுத்த பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

4. பிராந்திய புலம்பெயர் அபிவிருத்தி கவுன்சில்கள்.

புலம்பெயர் ஆதரவின் சிதைந்த நிலையை ஒருங்கிணைக்க, பிராந்திய கவுன்சில்கள் நிதியினை நெறிப்படுத்தவும், வீண்செலவுகளை தவிர்க்கவும், உள்ளூர் முன்னுரிமைகளை உடைய தலையீடுகளை உறுதிசெய்யவும் பயன்படலாம்.

5. நிவாரணத்திலிருந்து மீளுருவாக்கம் நோக்கி நகர்தல்.

நீண்டகால நிலைத்தன்மைக்காக, தொண்டு சார்ந்த அணுகுமுறையிலிருந்து அதிகாரமளித்தல் சார்ந்த அணுகுமுறைக்கு மாற்றம் தேவை. எதிர்கால திட்டங்கள் இளைஞர் தொழில்முனைவோர், கடலோர சூழல் மீளுருவாக்கம் மற்றும் அமைதி கல்வியை இலக்காகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவின் வரலாறு புறக்கணிக்கப்பட்ட தன்மை, சகிப்புத்தன்மை மற்றும் நெறிமுறை யதார்த்தம் ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிக்கிறது. மாநில மற்றும் சர்வதேச மேம்பாட்டு செயற்பாட்டாளர்களிடம் குறைந்த கவனம் இருந்த போதிலும், நம்பிக்கை அடிப்படையிலான வலையமைப்புகள், புலம்பெயர் பங்களிப்புகள் மற்றும் சுய உதவியின் பலத்தால், இந்தக் கிராமம் உடல்ரீதியாகவும், ஆன்மீக ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும் மீளுருவாக்கம் செய்தது.

இது, இந்த சமூகத்தின் வரலாற்று புறக்கணிப்பை குற்றம் சுமத்துவதற்கான சான்றாக மட்டுமல்ல, வெளிப்புற அமைப்புகள் தோல்வியடைந்த போது உள்ளூர் சமுதாயம் எதைச் சாதிக்க முடியும் என்பதை நினைவூட்டும் வலுவான அடையாளமாகவும் உள்ளது.

வளர்ச்சியை நாம் மீளாய்வு செய்ய அழைக்கப்படுகிறோம். அது வெளியில் இருந்து வழங்கப்பட வேண்டியது அல்ல, உள்ளே இருந்து நிலைத்திருக்க வேண்டியது தான் முக்கியமானது.

உசாத்துணைகள்.

- Chambers, R. (1983). Rural development: Putting the last first. Longman.
- De Mel, N. (2007). Faith-based NGOs in post-tsunami Sri Lanka: Integrating development and humanitarian aid. The International Journal of Not-for-Profit Law, 9(4). Retrieved from https://www.icnl.org/resources/research/ijnl/faith-based-ngos-in-post-tsunami-sri-lanka
- Duffield, M. (2001). Global governance and the new wars: The merging of development and security. Zed Books.
- Duffield, M. (2007). Development, security and unending war: Governing the world of peoples. Polity Press.
- Edwards, M. (2009). Civil society. Polity Press.
- Fernando, D., Wickramasinghe, R., Rodrigo, C., & Fonseka, J. (2013). Knowledge, attitudes and practices regarding malaria elimination among resettled populations in post-conflict Northern Sri Lanka. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/259571998
- Goodhand, J. (2001). Violent conflict, poverty and chronic poverty. Chronic Poverty Research Centre Working Paper 6. Retrieved from https://www.files.ethz.ch/isn/100362/wp06.pdf
- Goodhand, J., & Walton, O. (2009). The limits of liberal peacebuilding? International engagement in the Sri Lankan peace process. Journal of Intervention and Statebuilding, 3(3), 303–323. https://doi.org/10.1080/17502970903086748
- Hafeez, Y. I. (2021). Did you know?: Sri Lankan harbour cities and maritime silk roads. UNESCO Silk Roads Programme. Retrieved from https://en.unesco.org/silkroad/content/did-you-know-sri-lankan-harbour-cities-and-maritime-silk-roads
- Kadirgamar, A. (2011). The politics of humanitarian aid in Sri Lanka's post-war North. Economic and Political Weekly, 46(36), 12–15. Retrieved from https://www.epw.in/journal/2011/36/commentary/politics-humanitarian-aid-sri-lankas-post-war-north.html
- Kandasamy, N. (2020). Diasporic Tamil politics and peacebuilding in Sri Lanka. Journal of Intercultural Studies, 41(2), 220–237. https://doi.org/10.1080/07256868.2020.1729602
- Lockwood, I. (2017, November). Conflict impact and recovery in Vidathaltheevu. Retrieved from https://ianlockwood.blog/2017/11/
- Mac Ginty, R., & Richmond, O. P. (2013). The local turn in peace building: A critical agenda for peace. Third World Quarterly, 34(5), 763–783. https://doi.org/10.1080/01436597.2013.800750
- Orjuela, C. (2003). Building peace in Sri Lanka: A role for civil society? Journal of Peace Research, 40(2), 195–212. https://doi.org/10.1177/0022343303040002005
- Ramakrishnan, M. (2019). Diaspora aid and development in post-war Sri Lanka: Rethinking accountability and transparency. Migration Studies, 12(1), 1–15. https://doi.org/10.1080/09739572.2019.1586106

- Sarvananthan, M. (2011). Northern spring, Tamil fall: The economic dimensions of Sri Lanka's military victory. Economic and Political Weekly, 46(23), 33–37. Retrieved from https://www.epw.in/journal/2011/23/special-articles/northern-spring-tamil-fall.html
- St. James' Church, Vidathaltheevuது. Wikipedia. (2024). History. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/St._James%27_Church,_Vidathaltheevu
- Uyangoda, J. (2010). Politics, political reform and peace in Sri Lanka. East-West Center, Washington. Retrieved from https://www.eastwestcenter.org/publications/politics-political-reform-and-peace-sri-lanka

19. விடத்தல்தீவு அலிகார் - வரலாற்றுப் பார்வை.

சுஜப் எம் காசிம்[25].

சுருக்கம்.

இந்தக் கட்டுரை, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் நூற்றாண்டுகால வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கிறது. 1905 ஆம் ஆண்டு ஒரு சாதாரண தமிழ் கலவன் அரசாங்கப் பாடசாலையாக தொடங்கிய இப்பாடசாலை, பின்னர் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமாக உருவெடுத்தது. காப்பக ஆவணங்கள், வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் சமூக நினைவாற்றல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆய்வு, கல்வி வளர்ச்சி, மதச் சகிப்புணர்வு மற்றும் கிராமப்புற சமூக மாற்றங்களை ஊக்குவித்ததில் அலிகாரின் முக்கிய பங்களிப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அரசியல் பரிணாமங்கள், பொருளாதார சவால்கள் மற்றும் மாறிவரும் தேசியக் கல்விக் கொள்கைகளுக்கிடையே, இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியைத் தூண்டியவை, தொடர் தலைமைத்துவம், அடிப்படைத் தொண்டர்கள் மற்றும் சமூகத்தின் மீள்தன்மை ஆகியன என்பதையும் இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. 'மத அடையாளம்' கொண்ட கிராமப்புறப் பாடசாலைகள் பன்மைத்துவம், பாலின உள்ளடக்கம் மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான தளங்களாகச் செயல்பட முடியும் என்பதையும் அலிகார் பாடசாலையின் அனுபவம் உணர்த்துகிறது. கலாசார சிறப்புமிக்க தனித்தன்மையைத் தழுவிக்கொள்வதோடு, நாட்டு மக்களுக்குரிய பொது நற்பண்புகளையும் விரிவாக்கும் அர்ப்பணிப்பைத் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதன் மூலம், அலிகார் மகா வித்தியாலயம் ஒருமித்த, நெகிழ்ச்சியான சமூகங்களை உருவாக்குவதில் கல்வி கொண்டிருக்கும் சக்திக்கு ஒரு சான்றாக திகழ்கிறது.

முக்கிய சொற்கள்: அலிகார் மகா வித்தியாலயம்; விடத்தல்தீவு; கிராமப்புறக் கல்வி; இலங்கையின் முஸ்லிம் பாடசாலைகள்; கல்வி வரலாறு; மத பன்மைத்துவம்; சமூக இயக்கத்தில் தோன்றிய பாடசாலைக் கல்வி; பாலின உள்ளடக்கம்; இலங்கையில் கல்விச் சீர்திருத்தம்.

அறிமுகம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள விடத்தல்தீவின் மையப்பகுதியில் அமைந்துள்ள அலிகார் மகா வித்தியாலயம், பிராந்தியத்தின் கல்வி மற்றும் சமூக வரலாற்றில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தை வகிக்கிறது. 1905ஆம் ஆண்டு ஒரு அரச தமிழ் கலவன் பாடசாலையாக தொடங்கிய இந்தக் கல்வி நிறுவனம், அதன் கட்டமைப்பு, பெயர் மற்றும் கற்பித்தல் முறைகளில் காலப்போக்கில் பல்வேறு மாற்றங்களைச் சந்தித்துள்ளது. உள்ளூர் மக்களின் தேவைகளும், தேசிய கல்விச் சீர்திருத்தங்களும் இதனை வடிவமைத்தன. பனை ஓலைக் கூரையுடன் தொடங்கிய ஒரு எளிமையான இப் பாடசாலை, பின் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமாக உயர்ந்ததே இதன் முக்கியமான பரிணாம வளர்ச்சியாகக் கூறப்படலாம்.இந்தக் கல்வி நிலையத்தின் வளர்ச்சி, விடத்தல்தீவின் சமூக, மத மற்றும் கலாச்சாரச் சூழலுடன் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளது. இந்தக் கட்டுரை, சைவர், முஸ்லிம் மற்றும் கிறிஸ்தவர் ஆகிய பன்முகச் சமூகங்களுக்கு கல்விச் சேவையை வழங்கியதையும், உள்ளூர் முயற்சிகளால் ஆதரிக்கப்படும் முக்கிய கல்வி நிலையமாக அலிகார் உருவெடுத்ததையும் பதிவு செய்கிறது. நிர்வாக மாற்றங்கள், கல்வி வளர்ச்சி, தொலைநோக்குத் திட்டங்கள், அர்ப்பணிப்புடன் பாடம் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் மற்றும் உறுதியான மாணவர்கள் ஆகியோரின் வாழ்வியல் பங்களிப்புகள் இதன் நெடுங்காலப் பயணத்தை வகுத்துள்ளன. இந்தப் பின்புலத்தில், கல்வி என்பது கிராமப்புற இலங்கையின் பாரம்பரியம் மற்றும் நவீனத்துவம், நம்பிக்கையும் சகபரப்பும், வறுமையும் வலிமையும் ஆகியவற்றுக்கு இடையே பாலமாக செயல்பட்டிருக்கின்றது. அலிகார் பற்றிய இந்தக் கட்டுரை, கல்வி நிறுவனம் என்ற நிலைப்பாட்டைத் தாண்டி, கலாசார ஒற்றுமை, சமூக முன்னேற்றத்திற்குத் தொண்டாற்றிய வரலாற்றுப் புகழையும் விவரிக்கின்றது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் கல்வி வரலாறு, விடத்தல்தீவில் வசிக்கும் விளிம்புநிலைக் கிராமப்புற சமூகங்களில் மாற்றத்தை உருவாக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த முயற்சியாகும். இது வெறும் கல்வி நிலையம் அல்ல, மாறாக, வட இலங்கையின் மீள்தன்மை, இன நல்லிணக்கம் மற்றும் அடிமட்டக் கல்விச் சீர்திருத்தங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு உயிருள்ள வரலாற்றுப் பாடசாலை ஆகும்.
1905ஆம் ஆண்டில் ஒரு சிறிய வட்டார மொழிப் பாடசாலையாகத் தொடங்கிய இது, பிராந்திய

---

25 மூத்த பத்திரிகையாளர், தினகரன் தேசிய நாளிதழ்.

அளவில் பெயர் பெற்ற மகா வித்தியாலயமாக விரிந்துமுள்ளது. கற்றலும் சகபரப்பும் ஒன்றிணைந்த மத சமூகங்களின் கூட்டு அபிலாஷைகளை பிரதிபலிப்பதன் வழியாக, இது ஒரு சமூகக் கண்ணாடியாக செயல்படுகிறது. தேசிய வரலாற்று விவரங்களில் கிராமப்புற வளர்ச்சியின் நுண்ணிய நிகழ்வுகள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படும் நிலையில், அலிகாரின் வளர்ச்சி மற்றும் வீழ்ச்சி பற்றிய ஆவணப்படுத்தல், போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் புறக்கணிப்பு சூழ்நிலைகளுக்கிடையில் கல்வி ஊடாக நடைபெற்ற அதிகாரமளித்தல், வாழ்வியல் ஒற்றுமை மற்றும் கலாச்சார பாதுகாப்புக்கான உள்ளூர்மயமான முயற்சிகளின் அரியப் புரிதலை வழங்குகின்றது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் கல்வியைப் பற்றிய பல்வேறு தேசிய, பிராந்திய மற்றும் அரசியல் விவாதங்கள் இடம்பெற்றுள்ள போதிலும், கிராமப்புறப் பாடசாலைகளின் கல்வி வரலாறுகள், குறிப்பாகப் போர்களால் பாதிக்கப்பட்ட விடத்தல்தீவு போன்ற பிரதேசங்களில் நிலைத்திருந்த கல்வி முயற்சிகளைப்பற்றிய கல்விசார் ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவாக உள்ளன. தற்போதுள்ள கல்வி இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் நகர்ப்புறக் கல்வி கொள்கை மாற்றங்கள், போருக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்கம், அல்லது தேசிய கல்விச் சீர்திருத்தங்களை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இதனிடையே, கிராமப்புற பாடசாலைகளில் வாழ்ந்த அனுபவங்கள், சமூகம் வழிநடத்தும் கல்விமுறை, மற்றும் பாடசாலைகளின் நிறுவல் வரலாறுகள் இந்த இலக்கியங்களில் தவிர்க்கப்படுகின்றன. அலிகார் மகா வித்தியாலயம், மத பன்மைத்துவத்தை உள்ளடக்கியதுடன், கற்பித்தல் புதுமை மற்றும் துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும் தனித்தன்மையுடன் கூடியதாகும். இதன் மூலமாக, புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்கள் கல்வியை எவ்வாறு மறுவரையறை செய்து, மீள்பதிப்பித்தன என்பதற்கான நுண்ணறிவுப் பார்வையை வழங்கக்கூடிய, வரை பயன்படுத்தப்படாத ஒரு முக்கிய ஆதாரமாக இது அமைகிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்.

இந்த ஆய்வு, அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமத்தை ஆவணப்படுத்துவதையும், அதை விமர்சன ரீதியாகக் கணிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. 1905 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட இப்பாடசாலை, 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரை ஒரு முக்கிய கல்வி நிலையமாக வளர்ந்த வரலாறு இதில் பகிரப்படுகிறது.
நோக்கங்கள்:

- அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் நிறுவல் வளர்ச்சியை அதன் பெயர் மாற்றங்கள், நிர்வாகத் தலைமையின் மாற்றங்கள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புப் பராமரிப்பு ஆகிய முக்கிய பரிணாமங்களின் வழியாக ஆய்வு செய்தல்.
- சவாலான சமூக-அரசியல் சூழ்நிலைகளில், கல்வி முயற்சிகளை நிலைநிறுத்துவதிலும், பாடசாலையின் அடையாளத்தைக் கட்டமைப்பதிலும் கல்வியாளர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் உள்ளூர் சமூகத்தின் பங்கை ஆராய்தல்.
- விடத்தல்தீவில் வாழும் முஸ்லிம், இந்து மற்றும் கிறிஸ்தவ சமூகங்களுக்கு இடையே மத மற்றும் கலாச்சார ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்குவதற்கான இடமாக பாடசாலை எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பதை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
- கல்வி மாற்றம் மற்றும் மீள்தன்மையை உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட, கிராமத்தள வழக்காறுகளின் ஆய்வு வாயிலாக எடுத்துரைப்பதன் மூலம், இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் காணப்படும் ஒரு முக்கிய இடைவெளியை நிரப்புதல்.

ஆய்வு விமர்சனம்.

1. **இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றுச் சூழல்:** இலங்கையின் கல்வி மரபு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வரலாற்றைக் கொண்டது. அதன் அடித்தளம் துறவறக் கல்வி முறைகளில் நிலைத்துள்ளது. காலனித்துவ காலத்தில் முறையான பாடசாலைக் கல்வி நடைமுறைக்கு வந்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் உச்சத்தை எட்டின. 1944ஆம் ஆண்டு, கல்வியை நாடளாவிய ஜனநாயக உரிமையாக மேம்படுத்தும் நோக்குடன், கல்வி அமைச்சர் சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கரா இலவசக் கல்வி மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தினார். இந்த முனைப்பின் ஒரு முக்கிய விடயம், மத்திய மகா வித்தியாலயங்கள் (Central Colleges) எனும் வடிவில், கிராமப்புற மாணவர்களுக்கான தரமான கல்வியை வழங்கும் அரசியலமைப்பை உருவாக்கியது (Kannangara, 1944).
2. **மன்னார் மாவட்டத்தில் கல்வி முன்னேற்றங்கள்:** வட மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மன்னார் மாவட்டம், குறிப்பாக உள்நாட்டு யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில், தனித்துவமான கல்விச் சவால்களை எதிர்கொண்டது. போதிய உட்கட்டமைப்பின் பற்றாக்குறை, தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்களுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகல், மற்றும் கல்வி முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் சமூக-பொருளாதாரத்

தடைகள் போன்றவை இங்கு தொடர்ச்சியாகத் தோன்றியுள்ளன (Seefa, 2019). இந்தச் சூழலில், அலிகார் மகா வித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகள், கல்வி வளர்ச்சிக்கேற்ற மட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல், சமூக முன்னேற்றத்துக்கும் வித்திடும் வகையில் பங்களித்துள்ளன.

3. சமூக மற்றும் மத நிறுவனங்களின் பங்கு: அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் மீள்தன்மைக்கும் உள்ளூர் சமூகத்தினருக்கும் மதத் தலைவர்களுக்கும் இடையே நிலவிய ஒத்துழைப்பு முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது (Aligarh Maha Vidyalayam, n.d.).

4. கிராமப்புறக் கல்வியில் உள்ள சவால்கள்: இலங்கையின் கிராமப்புற கல்வி அமைப்புகள் பெரும்பாலும் குறைந்த வளங்கள், ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, மற்றும் சமூக மற்றும் பொருளாதாரச் சீர்மையற்ற தன்மைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றன. போர் முடிந்த பின்னர், இவை மேலும் தீவிரமடைந்தன. இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில், உட்கட்டமைப்பை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகள் மற்றும் கல்வி மேம்பாட்டில் நம்பிக்கையை மீட்டெடுக்கும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து தேவைப்படுகிறது. இந்தச் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்காக, கல்விச் சீர்திருத்தங்கள், சமூக ஈடுபாடு மற்றும் குறித்த முதலீடுகள் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை அவசியம் (World Bank, 2011).

5. முஸ்லிம் கல்வி நிறுவனமாக அலிகார் மகா வித்தியாலயம்: 1963ஆம் ஆண்டு விடத்தல்தீவில் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இது இலங்கையின் முஸ்லிம் பாடசாலைகள் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது. 1956ஆம் ஆண்டு கல்வி அமைச்சர் டபிள்யூ. தஹாநாயக்கா முஸ்லிம் பெரும்பான்மையுள்ள அரசுப் பாடசாலைகளுக்கு "முஸ்லிம்" என்ற அடையாளப் பெயரை வழங்கும் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தினார். இது அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் கல்விக்குத் தனித்துவமான மத, மொழி அடையாளங்களை இணைத்தது (McGilvray & Raheem, 2007). இக்காலத்தில், முஸ்லிம் கல்வித் தலைவர்கள் பாடத்திட்டத்திலும் நிர்வாகத்திலும் கலாசாரப் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்யவாதிட்டனர். குறிப்பாக உயர்கல்விக்கான அணுகல் குறைவாக இருந்த கிராமப்புறப் பகுதிகளில். அலிகார் போன்ற பாடசாலைகள் கல்வி மையங்களாக செயல்பட்டதுடன், இஸ்லாமிய அறநெறிகள், அரபு கற்றல் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையின் மையங்களாகவும் செயல்பட்டன. இது மட்டுமல்லாமல், சைவ மற்றும் கிறிஸ்தவ மாணவர்களுக்கும் அலிகார் கல்வியை வழங்கியது என்பதும் இதனை ஒரு பன்முக கிராமப்புற பாடசாலை என அடையாளம் காணச் செய்கிறது (Haniffa, 2008).

மேலும், இந்த மாற்றம், பிந்தைய காலனித்துவ அடையாள உருவாக்கம் மற்றும் கல்வியை அணுகும் சமூகவாத எதிர்வினைகளுக்கிடையிலான முக்கிய சந்திப்பாகும். வட மாகாணத்தில், வரலாற்று ரீதியாக அரசியல் ஓரங்கட்டலுக்கும், இடப்பெயர்ச்சிக்குமான சவால்களுக்கும் உள்ளான முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு, அலிகார் போன்ற பாடசாலைகள், சமூகத் தொடர்ச்சியை நிலைநாட்டுவதிலும், இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதிலும் இரட்டை நோக்கத்துடன் செயல்பட்டன (Hasbullah, 2004). அரபு மொழியைச் செம்மையாகக் கற்றுத்தரும் பாடமாக அறிமுகப்படுத்துதல், உள்ளூர் கல்வியாளர்களை உருவாக்குதல், மற்றும் நம்பிக்கையுடனும் கற்பித்தலின் ஒழுங்குத்துடனும் இயங்குவதில் அலிகாரின் தனித்துவ நிலை தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. இந்த அனுபவம், மத சிறுபான்மைக் கல்வியைப் பற்றிய உயர்மட்டக் கல்விச் சூழலில் நடைபெற்றுவரும் சர்வதேச விவாதங்களுக்கு ஒத்துப் போகும். பல முஸ்லிம் பாடசாலைகள் மத அடையாளங்களை மீள்கட்டமைப்பதற்கும், மாணவர்களைப் பன்முக சமூகங்களில் பங்கேற்கத் தயார் செய்யவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன (Asad, 2003; Bowen, 2010). அலிகார் போன்ற பாடசாலைகள், இஸ்லாமிய மத ஒழுங்குமுறைகளில் மாணவர்களை வேரூன்றச் செய்வதோடு, தேசிய அடையாளம் மற்றும் கல்வித் திறனை மேம்படுத்தும் இரட்டை நோக்கத்திற்கும் பங்களித்துள்ளன.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வில், காப்பகப் பகுப்பாய்வு, வாய்மொழி வரலாற்று சேகரிப்பு, மற்றும் பாரம்பரியக் கதை விவாதங்கள் என்பவற்றில் வேரூன்றிய தரமிக்க வரலாற்றியல் அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முதன்மைத் தரவுகளாக, கையால் எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள், நிர்வாகப் பதிவுகள், நினைவுப் பொருட்கள் மற்றும் அலிகார் மகா வித்தியாலயத்துடன் தொடர்புடைய முன்னாள் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பழைய மாணவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட நேரடி சாட்சியங்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

காலவரிசை மற்றும் நிறுவன பரிணாமங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, இந்த ஆவணங்கள், பிராந்திய கல்வித் தரவுகள் மற்றும் அரசாங்க வர்த்தமானிகளுடன் ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன. மேலும், விடத்தல்தீவின் மூத்த குடிமக்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட உத்தியோகப்பூர்வமற்ற உரையாடல்கள் மற்றும் வாய்மொழி நேர்காணல்கள் கல்வி வரலாற்றில் ஆவணமாகப்படாத பகுதிகளை மீளக் கட்டமைக்கும் முக்கியத் தகவல் ஊற்றாக விளங்கின. இவை, பாடசாலையின் சமூக நினைவகத்தினை உணர்த்துவதோடு, அதன் கடந்தகாலத்தின் மறக்கப்பட்ட பகுதிகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த ஆய்வு விளக்கமான (descriptive) மற்றும் கலாசார உணர்வுப் பார்வையை உள்ளடக்கிய அணுகுமுறையை பின்பற்றுகிறது. இது, கிராமப்புறப் பன்மத சமூகத்தில் கல்வி எடுத்துரைக்கும் கலாசார மற்றும் உணர்ச்சிப் பரிமாணங்களை வலியுறுத்துகிறது. வாழ்ந்த அனுபவங்கள் மற்றும்

ஆவணச் சான்றுகளைக் கட்டுப்படுத்தித் தொடர்புபடுத்துவதன் மூலம், இந்த ஆய்வு அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் முழுமையான சித்தரிப்பை வழங்குகிறது. இது, வெறும் ஒரு கல்வி நிறுவனமாக மட்டுமன்றி, வரலாற்று சக்திகள், உள்ளூர் மதிப்புகள் மற்றும் தேசியக் கொள்கைகளால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சமூகப் பரிமாற்றப் பரப்பாகவும் விளங்குவதை வெளிக்கொணர்கிறது.

பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவின் கல்வி விழிப்பு. (1905 -1944)

விடத்தல்தீவின்முதலாவது அரசாங்கப்பாடசாலைஎன்றபெருமைஅலிகாருக்குரியது.1905ஆம்ஆண்டில் அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இது, காலவோட்டங்களுக்கு உட்பட்டு பல பெயர்களுடன் செயற்பட்டு வந்தது. இந்த வகையில் 1949 ஆம் ஆண்டு கனிஷ்ட பாடசாலையாகவும் 1950 ஆம் ஆண்டு சிரேஷ்ட பாடசாலையாகவும் 1958 ஆம் ஆண்டு மகாவித்தியாலயமாகவும் மற்றும் 1963 ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயமாகவும் கடைசியில் 1974 ஆம் ஆண்டில் விடத்தல்தீவு அலிகார் என்றும் பல பெயர்களைப் பெற்றது.இறுதியில் அலிகார் என்ற பெயருடனே இப்பாடசாலை இன்றளவும் இயங்கி வருகிறது. ஆரம்ப காலம் தொட்டு இன்று வரைக்கும் அலிகாரின் வரலாற்றுப் பயணம் படிப்பினை கலந்த பாடமாகவே இருக்கிறது. இங்கு கடமையாற்றிய சகலரும் உச்சளவு பொறுப்புடன் செயற்பட்டதால், இக்கல்லூரி சிறப்பு அடையாளத்துடன் நோக்கப்படுகிறது. இயற்கை அனர்த்தம், நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண அரசியல் சூழ்நிலை மற்றும் கிராமிய வாடையால் இறுகப் பிணைக்கப்பட்ட விடத்தல்தீவு மக்களின் மன நிலைகள் என்பவற்றிலிருந்துதான்,இப்பாடசாலையின் வரலாற்றில் பல படிப்பினைகள் படிமங்களாகியுள்ளன. இங்கு பணியாற்றிய உள்ளூர், வெளியூர் ஆசான்களின் கடமையுணர்வும் அக்கறையும் அலிகாருக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

மாணவர்கள் மத்தியில் நிலவிய புரிந்துணர்வுக்குள் எந்தப் பிரிவினையோ அல்லது பாகுபாடுகளோ நுழைந்து தாக்கம் செலுத்தி அவர்களை வேறுபடுத்த முடியாமலாக்கியிருந்தது. இதேபோலதான்,இங்கு கற்பித்த ஆசிரியர்களின் மனங்களும் விசாலமடைந்து வியாபித்திருந்தன. இந்த வரப்பிரசாதத்துக்கு மேலும் வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் இவ்வூர் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் அமைந்திருந்ததையும் குறிப்பிடுதல் அவசியம். வறுமையின் பிடிக்குள் பிள்ளைகளின் கல்வி சீரழியக் கூடாதென்பதே இவர்களின் குறிக்கோள்களாகின. இதனால், இம்மாணவர்களும் அவரவர் இலட்சியங்களை இலகுவாக எட்டிக் கொண்டனர்.

கிராமத்தின் மத்தியில், அக்காலத்து பிரதான வீதிக்கு அருகில், மொஹிதீன் ஜூம்மா பள்ளிவாசலை அண்மித்ததாக இப்பாடசாலை அமைக்கப்பெற்றது. இதற்காக இரண்டரை ஏக்கர் காணியை விடத்தல்தீவின் வர்த்தகரான சுல்தார் (மொஹமட் சுல்தான்) மற்றும் அப்துல் கரீம் ஆகியோரின் தந்தையான ஒட்டியர் மாணிக்கம் என அன்பாக அழைக்கப்படும் செய்னுதீன் மரைக்கார் அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார். அக்காலத்தில் விடத்தல்தீவில் பெருமளவு வெற்றுக்காணிகள் இருந்த போதும் பிரதான வீதிக்கருகிலிருந்த தற்போதைய பாடசாலையின் (அலிகார் ம.வி) அமைவிடக் காணியே மிகப் பொருத்தமானதென உணரப்பட்டு அது அவ்வாறு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதான வீதியானது யாழ்ப்பாணம் - மன்னாருக்கான பிரதான பாதையாகவும் அமைந்திருந்தமை இக்காணியின் தெரிவுக்கு மற்றுமொரு காரணமாகும்.

கிறிஸ்தவ, சைவ, முஸ்லிம் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கிராமத்தின் மையப்புள்ளியான இடத்தில், இந்தப் பாடசாலை அமைந்ததால், சகல சமூகங்களின் பிள்ளைகளும் விடத்தல்தீவு அரசினர் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் கற்க முடிந்தது. பிரதான பாதை என்பதால், இங்கு கற்பித்த வெளியூர் ஆசிரியர்கள் மற்றும் கல்விகற்ற மாணவர்கள் இலகுவாக பயணிக்கவும் வசதி ஏற்பட்டது. போக்குவரத்துக்கு இலகுவான இடமாக அமையக்கூடிய வகையில் முக்கியமான இடமொன்றை பாடசாலையின் அமைவிடமாக இம் மக்கள் தெரிவு செய்ததிலிருந்து, அவர்கள் கல்விக்கு வழங்கிய முக்கியத்துவத்தை உய்த்தறிய முடிகின்றது. அடிப்படை வசதிகளின்றிய அக்காலக் கிராமங்களில் ஓலைக்குடிசைகளில்தான், கல்விக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்நியதிக்கு விடத்தல்தீவும் உட்பட்டிருந்தது. பின்னர் 40 அடி X 18 அடி பரப்பளவில் பாடசாலை வளவின் மேற்குத்திசையில் கட்டடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. மன்னார் மாவட்டத்தின் பிரதான ஐந்து அரச பாடசாலைகளுக்கு நிரந்தரக் கட்டடங்கள் வழங்கப்பட்டதாக 1916 Ceylon Administration Report, C16 ஆம் பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் விடத்தல்தீவு அரசினர் கலவன் பாடசாலையும் ஒன்றாகும் என்பது பதிவிடப்பட வேண்டியதாகும்.

முதற் தலைமை ஆசிரியர் திரு. வல்லிபுரம்

இப்பாடசாலையின் முதற்தலைமை ஆசிரியராக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வல்லிபுரம் அவர்கள் பணியாற்றி உள்ளார்.

கல்வி பற்றிய விழிப்புக்கள், ஆசைகள் மற்றும் தேடல்களே இல்லாதிருந்த அக்காலக் கிராமங்களில், விடத்தல்தீவு சற்று வித்தியாசமானதாக இருந்தது. பொதுக்கல்வியில் முஸ்லிம்கள் ஆர்வம் செலுத்துவதன் அவசியங்கள் குறித்து, முஸ்லிம் சமூக முன்னோடிகள் மற்றும் கல்விமான்கள் அக்காலத்தில் ஏற்படுத்திவந்த விழிப்பூட்டல்கள் பொதுவாக கொழும்பு, கண்டி போன்ற நகர்ப்புறங்களை மையப்படுத்தியே இருந்தன. எனினும், விடத்தல்தீவு மண்ணிலும் இவை எதிரொலிக்கவே செய்தன. இப்பாடசாலையின் ஆரம்பகாலத்தில் முஸ்லிம், இந்து மாணவர்கள் கற்றலைத் தொடர்ந்தனர். ஒருகாலத்தில் 'பெருங்களிப்பற்று" என சிறப்புப்பெற்றிருந்த இந்த விடத்தல்தீவு, அயற் கிராமங்களின் முக்கிய வர்த்தக மையமாக திகழ்ந்தது. இதனால், அக்கிராமங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் வர ஆரம்பித்தனர். பின்னர், கிறிஸ்தவ மாணவர்களும் இங்கு சேரத் தொடங்கினர். இதன் ஆரம்பத்திலிருந்து இன்று வரைக்கும் புரிந்துணர்வும் ஐக்கியமுமே எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறன.

இப்பாடசாலையின் முதலாவது தலைமை ஆசிரியரான வல்லிபுரம் அவர்கள், சுமார் 20 வருடங்கள் இங்கு பணியாற்றினார். இவருடன் சேர்ந்து, 1898இல் விடத்தல்தீவில் பிறந்த முஹம்மது அலி அவர்கள், 1918இல் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று இங்கு கடமையாற்றியமை, ஊரின் கல்வி முன்னேற்றத்துக்கு உறுதுணையாக இருந்தது. இதே, பாடசாலையில்தான் முஹம்மது அலி ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. தலைமை ஆசிரியர் வல்லிபுரத்தின் இரு தசாப்தப்பணிகள், உறுதியான அடித்தளத்தை இட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இவர், மாற்றலாகிச் சென்ற பிற்பாடு இருவர் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றி உள்ளனர். எனினும், இவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. இதன் தொடக்க காலங்களில் பெண்கள் இங்கு கல்வி கற்றதற்கான ஆதாரங்கள் எங்கும் கிடைக்கவில்லை.

கங்காணி வாத்தியார் திரு. கந்தப்பு.

இதன் பின்னர், விடத்தல்தீவு அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக 1926ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கந்தப்பு அவர்கள் கடமையாற்றினார். பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதில் இவர் எடுத்துக்கொண்ட பிரயத்தனங்கள் மற்றும் பெற்றோர்களை அணுகி கல்வி பற்றி, இவரூட்டிய விழிப்புக்கள் வித்தியாசமானவை. மாலை நேரங்களில் வீடுகளுக்குச் சென்று பெற்றோரைச் சந்திப்பதும் வீதியோரங்கள், தெருக்களில் விளையாடும் பிள்ளைகளிடம் சென்று பாடசாலைக்கு வருமாறு அழைப்பதுமே இவரது பணியாக இருந்தது. இதனால், இவர் 'கங்காணி வாத்தியார்" என்று அழைக்கப்பட்டார். இக்காலத்தில் விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த எம்.எல்.எம்.மரைக்கார் அவர்களும் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார்.

கண்டிப்புக்கலந்த திரு. சின்னப்பு வாத்தியார்.

இப்பாடசாலைக்கு வாய்த்த மற்றொரு தலைமை ஆசிரியராக சின்னப்பு வாத்தியார் அவர்கள் கருதப்படுகிறார். அக்காலத்து ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் இருமொழித் தேர்ச்சியுடையவர்களாக இருந்தனர். கண்டிப்பும் மாணவர்களின் கல்வியில் அக்கறையுள்ளவர்களாகவும் இவ்வாசிரியர்கள் செயற்பட்டனர். நமது முன்னோர்களின் ஆவணங்கள், கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்து இந்த ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல்களிலிருந்த திறமைகளை உணர முடிகிறது. துரதிஷ்டவசமாக, இவ்வாறான நமது முன்னோர்களின் பெரும்பாலான ஆவணங்கள் அழிந்துவிட்டபோதும், ஒரு சில அதிர்ஷ்டவசமாகக் கிடைத்துள்ளன. இவ்வாறு கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆவணங்களில், நமது மூதாதையர்களின் கையெழுத்துக்கள் தெளிவுடனும் பிழையின்றியும் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. இவ்வூரைச் சேர்ந்த அநேகமானோர், உறுப்பமைய எழுதுவோராகவும் கோணல், மாணலின்றி நேர்த்தியுடன் எழுதும் திறமையுடையோராகவும் இருந்தனர். பிற்காலத்தில் வியாபாரம் செய்த இவர்களின் கொடுக்கல், வாங்கல் குறிப்புக்கள் மற்றும் கணக்கு வழக்குகள் முறையாகச் செப்பனிடப்பட்டு பேணப்பட்டிருப்பதிலிருந்து இந்த முடிவுக்கு வர முடிகிறது. ஆசிரியர்களைக் கனம் பண்ணுவதிலும் கௌரவிப்பதிலும் மாணவர்களிடமிருந்த குருபக்தி மற்றும் கீழ்ப்படிவு என்பவை இப்பாடசாலையின் விழுமியங்களாக இருந்தன. இவ்விழுமியம் அன்றிலிருந்து இன்று வரை விடத்தல்தீவு மக்களின் சமூகப் பண்பாடாகவும் இருந்து வருகின்றது. சில மாணவர்கள், ஆசிரியர்களின் இருப்பிடங்களுக்குச் சென்று அணிவிடை, பணிவிடை செய்து கல்வி கற்ற சம்பவங்கள் சில. செவிவழிக்கதைகளாக இன்றுவரை நிலைத்து நிற்கின்றன. தொண்டூழியம் செய்து ஆசிரியர்களை மகிழ்வித்து கல்விகற்ற மாணவர்கள் வாழ்ந்த ஊர் விடத்தல்தீவு.

அக்காலத்தேய கற்றல் முறைகள்.

அக்காலத்துக்கற்றல்கள் எல்லாம் திண்ணையிலேதான் நடைபெற்றுள்ளன. ஓர் உயரமான இடத்தில் ஆசான்கள் அமர்ந்து கல்வி புகட்ட, மாணவர்கள் வெறும் திண்ணையில் அமர்ந்து கல்வி பயின்றுள்ளனர். ஆண் மாணவர்கள் சாரத்துடன் பொடி (Body) என அழைக்கப்படும் பெனியன் அணிந்து பாடசாலைக்குச் சென்றுள்ளமை வரலாறாகிறது. மாணவிகள் கவுண் (GOWN) அணிந்துள்ளனர். ஆங்கிலக் கல்வியின்

அச்சம் முற்றாக நீங்காதிருந்த காலம் என்பதால், பெரும்பாலான பெண்கள் பாடசாலைக்குச் செல்வதை விரும்பாதிருந்தனர். மார்க்கக்கல்வியுடன் குடும்பத்தை ஒழுக்கமாக வழிநடத்தும் விதத்திலேயே பெண்களின் வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது. இந்நிலைமையைப் போக்குவதற்கு அக்காலத்தில் வாழ்ந்த உடையார் என அழைக்கப்படும் நிர்வாகிகள் பெரிதும் முயற்சித்தனர். காலப்போக்கில் இம்முயற்சிகள் வெற்றியையும் தந்திருந்தன. மேலும், 1931இல் ஆரம்பக்கல்வி அனைவருக்கும் கட்டாயமாக்கப்பட்டதனால் கற்றல் செயற்பாடுகளில் பெண்களும் கவனஞ்செலுத்த தொடங்கினர்.
அக்காலத்தில் கல்வியானது எண்களை எண்ணுதல், எழுத்துக்களை எழுதுதல் மற்றும் வாசித்தல் என்று மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. சிலேட்டில் (Slate Board - எழுத்துப் பலகை) எழுதும் வழக்கமே இவர்களது கற்கை முறையாகும். எழுதுவதற்கு எழுத்தாணி, சிலெட் பென்சில் அல்லது கற்கூறு (Lead Pencil) பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒவ்வொரு மாணவரிடமும் தனித்தனி சிலேட்டுகள் இருந்தன. பாடசாலைக்கு மாணவர்களின் வருகையை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் மதிய நேர உணவுகளும் வழங்கப்பட்டன. பாண், பனிஸ் என்பவைகளே பிரதான உணவாக இருந்தன. பின்னர், பயிற்றுருண்டைகளும் வழங்கப்பட்டன. விடத்தல்தீவு, இயற்கை வளங்களால் சூழப்பட்டிருந்தது. கல்வியில் தேடலுள்ள, ஆர்வமுள்ள பெற்றோர்கள், சமூக முன்னோடிகள் மற்றும் பெரியோர்கள் இங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். இதனால்தான், நகரங்களுக்கு இணையாக அல்லது நகரங்கள்போன்று விடத்தல்தீவு கல்விக்காக உழைத்திருக்கிறது. இந்த உழைப்பின் அறுவடையே இவர்களுக்கான தனித்துவமான ஒரு பாடசாலையை உருவாக்கியது.

வாய்ப்புக்கள் தேடிவந்த காலப்பகுதி. (1945 - 1957)

விடத்தல்தீவு அரசினர் கலவன் பாடசாலை 1905 காலப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இதன் வரலாற்றாதாரங்கள், பாடசாலை நிகழ்வுகள் மற்றும் சாதனைத் தடயங்களை 1945ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஓரளவு தெளிவாகப் பெறக்கூடியதாக உள்ளன.

தலைமை ஆசிரியர் செபமாலையின் காலம். (1945)

திரு. செபமாலை அவர்கள் 1945இன் ஆரம்பகாலப் பகுதியில் தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற பின்னர், இப்பாடசாலையின் கல்வி வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கு அரும்பாடுபட்டார். விடத்தல்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும் அடம்பனை வாழிடமாகவும் கொண்டிருந்தவர் திரு. செபமாலை. இதனால், ஊரின் கல்விக்கான கடமைகளை அவர் கண்ணியமாகச் செய்திருந்தார். பல வழிகளிலும் இவர் முயற்சித்ததால், குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் அல்லது கல்வி முன்னேற்றங்கள் இவரது காலத்தில் நிகழ்ந்தன.
1945இல் இலவசக் கல்வி அறிமுகமானதன் விளைவால் விடத்தல்தீவின் கல்வியும் முன்னேற ஆரம்பித்தது. குடிசைகளாக இருந்த வகுப்பறைகள் மாற்றப்பட்டு, 80 அடி x 18 அடி பரப்பளவுள்ள இன்னுமொரு நிரந்தரக் கட்டடம், இவரது காலத்தில்தான் கட்டப்பட்டது. தரம் ஐந்து வரையிருந்த வகுப்பறைகளில், கற்றல் செயற்பாடுகள் செவ்வனே நடைபெற்றதால், 1945 இல் இடம்பெற்ற தரம் ஐந்து புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் ஆறு மாணவர்கள் சித்தியடைந்து, இப்பாடசாலைக்குப் பெருமை சேர்த்தனர். பி. மனோன்மணி, ஏ.பீ.எம். சுல்தான், கோவிந்தப்பிள்ளை, எம்.ஐ.எம். அப்துல்லா, எம்.ஐ. முனாப் மற்றும் பி.பொன்னம்பலம் ஆகியோரே இப்பெருமைக்குரிய மாணவர்களாவர். இப்பிரதேசத்தையே பிரமிக்கவைக்கும் அளவுக்கு அக்காலத்தில் இச்சாதனைகள் அமைந்திருந்தன. இதனால், புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த இந்த ஆறு மாணவர்களுக்கும் முன்னணிப் பாடசாலைகளில் சேர்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் தேடிவந்தன. மன்னார் எருக்கலம்பிட்டி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் இம்மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்காக மாட்டு வண்டியில் விடத்தல்தீவுக்கு வந்து அழைத்துச் சென்றதாகவும் கூறப்படுகிறது. இம்மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட பின்னர்தான் எருக்கலம்பிட்டி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டு, மாணவர்கள் தங்கியிருந்து கற்பதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன.

கனிஷ்ட பாடசாலையாக தரமுயர்வு. (1949)

அதிபர் திரு.செபமாலை அவர்களது காலத்தில் நடைபெற்ற மற்றொரு வளர்ச்சியாக, இங்குள்ள வகுப்புக்கள் தரம் எட்டு வரை அதிகரிக்கப்பட்டு, 1949இல் கனிஷ்ட பாடசாலையாக (Junior School) மிளிர்ந்ததைக்குறிப்பிடலாம். காலவோட்டத்துக்கு இசைந்த இந்த வளர்ச்சிப்பயணத்தில் பாடசாலையின் கல்விக்கட்டமைப்பு முன்னேற்றமடைந்திருந்தது. இதனால், இப்பாடசாலையிலிருந்து இரண்டு மாணவர்கள் சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திர பொதுப்பரீட்சைக்கு (எஸ்.எஸ்.சி) தயார்படுத்தப்பட்டனர். இவ்வாறு இப்பரீட்சைக்குத் தோற்றிய இவ்விரு மாணவர்களில் எம்.ஏ.சீ. மரைக்கார் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்று, விடத்தல்தீவு கனிஷ்ட பாடசாலையின் பெருமைக்கு வலுச்சேர்த்தார். பின்னர், இதே பாடசாலையில் இவர் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி, சிறந்த ஆசானாகப் புகழப்பட்டவர். இதையடுத்து வந்த ஆண்டில் நான்கு மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.சி.க்கு தயாராகினர். ஆற்றல்மிகு

ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலும் ,மாணவர்களின் உழைப்பும் பாசமிகு பெற்றோர்களின் பங்குபற்றுதல்களும் விடத்தல்தீவின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாக அமைந்திருந்தன. இவர்களுக்கு தலைமை ஆசிரியர் திரு. செபமாலையும் அர்ப்பணிப்புடன் வழிகாட்டியாக இருந்தர். இதே காலத்தில்தான், விடத்தல்தீவைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட திருவாளர்களான ஆர். திருச்செல்வம், எஸ்.சந்தியாப்பிள்ளை ஆகியோர் உதவி ஆசிரியர்களாக இங்கு பணிக்கமர்த்தப்பட்டனர். 'மண்ணின் முன்னேற்றம், கல்வியின் எழுச்சியில் உள்ளது" என்ற விழுமியத்துடன், இவர்களாற்றிய ஆசிரியப்பணிகளும் கல்வியின் ஊற்றுக்கண் நிலமாகத் திகழும் யாழ்ப்பாண ஆசிரியர்களின் பயிற்றுவித்தல்களும் பாடசாலையின் கல்வியில் திருப்பத்துக்கு வித்திட்டன.

மாலை நேரங்களில் விளையாட்டு மற்றும் பொழுதுபோக்கு எனத்திரியும் மாணவர்களிடம் சென்று, கல்வியின்பால் அவர்களது நாட்டத்தையும் தேட்டத்தையும் இவ்வாறான ஆசிரியர்களே ஊக்குவித்தனர். 'அதிபர்தான் பாடசாலைக்கு ஒளிவிளக்கு" என்பதைப்போல, திரு. செபமாலை அதிபராக இருந்த காலத்தில், நமது பாடசாலை கல்வியில் சுடர்விடத் தொடங்கியது எனலாம். தலைமை ஆசிரியர் செபமாலை பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னர் திரு. பெர்ணாண்டோ சிறிது காலம் தலைமை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். செபமாலை அவர்களின் காலத்தில் எம்.எல்.எம்.சரீப், சிரேஷ்ட பாடசாலைப் பரீட்சையில் (S.S.C) சித்தியடைந்து, ஆசிரியர் பயிற்சிக்குத் தெரிவாகினார். எம்.எல்.எம். சரீப் அவர்களைத் தொடர்ந்து எம்.ஐ. அமீர், எஸ்.ஏ. கபூர் மற்றும் எம்.எம். அப்துல் காதர் ஆகியோர் எஸ்.எஸ்.சீ. பரீட்சையில் சித்தி பெற்றனர்.

மொழிப் பண்டிதர் திருவாளர் எல்.வி. சின்னத்தம்பி. (1949)

திரு, செபமாலைமாற்றம்பெற்றுச்சென்றபின்னர், யாழ்ப்பாணம்அச்சுவேலியைபிறப்பிடமாகக்கொண்ட எல்.வி. சின்னத்தம்பி அவர்கள் 1949ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையேற்றார். ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த இவர், தமிழிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்ததுடன், பண்டிதர் பரீட்சையிலும் சித்திபெற்றவராவார். சகல பாடங்களையும் எல்.வி. சின்னத்தம்பி ஆங்கில மொழியிலேயே கற்றுக்கொடுத்தார். இதனால், மாணவருக்கும் இம்மொழியில் பிடிப்பும் விருப்பும் ஏற்படலாயிற்று. இதை நன்குணர்ந்த அதிபர், பிரத்தியேக வகுப்புக்களுடாக ஆங்கில ஆர்வத்தை மாணவர்களிடம் மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தார்.

அரபு மொழிக்கல்வி அறிமுகம்.

இந்த வளர்ச்சிப்படியில் இன்னொரு வாய்ப்பும் வந்து சேர்கிறது. புத்தளம் ஜவுபர் மௌலவி இங்கு பணியாற்ற வந்ததால், எஸ்.எஸ்.சி. பரீட்சையில் அரபு மொழிப்பாடத்திற்கும் மாணவர்கள் தயாராக வாய்ப்புக்கிட்டியது. முஸ்லிம்களின் மத உணர்வுடன் தொடர்புற்ற மொழி அரபு. இதனால், மாணவர்களும் தயக்கமின்றி ஆர்வத்துடன் இப்பாடத்தில் பரீட்சைக்குத் தயாராகினர். ஜவுபர் மௌலவியின் சிறந்த கற்பித்தல் மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தியது. இதனால், வட மாகாணத்தில் முதன்முறையாக அரபு மொழி கற்பிக்கப்பட்ட கலாசாலை என்ற பெருமையும் எமது பாடசாலைக்குக் கிடைத்தது. எஸ்.எஸ்.சி. பரீட்சைக்கு அரபு மொழிப்பாடத்துக்கு தயார்படுத்திய முதலாவது வட மாகாணப் பாடசாலை என்ற புகழ்பிறக்கவும் வழியேற்பட்டது. இப்பாடத்தில் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய மாணவர்கள் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றதால், கல்வியில் ஆழக்காலூன்றிய பாடசாலையாக இது பார்க்கப்பட்டது. ஜனாப் எம்.எல்.எம். மரைக்கார், ஜனாப் எம்.ஏ.சீ. மரைக்கார், திரு. பரமசாமி, திரு. சிவகுருநாதன், திரு. விக்னேஸ்வரராஜா மற்றும் திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகிய ஆசிரியர்களின் ஓய்வில்லாத உழைப்பு மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கள் இக்காலத்தில் அதிபராக இருந்த திரு.எல்.வி. சின்னத்தம்பிக்கு பக்கபலமாக அமைந்தன.

சிரேஷ்ட பாடசாலையாக தரமுயர்வு. (1950)

அதிபர் சின்னத்தம்பியின் காலத்தில், விடத்தல்தீவு கனிஷ்ட வித்தியாலயம் 1950இல் சிரேஷ்ட பாடசாலையாக தரம் உயர்கிறது. இவரது திறமையான நிர்வாக ஆற்றலால் கவரப்பட்ட பலர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து விடத்தல்தீவுக்கு வந்து இங்கு ஆசிரியப்பணி புரிந்தனர். யாழ்ப்பாண ஆசிரியர்களின் வருகை விடத்தல்தீவில் உன்னிப்பாக அவதானிக்கப்பட்டது. இதனால், இங்கிருந்த பெற்றோர்கள் தங்களது பெண்பிள்ளைகளையும் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதற்கு துணிந்தனர். மட்டுமன்றி, தரம் பத்துவரை வகுப்புக்கள் இருந்ததால், முழுக்கிராமத்தவருமே சிரமமின்றி இங்கு கல்வியைத் தொடர வாய்ப்புப் பிறந்தது. கல்வியின் ஞானத்தால் விடத்தல்தீவு விழிப்படைவதற்கு இங்கு கற்பித்த ஆசிரியர்கள் அக்கறையுடன் அளப்பரிய பங்காற்றியதை இவ்வூர் மக்கள் நன்றியுடன் நினைவுகூர்கின்றனர். இவ்வூரின் முதியவர்கள் இவ்வாசான்கள் பற்றி வாய்மொழிந்த தகவல்கள் இன்னும் சிலரிடம் செவியேறல்களாக உள்ளன.

பருத்தித்துறை நடராஜா அவர்களின் பிரசன்னம். (1952)

பாடசாலையின் வளர்ச்சிப்படிகளில் மற்றொரு கட்டத்துக்குச் செல்லும் அளவுக்கு, 1952இல் அதிபராகக் கடமையாற்ற பருத்தித்துறை நடராஜா விடத்தல்தீவுக்கு வந்திருந்தார். 'புலிக்குட்டி" வாத்தியார் என மக்கள் இவரை அன்பாக அழைத்தனர். ஆங்கில மொழி மூலமான கல்வி வீரியமடைவதற்கு இந்த அதிபரின் ஆற்றல்தான் காரணமாகக் கருக்கொண்டது. சர்வதேச மொழிகளின் அறிவு அவ்வளவு ஆதிக்கம் செலுத்தாதிருந்த காலம் என்று 1952 காலப்பகுதியைச் சொல்லவும் முடியாது. கொழும்பு உள்ளிட்ட பிரதான நகரங்களில் ஆங்கில அறிவின் அவசியம் உணரப்பட்டிருந்தது. இதனால், கிராமத்து மாணவர்களையும் நகர்ப்புறச்சவால்களுக்கு பழக்கும் வகையில் சிந்தித்துப் பணியாற்றினார் அதிபர் நடராஜா. ஆங்கில மொழி மூலம் மாணவர்களை பரீட்சைக்குத்தயார்படுத்தி அடித்தளமிட்ட அதிபர் நடராஜாவின் கல்வித்தீட்சண்யம், இன்று பலரை இவ்வூரில் பிரபல்யமாக்கியுள்ளது. ஜெயராஜசிங்கம், மன்னார் காதர் மற்றும் தமிழ் வாத்தியார் வேலுப்பிள்ளை ஆகியோரது சளைக்காத சாமர்த்தியமும் அதிபர் நடராஜாவின் எதிர்பார்ப்புக்களை பலப்படுத்தின. இப்பாடசாலை வரலாற்றில் முதன் முறையாக ஆங்கில மொழிமூலம் எஸ்.எஸ். சி. பரீட்சைக்குத் தோற்றி, சித்தியடைந்த பெருமை அன்வர் மரைக்காரைச் சாருகிறது. பிற்பட்ட காலங்களில் இவர், கொழும்பில் பிராந்திய வங்கியொன்றில் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றினார்.
விவசாயக் கிராமத்தின், விவசாயப் பெற்றோரின் பிள்ளைகளை புத்திசாலிகளாகவும் பொறுப்புள்ள பிரஜைகளாகவும் வளர்த்தெடுக்க விடத்தல்தீவு சிரேஷ்ட பாடசாலை அடித்தளமிட்டது. எழுத்து வடிவில் இதற்கான ஆதாரங்களை அடையாளங்காட்டுவதை விடவும் இவ்வூரின் ஆளுமைகளாக வளர்ந்துள்ளவர்களே, இவற்றுக்கு இன்றும் வாழ்நாள் சான்றாதாரங்களாக உள்ளனர்.

கல்வியில் புரட்சியை ஏற்படுத்திய காதர் அதிபரின் காலம். (1957-1964)

விடத்தல்தீவு சிரேஷ்ட பாடசாலையின் முன்னேற்றம் பற்றியே சிந்தித்தவாறு பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த அதிபர் நடராஜா, திடீரென இடமாற்றத்துக்குட்பட்டார். எவரும் எதிர்பாராத வகையில் வந்த இம்மாற்றத்தால் பாடசாலை நிர்வாகமே திக்குமுக்காடியது. இவரின் இடமாற்றத்தை எதிர்த்து மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பெற்றோர்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட வரலாறு உள்ளது. அதிபரின் சேவையே தேவையென தங்களது ஆதங்கங்களை ஊர்மக்களுடன் சேர்ந்து இவர்கள் வெளிப்படுத்தினர். விருப்புகளை வெளிப்படுத்திய இவர்களின் ஆர்ப்பாட்டத்துக்கு எப்பலனும் கிடைக்கவில்லை. நடராஜாவின் இடைவெளி நிரப்பப்படும் வரைக்கும் இடைக்கால அதிபராக விடத்தல்தீவு ஆசிரியர் திரு. எம்.எல்.எம்.மரைக்கார் பணிபுரிந்தார். இதன்பின்னர், 1957.01.01 இல் யாழ்ப்பாணம் சோனகர் தெருவைப் பூர்வீகமாகக்கொண்ட எம்.எம். அப்துல் காதர் அதிபராகப் பதவியேற்றார்.

1958இல் மகாவித்தியாலயமாக தரமுயர்வு.

அதிபர் அப்துல் காதர் அவர்களின் வருகையின் பின்னர், 1958இல் விடத்தல்தீவு சிரேஷ்ட பாடசாலை, விடத்தல்தீவு மகா வித்தியாலயமாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. பிறப்பு யாழ்ப்பாணமாக இருந்தாலும் பழகும் விதத்தால் அதிபர் காதர் அவர்கள் விடத்தல்தீவு மக்களால் அதிகம் கவரப்பட்டார். இந்தக்கவர்ச்சி காலப்போக்கில் கௌரவமாக உயர்ந்தது. இதனால், 'காதர் பிரின்சிபல்" அல்லது 'சேர்" என்று மக்கள் இவரை அழைத்தனர். விடத்தல்தீவில் இவரைப்பற்றி கூடிப்பேசாத கூட்டமில்லை, அலசி ஆராயாத சந்தியில்லை. மூலை, முடுக்குகள் எல்லாம் காதர் அதிபர் பற்றியே முணுமுணுத்தன. இவரைக் காண்போரெல்லாம் தலைதாழ்த்துவதும் பணிந்துபோவதும் தோளுக்கு மேல் கிடக்கும் சால்வையை கழற்றி எடுப்பதும் மற்றும் முழங்காலுக்கு மேல் வரை உயர்த்திக் கட்டியுள்ள சாரத்தை அவிழ்த்துவிடுவதும் இவருக்கான கௌரவமாகின. குளத்தில் குளித்துக்கொண்டும், நீச்சலடித்தும் விளையாடும் மாணவர்கள், காதர் அதிபரைக் கண்டால் கண்படாது ஒளிந்துவிடுவதுமுண்டு. இரண்டு தடவைகள் எம்.எம். அப்துல்காதர் இப்பாடசாலையின் அதிபராகப் பணியாற்றியிருந்தார். 01.01.1957 முதல் 14.10.1964 வரையான ஏழு வருட காலங்களும் 15.02.1968இலிருந்து 28.02.1970 வரையான இரு வருட காலங்களுமாக இவரது ஒன்பது வருட அதிபர் பணிகள், விடத்தல்தீவு மகா வித்தியாலயத்தில் சரித்திரப் புரட்சியை, கல்வியில் ஏற்படுத்திய காலமாகும்.

முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமானது.

இச்சரித்திரப் புரட்சியைத் தொடர்ந்து, விடத்தல்தீவு மகா வித்தியாலயம், 1963இல் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமாக தரமுயர்கிறது. மாணவர்களின் மொத்தத் தொகையில், ஐம்பது சதவீதத்துக்கு அதிகமாக முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்வி கற்கும் அரசாங்கப் பாடசாலைகளை முஸ்லிம் பாடசாலைகளாகப் பெயர் மாற்றவேண்டும் என, முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் டபிள்யு.தஹாநாயக்க 1956.06.25இல் உத்தரவு பிறப்பித்தார். எனினும், 1963இல்தான் இப்பாடசாலை விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமாக

பெயர் மாற்றப்பட்டது. விஞ்ஞானகூடம், ஆசிரியர் விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டதுடன், மாணவர் தொகையும் அதிபர் காதர் அவர்களினது காலத்திலேயே அதிகரித்தன. குடிநீர் தேடி பல மைல்கள் நடந்தலைந்த நாட்கள், இவ்வூரின் ஆதிக்குடிகளின் மன ஆழங்களில் நிலைத்துள்ளன. இந்த அலைச்சல் இவர்களது பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படக் கூடாது என்ற சிந்தையில் செயற்பட்டார் காதர் அதிபர். இதனால், மழை நீரை வீணாக்காமல் சேமிப்பதற்கு பாடசாலை வளாகத்தின் நிலத்துக்கடியில் நீர்த்தாங்கி அமைத்தார். மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களின் உதவியுடனே இந்த நீர்த்தாங்கி அமைக்கப்பட்டது. இந்தத் தாங்கியை மூடுவதற்கு நிலத்துக்கு மேல் கொங்கிரீட் இடப்பட்டிருந்தது. நீரை அள்ளி எடுப்பதற்கு ஏற்ப, வாளி செல்லுமளவுக்கு அதில் பெரிய துளை இடப்பட்டிருந்தது. இந்நிலையில், கொங்ரீட் மூடி உயரமாக இருந்ததையும், அதிபர் பயன்படுத்தத் தவறவில்லை. காலையில் நடைபெறும் பாடசாலை ஆராதனைக்கூட்டத்தில் (Assembly) உரையாற்றும் மேடையாக இந்த நீர்த்தாங்கி பாவிக்கப்பட்டது.
கல்வியோடு மட்டுமன்றி, கலை உணர்விலும் காதர் அதிபரின் கவனம் சென்றிருந்தது. இவரது காலப்பகுதியில் பள்ளமடுச்சந்தியிலிருந்து மரைக்கார்கட்டு வரையான விடத்தல்தீவு பிரதான பாதையின் இரு மருங்கிலும் பனம் விதைகள் நடப்பட்டு நிழல் தரும் குடைகளாக பனைமரங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. மாணவர்களைப் பயன்படுத்தி ஆசிரியர்கள் மற்றும் பெற்றோரின் பங்களிப்புடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்தக் கலையுணர்வுக் காட்சிகளின் எச்சங்களாக, இன்றும் காலமாற்றத்தினால் எஞ்சியுள்ள ஓரிரு பனைகளைக் காணமுடிகிறது. இவரது நாளாந்த நடைமுறைகள் அனைத்தும், ஏதோவொரு அவசியத்தை உணர்த்தும். இதனால், இப்பாடசாலையின் சக ஆசிரியர்களும் காதர் அதிபருக்குப் பூரணமாக ஒத்துழைத்தனர். குறிப்பாக, வீ.எம். காசிம், ஏ.சீ.எம். மஹ்ரூப், எம்.எஸ். எம். பாரூக், மஹாலிங்கம் மற்றும் சண்முகராஜா ஆகிய ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். சில ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்புக்கள் அதிபர் காதரின் பணிகளுக்கு இன்னும் பலம் சேர்த்தன. மாலை வேளைகளில், இவ்வாசிரியர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று கலந்தாலோசிப்பதை வழக்கமாக்கினார் அதிபர். எட்டாம் ஆண்டு சித்தியடைந்த மாணவர்களை அவரவர் ஆற்றல்களுக்கு ஏற்ப, விஞ்ஞானம் மற்றும் கலைப்பிரிவு என வகுப்புக்களை வேறாக்கி, கல்விக்கு வழிகாட்டியவர். விஞ்ஞான கூடத்தின் அவசியமும் இதனால்தான் உணரப்பட்டது.
உணர்தலுடன் மட்டும் ஓய்வெடுப்பவர் இல்லை காதர் அதிபர். இதனால், 1963இல் விஞ்ஞான கூடமும் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. எட்டாம் வகுப்பில் நடத்தப்பட்ட விஞ்ஞான புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில், அலிகார் மாணவர்கள் பலர் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினர். மாணவர்களான எம்.ஐ. றவூப் நிஸ்தார், ரீ. சிவலிங்கம், மாசிலாமணி மற்றும் எம்.ஐ. சலீம்கான் ஆகியோர் 1962இல் இவ்விஞ்ஞான புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றனர். இவர்களில் எம்.ஐ. சலீம்கான் தவிர ஏனைய மூவரும் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி கல்லூரியில் அனுமதி பெற்றனர். இதேபோன்று, மாணவரான எம்.ஏ.வாஹித், 1963இல் இதே பரீட்சையில் தேறி, நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் மாணவன் எஸ்.பி.எம். சுல்தான் 1964இல் சித்தியடைந்து எருக்கலம்பிட்டி மத்திய மகா வித்தியாலயத்துக்கும் கற்பதற்காகச் சென்றிருந்தனர். கண்டிப்புக்கலந்த செயற்பாடு, அன்பு நிறைந்த பண்பாடு மற்றும் மாணவர்களின் ஆற்றலை ஊக்குவிக்கும் உளப்பாங்கு இன்னும், ஆஜானுபாகுவான தோற்றம் என பல பரப்பில் அதிபர் காதர் அறியப்பட்டார். மர்ஹூம் நளீம் ஹாஜியார் உருவாக்கிய இஸ்லாமிய கல்வி மறுமலர்ச்சி இயக்கம், நாடளாவிய ரீதியில் மாணவர்களின் கல்விக்கு உதவியது. இந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் கிராமங்களின் பாடசாலைகளுக்கும் வாய்ப்பளிக்க வைத்ததில், மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் மன்னர் மாவட்ட பொறுப்பாளராகவிருந்த அதிபர் காதர் அவர்களின் பங்கு அளப்பரியது. விடத்தல்தீவு மாணவர்களும் இந்த வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

சைவ சமய பாடம்.

சைவ மாணவர்களுக்கு இவரது காலத்தில் இதே போன்றதொரு சிறந்த வாய்ப்புக்கிடைத்தது. கோவில்கள், வீடுகளில் மட்டுமே சைவ சமய ஆசாரங்களான தேவாரம், திருவாசகம் மற்றும் பக்திப்போதனைப் பாடல்களை கேட்கவும் கற்கவும் முடிந்த இவர்களுக்கு, 1960 இல் இந்து சமய பாடத்தை கற்கும் வாய்ப்புக்கள் இப்பாடசாலையில் கிட்டின. விடத்தல்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஆசிரியையான சிவபாக்கியம் சின்னையா, இந்து சமயப் பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்காக விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்துக்கு மாற்றலாகி வந்ததால், கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண தரப்பரீட்சையில் இந்து சமயப் பாடத்துக்கும் மாணவர்கள் தோற்றினர். சிறந்த பெறுபேறுகளையும் பெற்றனர். விடத்தல்தீவின் கல்வித் தேவையை உணர்ந்து செயற்பட்ட அதிபர் காதர் அவர்கள், வாழ்க்கைக்கு துணை தேவை என்பதையும் உணர்ந்தார். இதனால், 1963இல் விடத்தல்தீவின் கல்விக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த லைலா சுல்தானை விவாகம் செய்து, புகுந்தவீடாக விடத்தல்தீவில் வாழ்க்கை நடத்தினார். புகுந்தவீட்டுக்கு ஒளியேற்றுவதுபோல, விடத்தல்தீவின் கல்விக்கு கலங்கரை வெளிச்சமாகவும் இவரது செயற்பாடுகள் இருந்தன.

அலிகாரின் வசந்த காலம். (1964-1990)

பாடசாலை அசுர வேகத்தில் வளர்ந்து செல்கையில், காதர் பிரின்சிபல் இடமாற்றத்துக்குள்ளானார். புதிய அதிபராக நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த ஏ.எம். அஹமட் 15.10.1964இல் கடமையாற்ற வந்தார். அன்றிலிருந்து 14.02.1968 வரை மூன்று ஆண்டுகள் இவரது பணி விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் தொடர்ந்தது.

அஹமட் அதிபர்.

இவரின் காலத்திலேயே பாடசாலையின் தெற்கு எல்லையும் வரையறை செய்யப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் கிழக்கு, வடக்கு மற்றும் மேற்கு எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தன. சில அதிகாரக்கெடுபிடிகளைச் சந்திக்க நேர்ந்ததால், தெற்கு எல்லையை தீர்மானிப்பதில் இழுபறிகள் நிலவின. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் 1964.12.22இல் வீசிய சூறாவளியால், விடத்தல்தீவும் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டது. ஊருக்குள் கடல் வெள்ளம் வந்ததால் தரைத்தோற்றக் கட்டமைப்பும் நிலக்கீழ் நீர் வளமும் மாற்றமடைந்தது. இருப்பிடங்கள், வயல் நிலங்கள், தோட்டங்கள் எல்லாம் காட்சிகுன்றிக் காணப்பட்டன. அலிகாரின் எல் (L) வடிவிலான கட்டடங்களும் பாரிய சேதத்துக்குள்ளாகிக் கிடந்தன. இந்தக் காட்சி பாடசாலையின் தோற்றத்தை அவலட்சணமாக்கியிருந்தது. பின்னர், இக்கட்டடங்கள் புனரமைக்கப்பட்டு, கம்பீரமாகக் காட்சிதரத் தொடங்கியது பாடசாலை.
1966இல் நடந்த தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் மாணவர்களான எஸ்.எப்.எல். அக்பர், எம்.ஐ. சர்வர், எம்.ஏ.சி. பரீட் ஆகியோர் சித்தியடைந்தனர். இம்மாணவர்களை ஆசிரியர்களானஏ.சி.எம். மஹ்ரூப், வி.எம்.மீரான் மொஹிடீன் மற்றும் எம்.எஸ்.எம். பாரூக் ஆகியோர் வழிநடத்தினர். முட்டுக்கட்டைகளுக்கு முடிச்சுப்போட்டு. கல்விப்பணியில் கண்ணாகச் செயற்படுவதில், மாணவர்களுக்கு இருந்த ஆர்வம் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு இருந்த அக்கறைகளையும் ஒருவகையில் இவை புலப்படுத்துகின்றன.

மீண்டும் அதிபரான காதர் சேர்.

அஹமட் அதிபரைத் தொடர்ந்து, மீண்டும் காதர் பிரின்சிபல் அதிபரானார். 15.02.1968 தொடக்கம் 28.02.1970 வரை அவர் சேவையாற்றினார். விடத்தல்தீவுக்கல்வியில் அழியாத தடம்பதித்த அதிபர் காதர், மீண்டும் பாடசாலையின் பொறுப்பை ஏற்றதால், கல்விச் சமூகம் மகிழ்ச்சியுற்றது. கல்வி, விளையாட்டு மற்றும்சமூக ஆர்வம்என பல்துறை ஆற்றலாளரான இவரின் சேவையே விடத்தல்தீவுக்குத் தேவையாகவும் இருந்தது. ஆசிரியராகத் தொழிலை ஆரம்பித்த இவர், கொழும்பு தேஸ்டன் வீதியில் அமைந்திருந்த அரசாங்க ஆசிரியர் கலாசாலையின் ஆங்கில விரிவுரையாளராக இருந்த அனுபவம்கொண்டவர். வித்யோதய பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரியான இவர், பாடசாலையில் கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் பேணப்பட வேண்டும் என்பதில் கவனமாகச் செயற்பட்டார். உதைபந்து, கரப்பந்து, கிரிக்கெட் மற்றும் சாரணர் பயிற்சிகளில் இவருக்கிருந்த திறமைகள், அலிகாரின் விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சிக்கு ஆணிவேராக இழையோடியது. வடக்கு, கிழக்கில் யுத்தம் உச்சத்திலிருந்த காலத்தில், மன்னார் நகரப்பாடசாலை ஒன்றில் அதிபராகப் பணியாற்றிய காதர் சேர், 1985ஆம் ஆண்டில் மன்னார் அரசாங்க அதிபராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். இவரின் நிர்வாகத்திறனாலேயே இப்பதவி இவரைத்தேடி வந்தது. அரசாங்க அதிபராகச் செயலாற்றிய இவர், பூசா முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் இளைஞர்களை விடுவிக்க உதவியதன் மூலம் இன, மத பேதமற்ற தனது உளப்பாங்கை உலகறியச் செய்தவர். இளைப்பாறிய பின்னர் ஜாமியா நளீமியா கலாபீடத்தின் நிர்வாகச் செயலாளராகவும் ஆங்கில விரிவுரையாளராகவும் ஐந்து ஆண்டுகள் பணியாற்றி, பேருவளையில் 1990இல் காலமானார்.

எம்.எஸ்.ஏ. ரஹீம் அதிபராக பொறுப்பேற்றல்.

விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த எம்.எஸ்.ஏ. ரஹீம் இதன் பின்னர், 01.03.1970 தொடக்கம் 31.06.1971 வரை ஒரு வருட காலம் கடமையாற்றி, தனது நிர்வாகத் திறமையை நிரூபித்தவர். அளுத்கமை, பலாலி, அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலைகளில் பல வருடகாலம் ஆங்கில விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய இவரிடம் சிறந்த செயற்பாடுகள் இருந்தன. புத்தளம், மன்னார் மற்றும் திருமலை மாவட்டக் கல்வித்திணைக்களங்களில் பிரதம கல்வி அதிகாரியாகவும் மற்றும் கல்வி அமைச்சின் உயர் அதிகாரியாகவும் இவர் பணியாற்றியிருந்தார். ஹாஜா முஹைதீன், ஹபீப் முஹம்மது, ஐயூப் அதிபர்களின் காலங்கள் இடைப்பட்ட காலங்களில் மன்னார் ஹாஜா முஹைதீன், எருக்கலம்பிட்டி எம். கே.எச். முஹம்மது (ஹபீப் முஹம்மது), தாராபுரம் எம்.என். ஐயூப் ஆகியோரும் இப்பாடசாலையில் அதிபர்களாகப் பணியாற்றினர்.
இவர்களில், ஹபீப் முஹம்மது அவர்கள் பல்வேறு பாடசாலைகளில் அதிபராகப் பணியாற்றிய அனுபவங்களைப் பெற்றவர். சிறந்த எழுத்தாற்றலுள்ளவரான இவர் வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபையின் நியமன உறுப்பினராகவும் பதவி வகித்திருந்தார். இதேபோன்று, தமிழ்ப்புலமையாளரான

அதிபர் எம்.என்.ஐயூப் பாராளுமன்றத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். சட்டத்தரணியான இவர் சிறந்த நகைச்சுவை நயத்துடனும் பேசக்கூடியவர். மட்டுமன்றி பல்துறை ஆளுமைகள் இவரிடம் நிறைந்திருந்தன. அலிகாரின் பெயர் பிரபல்யமாவதற்கு இவ்வாறான அதிபர்களின் சிறப்புக்களும் பெருமளவில் காரணமாகின.

அதிபராக ஏ.சீ.எம். மஹ்ரூப்.

விடத்தல்தீவு ஏ.சீ.எம். மஹ்ரூப் அவர்கள் இங்கு சில ஆண்டுகள் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். சமூக நலனை வாழ்க்கையில் வழக்கமாக்கிக் கொண்ட இவர், அதிசிறந்த ஆங்கில ஆசானுங்கூட. சிறந்த குணம் படைத்த இவரைப் பலரும் மதித்தனர். இளைஞர்களிடத்திலும் இவர் குறித்த நல்லபிமானம் பெரிதும் நிலவியது. பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதிலும் சமரச முயற்சிகளிலும் ஈடுபாடு காட்டியதனால், பொதுவாக எல்லா சமூக மட்டத்திலும் மரியாதைக்குரியவரானார். கடற்றொழில் சங்கத்தலைவராகக் கூட இவர் சேவை செய்தமை பெருமைக்குரிய விடயமாகும். பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதிலும் சமரச முயற்சிகளிலும் ஈடுபாடு காட்டியதனால், பொதுவாக எல்லா சமூக மட்டத்திலும் மரியாதைக்குரியவரானார். கடற்றொழில் சங்கத்தலைவராகக் கூட இவர் சேவை செய்தமை பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

அதிபர் எம்.எல்.எம். சரீப் அவர்கள். (1974)

இந்தக்காலவோட்டத்தில், விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த எம்.எல்.எம். சரீப் அதிபராகினார். இவருக்கு இரு தடவைகளாக மொத்தம் ஆறு வருடங்கள் இங்கு பணியாற்றும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன. முதற்தடவை 1971.07.01 தொடக்கம் 1973.06.07 வரை இரண்டு வருடங்களும், இரண்டாம் தடவையாக 1974.03.13 முதல் 1978.04.15 வரை நான்கு வருடங்களும் எம்.எல்.எம். சரீப் அதிபர் பணியாற்றினார். இவரது ஆறு வருடப்பணிகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் இப்பாடசாலைகளில் நிகழ்ந்தன. இந்த அதிபரின் நிர்வாகத்தில் நிகழ்ந்த பிரதான மாற்றம் மட்டுமன்றி, பாடசாலையின் முற்போக்குத்திருப்பமாகக் கருதப்படும் உத்தியோகபூர்வமான பெயர் மாற்றமும் இக்காலப்பகுதியிலேதான் நடந்தது. இவர் ஆசிரியர் சேவையில் சேர்ந்த ஆரம்ப காலங்களில் 1950-1956ஆம் ஆண்டு வரை 6 வருடங்களுக்கு மேலாக கொழும்பு ஹமீட் அல் ஹுஸைனியா பாடசாலையிலும் கற்பித்தமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

அலிகாரின் பெயர் மாற்றப் பலகை திறப்பு.

விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், 1974இன் ஆரம்ப காலங்களிலிருந்து 'அலிகார் மகா வித்தியாலயம்"எனஅழைக்கப்பட்டுவந்தபோதும், கல்விஅமைச்சராகவிருந்தகலாநிதிபதியுதீன்மஹ்மூத் விடத்தல்தீவுக்கு விஜயம் செய்து, இப்பெயர் மாற்றத்துக்கான உத்தியோகபூர்வ பெயர்ப்பலகையையும் திரைநீக்கம் செய்து வைத்தார். அத்துடன் ஆரம்பப் பாடசாலைக்கான (Primary) அடிக்கல்லையும் நாட்டி வைத்தர்.பாடசாலை வளாகத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் நின்றிருந்த வேப்பமரத்துக்கு அருகில் அலிகார் மகா வித்தியாலயம் என்ற பெயர்ப்பலகை நடப்பட்டது. இந்த வரலாற்று நிகழ்வு 1974 ஜூன் மாதமளவில் இடம்பெற்றது. கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூத், இந்தியாவின் அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தில், ஆங்கில இலக்கியத்தில் முதுகலைமாணி கற்கைகளைப் பயின்று, பட்டம் பெற்றவர். இதனால், இவரது அமைச்சுப் பதவிக்காலத்தில் திறக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் பலவற்றுக்கு அலிகார் என்றுதான் பெயர் சூட்டப்பட்டன. ஏறாவூர் அலிகார் மகா வித்தியாலயம், கல்-எலிய அலிகார் மகா வித்தியாலயம் என்பவற்றை இதற்கு முன்னு உதாரணமாகக்கொள்ளலாம்.
கல்விச்சமூகத்துக்கு கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூத், அக்காலத்தில் அளப்பரிய சேவையாற்றியதால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவர். இதனால், இவரது விடத்தல்தீவு வருகையும் பெருமையாகப் பேசப்பட்டு, அதிதியை வரவேற்கும் ஏற்பாடுகள் சுறுசுறுப்படைந்தன. பள்ளமடுச் சந்தியிலிருந்து அமைச்சர் ஊர்வலமாக பாடசாலைக்கு அழைத்துவரப்பட்டார். கும்மிப்பாட்டுடன் அமைச்சருக்கு மகத்தான வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. இதே காலத்தில்தான், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தையும் அமைச்சர் பதியுதீன் திறந்து வைத்தமை முக்கிய நிகழ்வாகும். அதிபர் சரீபின் காலத்திலே, விஞ்ஞான ஆய்வுகூட உபகரணங்கள் கிடைக்கவும் வழிவகை செய்யப்பட்டன. பாடசாலை வரலாற்றில் முதன்முறையாக 1976இல், உயர்தர விஞ்ஞானப் பிரிவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது மட்டுமல்லாமல், ஏனைய உயர்தரப் பாடநெறிகளும் ஆரம்பமாகின. ஆரம்பப் பிரிவுக்கான கட்டடமும் இதே காலப்பகுதியிலேயே நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

பல தடவைகள் பணியாற்றிய அமீர் அதிபர். (1978)

எம்.எல்.எம்.சரீப் அதிபர் மாற்றலாகிச் சென்றதையடுத்து, புதிய அதிபராக 1978.04.16இல் விடத்தல்தீவைச்சேர்ந்த எம்.ஐ. அமீர் அதிபராக நியமனம் பெற்றார். இவருக்கும் அலிகார் மகா வித்தியாயலத்தில் பல தடவைகள் பணியாற்றக் கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பாடசாலையில் 1956 முதல் 1958 வரையான காலப்பகுதிகளில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய எம்.ஐ.அமீர், 1973ஆம்

ஆண்டிலும் சிறிது காலம் விஷேட தரமுள்ள அதிபராகப் பணியாற்றியுள்ளார். அதிபர் அமீர் குருநாகல் சியம்பலாகஸ்கொட்டுவ ம.வி. (1954-1956), கண்டி கொட்டம்பாபிட்டிய (1971), கொழும்பு கம்பனிவீதி (1958-1959), எருக்கலம்பிட்டி ம.ம.வி (1959-1961) ஆகியவற்றிலும் சேவை செய்தார். எருக்கலம்பிட்டி ம.ம.வியில் மாணவ விடுதி பொறுப்பாளராகவும் விளங்கினார். இவ்வாறு நாட்டின் நாலா பகுதிகளிலும் பணியாற்றிய அதிபர் அமீர் நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் நல்ல அனுபவம் கொண்டவர்.
இவரது காலத்திலேயே 1978 பிற்பகுதியில் பழைய மாணவர் மன்றம் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. மட்டுமன்றி, பரிசளிப்பு விழாவொன்றையும் இந்தப் பழைய மாணவர் மன்றம் நடத்தியதைப் பதிவிட வேண்டும். உயர்தர வகுப்புப் பாடங்களுக்கு நிலவிய ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்திப்பதில் அதிபர் எம்.ஐ. அமீர் கவனமாகச் செயற்பட்டவர். பல அபிவிருத்திகள் இடம்பெற்றதால், பாடசாலையில் முற்போக்கான விடயங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலமாகவே இது நோக்கப்படுகிறது.
இங்கு பயின்ற மாணவர்கள் பலர், இடையில் வேறு பாடசாலைகளில் கல்வியைத் தொடர்ந்திருந்த நிலையிலே பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தெரிவாகினர். ஆனால், ஆண்டு 01 முதல் உயர்தரம் வரை அலிகாரிலே பயின்ற மாணவரான எம். கே. முஹைஸ், 1983இல் கலைப்பிரிவில் தெரிவாகி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்றார். முழு அளவில் உரிமையும் பெருமையும் கொள்ளுமளவுக்கு இச்சம்பவம் அமைந்திருந்தது. இது ஒரு மைல்கல்லென அலிகார் வரலாற்றில் பதிவாகின்றது.

அப்துல் ஹக் அதிபரின் காலம். 1983)

எருக்கலம்பிட்டி ஏ.சீ. அப்துல் ஹக், 1983.06.10இல் அதிபராகக் கடமையேற்று 1986.03.01 வரை பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றினார். பாடசாலைக்கான முன்மதில் இவரது காலத்தில்தான் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. கலைமாணிப் பட்டதாரியான அதிபர் ஹக், இலங்கை கல்வி நிர்வாகச் சேவையைச் சேர்ந்தவர். (SLEAS) பின்னைய காலங்களில் பிராந்திய கல்விப்பணிப்பாளர், வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஆகிய பதவிகளும் இவரை வந்து சேர்ந்தன. இவர் மாற்றலாகிச் சென்ற பின்னர், 1986.03.14இல் மீண்டும் இப்பாடசாலையின் அதிபராக எம்.ஐ.அமீர் கடமைகளைப் பொறுப்பேற்றார்.

அலிகாருக்கு கிடைத்த தலைமை.

இலங்கை நிர்வாக சேவை (SLEAS) தரத்தைக் கொண்ட எம்.ஐ. அமீர் அலிகாரில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கையில், கொத்தணி அதிபராக பதவி உயர்வுபெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவும், அலிகாருக்கு கிடைத்த கௌரவமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. வளங்கள், ஆளணிகளை பாடசாலைகளுக்கிடையில் பகிர்ந்தளித்தல் மற்றும் அருகாமையில் உள்ள சிறிய பாடசாலைகளை பிரதான பாடசாலையின் நிர்வாகத்தின் கீழ், ஒன்றிணைத்தல் ஆகிய நோக்கிலேயே, கொத்தணிப் பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்தக் கொத்தணிப் பாடசாலை முறைமை அறிமுகமான காலப்பகுதியிலேதான், சேவைக்கால உள்ளகப் பயிற்சி ஆலோசகர் (ISA) முறைமையும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இருந்தாலும் 1990 காலப்பகுதியில், கொத்தணிமுறை வழக்கொழிந்து, (ISA) முறைமை மாத்திரமே இன்றும் நிலைக்கிறது. அலிகார் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் விளாங்குழி அரசினர் முஸ்லிம் வித்தியாலயம், விடத்தல்தீவு றோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை, பெரியமடு முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், வெள்ளாங்குளம் அரசினர் முஸ்லிம் வித்தியாலயம், இலுப்பைக்கடவை அரசினூ தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை மற்றும் வெள்ளாங்குளம் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை, தேவன்பிட்டி, ஆத்திமோட்டை, கள்ளியடி, கோவில்குளம் அரசினர் பாடசாலைகள் என்பவற்றையும் கொத்தணி அதிபரென்ற வகையில், இவருக்குக் கண்காணிக்க வேண்டியேற்பட்டது. கொத்தணி அதிபர் என்ற முறையில், அதிபர் அமீர் அவர்களிடம் பல வேலைப்பளுக்கள் வந்து குவிந்தன. இருந்தாலும், தனது பாடசாலையான அலிகார் மகா வித்தியாலய நிர்வாகத்தில் இவர் கண்ணும் கருத்துமாகவே இருந்தார்.

அதிபர் பணியில் அப்துல் வாஹித்.

இந்நிலையிலே, சிரேஷ்ட கணித ஆசிரியரும் தேசிய கல்வி நிறுவனத்தின் முன்னாள் திட்டமிடல் பணிப்பாளருமான எம்.ஏ. வாஹித், பதில் அதிபராக ஒரு வருடத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டார். இதனால், அதிபர் எம்.ஐ. அமீருக்கு பாடசாலைப் பணிகளுடன் கொத்தணி வேலைகளையும் கச்சிதமாகச் செய்ய முடிந்தது.

அதிபர் அன்சாரி.

அமீர் அதிபர் அலிகாரில் இருந்து ஓய்வு பெற்றதன் பின்னர், 1988.12.01இல், அதிபராகப் பதவியேற்ற விடத்தல்தீவு எம்.ஏ. அன்சாரி, 1990இல் முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்படும் வரைக்கும் அதிபர் பணியைத் தொடர்ந்தார். மட்டுமன்றி, கொத்தணிப் பாடசாலைகளின் அதிபராகவும் இவரது பணிகள் விரிந்தன. மிக மிருதுவான குணமுடைய இவர், போர்க்காலச் சூழலில் பணியாற்றிய பாங்கும் அவரது அமைதியான அணுகுமுறைகளும் சிறப்பாகவே அமைந்திருந்தன. தமிழ்ப்புலமையுள்ள அன்சாரி

அதிபரின் குடும்பத்தினர், தமது வீட்டில் 'அன்சாரி நூலகம்" ஒன்றையும் உருவாக்கினர். மாணவர்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிப்பதில் இந்நூலகம் பங்களிப்பை வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பதில் அதிபர்கள் மற்றும் ஆரம்பப் பிரிவு அதிபர்கள்.

விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஏ.பீ.எம். சுல்தான், இருதடவைகளில் சுமார் நான்கரை வருடங்கள் இப்பாடசாலையில் பணியாற்றியதுடன், 1963 காலப்பகுதியில் பதில் அதிபராகவும் பணியாற்றியதுண்டு. மார்க்க விடயத்தில் இவரிடம் சிறந்த பக்குவம் இருந்தது. ஓய்வு நேரங்களில் சமயத்தொண்டு செய்ததுடன், விளையாட்டிலும் விற்பன்னராக இருந்தார். மேலும், விடத்தல்தீவு வி.எம். காசிம் ஆசிரியர், இங்கு உதவி ஆசிரியராக நான்கு வருடங்கள் கடமையாற்றிய பின்னர், 1974இல் அதிபர் சேவைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டார். இதனால், இவருக்கு இப்பாடசாலையின் ஆரம்பப் பிரிவில் ஏழு வருடங்கள் அதிபராகக் கடமையாற்ற முடிந்தது. 11 வருடம் 7 மாதம் இந்தப் பாடசாலையில் பணியாற்றிய இவர், சிரேஷ்ட வகுப்புக்களுக்கும் பாடம் கற்பித்தார். இவரிடமிருந்த கவித்திறன், தமிழ்ப்புலமை மற்றும் நிர்வாகச் சிறப்புக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படுவதுடன் இப்போதும் பேசப்படுகிறார். இந்த வரிசையில், விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஐதுரூஸ் மரைக்கார், 1984 தொடக்கம் 1990 வரை அலிகாரில் பணியாற்றினார். இக்கால இடைவெளியில் ஆரம்பப்பகுதிக்குப் பொறுப்பான அதிபராகவும் இருந்தார். ஆசிரியர் தொழிலை அர்ப்பணிப்புடன் மேற்கொண்ட மரைக்கார், ஒழுக்கமுள்ள மாணவச் சமுதாயத்தை உருவாக்கப் பாடுபட்டவர். எனவே, விடத்தல்தீவின் கல்வித்துறை வளர்ச்சிக்காக கல்விசார் ஆளணியினர் அனைவரும் தம்மால் இயன்ற அர்ப்பணிப்பான பணிகளைப் புரிந்துள்ளனர். இதனால்தான் இன்றளவும் மக்கள் நெஞ்சங்களில் நீக்கமற நிறைந்துள்ளார்கள்.

இன ஒருமைப்பாட்டுக் களம்.

இந்து, கிறிஸ்தவ, முஸ்லிம் மக்கள் ஐக்கியமாக வாழ்ந்த விடத்தல்தீவில், மாணவர்களின் பழக்கவழக்கங்களும் பலவகையில் சமூகங்களின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு உதவியது மட்டுமல்லாது, இவ்வூரில் இவை பாடசாலைகளிலும் பிரதிபலித்தன. முஸ்லிம் மாணவர்களை அதிகமாகக்கொண்டிருந்த அலிகாரில், பெரும்பாலும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களே ஆசிரியர்களாகவும் அதிபர்களாகவும் ஆரம்ப காலங்களில் பணியாற்றினர். பாரபட்சமின்றிய இவர்களது கல்விச்சேவைகள், அலிகாரில் ஒற்றுமைக்களம் உருவாக அடித்தளமிட்டது எனலாம். காலப்போக்கில், முஸ்லிம் ஆசிரியர்களை அதிகம் இப்பாடசாலை உள்வாங்கவும் அடிகோலியது. இவர்களும் மதங்களின் பார்வையில் மாணவர்களைப் பிரிக்காது, ஒரே குடும்பத்துப் பிள்ளைகளாக எல்லோரையும் மதித்தே கல்விபுகட்டினர். பாத்திமாவும் பற்றிமாவும் பரமேஸ்வரியும் ஒரே வகுப்பறையில் வெளிப்படுத்திய நட்புக்கள், நல்லதொரு கல்விக்கட்டமைப்புக்கு வித்திடச் செய்தது. பாடசாலைகள் மற்றும் வெளியிடங்களில் நடந்த கலை விழாக்களில் இம்மாணவர்கள் ஒன்றிணைந்து நடித்த பாத்திரங்கள் பலரையும் பிரமிக்கச் செய்யும். மதங்கடந்த பார்வையிலான கருத்துக்களும் அறவழிகளை வலியுறுத்தும் கலை நிகழ்வுகளும் இன நல்லுறவுகளுக்கு அத்திவாரமிட்டன. பட்டிமன்றங்கள், மாணவர் மன்றங்கள் என்பன ஒற்றுமை உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்ததுடன், விடத்தல்தீவில் நிலவிய சமூகங்களின் சகவாசங்களையும் வெளிப்படுத்தின. இவ்வாறான ஒற்றுமைகளுக்குள்ளும் அவரவர் சமூக, சமய நம்பிக்கைகளின் பிரத்தியேகம் பாதுகாக்கப்பட்டது. சரஸ்வதி பூஜை, மீலாத் விழாக்களில் இந்தப் பிரத்தியேகங்கள் தென்பட்டன. அதாவது, அவரவர் நம்பிக்கைகளில் அசையாத பிடிப்புடன் இருந்த இம்மக்களிடம், முரண்பாடுகள் இல்லாதிருந்தமை விஷேட அம்சமாக இருந்தமை குறிப்பிடக்கூடிய ஒன்று.

மாணவர்கள் மத்தியிலிருந்த சமாதான சகவாழ்வு, அவரவர் கலாசார மற்றும் மதப் பெறுமானங்களை மதித்து நடக்கும் மிகப் பெரிய ஐக்கியத்தைக் கட்டி வளர்த்தெடுத்தது. இது, எல்லோருக்கும் பொதுவானதொரு கலாச்சாரத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் கோட்பாட்டை பாடசாலையில் கட்டி எழுப்பக் கூடியதாகவும் இருந்தது. இந்நிலை உருவாக அலிகாரின் பயிற்சி மற்றும் ஆசிரியர்களின் நெறிப்படுத்தல்கள் உதவின எனலாம். இவ்வூரிலிருந்த மத வழிபாட்டுத்தலங்களின் போக்குகளும் மதங்களுக்கிடையிலான நல்லிணக்கத்துக்கு வழிகாட்டின. புனித அடைக்கல மாதா தேவாலயம் மற்றும் புனித யாகப்பர் தேவாலயம் இன்னும், மொஹிதீன் ஜும்மாப் பள்ளிவாசல், தைக்கா பள்ளிவாசல் மேலும், பிள்ளையார் கோவில் போன்றன இறைவழியில் மக்களுக்கு அறவழி காட்டின. சமய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான இயற்கை நியதிகளுக்கும் விடத்தல்தீவு உட்பட்டிருந்தது. ஊரிலிருந்த வழிபாட்டுத்தலங்களான புனித அடைக்கல மாதா தேவாலயம், பிள்ளையார் கோவில், மொஹிதீன் ஜும்மாப் பள்ளிவாசல் ஆகியவை ஒரே நேர்பாதையில் இருந்தமை விசேட எடுத்துக்காட்டாகும்.

அலிகாரின் காலைக் கூட்டம் வாரம் ஒரு நாளில் அவரவர் சமயப்பிரகாரமும் ஏனைய நாட்களில் பொதுவாகவும் நடந்தது. மதிய உணவாக சோறு வழங்கப்பட்ட ஆரம்ப காலங்களில், சைவ மற்றும் அசைவ உணவுகள் என வெவ்வேறாக வழங்கப்பட்டிருந்தன. இது, பிரத்தியேகங்கள் பேணப்பட்டமைக்கு சிறந்த உதாரணமாக உள்ளது. உணவு முறை மாறி பிற்காலத்தில் பிஸ்கட் வழங்கப்பட்டபோது,

மாணவர்கள் "பிஸ்கட் சீட்டு" என்ற முறையை அறிமுகமாக்கினர். மாணவர் ஒருவருக்கு வழங்கப்படும் ஆறு பிஸ்கட்டுக்களில் ஒன்றை ஒவ்வொரு மாணவரும் குறித்த ஒருவருக்கு வழங்கினர். இதனால், இந்தச் சீட்டில் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு 20 அல்லது 15 பிஸ்கட்டுகள் மேலதிகமாகக் கிடைத்தன. மாணவர்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர உறவுக்கும் சமூக ஐக்கியத்துக்கும் இவ்வாறான விடயங்களும் வழிகோலின. தொடக்க காலத்திலிருந்து தொண்ணூறு வரை அலிகாரை பலர் நாடி வருவதற்கு இங்கிருந்த சமூகங்களின் சமநிலைப்போக்கு காரணியானது. தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் அயற் கிராமங்களான இலுப்பைக்கடவை, கள்ளியடி, கட்டாடிவயல், கோவிற்குளம், புதுக்குளம், சவிரி குளம், பாலம்பிட்டி, வெள்ளாங்குளம், ஆத்திமோட்டை, பாப்பாமோட்டை, பொன்னாவெளி மற்றும் விடத்தல்தீவை அண்டியதாக அமைந்த முஸ்லிம் பிரதேசங்களான பெரியமடு, விளாங்குழி, மினுக்கன், பறையகுளம் (சொர்ணபுரி) நெடுவரம்பு, கட்டைக்காடு, இசங்கன் குளம், ஆண்டான்குளம், வட்டக்கண்டல் மற்றும் நாச்சிக்குடா, புதுவெளி போன்ற கிராமங்களிலிருந்தும் இக்கலாசாலையில் மாணவர்கள் கற்றனர். வரலாற்று ரீதியில், மன்னாரின் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதேசமாகத் திகழ்ந்த விடத்தல்தீவு, இவ்வாறு இன நல்லுறவின் ஆதார பூமிக்கான அடையாளமே என்று துணிந்து கூறலாம்.

சகோதர மொழிக்கான சமத்துவம்.

அலிகாரின் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களில், 1964 முதல் 1973 வரை சிங்களம் கற்பிக்கப்பட்டதைக் கூறலாம். திரு. லயனல் மாத்தயா, கொஸ்வத்த ஈ.திலகரட்ன மாத்தயா, மிஸ்நோனா போன்ற பலர் இதில் நினைவுகூரப்பட வேண்டியவர்கள். பிற்காலத்தில், மன்னார் உப்புக்குளம் திரு. கே. உசன் சாஹிப் ஆசிரியர் ஆங்கிலத்துடன் சிங்களத்தையும் கற்பித்தார். மாணவர் மனங்களில் சிங்களம் மனனமாகும்படி இவ்வாசிரியர்களின் கற்பித்தல்கள் அமைந்திருந்தன. அலிகாரில் பெற்ற சிங்களத் தேர்ச்சி பிற்காலத்தில் சிலருக்கு தென்னிலங்கையில் சிறந்த தொழிற்றுறைகளில் அதிசிறந்த அந்தஸ்தைப்பெற உதவியது. நாட்டின் பெரும்பான்மை சமூகத்திலிருந்து தூரமாகாது நெருங்கிப்பழக இவர்களுக்கு சிங்களப்புலமை பயன்பட்டது, பயன்படுகிறது.

1968ஆம் ஆண்டு தென்னிலங்கையிலிருந்து விடத்தல்தீவில்குடியேறிய சிங்களக்குடும்பத்தின்பிள்ளைகள் இங்குதான் கல்வியைத் தொடர்ந்தனர். அலிகாரில் ஆண்டு 02 தொடக்கம் உயர்தரம் வரை கற்ற சிங்கள பௌத்த மாணவி சந்திரா பத்மசீலி வகுப்பில் சிறந்து விளங்கி, தமிழிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். அலிகாரின் பழைய மாணவியான சந்திரா பத்மசீலி, இன்றும் மாத்தளையில் தமிழ்கற்பித்து வருவதும் ஒருமைப்பாட்டின் எடுத்துக்காட்டேயாகும்.

1972 - புதிய கல்வித்திட்டத்தில் அலிகாரின் சாதனைகள்.

ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையிலான, ஐக்கிய மக்கள் முன்னணி அரசாங்கம் 1972இல் அறிமுகப்படுத்திய புதிய கல்வித்திட்டம், நாடளாவிய ரீதியில் பாடசாலைகளில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. நாட்டின் கல்விமுறை வெறுமனே ஏட்டுக்கல்வியாக மாத்திரம் இல்லாமல், வாழ்வாதாரத்துக்குப் பலமூட்டும் வகையில் தொழிற்கல்வியாக அமைவதைக் குறிக்கோளாகக்கொண்டு, இப்புதிய கல்வித்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

உலகின் முதல் பெண் பிரதமரும் எமது நாட்டின் முன்னாள் பிரதமருமான ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கத்தில் கல்வியமைச்சராக இருந்த கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூத், இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான மூளையாகச் செயற்பட்டார். இது, நாட்டின் பல பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தது. குறிப்பாக, 1972இல், தரம் 06இல் பயின்றுகொண்டிருந்த மாணவர்கள்தான், இப்புதிய கல்வித்திட்டத்தின் மாற்றத்துக்கு நேரடியாக முகங்கொடுத்தனர்.

பழைய கல்வித்திட்டத்திலிருந்த க.பொ.த. சாதாரண தரப்பரீட்சை (G.C.E O/L) இரத்துச் செய்யப்பட்டு, 1972இல் அறிமுகமான புதிய கல்வி முறையில், தேசிய கல்வித் தராதரப்பத்திர பொதுப்பரீட்சை (NCGE) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இப்பரீட்சை பழைய O/L முறைபோன்று பத்தாம் தரத்துக்கன்றி ஒன்பதாம் தர முடிவில் நடத்தப்பட்டதுடன், ஏற்கனவே இருந்த எட்டுப்பாடங்கள் மேலும், இரண்டால் அதிகரிக்கப்பட்டு பத்து பாடங்களாக்கப்பட்டன.

புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தொழில்முன்னிலைக் கல்வி பாடங்களில் (Pre Vocational Subjects) மரவேலை மற்றும் உலோக வேலை உட்பட கைவினைப் பாடங்கள் பிரதானமாகியிருந்தன. இதனால், ஆறாம் வகுப்பு தொடக்கம் ஒன்பதாம் வகுப்பு வரையான மாணவர்களுக்கு தொழிற்கல்விச் செயன்முறைகள் கட்டாயமாக்கப்பட்டன. இப்பாடங்களுக்கான பரீட்சைகள் எழுத்து மூலமென்றும் செயன்முறையெனவும் இரண்டு விதங்களில் அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது, மாணவர்களின் செயலூக்கங்களை இரட்டிப்பாக்கின. எழுத்துப்பரீட்சைக்குத் தயாராக வேண்டிய நிலையில், செயன்முறைப் பரீட்சைக்கும் மாணவர்கள் தங்களை தயார்படுத்தியதால் கால

விரயங்கள் தவிர்க்கப்பட்டன. மேலும், சில பாடத்திட்டங்களில் புகுத்தப்பட்ட புதிய விடயங்கள் ஆசிரியர்களுக்குக் கூடப் புதியனவாக இருந்தன. இதனால், அடிக்கடி ஆசிரியர்கள் மன்னாருக்கு அழைக்கப்பட்டு, விசேட கருத்தரங்குகளால் தெளிவூட்டப்பட்டனர். இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட விளக்கவுரைகளைக் கொண்டே புதிய பாடஅலகுகளை இவ்வாசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு கற்பித்தனர்.
1972 புதிய கல்வித்திட்டத்தின் பிரகாரம், தரம் ஒன்பதில் பயின்ற மாணவர்களை தேசிய கல்வித் தராதரப்பத்திர பொதுப்பரீட்சைக்கு (NCGE) தயார்படுத்துவதற்கான வேலைகளில் எமது பாடசாலை கவனம் செலுத்தியது. புதிய பாடத்திட்டத்துக்கு ஏற்ப இப்பரீட்சைக்குத் தோற்ற வேண்டியிருந்ததால், பத்துப் பாடங்களுக்கும் பொருத்தமான ஆசிரியர்கள், மாணவர்களை வழிநடாத்தி வந்தனர். புதிய கல்விமுறைக்கேற்ப நடாத்தப்படும் தேசிய கல்வித் தராதரப்பத்திர பொதுப்பரீட்சைக்கு அலிகார் மகா வித்தியாலயம் 1975இல் முதன்முறையாக முகங்கொடுத்தது. தரம் ஒன்பதில் இப்பரீட்சையை எழுத வேண்டி ஏற்பட்டதால், பாடசாலையின் பெறுபேறுகளை தேசியளவில் தரமுயர்த்தும் நோக்கில் ஆசிரியர்களும் செயற்பட்டனர்.
1972ஆம் ஆண்டு தரம் ஆறில் கற்ற மாணவர்களே புதிய கல்வித்திட்ட பரீட்சைக்குத் தயாராகினர். இப்பரீட்சையில் அலிகார் மகா வித்தியாலயம் அடைந்த சாதனையால், உயர்தர வகுப்புக்களை இப்பாடசாலையில் ஆரம்பிக்கவும் அனுமதியளிக்கப்பட்டது.
எவருமே வேண்டுகோள் விடுக்காமல் இந்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது. விடத்தல்தீவின் கல்விச்சாதனை மைல்கல்லாக இப்புதிய பரீட்சைக்கு முதற்தடவையாக 1975இல் தோற்றிய மாணவர்களின் பெறுபேறுகள் நோக்கப்படுவதுண்டு. இதையடுத்து, 1976ஆம் ஆண்டிலும் இதே புதிய கல்வித்திட்டத்துக்கேற்ப நடந்த பரீட்சையிலும் அலிகார் மாணவர்களின் அடைவுகள், பாராட்டும் வகையிலேயே இருந்தன. இதுதான், அமைச்சர் கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூதின் புதிய கல்வித்திட்டத்தில் நடந்த N.C.G.E இறுதிப் பரீட்சையாகவும் அமைந்தது. நாட்டில் 1977இல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தால் இக்கல்வித்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

தேசியளவிலான தயார்படுத்தல்கள்.

க.பொ.த. (சாதாரண) தரப் பரீட்சையில் சிறந்த பெறுபேறுகளைத் தொடர்ச்சியாகப் பெற்றுவந்த போதிலும், அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் உயர்தர வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்படாமலே இருந்தன. இதனால், இங்கு பயின்ற மாணவர்கள் உயர்தரங்களுக்காக வேறு மாவட்டங்களிலும் மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள சில உயர் தரமுள்ள பாடசாலைகளுக்கும் செல்லலாயினர். இவ்வாறு சென்ற அலிகார் மாணவர்கள், உயர்தரப் பரீட்சைகளில் சிறந்த சித்திகளைப் பெற்று, அப்பாடசாலைகளுக்கும் பெருமை சேர்த்ததுடன், அலிகார் மகா வித்தியாலய அடையாளத்தையும் பாதுகாத்து வந்தனர். பல்வேறு சிரமங்கள் மற்றும் சவால்களைக் கருத்திற்கொண்டு உயர்தர வகுப்புக்களுக்கு சில மாணவர்கள் செல்லாதுமிருந்தனர்.
இந்நிலைமைகள், நீண்டகாலம் நீடிக்கவில்லை. 1975இல் இடம்பெற்ற தேசிய கல்வித் தராதரப்பத்திரப் பொதுப் பரீட்சைக்கு (NCGE) அலிகார் மகா வித்தியாலயத்திலிருந்து தோற்றிய மாணவர்கள் அளப்பரிய சாதனையாற்றினர். அலிகார் மகா வித்தியாலயமாக 1974இல் பெயர் மாற்றப்பட்ட பின்னர் நடந்த பரீட்சை என்பதாலும் பெறுபேறுகள் உச்சளவில் இருந்ததாலும் மன்னார் மாவட்டத்தின் சிறந்த பாடசாலையாக நோக்கப்படும் அளவுக்கு நிலைமைகள் மாறின.
மின்சாரம், நீர் மற்றும் போக்குவரத்து உட்பட அடிப்படை வசதிகளின்றி விடத்தல்தீவு அலிகார் மாணவர்கள் அடைந்த சாதனைகள் வெளியுலகின் கண்களையும் திறக்கச் செய்தன. கல்வி அமைச்சு, கல்வித் திணைக்களம் இன்னும் கல்வி அதிகாரிகளின் கவனத்தையும் இப்பெறுபேறுகள் ஈர்த்ததால், அலிகாருக்கு அடிக்கடி அதிகாரிகள் விஜயம் செய்து, கள நிலவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள விருப்பமுற்றனர். இதுவே, இங்கு உயர்தர வகுப்புக்களை ஆரம்பிப்பதற்கான அடித்தளத்தையும் இட்டது.
கணிதம், விஞ்ஞானம் மற்றும் கலைப் பிரிவுக்கான உயர்தர பாடநெறிகள் ஒரே நாளில் 1976 ஏப்ரலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. புதிய கல்வித் திட்டத்துக்கமைய தேசிய கல்வி தராதரப்பத்திர உயர்தரப் பரீட்சை (HNCE) என்றே இது அழைக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே, கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரணதரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தும் உயர்தர வகுப்புக்களுக்குச் செல்லாதிருந்த மாணவர்களையும் இது உற்சாகப்படுத்தியது. இம்மாணவர்களும் இங்கு உயர்கல்வியைத் தொடர்ந்ததுடன், அயற்கிராமங்களிலிருந்தும் அலிகாருக்கு அதிக மாணவர்கள் உயர்தர வகுப்புக்களுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். எனினும், உயர்தர வகுப்புப்பாடங்களை கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர்கள் ஆரம்பத்தில் இருக்கவில்லை. இதனால், எம்.ஏ. வாஹித், எம்.எஸ்.ஏ. மதீன், வீ.எம். அமீன் ஆகிய ஆசிரியர்களே உயர்தர வகுப்புக்களிலும் கற்பிக்க வேண்டியிருந்தது. இவர்களிடமிருந்த மேலதிக ஆற்றல்கள் உயர்தர விஞ்ஞானப் பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்கள் இல்லாதிருந்த குறைபாடுகளை ஓரளவு போக்கியிருந்தன. ஏற்கனவே, மன்னார் மாவட்டத்திலேயே முதற்தடவையாக விஞ்ஞான கூடத்தை இப்பாடசாலை பெற்றிருந்ததால், உயர்தர மாணவர்களுக்கான ஆய்வுகூடப் பரிசோதனைகள் தடையின்றி நடைபெற்றன.

எனினும், உயர்தர மாணவர்களுக்கான ஆளணி, பௌதீக வளங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் அதிபர் எம். எல்.எம். சரீப் தலைமையிலான ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்களை உள்ளடக்கிய குழுவினர் தொடர்ந்தும் முயற்சித்தனர்.
கல்வி அமைச்சு, கல்வித் திணைக்களம் இன்னும் கல்வி அதிகாரிகளின் கவனத்துக்கு இவ்விடயம் கொண்டுவரப்பட்டதால், முயற்சிகள் பலனளித்து, பாடசாலையும் முன்னேற்றப் பாதையில் பயணத்தைத் தொடர்ந்தது. இக்காலப் போக்கில், 1977இல் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டு, NCGEக்கு ஏற்பட்ட கதியைப் போன்று HNCEக்கும் ஏற்பட்டு பாடத்திட்டம் மாற்றமடைந்தது.
இந்நிலையில்தான், வர்த்தகப்பிரிவு இல்லாத குறை பெரிதாக உணரப்பட்டு, 1983 இல் உயர்தர வர்த்தகப்பிரிவும் ஆரம்பமாகியது. இதனால், அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் உயர்தர வகுப்புக் கற்கைகள் முழுமையடைந்தன. இத்துறைக்குப் பொருத்தமான சிறந்த ஆசிரியர்கள் மற்றும் பௌதீக வளங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில், பின்பு அதிபராக வந்த எம்.ஐ. அமீரின் முயற்சிகள் பயனளித்தன. அலிகாரின் ஒரே வளாகத்தில், ஆரம்ப, கனிஷ்ட, சிரேஷ்ட மற்றும் உயர்தரப்பிரிவு என சகல துறைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டு, சிறந்த பாடசாலையாக அலிகார் மகா வித்தியாலயம் திகழ்ந்தது. இதனால், வர்த்தகம், கலை மற்றும் விஞ்ஞானக் கற்கை நெறிகளிலிருந்து இம்மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் நுழைவதற்கான வழிகளும் திறந்தன.
அத்துடன் எம்.கே. முஹைஸ், எம்.பி. ஜாபிர், ஜே.முபீன், எம்.ஜி. ஜவாஹிர் (ஜாயா), மர்ஹூம் எஸ்.எச். மூசத்திக், எஸ்.எச்.றிஸ்வி, ஐங்கரன், ஜே.சிதாரா ஆகியோர் அலிகாரிலிருந்து நேரடியாக பல்கலைக்கழகம் தெரிவாகினர்.

மாணவர்களின் அடைவுகள்.

அலிகாரின் கல்விப்பாசறை, மாணவர்களை இலக்கு நோக்கித் தவறாது வழிநடத்தியமைக்கு அவர்களின் பெறுபேறுகளே சான்று. விசேட பரீட்சைகளான ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில், க.பொ.த. சாதாரண தரம், தேசிய கல்விப் பொதுத்தராதரம் மற்றும் உயர்தரப் பரீட்சைகளில் மாணவர்களின் அடைவுகள் திருப்தியளித்தன. ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் 1978இல் ஜஹானரா பேகம் சித்தி பெற்று, வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்கு அனுமதி பெற்றுச் சென்றார். இதேபோன்று, எம்.ஏ.சீ. ஜவாஹிதா 1980இல் ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் தேறி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 1983இல் ஏ.சி.ஜன்னாவும் 1985 இல் ஐ.எம். சுஜானா, எம்.எம். சுகிதா, ஏ. நக்கீரன் ஆகிய மாணவர்களும் 1988இல் ஏ.காந்தனும் ஐந்தாமாண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி பாடசாலைக்கு புகழ் ஈட்டினர். ஐந்தாம் ஆண்டு மாணவர்களின் திறமைகள் மாத்திரமல்ல, க.பொ.த. சாதாரண தரம், தேசிய கல்விப் பொதுத்தராதரம் மற்றும் உயர்தர மாணவர்களின் பெறுபேறுகளும் பாடசாலையின் கீர்த்தியை மேலோங்கச் செய்தது. விடத்தல்தீவு சமூகம் இவர்களின் பெறுபேறுகளால் பெருமையடைந்தது. பாடசாலை மட்டத்தில் மட்டுமன்றி, மாவட்டத்திலும் இவர்களின் பெறுபேறுகள் சிறந்த பெறுமானங்களாகவே இடம்பிடித்தன. கல்விச் சாதனைகளின் தொடர் அடைவுகளாக ஆறு பாடங்களிலும் 'D" சித்தியைப் பெற்ற ஏ.சி. ஜன்னா என்ற மாணவியின் பெறுபேறும் அலிகாரின் அடையாளத்துக்கு அணிசேர்த்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில், கல்விப் பொதுத்தராதரப் சாதாரணதரப் பரீட்சைக்கான பாடங்கள் ஒப்படைகள் தவிர்ந்து ஆறாக (06) மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு புகழ்சேர்த்த பல மாணவர்களின் விபரங்களைப் பெற முடியவில்லை. இவ்வாறான தரவுகளைச் சேகரிப்பதில் பல்வேறு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்ட போதும் அது மிகக் கடினமான பணியாகவே இருந்தது. இடப்பெயர்வு மற்றும் யுத்தம் பல வரலாற்றுத் தகவல்களை அழித்துவிட்டன.

விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம்.

மானிட அறிவு விருத்தியில் விஞ்ஞானத்தின் பங்களிப்பை மறுதலிக்க முடியாது. உயிரிகளின் வாழ்க்கை, பௌதீக மற்றும் இரசாயனவியல் தெளிவுகள் ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு அடித்தளமிடுகிறது. இயற்கை அனர்த்தங்களிலான பாதுகாப்புக்கும் விஞ்ஞானம் வழிகோலவே செய்கிறது. மண்ணுக்குள் நுழைந்து விண்ணை விஞ்சி இன்று வளர்ந்துள்ள விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி, மனித வாழ்வின் இலகு மற்றும் பாதுகாப்புக்கும் வழிகோலவே செய்கிறது. இந்த வகையில், அலிகாரில் விஞ்ஞான கூடத்தை அமைத்து மாணவர்களின் அறிவை ஊக்குவிக்க வழிவகுக்கப்பட்டது. அப்துல் காதர் அதிபரின் பதவிக்காலத்தில், 1963இல் இங்கு விஞ்ஞானகூடம் (Science Lab) நிர்மாணிக்கப்பட்டது. அதே தினத்தில் கண்காட்சி ஒன்றும் இங்கு ஏற்பாடாகியது. உயிரிகளின் வாழ்க்கை, இனப்பெருக்கம், மாணவர்களின் ஆக்கச் செயற்பாடுகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகளைக் காட்சிப்படுத்தும் வகையில் இந்தக் கண்காட்சி அமைந்திருந்தது. விசித்திரமான விலங்குகளின் வாழ்க்கை வட்டம், மிக அரிதான பறவைகளின் முட்டைகள் என்பவை காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. விதியின் விபரீதங்களுக்கும் இப்பாடசாலை முகங்கொடுக்க நேர்ந்ததையும் குறிப்பிடுவது அவசியம். 1964ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பெரும் புயலில்

பாடசாலையின் 'எல்" வடிவிலான கட்டடம் பாதிப்புற்ற போதும், இந்த விஞ்ஞான கூடத்துக்கு எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. புயலில் சிக்கிய பலர் அலிகார் விஞ்ஞான கூடத்துக்குள் தஞ்சம் புகுந்து பாதுகாப்புப் பெற்றனர்.

இவ்விஞ்ஞான கூடம் மாணவர்களின் கற்றல் வசதிகளுக்கு ஏற்ப 1970இல் புனரமைக்கப்பட்டது. விஞ்ஞான கூடத்தின் ஒரு பக்கத்தில் வகுப்பறையும் ஏனைய மூன்று பக்கச் சுவர்களின் உட்பகுதியில் சீமெந்தினாலான தட்டுக்களும் செய்யப்பட்டன. இந்த தட்டுக்களிலேயே ஆய்வுகள் மற்றும் பரிசோதனைகள் இடம்பெற்றன. மன்னார் மாவட்டத்தின் அதிசிறந்த ஆய்வுகூடமாகக் கருதப்பட்ட இங்கு, அந்தக்காலத்திலேயே ஆறு நுணுக்குக்காட்டிகள் (Microscope) இருந்தன. இது தவிர, விஞ்ஞான கூடத்தின் கிழக்குப்பக்கச் சுவரில், கரும்பலகைக்கு அருகே பெரிய ஆவர்த்தன அட்டவணை பொருத்தப்பட்டிருந்தது. பார்வைக்கு இலகுவாக வைக்கப்பட்டிருந்த இந்த அட்டவணையால், மாணவர்கள் பெரிதும் பயனடைந்தனர். மூலகங்களின் வரிசையை மாணவர்களின் மனங்களில் இலகுவாகப் பதியவைக்க இந்த ஆவர்த்தன அட்டவணை (Atomic Chart) காட்சிப்படுத்தப்பட்டமை பெரிதும் உதவியது.

பல்லின சமூகங்களின் அடித்தளமாக அலிகார்.

விடத்தல்தீவு அலிகார் வெறுமனே பாடசாலையாக மட்டுமன்றி பல்லினச் சமூகங்களின் அடித்தளமாக விளங்கியதாகவே குறிப்பிட வேண்டும். மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊரின் முக்கியஸ்தர்களிடையே நிலவிய புரிந்துணர்வும் சகோதரத்துவமுமே இந்த அடித்தளத்தை இட்டது. மாணவர்களின் பொறுப்புக்கள், எதிர்காலம் என்பவற்றை தமது பாரிய கடமைகளாக ஏற்று ஆசிரியர்கள் செயற்பட்டனர்.கற்பித்தல் விடயங்களில் ஆசிரியர்களுக்குக் குடும்பத்தினர் வழங்கிய உச்ச அதிகாரம், ஒத்துழைப்பு என்பவை சிறந்த கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தியதுடன், சமூகங்களின் பிரதிபலிப்பாக அலிகார் விளங்குவதற்கு அடித்தளமிட்டது. அலிகாருக்கு இரண்டு கலாசார கீதங்கள் இயற்றப்பட்டிருந்தன. தற்போது வழக்கிலுள்ள கீதத்தை விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த வி.எம்.காசிம் ஆசிரியர் இயற்றியிருந்தார். ஆரம்ப காலத்து கீதத்தை மன்னாரைச் சேர்ந்த தாதியாகப் பணிபுரிந்த பத்மா சோதிலிங்கம் இயற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. "அறிவே ஆற்றல்" என்ற மகுடவாக்கியம் கொண்ட அலிகாரின் இலச்சினை மானிட முன்னேற்றுத்துக்கு அவசியமான கருப்பொருளைக் கொண்டுள்ளது. அலிகாரின் இலச்சினையை எம்.கே.ஹாஜாமுஹைதீன் வரைந்ததுடன் இஸ்லாத்தின் ஐம்பெரும் கோட்பாடுகளை குறியாகக் கொள்ளப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒட்டு மொத்தமாக கலாசாரங்களின் கூட்டுத் திண்ணையாக அல்லது கலாசாரங்களின் ஒற்றைத் தளமாக விடத்தல்தீவு இருந்ததாகக் கூற முடியும். அவரவர் ஆத்மீக நம்பிக்கைகள், பிறிதொருவரைப் புண்படுத்தாது நடந்து கொண்ட இவ்வூர் மக்களின் மன நிலைகள் மேம்பட்டிருந்தன. ஒரு மதத்தின் நிகழ்வில் சகல மத மாணவர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. இதனால், வேறுபாடுகள் வேருன்ற வழியின்றிப் போயின. இதுவே, தொடக்க காலத்திலிருந்து தொண்ணூறு வரைக்கும் அலிகாரை, பலர் நாடி வந்தமைக்கான காரணமாகும்.

களைப்பைப்போக்கி உற்சாகத்தை ஊட்டவல்ல விளையாட்டுக்களிலும் அலிகார் தனித்துவத்தை இழக்கவில்லை. மாணவியர்கூட சளைக்காது விளையாட்டுத் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினர். இயற்கையாக அமைந்த விடத்தல்தீவின் பௌதீகச் சூழல், இம்மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்தது. இதனால், பிரதேச மட்டம் மட்டுமன்றி தேசிய மட்டத்திலும் சாதனைகளை நிலைநாட்டினர். சாரணர் படை மற்றும் முதலுதவிப் படைகளும் அலிகாரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முன்னோடிப் பாடசாலைகளுக்கு நிகராக தலைநிமிர்ந்து நின்றது. கிரிக்கெட், உதைபந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம் மற்றும் வலைப்பந்தாட்டம் போன்ற நகர்ப்புற விளையாட்டுக்களிலும் அலிகார் தடம்பதித்தது. தொட்ட துறைகளில் எல்லாம் துலங்கத் தொடங்கிய அலிகார் மாணவர்களின் பெருமைகள் ஊரின் மகத்துவத்தை மேலோங்கச் செய்தது. இங்கு பயின்ற மாணவர்களின் சிந்தனைச் சமவெளிகளில் இந்நினைவுகள் சிறகடித்துப் பறப்பதையே காண முடிகிறது. "ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தம் மகனை சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்" என்ற குறளின் யதார்த்தம், இங்கு பயின்று, பயன்பெற்ற சகலரிடமும் இருக்கவே செய்யும். விவசாயம், விஞ்ஞானம், விளையாட்டு, மருத்துவம், நிர்வாகம், சட்டத்துறை, கைத்தொழில், வர்த்தகம் அரசியல் எனப் பல்துறைகளில் அலிகாரின் விழுதுகள் இன்று விருட்சங்களாகி நிற்கின்றன.

பலரது ஆளுமைகள் இம்மண்ணின் பெருமைகளாகவே நிலைப்படுகின்றன. இத்தனை சாதனைப் பெருமைகளுடன் தேசத்தில் முன்னிலை வகித்திருந்த விடத்தல்தீவு அலிகார், தொண்ணூறுகளின் துயரச் சம்பவத்தால் சோபையிழக்க நேர்ந்தது. மண்ணே கண்ணென்றிருந்த இவ்வூர் மக்கள், முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்தால் ஒரு கண்ணை இழந்த நிலைக்குட்பட்டனர். எந்தச் சமூகங்களும் விரும்பாமல் இந்த வெளியேற்றம் நிகழ்ந்தது. ஊரின் வரலாற்றுக்கு ஒரு வடுவாகவே இந்த வெளியேற்றம் அமைந்தது. ஆனாலும், ஊராரின் ஆற்றுப்படுத்தலும் மண் அளைந்து விளையாடிய பந்தங்களின் பரிவும் இந்த வடுவுக்கு ஒத்தடங்களாகவே அமைந்துள்ளன. இந்த இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னர் சுமார் மூன்று தசாப்த கால இடைவெளியில், நமது அலிகார் 2012-01-30 இல், மீள ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மீள ஆரம்பமான காலத்திலிருந்து இன்று வரைக்கும் கே.முஜம்மில் நமது அலிகாரின் அதிபராகச் செயற்படுகிறார்.

இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னரான அலிகார்.

1990 இல் விடத்தல்தீவிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதன் பின்னரான இரண்டு தசாப்தகாலங்கள் அலிகார் மகா வித்தியாலயம் செயலிழந்து கிடந்தது. 2002இன் சமாதான காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவுக்கு, முஸ்லிம்களில் சிலர் மீண்டும் வந்தபோதும், அவ்வருகை நிரந்தரமானதாக இருக்கவில்லை. 2009இன் பின்னரான காலப்பகுதியில் மீள்குடியேற்ற முயற்சிகள் தொடங்கப்பெற்றன. இருந்த போதும் பல்வேறு விதமான காரணங்களினால் விடத்தல்தீவு மீள்குடியேற்றம் சாத்தியப்படவில்லை. இதனால், ஊரோடு சேர்ந்து அலிகார் மகாவித்தியாலயம் அழிவடைந்தது. மாணவர்கள், மலர்களாக பூத்துக்குலுங்கிய பாடசாலை வளாகம் எங்கும் காடுகள் மண்டிக் கிடந்தன. அலிகார் வகுப்பறைகள் ஊர்வனவற்றினதும் பூச்சிகளினதும் பாம்பு, பல்லி, ஓணான், அறணைகளினதும் வாழிடமாகின. விஷ ஜந்துக்களினது வாழிமாகக் கிடந்த பாடசாலை, மீளவும் 2012ஆம் ஆண்டு முதல் மெல்ல மெல்ல உயிர்பெறத் தொடங்கியது. முஸ்லிம்களில் சிலர் இங்கு மீள்குடியேறியதால், இவர்களின் பிள்ளைகளுக்கான கல்வித் தேவைகள் உணரப்பட்டு கற்றல் நடவடிக்கைகளுக்கான ஆயத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், அலிகார் பாடசாலையில் கல்வி நடவடிக்கைகளைத் தொடர முடியாதளவு கட்டடங்கள் இடிந்தும் அழிந்தும் சிதைந்தும் காடுகள் மண்டியும் மற்றும் தளபாடங்கள் இல்லாதுமிருந்தன. இதனால், அருகிலுள்ள முஹைதீன் பாடசாலைவாசலுக்கு முன்பாக அமைக்கப்பட்டிருந்த பொது மண்டபத்தில் கல்விச்செயற்பாடுகளை ஆரம்பிக்க ஆரம்பத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டன.

இக்காலத்தில், கல்வி அதிகாரிகளின் சிபாரிசுக்கிணங்க குளத்தான் முஜம்மில் 2012.01.30இல் அதிபராக நியமனமானதுடன், முதலாவது மாணவியாக பாத்திமா நுஹா தரம் நான்கில் சேர்க்கப்பட்டார். விடத்தல்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அதிபர் கே. முஜம்மில், அலிகாரின் பழைய மாணவராக இருந்ததால், ஊரின் கல்விக்கான அர்ப்பணிப்புக்கள் அவரிடம் அதிகம் காணப்பட்டன. இந்நிலையிலேயே, மாணவர்கள் இங்கு படிப்படியாக சேரத் தொடங்கினர்.

அலிகார் பாடசாலையையும் பாடசாலைச் சூழலையும் துப்புரவு செய்வது பெரும் சிரமமான சவாலாகத் தென்பட்டது. பாடசாலையின் எல்லைகள் அழிந்தும் கட்டடங்கள் சிதைந்தும் வகுப்பறைகள் புதர்மண்டியும் யுத்தத்தின் சான்றுகளுடன் பாழடைந்தும் காணப்பட்டன. பாடசாலையைச் சூழ ஆக்கிரமித்திருந்த மரங்கள் காடுகளாக வளர்ந்திருந்தன. இக்காடுகள் அழிக்கப்பட்டு, படிப்படியாக துப்பரவு செய்யப்பட்டன. வகுப்பறைச்சுவர்கள் மீளக்கட்டப்பட்டு சுவர்களுக்கு வெள்ளை வர்ணம் பூசப்பட்டு பாடசாலை இலச்சினையும் செம்மைப்படுத்தப்பட்டது. குடிநீர், மின்சாரம் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. இக்காலப்பகுதியில் மலசலகூடங்களை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளும் முனைப்படைந்தன. ஆரம்பத்தில் 40 அடி x 20 அடி தகரக் கொட்டகை பாடசாலை வளாகத்துக்குள் அமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இராணுவத்தினரும் இதற்கு பூரணமாக ஒத்துழைத்தனர். இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட கொட்டகையில் 23.04.2012இல் கல்விப்பணிகள் தொடர்ந்தன.

நீண்டகால இடப்பெயர்வால் மாணவர் சஞ்சாரமற்று தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்களில் இவற்றின் பெருக்கம் அதிகரித்திருந்தது. இந்த விஷ ஜந்துக்களை இரையாக்க பறவைகள் வகுப்புக்குள்ளே வந்து செல்வதும் வட்டமிடுவதும் அன்றாட சம்பவங்களாகின. மாணவர்களிடத்தில் இச்சம்பவங்கள் திகிலை ஏற்படுத்தியதால் அவர்கள் உளவியல் ரீதியில் நிம்மதியையும் அமைதியையும் இழந்தனர். இவை மாணவர்களின் கற்கும் ஆளுமையைப் பாதித்தது. இந்த ஆபத்துக்களிலிருந்து மீள்வதற்கு மேலும் துப்பரவுப் பணிகள் துரிதப்படுத்தப்பட்டன. இந்நிலையில், முழுமையாகச் சேதமடைந்திருந்த அலிகாரின் பிரதானமண்டபம், சேவாலங்கா நிறுவனத்தின் உதவியுடன் புனரமைக்கப்பட்டதுடன், இதே காலப்பகுதியில் 20 அடி x 10 அடி சமையலறையை நிர்மாணிக்க உலக உணவுத்திட்ட நிறுவனம் முன்வந்தது. புனரமைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் 14.02.2013இல் கற்றல் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பின்னர், வலயக்கல்வி அலுவலகத்தின் உதவியினால் தளபாடங்கள் கிடைத்ததுடன், மலசலகூடம் நிர்மாணிக்கவும் அனுமதி கிடைத்தது.

காலக்கழிகைகளால் விடத்தல்தீவு அலிகார் பல கட்டங்களை படிப்படியாக கடந்துவந்த நிலையில், இதன் பழைய மாணவர்களாக உள்நாட்டிலும் புலம்பெயர்நாடுகளிலும் வாழ்வோர் சமூகவலைத்தளத்தில் ஒருங்கிணையத் தொடங்கினர். உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் பல்வேறு பிரதேசங்களில் விரவியிருந்த இவர்களில் பலர் ஒருங்கிணைந்து, நடவடிக்கைக்குழு (Action Committee) என்ற பெயரில் இயங்கத் தொடங்கினர். இந்த ஒன்றிணைப்பினூடாக ஏற்படுத்தப்பட்ட கருத்துப்பறிமாறல்கள், தமக்கு கல்வி புகட்டிய அலிகாருக்கு உதவும் எண்ணத்தை செயல்வடிவமாக்கியது. பழைய மாணவர்களைப் பரந்தளவில் உள்ளடக்கி 'வட்ஸ்அப்" குழுமம் உருவாக்கப்படுவதற்கு இந்தப் பின்னணியே பங்காற்றியது. 'வட்சப்" (புலனம்) குழுமத்தின் முதற் செயற்பாடாக கற்றல் திரையுடனான திறன் வகுப்பறையை நிர்மாணிக்க நிதியுதவி வழங்கப்பட்டதைக் குறிப்பிடலாம். OPENE என்ற நிறுவனம் 23.09.2023இல் வழங்கிய கற்றல் செயற்பாட்டுத் திறன் திரையை (Smart Board) பாதுகாப்பாக வைக்கும் பொருட்டே இந்த வகுப்பறை தேவைப்பட்டது.

இவ்வலைத்தள உறவின் மற்றொரு செயற்பாடாக, இங்கு இடம்பெற்ற சிரமதானங்கள் உள்ளன. உள்நாடு மற்றும் வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்திருந்த பழைய மாணவர்கள் பலர் இச்சிரமதானத்தில் பங்கேற்றிருந்தனர். வட்சப் தொடர்பாடலின் தொடராகவே புத்தகப்பைகள், காலணிகள் மற்றும் முதலுதவிப்பெட்டி, மின்விசிறி, அலுமாரி, மாணவர்களுக்கான பரிசுப்பொருட்கள் மற்றும் கலை விழாக்களுக்கான உதவிகளும் செய்யப்படுகின்றன. பால் மற்றும் பணிஸ் என்பவை சத்துணவாக வழங்கப்படுவதற்கு 2022 நவம்பரிலிருந்து கனடாவில் வாழும் சோமசுந்தரம் நாகேந்திரா உதவி வருகிறார்.

புலமைப்பரிசில்பரீட்சைக்கானமேலதிகவகுப்புக்களுக்காகபழையமாணவர்களின்நிதியுதவிகிடைப்பது மதிப்புடன் பாடசாலைச் சமூகத்தினால் வரவேற்கப்படுவதாக உள்ளது. இந்த வரலாற்றுப் பயணத்தை அவதானிக்கும் நம்மவர்கள் அலிகாரின் வாடையில் மீண்டும் ஒன்று சேரும் வசந்தகாலம் திரும்பாதா என்ற ஆதங்கத்தால், ஆட்கொள்ளப்படுவர். 'ஒரு தனிமுதல் தரும் மாணவர் வாழ்க" என்ற பாடசாலை கீதத்தை நாளாந்தம் பாடிய நாட்களின் இனிமைகளால், இளமைப்பருவத்துடன் இரண்டறக்கலப்பர். பாடசாலைக் கொடிக்கம்பத்தில் பட்டொளி வீசிப்பறந்த கொடியின் நிழல், விடத்தல்தீவு பெருமைகளை புகழின் உச்சியில் கொண்டு சேர் த்த ஞாபகங்கள், எல்லோரது நெஞ்சங்களையும் நிரப்பிச் செல்லும். இது மாத்திரமே இப்போது நிச்சயம். இந்த நாட்களின் ஏக்கத்துடனேயே இன்று வரையும் நாம் வாழ்கிறோம்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

1. வரலாற்றுப் பரிணாமம் மற்றும் நிறுவன வளர்ச்சி.

1905ஆம் ஆண்டு ஒரு எளிய கிராமப்புற பாடசாலையாக உருவாக்கப்பட்ட அலிகார், முழுமையான மகா வித்தியாலயமாக வளர்ந்தமை அதன் நீண்டகால வளர்ச்சியின் சாட்சி. அதன் பின்னர் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமாக உருமாறியது என்பதிலிருந்து, இது உள்ளூர் முயற்சிகளுக்கும் தேசிய கல்விக் கொள்கைகளுக்குமான இடைச்சேர்க்கையின் வெளிப்பாடாக அமைந்தது. 1949ஆம் ஆண்டு கனிஸ்ட பாடசாலையாகவும், 1950இல் சிரேஸ்ட பாடசாலையாகவும், 1958இல் மகா வித்தியாலயமாகவும் உயர்த்தப்பட்ட மாற்றங்கள்.

2.கல்விசார் இணைப்பு: இது "கல்வி முன்னேற்றம் வெறும் மத்திய அரசின் திட்டமிடலால் அல்ல, சமூக அடிப்படையில் உள்நாட்டு முயற்சிகளின் வழியே நகர்ந்துள்ளது" என வாதிடும் Little (2011) என்பவரின் பார்வையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

"கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் மேலிருந்து கட்டாயப்படுத்தப்படும் போது அல்லாமல், அவற்றை சமூகம்செயல்படுத்தும் பொழுது வெற்றிகரமாக அமைகின்றன.". (Little, 2011)

3.மத பன்முகத்தன்மை மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாடு: "முஸ்லிம் பாடசாலை" என வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அலிகார் ஒரு பன்முக கலாச்சாரக் கல்விக் களமாக செயல்பட்டது. சைவ, கிறிஸ்தவ மற்றும் முஸ்லிம் மாணவர்கள் ஒரே வகுப்பறையில் இணைந்து கல்வி கற்றனர். முஸ்லிம் அல்லாத ஆசிரியர்கள் மத சார்பின்றி கல்வி வழங்கினர். சரஸ்வதி பூஜை மற்றும் மீலாதுன் நபி விழாக்கள் இணக்கமாக கொண்டாடப்பட்டன.

விளக்கம்:மத அடிப்படையிலான பாடசாலைகள் பிரிவினையைக் குறிக்கின்றன என்ற இருமைப் பார்வைகளை இதுகேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. மாறாக, McGilvray & Raheem (2007) கூறுவதைப் போல, இலங்கையின் வட பகுதியில் அமைந்த முஸ்லிம் பாடசாலைகள் சமூக ஒருங்கிணைப்புக்கான பரந்துபட்ட இடங்களாகவே செயல்பட்டு வருகின்றன.

"பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களைக் கொண்ட பல்லுயிர்க் கிராமப்புற பாடசாலைகள், நிலைத்த பிரிவினையை அல்லாமல், உறவிணக்கத்திற்கான செயல்பாட்டு நெறிமுறைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. (McGilvray & Raheem, 2007)

4.பாலின உள்ளடக்கம் மற்றும் சமூக மனப்பான்மைகள்: ஆரம்ப கால கல்விப் பதிவுகள், பெண் கல்வி புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்ததை காட்டுகின்றன. எனினும், 1930களின் கட்டாயக் கல்விச் சீர்திருத்தங்களும், ஆசிரியைகளின் பரிதாபமான பிரதிநிதித்துவமும் ஊக்கமளித்ததன் மூலம், ஆங்கிலக் கல்வி மற்றும் பொது அறிவுக்கு இருந்த சமூகமட்ட தயக்கங்களைச் சமாளித்து, மாணவிகளை பாடசாலை உள்ளடக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கியது.

விளக்கம்:இது, மதம், பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார அச்சங்கள் காரணமாக, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கிராமப்புற சமூகங்களில் பெண்கள் கல்வியில் பின்தங்கியிருந்தாலும், பிற்பட்ட காலத்தில் நிலைத்த பங்களிப்பு கொடுத்துள்ளன என்பதை Haniffa (2008) குறிப்பிட்ட வகையில் பிரதிபலிக்கின்றது.

"முஸ்லிம் பெண்களின் கல்விக் களத்தின் முன்னேற்றம் திடீரான விடுதலையாக அல்ல; ஆனால் எச்சரிக்கையுடன் நடந்த ஒரு பேச்சுவார்த்தை பாதையாகும். (Haniffa, 2008)

5.கல்வி தழுவல் மற்றும் மொழிக் கொள்கை: 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், அலிகார் அரபு மற்றும் சிங்கள மொழி பாடங்களை நடைமுறைப்படுத்தியது. இது, கலாசார அடையாளத்தை இழக்காமல், அரச கல்வி கட்டமைப்பிற்குள் சிறுபான்மை முஸ்லிம் பாடசாலைகள் எவ்வாறு தங்களை இணைத்துக்கொண்டனஎன்பதைக் காட்டுகிறது. அரபு மொழித் தேர்வுகளுக்கும்G.C.E. தேர்வுகளுக்கும்

வட மாகாண மாணவர்களைத் தயார்படுத்திய அலிகாரின் பங்கு, அதன் முன்னோடியான கல்வித் தேடலின் சான்றாகும்.

விளக்கம்: இது உலக வங்கியின் (2011) கண்டுபிடிப்புகளுடன் இணைகிறது, குறிப்பாக மொழிக்கருத்தியல் மற்றும் கலாசார அடையாளங்களை உள்ளடக்கும் பாடசாலைகளின் வெற்றியைச் சுட்டிக்காட்டுவதில். "மோதலுக்குப் பிந்தைய நிலைப்பாடுகளில், உள்ளூர் சம்பிரதாயங்களைப் போற்றும் பாடசாலைகளின் பாடத்திட்டத் தகவமைப்பு திறன் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. (World Bank, 2011)தலைமைத்துவ மரபும் முன்னாள் மாணவர் பங்களிப்பும்: செல்வாக்கு மிக்க முதல்வர்களின் (உதா: அப்துல் காதர், எம்.எல்.எம். சரிஃப்) தொடர்ந்து நிலைத்த தலைமைத்துவம், நம்பிக்கை மற்றும் தொடர்ச்சியின் கலசாரத்தை உருவாக்கியது. இவர்கள் உட்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியில் மட்டுமல்லாது, பழைய மாணவர்களில் சொந்தப் பங்களிப்பையும், சமூக உறவுப் பின்னலையும் வலுப்படுத்தினர்.

விளக்கம்: ஆசியாவிலுள்ள கிராமப்புற பாடசாலைகளின் நிலையானதன்மை "சமூக நம்பிக்கை, குறியீட்டு மூலதனம் மற்றும் நினைவாற்றல் தலைமைத்துவம்" ஆகியவற்றில் இது இணைக்கப்பட்டுள்ளது எனும் (Bray 1996) கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிறது. "திரும்பிவரும் அதிபர்களின் பிரதிநிதித்துவ ஆற்றல், அவர்கள் மேற்கொள்ளும் சட்டபூர்வத்தன்மை மற்றும் தொடர்ச்சியுடன் கூடிய முதன்மை நினைவுகளை உருவாக்குகின்றது. (Bray, 1996)

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை விரிவாகக் கூறுவதற்கும், அதன் கிராமப்புறக் கல்வியில் வகிக்கும் முக்கிய பங்கைக் கண்டறிவதற்குமான முயற்சியாக இருந்தாலும், சில வரம்புகள் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன:

- **முறையான ஆவணங்களின் பற்றாக்குறை:** உள்நாட்டு மோதல்கள், இயற்கைப் பேரழிவுகள் மற்றும் நிர்வாக மாற்றங்கள் காரணமாக, பாடசாலையின் ஆரம்பகால ஆவணங்கள் பெரும்பாலும் சேதமடைந்துள்ளன. எனவே, இந்த ஆய்வு பெரிதும் வாய்மொழி வரலாறு மற்றும் சிதறிய கையெழுத்துப் பதிவுகள் மீது அமைகின்றது, இது சரிபார்ப்பு உறுதிப்பாட்டை சற்றுச் சிக்கலாக்கக்கூடும்.
- **வாய்மொழிச் சான்றுகளின் சார்பு:** முன்னாள் ஆசிரியர்கள் மற்றும் பழைய மாணவர்கள் வழங்கிய நினைவாற்றல் அடிப்படையிலான சான்றுகள் மூலமாக சில நிகழ்வுகள் பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டு, மற்றவை புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்க வாய்ப்பு உள்ளது.
- **புவியியல் மற்றும் கால வரையறைகள்:** ஆய்வு முதன்மையாக 1905 முதல் 1990 வரை விடத்தல்தீவிற்குள் நிகழ்ந்த கல்வி வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துகிறது. இது போருக்குப் பிந்தைய கல்வி மாற்றங்கள் அல்லது இலங்கையில் உள்ள பிற முஸ்லிம் பாடசாலைகளுடன் ஒப்பீட்டில் விரிவுபடுத்தப்படவில்லை.
- **மொழிக்கட்டுப்பாடுகள்:** பெரும்பாலான ஆதாரங்கள் தமிழில் இருந்ததாலும், மொழிபெயர்ப்புகள் even if careful கருத்தியல் நுட்பங்கள் மற்றும் உள்ளடக்கச் சூழலை சற்றே மாற்றியிருக்கலாம்.

பரிந்துரைகள்.

மேற்கண்ட கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் இடைவெளிகளின் அடிப்படையில் பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

1. **கல்வி பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பது:** அலிகாருடன் தொடர்புடைய ஆவணங்கள், புகைப்படங்கள் மற்றும் நினைவுப்பொருட்களை தொகுத்து டிஜிட்டல் காப்பகம் அல்லது உள்ளூர் அருங்காட்சியகம் ஒன்றை உருவாக்குவது, அதன் பாரம்பரியத்தைக் கட்டமைக்க உதவும்.
2. **கிராமப்புற முஸ்லிம் பாடசாலைகளுக்கான மேலதிக ஆய்வுகள்:** இலங்கையில் சிறுபான்மை கல்வியின் சூட்சுமங்களை உணர, வட மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் பாடசாலைகள் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் தேவை.
3. **மதநல்லிணக்கக் கல்விக்கான பாடத்திட்ட மேம்பாடு:** அலிகாரின் சகவாழ்வு அனுபவம் நுண்ணறிவாகக் கொண்டு, மாணவர்களுக்கு சகிப்புத்தன்மை மற்றும் சமூக இணக்கத்தைக் கற்பிக்கும் பாடங்களுடன் கூடிய பாடத்திட்டங்கள் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.
4. **தலைமைத்துவ வரலாற்றுப் பதிவுகள்:** அலிகாரின் முன்னாள் முதல்வர்கள் மற்றும் நீண்டகாலப் பணியாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று ஆவணங்களை தொகுப்பது, கிராமப்புறக் கல்வி தலைமைத்துவத்தின் பங்களிப்பை புரிந்துகொள்ள உதவும்.
5. **போருக்குப் பிந்தைய கல்வி மீள்தன்மையின் மதிப்பீடு:** 1990க்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், இடப்பெயர்ச்சி, மீளமைப்பு மற்றும் உளவியல் சமூக விளைவுகள் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை.

அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாறு என்பது வெறும் கல்வி நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி வரலாறு மட்டுமல்ல. இது விடத்தல்தீவு மக்களின் அறிவு, கண்ணியம் மற்றும் மதச் சகிப்புத்தன்மையை விரும்பி வழிநடத்தும் கண்ணோட்டத்தின் ஓர் உயிருள்ள பிரதிநிதியாக அமைகிறது. ஒரு பனை ஓலைக் குடிசையிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தத் தொலை நோக்கு பயணம், அதன் தொல்லியல் செயல்வாழ்வு மூலமாகவும், அரசியல் மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்களை சமாளிக்கும் சமூக உறுதிப்பாடு மூலம் அமைந்தது.இந்த ஆய்வு ஒரு கிராமப்புற பாடசாலை எவ்வாறு மாற்றத்திற்கு அடிப்படைத் தளமாக செயல்படலாம் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. அங்கு கல்வி என்பது வெறும் அறிவாற்றல் இல்லை. அது சமூக ஒழுக்கம், மத மரியாதை மற்றும் ஒருங்கிணைவு ஆகியவற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்த ஓர் அனுபவமாக உள்ளது. அலிகார் வகுப்பறைகள் தான், இலங்கையின் பன்மைத்துவ கலாசார வாழ்வின் இயல்பான கட்டமைப்பை பிரதிபலிக்கின்றன. முஸ்லிம்கள், இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள் ஒரே இடத்தில் வகுப்புகளை மட்டுமல்ல, கனவுகளையும் பகிர்ந்தனர். இவ்வாறு, அலிகாரின் மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை வெளிச்சத்தில் கொண்டு வந்த இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் கல்விச் சமூக ஆன்மாவை அமைதியாகவும், ஆழமாகவும் வலியுறுத்துகிறது.

உசாத்துணை.

- Aligarh Maha Vidyalayam. (n.d.). History. Retrieved April 27, 2025, from https://aligarh.schweb.lk/about-our-school/history-traditions/history
- Asad, T. (2003). Formations of the Secular: Christianity, Islam, Modernity. Stanford University Press.
- Bowen, J. R. (2010). Can Islam Be French? Pluralism and Pragmatism in a Secularist State. Princeton University Press.
- Bray, M. (1996). Decentralization of Education: Community Financing. World Bank. https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/423321468739447356/decentralization-of-education-community-financing
- Haniffa, F. (2008). Piety as politics amongst Muslim women in contemporary Sri Lanka. Modern Asian Studies, 42(2–3), 347–375. https://doi.org/10.1017/S0026749X07003205
- Hasbullah, S. H. (2004). Muslim Refugees: The Forgotten People in Sri Lanka's Ethnic Conflict. Research and Advocacy Forum on Internally Displaced Muslims. https://reliefweb.int/report/sri-lanka/muslim-refugees-forgotten-people-sri-lankas-ethnic-conflict
- Kannangara, C.W.W. (1944). Free Education Bill. Sri Lankan Government Archives.
- Little, A. W. (2011). Education Policy Reform in Sri Lanka: The Double-edged Sword of Political Will (CREATE Monograph No. 68). Sussex: CREATE. https://assets.publishing.service.gov.uk/media/57a08ab340f0b6497400088f/PTA68.pdf
- McGilvray, D. B., & Raheem, M. (2007). Muslim Perspectives on the Sri Lankan Conflict. East-West Center. https://www.eastwestcenter.org/system/tdf/private/ps036.pdf
- Seefa, F. (2019). A learners' perspective of the challenges faced in learning English as a second language in post-conflict Sri Lanka: A case study of the Madhu zone in Mannar district. ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/333718012

20. கிராமவேர்களிலிருந்து தேசிய சேவை வரை: இடப்பெயர்ச்சியின் மத்தியில் விடத்தல்தீவின் அரச ஊழியர்கள், தொழில் வல்லுணர்கள் மற்றும் தொழில் முனைவோர்களின் வரலாறு.

கிறிஸ்ரீன் கியோமர் பயஸ்[26], நீல் ஆம்ஸ்ரோங் அருளப்பு[27], ஜேம்ஸ் சுதாகரன்[28], சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார்[29], சுஜப் எம். காசீம்[30], எம். ஏ. அப்துல் மஜித்[31]

சுருக்கம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்த கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவிலிருந்து உருவான அரச ஊழியர்களின் மற்றும் பிற தொழில்முறை தொழில் வல்லுணர்கள், தொழில் முனைவோர்களின் வரலாற்றுத் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. மோதலால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி, அவர்களின் தொழில்வாழ்வுப் பாதைகளில் கொண்டுவந்த தாக்கங்களை இது மதிப்பீடு செய்கிறது. வரலாற்றுப் பதிவுகள், வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் சமூகக் கதைகள் ஆகியவற்றின் ஊடாக, தொழில்முறை பங்கேற்பின் வளர்ச்சி பாதை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வு, விடத்தல்தீவிலிருந்து ஆசிரியர்கள், அரச ஊழியர்கள், அரசு சாரா ஊழியர்கள், சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் உருவாகியதையும் வெளிக்கொணர்கிறது. சமூக-பொருளாதார சவால்கள் மற்றும் தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வுகள் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு கல்வி மற்றும் தொழில் சாதனைகள் மற்றும் பொதுச் சேவையில் வலுவான பாரம்பரியத்தை பேணிக் கொண்டிருக்கிறது. சமூகத்தின் மீள்தன்மை மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி ஏற்படுத்திய ஆழ்ந்த இடையூறுகள் ஆகியனவும் இங்கு வெளிச்சம் போடப்பட்டுள்ளன. மோதலுக்குப் பிந்திய மீட்பு மற்றும் கிராமப்புற தொழில் முறையின் மீளமைப்பை நோக்கிக் கொள்கை மேம்பாட்டிற்கான பாதைகளை இவ்வாய்வு முன்வைக்கிறது. மேலும் ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்களில் இருந்து வரும் எதிர்கால சந்ததிகளுக்கான பரிந்துரைகளையும் இது முன்மொழிகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, அரசு, அரசு சாரா தொழில் வல்லுணர்கள், தொழில் முனைவோர்கள் இடப்பெயர்ச்சி, கிராமப்புற தொழில் முறையின் மேம்பாடு, மோதலுக்குப் பிந்திய மீட்பு

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு கிராமம் நீண்ட காலமாக கல்வி மற்றும் தொழில் சமூகத்தை மாற்றும் சக்தியாக, சமூக உறுதியை உயர்த்தும் சக்தியாக இருந்து வருகிறது. தலைமுறைகளாக கல்வி, தொழில், வணிகம், நிர்வாகம், சுகாதாரம் மற்றும் மதத் தலைமை உள்ளிட்ட துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்த பல முக்கியமான நபர்களை இந்த கிராமம் உருவாக்கியுள்ளது. பொருளாதார நெருக்கடிகள் மற்றும் சமூகத் தடைகளைச் சந்தித்தபோதிலும், முறையான கல்வியைப் பெறுவதற்கான விடத்தல்தீவின் தொடக்க முயற்சிகள் ஆரம்பகால கல்விச் சாதனைகளில் பிரதிபலிக்கின்றன. இவை பலரை முதல்தலைமுறை கல்வியாளர்களாக உருவாக்க வழிவகுத்தன; அவர்கள் பின்னர் ஆசிரியர்கள், அரச ஊழியர்கள் மற்றும் தத்தம் துறைகளின் தலைவர்களாக மாறினர். இந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த தொலைநோக்குப் பார்வையுடைய கல்வியாளர்கள், தொழில் வல்லுணர்கள், தொழில் முனைவோர்கள் எழுத்தறிவும் கற்றலும் அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக உருவான பாரம்பரியத்தை ஏற்படுத்தினர். இதன் விளைவாக, விடத்தல்தீவில் பலரும் மன்னார் மாவட்டம் மற்றும் அதற்கு அப்பாற்பட்ட பகுதிகளில் மரியாதைக்குரிய ஆசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் கல்வி நிர்வாகிகளாக திகழ்ந்தனர்.
நிர்வாகத் துறையிலும், விடத்தல்தீவு உள்ளூர் மற்றும் மாகாண மட்டங்களில் முக்கியமான பதவிகளை வகிக்கும் பல நபர்களை உருவாக்கியது. தொடர்ச்சியாக செய்யப்பட்ட முயற்சிகளும் சமூக ஊக்கமும் மூலமாக, பல கிராம வாசிகள் பொதுநிர்வாகத்திற்குள் நுழைந்தனர். அவர்கள் பிரதேச செயலாளர்களும் நிர்வாக அதிகாரிகள் ஆகிய பணிகளில் ஈடுபட்டனர். இவர்களின் பணி வெறும் நிர்வாகச் செயல்பாடுகளைக் கடந்தது; மீள்குடியேற்றம் மற்றும் சமூக மறுகட்டமைப்பும் கொள்கைப் பேச்சுவார்த்தைகளும் போன்ற முக்கியமான நிகழ்வுகளில் அவர்கள் சமூகத்திற்கும் அரசு

26 ஓய்வு நிலை ஆசிரியர், யோசப் வாஸ் நகர்.
27 குழந்தைகள் இளைஞர் பணியாளர், கொங்ஸ்போர்க் சர்வதேச பாடசாலை, நோர்வே
28 முன்நாள் பிரதேச சபை உறுப்பினர், சமூக வலைத்தள செய்தியாளர், ஜகர்த்தா, இந்தோனேசியா
29 கிராம அபிவிருத்தி அதிகாரி, பிரதேச செயலகம், மடு
30 சிரேஸ்ட பத்திரிகையாளர், தினகரன்
31 ஓய்வு நிலை அதிபர்

நிறுவனங்களிற்கும் இடையே பாலமாகச் செயல்பட்டனர். சுகாதாரத் துறையும் விடத்தல்தீவின் மக்களை உலகிற்குப் பரிச்சயப்படுத்தியது. ஆரம்பகாலக் கல்வித் தடைகளைத் தாண்டி, இந்தக் கிராமம் தனது முதல்தலைமுறை செவிலியர்கள், மருத்துவ அதிகாரிகள் மற்றும் சுகாதார உதவியாளர்களை உருவாக்கியது. அவர்கள் இலங்கையின் வடமாகாணம் முழுவதும் பணியாற்றினர். அவசரகால மனிதாபிமான சேவைகளிலும் வழக்கமான சுகாதாரப் பணிகளிலும் இவர்களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் மோதல் காலங்களில் முக்கியமாக செயல்பட்டனர். மதத் துறையிலும் விடத்தல்தீவு முக்கிய பங்களிப்பு செய்துள்ளது. இஸ்லாம், சைவ மற்றும் கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதங்களில் மதப் பயிற்றுநர்கள், மத குருமார்கள் மற்றும் ஒழுக்க வழிகாட்டிகள் எனப் பல மதத் தலைவர்களை இந்தக் கிராமம் உருவாக்கியுள்ளது. இவர்கள் மதக் கல்வியையும் மதங்களுக்கு இடையேயான நல்லிணக்கத்தையும் ஊக்குவித்தனர். இவர்களின் பணிகள் கிராமத்தில் நிலவும் இனங்களுக்கு இடையேயான சக ஒத்துழைப்புப் பாரம்பரியத்தை மேம்படுத்த உதவியுள்ளது. விவசாயிகளும் மீனவர்களும், தொழில் வல்லுணர்கள், தொழில் முனைவோர்கள் விடத்தல்தீவின் சமூகத் தளத்தைக் கட்டமைத்தனர். கல்வியில் கிடைத்த முன்னேற்றத்துடன், அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரிய வேலை முறைகளை நவீனமயமாக்கினர்; மேலும் விவசாய விரிவாக்க சேவைகள் மற்றும் மீன்வள மேலாண்மை போன்ற துறைகளை பன்முகப்படுத்தினர். சிலர் தனியார் துறையில் உயர் பணிகள், மேலாண்மை பதவிகள் மற்றும் தொழில் முனைவோர்கள் ஆக மாறினர்; இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் வெவ்வேறு துறைகளில் பணியாற்றினர். சவாலான சூழ்நிலைகளிலும், விடத்தல்தீவிலிருந்து பல மாணவர்கள் உயர்கல்வியைத் தொடர்ந்தனர். பலர் தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் கல்வியியல் கல்லூரிகளில் சேர்க்கை பெற்றனர்; பின்னர் கல்வியாளர்கள், சட்ட வல்லுநர்கள், மருத்துவர்கள், விஞ்ஞானிகள் மற்றும் பொறியாளர்கள் ஆகிய துறைகளில் பணியாற்றினர். போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் சமூகச் சீர்குலைவு காலத்தையும் தாண்டி, இவர்கள் மீள்தன்மை மற்றும் சமூகப்பணி செய்யும் உணர்வை நிலைநிறுத்தினர்; பெரும்பாலோர் தன்னார்வ சமூக சேவைகளும் புலம்பெயர்ந்தோர் சமூக மேம்பாட்டு முயற்சிகளும் மூலம் தங்கள் சொந்தக் கிராமத்திற்குத் திரும்பிப் பங்களித்தனர். விடத்தல்தீவு இனங்களுக்கு இடையேயான ஒற்றுமையின் வலுவான பாரம்பரியத்தை பராமரித்துவருகிறது. வெவ்வேறு மத மற்றும் கலாச்சார பின்னணியிலிருந்து வந்த மாணவர்களும் தொழில்முறை நிபுணர்களும் கிராமத்தின் சமூக, கல்வி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் இணைந்து பணியாற்றியுள்ளனர். இதனால், வரலாற்றுரீதியாக மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியில் பன்முகத்தன்மை மற்றும் சக ஒத்துழைப்பிற்கும் முன்மாதிரியாக விடத்தல்தீவு விளங்குகிறது. இன்று, விடத்தல்தீவிலிருந்து உருவான நிபுணர்கள் வல்லுணர்கள், முனைவோர்கள் இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் காணப்படுகின்றனர். ஆசிரியர்கள், சுகாதாரப் பணியாளர்கள், நிர்வாகிகள், மதத் தலைவர்கள் மற்றும் வணிகம், அறிவியல் துறைகளில் வல்லுநர்கள் என இவர்கள் தங்கள் சொந்தக் கிராமம் கற்றுக்கொடுத்த கடின உழைப்பு, கல்வி மற்றும் நல்லிணக்கத்தின் மதிப்புகளை எடுத்துச் செல்கிறார்கள்.

காலனித்துவத்திற்கும் முந்தைய மற்றும் காலனித்துவ காலம்.

காலனித்துவ ஆட்சிக்கு முந்தைய காலத்தில், விடத்தல்தீவு (மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் அமைந்த கடலோர கிராமம்) மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ளக் கிராமங்கள் சிறிய மீன்பிடி மற்றும் விவசாய சமூகங்களாக இருந்தன. இங்கு அரச நிர்வாகம் என்றால் பொருள்படும் எந்தவொரு நிலையும் அமையவில்லை. 1500–1700 காலப்பகுதியில் போர்த்துகீசியர், டச்சு மற்றும் ஆரம்பகால பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இங்கு சமூகத் தலைவர்களின் வழிகாட்டுதலே காணப்பட்டது; கிராமவாசிகள் நேரடி நிர்வாகப் பதவிகளில் ஈடுபடவில்லை. காலனித்துவக் காலத்தில் இந்தப் பகுதி போர்த்துகீசியர் மற்றும் டச்சுக்காரர்களின் செல்வாக்கின் கீழ் இருந்தது. சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலகட்டத்தில், கிராம மக்கள் பெரும்பாலும் மீன்பிடி, தேங்காய் சாகுபடி மற்றும் அது தொடர்புடைய தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அருகிலுள்ள பேசாலை மற்றும் பிற கடலோர கிராமங்களும் இதே போன்ற வாழ்வாதாரத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தன. இருப்பினும், 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மிஷனரி பாடசாலைகள் மற்றும் தேவாலயங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, உள்ளூர் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கப்பட்டது. விடத்தல்தீவில் (St. James Church School) 1900ற்குமுன்னர் யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டத்தின் நன்கொடையிலிருந்து நிலம் ஒதுக்கப்பட்டு, ஒரு கத்தோலிக்கத் தொடக்கப் பாடசாலை கட்டப்பட்டது. இப்பாடசாலை 1918ம் ஆண்டு ஜூன் 3ம் தேதி பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்டது. இது அரசாங்கம் கல்விக்கான வளங்களை ஏற்படுத்திய ஆரம்பகால நிகழ்வாகும். இதன் மூலம் உள்ளூர்இ. இளைஞர்களுக்குக் கல்வி வழியாக அரசாங்க வேலை வாய்ப்புகளுக்கான வாயில் உருவானது, குறிப்பாக ஆசிரியராக பணியாற்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் பெருகின. உண்மையில், 1960களில் இந்த பாடசாலை விடத்தல்தீவில் பிறந்த முதல்வர்களான திருச்செல்வம் மற்றும் எஸ். சந்தியாப்பிள்ளை ஆகியோரால் (இவர்கள் இருவரும் அரசாங்க நியமனக் கல்வியாளர்கள்)

வழிநடத்தப்பட்டதாக உள்ளூர் பதிவுகள் கூறுகின்றன. இது கிராமப்புற முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் சமூகங்களிலும் கல்வித் துறையில் தலைமைப் பதவிகளை எட்ட முடியும் என்பதற்கான சான்றாகத் திகழ்கிறது. காலனித்துவக் காலத்தில் பிற பதவிகள் எழுத்தாளர்கள், காவல்துறை அதிகாரிகள், மருத்துவமனை உதவி ஆட்கள் ஆகியன எழுத்தறிவுடைய இளைஞர்களால் நிரப்பப்பட்டிருக்கலாம். எனினும், அவர்களின் பெயர்கள் பதிவுகளில் காணப்படவில்லை. (முன்னோக்கி குறிப்பிடவேண்டுமெனில், விடத்தல்தீவில் 20ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஒரு பிரதேச மருத்துவமனை இயங்கியது, இது சுகாதாரத் துறையில் உள்ளூர் வேலைவாய்ப்புகளைக் குறிக்கிறது.) மொத்தமாக, காலனித்துவ ஆட்சியின் போது, இந்தக் கிராமங்களிலிருந்து குறைந்த அளவில் அரச ஊழியர்கள் உருவானார்கள். இருப்பினும், 1918ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசுப் பாடசாலை மாநில நிர்வாகத்தில் உள்ளூர் பங்கேற்புக்கான தொடக்கப் படியாக அமைந்தது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு (1948–1983).

1948ல் சுதந்திரம் கிடைத்த பிந்திய காலகட்டத்தில், இலங்கை தனது சிவில் சேவைகள், தொழல் மற்றும் கல்வி அமைப்பை விரிவுபடுத்தியது. 1950களில் இருந்து 1970கள் வரை, விடத்தல்தீவும் சுற்றுவட்டாரக் கிராமங்களும் பட்டதாரிகள் அதிக அளவில் கற்பித்தல், செவிலிய சேவை, தொழில், வணிகம் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகப் பணிகளில் நுழைந்தனர். உதாரணமாக, 1960ம் ஆண்டு அரசாங்கம் முன்னாள் தேவாலயப் பாடசாலையை விரிவாக்கியபோது, விடத்தல்தீவில் பிறந்த திருச்செல்வம் தலைமைப் பொறுப்பை வகித்தார். அவரது பெற்றோர்களின் ஆதரவுடன் புதிய கட்டிடங்கள் மற்றும் மேம்பாடுகளை மேற்பார்வையிட்டார். 1968–1969ம் ஆண்டுகளில் தேசியக் கொள்கைப் பாடசாலை 7ம் தரமட்டமாகக் குறைக்கப்பட்டபோது, பேசாலை பகுதியைச் சேர்ந்த முதல்வர் சில்வெஸ்டர் துரம் நியமிக்கப்பட்டார். அவருடன் துணை முதல்வர் ப. பெனடிக்ட் மற்றும் ஆசிரியர் சு. சூசைப்பிள்ளை ஆகியோர் இணைந்து (இவர்கள் இருவரும் விடத்தல்தீவினர்) பாடநெறியை 10ம் வகுப்பு வரை மீட்டெடுத்தனர். இந்தச் சம்பவங்கள் மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தில் முஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் சமமான முறையில் மூத்த கல்வித் துறைப் பதவிகளை வகிக்க முடிந்தனர் என்பதற்கான சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. மேலும், விடத்தல்தீவிலிருந்து பிறந்த மற்றொரு முதல்வர் எஸ். சந்தியாப்பிள்ளை மற்றும் ஆசிரியர் சு .இம்மானுவேல் ஆகியோர் 1972ம் ஆண்டு வளாக மேம்பாடுகளில் முன்னணி பொறுப்பேற்றனர்.

இந்த வளர்ச்சிக் காலத்தில் கல்வித் துறையில் பல உள்ளூர் நபர்கள் முன்னிறுத்தப்பட்டனர். சுகாதார மற்றும் நிர்வாகத் துறைகளிலும் சில பூர்வீகவாசிகள் செவிலியர்கள், மருத்துவ அதிகாரிகள் அல்லது கிராம நிலை நிர்வாகிகளாக பணியாற்றியிருக்கலாம். ஆனால் தெளிவான பதிவுகள் குறைவாக உள்ளன. மன்னார் மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள், முஸ்லிம் சமூகத்தினர் பெரும்பாலும் கற்பித்தல் தொழிலில் முன்னிலை வகித்தனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன. உதாரணமாக, எருக்கலம்பிட்டி (முஸ்லிம் பெரும்பான்மை கிராமம்) ஆசிரியர்களை அரசுப் பாடசாலைகளுக்குப் பயிற்றுவித்து அனுப்பியது. பேசாலை (தமிழ்-கத்தோலிக்க கிராமம்) பகுதியும் திருதுரம் போன்ற கல்வித் தலைவர்களை உருவாக்கியது. மொத்தத்தில், 1970களில் விடத்தல்தீவிலிருந்து எழுந்த கல்வி பெற்ற இளைஞர்கள் அரசு வேலைவாய்ப்புகளில், குறிப்பாக கல்வி மற்றும் சுகாதாரத் துறைகளில் குறைந்த அளவிலாவது பிரதிநிதித்துவம் பெற்றனர். இது, விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி போன்ற பாரம்பரிய வாழ்வாதாரத் துறைகளிலிருந்து படிப்படியாக அரசுத் துறை வேலைகளுக்குப் பயணம் தொடங்கியதை வெளிப்படுத்துகிறது.

சிவில் நிர்வாகம் மற்றும் பிற துறைகள்.

சிவில் நிர்வாகத் துறையில், இந்தக் கிராமங்களிலிருந்து உயர்பதவிகளைப் பெற்றவர்கள் மிகவும் குறைவு. மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்திற்கு பெரும்பாலும் வெளியக கிராமங்களைச் சேர்ந்த ஒருவரே பிரதேச செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இருப்பினும், கிராம மட்டத்தில் உள்ளூர் ஆண்கள் கிராம அதிகாரிகள் (கிராம அலுவலர்கள்) அல்லது தேர்தல் அதிகாரிகளாக பணியாற்றும் வாய்ப்பு இருந்தது. சிலர் கிராம அலுவலர்களாக அல்லது காவல் அதிகாரிகளாக (பொதுவாக கிராமப்புற தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள்) பணியாற்றியிருக்கலாம்; எனினும், இதற்கான உறுதியான எடுத்துக்காட்டுகள் ஆவணமாக இல்லை. (மன்னார் நகரில் சில முஸ்லிம் தலைவர்கள் உள்ளூர் சபைகளில் செயல்பட்டிருந்தாலும், விடத்தல்தீவில் நகராட்சி அமைப்புகள் இல்லை.) முறையாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில், அரசாங்க சேவையில் பங்கேற்பு சீரற்ற மற்றும் வரம்புடையதாகவே இருந்தது. 1990களுக்குப் முந்தைய காலங்களில், மன்னாரில் முஸ்லிம்கள் கல்வியை மதிப்பீடு செய்த சமூகமாக விளங்கினர்; பலர் எழுத்தாளர், ஆசிரியர் அல்லது நடுத்தர நிலை நிர்வாக அதிகாரிகளாக பதவியேற்றனர். இருப்பினும், விடத்தல்தீவு போன்ற வட்டாரக் கிராமங்களில் பெரும்பாலான பெரியவர்கள் மீனவர்களாகவோ விவசாயிகளாகவோ, வணிகர்களாகவோ இருந்தனர்; ஒரு குறைந்த தொகை மட்டுமே சம்பளம் பெறும் பொதுவேலை

வாய்ப்புகளில் நுழைய முடிந்தது. வெற்றிபெற்றவர்கள் உயர்பதவிகளை வகித்த கல்வியாளர்கள் கிராம மாணவர்களுக்குப் முன்மாதிரிகளாக இருந்து. அரசாங்க சேவையில் தங்களை நிலைநிறுத்தினர். இந்தக் கிராமங்களைச் சேர்ந்த சில பெண்கள் செவிலியர்களாக அல்லது பொதுச் சுகாதார மருத்துவ அதிகாரிகளாக மாறியிருக்கலாம். இது இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் சாதாரணமாக காணப்படும் நடைமுறை. எனினும், இத்துறையில் பெயர் குறிப்பிட்ட ஆவணங்கள் குறைவாகவே உள்ளன.

மோதலும் இடப்பெயர்ச்சியும். (1983–2009)

ஜோசப்வாஸ் நகரில் வாழ்ந்த மக்கள் தொகை பெரும்பாலும் இடம்பெயர்ந்த அகதிகளால் அமைந்தது. அவர்களில் மிகக் குறைவானவர்களே முறையான அரசாங்க வேலைகளை பெற்றிருந்தனர். பெரும்பாலானோர் மீன்பிடி, சிறு வணிகம் அல்லது கைவினைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். புத்தளத்திற்குக் இடம்பெயர்ந்த விடத்தல்தீவுப் பிறப்புடைய முஸ்லிம்கள், முறையான வேலைவாய்ப்புக்காகக டுமையானசவால்களைஎதிர்கொண்டனர். புலம்பெயர்ந்தவர்களைமுழுமையான உள்ளூர் குடியுரிமை உடையவர்களாக அரசாங்கமும் உள்ளூர் நிர்வாகமும் பார்க்கவில்லை. இதனால் "உள்ளூர் ஒருங்கிணைப்பு செயல்முறை" முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை; மேலும் அரசு வேலைவாய்ப்புகள் உட்பட வாழ்வாதாரப் பயன்பாடுகளில் தடைகள் ஏற்பட்டன (Shakya, 2009). நடைமுறையில், புலம்பெயர்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு அரச சேவையில் நுழையக் கடினமாக இருந்தது. அரசாங்க வேலைவாய்ப்புகளுக்கான ஒதுக்கீடுகள் பெரும்பாலும் புத்தளத்திற்கு அல்லாமல், வடக்கு மாகாணத்திற்கே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பல இடம்பெயர்ந்தோர் கூலி வேலைக்காரர்களாகவோ மீனவர்களாகவோ, சிறு வணிகர்களாகவோ பணியாற்ற நேரிட்டது. சிலர் மட்டும் மாகாணப் பாடசாலைகள் அல்லது மருத்துவமனைகளில் வேலை பெற்றனர். இதனால் 1990களின் நடுப்பகுதியிலும் பின்னரும், அரசாங்க வேலைவாய்ப்புக்குத் தகுதியான இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு தொழில்வாய்ப்புகள் குறைவாகவே இருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, புலம்பெயர்வதற்கு முன் ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்திருந்த இளம் முஸ்லிம் ஒருவர், புத்தளத்தில் கற்பித்தல் வேலையில் திரும்ப இணைய முடியாமல் போனது. நியமனங்களுக்குத் தேவையான சமூக வலையமைப்புகளும் ஆதரவுகளும் 1990க்குப் பிந்திய நாடுகடத்தலால் முற்றிலும் முறிந்துவிட்டன.

தொழில்முன்னேற்றத்தில் தாக்கம்.

1990ல் நிகழ்ந்த அகதி இடப்பெயர்வு, மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தில் பலரது தொழில்முறை வாழ்க்கையை முற்றாக நிறுத்தியது. விடத்தல்தீவின் தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகத்தின் எதிர்காலம் ஒரே இரவில் மாற்றமடைந்ததுடன் அவர்கள் முறையான குடிமக்களாக இருந்த நிலையிலிருந்து நாடற்ற அகதிகளாக மாறினர். எடுத்துக்காட்டாக, எழுதுநர் பதவிக்காக (பொது சேவைத் தேர்வு) காத்திருந்த இளம் நபர் ஒருவர், இடம்பெயர்வால் அந்த வாய்ப்பை இழந்தார். 1990 பிந்திய காலகட்டத்தில், விடத்தல்தீவில் வளர்ந்த அரசாங்க வேலைவாய்ப்புக்குரிய இளைய தலைமுறை பெரும்பாலும் அழிக்கப்பட்டது.

ஒப்பீட்டு வடிவங்கள் - மாந்தை மேற்கு மற்றும் மன்னார் மாவட்டம்.

விடத்தல்தீவின் அனுபவம், மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தின் பரந்த சமூக முன்னேற்றச் சூழலை பிரதிபலிக்கிறது. பேசாலை போன்ற கிராமங்களில் கத்தோலிக்க மக்கள் வரலாற்று ரீதியாக சில அரசு ஊழியர்கள் (எழுத்தர்கள், பொறியியலாளர்கள்) மற்றும் அரசியல் தலைவர்களை உருவாக்கியுள்ளனர். இதனைத் தவிர, விடத்தல்தீவு, தோட்டவெளி போன்ற சிறிய கிராமங்கள் அரசாங்க சேவைகளில் அடையக்கூடிய பங்காற்றலில் புறக்கணிக்கப்பட்டன. அவர்களின் பங்களிப்பு குறைவாக இருந்ததோடு, நீண்ட போர்க்காலத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன.

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்திய காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை பங்கேற்பு.

ஜோசப்வாஸ் நகரில் வாழ்ந்த மக்களும் விடத்தல்தீவின் குடியிருப்பாளர்களும் பாரம்பரிய மீன்பிடித் தொழிலைத் தாண்டி பல்வேறு பொதுத் துறை மற்றும் தனியார் தொழில்முறைத் துறைகளில் அதிக அளவில் பங்கேற்று வருகின்றனர்:

மீன்வளம் மற்றும் கடல் சார்ந்த துறை:

பெரும்பாலான வேலைக்குத் தகுதியான மக்கள் இன்னும் மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, மன்னார் மாவட்டத்தின் மீன்பிடி சமூகத்தில் சுமார் 15% பேர் விடத்தல்தீவிலிருந்து வருவதாக கூறப்படுகிறது (Daily FT, 2025). கிராம மக்கள் மீனவர் கூட்டுறவுகளை உருவாக்கியுள்ளனர் அல்லது சேர்ந்துள்ளனர் (எ.கா. விடத்தல்தீவு மீனவர் சங்கம்) மற்றும் அரசுப் பணிகளுடனும் தொடர்ந்த ஒருங்கிணைப்பை மேற்கொள்கின்றனர் (Daily FT, 2025). கிராம உறுப்பினர்கள் மீன்வள ஆய்வாளர்கள் மற்றும் கூட்டுறவு அதிகாரிகளாகவும் பணியாற்றியுள்ளனர்; 2006ம் ஆண்டு மீள்குடியேற்றக் கூட்டத்தில் "விடத்தல்தீவு மீன்வள ஆய்வாளர்கள்" பங்கேற்பாளர்களாக பட்டியலிடப்பட்டிருந்தனர் (Daily FT,

2025). இந்தப் பாத்திரங்கள் கடல் சார்ந்த துறையில் கிராம மக்களின் நேரடி பொதுத் துறை ஈடுபாட்டைக் காட்டுகின்றன. கல்வி மற்றும் மத நிறுவனங்கள்: விடத்தல்தீவில் இரண்டு பாடசாலைகள் உள்ளன (புனித ஜோசப்ஸ் மகா வித்தியாலயமும் அலிகார் மகா வித்தியாலயமும்) (Wikipedia, n.d.). கிராமப்புற மன்னாரில் பொதுவாக உள்ள நிலைபாட்டைப் போலவே, பட்டதாரிகள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாக அல்லது நிர்வாகிகளாக மாறுகின்றனர். குறிப்பிட்ட பெயர்கள் வெளியிடப்படவில்லை என்றாலும், வடமாகாணத்தில் கிராமப்புற மாணவர்கள் பெரும்பாலும் ஆசிரியர் தொழிலில் அல்லது தமிழ் மொழிக் கல்லூரிகளில் நுழைகின்றனர். (எடுத்துக்காட்டாக, பேசாலை மற்றும் மன்னார் நகரத்தில் பல இளைஞர்கள் பாடசாலை கல்விக்குப் பிறகு கல்வியாளர்களாக அல்லது எழுத்தர்களாக மாறியுள்ளனர்.) விடத்தல்தீவின் சமூகத்தில் இரண்டு கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் (புனித யாகப்பர் மற்றும் புனித அடைக்கல மாதா) மற்றும் ஒரு பிள்ளையார் கோவில் உள்ளன. (Wikipedia, n.d.). இது சைவ குருமார்கள், போதகர்கள் அல்லது கோயில் அறங்காவலர்கள் மத சேவையில் பங்கேற்றுள்ளனர் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

அரசு மற்றும் அரசியல்சார் பணிகள்.

விடத்தல்தீவிலிருந்து அ.அடைக்கலநாதன் மற்றும் மருத்துவர் குணசீலன் ஞானசீலன் தவிர, வெளிப்படையான முக்கிய அரசியல்வாதிகள் தேசிய மட்டத்தில் வெளிவரவில்லை. இருப்பினும், கிராமவாசிகள் உள்ளூர் மட்டத்தில் அரசாங்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். பொதுவான பதவிகளில் கிராம அலுவலர்கள் (Grama Niladhari), பிரதேச செயலக ஊழியர்கள், தபால் அலுவலக எழுத்தர்கள் மற்றும் மீன்வள விரிவாக்கப் பணியாளர்கள் இடம்பெற்றுள்ளனர். மீன்வளக் கூட்டுறவுகளில் பிரதேச செயலாளர் மற்றும் அரசு முகவர்கள் ஈடுபடுவது (Daily FT, 2025) கிராமவாசிகள் தங்கள் நலன்களை பாதுகாக்க அதிகாரிகளிடம் மனுச் செய்வதையும், சிலர் அந்த நிர்வாக அமைப்புகளில் பணியாற்றுவதையும் காட்டுகிறது. பாடசாலை ஊழியர்களில் சிலர் பாடசாலை நிர்வாகப் பதவிகளில் (அரசு ஊழியர்கள்) பணியாற்றியிருக்கலாம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வட இலங்கையின் கிராமப்புற சமூகங்களில் பொதுவாக காணப்படுவது போல, சில ஆண்கள் காவல் படைகளில் சேர்ந்துள்ளனர்; எடுத்துக்காட்டாக, சிலுவைராசா போனிபாஸ் மற்றும் ராஜநாயகம் டொன் மிகேல் சிறில் (பாலு) போன்றவர்கள்.

சுகாதாரம் மற்றும் சமூக சேவைகள்.

இதே போன்று, படித்த இளைஞர்களில் ஒரு பகுதி மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள உள்ளூர் வைத்தியசாலைகள் மற்றும் சுகாதார நிலையங்களில் செவிலியர்கள், மருத்துவ உதவியாளர்கள் அல்லது சுகாதாரப் பணியாளர்களாக வேலை செய்துள்ளனர். இப்பணிகள் மாகாண சுகாதார அமைச்சின் கீழ் செயல்படுகின்றன. மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மீன்வள அபிவிருத்தி போன்ற துறைகளில் செயலாற்றிய உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (World Vision அல்லது ஐ.நா. நிறுவனங்கள் போன்றவை), குறிப்பாக 2002ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்த கிராமங்களிலிருந்து பணியாளர்கள் அல்லது தன்னார்வலர்களை பணியமர்த்தியிருக்கலாம். சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பாக இயங்கும் அரசு சாரா நிறுவனங்களும் சமூக உறுப்பினர்களை ஈடுபடுத்தியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, விடத்தல்தீவின் மீனவர்கள் சதுப்பு நிலக் காடுகளின் பாதுகாப்பிற்காக செயலாற்றும் குழுக்களுக்கு உதவியுள்ளனர் (La Via Campesina, 2024; Daily FT, 2020).

தனியார் துறை மற்றும் வணிகம்.

சில குடியிருப்பாளர்கள் தனியார் மீன்வள மற்றும் கடல் சார்ந்த உணவு பதப்படுத்தல் நிறுவனங்களில் வேலை செய்திருக்கலாம் அல்லது சொந்தமாக நடத்தியிருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, குடும்பங்கள் சிறிய அளவில் மீன் சந்தைகளை நடத்தலாம் அல்லது படகுகள் மற்றும் மீன்பிடித் துறைக்கேற்ற உபகரணங்களை விற்பனை செய்யலாம். விடத்தல்தீவிலுள்ள முன்மொழியப்பட்ட இறால் பண்ணை போன்ற மீன்வளர்ப்பு திட்டங்கள் உள்ளூர் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கக்கூடும். இதனை சுற்றியுள்ள விவாதங்கள் (La Via Campesina, 2024) பாரம்பரிய வாழ்வாதாரத் தொழில்களும் பெருநிறுவனப் பணிகளும் எவ்வாறு மோதியிருகின்றன என்பதைக் வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும், சிலர் மன்னார் நகரம் அல்லது பிற நகர்ப்புற மையங்களுக்கு எழுதுநர் அல்லது விற்பனைப் பணியாளராகச் செல்வதோடு, சிலர் தொழிலாளர்களாகவோ அல்லது கீழ்மட்ட நிபுணர்களாகவோ வளைகுடா நாடுகள் அல்லது ஐரோப்பாவுக்குக் குடிபெயர்ந்திருக்கலாம். இது வட இலங்கையில் பரவலாகக் காணப்படும் நடைமுறையாகும்.

வழக்கமான தொழில்கள்.

இந்த சமூகங்களில் இன்றும் காணப்படும் பொதுவான தொழில்கள் பின்வருமாறு:

மீனவர்கள் மற்றும் மீன்வள கூட்டுறவு உறுப்பினர்கள்: விடத்தல்தீவிலே சிறிய அளவிலான மீனவர்கள் உள்ளனர்; இருப்பினும், மன்னார் மாவட்டத்தின் மீன்பிடிப் படையில் இவர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது (Daily FT, 2025). மீன்வளத் துறை ஊழியர்கள் (Daily FT, 2025).

ஆசிரியர்கள் மற்றும் பாடசாலை ஊழியர்கள்: உள்ளூர் தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் அலிகார் மகா வித்தியாலயங்களில் ஆசிரியர்கள் கல்வி அளிக்கின்றனர் (Wikipedia, n.d.).

விவசாயிகள்: விடத்தல்தீவின் சுற்றுவட்டாரப் பகுதிகளில் தேங்காய் மற்றும் நெல் சாகுபடியில் ஈடுபடும் விவசாயிகள் (Daily FT, 2025).

எழுதுநர் பணியாளர்கள்: கிராம அலுவலர்கள், அஞ்சல் ஊழியர்கள் மற்றும் பிரதேச நிர்வாகத்தில் செயலக உதவியாளர்கள்.

சுகாதாரப் பணியாளர்கள்: மாகாண சுகாதார சேவைகளால் பணியமர்த்தப்படும் செவிலியர்கள் மற்றும் மருத்துவ உதவியாளர்கள். சுற்றுச்சூழல் அல்லது அரசுச் சாரா நிறுவனம் பயிற்சியாளர்கள்: மீன்வளம் மற்றும் சதுப்பு நிலக் காடுகளை பாதுகாக்கும் திட்டங்களில் சமூக அணித் திரட்டுபவர்கள் (La Via Campesina, 2024).

இந்தத் தொழில்கள், அருகிலுள்ள பேசாலை மற்றும் காரைத்தீவு போன்ற கிராமங்களில் காணப்படும் பொதுவான வேலைவாய்ப்புகளை பிரதிபலிக்கின்றன. பேசாலை மற்றும் காரைதீவிலுள்ள கிராமங்கள் பெரும்பாலும் மீனவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் உருவாக்குகின்றன. அதே சமயம், உப்புக்குளம் (மன்னார் தீவு) பெரும்பாலும் முஸ்லிம் மக்களைக் கொண்டிருக்கின்றது மற்றும் மீன்பிடி தொழிலில் கவனம் செலுத்துகிறது. விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப்வாஸ் நகரின் கலப்பு தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகங்கள் (விடத்தல்தீவில் உள்ள கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் முஸ்லிம் நிறுவனங்களுடன்) கலாச்சார ரீதியாக வேறுபடுகின்றன. உண்மையில் உப்புக்குளம் பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம் சமூகத்தை கொண்டுள்ளது

முக்கிய போக்குகள்.

ஜோசப்வாஸ் நகர மக்கள் மீன்பிடி மற்றும் கல்வித் துறைகளில் வலுவான பங்கு வகித்து வருகின்றனர். இது வடக்கு இலங்கையின் பல கிராமங்களில் காணப்படும் போக்கை ஒத்ததாகும். மேலும், போருக்குப் பிந்திய நிலையில் அரசு மற்றும் அரசுச் சாரா நிறுவனங்களுடனான ஈடுபாடும் அதிகரித்துள்ளது. அவர்கள் உள்ளூர் வலையமைப்புகளை (எ.கா., மீனவர் கூட்டுறவுகள்) பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர் (Daily FT, 2025). உள்நாட்டு மன்னாரின் உள்ளூரில் காணப்படும் அதிக விவசாய மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை விட விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப்வாஸ் நகரம் போன்ற கிராமங்கள் கடலோடிய வாழ்வாதாரங்களை அடிப்படையாக கொண்டவை. இதனால் மன்னாரின் மீன்பிடிப் பொருளாதாரத்தில் (மன்னாரின் மீனவர்கள் 15% விடத்தல்தீவிலிருந்து வருகிறார்கள்) இவர்களது பங்கு, அவர்களது நிலப்பரப்பை விட அதிகமாக உள்ளது (Daily FT, 2025). மற்ற மன்னார் கிராமங்களும் ஆசிரியர்களையும் அரசுஊழியர்களையும் உருவாக்கினாலும், விடத்தல்தீவு மற்றும் ஜோசப்வாஸ் நகரம் மீனவர்களும் மீன்வள கூட்டுறவு அதிகாரிகளும் அதிக எண்ணிக்கையால் தனித்துவமாக விளங்குகின்றன (Daily FT, 2025); இது அவர்கள் பொது வாழ்க்கையில் எவ்வளவு தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

தொழில்முறை விருத்தி.

விடத்தல்தீவும் ஜோசப் வாஸ் நகரமும் வரலாற்று ரீதியாக மீனவர் சமூகங்களாக இருந்து வருகின்றன. இங்கு பெரும்பாலானோர் மீனவர்கள், மீன்வள கூட்டுறவு அதிகாரிகள், ஆசிரியர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்க ஊழியர்களாக உள்ளனர். மேலும் சிலர் சுகாதாரத்துறையிலும் அரசு, அரசுச் சாரா நிறுவனங்களிலும் தொழில் வல்லுணர்கள், தொழில் முனைவோர்கள், வணிகர்களாக பணியாற்றுகின்றனர். தற்போது, இக்கிராமங்கள் பொறியியலாளர்கள், மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், நிர்வாகிகள், தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள், ஓட்டுநர்கள், இயந்திர வல்லுநர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியாளர்கள் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் முக்கிய நிபுணர்களை உருவாக்கி உள்ளன. இந்த வளர்ச்சித் தன்மை, மத மற்றும் கலாச்சார அமைப்புகளில் உள்ள உள்ளூர் வேறுபாடுகளையும், போருக்குப் பிந்திய மீள்குடியேற்றத்தால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றது (Daily FT, 2025; Daily FT, 2025).

நிகர் கூறு: விடத்தல்தீவு கிராமம், பிராந்திய மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் பொதுச் சேவை, கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் மதவாழ்க்கை துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்த பெருமைமிக்க பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது.

விடத்தல்தீவு சைவ சமய அரச பணியாளர்கள்

கிராம சேவையாளர்கள்

1. திரு சுப்பர் பொன்னையா - கிராம அலுவலர் & பதிவாளர்	2. திரு நடராஜா முத்துராஜா
3. திரு தியாகராஜா கணபதிப்பிள்ளை	4. திரு சிவஞானம் சின்னையா
5. திருமதி இராஜேஸ்வரி தம்பு	6. திரு கனகலிங்கம் ராமசேது
7. திரு எஸ் விஜேந்திரன்	

கணக்காளர்

1. வைகுந்தன் முபேக்சா உதேனி

சட்டத்தரணிகள்/நீதித்துறை பணியாளர்கள்

1. திரு மகாலிங்கம் சிவகுரு - சட்ட ஆலோசகர் / சட்டத்தரணி	2. திரு டி சிவலிங்கம் - சட்டத்தரணி

வைத்தியர்கள்

1. பத்மினி செல்வராஜா (இரத்தினசிங்கம்)	2. ஸ்ரீலக்சாயினி மாணிக்கவாசகர்

வைத்தியசாலை பணியாளர்கள்

1. திருமதி விசாலாட்சி மாணிக்கவாசகர் - மருத்துவச்சி	2. திரு வல்லிபுரம் சின்னையா - மருந்து கலவையாளர்
3. திரு முருகேசு அரசரெட்ணம் - மருத்துவ உதவியாளர்	4. திரு கணபதிப்பிள்ளை தங்கராஜா - மருத்துவ உதவியாளர்.
5. திருமதி பத்மாவதி சோதிலிங்கம் - மருத்துவ சுகாதார மேற்ப்பார்வையாளர்	6. திரு சிவலிங்கம் (சிவம்) தம்பு - மருந்தாளர்
7. திருமதி வி லக்சுமி - வைத்தியசாலை ஊழியர்	8. திருமதி வி சரஸ்வதி - வைத்தியசாலை ஊழியர்
9. திருமதி வி மீனாட்சி - வைத்தியசாலை ஊழியர்	10. திரு பி சின்னத்துரை - வைத்தியசாலை ஊழியர்
11. திரு வி பெருமாள் - வைத்தியசாலை மேற்பார்வையாளர்	

தபாலக அலுவலகர்கள்

1. திரு பண்டாரம் பொன்னம்பலம் - தபால் அதிபர்	2. திரு பண்டாரம் நாகலிங்கம் - தபால் விநியோகஸ்தர்
3. திருமதி கனகஜோதி பாஸ்கரராஜா - தபால் அதிபர்	4. திரு எ சிறில் - தபால் அதிபர்
5. திருமதி வை மதிவதனி - தபால் அதிபர்	6. திரு கணபதிப்பிள்ளை மகேந்திரராஜா - தபால் விநியோகஸ்தர்
7. திரு கைலைநாதன் - தபால் விநியோகஸ்தர்	8. திரு கணபதிப்பிள்ளை தவராஜா - தபால் விநியோகஸ்தர்

இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை பேரூந்து சாரதிகள்

1. திரு சோமசுந்தரம் தம்பு	2. திரு பேரின்பராஜா சின்னத்தம்பி
3. திரு ஜெகனாதன் தம்பு	

கச்சேரி/பிரதேச செயலக பணியாளர்கள்

1. திரு எட்வின் பொன்னையா இரத்தினசிங்கம் - கச்சேரி லிகிதர்	2. திரு மாணிக்கவாசகர் சிறீஸ்கந்தகுமார் (அன்ரன்) - உதவி அரசாங்க அதிபர்
3. திரு கணபதிப்பிள்ளை துரைராஜா - உதவி அரசாங்க பணிமனை அலுவலர்	4. திரு கே டோரா பார்த்திபன் - சமூர்த்தி உத்தியோகஸ்தர்
5. திரு செல்வராஜா தயாபரன் - கச்சேரி அலுவலர்	6. திருமதி கௌரீஸ்வரி தம்பு - நகரசபை நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்

பிரதேசசபை பணியாளர்கள்

1. திரு கோணாமலை - துப்பரவு பணியாளர்	2. திரு கூடலிங்கம் ஐயாத்துரை - துப்பரவு பணியாளர்
3. திரு மனோகரன் பிரசன்னா - காவலாளி	4. திரு வெள்ளையன் - துப்பரவு பணியாளர்
5. திருமதி வெ .வள்ளி - துப்பரவு பணியாளர்	6. திரு தர்மலிங்கம் மனோகரன் (கண்ணன்) - ஆயுர்வேத தொழிலாளி

விவசாய/ நீர்ப்பாசன திணைக்கள பணியாளர்கள்

1. திரு சிற்றம்பலம் விஸ்வலிங்கம் - நீர்ப்பாசன திணைக்கள தொழில்நுட்ப அலுவலகர்	2. திரு அருளானந்தம் துரைராஜா - உற்பத்தி அலுவலர்
3. திரு வேலுப்பிள்ளை குணசிங்கம் - விதை தானிய உற்பத்தி அதிகாரி	4. திரு யோகலிங்கம் சிவகுரு - விவசாய திணைக்கள ஊழியர்
5. திரு.கனேஸ் தம்பு - விவசாய திணைக்கள பரிசோதகர்	6. திரு சிவாகரன் விஸ்வலிங்கம் - நீர்ப்பாசன திணைக்கள மேற்பார்வையாளர்
7. திருமதி இந்துமதி பாலா (சிவகுரு) - நீர்ப்பாசன திணைக்கள அலுவலர்	

எழுத்தாளர்கள்/முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள்

1. திரு ரி நாதன்	2. திரு பி இராமநாதன்
3. திரு மு துரைராசா	4. திரு ஜே என் அமலதாசன்
5. திருமதி ரி கௌரி	6. திரு எம் கே சிறீன்தாஜ்
7. திரு எம் சோதிலிங்கம்	8. திரு வைரமுத்து சாரங்கன் - முகாமைத்துவ சேவை உத்தியோகஸ்தர்

முகாமையாளர்கள்

1. திரு கார்த்திகேசு தனபாலசிங்கம் - ப.நோ.கூ.ச முகாமையாளர்	2. திரு மு ஐங்கரராஜா - முகாமையாளர் இலங்கை வங்கி
3. திரு நடராசா ஜெயதீபன் - முகாமையாளர் கொழும்பு பங்குச்சந்தை	

பொறியியலாளர்

1. பொறியியலாளர் திருமதி சோதிபாமா வாலென்டைன்

ஏனைய அரச /அரச சார்பற்ற பணியாளர்கள்

1. திருமதி மனோன்மணி சச்சிதானந்தம் (பொன்னையா) - தொலைத் தொடர்பு திணைக்கள மேற்பார்வையாளர்	2. திரு.சின்னையா சிவபாதம் - இ போ ச ரிக்கற் பரிசோதகர்
3. திரு மாரக்கண்டு துரைசிங்கம் - காவல்துறை துணை ஆய்வாளர்	4. திரு இராமநாதன் தம்பு - (ப.நோ.கூ.ச)
5. திரு நாகராஜா சின்னத்தம்பி - (ப.நோ.கூ.ச)	6. திரு வேலுப்பிள்ளை நடராஜா - (ப.நோ.கூ.ச)

7. திரு கேதீஸ்வரநாதன். தம்பு - (ப.நோ.கூ.ச)	8. திரு மனோகரராஜா சின்னத்தம்பி - கல்வித்திணைக்களம்
9. திருமதி சுதாமதி விஜயராஜா (விஸ்வலிங்கம்) - நிர்வாக அதிகாரி, பாடசாலை அலுவலகம்	10. திருமதி குமுதினி அகிலன் (நடராஜா) - நில அளவை திணைக்கள அலுவலர்
11. திரு இளையதம்பி மாணிக்கவாசகர் - நீர் இறைக்கும் இயந்திரம் திருத்துனர்	12. திரு ஐயாத்துரை சோமசுந்தரம் - கிராமசபை தவிசாளர்
13. திரு விஸ்வலிங்கம் சிவகுரு - பிறப்பு இறப்பு பதிவாளர் & நெற் களஞ்சிய தலமை பொறுப்பாளர்	14. கணபதிப்பிள்ளை நவரெட்ணராஜா - தெங்கு அபிவிருத்தி அலுவலகர்
15. திரு எஸ் ரவீந்திரன்	16. திரு துரைராஜா நிர்த்திகன்
17. திரு துரைராஜா கமலகரன்	18. திரு. வைரமுத்து சாரங்கன்- முகாமைத்துவ உதவியாளர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
19. திரு . S.P.S முத்துராசா (சித்திர கலா நாடக சபா)	20. திரு. பழனி - கூலிவேலை
21. திரு . பொன்னம்பலம்- காவலாளி (மாந்தை மேற்கு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் விடத்தல் தீவு)	22. திரு. தர்மகலிங்கம் மனோகரன் (கண்ணன்) உரிமையாளர் மினி சினிமா
23. திரு. தர்மலிங்கம் மனோகரன்.(கண்ணன்) ஆயுர்வேத தொழிலாளி, உள்ளூராட்சி திணைக்களம்	24. திரு.கோணாமலை - சுகாதார தொழிலாளி, உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
25. திரு. கூடலிங்கம் (ஐயாத்துரை) - சுகாதார தொழிலாளி , உள்ளூராட்சி திணைக்களம்	26. திரு, ஐயாத்துரை வெற்றிவேல்- பணியாளர் (மாந்தை மேற்கு பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் விடத்தல் தீவு)
27. திரு பாஸ்கரன் அரசரெட்ணம்	28. சின்னையா நீலாம்பிகை
29. திரு. கார்த்திகேசன் (கார்த்தி)	

இஸ்லாமிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த சேவையாளர்கள்

அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள்

பொறியியலாளர்கள்

1. எம். எல். எம். அப்துல் ஹசன்	2. அல்ஹாஜ் எம். சிஜ்ஜின்

பொறியியல் சேவைகள்

1. எம். ஏ. சி. சாஜித்	2. பர்ஹானா மஹ்ரூப்
3. எம். எஸ். சுராஜ்	4. எம். எம். மஸாரிக்
5. எம். ஏ. ரமீஸா	

இலங்கை முகாமைத்துவ சேவை

1. மர்ஹூம் எம். ஏ. சி. மரிக்கார் - வக்பு சபை ஆணையாளர்	2. ஜனாப் எம். எச். எம். முகைஸ் - பிரதேச செயலாளர்
3. ஜனாப் ஏ. எம். எம். முஹூஸீன் - பிரதேச செயலாளர்	4. ஜனாப் எம்.எஸ். ஹினையா - முன்னாள் உதவி அரசாங்க அதிபர்
5. எம்.எஸ்.அலா அஹமட் - உதவி பிரதேச செயலாளர்	6. S.F.L. முகம்மது காஸிம் மரைக்கார் (உதவிச் செயலாளர்) - வெளிநாட்டமைச்சு
7. எம்.எஸ்.அலா அஹமட் - உதவி பிரதேச செயலாளர்	

கணக்காளர்

1. ஜனாப் வி.எம்.எம். அமீன் (பட்டய கணக்காளர்)	2. எம். எஸ். ஹிதாயா - அங்கிகரிக்கப்பட்ட நிறுவன முகாமைத்துவ கணக்காளர்
3. ஜனாப் எம்.எம். மில்லத் மாஹீர் (கணக்காய்வுத் திணைக்களம்)	4. ஜனாப் ஏ. தாபித் - உள் தணிக்கையாளர்

பொதுப் பதிவுத் திணைக்களம்

1. ஜனாப் எஸ்.எஃப்.எல்.ஹாமீம் - வழக்கறிஞர் (உதவி பதிவாளர் ஜெனரல்)

சட்டத்தரணிகள்

1. ஜனாப் எம்.ஐ. ராசிக்	2. ஜனாப் ஏ.எம். ஃபாயிஸ்
3. ஜனாப் M.I. றவூப் நிஸ்தார்	4. ஜனாப் கே.எம். சஜாத்

சுகாதார வைத்திய திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள்

மருத்துவர்கள்

1. எஸ்.எஃப்.எல். அக்பர் - மகப்பேற்று நிபுணர்	2. ஏ.எல்.ஷாஜஹான்
3. என். எம். ஃபரீத் (ஃபசீம்)	4. ஏ.சி.எம். தாரிக்
5. ஹாஜியானி திருமதி எஸ். சிபாயா	6. ஜனாப் ஏ. ஜே. எம். அக்ரம்
7. திருமதி சப்னம்	8. A A A அமீஸ்
9. அல்ஹாஜ் எம். இஸ்மாயில் - யுனானி மருத்துவர்	10. எம். ஏ. றிபாய் (Assistant Medical Practitioner)
11. அல்ஹாஜ் எம். ஏ. அப்துல்லா (RMP)	12. எம். எச். எம். ரியாஸ் - யுனானி மருத்துவர்
13. ஏ. சதுரி	14. ஜஹான்ரா சரீப்
15. றிபாய் இஸ்மாயில்	16. எம்.சி.எம்.இக்பால்
17. திருமதி ஜாக்கி இட்ரூஸ்	18. ஏ.எல். தஸ்தாகீர் - யுனானி மருத்துவர்
19. டி. சர்ராஜ்	20. திருமதி அஸ்னா நஜிமுதீன்

துணை வைத்திய சேவையாளர்கள்

1. ஏ.சி. சாகுல் ஹமீது (மருந்துக் கலவையாளர்)	2. இஸ்மாயில் தாஜீதீன் (Entomological Assistant)
3. என். ஹஸீனா (மருந்துக் கலவையாளர்)	4. எம்.ஏ.சி. ஜவாஹிதா (மருந்தாளர்)
5. யெளபர் சிஜானா (Medical Laboratory Technician)	6. முஹம்மது அலி - மருத்துவ கங்காணி
7. என். பி.கௌது - மருந்துக் கலவையாளர்	8. எம்.ஐ. அப்துல் ரஹீம் - ஆய்வுகூட உதவியாளர்

சுதேச வைத்தியர்கள்

1. எஸ்.டி. ரூஸ்தா (ஆயுர்வேதம்)	2. கே.எம். ஃபைசல் (ஹோமியோபதி)
3. எம்.ஜி. ஜம்சித் (ஹோமியோபதி)	4. எம்.ஜி. ஜஹாய்ஸ் (Acupuncture)
5. எம்.ஜி. ஜமீஸ் (Acupuncture)	6. எம்.கே. ரியாஸ்
7. எம். சி. எம். இக்பால்	

செவிலியர் சேவை உத்தியோகத்தர்கள் -

1. அல்ஹாஜ் சி. எம். எம். றிபாய்	2. அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. இக்பால்
3. கே. எம். பைசல்	4. திருமதி லைஹா ரூபு
5. திருமதி எம். எஸ். ரஸ்மின்	6. எஸ். எப். எல். அமீன்

7. வை. எம். மியாத்	8. ஏ. சி. எம். அனஸ்
9. A.S. பிஸ்றுல் றெஸ்மின்	10. ஒய்.எம்.நியாத். ஆண் செவிலியர்

வைத்தியசாலை ஊழியர்கள்

1. என். சுஹைரிய்யா	2. அல்ஹாஜ் என். எம். ஹவ்து
3. எம். ஜீ. தாஜூன்	4. எம். ஜெஸ்மின்
5. எம்.எம். ஹஸிப்	6. எம்.ஐ. மஜிதா
7. A.R. பஸீர் (இயந்திர இயக்குனர்)	8. ஜெ. சீ.ஜேஸீனா
9. எம். கே. முனாஸ் (மலேரியா தடுப்பு)	10. எஸ். எச். சுக்ரியா
11. ஏ. எஸ். ரகுமான் (சாரதி) மலேரியா பிரிவு	12. என். எம். சக்கீலா (மருத்துவ உதவியாளர்)
13. ஏ.எல்.எம். ஹவுது (மலேரியா தடுப்பு அலுவலர்)	14. ஏ. சீ. முஹைமின்
15. எம். சீ. ஜுஹைசா	16. திருமதி சுப்ஹானி. - லிகிதர்

மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்

1. ஷ்ரீன் சரூர்

ஊடகத்துறை

1. ஆல்ஹாஜ் எம். சீ. சுஹைப் - இணை ஆசிரியர் - தினகரன்	2. அல்ஹாஜ் ஏ. எஸ். எம். ஜாவித் - Reporter-சுடர்ஒளி - சூரியன்FM
3. ஜனாப் ஏ. எஸ். எம். இர்ஸாத் - ஊடக ஒருங்கிணைப்பாளர் -தினகரன்	4. ஜனாப் ஐ. எம். ஹன்பல் - Reporter நவமணி
5. ஜனாப் K.M. றுமைஸ்	

விவசாயத்திணைக்களம்

1. S.F.L. றஹ்மத்துல்லா - விவசாயப் போதனாசிரியர்	2. A.C.A. றாசிக் (மாணிக்கம்) - விவசாய விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்)
3. S.H. இமாம் - விவசாயப் போதனாசிரியர்	4. S.H. அபுசாலிஹ் - விவசாயப் போதனாசிரியர்
5. S.M. அன்வர் - விவசாய விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்	6. A. ஹக்கீம் - விவசாய விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்
7. P.M. நூஹூ லெப்பை (விவசாயப் போதனாசிரியர்)	8. P.M. மர்சூக் - கால்நடை விவசாய விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்
9. எஸ். தமீம்	

பொலிஸ் திணைக்களம்

1. A.F.புவாத் (Chief Inspector of Police CID)	2. M.B. ஜுக்கீன் (Sub-Inspector of Police)
3. அல்ஹாஜ் மர்ஹூம் எம்.பி.எம். சகீன்	

சுங்க சேவை

1. அல்ஹாஜ் ஏ. எஸ். எம். சியாத்	2. ஜனாப் எம். அப்துல் முகைமீன்

வங்கி சேவை

1. அன்வர் மரைக்கார் (பிராந்திய முகாமையாளர், இலங்கை வங்கி)	2. M.I. அன்வர் சதாத், (முகாமையாளர், அமானா வங்கி)
3. றொசானா பேகம் ஹனான் (உதவி முகாமையாளர், இலங்கை வங்கி)	4. என். எஸ். ஹமீத்

கூட்டுறவு திணைக்கள ஊழியர்கள்

1. M.C. சாஹூல்ஹமீத் - கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்)	2. M.A.C. ஜவாஹிர் - கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்
3. M. முனாஸ் - கூட்டுறவு அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்	

ப. நோ.கூ. சங்க முகாமையாளர்கள்

1. M. முகம்மது சரீபு	2. M. அப்துல் லத்தீபு
3. M.P. அப்துல் ஹமீது	4. M.I. மீராமுஹைதீன்
5. S.H. ஜியாவுர்	6. M.A ஆப்தீன்
7. எஸ்.எம்.ஏ. ரசூல்	8. S.L. பாரூக்
9. N.M. நஸுருல்லா	10. M.S. சித்தீக்
11. M.S. சாஹூல் ஹமீது	12. A. முசவ்விர்

கூட்டுறவு அமைப்பு ஊழியர்கள்

1. மர்ஹூம் எம். ராவுத்தர் நெய்னா	2. மர்ஹூம் எம். அப்துல் லத்தீப்
3. ஜனாப் எம். ஐ. மீரா மொஹிதீன்	4. ஜனாப் எம். ஏ. ஹமீத்
5. ஜனாப் ஏ. ஆர். எம். முசவ்விர்	6. ஜனாப் எஸ். ஜியாவுர்
7. ஜனாப் ஏ. எம். இஸ்மாயில்	8. ஜனாப் எஸ். ஏ. சி. சித்திக்

சமூர்த்தி அலுவலர்கள்

1. A.S. சர்ஜூன்	2. A.H. சக்கிலான்
3. N.S. நிஸ்மி	

பொது முகாமைத்துவ அமைச்சு (முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள்)

1. ஜனாப் எஸ். எல். எப். முஹம்மது காசிம் மரிக்கார்	2. அல்ஹாஜ் எம். எச். தாஹிர்
3. ஹாஜியானி தெள்பீக்கா லாபிர்	4. அல்ஹாஜ் எம். எம். சித்தீக்
5. ஜனாப் ஐ. எ. பசீர்	6. அல்ஹாஜ் என். எம். அன்வர்
7. எஸ். ஏ. சி. எம். ரியாஸ்	8. எஸ். என். கனி
9. ஜனாபா சுபுஹானி ஐயூப்கான்	10. ஜனாப் எம். எஸ். நௌஷாத்
11. ஜனாபா ரிஸ்னி றின்சால்	12. ஜனாபா சுஜானா சக்கீ
13. ஜனாப் கே. எம். நிஹால்	14. ஜனாபா சிரீன் தாஜ் ஹிஷாம்
15. ஜனாப் என். எம். நிஜாம்	16. ஜனாப் எம். கே. எம். உவைஸ்
17. ஜனாபா பெனாசிர் எம். சாலி	18. ஜனாப் ஏ. எஸ். எம். ஜாவித்
19. ஜனாப் ஏ. ஆர். எம். ஹிஷாம்	20. மர்ஹூம் என். எஸ். ஏ. காதர்
21. ஜனாப் ஐ. எம். ஆசிக்	22. ஜனாப் ஏ. ஆர். சுகைல்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள்

1. எம்.கே.ஆதிர்	2. M.M. சுஹைல்
3. M.S.M. சஜி	4. A.W. பரீஹா

குடியேற்ற அதிகாரிகள்

1. S.H. முஹம்மது சாஜித்	2. S. சாஹூல் ஹமீத்

காணிப் பதிவு திணைக்களம்

1. S.F.L. ஹாமீம் - மாவட்ட காணி பதிவாளர்	2. எஸ். சாஹூல் ஹமீத்
3. எம். எம். சாஜித்	

கிராம சேவையாளர்கள்

1. ஜனாப் எஸ். ஏ. சி. அப்துல் கபூர்	2. ஜனாப் எஸ். எம். சாலிஹ்
3. ஜனாப் என். எம். முத்து முஹம்மது	4. அல்ஹாஜ் எஸ். ஏம். முபாரக்
5. ஜனாபா சம்சுன்னகார் முஹ்சீன்	6. ஹாஜியானி சாபியா சுல்தான்
7. K. கரீம் லெப்பை	8. P.M. ராசிக்
9. K.M. முத்து மொஹிதீன்	10. A. ஜனூஸ்கான்
11. M.S. முகம்மது சாலி	12. திருமதி. சுல்தான் சபியா உம்மா
13. N.M. முத்துமுகம்மது	14. S.H. சறபுல் அனாம்
15. எஸ்.எம். முபாரக்	16. M.M. சாமூஸ் ஜஹான்
17. H.M. அஜ்மல்	

தேசிய கட்டிடத் திணைக்களம்

1. எம். எம். எம். சுஹைல் (DA)	2. எம். கே. ஆதிர் (DA)
3. ஜே. எம். தாலாஸ் (DA)	

மீன்பிடித் திணைக்களம்

1. ஜனாப் எம். கே. அஸ்கர்	2. M. சுலைமான் தையூப் - மாவட்ட கடற்றொழில் பரிசோதகர்

துறைமுக அதிகாரசபை

1. ஜனாப் ஏ. ஆர். எம். ரமீம்	2. ஜனாப் ஏ. எம். ஜானுஸ் கான்
3. ஜனாப் என். எம். இசார்தீன்	

இலங்கை போக்குவரத்து சபை

1. மர்ஹூம் ஏ. ஆர். நாகூர் பிச்சை	2. ஜனாப் எச். எஸ். குலாமுல்லாஹ்
3. எம். எம். மாஹித்து	4. எம். எஸ். சதுர்தீன்
5. என்.எம்.ஏ. நிஜாம் - மேற்பார்வை அங்கீகார அதிகாரி	6. S.M. செய்யது முகம்மது - நடத்துனர்
7. N. நாஹூர்ப்பிச்சை - நடத்துனர்	8. S.M. சனூன் - சாலை உதவி முகாமையாளர்
9. A.S.M. நுஹாத் - சாலை பாதுகாவலர்	10. ஏ.சி. தாரிக் - மெக்கானிக்கல் டிரைவர்
11. M.M. இப்றாஹிம் - நடத்துனர்	12. M.N. மஷ்கூர் - நடத்துனர்

தேசிய நீர்வழங்கல் வடிகால் சபை

1. மர்ஹூம் ஜனாப் ஆர். எம். ஹனீப்	2. ஜனாப் எஸ். எச். எம். கலீல்
3. பர்ஜஹானா மஹ்றூப் - தொழில்நுட்பஅதிகாரி	

அரச உள்ளூராட்சி அமைச்சு

1. ஜனாப் எம். எம். ஹனீபா (RO)	2. ஜனாப் எம். எம். ஜலீல் (RO)

நீதித்துறை சேவைகள் சிற்றூழியர்கள்

1. எம். சாஹூல் ஹமீத்	2. அல்ஹாஜ் என். எம். ஏ. ரஹீம்

3. ஜனாப் என். எம். ஹலீம்	4. ஜனாப் எம். எம். சாஜித்
5. ஏ. எம். ராசிக்	

விவசாய அபிவிருத்தி மத்திய நிலையம் -

1. ஜனாப் எஸ். எம். ஆரிப்	2. ஜனாப் ஏ. பஸீர்
3. ஜனாப் எம். எஸ். எம். ஆப்தீன்	

முகாம் அதிகாரிகள்

1. ஜனாப் ஏ. ஏ. ஏ. ஆஸீர்	2. ஜனாப் எம். ஐ. ஹன்பல்
3. ஜனாப் ஏ. ஆர். மகீன்	4. ஜனாப் எஸ். மும்தாஸ்
5. ஜனாப் கே. எம். ஏ. சதாத்	6. ஜனாப் ஏ. எஸ். எம். இர்சாத்

பிறப்பு, இறப்பு விவாகப் பதிவாளர்கள்

1. அல்ஹாஜ் மர்ஹம் ஏ. காதர் மொஹிதீன்	2. ஜனாப் S. முஹம்மத் கௌது (காலித்)
3. ஜனாபா அபுல்காசீம் பாத்திமா பறூசியா	4. ஜனாபா உசைன் பாத்திமா நிப்ஸா
5. ஜனாபா சாஹுல் ஹமீது பாத்திமா சக்கியா	6. S. அப்துல் ஹமீது (ஜின்னா)

இலிகிதர்கள் மற்றும் முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள்

1. S.M. தௌபீக்கா	2. N.M. ஹனிபா
3. N.M. தாஹிர்	4. S.M. நூர் நிஸாம்
5. M.I.A பஸீர்	6. S. நாஹர்க்கனி
7. சப்ரி சின்னத்தம்பி (பிரதம முகாமைத்துவ உத்தியோகத்தர்)	8. M.M சித்தீக்
9. N.M. அன்வர்	10. N. ஹஜ்ஜிக் நிர்வாக உத்தியோகத்தர்
11. A.C.M. றியாஸ்	12. A.S.M. ஜாவித் (நிர்வாக உத்தியோகத்தர்) / - ஊடகம்
13. M.I. சுபுஹானி	14. A.S. பிஸ்றுல் றஸ்னி
15. M.K உவைஸ்	16. I.M. சுஜானா (முகாமைத்துவ சேவை அலுவலர்)
17. K. றயீஸா	18. K. அஷ்ரிக்

ஏனைய அரச சேவை உத்தியோகத்தவர்கள்

1. M.S. மதீன் - சதொச	2. ஜனாப் எம். ஏ. முனீர் - புகையிரத திணைக்களம்
3. ஜனாப் கே. எம். ரபீக் (CC)- தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகாரசபை	4. ஜனாப். N.ஹனிபா - வருமான பரிசோதகர்
5. எம்.என். ஜலீல் - வருமான வரி சேகரிப்பாளார்	6. ஜனாப் ஜே. முர்ஸலீன் - காலநிலை அவதான திணைக்களம்
7. ஜனாப் எம். எம். மஹ்பூர் - சமூக சேவைத் திணைக்களம்	8. ஜனாப் எஸ். எச். சஹாப்தீன் - கூட்டுறவு மற்றும் கட்டிடங்கள்

9. N.M.A. நிஜாம் (Supervising Authorization Officer) - மோட்டார் போக்குவரத்துத் திணைக்களம்	10. K. றபீக் (உதவி முகாமையாளர்) - தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபை
11. J. முறுசலீன் (வலிமண்டலவியல் அதிகாரி)	**12.** M.Y. தாஸீன் - துணை இயக்குணர் - கைத்தொழில் வர்த்தக அபிவிருத்தி
13. எம்.எம். மஹ்பூர் (மூத்த ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரி) சமூக பாதுகாப்பு சபை	14. M.K. ஹாஜா முகைதீன் (பட வரைஞர்) - நில அளவைத்திணைக்களம்

கனிஷ்ட ஊழியர்கள்

1. M.A. சத்தார்	2. எம்.ஏ. வாஹீபு
3. M.A. சாகுல் ஹமீது (நீதி மன்ற உதவியாளர்)	4. V.M. றாசிக்
5. A.L. மஹாஸ்	6. S.H. வாஹித்
7. A. மக்கீன்	8. M.I. நஸீர்
9. K.M. உவைஸ்	10. M.A. முனீர் (புகையிரத நிலைய உதவியாளர்)
11. K. சறப்தீன் (புகையிரத நிலைய உதவியாளர்)	12. N.M. றஹீம் (நீதிமன்ற உதவியாளர்)
13. A.C. தாலிப்	14. N.M. ஹலீம் (நீதிமன்ற உதவியாளர்)
15. N.P. அலிகான்	16. K.M. அன்வர் சதாத்
17. A.C. றாஸிக். (நீதிமன்ற உதவியாளர்)	18. M.C. அமீன்
19. M.G. சஜீத் (நீதிமன்ற உதவியாளர்)	20. M.M. அரபாத்
21. K.M. ஹக்கீத்	22. S. சாதிக்.
23. A.S. றமீன்	24. R. அஸ்கின்
25. N.M. பதியுதீன்	26. T. சுலைமான் தையிபு
27. U. சாஜஹான்	

கல்விசாரா ஊழியர்கள் (கல்வித் திணைக்களம்) -

1. அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சத்தார்	*2.* அல்ஹாஜ் எம். ஐ. ஏ. வாஹித்
3. எஸ். எச். ஏ. வாஹித்	*4.* வி. எம். ராசிக்
5. ஏ. எம். மஹாஸ்	*6.* ஐ. எம். நசீர்

கத்தோலிக்க சமூகத்தைச் சேர்ந்த சேவையாளர்கள்

மருத்துவர்கள்

1. சத்தியசீலன் கிறிசோஸ்ரொம்	*2.* யக்குலின் சாந்திராஜா
3. செபரெத்தினம் அல்மெய்டா	*4.* ஞானசீலன் குணசீலன்
5. நொறிஸ் மரியசெல்வம்	*6.* மரியாம்பிள்ளை மதுரநாயகம்
7. மரியதாஸ் பிரியதர்ஷன்	*8.* தமயான்பிள்ளை மிதூண்ராஜ்
9. அந்தோனிப்பிள்ளை ரவிகரன்	*10.* ஜெறோம் எமில் லொசிங்ரன்.
11. விஜயச்சந்திரன் (கரோலின்) ஜெரில்டஸ்	*12.* வரப்பிரகாசம் ரஜிகரன்

13. பிரான்சிஸ் விஜிதரன்	

செவிலியர்கள்

1. திருமதி . மரிய புஸ்பம் லால் குணரட்ண	2. திருமதி. அல்றின் டெல்மா மைக்கல் யூட்
3. திருமதி. ஸ்ரெலா டெலாந்தி தேவானந்தன்	4. திரு. சூசைப்பிள்ளை சுகிர்தராஜன் (சந்தோஸ்)
5. திருமதி. கிரிஜா ஜெயகாந்தன்	6. திருமதி. சிறோன்மணி கோல்டன்
7. செல்வி. தர்மராசா ஆஞ்சலா	8. செல்வி. ரியோளின் மான்சி (கரோலின்) விஜயச்சந்திரன்
9. செல்வி. கொன்சி கொன்சன்ரைன்	10. செல்வி. வினுசியா (குணசீலி) தவபாலன்

ஏனைய சுகாதார சேவை உத்தியோகத்தர்கள்

1. திருமதி. காமல் சுஜாத்தா லூயிஸ் விமலன் - குடும்ப நல உத்தியோகத்தர்	2. திருமதி . பியூளினி சுஜிதரன் - குடும்ப நல உத்தியோகத்தர்
3. திருமதி. பிலோமினா ஜோசப் - குடும்ப நல உத்தியோகத்தர் (பொது சுகாதார சேவை	4. திருமதி. பிரியங்கா விக்ரர் சேளின் - உத்தியோகத்தர் (மலேரியா தடுப்பு பிரிவு)
5. திருமதி. பிரகாசி அந்தோனிப்பிள்ளை (அரியத்தா) சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்.	6. திருமதி. மேரி புஸ்பராணி செபஸ்ரியாம்பிள்ளை - சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்
7. திரு. லூக்காஸ் ஜோசவாஸ் - சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்	8. திரு. அடைக்கலம் அந்திரேஸ்- சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்
9. திரு. அந்திரேஸ் அமலதாஸ் - சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்	10. திருமதி. சுமித்திரா (பங்கிராஸ்) சயந்தன் - சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்
11. திருமதி. கொலஸ்ரிக்கா யூட்றோஜன் - சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்	12. திருமதி. மேரி கில்டா இம்மனுவேல்ராசா (தங்கி அக்கா)- சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்
13. திருமதி. எலிசபேத் றெஜினோல்ட் - சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்	14. திருமதி. குயின்சினி நேசன்- சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்
15. திருமதி. டன்சியா சர்மின் யுனேஸ் - சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்.	16. திருமதி. சுதாநந்தி இல்ஹான் சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்.
17. திருமதி. விஜிதா றொட்டிக்கோ -சுகாதாரப்பணி உதவியாளர்.	

நோயாளர் காவு வண்டி சாரதிகள்.

1. திரு.அந்தோனிமுத்து றெஜீஸ் ராஜநாயகம்	2. திரு. றூபன் சில்வெஸ்ரர் றொணில்டன்.
3. திரு. அருளானந்தம் அருள் ஜெயக்குமார்.	4. திரு. அருள்வாசகம் றெனி சுரேந்திரன்.
5. திரு.றெஜினோல்ட் கலிஸ்ரஸ்	

பொறியியலாளர்கள்

1. குருசுமுத்து மரிய நியூமன்	2. சூசைப்பிள்ளை கருணாகரன்
3. பெனடிக்ற் பெனற்	4. ஞானசீலன் சாந்தசீலன்
5. சூசைப்பிள்ளை விமலேஸ்வரன்	6. மசனட் எட்வேட் சுதர்சன்
7. அமிர்தநாதன் (செல்வராணி) சங்கீத்	8. பிரான்சிஸ் சுவேந்திரன் ஜோசப்
9. யூலி (மேரி கலிஸ்ரா) ஜீசஸ்	10. மரியதாஸ் றொபர்ட்ஸ் பிரசாத்

வழக்கறிஞர்கள்

1. இம்மனுவேல் அல்வின் கமல்ராஜ்	2. தர்மிகா மரி தர்மதாஸ்
3. ஞானசீலன் அஜின்ஸ்ரன் பெனில்	4. ஆசீர்வாதப்பர் டிரோன் போல்

இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை சாரதிகள்

1. திரு. சுலியார் நீக்கிலாப்பிளளை	2. திரு. மனுவேல் தமயான்பிள்ளை
3. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை செபமாலை	4. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை தேவசகாயம்
5. திரு. சுவக்கீன் ஜேம்ஸ் பத்மநாதன்	6. திரு. சீமான்பிள்ளை செபதேயு (சின்ன மணி)
7. திரு. வரப்பிரகாசம் தாவீது	8. திரு. தாவீது ஞானசிங்காரம்

இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை நடத்துனர்கள்

1. திரு. ஆசீர்வாதம் சுவக்கீன்	2. திரு. மனுவேல் செபஸ்தியாம்பிள்ளை
3. திரு. செபஸ்ரி அருளானந்தம்	4. திரு. அந்தோனி சிலுவைராசா
5. திரு . ஆசீர்வாதம் ஜேம்ஸ்	6. திரு. ஞானப்பிரகாசம் தேவதாசன்
7. திரு. சுவக்கீன் வரப்பிரகாசம்	8. திரு. கஸ்பார் சவேரிதாசன்
9. திரு. வஸ்தியாம்பிள்ளை செபஸ்ரியாம்பிள்ளை	10. திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை (மத்தேஸ்) செபமாலை
11. திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை (சுவாம்பிள்ளை) செபமாலை -	12. திரு. தோவியாஸ் மரியதாஸ் -
13. திரு. தோவியாஸ் கிறிஸ்ரியான்	14. திரு. ஞானப்பிரகாசம் பேனார்ட் ஆனந்தநாயகம்

இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை ஏனைய அலுவலர்கள்

1. திரு . நீக்கிலாப்பிள்ளை (சுவாம்பிள்ளை) பொன்சேக்கா சாலைப் பரிசோதகர்	2. திரு. அந்திரேஸ் அலோசியஸ் - உதவி சாலை முகாமையாளர், செயலாற்று
3. திரு. செபமாலை பிறீமன்ராசா- சாலைப் பரிசோதகர்	4. திரு. இரட்ணசிங்கம் றோபேட்- மெக்கானிக்

காவல் துறை

1. திரு. இறப்பியேல் சிங்கராஜா - பொலிஸ் சார்ஜன்	2. திரு. யாகப்பர் ஞானசீலன்- பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்
3. திரு. சிலுவைராசா பொனிப்பாஸ் - பொலிஸ் சார்ஜன்	4. திரு. சிறில் ராஜநாயகம் டொன் மிகேல் சிறில் (பாலு)- பிரதான பொலிஸ் பரிசகர்

தபால் சேவை

1. திரு. சவிரிமுத்து அந்தோனிப்பிள்ளை - உப தபால் அதிபர்	2. திரு. பண்டாரம் பொன்னம்பலம் - உப தபால் அதிபர்
3. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை அருள்நாயகம் சிறில் - தபால் அதிபர்	4. திருமதி. கனகஜோதி பாலகிருஷ்ணன் - உப தபால் அதிபர்
5. திருமதி. விஜித்த சுகந்தினி சந்தியோகு - உப தபால் அதிபர்	6. திருமதி. ஜெயந்தி நிமால் - தபால் அதிபர்
7. திருமதி. றமேஸ் சுபாசினி - உபதபால் அதிபர்	8. திரு. சுலியார் அந்தோனிப்பிள்ளை - அஞ்சலர்
9. திரு. லாசர் சிறில் - அஞ்சலர்	10. திரு. பர்ணாந்து ஜேசுதாசன் - அஞ்சலர்
11. திரு. ஞானப்பிரகாசம் இரட்ணசிங்கம் - அஞ்சலர்	12. திரு. இரட்ணசிங்கம் சாள்ஸ் ஜோசப் - அஞ்சலர்
13. திரு. கணவதிப்பிள்ளை மகேந்திரராஜா - அஞ்சலர்	14. திரு. ஞானப்பிரகாசம் ஜேசுதாசன் (ஜீவன்) அஞ்சலர்
15. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை தேவராசா - அஞ்சலர்	16. திரு. ஸ்ரனி லிதர்சன் - அஞ்சலர்

கிராம அலுவலர்கள்

1. திரு . அகுஸ்தீன் சவேரியான்	2. திரு. கபிரியேல் குருசுமுத்து
3. திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை சீமான்பிள்ளை	4. திரு. மனுவல்பிள்ளை றொபேட்
5. திரு. சுவக்கீன் பிரான்சிஸ்	6. திருமதி.மேரிராணி பிரான்சிஸ்
7. திரு. யக்கோப்பிள்ளை அடைக்கலமுத்து	8. திரு. அடைக்கலமுத்து விமலேந்திரகுமார்
9. திரு. எமிலியானுஸ்பிள்ளை டெலிஸ்ரன் நிசாந்	10. திருமதி. ஜீவ சுகர்ணியா ஜெபநேசன் குரூஸ்
11. திரு. தேவதாஸ் நிறோஜன்	12. திரு. தேவதாஸ் சுயந்தன்
13. திருமதி .வேர்ஜினி விக்ரர்	14. திரு. ஜோண்
15. திரு. ஜேசுதாசன் சென்யூட்	16. செல்வி . டினுசா கிறிஸ்ரபெல் நோயல்
17. திருமதி. டில்றுக்சா றஜனிகாந்	

ஏனைய அரச சேவையாளர்கள்

1. திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை ஞானசீலன் - விவசாய போதனாசிரியர் (கமநல சேவைகள் திணைக்களம்)	2. திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை இம்மானுவேல் - Draftsman (நில அளவை திணைக்களம்)
3. திரு. அடைக்கலம் கீதபொன்கலன்- பொறுப்பதிகாரி (வாணிலை ஆராய்ச்சி திணைக்களம்)	4. திரு.தேவசகாயம் மரியநாயகம்- கொலணி சிவில் அலுவலர்
5. திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை மரியாம்பிள்ளை- கணக்காளர்	6. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை பேரின்ப நாயகம் சிறில்- பதிவாளர் (உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு)
7. திரு. மரியதாசன் பரமதாசன்- பிரதேச செயலாளர் (பிரதேச செயலகம்)	8. திரு. செபரத்தினம் செபதாசன்- சமூக சேவைகள் உத்தியோகத்தர்(சமூக சேவைகள் திணைக்களம்)
9. திருமதி . செபசீலி தர்மராஜா- நிர்வாக உத்தியோகத்தர்(நீதி அமைச்சு)	10. திரு . ஜேசுதாசன் அமலதாஸ் நிர்வாக உத்தியோகத்தர்(நீதி அமைச்சு)
11. திருமதி. மேரி ஜோசப்பின் (ஜேசுதாசன்) குமாரசிங்கம் - பிரதேச அதிகாரி (கமநல சேவைகள் நிலயம்)	12. திரு. சந்தியாப்பிள்ளை அகஸ் ரீன் - விரிவுரையாளர் / பிரதி அதிபர் (விவசாயக் கல்லூரி குண்டகசாலை)
13. திரு. இறப்பியேல் பிரான்சிஸ்- முகாமையாளர் (பல நோக்கு கூட்டுறவு சங்கம்)	14. திருமதி . மேரிராணி பீற்றர் முகாமையாளர் (பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம்)
15. திருமதி. கெலன்(பஞ்சலிங்கம்) பாவிலு - பொது முகாமையாளர் (பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம்)	16. திரு. அகுஸ்தீன் யுவானி - குடியேற்ற அலுவலர் (காணித் திணைக்களம்)
17. திரு. மரியதாசன் சோதிதாசன்- சிரேஷ்ட முகாமைத்துவ உதவியாளர் (தேசிய வீடமைப்பை அதிகார சபை)	18. திரு. ஞானப்பிரகாசம் ஸ்ரனிஸ்லஸ் மங்காதாஸ் - கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர் (கூட்டுறவு சங்கம் திணைக்களம்)
19. திருமதி. செல்வராணி சிசிலியா அமிர்தநாதன் கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர் (கூட்டுறவு திணைக்களம்)	20. திருமதி. மரிஸ்ரெலா கிறிஸ்ரபெல் நோயல் முகாமைத்துவ உதவியாளர் (மாவட்டச் செயலகம்)
21. திரு. மிக்கேல் மரியதாஸ்- உதவி முகாமையாளர் (இலங்கை வங்கி ஹட்டன்)	22. செல்வி. ஷிறோமி மரியதாஸ் - முகாமையாளர் (இலங்கை வங்கி கொழும்பு Gold Center)
23. செல்வி. ஆன் டினோசா மரியதாஸ் நிறைவேற்று அதிகாரி (இலங்கை வங்கி கொழும்பு மருதானை)	24. திரு. வெற்றிவேல் துரைராஜா - உதவியாளர் (கமநல சேவை நிலயம்)

25. திருமதி. அக்னஸ் நிலாந்தினி (அலோசியஸ்) சுரேஸ், முகாமைத்துவ உதவியாளர் (மாவட்ட செயலகம்)	26. திருமதி. அனுரா வேஜினி (அலோசியஸ்) தேவதாஸ்- முகாமைத்துவ உதவியாளர்(கிராம அபிவிருத்தி நிறுவனம்).
27. திருமதி. தக்ஸ்ஷினி (அலோசியஸ்) ரகுநாதன்- கணக்கு முகாமைத்துவ உதவியாளர் (கல்வி திணைக்களம்)	28. திரு.சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார் - கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (கிராம அபிவிருத்தி திணைக்களம்)
29. திரு. தர்மராச ராஜேஸ்வரன் - பிரதேச சுற்றாடல் உத்தியோகத்தர் (மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபை)	30. திரு. புறூணோ பயஸ் சிறின் பயஸ் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (விவசாயத் திணைக்களம்)
31. திரு. வெற்றிவேல் சதானந்தன் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (கிராம அபிவிருத்தி திணைக்களம்)	32. திரு. புறுணோ பயஸ் டிலுக்சன் பயஸ் - மேலதிக அரசாங்க அதிபர் (மாவட்டச் செயலகம்)
33. திருமதி. மேரி கீதானந்தி கிறிஸ்டி - சிரேஷ்ட முகாமைத்துவ சேவை உத்தியோகத்தர் (மாவட்டச் செயலகம்)	34. திரு . கீதபொன்கலன் சுதானந்தன்-சிரேஷ்ட முகாமைத்துவ சேவை உத்தியோகத்தர்(மன்னார் பொது வைத்தியசாலை)
35. திருமதி .மேரி சுலோஜினி சுரேஷ்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (மாநகர சபை யாழப்பாணம்)	36. திருமதி. அனற்றின் வில்மா ஸ்ரீபன் அரவிந்தன் - சிரேஷ்ட முகாமைத்துவ சேவை உத்தியோகத்தர் (மாவட்ட செயலகம்)
37. திரு. ஸ்ரனிஸ்லஸ் ஸ்ரனி கிஷோகர் - நகர்புற திட்டமிடல் உத்தியோகத்தர் (நகர்புற அபிவிருத்தி அதிகார சபை)	38. திரு. பங்கிராஸ் றஜனிகாந்த் - விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அலுவலர் (விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அமைச்சு)
39. திரு. கிறிஸ்தோப்பர் ஜெயபாலன் படவரைஞர் (நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம்)	40. திரு . கிறிஸ்தோப்பர் புவனதாசன் - கணக்குப்பதிவாளர் (மாகாண மற்றும் மாநகர செயலகம்)
41. செபஸ்ரியாம்பிள்ளை சத்தியதீபன் - மதிபீட்டு அலுவலர் (விலை மதிப்பீட்டு திணைக்களம்)	42. திரு. கொண்சலஸ் சுதர்சன் - சமூர்த்தி அலுவலர் (சமூர்த்தி திணைக்களம்)
43. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை வினோத் குமார் மதிப்பீட்டு அலுவலர் (விலை மதிப்பீட்டு திணைக்களம்)	44. திரு. வரப்பிரகாசம் பிரபாகரன்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (விவசாயத் திணைக்களம்)
45. திரு. யேசுராஜா விஜயராஜ்- விளையாட்டு / நன்நடத்தை பயிற்றுனர் (விளையாட்டு அமைச்சு)	46. திரு . றோபேட் றொணிஸ்ரன்- (தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர் றயில்வே திணைக்களம்)
47. திரு. புஸ்பராசா யூட் ஆனந்தகுமார் - தலைமை கமநல அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்(கமநல அபிவிருத்தி தினைக்களம்)	48. திரு. சவேரியான் பேர்டினன்ற் - தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர் (பிரதேச செயலகம்)
49. திரு.பாஸ்கரன் றொயான்சன்- தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர் (பிரதேச செயலகம்)	50. திரு. பிராஸ்சிஸ் றீகன்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (விவசாய திணைக்களம்)
51. திருமதி. சர்மிலா சாள்ஸ் - பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (பிரதேச செயலகம்)	52. திருமதி. டெனிஸ் ரீன் சுபாஸ்சந்திரன் - சமூக வலுவூட்டல் உத்தியோகத்தர் (பிரதேச செயவகம்)
53. செல்வி. தனுஜா கீர்த்திசீலன்-அவிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (கமநல சேவைகள் திணைக்களம்)	54. திருமதி. ஜெனற் சியாந்தினி கிங்ஸ்லி- மீன்வளம், நீர் வாழ் வளங்கள் திணைக்களம்
55. திரு.யேசுராசா நிரஞ்சன், அலுவலக உதவியாளர், (கடற்றொழில் திணைக்களம்)	56. செல்வி. றொசாணி ஜெறோம் எமில் - முகாமைத்துவ சேவகள் அலுவலர் (பொது நிர்வாக உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு)

57. செல்வி. பொன்சேக்கா பிரதீபா அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (கல்வித் திணைக்களம்)	58. திருமதி. ஆன்மேரி விக்ரர் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (கல்வித் திணைக்களம்)
59. திருமதி. டெலாணி கரன்ராஜ்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (கல்வித் திணைக்களம்)	60. செலவி. அந்தோனிகுரூஸ் ஜாணுகா முகாமைத்துவ சேவைகள் அலுவலர் (கல்வித் திணைக்களம்)
61. செல்வி. ஜஸ்மின் டிலீப்குமார்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்(கமநல சேவைகள் திணைக்களம்)	62. திரு. மரியசெல்வன் இருதயறாஜ் - சமுதாய சீர்திருத்த அஅபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்(சமுதாயஞ்சார் சீர்திருத்த திணைக்களம்)
63. திரு. கிளமென்ற் மெனற்- முகாமைத்துவ சேவைகள் அலுவலர் (நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம்)	64. திருமதி. மேரிமெற்றில்டா சுதர்சன் - பணியாளர் (மனித உரிமைக்கும் அபிவிருத்திக்குமான நிலயம் மன்னார்)
65. செல்வி. பிரியங்கா சியாந்தினி ஆசீர்வாதப்பர் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (கலாச்சார திணைக்களம்)	66. திருமதி.சியாளினி விமல் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (மாவட்ட செயலகம்)
67. திரு . அன்ரன் டேவிட் டென்சில் ராஜ்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (புவிசரிதவியல் கனியவள பணியகம்)	68. செல்வி. கிறிஸ்தியான் சயந்தினி- வருமான பரிசோதகர் உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
69. திரு.ஜோண் அல்பிறட் றெக்சன் வினோத் - தகவல் தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர், மாவட்ட செயலகம்	70. திரு .பொமிக்கல்(யோசப்பின்)ஷைனஸ் பிரசாந்,அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், (பொதுநிர்வாக உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு)
71. திரு . மேரிநாதன் ஜான்சன் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,(கால்நடைத் திணைக்கம்)	72. செல்வி. நித்தியா மேரிநாதன்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (வீதி அபிவிருத்தி திணைக்களம்)
73. செல்வி . சத்தியா மேரிநாதன்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (பொதுநிர்வாக உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு)	74. திருமதி. கிறிஸ்ரீன் றோச் டயானா- முகாமைத்துவ உதவியாளர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
75. திருமதி . தக்ஸ்ஷினி (மேரி கலிஸ்ரா) விவேக் குமார் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (மாவட்ட செயலகம்)	76. திருமதி . மேரிஸ்ரா (மேரி கலிஸ்ரா) சல்மன் -அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (RDHS மன்னார்)
77. திரு. செல்வராசா தயாபரன் (தயா) பொறுப்பதிகாரி (போக்குவரத்து மருத்துவ நிறுவனம்)	78. செல்வி. மேபிள் சுவேந்தினி தவநேசன்- முகாமைத்துவ சேவைகள் அலுவலர் (கல்வித் திணைக்களம்)
79. திரு. ஸ்ரிபன் ரெட்ணராஜ் டுயோன் முகாமைத்துவ சேவைகள் அலுவலர்(கலவித் திணைக்களம்)	80. திருமதி. முபேக்சா உதேனி (மாலா) வைகுந்தன்- கணக்காளர் (கல்வித் திணைக்களம்)
81. திரு .செபரெட்ணம் யுனேஸ் - பாடசாலைப் பணியாளர் (கல்வித் திணைக்களம்)	82. திரு.பிரான்சிஸ் ஜோய் பிரான்ஸிஸ்- கமநல அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் (கமநல சேவைகள் திணைக்களம்)
83. செல்வி . ஞானபாஸ்கரன் றெபேக்கா பணியாளர் (மக்கள் வங்கி)	84. திரு. சுசீலன் அன்ரனி - (சாரதி பொது நிர்வாகம் உள்நாட்டு அலுவலகள் அசைச்சு)
85. திரு. பங்கிராஸ் ஜெறோம்சுபந்தன் - பாடசாலைப் பணியாளர்(கல்வித் திணைக்களம்)	86. திரு . அலோசியஸ் அல்ரன் பெசில் - கூட்டுறவு உத்தியோகத்ர்
87. திரு. இம்மனுவேல்ராசா அருந்தவராஜா - அனர்த்த முகாமைத்துவ உதவியாளர் (மாவட்ட செயலகம் யாழ்பாணம்)	88. மெனாலின் றொபின்சன், தனியார் துறை, அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
89. அல்போன்ஸ் செல்வராஜ் - பாடசாலை காவலாளி	90. திருமதி.றொஜான் றொக்சி (றொபேட்) - அரச சார்பற்ற நிறுவன உத்தியோகத்தர்

91. திரு. சாள்ஸ் ஜோசப் கிறிஸ்ரி நிதர்சன் - காவல் அதிகாரி (LB finance)	92. செல்வி காமலின் நிஷானி சாள்ஸ் ஜோசப்- தரப்பரிசோதகர் (Garments Factory Mannar)
93. செல்வி. கிறிஸ்ரா நிறோமி சாள்ஸ் ஜோசப்- சந்தைப்படுத்தல் உதவியாளர் (Asia Assets Finance)	94. திருமதி . அமல்றாஜ் மேரி இமாக்குளேற் - நூலக பரிசாரகர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
95. திருமதி. வினிபிறீடா றஞ்சினி கொலின்ஸ் - நூலகர் உள்ளூராட்சி திணைக்களம்	96. திருமதி.பாஸ்கரன் அனுசியா- நூலக பரிசாரகர்,உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
97. திருமதி. நிசாந்தினி கருணாகரன் (அன்ரனி)- நூலக உதவியாளர்	98. திருமதி. வேணுதாசன் பற்றீசியா தயாளினி - நூலகர் உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
99. திருமதி.விமல்ராஜ் அன்ரனிற்றா- நூலக பரிசாரகர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்	100. திருமதி. பெமிலா செறின் ராஜநாயகம் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
101. திரு.பேரின்நாயகம் சிறில் றொபேட் நிக்சன் - வருமான பரிசோதகர் உள்ளூராட்சி திணைக்களம்	102. செல்வி. சவேரியான் யசிந்தா மேரி - முகாமைத்துவ உதவியாளர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
103. திருமதி. நிர்மலோஜினி பிரபாகரன் - அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்	104. திரு. தேவ அமலதாஸ் மெரினாடோ- முகாமைத்துவ உதவியாளர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
105. திரு. சீமான்பிள்ளை றெஜிஸ்குமார் - சாரதி, உள்ளூராட்சி திணைக்களம்	106. திரு.மனோகரன் பிரசன்னா- காவலாளி, உள்ளூராட்சி திணைக்களம்
107. திருமதி. றெனோல்டா செறின் பியூஸ்லஸ்- அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், உள்ளூராட்சி திணைக்களம்	

தனியார் துறை உத்தியோகத்தவர்கள்

1. திரு.அல்போன்ஸ் பற்றிக் தயாளன் - முகாமையாளர் (Ultra சீமெந்து கூட்டுத்தாபனம் கொழும்பு)	2. திரு. ஸ்ரனிஸ்லஸ் கபில்தேவ்
3. உதவி ஆசிரியர் ('எழுநா' வெளியீட்டகம். யாழ்ப்பாணம்)	4. திரு. பேர்னாட் ஆனந்தநாயகம் பேடின் பெனோ - உதவி நிகழ்ச்சிதிட்ட முகாமையாளர் / விரிவுரையாளர் (ESU - ESOFT Uni)
5. திரு. சந்தியாப்பிள்ளை அகஸ்ரீன் - Head of UNDP , Mannar	6. திரு. தேவதாசன் பிறேமானந்தன்- களஞ்சிய பொறுப்பாளர் (அக்பர் Tea Company Colombo)
7. திரு.மரியாம்பிள்ளை மரியசெல்வம்- சிறுவர் பாதுகாப்பு தலைமை அதிகாரி (ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் நிதியம் - UNICEF)	8. திரு. அருளப்பு நீல் ஆம்ஸ்ரோங்- திட்ட இணைப்பாளர்- (FORUT Jaffna Sri Lanka)
9. திரு. மேரிநாதன் எடிசன் - கடலோரம்/ கடலசார் சுற்றுச்சூழல் அலுவலர் (IUCN, FAO, UNHabittat, HDO, WeCan, Arayola Pvt. EML. DWC)	10. திருமதி. றெபேக்கா பெனிற்றஸ்- கள உத்தியோகத்தர் (வாழ்வுதயம்)
11. திரு. கில்லறி பிரசாதந் - கள உத்தியோகத்தர் (வாழ்வுதயம்)	12. திரு. எமில் தவநிறோஜன்- I T உத்தியோகத்தர் (வாழ்வுதயம்)
13. திரு. சவிரிமுத்து றேமன் அருந்தவறாஜ் - Store Keeper ZOA (மன்னார்)	14. திரு. பிரான்சிஸ் மைக்கல் பறீடன் - Sponsorship coordinator world vision
15. திருமதி. சிறாணி சேவியர் - காப்புறுதி முகவர் HNB காப்புறுதி MDRT	16. செல்வி. ஸ்டெபி ஜெனிபர் கிருபா ,சிரேஷ்ட வங்கி பணியாளர் Seylan

17. திரு. சீமான்பிள்ளை அல்டின் ஜோச் கிளை முகாமையாளர் LOLC FINANCE PLC , மன்னார்	18. திரு. ஞானபாஸ்கரன் டொறிசன் கிளை முகாமையாளர் LOLC FINANCE PLC. NANATTAN
19. திரு . டேவிட் யூட் மிதுஷன் - விற்பனைப் பிரதிநிதி (Mahindra E vehicles company)	20. லோறன்ஸ் தர்ஷன், கொழும்பு பங்குச் சந்தை

தனியார் துறை - வெளிநாடு

லூக்மன் குருசுமுத்து - சிரேஸ்ட இயக்குணர், சிஸ்கோ மின்னனு பாதுகாப்பு கட்டமைப்பு

தனி வியாபார உரிமையாளர்கள்

1. திரு. அருளப்பு மத்தேஸ் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	2. திரு. வல்லிபுரம் கத்தையா - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
3. திரு. வல்லிபுரம் சின்னையா - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	4. திரு. மனுவேல் சத்தியசீலன் உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
5. திரு. கிறிஸ்தோ யக்கோப்பிள்ளை (பிச்சையப்பா)- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	6. திரு. சின்னத்தம்பி தம்பு- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
7. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை ரிற்றியூஸ் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	8. திரு.சின்னக்கண்டு மகாலிங்கம் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
9. திரு . கபிரியேல் அந்தோனிப்பிள்ளை- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	10. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை சூசைப்பிள்ளை- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
11. திரு. மனுவேல் கிறிஸ்ரியான்- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	12. திரு. அருளப்பு ஜேம்ஸ்- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
13. திரு.செல்வநாயகம் செல்வராஜா (செல்லன்)- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	14. திரு. வேலுப்பிள்ளை நடராசா -உரிமையாளர் பற்பொடி உற்பத்தி
15. திரு . சின்னத்தம்பி வைரமுத்து (ராதா)- உரிமையாளர் - சலவை தொழிலகம்	16. திரு. ஆசீர்வாதம் ஜேம்ஸ்-உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
17. திரு. அகஸ்ரீன் இராசேந்திரம் -உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	18. திரு. யக்கோப்பிள்ளை சிலுவைராசா -உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
19. திரு. வலோரியான் தவநேசன்- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்/ தேநீர் சிற்றுண்டி உணவகம்	20. திரு . எலியாஸ் சுதாகரன் குரூஸ்- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
21. திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை பேரின்பநாயகம் சிறில்- உரிமையாளர் தேநீர்/ சிற்றுண்டி உணவகம்	22. திரு. அருமைநாயகம் ஜெயக்குமார் - உரிமையாளர் தேநீர்/ சிற்றுண்டி உணவகம்
23. திரு. மரியாம்பிள்ளை வேதம்- உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	24. திரு. அறுக்காஞ்சி ஜேம்ஸ் (எமில்) உரிமையாளர் தேநீர்/ சிற்றுண்டி உணவகம் , பல்பொருள் வாணிபம்
25. திரு . ஜெருசலேம் சிறிலப்பர் சுரேஷ் உரிமையாளர் தேநீர் / சிற்றுண்டி உணவகம்	26. திரு. ரங்கசாமி (ராஜா) உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
27. திரு. அரசரெட்ணம் பாலேந்திரா- உரிமையாளர் வெதுப்பகம்	28. திரு பேதுறு ஞானமணி - உரிமையாளர் வெதுப்பகம்
29. திரு. கந்தையா கணவதிப்பிள்ளை- உரிமையாளர்- துவிச்சக்கர வண்டி பழுதுபார்த்தல்	30. திரு. ஆசமுத்து ஜேசுதாசன்- உரிமையாளர் சலூண்
31. திரு. தம்பிமுத்து பூபாலசிங்கம் உரிமையாளர் சலவைத் தொழிலகம்	32. திரு. பொன்னையா சுப்பிரமணியம் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்

33. திரு. மரியசெல்வம் பீலிக்ஸ் பேக்ஸ்மன் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	34. திரு. சகாயநாதன் திலீபன்- - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
35. திருமதி. கிறிஸ்தம்மா வின்சன் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	36. திரு . பிரான்சிஸ் மைக்கல் டொனேஸ் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
37. திருமதி. ஐறின் மேரி சூசைப்பிள்ளை - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	38. திருமதி. சாந்தாப்பிள்ளை ஜெயசங்கர் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
39. திரு . பொன்ராசா ஸ் ரீபன் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	40. திரு . செபஸ்ரியாம்பிள்ளை ரென்சி பேர்டினன்ற் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
41. திருமதி. சுலோஜனா கனகராஜ் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	42. திருமதி. ஞானசவுந்தரி மாசில்லாமணி - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
43. திருமதி. மரிய அல்போன்சா சகாயநாதன் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	44. திரு. மனுவேல்பிள்ளை சார்ஸ் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்
45. திரு . பாக்கியராசா ஆனந்தகுமார் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிபம்	46. திரு. சின்னப்பர் கருணைநாதன் - உரிமையாளர் பல்பொருள் வாணிப
47. திரு . தேவதாஸ் ஜோர்ச் பெல்மன் உரிமையாளர் மரக்கறிக்கடை	48. திரு. ஜோன்சன் பிறீமன் பயஸ் - உரிமையாளர் தேநீர் / சிற்றுண்டி உணவகம்

கடலுணவு வாணிப உரிமையாளர்கள்

1. திரு. சுவாம்பிள்ளை நீக்கிலாப்பிள்ளை S.S.N கடலுணவு வாணிபம்	2. திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை செபரெட்ணம் N.S.R. கடலுணவு வாணிபம்
3. திரு . அந்தோனி லூக்காஸ் T.A.L கடலுணவு வாணிபம்	4. திரு . அவுறார் அடைக்கலம்(விசுவர்) கடலட்டை / கடலுனவு வாணிபம்
5. அத்தோனி அந்திரேஸ் கடலட்டை வாணிபம்	6. திரு . மிக்கேல் சின்னப்பர் - கடலுணவு வாணிபம்
7. திரு. வரப்பிரகாசம் ஜோன்சன் கடலட்டை வாணிபம்	8. திரு . வைத்தி ஞானப்பிரகாசம் (தியாகர்) கடலட்டை வாணிபம்
9. திரு . சீமான்பிள்ளை சூசைப்பிள்ளை - கடலுணவு வாணிபம்	10. திரு. யக்கோப்பிள்ளை சலமோன் - உரிமையாளர் VAJ கடலுணவு வாணிபம்
11. திரு. மத்தியாஸ் செபராசா - உரிமையாளர் PMS கடலுணவு வாணிபம்	12. திரு . அந்தோனிப்பிள்ளை டோமினிக் - உரிமையாளர் DDR கடலுணவு வாணிபம்
13. திரு .வெற்றிவேல் சத்தியானந்தன்- உரிமையாளர் STV கடலுணவு வாணிபம்	14. திரு . நேசராசா லக்ஸ்மன் -உரிமையாளர் LNKG கடலுணவு வாணிபம்
15. திரு. சந்தியா எலியாஸ்- உரிமையாளர் சோபா கடலுணவு வாணிபம் / பல்பொருள் வாணிபம்	16. திரு . சந்தியாப்பிள்ளை சார்ஸ் உரிமையாளர் அன்னை வேளாங்கன்னி கடலுணவு வாணிபம்
17. திரு. செபஸ்தியாம்பிள்ளை ஸ்ரனி - உரிமையாளர் நிலா கடலுணவு வாணிபம்	18. திரு. மகாலிங்கம் எட்வின் றோச்- உரிமையாளர் ER கடலுணவு வாணிபம்
19. திரு.வெற்றிவேல் தயானந்தன் - கடலுணவு வாணிபம்	20. திரு. மகாலிங்கம் ராஜநாயகம் உரிமையாளர்- MR கடலுணவு வாணிபம்
21. திரு. றூபன் றொயிற்றன் உரிமையாளர்- LSR கடலுணவு வாணிபம்	22. திரு. பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்லி உரிமையாளர்- செலின் கடலுணவு வாணிபம்

ஏனைய வணிக உரிமையாளர்கள்

1. திரு . பாக்கியநாதன் மத்தியூஸ்- உரிமையாளர் மத்தியூஸ் ஸ்ரூடியோ	2. திரு. கிறிஸ்தோப்பர் சுரேஸ்-உரிமையாளர் பொபி ஸ்ருடியோ

3. திரு. சிலுவைராசா ஞானராஜ் - உரிமையாளர் ராஜ் ஸ்ரூடியோ	4. திரு சிலுவைராசா மோகன்ராஜ்- உரிமையாளர் மோகன் ஸ்ரூடியோ
5. திரு . அருளானந்தம் லோறன்ஸ் - உரிமையாளர் four tees rest in	6. திரு . இம்மனுவேல் கோட்வின் விமல்றாஜ் - உரிமைகள் நியோ ஐஸ்கிறீம்
7. திரு.ஞானபாஸ்கரன் ஜோண்சன் - உரிமையாளர் - REHABOTH OFFICE AUTOMATIONS	8. திரு.ஞானபாஸ்கரன் நிஷாந்தன்- உரிமையாளர் - WAN tech
9. திரு. யுவானிஸ் கமல்ராஜ் - உரிமையாளர் IT Platform	10. திரு. யுவானிஸ் அமல்ராஜ் - உரிமையாளர் AA Sports
11. திரு. சுசீலன் மயூரன் - உரிமையாளர் - MS Travels	12. திரு. சூசைப்பிள்ளை விமலேஸ்வரன்- உரிமையாளர் - VMCT கலைமன்றம்/ engineering construction company
13. திரு. துரைராஜா நிர்த்திகன் - உரிமையாளர் NN Air travel Partner	14. திருமதி. சியாந்தனா டெலிஸ்ரன் நிசாந்- உரிமையாளர் .ஓவியன் கலையகம் மன்னார்
15. திரு. பொன்ராசா றோபேட் பாலசிங்கம் - உரிமையாளர் தையலகம்	16. திரு . அந்தோனிப்பிள்ளை தேவராசா - உரிமையாளர் தையலகம்
17. திரு. சிலுவைராசா தேவனேசன்- உரிமையாளர் தையலகம்	18. திரு. அந்திரேஸ் அலோசியஸ் (பேனார்ட்)- உரிமையாளர் தக்ஷினி மினி சினிமா
19. திரு. சந்தியா எலியாஸ் - உரிமையாளர் வின்சன் வீனஸ் மினி சினிமா	20. திரு. செபரத்தினம் கொண்சாலஸ் - உரிமையாளர் கடலுணவு வாணிபம் / சுதர்சன் மினி சினிமா

விடத்தல் தீவு அல்லாத ஆனால் விடத்தல் தீவில் வசித்து ஊருக்கு சேவையாற்றிய துறைசார் வல்லுனர்களின் விபரங்கள்

1. திரு. கிறகோரி மரியதாஸ்- Fisheries inspector / Officer UNCHER	2. திரு. ஞானமுத்து பிரான்சிஸ் - முகாமையாளர் (மாந்தை மேற்கு நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் விடத்தல் தீவு)

அரச சேவையில் முன்னேற்றம்.

விடத்தல்தீவு பல முன்னோடி நபர்களை உருவாக்கியுள்ளது. திரு. ஏ. அடைக்கலநாதன் M.P, கிராமத்தைச் சேர்ந்த முதல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இது அரசியல் வரலாற்றில் முக்கியமான மைல்கல்லாக அமைந்தது. மருத்துவர் குணசீலன், முதலில் மாகாண சபை உறுப்பினராகவும் பின்னர் மாகாண சபை அமைச்சராகவும் பணியாற்றினார். அதோடு, திரு. எம். பரமதாஸ் முதன்முதலில் உதவி அரசாங்க முகவராக (AGA) பணியாற்றினார். அதே சமயம், திரு. நீக்கிலாப் பிள்ளை மனுவேல் பிள்ளை, கிராமத்தின் முதல் உத்தரவு பெற்ற நில அளவையாளராக புதிய பாதையைத் திறந்தார்.

கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம்.

விடத்தல்தீவு கல்வி வளர்ச்சியிலும் முக்கிய முன்னேற்றங்களை கண்டுள்ளது. பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்ற முதல்நபராக திரு. என். மரியாம்பிள்ளை திகழ்ந்தார். இது எதிர்கால சந்ததியினருக்கான முன்னுதாரணமாக அமைந்தது. பேராசிரியர் ஜெயசீலன், கிராமத்தின் முதல் பல்கலைக்கழக பேராசிரியராக பதவியேற்றார். திரு. எப். நியூமன், முதன் முதலாக ஒரு பொறியியலாளராக ஆனார். கல்வி வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்குவகித்த திரு. திருச்செல்வம், முதலில் ஆசிரியராகவும், பின்னர் முதல்வராகவும் பொறுப்பேற்று கல்வி முயற்சிகளை ஊக்குவித்தார்.

மருத்துவத் துறையில் முன்னேற்றம்.

விடத்தல்தீவு தனது முதல்மருத்துவராக கிறிஸ்தொத்தம் அவர்களை உருவாக்கியது. அவர் சமூகத்திற்குச் சுகாதார பராமரிப்பிற்கான புதிய பாதைகளைத் திறந்தார். திருமதி மரிய புஷ்பம் கிராமத்தின் முதல் செவிலியராக வரலாறு படைத்தார். இதனால் சுகாதாரத் துறையில் விடத்தல்தீவின் பங்களிப்பு மேலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

சமூக வெற்றி மற்றும் பாரம்பரியம்.

விடத்தல்தீவு, பல்வேறு துறைகளில் முதல் தலைமுறை நிபுணர்களை உருவாக்கி, மீள்தன்மை மற்றும் முன்னேற்றத்தின் ஓர் கலங்கரை விளக்கமாக திகழ்கிறது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாகாண அமைச்சர்கள், பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள், சுகாதாரப் பணியாளர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் மதப் பிரமுகர்களை உருவாக்கியதிலுள்ள கிராமத்தின் பாரம்பரியம், சேவை மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கான ஆழமான வேரூன்றிய அர்ப்பணிப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சியின் சவால்களை தாண்டி, விடத்தல்தீவின் மக்கள் தலைமைத்துவம், கல்வி மற்றும் சமூக சேவையில் தொடர்ந்து பெருமைமிக்க சாதனைகளை எட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

அரசு மற்றும் பிற தொழில்முறை சேவைகள்.

விடத்தல்தீவு அரசு, கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் பிற தொழில்முறை துறைகளில் பல்வேறு பதவிகளில் தேசத்திற்குச் சேவை செய்த தலைமுறையினரை உருவாக்கியுள்ள ஒரு வளர்ச்சிக் களம் ஆகும். ஆரம்பகால அரசு ஊழியர்களில் திரு. எம்.ஏ. வாஹித் குறிப்பிடத்தக்கவர்; அவர் மன்னார் கச்சேரியின் தலைமை எழுதுநராக பணியாற்றினார். இது அவருடைய காலத்தில் பெருமைக்குரிய பதவியாக இருந்தது.

சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்புத் துறைகளில் பங்களிப்பு.

பொதுச் சுகாதார ஆய்வாளராக (PHI) பணியாற்றிய திரு. எம்.எஸ்.எம். மொஹிதீனின் பங்களிப்பு, மன்னார் பகுதிக்குள் மேம்பட்ட சுகாதார நிலைகளை உருவாக்க உதவியது. விடத்தல்தீவின் பல இளைஞர்கள் சிவில் மற்றும் பொதுச் சேவைகளில் சிறப்புடன் பணியாற்றினர். திரு. எஸ். சுலைமான் ரயில்வேத் துறையில் பணியமர்த்தப்பட்டார்; திரு. ஏ. ஜூனைதீன் குடிவரவும் குடியேற்றத் துறையிலும் பணியாற்றினார். இது தேசிய அரசாங்க சேவைகளில் கிராமத்தின் விரிவடைந்த பங்காற்றலைக் காட்டுகிறது. திரு. ஏ. ரசூல் இலங்கை விமானப்படையில் பணியாற்றி, பாதுகாப்புத் துறையில் விடத்தல்தீவின் மக்களின் வளர்ந்துவரும் பங்களிப்பை எடுத்துக்காட்டினார்.

சுகாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம்.

விடத்தல்தீவு சுகாதாரத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளைப் பெற்றுள்ளது. மருத்துவர் ஐ.எல்.எம். இஸ்ஸாதீன் மரியாதைக்குரிய மருத்துவராக திகழ்ந்தார். தொடர்ந்து மருத்துவர் ஏ.எல். ரகுமான், மருத்துவர் ஏ.ஜே. முகமது ஹீசைன், மருத்துவர் எம்.ஏ.சி. முகமது சமீர் மற்றும் மருத்துவர் எம்.எஸ். ஃபாரூக் ஆகியோர் இந்தத் துறையில் தலை சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கினார்கள். மருத்துவர் ரஹ்மத்துல்லா மருத்துவ அதிகாரியாகப் பணியாற்றினார். அதேவேளை, மருத்துவர் ஏ.ஜே. பைசல், MBBS, FRACGP (ஆஸ்திரேலியா), மற்றும் MRCGP (UK) போன்ற உயர்தகுதிகளைப் பெற்று சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்றார். வடமேற்கு மாகாணத்திற்கான பொதுச் சுகாதார இயக்குநராக ஆலோசகர் நிபுணராக பணியாற்றிய மருத்துவர் எம். முகமது யாசின் மற்றும் திறமையான மகப்பேறியல்துறை நிபுணர் மருத்துவர் எஸ்.எஃப்.எல். முகமது லியாஸ் ஆகியோர் மருத்துவத்துறையை மேலும் வலுப்படுத்தினர். மேலும், மருத்துவர் எம்.ஐ.எம். கபீர், மருத்துவர் எம்.ஏ.சி. ஹனிஃபா, மருத்துவர் எம்.எஸ். தாஹிர், மருத்துவர் எஸ். நிஜார் ஆகியோர் சிறப்பு மருத்துவ நிபுணர்களாக, எம்.ஐ. கலீல் (ஆயுர்வேதம்), எம்.ஜி. அன்சார் மற்றும் எம்.கே. வாஹித் (ஹோமியோபதி) ஆகியோர் பாரம்பரிய மருத்துவத் துறையில் நிபுணர்களாக பணியாற்றினர்.

சட்டம் மற்றும் நிர்வாகத் துறையில் சாதனைகள்.

விடத்தல்தீவிலிருந்து எம்.ஐ. வாஹித், வி.எஸ். பைசல் மற்றும் எஸ்.எஃப்.எல். முகமது ஆகியோர் வழக்கறிஞர்களானார்கள். ஏ.எம். ஹனிஃபா எல்.எல்.எம். (LL.M.) பட்டம் பெற்று சட்டத் துறையில் உயர்ந்தார். டி. ராசிக் தனது வாழ்க்கையில் சட்டம் மற்றும் மருந்துத் துறைகளை இணைத்தார்.

வணிகம், நிதி மற்றும் பொறியியல் துறைகள்.

விடத்தல்தீவு வணிகம், நிதி மற்றும் பொறியியல் துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைந்தது. பட்டயக் கணக்காளர் வி.எம். முகமது காசிம், எம்.பி.ஏ. தகுதி பெற்ற தலைமைக் கணக்காளர் எம்.எம். ரஷீத் மற்றும் உள்ளக கணக்காய்வாளர் எம்.ஐ. ரஃபிக் ஆகியோர் நிதித் துறையில் தங்களது பங்களிப்பை வழங்கினார்கள். பட்டய வடிவமைப்பு பொறியாளராக எம்.டி. முகமது இஸ்மாயில் பணியாற்றினார். எம்.எஸ். அப்துல்கரீம், மனிதவள மேலாண்மை துறையில் எம்.பி.ஏ. பட்டம் பெற்ற ஜவுளி பொறியியலாளராக வளர்ந்தார். சிவில் பொறியியல் துறையில் எம்.எஸ்.எம். ரிஸ்வான் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினார்; மேலும், எம்.ஏ.சி. முகமது பாசில் இயந்திர பொறியியலாளராக தன்னை நிலைநிறுத்தினார்.

சர்வதேச அளவில் வளர்ச்சி.

விடத்தல்தீவிலிருந்து பலர் வெளிநாடுகளில் கல்வியைத் தொடர்ந்தனர் மற்றும் சர்வதேச அளவில் முக்கிய பங்களிப்புகளை வழங்கினர்.எம்.என். இக்பால் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் பணியாற்றினார்; ஏ.ஜே. முகமது ஹீசைன் இங்கிலாந்தில் முதுகலை பட்டம் பெற்று, ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறினார். எம்.ஏ.சி. காசிம் மற்றும் எம்.ஏ. ஃபெரோஸ் ஆகியோர் இங்கிலாந்தில் உயர்பட்டங்களைப் பெற்றனர். இதனால் கிராமத்தின் உலகளாவிய இருப்பு வலுப்பெற்றது. வணிகத் துறையில், எம்.எஸ்.எம். ஹமீம் கொழும்பில் வெற்றிகரமான தொழிலதிபராக மாறி, வணிக சமூகத்தையும் பலப்படுத்தினார்.

நிகர் கூறு.

பல ஆண்டுகளாக, விடத்தல்தீவு பல்வேறு துறைகளில் அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், சுகாதாரத் துறையினர், ராணுவ அதிகாரிகள், வணிக வல்லுநர்கள் மற்றும் சட்ட வல்லுநர்களை தொடர்ந்து உருவாக்கி வருகிறது. அவர்களது சாதனைகள் தனிப்பட்ட வெற்றிகளை மட்டுமல்லாமல், விடாமுயற்சி, மீள்தன்மை மற்றும் சமூகத்திற்கான அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றின் உணர்வுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இதன்மூலம், தேசிய வளர்ச்சிக்கும் உலகளாவிய சமூகத்திற்கும் விடத்தல்தீவின் நீடித்த பங்களிப்பு வலுப்படுத்தப்படுகிறது.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு முதன்மையாக வரலாற்றுப் பதிவுகள், கிடைக்கக்கூடிய சமூக ஆவணங்கள், உள்ளூர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மற்றும் முந்தைய ஆய்வு புகார்கள் போன்ற இரண்டாம் நிலை தரவுகளையே நம்பியுள்ளது. முக்கியமான வரம்பாக, விடத்தல்தீவிலிருந்து வரும் தனிநபர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் விரிவான காப்பகத் தரவுத்தொகைகள் மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ பணியாளர் தரவுத்தளங்கள் இல்லாதது குறிப்பிடத்தக்கது. பல நியமனங்கள் மற்றும் பங்களிப்புகள், குறிப்பாக இடப்பெயர்ச்சி காலத்திற்கும் முந்தையவை முறையாக ஆவணப்படுத்தப்படாமல் உள்ளன. அல்லது வாய்மொழி வரலாற்று மூலம் மட்டுமே அறியப்படுகின்றன. மேலும், காலனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு பிந்திய ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகல், தொழில்முறை வளர்ச்சியின் முழுமையான மேலோட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இடப்பெயர்ச்சி, மோதல் மற்றும் மீள்குடியேற்றத்தால் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் பல தனிநபர்களின் இயல்பான தொழில்முறை முன்னேற்றத்தை பாதித்துள்ளன, இதனால் தொழில்முறை தரவுகளும் சமூக அளவிலான வேலைவாய்ப்புகளும் இழக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், பாலினம் அடிப்படையிலான பிரிக்கப்பட்ட தரவுகளின் இல்லாமை தொழில்முறை துறைகளில் விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த பெண்களின் பங்களிப்பு மற்றும் வளர்ச்சியை மதிப்பீடு செய்வதை கடினமாக்கியுள்ளது.

தாக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் இலங்கையில் மோதலுக்குப் பிந்திய மீட்பு, வரலாற்று நினைவகம் மற்றும் கிராமப்புற தொழில்முறை முன்னேற்றத்திற்கு முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. முதன்மையாக, ஓரங்கட்டப்பட்ட சூழ்நிலைகளிலும் இடப்பெயர்ச்சி அனுபவத்திலும் கூட தொழில்முறை வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் கல்வி மற்றும் சமூக ஒற்றுமை மிக முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளதை விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பதிவு வெளிப்படுத்துகிறது. இரண்டாவதாக, மோதலால் தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி தனிநபர்களின் மட்டுமல்ல, முழு சமூகங்களின் தொழில்முறை பாதைகளை எவ்வாறு கடுமையாகச் சீர்குலைத்தது என்பதையும் விளக்குகிறது. இதனால் சமூக மேம்பாடும் சமூக-பொருளாதார மறுவாழ்வும் நீடித்த தாக்கங்களை எதிர்கொண்டன. மேலும், மோதலுக்குப் பிந்திய சூழ்நிலைகளில் தொழில்முறை தொடர்ச்சியை மீட்டெடுப்பதும், மனித மூலதனத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதும் குறித்து பெருமளவு துல்லியமான ஆதரவு தேவையென்பதையும் இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது. இறுதியாக, விடத்தல்தீவிலிருந்து வரும் நிபுணர்களின் நீடித்த சமூக மனப்பான்மையும் தேசிய சேவைக்கான அர்ப்பணிப்பும், கிராமப்புற மீள்தன்மை மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பிற்கு ஒரு முன்மாதிரியை வழங்குகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

- விடத்தல்தீவையும் இதே போன்ற கிராமங்களையும் சேர்ந்த அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், சுகாதாரப் பணியாளர்கள் மற்றும் பிற நிபுணர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாறுகளை சேகரித்து, பாதுகாத்து, டிஜிட்டல் வடிவில் ஆவணப்படுத்துவதற்கான விரிவான காப்பகத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும்.
- மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட தொழில்முறை கட்டமைப்பை மீட்டெடுப்பதற்காக, இடம்பெயர்ந்த

நிபுணர்களை மீண்டும் பொதுச் சேவைத்துறைகளில், குறிப்பாக அவர்களின் சொந்த பகுதிகளில் ஒருங்கிணைக்க சிறப்புத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும்.

- எதிர்கால ஆய்வுகளும் தலையீடுகளும், தற்போதைய ஆவணங்களில் குறைவாக பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ள விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த பெண்களின் தொழில்முறை வளர்ச்சியை ஆவணப்படுத்தவும் ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும்.
- கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் பொதுநிர்வாகம் போன்ற துறைகளில் இளைஞர்களின் நுழைவினை ஊக்குவிப்பதற்காக இலக்குத் திட்டங்கள், உதவித் தொகைகள், பயிற்சி திட்டங்கள் மற்றும் வழிகாட்டுதல் வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமப்புற சமூகங்களைச் சேர்ந்த நிபுணர்களின் பங்களிப்புகளை அங்கீகரித்து கௌரவிக்கும் தளங்களை உருவாக்க அரசு மற்றும் சிவில் சமூகம் முன்வர வேண்டும். இது கூட்டுநினைவையும் பாதுகாக்கும் வழியாகவும், எதிர்கால சந்ததியினரை ஊக்குவிக்கும் கருவியாகவும் அமையும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவின் பயணம் கல்வி, சமூக மீள்தன்மை மற்றும் சமூக மூலதன மாற்றத்திற்கு ஓர் சக்திவாய்ந்த சான்றாக இருக்கிறது. இருப்பினும், இடப்பெயர்ச்சி இந்த வளர்ச்சிப் பாதையைக் கடுமையாகச் சீர்குலைத்தது. இதனால் மோதல் பாதித்த பிரதேசங்களில் கிராமப்புற தொழில்முறை முன்னேற்றத்தின் மாறுபாடுகள் தெளிவாக வெளிப்பட்டன.

இந்த சவால்களை கடந்து, இடப்பெயர்ச்சிக்கு முன்பும் பின்பும் விடத்தல்தீவின் மக்கள் காட்டிய விடாமுயற்சி மற்றும் சாதனைகள், பொதுச் சேவைக்கும், தேசிய வளர்ச்சிக்கும் ஒரு நிலையான அர்ப்பணிப்பாக திகழ்கின்றன.

மோதலுக்குப் பிந்திய சமத்துவமான இலங்கையை உருவாக்க, இத்தகைய சமூகங்களை மீட்டெடுத்தல் மற்றும் ஆதரித்தல் அவசியமாகும். வரலாறு ஆவணப்படுத்தல், தொழில்முறை மறுஒருங்கிணைப்பு மற்றும் கல்வித் துறையில் தொடர்ச்சியான முயற்சிகள், விடத்தல்தீவின் பங்களிப்பின் மரபை எதிர்கால சந்ததியினருக்குப் முன்னிட்டு வழங்கும்.

உசாத்துணைகள்.

- Daily FT. (2012, July 26). The bigger picture. Daily FT (via VivaLanka). https://www.vivalanka.com/newspage/326614ai-the-bigger-picture
- Daily FT. (2014, November 10). Findings of Citizens' Commission on Expulsion of Muslims from Northern Province by LTTE. Daily FT. https://www.ft.lk/article/105929/Findings-of-Citizens-Commission-on-Expulsion-of-Muslims-from-Northern-Province-by-LTTE
- Daily FT. (2020, March 2). LTTE's mass expulsion of Muslims from the north 30 years ago. Daily FT. https://www.ft.lk/Columnists/LTTE-s-mass-expulsion-of-Muslims-from-the-north-30-years-ago/4-707788
- Daily FT. (2020, September 7). Protect Wedithalathive. Daily FT. https://www.ft.lk/Opinion-and-Issues/Protect-Wedithalathive/44-705657
- Daily FT. (2025, April 25). Findings of Citizens' Commission on Expulsion of Muslims from Northern Province by LTTE. Daily FT. https://www.ft.lk/article/105929/Findings-of-Citizens
- La ViaCampesina. (2024, July 19). Sri Lanka: Social movements allege large-scale land diversion from nature reserve for industrial aquaculture project. La ViaCampesina. https://viacampesina.org/en/2024/07/sri-lanka-social-movements-allege-large-scale-land-diversion-from-nature-reserve-for-industrial-aquaculture-project/
- Shakya, R. (2009). Protracted Muslim displacement in Sri Lanka. Forced Migration Review, (34), 32–33. https://www.fmreview.org/uruguay/shakya
- Sunday Leader. (2012, April). Investigation – Mannar GA report on fishermen. The Sunday Leader (via RSS aggregation). https://taneytown4.rssing.com/chan-3896728/all_p1.html
- UNDP Sri Lanka. (2023, March). Updated landscape strategy for building social, economic and ecological resilience in Mannar coastal landscape (Op. Phase 07). UNDP. https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/2023-05/Mannar%20Landscape%20Strategy%2005-05-2023.pdf
- Wikipedia. (n.d.). Vidattaltivu. Wikipedia. Retrieved April 25, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Vidattaltivu
- Wikimapia. (n.d.). MN/Thuya Joseph VazMahavidyalayam& Play Ground, Vidataltivu.

Wikimapia.http://wikimapia.org/24850985/MN-Thuya-Josephvaz-Mahavidyalayam-Play-Ground

அறிவியல்,

தொழில்நுட்பம்,

உட்கட்டுமானம்,

இயக்கம்.

21. பாரம்பரியத்திலிருந்து நிலைத்தன்மை வரை: இலங்கையின் விடத்தல் தீவின் சிவில் பொறியியல் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு ஆய்வு.

சாந்தசீலன் ஞானசீலன்[32].

சுருக்கம்.

இலங்கை வடமாகாணத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பகுதியில் அமைந்துள்ள வரலாற்று அடுக்குகளால் வளமான கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவை மையமாகக் கொண்ட இந்த ஆய்வு, அதன் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் திட்டமிடல் அம்சங்களை விரிவாக மதிப்பீடு செய்கிறது. இடம் சார்ந்த பகுப்பாய்வு, கட்டிட ஆவணங்கள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு ஆய்வு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, காலனித்துவ காலம் முதல் உள்நாட்டு யுத்தம், அதன் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு மற்றும் தற்போதைய வளர்ச்சி நிலையை (2025 வரை) இந்த அறிக்கை பின்தொடர்கிறது. உயர் தீர்வு கொண்ட செயற்கைக்கோள் படங்கள், புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) அடுக்குகள் மற்றும் தளஆதார ஆவணங்கள் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி, சாலை வலையமைப்புகள், வடிகால் அமைப்புகள், மண்டல வரையறைகள் மற்றும் பொதுச் சேவைகள் விநியோகம் போன்ற முக்கிய இடைவெளிகளை ஆய்வு செய்கிறது. சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பு, முறைசாரா குடியேற்ற விரிவாக்கம் மற்றும் பாரம்பரியக் கட்டிடங்கள் அழிவு போன்ற சவால்கள் பகுப்பாய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அதேவேளை, சிவில் சமூகக் கொத்தணி அமைப்புகள், மத கட்டிட பன்முகத்தன்மை மற்றும் கடலோரப் பொருளாதார உட்கட்டமைப்பில் பயன்படுத்தப்படாத திறன்கள் அடையாளம் காணப்படுகின்றன. புயல் நீர் மேலாண்மை, பசுமை உட்கட்டமைப்பு மற்றும் காலநிலை தாங்கும் வடிவமைப்புகளை வலியுறுத்தும் சமூக உணர்திறன் கொண்ட திட்டமிடல் கட்டமைப்பை அறிக்கை முன்வைக்கிறது. போருக்குப் பிந்தைய கடலோர மேம்பாட்டிற்கான ஒரு மாதிரியாக விடத்தல்தீவு அமைந்துள்ளதுடன், கிராமப்புற இலங்கையில் உட்கட்டமைப்பு, பாரம்பரியம் மற்றும் நிலைத்தன்மை ஆகியவை எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கப்படலாம் என்பதற்கான முன்னுதாரணமாக விளங்குகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: விடத்தல்தீவு, கிராமப்புற உட்கட்டமைப்பு திட்டமிடல், மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு, கடலோர பொறியியல், கட்டிடக்கலை பாரம்பரியம்.

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு, மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பகுதியில் அமைந்த கடலோரக் கிராமமாகும். இந்த கிராமம் மீள்தன்மைக்கும் பாதிப்புக்கும் இடையே ஒரு வரலாற்று சமநிலையைப் பராமரித்து வந்துள்ளது. காலனித்துவ கால மரபுகள், பூர்வீகக் கட்டிட நடைமுறைகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகளால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளதோடு, திட்டமிடலற்ற கட்டுமான சூழலுடன் இன்று வாழ்கிறது. சிதறிய இயற்கை குடியிருப்பு பகுதிகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய கட்டமைக்கப்பட்ட வீட்டு தொகுதிகள் ஆகியவை அதன் சமூக-அரசியல் மாற்றங்களைக் காட்டுகின்றன. இக்கட்டமைப்புகள் மாற்றமடைந்தாலும், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிவில் பொறியியல் வடிவமைப்புகளின்மை காரணமாக வெள்ளப் பாதிப்பிற்குட்பட்ட உட்கட்டமைப்பு, பராமரிக்கப்படாத சாலைகள் மற்றும் தற்காலிகமான பொது சேவை விநியோகம் போன்ற சிக்கல்கள் தொடர்ந்து நிலவுகின்றன. இந்த அறிக்கை, காலனித்துவ காலம் முதல் உள்நாட்டு மோதல்கள் மற்றும் 2009 பிந்தைய மறுசீரமைப்பு காலம் வரை விடத்தல்தீவின் கட்டிட வளர்ச்சி மற்றும் உட்கட்டமைப்பு பரிணாமங்களை விரிவாக மதிப்பீடு செய்கிறது. பின்வரும் முக்கிய அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட திட்டமிடல் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன், தரமான பாரம்பரிய நுண்ணறிவுகளுடன் அளவுத் தரவுகளையும் இணைக்கிறது. இந்த மதிப்பீடு, மாந்தை மேற்கு பகுதியில் உள்ள இலுப்பைக்கடவை, அடம்பன் போன்ற அருகிலுள்ள கிராம நிர்வாக பிரிவுகளையும் உள்ளடக்குகிறது. இவை பகிர்ந்த சூழ்நிலைகள் மற்றும் மேம்பாட்டு தேவை சார்ந்த பிராந்தியச் சூழலைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. உயர் தீர்வுள்ள செயற்கைக்கோள் படங்கள் (2023–2025), புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) மேலடுக்குகள் மற்றும் இடதள ஆவணங்கள் வழியாக குடியேற்ற வடிவமைப்புகள், பிரதேச அமைப்புகள், வடிகால் இயக்கவியல், கட்டுமானப் பொருள் வகைகள் மற்றும் நிறுவன மையங்கள் ஆகியவற்றை பகுப்பாய்வு செய்கின்றது. இதில் காணப்படும் முடிவுகள், கலாசார அடித்தளமும் சுற்றுச்சூழல் உணர்திறனும் கொண்ட பொறியியல் உத்திகள் நோக்குவழி காட்டுகின்றன. இது, விடத்தல்தீவை யுத்தத்திலிருந்து மீண்டு வரும் ஒரு கிராமமாக மட்டுமல்லாது, இலங்கையின் வடமாகாணத்தில் காலநிலை மாற்றத்திற்குத் தாங்கும், மற்றும் பாரம்பரியத்துடன் இணைந்த கிராமப்புற மாற்றத்திற்கான ஒரு சோதனை மாதிரியாகவும்

32 பொறியியலாளர், அவுஸ்ரேலியா.

மையப்படுத்துகிறது.

சூழல் மற்றும் புவியியல் கண்ணோட்டம்.

விடத்தல்தீவு, இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் உள்ள மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட ஒரு கடலோர கிராமமாகும். இது மன்னார் நகரத்திலிருந்து தென்கிழக்கே சுமார் 25 கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இந்தக் கிராமம் A32 நெடுஞ்சாலைக் கரையோரமாக அமைந்துள்ளது. விடத்தல்தீவு வளைகுடாவுடன் தொடர்புடைய உணர்திறன் மிக்க கழிமுக சூழல் அமைப்பான விடத்தல்தீவு ஆற்றுவழிகளை எல்லையாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த நிலப்பரப்பு தட்டையாகவும், வெள்ளப்பெருக்குக்கு ஆட்படும் தாழ்வான பகுதிகளும் காணப்படுகின்றன. மணல் மற்றும் லட்டரைட் (lateritic soils) கலந்த மண்ணால் இது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை சுற்றுச்சூழலுக்கான மதிப்பை உயர்த்துவதோடு, உட்கட்டமைப்பு சேதத்திற்கும் வழிவகுக்கின்றன.
வரலாற்றுப் பார்வையில், விடத்தல்தீவு ஒரு புறக்காவல் மையமாக இருந்து வந்துள்ளது. முதலில் 17ஆம் நூற்றாண்டில் காலனித்துவக் கத்தோலிக்க மறைப்பணி நடவடிக்கைகளுக்குப் பூர்வகதியாகவும், பின்னர் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கடல் புலிகளின் தளபாடத் தளமாகவும். இந்தக் கிராமத்தின் கட்டமைக்கப்பட்ட சூழலில் 400 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தேவாலயங்கள் முதல் சமீப காலத்தில் புனரமைக்கப்பட்ட வீட்டுத் தொகுதிகள் வரையிலான வரலாற்று அடுக்குகள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. இலுப்பைக்கடவை, வெள்ளாங்குளம் மற்றும் அடம்பன் போன்ற அண்டை கிராம நிர்வாக பிரிவுகள், கடலோர மற்றும் உள்நாட்டு இடமாற்று இயக்கவியல் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன. இவை மீன்பிடித் தொழில்கள், சிறிய அளவிலான விவசாயம் மற்றும் வெளிநாட்டு நிதி உதவிகளைச் சார்ந்த உட்கட்டமைப்புகளுக்குள் இயங்குகின்றன. விடத்தல்தீவின் தற்போதைய வளர்ச்சி நிலை, சுற்றுச்சூழல் மற்றும் உட்கட்டமைப்புச் சவால்களால் கட்டுப்படுகிறது: போதிய தரமான சாலை மேற்பரப்பின்மை, குறைந்த தரமுள்ள மழைநீர் வடிகால் அமைப்புகள், குழாய் நீர் வழங்கல் குறைவாக இருப்பது, மற்றும் தேவையான வகையில் பிரதேஷப்படுத்தப்படாத மண்டலப்படுத்தப்படாத பொது சேவைகள் போன்றவை இதில் அடங்கும். இருப்பினும், இந்தக் கிராமம் மத நிறுவனங்கள், கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் மக்கள் சேவை மையங்களின் ஒருங்கிணைவால் நன்மை அடைகிறது. இது சமூக மையமாகும் திட்டமிடலுக்கான அடித்தளத்தைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, இந்த அறிக்கை விடத்தல்தீவை தனித்து இயங்கும் இடமாகக் காணாமல், உட்கட்டமைப்பு, அடையாளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மை ஆகியவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, நிலைத்த மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக ஒத்திசைவான எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் பன்முகத் திட்டமிடல் பிராந்தியத்தின் ஒரு பகுதியாக விளக்குகிறது.

- போருக்குப் பிந்தைய கட்டவிழ்த்து அமைக்கப்பட்ட வீட்டு திட்டங்கள்,
- இயற்கை தாவர உறையுடன் கூடிய பாரம்பரிய கிராமக் கட்டமைப்புகள்,
- தேவாலயங்கள், பாடசாலைவாசல்கள், பாடசாலைகள் மற்றும் நூலகத்துடன் கூடிய மத மற்றும் குடிமை மையங்கள்.

குறிக்கோள்கள், முக்கியத்துவம் மற்றும் ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

அறிக்கையின் நோக்கங்கள்:இந்த அறிக்கையின் முக்கிய நோக்கம், விடத்தல்தீவின் உட்கட்டமைப்பு, கட்டிடக்கலைப் பரிணாமம் மற்றும் இடச்சார்ந்த நகராக்க வளர்ச்சியை சிவில் பொறியியல் மற்றும் திட்டமிடல் அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்வதாகும். அதற்கான முக்கிய குறிக்கோள்கள் வருமாறு:

- செயற்கைக்கோள் படங்கள், தளத் தரவுகள் மற்றும் புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) மேலடுக்குகளைப் பயன்படுத்தி சாலைகள், வடிகால் அமைப்புகள், பொது வசதிகள், வீட்டு தொகுதிகள் மற்றும் கடலோர கட்டமைப்புகளின் தற்போதைய நிலையை மதிப்பீடு செய்தல்.
- காலனித்துவ மற்றும் பூர்வீகக் கட்டிடக்கலை வகைகள் முதல் போருக்குப் பிந்தைய கட்டிடங்களுக்கு இடையே உள்ள மாற்றங்களை பகுப்பாய்வு செய்தல். இதில் கட்டுமானப் பொருட்கள், கட்டிடமுறை மற்றும் காலநிலை அனுபவத்திற்கு ஏற்ப வடிவமைப்பு போன்றவை அடங்கும்.
- போக்குவரத்து பாதுகாப்பு, மண்டல வடிகட்டல், சுகாதாரம் மற்றும் சமூக பொதுச் சேவைகளில் திட்டமிடல் குறைபாடுகள் மற்றும் சேவை இடைவெளிகளை அடையாளம் காணுதல்.
- தொழில்நுட்ப ரீதியாக நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய, கலாச்சார ரீதியாக உணர்திறன் வாய்ந்த பொறியியல் மேம்பாடுகள், மண்டல உத்திகள் மற்றும் சமூகக் கலந்துரையாடல் வழிமுறைகள் அடங்கிய வடிவமைப்பு தீர்வுகளை முன்மொழிதல்.
- இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் அமைந்த இதேபோன்ற கடலோர மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய கிராமங்களுக்கான அளவிடக்கூடிய மற்றும் ஏற்புடைய திட்டமிடல் கட்டமைப்பினை வழங்கல்.

முக்கியத்துவம்.

மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு, காலநிலை அபாயங்கள் மற்றும் பாரம்பரியத் தொடர்ச்சியை ஒரே நேரத்தில் எதிர்கொண்டு செயல்படும் கிராமப்புற சமூகங்களுக்கான பிரதிநிதியாக விடத்தல்தீவு விளங்குகிறது. A32 நெடுஞ்சாலையின் வழியாக முக்கிய போக்குவரத்து அணுகல் மற்றும் விடத்தல்தீவுக்கு அருகாமையில் அமைந்திருக்கின்றது என்பதுடன், அதன் தனித்துவமான கட்டிடக்கலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாரம்பரியமும் இணைந்து, நிலையான கிராமப்புற மாற்றத்திற்கு வழிகாட்டும் மாதிரிக் கிராமமாக இடம் பெறுகிறது. இந்த அறிக்கை பின்வரும் பல்வேறு பங்குதாரர்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது:

- நிலத்தினை மையமாகக் கொண்ட சான்றுகளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட திட்ட உத்திகளைத் தேடும் உள்ளூர் நிர்வாக அதிகாரிகள் மற்றும் திட்டமிடுபவர்கள்,
- கிராமப்புற உட்கட்டமைப்பு, வாழ்வாதாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபடும் நன்கொடையாளர்கள் மற்றும் அரசு சாரா அமைப்புகள்,
- இலங்கையின் போருக்குப் பிந்தைய கட்டிடக்கலை, முறைசாரா குடியேற்றங்கள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு இடைவெளிகளை ஆய்வு செய்யும் கல்வியாளர்கள் மற்றும் பொறியியலாளர்கள்.

சுற்றுச்சூழல், கலாச்சாரம் மற்றும் சமூகமான உண்மை நிலைகளை மையமாகக் கொண்டு, இந்த ஆய்வு கிராமப்புற உட்கட்டமைப்பு திட்டமிடலுக்கான ஒரு முழுமையான மற்றும் உணர்திறன் வாய்ந்த அணுகுமுறையை வழங்குகிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் போருக்குப் பிந்தைய நகர்ப்புற மறுசீரமைப்பில் நிறைய கவனம் செலுத்தப்பட்டாலும், வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள கடலோர கிராமங்களுக்கான சிறிய அளவிலான பொறியியல் மற்றும் திட்டமிடல் ஆவணப்படுத்தல் குறைவாகவே உள்ளது. குறிப்பாக, பின்வரும் அம்சங்களை ஒருங்கிணைக்கும் வகையில் முழுமையான பகுப்பாய்வுகள் காணப்படுவதில்லை:

- உட்கட்டமைப்புகளின் செயற்கைக்கோள் மற்றும் புவிசார் தரவுகளின் அடிப்படையிலான மதிப்பீடுகள்,
- கட்டிடக்கலை வரலாறு மற்றும் வடிவமைப்புக் கலையின் தொழில்நுட்ப மதிப்பீடுகள்,
- இடம்பெயர்ந்த மற்றும் முன்னர் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்களிடமிருந்து பெறப்படும் பங்கேற்பு வாய்ந்த திட்டமிடல் தொடர்பான உள்ளுணர்வுகள்.

இந்த ஆய்வின் நோக்கம், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதேபோன்ற கிராமப்புற குடியிருப்புகளுக்கு ஏற்றவாறு, காலநிலை மாற்றத்திற்குத் தாங்கும், பாரம்பரியத்துடன் உணர்திறன் வாய்ந்த மற்றும் இடம்சார் ஒருங்கிணைந்த சிவில் பொறியியல் உத்திகளை முன்மொழிவதன் மூலம் இந்த ஆராய்ச்சி இடைவெளியை நிரப்புவதாகும்.

பயன்படுத்தப்பட்ட முறை மற்றும் கருவிகள்.

விடத்தல்தீவின் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட சூழலை மதிப்பீடு செய்யும் நோக்கில், இந்த ஆய்வு இடம்சார் பகுப்பாய்வு, கட்டிடக்கலை ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் சிவில் பொறியியல் நோயறிதல்களை இணைக்கும் கலப்பு முறை அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொண்டது. சூழல் நிலைகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப துல்லியம் உறுதி செய்யப்படுவதற்காக, தரவளவுகளும் தரநிலை தரவுகளும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன.

இடம்சார் மற்றும் செயற்கைக்கோள் படங்களின் பகுப்பாய்வு.

2023–2025 ஆம் ஆண்டுக்குள் பெற்ற உயர் தீர்வுள்ள செயற்கைக்கோள் படங்களை (OpenStreetMap) போன்ற திறந்தவெளி புவிசார் தரவுகளுடன் இணைத்து பயன்படுத்தப்பட்டது.
இதில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடுகள்: சாலைகளின் அடுக்கமைப்புகள் மற்றும் மேற்பரப்பின் தரநிலைகள், வீட்டு தொகுதிகள் மற்றும் பொது வசதிகள் வழங்கல், தாவர உறை, கடலோர எல்லைகள் மற்றும் கழிமுக அமைப்புகள், வெள்ள அபாய மண்டலங்கள் மற்றும் சாத்தியமான வெள்ளப்பாதைகள். இந்த இடம்சார் வரைபடமிடல், உட்கட்டமைப்பில் உள்ள இடைவெளிகள், நில பயன்பாட்டு முரண்பாடுகள் மற்றும் முக்கியமான கொத்தணிகளை அடையாளம் காண உதவியது.

கள அவதானிப்புகள் மற்றும் காட்சி ஆவணங்கள்.

இலக்கிய மற்றும் கொள்கை மதிப்பாய்வு.

திட்டமிடல் மற்றும் வளர்ச்சி கொள்கைகளுடன் தொடர்புடைய ஆவணங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

ஆகியவை மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. அவைகளில்: மன்னார் மாவட்ட செயலகம் மற்றும் பிரதேச சபையினால் வெளியிடப்பட்ட நீர்ப்பாசனம், மீள்குடியேற்றம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு தொடர்பான ஆவணங்கள், ஜப்பான் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA), ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சி திட்டம் (UNDP) மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அறக்கட்டளை (EFL) ஆகியவற்றின் சுற்றுச்சூழல் அறிக்கைகள், கத்தோலிக்க மிஷனரி கட்டிடங்கள், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயில் புனரமைப்பு மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய வீட்டு திட்டங்கள் பற்றிய வரலாற்று மற்றும் கட்டிடக்கலை சார்ந்த ஆய்வுகள். இந்த மூலங்கள் இடஞ்சார்ந்த சான்றுகள், நிறுவன பதிவுகள் மற்றும் வளர்ச்சி கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் இடையிலான இணைப்புகளை உறுதிப்படுத்துவதற்காக பயன்பட்டன.

புவியியல் தகவல் முறைமை **(GIS) மேப்பிங் மற்றும் கருப்பொருள் மேலடுக்குகள்.**

ஒரு எளிமையான புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) கட்டமைப்பை பயன்படுத்தி பின்வரும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நிறுவப்படட பிரதேசங்கள், கடலோர எல்லைகள் மற்றும் சாலைப் பிரிவுகளை டிஜிட்டல் முறையில் குறித்தல், வீட்டு வகைகள், வெள்ளப் பாதிப்புள்ள பகுதிகள் மற்றும் பாரம்பரியக் குழுக்களுக்கு கருப்பொருள் அடுக்குகளை உருவாக்கல், பிரதேசத்திற்கு ஏற்ற முன்மொழிவுகள், இடையக நிலங்கள் மற்றும் பேரிடர் ஆபத்து குறைப்பு வழிகள் போன்றவற்றை காட்சிப்படுத்தல். இந்த தரவுகள் மாந்தை மேற்குப் பிரதேச செயலகத்தின் திட்டமிடல் வரைபடங்களுடன் ஒப்பீடு செய்து, போர் மற்றும் சுனாமி பிந்தைய மாற்றங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் புதுப்பிக்கப்பட்டன.

விடத்தல்தீவின் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் கட்டிடக்கலை பரிணாமம். (காலனித்துவ காலம் முதல் 2025 வரை)

விடத்தல்தீவு, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவில் அமைந்த கடலோரக் கிராமமாகும். இது மன்னார் நகரத்திலிருந்து தென்கிழக்கே சுமார் 25 கிலோமீட்டர் தொலைவில், வடமேற்கு கடற்கரையை ஒட்டிய பகுதியில்தான் அமைந்துள்ளது. இந்த கிராமம் ஒரு தனித்துவமான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. காலனித்துவ தாக்கங்கள், பல தசாப்தங்களாக நீடித்த உள்நாட்டு மோதல்கள் மற்றும் சமீபத்திய போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகள் மூலம் வடிவமைக்கப்பட்ட அதன் கட்டமைப்பும் சமூக அமைப்பும் குறிப்பிடத்தக்கவை (Arulprakasam, 2018; Lockwood, 2017). இந்த அறிக்கை, 2025 வரை, காலனித்துவ காலத்திலிருந்து தொடங்கி விடத்தல்தீவின் உட்கட்டமைப்பு, சாலை வலையமைப்புகள், கட்டிட வடிவமைப்புகள் மற்றும் கட்டிடக்கலை வரலாறு ஆகியவற்றை விரிவாக மதிப்பீடு செய்யும் ஒரு சிவில் பொறியியல் ஆய்வாக அமைகிறது. வரலாற்றுத் தகவல்களும் கட்டிடக்கலை நுண்ணறிவுகளும், திட்டமிடலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும், நகர்வளர்ச்சி மாறுபாடுகளும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவிற்குட்பட்ட, துறைமுகப் பழங்கால தளங்கள், நீர்ப்பாசன விவசாய கிராமங்கள் மற்றும் மீன்பிடித் தொழில்கள் சார்ந்த சமூகங்களை கொண்டுள்ள சுற்றியுள்ள கிராமங்களும் இதில் உட்படுத்தப்பட்டு, விடத்தல்தீவின் கட்டமைப்பை சூழலியலில் அடிக்கோடிட்டுவைக்கும் வகையில் பரந்த நோக்கத்தில் பார்வையிடப்பட்டுள்ளது. அளவுருவான தரவுகள். சாலை நீளங்கள், லகூன் பரப்பளவுகள் மற்றும் கட்டிடப் பரிமாணங்கள். தரவியல் விளக்கங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் கட்டிடக்கலை பாணிகள், திட்டமிடல் சிந்தனைகள் மற்றும் சமூக இடவமைப்புகள் ஆகியவை அடங்கும். மேலும், குறிப்பு வரைபடங்கள், முக்கிய முன்னேற்றங்களை அடையாளம்காட்டும் வரலாற்று காலவரிசை மற்றும் சமீபத்திய திட்டங்களின் வழக்காய்வுகள் ஆகியவையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

வரலாற்று காலவரிசை சிறப்பம்சங்கள்.

- புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) வரைபடம்: மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலக பிரிவுக்குள், A32 நெடுஞ்சாலை உட்பட முக்கிய சாலைகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் அருகிலுள்ள கிராமங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- 1610 - போர்த்துகீசிய காலம்: போர்த்துகீசியக் கத்தோலிக்க மறைப்பணிகள் புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தை விடத்தல்தீவில் நிறுவினர். இது மன்னார் மறைமாவட்டத்தில் உள்ள மிகப்பெரிய தேவாலயங்களில் ஒன்றாகும். 400 ஆண்டுகளுக்கும் மேல் பழமை வாய்ந்த இந்த தேவாலயம், அந்தக் காலக் கட்டிடக்கலை அமைப்புகளை பிரதிபலிக்கின்றது (Arulprakasam, 2018). பின்னர் இது இடிக்கப்பட்டு, மீண்டும் கட்டப்பட்டது.
- 1658 - ஒல்லாந்தர் காலம் (டச்சு ஆட்சி): டச்சுக்காரர்கள் போர்த்துகீசியர்களிடம் இருந்து மன்னாரைக் கைப்பற்றினர். அவர்கள் புராட்டஸ்டன்டு மதத்தைக் கைக்கொண்டு செயல்பட்டபோதிலும், விடத்தல்தீவின் புனித யாகப்பர் தேவாலயம் மக்களால் இரகசியமாக பராமரிக்கப்பட்டது. டச்சுக்காரர்கள் முக்கியமாக முத்து வியாபாரம் மற்றும் மன்னார் கோட்டையை (1560இல் போர்த்துகீசியர்களால் கட்டப்பட்ட) பலப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தினர் (Wikitravel

Contributors, 2023). ஆனால் விடத்தல்தீவில் புதிய உட்கட்டமைப்புகள் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

- 1800கள் - பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ வளர்ச்சி: 1903இல், வடக்கே உள்ள மாந்தையின் திருக்கேதீஸ்வரம் கோயில் சீரமைக்கப்பட்டது (Wikipedia Contributors, 2023). பின்னர், இராட்சத குளத்தை (Yoda Wewa) மாந்தை மேற்கில் ஆங்கில பொறியியலாளர்கள் மீட்டெடுத்தனர். இதனால் 2,240 ஹெக்டேர் நெல் வயல்கள் விவசாயத்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன (JICA, 2013; SL Presidential Task Force, 2009). 1930களில், மன்னார் தீவை இணைக்கும் தரைப்பாலம் மற்றும் சாலை அமைக்கப்பட்டது (Wikipedia Contributors, 2023), இது பிராந்திய போக்குவரத்தை மேம்படுத்தியது.
- 1948–1970களுக்குப் பிந்தைய காலம்: விடத்தல்தீவு மீன்பிடிக்கே முக்கியமானது என்றாலும், படிப்படியாக சில கட்டுமான முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. A32 சாலை முக்கிய சாலையாக மாறியது, இருப்பினும் அது அப்போது ஒரு சல்லிக்கல் பாதையாக இருந்தது. புனித மேரி தேவாலயம் 1918இல் நிறுவப்பட்டது; அது தொடர்ந்து சமூக தேவைகளுக்குப் பயன்பட்டது. 1960களில், சில வீடுகள் கலை அலங்கார பாணியில் கட்டப்பட்டன. இது சமூகத்தின் பணமோடும் கட்டிடமாற்றத்தையும் காட்டியது (Lockwood, 2017).
- 1983–2009 உள்நாட்டுப் போர் காலம்: விடத்தல்தீவு விடுதலைப்புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால், வளர்ச்சி நிறுத்தப்பட்டது.

கடற்புலிகளின் முக்கிய தளமாக இது செயல்பட்டது (FamousFix, n.d.). மக்கள் பலமுறை இடம்பெயர்ந்தனர்; கட்டிடங்கள் சேதமடைந்தன; சாலைகள், மின்சாரம், நீர் போன்ற உட்கட்டமைப்புகள் முற்றிலும் அழிவடைந்தன. (JICA, 2013a, 2013b).

ஜூலை 2008இல், இலங்கை இராணுவம் இது வரை விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த இடத்தைக் கைப்பற்றியது. 2009இல் போரின் முடிவை நோக்கிச் செல்லும் திருப்புமுனை.2010–2016 போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு: இடம்பெயர்ந்த மக்கள் மீண்டும் 2009இன் இறுதியில் திரும்பினர் (JICA, 2013a). அரசாங்கமும் நன்கொடையாளர்களும் முக்கிய புனரமைப்பு திட்டங்களை தொடங்கினர். 2010இல், மன்னார் பாலம் மற்றும் தரைப்பாலம் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன (Wikipedia Contributors, 2023a). A32 நெடுஞ்சாலை சீரமைக்கப்பட்டு, புதிய சங்குப்பிட்டி பாலம் மூலம் யாழ்ப்பாணம் செல்லும் தூரம் குறைக்கப்பட்டது (Wikipedia Contributors, 2023b, 2023c). மின்சாரம், குடிநீர் மற்றும் கல்விச் சேவைகள் மீண்டும் அறிமுகமாகின. 2016இல், விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகம் (VNR) அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இது 29,180 ஹெக்டேயர் பரப்பளவில் அமைந்த, இலங்கையின் மூன்றாவது பெரிய கடல்சார் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதியாகும் (Groundviews, 2024). 2017–2025 சமீபத்திய முன்னேற்றங்கள்: புனித யாகப்பர் தேவாலயம் சமூக முயற்சியால் புனரமைக்கப்பட்டது. பழைய செதுக்கப்பட்ட கற்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன. இலுப்பைக்கடவை, வெள்ளாங்குளம் போன்ற கிராமங்களில் சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள் புனரமைக்கப்பட்டன. இளைஞர்களால் நிறுவப்பட்ட விடத்தல்தீவு சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா சங்கம் (VETS), UNDP உடன் இணைந்து சுறுசுறுப்பாக இயங்குகிறது (Arulprakasam, 2018; UNDP Sri Lanka, 2018).2024இல், ஒரு தனியார் இறால் நிறுவனத்துக்காக VNR காப்பகத்தின் 418 ஏக்கர் பகுதியில் பாதுகாப்பு சட்டத்தை நீக்க அரசாங்கம் முயற்சித்தது (La Via Campesina, 2024a, 2024b), இது பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் குழுக்களின் எதிர்ப்பை உருவாக்கியது. 2025ஆம் ஆண்டளவில், விடத்தல்தீவு மீள்நிகழ்வதற்கான பல அறிகுறிகளை காட்டுகிறது. மீன்பிடித் துறைமுகம் செயல்படுகிறது, வழிபாட்டு இடங்கள் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளன, பொதுச் சேவைகள் மேம்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், நிலைத்த வளர்ச்சிக்கான சவால்கள் மற்றும் போர் காலத்தின் நீண்ட நிழல்கள் தொடர்ந்தும் தாக்கம் செலுத்துகின்றன.

காலனித்துவ உட்கட்டமைப்பு மற்றும் ஆரம்பகாலக் கட்டிடக்கலை (16–19ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

விடத்தல்தீவின் பதிவுசெய்யப்பட்ட வரலாறு, 16–17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் போர்த்துகீசியர்களின் வருகையுடன் தொடங்குகிறது. 1505–1658 வரையான காலப்பகுதியில் போர்த்துகீசியர்கள் இலங்கையின் கடலோரப் பகுதிகளை கட்டுப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் மன்னார் பகுதியில் கத்தோலிக்க மிஷனரி புறக்காவல் நிலையங்களை நிறுவினர், அங்குள்ள தமிழ் மக்களை கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முயன்றனர். இத்தகைய காலனித்துவ பிணையத்தில் முதன்மையான தடமாகக் காணப்படுவது, 1600களின் தொடக்கத்தில் கட்டப்பட்ட புனித யாகப்பர் தேவாலயம் ஆகும். இது எளிய அமைப்பைக் கொண்டிருந்தாலும், மீள்தன்மை மிக்க ஒரு காலனித்துவ கட்டிடக் கூறுகளுடன் வடிவமைக்கப்பட்டது: தடிமனான கொத்துச் சுவர்கள் (மன்னார் கடற்கரையில் கிடைக்கும் பவளக் கல் மற்றும் சுண்ணாம்பு மோட்டார் பயன்படுத்தப்பட்டது), மேலும் சுருக்கமான சிலுவை வடிவமைப்பைக் கொண்ட மிஷன் தேவாலயக் கட்டமைப்பு.இவ்வளவு நீண்ட காலம் தாண்டியும் புனித யாகப்பர் தேவாலயம் இலங்கையில் தொடர்ந்தும் வழிபாடுநிகழ்த்தும் பழமையான தேவாலயங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது (Arulprakasam, 2018). டச்சுக்காரர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்ட மத அடக்குமுறைகளும், சமீபத்திய தசாப்தங்களில் ஏற்பட்ட கலாச்சார மாற்றங்களும் இருந்தபோதிலும், இந்தக் கட்டிடத்தின் நிலைத்த இருப்புக்கு, தனது பாரம்பரியத்தைக் காத்து வந்துள்ள கிராம மக்களின் அர்ப்பணிப்பு தான் காரணம். தேவாலயத்தின்

சில பகுதிகள் மற்றும் "பண்டைய பொருட்கள்" சமூகம் வழியாக பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் நீண்ட ஆயுளும் சமீபத்திய புனரமைப்புகளும், உள்ளூர் கட்டிட நுட்பங்களுடன் காலனித்துவ பரோக் பாணிகளின் இணைவைக் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக வெப்பமண்டல சூழலுக்கேற்ப வடிவமைக்கப்பட்ட சுவர்கள் மற்றும் களிமண் ஓடுகளால் கூடிய கூரைகள்.

டச்சுக்கால கட்டிடசார் பங்களிப்புகள். (1658–1796)

டச்சுக்காரர்கள் இலாபகரமான முத்து மீன்பிடித் தொழிலில் கவனம் செலுத்தியதனால், விடத்தல்தீவில் நேரடிக் கட்டிடப் பங்களிப்பு குறைவாகவே இருந்தது. 1696இல் மன்னார் கோட்டையை வலுப்படுத்தி பாதுகாத்த டச்சுக்காரர்கள், முக்கியமாக மன்னார் தீவிலும் வளைகுடா வர்த்தகத்திலும் தங்களது கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்தினர். விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள், முக்கியமாக புற மீன்பிடிக் கிராமங்களாக இருந்தன. இருப்பினும், டச்சு ஆட்சியிலும் புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தை மக்கள் இரகசியமாக பராமரித்திருக்கும் சாத்தியம் உண்டு. 18ஆம் நூற்றாண்டில் டச்சு கணக்கீட்டாளர் ஐசக் டி பால்பியன், மாந்தோட்டம் (மாந்தை) பகுதியில் பண்டைய குளங்களின் எச்சங்கள் மற்றும் அவற்றை மறுசீரமைக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார் (Cultivate Understanding, 2023a, 2023b). இவர்களின் பணி முழுமையாக்கப்படவில்லை என்றாலும், அவர்களின் பதிவுகள் பின்னர் ஆங்கிலேய பொறியியலாளர்களுக்குப் பயனளித்தன.

ஆங்கிலேயர் கால கட்டமைப்பு விருத்தி. (1796–1948)

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் மன்னார் மாவட்டத்தில் முக்கியமான கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாகப் போக்குவரத்திலும் நீர்ப்பாசனத்திலும். இந்த மாற்றங்கள் விடத்தல்தீவு உள்ளிட்ட கிராமங்களில் நீடித்த தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின.19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், ஆங்கிலேய நிர்வாகிகள் (சேர் ஜேம்ஸ் எமர்சன் டெனன்ட் உள்ளிட்டோர்), பண்டைய நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை மீட்டெடுப்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். இராட்சதக் குளத் திட்டம், இது ஒரு பொறியியல் சாதனையாக, பண்டைய இலங்கை அரசர்களால் கட்டப்பட்ட நீர்த்தேக்கத்தை மீளப் பயன்படுத்தியது. 1881இல், இந்த நீர்த்தேக்கம் செயலில் கொண்டுவரப்பட்டது (Sri Lanka Presidential Task Force, 2009), இது மாந்தை மேற்கு மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டாரப் பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை பாசனத்துக்கு வழங்கியது.இந்த திட்டம் மண் அணைகள், கால்வாய்கள், புதிய மதகுகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறை வாயில்கள் கொண்டிருந்ததாக இருக்கலாம். இது பண்டைய உட்கட்டமைப்பில் காலனித்துவ பொறியியலின் மேலடுக்கை காட்டும் உதாரணமாகும். நீர்ப்பாசனத்துடன் குடியேற்ற திட்டமிடல்களும் இணைக்கப்பட்டன: அரச நிலங்கள் விவசாயத்திற்காக திறக்கப்பட்டதால், வயல் முனைகளில் திட்டமிட்ட கிராமத் தொகுதிகள் தோன்றின; வயல் கால்வாய்கள் மற்றும் அணுகல் பாதைகள் இத்திட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், மன்னாரின் கடற்கரை பகுதிகளை நாடின் பிற பகுதிகளுடன் இணைக்க, சாலைகள் மற்றும் ஓய்வு இல்லங்கள் கட்டப்பட்டன. ஒரு பழைய வண்டிப் பாதை பூநகரி வழியாக A32 சாலையாக அடையாளம் காணப்பட்டு, இதன் அடிப்படையில் பிராந்திய போக்குவரத்து மேம்பட்டது. மன்னார் தரைப்பாலம் மற்றும் ஒற்றை-ஸ்பான் பாலம் (1930களில்) கட்டப்பட்டதன் மூலம் பயண நேரம் சுருங்கியது. படகு தேவையில்லாமல், பிரதான நிலப்பகுதியிலிருந்து நேரடியாக விடத்தல்தீவு அருகே பயணம் செய்ய முடிந்தது (Wikipedia Contributors, 2023a).இது விடத்தல்தீவின் பொருளாதார மற்றும் சமூக வாழ்க்கையை நகர்த்தியதுடன், மீன், உப்பு மற்றும் விவசாயப்பொருட்கள் ஆகியவற்றின் வர்த்தகத்தை ஊக்குவித்தது.

ஆங்கிலேயர் கால கட்டிடக்கலை:

ஆங்கிலேயர் காலத்தில், பெரும்பாலான வீடுகள் உள்ளூர் கட்டிடக் கூறுகளைக் கொண்டவை. மண் அல்லது செங்கல் சுவர்கள், ஓலை கூரைகள் கொண்ட ஒற்றை மாடி வீடுகள். ஆனால் சில நிறுவன கட்டிடங்களில் காலனித்துவச் சிலைகள் இருந்தன:1918இல் கட்டப்பட்ட புனித மேரி தேவாலயம், எளிய கோதிக் மறுமலர்ச்சி பாணியில்,1940களில் அமைக்கப்பட்ட புனித யாகப்பர் மகா வித்யாலயம், செங்கல் கட்டமைப்புடன் கூடிய ஓடு கூரையுடன்,இது எல்லாம் ஆங்கிலேய மறைப்பணி முயற்சிகளின் தாக்கத்தினால் உருவானதாகக் கருதப்படுகிறது.மேலும், விடத்தல்தீவிற்கு வடக்கே அமைந்த திருக்கேதீஸ்வரம் சைவ கோயில், சுமார் 2000 ஆண்டுகள் பழமையானதாகக் கருதப்படுகிறது. இது 1903இல், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் சைவத் தொண்டு நிறுவனங்களின் ஆதரவுடன் புனரமைக்கப்பட்டது (Wikipedia Contributors, 2023b). அதன் தமிழ்ச்சார் கட்டிடக்கலை. உயர்ந்த கோபுரங்கள், கல் சிற்பங்கள். இந்தப் பகுதியில் ஒரு பண்டைய கலாச்சார அடையாளத்தை மீட்டெடுத்தது. இது காலனித்துவ சூழலுக்குள் உள்ளூர் மறுமலர்ச்சி நிகழ்ந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

காலப்போக்கில் சாலை வலையமைப்புகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு திட்டமிடல்.

போக்குவரத்து வலையமைப்புகள்: விடத்தல்தீவின் சாலை வலையமைப்பு, அதன் பிராந்திய வளர்ச்சித் திட்டங்களில் நிகழ்ந்த பரிணாம மாற்றங்களை பிரதிபலிக்கின்றது. வரலாற்றில், இக்கிராமம் அண்டை மீன்பிடி கிராமங்களுடனும் உள்நாட்டு சந்தைகள் மற்றும் நகரங்களுடனும் நடைபாதைகள் மற்றும் வண்டிப் பாதைகள் வழியாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், இவை முறையாக கிராமப்புற சாலைகளாக மேம்படுத்தப்பட்டன.இப்போது, முக்கியமான போக்குவரத்து நெடுஞ்சாலை A32 ஆகும். இது நாவற்குளி (யாழ்ப்பாணம்) மற்றும் பூநகரி வழியாக மன்னாருடன் இணைக்கிறது, வடமேற்கு கடற்கரையில் சுமார் 98 கி.மீ பரப்பளவில் விரிகிறது (Wikipedia Contributors, 2023a). விடத்தல்தீவு இந்த A32 வழித்தடத்தின் அருகில் அமைந்துள்ளது, ஆனால் ஒரு குறுகிய கிளைச்சாலை கடற்கரையை நோக்கி சென்று கிராம மையத்தை நெருங்குகிறது. மேலும், இந்த சாலையிலிருந்து இலுப்பைக்கடவை, காயா நகர், பாப்பாமோட்டை போன்ற உள்ளகக் கிராமங்களை இணைக்கும் பிற உள்ளூர் சாலைகள் காணப்படுகின்றன.

போர் மற்றும் அதன் தாக்கங்கள்:

உள்நாட்டு மோதலின் போது, சாலை பராமரிப்பு முழுமையாக நிறுத்தப்பட்டு, 2000களில் A32 வழியாக மாந்தை மேற்குப் பகுதி வாகனங்களுக்குத் தவிர்க்கப்பட்டபடியாக இருந்தது. இதன் காரணமாக, குழிவெள்ளம், சேதம் மற்றும் பராமரிப்பு இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது. விடுதலைப்புலிகள் தங்கள் ராணுவ தேவைகளுக்காகவும் சாலைகளைப் பராமரித்தனர்; பொதுமக்களுக்கும் முக்கியமான பாலங்கள் சிதைந்தன. மன்னார் தீவை நிலப்பகுதியுடன் இணைக்கும் தரைப்பாலம் 1990இல் சேதமடைந்தது (Wikipedia Contributors, 2023b). மேலும், இராணுவ சோதனைச் சாவடிகள் மற்றும் அகற்றப்படாத நிலக்கண்ணிவெடிகள் சாலைப் பயணத்தை ஆபத்தாக்கின. இதனால் பொதுமக்கள் அதிகமாக படகு அல்லது முறைசாரா பாதைகளை நாட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள், போக்குவரத்து வசதிகள் இன்றி, சுயதனிமைப்படுத்தப்பட்டதுபோல் இருந்தன.

போருக்கு பிந்தைய மறுசீரமைப்புகள். (2009–2025):

2009இல் யுத்தம் முடிந்த பின்னர், சாலை மறுசீரமைப்பு உட்கட்டமைப்பு அம்சங்களில் முதன்மையானதாக காணப்பட்டது. இலங்கை இராணுவ பொறியியல் பிரிவு மற்றும் பின்னர் வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபை (RDA) இணைந்து A32I மீண்டும் கட்டியெழுப்பினர். 2011–2013 காலப்பகுதியில், இந்த நெடுஞ்சாலை முழுமையாக கற்களால் அமைக்கப்பட்ட சாலையாக மாற்றப்பட்டது, இது மன்னார் நகரத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வரை தொடர்ச்சியான இணைப்பை வழங்கியது. 2011இல் சங்குப்பிட்டி பாலம் திறக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, A32 தேசிய நெடுஞ்சாலை வலையமைப்புடன் இணைக்கப்பட்டு, கொழும்பு–யாழ் இடையிலான பயண தூரத்தை சுமார் 110 கி.மீ குறைத்தது (Wikipedia Contributors, 2023c). தற்போது A32 சாலை விடத்தல்தீவின் பிரதான சாலையாக இயங்குகின்றது; சாலையோரத்தில் சிறு கடைகள், பெட்ரோல் நிலையம் போன்றவையும் தோன்றியுள்ளன. பேருந்து சேவைகள் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 2010களில் தினசரி சில பேருந்துகள் A32 வழியாக பயணித்து, யாழ் மற்றும் மன்னார் சந்தைகளுக்கு மக்கள் அணுகலை மீண்டும் ஏற்படுத்தின.

இரண்டாம் நிலை சாலைகள் மற்றும் உள்ளூர் பாதைகள்:

வடக்கின் வசந்தம் திட்டத்தின் கீழ், இரண்டு மற்றும் மூன்றாம் நிலை சாலைகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. முன்பு பாறைகற்கள் அல்லது மணல் சாலைகளாக இருந்தவை, தற்போது அனைத்து வானிலைக்கும் ஏற்றதாகச் சீர் செய்யப்பட்ட சாலைகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, விடத்தல்தீவின் அடம்பன் இணைப்பு சாலை, விவசாயப் பொருட்களின் போக்குவரத்துக்காக மேம்படுத்தப்பட்டது. மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகம் பராமரிக்கும் மொத்தச் சாலை நீளம் பல டசன் கி.மீ நீளமாக காணப்படுகின்றது. இதில் A32 மட்டும் அல்லாது, அதற்குட்பட்ட 30 கிராமப்புற பிரிவுகளுக்கான உள்ளூர் சாலைகளும் அடங்கும். எனினும், 2010இல் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள், இன்னும் பல குக்கிராமங்களுக்கு அடிப்படை சாலை அணுகல் இல்லையெனக் காட்டியது. (Sri Lanka Presidential Task Force, 2009). 2025இல், பெரும்பாலான கிராமங்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் அல்லது உழவு இயந்திரம் மூலம் ஆண்டு முழுவதும் செல்வது சாத்தியமானதாக உள்ளது, ஆனால் கடலோர மீன் வாடி நிலையங்கள் மற்றும் தொலைதூர குளம் அண்டிய பாதைகள் இன்னும் மோசமான நிலையில் இருக்கலாம்.

சாலை அடர்த்தி மற்றும் திட்டமிடல்:

மாந்தை மேற்கின் சாலை வலையமைப்பு மிதமான அடர்த்தியுடன் காணப்படுகிறது. A32 சாலை~30 கி.மீ தூரம் கொண்டதாக இப்பிரதேச நிர்வாகப் பிரிவுக்குள் இருக்கிறது. கடந்த ஒரு தசாப்தத்தில் ~100 கி.மீ உள்ளூர் சாலைகள் (வகுப்பு C, D) புனரமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில ஆண்டுகளுக்கு ஓரளவான பத்திற்கும் மேற்பட்ட குறுகிய சாலைகள் மாவட்ட சபை வரவு செலவு திட்டம் ஊடாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. குறிப்பான ஒரு திட்டமாக, பரப்புக்கடந்தான் - பாலம்பிட்டி சாலை மறுசீரமைக்கப்பட்டு A14 நெடுஞ்சாலையுடன் A32 ஐ இணைக்கிறது. இது கிழக்கு - மேற்கு இணைப்பை மேம்படுத்துகிறது.

பாலங்கள் மற்றும் வடிகால் அமைப்புகள்:

மாந்தை மேற்கானது தட்டையான கடலோர நிலமாக இருப்பதால், பல மதகுகள், பாலங்கள், மற்றும் நீர்நிலை அடிப்படையிலான சவால்கள் உள்ளன. விடத்தல்தீவு கடல் நீரேரியை (சுமார் 491 ஹெக்டேயர் பரப்பளவு கொண்ட உவர்நீர் நீர்நிலை) கடக்கும் ஒரு தரைப்பாலத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (JICA, 2013). கடலுக்கு செல்லும் ஒரு விரிவான நீர்நிலை வழியிலும் ஒரு கீழ்மட்ட பாலம் காணப்படுகிறது. இவை போருக்குப் பிறகு பழுதுபார்க்கப்பட்டன அல்லது மேலே உயர்த்தப்பட்டன. வெள்ளப் பிரச்சினைகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. பருவமழைக்காலங்களில் மழைநீர் சாலைகளை மூழ்கடிக்கிறது. இதற்கான காரணமாக பக்கவாட்டு வடிகால் கால்வாய்கள் பெரும்பாலான குடியேற்ற இடங்களில் இல்லை. மீள்குடியேற்றத் திட்டங்களில் இதனைச் சேர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், அதன் செயலாக்கம் மெதுவாகவே நடை பெறுகிறது.

நகர திட்டமிடல் மற்றும் சமூக அமைப்புகள்:

விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் பெரும்பாலும் கரிம குடியேற்ற அமைப்புகள் கொண்டவையாக உள்ளன. மீன்பிடிக் கிராமங்களில் வீடுகள் கடற்கரையோ, தேவாலயமோ சுற்றிப் பரவியிருக்கும். அவற்றை இணைப்பது ஒழுங்கற்ற நடைபாதைகள். விவசாயக் கிராமங்களில் வீடுகள் நீர்நிலை கரைகளின் அருகிலும் கால்வாய்களின் பாதையில் குறுக்காக அமைந்திருக்கும். நகரத் திட்டமிடல் மிகக் குறைவாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. விதிவிலக்காக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்குள் கட்டப்பட்ட "காலனித்துவ" குடியேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, கட்டுக்கரை குளத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒதுக்கீடுகள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கட்டப்பட்டன, அவை நேர்த்தியான சாலைகள், செவ்வக நிலங்கள் கொண்டவையாக இருந்தன. இது பழைய கடலோர பாணியிலிருந்து மாறுபட்டதாகும்.

போருக்குப் பிந்தைய தளவமைப்பு மற்றும் திட்டமிடல் நடைமுறைகள்.

போர் முடிந்தபின், மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் திட்டமிட்ட நகர அமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பாக அமைந்தது. ஜப்பான் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் வாழ்விடம் (UN-Habitat) போன்ற அமைப்புகள் பெரும்பாலும் திட்டமிடலுடன் கூடிய மீள்குடியேற்றத்தை ஊக்குவித்தன. எடுத்துக்காட்டாக, நிலப்பகுதிகளை ஒழுங்காக ஒதுக்குதல், பிரதான அணுகல் சாலைகளை அமைத்தல் போன்றவை. ஆனால், மாந்தை மேற்குப் பிரதேசத்தில், பொதுவாகவே முன்னுரிமை பண்டைய குடும்ப நிலங்களில் விரைவான மீள்குடியேற்றமாக நிகழ்ந்தது. இதனால், பலர் தங்களின் பழைய நில எல்லைகளிலேயே வீடுகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்பினர். இதன் விளைவாக, விடத்தல்தீவு இன்று A32 பிரதான சாலையோரத்தில் ஒரு சீரற்ற நேர்கோட்டுக் கட்டமைப்பை வைத்திருக்கிறது. கிராமத்தின் புறங்களில் சிதறிய குடியிருப்புகள் காணப்படுகின்றன. தேவாலயங்கள் மற்றும் பாடசாலைகள் போன்ற சமூக கட்டமைப்புகள் இக்கொத்துக்களை உறுதிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, புனித யாகப்பர் தேவாலயம் மற்றும் அதன் வளாகம் ஒரு மையக் கோணத்தை உருவாக்குகின்றன. அதனைச் சுற்றியே தேவாலயம், தபால் அலுவலகம் மற்றும் சில கடைகள் அமைந்துள்ளன.

மீன்பிடித் துறைமுக பகுதி மற்றொரு முனையாக விளங்குகிறது. அங்கு படகுகள் நிறுத்தும் இடம் மற்றும் உதவியுடன் கட்டப்பட்ட ஒரு சிறிய மீன் சந்தை கொட்டகை உள்ளது. இந்த இரண்டு முக்கிய முனைகள் A32 சாலையின் ஊடாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பனைமரங்கள் மற்றும் தென்னை மரங்களால் நிழலடையப்பட்ட உள்ளக சாலைகள் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குள் கிளைவதைக் காணலாம். சமீபத்திய ஆண்டுகளில், திட்டமிடல் சிந்தனை மேலிருந்து கீழான நகர திட்டங்களைவிட, சமூகத்தைக் மையமாகக் கொண்ட வளர்ச்சியை வலியுறுத்துகிறது. உதாரணமாக, இளைஞர் குழுக்கள் மற்றும் கிராம மக்கள் சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா பார்வையாளர் மையம் போன்ற வசதிகளுக்கான இடங்களை தேர்ந்தெடுத்ததோடு, சாலை பழுதுபார்க்கப்பட வேண்டிய பகுதிகளை அடையாளம் காணவும் பங்கேற்றனர் (Arulprakasam, 2018; UNDP Sri Lanka, 2018). இதனால், முற்றிலும் திட்டமிடப்பட்ட நகர வடிவமைப்பு நடைமுறைக்கு வராதிருந்தாலும், படிப்படியாக ஏற்படும்

மேம்பாடுகள். பிரதான சாலையோரத்தில் தெருவிளக்குகள் நிறுவுதல், கண்ணிவெடிகள் அகற்றப்பட்ட பகுதியிலுள்ள தேவாலயங்களை சுற்றியுள்ள திறந்த வெளிகளின் மீட்பு ஆகியவை. விடத்தல்தீவுக்கு ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட கிராமப்புற வடிவத்தை வழங்குகின்றன.

போருக்குப் பிந்தைய உட்கட்டமைப்புப் புனரமைப்பு மற்றும் பொது சேவைகள்.

2009இல் போரின் முடிவைத் தொடர்ந்து, விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தில் அடிப்படை உட்கட்டமைப்புகளையும் பொது சேவைகளையும் மீட்டெடுக்கும் பணிகள் விரைவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன.போரின் முடிவில், பெரும்பாலான கிராம சாலைகள் செயலிழந்திருந்தன; நீர், சுகாதாரம் மற்றும் மின்சாரம் போன்ற முக்கிய வசதிகள் இல்லாத நிலையில் இருந்தன (JICA, 2013a, 2013b). இடம் பெயர்ந்தோர் தமது வீடுகளுக்குத் திரும்பியதால், நிரந்தர குடியேற்றத்திற்கு இவைகளை அவசரமாக மீளமைப்பது அவசியமாக இருந்தது.

மின்சாரம்:

2010இல், மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் எந்த ஒரு கிராம நிர்வாகப் பிரிவிலும் தேசிய மின்சாரக் கட்டமைப்பு கிடைக்கவில்லை (JICA, 2013a, 2013b). மக்கள் பெரும்பாலும் மண்ணெண்ணெய் விளக்குகள் அல்லது சிறிய மின்புறப்பாக்கிகளை மட்டுமே பயன்படுத்தியிருந்தனர். பின்னர், CEB (இலங்கை மின்சார சபை), 2010களின் ஆரம்பத்தில் A32 வழியாக உயர் அழுத்த மின் இணைப்பை விரிவாக்கியது. இன்று, 33kV மின் இணைப்பு விடத்தல்தீவுக்கு வழியாக செல்கிறது. மின்நிலைமாற்றிகள் மூலம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. 2014ற்குள், பெரும்பாலான வீடுகள் தேசிய மின்சார இணைப்புடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. 2025இல், சுமார் 90% வீடுகளுக்கு மின்சாரம் உள்ளது என மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. இவற்றில் சிலருக்கு மட்டும் தெருவிளக்குகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மின்சாரம் தற்போது: கிணறுகளுக்கான மின்பம்புகள், மீன்வள குளிரூட்டல், கல்வி மற்றும் சுகாதார கட்டடங்களுக்கான ஒளியமைப்புகளைப் பயன்படுத்துவதற்காக பயன்படுகிறது. இதனால் வாழ்க்கைத்தரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. இலுப்பைக்கடவை, வெள்ளாங்குளம் உள்ளிட்ட கிராமங்களும் இதே காலகட்டத்தில் மின்சாரம் பெற்றன (Sri Lanka Presidential Task Force, 2009).

நீர் வழங்கல் மற்றும் சுகாதாரம்:

விடத்தல்தீவின் குடிநீர் வழங்கல் பெரும்பாலும் கடலோர மணல் அடியில் உள்ள நன்னீர் அடுக்கு (freshwater lens) பகுதியிலுள்ள ஆழமற்ற கிணறுகளைக் கொண்டிருந்தது. போரின் போது இவை அழிக்கப்பட்டன அல்லது மாசடைந்தன. போருக்குப் பின்னர், தோண்டப்பட்ட கிணறுகள் மறுசீரமைக்கப்பட்டன, மற்றும் கைபம்புகள் நிறுவப்பட்டன. 2010இல், குழாய் நீர் விநியோகம் இல்லை எனவும், பாதுகாப்பான குடிநீர் நெருக்கமாகக் கிடைத்தது எனவும் JICA மதிப்பீட்டது (2013a, 2013b). அதன்பின்னர். தன்னார்வ தொண்டு அமைப்புகள் மற்றும் அரச நிறுவனங்கள் இணைந்து புதிய குழாய் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன. சிலவற்றில் மோட்டார் பம்புகள் மற்றும் மேல்நிலை தொட்டிகள் நிறுவப்பட்டன. 2025ஆம் ஆண்டுக்குள், சுமார் 20–30% வீடுகள் குழாய் நீர் (சமூக அல்லது வீட்டு இணைப்பு வழி) பெறுகின்றன. ஏனையவர்கள் மேம்படுத்தப்பட்ட கிணறுகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அடம்பன் போன்ற உவர்நீர் பகுதியுள்ள இடங்களில், மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் நீர்ப்பாசனத் தொட்டிகள் கூடுதல் ஆதாரங்களாகும். சுகாதார வசதிகள் மெதுவாகவே மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான வீடுகள் கொங்கிரீட் கொண்ட பிட்-லட்ரின் வகையான கழிப்பறைகளை கட்டியுள்ளனர். UNICEF இன் நீர், கழிப்பிடம் மற்றும் சுகாதாரத்தை மேம்படுத்தும் திட்டம் (WASH) திட்டத்தின் கீழ், 2011–2012ல் டன் கணக்கான கழிப்பறைகள் கட்டப்பட்டன. இருப்பினும், முழுமையான சுகாதார நிலை இன்னும் இல்லாது தான் இருக்கிறது. இடம்பெயர்ந்த இடங்களில் திறந்தவெளி கழிப்பது தொடரும் நடைமுறையாகவே உள்ளது. பிரதேச சபை பொது சுகாதார சேவைகளுக்குப் பொறுப்பாக உள்ளது. சந்தைகள், தேவாலய வளாகங்கள் போன்ற இடங்களில் பொது கழிப்பறைகள் அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் தொடருகின்றன.

வீட்டு மறுசீரமைப்பு.

2009இல் போர் மற்றும் இடம்பெயர்வுகளால், விடத்தல்தீவின் பெரும்பாலான வீடுகள் சேதமடைந்தன அல்லது பாழடைந்தன. குறிப்பாக, 1960களில் உறுதியான செங்கல் கட்டடமாக கட்டப்பட்ட வீடுகள். குண்டுத்தாக்கங்களாலும், ஷெல் வெடிப்புகளாலும் பாதிக்கப்பட்டன (Lockwood, 2017). மீள்குடியேற்ற காலத்தில் வீட்டு வசதி முதன்மையான அவசியமாக கருதப்பட்டது. இந்திய அரசின் 50,000 வீட்டு திட்டம் மற்றும் வடகிழக்கு வீட்டு மறுசீரமைப்பு திட்டம் (NEHRP) ஆகியவை வீடுகள் கட்டுவதற்கான நிதி மற்றும் பொருட்களை வழங்கின (JICA, 2013a, 2013b). ஒவ்வொரு குடும்பமும் சுமார் 550 சதுர அடி

பரப்பளவுள்ள ஒரு மாடி வீடுகளுக்கு தேவையான சிமெந்து, இரும்பு, கூரைத் தாள்கள் ஆகியவற்றைப் பெற்றன. வீடுகளில் பொதுவாக 2 அறைகள், ஒரு சமையலறை மற்றும் ஒரு கழிப்பறை இருந்தன. 2015க்குள், விடத்தல்தீவின் பெரும்பாலான பாரம்பரிய குடியிருப்பாளர்கள் தங்கள் வீடுகளை மீண்டும் கட்டியிருந்தனர் அல்லது பழுதுபார்த்திருந்தனர். இதனால், கட்டிட வடிவங்களில் ஒரு கலப்பு அமைப்பு உருவாகியுள்ளது. புதிய வீடுகள் சிமெந்து வீடுகளில் கட்டப்பட்ட செவ்வக வடிவமைப்புகள், கூரைகள் பெரும்பாலும் அஸ்பெஸ்டாஸ் அல்லது தகரத்தாள்களால் செய்யப்பட்டுள்ளன (மலிவு காரணமாக), சிலர் களிமண் ஓடு கூரைகள் போன்ற பாரம்பரிய வடிவங்களை மீண்டும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சில பழைய களிமண் செங்கல் வீடுகள், அலங்கரிக்கப்பட்ட கொத்துத் தூண்கள் கொண்ட வராண்டாக்களுடன் உள்ளன. பெரும்பாலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்குரிய ஆர்ட் டெகோ பாணியுடன், வெளிர் வண்ணங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்டவை (Lockwood, 2017). மீள்குடியேற்றத்தின் தொடக்கத்தில், தற்காலிக தங்குமிடங்களாக மரமும் தார்பாலினும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை தொடர்ந்து நிலைத்த வீடுகளாக மாற்றப்பட்டன. 2020க்குள், விடத்தல்தீவில் (போர் முன் சுமார் 227 வீடுகள்) இரு கிராம நிர்வாக பிரிவுகளிலும் 200க்கும் மேற்பட்ட வீடுகள் மீண்டும் கட்டப்பட்டிருந்தன (JICA, 2013c).

சமூக வசதிகள்.

மறுசீரமைப்புப் பக்கத்தில், பொது மற்றும் சமூக கட்டடங்களும் புதுப்பிக்கப்பட்டன: புனித ஜோசப் வாஸ் ம.வி. மற்றும் அலிகார் ம.வி. ஆகிய இரு பாடசாலைகளும், 2012க்குள், புதிய கூரைகள் மற்றும் வகுப்பறைகளுடன் மீள்கட்டப்பட்டன, இதனால், உள்ளூர் மாணவர்கள் மீண்டும் கல்வியைத் தொடங்க முடிந்தது. புனித யாகப்பர் தேவாலயம், சமூகத்தின் ஆன்மீக மையமாக இருந்து வந்த இடம்: திருச்சபை உறுப்பினர்கள் தேவாலயத்துக்குள் தேங்கிய குப்பைகளை அகற்றி, பலிபீடம் மற்றும் கூரைப்பகுதிகளை புனரமைத்தனர். 2025க்குள், தேவாலயம் முற்றாக மீள்கட்டப்பட்டு, ஆன்மீகத்தையும் கட்டிடக் கலையையும் பிரதிபலிக்கும் இடமாகச் செயல்படுகிறது. சிறிய சைவ கோயில்கள் (கற்பகவிநாயகர் பிள்ளையார் கோயில்). பக்தர்களால் நிதியளிக்கப்பட்டு மீண்டும் கட்டப்பட்டுள்ளன.

சுகாதார வசதிகள்.

விடத்தல்தீவின் ஆரம்ப சுகாதார மையம், ஒரு ஒற்றை மாடி கட்டடமாக 2013இல், நன்கொடையாளர் உதவியுடன் மாகாண சுகாதார அமைச்சின் கீழ் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இது பொதுவாக முதலுதவி, தாய்வழி சுகாதாரம் ஆகியவற்றை வழங்கும் இடமாக உள்ளது. கடுமையான நோயாளர்கள் மன்னார் மாவட்ட வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

சந்தை மற்றும் வர்த்தக உட்கட்டமைப்பு: வாராந்த சந்தை சுத்தம் செய்யப்பட்ட நிலத்தில் நடை பெறுகிறது. ஒரு அரசு சாரா அமைப்பால் கட்டப்பட்ட சில நிரந்தர சந்தைக் கடைகள், மீனவர்கள் உலர்ந்த மீன் மற்றும் விவசாய பொருட்களை விற்பனை செய்ய அனுமதிக்கின்றன.

மாற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் புள்ளிவிவரங்கள் (2009–2025): பாதுகாப்பான குடிநீர் அணுகல்: 2009இல் இருந்தது. 2010களின் இறுதியில் 60% வீடுகள் பாதுகாப்பான குழாய் நீர் அல்லது கிணறு வசதியுடன் இருந்தன (JICA, 2013a, 2013b). பிரதான கிராமங்களில் நுழைவுப் புள்ளிகளும் வீட்டு இணைப்புகளும் நூற்றுக்கணக்காக உருவானது.

கல்வி வசதிகள்: இடம்பெயர்ந்தோர் முகாம்களில் இயங்கிய சில பாடசாலைகள் மட்டும் இருந்த நிலையில், 2015க்குள், போர் முன் இயங்கிய 10க்கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகள் மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டன. இவை அனைத்தும், விடத்தல்தீவில் வியத்தகு அளவிலான உட்கட்டமைப்புப் புனரமைப்பை நிரூபிக்கின்றன.

கட்டிடக்கலை பாரம்பரியம் மற்றும் கட்டிட வடிவமைப்புகள்.

விடத்தல்தீவின் கட்டிடக் கலையின் தனிச்சிறப்பு என்பது பன்முகத் தோற்றமுடையது: காலனித்துவக் கால தேவாலயங்கள், பாரம்பரிய உள்ளூர் வீட்டுவசதிகள், போருக்குப் பின்னர் உருவான நவீன, சுருக்கமான, செயல்நிலை சார்ந்த கட்டிட அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் கலவையாக இது உருவாகியுள்ளது. இவற்றை அணுகும்போது, கட்டிட வடிவமைப்பின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வது, வெளிப்புற கலாச்சாரத் தாக்கங்கள் மற்றும் உள்ளூர் தேவைகள், ஒருங்கிணைந்து ஒரு சீரற்ற ஆனால் செயல்திறன் மிக்க கட்டமைக்கப்பட்ட சூழலை உருவாக்கிய விதத்தை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

மத கட்டிடக்கலை.

விடத்தல்தீவில் உள்ள கத்தோலிக்கத் தேவாலயங்கள், ஜும்மா மசூதி மற்றும் சைவ கோயில் ஆகியவை, பல நூற்றாண்டுகளாகச் சமூக வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வந்துள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமான கட்டிடக்கலை அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளன. புனித யாகப்பர் தேவாலயம், 17ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசிய ஆட்சிக்காலத்தில் நிறுவப்பட்டது. இது ஆரம்பத்தில், இப்பேரிய

(Iberian) மரபினை எளிமைப்படுத்திய கிராமப்புறக் கட்டமைப்புடன் காணப்பட்டது. போருக்கு முன், தேவாலயம்:ஒரு வெற்றுச் செவ்வக உட்பகுதி (nave),மிகக் குறைந்த அளவில் அலங்காரம்,ஒரு எளிய மணிக்கூண்டு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது.இது மன்னார் மறைமாவட்டத்தில் மிகப்பெரிய தேவாலயங்களில் ஒன்றாக இருப்பதால், நூற்றுக்கணக்கான வழிபாடுகளை ஒட்டுமொத்தமாகத் தாங்கக் கூடியது. 1600களில், இது பவளக் கல், டெரகோட்டா ஓடுகள் போன்ற பொருட்களால் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். புனரமைப்பின் போது, வலுவூட்டப்பட்ட கொங்கிரீட் மற்றும் செங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இன்று, மீள்கட்டப்பட்ட புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில்: கொங்கிரீட் தூண்கள், புதிய கூரை, பழைய சுவர்கள் மற்றும் சில சிற்பக்கூறுகள் மேலாக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால், தேவாலயம் தனது 400 ஆண்டு வரலாற்றைத் தொடரும் வகையில் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. புனித மேரி தேவாலயம் (1918 இல் கட்டப்பட்டது). 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், காலனித்துவக் கோதிக் பாணியில் கட்டப்பட்டதாக இருக்கிறது. இதில்:வளைந்த ஜன்னல்கள்,சிறிய கோபுரம் போன்ற அம்சங்கள் உள்ளன.இது, ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது இருந்த மறைப்பணி கட்டிடக் கலைஞர்களின் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

திருக்கேதீஸ்வரம் கோவில் (மாந்தை பகுதியில், விடத்தல்தீவிற்கு அருகிலுள்ளது) தமிழ்ச் சைவ கட்டிடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது:உயரமான கோபுரம் (நுழைவாயில் கோபுரம்),சிற்ப அலங்காரங்கள்,

இவை 1903இல் ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தில் மறுமலர்ச்சியாகக் கட்டப்பட்டன. இது பண்டைய வடிவமைப்பையும் புதிய பொருட்களையும் இணைத்த கலப்பு வடிவத்தைக் காட்டுகின்றது. கோவில், பகுத்தறிவுடன் கலாச்சார எதிர்வினையாக பொறுத்திருக்கிறது (Wikipedia Contributors, 2023).

வீட்டு கட்டிடக்கலை. (பாரம்பரியம்)

விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனைப் போன்ற கடலோரக் கிராமங்களில் வீடுகள், உள்ளூர் காலநிலை மற்றும் இயற்கை வளங்களைப் பொறுத்தே கட்டப்பட்டிருந்தன.பாரம்பரிய அம்சங்களில்:சுடப்பட்ட செங்கல் சுவர்கள்,ஓலை கூரைகள் (வெப்பக் காப்பும், பழுதுபார்க்க எளிமையும் கொண்டவை),வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்த உயர்த்தப்பட்ட அடித்தளங்கள் ஆகியவை உள்ளன.பழைய தலைமுறை வீடுகளில், பொதுவாக:முன்னிலையிலுள்ள ஒரு வராண்டா (தாழ்வாரம்) இதை வலை உலர்த்தவும், மாலை நேரத்தில் சுவரொட்டாவாகப் பயன்படுத்தவும் வைத்தனர்.சில வீடுகளில் நடுவண் முற்றம் (இடைநிலை வெளிநிலம்) காற்றோட்டத்திற்கு அமைக்கப்பட்டது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில்:பல வீடுகள் ஓலை கூரையை மாற்றி, களிமண் ஓடு அல்லது தகதகென்ற தாள் கூரை வைத்தன.சுவர் உலர்ச்சிக்கு சிமெந்து பிளாஸ்டர் பயன்படுத்தப்பட்டது.1960களில், சில வீடுகள் ஆர்ட் டெகோ (Art Deco)பாணியில் கட்டப்பட்டன (Lockwood, 2017):முகப்பில் வகுத்த வடிவங்கள்,பச்சை/வெண்மை போன்ற வண்ண சிமெந்து ஓடுகள்,சுவர்களில் ஸ்டக்கோ அலங்காரத் தோற்றங்கள். அந்தக் கால கட்டத்தில், இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் இது பொதுவான பாணியாக இருந்தது. போர் பிந்தைய காலத்தில், கைவிடப்பட்ட வீடுகள் தாராளமாக சிமெந்து பயன்படுத்தப்பட்ட, சற்றே ஆடம்பரமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன (Lockwood, 2017).எடுத்துக்காட்டாக:அலங்கார காற்றோட்டச் சுவர்கள்,மொட்டை மாடி தாழ்வாரங்கள்,வண்ணமயமான சிமெந்து தரை ஓடுகள் ஆகியன இருந்தன.

கட்டுமானப் பொருட்கள்.

கட்டுமானப் பொருட்களின் வகை, காலப்போக்கில் உள்ளூர் இயற்கை வளங்களிலிருந்து, தொழில்துறை ஆக்கப்பொதிகள் (industrial materials) நோக்கி மாறியுள்ளது. வரலாற்று காலங்களில்:குடிசைகள் களிமண் பூசப்பட்ட நெய்த குச்சிகள் முறையில் கட்டப்பட்டன. பவளக்கல் (kabok - coral limestone blocks) , போர்த்துகீசிய மற்றும் டச்சுக்கால கட்டடங்களில் காணப்பட்டது. நவீன மறுசீரமைப்புகளில் எரிந்த செங்கற்கள், சிமெந்து பீடுகள் ஆகியவை வழக்கமாக உள்ளன. கூரைகளில் பெரும்பாலும் ஆஸ்பெஸ்டாஸ்-சிமெந்து தாள்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சில இடங்களில் கால்வனேற்றப்பட்ட இரும்புத் தாள்கள் காணப்படுகின்றன. இவை ஓலை அல்லது ஓடுகளுக்கேற்பக் குறைவான அழகு தரத்தைக் கொண்டாலும், அடிப்படை பாதுகாப்பு மற்றும் செலவுக்குறைவைத் தருகின்றன. முந்தைய காலங்களில், தரையிறுக்க களிமண் அல்லது மாட்டு சாணம் பயன்படுத்தப்பட்ட நிலையில், புதிய வீடுகளில் சிமெந்து தரைகள் வழக்கமாக உள்ளன. விடத்தல்தீவின் ஒரு பொதுவான நன்கொடையாளர் நிதியளித்த வீடு கொன்கிரீட் அடித்தளம்,சிமெந்து தடுப்பு சுவர்கள்,கொங்கிரீட் தரை, தாள் கூரை கொண்ட மரச் சட்டக் கட்டமைப்பு ஆகியவற்றுடன், அலங்காரமின்றி, செயல் மையமான வடிவமைப்பாக கட்டப்பட்டுள்ளன. பொது மற்றும் நிறுவன கட்டிடங்கள், வீடுகள், தேவாலயங்கள் மற்றும் கோவில்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, விடத்தல்தீவில் உள்ள பொது கட்டடங்கள், இரண்டு பாடசாலைகள் (மிகவும் சாத்தியமாக 1970களில் கட்டப்பட்டவை),வெப்ப பிரதேச பாடசாலைக் கட்டமைப்புடன் தூண்கள் கொண்ட தாழ்வாரங்கள், உயரமான காற்றோட்ட ஜன்னல்கள், மழைக்குத்

தாங்கும் திறனுள்ள பரந்த கூரை ஓரங்கள் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பின் போது, இவை புதிய பிளாஸ்டர், வண்ணப்பூச்சுகளுடன் மீண்டும் கட்டப்பட்டன.மேலும், புதிதாக ஒரு கிராம சபை அலுவலகம் அல்லது விவசாய விரிவாக்க அலுவலகம் இரண்டு அறைகள் மற்றும் தாழ்வாரம் கொண்ட,எளிமையான கொன்கிரீட் கட்டுமானத்தில் செயல்முறையில் அடிப்படை அம்சங்களை கொண்டுள்ளது.

துறைமுகம் மற்றும் கடலோரக் கட்டமைப்புகள்:

மீன்பிடி கிராமமாக விளங்கும் விடத்தல்தீவின் கடலோர கட்டமைப்புகள் பாரம்பரியமாக மிகக் குறைவாக இருந்தனது. மரப்படகுகள் மற்றும் வலைகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட தற்காலிக குடில்கள் மட்டுமே இருந்தன. ஆயினும் சமீப காலங்களில், உதவித் திட்டங்களின் மூலம், நிரந்தர தரையிறக்கும் கட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மீன்பிடித் துறைமுகத்தில் தற்போது ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சி திட்டம் (UNDP) (2018) இன் ஊக்கத்துடன் மேம்படுத்தப்பட்ட ஒரு கப்பல் நிறுத்தும் தரைப்படை (jetty) மற்றும் பாறை தடுப்பு சுவர் (breakwater) உள்ளது. இது நீளமான கான்கிரீட் பாதையாக உள்ளே செல்லும் அமைப்பில் வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதால், படகுகள் நங்கூரமிட முடிகின்றது. மேலும், மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கும் சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா சங்கத்திற்கும் நிர்வாக மையமாக அமைக்கப்பட்ட செவ்வக வடிவிலான ஒரு மண்டபம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இது காற்றோட்டம் உள்ள பக்கவாட்டு திறப்புகளுடன், பயிற்சி மற்றும் சேமிப்பிடமாக செயல்படுகிறது. கட்டிடக்கலை ரீதியாக இது தனித்துவம் இல்லாவிட்டாலும், சமூக மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கான புதிய கட்டிடச் சிந்தனையை பிரதிபலிக்கிறது. இதேவேளை, இந்தப் பகுதியில் கடற்படை நிலையங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு குறைந்த சுயவிவரக் கொண்ட கடற்படை புறக்காவல் நிலையம் துறைமுக அருகே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. லாக்வுட் (2017) இவ்வகை கட்டடங்கள் "சுற்றுச்சூழலுடன் கலந்திருக்கும்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார், இதன் பொருள் கிராமத்தின் குடியிருப்புப் போக்கிற்கு மாற்றம் ஏற்படாமல் இருக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கட்டிடக்கலை பாதுகாப்பும் மாற்றங்களும்:

விடத்தல்தீவில் பாரம்பரியக் கட்டிடக்கலையைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் கட்டமைப்புகள் மீள்நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. பழைய தேவாலயங்களின் கலைப்பொருட்கள், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயிலின் வரலாற்றுத் தடங்கள் ஆகியவை பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. அதே நேரத்தில், துறைமுகம் போன்ற புதிய கட்டமைப்புகள் சமகால தேவைகளுக்கேற்ப உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. போரால் சுமார் 30 ஆண்டுகள் கட்டுமான வளர்ச்சி தடைப்பட்டிருந்தபோதிலும், மறுகட்டமைப்பு காலத்தில் காலநிலைத் தாக்கங்களை எதிர்கொள்ளும் வகையிலான தீர்வுகள் (கூரைப் பாதுகாப்பு, வெப்ப எதிர்ப்பு வடிவமைப்புகள்) சில வீடுகளில் காணப்படுகின்றன. இருந்தபோதிலும், அவசர குடியேற்ற தேவைகளை முன்னிலைப்படுத்தியதால், அழகியியல் அம்சங்கள் இரண்டாம் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளன. சுருக்கமாகக் கூறப்போனால், விடத்தல்தீவின் தற்போதைய கட்டிடச் சூழல் எளிமையானதும், மாறுபட்டதுமான தன்மையைக் கொண்டுள்ளது: புதுப்பிக்கப்பட்ட காலனித்துவ தேவாலயங்கள், கொஞ்சம் மீதமுள்ள பழைய பாரம்பரிய வீடுகள் மற்றும் வணிகோபக் குடியிருப்புகள், மறுமலர்ச்சிக்குப் பின் ஒரு மாதிரியான வீடுகளின் வரிசைகள், மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகளால் விவரிக்கப்படும் பொதுவான நகர வடிவமைப்புகள். நகர்ப்புற அடையாளங்கள் இல்லாதிருந்தாலும், கட்டிடக்கலை மீள்தன்மை (architectural resilience) என்ற கருவில் இது சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது. 16ஆம் நூற்றாண்டின் தேவாலயத்திலிருந்து 21ஆம் நூற்றாண்டின் சிமெண்ட் வீடுகளுக்குள் கடந்து வரும் தொடர்ச்சி.

சமகால சவால்கள் மற்றும் எதிர்காலக் கண்ணோட்டம். விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்தை மையமாகக் கொண்ட விவாதங்கள்:

2016 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட Vidattaltivu Nature Reserve (VNR) என்பது கடல், சதுப்பு நிலங்கள், கடலோரக் காடுகள் மற்றும் கடல் புல் பகுதிகளைக் கொண்ட பாதுகாக்கப்பட்ட பரப்பாகும். இவை பல்லுயிர் தங்குமிடமாகவும் கடலோர பாதுகாப்பாகவும் செயற்படுகின்றன. இந்நிலத்தில், 2017 இல் தேசிய மீன்வளர்ப்பு மேம்பாட்டு ஆணையம் (NAQDA) இறால் மற்றும் மீன் வளர்ப்புக்காக 1000 ஹெக்டேயர் மீன்வளர்ப்பு பூங்கா ஒன்றை முன்மொழிந்தது. இதன் ஓர் அத்தியாயம் 2024 இல் உச்சத்தை எட்டியது. Taprobane Seafoods எனும் தனியார் நிறுவனம் VNR இன் 418 ஏக்கர் பகுதியை பயனில் கொண்டு வந்ததை எதிர்த்துப் பல சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தன. இது ஒரு அபாயகரமான முன்னுதாரணமாக கருதப்படுகிறது. மீனவர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரம் மற்றும் மீன்பிடித் தொழிலில் பசுமையான வளங்களை நம்புகின்றனர். இறால் பண்ணைகள் நீரை மாசடையச் செய்வதுடன், நோய்கள் மற்றும் பசுமை அழிவுகளைக் கொண்டு வரும் என்று அஞ்சப்படுகின்றது.

எனினும், வேலை வாய்ப்புகளுக்கான ஈர்ப்பு காரணமாக சிலர் ஆதரிக்கவும் செய்கின்றனர். இதற்கு இடையே, VETS எனும் இளைஞர் குழுக்கள் பசுமை காப்பாற்றும் நடவடிக்கைகள் (மண் மரக்கன்றுகள் நடுதல், கடற்கரை சுத்தம் செய்தல்) மூலம் விழிப்புணர்வை ஊக்குவித்து வருகின்றனர், இது சமூக ஆதரவால் இயற்கைக் கட்டமைப்புகளை பாதுகாக்கும் முனைப்பைக் காட்டுகிறது. காலநிலை மீள்தன்மை: தாழ்வான கடலோர கிராமமாகவுள்ள விடத்தல்தீவு, கடலோர பாதிப்புகளுக்குப் பெரிதும் உட்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, 2004ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பெருங்கடல் சுனாமி, மன்னார் கடற்கரையின் சில பகுதிகளை வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்தது. மன்னார் இலங்கையின் மேற்குப்புறம் இருக்கின்றது. ஆகவே சுனாமிப் பேரலைகளின் தாக்கம் மிகக் குறைவு. இங்கு கிழக்கு இலங்கை போன்ற அளவில் தீவிரமில்லை. காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கத்தால், கடல் மட்ட உயர்வு, கடற்கரையின் நீர்ச்சரிவு, மற்றும் அதிக வலிமையுடைய புயல்கள், முக்கியமான சூழலியல் அச்சுறுத்தல்களாக மாறியுள்ளன. இயற்கை பாதுகாப்பு அமைப்புகளாக செயல்படும் சதுப்புநிலங்கள் மற்றும் ஈரநிலங்கள். அவை காத்து பாதுகாக்கப்பட்டால் புயல் தாக்கங்களை குறைக்கும் இடையூறு பல்கை ஆக இயலும். ஆனால், இந்தக் காப்பு அழிக்கப்படும் நிலையில் (சதுப்புநிலங்கள் வெட்டப்பட்டால்), கிராமம் அதிகமாக பாதிக்கப்படும். இத்தகைய சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்ள, கடற்கரைப் பாதுகாப்பு உட்பட, முக்கியமான கட்டமைப்புகளை உயர்த்துவது, மற்றும் முன்னறிவிப்பு அமைப்புகளை செயல்படுத்துவது போன்ற சிவில் பொறியியல் நடவடிக்கைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், தற்போது அந்த அளவிலான முயற்சிகளுக்கு தேவையான ஆதாரங்கள் குறைவாக உள்ளன. இன்றைய நிலைமையில், ஒரு பாடசாலையின் மேல் மாடியில் கட்டப்பட்டுள்ள கொன்கிரீட் புயல் தங்குமிடம் மற்றும் பேரிடர் மீள்பாதுகாப்பு பயிற்சிகள் மட்டுமே முன்னேற்றப்பட்டுள்ளன.

நகர்ப்புற சேவைகள் மற்றும் கழிவு மேலாண்மை: மீள்குடியேற்றத்தின் தொடர்ச்சியாக, திடக்கழிவுகள் பற்றிய பிரச்சனைகள் வெளியே வந்துள்ளன. மன்னார் மாவட்டத்தில், விடத்தல்தீவையும் உள்ளடக்கியபடி, "சாலையோரங்கள், தடாகங்கள் மற்றும் கடற்கரைகளில் அதிக அளவில் பிளாஸ்டிக் கழிவுகள்" காணப்படுவதாக பார்வையாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குப்பை சேகரிப்பு இல்லாததால், பிளாஸ்டிக் போத்தல்கள், மீன்பிடி வலைகள், மற்றும் பிற உக்காத பொருட்கள் சேர்ந்து, அழகிய தோற்றத்துக்கும் கடல்நீர்வாழ் உயிரினங்களுக்கும் ஆபத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மாந்தை மேற்கு பிரதேச சபை இப் பகுதியின் சுகாதாரத்துக்கு பொறுப்பாளிகளாக இருந்தாலும், அவர்களின் திறன் வரம்பிற்குட்பட்டதாக உள்ளது. தற்போதைய நிலையில், பெரும்பாலான வீடுகளில் குப்பைகள் எரிக்கப்பட்டவையோ அல்லது நிலத்தில் புதைக்கப்பட்டவையோ ஆகும். சமூக அமைப்புகளான VETS மற்றும் மன்னாரைச் சேர்ந்த ஹோட்டல் உரிமையாளர்களுடன் இணைந்து, பிளாஸ்டிக் எதிர்ப்பு விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன. குறிப்பாக, ஒரு மன்னார் தொழில்முனைவோர் விருந்தினர்கள் பிளாஸ்டிக் கொண்டு வர வேண்டாம் என ஊக்குவித்துள்ளார். முன்னேறிச் செல்ல, மாறான அளவில் (மாவட்ட அளவில்) செயல்படுத்தக்கூடிய சீரான கழிவு சேகரிப்பு மற்றும் மறுசுழற்சி திட்டத்தை நிறுவுவது முக்கியமாக இருக்கலாம். இது பொருளாதார அளவுகளை கருத்தில் கொண்டு திட்டமிடப்பட வேண்டிய அவசியத்தை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

நிலையான பொருளாதார உட்கட்டமைப்பு மற்றும் பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பு.

பொருளாதார ரீதியாக, விடத்தல்தீவின் மறுமலர்ச்சி மீன்வளத்தையும், அருகிலுள்ள உள்நாட்டு பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்படும் விவசாயத்தையும், எதிர்பார்க்கப்படும் சுற்றுலா வாய்ப்புகளையும் சார்ந்துள்ளது. மீன்வள உட்கட்டமைப்பில் மேலும் மேம்பாடுகள் தேவைப்படுகிறது: துறைமுகம் தற்போது செயல்பாட்டில் இருந்தாலும், ஒரு அலைமுறிப்பான் (Breakwater) சேர்ப்பது அல்லது ஜெட்டியை விரிவுபடுத்துவது, அதிக படகுகளை பாதுகாப்பாக நங்கூரமிட அனுமதிக்கும், மேலும் பல நாள் கடலுக்குச் செல்லும் பெரிய மீன்வளக் கப்பல்களையும் ஈர்க்கக் கூடியதாக இருக்கும். இந்தியக் கடற்கரை வலயத்தில், வடக்குப்பகுதியில் மீன்வளத் துறைமுகங்களை மேம்படுத்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ள நிலையில், விடத்தல்தீவின் துறைமுகத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டால், இது மன்னார் கடற்கரைப்பகுதியின் முக்கிய தரையிறக்குமிடமாக மாறலாம். ஏற்கனவே, பல படகுகள் கடலில் நண்டுகளைப் பிடிக்கும் துறையில் இந்த துறைமுகம் முக்கியத்துவம் பெற்றதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குளிர் சேமிப்பு வசதிகள் மற்றும் மீன் பதப்படுத்தும் மையங்கள் சேர்க்கப்படும்போது, இவை வேலை வாய்ப்புகளையும் மதிப்பையும் அதிகரிக்கக் கூடியவையாக இருக்கும். இவை கடலோர இயற்கைக் காப்பகத்துடன் மோதாமல், கரையோர மீன்வளத்தைத் தழுவும் முறையில் திட்டமிடப்பட வேண்டும். விவசாய ரீதியாக, விடத்தல்தீவின் உள்பகுதியில் உள்ள சிறிய ஏரிகள் (அகத்திமுறிப்பு) பயிர்செய்கைக்கான நீர்மூலங்களை வழங்குகின்றன. இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மறுசீரமைத்தல் (உதா., கட்டுக்கரை குளத்திற்கு அணை மற்றும் கால்வாய்கள் 2009–2012) அதிகம் நம்பகமான நீர்மூலத்தை வழங்கும். அருகிலுள்ள உள்நாட்டு கிராமங்கள் (அடம்பன்) மீண்டும் பயிர் வளர்ப்பைத் தொடங்கியுள்ளன. இதனை ஆதரிக்க விவசாயப் பாதைகள் மற்றும் சேமிப்பு வசதிகள் (உதா., நெல் சேமிப்பு கட்டிடங்கள்) கட்டப்பட வேண்டும்.

ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பிராந்திய இணைப்பு.

A32 நெடுஞ்சாலை மேம்படுத்தப்பட்டதற்குப் பிறகு, விடத்தல்தீவு தனிமையில் இல்லை, ஆனால் முக்கிய சுற்றுலா மற்றும் வர்த்தகப் பாதைகளிலிருந்து சற்று பின்தங்கியுள்ளது. இந்த பகுதியைத் தழுவி வளர்ச்சி கொண்டு வர மன்னார் நகரமே (தொ.ப. 45 நிமிட பயண தூரம்) அருகிலுள்ள நகர்ப்புற வசதிகளை வழங்குகிறது. விடத்தல்தீவு சந்திப்பில் ஒரு சிறிய பேருந்து நிலையம் இயங்குகின்ற நிலையில், கூடுதல் பேருந்துச் சேவைகள் உள்ளிட்ட பொதுப் போக்குவரத்து வசதிகளை மேம்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார சுற்றுலாவை மேம்படுத்தும் நோக்கில், பண்டைய மாந்தை துறைமுகம், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயில், மற்றும் விடத்தல்தீவில் உள்ள காலனித்துவ தேவாலயம் ஆகியவை இணைந்து ஒரு கலாச்சார சுற்றுப்பாதையாகக் கருதப்படுகின்றன. இதற்கு வழிகாட்டி பலகைகள், தகவல் மையம் அல்லது ஒரு சிறிய அருங்காட்சியகம் தேவைப்படலாம் (அனுராதபுர இராச்சியத்தின் முக்கிய துறைமுகமாக இருந்த மாந்தையின் வரலாற்றை விளக்கும் இடம்).

நிர்வாகம் மற்றும் திட்டமிடல் திறன்.

மாந்தை மேற்கு பிரதேச சபை மற்றும் மாவட்ட செயலகம் போன்ற உள்ளூர் நிர்வாக நிறுவனங்கள், நீண்ட கால இடைநிறைவுக்குப் பிறகு, தங்கள் ஊழியர் தகுதி மற்றும் நிபுணத்துவத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்பி வருகின்றன. தற்காலிகமாக, இவை வீட்டு விரிவாக்கத்திற்கான நிலங்களை (மக்கள் தொகை இன்னும் 2009 முன் நிலைக்கு திரும்பவில்லை), மற்றும் புதிய வசதிகளுக்கான இடங்களை (உதா., பொது நூலகம், விளையாட்டு மைதானம்) அடையாளம் காணும் அடிப்படை மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை உருவாக்கி வருகின்றன. இந்தத் திட்டங்களில் பேரழிவு அபாயக் குறைப்பு, பாரம்பரிய பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பராமரிப்பு ஆகியவை ஒன்றிணைந்து இருக்க வேண்டிய அவசியம் உண்டு. கடந்த 15 வருடங்களில் அடைந்த முன்னேற்றங்கள் திரும்பச் செல்லாத வகையில், நிரந்தர வளர்ச்சியை அடையும்வரை திட்டங்கள் கவனமாக வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை.

ஆங்கிலேயக் கால புறக்காவல் நிலையமாக இருந்தது முதல், போர் காரணமாக கைவிடப்பட்ட பேய் கிராமம் வரை, இன்று மறுசீரமைக்கப்பட்ட சமூகமாக மாறிவரும் விடத்தல்தீவின் பயணம், அதன் கட்டிடக்கலை மற்றும் உட்கட்டமைப்பில் பிரதிபலிக்கிறது. சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள் மீண்டும் கட்டப்பட்டுள்ளன, தேவாலயங்கள் மற்றும் வீடுகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டுள்ளன, மற்றும் அதன் கடலோர சூழலைக் காக்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த கிராமம் இன்று கடந்த காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட நிலையாக நிற்கிறது. டச்சுக் கால நீர்ப்பாசன கால்வாய்கள் மீண்டும் பயிர்களுக்குப் பயன்படுகின்றன, போர்த்துகீசிய கால தேவாலயத்தின் மணி நவீன நெடுஞ்சாலையில் ஓடும் மோட்டார் சைக்கிள் ஒலியில் கலந்து ஒலிக்கிறது, மற்றும் சதுப்புநிலங்கள் தொழில் அழுத்தங்களை எதிர்கொள்கின்றன. உள்ளூர்வாசிகள், பொறியியலாளர்கள், திட்டமிடுபவர்கள் மற்றும் பாதுகாப்பாளர்கள் இணைந்து மேற்கொள்ளும் செயல்கள், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு மேம்படுகின்றன என்பதைத் தீர்மானிக்கும். நிலையான வளர்ச்சி மற்றும் பாரம்பரியத்தை மதிக்கும் கொள்கைகள் வழிநடத்தும் பட்சத்தில், விடத்தல்தீவு ஒரு போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பிற்கான மாதிரிக் கிராமமாக வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கலாம். அங்கு உட்கட்டமைப்பு வெறுமனே மீண்டும் கட்டப்படுவதில்லை, ஆனால் வரவிருக்கும் தலைமுறைகளுக்கான செழிப்பும் மீள்தன்மையுமுள்ள சமூகமாக மறுசீரமைக்கப்படுகிறது.

குடியேற்ற அமைப்புகள் மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட சூழல்.

கட்டமைக்கப்பட்ட சூழலின் கண்ணோட்டம்: விடத்தல்தீவின் நில அமைப்பியல் பரிணாமத்தைக் கூறும் இந்தப் பகுதி, திட்டமிடப்பட்ட மீள்குடியேற்ற வீட்டு திட்டங்களும் இயற்கையாக வளர்ந்த பாரம்பரியமையங்களும் இணைந்துள்ளகலப்புகுடியேற்றவடிவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இடவடிவப் படிமங்கள் மற்றும் வீட்டு வகைகள்: ஒழுங்கற்ற விரிவாக்கம்: திட்டமிடல் இல்லாமல், கல்வி மற்றும் மத நிறுவனங்களைச் சுற்றி குடியிருப்பு வளர்ச்சி இடம்பெறுகிறது. வீட்டு வகைகள் மாறுபாடு: சிவப்பு ஓடுகளும் கல்நார் தாள்களும் கொண்ட போருக்குப் பிந்தைய ஒரே மாதிரியான வீடுகள் பழமையான களிமண், பனை ஆகியவற்றால் கட்டப்பட்ட வீடுகளுடன் வேறுபடுகின்றன. பாரம்பரிய அம்சங்கள்: முந்தைய வீடுகளில் தாழ்வாரங்கள், களிமண் தரைகள் மற்றும் ஓலை கூரைகள் இருந்தது. இவை தற்போது குறைவடைகின்றன.

கட்டமைக்கப்பட்ட வடிவம் மற்றும் இயற்கை விரிவாக்கம்: கட்டமைக்கப்பட்ட வீட்டு தொகுதிகள்: ரேகை வடிவமான வீட்டு மொத்தங்கள், பெரும்பாலும் நன்கொடையாளர்களால் பிந்தைய யுத்தக் கட்டுமானமாக உருவாக்கப்பட்டவை. நில அளவுகளில் மாறுபாடு குறைவு, பசுமை உறைவுப் பூச்சு இல்லை. இயற்கை மையங்கள்: மத மையங்களைச் சுற்றி அமைந்த அடர்த்தியான மரமூடிய

குடியிருப்புகள்.அளவிடப்பட்ட பாழ்வெளிகள்: திட்டமிடப்பட்ட பகுதிகளில் கூட மழைநீர் வடிகால், நடைபாதைகள், நிழல்தரும் மரங்கள் போன்ற அடிப்படை உட்கட்டமைப்புகள் இல்லை.
கட்டிட நிலம் மற்றும் மீள்குடியேற்றக் கணிப்புகள்:மிதமான இடைவெளிகள் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகள்: வீடுகள் ஒரே மாடியைக் கொண்டவை, சுவர்களால் சூழப்பட்ட குறுகிய இடைவெளிகளுடன்.மீள்குடியேற்ற வெற்றிடங்கள்: பல காலியாக உள்ள நிலங்கள் அல்லது கட்டி முடியாத வீடுகள், பொருளாதாரக் காரணங்களால் முற்றிலும் புதுப்பிக்கப்படவில்லை என்பதை குறிக்கின்றன.வெப்ப பாதிப்பு: பசுமை சூழல் இல்லாமை வெப்ப அவலத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
அதிக அடர்த்தி கொண்ட ஒரே மாதிரியான வீட்டுத் தொகுதிகள்: மீள்குடியேற்றக் காலனிகள்: ஒரே மாதிரியான வீட்டு வரிசைகள், அரசாங்கம் அல்லது நன்கொடையாளர்களால் கட்டப்பட்டவை. வடிவமைப்புப் பிழைகள்: பொது இடங்கள், உபயோக வசதிகள் மற்றும் நிழல்தரும் பசுமை உட்கட்டமைப்புகள் இல்லாமை.பொறியியல் பரிந்துரை: வெப்பம் மற்றும் தூசியைக் குறைக்க பசுமைப் பட்டைகள், நடைபாதைகள் மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும் என ஆலோசிக்கப்படுகிறது.

குடியேற்ற முறைகள் மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட சூழல்.

விடத்தல்தீவின் கட்டமைக்கப்பட்ட சூழல் திட்டமிடப்பட்ட மீள்குடியேற்ற வீட்டு வாரியங்கள் மற்றும் இயற்கையான வளர்ச்சியடைந்த பாரம்பரிய பகுதிகளை ஒருங்கிணைக்கும் கலப்புச் சீரமைப்பை பிரதிபலிக்கிறது.
இடஞ்சார்ந்த வடிவமைப்புகள் மற்றும் வீட்டு வகைகள் : முறையற்ற விரிவாக்கம்: முறையான மண்டல ஒழுங்குமுறை இல்லாமல், சில நிறுவனங்களைச் சுற்றிக் குடியிருப்பு விரிவடைகிறது.வகைபாடுகள் மாறுபாடு: சிவப்பு ஓடுகள் மற்றும் கல்நார் தாள்களால் கட்டப்பட்ட, ஒரே மாதிரியான போருக்குப் பிந்தைய வீடுகள், களிமண் மற்றும் பனை மரத்தால் கட்டப்பட்ட பழைய பாரம்பரிய வீடுகளுடன் மாறுபட்டுள்ளன.பாரம்பரிய அம்சங்கள்: பழைய வீடுகளில் தாழ்வாரம், களிமண் தரை மற்றும் ஓலை கூரைகள் இருந்தன. இவை இப்போது குறைந்து வருகின்றன.
கட்டமைக்கப்பட்ட வடிவமைப்புகள் எதிராக(vs) இயற்கை வளர்ச்சி கட்ட வடிவமைப்புகள்: நேர்க்கோடான வீட்டு தொகுதிகள் முக்கியமாகக் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் நன்கொடையாளர்கள் நிதியளித்த திட்டங்களில் இருந்து உருவானவை. இவை குறைந்த நிலப் பரப்பளவு வேறுபாடுகளையும், ஒளிச்சாயல் அல்லது மரங்கள் குறைந்த சூழலையும் காட்டுகின்றன. இயற்கை மையங்கள்: மத நிறுவனங்கள் மற்றும் பழைய குடியிருப்பு மையங்களைச் சுற்றியுள்ள, அடர்த்தியான மர விரிதளங்களை உடைய ஒழுங்கற்ற கட்டமைப்புகள். உட்கட்டமைப்பு குறைகள்: திட்டமிட்ட அமைப்புகள் இருந்தாலும், மழைநீர் வடிகால், நடைபாதை மற்றும் நிழலளிக்கும் கட்டமைப்புகள் காணப்படவில்லை.
கட்டிட நிலம் மற்றும் மீள்குடியேற்றம் தொடர்பாக கவனிக்கவேண்டியவை: மிதமான பின்னடைவுகள் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகள்: வீடுகள் ஒற்றை மாடியுடன் சிறிய பின்னடைவுகளும் சுற்றுச்சுவர்களும் கொண்டுள்ளன. மீள்குடியேற்ற வெற்றிடங்கள்: பல இடங்கள் காலியாகவோ அல்லது பகுதியாக மட்டுமே கட்டப்பட்டுள்ளன. இது பொருளாதாரத் தடைகளால் பூரண கட்டமைப்புச் செய்யப்படாமை அல்லது கைவிடப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. வெப்ப தாக்கம்: பசுமை கட்டமைப்புகள் இல்லாமை வெப்பமான சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது.
அதிக அடர்த்தி கொண்ட ஒரே மாதிரியான வீட்டுத் தொகுதிகள்:மீள்குடியேற்றக் காலனிகள்: வீடுகள் ஒரே மாதிரியாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன, பொதுவாக அரசாங்கத்தாலும் நன்கொடையாளர்களாலும் போருக்குப் பிந்தைய கட்டுமானங்களில் உருவாக்கப்பட்டவை.வடிவமைப்புக் குறைபாடுகள்: பொது இடங்கள், பயன்பாட்டு மையங்கள் மற்றும் நிழல் அமைப்புகள் இல்லை.பொறியியல் பரிந்துரை: வெப்பம் மற்றும் தூசியின் தாக்கங்களைக் குறைக்கப் பசுமை வழித்தடங்கள், நடைபாதைகள் மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகளைக் கையாள வேண்டிய தேவை உள்ளது.

கட்டிடக்கலை வகைகள் மற்றும் கட்டிட வடிவமைப்பு.

குடியிருப்பு வகைகள்:சிவப்பு செங்கல் ஓடுகள் அல்லது அஸ்பெஸ்ராஸ் தாள் கூரைகள் கொண்ட ஒற்றை மாடி வீடுகள் மிக அதிகமாக காணப்படுகின்றன.போர் பின்னைய காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மீள்குடியேற்றக் காலனிகள் சிமென்ட் கட்டைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளன. இவை பல்வேறு கட்டமைப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரே மாதிரியான முறையில் உள்ளன. வெப்பத் தாங்கும் வசதி மற்றும் குறுக்கு காற்றோட்டம் போன்ற அம்சங்கள் இங்கு பெரும்பாலும் காணப்படவில்லை.20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கட்டப்பட்ட வீடுகள் கலப்பினக் கட்டமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, பிளவு நிலை கூரைகள், தடிமனான களிமண் சுவர்கள் மற்றும் எளிமையான தாழ்வாரங்கள்.மத கட்டிடக்கலை: புனித யாகப்பர் தேவாலயம் கோதிக்

மறுமலர்ச்சி பாணி, சிவப்பு ஓடுகள் கூரை, சிலுவை வடிவமைப்பு.மசூதிகள் மற்றும் இந்துக் கோயில்கள். குவிமாடங்கள், கோபுரங்கள் மற்றும் உயரமான சின்னங்களுடன் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. நிறுவன கட்டிடங்கள்:அலிகார் மகாவித்தியாலயம் மற்றும் புனித யாகப்பர் மகாவித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகள், காலனித்துவ கால கட்டிட வடிவமைப்புடன், எல் வடிவமைப்புடன், தூண்கள் கொண்ட தாழ்வாரங்களும் சிவப்பு ஆக்சைடு பூச்சு தரையுமாக காணப்படுகின்றன.

கட்டுமானப் பொருட்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்கள்.

- **பாரம்பரிய பொருட்கள்:** போருக்கு முன் கட்டிடங்களில் களிமண், மரம் மற்றும் ஓலை கூரைகள் பொதுவாக பயன்படுத்தப்பட்டன. நவீன பொருட்கள்:தற்போதைய கட்டடங்களில் சிமென்ட் தொகுதிகள், அஸ்பெஸ்ராஸ்/உலோகத் தாள்கள் மற்றும் கொன்கிரீட் பயன்பாடு அதிகமாக உள்ளது.கூரை வடிவமைப்புகள் பாரம்பரிய ஓலை மற்றும் ஓடுகளிலிருந்து கல்நார் தாள்கள் மற்றும் உலோக தாள்களுக்கே மாறியுள்ளன. இது நீடித்த பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றதாக இருந்தாலும் வெப்பச் சுமையை அதிகரிக்கிறது.வலுவூட்டப்பட்ட கொன்கிரீட் பெரும்பாலும் அரசு மற்றும் நிறுவன கட்டடங்களில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **அழகியல் ஒற்றுமை மற்றும் தகவமைப்பு திறன்:** கட்டிட வடிவங்களும் அளவுகளும் ஒற்றுமையைக் காட்டுகின்றன, மத அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும். வீடுகள், பாடசாலைகள் மற்றும் தேவாலயங்கள் பெரும்பாலும் சாய்வான கூரைகள் மற்றும் களிமண்/சிமென்ட் பூச்சுடன் பொதுவான கட்டிட அளவைப் பின்பற்றுகின்றன.மத கட்டடங்கள் இடத்தால் பிரிக்கப்படாமல் அமைந்துள்ளன, இது சமூக ஒற்றுமையும், தகவமைப்பின் மீள்பயன்பாட்டிற்கான (அருங்காட்சியகம், கலாச்சார மையம்) வாய்ப்புகளையும் குறிக்கின்றது. சரியான அடையாளங்களும் விளக்கங்களும் வழங்கப்பட்டால் இவை பாரம்பரிய சுற்றுலா திட்டங்களுக்கு மையமாக அமையக்கூடியவை.
- **மத கட்டிடங்கள்** (புனித யாகப்பர் தேவாலயம், பிள்ளையார் கோவில், ஜும்மா மசூதி) முறையே பரோக், தமிழ் மற்றும் இஸ்லாமிய கட்டிட மரபுகளை பிரதிபலிக்கின்றன. அலிகார் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் புனித யாகப்பர் மகா வித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகள் காலனித்துவ கால எல் அல்லது யு-வடிவ நில அமைப்புகளுடன் வராண்டாக்களை கொண்டுள்ளன.மீள்குடியேற்ற வீடுகள் பெரும்பாலும் நன்கொடையாளர்களால் உருவாக்கப்பட்ட வடிவமைப்புகளைக் காட்டுகின்றன: சிமென்ட் தடுப்பு சுவர்கள், கல்நார் அல்லது தகர தாள்களைக் கொண்ட 1 மாடி, 2 அறை அமைப்புகள்.
- **கட்டுமானப் பொருட்கள் மற்றும் நுட்பங்கள்:**பாரம்பரிய காலத்தில் களிமண் செங்கற்கள், மரக் கம்பிகள், சுண்ணாம்பு பூச்சு, ஓலைக் கூரைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.போருக்குப் பிந்தைய கட்டிடங்கள் சிமென்ட் தொகுதிகள், வலுவூட்டப்பட்ட அடித்தளங்கள், நெளித்தாள் கூரைகளை உள்ளடக்கியவை.நிறுவன கட்டிடங்களில் செங்கல் வேலை மற்றும் சிவப்பு ஓடுகள் காணப்படுகின்றன; அரசு அலுவலகங்கள் மற்றும் சுகாதார நிலையங்களில் RCC பயன்படுத்தப்பட்டது.
- **அழகியல் ஒற்றுமை மற்றும் தகவமைப்பு திறன்:** மத பன்முகத்தன்மையைக் கடந்தும் கட்டிடங்களின் அளவும் வண்ணமும் ஒற்றுமையுடன் உள்ளது.பழைய வீடுகள் (தாழ்வாரம் மற்றும் அலங்கார ஜன்னல்களுடன்) அருங்காட்சியகம் அல்லது விருந்தினர் மாளிகை போன்ற தகவமைப்புகளுக்கு மாற்றப்படலாம். மத கட்டிடங்கள் அடையாளக் கட்டிடங்களாக செயல்பட்டு, பாரம்பரிய சுற்றுலா திட்டங்களைத் தாங்கும்.

பகுப்பாய்வு மற்றும் பரிந்துரைகள்.

முக்கிய சவால்கள் சுருக்கம்.

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் கட்டமைப்பு அபாயங்கள்: மழைக்கால வெள்ளங்கள் தட்டையான நிலம் மற்றும் மோசமான வடிகாலமைப்பால் ஏற்படுகின்றன.கடலோர அரிப்பு மற்றும் கடல் மட்ட உயர்வு பாதுகாப்பு இல்லாததால் ஆபத்தை அதிகரிக்கிறது. போருக்குப் பிந்தைய வீடுகள் நீடித்தக் கட்டமைப்புப் பற்றாக்குறையுடன் விரைவாக கட்டப்பட்டன.கட்டுமானப் பொருட்கள், பாதுகாப்பு இல்லாமல் கொங்கிரீட் சார்ந்ததால் வெப்பக் காத்திருப்பு குறைவாக உள்ளது. நகர்ப்புறத் திட்டமிடல் குறைபாடுகள்: ஒழுங்கற்ற வளர்ச்சி மற்றும் மண்டல விதிகள் இல்லாமை குடியிருப்பு, சேவைகளின் கலப்பை உருவாக்குகிறது. சாலை குறைபாடுகள், செப்பனிடப்படாத சாலைகள், சந்திப்பு திட்டமிடல் இல்லாமை.பொது இடங்களின் இல்லாமை, சந்தைகள், பூங்காக்கள் இல்லாமல் கைப்பந்து மைதானம் மட்டுமே உள்ளது.

பராமரிப்பு மற்றும் நிர்வாகப் பிரச்சினைகள்: வடிகால் மற்றும் சாலை பராமரிப்பு திட்டமிட்டபடி நடைபெறவில்லை. நிர்வாகத் திறன் குறைபாடு திட்டமிடல் பிரிவு இல்லாமை. அமைப்புகள் எதிர்வினை

முறைமையில் இயங்குகின்றன.நீண்டகால அமலாக்கத் திறன் இல்லாமை. நிறுவனங்கள் திட்டமிடல் நிலைத்தன்மைக்கு தயாராக இல்லை.

கட்டிடக்கலை மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியம்: வரலாற்று மதக் கட்டடங்கள். தேவாலயங்கள், கோயில்கள் பாரம்பரிய சுற்றுலாவுக்கு வாய்ப்புத் தருகின்றன. அழகியல் ஒற்றுமை கட்டிட வடிவங்களில் ஒற்றுமை தகவமைப்புக்கும் பாதுகாப்புக்கும் வழிவகுக்கும். காலனித்துவ மரபு. 20ஆம் நூற்றாண்டின் கல்விக் கட்டடங்கள் வருங்கால பிரதேச திட்டமிடலைக் காட்டுகின்றன.

குடிமை ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் மத நல்லிணக்கம்: நடைபயிற்சி மையம். தேவாலயங்கள், பாடசாலைகள், மசூதி, அலுவலகங்கள் ஒரே இடத்தில் இருப்பது சமூகச் சேவைக்கேற்ப அமைந்துள்ளது. மத நல்லிணக்கம். இந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ கட்டடங்கள் அருகில் அமைந்துள்ளதால் சமூக ஒற்றுமை வலுப்பெறுகிறது. மையப்படுத்தப்பட்ட சேவைகள். இந்தக் கொத்தணி அமைப்பு பல்வேறு சேவைகளை ஒருங்கிணைக்க உதவுகிறது.

மீன்பிடி பொருளாதாரம் மற்றும் இடச் சிறப்புகள்: துறைமுக உட்கட்டமைப்பு. மேம்படுத்தக்கூடிய நிலை, குளிர்பதன வசதிகளுக்கு வாய்ப்பு. சுற்றுலா அபிவிருத்தி. மத பாரம்பரியம், தாழ்வுநில சூழலியல், பாரம்பரிய மீன்பிடி கலாச்சாரம்.உள்ளூர் பொருள் வளங்கள். மணல், மரம், களிமண் ஆகியவை நிலையான கட்டுமான நடைமுறைக்கு உகந்தவை.

சிவில் பொறியியல் மற்றும் திட்டமிடல் பரிந்துரைகள்: சாலை, பாலம் மற்றும் வடிகால் வசதிகள், முக்கிய மற்றும் துணை வீதிகள் சரளைக் கற்கள் அல்லது நிலக்கீழ் கொண்டு மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். மழைநீர் முகாமைத்துவ அமைப்புகள். சாலையோர வடிகால்கள், மறு நிரப்பும் குழிகள், மதகுகள் மற்றும் தேக்கக் குழாய்கள் ஆகியவை நிறுவப்பட வேண்டும்.பாதுகாப்பு தேவைகளுக்கேற்ப பாலங்களுக்குத் தடுப்புச் சுவர்கள், வழிந்தோடும் கால்வாய்கள் மற்றும் உயர்த்தப்பட்ட குளிர் சேமிப்புப் பகுதிகள் நிறுவப்பட வேண்டும். குளங்களுக்கருகே உள்ள தாழ்வான பகுதிகளில் சாலை உயரங்களை உயர்த்தி, பாதுகாப்பான வெளியேற்றக் குழாய்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

வீடுகள், கட்டிடங்கள் மற்றும் பிரதேசப்பாதுகாப்பு: சூரிய சக்தி கூரைகள் மற்றும் நிழலாடிய நடைபாதைகள் போன்ற காலநிலைத் திறனை மேம்படுத்தும் அம்சங்களுடன் வீடுகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.கலப்பினக் கட்டுமானத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் (எ.கா., களிமண் சுவர்கள்). அரச கட்டிடங்களை பல சேவைகள் நிறைவேற்றும் மையங்களாக மாற்றம் செய்ய வேண்டும். குடியிருப்பு, மதம், பொதுப் பயன்பாடு மற்றும் கடலோரப் பாதுகாப்புப் பகுதிகளுக்கான மண்டலங்களை தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

பசுமை உட்கட்டமைப்பு மற்றும் பாரம்பரிய மீட்டமைப்பு: மரம் நடுதல், விளக்கப் பலகைகள், விளக்குகள் மற்றும் கழிப்பறை வசதிகளுடன் பொழுதுபோக்கு பகுதி மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். பசுமை வழித்தடங்கள் விரிவாக்கப்பட வேண்டும் (பாடசாலைத் தோப்புகள், புயல் தாங்கல் பூங்காக்கள்). பாரம்பரிய கட்டிடங்கள் ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும்; சமூக பங்கேற்புடன் பாரம்பரிய அந்தஸ்து விண்ணப்பிக்க வேண்டும்.

பொது வசதிகள் மற்றும் சமூக வடிவமைப்பு: போக்குவரத்து மையங்களுக்கருகே நிழலாடிய ஓய்வு இடங்களுடன் பொதுக் கழிப்பறைகள் கட்டப்படவேண்டும்.உள்ளூர் சந்தைகள், பூங்காக்கள் மற்றும் நடைபாதைகள் திட்டமிடப்பட்டு அமைக்கப்பட வேண்டும்.பாடசாலைகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் மதத்தலங்களுக்கு அணுகும் பாதைகள் பக்கவாட்டுகள் மற்றும் சின்னங்கள் கொண்டு மேம்படுத்தப்பட வேண்டும்.

நிர்வாகம் மற்றும் புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) ஒருங்கிணைப்பு: மாந்தை மேற்கு பிரதேச சபையின் கீழ் ஒரு திட்டமிடல் பிரிவு நிறுவப்பட வேண்டும்.கட்டமைப்புச் சிக்கல்களை வரைபடமாக்க குடிமை தொழில்நுட்ப கருவிகள் மற்றும் புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) பயன்பாட்டை உறுதிசெய்ய வேண்டும். நேரடிக் கண்காணிப்பு மற்றும் பங்கேற்பு திட்டமிடலுக்காக தரவுகளை டிஜிட்டல் மயமாக்க வேண்டும்.

எதிர்கால உத்தி: மீள்தன்மையுடனும் உள்ளடக்கத்துடன் கூடிய திட்டமிடல்:

நீர் மேலாண்மை மற்றும் பேரிடர் தயார்நிலை: மழைநீர் சேகரிப்பு வசதிகள் பொது கட்டிடங்களில் நிறுவப்பட வேண்டும்.வெள்ளம் தேங்கக்கூடிய பகுதிகளுக்கு ஒருங்கிணைந்த சாம்பல் நீர் வடிகால் அமைப்புகள் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.புயல் தாங்கல் மையங்கள், படகு நிறுத்தும் இடங்கள் மற்றும் அவசரகால தானிய எரிபொருள் கிடங்குகளுக்கான நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். நிலையான ஆற்றல் மற்றும் உள்ளூர் பொருட்கள்: வீடுகளில் சூரிய சக்தி கூரைகள் மற்றும் வரைபடமிடப்பட்ட ஆழ்துளைக் கிணறு பயன்பாடுகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும். உள்ளூர் வளங்களை வைத்து வெப்பதாக்கத்தைக் கையாளக்கூடிய கட்டுமான வடிவங்களை ஊக்குவிக்க ஒரு கிராமப்புற கட்டுமானக் குறியீடு உருவாக்கப்பட வேண்டும். டிஜிட்டல் திட்டமிடல் கருவிகள் மற்றும் சமூக பங்கேற்பு: செயற்கைக்கோள் தரவுகள் மற்றும் உள்ளூர் பின்னூட்டங்களை கொண்டு திட்டமிடலை வழிநடத்த வேண்டும். இளைஞர்களும் சமூகக் குழுக்களும் தேவைகள் மற்றும் பராமரிப்பு கண்காணிப்பில்

பங்கேற்பதை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.வள ஒதுக்கீடு மற்றும் கொள்கை முடிவுகள் வெளிப்படையாக இருக்க குடிமை புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) ஐ பயன்படுத்த வேண்டும்.

விரிவான சிவில் மேம்பாடுகள்.

- **புயல் நீர் வடிகால்:** குளங்களுக்கும் குடியிருப்பு பகுதிகளுக்கும் அருகிலுள்ள தாழ்வான நிலங்கள் நீர் தேக்கம் மற்றும் ஓடைக்கழிவு தடுப்பு பிரச்சினைகளை சந்திக்கின்றன. பெரும்பாலான உள் சாலைகள் மற்றும் குடியிருப்பு ஓரங்களில் முறையான புயல் நீர் வடிகால்கள் இல்லாமல் உள்ளன.
- **பரிந்துரைகள்:** பாடசாலைகள் மற்றும் தேவாலயங்களைச் சுற்றியுள்ள குடியிருப்புப் பகுதிகளில் சுற்றுப்புற புயல் நீர் வடிகால்களை நிறுவுதல். முக்கிய சந்திப்புகள் மற்றும் துறைமுக அணுகல் பாதைகளில் குறுக்கு மதகுகள் அமைத்தல். நிலத்தடி நீர் சேமிக்கப்படுவதை மேம்படுத்தவும், நீர் தேக்கத்தைக் குறைக்கவும் குடியிருப்பு மனைகளுக்குள் ஊடுருவக்கூடிய அகழிகள் மற்றும் சரளைக்கல் அடித்தள வடிகால்களை அமைத்தல். சாலை அமைப்புத் திட்டம்: பெரும்பாலான சாலைகள் செப்பனிடப்படாதவையாகவும், மேற்பரப்புப் பாதிப்பு மற்றும் போக்குவரத்துச் சிக்கல்களை உண்டாக்கும் நிலையில் உள்ளன.
- **பரிந்துரைகள்:** கல்வி, சுகாதார மற்றும் மதத் தலங்களை இணைக்கும் சாலைகளில் குறைந்த தரம் கொண்ட நிலக்கீழ் அல்லது இன்டர்லாக் (Interlock) கொன்கிரீட் தகடுகளைப் பயன்படுத்தி செப்பனிடல். இயற்கையான நீர் ஓட்டத்தை ஊக்குவிக்க சாலையோர சாக்கடைகள் மற்றும் சாய்வான சாலை வடிவமைப்புகளை அமல்படுத்தல்.பாடசாலைகள், சந்தைகள் மற்றும் மத வளாகங்களுக்கு அருகில் உயர்த்தப்பட்ட பாதசாரிப் பாதைகள் அமைத்தல்.நில அளவீடு மற்றும் வேலி அமைத்தல்:வீட்டு மனைகள் ஒழுங்கற்ற எல்லைகளைக் கொண்டவை, புயல் நீர் தடை வசதிகள் இல்லாமல் உள்ளன.**பரிந்துரைகள்:**குடியிருப்புத் திட்டங்களுக்குள் பக்கவாட்டு அல்லது வளைவு வடிகால்களை அறிமுகப்படுத்துதல்.வெள்ளத்தை கட்டுப்படுத்த உயிரியல் வேலிகளை ஊக்குவித்தல்.கூரை மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் மண் நீர் மீள்நிரப்புக் குழிகளை ஊக்குவிக்கவும்.
- **துறைமுக மேம்பாடு மற்றும் கடற்கரை பாதுகாப்பு:** துறைமுகப் பகுதி அலை தாக்கத்திற்கும் கப்பல்கள் வெளியேற்றும் கழிவுகளுக்கும் பாதுகாப்பின்றி உள்ளது. **பரிந்துரைகள்:**கடற்கரை ஓரங்களில் ரிப்ராப் அல்லது கேபியன் சுவர்களை அமைத்தல்.படகு கழுவும் கழிவுகளை நன்கு வடிகட்டி கொண்ட ஊடுருவக்கூடிய கழிவுப் பிரதேசம் அமைத்தல்.கப்பல்கள் நுழையும்பகுதியைச்சுற்றிதிட்டமிட்டநடைபாதையுடன்உலர்துறைமுகபிரதேசத்தைஉருவாக்குதல்.
- **பசுமை மற்றும் பொது இட ஒருங்கிணைப்பு:** பொது பசுமை நிலங்கள் திட்டமிடப்படாமல் சிதறியவையாக உள்ளன.பரிந்துரைகள்:வீடுகள் மற்றும் பொதுக் கட்டிடங்களுக்கு இடையில் சமூக பூங்காக்கள் உருவாக்குதல்.துறைமுகம், நூலகம், பாடசாலைகளை இணைக்கும் நடைபாதைகளைப் பசுமையுடன் ஒருங்கிணைத்தல். புயல் பாதிப்பு பிரதேசங்களுக்கு அருகிலுள்ள பசுமை இடையகங்கள் மற்றும் வேளாண் பூங்காக்களை விரிவுபடுத்துதல்.

திட்டமிடல் மற்றும் கொள்கைச் சூழல்.

மூலோபாயத் தேவைகள் மற்றும் படிநிலை செயற்பாடுகள். வடிகால், வீடுகள் மற்றும் சாலைகளில் உள்ள அவசரத் தேவைகளை அடையாளம் காண்பது. உடனடிச் செயல்பாடுகளிலிருந்து நீண்டகாலத் துறைமுக பாதுகாப்பு வரை படிப்படியாக செயல்படுத்த வேண்டியதைக் கூறுகிறது. உள்ளூர் திட்டமிடல் அமைப்புகளில் ஆளுநர்திறனை மேம்படுத்தல் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பை வலுப்படுத்த பரிந்துரை செய்கிறது.

காலநிலை சீரமைப்பு மற்றும் வாழ்வாதார மேம்பாடு:வெள்ளம், கடல் மட்ட உயர்வு, பருவமழை தீவிரம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய காலநிலை மாற்ற முன்னறிவிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டமிடல்.ஊடுருவக்கூடிய நடைபாதைகள், உயர்த்தப்பட்ட அடித்தளங்கள் மற்றும் பசுமை இடையகங்களைப் பயன்படுத்த பரிந்துரை செய்கிறது. நடைபயிற்சி வசதிகள், வெப்ப வசதி மற்றும் வளத்தின் செயல்திறனை மேம்படுத்தும் வடிவமைப்பை ஆதரிக்கிறது.

கருப்பொருள் பிரதேசம் மற்றும் இடஞ்சார்ந்த வழிகாட்டுதல்கள்

- **பாரம்பரிய மையங்கள் மற்றும் நிறுவன பிரதேசங்கள்:** புனித யாகப்பர் தேவாலயம், மசூதி, கோயில்கள் ஆகிய அடையாளக் கட்டிடங்களைச் சுற்றியுள்ள கலாச்சார பாரம்பரிய இடையகங்கள் தெளிவாக அடையாளம் காணப்பட்டு வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.பாரம்பரிய அடையாளங்களில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட கட்டிடக் குறியீடுகள், மரபுக்கேற்ப சுவரொட்டிகள் மற்றும் நடைபாதைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். நூலகம் போன்ற சமூக வசதிகள், திட்டமிட்ட பொது அணுகல் வழிச்சுழற்களில் மறுசீரமைக்கப்பட்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும்.
- **குடியிருப்பு காலனிகள் மற்றும் பாரம்பரிய கிராமங்கள்:** மீள்குடியேற்றக் காலனிகளும் பாரம்பரிய

அமைப்புகளும் தனித்தனி திட்டமிடல் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு வடிகால், அணுகல் பாதை, சூரிய/நீரமைப்புச் சேவைகளுக்கான தரநிலைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.சமூக உறவுகளை வலுப்படுத்த, வீடுகளுக்கிடையிலான பொதுமையங்களை ஊக்குவிக்க வேண்டியது அவசியம்.

- **சாலை மற்றும் நீர் வசதிகள்:** கிராம வரைபடங்களில் சாலை வகைகள் (முக்கிய, சேகரிப்பு, ஊட்டம்) குறியிடப்பட வேண்டும்.கல்வெர்ட் இடங்கள், பயோஸ்வேல் சுரங்கங்கள், மற்றும் கல்வி/சமூக நிறுவனங்களுக்கு அருகிலுள்ள மழைநீர் தொட்டிகள் போன்ற முக்கிய வசதிகள் சேர்க்கப்பட வேண்டும். துறைமுகம், பாடசாலைகள், தேவாலயங்கள், சந்தைகள் ஆகிய முக்கிய இடங்களுக்கிடையே தொடர்ச்சியான சாலைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.
- **கடலோர மற்றும் பேரிடர் பிரதேசங்கள்:** விடத்தல்தீவுக் குட்டை மற்றும் கடற்கரைப் பகுதியில் கடலோர ஒழுங்குமுறை பிரதேசம் (CRZ) வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.புயல் பாதுகாப்பு முகாம்கள், பாதுகாப்பான படகு நிறுத்தங்கள் மற்றும் அவசர தானிய/எரிபொருள் சேமிப்பு பகுதிகளுக்கான நிலம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். கரையோர பாதுகாப்பும், பல்லுயிர் பாதுகாப்பும் உறுதிப்படுத்த பசுமை பிரதேசங்கள் அல்லது மாங்குருந்து மீட்பு பிரதேசங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

கொள்கை பரிந்துரைகள் மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகள்.

- **ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகள் மற்றும் திட்டமிடல் கருவிகள்:** புயல் நீர் வடிகால், நில மட்ட ஓடுபாதை மேலாண்மை, மற்றும் பால பாதுகாப்புக்கான குறைந்தபட்ச பொறியியல் தரநிலைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். கலாச்சார இடையக பிரதேசங்கள், பாரம்பரிய மையங்கள் மற்றும் பேரிடர் அபாய பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய நிலப் பயன்பாட்டு வகைகளை வரையறுக்கும் பிரதேச மேலடுக்குகள் நிறுவப்பட வேண்டும். வெப்ப செயல்திறன் மற்றும் பேரிடர் எதிர்ப்புத் திறன் கொண்ட கட்டிடக் குறியீடுகள், குறிப்பாக மீள்குடியேற்றக் குழுக்களில் கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும்.
- **ஊக்கத்தொகைத் திட்டங்கள் மற்றும் மாவட்டத் திட்ட ஒருங்கிணைப்பு:** சூரிய மின்சக்தி கூரைகள், மழைநீர் சேகரிப்பு அமைப்புகள் அல்லது பாரம்பரிய சூழலோட்டமுள்ள கட்டிடங்களைக் கொண்ட குடியிருப்பாளர்களுக்குப் பெருமதிப்புகள் அல்லது வரிச் சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். மன்னார் மாவட்டத்தின் இடம்தொகைத் திட்டத்தில் விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் முன்னுரிமைகள் இணைக்கப்பட வேண்டும்.சாலைகள், மீன் சந்தைகள் மற்றும் கிராமப்புறக் கல்வி மையங்களை மேம்படுத்த தேசிய அமைப்புகளுடன் கூட்டு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை. மீள்தன்மை, சமத்துவம் மற்றும் பாரம்பரிய அடிப்படையிலான வளர்ச்சி நோக்கில்.

விடத்தல்தீவு பாரம்பரியம் மற்றும் மாற்றத்தின் சந்திப்பில் நிற்கும் ஒரு கிராமமாக உள்ளது. காலனித்துவப் பாரம்பரியங்கள், கடலோர புவியியல் மற்றும் யுத்தத்துக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புகள் அதன் கட்டமைப்பை வடிவமைத்துள்ளன. செப்பனிடப்படாத சாலைகள், கலைமயத்தை மறந்து வரும் தேவாலயங்கள், துடிப்பான குடிமைத் தொகுப்புகள் மற்றும் உருவெடுக்கின்ற துறைமுக வசதிகள் ஆகியவற்றால் இந்த கிராமம் வரலாற்றில் நங்கூரமிட்டு, எதிர்கால மாற்றத்திற்குத் தயாராக உள்ளது.
எதிர்கால வளர்ச்சி உத்தி பின்வரும் மூன்று முக்கியக் கொள்கைகளை கொண்டிருக்க வேண்டும்:
மீள்தன்மை, காலநிலை மாற்றத்திற்கேற்ப உட்கட்டமைப்பு, கடலோர பாதுகாப்பு மற்றும் பசுமை ஒருங்கிணைப்பு.
சமத்துவம், சமூக அடிப்படையிலான திட்டமிடல், பொது சேவைகளுக்கான இடச் சமநீதி மற்றும் உள்ளடக்கிய வீட்டு மேம்பாடுகள்.
பாரம்பரிய தொடர்ச்சி, கட்டிடக்கலை பாதுகாப்பு, பாரம்பரிய தளங்களின் தகவமைப்பு மறுபயன்பாடு மற்றும் தமிழ்-முஸ்லீம்-கிறிஸ்தவ இணக்க வாழ்வை கௌரவித்தல். இவை முறையாக மேற்கொள்ளப்பட்டால், விடத்தல்தீவு மோதலுக்குப் பிந்தைய திட்டமிடலுக்கான முன்னோடியாக அமைந்து, நினைவு, இயக்கம் மற்றும் நவீனத்துவம் ஆகிய மூன்றையும் சம அளவில் இணைக்கும் ஒரு மாதிரிக் கிராமமாக மாறும்.

உசாத்துணைகள்.

- Arulprakasam, S. (2018). Sea to shore: Reviving Vidattaltivu through eco-tourism. United Nations Development Programme. https://www.undp.org/srilanka/stories/sea-shore
- Cultivate Understanding. (2023a). Dutch irrigation surveys in northern Sri Lanka. https://cultivateunderstanding.com
- Cultivate Understanding. (2023b). Isaac de Balbian Verster's notes on Giant's Tank. https://cultivateunderstanding.com
- Environmental Foundation Limited. (2024a). Mangrove ecosystems in Vidattaltivu. https://www.

efl.lk
- Environmental Foundation Limited. (2024b). NAQDA aquaculture proposal for Vidattaltivu. https://www.efl.lk
- Environmental Foundation Limited. (2024c). Ecosystem impact assessment brief. https://www.efl.lk
- Environmental Foundation Limited. (2024d). Disease threats from exotic shrimp species. https://www.efl.lk
- FamousFix. (n.d.). Manthai: Ancient harbor and cultural legacy. https://www.famousfix.com
- Groundviews. (2024). De-gazetting the Vidattaltivu Nature Reserve: A conservation controversy. https://groundviews.org
- Japan International Cooperation Agency. (2013a). Final report: Project for development planning for the urgent rehabilitation of the resettlement community in Mannar District. https://openjicareport.jica.go.jp
- Japan International Cooperation Agency. (2013b). Post-conflict infrastructure and service rehabilitation in Northern Sri Lanka. https://openjicareport.jica.go.jp
- Japan International Cooperation Agency. (2013c). GN-level post-war infrastructure baseline survey: Mannar District. https://openjicareport.jica.go.jp
- La Via Campesina. (2024a). Prawn farming and de-gazetting protected areas in Sri Lanka. https://viacampesina.org
- La Via Campesina. (2024b). Shrimp farming and community resistance in the Northern Province. https://viacampesina.org
- Lockwood, I. (2017). Vidattaltivu: Northern safari. https://ianlockwood.blog
- Lockwood, I. (2017a). Mannar's waste crisis and grassroots responses. https://ianlockwood.blog
- Lockwood, I. (2017b). Plastic waste and local initiatives in coastal communities. https://ianlockwood.blog
- Lockwood, I. (2017c). Fishing and conservation tensions in Vidattaltivu. https://ianlockwood.blog
- OpenStreetMap Foundation. (2023). OpenStreetMap data. https://www.openstreetmap.org
- Sri Lanka Presidential Task Force. (2009). Uthuru Wasanthaya: New era for the north. https://sangam.org/2009/07/New_Era.php
- UNDP Sri Lanka. (2018). Community-based eco-restoration and youth engagement in Vidattaltivu. https://www.undp.org
- United Sports Club Vidathaltivu. (n.d.). Community updates and church history. https://unitedsportsclubvidathaltivu.wordpress.com
- Wikipedia Contributors. (2023a). A32 road (Sri Lanka). In Wikipedia, The Free Encyclopedia. https://en.wikipedia.org/wiki/A32_road_(Sri_Lanka)
- Wikipedia Contributors. (2023b). Mannar Bridge. In Wikipedia, The Free Encyclopedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Mannar_Bridge
- Wikipedia Contributors. (2023c). Sangupiddy Bridge. In Wikipedia, The Free Encyclopedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Sangupiddy_Bridge
- Wikipedia Contributors. (2023d). Thiruketheeswaram temple. In Wikipedia, The Free Encyclopedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Ketheeswaram_temple

22. இலத்திரனியல் பிளவை இணைத்தல்: விடத்தல்தீவில் அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் கிராமப்புற மாற்றம்.

மெனெற் தனுஷா தோமை செல்வா[33].

சுருக்கம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவின் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு இந்த ஆய்வில் ஆராயப்படுகிறது. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள், கொள்கைப் பகுப்பாய்வுகள், புவியியல் வரைபடம், மற்றும் துறைவாரியான மதிப்பீடுகள் மூலம், இலத்திரனியல் உட்கட்டமைப்பு, விவசாயம், மீன்வளம், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் நிதித் தொழில்நுட்பம் (FinTech) போன்ற துறைகளில் தற்போதைய நிலை பகுப்பாய்க்கப்படுகிறது. இதன் கண்டுபிடிப்புகள், இணையம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப வசதிகள் குறைவாக உள்ளமை, பழமைவாய்ந்த விவசாய மற்றும் மீன்பிடி நடைமுறைகள், குறைந்த இலத்திரனியல் கல்வி வாய்ப்புகள், பலவீனமான சுகாதார உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நவீன நிதி மற்றும் தொழில்முனைவோர் வசதிகளின் பற்றாக்குறை ஆகியவை போன்ற தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் இருக்கும் சீரழிவுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும், இச்சிக்கல்கள் காலநிலை மாற்றம் மற்றும் கொள்கைச் செயல்ப்படுத்தல் குறைவுகளால் மேலும் தீவிரமாகின்றன. எனினும், பிற கிராமப்புறங்கள் சார்ந்த ஸ்மார்ட் வேளாண்மை, நோய் பராமரிப்பு, அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி (STEM) கல்வி மற்றும் கைபேசி வங்கி வசதிகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) உட்கட்டமைப்பில் முதலீடு, பயிற்சித் திட்டங்கள், பொது-தனியார் கூட்டாண்மைகள், மற்றும் காலநிலை நிலைத்தன்மை கொண்ட கண்டுபிடிப்புகள் போன்ற இலக்கு பரிந்துரைகள் இந்த ஆய்வில் முன்மொழிக்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளின் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையை ஏற்கும் அதே நேரத்தில், இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவின் இலத்திரனியல் பிளவைக் குறைக்கும் வகையில் உள்ளூர்முகமாகவும், உள்ளடக்கியதாகவும், மூலோபாய ரீதியாகவும் செயல்பாடுகள் அமைய வேண்டிய தேவை குறித்து வலியுறுத்துகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்:கிராமப்புற மேம்பாடு; அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம்; டிஜிட்டல் அடங்கல்; ஸ்மார்ட் வேளாண்மை; மீன்வள நவீனமயமாக்கல்; அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி (STEM) கல்வி; சுகாதார தொழில்நுட்பம்; நிதி தொழில்நுட்பம்; காலநிலை நிலைத்தன்மை; விடத்தல்தீவு; தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) உட்கட்டமைப்பு.

அறிமுகம்.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் உலகளாவிய சமூகங்களை மாற்றம் செய்து வருகிறது. இவை பொருளாதார வளர்ச்சி, கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன (World Bank, 2021). இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவின் போன்று உள்ள கிராமப்புற சமூகங்களில், நவீன அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை அணுகுவதும் பயன்படுத்துவதும் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. இருப்பினும், நிலையான வளர்ச்சிக்காக இவை மிக அவசியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்தக் கிராமம் பாரம்பரிய வாழ்வாதார முறைகள், கலாச்சாரச் சிந்தனைகள் மற்றும் சமூக மரபுகளால் வளமாக இருந்தாலும், உட்கட்டமைப்புப் பற்றாக்குறை, இலத்திரனியல் பின்தங்குதல், நிதியியல் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் காலநிலை மாற்றம் போன்ற சூழலியல் பிரச்சினைகள் காரணமாக நவீன தொழில்நுட்பங்களை ஒருங்கிணைப்பதில் பெரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது (UNDP, 2022; Ministry of Urban Development, 2022). வரலாற்றாகப் பார்த்தால், விடத்தல்தீவு பாரம்பரிய மீன்பிடி தொழில்கள் மற்றும் மழைநீர் சார்ந்த விவசாய முறைகளில் அமைந்திருந்த பூர்வீக அறிவு அமைப்புகளை சார்ந்தே தனது வாழ்வாதாரத்தைப் பராமரித்துள்ளது. எனினும், காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்திலும் பிந்தைய அரசாங்கத் தலைமையிலான திட்டங்களிலும் நகர்ப்புறங்களையே முன்னிலைப்படுத்தும் தன்மையால், இத்தகைய தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள் விடத்தல்தீவுக்குப் போதியளவு கொண்டுசெல்லப்படவில்லை (Peebles, 2006; Jayasena & Rajapaksha, 2017). 1983 முதல் 2009 வரையிலான உள்நாட்டு மோதல்கள் உள்ளூர் உட்கட்டமைப்பை மோசமாக பாதித்ததுடன், மக்களை இடம்பெயரச் செய்தும் அறிவியல் அடிப்படையிலான சமூக மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டை தாமதப்படுத்தியதாலும், பிராந்திய இடைவெளிகள் மேலும் ஆழமடைந்தன (Gunasekera, Jayasena, & Rajapaksha, 2015).
இன்றைய சூழலில், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு

33 அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம், மன்னார்.

வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன. விவசாயத்தினை இலத்திரனியல் மயமாக்குதல், அறிவார்ந்த (Smart) தொழில்நுட்பங்களால் மீன்பிடித் துறையை மேம்படுத்துதல், தொலைமருத்துவம் மற்றும் ஒன்லைன் கல்வித் தளங்களை விரிவுபடுத்துதல் உள்ளிட்டவையாகும் (Ministry of Agriculture, 2022; Ministry of Health, 2022).செயற்கை நுண்ணறிவு (AI), காலநிலை கணிப்பு மாதிரிகள் மற்றும் மொபைல் அடிப்படையிலான நிதி சேவைகள் போன்ற வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்பங்கள் நீண்டகாலத்தில் கிராமப்புற-நகர்ப்புற இடைவெளியைக் குறைக்கும் திறன் கொண்டவை. இருப்பினும், விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சியைத் தடைசெய்யும் தடைகள் தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றன. குறைந்த இலத்திரனியல் கல்வியறிவு, போதிய இணையவழி இணைப்பு இல்லாமை மற்றும் அரசாங்க முதலீட்டின் பற்றாக்குறை போன்றவை, தொழில்நுட்பங்களைச் சமர்ப்பித்து மக்களிடம் பயன்படுத்துவதற்கான திறனை மிகவும் குறைவாக வைத்துள்ளன (Ministry of Telecommunications, 2022; World Bank, 2021).

கிராமப்புற வளர்ச்சியில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் முக்கியத்துவம்.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் கிராமப்புற வளர்ச்சியின் இன்றியமையாத உரிய கருவியாக அமைகின்றன. இவை பொருளாதார உற்பத்தித் திறனை, சமூக சமத்துவத்தையும், வாழ்க்கைத்தரத்தையும் உருவாக்குகின்றன. விடத்தல்தீவில், இவை பல துறைகளில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. ஒவ்வொரு துறையும் வரலாற்றுப் பின்னணிப் பிணைப்புகள் மற்றும் புதிய முன்னேற்றவாய்ப்புகள் ஆகிய இரண்டும் கொண்டுள்ளன:

1. மீன்வளம் மற்றும் கடல்சார் பொருளாதாரம்.

விடத்தல்தீவைக் கொண்டுள்ள இலங்கையின் பல கடலோரப் பகுதிகளில், கைவலைகள் மற்றும் மோட்டார் வசதி இல்லாத மரப்படகுகள் போன்ற பாரம்பரிய மீன்பிடித் தொழில்கள் இன்னும் நிலவி வருகின்றன. இதனால் மீன்பிடி எல்லைகள் மற்றும் உற்பத்தித் திறன் குறைகின்றன (Fernando, 2013; Ministry of Fisheries, 2021).உலகளாவிய நிலை நிர்ணய அமைப்பு மூலம் (G.P.S) வழிசெலுத்தல், ஒலியலை மூலம் கண்டறியும் கருவி (Sonar) மூலம் நுண்ணறிதல், குளிர்சாதன சேமிப்பகம் போன்ற நவீன மீன்வள தொழில்நுட்பங்கள் கிராமப்புற கடலோர கிராமங்களில் குறைவாகவே பயன்படுகின்றன, இதனால் பெரிய சந்தைகளுக்கான அணுகல் தடுக்கப்படுகிறது (Ministry of Fisheries, 2021). காலநிலை மாற்றம் மற்றும் கடல் உயிரினங்களின் குறைபாடு ஆகியவை, கடல்சார் பாதுகாக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள், செயற்கை நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான மீன்வளம் கண்காணிப்பு மற்றும் காலநிலையை ஒத்த மீன்பிடி உபகரணங்கள் போன்ற நவீன தீர்வுகளை தேவைப்படுத்துகின்றன (Pulitzer Center, 2023; UNDP, 2022).

2. விவசாயம் மற்றும் நிலையான வேளாண்மை.

விடத்தல்தீவின் விவசாயிகள், பருவமழை மாற்றங்கள் மற்றும் நீர்ப் பற்றாக்குறை போன்ற சூழ்நிலை காரணிகளால் பாதிக்கப்படும் பாரம்பரிய மழைநீர் சார்ந்த பாசன முறைகளில் இன்றுவரை ஈடுபட்டுள்ளனர் (Gunasekera, Jayasena, & Rajapaksha, 2015).இயந்திரமயமான விவசாயம், சென்சார் சார்ந்த நீர்ப்பாசனங்கள், மற்றும் காலநிலை ஏற்கத்தக்க பயிர்ச்சக்திகள், மகசூல் உற்பத்தியை மேம்படுத்தக்கூடியவை (Ministry of Agriculture, 2022; Silva & Pushparatnam, 2012).எனினும், செயற்கை நுண்ணறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட மண் பரிசோதனை, தானியங்கி நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் ஆகியவற்றில் குறைந்த விழிப்புணர்வும், வசதியின்மையும் கிராமப்புறங்களில் விவசாய நவீனமயமாக்கலைத் தடுக்கின்றன (World Bank, 2021).

3. கல்வி மற்றும் இலத்திரனியல் எழுத்தறிவு.

கணினிகள், நம்பத்தகுந்த இணைய இணைப்பு மற்றும் மின் கற்றல் தளங்கள் ஆகியவை கிராமப்புறப் பாடசாலைகளில் வெகுவாகக் குறைவாகவே உள்ளதால், இலங்கையில் கல்வி தொடர்பான டிஜிட்டல் பிளவு விரிவடைந்துள்ளது (Ministry of Education, 2021). ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பெரும்பாலானவர்கள் டிஜிட்டல் கருவிகள் மற்றும் முறைமைகள் தொடர்பான பயிற்சியில் பங்கேற்கவில்லையெனினும், இது STEM (அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொறியியல் மற்றும் கணிதம்) கல்வியில் ஈடுபாடுகளைத் தடுக்கிறது (World Bank, 2021). தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப உட்கட்டமைப்பில், ஆசிரியர் பயிற்சிகளிலும், கிராமப்புற டிஜிட்டல் எழுத்தறிவு மையங்களிலும் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீடுகள், கல்வித் துறையின் சமமான வளர்ச்சியை உறுதி செய்யும் (UNDP, 2022).

4. சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவத் தொழில்நுட்பம்.

விடத்தல்தீவு போன்ற பகுதிகளில் உள்ள கிராமப்புற சுகாதார வசதிகள், பலவீனமான உட்கட்டமைப்பு,

தொலை மருத்துவ சேவைகள், நோயறிதல் கருவிகள் மற்றும் மின்னணு மருத்துவப் பதிவுகளுக்கான அணுகல் இல்லாததால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன (Ministry of Health, 2022).தெற்காசியாவின் பல பின்தங்கிய கிராமப்புறங்களில், மொபைல் சுகாதார பயன்பாடுகள் மற்றும் செயற்கை நுண்ணறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட நோயறிதல்கள், குறைந்த வளமுள்ள பகுதிகளுக்கு உயர் தர சுகாதார சேவைகளை வழங்குவதில் வெற்றிகரமாக இருந்துள்ளன (UNDP,2022; Peiris, 2020).

5. உட்கட்டமைப்பு மற்றும் ஸ்மார்ட் தொழில்நுட்பங்கள்.

சாலை இணைப்பு, தொலைத்தொடர்பு வசதிகள் மற்றும் நிலையான மின்சாரம் போன்ற அடிப்படை உட்கட்டமைப்புகள் விடத்தல்தீவில் இன்னும் போதுமான முறையில் மேம்படவில்லை. இதனால் சந்தை அணுகல், போக்குவரத்து வசதி மற்றும் அரச சேவைகள் குறைகின்றன (Japan International Cooperation Agency [JICA], 2010). Off - grid solar, Micro hydro, and Smart Grid போன்ற புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தி தீர்வுகள், உட்கட்டமைப்பின் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதோடு, சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த உள்ளூர் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கக்கூடியவை (Ministry of Urban Development, 2022; UNDP, 2022).

விடத்தல்தீவில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை செயல்படுத்துவதில் உள்ள சவால்கள்.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் விடத்தல்தீவின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தும் மிகுந்த திறனைக் கொண்டிருந்தாலும், பல ஒன்றுடன் ஒன்றிணைந்த சவால்கள் இத்தொழில்நுட்பங்களின் பயனளிக்கக்கூடிய செயல்பாட்டை தடுக்கும் வகையில் நீடிக்கின்றன:

1. இலத்திரனியல் ***பிளவு மற்றும் இணைய இணைப்பு பற்றாக்குறை.***

இலங்கையின் பல கிராமப்புற பகுதிகளிலும் போலவே, விடத்தல்தீவிலும் குறைந்த பிராட்பேண்ட் (Broad band) ஊடுருவல் மற்றும் செயலற்ற மொபைல் நெட்வொர்க் மூலமாக ஒன்லைன் கல்வி, இலத்திரனியல் சுகாதாரம் மற்றும் மின் வணிக சேவைகளுக்கான அணுகல் தடைக்குட்படுகிறது. குறைவான தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப (ICT) உட்கட்டமைப்பும், மலிவாகக் கிடைக்கும் சாதனங்களின் பற்றாக்குறையும் டிஜிட்டல் பிளவை மேலும் ஆழப்படுத்துகின்றன (World Bank, 2021; Ministry of Telecommunications, 2022).

2. நிதி கட்டுப்பாடுகள்.

மீன்பிடி உபகரணங்கள், விவசாய இயந்திரங்கள், மற்றும் இலத்திரனியல் சாதனங்கள் போன்ற நவீன தொழில்நுட்ப உபகரணங்களின் உயர் விலை, கிராமப்புற மக்களுக்குச் சாத்தியமான அணுகலைத் தடுக்கும். மேலும், குறைவான கடன் வாய்ப்புகள் மற்றும் போதிய அளவில் வளர்ச்சியடைந்த நுண்நிதி அமைப்புகள் இல்லாதமையால், தொழில்நுட்பச் சார்ந்த முதலீடுகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன (Ministry of Finance, 2022; Peiris, 2020).

3. குறைந்த தொழில்நுட்ப கல்வியறிவு.

அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொறியியல் மற்றும் கணிதம் (STEM) உள்ளிட்ட துறைகளில் குறைந்த கல்வி அணுகல் மற்றும் பயிற்சி, கிராமப்புற சமூகங்களில் புதுமைகளை ஏற்கும் திறனைப் பாதிக்கிறது. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பெரும்பாலும் இலத்திரனியல் கருவிகளும் முறைகளும் பற்றிய பயிற்சியின்றி இருப்பதால், கல்வி, விவசாயம் மற்றும் தொழில்முனைவோர்கள் துறைகளில் தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பிற்கு தடையாகின்றது (Ministry of Education, 2021; UNDP, 2022).

4. காலநிலை மாற்றம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சவால்கள்.

விடத்தல்தீவு கடலோர அரிப்பு, உப்பு நீர் ஊடுருவல், மாறிக்கொண்டிருக்கும் மழைப்பொழிவு மற்றும் நிலச் சீரழிவுகள் போன்ற சூழலியல் அபாயங்களை எதிர்கொள்கிறது. இத்தகைய அச்சுறுத்தல்கள் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களின் நிலைத்தன்மையையும், உட்கட்டமைப்புத் திட்டங்களின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்கின்றன. இவை, இன்னும் ஒருங்கிணைக்கப்படாத காலநிலைத் தகவமைப்பு தொழில்நுட்பங்களின் தேவைமிக்க பயன்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகின்றன (Pulitzer Center, 2023; UNDP, 2022).

5. போதிய அரசாங்க ஆதரவு மற்றும் கொள்கை செயல்பாட்டின் இல்லாமை.

தேசிய மட்டத்தில் இலத்திரனியல் மாற்றம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுக்கான உத்திகள் நிலவினும், அவை விடத்தல்தீவுப் போன்ற தொலைதூர கிராமங்களுக்குப் போதிய அளவில் விரைவாகச்

செயல்படுத்தப்படவில்லை. அதிகாரபூர்வ ஒத்துழைப்பின்மையும், திட்டத் திட்டமிடல் குறையும், நிதி பற்றாக்குறையும் இதற்கான முக்கியக் காரணிகளாக உள்ளன. இதனால், தேசிய அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப முயற்சிகளிலிருந்து கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகள் இக்கிராமத்திற்கு வருகை தரவில்லை என்பதையும், கொள்கை மற்றும் நடைமுறை இடைவெளி மிகவும் தீவிரமாக உள்ளது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது (Gunasekera, Jayasena, & Rajapaksha, 2015; Ministry of Urban Development, 2022).

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவின் மக்கள் வாழ்வில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை நடைமுறையில் மற்றும் நிலைத்தன்மையுடன் ஒருங்கிணைப்பதற்கான சாத்தியங்களை மதிப்பீடு செய்வதன் மூலம், இந்த ஆய்வு குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இது வளர்ச்சி இலக்கியத்திற்கும் கொள்கை நிலைப்பாட்டிற்கும் பங்களிக்கிறது: விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக வாழ்வில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியும் தற்போதைய தாக்கங்களையும் ஆராய்கிறது. மீன்வளம், விவசாயம், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு ஆகிய துறைகளில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் கொண்டுள்ள மாற்றத்தக்க திறனைக் கணிக்கிறது. தொழில்நுட்ப ஏற்றுக்கொள்ளலைத் தடுக்கும் அமைப்பு, நிதி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த முக்கியமான சவால்களை அடையாளம் காண்கிறது. விடத்தல்தீவு சமூகத்தின் தனிப்பட்ட தேவைகள் மற்றும் அபிலாசைகளுக்கு ஏற்ப, செயல்படுத்தக்கூடிய கொள்கை பரிந்துரைகளை முன்வைக்கிறது.

ஆராய்ச்சி கேள்விகள்.

விடத்தல்தீவின் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள, இந்த ஆய்வு பின்வரும் கேள்விகளுக்கான பதில்களை நாடுகிறது:

1. வரலாற்று தாக்கம். பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களை மையமாகக் கொண்டு, விடத்தல்தீவின் பொருளாதார மற்றும் சமூக செயற்பாடுகளில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் வரலாற்று ரீதியாக எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன?
2. தற்போதைய தொழில்நுட்ப சூழல். தற்போதைய காலகட்டத்தில் இந்தப் பிராந்தியத்தில் என்னென்ன தொழில்நுட்ப வளங்கள் கிடைக்கின்றன, மேலும் அவை எந்த அளவிற்கு பயனளிக்கின்றன?
3. தத்தெடுப்புக்கான தடைகள். முக்கியமான துறைகளில், குறிப்பாக மீன்வளம், விவசாயம், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பில், தொழில்நுட்பத்தை ஒருங்கிணைப்பதில் உள்ள முக்கியமான சவால்கள் என்ன?
4. கொள்கை மற்றும் முதலீட்டு தேவை. உள்ளடக்கிய மற்றும் நிலையான கிராமப்புற வளர்ச்சியை ஆதரிக்க, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான என்னவெல்லாம் கொள்கைத் தலையீடுகள் மற்றும் மூலோபாய முதலீடுகள் தேவைப்படும்?

கட்டுரையின் அமைப்பு.

இந்த ஆய்வு, மேற்கூறிய ஆராய்ச்சி கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க கீழ்க்காணும் கட்டமைப்பில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது:

அறிமுகம்: கிராமப்புற வளர்ச்சியில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு, ஆய்வின் சூழல் மற்றும் நோக்கங்களை விளக்குகிறது.

குறிக்கோள்கள். ஆய்வின் முக்கிய நோக்கங்களையும் அதன் நோக்குதல்களையும் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

இலக்கியப் பார்வை: கிராமப்புற பொருளாதாரங்களில் தொழில்நுட்ப ஏற்றுக்கொள்வதற்கான வரலாற்றுப் பின்னணியையும் சமீபத்திய முன்னேற்றங்களையும் இலங்கை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்கிறது.

ஆராய்ச்சி முறைமை: வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு, புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) மேப்பிங், இரண்டாம் நிலைத் தரவுப் பகுப்பாய்வு மற்றும் ஒப்பீட்டுக்குரிய வழக்குச் சான்றுகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறைமையை விளக்குகிறது.

பகுப்பாய்வு: விடத்தல்தீவின் தொழில்நுட்ப வளங்கள், உட்கட்டமைப்பு தடைகள் மற்றும் துறை சார்ந்த சவால்களை ஆய்வு செய்கிறது.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல். முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகளை தொகுத்து, சவால்களையும் வளர்ச்சி வாய்ப்புகளையும் பகிர்ந்து கொள்கிறது.

முடிவுகள் மற்றும் பரிந்துரைகள். ஆய்வின் முக்கியமான நுண்ணறிவுகளை சுருக்கமாக வழங்கி, விடத்தல்தீவில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பை மேம்படுத்துவதற்கான நடைமுறை பரிந்துரைகளை முன்வைக்கிறது.

மாற்ற அறிக்கை.

விடத்தல்தீவு தற்போது ஒரு முக்கியமான மாற்றக் கட்டத்தில் இருக்கிறது, பாரம்பரிய வாழ்வாதார அமைப்புகள் மற்றும் நவீன அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் மாற்றும் திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையில் இடம்பெறும் நிலையில் உள்ளது. விவசாயம், மீன்வளம், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி உள்ளிட்ட துறைகளில் உள்ள புதுமைகள் முன்னேற்றத்திற்கு முன்னெழும் வாய்ப்புகளை வழங்கினாலும், உட்கட்டமைப்பு, நிதி மற்றும் கொள்கை தொடர்பான தடைகள் காரணமாக அவை சமுதாயத்தின் பெரும் பகுதிக்கு எட்டாமல் உள்ளன. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவில் தொழில்நுட்ப வளங்களின் தற்போதைய நிலையை விரிவாக பகுப்பாய்வு செய்வதையும், புதுமைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் உள்ள சவால்களை அடையாளம் காண்பதையும், உள்ளடக்கிய மற்றும் நிலையான வளர்ச்சியை நோக்கி நகர்வதற்கான உள்ளூர் சார்ந்த செயலத்திறனுள்ள உத்திகளை முன்வைப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆராய்ச்சி முறைமை.

விடத்தல்தீவில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பைப் பகுப்பாய்வு செய்ய, இந்த ஆய்வு பல்துறை சார்ந்த கலப்பு அணுகுமுறையை பின்பற்றுகிறது. விளக்கத்துடன் கூடிய பகுப்பாய்வு முறைமையின் கீழ், வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு, துறைசார் மதிப்பீடுகள், புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS) மேப்பிங், கொள்கை மதிப்பாய்வு மற்றும் ஒப்பீட்டுக்குரிய வழக்குச்சான்றுகள் ஆகியவையும் உள்ளடக்கியவை. தரவு சேகரிப்பு முதன்மையாக இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளின்மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டது, மேலும் இணைய அணுகல், நிலப் பயன்பாடு மற்றும் உட்கட்டமைப்பைப் பற்றிய புவிசார் பகுப்பாய்வுகளால் இது ஆதரிக்கப்படுகிறது. தகவல்களுக்கான முக்கிய ஆதாரங்கள் அரசாங்க அறிக்கைகள், வரலாற்றுப் பதிவுகள் மற்றும் பன்னாட்டு மேம்பாட்டு நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறப்பட்டவை. பகுப்பாய்வில் வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டு ஒப்பீடு செய்வது, புவியியல் வரைபடங்களை மதிப்பீடு செய்வது மற்றும் கொள்கை செயல்திறனை பரிசோதிப்பது ஆகியவை ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் நம்பகமான மற்றும் சரிபார்க்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இதில் கட்டாயமாகக் கவனிக்க வேண்டிய வரம்புகளில், முதன்மை தரவுகள் (கள அனுபவங்கள்) இல்லாதது, பகுதிநிலையான காலநிலைத் தரவுகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் உள்ளூர் அளவிலான கொள்கை செயலாக்கங்கள் தொடர்பான தாக்க மதிப்பீடுகளின் அர்ப்பணிப்பு பற்றாக்குறை ஆகியவை அடங்கும்.

குறிக்கோள்கள்.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவில் அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுக்கிடையிலான பரஸ்பர உறவுகளை பின்வரும் நோக்கங்களின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்கிறது:

1. விடத்தல்தீவின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், சமூக அமைப்புகள் மற்றும் பாரம்பரிய அறிவு அமைப்புகளின் மீது தொழில்நுட்பம் ஏற்படுத்திய வரலாற்றுப் பரிணாமத்தையும், அதன் தாக்கத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்தல்.
2. மீன்வளம், விவசாயம், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு போன்ற முக்கிய துறைகளில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளங்களின் தற்போதைய கிடைக்கும் தன்மை, பயன்பாடு மற்றும் தாக்கங்களை மதிப்பீடு செய்தல்.
3. டிஜிட்டல் பிளவு, நிதி விலக்கு மற்றும் காலநிலை பாதிப்புகள் உள்ளிட்ட முக்கிய தடைகளை, குறிப்பாக பிராந்தியத்தின் சூழ்நிலையை மையமாகக் கொண்டு அடையாளம் காணுதல்.
4. கிராமப்புற வளர்ச்சியில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கினை மேம்படுத்தும் வகையில், தற்போதைய அரசாங்கக் கொள்கைகள் மற்றும் சமூக தலைமையிலான முயற்சிகளின் செயல்திறனை மதிப்பீடு செய்தல்.
5. விடத்தல்தீவுக்கே உரிய உள்ளடக்கிய, நிலையான மற்றும் உள்ளூர் சார்ந்த தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், ஆதார அடிப்படையிலான மூலோபாய பரிந்துரைகளை உருவாக்குதல்.

இலக்கிய விமர்சனம்.

இந்தப் பகுதி, விடத்தல்தீவில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கை ஆய்வு செய்கிறது. இது தொழில்நுட்ப பயன்பாட்டின் வரலாற்று அடித்தளங்கள், முக்கிய பொருளாதாரத் துறைகளில் நவீன பயன்பாடுகள், தத்தெடுப்புக்கான தடைகள் மற்றும் இலங்கையின் பிற கிராமப்புறங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட ஒப்பீட்டு நுண்ணறிவுகளை ஆராய்கிறது.

1. விடத்தல்தீவில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் வரலாற்று வளர்ச்சி.

விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சி பூர்வீக அறிவு அமைப்புகளின் அடிப்படையில் நிலைநிறைந்தது. மீன்பிடி, விவசாயம் மற்றும் கடற்கரை வர்த்தகம் ஆகியவை கையேடு கருவிகள், சமூக பரிமாற்ற முறைகள் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்ட செயல்முறைகளால் பல தலைமுறைகள் இடையில் தாங்கப்பட்டன (Senaviratna, 1979; Peebles, 2006). காலனித்துவ காலத்தில், சில உட்கட்டமைப்புகள் மற்றும் மேற்கத்திய கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, ஆனால் அவை பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காகவே இருந்தன. இதனால், விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமப்புறங்கள் பலவற்றிலும் தொழில்நுட்ப இலாபங்கள் பொருந்தவில்லை (Peebles *2006*). சுதந்திரத்துக்குப் பிந்தைய காலகட்டங்களில் மின்மயமாக்கல் மற்றும் இயந்திரமயமான விவசாயம் போன்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், கொள்கைப் பின்வட்டங்கள் மற்றும் செயல்பாட்டுக் குறைகள் காரணமாக நகரப்புற-கிராமப்புற இடைவெளிகள் விரிவடைந்தன (Jayasena & Rajapaksha, 2017; Ministry of Urban Development, 2022). *1983* முதல் *2009* வரையிலான உள்நாட்டு மோதல்கள் தொழில்நுட்ப மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டை மேலும் தடை செய்தன. போரால் ஏற்பட்ட உட்கட்டமைப்புச் சேதம், மக்களின் இடம்பெயர்வு மற்றும் வளர்ச்சி முடக்கங்கள் விடத்தல்தீவை பெரிதும் பின்தள்ளின (Gunasekera, Jayasena, & Rajapaksha, *2015*). இருப்பினும், சமீபத்திய காலங்களில் இலத்திரனியல் அணுகல், காலநிலை அறிவியல், மற்றும் கிராமப்புற மின்மயமாக்கலில் முன்னேற்ற முயற்சிகள் புதிய வளர்ச்சி வாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்றன (World Bank, *2021*).

2. முக்கிய பொருளாதாரத் துறைகளில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம்.

மீன்வளத் துறை மற்றும் கடல்சார் தொழில்நுட்பங்கள்.

மீன்பிடி தொழில்நுட்பம் விடத்தல்தீவின் அடிப்படை பொருளாதாரத் துறையாக இருந்து வருகிறது. ஆனால், இன்று வரை கை வலைப்பிடி, மோட்டார் இல்லாத படகு போன்ற பாரம்பரிய முறைகள் தொடர்ச்சியாக பயன்படுத்தப்படுவதால், மீன்பிடி அளவு, பாதுகாப்பு மற்றும் சந்தைப் போட்டித் திறனில் பெருமளவு பாதிப்புகள் உள்ளன (Fernando, 2013; Ministry of Fisheries, 2021).ஜிபிஎஸ் கண்காணிப்பு, சோனார் புள்ளி அடையாளமிடல் மற்றும் குளிர்சாதன சேமிப்பு போன்ற நவீன தொழில்நுட்பங்களுக்கு கிராமப்புற கடலோர பகுதிகளில் அணுகல் மிகவும் குறைவாக உள்ளது, இதனால் மீன்பிடி பொருட்கள் விரிவான சந்தைகளுக்குள் அடைய முடியவில்லை (Pulitzer Center, *2023*). எடுத்துக்காட்டாக, மட்டக்களப்பில் பூகோள நிலைத்திட அமைப்பு (GPS) கண்காணிப்பு முறைமை செயல்படுத்தப்பட்ட போது, மீன்பிடித் திறனும் பாதுகாப்பும் அதிகரித்தது என Peiris (*2020*) குறிப்பிட்டுள்ளார்.மீன்பிடியில் காலநிலை மாற்றங்களை எதிர்கொள்ளும் வகையான தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் மீன்வள அமைச்சின் கொள்கைகளில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன (Ministry of Fisheries, *2021*). எனினும், செயல்திறன் குறைவான உட்கட்டமைப்பும், நிதி ஆதரவு இல்லாமையும் உள்ளூர்முகமான செயல்பாட்டை தடுக்கும் முக்கிய காரணிகளாக உள்ளன (World Bank, *2021*).

விவசாயம் மற்றும் அறிவார்ந்த வேளாண்மை தொழில்நுட்பங்கள்.

விடத்தல்தீவின் விவசாயம் இன்னும் மழைநீர் பாசன முறைகள் மற்றும் கைவினைப் பயன்பாடுகளின் மீது அதிகமாக நம்புகிறது. இதனால் நிலைத்தன்மை மற்றும் உற்பத்தித் திறனில் குறைபாடுகள் நிலவுகின்றன (JICA, *2010*). கிராமப்புற விவசாயிகள் பெரும்பாலும் கடனுக்கான அணுகல் இல்லாமை, காலனித்துவ காலம் பிற்பட்ட உபகரணங்கள் மற்றும் குறைந்த விரிவாக்க சேவைகள் போன்ற சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர் (Silva & Pushparatnam, 2012). எதிர்பார்க்கப்பட்ட பயன்கள், உதாரணமாக பொலன்னறுவை மற்றும் அனுராதபுரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஸ்மார்ட் பாசன திட்டங்களில், நீர் பயன்பாட்டு திறன் மற்றும் பயிர் விளைச்சல் 20% வரை அதிகரித்துள்ளதாக விவசாய அமைச்சகம் (*2022*) தெரிவித்துள்ளது. இருப்பினும், விடத்தல்தீவில் இத்தகைய தொழில்நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சிகள் பெரும்பாலும் மலிவு விலை பற்றாக்குறை மற்றும் விழிப்புணர்வு குறைவால் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் (UNDP) (*2022*) வேளாண்மை தொடர்பான மொபைல் ஆலோசனை சேவைகள் மற்றும் தகவல் உட்கட்டமைப்புகளை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமாக கிராமப்புற வேளாண்மையில் மீள்தன்மையை மேம்படுத்த முடியும் எனக் குறிப்பிடுகிறது. எனினும், விடத்தல்தீவில் இவை உள்ளடங்குவதற்கான பயிற்சி மற்றும் முதலீட்டு திட்டங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

கல்வி மற்றும் இலத்திரனியல் எழுத்தறிவு.

கிராமப்புறங்களில் தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் (ICT) தொடர்பான கல்வி

மிகுந்த பின்தங்கிய நிலையை சந்திக்கின்றது. இலங்கையின் கிராமப்புற பாடசாலைகளில் 30%க்கும் குறைவாகவே செயல்பாட்டிலுள்ள கணினி ஆய்வகங்கள் உள்ளன; மன்னார் மாவட்டம் உட்பட பல இடங்களில் இணைய அணுகல் குறைவாகவே உள்ளது (World Bank, 2021). விடத்தல்தீவின் பாடசாலைகள் மூலதன வசதி பற்றாக்குறை, தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) சாதனங்களின் எண்ணிக்கை குறைபாடு, ஆசிரியர்களுக்கான இலத்திரனியல் பயிற்சி இல்லாமை மற்றும் நிகழ்நிலை கற்றல் தளங்களின் ஆதரவு இல்லாமை போன்ற கட்டமைப்பு சவால்களை எதிர்கொள்கின்றன (Ministry of Education, 2021; Peiris, 2020). இந்த இடைவெளிகள் மாணவர்களின் STEM (அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொறியியல், கணிதம்) பாடங்களில் ஈடுபாட்டைக் குறைத்துவிடுகின்றன. மேலும் தொழில்நுட்பத் திறன் பெற்ற வேலைவாய்ப்பு வாய்ப்புகளை வளர்ப்பதற்கான திறனையும் பாதிக்கின்றன. இந்திய கிராமப்புற பாடசாலைகளிலிருந்து கிடைத்த ஒப்பீட்டு சான்றுகள், கட்டமைக்கப்பட்ட இலத்திரனியல் எழுத்தறிவு திட்டங்கள் STEM (அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொறியியல், கணிதம்) துறைகளில் மாணவர் ஈடுபாட்டை 40% வரை அதிகரிக்கக்கூடியவை என்பதைக் காட்டுகின்றன (Jayasena & Rajapaksha, 2017). இத்தகைய திட்டங்களை விடத்தல்தீவில் எ.கா., தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) பயிற்சி மையங்கள், நடமாடும் கணினி ஆய்வகங்கள் அமைப்பது கல்வி சமத்துவத்தையும் தொழில்நுட்ப திறனையும் மேம்படுத்தும்.

சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவ தொழில்நுட்பம்.

விடத்தல்தீவில் சுகாதார சேவை வழங்கல் குறைந்த வசதிகள், தரமற்ற மருத்துவ உபகரணங்கள் மற்றும் இலத்திரனியல் தொழில்நுட்பத்திற்கு அடிப்படை அணுகல் இல்லாதமை காரணமாகப் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, நோயறிதல் தாமதம், குழந்தை மற்றும் தாய் மரணங்களின் அதிகரிப்பு மற்றும் சீரற்ற சிகிச்சை அணுகல் நிலவுகிறது (Ministry of Health, 2022). 2021 ஆம் ஆண்டு அறிமுகமான இலங்கையின் தேசிய இலத்திரனியல் சுகாதார உத்தி மின்னணு சுகாதார பதிவுகள், தொலைமருத்துவ சேவைகள் மற்றும் செயற்கை நுண்ணறிவால் இயக்கப்படும் கண்டறிதல் கருவிகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது (Ministry of Health, 2022). எனினும், விடத்தல்தீவு போன்று தொலை தூர கிராமங்களில் இணைய உட்கட்டமைப்பின் மோசமான நிலைமை இந்த தொழில்நுட்பங்களை செயல்படுத்த முடியாமல் தடுக்கும் (World Bank, 2021).இந்திய கிராமப்புறங்களில் செயல்படுத்தப்பட்ட செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) ஆதரித்த தொலைமருத்துவ சேவைகள் அவசரக் கால பதிலளிப்பு நேரத்தை குறைத்ததுடன், ஆரம்ப நிலை நோய்களை 30% வரை விரைவில் கண்டறிய வழிவகுத்தன (Peiris, 2020). இத்தகைய மாதிரிகளை விடத்தல்தீவிலும் செயல்படுத்துவது கிராமப்புற சுகாதார அணுகலை மேம்படுத்தும் மற்றும் கட்டமைப்புச் சிக்கல்களை நீக்கும்.

விடத்தல்தீவில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் உள்ள சவால்கள்.

டிஜிட்டல் மாற்றம் குறித்த கொள்கை உறுதிகள் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு தொடர்ந்து பல தடைகளை எதிர்கொள்கிறது: இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் அதி வேக இணைய இணைப்பு மற்றும் மொபைல் இணைய இணைப்பு மிகவும் குறைவாக உள்ளது. இதனால் கல்வி, தொலைமருத்துவம், மற்றும் மின் வணிகத்தில் மக்கள் பங்கேற்க முடியாத நிலை காணப்படுகிறது (World Bank, 2021). தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் உயர்ந்த விலை, போதிய டிஜிட்டல் வங்கி உட்கட்டமைப்பின்மையும், வளர்ச்சி அடையாத நுண்நிதி அமைப்புகளும் உள்ளூர் தொழில்நுட்ப முதலீடுகளை தடுக்கின்றன (Ministry of Finance, 2022).போதிய அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி (STEM) கல்வியின்மையும், குறைவான இலத்திரனியல் பயிற்சிகளும் கிராமப்புற மக்கள் நவீன தொழில்நுட்பங்களை அணுகுவதையும், பின்வருகின்ற தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் பங்கேற்பதையும் பாதிக்கின்றன (Ministry of Education, 2021).தேசிய கொள்கைகள் தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பை ஆதரிக்கின்ற போதிலும், தரைமட்ட செயல்பாட்டின் தாமதம், நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் துறையிடையேயான ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமை ஆகியவை கிராமப்புறங்களுக்கு தொழில்நுட்பத்தை கொண்டுசெல்லுவதைத் தடுக்கின்றன (Gunasekera et al., 2015). இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை சமாளிக்க, தொழில்நுட்ப தலையீடுகள் உள்ளடக்கிய, மலிவான, மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும். இதற்காக அரசு, தனியார் மற்றும் சமூக அமைப்புகள் ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

விடத்தல்தீவில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப பகுப்பாய்வு: வளங்கள் மற்றும் சவால்கள்.

விடத்தல்தீவில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை ஏற்றுக்கொள்வதும் ஒருங்கிணைப்பதும் இந்தக் கிராமத்தின் சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு முக்கியக் கருவியாகும். இந்தப் பகுதி, இலத்திரனியல் உட்கட்டமைப்பு, மீன்வளம், விவசாயம், கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் உள்ளிட்ட முக்கிய தொழில்நுட்ப துறைகளில் உள்ள வளங்களையும், அவற்றை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தும்

சவால்களையும் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

1. விடத்தல்தீவில் இலத்திரனியல்இணைப்பு மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப உட்கட்டமைப்பு.

இணையமும் கைபேசி தொடர்பு வலைப்பின்னல் சேவைகளும் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. பல வீடுகளுக்கு நம்பகமான செயற்கை அதிவேக இணைய இணைப்பு சேவைகள் இல்லாத நிலை காணப்படுகிறது (Ministry of Telecommunications, 2022). இலத்திரனியல் கல்வியறிவின் நிலை மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், கல்வி, வணிகம் மற்றும் சுகாதாரத் துறைகளில் தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) ஒருங்கிணைப்பு சிரமப்படுத்தப்படுகிறது (World Bank, 2021). ஐ.சி.ரி. உட்கட்டமைப்பின் பற்றாக்குறை மற்றும் சாதனங்களின் அதிக விலை காரணமாக, மின்-ஆளுமை, மின்-கற்றல் மற்றும் இலத்திரனியல் கட்டணத் தேவைப்பட்ட சேவைகள் பெரும்பாலானவர்களுக்கு எட்ட முடியாதவையாக இருக்கின்றன (Peiris, 2020).
விடத்தல்தீவு ஒரு தீவிரமான இலத்திரனியல் பிளவுக்கு உள்ளாகியுள்ளது, இது நாட்டின் வளர்ந்து வரும் டிஜிட்டல் பொருளாதாரத்தில் பங்கேற்பதற்கான வாய்ப்புகளைத் தடுக்கும். சாதனங்களின் உயர்ந்த விலையும், குறைந்த தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) திறன்களும் இந்த மாற்றத்தைத் தாமதப்படுத்துகின்றன. அதிவேக இணைய இணைப்பு வசதிகளை விரிவுபடுத்தும் அரசாங்க முதலீடுகள், மானிய விலையில் சாதனங்களை வழங்கும் திட்டங்கள் மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) பயிற்சி மையங்கள் ஆகியவை இப்பிராந்தியத்தில் டிஜிட்டல் உள்ளடக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையான கொள்கை நடவடிக்கைகள் ஆகும்.

2. மீன்வளம் மற்றும் கடல்சார் தொழில்நுட்பம்.

விடத்தல்தீவில் பாரம்பரிய மீன்பிடி முறைகள், குறிப்பாகக் கையால் இயக்கப்படும் படகுகள் மற்றும் வலைகளைப் பயன்படுத்துவது இன்னும் அதிகளவில் நடைபெறுகின்றன (Fernando, 2013). பூகோள நிலைத்திட அமைப்பு (GPS) கண்காணிப்பு, சோனார் அடிப்படையிலான மீன் கண்டறிதல் மற்றும் குளிர்பதன சேமிப்பு வசதிகள் ஆகிய நவீன உபகரணங்களின் பயன்பாடு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது (Ministry of Fisheries, 2021). காலநிலை மாற்றத்தால் கடலோர அரிப்பு, மீன்வளக் குறைபாடு போன்ற அச்சுறுத்தல்கள் மீனவர்கள் வாழ்வாதாரத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன (Pulitzer Center, 2023). விடத்தல்தீவின் மீன்பிடித் துறை தொழில்நுட்பமற்ற சூழ்நிலையால் அதன் உற்பத்தித்திறன், பாதுகாப்பு மற்றும் சந்தைப் போட்டித் தன்மை பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்கு மாறாக, மட்டக்களப்பில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பூகோள நிலைத்திட அமைப்பு (GPS) கண்காணிப்பு முறைகள் மீன்பிடித் திறனையும் பாதுகாப்பையும் மேம்படுத்தியுள்ளன (Peiris, 2020). இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், விடத்தல்தீவில் மீனவர்களுக்கான மலிவு விலையில் தொழில்நுட்ப உபகரணங்கள், பயிற்சித் திட்டங்கள் மற்றும் காலநிலைத் தகவமைப்புகளைக் கொண்ட பாதுகாப்பு கொள்கைகள் அவசியமாகின்றன.

3. விவசாயம் மற்றும் அறிவார்ந்த விவசாய தொழில்நுட்பங்கள்.

விவசாயிகள் இன்னும் பாரம்பரிய உழைப்பியல் முறைகளை (plough-based manual farming) அதிகம் நம்புகின்றனர், இது குறைந்த உற்பத்தித்திறனை ஏற்படுத்துகிறது (Gunasekera, Jayasena, & Rajapaksha, 2015). இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட கருவிகள், ஸ்மார்ட் பாசன அமைப்புகள், செயற்கை நுண்ணறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட மண் பரிசோதனைக்கான வசதிகள் ஆகியவைகள் பெரும்பாலும் இல்லை (Ministry of Agriculture, 2022). பருவநிலை மாற்றம், வறட்சி மற்றும் மழை குறைபாடு ஆகியவை பயிர் விளைச்சல் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பை பாதிக்கின்றன (UNDP, 2022). விடத்தல்தீவின் விவசாயம் காலனித்துவ காலத்தில் இருந்து தொடரும் பழைய நடைமுறைகள் மற்றும் நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளின் பற்றாக்குறையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு எதிராக, பொலன்னறுவை போன்ற மாவட்டங்களில் சென்சார் சார்ந்த நீர்ப்பாசன முறைகள் நீர் பயன்பாட்டு திறனை 20% வரை மேம்படுத்தியுள்ளன (Ministry of Agriculture, 2022). இந்த மாதிரிகளை விடத்தல்தீவிலும் அமல்படுத்த, டிஜிட்டல் விவசாய ஆலோசனைகள், நிதி உதவிகள் மற்றும் பயிற்சித் திட்டங்கள் ஆகியவை முக்கியமான தளமாக அமையலாம்.

4. கல்வி மற்றும் அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி **(STEM) மேம்பாடு.**

விடத்தல்தீவின் பாடசாலைகளில் கணினி ஆய்வகங்கள், இணைய அணுகல் மற்றும் அறிவியல் ஆய்வகங்கள் போன்ற அடிப்படை தகவல் தொழில்நுட்ப (ICT) உட்கட்டமைப்பு கிடைப்பதே இல்லை (Ministry of Education, 2021). வளங்களின் பற்றாக்குறையும் வெளியீட்டு வாய்ப்புகளின் இல்லாமையும் காரணமாக, கிராமப்புற மாணவர்களில் ஒரு மிகச் சிறிய சதவீதம் மட்டுமே அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி (STEM) கல்வியில் ஈடுபடுகின்றனர் (World

Bank, 2021). ஆசிரியர்கள் இலத்திரனியல் கருவிகளைக் கற்பித்தலில் பயன்படுத்துவதற்கான பயிற்சி பெரும்பாலும் குறைவாகவே உள்ளது (Peiris, 2020). விடத்தல்தீவின் கல்வித்துறை, இலத்திரனியல் கல்வியின் வளர்ச்சியில் பின்னடைவை சந்திக்கின்றது. தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) உட்கட்டமைப்பு மேம்படுத்தல், ஆசிரியர் திறனூக்க பயிற்சி மற்றும் மொபைல் கணினி வாயிலாகக் கற்றல் (mobile e-learning) போன்ற நடவடிக்கைகள் அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி (STEM) கற்றல் திறனை மேம்படுத்தும். இந்திய கிராமப்புற பாடசாலைகளில் நடைமுறையில் உள்ள திட்டங்கள், இலத்திரனியல் எழுத்தறிவு மேம்பாடு STEM பாடங்களில் மாணவர் ஈடுபாட்டை 40% வரை அதிகரித்துள்ளதைத் தெரிவித்துள்ளன (Jayasena & Rajapaksha, 2017).

5. சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவ தொழில்நுட்பம்.

விடத்தல்தீவின் சுகாதார சேவைகள் மின்னணு மருத்துவ பதிவுகள், மேம்பட்ட நோயறிதல் கருவிகள் மற்றும் தொலைமருத்துவ (telemedicine) வசதிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை (Ministry of Health, 2022). சிறப்புச் சிகிச்சைக்காக நோயாளிகள் நீண்ட தூரங்கள் பயணிக்க வேண்டிய கட்டாயம், சிகிச்சை தாமதத்தையும் உயிரிழப்பு அபாயத்தையும் அதிகரிக்கின்றது (UNDP, 2022). மாதர் மற்றும் குழந்தை இறப்பு விகிதங்கள் அதிகமாக உள்ளன. சீரான சுகாதார அணுகல் இல்லாமையே காரணமாகும். (World Bank, 2021).

விடத்தல்தீவின் கிராமப்புற சுகாதாரத் துறையில் இலத்திரனியல் சுகாதாரத் தேடல்களால் முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படலாம். செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) சார்ந்த நோயறிதல் கருவிகள், கைபேசி சுகாதாரப் பயன்பாடுகள் மற்றும் தொலைமருத்துவ ஆலோசனை சேவைகள் உலகம் முழுவதும் கிராமப்புறங்களில் சுகாதார அணுகலையும் பராமரிப்புத் தரத்தையும் மேம்படுத்தியுள்ளன (Peiris, 2020). இத்தகைய தீர்வுகளை விடத்தல்தீவில் செயல்படுத்த, தொலைமருத்துவ மையங்களை ஆரம்பித்து, உள்ளூர் சுகாதார ஊழியர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்குவதன் மூலம் பொது சுகாதார நன்மைகள் விரிவாக்கப்படலாம் மற்றும் தடுக்கக்கூடிய இறப்புகள் குறைக்கப்படலாம்.

6. வர்த்தகம், தொழில்முனைவு மற்றும் நிதி தொழில்நுட்பம். (FinTech)

விடத்தல்தீவின் பல பகுதிகளில், முறையான வங்கிச் சேவைகள் மற்றும் டிஜிட்டல் நிதி தொழில்நுட்பங்களை (FinTech) அணுக முடியாத நிலை காணப்படுகிறது, இது சிறு வணிகங்களின் விரிவையும், தொழில்முனைவோர்களின் முன்னேற்றத்தையும் தடுக்கும் (Ministry of Finance, 2022). மொபைல் பணம், மின் வணிக தளங்கள் மற்றும் இலத்திரனியல் கொடுப்பனவுகள் குறைவாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன (Peiris, 2020). நிதி எழுத்தறிவு குறைவாக உள்ளதால், மொபைல் வங்கி, நுண்நிதிச் சேவைகள் மற்றும் இலத்திரனியல் பணப்பைகள் போன்ற வசதிகள் மிகக் குறைவாகவே ஏற்கப்படுகின்றன (World Bank, 2021). விடத்தல்தீவின் தொழில்முனைவு சூழல் மிகவும் தாழ்வாக உள்ளது. இலங்கையின் பிற பகுதிகளில், LankaQR போன்ற மொபைல் கட்டண தளங்கள், மற்றும் முகவர் வங்கி சேவைகள் கிராமப்புற மக்களுக்கு கடனும் முதலீடும் தொடர்பான அணுகலை மேம்படுத்தியுள்ளன (Central Bank of Sri Lanka, 2022). JICA (2010) செயல்படுத்திய திட்டங்கள், இலக்கு பயிற்சி மற்றும் நிதி கல்வியறிவு ஊடாக வணிக வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கக்கூடியவை என்பதை நிரூபித்துள்ளன.

வளர்ச்சி உத்திகள்: மொபைல் வங்கி சேவைகள், முகவர் வங்கி மாதிரிகள் மற்றும் சமூக இணைய கியோஸ்க் அமைப்புகள் போன்ற வழிகளின் மூலம் FinTech பயன்பாட்டை விரிவுபடுத்தல். இளைஞர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் தொழில்முனைவு தொடர்பான இலத்திரனியல் திறன் பயிற்சி. சேமிப்பு, கடன் மற்றும் முதலீட்டுத் தீர்வுகளை புரிந்து கொள்ள வைக்கும் நிதி கல்வி திட்டங்களை உருவாக்கல்.

சுருக்கமான பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை அன்றாட வாழ்வில் ஒருங்கிணைப்பது இன்னும் ஆரம்ப கட்டத்தில் உள்ளது. இப்பிராந்தியத்துக்கு இயற்கை வளங்களும் மனித வளங்களும் இருந்தாலும், முன்னேற்றம் சில முக்கியமான தடைகளால் தாமதமாகியுள்ளது: மோசமான தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) மற்றும் இயற்பியல் உட்கட்டமைப்பு. மீன்பிடி மற்றும் விவசாயத்தில் நவீன தொழில்நுட்ப ஏற்றுக்கொள்வதில் பின்னடைவு. இலத்திரனியல் கல்வி மற்றும் மருத்துவ தொழில்நுட்ப பயன்பாட்டில் குறைவான அணுகல். FinTech மற்றும் மின் வணிகத்தில் குறைந்த வெளிப்பாடு மற்றும் பயிற்சி. இவற்றைத் தாண்டி, இலங்கையிலும், பிற நாடுகளிலும் உள்ள அதேபோன்ற கிராமப்புற மாடல்கள் காட்டுவது என்னவென்றால் சரியான திட்டமிடல் மற்றும் முதலீட்டுடன், இலத்திரனியல் எழுத்தறிவு, விவசாய நவீனமயமாக்கல், சுகாதார இலத்திரனியல் மாற்றம் மற்றும் நிதி தொழில்நுட்பங்கள் ஊடாக கிராமப்புற சமூகங்கள் மாற்றமடைந்து வருகின்றன. இத்தகைய

மாற்றங்களை உருவாக்க, பல்துறை ஒத்துழைப்பு அத்தியாவசியம். கொள்கை உருவாக்குநர்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் உள்ளூர்த் தலைமை அனைவரும் அணிவகுப்பில் தொழில்நுட்ப உள்ளடக்கம், உற்பத்தித்திறன் மற்றும் நிலைத்தன்மையை நோக்கிச் சேர்ந்து செயல்பட வேண்டியது அவசியம். விடத்தல்தீவு, இந்த முயற்சிகளை வழிநடத்துவதன் மூலம், இலங்கையின் சமமான, பொறுப்புள்ள, மற்றும் நிலையான கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு ஒரு முன்னோடியாக மாறலாம்.

முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள்.

1. இலத்திரனியல் இணைப்பு மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப (ICT) உட்கட்டமைப்பு.

விடத்தல்தீவில் இணையம் மற்றும் கைபேசி வலையமைப்பு சேவை பரப்பளவு (மொபைல் நெட்வொர்க் கவரேஜ்)போதுமானதாக இல்லை. இதனால் நிகழ்நிலை கல்வி, மின்-ஆளுமை, மற்றும் இலத்திரனியல் சுகாதார சேவைகளுக்கான அணுகல் பெரிதும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சிறு வணிக உரிமையாளர்கள் மத்தியில் இலத்திரனியல் கல்வியறிவு குறைவாகவே உள்ளது. உட்கட்டமைப்பு மோசமான நிலைமை மற்றும் சாதனங்களின் அதிக விலை காரணமாக அரசாங்கத்தின் இலத்திரனியல் சேவைகள் பொதுமக்களுக்குப் பெரும்பாலும் எட்டாமலேயே உள்ளன.

2. மீன்வளம் மற்றும் கடல்சார் தொழில்நுட்பம்.

மரப் படகுகள் மற்றும் கையால் நெய்யப்பட்ட வலைகளைப் பயன்படுத்தும் பாரம்பரிய மீன்பிடி முறைகள் இன்னும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. பூகோள நிலைத்திட அமைப்பு (GPS) கண்காணிப்பு, சோனார் அடிப்படையிலான மீன்கள் கண்டறிதல், மற்றும் குளிர்பதன சேமிப்பு வசதிகள் போன்ற நவீன தொழில்நுட்பங்களின் பயன்பாடு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. காலநிலை மாற்றம் மற்றும் மீன்வளக் குறைபாடுகள், கடல்சார் பொருளாதாரத்தின் நிலைத்தன்மையைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன.

3. விவசாயம் மற்றும் ஸ்மார்ட் வேளாண்மை.

உழைப்பு மற்றும் மழைநீர் பாசனத்தைக் கொண்ட பாரம்பரிய முறைகளை விவசாயிகள் இன்னும் நம்பி செயற்படுகின்றனர், இதனால் உற்பத்தித்திறன் குறைவாகவே உள்ளது. செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) அடிப்படையிலான மண் பரிசோதனை மற்றும் தானியங்கி நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் உள்ளிட்ட ஸ்மார்ட் தொழில்நுட்பங்களுக்கு மிகக் குறைவான அணுகல் மட்டுமே உள்ளது. வறட்சி மற்றும் காலநிலை மாற்றத்தால் பயிர் விளைச்சல் குறைகிறது, இது உணவுப் பாதுகாப்பைச் சீர்குலைக்கும் அளவுக்கு பாதிக்கின்றது.

4. கல்வி மற்றும் அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி **(STEM) மேம்பாடு.**

விடத்தல்தீவின் பல பாடசாலைகளில் கணினி வசதிகள், அறிவியல் ஆய்வகங்கள் மற்றும் இணைய இணைப்பு வசதிகள் கிடைப்பதில்லை. ஒரு சிறிய பகுதியே அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி (STEM) கல்வியைத் தொடர்கின்றனர். இதனால், எதிர்கால தொழில்நுட்பத் திறன்களுடன் கூடிய மனிதவள வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்கள் இலத்திரனியல் கற்பித்தல் முறைகளில் குறைந்த பயிற்சி பெற்றுள்ளதால், நவீன கல்வி நடைமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் சவால்கள் காணப்படுகின்றன.

5. சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவ தொழில்நுட்பம்.

உள்ளூர் சுகாதார நிலையங்களில் மேம்பட்ட நோயறிதல் கருவிகள், மின்னணு சுகாதார பதிவுகள் மற்றும் தொலைமருத்துவ வசதிகள் இல்லாமை காணப்படுகிறது. தேசிய அளவில் இலத்திரனியல் சுகாதார உத்திகள் இருந்தாலும், அவை விடத்தல்தீவிற்கு முழுமையாகப் பரவவில்லை. சீரான சுகாதார அணுகல் இல்லாமையின் காரணமாக, தாய்மை மற்றும் குழந்தை இறப்பு விகிதங்கள் தொடர்ந்து அதிகமாகவே உள்ளன.

6. வர்த்தகம், தொழில்முனைவு மற்றும் நிதி தொழில்நுட்பம். (FinTech)

முறையான வங்கிச் சேவைகள் மற்றும் நவீன நிதி தொழில்நுட்ப வசதிகளைப் பெறுவதற்கான அணுகல் இந்தப் பிராந்தியத்தில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. கைபேசி பணப்பரிமாற்றம் மற்றும் மின் வணிக பயன்பாடுகள் மிகவும் பரவலாக இல்லாததால், உள்ளூர் வணிக வளர்ச்சி நுண்நிதி மட்டத்தில் வீழ்ச்சியடைகிறது. நிதி கல்வியறிவின் குறைபாடு, நுண்நிதி சேவைகள், மொபைல் வங்கி மற்றும் தொழில்முனைவு செயற்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் ஒரு முக்கிய தடையாக இருக்கின்றது.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவு மீன்வளம், விவசாயம், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு போன்ற துறைகளில் தொழில்நுட்ப மாற்றத்திற்கான பெரும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது. எனினும், இந்தப் பிராந்தியம் இன்னும் குறைந்த இலத்திரனியல் இணைப்பு, நிதி உள்நுழைவு குறைபாடு, வரையறுக்கப்பட்ட தொழில்நுட்ப எழுத்தறிவு மற்றும் காலநிலை மாற்றத்தால் ஏற்படும் சூழ்நிலை அச்சுறுத்தல்களுடன் தொடர்ந்து போராடி வருகிறது. உலகளாவிய மற்றும் தேசிய அளவிலான வெற்றிகரமான வழிமுறைகள் ஊக்குவிப்பினும், விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சி, உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட, உள்ளடக்கிய மற்றும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற செயல்பாடுகளே தீர்வாக அமையலாம். இக்கிராமத்தின் சமூக மற்றும் பொருளாதார எதிர்காலம், திறமையான கொள்கை வடிவமைப்பும், தொழில்நுட்ப ஏற்றுக்கொள்ளலும், அடித்தள அதிகாரமளிப்பும் ஏற்படுவதைப் பொறுத்தே அமையும்.

முக்கிய பரிந்துரைகள்:

1. இலத்திரனியல் **உட்கட்டமைப்பு மற்றும் எழுத்தறிவு மேம்பாடு :** அதிவேக இணைய இணைப்பை விரிவுபடுத்தல், சாதனங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கல், கிராமப்புற தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) பயிற்சி மையங்களை நிறுவல்,
2. **மீன்வள நவீனமயமாக்கல்:** பூகோள நிலைத்திட அமைப்பு (GPS) வழிசெலுத்தல், சோனார், குளிர் சங்கிலி தொழில்நுட்பம் போன்ற வசதிகளை அறிமுகப்படுத்தி பயிற்சியுடன் வழங்கல், நிலைத்த கடல்சார் உத்தியோகபூர்வ கொள்கைகளுடன் இணைத்தல்
3. **அறிவார்ந்த (Smart) வேளாண்மை:** இயந்திரமயமாக்கல், செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) அடிப்படையிலான மண் பரிசோதனை, தானியங்கி பாசனம் மற்றும் மொபைல் விவசாய ஆலோசனை சேவைகளில் முதலீடு செய்தல்
4. அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி **(STEM) கல்வி மற்றும் மின்-கற்றல்:** பாடசாலைகளில் தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) வசதிகளை வழங்கல், ஆசிரியர்களுக்கான இலத்திரனியல் பயிற்சி, அறிவியல் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், மற்றும் கணிதக் கல்வி (STEM) கல்வி திட்டங்களை ஊக்குவித்தல், தொழில்நுட்ப உதவித்தொகைகளை உருவாக்கல்
5. **சுகாதார தொழில்நுட்ப மேம்பாடு:** தொலைமருத்துவ சேவைகளை விரிவுபடுத்துதல், செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) அடிப்படையிலான கண்டறிதல் கருவிகள், சுகாதார ஊழியர்களுக்கான இலத்திரனியல் பயிற்சி
6. **காலநிலை தகவமைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு:** செயற்கைக்கோள் அடிப்படையிலான பேரிடர் எச்சரிக்கைகள், புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றல் வழிகளின் மேம்பாடு, சமூக அடிப்படையிலான சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு திட்டங்கள்
7. **நிதி தொழில்நுட்பம் மற்றும் தொழில்முனைவு:** கைபேசி வங்கி மற்றும் மின்வணிக வசதிகளை ஊக்குவித்தல்
8. **நிதி கல்வியறிவு பயிற்சிகளை வழங்கல்:** இளைஞர்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு இலத்திரனியல் தொழில்முனைவு பயிற்சி
9. **கொள்கை மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்:** பொது-தனியார் கூட்டாண்மைகளை ஊக்குவித்தல், திட்டமிட்ட நடைமுறை மற்றும் கண்காணிப்பு, உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் அதிகாரமளிப்பு

ஆராய்ச்சியின் வரம்புகள்.

உள்ளூர் பங்குதாரர்களிடமிருந்து முதன்மை தரவு சேகரிக்கப்படவில்லை; பெரும்பாலும் இரண்டாம் நிலை தரவுகளையே பயன்படுத்தியுள்ளது. விடத்தல்தீவுக்கே உரித்தான காலநிலை தரவுகள் மற்றும் முன்கணிப்பு பொருளாதார மாதிரிகள் இல்லாத நிலையில் உள்ளன. ஒத்த கிராமப்புற பகுதிகளுடன் ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. பாலினத்தை மையமாகக் கொண்ட தொழில்நுட்ப பங்கு பகுப்பாய்வு சேர்க்கப்படவில்லை.

எதிர்கால ஆராய்ச்சித் திசைகள்.

விவசாயிகள், மீனவர்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், சுகாதார ஊழியர்கள் மற்றும் வணிகர்களுடன் நேர்காணல்கள், கவன குழு உரையாடல்கள் நடத்துதல். இலத்திரனியல் கல்வியறிவு, தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (ICT) அணுகல், உட்கட்டமைப்பு தயார்நிலை மற்றும் சந்தை ஒருங்கிணைப்பு போன்ற அளவீடுகள் அடிப்படையில் ஒரு குறியீட்டை உருவாக்குதல் வேலைவாய்ப்பு, வருமானம், இளைஞர் தொழில்முனைவு, வணிக வளர்ச்சி போன்றவற்றில் தொழில்நுட்பத்தின் தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்தல். பாலின சமத்துவம் மற்றும் நீண்டகால நன்மைகளை நிரூபிக்கும் பொருளாதார மாதிரிகளை உருவாக்குதல். தேசிய மற்றும் மாகாண மட்டத்தில் உள்ள இலத்திரனியல் கொள்கைகள் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் நிதி துறைகளில் எவ்வளவு விளைவுபடுகின்றன என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்தல். இலங்கையிலும், உலகளவிலும் உள்ள ஒத்த கிராமப்புற சமூகங்களுடன்

விடத்தல்தீவின் முன்னேற்றத்தை ஒப்பிட்டு சிறந்த நடைமுறைகளைக் கண்டறிதல். விடத்தல்தீவின் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான, நிலையான எதிர்காலத்திற்கான பயணம், அதன் இலத்திரனியல் தடைகளைத் தாண்டி, மக்களை அதிகாரமளித்து, தொழில்நுட்பங்களை அன்றாட வாழ்வில் உட்செலுத்தத் தொடங்கும் இடத்தில் உள்ளது. சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால், இது கல்வி, சமத்துவம் மற்றும் புதுமைகளை முன்னிலை வைத்திருக்கும் கிராமப்புற மாற்றத்திற்கான ஒரு முன்மாதிரியாக உருவெடுக்கலாம்.

உசாத்துணைகள்.

- Central Bank of Sri Lanka. (2022). Sri Lanka's roadmap for digital payment adoption. https://www.cbsl.gov.lk
- Fernando, P. (2013). Sri Lanka's coastal infrastructure and fisheries management. Ministry of Fisheries.
- Gunasekera, T., Jayasena, S., & Rajapaksha, U. (2015). Post-war reconstruction and rural housing in Sri Lanka. Sri Lanka Journal of Architecture, 3(1), 45–60.
- Japan International Cooperation Agency (JICA). (2010). Mannar District infrastructure development report. JICA.
- Jayasena, S., & Rajapaksha, U. (2017). Traditional building materials in Sri Lanka: Energy efficiency and sustainability. Journal of Sustainable Architecture, 5(2), 34–50.
- Ministry of Agriculture. (2022). National agriculture and rural development policy. Government of Sri Lanka.
- Ministry of Education. (2021). STEM education and rural digital transformation in Sri Lanka. Government of Sri Lanka.
- Ministry of Finance. (2022). Financial inclusion and rural economic development in Sri Lanka. Government of Sri Lanka.
- Ministry of Fisheries. (2021). National report on fisheries development in Sri Lanka. Government of Sri Lanka.
- Ministry of Health. (2022). Digital health strategy and rural healthcare development in Sri Lanka. Government of Sri Lanka.
- Ministry of Telecommunications. (2022). ICT development and digital transformation policy report. Government of Sri Lanka.
- Ministry of Urban Development. (2022). National urban infrastructure policy report. Government of Sri Lanka.
- Peebles, P. (2006). The history of Sri Lanka. Greenwood Press.
- Peiris, A. (2020). The governance of infrastructure development in rural Sri Lanka: Challenges and opportunities. Asian Journal of Public Policy, 9(1), 78–95.
- Pulitzer Center. (2023). Climate change and fisheries sustainability in Sri Lanka. https://pulitzercenter.org
- Senaviratna, J. (1979). The impact of Arab trade and settlements in Sri Lanka: A historical perspective. National Archives of Sri Lanka.
- Silva, R., & Pushparatnam, P. (2012). Architectural traditions of Tamil heritage in Sri Lanka. Department of Archaeology.
- United Nations Development Programme (UNDP). (2022). Climate resilience and disaster risk reduction strategies in Sri Lanka. UNDP.
- World Bank. (2021). Sri Lanka digital development: Accelerating inclusive growth. https://www.worldbank.org

23. காலத்தின் வழியே செல்லும் பாதைகள்: விடத்தல்தீவில் போக்குவரத்து, போர் மற்றும் சமூக வலிமை.

சவேரிதாசன் செல்ரன் யூடிற்[34].

ஆய்வுச் சுருக்கம்.

இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்குப் பிரிவைச் சேர்ந்த கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாற்று வளர்ச்சியை இவ்வாய்வு ஆராய்கிறது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய வர்த்தகக் கடற்பாதைகளில் முக்கிய தளமாக விளங்கிய இக்கிராமம், பின்னர் காலனித்துவ ஆதிக்கத்துடனும் உள்நாட்டுப் போரக் கால அரசியல் மோதல்களுடனும் பின்னிப் பிணைந்தது. ஆரம்பக் காலங்களில் மாட்டு வண்டிப் பாதைகள், மீன்பிடி படகுகள் ஆகியவற்றையே நம்பியிருந்த போக்குவரத்து முறைகள், தற்போதைய நிலையில் நவீன சாலை வலையமைப்புகளாகவும் அரசு பேருந்து சேவைகளாகவும் மாற்றமடைந்துள்ளன. அரசுச் செய்திகள், வாய்மொழி ஆதாரங்கள் மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பான ஆவணங்களைத் துணையாகபெற்று, இவ்வாய்வு காலனித்துவத்திற்கு முந்தையது, காலனித்துவம், காலம் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தையது, உள்நாட்டுப் போர், போருக்கு பிந்தய மறுசீரமைப்பு ஆகிய ஐந்து முக்கிய காலகட்டங்களை கொண்டு விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாற்றை வகுக்கிறது. இக்காலகட்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட முறையில் கிராமத்தின் அணுகல் மற்றும் நகர்வைப் பாதித்துள்ளன. குறிப்பாக 1983 முதல் 2009 வரையிலான மோதல் ஆண்டுகளில், அரசு ஆதரவு இல்லாத சூழ்நிலையில், சமூக தலைமைமிக்க செயற்பாடுகள் மூலம் முறைசாரா போக்குவரத்து வலையமைப்புகள் உருவாகி, வாழ்வாதாரத்தையும் இயக்கத்தையும் உறுதிப்படுத்தின. 2009 இல் போர் முடிவடைந்ததையடுத்து, அரசாங்கமும் சர்வதேச ஏஜென்சிகளும் இணைந்து சாலை மறுசீரமைப்புகள், பொது போக்குவரத்து சேவைகள் மற்றும் கடல்சார் பாதுகாப்பு முறைகளை மேம்படுத்தி, கிராமம் மீண்டும் தேசிய அடையாள கட்டமைப்புக்குள் இணைக்கப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. போரால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள கிராமப்புறப் போக்குவரத்து வரலாற்று மேம்பாடுகள் குறித்த ஆய்வுகள் குறைவாக காணப்படுவதால், இக்கட்டுரை முக்கிய பங்களிப்பை அளிக்கின்றது. இது விடத்தல்தீவின் நிகழ்நிலை போக்குவரத்து நிலையை மட்டும் அல்ல, சமூக கண்ணியம், சமூக ஊக்கமும், தேசிய மீள்பிரவேசமும் சம்பந்தப்பட்டதாகவே போக்குவரத்தை நோக்கவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: விடத்தல்தீவு, கிராமப்புற போக்குவரத்து வரலாறு, இல ங்கை உள்நாட்டுப் போர், போருக்கு பிந்தைய (பிந்திய) மீட்பு, மன்னார் மாவட்டம்.

அறிமுகம்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்குப் பிரதேசப் பிரிவில் அமைந்துள்ள கடற்கரைப் பகுதியில் நிலவுகின்ற விடத்தல்தீவுக் கிராமம், அதன் புவியியல் தன்மை, காலனித்துவப் பின்னணி, உள்நாட்டு மோதல்கள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புகள் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு தனித்துவமான மற்றும் சிக்கலான போக்குவரத்து வரலாற்றைப் பெற்றுள்ளது. இலங்கையின் வடமேற்குப் பரப்பில், உள்நாட்டு மற்றும் கடல்சார் வர்த்தகப் பாதைகளின் சந்திப்பில் நிலை கொண்ட இவ்வூர், பண்டையகாலத்தில் அனுராதபுரத்தை மாந்தை துறைமுகத்துடன் இணைக்கும் வர்த்தகச் சலுகைகளுக்கான முக்கிய வாயிலாக இருந்தது. இந்த அமைப்பும், இந்தியா, அரேபியா மற்றும் தூர கிழக்குப் பிரதேசங்களுடனான வர்த்தகத் தொடர்புகளையும் (உறுதுணையாக்கியது) செயலாக்கியது. தொல்பொருள் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வுகள், இப்பகுதிக்கடல் வழியாகவும் நிலப் பாதைகளுக்குள் ஊடுருவியும் இயங்கும் ஒரு வியாபார முனையாக இருந்ததைக் குறிக்கின்றன.

விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து உட்கட்டமைப்பு, முறையாக கட்டமைக்கப்பட்டதற்கான காலப்பகுதி காலனித்துவத்துக்குப் பிந்தையதாகும். பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ், மன்னார் மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதிகளில் சாலை மற்றும் இரயில்பாதை கட்டுமானங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. எனினும், விடத்தல்தீவு தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு, மண் பாதைகள், மாட்டு வண்டிகள் மற்றும் கடலோரக் கப்பல்கள், படகுப் போக்குவரத்து மூலமாக மட்டுமே பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. 1948 இல் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரும், அரசு சார்ந்த முதலீடுகள் மிகக் குறைவாகவே கிடைத்தன. அதனால், மோட்டார் வாகனங்கள் மற்றும் தனியார் பேரூந்துகள் போன்ற சேவைகள் சமூகத் தலைமையிலான முயற்சிகள் வழியே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1983 முதல் 2009 வரையிலான உள்நாட்டுப் போரின் போது, விடத்தல்தீவு கடற்புலிகளின் முக்கிய தளமாக மாறியதன் விளைவாக, தேசிய மின்விநியோகம் துண்டிக்கப்பட்டது,

34 **உதவி கல்விப் பணிப்பாளர், ஆரம்பக் கல்வி, வவுனியா வடக்கு.**

சாலைகள் முடக்கப்பட்டன, பொருளாதார தடை விதிக்கப்பட்டது, மற்றும் பொதுப் போக்குவரத்து முற்றிலும் முடங்கியது. கடல்சார் போக்குவரத்து விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் மாற, பொதுமக்கள் சைக்கிள்கள், படகுகள் மற்றும் உழவியந்திரங்கள் (டிராக்டர்கள்) போன்ற முறைசாரா வழிகளின் ஊடாகத் தங்களது அன்றாட நகர்வை மேற்கொண்டனர். இது மக்களின் மீள்தன்மையையும், உட்கட்டமைப்பு பற்றாக்குறையின் விளைவுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.
2009ல் போர் முடிவடைந்த பின்னர், விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து அமைப்பு மெதுவாக இருந்தாலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. அரசாங்க மறுசீரமைப்பு திட்டங்கள், சர்வதேச நன்கொடையாளர் ஆதரவு, மற்றும் அடிநிலைக் குழுக்களின் முயற்சிகள் மூலம் சாலை இணைப்புகள் மேம்படுத்தப்பட்டன, பேருந்து சேவைகள் மீளமைக்கப்பட்டன, மேலும் வடக்கு மாகாணத்துடன் இணைந்த தொடர்பாடல் வாய்ப்புகள் திறக்கப்பட்டன. இன்றைய தினத்தில், மோட்டார் சைக்கிள்கள், முச்சக்கரவண்டிகள், சிறிய வகை பாரவூர்திகள் (பட்டா) மற்றும் பேருந்துகள் எல்லா வானிலையிலும் இயங்கக்கூடிய சாலைகளில் சுதந்திரமாகச் செல்லுகின்றன. மக்கள் மீண்டும் மன்னார் நகரம், மடு மற்றும் ஏனைய திருத்தலங்கள் மற்றும் அதற்கு அப்பால் உள்ள பகுதிகள் மற்றும் ஏனைய மாவட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு பயணிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். இந்த ஆய்வு, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலகட்டத்திற்கு முதல் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு காலம் வரை என ஐந்து முக்கியக் காலகட்டங்களின் ஊடாக விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து மாற்றங்களை ஆவணப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு காலப்பகுதியும் கிராமத்தின் நகர்விலும் இணைப்பிலும் தனித்துவ தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த ஆய்வின் மூலம், விடத்தல்தீவின் பொருளாதாரம், வாழ்வாதாரம், சமூக ஒருமைப்பாடு மற்றும் பிராந்திய ஒருங்கிணைப்புக்காகன நகர்வும் அதன் தடையும் கூட எந்தளவிற்கு மையக் காரணி என்பதை வெளிப்படையாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

போக்குவரத்து என்பது வெறும் மக்களையும் பொருட்களையும் இடமாற்றும் ஓர் உட்கட்டமைப்பாக மட்டுமின்றி, ஒரு சமூகத்தின் பொருளாதாரத்திறன், சமூகச் சேர்ப்பு மற்றும் அரசியல் ஒளிப்படங்களையும் பிரதிபலிக்கும் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்த, வரலாற்று ரீதியாக புறக்கணிக்கப்பட்ட மீன்வளம் மற்றும் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சிப் பாதையில், போக்குவரத்து ஒரு மிக முக்கிய வழிகாட்டியாக விளங்கியுள்ளது. அனுராதபுரத்தை மாந்தை துறைமுகத்துடன் இணைத்த மூலோபாய வர்த்தக வலையமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்த இவ்வூர், பின்னர் உள்நாட்டுப் போரின் போது கடற்புலிகளின் தளமாக இராணுவமயமாக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஒரு இலங்கைச் சட்ட அமுலாக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நிலையாக மாறியது. இவ்வாறு, பண்டைய வர்த்தகக் காலத்திலிருந்தும், காலனித்துவ புறக்கணிப்பிலும், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சமூக முயற்சிகளிலும், போர்க்காலச் சீர்குலைவிலும், மறுசீரமைப்புகளிலும் இவ்வூரின் போக்குவரத்து வரலாறு பலமடங்கு ஆழமும் சிக்கலுமாக வடிவமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் உள்ளூர்ப் போக்குவரத்து மாற்றங்களை, மன்னார் மாவட்டத்தின் பரந்த புவிசார் மாற்றங்கள் மற்றும் வடக்கு இலங்கையின் உட்கட்டமைப்புக் கட்டமைப்புகளுடன் இணைத்து நுட்பமாகப் பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் ஒரு அரிய மற்றும் நீளமான பார்வையை வழங்குகிறது. மேலும், பொதுவாக மேல் நிலைத் திட்டங்களிலிருந்து விலக்கப்பட்டு வந்த ஒரு சமூகத்தின் குரலாகவும் இது விளங்குகிறது.

ஆய்வு இடைவெளி.

மன்னார் மாவட்டத்தின் போக்குவரத்து அமைப்புகள் குறிப்பாகச் சாலைகள், இரயில்பாதைகள் மற்றும் துறைமுகங்கள் - தேசிய மற்றும் பன்னாட்டு அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பகுதியாக பல்வேறு அறிக்கைகளில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், கிராமநிலைப் போக்குவரத்து வரலாறுகள் குறித்த ஆழமான, நுணுக்கமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை தற்போதைய பெரும்பாலான ஆய்வுகள், தேசிய அளவிலான போக்குவரத்துக் கொள்கைகள் மற்றும் கட்டுமானத் திட்டங்களை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளுகின்றன. மேலும், யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார் ஆகியவற்றை ஒரே மாதிரியான 'மோதல் பிரதேசமாகச்' சுருக்கிக் காண்பதற்கும் இவை கட்டுப்பட்டுள்ளன. விடத்தல்தீவின் போர் மூலோபாய முக்கியத்துவம் மற்றும் வர்த்தகத்தில் அதன் பங்கு, பண்டைய காலங்களிலிருந்தும் நிலவினும், அது பேணிப் பாதுகாக்கப்படவில்லை. மாட்டு வண்டி வழிகளிலிருந்து படகுப்பாதைகளுக்குப் பாய்ந்தவர்கள், தனியார் உழவு இயந்திர சேவைகளால் இயங்கியவர்கள், 2009க்குப் பிந்தைய சமூக புனரமைப்புப் போராளிகள் இவர்கள் அனைவரது அனுபவங்கள் தற்போதைய போக்குவரத்து வரலாற்றில் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வு, தமிழ் மற்றும் ஆங்கில ஆவணங்கள், காப்பகப் பதிவுகள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகளைப் பயன்படுத்தி இந்த இடைவெளியை நிரப்ப முனைகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து தொடங்கி இன்றுவரை, விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து முறைகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பின் பரிணாம வளர்ச்சியை வரலாற்று அடிப்படையில் ஆவணப்படுத்துவது.
2. விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வளர்ச்சியில் காலனித்துவ ஆட்சிகளின் (போர்த்துகீசியம், டச்சு, பிரிட்டிஷ்) தாக்கங்களை ஆய்வு செய்தல்.
3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலப்பகுதியில், சமூகமே முன்னணியில் இருந்து அமைத்த போக்குவரத்துத் திட்டங்களை ஆவணப்படுத்துதல். இதில் மத்தியமாநில ஆதரவு இன்றி செயல்பட்ட உள்ளூர் அமைப்புகளின் பங்களிப்பை வெளிக்கொணர்தல்.
4. இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் போது (1983 - 2009) ஏற்பட்ட போக்குவரத்துச் சீர்குலைவு மற்றும் மாற்று வழிகளின் தோற்றம் குறித்து பகுப்பாய்வு செய்வது. குறிப்பாகத், தனியார் சேவைகள் மற்றும் கடல்சார் பொதுப்போக்குவரத்துக்கள் குறித்த முக்கியத்துவத்தைக் கொணர்தல்.
5. விடத்தல்தீவை அரசின் தேசிய போக்குவரத்து வலையமைப்புடன் மீண்டும் இணைக்க, போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புத் திட்டங்களின் தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்தல்.
6. இலங்கையின் போக்குவரத்து வரலாறு மற்றும் கிராமப்புற இணைப்புத் தன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள, இடைநிலைச் சூழல் சார்ந்த வழக்கு ஆய்வு பாணியில் புதிய இலக்கிய பங்களிப்பை வழங்குதல்.

ஆய்வு முறை.

விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாறும், அதனைச் சாயலாக்கிய சமூக மற்றும் அரசியல் சூழல்களும் பற்றிய விழுமியமான புரிதலை உருவாக்க, இக்கட்டுரை முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளின் கலவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. உள்நாட்டுப் போரும், இடப்பெயர்வும் மற்றும் சமூக முயற்சிகளும் நிகழ்ந்த காலத்தில், உள்ளூர்வாசிகளால் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் மொழி வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் கிராம அடிப்படையிலான நினைவுக் குறிப்புகள். 1983-2009 ஆண்டுகளுக்கிடையேயான மோதல் காலத்தில் முறையற்ற போக்குவரத்து நடைமுறைகள் குறித்த காப்பக ஆவணங்கள், சாட்சியங்கள் மற்றும் வரைபடங்களும். அரசு மற்றும் அரசு சாரா அமைப்புகளின் (UNDP,JICA, மன்னார் மாவட்ட செயலகம் போன்றவை) வெளியீடுகள்.வடக்கு மாகாணத்தின் தொல்லியல் மற்றும் பொதுப்போக்குவரத்துக் கட்டமைப்புகளைப்பற்றிய கல்வி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் (எ.கா., ஃப்ரீ பெர்லின் பல்கலைக்கழகம், Wijenayake etal, 2024). ஊடக அறிக்கைகள் மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவுகள் (Karunakharan, 2008; The New Humanitarian, 2008).

போர்த்துகீசியம், டச்சு, பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சிக்கால உட்கட்டமைப்பு குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகள்.

இந்த தரவுகள், காலத்தின் அடிப்படையில் ஐந்து முக்கிய பகுதிகளாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவச் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய, உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு. ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் தோன்றிய போக்குவரத்து வகைகள் (மாட்டு வண்டிகள், படகுகள், பேருந்துகள், உழவியந்திரம் (டிராக்டர்கள்)) மற்றும் உட்கட்டமைப்புத் தன்மைகள் (சாலைகள், பாலங்கள், கடல்சார் அணுகல்) ஆகியவை தொடர்ச்சியும் மாற்றங்களுமாக பதிவு செய்யப்பட்டன.இந்தப் பகுப்பாய்வில் விவரணத் தன்மைக்கும், சமூக வாசகர்களின் வாய்மொழி சான்றுகளையும்நிறுவன ஆவணங்களுடன்ஒப்பீட்டுசரிபார்ப்பதற்கும்முக்கியத்துவம்அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு செய்ததன் மூலம், அதிகாரப்பூர்வ முன்னேற்றக் கணக்குகளும் உள்ளூர்மட்ட யதார்த்தங்களும் சமநிலையாக பிரதிநிதிக்கப்படுகின்றன.

பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவு இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில், மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் அமைந்துள்ளஒரு கடலோரக்கிராமமாகும் (Rubatheesan,2023; Freie University Berlin, n.d.). மன்னார் மாவட்டத்தில் மன்னார்த் தீவும், அந்த தீவுடன் இணைந்த பெருநிலப்பகுதியும் அடங்குகின்றன. இந்த மாவட்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் விடத்தல்தீவு அமைந்துள்ளது. பண்டைய காலத்தில், இந்தப் பகுதி அனுராதபுரம் மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடலுக்கிடையிலான முக்கியமான கடற்கரை நுழைவாயிலாக விளங்கியது. தொல்லியல் ஆய்வுகள் ஒரு பெரும் வர்த்தகச் சாலை அனுராதபுரத்திலிருந்து மாந்தை துறைமுகம் வரை சென்றதாகக் குறிப்பிடுகின்றன, மாந்தை நகரம் "பண்டைய அனுராதபுர குடியேற்றத்தின் முக்கிய துறைமுகமாக" விளங்கியதாகவும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.மாந்தை அகழ்வாராய்ச்சிகளில் இந்தியா, அரேபியா, சீனா மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் பகுதிகளிலிருந்து வர்த்தகப் பொருட்கள் மற்றும் நாணயங்களை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது, மாந்தை மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள பகுதிகள்,

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக ஒரு முக்கியமான கடல்சார் பட்டுச் சாலை மையமாக இருந்ததைக் காட்டுகிறது (Wijenayake et al., 2024; Freie University Berlin, n.d.).இதனால், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலகட்டத்தில், விடத்தல்தீவு ஒரு முக்கியமான கடல்சார் துறைமுகத் தளமாகவும், நீர்வழிப் போக்குவரத்து வலையமைப்பின் ஒரு பகுதியாகவும் இருந்தது. சிறிய படகுகள் மல்வத்து ஓயா வழியாக மாந்தை துறைமுகத்தை அனுராதபுரத்தின் உள்நிலப்பகுதியுடன் இணைத்தன. அதே நேரத்தில், கடல் வழியாக வர்த்தகக் கப்பல்கள் மன்னார் மற்றும் அதன் அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கு வருகை தந்தன (Wijenayake et al., 2024; Freie Universität Berlin, n.d.).

வழிகள்: ஆரம்பகால போக்குவரத்து - எளிமையின் யுகம்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் நடுப்பகுதியிலும், விடத்தல்தீவில் போக்குவரத்து மிக எளிமையானதும் மற்றும் அடிப்படையான அமைப்பிலும் இருந்தது. மக்களை இந்நகரத்தில் பயணிக்க வைத்தது நடைபயணமோ அல்லது மாட்டு வண்டிகள் மூலமாகவேயாகும். இந்த வண்டிகள் மன்னார் நகரம், மடு, சிலாவத்துறை மற்றும் முருங்கன் போன்ற முக்கியமான இடங்களை இணைக்கும் அத்தியாவசிய போக்குவரத்து வழிமுறைகளாக பயன்பட்டன. விடத்தல்தீவு ஒரு கடற்கரை கிராமமாக இருந்ததால், பாரம்பரிய படகுகள் மற்றும் சிறிய மீன்பிடிக் கப்பல்கள் முக்கிய வர்த்தக மற்றும் போக்குவரத்து வகைகளாக இருந்தன. குறிப்பாக மதவிழாக்களின் போது, கத்தோலிக்க குருக்கள் இரணைதீவிலிருந்து படகு மூலம் முழங்காவில், வெள்ளாங்குளம் போன்ற இடங்களுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு, பின்னர் மாட்டு வண்டிகளின் மூலம் விடத்தல்தீவிற்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். இந்தக் காலகட்டத்தின் போது, உள்ளூரில் மிகப் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட ஒரு நபரான பரியாரியார் அடைக்கலம், பிரசவ சேவைகளுக்காக பக்கத்து கிராமங்களுக்கு மாட்டு வண்டியில் பயணம் செய்து, தேவையான மருத்துவ சேவைகளை வழங்கியதோடு, அவ்விடங்களில் தங்கியிருந்து சமூகப் பணியைச் செய்தார். விடத்தல்தீவு, வடமேற்கு இலங்கையில் மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரிவில் அமைந்துள்ள கடலோர கிராமமாகும். இந்த மாவட்டம் மன்னார் நகரத்தையும் மன்னார் தீவையும் உள்ளடக்கியது. விடத்தல்தீவு, மன்னார் நகரத்திலிருந்து சுமார் 20 கிலோமீட்டர் வடக்கே, பிரதான நிலப்பகுதியின் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது (Karunakaran, 2008; UNDP, 2010a). வரலாற்று ரீதியாக, இது மீனவர்கள் மற்றும் விவசாயிகளால் நிரம்பிய தொலைதூர கிராமமாக இருந்தது. இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் போது, இது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கடல்சார் பொதுப்போக்குவரத்துக் கூடமாகவும், முக்கியப் போர்த்தளமாகவும் மாறியது (Karunakaran, 2008).

போரின் தாக்கம் மற்றும் அதன்பிறகு தொடங்கப்பட்ட மீட்பு நடவடிக்கைகள், இப்பகுதியின் போக்குவரத்து அமைப்பைப் பெரிதும் பாதித்தன. சாலைகள் வெட்டப்பட்டன அல்லது சுரங்கப்படுத்தப்பட்டன, கடல்சார் பாதைகள் போராளிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் 2009 இற்குப் பிறகு, தேசிய மறுசீரமைப்புத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, அவை இந்த கிராமத்தை மீண்டும் தொடர்புபடுத்தும் நோக்குடன் வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளாக இயங்கின. பின்வரும் பகுப்பாய்வுப் பகுதிகள், 1983–2009 (மோதல் காலம்) மற்றும் 2009–தற்போது (போருக்குப் பிந்தைய காலம்) ஆகிய காலக் கட்டங்களில் விடத்தல்தீவின் உட்கட்டமைப்புகள் மற்றும் போக்குவரத்து அமைப்புகளின் பரிணாமத்தை அலசி ஆராய்கின்றன.

காலனித்துவ காலம். (1505-1948)

போர்த்துக்கீசிய ஆட்சி. (1505-1658)

1500களின் பிற்பகுதியில் போர்த்துக்கீசிய வருகை, இந்தப் பகுதியின் போக்குவரத்து மற்றும் வணிக அமைப்புகளில் முக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. விக்கிபீடியா (n.d.) போன்ற உள்ளூர் ஆதாரங்கள் காட்டுவதைப் போல, அவர்கள் பழைய கேதீஸ்வரக் கோயிலின் கற்களை அகற்றிச் சீரழித்து, அதன் மீது மன்னார் கோட்டையை (Fort Fredrick) கட்டினர். இந்தச் செயல், கடல்சார் வர்த்தகக் கட்டுப்பாட்டைப் போர்த்துகீசியர்களிடம் மாற்றும் பண்பையும், புனிதக் கட்டிடங்களை வீழ்த்தி நவீன வணிகரீதியான ஆக்கிரமிப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இவ்வகையிலான காலகட்டத்தில் போக்குவரத்து முறைகள் பெரும்பாலும் கடல் வழியாகவே இருந்தன. முறையான சாலை வலையமைப்புகள் அப்போது இல்லாத நிலை காணப்பட்டது. ஆனால் கடலோரக் கோட்டைகள், சந்தைகள் போன்ற முக்கிய இடங்களை விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களுக்கு இணைக்கும் சிறிய பாதைகள் இருந்திருக்கலாம். இருப்பினும், அந்தக் காலத்திய ஆவணங்கள் பெரும்பாலும் கப்பல் பாதைகளையே வலியுறுத்துகின்றன. இவ்வாறே, மன்னார் மாவட்டத்தின் போர்த்துகீசிய வரலாறு அவர்களது 1606ஆம் ஆண்டின் "Isla de Mannar" என்ற வரைபடத்தில் சிறப்பாகப் பிரதிபலிக்கின்றது. இந்த வரைபடம், மன்னார் பகுதியின் கடற்கரைப் புவியியல் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைக் கடல்சார் சாலைகள் மீதான அவர்களது நுட்ப ஆர்வத்தையும் அடையாளம் காட்டுகின்றது.

டச்சு ஆட்சி காலம். (1658-1796)

1658 ஆம் ஆண்டு, டச்சுக்காரர்கள் போர்த்துகீசியர்களை வெளியேற்றினர். மற்றும் மன்னாரின் கடல்சார் வர்த்தகத்தில் தொடர்ந்து தங்களது கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்தினர். 1719 ஆம் ஆண்டு வரைபடங்களில் டச்சுக்காரர்கள் மன்னாரத் தீவை நிலப்பகுதிகளாகப் பிரித்திருப்பதை காணலாம், இது டச்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் இலவங்கப்பட்டை மற்றும் பிற வணிகப் பயிர்களுக்கு மன்னார்த் தீவு முக்கிய முகாமாக இருந்ததைக் காட்டுகிறது. அந்த நேரத்தில், மன்னார் துறைமுகம் (முக்கியமாக முத்துப் பிடிப்பிற்காக) சுறுசுறுப்பாக இயங்கினாலும், நிலத்தடி(தரைப் போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும் அடிப் படையானதாகவே இருந்தன. போக்குவரத்து மற்றும் பொருள் நகர்வுகள் பெரும்பாலும் சிறிய கப்பல்கள் மற்றும் மாட்டு வண்டிகள் மூலம் நடைபெற்றன. விடத்தல்தீவு, இக்காலகட்டத்தில், மீன்வளம் மற்றும் விவசாயம் சார்ந்த ஒரு சிற்றூராக இருந்திருக்கும். இது நானாட்டான், பரப்பாங்கண்டல் போன்ற அருகிலுள்ள குடியிருப்புகளுடன் மண் பாதைகளின் ஊடாக, அமைப்பற்ற வகையில் இணைக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம். கடல்வழிப் பாதைகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் கருதப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலம் வரையிலும் பெரிதாக மாற்றப்படாத சாலைகள் அல்லது இரயில்வே பாதைகள் நிறுவப்படவில்லை. இது விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில் தொழில்நுட்ப மேம்பாடு எவ்வளவு மெதுவாக இருந்ததென்பதைக் காட்டுகிறது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலம். (1796-1948)

1796 இல் ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கைத்தீவின் மேலாட்சியை எடுத்துக்கொண்டதுடன், மன்னார் மாவட்டத்தின் போக்குவரத்துக் கட்டமைப்பில் முக்கியமான மாற்றங்களை உருவாக்கினர். இந்த ஆட்சிக்காலத்தின் மிக முக்கிய முன்னேற்றமாக மதவாச்சியிலிருந்து தலைமன்னார் வரையிலான இரயில்வே பாதை அமைப்பைக் குறிப்பிடலாம். இது 1914 இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது (Sri Lanka Railways, n.d.).இந்த "மன்னார் இரயில்வே" என அழைக்கப்படும் கிளைப்பாதை, கொழும்பைத் தலைமன்னாருடனும் (படகு மூலம் இந்தியாவுடன்) இணைத்தது. இது "இந்திய தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வரவும், தோட்டங்களுக்கு அரிசி மற்றும் உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யவும்" பயன்பட்டது (Sri Lanka Railways, n.d.). இராமேஸ்வரத்திற்கும் தலைமன்னாருக்குமிடையே "படகு அஞ்சல்" சேவை மூலம் பயணிகள் பயணிக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியக் கட்டமைப்பாக இருந்தது (Wikipedia, n.d.-a).விடத்தல்தீவு போன்ற மாந்தை மேற்கு கிராமங்களுக்கு ஆங்கிலேயர்கள் சில முக்கிய சாலைகளை அமைத்தனர். A32 என அழைக்கப்படும் மன்னார்-யாழ்ப்பாணம் நெடுஞ்சாலை வடக்குப் பகுதிகளை இணைக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டது. மேலும், சிறிய தரைப்பாலங்கள் மற்றும் குறுக்குச் சாலைகள் மன்னார் நகரத்தையும் தீவுகளையும் இணைத்தன.இருப்பினும், பெரும்பாலான பொதுமக்கள் பயன்பாடு படகுகள் அல்லது மாட்டு வண்டிகளை மீதம் வைத்திருந்தனர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை A32 அல்லது A14 (தலைமன்னார் சாலை) வழியாக மோட்டார் வாகனங்கள் செலுத்தப்படுவதில்லை.சுருக்கமாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வடக்கு இலங்கையின் போக்குவரத்துக் கட்டமைப்பை முறைபடுத்தியதுடன், இரயில்வே பாதைகள் (1914) மற்றும் தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் மூலம் மன்னார் பகுதிகளை நாட்டின் போக்குவரத்து வலையமைப்புடன் இணைத்தது. இதன்மூலம், விடத்தல்தீவின் வர்த்தக மற்றும் சமூக இயக்கங்கள் காலனித்துவ பொருட் போக்குவரத்துடன் இணைக்கப்பட்டன.

விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் பகுதியில் போக்குவரத்து மற்றும் பொதுப்போக்குவரத்து வளர்ச்சியின் காலவரிசை.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம் (-1505) :மாந்தை துறைமுகம் அனுராதபுரத்தின் முக்கிய கடல்சார் நுழைவாயிலாக இருந்தது. அது உள்ள புறநிலத்துடன் சாலை வழியாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது; தொல்லியல் மற்றும் கலைப்பொருட்கள் விரிவான கடல் வர்த்தகத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன (Free Berlin University, n.d.; Vijayanayake et al., 2024). உள்ளூர் போக்குவரத்துக்காக படகுகள் மற்றும் ஒழுங்கற்ற பாதைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

- போர்த்துகீசிய ஆட்சி (1505-1658): போர்த்துகீசியர்கள் பண்டைய கேதீஸ்வரம் கோவிலின் கற்களைப் பயன்படுத்தி மன்னார் கோட்டையைக் கட்டினர் (Wikipedia, n.d.-b). கடல்வழிப் போக்குவரத்துக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது நிலப்பாதைகள் இல்லை. கிராமவாசிகள் மாட்டு வண்டிகள் மற்றும் சிறிய படகுகளை பயன்படுத்தினர்.
- டச்சு ஆட்சி (1658-1796): டச்சுக்காரர்கள் கடல் வர்த்தகத்தில் தங்களது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தினர். (இலவங்கப்பட்டை உள்பட). 1719 ஆம் ஆண்டு டச்சு வரைபடம் மன்னார் நிலப்பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டியது. கடலோரப் படகுகள் மற்றும் ஒழுங்கற்ற நடைபாதைகள் முக்கிய போக்குவரத்து வழிகளாக இருந்தன.

- பிரிட்டிஷ் ஆட்சி (1796-1948): 1914 இல் தலைமன்னாரை நோக்கிச் செலுத்தப்பட்ட ரயில்வே பாதை (Sri Lanka Railways, n.d.) கட்டப்பட்டது. முக்கிய நெடுஞ்சாலைகள் (A32. யாழ்ப்பாணம் வரை; A14. தலைமன்னார் வரை) நிறுவப்பட்டன. இருப்பினும், உள்ளூர் சாலைகள் குறைவாகவே இருந்தன.
- உள்நாட்டுப் போர் (1983-2009): மன்னார் கடற்கரை பிராந்தியம் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சென்றது. விடத்தல்தீவு கடற்புலிகளின் பொருட்போக்குவரத்துக் கட்டிடமாக மாறியது (English, 2008). A32 நெடுஞ்சாலை மற்றும் இரயில்வே பாதை துண்டிக்கப்பட்டது. இராணுவ போக்குவரத்தோ அல்லது படகு வழியிலான இயக்கமே சாத்தியமானதாக இருந்தது.
- போருக்குப் பிந்தைய காலம் (2009-தற்போதுவரை): தேசிய பேருந்து போக்குவரத்து சபையின் (SLTB) சேவை மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது. 2015 இல் தலைமன்னாரை நோக்கிய ரயில்வே பாதை மீண்டும் திறக்கப்பட்டது (District Secretariatது. Mannar, 2013; Wikipedia, n.d.-a). மன்னார் பாலம் கடற்பாலம் 2010 இல் திறக்கப்பட்டது (InvestSriLanka, 2010). A32 சாலை மற்றும் கிராமப்புறப் பாதைகள் பழுது பார்க்கப்பட்டன. உள்ளூர் வர்த்தகம் மற்றும் சேவைகள் மீண்டும் உயிர் பெற்றன .(UNDP, 2010a; UNDP, 2010b).

காலனித்துவ ஆட்சி மற்றும் அடிப்படை உட்கட்டமைப்பு.

பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில், வடமேற்குப் பகுதிகளில், குறிப்பாக மன்னார் மாவட்டத்தில், அடிப்படைத் தரமான சாலைகள் சில கட்டப்பட்டன. எனினும், இரயில் பாதைகள் மற்றும் தார் சாலைகள் நேரடியாக விடத்தல்தீவைக் கடந்ததாக இல்லை. இருப்பினும், அருகிலுள்ள பிராந்தியங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சாலை மேம்பாடுகள், கிராமத்திற்கு மறைமுக நன்மைகளை ஏற்படுத்தின.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம்:

1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, அரசாங்கம் கிராமப்புற போக்குவரத்து உட்கட்டமைப்புகளை மேம்படுத்துவதற்காக முதலீடு செய்ய ஆரம்பித்தது. இருப்பினும், விடத்தல்தீவு போன்ற புறநகர் கிராமங்களில் அரசாங்கத்தின் நேரடி உதவிகள் குறைவாகவே இருந்தன. கிராமத்தின் போக்குவரத்து முன்னேற்றம் பெரும்பாலும் உள்ளூர்ச் சமூக முயற்சிகள் வழியாகவே கிடைத்தது. அந்த ஆண்டிலேயே, திரு. வரப்பிரகாசம் தாவீது என்பவர், விடத்தல்தீவிற்கு முதல் முதல் தனியார் மோட்டார் வாகனமாக ஒரு காரை கொண்டுவந்தார். இது மருத்துவ அவசரநிலைகள், கர்ப்பிணிப் பெண்களின் பராமரிப்பு, மாணவர்கள் பாடசாலை விடுதிகளுக்குச் செல்லுதல் போன்றவற்றிற்காக பெரிதும் பயன்பட்டது. இச்செயல், கிராமத்தின் போக்குவரத்து வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய மைல்கல்லாகக் கருதப்படுகிறது.தொடர்ந்து அவரது சகோதரர் திரு. வரப்பிரகாசம் துரையப்பா, இந்த முயற்சியை மேலும் விரிவுபடுத்தினர். அவர் "ரீட்டா கம்பெனி" என்ற பெயரில், விடத்தல்தீவில் முதலாவது தனியார் பேருந்து சேவையை ஆரம்பித்தார். மன்னார் மாவட்டத்தில் பயணிகள் போக்குவரத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் போக்குவரத்துச் சேவையாக அமைந்தது. இச்சேவை, மன்னார் மாவட்டத்தில் ஆரம்பகால பொது போக்குவரத்து விருப்பங்களில் ஒன்றாக வேரூன்றியது. இப் போக்குவரத்து சேவை மன்னார் நகரத்துடனும் ஏனைய சில மாவட்டங்களுடனும் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தது. ஓட்டுநர்களாக வரப்பிரகாசம் தாவீது, நீக்கிலாப்பிள்ளை மற்றும் நடத்துநராக சுவாக்கீன் போன்றோர் சேவையாற்றினர். தொடர்ந்து தாங்கி நடத்தினர்.

1960 ஆம் ஆண்டளவில், தனியார் சொத்துக்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டபோது, ரீட்டா கம்பனி பேருந்து நிறுவனம் அரசாங்கத்தால் கையகப்படுத்தப்பட்டு, புதிதாக நிறுவப்பட்ட இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையில் (CTB) இணைக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில், மன்னார் யாழ்ப்பாணம் (சங்குப்பிட்டி) 812 என்ற பேருந்து வழித்தடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1990களின் ஆரம்பம் வரை, மன்னார்-சங்குப்பிட்டி இடையிலான பெரும்பாலான போக்குவரத்து விடத்தல்தீவின் வழியாகவே இயக்கப்பட்டது. இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையில் பணியாற்றிய விடத்தல்தீவுச் சமூக உறுப்பினர்கள் பலர் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை செய்தனர். அவர்களில் சாரதிகளாக திரு. தமையன்பிள்ளை, திரு. சுவக்கீன், திரு. பத்மநாதன், திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை தேவசகாயம், திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை செபமலை, நடத்துநர்களாக திரு. காஸ்பர் சவேரிதாசன், திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை செபஸ்ரியாம்பிள்ளை, திரு. நீக்கிலப்பிள்ளை பொன்சேகா, திரு. மனுவேல்பிள்ளை செபஸ்ரியாம்பிள்ளை, திரு. தோபியாஸ் கிறிஸ்டியன், திரு. அந்திரேஸ் அலோசியஸ், திரு. வைத்தி செபஸ்ரியாம்பிள்ளை அமல்ராஜ் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 1970ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் திரு. லுக்கேஸ் நீக்கிலாப்பிள்ளை ஆகியோர் மேரி மாக்கிறட் Transport என்ற பெயரில் சவலட் ரக சிறிய லொறிகளைப் பயன்படுத்தி எமது கிராமத்தின் கடலுணவுப் பொருட்களை வேறு இடங்களுக்கு கொண்டுசெல்ல உதவினர். மேலும் அருள் அந்தோனிப்பிள்ளை என்பவர்கள் A40 இரக கார்களைப் பயன்படுத்தி மக்களின் அன்றாட அவசர போக்குவரத்துத் தேவைகளை நிறைவு செய்து வந்துள்ளனர். மேலும், திரு. வரப்பிரகாசம் தாவீதின் மகனான திரு. டேவிட் அந்தோனிப்பிள்ளை (மாஸ்ரர்), அவரது

சகோதரர்களுடன் இணைந்து, தங்களுடைய உழவு இயந்திரங்கள் மற்றும் லொறிகளைப் (ELF) பயன்படுத்தி, கிராம மக்களை மடு, திருக்கேதீஸ்வரம் போன்ற புனித தலங்களுக்கும், அருகிலுள்ள கிராமங்களில் உள்ள குடும்ப நிகழ்வுகளுக்கும் செல்ல உதவினர். இத்தகைய சேவைகள், சமூக உடைமையுணர்வையும், சமூக இணைப்பையும் வலுப்படுத்தின.

மோதல் காலப்பகுதி. (1983–2009)

1948 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரத்திற்கு பிறகு, உள்நாட்டுப் போர் வெடிக்கும் வரை விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து முறை நாட்டின் பொது போக்குவரத்து அமைப்பைப் பின்பற்றியது. ஆனால், 1983 இல் உள்நாட்டுப் போர் துவங்கியதும், விடுதலைப் புலிகள் வடமேற்குப் பிரதேசத்தின் பெரும்பகுதியைக் கட்டுப்படுத்தினார்கள். பாதுகாப்பு அமைச்சகம் 2008 இல் விடத்தல்தீவை **"சண்டை நிகழும் நகரமாக"** விவரித்தது. அது கடல் புலிகளின் முக்கிய தளமாகவும், மேற்குப் பிரதேசத்துக்கான முக்கிய பொதுப்போக்குவரத்துக் களமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது (கருணாகரன், 2008). இதனால், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் கரையோரப் பகுதிகள் தீவிர இராணுவ மயமாக்கப்பட்ட இடங்களாக மாறின.

1990 ஆம் ஆண்டு மன்னார் இரயில் சேவை நிறுத்தப்பட்டு அதன் தண்டவாளங்கள் அழிக்கப்பட்டன. இந்தியாவுடனான இரயில் மற்றும் படகு இணைப்புகளும் துண்டிக்கப்பட்டன (Wikipedia, n.d.-a). தரைவழிப்போக்குவரத்தும்பெரும்பாலும்பாதுகாப்புச்சோதனைச்சாவடிகளால்முடக்கப்பட்டிருந்தது. மக்கள் அத்தியாவசிய பயணங்களுக்கு முறைசாரா சாலைகள், காட்டுப்பாதைகள் மற்றும் கடல் வழிகளை நம்பியிருந்தனர். மீனவர்கள் மற்றும் வேலையாட்கள், சிறிய படகுகள் வழியாகக் கடலோரப் பயணங்களை மேற்கொண்டனர். சில சந்தர்ப்பங்களில், மீள்நிர்மாணிக்கப்பட்ட இயந்திரங்கள் கடற்கரை வழியாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் (UNDP) (2010a) வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில், யுத்தத்திற்குப் பிறகு கூட வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள மூன்றாம்பிட்டி போன்ற புறநகர் கிராமங்களின் மக்களுக்கு மன்னார் சந்தையை அடைவதற்காக புதிய படகுகள் மற்றும் அணுகல் சாலைகள் தேவைப்பட்டன என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது போக்குவரத்து பொதுப்போக்குவரத்துக்களங்களில் முறைசாரா மற்றும் மக்கள் முன்னெடுத்த முயற்சிகள் எவ்வளவு முக்கியமென்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

போர் மற்றும் அதன் போக்குவரத்துத் தாக்கங்கள்.

1983–2009 காலப்பகுதியிலான இலங்கை உள்நாட்டுப் போர், விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து மற்றும் பொதுப்போக்குவரத்துக்களங்களை முற்றிலும் பாதித்தது. கிராமம் ஒரு மோதல் மண்டலமாக மாறியது. பிரதான சாலைகள் மூடப்பட்டன, அரசாங்க போக்குவரத்து நிறுத்தப்பட்டது, மற்றும் பொதுமக்கள் பேருந்துகள், இரயில்கள் போன்ற வழிகளுக்கு மாற்றாக இயந்திரமற்ற மற்றும் சுயதோன்றிய பயண முறைகளைதக்கவைத்தனர்.1985முதல்,சிலதனியார்பேருந்துசேவைகள்மீண்டும்செயல்படுத்தப்பட்டன. 1986இல், "V.A.J" மற்றும் "P.M.S" என்ற பெயர்களில் செயல்பட்ட இரண்டு உள்ளூர் கடல் உணவு நிறுவனங்கள், கடல் உணவுப் பொருட்களை மத்திய கொழும்புச் சந்தைக்கு கொண்டு செல்ல லாறிகளை கொள்வனவு செய்து போக்குவரத்து சேவையை ஆற்றின. அவை கடலுணவுப் பொருட்களை கொண்டு செல்லவும், கிராமத்திற்கு ஐஸ் கட்டிகள் மற்றும் பிற அத்தியாவசியக்கொருட்களை கொண்டுவரவும் உதவின. இவ்வாறாக எமது கிராமத்தின் பயணிகளையும் பொருட்களையும் எமது கிரமத்திலிருந்தும் எமது கிராமத்திற்கும் எடுத்துவந்த போக்குவரத்து முறையானது வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு வந்த காலப்பகுதியில் 1990ஆம் ஆண்டு இரண்டாம்கட்ட ஈழப்போர் ஆரம்பமாகி அரசின் பொருளாதாரத் தடை காரணமாக எரிபொருள், உதிரிப்பாகங்கள் என்பன பாரிய தட்டுப்பாடாக இருந்த காலப்பகுதியில் எமது கிராமத்தின் போக்குவரத்தானது மிகவும் பின்தள்ளப்பட்ட நிலையில் மக்கள் போக்குவரத்திற்காக பெரிதும் சிரமங்களை எதிர்நோக்கினர். பொதுப்போக்குவரத்துகள் யாவும் ஸ்தம்பிதமடைந்த நிலையில் மக்கள் துவிச்சக்கர வண்டிகளையும் அனேகமாக வீட்டுக்கொரு துவிச்சக்கர வண்டிகள் மூலமும் சிலர் மோட்டார் சைக்கிள்கள் மூலமும் குறிப்பாக வாடகை மோட்டார் சைக்கிள்கள் மூலமும் தமது போக்குவரத்து தேவைகளை நிறைவேற்றி வந்தனர்.

எரிபொருள்மற்றும்உதிரிப்பாகங்கள்பற்றாக்குறைகாரணமாக,பெரும்பாலானமக்கள்பயணங்களுக்கும், பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கும் மிதிவண்டிகள், மோட்டார் சைக்கிள்கள் (வாடகைக்கு), மற்றும் உழவு இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தினர். விவசாய உபகரணங்கள், உரங்கள், நெல் மற்றும் மீன்பிடி உபகரணங்களைக் கொண்டு செல்லவும் உழவு இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.புனித யாத்திரைகள் மற்றும் மத திருவிழாக்களில், மக்கள் தங்கள் உடமைகளுடன் உழவு இயந்திர இழுப்பு வண்டிகளில் பயணித்தனர். இவ்வாறு, ஆன்மீகப் பயணங்களிலும், அன்றாட வாழ்வியலிலும் உழவு இயந்திரங்கள் முக்கிய ஊர்தியாக இருந்தன.போரின் உச்சத்தில் நிலவழிப் போக்குவரத்து முற்றிலும் துண்டிக்கப்பட்டபோது, மன்னார் மற்றும் கொழும்புக்கு இடையே கடல் வழிப் போக்குவரத்து

நடைமுறையில் வந்தது. வாரத்திற்கு இரண்டு முறை இயக்கப்பட்ட படகு சேவைகள் பயணிகள், மாணவர்கள் மற்றும் நோயாளிகளை ஏற்றிச் சென்றன. யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு போன்ற விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாடுள்ள பிரதேச மக்களும் இந்த சேவையால் நன்மை பெற்றனர். நெல், அரிசி மற்றும் மாட்டு இறைச்சி போன்ற பொருட்கள் இந்தப் படகு சேவையின் வழியாக மன்னார் பகுதிகளுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது.

உள்நாட்டுப் போர் காலம்: போக்குவரத்தில் தாக்கங்கள். (1983–2009)

1983 முதல் 2009 வரையிலான இலங்கை உள்நாட்டுப் போர், விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்துப் பொருட்போக்குவரத்துக்களைப் பெரிதும் பாதித்தது. இந்தக் காலப்பகுதியில், விடத்தல்தீவு ஒரு மோதல் மண்டலமாக மாறியது. சாலைகள் பயன்பாட்டுக்கு அமையாமல் விட்டுவைக்கப்பட்டன அல்லது சேதமடைந்தன, அரசாங்கப் போக்குவரத்து சேவைகள் நிறுத்தப்பட்டன. மக்கள் பெரும்பாலும் மிதிவண்டிகள், பாரம்பரிய படகுகள், மற்றும் குறுகிய காட்டுப்பாதைகளைப் போன்ற மாற்றுப் போக்குவரத்துகளை நம்பியிருந்தனர்.1985-ஆம் ஆண்டின் சுற்றியிலேயே, பொதுப் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்ப தனியார் பேருந்துச் சேவைகள் உருவாகத் தொடங்கின. இந்த சேவைகளில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாளராக திரு. சவிரிமுத்து றொபேட் (சின்னத்துரை) இருந்தார்.1986-இல், மீன்பிடி தொழில் முக்கிய வருமான மூலமாக இருந்ததால், விடத்தல்தீவிலிருந்து கொழும்புக்குத் தேவையான கடல் உணவுப் பொருட்கள் அனுப்பத் தொடங்கப்பட்டது. "V.A.J" மற்றும் "P.M.S" ஆகிய இரண்டு பிரபல கடல் உணவு வர்த்தகர்கள், இந்தச் செயல்பாட்டுக்காக லொறிகளை கொள்வனவு செய்தனர். இவ்வாறான சேவைகள், ஐஸ்க்கட்டிகள் போன்ற பொருட்களை வழங்குவதன் மூலம் மீன்களைப் பாதுகாப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், கிராம மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசிய பொருட்களையும் கொண்டுவந்தன.

1990களில் இரண்டாம் ஈழப் போர் தீவிரமடைந்த நிலையில், அரசாங்கம் விதித்த பொருளாதாரத் தடைகள் மற்றும் எரிபொருள், உதிரிப் பாகங்கள் பற்றாக்குறை காரணமாக, கிராமத்தில் போக்குவரத்துத் தொடர்புகள் வீங்கிவிட்டன. பெரும்பாலான வீடுகளில் ஒரு மிதிவண்டி இருந்தது, அதுவே பயணத்திற்கான முக்கிய கருவியாக இருந்தது. மோட்டார் சைக்கிள்கள் பெரும்பாலும் வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்டன. திரு. காஸ்பர் சவேரிதாசனின் உழவு இயந்திரம் (டிராக்டர்), மக்களின் ஆன்மீக பயணங்கள், கல்யாணங்கள், இறுதிச் சடங்குகள் மற்றும் பொருட்களை கொண்டுசெல்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது.பெரியமடு, பாலம்பிட்டி மற்றும் ஓமந்தை போன்ற வழிகள், கடல் உணவுப் பொருட்கள், மீன்பிடி வலைகள், உரங்கள் மற்றும் அறுவடை செய்யப்பட்ட அரிசியை கிராமத்திலிருந்து வெளிக்கொண்டு செல்லப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மதப் பண்டிகைகளில், குடும்பங்கள் உழவு இயந்திர இழுப்பு வண்டிகளில் ஒருங்கிணைந்த அழகான முறையில் பயணிப்பது சாதாரணமாக இருந்தது. இந்த அன்றாட நிகழ்வுகள் இன்று வரை கிராம நினைவுகளில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இரண்டாம் ஈழப் போரும் கடல் வழிப் போக்குவரத்தும்.

இரண்டாம் ஈழப் போர் காலத்தில் தரைவழிப் போக்குவரத்துக் கடுமையாக தடைசெய்யப்பட்டதால், மன்னார் மாவட்டத்துக்குள் பயணிக்க கடல் வழிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. வாரத்திற்கு இருமுறை இயக்கப்பட்ட பிளாஸ்டிக் படகு சேவைகள் பயணிகள், மாணவர்கள் மற்றும் நோயாளிகளை ஏற்றிச் சென்றன. யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா போன்ற புலிகளின் கட்டுப்பாடுள்ள பகுதிகளில் வாழ்ந்த பொதுமக்களும் இந்தப் படகு சேவையைப் பயன்படுத்தினர். ஒரு பக்கம், அரசு அனுமதித்த பொருட்கள் மன்னாரிலிருந்து விடுதலைப்புலிகளின் பகுதிகளுக்கு் வந்தன, மறுபக்கம், அரிசி, நெல், கால்நடை போன்ற விவசாய பொருட்கள் மன்னாருக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டன.

தரைவழிப் போக்குவரத்து மற்றும் அரசியல் சிக்கல்கள்.

மன்னார் மாவட்டம் உள்நாட்டுப் போரின் போது அரசாங்கம் மற்றும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு இடையிலான முன்னணிப் பகுதியாக இருந்தது. மன்னாரிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கிச் செல்லும் பிரதானசாலை, விடத்தல்தீவுக்கருகேசென்றுகடந்துபோனது. ஆனால்இந்தசாலைவழிப்போக்குவரத்து பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது.2008இல், மன்னார் நோக்கிப் போவதற்கான அனைத்து வாகனங்களும் மதவாச்சியில் இறக்கப்பட்டு மீண்டும் ஏற்றப்பட்டன. இது கடுமையான பாதுகாப்பு சோதனைகளை சந்திக்க வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தியது (The New Humanitarian, 2008a). இது மட்டும் இல்லாமல், புலிகள் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் இருந்த கிளிநொச்சி வழியாகச் செல்ல வேண்டிய கட்டாய நிலை உருவாகியது (The New Humanitarian, 2008a, 2008b). மன்னார் மாவட்டத்தின் முக்கியமான சாலைகள் இராணுவத்தினராலும் கடற்படையினராலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. மாந்தை மேற்குப் பகுதியில், புலிகள் வலுவாக இருந்த நிலையில், அவர்கள் சில முக்கிய பாதைகளைக் கட்டுப்படுத்தினர் (The New Humanitarian, 2008a, 2008b). மனிதாபிமான அமைப்புகள், மன்னாருக்குள் நிவாரண விநியோகங்களை

மேற்கொள்வதில் "குடியேற்ற இடங்களுக்கான சாலைகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளன" என்று குற்றம்சாட்டின (UNHCR, 2007). 2007 இல் சண்டைகளால் இடம்பெயர்ந்த 3,000க்கும் மேற்பட்ட மக்களுக்கு உதவிகள் தாமதமாகக் கிடைத்தன.போரின் இறுதிக் கட்டத்தில், மாவட்டத்துக்குள் சில சாலைகள் மட்டுமே திறந்திருந்தன. அவையும் பெரும்பாலும் சேதமடைந்திருந்தன. வாகனங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் தாக்குதலுக்குள்ளாகும் அபாயத்தில் இருந்தன. எனவே, போக்குவரத்து பெரும்பாலும் இராணுவ தேவைகளுக்காக மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. பொதுமக்களுக்கு போக்குவரத்து அரிதாகவே இருந்தது.

புகையிரத சேவை.

1983இற்கு முன்பாக, மன்னார் மாவட்டத்தில் மன்னார் நகரத்தையும் தலைமன்னாரையும் மதவாச்சியுடன் இணைக்கும் வடக்கு இரயில்வே பாதை செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், 1990 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் போர் காரணமாக இந்த சேவை நிறுத்தப்பட்டது (JICA, 2013). பின்னர், இரயில்வே தண்டவாளங்களும் நிலையங்களும் அழிக்கப்பட்டன அல்லது பயங்கரமாக சேதமடைந்தன. 1990இற்கு பின்னர், மன்னாரில் எந்தவொரு இரயில்வே சேவையும் இல்லாத நிலையில், பேரூந்துகள் மட்டுமே பொதுப் போக்குவரத்து சேவையை நிரப்பின. 2013 ஆம் ஆண்டு ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) கூறியது. "முன்பு பிரதான நிலத்திலிருந்து தலைமன்னாருக்கான ஒரு ரயில்வே சேவை இருந்தது. ஆனால் அது மோதலால் 1990 இல் நிறுத்தப்பட்டது. தற்போது பேருந்துகள் மட்டுமே பொதுப் போக்குவரத்தில் பயன்படுகின்றன" (JICA, 2013). 2008 ஆம் ஆண்டிலும், இந்தப் பகுதியில் எந்தவொரு ரயில்களும் இயங்கவில்லை. 2009இல் போர் முடிந்த பின்னரே இந்த பாதையை மீண்டும் அமைக்க முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டன.

கடல் வழிப் போக்குவரத்தும் கடல்சார் உட்கட்டமைப்பும்.

போரின் போது, விடத்தல்தீவின் கடற்கரை ஒரு முக்கிய கடல்சார் தளமாக மாறியது. அது மேற்குப் பகுதியிலுள்ள புலிகளின் மிகப்பெரிய கடற் புலி தளமாகக் காணப்பட்டது. 2008 ஜூலை மாதம், இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படைகள் விடத்தல்தீவைக் கைப்பற்றின. பாதுகாப்பு அமைச்சகம் இந்த இடத்தை "முக்கியமான கடல் புலி தளமாகவும் மேற்குப் போக்குவரத்திற்கான பொதுப்போக்குவரத்து மையமாகவும்" வகைப்படுத்தியது (twocircles.net).நடைமுறையில், புலிகள் இருளில் மறைந்து, விடத்தல்தீவைச் சுற்றியுள்ள தடாகங்கள் மற்றும் சிறிய தரையிறங்கும் இடங்களை பயன்படுத்தி ஆயுதங்கள், எரிபொருள் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் உள்ளிட்ட கடத்தல்களை மேற்கொண்டனர். இலங்கை கடற்படை இந்தக் கடத்தல்களைத் தடுக்க பாக்கு நீரிணையில் ரோந்துப் பணிகளில் ஈடுபட்ட போதும், பலமுறை புலிகள் வழியிழந்து சென்றனர். மன்னார் மற்றும் தலைமன்னாரில் இருந்து இயங்கிய உரிமம் பெற்ற மீன்பிடி படகுகள் இரு தரப்பினராலும் குறிவைக்கப்பட்டது. அல்லது சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன, அல்லது அழுத்தப்படுத்தப்பட்டன. மீனவர்கள் தங்கள் தொழிலுக்கான நீர்வழிகள் பாதுகாப்பற்றவை எனத் தெரிவித்தனர். சில சமயம் அவர்கள் கடற்படையால் புலிகளின் விநியோகப் படகுகளாகக் கருதப்பட்டனர். மறுபுறம், கடற்புலிகளால் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டும் இருந்தனர். 2008 இல் விடத்தல்தீவு அரசு படைகளால் கைப்பற்றப்பட்டபின், புலிகளின் மேற்கு கடல் விநியோக வழிகள் முற்றிலும் துண்டிக்கப்பட்டன (twocircles.net). இதே நேரத்தில், இலங்கை கடற்படை காங்கேசன்துறை மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் பாரிய அளவில் இருப்பினை பராமரித்திருந்தது. ஆனால், மன்னாரில் எந்தவொரு சர்வதேச துறைமுகமும் செயல்படவில்லை. மூன்றாம் நிலை மீன்பிடித் துறைமுகங்கள் மட்டுமே இருந்தன.

சோதனைச் சாவடிகள் மற்றும் நடமாட்டத் தடை.

போரின் போது இருதரப்புகளும் பொதுமக்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டத்தைக் கடுமையாக கட்டுப்படுத்தின. மன்னார் நகரம் மற்றும் மடுப் பகுதி அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த நிலையில், மாந்தை மேற்கு உள்ளிட்ட பகுதிகள் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. 2007–2008 காலத்தில், இப்பிரதேசத்தில் கட்டுப்பாட்டுக் கோடு அடிக்கடி மாறிக்கொண்டிருந்தது. இந்தக் கோட்டின் வழியாக பொதுமக்கள் செல்லும் வாய்ப்பு இருந்ததே இல்லை.ஒரு அறிக்கையில், "சண்டையின் காரணமாக மன்னாரில் அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தும் பகுதிகள் வழியாக மாந்தை மேற்குக்குச் செல்ல முடியவில்லை" எனத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (The New Humanitarian, 2008a). புலிகள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் உள் சோதனைச் சாவடிகளை அமைத்து, போக்குவரத்துக்காக வரி வசூலித்தனர். இந்த எல்லைகள் மிகுந்த அபாயத்துடன் இருந்ததால், பல கிராமவாசிகள் வடக்கிலுள்ள கிளிநொச்சிக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். மார்ச் 2008ஆம் மாதம், 16,700 பேர் மாந்தை மேற்கிலிருந்து இடம்பெயர்ந்தனர் (The New Humanitarian, 2008a).

தொலைத்தொடர்பு மற்றும் விமானப் போக்குவரத்து.

இலங்கை உள்நாட்டுப் போர், மின்சாரம், தொலைத்தொடர்பு மற்றும் விமானப் போக்குவரத்துக்கான உட்கட்டமைப்புகளைக் கடுமையாக பாதித்தது. போரின்போது வட இலங்கையில் எந்தவொரு சிவில் விமான நிலையமும் (மன்னார் உட்பட) செயல்படவில்லை. தொலைத்தொடர்புக் கோபுரங்கள் முற்றிலும் செயலிழக்கவோ, அழிக்கப்படவோ செய்தன. 2009 இற்குப் பிறகே கைபேசி வலையமைப்பு மீண்டும் கிடைக்கத் தொடங்கியது. சில நேரங்களில், சர்வதேச உதவித் தொடரணிகள் மற்றும் உலங்கு வானூர்திகள் மூலம் வவுனியா அல்லது மடு பகுதிகளில் பயணித்தனர். சில தாக்குதல்களின் போது, அரசாங்கம் தகவல் தொடர்புகளை முடக்கியது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், 2009 இற்குள், விடத்தல்தீவும் மாந்தை மேற்கும் மிகக் குறைந்த சாலை, ரயில்வே மற்றும் தொலைத்தொடர்பு இணைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு முடக்கப்பட்ட போர் மண்டலமாக இருந்தன. இந்த இடங்களை புலிகள் தனிமைப்படுத்தி, தங்கள் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசமாகக் கொண்டு செயல்பட்டனர்.

மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பொதுப்போக்குவரத்து அமைப்புகள்.

2008 ஆம் ஆண்டளவில், பொதுப் போக்குவரத்து முற்றிலுமாகக் கைவிடப்பட்டதனால், மனிதாபிமான அமைப்புகள் பொதுமக்களை அடைவதில் பெரும் சிரமங்களைச் சந்தித்தன. நிவாரணப் பொருட்கள் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து நேரடியாக மாந்தை மேற்குப் பகுதிக்குச் செல்ல முடியாததால், அவை பெரும்பாலும் கிளிநொச்சி மாவட்டம் வழியாக அனுப்பப்பட வேண்டியிருந்தன. இந்த நேரத்தில், "புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கிளிநொச்சி மாவட்டம் வழியாக அணுகல்" குறித்து பல தரப்புக்களிடையே பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன (The New Humanitarian, 2008a). மாந்தை மேற்கில் "பாதுகாப்பு மற்றும் அணுகல் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகள் மருத்துவப் பணி மற்றும் நிவாரணப் பொருட்கள் விநியோகத்தை கடுமையாகத் தடுக்கும்" என நிவாரண அமைப்புகள் தெரிவித்தன (The New Humanitarian, 2008a). இதனிடையே, 25,000 இடம்பெயர்ந்தவர்களை மன்னார் மாவட்டத்திற்கு பாதுகாப்பாக நகர்த்த அரசாங்க முகவர்கள் அவசர நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர் (The New Humanitarian, 2008a). அரசாங்க கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மன்னார் பகுதிக்குள் செல்லும் அனைத்து விநியோக வாகனங்களும் மதவாச்சியாவில் (மன்னாரிலிருந்து 90 கி.மீ தொலைவில்) இறக்கப்பட்டு மீண்டும் ஏற்றப்பட வேண்டியிருந்தது. இது விநியோகத்தை மெதுவாக்கியது. IRIN (2008) இந்த நிலைமையை "டிரக்-இன்" என்றழைத்தது. போரின் போது, "பொருட்போக்குவரத்து வலையமைப்பு" என்பது இராணுவ பாதுகாப்பு தேவைப்படும் குறுகிய மற்றும் பாதுகாப்பற்ற சாலைகள் மட்டுமாக இருந்தது. அரசுப் படையினரும் கடற்படையினரும் அதிகாரப்பூர்வமான விநியோக வாகனங்களை பயன்படுத்தினர். இருப்பினும், உள்ளூர் வர்த்தகர்கள் பொதுவாக இரவில் இரகசியமாகப் பொருட்களை நகர்த்தினர். அவை சோதனையிலிருந்து தப்பிப்பதற்கான முயற்சி ஆகும்.

கிடங்குகள் மற்றும் சந்தைகள்.

விடத்தல்தீவிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் எந்தவொரு பெரிய அல்லது நவீன கிடங்குகள் போர்க்காலத்தில் இல்லை. மன்னார் நகரத்தில் சந்தைகள் ஊரடங்கு உத்தரவின் கீழ் இயங்கின. கிடைக்கும் பொருட்கள் மிகவும் குறைவாகவும் விலை நிலையற்றதாகவும் இருந்தன. புலிகள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் கடத்தல் மற்றும் வணிக நடவடிக்கைகளுக்கு "போர் வரி" விதித்தனர், இது சந்தைகளின் இயல்பான இயக்கத்தை மேலும் பாதித்தது (Karunakan, 2008). மாந்தை மேற்கில் அமைந்திருந்த கடற்கரைப் பகுதிகளில் எந்தவொரு முறையான வர்த்தக மையங்களும் செயல்படவில்லை; மக்கள் பெரும்பாலும் மன்னார் நகரம், மடு அல்லது வவுனியா வழியாகச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. 2005 க்கு பின்னர், அரசு மன்னார் நகரத்தில் உள்ள பழைய மீன் சந்தையை மீண்டும் திறந்து, ஜப்பானிய உதவியுடன் புதிய மத்திய சந்தையைக் கட்ட ஆரம்பித்தது. இருப்பினும், இவை எல்லாம் போர் வலயத்திற்கு வெளியே அமைந்திருந்தன. போர்க்காலத்தில் விடத்தல்தீவின் பொருட்போக்குவரத்து பங்களிப்பு ஒரு சமூக வர்த்தக மையமாக இருந்ததில்லை. மாறாக, அது புலிகளின் கடல் இறக்குமதிகள் மற்றும் உள்நாட்டு பரிமாற்றங்களுக்கு முக்கியமான வெளிச்செல்லல் தளமாகவே இருந்தது.

பொதுமக்கள் மீதான தாக்கங்கள்: இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் வாழ்வாதார வீழ்ச்சி.

போக்குவரத்து மற்றும் பொதுப்போக்குவரத்துக் குறைபாடுகள் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பெரிதும் பாதித்தன. மாந்தை மேற்கு பகுதியில் வாழ்ந்த கிராமவாசிகள் பலமுறை வேரோடு விரட்டப்பட்டனர். ஆயிரக்கணக்கானோர் முதலில் கிளிநொச்சி (வடக்காக) அல்லது மன்னார் நகரம் (மேற்காக) நோக்கி தப்பியோடியனர். பின்னர், முன் வரிசைகள் மாறியபோது, அவர்கள் மீண்டும் இடம்பெயர்ந்தனர் (The New Humanitarian, 2008a; UNHCR, 2007). உதாரணமாக, 2007 செப்டம்பரில், மன்னார் மாவட்டத்தின் வடக்கில் 3,000 க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் ஒப்பீட்டளவில் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். UNHCR மற்றும் பிற நிவாரண அமைப்புகள் தெரிவித்தன: "குடியேற்ற

முகாம்களுக்கான அணுகல் சாலைகள் மோசமான நிலையில் உள்ளதால், உதவி விநியோகத்துக்கு இது ஒரு பெரும் சவாலாக இருந்தது" (UNHCR, 2007).பல தமிழர்கள் தங்கள் சொந்த நிலத்திலேயே அகதிகளாக மாறிய உண்மையை உணர்ந்தனர். மன்னார் கத்தோலிக்க ஆயர் வருந்தியபோது, அவர் கூறியது: "500 ஆண்டுகள் பழமையான மடு தேவாலயத் திருவுருவம் தனது சொந்த நிலத்தில் முதன்முறையாக அகதியாகிறது" (UNHCR, 2007).மீன்பிடித்தலும் விவசாயமுமான– முக்கிய வாழ்வாதாரங்கள் அழிவடைந்தன. மீனவர்கள் படகுகளை இழந்தனர் அல்லது கடத்தலுக்காக கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். விவசாயிகள் தங்கள் வயல்களை அச்சத்தினால் பராமரிக்கவில்லை, அல்லது ஷெல் தாக்குதலால் பயிர்கள் அழிந்தன.மீண்டும் திரும்பி வர இயலாத நிலைமைகளில், நிலங்களும் சொத்துகளும் பெரும்பாலும் போராளிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டதாக தமிழ் எழுத்தாளர்களும் ஆய்வாளர்களும் பின்னர் பதிவு செய்துள்ளனர்.சுருக்கமாகச் சொன்னால், 2009 இல், போர் விடத்தல்தீவு சமூகத்தைப் பிளந்து நொறுக்கியது. பல வீடுகள் கைவிடப்பட்டன; பெரும்பாலான குடியிருப்பாளர்கள் வேரோடு விரட்டப்பட்டனர்.

மோதலுக்குப் பிந்தைய காலம். (2009–தற்போதுவரை)

2009 ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவடைந்த பிறகு, புனரமைப்பு நடவடிக்கைகள் மன்னார் மாவட்டத்தின் போக்குவரத்திலும் பொதுவான இணைப்பிலும் முற்றிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. அரசாங்கமும், பன்னாட்டுக் கூட்டுறவு அமைப்புகளும், மாவட்டத்தைத் தேசிய பொதுப்போக்குவரத்து வலையமைப்புடன் ஒருங்கிணைக்க உட்கட்டமைப்புகளை மீளமைத்தன.முக்கிய முன்னேற்றமாக 2010 ஆம் ஆண்டில், புதிய மன்னார் பாலம் மற்றும் தரைப்பாலம் திறக்கப்பட்டது (InvestSriLanka, 2010). இந்த ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) நிதியுதவியுடன் உருவான புதிய பாலம், மன்னார் தீவிற்கும், விடத்தல்தீவுக்குமான நம்பகமான நிலப்பாதை அணுகலை வழங்கியது. பேருந்துப் போக்குவரத்து தொடர்ந்து இயங்கும் நிலையில் உள்ளதாக வட மாகாண போக்குவரத்து அதிகார சபை தெரிவித்துள்ளது. (மாவட்ட செயலகம் மன்னார், 2013). அதே நேரத்தில், மன்னார் இரயில் பாதை இந்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் முழுமையாக புனரமைக்கப்பட்டது. 2014 இல் தலைமன்னாரை சென்றடையும் (தொடர்வண்டி) இரயில் சேவை மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது (மாவட்ட செயலகம் - மன்னார், 2013; Wikipedia, nd-a).

இன்று, கொழும்பிலிருந்து தலைமன்னார் வரை பயணிகள் மற்றும் சரக்குகளை இழுத்துச் செல்லும் (தொடர்வண்டிகள்) மீண்டும் இயங்குகின்றன. இந்த தேசியப் போக்குவரத்து இணைப்புகள் உள்ளூர் வர்த்தக வளர்ச்சியை தூண்டியுள்ளன.உதாரணமாக, A32 நெடுஞ்சாலை புதுப்பிக்கப்பட்டது, இது மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்துக்கிடையிலான பயண நேரத்தைக் குறைத்ததோடு, வர்த்தகத்திற்கு புதிய வாய்ப்புகளையும் உருவாக்கியது (UND, 2010a).மீன்பிடி சமூகங்களை ஆதரிக்க, 30 படகுகள், 25 வெளிப்புற மோட்டார்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், A32 நெடுஞ்சாலைக்கு இணைக்கப்படும் புதிய சாலை வடமேற்குப் பகுதிகளில் உள்ள ஒதுங்கிய கிராமங்களை இணைக்கும் வகையில் கட்டப்படுகின்றது. இதேபோல், மீள்குடியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து பால் சேகரிக்க பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தற்போது லாறிகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. தினசரி 1,000 லீட்டருக்கும் மேற்பட்ட பால் மன்னார் நகர சந்தைகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், A32 மற்றும் A14 போன்ற தரமான சாலைகள், புதுப்பிக்கப்பட்ட (தொடர்வண்டி) இரயில் பாதைகள் மற்றும் உள்நாட்டு கடற்கரை படகு வழிகள் ஆகியவற்றால், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் இன்று மீண்டும் பகுதி மற்றும் தேசிய இணைப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

போர் பிந்தைய மீட்பு மற்றும் தற்போதைய இணைப்புகள்.

2009 இல் போர் முடிவடைந்தவுடன், அரசாங்கமும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் இணைந்து வட மாகாணத்தில் உள்ள அடிப்படை உட்கட்டமைப்புகளை மறுகட்டமைக்கத் தொடங்கின.இத்திட்டங்களில் விடத்தல்தீவுக்கும் இடம் இருந்தது. இன்று இந்தக் கிராமம் அனைத்து காலநிலை சாலைகள் மற்றும் பொதுப் போக்குவரத்து சேவைகளுடன் நன்கு இணைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு இடமாக மாற்றம் கண்டுள்ளது. தள்ளாடியிலிருந்து நாவற்குழி வரையிலான A32 சாலை தற்போது தேசிய தரத்தில் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது மன்னாரை மற்ற மாவட்டங்களுடன் இணைக்கும் முக்கிய பாதையாக மாறியுள்ளது.இது சுற்றுலா பயணிகள் மற்றும் பொதுமக்கள் விடத்தல்தீவுக்கு எளிதாகச் சென்று வரக் கூடிய சூழலை உருவாக்கியுள்ளது.தற்போது முக்கிய போக்குவரத்துப் பயணங்கள் மோட்டார் சைக்கிள்கள், முச்சக்கரவண்டிகள், தனியார் வாகனங்கள் (கார்கள், மினி லொரிகள்), மிதிவண்டிகள், பேருந்துகள் மற்றும் படகுகள் மூலம் நடைபெறுகின்றன.மீன்பிடித்தல் கிராமத்தின் முதன்மை வாழ்வாதாரமாகவே தொடர்கிறது. கிராமவாசிகள் தங்கள் தேவைகளுக்கேற்ப பலவிதமான போக்குவரத்து விருப்பங்களை திறமையாகவும் செலவிலியாகவும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாற்றின் பரிணாமம்.

விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாறு தனிமையிலிருந்து பரந்த ஒருங்கிணைப்புவரை பன்முகமான பரிணாமத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.மாட்டு வண்டி போன்ற பழைய முறைகளிலிருந்து ஆரம்பித்து, தனிப்பட்ட முயற்சிகளிலிருந்து நிறுவன ஆதரவுகள் வழியாக, இந்தக் கிராமம் தற்போது ஒரு நவீன போக்குவரத்து வாயிலாக மாறியுள்ளது.பண்டைய மற்றும் காலனித்துவ காலங்களில் இது தென்னிந்தியாவுடன் இலங்கையை இணைக்கும் கடல் பாதையில் முக்கிய இடத்தை வகித்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் இது தலைமன்னார் தொடர்வண்டிப் பாதை மற்றும் தீவுக்குள் அமைந்த நெடுஞ்சாலைகளின் மூலம் முன்னேறியது. 2009 பிந்தைய காலத்தில் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மாந்தை மேற்கைப் பிராந்திய மற்றும் தேசிய சந்தைகளுடன் இணைக்க முறையாக திட்டமிடப்பட்டன.இன்று, A32 நெடுஞ்சாலை யாழ்ப்பாணத்துடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மன்னார் பாலம் பத்தளம் மற்றும் தெற்குப் பகுதிகளுடன் மன்னார் தீவை இணைக்கின்றது.மின்சாரம் மற்றும் தொலைத்தொடர்பு வலையமைப்புகளும் விரிவடைந்துள்ளன, இருப்பினும், சாலை, ரயில் மற்றும் கடல் போக்குவரத்தே இப்பகுதியின் முதுகெலும்பாகவே உள்ளது.இப்போது, விடத்தல்தீவின் மீன்கள் மற்றும் விவசாயப் பொருட்கள் லாறிகள் வழியாக மன்னார் மற்றும் அதற்கும் அப்பாலும் அனுப்பப்படும் நிலையில் உள்ளன. இது 2009 க்கு முந்தைய காலத்தில் சாத்தியமில்லாத ஒரு நிலையாக இருந்தது.சுருக்கமாகச் சொன்னால், விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாறு பண்டைய நதி மற்றும் கடல் வழிகளிலிருந்து ஆரம்பித்து, காலனித்துவக் காலச் சாலை மற்றும் தொடர்வண்டி திட்டங்களைத் தாண்டி, போர் பிந்தைய நவீன இணைப்புகளாக வளர்ந்துள்ளது.இது மன்னார் மாவட்டத்திலும், வடக்கு மாகாணத்திலும், இலங்கையிலும் இந்த கிராமத்தின் இடத்தை ஒரு உறுதியான முறையில் அடையாளப்படுத்துகிறது (மாவட்ட செயலகம் - மன்னார், 2013; UNDP, 2010a).

முறைசாரா உள்ளூர் போக்குவரத்து வலையமைப்புகள்.

விடத்தல்தீவில், அதிகாரபூர்வமாக உள்ளமைக்கப்பட்ட சாலை மற்றும் போக்குவரத்து அமைப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில், பாரம்பரிய மற்றும் முறைசாரா போக்குவரத்து முறைகள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இவை, குறிப்பாக, இடமாற்றம் மற்றும் முற்றுகை காலங்களில் நம்பகமான போக்குவரத்து வழிகளாக இருந்தன. மீன்பிடிக்கப் பயன்படும் மரபுவழிப் படகுகள் (வள்ளங்கள்) மட்டும் அல்லாமல், கிராமங்களுக்கு இடையேயான பயணத்திற்கும் இவை பயன்படுத்தப்பட்டன. 2023ஆம் ஆண்டிலும், கிராம மக்கள் இன்னும் கை இயந்திரங்கள் மற்றும் சிறிய படகுகளை பயணத்திற்குப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். போர்க்காலத்திலும், மக்கள் மணல் திட்டுக்கள் (அருகிலுள்ள அடம்ஸ் பாலம் போன்ற ஆழமற்ற கடல் சந்திகள்) அல்லது காட்டுப் பாதைகள் போன்ற மாற்று வழிகளை பயணத்திற்கும் தேவைக்கேற்ப பொருட்கள் கடத்துவதற்கும் பயன்படுத்தினர். போர் முடிந்த பின்னர், பல தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் இந்த முறைசாரா போக்குவரத்து வலையமைப்புகளை புதுப்பிக்க உதவின. உதாரணமாக, ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் (UNDP) மூலம் மீனவர்கள் கூட்டுறவுகளுக்கு படகுகள் வழங்கப்பட்டன. மேலும், கடலோரப் பகுதிகளில் சூரிய சக்தியில் இயங்கும் தொலைபேசிகள் நிறுவப்பட்டன மற்றும் சமூகத்தால் இயக்கப்படும் சிறிய பஸ்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்த அடிப்படை பொருட் போக்குவரத்துக்கள், மாறாத நம்பிக்கையுடன், முக்கிய சாலைகள் சேதமடைந்தபோதிலும் கூட, இராணுவம், பொதுமக்கள் மற்றும் சந்தைக்கேற்ப போக்குவரத்தைத் தொடர்வதற்கான வழியை உருவாக்கின.

மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு.

2009 மே மாதத்தில் யுத்தம் முடிவடைந்ததையடுத்து, இலங்கை அரசாங்கமும் பன்னாட்டு நன்கொடையாளர்களும் மன்னார் மாவட்டத்தில் முக்கிய புனரமைப்புத் திட்டங்களைத் தொடங்கினர். இந்த முயற்சிகளில், மாந்தை மேற்கு உள்ளிட்ட பகுதிகளில் உள்ள சாலை வலையமைப்புகள் முன்னுரிமைப்பட்டதாகும். காரணம், அகதிகள் மீளக் குடியமர வேண்டும் என்பதோடு, உள்ளூர் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் மீளத் துவங்க வேண்டும் என்பதே.வீதி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை (RDA), பெரும்பாலான திட்டங்களை சர்வதேச நிதியுடன் செயற்படுத்தியது. முக்கியமாக, உலக வங்கியின் "Emergency Northern Recovery Project" (2009–2011) திட்டத்தின் கீழ், யுத்தத்தால் சேதமடைந்த சாலைகள் மறுசீரமைக்கப்பட்டன. 2010 இல், ஒரு தொகுப்பு "விடத்தல்தீவு உள் சாலை" மற்றும் அதனுடன் இணைக்கப்படும் பாதைகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. 2011இல் முடிக்கப்பட்ட இந்த பணிகளில், குழிகள் மாற்றப்பட்டன, மதகுகள் புதுப்பிக்கப்பட்டன மற்றும் கண்ணிவெடிகளை அகற்றும் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 2010–2012 காலக்கட்டத்திற்குள், விடத்தல்தீவை மன்னார், அடம்பன், பள்ளமடு போன்ற முக்கிய இடங்களுடன் இணைக்கும் சாலைகள் முழுமையாக மறுசீரமைக்கப்பட்டன. சோதனைச் சாவடிகள் பெரும்பாலும் அகற்றப்பட்டு, வாகனங்கள் இராணுவ அனுமதி இல்லாமல் பயணிக்கக்கூடிய கட்டமைப்பாக மாறியது.

மன்னார் பாலம் மற்றும் தரைப்பாலம் மேம்பாடு.

மன்னார் நகரம் ஒரு தீவாக இருப்பதால், நிலப்பகுதியுடன் இணைதல் ஒரு முக்கிய விடயமாக இருந்து வந்தது. 1930களில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட பழைய பாலம் நவீன வாகனங்களுக்கு (இடவசதி குறைவாக) ஏற்றதாக இல்லை. ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) இன் உதவியுடன் 2011 இல் ஒரு புதிய இருகோணப் பாலம் திறக்கப்பட்டது. இது சரக்குகள் மற்றும் கனரக வாகனங்களுக்கு பயனாக இருந்தது. ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) (2013) இதனைப் பற்றி, பழையபாலம்இல்லாமல் "மறுசீரமைப்புத்திட்டங்கள்கடுமையாகபாதிக்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்" என மதிப்பீடு செய்தது.புதிய பாலம் மற்றும் தரைப்பாலம் திறந்ததையடுத்து, மன்னார் தீவிலிருந்து நிலப்பகுதியை எட்டும் பயண நேரம் 45 நிமிடங்களில் இருந்து 10–15 நிமிடங்களுக்கு குறைந்தது. இது மீனவர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் இடையே பொருட்கள் பரிமாற்றத்திற்கு உறுதியான வழியைத் தந்தது. தற்போது, விடத்தல்தீவிலிருந்து மன்னாருக்கு குளிர்சாதன லாறிகள் 30 நிமிடங்களில் எட்டுகின்றன.

ரயில்வே மறுசீரமைப்பு.

2009க்குப் பின்னர், இலங்கை இரயில்வே மற்றும் இந்திய இரயில்வே கம்பனி (IRCON) மதவாச்சி - மன்னார் - தலைமன்னார் இரயில்வே பாதையை முழுமையாக மறுசீரமைத்தனர். இந்த வேலைகள் 2010 - 2015 இடையே நடைபெற்றன. 2013 இல் மடு றோட் சந்திப்பு வரை செயல்படுத்தப்பட்ட பாதை, 2015 மார்ச் மாதத்தில் முழுமையாக திறக்கப்பட்டது.விடத்தல்தீவு மக்கள், 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மீண்டும் இரயிலில் மன்னாருக்கும் அல்லது வெளி மாவட்டங்களுக்கும் கொண்டுசெல்லும் வசதியைப் பெற்றனர். இந்தியாவுடன் நேரடி படகு இணைப்பு தொடங்கப்படவில்லை என்றாலும், உள்நாட்டு இணைப்புகள் மீட்டெடுக்கப்பட்டன.பாலம்பிட்டி அருகே அமைந்துள்ள ரயில் நிலையம் விடத்தல்தீவிற்கு சுமார் 20 கி.மீ தொலைவில் இருப்பதால், ரயில்வே புதுப்பித்தல் அவ்வளவு நேரடி பயன்களை வழங்கவில்லை என்றாலும், பகுதி கிராமங்களுக்கான முக்கிய முன்னேற்றமாக இருந்தது. ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) (2013) "இரயில்வே பழுது பார்ப்பு மற்றும் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன" என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

கடல் மற்றும் கடலோர உட்கட்டமைப்பு.

இலங்கையின் உள்நாட்டு மோதல் முடிந்த பிறகு, கடலோர நீர்வழிகள் பொதுமக்களுக்காக மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. கடற்படை, மீதமுள்ள கண்ணிவெடிகளை அகற்றி, வழக்கமான கடலோரம் பாதுகாப்பு ரோந்துகளைத் தொடங்கியது. இதனால், மீன்பிடி செயற்பாடுகள் மீண்டும் பாதுகாப்பான முறையில் நடக்கத் தொடங்கின. விடத்தல்தீவு மற்றும் அருகிலுள்ள பள்ளமடு போன்ற கிராமங்களைச் சேர்ந்த மீனவர்கள், போருக்குப் பிறகு கடலுக்கு நீண்ட தூரம் செல்லக்கூடிய சூழல் ஏற்பட்டது. இதேவேளை, கடல் சார்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக புதிய திட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. உதாரணமாக, மன்னார் மீன்வளத் துறைமுகம் 2013 முதல் 2015 வரையில் ஜப்பானின் நிதி உதவியுடன் மேம்படுத்தப்பட்டு, பெரிய மீன்பிடி படகுகளை ஏற்கும் திறன் பெற்றது. இருப்பினும், விடத்தல்தீவு ஒரு சிறிய மீன்பிடி கிராமமாகவே இருந்து வருகிறது, பெரிய துறைமுக வசதிகளைப் பெறவில்லை. தலைமன்னாரிலிருந்து இந்தியாவுக்கான பயணிகள் படகு சேவை மீண்டும் தொடங்கப்படுவதற்கான விவாதங்கள் நடந்தும், 2025ஆம் ஆண்டு வரையில் வழக்கமான படகு சேவை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.இந்நிலையில், விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்தின் சில பகுதிகள் இறால் வளர்ப்பு தொழிலுக்காக வர்த்தக பயன்பாட்டுக்காக வெளியிடப்பட்டுள்ளன (Pulitzer Centre, 2024). மேலும், உள்ளூர் படகுத் தளங்களும் மீளமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு காலத்தில் கடற்புலிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட கடலோர வழிகள் இப்போது மீளத் திறக்கப்பட்டுள்ளன. மீன்பிடி செயற்பாடுகள் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டாலும், மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாணம் துறைமுகங்கள் வணிகக் கடல் போக்குவரத்தில் முக்கிய மையமாக இருப்பதால், பெரிய வணிகச் சுமைகள் இன்னும் விடத்தல்தீவைச் சென்றடைந்ததில்லை.

போருக்குப் பிந்தைய பொதுப்போக்குவரத்துஅமைப்புகள்.

போருக்குப் பிறகு சாலைகள் மற்றும் ரயில்வே சேவைகள் மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கியதும், போக்குவரத்து சேவைகளும் அதனுடன் மீள ஆரம்பமானது. அரசாங்க பேருந்து சேவைகளும் தனியார் நிறுவனங்களும் மீண்டும் வழித்தடங்களில் இயங்கத் தொடங்கின. 2013இல், யாழ்ப்பாணத்துக்கு மன்னாரிலிருந்து தினசரி 14 நீண்டதூர பேருந்துகள் இயக்கப்பட்டன, இதே நேரத்தில் 2009இல் எந்தவொரு சேவையும் இயங்கவில்லை (JICA, 2013).உள்ளூர் முச்சக்கர வண்டிகள் மற்றும் மினிபஸ்கள் விடத்தல்தீவிற்கும் அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் சேவையளிக்கின்றன, அவற்றை பள்ளமடு மற்றும் மன்னார் சந்தைகளுடன் இணைக்கின்றன. மன்னார் - யாழ்ப்பாணம் இரயில் இணைப்பு, மதவாச்சி வழியாக மீண்டும் செயல்பாட்டுக்கு வந்தது. களஞ்சிய வசதிகளும் மேம்படுத்தப்பட்டன. அரசாங்கம்,

விவசாய உள்ளீடுகளுக்கான களஞ்சியங்களை கட்டியது. மன்னார் நகரில் மீன்கள் கையாளும் தனியார் குளிர் சேமிப்பு நிலையமும் தோன்றியது. மன்னார் நகராட்சியின் மத்திய சந்தை மீண்டும் திறக்கப்பட்டு, அவ்வப்போது விடத்தல்தீவிலிருந்து மீன் லாறிகள் அங்கு செல்கின்றன.

சமூக தாக்கம்: மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மீட்பு.

மாந்தை மேற்கு பகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்கள் சொந்த ஊர்களுக்கு படிப்படியாகவே திரும்பினர். அரசாங்கம், கண்ணிவெடிகளை அகற்றி விவசாய நிலங்களை மீண்டும் திறந்ததோடு, அடிப்படை சேவைகள், கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் வழிபாட்டு இடங்களையும் மறுசீரமைத்தது. இருப்பினும், மீள்குடியேற்றம் ஒழுங்காக நிகழவில்லை.2012ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, மாந்தை மேற்கில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நெல் நிலங்கள் இராணுவம் அல்லது மாவோயிஸ்ட் இயக்கங்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால், விவசாயம் மீள துவங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. நிலம் தொடர்பான சிக்கல்கள் தொடர்ந்தன. 2024இல், விடத்தல்தீவுக்கு அருகிலுள்ள இலுப்பைகடவையில் உள்ள தமிழ் விவசாயிகள், 30 ஆண்டுகளாக பயிரிடப்பட்ட மூதாதைய நிலங்கள் வெளிநாட்டு முதலாளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டதாகக் கூறி எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர் (Tamil Guardian, 2024).இவை, மீள்கட்டமைக்கப்பட்ட சாலைகள் மற்றும் சேவைகள் இருந்தபோதும், அனைத்துப் பிரஜைகளும் வாழ்வாதாரத்தை மீண்டும் பெற்றனர் என்றதை உறுதி செய்யவில்லை. இருப்பினும், இணைப்பு மேம்பாடுகள் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்தியுள்ளன. இப்போது விடத்தல்தீவிலிருந்து புதிதாக பிடிக்கப்பட்ட மீன்கள் ஒரே நாளில் கொழும்புக்கே சென்றடைய முடிகின்றன. போர்க்காலத்தில் இது சாத்தியமில்லை. இன்னும், விடத்தல்தீவிலுள்ள பல வயல்கள் மீண்டும் பயிரிடப்படுகின்றன. மண் உப்புத்தன்மை மற்றும் சீரழிவுகள் போன்ற பிரச்சனைகள் தொடர்ந்தாலும் (UNDP, 2010), விவசாயம் மீண்டும் உருவெடுக்கின்றது. மேம்பட்ட போக்குவரத்து இணைப்புகள் காரணமாக, பேசாலை போன்ற இடங்களில் சிறு தொழில்கள். (எடுத்துக்காட்டாக நண்டு பதப்படுத்தும் உற்பத்தி)— வளர்ந்துள்ளன.மன்னார் சந்தைகளை உள்ளூர் விவசாயிகள் நேரடியாக அடைவதை உதவி அமைப்புகள் வலியுறுத்துகின்றன. சுருக்கமாகக் கூறுவதைவிட, சாலைகள், இரயில்கள் மற்றும் பாலங்களை மீளமைத்தல், விநியோகச் சங்கிலிகளை திறந்து வைத்துள்ளது. மக்களுக்கு பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை நகர்த்தும் திறன் மீண்டும் கைகூடியுள்ளது, இது யுத்தக் காலத்தின் தனிமைப்படுத்தலுடன் ஒப்பிட்டால், சமூக-பொருளாதார வாழ்க்கையை நுட்பமாக முன்னேற்றியுள்ளது.

போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பும் இன்றைய இணைப்பும்.

2009ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவடைந்ததையடுத்து, அரசாங்கமும் சர்வதேச அமைப்புகளும் வடக்கு மாகாணத்தில் அடிப்படை உட்கட்டமைப்புகளை மீளமைக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டன. இந்த மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் விடத்தல்தீவிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. இன்றைய நிலையில், இந்த கிராமம் அனைத்து சாலைகள் மற்றும் பொதுப் போக்குவரத்துச் சேவைகள் மூலம் நன்கு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விடத்தல்தீவை கடக்கின்ற தள்ளாடி–நாவற்குழி சாலை (A32) தற்போது தேசிய தரம் வாய்ந்த பிரதான சாலையாக மேம்படுத்தப்பட்டு, மன்னாரை இலங்கையின் பிற மாவட்டங்களுடன் இணைக்கும் முக்கிய நெடுஞ்சாலையாகச் செயல்படுகிறது. இந்த முன்னேற்றம், சுற்றுலாப் பயணிகள், யாத்திரிகர்கள் மற்றும் வேலைக்காக பயணிக்கும் மக்களுக்கு விடத்தல்தீவை எளிதாகச் சென்றடையக்கூடிய இடமாக மாற்றியுள்ளது.

தற்போதைய போக்குவரத்து வசதிகள்.

இன்றைய விடத்தல்தீவில் பயன்படுத்தப்படும் முக்கிய போக்குவரத்து வழிமுறைகளில் மோட்டார் சைக்கிள்கள், முச்சக்கர வண்டிகள், கார்கள், சிறிய லாறிகள், பேருந்துகள் மற்றும் படகுகள் அடங்கும். மீன்பிடி இன்றும் கிராம மக்களின் முக்கிய வாழ்வாதாரமாகத் திகழ்கிறது. தங்களது தேவைகளின் அடிப்படையில், மக்கள் மோட்டார் சைக்கிள்கள், முச்சக்கர வண்டிகள், பொதுப் போக்குவரத்து அல்லது தனியார் வாகனங்கள், எனினும் சில சமயங்களில் படகுகளையும் பயணத்திற்காக பயன்படுத்துகின்றனர். இவை குறைந்த செலவில் வேகமான போக்குவரத்தை வழங்குகின்றன.விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாறு, தனிமையிலிருந்து ஒருங்கிணைப்புக்குத் தொடரும் சிறப்பான பயணமாகக் கருதலாம். ஆரம்பத்தில் இருந்த எளிய வண்டிகளிலிருந்து நவீன வாகனங்கள் வரையிலும், தனிநபர் முயற்சியிலிருந்து நிறுவன ஆதரவு வரையிலும் இந்த கிராமத்தின் முன்னேற்றம், மக்களின் முன்முயற்சி, தைரியம் மற்றும் நீடித்த வளர்ச்சிக்கான உறுதியை வெளிக்காட்டுகிறது.

பிராந்தியப் போக்குகள் மற்றும் முடிவுகள்.

விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து மற்றும் பொருட்போக்குவரதங்களின் வளர்ச்சி, மன்னார் மாவட்டத்தின்

வடக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சியினைப் பிரதிபலிக்கின்றது. யுத்தத்தின் போது மாந்தை மேற்கு பகுதி. (இதில் விடத்தல்தீவு மற்றும் பள்ளமடுவும் அடங்கும்)— பெருமளவு துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் காலத்தில் பொருட்கள் சில அரசாங்க சோதனைச் சாவடிகள் அல்லது விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பாதைகள் வழியாக மட்டுமே நகர்த்தப்பட்டன (The New Humanitarian, 2008a, 2008b).விடத்தல்தீவு, விடுதலைப் புலிகளிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பகுதியாக இருந்தது. 2009 பிறகு, அரசாங்கமும் சர்வதேச நிதியுதவியும் மன்னார் பாலத்தை மீண்டும் புணரமைத்து திறக்க திட்டமிட்டன. இதில், மன்னார் பாலத்தின் மறுசீரமைப்பு, மாந்தை மேற்குப் பகுதிகளிலான சாலைகள் மீளமைப்பு, மற்றும் ரயில்வே இணைப்புகளின் மீளமைப்பும் அடங்கும் (World Bank, 2010; JICA, 2013). இந்த முயற்சிகள் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் வடக்கு மாகாணத்தின் பிற பகுதிகளில் நடைபெற்ற திட்டங்களுக்கு ஒத்தவையாகவே இருந்தன.புதுப்பிக்கப்பட்ட உட்கட்டமைப்புகளால், பொதுமக்கள் பயணம் மற்றும் வணிகச் செயற்பாடுகள் மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கின. இன்றைய விடத்தல்தீவு, மன்னார் மாவட்டத்தின் பொருளாதாரத்தில் மீண்டும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரப்பூர்வமாக வடிவமைக்கப்பட்ட மன்னார் மேம்பாட்டு திட்டம் 2030 போன்ற திட்டங்கள் மீன்பிடி, மடு தேவாலயம் சார்ந்த சுற்றுலா, மற்றும் விவசாய உற்பத்திகளை முன்னிலைப் படுத்துகின்றன. இவை அனைத்தும் யுத்தத்துக்குப் பிந்தைய சாலைகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பு வசதிகளை சார்ந்தவை. உதாரணமாக, மடுவுக்குச் செல்லும் யாத்திரிகர்கள் இன்று மன்னாரை அடைந்து, அதிலிருந்து ஒரு நாளுக்குள் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், இன்னும் சில சவால்கள் உள்ளன. விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில் தனியார் முதலீடுகள் குறைவாக உள்ளன, மேலும் கடலோர சாலைகள் அரிப்புக்கு உள்ளாகின்றன. (UNDP, 2010).1983இல் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கிளர்ச்சி மையமாக இருந்த விடத்தல்தீவு, 2025இல் இலங்கையின் பிற பகுதிகளுடன் நிலம் மற்றும் இரயில்வே வழியாக இணைக்கப்பட்ட ஒரு கிராமமாக மாறியுள்ளது. இங்கே நடந்த உட்கட்டமைப்பு மற்றும் பொருட்போக்குவரத்து மாற்றங்கள், பொதுமக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை மீண்டும் ஆரம்பிக்கவும், யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இந்தப் பிராந்தியத்தில் பொருளாதார மீட்சியை நிகழ்த்தவும் வழிவகுத்தன.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாற்றைக் கருதி நோக்குகையில், புவியியல், அரசியல், சமூக அமைப்பு மற்றும் மோதல் சூழ்நிலைகளுக்கிடையே ஒரு பரிணாமப் பரிமாற்றம் காணப்படுகிறது. அந்தப் பரிமாற்றத்தை நேர்த்தியாக பிரதிபலிக்கும் விதமாக, இந்தக் கீழ்காணும் கண்டுபிடிப்புகள் கால வரிசைப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

1. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் காலனித்துவ சகாப்தங்கள். சாலை இணைப்புக்கு முந்தைய கடல் மற்றும் நதி வழித் தொடர்புகள்.

விடத்தல்தீவின் ஆரம்ப போக்குவரத்து அமைப்புகள், அனுராதபுர இராச்சியத்தின் முக்கிய துறைமுகமாக விளங்கிய மாந்தை என்ற நகரத்திற்கு அதன் அருகாமை காரணமாக உருவானதைக் காட்டுகின்றன. மாந்தை நகரம், மல்வத்து ஓயா வழியாக உள்ளக நகரங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது, முறையான நிலச் சாலை அமைப்புகள் உருவாகுவதற்கு நீண்டகாலத்திற்கு முன்னரே, இந்தப் பகுதி பிராந்திய கடல் மற்றும் நதி வர்த்தக பாதைகளில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதைக் தொல்பொருள் சான்றுகளும் வரலாற்று ஆவணங்களும் உறுதிபடுத்துகின்றன.போர்த்துகீசிய (1505–1658) மற்றும் டச்சு ஆட்சி (1658–1796) காலங்களில், அவர்கள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது கடல் வழிகளின் கட்டுப்பாடிற்கு தான். உள்நாட்டுச் சாலை அமைப்புகளுக்கு அவர்கள் குறைந்த முதலீடுகளையே செய்தனர். இந்தக் காலத்தில், விடத்தல்தீவு நடைபாதைகள், மாட்டு வண்டி பாதைகள் மற்றும் உந்துவி படகுகள் மூலமே அணுகக்கூடிய ஒரு பகுதியாய் இருந்தது.பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் (1796–1948), மன்னார்–தலைமன்னார் இரயில்வே பாதையும் A32 நெடுஞ்சாலையும் போன்ற முக்கிய உட்கட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. இருப்பினும், அவை விடத்தல்தீவைக் கடந்து செல்லாமல் இருந்தன. எனவே, அந்த கிராமம் புறப்பகுதி பொதுப்போக்குவரத்துக்கள் மற்றும் மாட்டு வண்டி பாதைகள் மூலமே இணைக்கப்பட்டிருந்தது.

2. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய புதுமை சமூக முன்னெடுப்புகளால் கட்டியெழுந்த போக்குவரத்து முன்னேற்றம்.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரும் விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து அமைப்பில் மாற்றங்கள் மெதுவாகவே நிகழ்ந்தன. இருந்தபோதிலும், கிராம மக்கள் நவீன போக்குவரத்துத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்க முன்னோடியாக செயல்பட்டனர். குறிப்பாக, திரு. வரப்பிரகாசம் தாவீது கிராமத்திற்குத் தனியார் காரை கொண்டு வந்தார். இது மருத்துவம், கல்வி மற்றும் அத்தியாவசிய தேவைகளுக்குப் பயன்பட்டது.

அவருடைய குடும்பமே, பின்னர் ரீட்டா கம்பெனி என்ற பேருந்து சேவையை ஆரம்பித்தது. இது மன்னார் மாவட்டத்தில் முதல் தனியார் பேருந்து சேவையாக இருந்தது. இந்த சேவையை 1960களில் அரசு தேசியமயமாக்கியது, இதன் கீழ் போக்குவரத்துப்பாதை 812 இல் இலங்கைப் போக்குவரத்து வாரியத்தின் மூலம் கிராமம் மன்னாருடன் முறையாக இணைக்கப்பட்டது.

3. போர்க் காலத்துக்கான தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் முறைசாரா பதில்கள்.(1983 - 2009)

இலங்கை உள்நாட்டுப் போர் விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து அமைப்பை முற்றிலுமாகச் சீரழித்தது. புலிகளின்கடற்புலிமுகாமாகஅமைந்ததால், அரசாங்கம்பொதுபோக்குவரத்துசேவைகளைநிறுத்தியது. சாலைகள் வெடிகுண்டுகளால் சேதமடைந்தன, இரயில் சேவைகள் முடங்கின, இராணுவ சோதனைச் சாவடிகள் பயணங்களைத் தடை செய்தன.இந்தச் சூழ்நிலைகளில், மக்கள் தங்கள் அத்தியாவசிய போக்குவரத்துத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய மிதிவண்டிகள், படகுகள் மற்றும் விவசாய டிராக்டர்களை நம்பியிருந்தனர். குறிப்பாக, மீன்களை கொழும்பு சந்தைகளுக்கு கொண்டு செல்ல, சில தனியார் நபர்கள் தற்காலிக லாறி மற்றும் பேருந்து சேவைகளை வழங்கினர்.ஓமந்தை மற்றும் பாலம்பிட்டி வழியாக நிலைமைக்கேற்ற போக்குவரத்துப் பாதைகள் தோன்றின. மத யாத்திரைக்காக பயணிகள் டிராக்டர் டிரெய்லர்களைப் பயன்படுத்தினர். தரைவழிப் பாதைகள் துண்டிக்கப்பட்டபோது, மன்னார் மற்றும் கொழும்புக்கிடையிலான கடல் வழிப் போக்குவரத்து முக்கியதாக இருந்தது. பிளாஸ்டிக் படகுகள் குடியிருப்பாளர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் நோயாளிகளை ஏற்றிச் சென்றன.

4. போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு மற்றும் வலையமைப்பு மீள்ஒருங்கிணைப்பு. (2009 தற்போது வரை)

2009ஆம் ஆண்டு போர் முடிவடைந்ததையடுத்து, விடத்தல்தீவு தேசிய மற்றும் சர்வதேச மறுசீரமைப்பு முயற்சிகளில் இருந்து பயனடையத் தொடங்கியது. இந்த முயற்சிகள் முக்கியமான சாலை மற்றும் போக்குவரத்து வளர்ச்சிகளைத் தொகுத்தன:சாலைகள் மேம்படுத்தப்பட்டன, குறிப்பாக தள்ளாடி நாவற்குழி (A32) சாலை, இது இப்போது விடத்தல்தீவை மன்னார், யாழ்ப்பாணம் மற்றும் பிற பகுதிகளுடன் இணைக்கிறது. வடக்கு பிராந்திய போக்குவரத்து சபையின் கீழ் பொதுப் பேருந்து சேவைகள் மீளமைக்கப்பட்டன. கொழும்பு சந்தைக்கு குளிர்சாதனக் கொள்கலன் போக்குவரத்தைக் கொண்டுவரும் வகையில் மீன்வள பொதுப்போக்குவரத்துக்கள் மேம்படுத்தப்பட்டன. அரச மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் உதவியுடன் புதிய மீன்பிடி படகுகள் மற்றும் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன.இவை தவிர, மாதோட்டத்தில் அமைந்துள்ள நெருக்கமான ரயில் நிலையம் (விடத்தல்தீவிற்கு 15 கி.மீ தொலைவில்) மற்றும் 2010ஆம் ஆண்டு திறக்கப்பட்ட புதிய மன்னார் பாலம், இந்தப் பகுதியில் தேசிய போக்குவரத்து மற்றும் பொருளாதார வலையமைப்புடன் மீள்ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்தன. குறிப்பாக, புதிய பாலம் மன்னார் தீவுக்கும் பிரதான நிலப்பகுதிக்கும் இடையே பயணிகள் மற்றும் பொருள் போக்குவரத்தைச் சீராகச் செயல்படுத்தியுள்ளது.

5. முறைசாரா மற்றும் உள்ளூர் அமைப்புகளின் தொடர்ந்த பங்கு.

முறையான உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள் உள்ளிருந்தபோதிலும், முறைசாரா போக்குவரத்து முறைகள் இன்றும் விடத்தல்தீவின் அத்தியாவசிய அங்கமாகவே தொடர்கின்றன. படகுகள், மிதிவண்டிகள், முச்சக்கர வண்டிகள், மற்றும் சமூக ஆதரவுடன் இயங்கும் மினிபஸ்கள், முறைசாரா சேவைகளாகவும், முறையான போக்குவரத்து இல்லாத பகுதிகளில் தொடர்ந்தும் மக்களுக்கு சேவை செய்து வருகின்றன. டிராக்டர் டிரெய்லர்களைப் போன்ற பாரம்பரிய போக்குவரத்து முறைகள், மத விழாக்கள் மற்றும் விவசாய காலங்களில் அவசியமாகப் பயன்படுகின்றன. இவை பொதுப் போக்குவரத்திற்கான உள்ளூர் மாற்று வடிவங்களை உருவாக்குகின்றன மற்றும் சமூகத்தின் ஏற்பக்கூடிய போக்குவரத்து சிந்தனையை பிரதிபலிக்கின்றன.

முக்கியமான போக்குவரத்து விடயங்கள்:

தனிமைப்படுத்தலிலிருந்து ஒருங்கிணைப்புக்குத் திரும்புதல்: காலனித்துவ புறக்கணிப்பிலிருந்து போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு வரை, விடத்தல்தீவு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருந்து தேசிய வலையமைப்போடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.சமூகத் தலைமையிலான முன்னேற்றம்: சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மற்றும் போரின் போதும், சமூக முயற்சிகள் முக்கிய பங்காற்றின.மோதலால் ஏற்பட்ட சேதங்கள்: போர் பொதுப் போக்குவரத்தை அழித்தாலும், சமூகத்தின் தனிப்பட்ட முயற்சிகள் உயிர்வாழ்வை உறுதிப்படுத்தின.போருக்குப் பிந்தைய சாத்தியக்கூறுகள்: மீள்நிர்மாண திட்டங்கள் கிராமத்தை தேசிய மற்றும் மாவட்ட அடிப்படையிலான பொருளாதாரத்துடன் மீண்டும் இணைத்தன. இருப்பினும், சில சமூகங்கள் தனியார் முதலீடுகளில் பின்னடைவை எதிர்கொள்கின்றன, மேலும்

காலநிலை மாற்றத்தின் சவால்களும் நிலவுகின்றன.

வரம்புகள்.

இது பெரும்பாலும் தமிழில் பதிவு செய்யப்பட்ட வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் சமூக விவரிப்புகளுக்கு நம்பிக்கையுடன் அமைகிறது. இவை நம்பகமானவையாக இருந்தாலும், குறிப்பாக போர்க்கால நினைவுகள், நினைவாற்றல் சிதைவு மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நினைவுகள் மூலம் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றன. சீரான போக்குவரத்து பதிவுகள் போர்க் காலத்தில் கிடைக்காத காரணத்தால், கால வரிசை அடிப்படையிலான சீரமைப்புப் பதிவுகள் துல்லியமற்றதாக இருக்கக்கூடும். மாவட்ட அளவிலான பாடசாலைவிவரங்கள் மற்றும் வரைபடங்கள் இருந்தபோதிலும், 2009க்குப் முந்தைய காலக்கட்டத்தில் விடத்தல்தீவை சார்ந்த தனிப்பட்ட போக்குவரத்துப்பற்றிய தரவுகள் குறைவாகவே உள்ளன. போக்குவரத்து வழிகள் மற்றும் மாற்றங்கள் குறித்த காட்சி ஆவணங்களை வழங்குவதற்கான விரிவான புல ஆய்வு மற்றும் புவிசார் வரைபடங்களை சேர்ப்பது, புவிமட்ட மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வரம்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் தாக்கங்கள்.

இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள் கல்வி, கொள்கை மற்றும் சமூக மீட்சி என்பனவிற்கும் முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன: கல்வி ஆராய்ச்சி நோக்கில், இந்த ஆய்வு போர், தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் உள்ளூர்மட்ட முன்முயற்சிகள் ஆகியவை கிராமப்புற உட்கட்டமைப்பை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. இதன் மூலம், இலங்கையின் துணை-தேசிய போக்குவரத்து வரலாறுகள் குறித்த உருவாகும் கல்விச் சிந்தனையில் முக்கிய பங்களிப்பு தரப்படுகிறது. திட்டமிடல் நோக்கில், இது தேசிய போக்குவரத்துக் கொள்கையில் புறநகர் மற்றும் கடந்த கால இராணுவ ஆதிக்கத்தை எதிர்கொண்ட கிராமங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. விடத்தல்தீவின் மீளமைக்கப்பட்ட போக்குவரத்து வரலாறு, புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்களை மீண்டும் ஒருங்கிணைப்பதில் உட்கட்டமைப்பு எவ்வாறு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என்பதற்கான நெடுநேர எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. போருக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்கம் மற்றும் மீள்தன்மை நோக்கில், போக்குவரத்துச் சேவைகள் பொருளாதாரச் செயற்பாட்டை மீட்டெடுக்க உதவுவதோடு மட்டுமல்லாமல், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கு இயக்கம், கண்ணியம், மற்றும் மீண்டும் இணைக்கப்பட்ட குடிமக்கள் உரிமை ஆகியவற்றின் அடையாளமாகவும் அமைகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

இந்த ஆய்வின் வரலாற்றுப் பார்வை மற்றும் தற்போதைய நிலவரங்களின் அடிப்படையில், பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்மொழியப்படுகின்றன:

1. **பதிவூட்டல் மற்றும் வாய்மொழி ஆவணப்படுத்தல்:** மன்னார் மாவட்டத்தின் விடத்தல்தீவுப் போன்ற கிராமப்புறங்களில் நிலவும் போக்குவரத்து வரலாறு மற்றும் வழித்தடங்களைக் குறித்த வாய்மொழிக் குறிப்புகள் மற்றும் வரைபடங்களை தொகுத்து ஒரு சிறப்பான ஆவணப்படுத்தல் திட்டத்தைத் தொடங்குதல்.
1. **திடமான உட்கட்டமைப்பு முதலீடு:** காலநிலை மாற்றங்களின் சூழலில் பன்முக போக்குவரத்துக்கான உகந்த சூழலை உருவாக்குவதற்காக, சாலை மேற்பரப்புகள், நீர்தோய்வு வசதிகள் மற்றும் கடலோரப் போக்குவரத்திற்கான தளங்கள் ஆகியவற்றை வலுப்படுத்துதல்.
2. **போக்குவரத்து சமத்துவம்:** கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் சந்தைகளுக்கான சம வாய்ப்பு உறுதி செய்ய, தொலைதூர கடலோர கிராமங்களுக்கு அரச மானியத்துடன் கூடிய போக்குவரத்து சேவைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
3. **முறைசாரா அமைப்புகளின் ஒருங்கிணைப்பு:** பசுமை வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் மற்றும் பேரிடர் மேலாண்மைக்கான நடவடிக்கைகளில், டிராக்டர் டிரெய்லர் மற்றும் உள்ளூர் படகுகள் போன்ற பாரம்பரிய போக்குவரத்து முறைகளை அங்கீகரித்து முறையாக ஒருங்கிணைத்தல்.
4. **ஆராய்ச்சி விரிவாக்கம்:** மாந்தை மேற்கு போன்ற முன்னாள் கிளர்ச்சி இயக்கங்கள் கட்டுப்படுத்திய பகுதிகளில், போர் முடிவுக்குப் பின்னான மீட்சியில் இயக்கத்தின் பங்கை இனவியல் மற்றும் துறைசார் கோட்பாடுகள் மையமாக வைத்து தொடர்ந்தும் ஆய்வு செய்ய ஊக்குவிக்கல்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவின் போக்குவரத்து வரலாறு, அதன் பண்டைய கடல்சார் இணைப்புகள், காலனித்துவ கால புறக்கணிப்பு, சமூக முயற்சிகள், போர் கால தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புகள் ஆகியவற்றை இணைத்து பார்க்கும் போது, இலங்கையின் பரந்த சமூக-அரசியல் உருவாக்கங்களை நன்கு பிரதிபலிக்கின்றது. ஒவ்வொரு காலப்பகுதியும் அதன் குரலை விடத்தல்தீவின்

போக்குவரத்து கதையில் பதித்திருக்கிறது. மக்கள் எவ்வாறு நகர்ந்தனர், வர்த்தகம் செய்தனர், வழிபட்டனர் மற்றும் போருக்கு இடையில் உயிர்வாழ்ந்தனர் என்பதற்கான சான்றுகள் இந்த வரலாற்றில் முத்திரையாக இருக்கின்றன.2009க்குப் பிறகான காலம் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையைக் குறிக்கின்றது. அரசாங்கமும், நன்கொடையாளர்களும் ஆதரித்த திட்டங்கள், பல தசாப்தங்களாக துண்டிக்கப்பட்ட உட்கட்டமைப்பை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப தொடங்கிய நேரமாக இது அமைகிறது. இருப்பினும், இந்த மாற்றங்கள், அந்தக் கிராமத்தின் மக்கள் காட்டிய சமூகத் தன்னிறைவு மற்றும் உள்ளூர் உரிமையைப் பொறுத்தே சாத்தியமானவை. இறுதியாக, மாட்டு வண்டிகளிலிருந்தும் படகுகளிலிருந்தும் இன்று நவீன பேருந்துகள் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் வரை நடந்த இந்த பயணம், வெறும் போக்குவரத்திற்கான வரலாறு அல்ல. இது எப்போதும் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற மனித உந்துதலின் சாட்சி இந்தக் கதை, இலங்கையின் வளர்ச்சி, நினைவூட்டம் மற்றும் சமூக மீட்சிக்கான தேசிய உரையாடலில் விடத்தல்தீவிற்கு ஒரு உரிய இடத்தை மீண்டும் வழங்குகிறது.

உசாத்துணைகள்.

- District Secretariatது. Mannar. (2013). Mannar District Land Use Plan (Part II & III) [PDF]. https://luppd.gov.lk/images/content_image/downloads/pdf/llrc_mannar.pdf
- Freie Universität Berlinது. Department of Earth Sciences. (n.d.). Archaeological background (Anuradhapura Hinterland project). Tanks in the Dry Zone of Sri Lanka. Retrieved 2025, from https://www.geo.fu-berlin.de/en/v/tanks-in-the-dryzone-of-sri-lanka/anuradhapura-hinterland/archaeology/index.html
- InvestSriLanka. (2010, March 18). Mannar Bridge openedது. connects Mannar Island to Mainland in North Western Sri Lanka. http://investsrilanka.blogspot.com/2010/03/mannar-bridge-opened-connects-mannar.html
- Japan International Cooperation Agency (JICA). (2013). Ex-post evaluation: Construction of New Mannar Bridge and Improvement of the Causeway. https://www2.jica.go.jp/en/evaluation/pdf/2012_0700400_4_f.pdf
- Karunakharan, P. (2008, July 16). Sri Lankan troops capture strategic Sea Tiger base. TwoCircles.net. http://twocircles.net/2008jul15/sri_lankan_troops_capture_strategic_sea_tiger_base.html
- Pulitzer Center. (2024). Shrimp farms encroach on Vidathaltheevu Nature Reserve. https://pulitzercenter.org
- Rubatheesan, S. (2023, October 1). Shrimp farm wastewater breaches environmental laws. Sunday Times (Sri Lanka). https://www.sundaytimes.lk/231001/news/shrimp-farm-wastewater-breaches-environmental-laws-531988.html
- Sri Lanka Railways. (n.d.). History. Retrieved 2025, from https://www.railway.gov.lk/web/index.php?option=com_content&view=article&id=137&Itemid=181&lang=en
- Tamil Guardian. (2024, October 14). Mannar's Tamil farmers demand their lands back. https://www.tamilguardian.com/content/mannars-tamil-farmers-demand-their-lands-back
- The New Humanitarian. (2008, April 22). IDPs continue to flee fighting in northwest. https://www.thenewhumanitarian.org/report/77859/sri-lanka-idps-continue-flee-fighting-northwest
- The New Humanitarian. (2008, April 30). Sri Lanka: Fighting in northwest displaces thousands. https://www.thenewhumanitarian.org/report/78119/sri-lanka-fighting-northwest-displaces-thousands
- UN High Commissioner for Refugees. (2007, September 7). Surge in violence displaces thousands in Sri Lanka's Mannar district (S. Perera). https://www.unhcr.org/us/news/surge-violence-displaces-thousands-sri-lankas-mannar-district
- United Nations Development Programme (UNDP) Sri Lanka. (2010). On the groundது. Issue 11: Market matters in Manthai West [PDF]. Retrieved 2025, from https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/lk/On-the-ground--Issue-11.pdf
- Wikipedia contributors. (n.d.-a). Mannar line. Wikipedia. Retrieved 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Mannar_line
- Wikipedia contributors. (n.d.-b). Mannar Fort. Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Mannar_Fort
- Wijenayake, N., Du, M., & Jiang, J. (2024). Explore to Mantai, the ancient port-city and the international trade-hub of Maritime Silk Road in Northern Coast of Sri Lanka. ISPRS Archives, 48(4), 479–484. https://doi.org/10.5194/isprs-archives-XLVIII-4-479-2024
- World Bank. (2010). Sri Lanka: Eastern Awakeningது. Road Rehabilitation Projects. https://documents1.worldbank.org/curated/en/947651468305651767/pdf/

ICR14960P095851IC0disclosed081311101.pdf

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு 2025

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு
2025

VIDATHALTHEEVU
INTERNATIONAL SYMPOSIUM
2025

ISBN 978-624955857-1

அட்டைப்படம் : ஆனோல்ட் கல்லோடை - விடத்தல்தீவு